

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

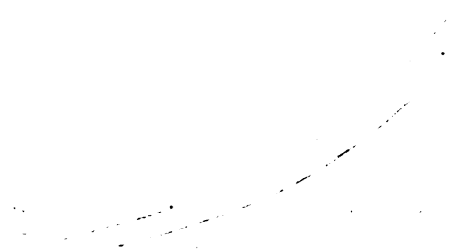
Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

JAVAANSCH-NEDERDUITSCH
HANDWOORDENBOEK.

7-2-10

Gedrukt bij JOH. ENSCHEDE EN ZONEN, te Haarlem.

VOORREDE.

Ruim vier jaar geleden kwam de Uitgever mij berigten, dat van GERICKE-ROORDA's Woordenboek een herdruk noodig was, en dat het aantal nog voorhanden exemplaren niet veel meer dan een jaar zou strekken. Deed mij het laatste niet veel genoegen, omdat er dus haast bij het werk was — en haast allermint bij een arbeid als het bewerken van een Woordenboek gewenscht is, — dat er zich een aanleiding voordeed, om in het Woordenboek op te nemen, wat er in de laatste jaren op lexicologisch gebied geleverd was, kon ik niet anders dan toejuichen.

Aan stof tot verbetering en vermeerdering van het Woordenboek geen gebrek. Sints het verschijnen der uitgave van 1875, gaf MEINSMA aantekeningen op zijn „Babad Tanah Djawi”; PALMER v. D. BROEK een woordenlijst achter zijn „Kantjil.” Beide lokten daardoor in de Bijdragen van het Koninklijk Instituut, nieuwe verklaringen van Javaansche woorden en uitdrukkingen uit; MEINSMA en RADEN MAS ISMANGOEN gaven woordenlijsten in diezelfde Bijdragen; SOLLEWIJN GELPKÉ Vocabularia achter zijne Monographie over: „de Padicultuur”; de zendelingen HOEZOO, KREEMER en POENSEN vooral, belangrijke bijdragen in de Mededeelingen van het Zendelingenootschap. Uit het Supplement van JANSZ besloot ik niet over te nemen, ten einde te gemoet te komen aan de bezwaren der Uitgevers van dat werk; ja zelfs mij als regel te stellen, om het daaruit door ROORDA en mij in de vorige editie opgenomene, weg te laten.

Bovendien had ik een tal van aantekeningen gemaakt bij het lezen van handschriften op de Leidsche Bibliotheek.

Ik toog ijlings aan het werk, doch zou ongetwijfeld van al die materie niet zooveel en zoo goed partij hebben kunnen trekken, zoo ik niet tegen het einde van 1882 (het tijd-

zin van $\eta\sigma\mu\acute{\alpha}\tau\eta$ (bl. 266); uit het gebruik van $\lambda\acute{\eta}\nu\eta$ (Mad. $\eta\lambda\iota$) waar men in gewoon Javaansch het hulpwoord $\eta\lambda\iota\eta\eta\iota$ zou gebruiken; zie bl. 239, enz. enz.

Dat ook de taal van Poerwā Lelānā niet altijd te vertrouwen is, blijkt uit een Germanisme als II, 154 $\sigma\mu\alpha\delta\iota\eta\iota\sigma\mu\eta\eta\lambda\iota\eta\iota\delta\iota\eta$ „gemaakt van zwarte steen”, uit een gebruik van $\eta\sigma\mu\iota\sigma\mu\eta$ in plaats van $\eta\lambda\iota\eta\eta\iota$. Ib. 42, enz. Waar dus in het Woordenboek PL. als eenige autoriteit wordt aangehaald, zij men op zijne hoede.

Eveneens heeft WINTER, door zich de vrijheid te veroorloven van woorden elliptisch te gebruiken, aanleiding gegeven tot beteekenissen als bv. van $\delta\iota\eta\eta\iota$ voor „geheel onderworpen”, „nergens in opstand” in Adji Saka. Dergelijke heb ik bij deze uitgave gerust durven schrappen; andere, met opgave van de plaats, van een W. voorzien, tot teeken, dat gegronde twijfel omtrent de juistheid bestaat, daar geen andere autoriteit ze staaft.

En dat niet al het nieuwe voetstoots kon worden overgenomen, spreekt van zelf, als men het Javaansch een weinig nader bekijkt van werkjes, zooals bv. de „Beschrijving van Batavia”, (waaruit de door MEINSMA en RADEN MAS ISMANGOEN gegeven woordenlijsten werden geput). Evenzeer als bij de overigens zeer gewaardeerde bijdragen van het Zendeling Genootschap, en die van SOLLEWIJN GELPKE, is er rekening moeten gehouden worden met de herkomst. Dikwijls heeft de dialectische herkomst tot niet opneming, menigmaal tot opneming geleid, doch onder verantwoordelijkheid van de auteurs.

Doch vooral met wat als kw. staat opgegeven, zij men voorzigtig. De voornaamste controle was vergelijking met het Kawi Woordenboek van WINTER. Nauwgezette lectuur en stelselmatig aantekenen, met opgave van plaatsen, moet hier nog veel verbetering en vermeerdering aanbrengen.

Met dat al vlei ik mij, dat in het algemeen in deze bewerking van het Woordenboek niet weinig verbeterd is. Dat er belangrijk veel nienws is bijgevoegd, kan hieruit blijken, dat niettegenstaande er veel bekort, en om plaats te winnen, veel dat overbodig scheen, geschrapt is, (o. a. het bloot vermelden van spreekwoorden zonder die te verklaren; (de verklaring der meeste is te vinden in WINTER's J. Z. IIe deel, uitgegeven door S. KEIJZER.), deze uitgave de vorige met ruim 150 bladzijden overtreft. Doch met die vermeerdering, is ook de gelegenheid om fouten te begaan, grooter geworden, en dat er dus nu daarin weër veel te verbeteren valt, — ik zal de laatste zijn om het te ontkennen.

De eenheid van vorm heeft er zeker niet op gewonnen, al ware het alleen tengevolge van het onvermijdelijk verschil in redactie tusschen deze en de vorige uitgave.

In het algemeen is er aan de inrigting niet veel veranderd. Wat dus in de Voorrede van den voorgaanden druk op bladzijde V gezegd is aangaande volgorde enz., blijft ook voor deze uitgave gelden.

Daaraan zou alleen kunnen worden toegevoegd, dat werkwoorden die met ζ of η aanvangen, en op die letters niet voorkomen, te vinden zijn op grondwoorden, die met ω of μ beginnen, en dat, ter besparing van plaats, bij grondwoorden gevormd met den voorslag $\iota\eta$ of $\lambda\eta$ niet steeds naar de wortelwoorden is verwezen.

Ter loops zij gezegd, dat om dezelfde reden, dialectische verschillen in het gebruik der eindmedeklinkers $\sigma\eta$ en σ , ω en $\omega\eta$, ι en $\iota\eta$ slechts bij uitzondering zijn vermeld.

Achter de Bijvoegsels en Verbeteringen op dit Woordenboek, heb ik eenige Aanteekeningen op de Javaansche Grammatica van Roorda toegevoegd, meenende dat die mogelijk langs dezen weg eenig nut kunnen hebben, althans in handen komen van het meerendeel dergenen, die de Javaansche taal beoefenen.

Alvorens te eindigen, heb ik nog melding te maken van de welwillendheid der Heeren Mr. W. B. BERGSMa en CHARLES TE MECHELEN, aan wie ik de beteekenis van enkele woorden te danken heb. Tevens heb ik gebruik gemaakt van eenige aantekeningen op het Woordenboek, mij welwillend verstrekt door den heer J. A. VAN DEN BROEK, lector te Delft. De heer dr. T. JENTINK, directeur van het Museum voor Natuurlijke Historie heeft aanspraak op mijn dank, voor de opgave van verscheidene wetenschappelijke namen der Oost-Indische fauna.

In het bijzonder evenwel moet hulde worden gebracht aan de medewerking van KERN, die een schat van aantekeningen te mijner beschikking heeft gesteld, en mij steeds met de grootste bereidwilligheid van consideratie en advies diende. Ook aan PIJNAPPEL ben ik menige nuttige wenk en raad verschuldigd.

Eindelijk — dat ik bij dezen arbeid de onmisbare hulp van RHEMREV heb mogen genieten, is een gevolg van de gunstige beschikking der Ministers van Koloniën, DE BRAUW, VAN BLOEMEN WAANDERS en SPRENGER VAN EYK, terwijl ik daarbij steeds het krachtig intermediair van den Secretaris-Generaal Mr. H. VAN DER WIJCK heb mogen ondervinden.

LEIDEN, Maart 1886.

A. C. VREEDE.

VERKORTINGEN.

A.	<i>beteekent</i>	Abiásá, uitg. door HUMME.	bezitt.	<i>beteekent</i>	bezittelijk.
aant.	"	aanteekeniug.	B. J.	"	Brátá-Joedá.
abs.	"	absoluut.	B. K. of b. Kad.	"	básá Kadaton.
acc.	"	accidenteel.	bl of blz.	"	bladzijde.
ald.	"	aldaar.	B. M.	"	Brámartani, <i>Jav. courant.</i>
alg. of algem.	"	algemeen.	Boe.	"	Boestam, <i>ms.</i>
Among T.	"	Among Tani.	B. P. of B. Padj.	"	Babad Padjang, Soera- karta, Voorneman, 1871.
and.	"	anderen.	B. P. I, II.	"	Babad Padjadjaran, Soera- karta, Voorneman, 1870.
Ar. of Arab.	"	Arabisch.	Br. of J. Br.	"	Javaansche Brieven.
art.	"	artikel.	vdBr.	"	J. A. VAN DEN BROEK, lector te Delft.
A. S.	"	Adji-Sáká.	B. S.	"	Baron Sakèndér.
" of Asm. S.	"	Aemárá Soepi, <i>ms.</i>	B. T. Dj.	"	Babad Tanah Djawi, uitg. door MEINSMÁ.
B.	"	Bandoeng, <i>ms.</i>	bv. of bijv.	"	bij voorbeeld.
Bab.	"	Babad.	BV.	"	Bijvoegsels en Verbete- ringen.
Bab. Mat.	"	Babad Mataram Soera- karta, Voorneman.	B. v. B.	"	Beschrijving v. Batavia, door Raden ABJO SASTRO- DARMO.
Bat.	"	Batavia.	bijn.	"	bijnaam.
Bat. Gen. v. K. en W.	"	Bataviaasch Genootschap van Kunsten en Weten- schappen.	caus.	"	causatief.
BB.	"	Bujan Boediman, <i>ms.</i>	Ch. of Chin.	"	Chineesch.
ben.	"	beneden of benaming.	coll.	"	collectief.
benam.	"	benaming.			
bep.	"	bepaald.			
Beschr.	"	Beschrijving.			
bet.	"	beteekent of beteekénis.			

C. P.	beteekent	C. POENSEN.	iems.	"	iemands.
C. S.	"	COHEN STUART.	imp.	beteekent	imperatief.
d.	"	de, der, den.	inl.	"	inlandsch, inlander.
den.	"	denominatief.	Iul.	"	Inleiding.
derg. of drg.	"	dergelijke.	intr. of intrans.	"	intransitief.
d. i.	"	dat is.	inz.	"	inzonderheid.
dial.	"	dialect of dialectisch.	i. pl. v.	"	in plaats van.
Djo.	"	Djoharsah, <i>ms.</i>	Isk.	"	Iskandar, <i>ms.</i>
D. N.	"	Duizend en één Nacht, vertaling van WINTER.	J.	"	JANSZ.
D. W.	"	Damar Woelan, v. Dorp, Samarang 1873.	Jap.	"	Japansch.
Dam. Woe.	"	Damar Woelan, <i>ms.</i>	Jav.	"	Javaansch.
e.	"	een.	Jb.	"	JUYNBOLL.
eig.	"	eigentlich.	J. L.	"	Javaansch Leesboek.
eign.	"	eigenaam.	J. N.	"	Joedâ Negârâ.
Eng.	"	Engelsch.	Joes.	"	Ambijâ Joesoef, <i>ms.</i>
enz.	"	en zoo voorts.	Jungh.	"	Junghuhn.
erg.	"	ergens.	J. W.	"	Javaansche Wetten.
Eur.	"	Europeesch.	J. Z.	"	Javaansche Zaneuspraken van WINTER.
fam.	"	familie.	K.	"	Krama.
fig.	"	figuurlijk.	K.	"	Kantjil, uitg. door PAL- MER v. D. BROEK.
Fil.	"	FILET.	KD.	"	Krâmâ-Doesoën.
Fr.	"	Frausch.	KI.	"	Krâmâ-Inggil.
freq.	"	frequentatief.	klankwab.	"	klanknaboetsing.
G.	"	GENICKE.	KN.	"	Krâmâ-Ngoko.
gebr.	"	gebruikelijk.	kol.	"	kolom.
gen.	"	genaamd of genoemd.	KP.	"	Krâmâ Pasisir.
gew.	"	gewoonlijk.	KR.	"	KREEMER.
G. L.	"	Goermâ Lëlânâ v. RHEM- REV.	Krit.	"	Kritiek of Kritisch.
Gr. of Gramm.	"	Grammatica,	KT.	"	Kitab Toehpah.
grv. of grondv.	"	grondvorm.	kw.	"	Kawi.
grw. of grondw.	"	grondwoord.	L.	"	Verzameling Lakon's, uitg. door TE MECHELEN.
h.	"	het.	l.	"	lees.
H.	"	HUMME.	Lat.	"	Latijn of Latijnsch.
herh.	"	herhaald.	lett.	"	letterlijk.
hetz.	"	hetzelfde.	lijd.	"	lijdende.
Holl.	"	Hollandsch.	M.	"	MEINSMÄ.
Hoogd.	"	Hoogduitsch.	Mal. of Mi.	"	Maleisch.
Horsf.	"	Horsfield.	Md. of Mad.	"	Madya.
ib. of ibid.	"	ibidem.	Men.	"	Ménaq, <i>ms.</i>
id.	"	idem.	Miq.	"	MIQUEL.
i. d.	"	in de.	Moe.	"	Moersâdâ, <i>ms.</i>
iem.	"	iemand.	Moh. of Mohamm.	"	Mohammedaansch.

mv. of meerv.	<i>beteekent</i>	meervoud.	sc.	<i>beteekent</i>	scilicet.
n. of Ng.	"	Ngoko.	Sj. Soend.	"	Soendaneesch.
N.	"	Nawawi, <i>ms.</i>	SG.	"	Padiekultuur, SOLEWIJN GELPKE.
nm.	"	naam.	Skr.	"	Sanskriet.
naamw.	"	naamwoord.	Soel.	"	Soeloeq, <i>ms.</i>
nam. of nl.	"	namelijk.	somm.	"	sommige.
nat.	"	natuurlijk.	spr. of-spreekw.	"	spreekwoord.
o.	"	onder.	spreekt.	"	spreektaal.
obj.	"	object of objectief.	Sri T.	"	Sri Tandjoeng, <i>ms.</i>
o. a.	"	onder anderen.	subj.	"	subjectief.
oj.	"	Oost-Java of Oost-Javaansch.	subst.	"	substantief.
ongebr.	"	ongebruikelijk.	TD.	"	Tëmboeng Doesoen.
ongev.	"	ongeveer.	te M.	"	te MECHELEN.
P.	"	Pandji Djâjâ Lëngkârâ en Angrèni. <i>ms.</i>	Tj.	"	Tjëntjini, <i>ms.</i>
Palm. v. d. B.	"	PALMER v. D. BROEK.	Tj. Al.	"	Sërat Aladin, G. KOLFF en Co. Bat. 1885.
pass.	"	passief.	Tj. Sëngk.	"	Tjândrà Sëngkâlâ.
pers.	"	persoon, persoonlijk.	TP.	"	Tëmboeng Pasisir.
Perz.	"	Perzisch.	tr.	"	transitief.
P. J.	"	Partâ Jognjâ, <i>ms.</i>	uitr.	"	uitroep.
P.K.	"	Professor KERN. Pandji Koedânârâwängsâ.	v.	"	vorm of van.
P. I.	"	Reizen van Poerwâ Lëlânâ.	v. d.	"	van de.
pl.	"	plant of plants.	v. e.	"	van een.
P. M.	"	Pandji Moertasmârâ, <i>ms.</i>	verb.	"	verbastering of verbasterd.
poët.	"	poëtisch.	verb. uw.	"	verbaal naamwoord.
poët. B.	"	poëtische Babad, <i>ms.</i>	verk.	"	verkort of verkorting.
Port.	"	Portugeesch.	vert.	"	vertaalt, vertaling.
Pr. of Prëg.	"	Wajaug Prëgiwa, uitg. door WILKENS.	vgl. of vrg.	"	vergelijk.
r.	"	regel.	vkl.	"	verklaard.
R.	"	ROORDA.	v. M.	"	Over het Katoenverven, v. MUSSCHENBROEK bij E. J. BRILL 1878.
recipr.	"	reciproque.	v. o.	"	van onder.
redupl.	"	reduplicatie.	vlgg.	"	volgende.
Rh.	"	RHEMRED.	voc.	"	vocatief.
R. I.	"	Raden MAS ISWANGOEN.	volg.	"	volgens.
R. P. of R. Pir.	"	Râdjâ Piraugon.	vr.	"	vrouwelijk.
Rs.	"	Rtëngganis, <i>ms.</i>	vrnw.	"	voornaamwoord.
R. v. K.	"	Regent van Koedoes.	W.	"	C. F. WINTER Sr.
R. W.	"	Ronggâ Warsitâ.	waarsch.	"	waarschijnlijk.
S.	"	Supplement op GERICKE'S woordenboek v. ROORDA- MEINSMA.	Waj. I en II.	"	Wajangverhalen uitg. door het Bat. Gen., TE MECHE- LEN, en VREEDE.

Waj. Ir.	<i>beteekent</i>	Wajang Irawan, <i>ms.</i>		<i>beteekent</i>	WINTER en WILKENS, <i>ms.</i>
Wangs.	"	Wangsallan.	ww.	"	werkwoord.
wj.	"	West-Java of West-Javaansch.	z. a.	"	zoals.
W. P.	"	Wajang Palasara, enz. uitg. door ROORDA.	zamenst.	"	zamenstelling.
W. S.	"	Wrtta Santjaja, KERN.	zelfst.	"	zelfstandig.
WW.	"	Woordenboek der HH.	Z. G.	"	Mededeelingen v. h. Zending Genootschap.
			zva.	"	zooveel als.

BIJVOEGSELS EN VERBETERINGEN.

Bl.	Kol.	regel.	woord.
1	b	16	ἡραγασῆ ἢ ἡραγῆται
2	a	2	voeg bij: ὄργ. ἀνῆνῆν en ἡμῶν
"	"	11	ἡραγῆται KN. volg. iul. bijgeloof een mensch met een hondenkop, die's nachts rondwaart, om het bloed van slapende menschen uit te zuigen, Rh.
3	a	12	ἡραγῆται nl. de daad van padisnijden verrigten met de ἡραγῆται ὄργ. ἀνῆνῆν De ἡραγῆται bestaat uit den steel (ἡραγῆ), het plaukje (ἡραγῆται) en het daaraan bevestigd ijzer of mes (ἡραγῆται).
"	"	22	ἡραγῆται voeg bij: ook dial. ἡραγῆται weldra, Rh.
"	"	3vo.	volg. Rh. is te Sälä i. pl. v. ἡραγῆται ἡραγῆται in den zin van inhoud v. e. brief gebruikelijker ἡραγῆται ἡραγῆται
4	a	8	ἡραγῆται volg. Rh. ook vernederen, verguizen.
5	a	15vo.	l. volg. R. ook wel ἡραγῆται
"	"	11vo.	achter "gerust" voeg bij: RP. 97; WW. geven die bet. niet op.
"	b	3	voeg bij: ἡραγῆται te vast, θv. slapen.
"	"	17vo.	volg. Rh. ἡραγῆται beginnen te kwijnen.
6	b	2vo.	ἡραγῆται ook de rigting van een plaats of van het kompas, bv. waar het zuiden.
7	a	11	ἡραγῆται ἢ ἡραγῆται mikken, een geweer, kanon enz. rigten. — ἡραγῆται een obj. als boven rigten voor iem.
"	b	3 en 4,	de bet. v. ἡραγῆται ἡραγῆται voetbank, voetstuk schrappen, (zie ἡραγῆται) ook "trappen" ἢ op een ἡραγῆται staan.
"	"	17vo.	ἡραγῆται ook wel gebruikt voor podagra; zie bij ἡραγῆται
"	"	2vo.	en openbaren? W. I, 130.
8	a	15	ἡραγῆται ook iets drukken, dat het op en neer gaat.
"	"	21	ἡραγῆται voeg bij: ἡραγῆται B. ὄργ. ἡραγῆται
"	"	24	ἡραγῆται zwa. ἡραγῆται Rh.
"	"	6vo.	voeg bij: een scheven mond hebben, Rh.
"	"	4vo.	ἡραγῆται — ἡραγῆται (eig. stooten) plat. voor den bijslaap uitoefenen, ὄργ. ἡραγῆται
"	b	21	voeg bij: ἡραγῆται KN. — ἡραγῆται onverwacht komen opdagen, -opzetten, ver-

Bl. Kol. • regel.

- schijnen; te voorschijn komen *v. glans op het gelaat*, Men. — $\alpha\gamma\mu\alpha\iota\eta\eta\alpha\upsilon$
caus., ook iets te voorschijn brengen.
- 8 b 23 *eig.* $\eta\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ of $\alpha\gamma\alpha\mu\eta\eta$ ook alleen op- of toewerpen. $\eta\sigma\sigma\alpha\mu\eta\eta$
acc. pass.
- " " 12vo. $\eta\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ volg. Rh. *de ware schrijfwijze.*
- " " 4vo. *achter: "woorden" voeg bij: ook alleen "in gedachten" Rh.*
- 9 a 12 *voeg bij:* $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ of $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ *zva.* $\alpha\eta\mu\omega\gamma\eta\eta$ zie bij $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$
- " " 12vo. $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ ook *zva.* $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ door een kleine opening heen kijken.
- " b 2 $\eta\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ *voeg bij: of* $\eta\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$; *op volg. reg. schrap: "zie beneden".*
- " " 5 $\eta\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ zie $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$
- " " 12 $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ volg. Rh. op een $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ gelijken, als een hoop aarde zich vertoonen; *zva.*
 $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ *v.* $\eta\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$
- " b 20vo. *bij* $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ *voeg bij:* $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ alsof je (of hij enz.) een vreemdeling was,
 alsof je (of hij enz.) niet van de familie was, W. II. 563.
- 10 a 10 *Voeg bij:* $\eta\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ of $\eta\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ TP. *zva.* $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ of $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ zie
 $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ II.
- " b 12 *Schrap: zie* $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$
- " " 22 $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ *nm. v.* een insect, dat achteruitgaat, en met twee knijpers aan den
 kop, kuiltjes in zand of stof maakt; (ook wel $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ *gen.*) Rh.
- " " 3vo. *achter "achteruitgaan als" l. R. (WP.).* $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ of $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ met of zonder bijge-
 voegd $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ (*erg. nog* W. I, 56, 215) ongeveer *zva.* $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ en $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$
 omgekeerd, daarentegen; ook wel te vert. door eerder, liever; 't ware beter, dat;
soms ook als uitroep v. verwondering, dat iets anders afloopt dan men gedacht
had; bv. te vert. door en nu per slof van rekening.
- " " 8vo. $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ ook *zva.* $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ eindigen, afloopen van een vergadering, als
 de menschen zich terugtrekken.
- 11 a 8 $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ ook wel strak (toornig of brutaal) aankijken, Rh.
- " b 17. *Voeg bij:* $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ op en neerwippen, van vrouwenborsten, W. I, 24, *en*
 $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ *hetz. "van de stemmen v. zingende santri's op en neergaan (erg.*
 $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$).
- 12 b 14 $\eta\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ of $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ worden ook algemeener tegen beide seksen gebruikt; zie
 bij $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$
- " " 23 $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ ook zich met zijne vrouw vermaken, B. T. Dj. 283.
- " " 16vo. l. 2. *gronde. v.* $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ achterblijven, niet bijhouden, en $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ enz. G.
- 13 a 19vo. $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ volg. Rh. ook *Silä'sch*, bv. $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ paarden stationneren.
- " b 4 $\eta\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ *zva.* $\eta\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ of $\eta\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ Rh.
- 14 a 13 *Voeg bij:* $\eta\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ KN. — $\eta\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ met water weg- of afspoelen; met water
grond, een weg enz. gelijk maken.
- 14 a 23 *achter: "poët. hetz." Voeg bij:* BS.
- " " 20vo. $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ ook naar gissing, vermoedelyk.
- " " 10vo. l. volg. G. middelaär, enz.
- " b 2 stootende of wippende gang *zoals van een galopperend paard.*
- " " 6 lees: op- en neer schudden.
- 15 a 22 $\alpha\mu\mu\omega\gamma\eta\eta$ ook zich redden; zich er uit redden; iets gedaan krijgen.

Bl.	Kol.	regel.
15	b	14vo. <i>եղբայր</i> ook <i>zva.</i> <i>եղբայր</i> een zaak afdoen.
"	"	3 <i>անդառնալ</i> ook <i>ԲԲ.</i> <i>zva.</i> <i>անդառնալ</i> Rh.
"	"	15 ook zijn waar niet loslaten dan tegen den hoogsten prijs, Rh.
"	"	12vo. <i>դարեցանք</i> of <i>դարեցանք</i> <i>zva.</i> <i>դարեցանք</i> of <i>դարեցանք</i>
"	"	12vo. <i>եղբայր</i> <i>zva.</i> <i>անցանք</i> v. e. vol gewigt, GL. 69.
16	a	22 <i>պղծա-դատ</i> volg. Rh. <i>poët.</i> <i>zva.</i> <i>պղծա-դատ</i> Het voorbeeld <i>պղծա-դատ</i> <i>անդառնալ</i> is ontleend aan de Adji Saka van Winter. De uitdrukking komt Rh. vreemd voor; hij meent, dat het moet luiden: <i>պղծա-դատ</i> <i>անդառնալ</i>
16	b	20 <i>անդառնալ</i> tusschen twee haakjes te plaatsen.
"	"	5vo. <i>դարեցանք</i> rusteloos, woelig, zie <i>դարեցանք</i> — en <i>դարեցանք</i>
17	a	18 <i>անցանք</i> ben. v. d. gewone <i>անցանք</i> zie <i>անցանք</i>
"	"	15vo. <i>Voeg bij:</i> <i>դուռ-անցանք</i> Zoo God wil! (B. T. D. 494: <i>անցանք</i>).
"	"	2vo. <i>Voeg bij:</i> <i>անցանք</i> — <i>անցանք</i> een werk half afgedaan laten liggen, (erg. <i>անցանք</i>) Rh.
18	a	4vo. <i>անցանք</i> = <i>դարեցանք</i> Wangs. — op <i>պղծա-դատ</i> . W. I, 206.
"	b	9 <i>պղծա</i> voeg bij: in huis hokken.
"	"	23vo. l. <i>անցանք</i>
"	"	22 " l. <i>անցանք</i>
"	"	20 " zoo wordt ook genoemd de vechthaan, dien men de tegenpartij voorhoudt om deze tot vechten uit te lokken.
"	"	15 " de bet. v. <i>անցանք</i> is van G.
"	"	14 " voeg bij: <i>անցանք</i> k.
"	"	4 " soms ook wel te vertalen door: anders; zie voorbeeld bij <i>պղծա</i>
19	a	19 " <i>Voeg bij:</i> <i>անցանք</i> — <i>անցանք</i> een obj. onder zich houden, Rh.
"	"	17 " <i>Voeg bij:</i> <i>անցանք</i> — <i>անցանք</i> terughouden, achterhouden. — <i>անցանք</i> bij beetjes achterhouden.
"	b	14 en zie bij <i>անցանք</i>
"	"	11vo. <i>անցանք</i> erg. onder weg ophouden en aangaan.
20	a	11 <i>Voeg bij:</i> <i>անցանք</i> <i>zva.</i> <i>անցանք</i> bedreven, GL. 35
"	"	8 <i>անցանք</i> zie <i>անցանք</i> <i>անցանք</i> een heel nest eijeren, een <i>uitdr. voor:</i> de heele familie, het heele geslacht tot den laatste toe geheel vernietigd, verdelgd; soms met bijvoeging van <i>անցանք</i> <i>անցանք</i>
"	b	2 <i>անցանք</i> erg. nog <i>անցանք</i>
"	"	7 volg. WW. <i>անցանք</i> k. <i>անցանք</i> kl. zie nog bij <i>անցանք</i>
20	b	12 volg. Rh. onder bescherming van een voornaam persoon staan, daarvoor dienst praesteren maar dan ook vrijgesteld zijn van heereendiensten, erg. <i>անցանք</i> bij <i>անցանք</i> en <i>անցանք</i> bij <i>անցանք</i>
"	"	9vo. volg. Rh. behooren bij <i>անցանք</i> de bet. v. <i>անցանք</i> of <i>անցանք</i> in dial. v. Banjoemas <i>zva.</i> <i>անցանք</i>
21	a	18 bij <i>անցանք</i> te coegen: <i>անցանք</i> een snelle vaart hebben v. e. <i>vaartuig.</i> (Tj) <i>zva.</i> <i>անցանք</i> Rh.
"	"	16vo: <i>անցանք</i> of <i>անցանք</i> zie <i>անցանք</i>

Bl.	Kol.	regel.
21	b	9 <i>voeg bij:</i> $\alpha\eta\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ KN. op- en neêr gaande beweging door drukking van boven <i>erg.</i> $\alpha\eta\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ en $\alpha\eta\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$
22	a	16vo. <i>Voeg bij:</i> $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ ook wîg of keg om hout te kloven, Rh.
"	"	10vo. $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ een ander zie bij $\eta\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$
"	b	7 $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ zie $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$
"	"	16vo. $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ KN. vet, magtig, WW. rans; sterk van smaak, (Tj. Men.). $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ <i>bet.</i> ook galig, ligt scheurend van stoffen, Rh. en zie op $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$
"	"	13vo. $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ <i>voeg bij fig.</i> op één punt blijven v. e. pijnlijk gevoel. — $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ één deerg. pijnlijk gevoel hebben, (Tj.) Rh.
23	a	7vo. <i>achter</i> $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ <i>voeg bij:</i> en <i>verg.</i> $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ — $\eta\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ KN. geestverbijstering, $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ <i>plat</i> = $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ zijn verstand kwijt zijn, W. II, 464.
"	b	13vo. $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ KN. — $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ in afwachting van een of ander onbewegelijk <i>erg.</i> zitten; te vergeefs <i>erg.</i> zitten te wachten, Rh. zie $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ <i>voeg bij:</i> $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ — $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ hard wegloopen zwaars <i>bv.</i> een paard met den staart in de hoogte; <i>zva.</i> $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$
24	a	2 1. zie bij $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$
"	"	11 van een hoofddoek die als een $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ 5 is opgemaakt: $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$. <i>Voeg bij de plaats uit de Tj.</i> ($\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$) $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ het vleeschige gedeelte van de vangkaerucht was niet door $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ gescheiden.
"	"	20 <i>achter</i> verkeerd te <i>voegen:</i> WW.
"	b	14 $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ <i>voeg bij:</i> de lever van pluimvee met een blaauwrood balletje in den vorm van een puntkogel, Rh.
"	b	10vo. $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ zie nog bij $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$
25	a	5 <i>volg.</i> Rh. $\eta\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ ook <i>zva.</i> $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ schouderblad.
"	"	10 $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ KN. — $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ wartaal spreken, allerlei nonsens vertellen, Rh.
"	"	18 $\eta\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ KN. <i>ngam v. e.</i> kleine ronde riviermossel, (Zie $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$); <i>ben. v. e.</i> dub- beltje, van 10 cents (zie $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$).
"	"	22 $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ = $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ CP.
"	"	19vo. $\eta\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ <i>voeg bij:</i> ook meer <i>bep.</i> uit snapachtigheid allerlei dingen vertellen, die geheim moesten blijven, Rh.
"	"	13vo. $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ KN. ook <i>klanknab.</i> van het geluid van krekels, Rh.
"	b	2vo. $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ <i>voeg bij:</i> iem. belasteren.
26	a	5 blameren, G.; <i>dus zva.</i> $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ in poët. <i>Bab.</i> = $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ <i>proza</i> B. T. Dj. 687.
"	"	7vo. $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ — $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ <i>ben.</i> van een horizontaal uitstaande hanestaart, (W. II, 473) Rh. <i>erg.</i> $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$
"	"	5vo. <i>volg.</i> Rh. ondergeschiede van de $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$
"	b	1 <i>erg.</i> $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$
"	"	13 <i>Achter</i> $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ 1. zie <i>ben.</i>
"	"	15vo. $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ <i>grondw. v.</i> $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$
27	a	18 1. <i>zva.</i>
"	"	22 <i>voeg bij:</i> $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$ <i>herh. v.</i> $\alpha\mu\epsilon\lambda\alpha\eta$
"	"	14vo. stofgoud <i>nl.</i> in KT. en <i>volg.</i> G.

Bl.	Kol.	regel.
27	a	14vo. ερησαν κω. zwa. εις η επιηλωσας η επισημ. απολασσει κω. loshangen of loszitten (losgaan is eig. αφις).
28	a	2 voeg bij: ook zich regelen naar, η συνταξισθησας (W. II, 375) zonder te letten of acht te geven op omstandigheden, personen enz.
		7 ook zwa. εις ορα εδουα met het doel, met het oogmerk om; om; en in B.T. Dj. 517, met een baatzuchtig doel iets of van iem. iets trachten te verkrijgen.
		22vo. εις επιζηειν tot εις επιζηειν dienen voor, W. II, 365.
	b	9 αποουα ook even als ις εβ en ηα een van de soort van.
29	a	20 εις αποουα zie ook op η αποουα αποουα
		7vo. l. verzengende Oostmousson enz. en zie bij αποουα
	b	14vo. voeg bij achter: "mithollen": (Dan. Woe.).
		8vo. η αποουα κω. interjectie: wee U! pas op!
		5vo. v. dansend of trippelend rondgaan, een kring maken, vrg. αποουα
30	a	10 volg. Rh. een peulvrucht; als de vrucht droog is, rammelt die in de schil. — η αποουα αποουα gelijken op de η αποουα αποουα rammelen als die peulvrucht.
	b	19 εδουα volg. Rh. κω. schatten, rijkdom; bezitting, zoo ook bij G. WW. geven alleen op de bet. van geld nl. als κω. van αφις εβ?
31	a	5vo. αναρηρησας naar volgorde; geheel langs, de geheele lengte bv. v. een strand.
	b	3vo. Voeg bij: er tegen op zien, dit of dat te doen.
32	a	5 η αποουα αποουα zich goedschiks, zonder slag of stoot, vrijwillig onderwerpen (W. I, 2).
33	b	17 εις αποουα zich aan het hoofd stellen van bv. v. troepen.
		10vo. αποουα ook verk. η αποουα en zwa. αποουα = αποουα Rh.
34	a	15 εις αποουα iem. zijn zin geven; ook (of αποουα αποουα) enz.
	b	23 αποουα αποουα ook het te ruilen voorwerp; een obj. in ruil geven voor een ander, RP. 30.
35	a	6vo. αποουα κω. takken of bladeren tot aanvulling in een dam, Rh.
36	a	11 αποουα ruijen; uitvallen van veeren, van haren. enz. Rh. zie αποουα αποουα
		15vo. αποουα αποουα — αποουα αποουα αποουα = αποουα αποουα naam van een lekkernij, van rijst bereid, WW.
	b	20 αποουα ook rustverstoring.
		17vo. staat η αποουα l. η αποουα
		11vo. αποουα zie ook op de αποουα
37	a	8 αποουα ook het vleijen, paujen, tronen. η αποουα een fijne geslepen struikroover, die een ander met mooie woorden van zijn goed zoekt te berooven, W. I, 67.
		16vo. αποουα αποουα = αποουα αποουα steile kant, ravijn?
38	a	2 αποουα invreten. al dieper worden van een wond.
		24 αποουα αποουα αποουα een wijd gevlochten pagër. αποουα αποουα αποουα als zulk een pagër, en αποουα opgesteld, W. II. 567.
	b	22 αποουα αποουα ook wel ben. voor onze tientjes.
		10vo. ook wel iem. uit den zadel ligten, den voet ligten; en een object niet ongestoord in iem. bezit laten, het trachten te ontveldigen, ongeveer zwa. αποουα B.T. Dj. 511.
39	a	16 achter jonge huis, voeg bij: kleiner dan αποουα
		21 achter "fig. uitdrukking" in te voegen: (volg Rh. plat) voor, enz.

Bl.	Kol.	regel.
39	a	18vo. <i>voeg bij:</i> doch zie $\kappa\acute{\iota}\kappa\iota\sigma\tau\alpha\varsigma$ op $\kappa\acute{\iota}\kappa\iota\sigma$
"	"	14vo. $\alpha\tilde{\iota}\nu\alpha\tilde{\iota}\gamma\alpha\tilde{\iota}\kappa\tilde{\iota}\nu$ iems. maat nemen <i>am.</i> voor een graf, hem den dood voorspellen of aanzeggen, W. II, 572.
"	b	13 <i>org.</i> $\kappa\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau\ \alpha\tilde{\iota}\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$
"	"	14 zie $\alpha\tilde{\iota}\nu\ \alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$.
40	a	5 $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau\ \alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ voor $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau\ \alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ Tj. zamen den bijslaap uitoefenen.
"	"	13 $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau\ \alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ mildelen verziinnen om het een of ander gedaan te krijgen, meest in kwaden zin.
"	"	15 <i>i. pl. v. vol'</i> achter $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ l. <i>volg.</i> Rh. <i>gebr.</i> $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau\ \alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$
"	b	2 $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ <i>volg.</i> Rh. ook volhardend RP. 101.
"	"	18vo. $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ <i>volg.</i> Rh. ook <i>plat</i> voor den bijslaap uitoefenen.
41	b	6 zie $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ BV.
"	"	10vo. <i>org.</i> $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ en $\kappa\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ bij $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$
42	b	9 <i>in de bet. v.</i> ingrediënt <i>volg.</i> Rh. <i>gebr.</i> $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$
"	"	9vo. $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau\ \alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ <i>volg.</i> Rh. ook lid, geleiding; <i>org.</i> $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau\ \alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$
43	b	22 <i>volg.</i> R. v. K. spreken de mannen, vóór het gebed, de adan hardop, daarna de kamat zachtjes, en de vrouwen <i>alleen</i> de kamat uit.
"	"	18vo. <i>l. of volg.</i> JR. van een barende vrouw.
"	"	11vo. <i>voeg bij</i> achter: $\kappa\acute{\iota}\kappa\iota\sigma$ RP. 97.
44	a	14vo. $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ RP. 163. <i>intr.</i> ronddraaijen; <i>org.</i> $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$
"	"	9vo. $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ (<i>dial.</i>) <i>zva.</i> $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ vdBr.
"	"	5vo. 2. $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ behoort bij $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$
"	b	20vo. <i>wellicht</i> TP. <i>zva.</i> $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ v. $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$
"	"	11vo. $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ of $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ wordt beter geplaatst onder de $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ het is immers het Ar. $\beta\tilde{\iota}\delta\tilde{\iota}\nu$ (<i>aldus te verbeteren</i>), Jb.
"	"	3vo. $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ = $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ B.
45	a	7 <i>voeg bij:</i> op hetzelfde punt, zoodat hij als het ware stil staat. $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ of $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ ook sterk waaijend, stijf, pal staan van den wind.
"	b	15vo. $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ meer <i>bep.</i> geen uitwerking hebben van de $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ zoodat de visschen niet naar boven komen drijven, zie o. a. I. 181.
45	b	6vo. <i>org.</i> $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ en $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$
46	a	10vo. $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ ook opkomen, ontvlammen, <i>bv. v. moed:</i> $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ W. II, 335.
"	"	2vo. $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ — $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ zich opstellen om te vechten <i>bv. van troepen.</i>
"	b	21 <i>Voeg bij:</i> $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ — $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ uazetten, vervolgen.
47	a	19vo. het binnenste van de bamboe, <i>nl.</i> de bast van de schil ontdaan, Rh.
"	"	18vo. achter $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ l. J. Br. ook $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ of $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$
"	"	7vo. <i>binden</i> , <i>nl.</i> met twee knoopen.
"	"	5vo. $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ KD. (Sri T.) $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ in vollen ren, zich half dood loopen.
"	b	9 $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ <i>volg.</i> Rh. <i>nl.</i> met het hoofd vooruit en het ligchaam gebogen, zoodat <i>Bima</i> wanneer hij <i>amok</i> maakt.
"	"	16 $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ uitsteken <i>bv. v. d. tong.</i> $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ zie $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$
"	"	17vo. $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ of $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ een soort onharige padi, kleiner dan $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ Rh.
48	a	1 <i>voeg bij:</i> of $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$ en $\alpha\tilde{\iota}\nu\kappa\tilde{\iota}\nu\tau$

Bl.	Kol.	regel.
48	a	7 <i>Voeg bij</i> (erg. bij <i>αρηταισθη</i> en <i>αρηταισθη</i>).
"	"	11 " <i>αδης</i> in <i>zamenst.</i> <i>zva.</i> <i>αδης</i> <i>bv.</i> <i>αδης</i> <i>αδης</i> om nitlegging verzoeken; in WP. 244: <i>αδης</i> voor <i>αδης</i> (in het Madoereesch <i>gew.</i> <i>αρηταισθη</i> Jav. <i>αρηταισθη</i> v. <i>αρηταισθη</i>)
"	"	15vo. <i>Voeg bij:</i> <i>αδης</i> een doodstijding brengen.
"	b	12 <i>staat ηαδης</i> l. <i>ηαδης</i>
"	"	16vo. <i>ηαδης</i> aan Rh. niet bekend.
40	a	13vo. l. en anders, of anders, enz.
50	a	18vo. l. overwegen.
"	"	16vo. <i>αδης</i> <i>αδης</i> of <i>αδης</i> gerekend kunnen worden; men kan rekenen, dat.
"	"	13vo. l. geacht worden. <i>ηαδης</i> ook onaan gezien, al was het slechts, 't doet er niet toe, al is of was het maar, W. I, 69 (CP.)
"	b	<i>voeg in:</i> <i>αδης</i> zie <i>αδης</i> en <i>αδης</i>
51	a	16 otter (<i>Aonyx leptonyx</i>).
"	b	22vo. (erg. <i>ηαδης</i>) — <i>ηαδης</i> met <i>αδης</i> iets doen.
52	a	2 <i>αδης</i> in WP. 212. (dialectisch of door verwarring van de bet. van het Mal. <i>lagi</i> met het Jav. <i>lagi</i>) i. pl. v. <i>αδης</i> .
52	b	21 <i>αδης</i> vdg. Rh. ook <i>αδης</i> , zouteloos.
53	b	8vo. ook trouw; en bij de <i>αδης</i> <i>zva.</i> <i>αδης</i> toestemming.
54	a	12 achter <i>αδης</i> <i>Voeg bij:</i> zie bij <i>αδης</i>
"	b	12vo. <i>voeg in:</i> <i>αδης</i> = <i>αδης</i> ? <i>zva.</i> <i>αδης</i> W. II, 27.
55	a	1 ook oorspronkelijke toestand of gedaante, W. I, 111.
"	b	12vo. <i>wrang is volg</i> Rh. <i>αδης</i> in de bet. ook van zuur, ruisch, <i>weligt</i> Mal. (WW. <i>geven die bet. niet</i>).
"	"	9vo. <i>Voeg bij:</i> <i>αδης</i> halfrijp <i>bv.</i> v. e. <i>αδης</i>
56	a	1 "ook <i>αδης</i> schrappen, en evenzo volgg. regel "ook <i>αδης</i> "
"	"	23 <i>αδης</i> kleur van haren, met grauwe borst en bruine rug, Rh.
"	"	13vo. "of <i>αδης</i> " schrappen en eveneens 8vo. "van daar <i>weligt</i> ," enz.
57	a	16vo. <i>voeg bij:</i> <i>αδης</i> freq. W. II, 515.
"	"	6vo. <i>αδης</i> zie bij <i>αδης</i>
"	b	15 <i>voeg bij:</i> eig. door een beweging te kennen geven, dat men tegenzin heeft. — <i>ηαδης</i> het gezicht afwenden, als <i>blijk van</i> afkeer of tegenzin.
59	a	10 <i>Voeg bij:</i> <i>αδης</i> de persoon, die erg. geposteerd is om te zorgen, dat het wild niet ontsnapt. — <i>αδης</i> erg. een <i>αδης</i> plaatsen of als <i>αδης</i> de wacht houden op.
59	a	6 l. een obj. vastbinden (in W. II, 520 wordt van <i>Ardjoena</i> gezegd, <i>αδης</i>).
"	"	16 <i>voeg bij:</i> of <i>αδης</i> — <i>αδης</i> een <i>αδης</i> van koper, <i>gew.</i> met een spiraalvormige insnijding, in tegenstelling van <i>αδης</i> met een schroef in een busje of moertje.
"	b	10vo. <i>αδης</i> goudvisch, <i>Carassius auratus</i> .
60	a	21 <i>αδης</i> eig. bij den arm vatten en sleuren, Rh.
"	b	1 erg. <i>αδης</i>
"	"	19vo. <i>αδης</i> volg. Rh. <i>zva.</i> <i>αδης</i> doch <i>αδης</i> heeft de opgeg. bet. van al wat dient tot behulp enz. (zie nog <i>αδης</i> bij <i>αδης</i>).
61	a	2 <i>voeg bij:</i> 2. — <i>αδης</i> in snellen telgang gaan (Men.) Rh.

Bl.	Kol.	regel.
61	a	5vo. ook iets gissen, raden.
"	b	15vo. voeg bij gouzen, suizen <i>be. v. e.</i> անճնոց; 2. klanknab. van het loeijen <i>v. d.</i> wind; zie <i>ben.</i> արճան <i>erg.</i> ook արճ
62	b	12vo. voeg bij: iets overnemen <i>be. voor de halve waarde.</i> enz.
63	a	20 անդրառնող <i>volg.</i> Rh. naäpen. — անդրառնողայ <i>enz.</i> een nabootser van aard en անդրայ of անդրան անդրայ <i>partijdig.</i>
"	"	22vo. staat անդրանդան <i>l.</i> անդրանդան — անդրանդանայ <i>menyer</i> = անդրան WW. — van անդրանայ spiegel, is het kl. անդրանայ
"	"	15vo. պարույ: een groote bijzonder gevaarlijke slangensoort, een soort Boa, die menschen aanvalt, Rh.
"	b	17 Voeg bij: պարույ in անդրառնող <i>Rh.</i>
"	"	13vo. de <i>bet.</i> in iets berusten, toestemmen is van GR.; in de <i>fig.</i> <i>bet.</i> van slikken, Adji S. 259.
64	a	1 դանայ = անդրառնող; zie <i>ben.</i>
65	b	22 անդրառնող = անդրանդան Rh.
66	a	9vo. Voor անճնանդայ ook անճնոց of անճնոց; <i>erg.</i> nog անճ of անճան (<i>en</i> անճ <i>nl.</i> = անճ).
67	a	10 պարույ is een zeer harige soort, die bij aanraking erg jeukt. պարույ <i>W.</i> 1, 62; պարույ <i>zie op</i> պարույ
"	"	12vo. պարույ een soort collier, die tot aan den gordel hangt, <i>W.</i> 1, 23.
"	b	21 դանդանդան <i>doen</i> uithangen van darmen, <i>W.</i> 11, 376.
"	"	20vo. bij անճ <i>erg.</i> դանդան Rh.
66	b	19vo. անդայ TP. = անդ <i>erg.</i> անդայ
"	"	12vo. in A. 24. անդանդան <i>de</i> lendenen buigen.
"	"	8vo. Van անդան is het kl. պար
68	a	18vo. պարայ <i>volg.</i> Rh. ook <i>zwa.</i> պարայ draaijing in de maag krijgen, misselijk worden.
"	b	13 <i>volg.</i> Rh. դանդան <i>van een weg,</i> niet regt; niet de kortste (<i>անճ</i> of <i>պար</i>) een omweg.
"	"	21 bij դանդան <i>erg.</i> անճ — դանդան <i>om- en omkeeren,</i> zooals een smid een gloeiend ijzer.
"	"	18vo. անդան <i>ook</i> voorbode, heraut.
"	"	9vo. <i>i. pl.</i> van անդայ <i>gebr.</i> պար Rh.
"	"	1vo. achter slokdarm invoegen JR. achter slikt incorgen R., <i>volg.</i> WW. անդան <i>het binneuste van de keel; erg.</i> անդան <i>of</i> պար
69	a	6 դանդան — դանդան half <i>erg.</i> uitsteken <i>v. e.</i> lang voorwerp, <i>bē. v. e.</i> kris uit den gordel, ook wel դանդան buitengewoon lang en dun zijn, <i>van een mensch.</i> Rh. <i>erg.</i> դանդան
"	"	23vo. de door G. opgeeg. <i>bet.</i> van weerlicht bij helder weer is <i>volg.</i> Rh. <i>juister.</i>
"	b	18vo. Voeg bij: դանդան <i>het</i> aanhoudend uitsteken der tong, Rh.
"	"	10vo. boschhaan, <i>nl.</i> Gallus bankiva.
70	b	17 <i>nl.</i> de Faloo coerulescens, <i>Horsf.</i>
71	a	21vo. անճայ <i>of.</i> <i>zwa.</i> անճայ? <i>erg.</i> het Madoereesche անդայ
"	"	18vo. անդայ <i>ook fig.</i> treurig, bedrukt (Tj.): <i>erg.</i> անդան
72	a	5 անդան <i>zie</i> անդան

- Bl. Kol. regel.
- 72 a 9 *αἰγὸν-ἡγῶν* is volg. Rh. een kromgebogen hout (op het vlak waarmee men wrijft of sijn maalt wat dikker dan aan het handvat), om sambel of tjabe sijn te maken; ook *αἰγῶν* gen.
- " " 17vo. *ἐπιμαρῖναι* bij eukale stukken, nl. van breede en platte voorwerpen, vooral van vleesch met vet doorregen, net als *μαρῖναι*; vrg. *ἐπιμαρῖναι* van WW.
- " " 15vo. *ἀνδραγαθία* volg. Rh. *ἀνδραγαθία*.
- " b 8vo. *ἡ βετ. ζῶν* is van R. (vrg. Zam. W. II), volg. Rh. naar het schijnt; vrg. *ἐπιμαρῖναι* bij *μαρῖναι*.
- " " 2vo. *Voeg bij: ἐπιμαρῖναι* rijk v. e. vangst, een visschersterm, Rh.
- 73 b 8 *αἰετὶ* draaijen van een vlieger, vrg. *αἰετῶν*.
- " " 15 achter "van de handen" voeg bij: "om iets over te g-ven".
- " " 16vo. l. RP. 138.
- " " 9vo. l. *ἡ ἀνδραγαθία*.
- " " 8vo. zich iets verbeelden? P. L. I, 53.
- 74 a 19 i. pl. v. *ἐπιμαρῖναι* l. *ἐπιμαρῖναι* ZG. 1864, 250 volg.; zie nog Wilken, Animisme pg. 57, volg.
- " " 7vo. *ἐπιμαρῖναι* nl. is het dwarshout vóór aan den boom (*μαρῖναι*) van een ploeg (*ἐπιμαρῖναι*) of eg (*μαρῖναι*) aan hetwelk de trekbeesten gebonden worden, CP.
- 75 a 23 *ἐπιμαρῖναι* zie evenwel bij *μαρῖναι* en op 19.
- " " 19vo. *ἀνδραγαθία* zea. *ἀνδραγαθία* (tegenover *ἀνδραγαθία*) vocatief zwager!
- " " 6vo. *αἰετὶ*, omschreven door *ἀνδραγαθία* — *αἰετὶ* *ἐπιμαρῖναι* = *ἀνδραγαθία* (volg. Horsf. is er eenig onderscheid tusschen deze vogels, de eerste geeft hij op als *Ardea javanica*, de tweede als *A. Sinensis*), een bruine watervogel, kleiner dan de *ἐπιμαρῖναι* Rh.
- " b 17 achter rijstmesje voeg bij (*ἐπιμαρῖναι*).
- " " 19vo. i. pl. v. *ἐπιμαρῖναι* l. *ἐπιμαρῖναι*.
- 76 a 11 vrg. bij *αἰετῶν* *ἐπιμαρῖναι* kl.
- " b 14 *ἐπιμαρῖναι* *ἐπιμαρῖναι* i. pl. v. *ἐπιμαρῖναι* met de vlakke hand slaan, W. II, 336.
- 77 b 1 vrg. ook *ἡ ἐπιμαρῖναι* BV en *ἐπιμαρῖναι*.
- " " 16vo. voeg bij achter "bamboe" ook *ἐπιμαρῖναι* gen.
- " " 9vo. de bij *ἐπιμαρῖναι* opgegeven bet. "verschalken" is twijfelachtig; zij berust op WP. 212.
- " " 5vo. *Voeg in: ἐπιμαρῖναι*, ben. v. d. *diamma* of het o e teeken.
- 78 a 6vo. *Gallinula orientalis*, Horsf.
- " b 4 i. pl. v. "ontkiemen" l. broeijen v. geweekt zaad.
- " " 20vo. voeg in: *ἐπιμαρῖναι* kw. zea. *ἐπιμαρῖναι*.
- 79 a 18 *ἐπιμαρῖναι* ook zijn uiterste best aan iets doen (vrg. *ἐπιμαρῖναι*).
- " " 20vo. volg. Rh. is de *ἐπιμαρῖναι* een kleine boom met dorrens en ijszhard hout.
- " b 3 Rh wil de uitroep *ἐπιμαρῖναι* bij een geval van pijn teruggeven met: aauw! *ἐπιμαρῖναι*; ook zea. *ἐπιμαρῖναι* zie *ἐπιμαρῖναι*.
- 80 a 11 *Voeg in: ἐπιμαρῖναι* KN. een jonge *ἐπιμαρῖναι*.
- " " 1vo. *ἐπιμαρῖναι* overal verstrooid zijn, uit elkaar vliegen, v. veëren, v. losse haren enz.
- " b 21 *ἐπιμαρῖναι* *ἐπιμαρῖναι* het oog gevestigd houden op den wil van ...; volmaakt bereid zijn om op te volgen den wil van ...
- 81 a 8vo. *Voeg bij: ἐπιμαρῖναι* κ.

Bl.	Kol.	regel.	
81	b	5	De woorden ἀνάγει en ἡνάγει te brengen op vorige kolom. — ἀνάγει ἀνάγει ἀνάγει zie bij ηέω
"	"	19	ἐξήγησεν = ἐξήγησεν
"	"	6vo.	Folg. Rh. bet. ἀνάγει alleen eene plaats voor roovers en derg. in hinderlaag, en komt de andere bet. toe aan ἐπιανάγει
83	a	8	ἡνάγειν zie ben.
83	a	9	ἐργάζεσθαι volg. Rh. iets alleen doen, iets alleen bezitten; ἀποφύλαξαι ἀφύλαξαι Waj. 1, 92. hij is de schoonste van allen; zwa. ἀποφύλαξαι ἀφύλαξαι A. zie bij ἀφύλαξαι
"	"	13	erg. ἀφύλαξαι bij ἀφύλαξαι
"	"	15	ἀφύλαξαι de één, ἀφύλαξαι de andere.
"	"	16	(ἀφύλαξαι G.) ἀφύλαξαι ieder afzonderlijk, een voor een.
"	"	17vo.	ἀφύλαξαι enz. zal moeten zijn geld geven op veldvruchten, eig. als die nog groen, nog niet geel zijn (erg. ἀφύλαξαι), en zoo:
"	"	13vo.	van den eigenaar (boom- of veldvruchten verkoopen, verhuren (nl. als die nog aan den boom of op het veld zijn).
"	"	8vo.	nl. Turdus viridis, Horsf. of Columba vernans
"	"	3vo.	ἀφύλαξαι geheel laten loopen, geheel vrijlaten (erg. ἀφύλαξαι ἀφύλαξαι); ook met opzet of met een bepaald plan iets doen, Rh. erg. ἀφύλαξαι
"	b	9	ἀφύλαξαι enz. schrappen.
"	"	19	een Boedaleeraar (ἀφύλαξαι ἀφύλαξαι) GR. een kluienaar, W.W. (in Waj. verh.; zie Animisme, Wilken, 61 Noot).
"	"	11vo.	ἀφύλαξαι of ἀφύλαξαι zie ηέω
84	a	8vo.	ἡνάγειν volg bij: vooruit berekenen, voorspellen, L. 40.
"	b	4vo.	zoo noemt een vrouw wel eens uit teederheid haar man. Voeg bij: ἀφύλαξαι zie ἀφύλαξαι
85	a	8	wilde hond (Canis rutillaus).
"	b	22vo.	ἀφύλαξαι volg. Rh. zwa. ἀφύλαξαι — ἀφύλαξαι erg. staat op maken.
"	"	13vo.	eig. van eten voor lief nemen wat er maar is: iem. onthalen zoo goed mogelijk; erg. W. II. 397.
"	"	9vo.	L. Krāmā van ἀφύλαξαι en in poëzy = ἀφύλαξαι
86	a	15	ἀφύλαξαι (of ἀφύλαξαι?) ἀφύλαξαι = ἀφύλαξαι zie ηέω
"	"	22vo.	Folg bij: zich met moeite staande houden. ἀφύλαξαι ἀφύλαξαι B. de schouders neergedrukt hebbende als bezwaard door een last, neergedrukt door een zwaren last, Rh.
"	a	9vo.	achter goedkeuren L. kw. W. welligt zwa. goede reis wenschen?
"	b	14	ἡνάγειν als ge 't goedvindt. ἀφύλαξαι ... ἀφύλαξαι zie ἀφύλαξαι
87	a	7	ἡνάγειν volg. Rh. τρ. en ἀφύλαξαι (niet ἀφύλαξαι) κ.
"	b	23vo.	ἀφύλαξαι of ἀφύλαξαι het geluid van een hert, zie ἀφύλαξαι
"	"	16vo.	ἡνάγειν — ἡνάγειν ἀφύλαξαι zwa. ἀφύλαξαι ἀφύλαξαι zie η ἀφύλαξαι
88	a	5	Voeg in: ἀφύλαξαι zie ἡνάγειν
"	"	23	ἀφύλαξαι glooijing, helling, Tj.
"	"	17vo.	welligt heb ik ten onregte naar ἀφύλαξαι ἀφύλαξαι een grondw. ἀφύλαξαι vooronder-

Bl.	Kol.	regel.
		steld, en is ook deze herhaling van <i>κνακωνη</i> afgeleid; zoo ook <i>κνακωνη</i> <i>κνακωνη</i> van <i>κνακωνη</i> WW.
88	a	13vo. <i>κνακωνη</i> — <i>κνακωνη</i> een kaart uit de stokkaarten trekken.
"	b	5 volg. Rh. is <i>κνακωνη</i> een groot schepnet; vrg. <i>κνακωνη</i>
"	"	13 voeg bij; vrg. <i>κνακωνη</i>
"	"	15vo. <i>Turdus varius</i> of <i>Ardea cinnamomea</i> , Horsf.
"	"	1vo. v. gronden zva. <i>κνακωνη</i> of <i>κνακωνη</i>
89	a	2 Voeg bij: <i>κνακωνη</i> zva. <i>κνακωνη</i> (δ. <i>κνακωνη</i>). Obj. Imper. <i>κνακωνη</i> Tj.
"	"	14 <i>κνακωνη</i> — <i>κνακωνη</i> W. I, 82, wellicht <i>κνακωνη</i> = <i>κνακωνη</i> stil, bedwaard?
"	"	21 achter <i>κνακωνη</i> l. RW. ook in J. Br. 136, slechte schrijfwijze v. <i>κνακωνη</i>
"	"	23vo. Voeg bij: drigigen ontevalen, vooral v. hooge voorwerpen als boomen, huizen en derg. fig. v. menschen en dieren.
"	"	16vo. Voeg bij: volg. Rh. met veel beweging van het ligchaam.
"	b	16 achter zich verkoelen, te plaatsen G. — <i>κνακωνη</i> zwak en bleek door ziekte.
"	"	19 Voeg in: <i>κνακωνη</i> gebr. voor <i>κνακωνη</i>
"	"	2vo. ook naam v. d. residentie <i>Preanger Regentschappen</i> ; en zie ben.
90	a	11 de uitroep <i>κνακωνη</i> of <i>κνακωνη</i> (kort uitgesproken) van pijn. — (maar gerekt) van onverschilligheid: och! och kom! Rh.
"	b	18 <i>κνακωνη</i> een ziekte in het rijstgewas, waarbij de blaren wit worden, Rh.
91	b	13vo. <i>κνακωνη</i> <i>κνακωνη</i> W. II, 478, eig. je zult geen plaats krijgen, d. i. geen plaats of gelegenheid vinden, om mijn slagen te ontwijken, of ook wel je zult je niet kunnen verroeren, zva. <i>κνακωνη</i>
92	a	8vo. Voeg in: <i>κνακωνη</i> of <i>κνακωνη</i> zva. <i>κνακωνη</i> Rh.
"	b	17 <i>κνακωνη</i> zie <i>κνακωνη</i>
"	"	12vo. Voeg in: <i>κνακωνη</i> of <i>κνακωνη</i> zie <i>κνακωνη</i>
"	"	6vo. Voeg bij: — <i>κνακωνη</i> een zamentrekkende beweging maken met den mond of anua. — <i>κνακωνη</i> die beweging, Rh.
"	"	3vo. <i>κνακωνη</i> ik vraag verlof om te gaan sterven, van iemand, die op een gevaarlijke expeditie gaat en zijn leven veil heeft voor vorst of vaderland, o. a. W. I, 57.
93	b	8 <i>κνακωνη</i> zie <i>κνακωνη</i>
"	"	9 Welligt <i>κνακωνη</i> een spotnaam door <i>Nalä Gardng</i> aan <i>Ardjoenä</i> gegeven. (W. II, 274) Rh.
94	a	23 l. droom, het voorwerp van den droom.
95	a	10vo. <i>κνακωνη</i> het lijkt wel.
"	b	8 <i>κνακωνη</i> volg. Rh. van een vogel naar beneden, lager en lager vliegen.
"	"	14 Volg. Rh. <i>κνακωνη</i> zva. <i>κνακωνη</i> of <i>κνακωνη</i> maar dikwijls verbonden met <i>κνακωνη</i>
"	"	18 Volg. Rh. <i>κνακωνη</i> intr. splijten, bersteu, (W. II, 482); ook zva. <i>κνακωνη</i>
"	"	22vo. <i>Tringilla stricta</i> , Horsf.
"	"	16vo. <i>Nectarinia javanica</i> , Horsf.
"	"	7vo. <i>κνακωνη</i> — <i>κνακωνη</i> zie ald. — <i>κνακωνη</i> KN: — <i>κνακωνη</i> snorrende of gon-

Bl. Kol. regel.

zende erg. omheen vliegen; zich erg. op neerzetten, *zoals bv. een bij op een bloem, een vlieg op een wond, en derg.* Rh.

3vo. Voeg in: $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ KN. sterk van tabak.

1vo. *nl. v. e.* $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\kappa\eta$

96 a 4 *i. pl. v.* $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\kappa\eta$ l. $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\kappa\eta$

10 *eig. iem.* inpakken. — $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\kappa\eta$ (ook $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\kappa\eta$) in B. T. D]. 479 *eer iem.* zoeken te winnen; *iems.* gunst afsmeeken, afbedelen.

7vo. Voeg in: $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\kappa\eta$ = $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\kappa\eta$ = $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\kappa\eta$ Rh.

b 3 *onder $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ wordt ook verstaan* eenige dagen vóór het huwelijk of één dag vóór de $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\kappa\eta$ geen feestelijkheden geven.

6vo. l. $\tau\upsilon$. (*nl. met kleinere kapitale letter.*)

4vo. Voegbij: $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\kappa\eta$ tegen *iem.* zulk een poestend geluid maken, *bv. uit minachting.*

97 a 3 *i. pl. v.* $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ l. $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$

21 *volg.* G. de schenkels van een beest (*deze volg.* Rh. $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$).

8vo. $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ met witte veeren tusschen de zwarte in van hanestaarten. — $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\kappa\eta$ met witte kruin opbruischen, van een golf.

b 16vo. *i. pl. v.* $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ l. $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$

14vo. $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ of $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ een hapje.

13vo. Voeg in: $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ KN. niet vast staan, *bv. van een te kleine hoed op een groot hoofd; helleud, over den rand uitsteken, bv. van een bord over den rand van de tafel,* Rh. bij WW. $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$

10vo. Voeg in: $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ zie $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$

98 a 12 $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ 2. ook $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$

b 14 *Volg.* Rh. gedurig aan de borst zuigen, *erg.* $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ bij $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ — $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ te zuigen geven aan, ook *bv. aan de borsten van een drooge min, om een kind bv. zoet te houden.*

99 a 3vo. *achter $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ voeg bij $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ bsp. van wild, dat menschen te ruiken krijgt, en daarop de vlugt neemt, erg.* $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ bij $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ BV.

b 21 *het art.* $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ aan $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ vooraf laten gaan.

23 *i. pl. v. zva. l. zóo; erg. nog* $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$

16vo. $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ ook het lijkt er op; het heeft er van alsof, N.

11vo. $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ enz. ook zich verbreeden, hoe langer hoe breeder worden *zoals bv. een rivier,* Rh.

100 a 21 $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ bij het vechten van gemak's ook den bovensnavel van de tegenpartij in den bek nemen, zoodat deze den bek moet openhouden, *erg.* $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$

6vo. l. van weten kan of weten wil.

2vo. $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ ook *zva.* $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ iets geheel aan *iems.* verantwoording overlaten; *erg.* $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$

16vo. $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ is de doek of sjerp als boven.

7vo. $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ *iem.* al zijn begeerten voldoen.

3vo. *volg.* Rh. *heet die kas* $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ *maar is* $\alpha\eta\epsilon\iota\delta\alpha\kappa\eta$ een ring, waarop een diamant gezet is.

Bl.	Kol.	regel.
101	a	21vo. WW. <i>schrappen</i> ; en op de volgg. regel achter "zweet" lezen: Tj. Men.
"	b	22 Voeg in: $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$ KN. zeehoofd, GL. 83.
"	"	23 Voeg in: $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$ KN. — $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η} \text{η}$ breed, uitgebreid.
"	"	22vo. Voeg in: $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$ zie $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$.
"	"	16vo. <i>uitroep</i> : wel verbazend!
"	"	3vo. Voeg bij: $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η} \text{η}$ trotschaard.
102	a	3 Voeg bij: $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$ zich verheffen, zich trotsch aanstellen, in <i>Banjoemas</i> ook zich boos aanstellen.
"	"	15vo. Voeg bij: $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$ roep hem (of haar) asjebliet! $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$ kom je moest toch; eilieve wees zoo goed! In A. 51 $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$ zva. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$ of $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$ welligt, 't is mogelijk.
103	a	6vo. Voeg in: $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$ — $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η} \text{η}$ zva. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η} \text{η}$ ook <i>ho.</i> een opening voor rook of den wind van een blaasbalg.
104	a	13 <i>i. pl. v.</i> $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$ l. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$.
"	"	17 achter "solderen" l. JR. op den volgenden regel achter $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$ te lezen: N. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$ of $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$ K. WW.
"	"	13vo. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η} \text{η}$ rijk met plaatjes van edel metaal beleggen, <i>zoovak</i> <i>bv.</i> <i>dò d'òt's.</i>
"	b	5 <i>volg.</i> Veth, Java I, 435, <i>liever:</i> <i>nm. v. een reeks geschriften.</i>
"	b	10 <i>voeg achter</i> "oorlog" G. RW. <i>een ander</i> $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$ zie bij $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$ BV.
"	b	11 Voeg in: $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$ — $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$ in menigte zich verspreiden, zich uitbreiden van een zwerm, Rh. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$ zie $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$
"	"	18 <i>achter</i> stormen op l. Tj.
105	a	25vo. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$ <i>volg.</i> Rh. ook K. v. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$
"	b	18 l. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η}$
106	a	10vo. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η} \text{η}$ men wil vuur maken, en er komt zwam uit; <i>spr. voor</i> men wil <i>iem.</i> ophitsen, warm maken, maar hij blijft er koel onder, W.P. 14.
"	"	6vo. — $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η}$ als een bergrug zich vertoonen.
107	a	2 <i>voeg in:</i> $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η}$ <i>poët.</i> ziek, CS. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η}$ <i>poët.</i> zva. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η}$ $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η}$ een ootzagwekkende diepe ravijn. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η} \text{η}$ groot, verheven, indrukwekkend, zva. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η}$ zie <i>nog</i> bij $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$
"	"	10 <i>achter</i> $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$ l. WW.; op de volgende regel <i>achter</i> gevoelen l. G. <i>volg.</i> Rh. een onrustigen slaap hebben, den slaap niet kunnen vatten. W. I. 107, <i>erg.</i> $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η} \text{η}$
"	b	5 <i>voeg bij:</i> <i>erg.</i> $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η} \text{η}$
"	"	7vo. <i>voeg in:</i> $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$ KN. zonder kris. — $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$ zonder kris uitgaan, <i>erg.</i> te gast komen; zie $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η} \text{η}$
"	"	3vo. <i>voeg bij:</i> ook baldadig.
108	a	21 <i>voeg in:</i> $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η}$ — $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η}$ zich op een opene plaats, zich openlijk, voor ieders oog vertoonen (W. I. 108): <i>fig.</i> onbedektelijk, zich blootstellen, blootgeven.
"	"	33 <i>voeg in:</i> $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$ — $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$ open en bloot van een terrein; wijd open, openstaan van een deur.
"	"	16vo. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η}$ <i>voeg bij:</i> zich duidelijk voor het oog vertoonen:
"	b	19vo. $\text{am} \begin{smallmatrix} \text{E} \\ \text{E} \end{smallmatrix} \text{η} \text{η} \text{η} \text{η}$ ook ijdel van aard, v. e. die gaarne geleid en geprezen wil worden

Bl.	Kol.	regel.
		ongev. zva. אָפּגעהוּב wat geuit wordt, zóo W. II, 469, $\text{אָפּגעווען אַרומטאן}$ niet veel beteekenend van iems. woorden.
126	b	23 voeg bij: geschikt <i>bv. als vrouw, als tegenpartij</i> , Adji Saka, 174, 278.
"	"	29vo. Voeg bij: voor het gebruik benoodigd, benoodigd. $\text{הָיוּ צוֹרְכֵי הַמַּלְאָכִים}$ onnoodig. RP. 166.
127	a	1vo. voeg bij: $\text{עַל מַצְרֵי הַיָּם}$ zie bij אֲרֻמֵּי הַיָּם
"	b	20vo. bij God zweren G.; <i>werkelijk komt voor</i> RP. 30: $\text{עַל הַיָּם אֲרֻמֵּי הַיָּם}$ bij WW. <i>ontbreekt het, deze geven op:</i> אֲרֻמֵּי הַיָּם
"	"	6vo. voeg bij: ook fig. zetel. <i>bv. v. kracht of bekwaanheid</i> , K. 6, 4.
128	a	18 <i>dikwijls te vert. door:</i> hij zich hebben, in zich hebben, enz.
129	a	3vo. L. הָיָה מְבֻרָךְ en zie מְבֻרָךְ הָיָה
"	b	16vo. uit een en ander opmaken, begrijpen, <i>bv. wat iemand wil.</i>
"	"	12vo. voeg bij: הָיָה מְבֻרָךְ KN. plooi, ingesneden groef, zva. $\text{מִשְׁבֵּרֵי הַיָּם}$ <i>erg. אֲרֻמֵּי הַיָּם</i>
130	a	21vo. voeg bij: אֲרֻמֵּי הַיָּם 2. K. v. $\text{מִשְׁבֵּרֵי הַיָּם}$ — אֲרֻמֵּי הַיָּם v. e bantal voorzien.
131	a	20vo. achter Tegal, L.: R.
132	"	11vo. הָיָה מְבֻרָךְ voeg bij: הָיָה מְבֻרָךְ KW. zva. אֲרֻמֵּי הַיָּם אֲרֻמֵּי הַיָּם
133	a	18 voeg bij: zóo in Tj.; ook zva. אֲרֻמֵּי הַיָּם <i>bv. אֲרֻמֵּי הַיָּם</i>
"	b	18 voeg bij: אֲרֻמֵּי הַיָּם zva. אֲרֻמֵּי הַיָּם אֲרֻמֵּי הַיָּם zonder aúgst of vrees, GL. 29.
134	a	8vo. voeg in: $\text{אֲרֻמֵּי הַיָּם} = \text{אֲרֻמֵּי הַיָּם}$ zie אֲרֻמֵּי הַיָּם Rh.
135	a	20 <i>voeg in:</i> $\text{אֲרֻמֵּי הַיָּם} = \text{אֲרֻמֵּי הַיָּם}$ GL. 38.
137	a	18vo. אֲרֻמֵּי הַיָּם zva. אֲרֻמֵּי הַיָּם Rh.
138	a	6 אֲרֻמֵּי הַיָּם zie אֲרֻמֵּי הַיָּם
"	b	11 voeg bij: ook zaak of oorzaak (W. II, 563), Rh. אֲרֻמֵּי הַיָּם W. I, 79, geen consideratie gebruiken; zonder grondige reden, <i>bv. boos worden.</i>
140	a	13vo. ook wel אֲרֻמֵּי הַיָּם ? zoo in Waj.
"	b	12 אֲרֻמֵּי הַיָּם אֲרֻמֵּי הַיָּם telkens op nieuw beginnen en niet afmaken, <i>bv. een werk,</i> אֲרֻמֵּי הַיָּם een zaak aanhangig laten.
141	a	10vo. אֲרֻמֵּי הַיָּם zie onder bij אֲרֻמֵּי הַיָּם
142	"	2 L. אֲרֻמֵּי הַיָּם <i>erg. אֲרֻמֵּי הַיָּם</i>
"	b	1 ook zva. אֲרֻמֵּי הַיָּם of אֲרֻמֵּי הַיָּם
"	"	20 voeg in: $\text{אֲרֻמֵּי הַיָּם} = \text{אֲרֻמֵּי הַיָּם}$ zva. אֲרֻמֵּי הַיָּם W. II, 536.
143	a	3 voeg bij: אֲרֻמֵּי הַיָּם
"	"	18 voeg bij: evenwel, toch, W. II, 70.
"	"	11 voeg bij: in אֲרֻמֵּי הַיָּם <i>gen.</i>
144	b	7 voeg in: אֲרֻמֵּי הַיָּם KN. — אֲרֻמֵּי הַיָּם אֲרֻמֵּי הַיָּם <i>mank, als men onder het gaan de voetzolen niet vlak en stevig op den grond zet, maar als op eijeren loopt,</i> WW.
144	b	24 <i>nl. de Muscicapa banjoemas, Horsf.</i>
146	a	10 voeg bij: of אֲרֻמֵּי הַיָּם GL. 79.
"	b	18 voeg bij: eig. trekken aan den teugel om in te houden (אֲרֻמֵּי הַיָּם).
147	a	9 en 12 de bet. van אֲרֻמֵּי הַיָּם bij elkaar te voegen, אֲרֻמֵּי הַיָּם i. pl. v. אֲרֻמֵּי הַיָּם W. II, 538, voorwerp van het opvangen of redden, 1b. 551, redding? <i>erg. אֲרֻמֵּי הַיָּם</i> 552.
"	"	12vo. <i>erg. A. 66 en erg. אֲרֻמֵּי הַיָּם</i> en אֲרֻמֵּי הַיָּם
"	"	3vo. <i>volg. Rh. een maat (tot 100 kati's toe) voor drooge waren, bv. koffie en zout; erg. אֲרֻמֵּי הַיָּם</i>

Bl.	Kol.	regel.
"	b	2 <i>voeg in:</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 — 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 <i>iems. gevoelige snaar aanroeren, zoodat hij zich beleedigd gevoelt, beleedigen, ook berispen, Rh.</i>
148	a	10vo. <i>van een</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>aan beide einden naar boven gebogen, Tj.</i>
"	b	12 <i>voeg in:</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 = 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 = 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹
"	"	23vo. 2. <i>ook verb. van</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>in</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 = 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 <i>zie bij</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹
149	a	12vo. <i>voeg bij:</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>vaccineren.</i>
"	"	3vo. <i>voeg bij:</i> — 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 <i>(eld. ook</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹) <i>KN. ben. van de jonge</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>(zie</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹); <i>ook fig. van een nieuweling in een vak, Rh.</i>
149	b	14 <i>de Hemidactylus frenatus.</i>
"	"	18vo. <i>erg. nog</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹
150	a	2 <i>voeg bij:</i> <i>twiststoker.</i>
"	"	6 <i>voeg bij:</i> <i>ook</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>gen.</i>
150	a	21 <i>nl. de Turdus analis, Horsf.</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>T. bimaeculatus, Horsf.</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>T. ochrocephalus.</i>
"	"	3vo. <i>voeg bij:</i> <i>boom, zie</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 <i>CP.</i>
"	b	24vo. <i>volg. Rh., niet diepe inhakking, enz. bv. bij een boom alleen in de bast.</i>
151	a	4 <i>volg. Rh. beter</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 <i>ook mondstuk van een fluit.</i>
"	"	1vo. <i>voeg bij:</i> <i>ook confronteren, collationeren.</i>
"	b	1vo. 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 (W. II, 290) <i>op de wijze van. Ib. 272, 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 = 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 = 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹</i>
156	a	23vo. 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 = 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 W. II, 554, <i>waar van eene soort ferronière gesproken wordt.</i>
"	"	1vo. <i>de Periplaneta orientalis.</i>
"	b	10 <i>volg. Rh. 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 zóo werkelijk in Rs. 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹</i>
"	"	13 <i>l. 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹</i>
154	b	9 <i>voeg in:</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>ongev. zva. 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 zie</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹
155	a	21 <i>voeg bij:</i> <i>het geluid dat gehoord wordt bij het kappen in een pisangstam.</i>
156	a	9 <i>voeg bij:</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 <i>KN. ben. van een blankwitte huidziekte aan de handen en voeten, erger dan</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>een soort melzatschheid, Rh.</i>
"	"	14 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 <i>voor</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 <i>o. a. Adji Saka 170.</i>
"	b	14 <i>voeg bij:</i> <i>diep en steil.</i>
157	a	9vo. 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>verkeerde schrijfwijze voor</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹
"	b	11 <i>ook grondvorm van</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 <i>het plotseling erg. gaan neerzitten van vogels; zie</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹
158	a	4 <i>eig met kromme ellebogen voor het eten zitten, met het plan zich eens erg te goed te doen.</i>
"	"	16 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 = 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>maar van langere voorwerpen, Rh.</i>
159	a	11 <i>voeg bij:</i> <i>kranig van houding.</i>
"	b	18 <i>voeg bij:</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>ben. van een wijze van den hoofddoek te dragen, waarbij de punten naar boven zijn gestrikt; erg. 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹</i>
160	a	19vo. <i>l. 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 = 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹</i>
"	"	18vo. <i>l. WW. 2 —</i>
"	b	2 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 = 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹
161	a	11vo. 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>of</i> 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>volg. Rh. de plaats door iems. voorouders ontgonnen, gesticht, aangelegd bv. een gehucht.</i>
"	"	4vo. 𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹 <i>iem. uit zijn bekêlschap werken, hem uit den zadel ligten.</i>

Bl.	Kol.	regel.
"	b	6 <i>արգրույ</i> = <i>արգրույ</i> uitspruiten, opschieten. — <i>արգրույ</i> jonge spruit, loot, uitspruitsel.
161	"	19vo. <i>անդրույ</i> of <i>անդրույ</i> <i>um. v. e. heestergewas met een vrucht, enz.</i>
"	b	1vo. " <i>արգրույ</i> en" schrappen.
162	b	22 <i>voeg in: անդրույ</i> of <i>անդրույ</i> klappertanden.
"	"	20vo <i>i. pl. v.:</i> ook <i>l.:</i> eig.
"	"	18vo. <i>անդրույ</i> komt voor RP. 181.
"	"	3vo. <i>achter obj. den. l. JR.</i>
163	a	12 <i>voeg in: անդրույ</i> — <i>անդրույ</i> iets stevig in de vuist klemmen, B.
"	"	7vo. <i>անդրույ</i> heimelijk mingeot plegen, B. T. Dj. 467.
164	a	6vo. <i>արգրույ</i> Rh. <i>meent dat dit de ware spelling is voor արգրույ</i> zie <i>արգրույ</i> 3.
"	"	4vo. <i>voeg bij:</i> voor goed nitgemaakt, M.
"	"	1vo. ook <i>ԿԲ.</i> mooi van suet <i>van kleeren.</i>
165	a	14 <i>de Totanus javanicus, Horsf.</i>
166	b	10 <i>անդրույ</i> ook wel <i>zva. անդրույ</i>
"	"	3vo. <i>l. անդր</i>
167	b	20 <i>l. de neushoorn.</i>
168	a	13 <i>անդրույ</i> ongef. <i>zva. անդրույ</i>
"	b	19 <i>volg.</i> Rh. <i>անդրույ</i> telkens in de rede vallen, of ongevraagd zich in het gesprek mengen. — <i>անդրույ</i> <i>iem.</i> in de rede vallen.
"	"	14vo. <i>անդրույ</i> komt voor RP. 186, doch niet in de opgeg. bet., wél in die van "ge-lijken op <i>անդրույ</i> of als <i>անդրույ</i> WW. <i>kennetrouwens de bet. van անդրույ</i> aanwenden" aan den vorm <i>անդրույ</i> toe.
"	"	11vo. ook <i>zva. անդրույ</i> Rh.
169	a	6vo. <i>volg.</i> Rh. ook een hert, dat voor het eerst horens krijgt, <i>nl.</i> niet getakt gewei. ook <i>արգրույ</i> <i>gen.</i>
"	b	7vo. <i>voeg in: արգրույ</i> = <i>արգրույ</i>
170	a	6 <i>voeg in: արգրույ</i> — <i>արգրույ</i> met den vinger <i>erg.</i> een streep maken <i>bv. met kalk of zwarte verw.</i>
"	"	14vo. <i>անդրույ</i> eig. <i>արգրույ</i> en dit verk. van <i>արգրույ</i>
171	a	12 <i>Voeg in: անդրույ</i> een kleine vilsoort.
"	"	17vo. <i>voeg in: արգրույ</i> — <i>անդրույ</i> = <i>անդրույ</i>
"	b	11 <i>voeg bij: անդրույ</i> <i>ben. van een fatsoen van անդր.</i> W. I, 23.
"	"	23 <i>de bet. "spreken" te brengen op de volgende regel achter "zijn spraak".</i>
"	"	19vo. <i>voeg bij:</i> aanspreken, toespreken.
"	"	13vo. <i>volg.</i> Rh. <i>անդրույ</i> spreken <i>bv. als menschelijke eigenschap.</i>
172	a	9 <i>արգրույ</i> zie <i>արգրույ</i>
"	"	10vo. <i>erg. արգրույ</i>
"	"	3vo. — <i>nl.</i> <i>Sus vittatus.</i>
173	a	15 <i>klanknab. van het op eens den mond houden: stil!</i> W. II, 550.
"	"	24vo. — <i>անդրույ</i> van een object vooruit bepaald zeggen, <i>dat het zus of zoo worden zal, of waartoe het geschikt zal zijn; een object als het zijne beschouwen nog vóór-</i> dat men <i>het</i> in eigendom heeft.
"	"	20vo. <i>անդրույ</i> <i>erg.</i> een gat maken, zich daarin ophouden.

Bl.	Kol.	regel.
173	a	10vo. <i>ῥῆμασιν volg.</i> Rh. een rijstmandje, <i>een soort ῥῆμασιν</i>
"	b	15 <i>ook klanknab. van het geluid van een veest</i>
"	"	12vo. <i>voeg bij: ἔμεινον naderen, RP. 168.</i>
"	"	4vo. <i>volg.</i> Rh. met of zonder deksel; <i>erg. ἔμεινον</i>
174	b	1 <i>ῥῆμασιν in RP. 13 ellipt. voor ῥῆμασιν ἔμεινον</i>
"	"	7 <i>ῥῆμασιν ἔμεινον = ῥῆμασιν ἔμεινον ῥῆμασιν — ῥῆμασιν in Banjoemas ook = ῥῆμασιν</i>
"	"	9 <i>voeg bij: ἔμεινον KN. klan, vochtig.</i>
175	a	6vo. <i>ῥῆμασιν ook zwa. ῥῆμασιν ἔμεινον</i>
176	a	3 <i>volg.</i> Rh. bijzende en 2. ver vooruitsteken van de onderlip of onderkaak; <i>erg. ῥῆμασιν</i>
"	b	19vo. <i>ῥῆμασιν = ῥῆμασιν A. 65.</i>
"	"	5vo. <i>voeg in: ῥῆμασιν of ῥῆμασιν zie ῥῆμασιν</i>
177	b	7 <i>voeg bij: ἔμεινον versnaperingen gebruiken. — ἔμεινον ook me. v. velen Tj.</i>
"	"	5vo. <i>volg.</i> Rh. met de vijf vingers iets opnemen; <i>zie ῥῆμασιν</i>
178	a	7 <i>voeg in: ῥῆμασιν — ῥῆμασιν met de volle hand grijpen be. in vrookenborsten; erg. ῥῆμασιν ῥῆμασιν</i>
"	"	12 <i>ἔμεινον ook jaist van pas voor het doel, W. II, 482.</i>
"	"	2vo. <i>volg.</i> Rh. eenigzins vlak liggende, een weinig hellend; <i>ῥῆμασιν</i> eer vlak dan hellend
179	a	15 <i>volg.</i> Rh. een groot soort overdekte praauw, <i>grooter dan ῥῆμασιν</i>
"	"	23vo. <i>of liever slaan op de ῥῆμασιν</i>
"	"	12vo. <i>ῥῆμασιν WW. zie ῥῆμασιν</i>
"	"	1vo. <i>in Banjoemas zwa. ῥῆμασιν ῥῆμασιν geen bijzonder vertrouwen stellen in een of ander.</i>
180	a	8vo. <i>een zelfde soort plant als ῥῆμασιν en ῥῆμασιν?</i>
"	"	11vo. <i>in Tj. van vrouwenborsten: ῥῆμασιν herh.</i>
"	b	6 <i>voeg bij: (ῥῆμασιν ῥῆμασιν) ῥῆμασιν = ῥῆμασιν zie ῥῆμασιν</i>
181	a	13 <i>achter "inham" L. JR.</i>
"	b	7vo <i>ῥῆμασιν volg.</i> Rh. zwa. ῥῆμασιν zie <i>ben.</i>
182	a	16 <i>voeg bij: Chavica officinarum, Miq. Nat. fam. der Piperaceae.</i>
"	"	25vo. <i>ῥῆμασιν poët. ? R. (WP.).</i>
"	"	19vo. <i>voeg bij: ῥῆμασιν KD. komt voor in PL.</i>
"	"	13vo. <i>zie ῥῆμασιν</i>
"	b	5 <i>de Caprimulgus affinis, Horsf. de ῥῆμασιν is de P. odargus javanensis, Horsf.</i>
"	"	19 <i>ῥῆμασιν ook zonder winst of verlies verkoopen, zie ῥῆμασιν en ῥῆμασιν</i>
"	"	14vo. <i>ῥῆμασιν voeg bij: ook onwettig, plat.</i>
"	"	<i>voeg in: ῥῆμασιν KN. uitspraak van de â als a, be. koela voor koelâ.</i>
184	a	15 <i>volg.</i> Rh. meestal regterzij; <i>voeg bij: en met het gevest naar voren, erg. ῥῆμασιν</i>
"	b	4 <i>voeg bij: ῥῆμασιν klappertanden, W. II, 563.</i>
185	b	3 <i>l. kneep nl. in het vleesch.</i>
186	a	13 <i>voeg in: ῥῆμασιν — ῥῆμασιν zwa. ῥῆμασιν — ῥῆμασιν maar van grootere zaken.</i>

Bl.	Kol.	regel.
186	b	22vo. ἀγγίγναι het geluid ἀγγίγναι maken; ook van het geluid v. h. fluitje van een ἀγγίγναι of ἀγγίγναι
"	"	18vo. ἰμῆσι de neus met den snavel pakken van vechtende gēmak's.
"	"	4vo. ἠεροῦρος = ἠεροῦρος
187	a	6 volg. Horsf. is de ἀρδεῖα de Ardea en ἰσηρῶν A. purpurea.
"	"	8vo. achter ἠεροῦρος l. G.
"	b	1 voeg bij: of afduwen, ἀκκῶν ποët. Tj.
"	"	6vo. voeg in: ἀκκῶν
188	b	11 voeg bij: 4. gestalte, taille, GI.
189	"	21vo. volg. Rh. interjectie: regts om keer!
190	a	14vo. volg. Rh. ἀκκῶν κτ. en ἀκκῶν ποët.
"	b	11 ἀκκῶν κτ. schelp of hoorn bv. van een slak, ook schaal van eijeren, Rh.
191	a	24vo. voeg in: ἀκκῶν — ἀκκῶν voor anderen te voorschijn komen, bv. uit een rei menschen vooruitsteken, bv. om gezien te worden, Rh.
"	b	11 volg. Rh. zonder bijgevoegd ἀκκῶν
"	"	19vo. volg. Rh. een groen insect met groote holle buik, dat veel in het gebergte wordt aangetroffen.
"	"	12vo. i. pl. v. ἀκκῶν l. ἀκκῶν
192	b	9 ἀκκῶν ook een tweede voegen bij, zich als tweede voegen bij,
193	"	3vo. ἀκκῶν = ἀκκῶν = ἀκκῶν fig. afstammeling, W. II, 545.
194	a	6vo. ἀκκῶν komt voor RP. 25, bet. volg. Rh. familiariteit; ook TP. zva. ἀκκῶν overtrek.
195	a	9 voeg bij: overvloed van levensmiddelen hebben; rijk, vruchtbaar v. e. land, Rh.
"	"	10 voeg in: ἀκκῶν — ἀκκῶν zva. ἀκκῶν iets wel eens ondervonden of gedaan hebben, GI. 35.
198	a	22vo. ἀκκῶν aan kleine reepjes gescheurd.
199	a	2vo. voeg bij: ἀκκῶν of ἀκκῶν
"	b	13vo. voeg bij: niet taai.
200	a	9 voeg in: ἀκκῶν — ἀκκῶν uitvaren tegen iem., iem. een schrobbering geven; zva. ἀκκῶν Rh.
"	"	19vo. volg. Rh. altijd met suiker bestrooid.
204	a	3vo. ἀκκῶν harnachement met gouden of zilveren versierselen; volg. Rh. ook een fatsoen van een inlandsch zadel.
206	a	18 ook vorstelijke waardigheid.
207	a	12 volg. Rh. lijden aan de pijn door het podagra veroorzaakt; het podagra heet η ἀκκῶν
"	"	14vo. voeg bij: ook ἀκκῶν
"	b	15 en als tweede bet. dat gevoel toonen, erkennen, B. T. Dj. 479?
"	"	10vo. ἀκκῶν ook zva. ἀκκῶν en zva. ἀκκῶν denklijk, mogelijk, ongeveer, naar het schijnt, W. I, 2.
"	"	3vo. achter: ἀκκῶν l. G. eig. de zin, de bedoeling van iems. schrijven, enz.
208	"	7 beter: men kan niet van hem spreken of hij weet het of hoort het, volg. Adji Saka 173.
"	"	16 de Viverra rase, Horsf.

Bl.	Kol.	regel.
208	a	21 <i>voeg bij:</i> <i>nl.</i> grizelig op het gevoel; <i>bv.</i> bij het aanraken van een rasp en derg.
"	b	13vo. in den haak, zuiver spel (RP. 16, 6; <i>wellicht de bet. van nauwkeurig enz. ontstaan door misverstand van deze plaats.</i>)
209	a	13 Արևոտ զմուտայն een heilige omheining doorbreken, heiligschennis plegen, echtbreken, <i>enz. zie verder Adji Sâkâ 174, en Z. II.</i>
212	b	13 <i>voeg bij:</i> om den hals en op de heupen.
213	a	12 <i>volg.</i> Rh <i>zva.</i> արկայն uit elkaar vallen; <i>zie ook bij</i> արկայն
"	b	5 <i>achter:</i> "pass." <i>l.</i> WW. <i>volg.</i> L. 190. $\text{անդ լին.$ <i>zie bij</i> $\eta \text{ անդ}$
"	"	13 հնախ <i>voeg bij:</i> of հնուչ
"	"	16vo. ամառայն met invallende schemering, <i>omstreeks zes uur</i> , GL. 20.
214	a	22 <i>l.</i> of wat dien naam hebben mag).
215	a	11vo. <i>staat</i> հիշատակ <i>l.</i> հիշատակ
"	"	17vo. $\eta \text{ արկայն} = \text{արկայն-արկայն}$ <i>en zie</i> Արկայն
"	"	9vo. $\eta \text{ արկայնայն}$ <i>zva.</i> արկայնայնայն B. T. Dj. <i>legertrein.</i>
216	a	10vo. <i>erg ook</i> հիշուն
217	b	1 <i>voeg in:</i> $\text{արևուն} - \text{լուսուն} = \text{արևուն}$ of լուսուն
219	a	19 <i>achter</i> արդարայն <i>l.</i> G.
"	"	21vo. <i>l.</i> արդարուն
"	"	18vo. <i>voeg bij:</i> frisch groen; <i>erg.</i> արմարուն <i>dat abusievelijk op bl. 490 staat.</i>
"	b	19 <i>over</i> rajat, <i>zie</i> Veth, Java, 659.
"	"	4vo. <i>de</i> Termes fatalis <i>Janch.</i> ; Veth <i>geeft op</i> T. gilvus.
220	a	11 <i>volg.</i> Rh. een gezellige samenkomst en gekout; gezellig zamen zitten te kouten; <i>ook</i> $\eta \text{ արդարայնայն}$ GL. 10.
"	b	20 $\eta \text{ արդարայնայն}$ <i>zva.</i> $\eta \text{ արդարայնայն}$ GL. 10.
"	b	13vo. <i>erg.</i> անայն
"	"	11vo. անայն telkens de oogen open en toe doen
"	"	9vo. անայն <i>volg.</i> Rh. <i>regt</i> voldaan zijn.
222	a	12 <i>voeg bij:</i> met mooie praatjes voor zich zoeken te winnen of zoeken te krijgen, Rh.
"	"	16vo. անայն <i>schijnt in</i> B. T. Dj. 106, <i>gebruikt te worden in den zin van</i> անայն of անայն <i>geheim</i>
"	b	7 <i>voeg in:</i> անայն KN. 1. <i>nm.</i> van een kleine zee-ossel. 2. dauwdruppel. -- անայն bedruppelend; <i>in</i> GL. 66 met druppels.
223	a	3 $\eta \text{ արդարուն} = \text{անարդարուն}$ of $\eta \text{ անարդարուն}$
"	b	5vo. <i>voeg in:</i> անարդար <i>ruig, dicht begroeid van een terrein.</i>
224	"	19vo. անարդարայն <i>een mengsel van gekorven pandaanblâren en andere soorten welriekende bloemen en olie</i> , Rh.
226	a	11 <i>i. pl. v.</i> անարդար <i>l.</i> անարդար
229	b	13 <i>zie ook</i> անարդար
"	"	11vo. <i>nog niet vast op zijn beenen staan; van een herstellende zieke, aan de betere hand zijn</i> , Rh.
"	"	8vo. <i>voeg bij:</i> անայն
230	a	16 <i>l.</i> անարուն
"	"	5vo. <i>ook bep.</i> de bruidschat te hoog opgeven <i>door de vrouw bij echtscheiding zie</i> անայն
"	b	4vo. $\eta \text{ արդարայն}$ of $\eta \text{ արդարուն}$ <i>zva.</i> $\eta \text{ արդարուն}$

Bl.	Kol.	regel.
231	a	17vo. <i>ἄλληλα εἰρημονία</i> (W. II, 432) in glans wedijveren; <i>ἄλληλα εἰρημονία</i> van een schoonheid die alle plaats vordert, waar voor plaats te kort schiet (<i>ἄλληλα εἰρημονία</i>) om behoortlijk beschreven te worden, W. II, 427.
"	a	14vo. <i>achter zijns weegs gaan</i> l. (Adji S.) Zie gewijzigde verklaring op <i>ἄλληλα</i> .
"	b	19vo. <i>ἄλληλα</i> = <i>ἄλληλα</i> l.j.
232	b	18 <i>achter een ἄλληλα</i> l. W. volg. Rh. eerder = <i>ἄλληλα</i>
233	b	6 <i>voeg in: ἄλληλα κν.</i> — <i>ἄλληλα ἄλληλα</i> familiaar, vrijpostig.
"	"	20 "op een afstand" <i>tasschen twee haakjes te plaatsen.</i>
234	a	8vo. <i>de Buceros rhinoceros, Horsf.</i>
"	b	12 <i>voeg bij: met zijn heele boeltje verhuizen</i> , W. I, 117.
"	"	20 <i>voeg bij: vrg. ἄλληλα</i>
"	"	7vo. <i>In W. II, 505. ἄλληλα verkeerde schrijfwijze voor ἄλληλα met vrouw of familie opbreken, vertrekken.</i>
235	a	18vo <i>vrg. ἄλληλα</i>
"	"	6vo. <i>voly</i> Rh. ook <i>ἄλληλα</i> of <i>ἄλληλα</i>
"	b	4 <i>voeg bij: ἄλληλα</i> krom en verdraaid (geboren); zie <i>ἄλληλα</i>
"	"	13 <i>voeg in: ἄλληλα — ἄλληλα = ἄλληλα v. ἄλληλα</i> CP.
"	"	26vo. <i>ἄλληλα ἄλληλα</i> zijn ware wensch, verlangen of doel verbergen, door een ander voor te geven; dubbelhartig zijn; een tweeledig doel hebben, B. T. Dj. 56.
236	a	20vo. <i>achter: -kip</i> l. dit volg. Rh. <i>ἄλληλα ἄλληλα</i> volg. Rh. de holte tusschen de ribben van een mensch; <i>van een kip</i> , de holte tusschen het borstbeen en stuitbeen. — <i>ἄλληλα</i> een holte vormen; hol zijn.
237	a	10vo <i>ἄλληλα</i> volg. Rh. de stengel met de aar.
"	"	7vo. <i>vrg. ook ἄλληλα en ἄλληλα</i>
238	a	2 l. <i>ἄλληλα</i>
"	"	4 <i>wordt volg. Rh. niet gezegd van ἄλληλα doch wel van ἄλληλα of ἄλληλα en ἄλληλα enz.</i>
"	"	16 <i>ἄλληλα κν.</i> plotseling te voorschijn komen <i>van groote voorwerpen</i> , GL. 13.
"	"	20 <i>de vorm ἄλληλα komt voor</i> RP. 48.
239	b	9 <i>zie daarentegen ἄλληλα bij ἄλληλα</i> BV.
241	b	12vo. <i>ἄλληλα</i> W. I, 37, deze hier; <i>zwa. ἄλληλα</i>
242	a	14 <i>l. van het hart;</i>
"	"	17 <i>oud-passief. poët. ἄλληλα</i> Men
243	b	4 <i>vrg. ἄλληλα</i>
"	"	7 <i>voeg bij: ook sirih presentereen aan</i>
"	"	7vo. <i>voeg bij: ἄλληλα van een mooi schitterend batiksel.</i>
"	"	6vo. <i>en zóó dan ook: ἄλληλα als 't ware konang's zien, be. ten gevolge van een slag op de oogen.</i> <i>ἄλληλα of ἄλληλα op een konang gelijken. — ἄλληλα bezaaid met gouden sterretjes, als waren het konangs, W. II, 447.</i>
244	a	14 <i>ἄλληλα</i> volg. Rh. eig. een gespannen koord of lijn, <i>be. om beddingen te maken.</i>
"	b	12 <i>ἄλληλα</i> zie <i>ἄλληλα</i> ook vergulde wajangpoppen, <i>zwa. ἄλληλα</i>
"	"	17vo. volg. Rh. <i>ἄλληλα</i> oag-bruikelijk, en pinken, pinkoogen, <i>gew. hech. ἄλληλα</i>
245	a	14 — <i>ἄλληλα</i> Tragulus Javanicus, het dwerghart.

Bl	Kol	regel.
245	b	27 $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ TP. heerendienstpligtigen.
246	a	9 $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ zva. $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ iem. naar zich toe tooveren.
		5vo. <i>voeg bij: ook groot van moed, tegenover $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ — $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ de Z.O muur van de $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ dikker maken nl. dan de andere gedeelten, B. T. Dj. 251.</i> — $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ ook fig. verdubbelen? zie pl. bij $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$
	b	21vo. $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ of $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ = $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ (Indramajoe) GL.
247	a	12 <i>voeg in: $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ — $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ voor geld aan de huizen goerita u's voordragen bij de tamboerijn, elders $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ gen.</i>
	b	3 <i>de Ardea egretta, $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ de A. affinis, Horsf.</i>
		8 $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ of $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ = $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$
		11vo. $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ nl. Sri Kandi tot man geworden.
248	b	19vo. <i>voeg bij: bedrukt; (ook $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$) W. I, 34.</i>
250	a	3 <i>l. hol staan; met een bogt van een zeil, enz.</i>
	b	7 <i>voeg bij: $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ = $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$</i>
		21vo. <i>vrg. Mal. kandjar, ber-kandjar; en $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$</i>
251	a	3 $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ KN. niet tot ontwikkeling gekomen van menschen; vrg. $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$
		4vo. <i>voeg bij: wispelturig.</i>
252	a	16 <i>voeg bij: "tot oliepot" of voor water, enz.</i>
		18vo. $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ zva. $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ of $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$
		9vo. $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ zva. $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ W. II, 467.
	b	15 <i>voeg bij: $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ zie $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$</i>
253	a	11 $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ = $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ met gespannen verwachting; vervelend lang ergens op wachten -- $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ gespannen zijn, <i>be. van een heel lang touw; ook fig. Rh. WW. geven op: $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ vervelend, verdrietig lang wachten.</i> — $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ zich vervelen, verdrietig; ongeduldig worden door het wachten.
		20 $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ = $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$
	b	21 <i>van $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ "spiegel" is KI. $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ en zie ook $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ bij $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$</i>
254	a	18vo $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ is volg. Rh. het water waarin de vorst zijn handen of voeten heeft gewasschen, zva. $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ ook water, waarin borden zijn afgewasschen.
	b	1 $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ — $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ regt op iem. aankomen, vooral van gehoornde dieren, zooals <i>be. een buffel.</i>
	b	2 <i>de Turdus amoenus Horsf.</i>
255	a	21vo. — $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ het gekochte dadelijk betalen, ook $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$
	b	23vo. — $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ met water uit- of afspoelen.
		19vo. $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ zie $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$
		9vo. $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ = $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ een heestergevas enz. Rh.
256	a	6 $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ (volg Rh ook $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$) $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ wordt gezegd van een haan, die van een mindere afkomst is, nl. <i>be. van een berghaan, tegenover een vecht-haan van de Pasisir; of van een inlandsch paard tegenover een Arabisch, in L. 185, $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ van minder gehalte?</i>
	b	1 <i>"Japansche of inlandsche" schapeen.</i>
		9vo. $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ of $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ = $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ zie $\epsilon\eta\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ — $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ = $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$
		8vo. $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ l met roote bloemen. $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ zie bij $\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon\epsilon$ BV.

Bl.	Kol.	regel.
276	a	16 <i>voeg bij:</i> <i>ḥān ḥān</i> Mal. (<i>ḥān ḥān</i>) v. <i>ḥān ḥān</i> drooge eetwaren <i>zoo als brood, koekjes</i> , W. I, 35.
277	a	19 <i>voeg bij:</i> <i>hūgeu</i> , <i>piepen van de adem</i> , W. I, 122.
278	a	19vo. l. <i>ḥān ḥān</i>
"	"	3vo. <i>volg.</i> Veth Java I, 641, <i>van het Ar. 'aḡiqah</i> .
279	a	7vo. <i>Strix rufescens</i> , <i>Horsf. volg. and.</i> S. <i>strepitans</i> .
"	"	6vo. <i>zie ook nog</i> <i>ḥān ḥān</i>
"	b	22vo. <i>zie nog bij</i> <i>ḥān ḥān</i>
"	"	14vo. <i>eig.</i> het inkrimpen <i>bv. door koude, enz.</i>
"	"	9vo. <i>ook intr.</i> inkrimpen, kleiner worden; <i>zie</i> <i>ḥān ḥān</i> <i>bij</i> <i>ḥān ḥān</i>
280	a	18vo. <i>ḥān ḥān</i> <i>Lausium domesticum</i> , <i>Nat. fam. der Meliaceae</i> , <i>levert mooi gevamd hout; de vruchten groeijen bij trossen zooals de druiven; zij zijn minder aangenaam van smaak dan de doekoe</i> , Rh.
281	a	18 <i>voeg bij:</i> <i>ḥān ḥān</i> <i>interjectie</i> , <i>zva.</i> eet wat aan! <i>nl.</i> tegen iem. die eenigzins <i>vloeibare spijzen eet, spijzen met saus, en derg.</i>
282	a	11 <i>ḥān ḥān</i> <i>voeg bij:</i> ook de wijze hoe. W. I, 70.
"	"	13vo. <i>volg.</i> Rh. is <i>ḥān ḥān</i> = <i>ḥān ḥān</i> <i>zie bij</i> <i>ḥān ḥān</i>
"	"	11vo. <i>ḥān ḥān</i> <i>volg.</i> Rh. een cilindervormige porceleinen pot of een tonnetje van aardewerk <i>zooals om suiker te bewaren, enz.</i>
"	"	5vo. <i>ook</i> <i>ḥān ḥān</i> <i>gen.</i>
"	b	10 <i>ḥān ḥān</i> <i>zva.</i> <i>ḥān ḥān</i> Adji Sākā.
"	"	15 <i>voeg bij:</i> ook strijden, redctwisten.
283	a	12vo. <i>in</i> W. I, 56. <i>ḥān ḥān</i>
"	b	2 l. een grove stof.
"	"	6 de Homalopsis, M.
284	a	5vo. <i>ḥān ḥān</i> <i>hetz. en gebruikelijker dan</i> <i>ḥān ḥān</i> Rh.
"	"	5vo. <i>voeg bij:</i> ook kidoeng's zingen. B. T. Dj. 467.
285	a	6vo. <i>de bet. unster van J. afkomstig schrappen.</i>
"	"	3vo. <i>of krielhaan of krielkip.</i>
"	b	6vo. l. 2. <i>ḥān ḥān</i> van <i>ḥān ḥān</i> voorzien.
287	a	9 <i>ḥān ḥān</i> <i>van plaats verwisselen met het volgende</i> <i>ḥān ḥān</i>
"	"	14 l. <i>bet. v.</i> WW. <i>volg.</i> Rh. <i>beteekent</i> <i>ḥān ḥān</i> <i>de schoft, dus zva.</i> <i>ḥān ḥān</i> 2.
"	"	16 <i>ḥān ḥān</i> <i>ook bijn. v.</i> Pamadé <i>en naam van een panakawan van Koedara rāḡin, broeder van Damar Woelan</i>
"	"	16vo. <i>nl. ben. van de saus van</i> <i>ḥān ḥān</i> <i>of</i> <i>ḥān ḥān</i>
"	b	19vo. <i>ḥān ḥān</i> <i>is eig. de ware naam v.</i> <i>ḥān ḥān</i> <i>of</i> <i>ḥān ḥān</i> (<i>nm. van een boom</i>); <i>ḥān ḥān</i> <i>wordt als Wangs. gebruikt.</i>
"	"	11vo. <i>ḥān ḥān</i> <i>volg.</i> PK. een levend boomblad.
"	"	5vo. <i>voeg bij:</i> een uilsoort, <i>Strix Ketupu Horsf.</i>
288	a	1 <i>ḥān ḥān</i> <i>kn. ben. van de jonge kârâ boonen</i> , Rh.
"	b	2 <i>ḥān ḥān</i> <i>zie</i> <i>ḥān ḥān</i>
"	"	7 <i>volg.</i> Rh. hartklopping.
"	"	14 <i>erg.</i> <i>ḥān ḥān</i>

Bl.	Kol.	regel.
303	b	8 zie $\eta\beta\beta\eta\eta$
304	"	15vo. omgekruld, <i>zoals bv. de bast van een boom</i> , Rh.
"	"	12vo. $\eta\beta\beta\eta\eta\eta\eta$ paarsch met witte strepen, <i>zoals op de vrucht van $\alpha\beta\eta\eta$</i>
305	b	9 <i>voeg bij: zva. $\eta\eta\eta\eta$ flikkering van de bliksem; ook $\eta\beta\eta\eta\eta$ licht of verschijning van een voorwerp voor een oogenblik. -- $\eta\beta\eta\eta\eta\eta$ een oogenblik, GL. 89.</i>
306	a	7 $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ koffie met suiker gekookt, Rh.
"	"	18 — $\eta\eta\eta\eta\eta$ ook van spieren, slap; losgaan, opengaan van de plaat van een deur, van de bast van een boom en derg.
"	b	8 <i>erg. $\eta\eta\eta\eta$ ook inwendige neiging tot het een of ander.</i>
307	a	1vo. $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ of $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ <i>ongev. hetz. als $\eta\eta\eta\eta$</i> DW. 322.
"	"	21vo. $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ vrij blijven van slecht volk.
308	a	7vo. $\eta\eta\eta\eta$ zva. $\eta\eta\eta\eta$ van $\eta\eta\eta\eta$ zie <i>verkl. $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ op $\eta\eta\eta\eta$</i>
"	b	6 $\eta\eta\eta\eta\eta$ een wapen van boeda's in den vorm van een zis of halve maan? Rh.
309	a	10 <i>de geg. bet. komt toe aan $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$. (RP. 185); G geeft op te leur stellen.</i>
"	"	14 <i>erg. ook $\eta\eta\eta$ en $\eta\eta\eta$</i>
"	"	21 <i>in L. 160 voor leêge romp.</i>
"	"	15vo. $\eta\eta\eta\eta$ komt voor in KT.
"	"	13vo. $\eta\eta\eta\eta$ ook freq. van $\eta\eta\eta\eta$ zie op $\eta\eta\eta\eta$
"	"	12vo. $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ of $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ naam van een melodie, W. I, 27.
"	b	8 ook zich vergissen; zie bij $\eta\eta\eta\eta$ en $\eta\eta\eta\eta$
"	"	19 <i>l. of $\eta\eta\eta\eta$ (beter $\eta\eta\eta\eta$?) zie $\eta\eta\eta$</i>
310	b	8 <i>voeg in: $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ KN. een snelle beweging bv. van een uitgestoken tong; zie $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$</i>
311	a	10 <i>en zie bij $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$</i>
"	b	5vo. <i>In K. 22, 13 is het een koord, waaraan een strik gehangen wordt.</i>
312	a	7 $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ <i>meer gebr. uitspraak dan $\eta\eta\eta\eta\eta$</i>
"	"	21 <i>volg. Rh. schoon (niet vuil), glad (niet ruig).</i>
"	"	19vo. <i>achter dolen, voeg bij (Men.)</i>
"	"	17vo. <i>zva. $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$</i>
"	"	15vo. $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ W. <i>volg. Rh. grondw. $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ zie BV.</i>
312	a	10vo. <i>i. pl. v. "en lusteloos" l. niet levendig van manieren, wijze van spreken, enz</i>
"	"	5vo. $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ ook $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ <i>gen.</i>
"	"	18vo. $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ zie $\eta\eta\eta\eta\eta$ BV.
"	b	6 <i>de twijfelachtige bet. van bijeenzamelen waarschijnlijk op grond van RP. 125.</i>
313	a	14 $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ KN. — $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ (ongebruikt) op een hoopje neerliggen van kleeren, eten, en derg. <i>erg. $\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$</i>
"	"	15vo. $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ voor $\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ <i>volg. Rh. dial. Sam.</i>
"	b	2 <i>d. i. de sawan verdrijven, wegschudden, door een tooverformulier. geb. d. of het geven van een feest bij wijze van offer, Rh.</i>
314	a	13 <i>de Scolopendra morsitans.</i>
"	b	1 <i>volg. Rh. ook iets knutselen, vooral door druk met een kleia hamertje te kloppen.</i>

Bl.	Kol.	regel.
314	b	16 <i>ἄμυρῶν</i> ook <i>zva.</i> een kleine <i>ἡ μύρφορ ἢ ἡ μύρφορ μύρῶν</i> <i>be. v. bamboe, meer bep. voor vogeltjes.</i>
315	a	2vo. <i>volg. Horsf. P. javanensis.</i>
316	a	8 <i>ἄμυρῶν</i> KN. TP. <i>zva. ἄμυρῶν</i> interjectie: dood! — <i>ἄμυρῶν</i> niet volwassen kunnen worden, <i>zie bij ἄμυρῶν</i>
317	a	22vo. <i>καταμύρῶν</i> enz. te verplaatsen achter <i>καταμύρῶν</i>
"	"	16vo. <i>εἰς καταμύρῶν</i> <i>zva. καταμύρῶν</i> het schijnt wel. <i>εἰς καταμύρῶν</i> <i>καταμύρῶν</i> vergis ik mij niet, dan is... AS.; <i>de plaats in de K. is 18, 13.</i>
"	"	18vo. <i>L. W. I, 15.</i>
"	"	18 <i>καμύρῶν</i> — <i>καταμύρῶν</i> ; een soort <i>καμύρῶν</i> zoals onze <i>erelen</i>
"	"	20 <i>In de bet. van ongeloof komt καταμύρῶν voor in RP. o. a. 70; WW. geven die bet. niet op.</i>
318	a	2 <i>volg Rh. bep. bij het plotseling vernemen van een of andere tijding van schrik, van verwondering, enz.</i>
"	b	17 <i>καταμύρῶν</i> zóo niteen spatten, Tj.
"	"	21 <i>καταμύρῶν</i> of <i>καταμύρῶν</i>
"	"	9vo. <i>καταμύρῶν</i> of <i>καταμύρῶν</i> <i>zie παραμύρῶν</i>
319	a	16 <i>zie ook ἄμυρῶν</i>
"	"	17vo. <i>καταμύρῶν</i> <i>volg. Rh. een neerhangende borst. — παραμύρῶν</i> op een <i>καταμύρῶν</i> gelijken; aan de borst hangen <i>van een kind, ook er méé spelen.</i>
"	"	8vo. <i>καταμύρῶν</i> <i>καταμύρῶν</i> <i>zie παραμύρῶν</i>
320	a	22. <i>καταμύρῶν</i> ook met lange hangende ooren <i>van een hond, (erg. W. I, 97) Rh.</i>
"	b	19vo. <i>L. met 3 duiden.</i>
"	"	11vo. <i>L. καταμύρῶν</i>
321	a	20vo. <i>achter "gedragen" L. JR. volg. Rh. een soort klepper, als vogeleerschrikker. — παραμύρῶν</i> als een <i>καταμύρῶν</i> <i>be. geluid geven, erg. παραμύρῶν bij παραμύρῶν GL. 15.</i>
322	b	10 <i>καμύρῶν</i> = <i>καταμύρῶν</i> of <i>καταμύρῶν</i> Rh.
"	"	9vo. ook <i>fig.</i> doorslaan, doordraven, W. I, 91.
323	b	14 <i>voeg bij: of καταμύρῶν</i>
"	"	15 <i>voeg bij: op ἄμυρῶν</i>
"	"	17vo. <i>voeg bij: of ἄμυρῶν</i> een soort biologisch spel.
324	a	14vo. <i>de Cuculus flavus Horsf. ook gen. καταμύρῶν in de wandeling Piet v. Vliet, Rh.</i>
"	"	3vo. <i>Columba aenea, Horsf.</i>
325	b	10 loszitten <i>be. van een brikband, erg. καταμύρῶν.</i>
"	"	13vo. ook <i>als de eikel geheel door de voorhuid gedekt is, Rh.</i>
326	a	16vo. ook <i>καταμύρῶν</i> of <i>καταμύρῶν</i> <i>gen.</i>
327	a	9 <i>volg, vdBr. offermaaltijd.</i>
"	b	10 <i>καταμύρῶν</i> <i>zie παραμύρῶν</i>
"	"	22vo. <i>voeg in: καταμύρῶν</i> KN. <i>zva. καταμύρῶν</i> het niet eens zijn.
328	a	11vo. <i>καταμύρῶν</i> brandhout. <i>καταμύρῶν</i> of <i>καταμύρῶν</i> naam van een heester, Euphorbia Tirucalli L. die een vergiftig, voor vissen bedwelmend, vocht bevat, W. I, 7.
"	"	3vo. <i>erg. W. I, 56.</i>
330	a	14 een <i>Ampullaria</i> soort, Veth.

Bl.	Kol.	regel.
"	"	22 — $\alpha\alpha\alpha\alpha$ dat geluid maken, <i>als teeken van vrees</i> , Rh.
"	"	14vo. ook $\alpha\alpha\alpha\alpha$ of $\alpha\alpha\alpha\alpha$ gen.
344	a	14 <i>volg.</i> Rh. de aan de pan klevende korst of het aanzetsel van de djenang; zie $\alpha\alpha\alpha\alpha$ en $\alpha\alpha\alpha\alpha$
"	"	23 $\alpha\alpha\alpha\alpha$ kl. van $\alpha\alpha\alpha\alpha$
"	"	17vo. in W. II, 519 $\alpha\alpha\alpha\alpha$
"	"	7vo. <i>volg.</i> Horsf. Brachypteryx montana.
345	a	16 <i>vyg.</i> $\alpha\alpha\alpha\alpha$
"	"	20 $\alpha\alpha\alpha\alpha$ KN. — $\alpha\alpha\alpha\alpha$ gebogen langzaam voortgaan, <i>zoals een zieke, enz.</i>
"	"	12vo. <i>voeg bij:</i> $\alpha\alpha\alpha\alpha$ met de handen gesticuleren, zwaaijen; <i>oneig van de voeten</i> , Tj. zie $\alpha\alpha\alpha\alpha$
"	"	6vo. $\alpha\alpha\alpha\alpha$ gaarne herb. $\alpha\alpha\alpha\alpha$ of $\alpha\alpha\alpha\alpha$ met den vinger, <i>enz.</i>
"	b	3 <i>eig.</i> $\alpha\alpha\alpha\alpha$
"	"	7 $\alpha\alpha\alpha\alpha$ of $\alpha\alpha\alpha\alpha$
"	"	14 <i>voeg in:</i> $\alpha\alpha\alpha\alpha$ = $\alpha\alpha\alpha\alpha$
"	"	7vo. de Tardus haemorrhous, Horsf. *
346	a	8 $\alpha\alpha\alpha\alpha$ = $\alpha\alpha\alpha\alpha$ W. II, 455.
"	"	17vo <i>voeg in:</i> $\alpha\alpha\alpha\alpha$ = $\alpha\alpha\alpha\alpha$
"	"	16vo. " $\alpha\alpha\alpha\alpha$ KN. — $\alpha\alpha\alpha\alpha$ zich <i>eyg.</i> stil houden, nestelen; <i>ook bv. iem.</i> stiltejes bij zich te huis houden.
"	"	14vo. <i>voeg bij:</i> gebogen gaan.
"	"	9vo. <i>voeg in:</i> $\alpha\alpha\alpha\alpha$ = $\alpha\alpha\alpha\alpha$ <i>maar van kleinere passen</i> , pas voor pas, langzaam voortgaan.
"	b	6 — $\alpha\alpha\alpha\alpha$ los van <i>een verband</i> , een buikcingel, een buikband, bindsel <i>enz.</i>
"	"	17vo. <i>volg.</i> Rh. <i>heet</i> $\alpha\alpha\alpha\alpha$ <i>het voorportaal of de vestibule van de woning van een regent of voornamen inlander, waarin men door een soort hoofd- of eerepoort komt.</i>
347	b	16vo. $\alpha\alpha\alpha\alpha$ KN. <i>klankub van het gekel of geblaf van een kleinen hond.</i> — $\alpha\alpha\alpha\alpha$ $\alpha\alpha\alpha\alpha$ kellen, blaffen; <i>fig.</i> aanhoudend om <i>iets</i> vragen, <i>iets</i> toeroepen, <i>spc.</i> $\alpha\alpha\alpha\alpha$ $\alpha\alpha\alpha\alpha$ ($\alpha\alpha\alpha\alpha$ = $\alpha\alpha\alpha\alpha$).
"	"	15vo. $\alpha\alpha\alpha\alpha$ 2. <i>naam van een heester</i> , <i>enz.</i>
"	"	12vo. zie $\alpha\alpha\alpha\alpha$
348	a	14vo. $\alpha\alpha\alpha\alpha$ zie $\alpha\alpha\alpha\alpha$
"	b	12 <i>voeg nog bij:</i> $\alpha\alpha$ voor $\alpha\alpha$ = $\alpha\alpha\alpha\alpha$
"	"	2vo. l. $\alpha\alpha\alpha\alpha$
350	b	10 zwart voor het oog, <i>fig.</i> van een groot leger, Rh.
351	b	2 in W. I, 41 $\alpha\alpha\alpha\alpha$ <i>hetz.</i>
"	"	10 <i>voeg in:</i> $\alpha\alpha\alpha\alpha$ of $\alpha\alpha\alpha\alpha$ KN. <i>naam van een boompad met twee lange pooten</i> (zie $\alpha\alpha\alpha\alpha$); <i>volg. inl. begrip is de urine schadelijk voor de oogjen; de maanblindheid bij vee schrijft de inl. daaraan toe.</i>
"	"	14 <i>die houding heet ook</i> $\alpha\alpha\alpha\alpha$ <i>al. de schouders achteruit en een weinig opgetrokken, zoals tegenwoordig voor dames mooi gevonden wordt.</i>

Bl.	Kol.	regel.
352	a	24vo. <i>volg.</i> Rh. ook <i>αὐτοῦ</i> met trotschheid vervuld, trotschheid.
353	b	4vo. <i>de Columba tigrina</i> , <i>Horsf.</i> ; <i>ὄρνις</i> <i>de Columba amboinensis?</i>
354	b	3 <i>de Strix javanica</i> , <i>Horsf.</i>
355	b	16 <i>volg.</i> Rh. <i>εὐφρασύη</i> κ.
356	b	10 <i>voeg bij:</i> uit pligt, pligtmatig.
357	a	1vo. <i>Ortyges Luzoniensis</i> , <i>Horsf.</i>
"	b	4vo. <i>voeg bij:</i> JR. <i>volg.</i> Rh. een etenskast; <i>soort</i> dispens.
"	"	2vo. <i>voeg bij:</i> <i>ἀργὴ</i> TP. <i>zva.</i> <i>ἐπιτήρησις</i>
358	a	13 Rh. <i>wil deze spreekwijze omschrijven met ten allen tijde.</i>
"	"	10vo. <i>ὄρνις</i> κκ. <i>andere ben. van de ὄρνις</i>
360	a	19 <i>zoo</i> in RP. 187.
"	"	4vo. <i>ἀποκαταστάσις</i> gemetamorphoseerd, Rh.
361	a	15vo. TP. ook <i>zva.</i> <i>ἐπιπύρις</i> uitroep: is 't mogelijk! oeh kom!
"	b	9 <i>volg.</i> Rh. <i>nl.</i> een wijze van koeren van een tortelduif, als hij wil beginnen te <i>εὐφρασύη</i> ; <i>ὄρνις</i> nog <i>wéer</i> een wijze, <i>nl.</i> zacht (W. II, 487).
"	"	9 <i>voeg bij:</i> ook de <i>εὐφρασύη</i> hanteren, RP. 163.
"	"	19vo. <i>nl.</i> mannelijke personen; <i>de ηἰσθητικὴ</i> hangt met een sleep over de broek heen, (de geringere man houdt het boventijf naakt).
"	"	12vo. <i>εργασίαν</i>
362	a	8 <i>achter "zit"</i> <i>voeg bij</i> , WW. <i>dit volg.</i> Rh. <i>εὐφρασύη</i> zie <i>εὐφρασύη</i>
"	"	22vo. in 't alg. stijf of strak staan of liggen.
363	a	14vo. <i>voeg bij:</i> het platte land, vdBr.
"	b	21vo. <i>ἐπιβιωτικὴ</i> <i>ἐπιπύρις</i> nog in leven zijn, ook wel <i>ἐπιβιωτικὴ</i> <i>ἐπιπύρις</i> Rh.
364	a	9 <i>nl.</i> met de riem van de wal afstooten, ook teruggedrukken met de hand, W. I, 110.
365	a	12 <i>voeg in:</i> <i>εὐφρασύη</i> κκ. <i>zva.</i> <i>ἰσχυρὴ</i>
"	"	8vo. <i>voeg in:</i> <i>εὐφρασύη</i> zie <i>εὐφρασύη</i>
"	b	12 <i>i. pl. v.</i> <i>ἰσχυρὴ</i> L. <i>ἰσχυρὴ</i>
"	"	7vo. <i>i. pl. v.</i> <i>ἰσχυρὴ</i> L. <i>ἰσχυρὴ</i>
"	"	2vo. <i>voeg bij:</i> <i>εὐφρασύη</i> met zijn diensten te koop loopen, overgedienstig.
366	a	11vo. <i>voeg bij:</i> (waarschijnlijk dóór CS. niet juist verstaan, de uitdr. BS. 173 <i>εὐφρασύη</i> <i>εὐφρασύη</i> <i>nl.</i> een blik werpen, de aandacht vestigen op).
367	a	17 <i>de bet. v. G. past vrijwel in poët. Babad:</i> <i>εὐφρασύη</i> <i>εὐφρασύη</i>
"	"	22 <i>voeg bij:</i> <i>εὐφρασύη</i> — van denzelfden vader. <i>εὐφρασύη</i> — van verschillende vaders, maar van dezelfde moeder
"	"	13vo. <i>voeg bij:</i> <i>achter "ander"</i> R. tot <i>εὐφρασύη</i> maken, B. T. Dj. 42
368	a	5 <i>voeg bij:</i> <i>εὐφρασύη</i> <i>zva.</i> <i>εὐφρασύη</i> B. T. Dj. 466.
"	b	15 <i>εργ.</i> <i>εὐφρασύη</i>
"	"	17 <i>voeg bij:</i> <i>εὐφρασύη</i> zich stilletjes wegmaken; <i>εργ.</i> <i>εὐφρασύη</i> bij <i>εὐφρασύη</i> Rh.
369	a	16 <i>voeg in:</i> <i>εὐφρασύη</i> <i>zva.</i> <i>εὐφρασύη</i>
"	b	6 <i>εὐφρασύη</i> ook alle vrouwen gebniken; niet kiesch op den bijslaap.
370	b	6 <i>εὐφρασύη</i> κκ. naam van een groene duif met roode bek, borst en pooten.
"	"	18 ook een onbewerkt stuk hout
"	"	15vo. <i>achter εὐφρασύη</i> L. zie bij <i>εὐφρασύη</i>
"	"	5vo. <i>voeg bij:</i> <i>εὐφρασύη</i> of <i>εὐφρασύη</i> ook fig. oogmerk.

Bl.	Kol.	regel.
372	a	19 <i>achter</i> zuidoosten, zie <i>ἰχθῆς</i>
373	a	18 <i>ἑκάστης ἑαυτοῦ</i> eig. ieder zijn eigen weg gaan.
"	"	13vo. <i>ἑκάστης</i> zea. <i>ἑκάστης</i> W. II, 538.
"	b	18 voor "rijst" l. "padi".
"	"	5 regels verder, l. <i>ἑκάστης</i> = <i>ἑκάστης</i>
"	"	10vo. l. volg. WW. ook enkel <i>ἑκάστης</i>
374 l. 374.		
"	a	2 <i>ἑκάστης</i> kw. = <i>ἑκάστης</i> Tj. Al. 30.
"	"	20vo. <i>voeg in: ἑκάστης</i> ks. — <i>ἑκάστης</i> van een kind dreinerig, door dat de moeder of min weer zwanger wordt en het zog niet meer deugt (ophoudt?) Rh.
"	b	23 <i>achter</i> cement l. GR.
"	"	18vo. <i>voeg in: ἑκάστης</i> zie op <i>ἑκάστης</i>
"	"	13vo. <i>voeg bij: ἑκάστης</i> een geit.
376	a	5 zie <i>ἑκάστης</i>
"	"	16 — <i>ἑκάστης</i> van <i>ἑκάστης</i> voorzien, W. I, 80. (<i>ἑκάστης</i> van bloed voorzien). <i>ἑκάστης</i> vleeschig van <i>ἑκάστης</i> , en daardoor van <i>ἑκάστης</i> traag, niet vlug van gang; ook van een paard, W. II, 473.
"	b	14 <i>voeg bij: ook ἑκάστης</i>
"	"	20 <i>ἑκάστης</i> of <i>ἑκάστης</i> JR. <i>ἑκάστης</i> l. of <i>ἑκάστης</i> mazelen. 2 = <i>ἑκάστης</i> <i>ἑκάστης</i> zie ald.
"	"	11vo. <i>ἑκάστης</i> = <i>ἑκάστης</i>
377	a	12 ook de bloem zelf.
"	"	15vo. <i>voeg in: ἑκάστης</i> = <i>ἑκάστης</i>
"	"	14vo. pl. uit BS.
"	"	7vo. <i>erg. ἑκάστης</i>
"	"	6vo. <i>nl. gew. in de Kraton; i. pl. v.: "aan een maagd" l. als of gelijk een maagd.</i>
"	b	14vo. <i>achter</i> twee l. R.
"	"	7vo. <i>voeg bij: ook</i> vooruitstekende lippen hebben. — <i>ἑκάστης</i> met vooruitstekende lippen staan kijken, enz. (ook <i>ἑκάστης</i>).
378	a	18vo. ook <i>ἑκάστης</i> verk. van <i>ἑκάστης</i> , kóm! welaan! W. II, 550.
379	a	20 <i>ἑκάστης</i> zie <i>ἑκάστης</i>
"	a	1vo. de <i>Cuculus orientalis</i> , Horsf.
"	b	10 <i>ἑκάστης</i> volg. Rh. = <i>ἑκάστης</i> aard.
380	b	16vo. ook erkentelijk zijn voor (eig. ellipt. voor laten zien of toonen dankbaarheid): B. T. Dj. 479; <i>erg. ἑκάστης</i>
381	a	1vo. <i>voeg bij: ἑκάστης</i> eig. misstooten, fig. het mis hebben.
382	a	1 <i>ἑκάστης</i> = <i>ἑκάστης</i> Tj.
"	b	22 <i>ἑκάστης</i> ook familiebetrekking, B. T. Dj. 539.
"	"	29 <i>voeg bij: ook</i> aan den gang zijn.
384	b	Svo. stationspaard, <i>nl.</i> huurpaard van het éene station naar het andere; deze werden vroeger in heerendienst geleverd. <i>ἑκάστης</i> een heerenpaard. <i>ἑκάστης</i> <i>ἑκάστης</i> een bediende paard.
385	a	25 <i>voeg bij: ook</i> bewijzen, B. T. Dj. 489.
"	b	8 zie <i>ἑκάστης</i> en <i>ἑκάστης</i>

Bl.	Kol.	regel.
386	b	4 <i>voeg bij:</i> $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ of $\epsilon\eta\tau\eta$ Hollandsche muziek; ook $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$
387	a	14vo. $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ KN. een stut tegen een deur bij gebreke van een slot of grendel.
"	b	7 <i>achter</i> "goud gewigt" <i>voeg bij:</i> dit volg. Rh. $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ en zie $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$
"	"	12vo. $\epsilon\eta\tau\eta$ ... $\epsilon\eta\tau\eta$ ook = $\alpha\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ ... $\alpha\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ bv.: $\alpha\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota\ \epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota\ \epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota\ \epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ $\eta\tau\eta\ \alpha\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ Rh.
388	a	22vo. een Engraulis soort, Veth.
"	b	7vo. $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ GL.
389	b	8 $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ of $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ opsteken van den wind, Rh.
"	"	15 ook <i>zva.</i> $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ de stamvader zijn van.
"	"	4vo. de Totanus affinis, Horsf.
391	b	19vo. $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ in een proces betrekken, --wikkelen, Rh.
392	a	21vo. i. pl. v. $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ l. $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$
"	b	8vo. <i>voeg bij:</i> de jonge vruchten worden als sajoer bij de rijst gegeten.
393	a	5 $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ — $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ beven, <i>zva.</i> $\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$
"	b	17 $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ RP. 85.
"	"	9 <i>voeg bij:</i> of eenmaal in het jaar bewerken; voor de tweede maal heet $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ $\epsilon\eta\tau\eta$ of $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$
"	"	20 <i>gebr.</i> $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$
394	a	17 $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ <i>fig. uitdr. voor een</i> ongerepte maagd, W. II, 510.
"	b	10vo. <i>voeg in:</i> $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ — $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ opening <i>bv. als door een pad in een bosch,</i> GL. $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ KN. naam van een soort landsnip, <i>zgn.</i> dikkop, (zie $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$) GL. 4.
395.	a	14 <i>de bet. van:</i> "op een bep. pers. enz." waarschijnlijk alleen geground op de zeer <i>verdachte plaats</i> in RP. 13 $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$
"	b	12 <i>in de bet. van</i> verrekijker waarschijnlijk Mal.
396	a	8 <i>de</i> Ostrea imbricata.
398	b	13 <i>org.</i> $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ 2.
399	b	7vo. <i>volg.</i> Rh. een aarderucht, die aan het strand groeit.
401	b	21 <i>voeg bij:</i> ook in 's hemels naam! in vredesnaam! W. I, 11.
402	a	14vo. <i>nl.</i> een overslaand huis.
"	b	24vo. $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ <i>ben. van een fatsoen van een vierkant huis met dubbeld dak.</i>
403	a	11vo. <i>in</i> W. I, 141, heerschappij.
"	b	6vo. <i>nl</i> naar benedeu gekromd.
405	a	17 <i>achter</i> Tj. l. :
"	b	9vo. <i>voeg bij:</i> het opgeven, <i>zva.</i> $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$
406	a	25vo. <i>volg.</i> Rh. <i>is</i> $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ TP. KN. en $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ KI. <i>het bet.</i> de tanden afbeiten, af-slijpen, afvijlen.
407	b	21 <i>achter</i> aanleggen, <i>voeg bij</i> WW. G. <i>in</i> WP. takken of loof afhakken.
408	a	13 $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ <i>volg.</i> Rh. <i>meer bep. van</i> boela's of beesten.
"	"	3vo. $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ <i>subst. den.;</i> incarnatie, Adji Saka 263.
410	a	19vo. $\epsilon\eta\tau\eta$ (of $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$) $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ de in bewaring gever, <i>legenover</i> $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ de in bewaring nemer, RP. 59.
"	b	4vo. <i>voeg bij:</i> WW. dit woord aan Rh. onbekend.
"	"	1vo. $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ = $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ — $\epsilon\eta\tau\eta\mu\epsilon\iota$ geheel zijn doel bereiken.

Bl.	Kol.	regel.
411	a	1 ook ten einde toe, volkomen.
"	"	10vo. <i>l.</i> paardestal of brug.
"	b	8 achter <i>անդին</i> <i>l.</i> բնին
412	a	17 <i>i. pl. v.</i> պարտք <i>l.</i> պարտք
"	a	6vo. <i>տողյուտն</i> tegenover <i>դատն</i> zie RP. 63, en bij <i>ստն</i>
414	b	1 <i>անանկն</i> <i>կարմրուտն</i> staan van het mannelijk lid.
"	"	4 <i>անանկն</i> <i>kn</i> zich goedhouden, met volharding pijn verdragen <i>v. e. lij-</i> <i>dende, Rh.</i>
"	"	21vo. <i>l.</i> voordeel.
415	b	17vo. <i>այնոն</i> = <i>այնոր</i>
"	"	6vo. achter-դատն <i>l. k.</i>
"	"	9vo. voeg bij: een luds.
417	a	13 <i>De bet.</i> duidelijk (goed) zien of hooren berust op misverstand van RP. 24.
"	"	9vo. <i>անորոյն</i> (<i>dial</i> ook <i>աննայն</i>) naar den naam van het kind genoemd <i>zoals bv. տնայն</i> vader van Sidin.
418	a	13 voeg in: <i>անդրդն</i> — <i>անդրդն</i> = <i>դրդն</i> <i>v. դրդն</i>
"	b	20vo. <i>l. 2.</i> uitstekende punt in zee; enz.
419	a	16vo. voeg in: <i>արտն</i> <i>kn.</i> schitteren, flikkeren van een zwaard; ook <i>արտն</i> .
"	b	2 voeg bij: ook <i>iem.</i> daarmee werpen; <i>արտն</i>
423	a*	23 voeg in: <i>դրդն</i> <i>kn.</i> = <i>դրդն</i> hol. — <i>դրդն</i> hol, - hol klinkend, weergalmend, van de stem, Tj.
"	"	5vo. <i>volg.</i> Rh. van lange voorwerpen, bengelen, slingeren <i>bv. van een sabel die te</i> <i>lang is; ook դրդն</i>
"	b	16 <i>volg.</i> Rh. <i>արտն</i> BV.
"	"	21 voeg in: <i>անդրդն</i> = <i>անդրդն</i> — <i>անդրդն</i> als de uitstekende naar beneden gebogen tuit v. d. <i>անդրդն</i> <i>bv. van de uithangende tong van een</i> <i>hond; of zóo</i> uitsteken van de onderlip.
"	"	5vo. <i>beter:</i> de hoofd- of perwortel van een boom, die verticaal in den grond dringt.
424	a	22vo. <i>անորոյն</i> <i>zva.</i> <i>դրդն</i> of <i>արտն</i> van kriszen.
"	"	7vo. voeg in: <i>անորոյն</i> <i>kn.</i> drinkbak van een paard, Rh.
"	b	19vo. <i>արտն</i> <i>kn.</i> klanknab. van het met een slag neêrvallen, Rh.
425	a	20 <i>Wangs.</i> <i>անն</i> <i>դրդն</i> = <i>անն</i> W. II, 423.
426	a	3 voeg in: <i>անն</i> = <i>անն</i> opgehelderd van het weder, Rh.
"	b	11 in WP. 210, <i>արտն</i>
427	a	25vo. <i>անն</i> <i>kn.</i> padiveld op hooge gronden, waarop gâgâ verbouwd wordt, Rh.
"	b	12 ook <i>zva.</i> <i>անն</i> historisch gedenkteeken of kenteeken.
428	a	11 <i>l. Arên.</i>
"	"	25vo. voeg bij: <i>անն</i> <i>zva.</i> <i>անն</i> — <i>անն</i> = <i>անն</i> <i>դրդն</i> plaats van al wat in de natuur groeit, W. I, 66, <i>d. i.</i> overal?
"	b	8 voeg bij: dun worden, verminderen van een hoeveelheid ammunitie, B. T. Dj. 252.
"	"	17vo. voeg in: <i>դրդն</i> = <i>դրդն</i>
"	"	2vo. voeg in: <i>անն</i> = <i>անն</i> het daar beschreven werktuig, enz.
430	a	10vo. <i>անն</i> eerbiedig opziende, als het ware een bevel met het gezigt opvangen.

- Bl. Kol. regel.
- 430 b 10 "bedijkte" *schrappen*; en *evenseens twee regels verder de vertijzing naar* *ἄρησεν*
- 431 b 15 *zoo maar, enz. (R.) naar aanleiding van Adji Saka, 174, ἄρησεν doch volg. Rh. zva. ἄρησεν* brutaal weg er op ingaan, iets verrigten.
- " " 18vo. *ἄρησεν* (zoo te lezen en niet *ἄρησεν* zie aant. R. op KT. 70), juist halen bij; juist voldoende of toereikende zijn voor; van een som juist afgepast.
- 432 a 3vo. *ἄρησεν*
- 433 a 18vo. *ἄρησεν* *gebr. voor ἄρησεν*
- " " 15vo. *de Sterna minuta, Horsf.*
- " " 12vo. *voeg bij: ἀδελφὰς ἀδελφῶν* de één voor, de ander na, kort na elkaar sterven; ook *wel ἐν τῷ ἑαυτοῦ*
- " b 11vo. *ἄρησεν* ook *zva. ἀρησεν* *bv. ἐν τῷ ἑαυτοῦ* eig. terugkeurend jaar.
- 434 a 11 *voeg bij: overeenkomen (vrg. ἄρησεν) bv. van eene hoedanigheid, die goed bij eene andere komt, daarmee overeenkomt, zie W. I, 63.*
- " " 6vo. ook elkaar ontmoeten, W. I. 40; en een veld met *ἄρησεν*
- " b 13 *van werk solide, degelijk, duurzaam, GL. 86.*
- " " 23vo. *ἄρησεν* *volg. Rh. tin.*
- 435 b 15 *TRP* Verhalen van Sastrá-fámá.
- 436 " 7vo. *de bet. v. "receptiëren, onthalen", zeer verdacht, het komt zoo voor in PL. II, 143.*
- 437 a 9vo. *ἄρησεν* aangetast, getroffen worden *bv. door een ziekte, GL. I.*
- 440 a 18 *voeg in: ἄρησεν* *KN. op een hoop uitgestort, zoodat er niets over of achter blijft, met bijev. ἄρησεν (in BvB. II, 70 ἄρησεν)*
- " b 9vo. *ἄρησεν* sawah'a, die hooger liggen dan de andere, en het eerst water ontvangen, SG.
- 441 a 16vo. *volg. Rh. onderste gedeelte van den stam, dicht bij den wortel.*
- " " 12vo. *ἄρησεν*
- " b 17 *voeg bij: ἄρησεν* middel om wakker te blijven; *vrg. ἄρησεν*
- " " 16vo. *ἄρησεν* (W. I, 109), houd u niet onkundig; u moest het weten!
- " " 11vo. *voeg bij: ook onberekenbaar van een hoegrootheid, hoogte enz.*
- 442 a 2 *ἄρησεν* vergis je niet in mij! (A. 59) *Rh. welligt' zva. ἄρησεν*
- " a 7vo. *Barbus tambra.*
- " b 8 *ἄρησεν* *KN. schoottouw, Rh. het touw tusschen twee wagenpaarden, die te veel uit elkaar loopen. — ἄρησεν* het schoottouw vast aantrekken, stijftrekken; W. II, 478 (*vrg. Mal. staande want, kabeltouw, enz.*).
- 443 b 7 — *ἄρησεν* doorlopend gat, Rh.
- " " 12vo. *ἄρησεν* *KN. zva. ἄρησεν, Rh.*
- 444 a 9vo. *voeg bij: ἄρησεν* een *ἄρησεν* die onwelriekend vocht afgeeft, Rh.
- " b 14 *ἄρησεν* ook *TR. zva. ἄρησεν* zoon van *Tógog*, Rh.
- " " 6vo. *ἄρησεν* of *ἄρησεν* iem. verwaarloozen, verlaten, *bv. zijn vrouw, zonder te scheiden.*
- 445 b 20vo. *achter nitdrukken, l. R.*
- " " 1vo. *voeg bij: ἄρησεν* het wikken en wegen staat aan mij, B. T. Dj. 571.
- 446 b 6vo. *volg. Rh. plat voor ἄρησεν* *ἄρησεν* tegen iets stuiten; tegenstand ondervinden; *ἄρησεν* *fig. hinderpaal.*

Bl.	Kol.	regel.
447	a	11 ἄγρηγοῖ een bagatel, Tj. Al. 28.
"	"	21vo. ἡμεῖς in ook ben. van een ἄγρηγοῖ in dien vorm, zie ἡμεῖς ἡμεῖς.
"	"	15vo. ἀποδιδόναι verslaafd makend, lust opwekkend, W. II, 563, Rh.
447	b	14vo. ἐπιπέσειν ook te paard rondrijden; ook van het paard zelf, rondloopen, ronddraven, RP, 28.
448	a	20vo. ἀποδοῦναι ἄγρηγοῖ wat moet men van dit mensch denken, Adji Saka, 110.
"	"	9vo. v. e. kleedje pas van het weefsel afgesneden; van daar nieuw, enz.
"	b	4 hooge grond maar lager dan ἀγρηγοῖ
449	"	17 Ik pl. v. ἀγρηγοῖ κτ. l. κτ. zie BV.
450	a	2 ἀποδοῦναι een ander zie op κτ. BV.
"	"	14 ἀγρηγοῖ fig. neerkomen op.
"	b	19 een bed enz. uitkloppen.
451	a	14 ἀποδοῦναι ἄγρηγοῖ een vuistslag.
"	a	6vo. ἀποδοῦναι? komt voor RP. 26.
"	b	1 voeg bij: ach en wee! roepen, ook zich beklagen, W. I, 34.
452	a	12 Rh. kent in deze bet. ἀποδοῦναι
"	b	14 voeg bij: κτ. klanknab. van het geluid van de kikvorsch, die ook daarna r gen. wordt ἀγρηγοῖ
"	"	21vo. ἀγρηγοῖ ook verpligte belasting, die de gasten van hun winst in het kaartspel aan den gastheer moeten opbrengen ter gemoetkoming in de onkosten voor ontvangst enz.; het geld wordt in een schotel gelegd, Rh.
454	a	17vo. voeg in: ἀγρηγοῖ κτ. het wijfje van de ἀγρηγοῖ, BV.
"	b	10vo. ἡμεῖς ἀποδοῦναι ἄγρηγοῖ Alcedo melanoptera. ἀγρηγοῖ Alcedo leucocephala, Horsf.
455	b	16vo. ἀποδοῦναι ook = ἀποδοῦναι ἀγρηγοῖ
456	b	5 wat ziltig WW. R., Rh. vert. de nasmaak is zout.
"	"	14vo. achter "beschouwd wordt" voeg bij: nl. daar, waar de ἀγρηγοῖ is, is ook volg. Jav. bijgeloof een spook.
457	a	16 voor geboortefeest geeft Rh. nog op ἀποδοῦναι κτ. en ἀποδοῦναι κτ. van voorname personen.
"	"	24vo. l. ἀποδοῦναι
"	b	3vo. zva. ἀποδοῦναι pal staan, standhouden; zich te weer stellen, W. I, 100.
460	a	2 ἀποδοῦναι getroffen door een slag, die recht aankomt, tegenover ἀγρηγοῖ
461	b	15vo. volg. Rh. ἀγρηγοῖ κτ. ἀγρηγοῖ κ.
462	b	6 voeg bij: ἀγρηγοῖ is ook dikwijls te vert. met "tot aan" bv. van water dat staat tot aan, bv. de knie: ἀποδοῦναι; tot aan de borst. ἀποδοῦναι enz.; zoo zegt men ook van een zoon, die bij zijn vader blijft: ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι om zijn vader tot diens dood te kunnen verzorgen.
464	a	8 ook zuiveren bv. door den doop, door de besnijdenis, enz. Rh.
"	"	17vo. ἀποδοῦναι zva. ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι zoo RP. 42 ἀποδοῦναι de rijkdom is gaarne bij hem.
465	a	19 volg. Rh. de een voor, de ander na, zooals bv. de perkoetoe's slaan; tegelijk is ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι
466	a	13 ook de snavel van zijn tegenpartij van op zij pakken van vechtelende gēmaks; vrg. ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι

Bl.	Kol.	regel.
489	b	16vo. voeg bij: of zva. <i>አስዳጠጠሽዳጠጠ</i>
490	a	12vo. <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> verkeerd geplaatst.
492	a	6vo. <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> ook ben. van een waterleiding, die naar een sawah loopt. <i>ዳገጥሽ</i> ^o = <i>ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠዳጠጠ</i>
"	b	21 Edolius fortificatus, Horsf.
"	"	17vo. CP. geeft er deze omschrijving van: <i>ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠዳጠጠዳጠጠ</i>
"	"	16vo. <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> kn. klanknab. van het geluid bij het afrukken van gras door grazende beesten, roef! — <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> gras zóo afrukken, grazen; vrg. <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> en <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i>
493	b	21 voeg bij: <i>ዳገጥሽ</i> en <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i>
494	a	10vo. <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> voeg bij: ook gelukkig op de jacht, vischvangst, tegenover <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> enz.; vrg. <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i>
496	b	8vo. bij drie daken heeft men eerst de <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> vrcvolgens de <i>ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠ</i> en dan de <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> Rh.
497	a	10 ook wel eens te vert. door "tegen" zie pl. Waj. op <i>ዳገጥሽ</i>
498	b	10 zonder tanden nl. van de geboorte af; volg. JR. ook zonder horens enz.; dit volg. Rh. <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i>
499	a	9 ook zva. <i>ዳገጥሽ</i> hinderuis gevoelen; een onaangenaam, griezelig gevoel hebben van het een of ander, zie RP. 33 en L. 186 <i>ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠ</i>
"	"	18vo. voeg bij: <i>ዳገጥሽ</i> zva. <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i>
"	b	9vo. Muscicapa Javnica, Horsf.
500	b	6 volg. Rh. zich gekrenkt, beleedigd gevoelen.
501	a	7 voeg in: <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> — <i>ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠ</i> vruchten om rijp te worden onder de aarde begraven, Rh.
503	a	2 bij het met kracht in den grond steken van iets, of het kappen van boomen, wordt om onheilen of booze geesten af te weren, de formule uitgesproken: <i>ዳገጥሽዳጠጠ ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠዳጠጠዳጠጠዳጠጠዳጠጠዳጠጠዳጠጠ</i>
504	a	6 <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> ook ben. van een haarkronkel bij de flank van paarden, Rh.
"	b	21 voeg bij: volg. Jb. v. Perz. <i>سوداگر</i> , koopman.
505	a	3vo. <i>ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠ</i> = <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> Wangs. op <i>ዳገጥሽ</i> W. II, 478.
506	a	19vo. <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> volg. M. voorgalerij; ook een soort hellebaardiers of lijfwachten van den Vorst.
"	b	15vo. zie bij <i>ዳገጥሽ</i> en <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i>
509	a	4 l. RP. (met grootere kapit.) 23, en i. pl. v. <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> l. <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> voeg nog bij: RP. 113, heeft <i>ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠዳጠጠዳጠጠ</i> WW. geven op <i>ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠ</i>
"	b	19 ook in W. II, 241.
511	b	16 <i>ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠ</i> = <i>ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠ</i> Rh.
"	b	21vo. <i>ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠ</i> ook gescheurd van kleéren, Rh.
"	"	10vo. <i>ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠ</i> zie <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i>
514	b	3 <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> obj. den. huur, huurprijs, belasting.
515	b	14 voeg in: <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> zie <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i>
516	b	21vo. <i>ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠዳጠጠ</i> in A. 17, dat wil zeggen "nog mooijer dan mooi" ironisch voor erg gemeen, Rh. (volg. Rh. II. zva. "hoovaardig") vrg. Ib. de woorden <i>ዳገጥሽዳጠጠዳጠጠ</i> <i>ዳገጥሽዳጠጠ</i> van Sentanoe déwa gebruikt, "hoe goed of braaf" voor "hoe gemeen" (A. 47).

Bl.	Kol.	regel.
519	b	7vo. <i>αὐτὸν</i> ook <i>ζωα</i> . <i>αὐτὸν</i> doorschijnend, <i>bv.</i> zoodat de lucht te zien is tusschen de boomen, W. II, 486.
520	a	2 <i>voeg bij: of</i> aan een vlieger:
"	"	23vo. zie ook <i>ἀνὴν</i> bij <i>αἶ</i> II.
"	b	11vo. <i>ἐπιπλοῦσθαι</i> een <i>obj. erg.</i> tusschen plaatsen.
524	a	10vo. <i>volg. Horsf.</i> P. galgulus. ●
"	"	2vo. <i>ἀποπέμπω</i> = <i>ἀποπέμπω</i> Rh.
"	"	9 ook voor iets, het een of ander in de plaats geven, Rh.
"	b	15vo. <i>achter</i> "wordt" l. WW. <i>volg. Rh.</i> <i>ἀποπέμπω</i>
526	a	15 <i>ἀποκαταστασάτω</i> schrappen.
"	"	15vo, <i>zoo</i> vert. R. <i>Bij nader inzien komt het toch wenschelijk voor de bet. van ἀποπέμπω</i> in den hoogsten graad, schrikkelijk dikwijls ter versterking van <i>ἀποπέμπω</i> uit de vorige editie te behouden; en dan te vertalen: <i>ἀποπέμπω ἀποπέμπω</i> ik heb schrikkelijken dorst; <i>zoo kan dan ἀποπέμπω ἀποπέμπω</i> of <i>ἀποπέμπω ἀποπέμπω</i> best bet. volstrekt niet, ongeveer hetz. als <i>ἀποπέμπω ἀποπέμπω</i> onmogelijk.
"	b	19 <i>ἀποπέμπω</i> ter plaatse <i>nl</i> verlicht door het weerkaatste licht van den waterspiegel.
"	b	11vo. <i>ἀποπέμπω</i> <i>nl.</i> onwilling.
528	a	12 l. RP. 122.
"	"	8vo. <i>ἀποπέμπω ἀποπέμπω</i> zij het ook langzaam, al doende of voortgaande (komt een werk toch af).
"	b	8 <i>ἀποπέμπω</i> KN. woedend, razend van een wild zwijn, Rh.
"	"	10 <i>volg. Jb. Perz.</i> <i>شاصلانی</i> "a kind of broad cloth".
"	"	14 <i>voeg in: ἀποπέμπω</i> <i>scheepsterm: zaidenwind.</i>
"	"	22 in B. T. Dj. 660 <i>ἀποπέμπω</i>
530	a	19vo. <i>voeg in: ἀποπέμπω</i> = <i>ἀποπέμπω</i> <i>doch van kleinere voorwerpen. ἀποπέμπω</i> <i>erg.</i> tusschen in vastgeraakt, GL 53.
531	a	15 neergezonken <i>nl.</i> van velen.
532	a	12 <i>ἀποπέμπω</i> dat gevoel, of iets, dat zulk gevoel te weeg brengt, -- <i>kerk.</i> of <i>ἀποπέμπω</i> dat gevoel hebben.
"	"	20vo. <i>zva.</i> <i>ἀποπέμπω ἀποπέμπω</i> zie bij <i>ἀποπέμπω</i>
"	b	15vo. zie ook <i>ἀποπέμπω</i> BV.
533	a	7 <i>voeg bij: nl.</i> in vloeibare zaken als water en derg. elders <i>ἀποπέμπω ἀποπέμπω</i> Rh.
"	"	12vo. <i>Volg. Jb. v.</i> <i>تَلَب</i> "to blame" L. "dénigrer" D.
"	b	19vo. ook <i>zva.</i> <i>ἀποπέμπω</i> of <i>ἀποπέμπω</i> bij verk. ook <i>ἀποπέμπω</i>
534	b	20 <i>Turdus chalybeus, Horsf.</i>
535	a	13 <i>ἀποπέμπω</i> <i>zva.</i> <i>ἀποπέμπω</i> zie <i>ἀποπέμπω</i>
537	a	2 <i>volg. Rh.</i> en het vocht (water met borax) waarmee goud gezuiverd wordt.
538	a	15 <i>voeg bij: ἀποπέμπω</i> of <i>ἀποπέμπω</i>
"	"	15vo. <i>ἀποπέμπω</i> <i>zva.</i> <i>ἀποπέμπω</i> of <i>ἀποπέμπω</i> . <i>bv.</i> van waterstand: <i>ἀποπέμπω</i> Rh.
"	"	2vo. <i>ἀποπέμπω</i> van waterstand: zoodat de knie onder water niet te zien is, als maat.

Bl.	Kol.	regel.
538	b	15vo. <i>voeg in:</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ <i>zva.</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$
"	"	10vo. $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ <i>ook zva.</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ <i>in Tj.</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ tot aan de $\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$
539	b	10vo. <i>volg.</i> Rh. $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ <i>poët.</i> = $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ KN.
540	a	14 $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ <i>ook zva.</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ W. I, 74.
"	b	21 $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ (W, I, 25), <i>volg.</i> CP. eene verzameling van geneeskrachtige ingrediënten, die de vrouwen gebruiken bij eene zekere soort van $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$
"	"	4vo. $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ = $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ Rh.
541	b	13vo. <i>l.</i> zich gereed maken of houden.
542	a	5vo. <i>Deze bet. v. G. volg.</i> Rh. op de horens nemen; <i>volg.</i> WW. met de horens in de hoogte werpen.
543	b	4 <i>zoo</i> PL. II. 82.
544	b	4 <i>volg.</i> Jb. $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ (<i>verbeter in loco</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$).
545	b	22 <i>l.</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ Turdus flavirostris.
548	a	6 $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ <i>volg.</i> CP. <i>zva.</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$
"	b	5 $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ gelijken op de $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ (<i>volg.</i> Rh. een onderaardsch; geheimzinnig gewelf in een oude taman te Djocja) <i>zva.</i> geheimzinnig, huichelachtig. <i>Deze verkl. schijnt althans in</i> B. T. Dj. 150, <i>beter te passen dan die van</i> Winter, <i>Zamen spraken</i> II.
"	b	16vo. <i>hierheen te verplaatsen</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ van 490, a, 12vo.
550	a	8 <i>voeg bij:</i> een cirkel maken, in een cirkel loopen.
"	b	16 $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ = $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$
551	a	23 <i>voeg in:</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ KN. — $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ bij <i>iem.</i> aangaan; <i>iem.</i> praaijen om mee te gaan, GI. 62, <i>vrg.</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$
552	a	21vo. $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ <i>iem.</i> den mond stoppen met geld. — $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ geld tot omkoopng.
554	b	15 — $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ plaats waar de wajangs geraangeerd worden, W. I, 1, Rh.
555	b	7 <i>achter</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ l. WW. R.
"	"	18vo. $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ een grabbelpartij bij gelegenheid van Chin. feesten, (<i>zgn.</i> tjo ko).
556	a	21 <i>l.</i> een object in de vlugt opnemen.
557	b	3 $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ = $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$
558	b	21 <i>voeg in:</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ = $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ bij $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$
559	a	16 <i>voeg bij:</i> met vergiftige stekels.
"	b	9 $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ <i>volg.</i> Rh. <i>ben. in het alg.</i> van ziekten na de kraam, meestal uitwendige, als huidziekte, oogziekte, en derg.
560	b	3 RvK. <i>geeft omtrent</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ (<i>l.</i> $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$?) <i>dit op:</i> De vrouwelijke beampten aan de hoven dragen een mannelijke $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ over de $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ van hare dodòt; de $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ is het uiteinde van de dodòt en wordt als borst- en buikband gebruikt. Over die $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ wordt een lange sjerp van paarsche zijde omgeslagen met twee van achteren afhangende einden, die tot aan de knieën ongeveer reiken. Deze soort van sjerp wordt hoekocp geheeten.
"	"	8 2. de lange veeren van de $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{ν}\xi\omicron\pi\rho\sigma\tau\upsilon\varphi\chi\psi\omega$ beneden de vlerken, achter de dijen, Rh.
562	a	10vo. <i>voeg bij:</i> RP. 83.

Bl.	Kol.	regel.
563	a	3vo. <i>ἰνημιανῶν</i> KN. <i>ἰνημιανῶν ἰνημιανῶν</i> inwendige steek of prik, <i>bv. in de maag; ook ἰνημιανῶν ἰνημιανῶν?</i> CP. <i>erg. ἰνημιανῶν</i>
564	b	22vo. <i>Perz شبي</i> , Jb.
568	a	9 <i>voeg in: ἀσπυγγῶν</i> (W. I, 36) CP. <i>geeft als verkl. v. ἀσπῶν op: sul de toestel benoodigd voor het koken van rijst, enz. met de rijst er in; in het Madoer. bestaat een woord ἰνημιανῶν hetgeen opgegeven wordt te zijn: een ἰνημιανῶν van aarde.</i> 2vo. <i>ἰνημιανῶν</i> KN. overal aan flarden; <i>erg. ἰνημιανῶν</i> Rh. b 4 <i>volg. Rh. ἰνημιανῶν = ἀσπυγγῶν.</i> 21 <i>voeg bij: ἀσπυγγῶν of ἀσπυγγῶν</i> de schoone. 18vo. <i>voeg bij: ἀσπυγγῶν ἀσπυγγῶν</i>
569	b	19 <i>ἰνημιανῶν eig. leeuw met manen, mannelijke leeuw.</i> 15vo. <i>voeg bij: ook vriendelijk, voorkomend van vrouwen; zie ἰνημιανῶν</i> BV.
570	b	6 <i>ἰνημιανῶν Wangs. op ἰνημιανῶν</i> 16 <i>ἰνημιανῶν volg. Rh. zva. ἰνημιανῶν</i>
571	b	18 <i>voeg bij: ἰνημιανῶν naam van den patih van Praboe Koeroepati te Ngastind. ἰνημιανῶν bang van aard.</i> 13 <i>volg. Rh. zva. ἀσπυγγῶν doch iets zachter.</i>
572	b	8 <i>ἰνημιανῶν KN. — ἀσπυγγῶν met kracht achterover of op zij buigen.</i>
574	b	20vo. <i>zoo in RP. 28, ἰνημιανῶν niet onvriendelijk, niet onaardig tegenover kinderen.</i>
576	b	18 <i>i. pl. v. ἀσπῶν van ἀσπῶν l. ἀσπῶν van ἀσπῶν</i>
577	b	15 <i>voeg bij: ook de kosten van een of ander bestrijden of dekken met, B. T. Dj. 518.</i>
578	a	1vo. <i>volg. Rh. gebr. ἰνημιανῶν en dan volgende op ἰνημιανῶν als klanknab.</i>
582	a	15vo. <i>ἰνημιανῶν als de bloem van de wewejan, nl. ligt blauw, de kleur der oogen van de gemak, erg. ἰνημιανῶν</i> 4vo. — <i>in RP. 66, in overvloed en weelde leven.</i>
583	a	17vo. <i>i. pl. v. ἰνημιανῶν l. ἰνημιανῶν</i>
585	b	18 <i>ἰνημιανῶν zie ook ἀσπυγγῶν II.</i>
586	a	25 <i>ἀσπυγγῶν zie ook ἀσπῶν</i>
587	b	12vo. <i>voeg in: ἰνημιανῶν KN. spitsvondigheid, haarzifterij, — ἰνημιανῶν haarziften, aanmerking maken op kleinigheden. — ἰνημιανῶν - op iems. woorden, Tj.</i>
590	b	20vo. <i>achter BS. voeg bij: Adji Sākā, 279.</i>
591	a	2vo. <i>i. pl. v. ἰνημιανῶν l. ἰνημιανῶν</i> b 15vo. <i>Rhinoceros sondaicus, Horsf.</i>
592	a	1 <i>voeg bij: ἀσπῶν</i> 7 " <i>ἀσπῶν</i> 13 " <i>ἀσπῶν</i> 22 <i>i. pl. v. ἀσπῶν l. ἀσπῶν</i>
593	b	8vo. <i>als toedeelen komt het voor RP. 195.</i>
595	b	16vo. <i>Mus setifer, Horsf.</i>
597	a	19vo. — <i>ἰνημιανῶν als de wringin bladeren, d. i. klein en spits toeloopend van oogen, Tj. van de ooren van een paard, of ook een weinig toegeknepen van de oogen, van een die slaapt heeft.</i> a 4vo. <i>achter: ἰνημιανῶν l.</i>

Bl.	Kol.	regel.
597	b	9 <i>voeg in:</i> ἄνευσις = ἄνευσις BV.
600	a	11vo. <i>l.: uitroep o!</i>
"	b	13 <i>i. pl. v. ἀνὸς l. ἀνὸν en voeg bij:</i> ἐπιπέδον een zaak, waarmede men voorzigtig moet zijn.
603	a	14vo. <i>i. pl. v. ἐπιπέδον l. ἐπιπέδον volg.</i> Rh. ἐπιπέδον ook de schenkels van een beest, (zie ἐπιπέδον bij ἐπιπέδον); ἐπιπέδον traag in het gaan. — <i>voeg bij:</i> ἐπιπέδον bij dieren <i>bv. paarden</i> het springgewricht afsnijden.
604	b	22 <i>voeg bij:</i> of hij is begonnen ziek te worden, enz.
605	a	17vo. <i>voeg bij:</i> zwarte (keisteen); <i>zie bij</i> ἀνὸν
606	a	4vo. <i>caus. ook mild weggeven</i> , B. T. Dj. 512: ὀφείδω
608	b	13 <i>volg.</i> Rh. ἐπιπέδον ook een buik geven of maken aan, <i>bv. een pop (de bet. v. van een lading voorzien is van WW.)</i> .
610	a	21vo. ἄνευσις <i>zie</i> ἄνευσις <i>schrappen, l.: een boom met breede bladen waarvan het hout zachter is dan groenen hout.</i>
611	a	3 <i>in de bet. v. ἄνευσις</i> Tj. Al. 25.
612	b	12vo. <i>volg.</i> Rh. ἀνεύειν <i>zie</i> ἀνεύειν
613	a	17 <i>l. toenemen.</i>
615	a	1 <i>volg.</i> Veth, Java, I. bl. 432, ook in deze bet. van het Ar. wali, vriend, enz.
"	"	12 <i>achter:</i> "onherroepelijk" l. WP. 211, R.
616	a	21vo. <i>voeg bij:</i> ἀνεύειν of ἀνεύειν voor stuk, stuks van lange smalle platte voorwerpen, als sabels, krissen enz.
"	"	14vo. ἀνεύειν <i>voeg bij:</i> obj. den.; bij lemmers, <i>bv geteld of verkocht:</i> ἀνεύειν ἄνευσις — ook <i>zva. ἀνεύειν</i> , Rh.
619	b	10 <i>komt voor</i> RP. 140 en ἀνεύειν lb. 178.
620	a	19 ook ἀνεύειν deerniswaardig.
"	"	19vo. <i>verbeter:</i> ἀνεύειν
621	a	16vo. ἀνεύειν = ἀνεύειν
"	"	1vo. ἀνεύειν Stenocoris varicornis, <i>Burm.</i>
"	b	20vo. Pelecanus philippensis, <i>Horsf.</i>
622	b	6 Falco pondicerianus.
"	"	7 <i>voeg bij:</i> en witte kop en borst.
"	"	3vo. Lutra leptonyx, <i>Horsf.</i>
623	b	20vo. <i>voeg bij:</i> nl. van een, die zich als een het stilzwijgen heeft opgelegd.
624	a	23vo. <i>volg.</i> Rh. ἀνεύειν = ἀνεύειν
626	b	19 ἀνεύειν ongehuwd leven, Rh.
"	b	16vo. ἀνεύειν <i>zie</i> ben.
627	a	18 ἀνεύειν ook onverschillig welk of wat; iedere soort maar, welke ook; niet uitgezocht, niet uitgelezen, W. I, 76.
629	a	1 <i>i. pl. v. ἄνευσις l. ἄνευσις</i>
"	"	15vo. ἀνεύειν = ἀνεύειν GL. 51.
"	"	6vo. ἀνεύειν <i>volg.</i> Rh. <i>zva. ἀνεύειν</i>
"	b	13 <i>voeg bij:</i> stijf, niet luchtig gebakken.
630	a	5 ἀνεύειν verzamelplaats vooral van water, GL. 32.
"	"	19vo. ἀνεύειν in RP. 163, wonder, wondermagtige grootte? <i>zva. ἀνεύειν</i> ?

Bl.	Kol.	regel.
630	a	10vo. <i>voeg in:</i> Երևա = պար 2. BV.
633	a	7vo. անձնի մեջ կռ. zich vervelen door te lang staan of wachten, GL. 74.
"	b	14 <i>achter</i> անձնի լ. R.
"	"	16vo. <i>voeg bij:</i> elkaar heimelijk consignes geven, W. I, 70.
634	b	4 <i>voeg bij:</i> անմեղ interjectie om karbouwen te roepen.
636	a	3vo. բանասեր լազ. den natuurlijken dood sterven, (niet geslagt) van dieren, te M.
637	a	9vo. <i>ook</i> de dwarslatten van een bamboezen vlechtwerk (<i>meestal</i> Էրու) die in de gaten der djöu öng's gaan, <i>zva.</i> de schering van een weefgetouw.
"	b	19 Hirundo fuciphaga, <i>Horsf.</i>
638	a	6 պարզի = պարզի
640	a	4vo. <i>ook</i> erg buigzaam.
641	b	6vo. Hystrix fasciculata.
644	a	21vo. լ. պարզի շրեք of vlek. — պարզի մե. bevleken, bekladden, <i>erg.</i> պարզի BV.
645	a	11vo. ման սոսյեր woord voor պե, <i>voly.</i> CP. և. van ման
"	b	10vo. անիլ op de բանալյ moet in bet. gelijk zijn aan պարզի պարզի և. <i>er dit is een Wangs.</i> op պարզի պարզի և. W. I, 112.
649	b	12vo. Felis tigris of F. regalis.
652	a	22 i. pl. v. պարզի լ. պարզի
654	a	1vo. <i>voly.</i> R. բարդ in zamengestelde uitdr. <i>zva.</i> պարզի liever aldus: in zamengest. uitdrukkingen: het bedrijf uitvoeren van <i>bv.</i> բարդ և. <i>fig.</i> բարդ և. bedrog plegen.
655	a	15 բանասեր <i>ook zva.</i> բանասեր պարզ door romaneske handelingen stof geven voor een roman, PM.
656	a	21 i. pl. v. անմեղ լ. անմեղ
657	a	19vo. քանակայ <i>bij</i> G. voorsped, geluk; magt, aanzien, (<i>zoo</i> welligt W. II, 85).
"	b	13vo. անպարզի zich <i>bij iets anders</i> voegen, <i>er</i> <i>bij</i> komen, (B. J. XXVII, 9, 4, CS.), <i>aldaar welligt</i> sterk aandringen, <i>er</i> op aanhouden, <i>iem.</i> vervolgen <i>fig.</i> <i>bv.</i> met goede woorden om over te halen, <i>enz.</i>
"	"	1vo. անպարզի <i>ook</i> ik ben tot je dienst, of ik sta je (<i>zonder</i> և. of iets derg.), Adji Säkä, 279.
658	a	23vo. պարզի <i>voly.</i> Rh. iets weeks, iets papperigs, <i>ook</i> պարզի of պարզի <i>erg.</i> պարզի <i>bij</i> պարզի
661	b	5 պարզի բարդի mondelling.
662	a	21vo. Vespertilio pictus, <i>Horsf.</i>
"	a	8vo. i. pl. v. քանակայ լ. քանակայ
664	b	22vo. <i>voly.</i> <i>Horsf.</i> Hiverra musanga.
665	a	14 բարդ լազայ Stirunda esculenta, <i>Horsf.</i>
666	a	6 (RP. 182) <i>ook</i> WW. op պարզի բարդի
"	a	11 <i>voly.</i> <i>and.</i> een fabelachtig beest van reusachtige gestalte.
"	"	4vo. <i>voeg in:</i> (անմեղ) — պարզի բարդի weergalmen, GL. 59, Rh., <i>welligt beter geschreven</i> քանակայ լազայ <i>zie</i> <i>bij</i> պարզի բարդի BV.
668	a	6vo. անմեղ լազայ meëgaande, ligt tevreden te stellen.
"	b	20vo. <i>achter</i> medicijn լ. G. of vergif innemen, R. <i>en</i> <i>zoo</i> drie <i>reg.</i> <i>verd.</i> medic. innem. G.

Bl.	Kol.	regel.	
669	a	21	ນົງ Brachycera, <i>Veth.</i>
670	a	9	voeg bij: ນົງສູນໂງນ spiraalsgewijs om iets heen geslingerd, <i>zoals een slinger-gewas of een touw om een boom</i> ; spiraalsgewijs gedraaid of gevormd <i>bv. van een poot van een tafel (org. ນົງສູນໂງ).</i> — ນົງສູນໂງ of ສົງສູນໂງ om iets zich spiraalsgewijs slingeren; iets spiraalsgewijze omklemd houden, JR.
673	b	1vo.	het woordelijke, het tekstwoord uit den Koran, <i>tegenover ສົງສູນໂງ — ສົງສູນໂງ ການ</i> de ສົງສູນໂງ uitspreken, Rh.
682	a	11	voeg bij: ສົງສູນໂງ ສູນໂງ ສູນໂງ Nemocera, <i>Veth.</i>
"	"	23vo.	l. ສົງສູນໂງ
683	b	8vo.	voeg in: ສົງສູນໂງ 1. <i>sva. ສົງສູນໂງ</i> BV. 2. <i>herh.</i> papperig dik. ສົງສູນໂງ KN. — ສົງສູນໂງ lui of ouverschillig op den grond zitten of liggen van velen, Rh. <i>zie ສົງສູນໂງ</i>
686	a	5vo.	ສົງສູນໂງ ສົງສູນໂງ <i>oneig.</i> voor ສົງສູນໂງ. Adji Saka, 132.
"	b	3	in DW. 384, 9 ສົງສູນໂງ ສົງສູນໂງ ... ສົງສູນໂງ ສົງສູນໂງ — ສົງສູນໂງ ສົງສູນໂງ <i>wellicht ongeveer</i> <i>sva. ສົງສູນໂງ</i> ? <i>nl.</i> niet vermengd, niet onder den grooten hoop, <i>d. i.</i> bijzonder uitstekend?
687	b	6	ສົງສູນໂງ met de ສົງສູນໂງ werpen? RP. 163.
"	"	14	<i>volg.</i> Rh. ook van de eene boom op de andere overspringen.
"	"	5vo.	ook <i>nm.</i> van een plant, Tj.
688	a	6	ook van een weg, <i>sva. ສົງສູນໂງ</i> regt, zonder omwegen.
"	b	21	voeg bij: toen pas.
691	a	21vo.	<i>verb. v. algodja, Ml. Port. algoz, TP.</i>
692	b	8vo.	<i>ongev. vva. ສົງສູນໂງ</i> ook voor zijn vaderland, <i>enz.</i> zich opofferen.
693	b	18vo.	ສົງສູນໂງ KN. — ສົງສູນໂງ breed uitgestrekt, <i>bv. van een terrein</i> ; breed uitgespreid zijn.
694	b	6vo.	<i>i. pl. v. ສົງສູນໂງ l. ສົງສູນໂງ</i>
"	"	18vo.	ສົງສູນໂງ <i>enz.</i> schrappen.
"	"	14vo.	ook wel <i>algemeener</i> voor een donkere huidkleur <i>bv. van een mensch</i> ; en in Tj. M. <i>althans Wangs. ສົງສູນໂງ = ສົງສູນໂງ — ສົງສູນໂງ = ສົງສູນໂງ</i>
697	b	3	werkelijk geeft G. ook op ສົງສູນໂງ <i>sva. ສົງສູນໂງ of ສົງສູນໂງ</i> zeldzaam, schaarsch <i>enz.</i>
"	"	20	ສົງສູນໂງ <i>zie ook bij ສົງສູນໂງ</i> BV.
699	a	12vo.	<i>volg.</i> Rh. ສົງສູນໂງ ligt blaauw, hemelsblauw.
701	b	7	ສົງສູນໂງ te verplaatsen naar: 702, a, 5.
702	a	5	<i>hier te plaatsen: ສົງສູນໂງ</i>
"	b	14vo.	<i>de ສົງສູນໂງ wordt volg.</i> Rh. ook wel gebruikt om gasten te ontvangen of te logeren, Rh.
705	b	14	<i>org. ສົງສູນໂງ</i>
709	a	16vo.	voeg in: ສົງສູນໂງ KN. een kruid waarvan de bladeren gestooft gegeten worden, Rh. <i>wellicht</i> pinagawong, Hydrocotyle asiatica L. <i>Nat. fam. der Umbelliferae, Fil.</i>
711	a	22vo.	l. ສົງສູນໂງ of ສົງສູນໂງ
715	b	12vo.	ສົງສູນໂງ <i>zie ook</i> <i>ben.</i>
717	a	14vo.	ສົງສູນໂງ ook een week. ສົງສູນໂງ een week daarna.
719	b	14vo.	ສົງສູນໂງ bij ສົງສູນໂງ

Bl.	Kol.	regel.
719	b	5vo. <i>l. of</i> afhalen, (BS) R.
720	b	9 <i>in</i> Tj. <i>ἄσπαστον</i> freq. (grw. <i>αἴη</i> en <i>ἡσπαστον</i> niet gebr.).
"	"	10 <i>ἀνιπυρῶν ἀνιπυρῶν</i> fig. boven anderen nitsteken, Tj.
"	"	3vo. <i>van golven</i> zich verheffen? (oncig.).
721	a	5 <i>l. ἀψῶν ἰσχυρῶν</i>
722	a	8 <i>ἀνιπυρῶν</i> KN. — <i>ἀνιπυρῶν</i> , opgezwollen (vrg. <i>ἀνιπυρῶν ἀνιπυρῶν</i>); <i>ἀσπαστον</i> borst, borststuk <i>van gevogelte</i> , (Z. 214) S. vrg. <i>ἡσπαστον ἡσπαστον</i> In W. Z. <i>wellicht een vert. voor gevulde</i> (eenden) <i>borst met farci</i> .
724	a	4 <i>voeg bij</i> : <i>verbroken van een familie- of vriendschapsband</i> , B. T. Dj. 527.
"	b	22 <i>Carbo javanicus</i> , <i>Horsf.</i>
"	"	4vo. <i>voeg bij</i> : ook <i>ἄσπαστον</i> iem. een bepaalde order geven.
729	b	18 <i>ἀσπαστον</i> zie 14 regels verder.
730	a	9 <i>met ἀσπαστον ἀσπαστον</i> B. T. Dj. 468, <i>wordt volg.</i> Rh. <i>bedoeld ἀσπαστον ἀσπαστον</i> door ongeluk getroffen, <i>en deze bet. geeft ook G. op.</i>
"	"	13 <i>ἀσπαστον</i> zie ook <i>ben.</i> BV.
"	b	4vo. <i>ἀσπαστον</i> B. T. Dj. 514, <i>ook tweeledig</i> ; <i>tweeslachtig</i> ; <i>dubbelhartig</i> .
734	b	14vo. <i>ἡσπαστον</i> ook <i>fig.</i> ongepast, B. T. Dj. 466.
735	a	2' <i>voeg bij</i> : <i>en buitendien</i> , B. T. Dj. 479, <i>zva. ἀσπαστον</i>
736	b	4 <i>volg.</i> Rh. <i>kunstig verdichtsel</i> , <i>kunstgreep</i> .
737	a	2vo. <i>l. 2.</i> — <i>ἀσπαστον</i> KN. <i>door het water enz.</i>
738	a	3 <i>l. 2.</i> — <i>ἀσπαστον</i> ongeveer <i>enz.</i>
739	a	11 <i>l. Malaccensis</i> ; <i>volg. Horsf. Columba Bantamensis.</i>
"	b	7vo. <i>voeg bij</i> : ook <i>ἀσπαστον</i>
740	b	17 <i>ἀσπαστον ἀσπαστον</i> particuliere landerijen, <i>in tegenstelling van Gouv. landen.</i> — <i>ἀσπαστον</i> als een vrij man leuen, onafhankelijk zijn. — <i>ἀσπαστον ἀσπαστον</i> iem. vrij maken, in vrijheid stellen; <i>een slaaf vrijlaten</i> ; <i>iem. of iets buiten dienst stellen</i> ; <i>vrij stellen van diensten.</i> — <i>ἀσπαστον</i> vrijheid.
741	b	24 <i>ἀσπαστον ἀσπαστον</i> gelijken op de djeroek poeroet, <i>nl. gerimpeld, gefronsd van het voorhoofd</i> , (<i>ἀσπαστον</i>).
744	b	19 <i>volg.</i> <i>Diss. van Jonker, Oud Jav. wetboek enz.</i> (Brill 1885) <i>Aant. op Art. 53</i> , K. v. <i>ἀσπαστον</i>
745	a	20vo. <i>ἀσπαστον</i> <i>volg.</i> CP. <i>zva. ἀσπαστον</i> W. I, 109.
"	b	21vo. <i>in schijn</i> schrappen.
746	b	12 <i>in voegen</i> : <i>ἀσπαστον</i> KN. een stellaadje, meestal van bamboe, om iets te droogen.
747	a	11 <i>voeg in</i> : <i>ἀσπαστον = ἀσπαστον</i>
748	a	2 <i>i. pl. v. ἀσπαστον</i> <i>l. ἀσπαστον</i>
751	a	6 <i>i. pl. v. ἀσπαστον</i> <i>l. ἀσπαστον</i>
752	a	5 <i>voeg in</i> : <i>ἀσπαστον ἀσπαστον = ἀσπαστον ἀσπαστον</i>
"	"	13 <i>ἀσπαστον ἀσπαστον</i> KN. — <i>ἀσπαστον ἀσπαστον</i> een drieste houding aannemen.
755	a	12 <i>volg.</i> Rh. <i>ook ben. van een klein klierachtig gezwel aan de borst van een meisje.</i> — <i>ἀσπαστον</i> <i>zoo zwellen.</i> — <i>ἀσπαστον ἀσπαστον</i> <i>ben. van een levensperiode van een meisje, wier borst begint te zwellen, zich te ontwikkelen.</i>
"	"	16vo. <i>voeg in</i> : <i>ἀσπαστον</i> — <i>ἀσπαστον</i> <i>zva. ἀσπαστον</i> <i>maar van grootere tanden, bv.</i>

Bl.	Kol.	regel.	
			<i>v. e. paard, v. e. tijger, enz.; ook v. borang's of andere puntige voorwerpen boven den grond uitsteken (ook 𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄).</i>
755	b	7vo.	𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄 voeg bij: ook snoeijen van de overtollige takken bij indigoheesters; elders 𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄 of 𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄 Rh.
756	b	3	volg. Rh. de vlakke hand op het hoofd leggen; fig. iem. beheerschen, RP. 66.
760	a	11vo.	achter 𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄 l. RP. 176.
761	a	9vo.	Tringilla punctularia, Horsf.
"	"	8vo.	zie 𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄
762	a	18	𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄 of 𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄 zie op 𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄
"	b	3	𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄 (beter 𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄) naam v. een plant, een parasiet; vrg. 𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄 Rh.
763	a	21	𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄 GR. volg. WW. en Rh. 𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄 nl. de mooiste tijd om te planten.
"	b	3vo.	𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄 L. 181. — beleefde term voor: ik wil niet; of ik bedank er voor; vrg. 𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄 ik weet niet.
765	a	20vo.	𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄 van een of ander zeggen, dat het zeven is; een offer geven als boven voor zijn vrouw.
766	a	8	i. pl. v. 𑄀𑄁𑄂𑄃 l. 𑄀𑄁𑄂𑄃
767	a	10vo.	Columba risoria, Horsf. de 𑄀𑄁𑄂𑄃 C. bitorquata.
768	a	4	of het klokken v. e. klokken.
770	a	18	l. 𑄀𑄁𑄂𑄃𑄄 G.
779	b	3	vrg. 𑄀𑄁𑄂𑄃
782	a	5	i. pl. v. 𑄀𑄁𑄂𑄃 l. 𑄀𑄁𑄂𑄃
"	"	10vo.	𑄀𑄁𑄂𑄃 de bruid en bruijom bedienen.
783	a	8	achter woelig l. WW.
"	b	12	i. pl. v. KN. l. KW.
784	a	8	l. KN. — 𑄀𑄁𑄂𑄃
"	"	7vo.	de woorden 𑄀𑄁𑄂𑄃 en 𑄀𑄁𑄂𑄃 te verplaatsen n. volg. kol. b 22, volg.
"	b	23	ook voor één stuk, één van bloemen, tjempaka, enz. B. T. Dj. 464, twee regels verder, ook de rijpe koffieboonen tusschen de onrijpe één voor één uit een tros plukken.
785	a	11vo.	voeg in: 𑄀𑄁𑄂𑄃 KN., 𑄀𑄁𑄂𑄃 = 𑄀𑄁𑄂𑄃
"	b	5vo.	ook 𑄀𑄁𑄂 gen. waarmee men zich volg. Rh. de wenkbraauwen besmeert, om liefde op te wekken.
786	a	18	voeg in: 𑄀𑄁𑄂𑄃 zie 𑄀𑄁𑄂𑄃
"	"	21vo.	𑄀𑄁𑄂𑄃 Picus tristis, P. bengalensis, Horsf.
787	a	22vo.	vrg. 𑄀𑄁𑄂𑄃 bij 𑄀𑄁𑄂𑄃
788	b	15vo.	hier te breagen 𑄀𑄁𑄂 van 789, a, 16.
791	a	15vo.	𑄀𑄁𑄂𑄃 fijn drukken, dat het een kwal geeft. — 𑄀𑄁𑄂𑄃 obj. den., 𑄀𑄁𑄂𑄃 zóo met de hand sijn gedrukte 𑄀𑄁𑄂𑄃
"	b	19	Porphyris indicus, Horsf.
"	b	22	voeg in: 𑄀𑄁𑄂𑄃 KN. ben. van een figuur in het Chin. kaartspel.
792	a	26vo.	zie bij 𑄀𑄁𑄂𑄃 𑄀𑄁𑄂𑄃
"	"	2vo.	i. pl. v. 𑄀𑄁𑄂𑄃 l. 𑄀𑄁𑄂𑄃
"	b	2	verbeter: 𑄀𑄁𑄂𑄃 of 𑄀𑄁𑄂𑄃 KN. — 𑄀𑄁𑄂𑄃 of 𑄀𑄁𑄂𑄃 verbaasd zijn, het eerste met een weinig opkijken gepaard, het tweede met de kin naar den hals

Bl.	Kol.	regel.
843	b	24 voeg in: <i>անձն կր. zva. անդրիստոյն</i>
849	a	5 voeg bij: krijgertje spelen; <i>erg. անդրիստոյն</i>
"	b	23 ook wel <i>տոմարիստոյն</i> of <i>անդրիստոյն</i> eig. door vloeibare stoffen kunnen gaan, zonder er een opening in te maken, <i>wegens de bovennatuurlijke ijheid van het ligchaam.</i>
852	a	8vo. i. pl. v. <i>անտոյն l. տոմար</i>
853	a	20 i. pl. v. <i>անայ l. անայ</i>
855	b	11 volg. Horsf. Falco ichtyaetus.
856	b	5 voeg bij: of <i>անուն</i>
858	b	13vo. achter "gezegde" voeg bij: louk of glimlach, B. T. Dj. 453.
861	a	15vo. volg. Horsf. de Scirus lexhenaultü.
"	"	3vo. de <i>անունայ</i> volg. Horsf. Pastor griseus.
"	b	3 <i>անունայ</i> volg. Horsf. (oering) Pastor djala.
"	"	16 i. pl. v. W. Jr. l. W. Ir.
866	b	22vo. B. T. Dj. 489. <i>անկողնայ</i> gehuwd zijn, huwen.
871	b	13vo <i>անկողն</i> ook fatsoenlijke naam van een <i>դրոմ</i> of <i>անկողն</i> W: I, 73.
872	a	5 <i>անկողնայ</i> een eetbare, lekkere soort.
875	a	16vo. voeg bij: <i>անկողն</i> van haar zóo vol of zwaar, dat men er in grijpen kan.
876	b	14 voeg bij: <i>անկողն</i> KN. — <i>անկողնայ</i> krijgertje spelen, <i>erg. դատն</i>
886	b	16 <i>անկողն</i> = <i>անուն</i> GL. 30.
888	b	8 voeg in: <i>անկողն</i> KN. — <i>անկողնայ</i> iem. beschaamd maken door bijtende spot met hem te drijven, of lafheid te verwijten, GL. 79.
889	b	23 <i>անկողնայ</i> of <i>անկողն</i> plotseling verschijnen, te voorschijn komen van groote voorwerpen, Rh.
891	a	13vo. voeg bij: 4. interjectie om een hond aan te hitsen. — <i>անկողն</i> een hond aansporen, aanhitsen, Rh.
"	b	21vo. l. <i>անկողն</i> en op de volgende regel <i>անկողն</i>
"	b	7vo. <i>դատն անկողնայ</i> Bok Mertâ Joedâ was voor Semarang al heel mooi, BT. Dj. 525.
896	b	8 voeg bij: melig.
"	"	11 i. pl. v. "verk. v." l. zie nog bij.
897	a	4 voeg in: <i>ան</i> fijn en schel, een soort metalen klank, GL. 67.
900	b	13 voeg in: <i>դատն</i> van een <i>ան</i> WP. niet goed, pchteloos, opgemaakt of maar losjes vastgeknoopt, <i>schrijffout voor դատն?</i>
902	b	15vo. voeg bij: <i>beu</i> zijn van.
904	a	13 volg. Jb. Ar. <i>حبايل</i> , "amulette."
905	b	25 voeg in: <i>անկողն</i> dial. zva. <i>անկողն</i> (zie <i>անկողն</i>) en <i>անկողն</i> Rh.
907	b	15 volg. Horsf. Eulabes religiosa.
908	b	10 — <i>անկողն</i> ben. van een wijze van de hoofddoek te dragen, nl. met een punt, GL. 85.
910	b	3 <i>անկողն</i> volg. Rh. ben. van de koning in het schaakspel.
912	a	19 voeg in: (<i>դատն</i>) <i>դատն</i> wijze van den hoofddoek te dragen, nl. met een knoop op den haarwring.
"	b	13vo. Cervus russa.

Dezelfde beteekenis heeft ook het *transitief* van eenige dier grondwoorden, *bc.* ἄρῳ *zich verbreedten*, *breeder worden* van ἄρῳ *breed*. Deze beteekenis dus dient wel in § 100 te worden vermeld.

Verder zou ik uit de eerste editie van Roorda's Grammatica willen behouden, wat op bl. 141 in de noot vermeld staat omtrent het verschil in beteekenis tusschen het *transitief* en *causatief* van dergelijke grondwoorden; van hetzelfde ἄρῳ *breed* nl. beteekent ἄρῳ *een object breeder maken* (dan een ander), en ἄρῳ *een object breeder maken* (dan het was), zie BV. op ἄρῳ

§ 98. In het algemeen dient nog opgemerkt te worden, dat dikwijls het *transitief* in een zekere beteekenis alleen in het *passief* wordt gebruikt, terwijl de *actieve* vorm in die beteekenis niet gebruikelijk is. Zoo zegt men wel ἄρῳ *men heeft medelijden met NN.* maar niet ἄρῳ *ik heb medelijden met NN.*

Zie nog over dezen vorm en over het *causatief* hieronder bij de *telwoorden*, en evenzoo aldaar over dien van het *accidenteel transitief passief* (§ 119).

§ 125. *Voeg bij:* Ook in nieuwere poëzij komt het *oud-passief* door voorvoeging van *in* voor; zóo in Tjéntini ἄρῳ

Bij 133, 2°. schijnt het niet ondienstig (gelijk in de eerste editie van Roorda's Grammatica § 204) met meer nadruk te doen uitkomen, dat het *objectief denominatief* in den zin van ons tegenwoordig deelwoord veelvuldig voorkomt, ἄρῳ *schommelend*, ἄρῳ *al kruipende*, ἄρῳ *al spartelend*, enz.

9°. *Verg.* nog een andere beteekenis van het *objectief denominatief* bij de *telwoorden*.

10°. Hierbij verdient nog vermelding een uitdrukking als ἄρῳ *met elkander wedijveren*, *wie het langst is*.

§ 140, 4°. De aan ἄρῳ toegekende beteekenis van "wat te zogen is" berust, voor zoover ik in de aantt. van Roorda kan nagaan, alleen op RP. 23: ἄρῳ Rh. meent evenwel dat dit veeleer bestaat uit ἄρῳ en ἄρῳ . Dan zou de door G. aan ἄρῳ toegekende bet. van "zog" juist zijn. Als "zuigeling" komt ἄρῳ voor in Adji Saka bl. 10; WW. geven op ἄρῳ

Bl. 111. Hier dient nog bijgevoegd de vorm ἄρῳ met het *aanhechtsel* ἄρῳ , *bv.* ἄρῳ als ἄρῳ van ἄρῳ *begeerte*, *verlangen*; zie bij ἄρῳ II, waar men tevens kan zien, dat de vorm met ἄρῳ "niet wezentlijk" van dien met ἄρῳ "in beteekenis verschilt."

§ 145. Het *voorvoegsel* ἄρῳ Zie de eenigzins gewijzigde verklaring van dit voorvoegsel op het artikel ἄρῳ in het woordenboek; *voeg nog bij* uitdrukkingen als ἄρῳ als maat van waterstand: *tot den navel toe*; enz. zie BV. op ἄρῳ

§ 150 (bl. 115, 8vo), volg. Rh. zegt men toch, niet alleen ἄρῳ maar ook: ἄρῳ

§ 157. In afwijking van dezen regel treft men bij WW. aan ἄρῳ (grondwoord ἄρῳ), alsof het grondwoord ἄρῳ ware; welligt is zoo ook ἄρῳ onregelmatig gevormd van ἄρῳ en heb ik het dus verkeerd onder een grondwoord ἄρῳ gebracht.

§ 175. Bezwaarlijk schijnt het, met hetgeen hier omtrent de beteekenis van den *Jussief* gezegd wordt, alle gevallen waarin die vorm voorkomt, te verklaren.

Wanneer *bv.* in B. T. Dj. bl. 50, gezegd wordt van een mooi krisgevest: ἄρῳ dan is de meest eenvoudige opvatting, dat die woorden beteekenen:

-geschikt, dat die gedragen worde of om gedragen te worden door de Vorsten" eerder dan als die gedragen werd, of iets derg. Nog minder is er sprake van willekeurige onderstelling of inwilliging of toelating in zinnen als deze: B. T. Dj. 15, *ἄνευ ἰουδαίων ἀποστόλων* Deze woorden laten wel geen andere vertaling toe dan: *Ki Djaka verzocht, dat hij gebragt werd of om gebragt te worden naar het woud*. Zoo ook Ib. 168: *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* het is eenmaal of volkomen regt, dat hij hem opvolge als vorst, of hij heeft eenmaal of volkomen het regt om hem als vorst op te volgen. Op dezelfde wijze, bl. 165: *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* het geschiktst om op te volgen of ook bl. 104: *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* daar gij de oudste zijt, sta ik u toe, dat gij het eerst kiest of geef ik u verlof om het eerst te kiezen. In al die gevallen is de zgn. *jussief* vorm (met of zonder voorafgaand *ἡ δὲ βασιλεύς*) als *Conjunctief* te verklaren.

Zoo is *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* (RP. 25), *zij was bang om het te zeggen*, slechts een andere uitdrukking voor *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα*, letterlijk *het zullende zeggen, was zij bang, of zij was bang om het te zeggen*.

Ware het daarom niet beter geweest, dat Roorda den ons bekenden term *Conjunctief* hadde behouden, liever dan aan dezen vorm dien van *Jussief* (bevelende wijs) te geven? met den eerste kunnen alle gevallen waarin deze vorm gebruikt wordt, worden verklaard; met den laatste slechts die, waar van een bevel of iets derg. sprake is. Die vorm toch komt even goed voor achter woorden, die een *geschiktheid* uitdrukken om te, of het *doel beoogen*, dat (met of zonder voorafgaand *ἡ δὲ βασιλεύς* opdat), of het *middel* te kennen geven om te, de *vrees of hoop*, dat of om te; als achter die, welke het *verzoek*, dat of om te, het *bevel*, dat enz. beteekenen, ook dan, wanneer een van die categorien niet door een bepaald woord is uitgedrukt, doch de bedoeling zich uit het verband van den zin laat opmaken. Zoo kan ook de *Jussief* verklaard worden, door een bevel nl. als bv. *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* je moest een boek brengen bij NN. te beschouwen als een elliptische uitdrukking voor *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* of *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* enz. (*ik wil of ik beveel*), dat je een boek brengt, enz.

Tot den *Conjunctief* behooren dan verder ook de door Roorda genoemde gevallen eener willekeurige onderstelling of wel inwilliging of toelating, die kunnen omschreven worden met de woorden: stel, dat; ingeval, dat; laat het zijn, dat; al ware het, dat; enz.

§ 195. De *werkwoords* vorm van een *telwoord* beteekent ook nog iets anders; bv. *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* enz. van *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* enz. beteekenen drie tegen één wedden; zeven tegen één wedden, enz.

§ 195. *Voeg bij*: Het *transitief* der telwoorden beteekent: iets doen met een getal van personen zoo groot als door het telwoord wordt uitgedrukt: *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* (van *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* acht) iets met zijn achten verrigten, bepaaldelijk ook iemand met zijn achten aanvallen, en de achtste zijn bij zeven ter completering tot een achttal, (zoo beteekent ook *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* — van *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* hoeveel? — iets met hoeveel personen verrigten?). Van sommige telwoorden heeft deze vorm nog een andere beteekenis; bv. v. *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* honderd, *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* voor iemand, d. i. iemand ter eere of tot heil den honderdsten dag vieren of op den honderdsten dag een offerhande doen, (Deze bet. was opgegeven in § 138 der oude editie).

Het *causatief* der telwoorden beteekent: van een ander getal zeggen, dat het zóoveel is, als door het grondwoord waarvan die vorm is afgeleid, wordt uitgedrukt, *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* (van *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* honderd) het honderd noemen, als het bv. maar tachtig is, (zie oude editie § 153); ook wel bv. van *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* drie: *ἡ δὲ βασιλεύς ἐπιβουλεύσας τὸν βασιλέα* voor drie tellen, als

uit te drukken, wat in een genoemd geval dan het geval is⁴⁾, komt het mij wenschelijk voor, scherper te doen uitkomen, dat de taal van de Kitab Toeh-pah over het geheel verre van zuiver is, zie o. a. de Aantt. bij *ἄντι*, *ἄντι*, enz. en dat dus het aangehaald gebruik van *ἄντι* en *ἄντι* het eerste onder invloed van welke taal? (volg. R., doch op wiens gezag?, welligt Oost-Javaansch), het tweede blijkbaar overeenkomstig het spraakgebruik van het Maleische *maka*, bepaald afkeuring verdient.

201 KW. zva. η 201 och! ach! ei! RW. zva. η 201
 201 W.
 201 KW. zva. 201 201 W. KN. 1. zie 201 201
 2. zva. η 201 bv. 201 201 201 201 201 en
 201 een jammerklagt, ach! 201 201 zie op
 201
 201 KW. zva. 201 groot; en uitr. zva. 201 of 201
 201 201 zva. 201 201 RW. zva. 201 201
 201 W.
 201 KW. zva. 201 W. KN. uitr. van bevreemding, he!
 wel! 201 he ja! — ook zva. η 201 hoor!
 of o! vóór een vocatief, bv. η 201 o Allah!
 och Allah! 201 een uitroep van afkeu-
 ring.
 201 of 201 KW. zva. η 201 W. KN. uitroep: o!
 201 KW. zva. 201 η 201 KN. uitroep:
 ach!
 201 KW. zva. 201 W. zva.
 η 201 hei! 201 geheim; 201 zva. 201
 geheim houden. RW. KN. toeroep: zva. η 201
 201 of 201 KN. uitroep van afkeuring of om
 iemand stil te doen houden: sus! hei!
 201 KW. zva. 201
 η 201 NN. toeroep: hoor; hei! o! ook ho! hou!
 201 KW. uitroep: aha!
 201 Bantamach = Jav. η 201 RI.
 201 KN. benaming van het tweede jaar van
 een Windoe.
 201 KW. zva. 201
 201 KW. zva. 201 Zie ook 201
 201 zie bij 201
 201 zie bij 201
 201 KW. zva. 201

201 naar terpentijn smakende. WW.
 201 KW. zva. 201 W.
 201 of 201 ook wel 201 (Ar.
 a kad, écn, eerste) KN. Zondag, de eerste dag
 van een week; ook voor week. bv. 201
 drie weken.
 201? WP. 100, 4 v. o.
 201 KW. zva. 201 en 201 KN.
 een boom met de wortel uit de grond rukken. G.
 201 zie ben.
 201 zie 201
 201 Ar. i k r d m, KN. onthouding. 201
 201 de onthouding van den bedevaartganger door
 geen genaaide kleéren en geen sandalen te dragen,
 zich niet te parfumeren, enz.
 201 — 201 zie 201
 201 of 201 W. 201
 201 KN. versiering of opsiering van het aau-
 gezigt, vooral van het voorhoofd; smeersel dat
 daartoe dient, blanketsel; versiersel of sierraad van
 een olifant bij staatsie; ook van een gebouw of van
 een land. 201 of 201 het aange-
 zigt opsieren, zich blanketten; zich mooi maken,
 Rh. — 201 of 201 (L. 235, 2 v. o.
 201) opsieren enz. meer bep. een bruid.
 201 poët. onthalzen. — 201
 201 opgesierd, van het aangezigt; poët. spiegel,
 zva. 201 in proza, fig. een spiegel,
 toonbeeld of voorbeeld. — 201 als
 een toonbeeld, schoon- edel gevormd, van het
 aangezigt of hoofd; hier ook te brengen het bij
 201 opgegevene 201 't geen
 WW. spellen 201? — 201

անդամաւ *ook wel, alsof de eerste lettergreep het voorvoegsel an was, անամաւ of անւամաւ* KN. onregt, onregtmatische behandeling (Skr. *an d-ja*). — *անդամաւ* *ook wel* *անդամաւ* onregtmatic, wreed, beleedigend. — *անամաւ* *en անդամաւ* onregt plegen, onregtmatic behandelen, kwellen, mishandelen, geweld plegen; *ook voor vermoorden. անամաւ անանդամաւ* *en անդանդամաւ* *pass.* — *անամաւ* onregt aandoen, onderdrukken. — *անանդամաւ* onregtmatic, wreede behandeling.

անդանդան *zie դանդան* — *անդանդանդան* KN. *benaming van een klasse van beambten in dienst van den Vorst, die niet tot dienstreizen (եւեւ և անանդանդան) verplicht zijn. Tot deze klasse behooren de priesters, de schrijvers en de ambachtslieden van den Vorst.*

անդանդանդանդան *zie bij անդան*
անդանդան *zie անդանդան*
անդանդան *of անդանդանդան* KW. *naam van den God der slangen, den Vorst der draken, gew. դանդանդանդան* genoemd (Skr. *Anantaboga*).

անդանդան *zie դանդան*
անդանդան *zie դանդան*

անդանդան KN. *beangst, beangtheid.* — *անդանդան* *om of voor iets beangst zijn.* — *անդանդանդան* *angstverwekkend.* — *անդանդանդան* *beangst maken.* — *անդանդանդանդան* *met angst vervuld.*

անդանդան KN., *ook անդանդան* K., *regte rigting naar iets toe.* — *անդանդան* KN., *ook անդանդան* K., *in een regte rigting, aanhouden, aankomen of aanloopen op.* — *անդանդան* *poët.* *regtuitgaan, regtdoorgaan.* — *անդանդան* KN. *de rigting waarin iets loopt.* — *անդանդանդանդան* *անդանդանդանդան* *of անդանդանդանդան* *iets in een regte rigting naar iets toe doen loopen of aanhouden op (bv. een piek). անդանդանդանդան* *pass.* — *անդանդան* *zie beneden.*

անդանդան *zie անդան*
դանդանդան KW. *zva. անդանդանդան*

անդանդան (*verk. en in zamenst. ook անդանդան*), KN., *անդանդան* KI., *kind, in betrekking tot de ouders; jong van een beest, ook jonge spruit van een plant. Ook neven en nichten worden door ooms en tantes, en jongeren door ouderen uit genegenheid, zoo wel genoemd. անդանդանդան* *zoon; անդանդանդան*

դանդանդան *dochter; անդանդանդան* *een kind hebben, bevallen zijn. անդանդանդանդան* *een jonggeboren kind hebben, in de kraam zijn. անդանդանդանդան* *die hem of haar tot kind heeft, de vader of moeder. Als ouders vijf kinderen hebben, die allen zonen zijn, worden deze genoemd: անդանդանդանդան* CP. *ուսանդան* *vorstzoon. անդանդանդան* *of անդանդանդան* *de prins (vorstzoon) van Madura. անդանդանդան* *Chineesch of Japansch porseleinen bord, waarschijnlijk om de figuren die er op staan. — անդանդանդանդան անդանդան* *een kind of kinderen, een jong of jongen, hebben, kinderen baren of gewinnen.* — *անդանդան* *een jong krijgen, jongen werpen; plat voor baren van een vrouw. անդանդանդան* *van dezelfde teelt; plat voor van dezelfde moeder. անդանդանդան* *voortteleu, zich voortplanten. անդանդանդանդան* *zich zeer vermenigvuldigen. — անդանդանդան անդանդան* *iemand kind noemen. անդանդանդան* *die door den Vorst kind genoemd worden. անդանդանդան* *aanhoudend kind genoemd worden, անդանդանդան* *hetz. als անդանդան* *maar sierlijker. — անդանդանդան* *kinderen geven aan zijn vrouw, in staat om kinderen te verwekken, van een man; iets nabootsen. անդանդանդանդան* N., *անդանդանդան* K., *als rente betalen aan. — անդանդանդանդան* *een kind verwekken bij een vrouw; N., անդանդանդանդան* K., *geld op rente uitzetten. Zoo ook անդանդանդանդանդան* — *անդանդանդանդան* *ergens geteeld. van een beest; iets in het klein, nagemaakt, namaaksel (bv. անդանդանդանդան* *een bergje, heuvel; անդանդանդանդանդան* *een kleine zee, zeeboezem; անդանդանդանդանդան* *namaaksel van een kris; անդանդանդանդան* *een afschrift; անդանդանդանդանդան* *laadje van een artsenskistje; անդանդանդանդանդան* *de zakjes in een դանդանդանդանդան անդանդանդան* *en անդանդանդանդանդան* *ook անդանդանդան* *poët.* *een pop (անդանդանդանդան* *ivooren pop); N., անդանդանդան* K. *rente (vlg. անդանդանդան* *en անդանդանդանդան).* — *անդանդանդան* *de woning van een Vorstzoon, Priusenhof. անդանդանդան* *het gewaad en de insigniën van een Vorstzoon (անդանդանդան) — անդանդանդանդանդան* N., *անդանդանդանդանդան* K., *neef of nicht in betrekking tot een oom of tante (neveu, nièce); ook անդանդանդանդանդանդան* — *անդանդանդան* *en անդանդանդանդան* *zie ben.*

— anān van een pin of spil voorzien; ook en gew. anān anān met een merk of teeken afbakenen of afperken.

anān kw. zva. anān verbrijzeld; kn. lijm (een ander zie bij anān). — anān lijmen. — anān lijmen met, ook iets lijmen. anān anān verlakken, foppen. — anān anān te lijmen geven; lijmen voor.

anān kw. zva. anān anān kn. zva. anān anān anān zva. anān anān — anān het oog hebben, loeren op. — anān anān anān het voorwerp waarop men het oog heeft. WW. Zie nog bij anān vrg. anān.

anān kn. het in de hoogte schieten of spuiten van water; opflikkering, bv. van een lamp; fig. luister. — anān in de hoogte opschieten of spuiten van water; opflikkeren, licht verspreiden, van steenen die door de vulkaan worden opgeworpen; schitterend, luisterrijk. — anān anān naar alle kanten een glans of licht verspreiden.

anān zie bij anān

anān kn. uitvoerigheid, langdradigheid. — anān langdradig, ook langzaam, v. gang. anān lang neerhangen van rijstaren door de lengte en zwaarte, ook zva. anān bij anān tr. en caus. iets langdradig maken, WW.

anān kn. het vooruit gestoken, geveld worden v. e. lans en derg. — anān anān een lans vellen tegen; opbieden tegen; ook sawah's irrigeren.

anān kw. zva. anān

anān kn.; anān anān in kleine hoeveelheden (bij kleine beetjes) of op een karige wijze, iets doen of geven. R.I. zie WP.

anān kn. uitspatting, bv. van bloed of water. — anān uitspatten. — anān bespatten.

anān kn. platte vierkante schotel van gevlochten bamboe, om bv. offerspijzen op te leggen, of iets, zooals visch, op te drogen of te roken (vrg. anān anān). anān anān een soort anān. anān anān eign. van een Boetā.

anān kn. optrap van een stoep, sport van een ladder (stijging en rijzing van de waarde van

muntspecie of agio WW.); anān anān anān alles wat tot een trap dient of om de voeten op te zetten; voetbank; voetstuk; voor trap of sport gebruiken; trappen. — anān anān betreden, bv. een grondgebied (stijgen van waarde, zooals boven. WW.). — anān of anān met den voet of voeten staan of gaan staan op; grond betreden. anān anān en anān anān pass. — anān anān anān iets onder de voeten zetten, onderschuiwen, onderplaatsen (anān anān de waarde, als boven verhoogden. — anān anān opgeld of agio. WW.).

anān kn. anān anān anān anān een wachtplaats op de sawah's zonder dak, SG. beter anān anān?

anān kw. zva. (anān anān anān) anān anān en anān anān — anān anān anān (ook anān anān anān schuchter) kn. achterdochtig, schuchtern. — anān anān zie ben.

anān kn. betiteling van fatsoenlijke Maleijers, Maleijer (ook een Boeginces, WW.). Zie ook bij anān anān

anān of anān kn. kleine boor, fret of els. — anān of anān iets daarmee boren. anān boren.

anān kn. een kleine anān

anān kn. 1. het ergens op zitten, van alles wat vliegt. 2. (vliegende, deze meer bep. anān) jicht. — anān anān (ook v. e. grondw. anān anān v. e. boom waarin een persoon gaat zitten, wordt gezegd anān anān) ergens op zitten of zitten gaan, van alles wat vliegt; ergens in zitten. In Tj. wordt het gebruikt van een fluitspeler, die bijzonder goed zijn vingers op de ronde openingen van de fluit zet. anān anān anān raken, van een pijl; fig. raak geschoten. — anān anān op of in iets zitten. — anān anān anān telkens zittend, van een vogel of pijl. — anān anān anān de jicht hebben, de jicht. — anān anān anān plaats waarop een vliegend beest zit.

anān kn. het geschild worden, van vruchten. — anān anān schillen, afschillen; fig. ontmaskeren? — anān anān anān geschild; afgeschilde schil.

անդրառնական կա. շա. դառնալից դարձակ
heer en weer springen. KN. uit vrengde allerlei
bewegingen maken.

անդրառնական շա. անդրառնական
դառնալից KN.; դառնալից միսլեյդ, teleur-
stellen. G. vermoedelijk hetz. als դառնալից

անդրառնական — դառնալից անդրառնական KN. heer en
weer slingeren.

անդրառնական KN. een soort grove sits (door Maleijers
gewoonlijk so er a t i genaamd?) WW. Բրջ. անա
սիսալ (շա. անիսալ?) in Tj.

անդրառնական KN. een jonge wêloet.

անդրառնական KN. het op en neêrgaan, bv. van een
schip, het op en neêrwippen van een vlonder. —
անդրառնական op en neêr wippen; zich in allerlei
bogten wenden (ook անդրառնական wippen op,
doen wippen. L).

անդրառնական spelfout voor դառնալից

անդրառնական KN. de top v. d. toempeng, dieu men
uit bijgeloof afsnijdt en in de keuken laat lig-
gen, WW.

անդրառնական — անդրառնական շա. դառնալից
անդրառնական bv. een gevallen vijand bij't hoofd
haar.

դառնալից KN. ontsnappen, het ontwijken of ont-
duiken. — դառնալից iemand of iets ontsnap-
pen, ontwijken, ontduiken; iemand ontgaan, van
wat hij behoeft; aan iemand zich onttrekken, die
behoefte heeft aan zijn zorg of verzorging.

անդրառնական կա. շա. անդրառնական

անդրառնական KK. schuins opgaande grond of weg; KN.
het streven naar hooger. — անդրառնական KN. eenig-
zins schuins opgaan; naar iets hoogers streven.

դառնալից KN. scheefheid, scheef. — դառնալից
սիսալ scheef, ook een scheven mond of scheef
gezicht trekken, շա. դառնալից — դառնալից
սիսալ. scheef maken, trekken of vouwen.

դառնալից — դառնալից և դառնալից
շա. դառնալից enz. — դառնալից een
scheven mond trekken. դառնալից միսլեյդ een sche-
ven mond trekken tegen. — դառնալից միսլեյդ
scheef maken, trekken of vouwen. WW.

անդրառնական KN. naam v. d. bloem v. waterplanten,
wier bladen loemboe heeten; zie op սիսալ WW.

անդրառնական KN. ben. v. vogelverschrikkers op de sa-

wahs, die door het stroomende water bewogen
worden. SG. անդրառնական nm. v. e. vogeltje, CP.; ան
դառնալից of անդրառնական wippend,
van den gang van iemand. — անդրառնական
eene vogelnet, dat met een koord aangetrokken en toe-
geslagen wordt.

անդրառնական անդրառնական անդրառնական
անդրառնական շա. անդրառնական WW.

անդրառնական KN. het geworpen, opgeworpen of toege-
worpen worden, bv. van een steen, ook het los-
hangend gedeelte van een sjerp, zooals van een
danseres, die daarmee werpt. — անդրառնական toe-
werpen aan. — անդրառնական een object ergens
naar toe werpen. Kêrlâ Wijogâ liep zoo snel naar
zijn doel անառնական անդրառնական
Waj. I, 63, 3, v. o.; het peillood uitwerpen; wer-
pen met (werpen in; bv. een aas in zee; Joes.
Jozef in de put. — անդրառնական of անդրառնական
անդրառնական iets dat men opwerpt, daar men mee
werpt.

անդրառնական zie անառնական և անառնական

անդրառնական KN. opwerpen en weer opvangen, vooral
van een lans. — դառնալից միսլեյդ toewerpen
aan.

անդրառնական of անդրառնական KN.; անդրառնական of անդրառնական
անդրառնական aanhouden, regt afgaan op, bejagen.

անդրառնական zie bij անդրառնական

անդրառնական zie bij անդրառնական

անդրառնական KN. tusschen de twee voorste vingers ne-
men of pakken (erg. անդրառնական), անդրառնական
in de neus knijpen. անդրառնական անդրառնական
aan elkan-
der sluiten, tegen elkander drukken, bv. de
handen.

դառնալից KN.; դառնալից (of դառնալից) ver-
achtend of afkeurend, met vooruitgestoken lippen
grimlachen. — դառնալից միսլեյդ op die wijze grim-
lachen tegen, uitlachen. դառնալից միսլեյդ den mond
zamentrekken, grijuzen, zich verontwaardigen. G.

անդրառնական կա. շա. դառնալից

անդրառնական և անդրառնական KN.; ան
դրառնական և անդրառնական dreigen;
iemand bedreigen met woorden — անդրառնական
անդրառնական of անդրառնական անդրառնական
bedreiging. Բրջ.
անառնական և անառնական

անդրառնական կա. շա. անդրառնական of դառնալից RW.—

— Եղբայրստ սղարտոյ ԿՆ. 1. steun, steunsel, schraag. 2. lomp, boersch, onbeleefd. — Եղբայրստ սղարտոյ zicb lomp gedragen, onbeleefd zijn. G. — սղարտոս սղարտոյն խղիւղիւրդ hebben, van iemand die grillig of niet regt bij zijn zinnen is.

արդիւնք *zie bij արդիւնքայ*
անդիւնք of սնդիւնք *en սնդիւնքայ*. ԿՆ. het met de punt ergens in zitten of ingestoken zijn; plaatsing, aanstelling of installatie van een Dorps hoofd (grondw. անդայ. *erg.* սնդիւնքայ *en* սնդիւնքայ) — սնդիւնքայ of սնդիւնքայ *ergens* met de punt in zitten; *ergens* staan of geplaatst zijn in een post; — սնդիւնքայ of սնդիւնքայ *ergens een object met de punt insteken; iets vaststellen, voor vast en beslist houden, beslissen.* — սնդիւնքայ *սնդիւնքայ* of սնդիւնքայ *սնդիւնքայ* *een object steken of planten in; plaatsen; aanstellen of installeren in een post.*

անդիւնքայ *zie bij սնդիւնքայ* — սնդիւնքայ *zie ben.*

անդիւնք ԿՆ.; սնդիւնքայ *առաջ* aansloop, die men neemt om ergens over te springen. — սնդիւնքայ *սնդիւնքայ* een aansloop nemen op; *fig.* het oog hebben op. *

անդիւնք ԿՆ. *naam van een kinderspel? verder in de spreekwijs անդայ*° zicb beijveren om de eerste te zijn *in het klimmen.* WW. *Vrg.* անդայ

անդիւնք ԿՆ.; սնդիւնքայ *de wenkbrauwen ophalen, zicb boos vertoonen* G. *Zie bij սնդիւնքայ*

անդիւնք ԿՆ: het mikken door langs iets heen te zien. — սնդիւնքայ *միկկեն* mikken door langs iets heen te zien; mikken of aanleggen op; gluipende zien naar. Rh. — սնդիւնքայ *միկկեն*. — սնդիւնքայ *անդիւնքայ* het middelste gedeelte van den boog, waarlangs de schutter ziet om te mikken. WW. *Vrg.* սնդիւնքայ

անդիւնք ԿՆ. een rond stokje bij het weven in gebruik. WW.

արդիւնք ԿՆ. jong van een pauw.

դասդիւնք ԿՆ, scheefheid, schuinsche rigting. դասդիւնքայ *դասդիւնքայ* min of meer schuinsch van rigting, (ook de naam van een plant, WW. de *Kiesera minor*, Miq. een heester, of de *Gynadropsis pentaphylla*, DC. een zaadplant). —

դասդիւնք (of դասդիւնք) ook դասդիւնք *scheef, schuinsch.* — դասդիւնք *scheef, van een gezicht.* — դասդիւնք *zie beneden; ook դասդիւնքայ դասդիւնքայ *en* դասդիւնքայ*

դասդիւնք ԿՆ. *zva.* դասդիւնքայ *դասդիւնքայ* met zijn tweeën of drieën *iemand* dragen, die de armen om den hals van een hunner slaat, terwijl zijn beenen door den ander of andereu worden vastgehouden. WW.

դասդիւնքայ TD. *zva.* դասդիւնքայ
արդիւնք ԿՆ. *zva.* արդիւնքայ

արդիւնք ԿՆ. *zva.* արդիւնքայ *արդիւնքայ* *borsten v. e. vrouw.* B. J. ԿՆ. Krit. XXXIII, 12, CS.

անդիւնքայ *zie դիւնքայ*

անդիւնքայ ԿՆ. *zva.* դասդիւնքայ

անդիւնքայ ԿՆ. *zva.* անդիւնքայ G.

արդիւնքայ ԿՆ. *zva.* անդիւնքայ

անդիւնք ԿՆ. 1. *zva.* դասդիւնքայ *en* անդիւնքայ 2. dronken. G. (*Skr. anda*, blind). *Vrg.* դասդիւնքայ

անդիւնք ԿՆ. *zva.* դասդիւնքայ

անդիւնք ԿՆ. *zva.* անդիւնքայ

անդիւնք *zie դասդիւնքայ* I.

անդիւնք ԿՆ. *zva.* անդիւնքայ

անդիւնք N., անդիւնքայ K.M.D., *vragend vrnw. van plaats: welke plaats? ook van personen en zaken: welke? als men vraagt naar welke van twee, drie of meer (ook hoe? WS. 117). Zoo ook անդիւնքայ of անդիւնքայ *en* անդիւնքայ անդիւնքայ անդիւնքայ *Waar bestaat.....? Wie heeft ooit gehoord van....? անդիւնքայ անդիւնքայ անդիւնքայ* welke het ook wezen mag. անդիւնքայ *of* անդիւնքայ *en* անդիւնքայ *waar? Zoo ook wel անդիւնքայ *en* անդիւնքայ* zonder voorzetsel. անդիւնքայ անդիւնքայ անդիւնքայ *waar ook. դասդիւնքայ անդիւնքայ* iemand van wat plaats? waar vandaan? *Zoo ook wel zonder դասդիւնքայ of անդիւնքայ**

անդիւնք ԿՆ. Indisch (*erg.* անդիւնքայ); ԿՆ. schrift in goud gesneden. դասդիւնքայ *een Indiër, een Indiaan.* անդիւնքայ *Indiën.* G.

դասդիւնք ԿՆ. *zva.* անդիւնքայ *Vrg.* դասդիւնքայ

դասդիւնք ԿՆ. 1. *zva.* անդիւնքայ 1.—2. *zva.* անդիւնքայ *duis ternis. (Skr. a n d a).* — 3. wind. G.

անդիւնք ԿՆ. *zva.* դասդիւնքայ *դասդիւնքայ *en* դասդիւնքայ* *Vrg.* դասդիւնքայ — անդիւնքայ *verschillend, onnoge-*

slingersgewijs. — **קמח** *en* **קמח** (*van* **קמח**)
 omdraaijen, omwringen, *bv. de hals*; in elkander
 draaijen. — **קמח** *of* **קמח** *אנכי* *en* **קמח**
קמח in elkander gedraaid of gewrongen. **קמח**
קמח zich in allerlei bogten wringen, allerlei
 krampachtige bewegingen maken. — **קמח** *of*
קמח *en* **קמח** in elkander draaijen of
 wringen. — **קמח** *מקמח* in elkander gedraaid
 of gewrongen; *en* *zva.* **קמח** *קמח*
קמח *of* **קמח** kw. het weggaan. — **קמח** *of*
קמח *zva.* **קמח** weggaan, heengaan. **קמח**
hetz.
קמח kw. *zva.* **קמח** N., **קמח** ook
wel **קמח** K., tusschenruimte, *afstand tus-*
schen het een en het ander; tusschentijd, een
 zekere tijd, die iets duurt of naar gedachten duren
 moest (*Skr. antara*, tusschenruimte, afstand, ver-
 schil); ook teeken, blijk (*erg. קמח*); *en* *zva.*
קמח vermoedelijke gissing, onge-
 veer; bepaalde maat, die men houden moet. **קמח**
קמח drie dagen daarna. **קמח**
קמח niet lang daarna. **קמח**
en **קמח** poet. *hetz.* **קמח** ge-
 noeg tusschentijd! lang genoeg tijd gegeven. **קמח**
קמח (ook **קמח**) eenige tijd lang;
 ook **קמח** naar gissing. — **קמח** *מקמח*
קמח *zva.* **קמח** vermoedelijk op te
 maken *uit iets*. — **קמח** **קמח** een
 tusschenruimte stellen voor; een tusschentijd be-
 palen voor; beteekenen of als vermoedelijk doen
 verwachten. — **קמח** **קמח** **קמח**
קמח een tusschentijd (*bv. van een maand*) stel-
 leu voor, en zoolang wachten; een tijd lang wach-
 ten om den uitslag van iets te zien. — **קמח**
 KN. *zva.* **קמח** **קמח** dag en
 nacht. **קמח** N., **קמח** K., middelaar *tot*
verzoening. — **קמח** tegelijk, gezamenlijk;
iemand's gelijke van leeftijd.
קמח KN. *Port. inteiro*, geheel. *Zoo ook*
קמח *en* **קמח** geheelenal.
קמח kw. *zva.* **קמח**
קמח KN. *een vest behoorende bij de krijgs-*
kleeding. WW. *een vrouwenkamizool of lijffe*.
קמח *of* **קמח** kw. het uitspau-
 sel (*Skr. antariza of antariza*).

קמח kw. *zva.* **קמח**
קמח KN. houding, gedrag, G., — **קמח** be-
 velen, last geven; aan het werk zetten. (*Port. J. Z. II. n. 2, 4 v. o. vkl. קמח*)
zva. **קמח** Rh.
קמח — **קמח** schudden *bv. v. h.*
ligchaam of leden v. h. ligchaam. — **קמח**
 geschud, schudden, stootend, schommelen, op en
 neergaan, *zva.* **קמח** *maar in minder*
graad. — **קמח** **קמח** doen schudden, in een
 stootende beweging doen komen.
קמח sterke schudding, dat het dreunt,
 schok. — **קמח** sterk schudden, in een
 schokkende beweging brengen. — **קמח**
 sterk geschud worden, *zoodat het dreunt*, geschokt
 worden, schokken. — **קמח** **קמח** sterk doen
 schudden, of schokken.
קמח I. kw. *en* **קמח** K., *zie bij קמח*
קמח — II. K. *zie bij קמח* III. KN; **קמח**
קמח slaperig, dodderig, dommelig van slaap
 zijn of worden; dutten, knikkebollen *v. slaperig-*
heid, Rh. (*erg. קמח קמח קמח*).
קמח *in de spreektaal en in poëzie ook* **קמח**
קמח *en* **קמח** N., **קמח** K.,
 ten einde, op, uit, af, *bv. afgebrand; van het*
hart: ten einde raad, moedeloos (*erg. קמח*). —
קמח **קמח** tot het uiterste kom-
 men, *zoodat er niets meer over is*; het tot het
 uiterste brengen; zoo volkomen mogelijk. — **קמח**
קמח *gev.* **קמח** N., **קמח** K. afma-
 ken; **קמח** KN. afmaken, *voor ter dood* bren-
 gen. **קמח** **קמח** in dien toestand geraken,
 dat alles op of weg is. — **קמח** **קמח**
קמח geheel opmaken, *bv. door uit te drin-*
ken; alles wegmaken; *het hart* radeloos of moede-
 loos maken; uitputten, *bv. zijn geest*. — **קמח**
קמח **קמח** *wordt gezegd*
van iemand die alles verloren heeft, bv. door
het spel, roof of brand, of die alles uitgeput
heeft.
קמח *zie bij קמח*
קמח ook *wel* **קמח** kw. *zva.* **קמח** *en* **קמח**
 (*Skr. antaka*, de Dood); ook flauwte, bezwij-
 ming. G. — **קמח** *zva.* **קמח** *of* **קמח**

անգլատառնական կւ. շա. Երոյնիւր տէկէս
afgebroken *van iems. gang, ook wel անգլատառնական* — անգլատառնական կւ. lang op *iets*
wachten (verlangend wachten), op sterven liggen,
zieltogen. G. — անգլատառնական շա. անգլատառնական CS.

գառնական կւ. շա. արդարեա՞ օոկ դարձ
տառնական

անգլան կն., անիւր կի. een veest, een wind.
անգլատառնական կն. zeker vliegend insect,
ontataau uit de worm van de kapas. WW — անգլան
en անիւր een wind lozen. — անգլան
անգլան of անգլան en անանիւր
onwillekeurig een wind laten.

անգլան կւ. heen en weér slingeren; flikkeren.

անգլան կն. het vleesch van den uijer. WW.

անգլան կն. het aan wal komen, landing; n., *ook wel*
տառնական (ntaa). շա. անգլան in den zin van zoo pas,
zoo even. — անգլան կն. in 't alg. komen of te-
rugkomen van waar iemand of iets tijdelijk, en
niet voor goed, geweest is: *van een schip* aan
wal komen of gaan: uit *het water* gaan (in *deze*
bet. ook անգլան Pr. 104, 3 v. o.); van het werk
naar huis gaan; er uit zijn, gered, geborgen zijn;
fig. van een meisje, gehuwd, uitgehuwelijkt zijn;
ook շա. het Fransche venir de: zoo pas, zoo
even. — անգլան *iets* uit het water halen, aan
wal brengen; binnen halen, *bv. van linnen dat*
te droogen hangt; *padi* uit de zon in de schaduw
brengen, SG. *een pot of ketel* van 't vuur zetten;
opruimen; *iemand ergens* uit redden (in *deze bet.*
ook անգլան) *een meisje* uithuwelijken. — անգլան
տառնական *een zaak* ten einde brengen, sfdoen, vol-
voeren; *ook mv. van անգլան* — անգլանտառնական
iets aan wal brengen of zetten. — անգլանտառնական
plaats waar iemand of een vaartuig aan wal komt,
landingsplaats. — անգլան en անգլան
naamw. van անգլան en անգլան — անգլան
անգլան *zie beneden.*

անգլան en անգլան *zie անգլան*

անգլան կն. langzaam, (en duidelijk WW.) *bv. spre-*
ken of in het rijstblok slaan. — անգլանտառնական
iets langzaam maken of doen, — անգլանտառնական
անգլան langzaam gedaan.

անգլան կն. de bamboe, die midden onder een

bank loopt, onderlaag van een rustbank of ledi-
kant; een stuk hout of bamboe, tegen iets aau-
gebonden, om het steviger te maken. — անգլան
անգլան *iets* van een անգլանտառնական voorzien. *Zie անգլան*
անգլան

անգլան կն. veerkracht; een bamboezen veer in een
vogelknip; de vogelknip zelf; een medehelper om
iets te erlangen; *ook* lokker, lokaas. G. — անգլան
անգլան of անգլան trillen *v. d. stem*; veerkrachtig
zijn, meegeven. անգլանտառնական veeren. անգլանտառնական
անգլան een veerende, *met de beweging van het*
hoofd trillende, haarnaald.

անգլանտառնական կւ. շա. դողողողանալ — անգլանտառնական
(օոկ անգլանտառնական?) կն. stijf op zijn eisch of bod
blijven staan, *bij handel of ruiling.* — անգլանտառնական
անգլանտառնական stijf tegen elkander op zijn eisch
en bod blijven staan.

անգլան կն. het geslikt worden. — անգլանտառնական slik-
ken, inslikken, opslikken (*erg. անգլանտառնական* bij անգլան.
II). անգլանտառնական *acc. pass.*; *zie ook ben.* — անգլանտառնական
անգլան *iemand iets* te slikken geven (անգլանտառնական
անգլան *iets* dat men doorgeslikt heeft, G.)

անգլան կն. zameugekronkeld, inééngerold. — անգլան
անգլան zamenkronkelen, inééu rollen. — անգլանտառնական
zameugekronkeld, *enz.* liggen; zich *erg.* schuilhou-
den. — անգլանտառնականանգլանտառնական zamengewikkeld;
inééngerold.

անգլան կն. bosje, pakje (*erg. անգլան*). — անգլան
անգլան in bosjes of pakjes biuden. — անգլանտառնական
in bosjes of pakjes gebonden; bosje, pakje.

անգլան կն. jong arènblad; ZG. 1882, 137.

անգլանտառնական կն. *de bloem van de kaloewik,*
in vorm aan den staart v. e. aap gelijk en soms
als *oepèt* gebruikt. WW. — անգլանտառնական lang-
zaam achter *iem.* gaan, sleuteren, G. zoo in
P.M.

անգլան *zie անգլան*

անգլան կն. standvastigheid, getrouwheid, trouw:
zelfsvertrouwen (*van անգլան*). — անգլանտառնական stand-
vastig of getrouw zijn of blijven; vast op iets staan
of staan blijven. — անգլանտառնական *iemand's* vast en
laatste besluit afvragen; met kracht doorzetten.
(անգլան den strijd beslissen. WW?) — անգլանտառնական vast,
onverzettelijk (*zie ook bij անգլանտառնական*). — անգլանտառնական
vast bij *iets* (*bv. een vroegere verklaring*)

၁၈၅၆ ၊ ၊ ၊ — *zie ၁၈၅၆*
 ၁၈၅၆ KN. bos, *meestal van boomtakken en hout (erg. ၁၈၅၆)*.
 ၁၈၅၆ — *၁၈၅၆* iets in bossen binden. —
 ၁၈၅၆ het in een bos gebondene, een bos; in
 bossen; *ook benaming van een wijze van te drogen*
zetten van de padi.
 ၁၈၅၆ KN. geluk, fortuin, lot; gelukkig (*erg. ၁၈၅၆*).
 ၁၈၅၆ Bataviasch geluk, *spreekwoordelijke*
nuitdrukking voor buitengemeene voorspoed. — *en*
 ၁၈၅၆ fortuin, voordeel, geluk, voorspoed;
 voordeel krijgen, profiteren. — *၁၈၅၆* door het
 lot bedeed worden met voor- of tegenspoed (*in*
deze laatste bet. Men. ၁၈၅၆ *gew. in*
gunstigen zin: begunstigd worden, voorspoed (van
 geluk beroofd. WW.).
 ၁၈၅၆ KN. een half uitgekomen pisangbloem-
 knop, *ook in gebruik bij het tellen van maïsaren*
bv. ၁၈၅၆ — *၁၈၅၆* uitbotten
 van een pisang of djagoeng bloemknop *en derg.*
 zich als zulk een knop (lang en puntig) voordoen.
 ၁၈၅၆ *zie bij ၁၈၅၆*
 ၁၈၅၆ KN. het erg. uit- af- tusschen of onder-
 uit- getrokken zijn. — *၁၈၅၆*, *၁၈၅၆*,
iets erg. uit- enz. trekken, zooals een zwaard of dolk
uit de schede, een ring van den vinger. ၁၈၅၆
acc. pass. ၁၈၅၆ belasting heffen in
 natura; een gedeelte als belasting heffen van. —
၁၈၅၆ *obj. den. ook zva. ၁၈၅၆*
 uitgelezen, uitgezocht; in natura geheven belas-
 ting; tolhuis.
 ၁၈၅၆ KW. *zva. ၁၈၅၆*
 ၁၈၅၆ KW. *zva. ၁၈၅၆*
 ၁၈၅၆ KW. *zva. ၁၈၅၆*
 ၁၈၅၆ of *beter ၁၈၅၆* KW. *zva. ၁၈၅၆* *en ၁၈၅၆*
 ၁၈၅၆ KN. (bij W.KW.) *zie bij ၁၈၅၆*
 ၁၈၅၆ KN. vermindering, verzachting, bedaring,
 verligting, ophouding; verzuim; nitstel (*erg. ၁၈၅၆*
၁၈၅၆ *en ၁၈၅၆*). — *၁၈၅၆* verminderen,
 afnemen, bedaren, ophouden, zich stil houden. —
၁၈၅၆ of *၁၈၅၆* verminderen, matigen,
 minder doen; *၁၈၅၆* *ook uitstel geven aan.* —
၁၈၅၆ *doen verminderen; verzuimen,*
verwaarloozen; uitstel geven tot.
 ၁၈၅၆ *zie ၁၈၅၆*
 ၁၈၅၆ (of *၁၈၅၆* WW.) KN. duiken of zich op

zijde, vóór of achterwaarts buigen, om iets te
 ontduiken of te ontwijken. — *၁၈၅၆* ontduiken
 of ontwijken.
 ၁၈၅၆ KN. Indisch, Hindoesch (*zie ook ၁၈၅၆*). *၁၈၅၆*
 ၁၈၅၆ een Hindoe. *၁၈၅၆* Hindoestan.
 ၁၈၅၆ KW. *zva. ၁၈၅၆* *en ၁၈၅၆* — *၁၈၅၆* KW.
zva. ၁၈၅၆ *en ၁၈၅၆* KN. *een object* in de
 hoogte werpen en weer opvangen, *zooals o. a. de*
stier deed met Raden Djaka, Bab. T. Dj. 72, 0, een
vogel aan een touw laten vliegen en weer naar
zich toehalen; een vlieger oplaten. — *၁၈၅၆*
 KW. *zva. ၁၈၅၆* *၁၈၅၆* KN.
 wat men in de hoogte werpt, laat opgaan en
 dan weer opvangt of terugtrekt; *bv. een vogel*
op de kruk; de met gaatjes voorziene riem waar-
mêe de buikgordel en derg. worden aangehaald.
 WW. — *၁၈၅၆* een vogelkruk, Tj. —
၁၈၅၆ weinig van een ander verschil-
 lend, bijna op dezelfde hoogte staande, *in kracht*
of bekwaamheid; ook rangorde van hooger en lager
(erg. ၁၈၅၆ *bij ၁၈၅၆).* — *၁၈၅၆*
 weinig verschillen van *၁၈၅၆*... *၁၈၅၆*
၁၈၅၆ *၁၈၅၆*... *၁၈၅၆*
၁၈၅၆ *enz. Men.; bet. v. "overtreffen" G.*
dus zeer verdacht.
 ၁၈၅၆ KN. iets dat bij herhaling in de hoogte gewor-
 pen en weer opgevangen wordt, een kaatsbal; *ook*
loten, door een steen of iets anders op te werpen
en het lot toe te wijzen aan hem, die den steen heeft
opgevangen; ook door het uittrekken van stroohal-
men iemand, die van een misdadaad beschuldigd is,
waarvan geen bewijs bestaat, schuldig of onschuldig
verklaren, naarmate hij een lange of korte halm
heeft uitgetrokken, — een wijze van loten, die oud-
tijds in gebruik was, en nog wel, naar men zegt,
in de désa's wordt aangetroffen. ၁၈၅၆
 een bal daar kindereu meê spelen, een kaatsbal. *၁၈၅၆*
bijna gelijk staande in hoogte, lengte,
dikte of ouderdom met een ander (erg. ၁၈၅၆
၁၈၅၆ *bij ၁၈၅၆) — ၁၈၅၆* *zva. ၁၈၅၆* *en loten.* —
၁၈၅၆ *iets verloten.*
 ၁၈၅၆ KW. *zva. ၁၈၅၆*
 ၁၈၅၆ KN. ladder. *၁၈၅၆* een bamboe ladder
 van één stijl, *maarvan de sporten aan beide kanten*
uitsteken, ook ၁၈၅၆ *genoemd. ၁၈၅၆* *en*

gewone ladder *van hout of bamboe* van twee stijlen.
 ° *απὸ τῆς ἀσπίδος* een dubbele ladder, *die zonder andere steun kan staan.* ° *ἐπιπέδιον* benaming van een slechte teeken in het haar van een paard. — *ἐπιπέδιον* ergens een ladder tegen aanzetten (op een ladder klimmen. G.). — *ἀποδοτική ἀποδοτική* lang golvend hoofdhaar.

ηλιοσημειογραφία of *αποδοτική* (ook wel *ἐπιπέδιον* G.) KN. voorbeeld, gelijkenis, (arg. *ἀπὸ τῆς ἀσπίδος*). *ηλιοσημειογραφία* hetz. (ook een lekkernij van meel aan ballen gebakken. WW.) *αποδοτική* en *ηλιοσημειογραφία* bij voorbeeld, bij gelijkenis. — *ἀποδοτική* kw. zva. *ἀποδοτική* G.

ἀποδοτική kw. zva. *ἀποδοτική* nederig; de minste zijn, de nederlaag lijden; KN. afstammen, *van een woord.* *ἀποδοτική ἀποδοτική* op een nederige wijze. WW. — *ἀποδοτική* de minste, nederig worden (te onder gebracht, het verliezen, vooral in regten. WW.). — *ἀποδοτική* nederig zijn jegens, onderdoen voor, de minste zijn. *ἀποδοτική ἀποδοτική* voor een ander bukken of onderdoen. — *ἀποδοτική ἀποδοτική* nederig maken, de minste doen zijn; van een woord doen afstammen, afleiden. — *ἀποδοτική ἀποδοτική ἀποδοτική* afgeleid woord.

ἀποδοτική of *ἀποδοτική* KN.; *ἀποδοτική* of *ἀποδοτική* iemand van een plaats verdringen en zijn plaats innemen; een plaats innemen door verdringing of verdrijving. *ἀποδοτική* of *ἀποδοτική* pass. *ἀποδοτική* verdrongen worden door iemand of iets anders. *ἀποδοτική* en *ἀποδοτική* kw. zva. *ἀποδοτική*

ἀποδοτική KN.; *ἀποδοτική* plukken, *zoals vruchten*; in-zamelen; van of uit een boom halen (arg. *ἐπιπέδιον* ° *ἀσπίδος* het bruidspaar (of de jonggehuwden) afhalen om bij ouders, familie of vrienden te worden ontvangen? zie echter Winter Zam. I, 17, 3 v.o. — *ἀποδοτική ἀποδοτική* mv. — *ἀποδοτική ἀποδοτική* het geplukte, pluk. — *ἀποδοτική* poet. zva. *ἀποδοτική*

ἀποδοτική ἀποδοτική Een heester, waarvan de bast als touw wordt gebezigd, de *Grewia oblongifolia Bl.*, *Nat. fam. der Tiliaceae.*

ηλιοσημειογραφία ηλιοσημειογραφία KN. een bamboesoort?

ἀποδοτική KN. as of spil van een wiel.

ηλιοσημειογραφία kw. zva. *ἀποδοτική*

ηλιοσημειογραφία kw. zva. *ηλιοσημειογραφία* en *ἀποδοτική* of *ηλιοσημειογραφία* tusschenruimte; KN. verligting, verpo-

zing of rust van werkzaamheden; tusschenuren, vrije tijd. — *ηλιοσημειογραφία* kw. troosten, opbeuren, bemoedigen. G.

αποδοτική ἀποδοτική zie bij *ηλιοσημειογραφία* *αποδοτική* of *ηλιοσημειογραφία* KN. omstandig verhaal — *αποδοτική* of *ηλιοσημειογραφία* omstandig verhalen.

αποδοτική zie *ηλιοσημειογραφία*

αποδοτική KN. het bestendig op dezelfde plaats blijven. — *αποδοτική* bestendig ergens blijven zitten, zich schuil houden; niet uitgaan, altoos in huis of in de kamer blijven; op dezelfde plek met iets werkzaam blijven.

ηλιοσημειογραφία zie *ἀποδοτική*

αποδοτική ἀποδοτική zie *ηλιοσημειογραφία*

ἀποδοτική ἀποδοτική bukking, gebukt. — *ἀποδοτική ἀποδοτική* (of *ἀποδοτική ἀποδοτική* WP. 134, 5 v.o.) bukken; ook zakken, neêrslaan, *be. van rijst, die in een pot gekookt wordt.* *ἀποδοτική ἀποδοτική* aanhoudend bukken. — *ἀποδοτική ἀποδοτική* bukken of zich buigen voor. — *ἀποδοτική ἀποδοτική* ook *ἀποδοτική ἀποδοτική* een obj. doen bukken of buigen; *zijn lichaam* neerbuigen.

ἀποδοτική ἀποδοτική (in *Voc.* verk. *ἀποδοτική*) KN. een jong meisje, juffer (arg. *ἀποδοτική ἀποδοτική* bij *ηλιοσημειογραφία*). *ἀποδοτική ἀποδοτική* (volg. Rh. *αποδοτική ἀποδοτική* *αποδοτική*) lokaas of eenig ander middel om tam pluimgedierte te lokken. Zie *ἀποδοτική*

ἀποδοτική ἀποδοτική of *αποδοτική ἀποδοτική* N., *αποδοτική ἀποδοτική*, laag; nederig; laagland. *αποδοτική ἀποδοτική ἀποδοτική ἀποδοτική* zie bij *αποδοτική* — *αποδοτική ἀποδοτική* ten onder gebracht, overwonnen. — *ἀποδοτική ἀποδοτική* of *αποδοτική ἀποδοτική* iets laag maken, lager maken. Arg. *ἀποδοτική ἀποδοτική* of *αποδοτική ἀποδοτική* en *αποδοτική ἀποδοτική*

ἀποδοτική ἀποδοτική zie *αποδοτική ἀποδοτική*

ἀποδοτική ἀποδοτική KN.; *ἀποδοτική ἀποδοτική ἀποδοτική* zachtjes en langzaam naderen. — *ἀποδοτική ἀποδοτική* iemand zachtjes en langzaam naderen.

αποδοτική ἀποδοτική, *ἀποδοτική ἀποδοτική* K., stijging, rijzing, verhooging, toeneming, vordering. — *αποδοτική ἀποδοτική* *ἀποδοτική ἀποδοτική* stijgen, rijzen, hooger komen, toenemen, vorderen; ook het (hij of zij) zal (of zou) maar (eig. komt het hoog), *be.:* „Gij moet hem niet tegen spreken, *αποδοτική ἀποδοτική ἀποδοτική* hij zou maar hoe langer hoe driftiger worden.” *αποδοτική ἀποδοτική ἀποδοτική ἀποδοτική* het zal met elken dag moeilijker worden — *αποδοτική ἀποδοτική* *ἀποδοτική ἀποδοτική* hooger komen

met; verhoogen of vergrooten. — արդարացի տեղ
բարձրացնելը verhoogen, vergrooten, te hoog
opgeven, of opgeven van. — արդարացի (kw. zva.
ստեղծ) ook առ^o Waj. I, 262, 11. անճարացի
verhooging, opslag. արդարացի-արդարացի (of ար
դարացի) KN., ook wel անճարացի անճարացի K.,
trap, optrap, stoep; (graad. G.) — բարձրացի
բարձրացի zva. բարձրացի in den zin van op zijn
hoogst of het zal maar.

արդարացի KN. het hout van een schaaft; de schaduw
achter of onder het donkere gedeelte van een lich-
tend voorwerp, bv. de slagschaduw van een lamp;
naam van een zeevisch, die de Javanen gedroogd
bij zich dragen, als een tooverniddel om wilde paar-
den te temmen; een van bamboe gevlochten schut-
dak, waaronder zich personen bevinden, om bij het
spietsen van een tijger hem te porren als hij in het
midden van den kring blijft en niet op de lanssen
wil inloopen; naam r. e. muziekwijs. — բարձրացի
արդարացի al bukkende langzaam naderen (erg. bij
անճարացի en անճարացի). — արդարացի-արդարացի
al bukkende langzaam naderen tot.

դանդարացի zie անճարացի
դանդարացի-դանդարացի — դանդարացի-դանդարացի
դանդարացի Poët. zijn gramschap of droefheid op-
kroppen. WW.

անճարացի KN. slijk, slib, modder; de hel der Boedisten.
անճարացի KN.; անճարացի een object op de heup
dragen; ook fig. een straf dragen, ondergaan, K.,
2, 2, Palm v. d. B.

արդարացի KN., արդարացի-արդարացի iemand iets ver-
wijten. — արդարացի-արդարացի verwijting.

անճարացի ook wel անճարացի (ndas), N., անճարացի. ան
ճարացի KI., hoofd, kop. անճարացի-անճարացի of
անճարացի-անճարացի een groot soort van bijen, hommél.
zie անճարացի

դանդարացի kw. achter iemand gaan, een bediende,
zva. անճարացի KN. een soort van éntok. WW.

դանդարացի KN. դանդարացի-դանդարացի 1.
naam v. e. gènding. 2. een soort spaansche vlieg. WW.

անճարացի zie bij անճարացի en դանդարացի

անճարացի — անճարացի zva. անճարացի-անճարացի?

անճարացի KN. volharding, vast besluit. անճարացի
արդարացի kw. zeer volhardend; zeer hard loopen. G. —
անճարացի tot aan de maagholte (borst?) ergens

bv. in de modder ingezakt; met iem. of iets in-
genomen. WW. — անճարացի volharden in, blijven
bij; standvastig voorstaan; zich met de borst (ան
ճարացի) werpen op bv. een wapen, om zich te
doorboren. B. J. VIII, 5, 10; 10, 6. kw. ald.
անճարացի verkl. անճարացի CS., iets,
waarvan men belicht wordt, maar op zich nemen.
անճարացի-անճարացի de doof maar op zich nemen, zich
aan de dood onderwerpen. — անճարացի-անճարացի de
borst van viervoetige dieren, ook wel van een
mensch (erg. անճարացի).

անճարացի KN., անճարացի zich in de grond be-
graven, zich verschuilen, verbergen (volg. Rh. in
deze bet. անճարացի zie bij անճարացի); een wrok
hebben tegen; vertwijfelen. G. — անճարացի-անճարացի
արդարացի op elkander verbitterd zijn.

դանդարացի-անճարացի benaming van een mannelijk be-
diende in de kraton in vroeger tijd.

արդարացի KN.; արդարացի verwijten, iemand ver-
wijtingen doen — անճարացի verwijting.

դանդարացի-անճարացի KN. een slecht teeken van een paard
nl. een haarbles boven aan de voorpoot. WW.

անճարացի of անճարացի KN., դանդարացի KI., het stil-
houden van iemand die gaat. անճարացի-անճարացի
արդարացի benaming van het rustteeken: (anders անճարացի
արդարացի). — անճարացի KN., դանդարացի KI., stil houden,
staan blijven. — անճարացի staande houden; aau-
houden (goederen in bewaring houden) niet willen
laten gaan, aanstaan om te blijven vertoeven;
weerhouden; zwanger zijn van een vrouw in de
eerste maanden (een ben. ontleend aan het op
houden der menstruatie). — անճարացի դանդարացի
արդարացի tot stilstaan komen, tegengehouden, gestuit
worden; staan blijven, ophouden, stil houden. դանդարացի
անճարացի-անճարացի onophoudelijk. անճարացի-անճարացի
արդարացի zie bij անճարացի անճարացի-անճարացի ook zva. դ
դանդարացի T.P. (Rh.) — անճարացի դանդարացի
stilstaan voor of bij: անճարացի-անճարացի iemand
ophouden in iets dat hij verrigt; (bij schrift de
անճարացի-անճարացի) gebruiken. WW.) — անճարացի անճարացի
արդարացի iets waartegen men stuit; dwarsboom,
sluitboom; rustteeken in het schrift. — անճարացի
անճարացի-անճարացի vuiligheid of bezinsel van vloei-
stoffen, kaam, drab, hef, droesem; ook een middel
om een ziekte tegen te gaan. — անճարացի-անճարացի

water, ook van iemand die een weg gaat en ergens uitkomt; 5. sterker en sneller gespeeld worden, van de muziek na een Djantoeeran, terwijl onder deze zacht en langzaam gespeeld wordt.

ἀποστρέφω κω. zva. ἀποστρέφω

ἀποστρέφω κω. zva. ἀποστρέφω

ἀποστρέφω κν.; ἀποστρέφω latwerk voor slingerplanten of leiboomen en derg. — ἀποστρέφω van zulk latwerk voorzien.

ἀποστρέφω κν. het ingaan of inzitten van iets ergens in, zooals van een pen in een gat; zich met een zaak inlaten (verg. bij ἀποστρέφω). — ἀποστρέφω er ingaan of inzitten; v. d. zon ondergaan; er indringen, bv. van een vocht, dat vlekken maakt, in een kleed; op bovennatuurlijke wijze in het lichaam van een ander persoon dringen of gaan; intreden, d. i. aanvangen, van een biduur; intreden in een betrekking, bv. v. vriend; intreden in een godsdienst, d. i. een godsdienst omhelzen; poet. zva. ἀποστρέφω — ἀποστρέφω inbrengen in, indrijven in of insteken in. — ἀποστρέφω een object inbrengen, indrijven of insteken. — ἀποστρέφω (ook niet herh.) zva. ἀποστρέφω wat in elkaar te zetten is, voege? zie ἀποστρέφω bij ἀναστρέφω in elkander gezet, zamengevoegd, zamenvoeging, bv. van twee planken door middel van pinnen of klampen. — ἀποστρέφω het ingaan, intrede, aanvang, in dezelfde beteekenissen als ἀποστρέφω ook het binnenste (verg. ἀποστρέφω bij ἀναστρέφω). — ἀποστρέφω iemand met iets innerlijks begaven of bezielen. ἀποστρέφω begaafd, bezielt, met iets. — ἀποστρέφω iemand doen intreden, inleiden in een betrekking. — ἀποστρέφω een in een betrekking geïnstalleerde.

ἀποστρέφω κν. — ἀποστρέφω met een kop er op, overvol, boven den rand uitstekend, v. d. inhoud v. e. maat, vat, enz.; dit behoort welligt bij ἀποστρέφω 1.

ἀποστρέφω ἀποστρέφω zie ἀποστρέφω

ἀποστρέφω κω. zva. ἀποστρέφω

ἀποστρέφω κω. zva. ἀποστρέφω

ἀποστρέφω zie bij ἀποστρέφω II.

ἀποστρέφω κω. zva. ἀποστρέφω

ἀποστρέφω κω. zva. ἀποστρέφω

ἀποστρέφω ἀποστρέφω κω. zva. ἀποστρέφω

ἀποστρέφω zie ἀποστρέφω II.

ἀποστρέφω zie ἀποστρέφω

ἀποστρέφω zie ἀποστρέφω

ἀποστρέφω zie bij ἀποστρέφω II.

ἀποστρέφω κω. zva. ἀποστρέφω κ., ἀποστρέφω κ., nieuw; versch; nieuw van iets dat iemand nog vreemd is; nieuw aangekomen, en nog vreemd op een plaats, van een mensch; pas kortelings geboren, van een kind. ἀποστρέφω κ., ἀποστρέφω κ., met al wat nieuw is, en alleen zoo lang het nieuw is, ingenomen zijn, van nieuwigheden houden. ἀποστρέφω en ἀποστρέφω, nieuwelings. — ἀποστρέφω κν., iets nieuws voor het eerst dragen of gebruiken. ἀποστρέφω voor het eerst, bv. iets of iemand zien; iemand vreemd, ongewoon. — ἀποστρέφω iets nieuws of vreemds hebbend of invoerend. — ἀποστρέφω ηὐτοῦ ἀποστρέφω nieuw maken, vernieuwen. — ἀποστρέφω of ἀποστρέφω ηὐτοῦ ἀποστρέφω of ἀποστρέφω ηὐτοῦ ἀποστρέφω nieuw gemaakt, bv. van schuld; versch gevangen, bv. van visch; nieuw gekregen; als nieuweling. — ἀποστρέφω vernieuwing; het geld (gewoonlijk een half jaar pacht), dat, wanneer een dorps hoofd door zijn zoon wordt opgevolgd, door deze aan den Loerah-tabon betaald wordt; ook het geld dat een dorps hoofd schenkt aan een nieuw over hem gesteld hoofd.

ἀποστρέφω κν. Een bosje padi zoo groot als ongeveer omspannen wordt door duim en middelste vinger. — ἀποστρέφω tot zulke bosjes binden, SG.

ἀποστρέφω zva. ἀποστρέφω cirkelrond. — ἀποστρέφω kringsgewijs toelopen, WW. v. wielen draaijen. — ἀποστρέφω laten draaijen, M. ἀποστρέφω de ronde openingen v. e. fluit, waarop men met de vingers de tonen maakt, TJ.

ἀποστρέφω κν. — ἀποστρέφω maar regt doorloopen zonder zich aan het een of ander te storen, Rh.

ἀποστρέφω waarschijnlijk zva. ἀποστρέφω zoo K. 8, 27, zonder de regels der beleefdheid in acht te nemen, van daar volgens Palm v. d. B. niet bang, brutaal.

ἀποστρέφω κω. zva. ἀποστρέφω (en ἀποστρέφω R. W.) — ἀποστρέφω zva. ἀποστρέφω en ἀποστρέφω

տոկոսային Men. — տոկոսային տոկոսային *zie* *bij* տոկոսային

տոկոսային *zva. het* Hollandsche adjunct. TP. te M.

տոկոսային KN. I. het bekleedsel van de jonge pisang, bamboe en pinang (*zie* աղմուկային և ուրիշ 3. WW.; 2. de metalen plaat onder aan de kolf van een geweer. 3. de leeren band, dien de boogschutters om den linkerarm onder den elleboog hebben. 4. vingerhoed. WW. 5. ook *ben. van* het kouter, SG. *zie* հողմային 6. *zva. տոկոսային* in Tj. v. e. boom: օ միջոցով տոկոսային տոկոսային stijf tegen iets aan zitten, *platte uitdrukking voor* de cõitus uitoefenen. — տոկոսային tegen iets een տոկոսային aan zetten.

տոկոսային KN. de toestand van iets, dat men laat liggen of staan, zonder er iets aan te doen, *bv. van werkzaamheden, zie ook bij* տոկոսային — տոկոսային տոկոսային in zulk een toestand verkeerd; ook ledig, *van een plek, die niet bebouwd wordt, of daar geen boomen of huizen op staan.* — Vrg. տոկոսային

տոկոսային KN. kleintje; kleine uitwas aan aardvruchten, ook de kleine knollen, het kriel, rondom een aardvrucht; *en* uitwas bij of aan een vinger of teen (*erg.* հողմային և մեղային). — մեղային մեղային K. 1, 14, een kleine dreumes. — տոկոսային տոկոսային pink, kleine vinger.

տոկոսային KN.; տոկոսային տոկոսային een groot hoofd op een klein lichaam, *een soort van* dwerg. *Zie* տոկոսային

տոկոսային KN. 1. een staljongen, die het geringste werk verrigt; een gemeen mensch; 2. dik, vet, zwaarlijvig. տոկոսային տոկոսային of տոկոսային տոկոսային zich vet mesten.

տոկոսային KN. schuim, *zoosals van water, bier* (*erg.* աղմուկային). — տոկոսային schuimen, (*een ander zie bij* տոկոսային).

տոկոսային of տոկոսային տոկոսային KN. een soort van groote eend. WW. *zie* տոկոսային

տոկոսային — տոկոսային KN. terughouden (*de stem* inhouden? տոկոսային տոկոսային Men. *erg.* տոկոսային).

տոկոսային — տոկոսային KN. geheimhouden, ver-

bergen (*eig. iets erg. van* achterhouden), verzwijgen; *een geluid* half inhouden, afbreken. տոկոսային օ of տոկոսային օ achterhoudend.

տոկոսային KN. *ben.* der dijkjes, aan weerszijden der wegen. CP.

տոկոսային KN., pakje, *zva. աղմուկային և* pakje of kleinigheid (bijv. eenden en kippen als *սանյոթ*), die men op reis aan de wagen hangt, of bij de last van de lastdragers voegt. — տոկոսային տոկոսային in een pakje gewikkeld zorgvuldig bij zich dragen. — տոկոսային als *նիլ* hangen aan; *zoo* *bijv.* Tj. տոկոսային տոկոսային տոկոսային տոկոսային տոկոսային

տոկոսային of տոկոսային տոկոսային KN. korrelig gekookt, met fijne kloutertjes, *bv. sago; տոկոսային ook naam van een gebak van rijstmeel gemaakt.*

տոկոսային SG. *hetz. als* աղմուկային?

տոկոսային տոկոսային տոկոսային (meer of min groote) haarwring, eenvoudiger opgemaakt dan de *konde*. T. n. P 319, 6 v. o. R. I.

տոկոսային KN. de zamengewrongen punt van een doek, die men een kind in de mond steekt, om die open te houden, als men het medicijn wil ingeven; ook een plat woord voor de borsten van een vrouw. տոկոսային տոկոսային KN. de greep v. h. spinnewiel, WW. տոկոսային de mond van een kind met de zamengewrongen punt van een doek openhouden; PL. 36, 1 v. o. *kan het bet. v. vrouwen:* de borsten bloot hebben hangen; eig. er bij hangen, *v. d. borsten?* *erg.* տոկոսային

տոկոսային և տոկոսային KN. een soort van bergeend. Vrg. տոկոսային

տոկոսային KN. *v. rijstaren, die niet* տոկոսային (*zie op* տոկոսային) *maar* gestrekt regt op staan. — Vrg. տոկոսային տոկոսային — տոկոսային տոկոսային uitgestrekt, *bv. de armen.* Vrg. տոկոսային

տոկոսային of տոկոսային KN. pop van een rups.

տոկոսային KN. տոկոսային տոկոսային *zwoel; warme, drukk. lucht.* G. տոկոսային *zie* տոկոսային

տոկոսային KN. ligt te dragen; ligt, gemakkelijk, *van werk; ligt, verligt, draaglijk, van pijn en alles wat iemand drukt; ligt, niet zwaar, maar fijn* of hoog, *van een geluid; ligt van ooren, voor* lichtgeloozig; ligt te bewegen, *van het hart.* տոկոսային

ἡ ἰσθμὸς zie bij ἀνακ

ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς KW. beest, zesten. G.

ἀνακ en verbasterd ἡ ἰσθμὸς KW. de oceaan, de zee (Skr. arṇaśa). — ἡ ἰσθμὸς of ἡ ἰσθμὸς naar de zee gelijken; zeewaarts gaan.

ἀνακ KW., ἀνακ KN. steenen of metalen beeld (Skr. artjā, voorwerp van vereering, een beeld). — ἀνακ ἀνακ KW. zva. ἡ ἰσθμὸς (verbastering of schrijffout).

ἀνακ KW. eerbiedbewijzing, huldebetooning (Skr. artjand). — ἀνακ zijn hulde betoonen.

ἀνακ KW. zva. ἡ ἰσθμὸς het aangezigt wasschen (Skr. dijamana, het spoelen van de mond, als men 's morgens opstaat en vóór godsdienstige handelingen.).

ἡ ἰσθμὸς KW. zva. ἡ ἰσθμὸς volgens de Dāsā-nāmā een lang uitgestrekte wolk.

ἡ ἰσθμὸς KW. zva. ἡ ἰσθμὸς

ἡ ἰσθμὸς KW. zva. ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς de zon (Skr. arka). ἡ ἰσθμὸς de Zonnegod.

ἡ ἰσθμὸς I. KN. statelijke begeleiding, stoet of optogt, bv. bij een bruiloft. — ἡ ἰσθμὸς in staatsie begeleiden, van de optogt waarbij de bruidegom naar het huis van de bruid, en beide later naar het huis van de ouders van den bruidegom begeleid worden. — ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς in een stoet achter elkander. — ἡ ἰσθμὸς begeleiding in staatsie.

II. N., ἡ ἰσθμὸς K., arak, een sterke drank van de stroop of de melassen van suiker en ketau bereid.

ἡ ἰσθμὸς KW. zva. ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς KN. overal vertellen. — ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς overal vertellen aan. — ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς uiteenspreiden (met de vingers of een stokje, Rh.) omhalen, door elkander goooijen, (dit volg. Rh. ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς)

ἡ ἰσθμὸς KW. zva. ἡ ἰσθμὸς

ἡ ἰσθμὸς (KW. zva. ἡ ἰσθμὸς) en ἡ ἰσθμὸς KN. droog, d. i. heesch, schor van stem; droog, opgedroogd, uitgedroogd, van inkt. — ἡ ἰσθμὸς droogte van het weër; ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς oostmoesson met groote droogte.

ἡ ἰσθμὸς KN. een schel, schril (fijn en trillend Rh.) of krijschend geluid, zooals bv. sommige insecten met de vleugels maken, (scheller dan ἡ ἰσθμὸς) o. a. de krekkel of ook de ἡ ἰσθμὸς geloei van den storm, ook het geluid dat olifanten maken, het krijschen

van Boeta's, ook krijgsgescrei v. troepen. Vrg. ἡ ἰσθμὸς (ἡ ἰσθμὸς naam v. e. batiksel WW.) — ἡ ἰσθμὸς poët. ἡ ἰσθμὸς en ἡ ἰσθμὸς dat geluid maken; poët. hinniiken. — ἡ ἰσθμὸς of ἡ ἰσθμὸς gekrijsch, poët. gehinnik.

ἡ ἰσθμὸς KN. het geluid van het scheuren van iets hards of van het snel strijken of veegen over iets hards: bv. met een bezem, rits! (vrg. ἡ ἰσθμὸς). ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς een luciferhoutje.

ἡ ἰσθμὸς KN. de uitvaardiging van een bevel; wachtbriefje of wachtlijst, die door de afgeloste wacht aan de nieuwe gegeven wordt. — ἡ ἰσθμὸς en ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς wegjagen. — ἡ ἰσθμὸς bevel geven; en mv. v. ἡ ἰσθμὸς — ἡ ἰσθμὸς met ἡ ἰσθμὸς of andere benaming van een persoon, iemand om weggejaagd te worden, iemand van het laagste gemeen, een schobbejak. — ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς of ἡ ἰσθμὸς naam van de tweede poort aan de noordkant van de Kraton: waarmede men op de Aloen-aloen komt, en van de plaats daár-bij, waar de wachtlijsten worden afgegeven. Ook is ἡ ἰσθμὸς de naam van een gebouw aan de oostkant van de Aloen-aloen, waar de tijgers in gereedheid worden gehouden voor een tijger- en buffelgevecht.

ἡ ἰσθμὸς KW. zva. ἡ ἰσθμὸς KN. — ἡ ἰσθμὸς den vinger in iets steken, met den vinger in iets peuten; G. iets uitpeuten, een gat in den grond boren, zooals aardwormen, krekels, enz. doen, Rh. — ἡ ἰσθμὸς uitsteken, bv. de oogen met een kris, met een puntig voorwerp uitboren of uit-hollen. Rh. Vrg. ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς KN. een ijzeren werktuig van de krisscheemakers met een scherpe omgebogene punt, om er meê uit te hollen.

ἡ ἰσθμὸς KN. zva. ἡ ἰσθμὸς en ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς zie ἡ ἰσθμὸς

ἡ ἰσθμὸς KW. zva. ἡ ἰσθμὸς ἡ ἰσθμὸς KN. met uitgespreide vlerkzu op zijde treden en trippelen, van een haan, die treden of vechten wil; fig. van iemand die gelegenheid zoekt om met zijn vijand tot dadelijkheden te komen. — ἡ ἰσθμὸς om een paar vechtende henen heen zitten en ze tot dapperheid aanzetten; een vijand omaingelen, insluiten (een ander zie bij

ἡλιογραφία). — ἡλιογραφία *een hen, of een vijand*, op bovengenoemde wijze naderen.

ἡλιογραφία *zva. ἡλιογραφία?* — ἡλιογραφία het ligchaam draaijen, *zoals bij het tandakken?*

ἡλιογραφία — ἡλιογραφία *KN, prul, bv. v. werk, WW.*

ἡλιογραφία *KN; ἡλιογραφία ἡλιογραφία* naam van de *bloem van zeker onkruid Codonopsis Javanica. Miq. ook zva. ἡλιογραφία ἡλιογραφία* schimp.

ἡλιογραφία *en ἡλιογραφία* *aanhechtzel, poët. zva. ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *kw. zva. ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *zie ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *kw. zva. ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *kw. ook wel ἡλιογραφία en ἡλιογραφία* 1. *zva. ἡλιογραφία en ἡλιογραφία (Skr. arda, toegenomen, vol); 2. zva. ἡλιογραφία* inhalig, vrekkelig; 3. hartstochtefijk, vurig? ook giftig? (*Skr. hārda* liefde). *Wangsallan: ἡλιογραφία ἡλιογραφία* voor *ἡλιογραφία ἡλιογραφία* — ἡλιογραφία *benaming van een slagorde in de Brätä-joeda (Skr. ardatjandra, halve maan).* — ἡλιογραφία *zie ἡλιογραφία* — ἡλιογραφία *zie ἡλιογραφία* — ἡλιογραφία *zie ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *kw. zva. ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *Holl. order; KN. zva. ἡλιογραφία* toelating, vergunning (meestal tot een kwade daad, WW).

ἡλιογραφία *en ἡλιογραφία kw. zva. ἡλιογραφία* of *ἡλιογραφία* — ἡλιογραφία *ἡλιογραφία KN. slepen, gew. fig., bv. in het graf slepen; menschen wegslepen; menschen pressen om dienst te verrigten; een bediende van een ander voor een tijd leenen en tot eenig werk gebruiken.* — ἡλιογραφία *en ἡλιογραφία* *me. — ἡλιογραφία* onwillekeurig weggesleept. — ἡλιογραφία *en ἡλιογραφία* *gepreste menschen; een geleende bediende; weggesleept, van iemand die door een kortstondige ziekte of een epidemie wordt weggerukt.*

ἡλιογραφία *kw. zva. ἡλιογραφία en ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *zva. ἡλιογραφία en ἡλιογραφία* — ἡλιογραφία *v. h. water, afucmen, afloopen, ebben.* *Fig. ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *KN. geleide, in poëzie.* — ἡλιογραφία *achter zich meëvoeren, een gevangene opbrengen; leiden of geleiden tot iemand; aan het hoofd van een troepen.* *ἡλιογραφία en ἡλιογραφία; pass. — ἡλιογραφία* geleider; leider, aanvoerder; voorgespannen beest om *een voertuig* te trekken, gespan.

ἡλιογραφία *ἡλιογραφία ἡλιογραφία* *een wagen met vierspan.*

ἡλιογραφία *kw. zva. ἡλιογραφία en* het zich terugtrekken uit het aardsche leven en opvaren ten hemel (*zva. ἡλιογραφία ἡλιογραφία* *Fig. ἡλιογραφία*); *ἡλιογραφία* *KN. zva. ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *zie ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *verbastering van het schildwachtswoord* *Werda? Zoo ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *zie ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *KN. Holl. ordonnans. — ἡλιογραφία* van de ordonnansen. *Zoo ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *(Ar. اراد), wil, als eigenschap van God, willen.*

ἡλιογραφία *zou. Radja Pir.*

ἡλιογραφία *kw. zva. ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *of ἡλιογραφία kw. zva. ἡλιογραφία en ἡλιογραφία* of *ἡλιογραφία (Skr. hērdaja, het hart, gemoed, zetel van het gevoel; kennis).*

ἡλιογραφία *zie ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *N., ἡλιογραφία K., meening, beteekenis, begrip (Skr. arda). ἡλιογραφία ἡλιογραφία* of *ἡλιογραφία ἡλιογραφία* dat wil zeggen. — ἡλιογραφία *en ἡλιογραφία* of *ἡλιογραφία* *en ἡλιογραφία N., ἡλιογραφία* *ἡλιογραφία* of *ἡλιογραφία* *ἡλιογραφία* *K. verstaan, begrijpen. — Volg. WW. bet. het trans. hetzelfde, het wordt vooral in het Passief gebruikt. — ἡλιογραφία ἡλιογραφία ἡλιογραφία* te verstaan geven, verklaren. — ἡλιογραφία *ἡλιογραφία* verstand, begrip. — ἡλιογραφία *ἡλιογραφία* verstandsvermogens.

ἡλιογραφία *kw. zva. ἡλιογραφία*

ἡλιογραφία *KN. grasmes, groot krom mes of sikkel.* *ἡλιογραφία* *een groot soort van karnemelk.* — ἡλιογραφία *ἡλιογραφία* *gras (glagah, alang-alang enz. met een arit CP.) snijden. — ἡλιογραφία* met een grasmes snijden. — ἡλιογραφία *ἡλιογραφία* *gras snijden voor. — ἡλιογραφία* *grassnijder. — ἡλιογραφία* het snij-

den van gras. — անպատկոյն գրասվեդ, waar men gewoon is gras te gaan snijden.

անպատկոյն of անպատկ. KW. zva. անպատկոյն stil blijven staan; zva. անպատկոյն in zijn loop of gang gestuit of belemmerd worden; of անպատկոյնույն en zva. անպատկոյն stroef. — անպատկոյն of անպատկոյն stroef. met moeite of tegenzin, schoorvoetend. Zie անպատկոյն անպատկոյն (zacht, langzaam, G.).

անպատկոյն KN.; անպատկոյն of անպատկոյն vastbinden aan of met. — անպատկոյն een obj. binden, vastbinden. Men. անպատկոյն անպատկոյն — անպատկոյն անպատկոյն een object vastbinden met.

անպատկոյն KN. scheur, spleet, reep, in de lengte afgescheurd of afgesleten gedeelte, van bamboe of iets dergelijks. անպատկոյն of անպատկոյն een reep. — անպատկոյն iets scheuren, afscheuren, splijten. — անպատկոյն bamboe, enz. splijten, vaneen scheuren, om ze dunner te maken, door het wegnemen v. d. binnenzijde, CP. անպատկոյն gespleten, doorgescheurd; te splijten; reep; aan reepen.

անպատկոյն KN. verminderen door bezuiniging. — անպատկոյն iets verminderen door bezuiniging.

անպատկոյն KN. 1. pees, ader; 2. de naaktheid; de schaamdeelen (Ar. عورت). 3. KN, losgaan intr., twijnen van touw. — անպատկոյն touw twijnen, WW. 3. naam van een heekkruid, zie Fil. oerat-sija?

անպատկոյն KN. — անպատկոյն padi met geheele aren uitzetten in het zaadbed, SG. — անպատկոյն (nl. de kweekbedding?) bezaaien met rijst in de halmen GR.; volg. WW. de (op de kweekbedding) rijp geworden padi uittrekken en in bosjes binden om verplant te worden. — անպատկոյն de padi, als zij daarvoor den geschikten leeftijd bereikt heeft; ook eijertjes in de baarmoeder. WW. rijstveld dat nog niet beplant is; eijeren vóórdat zij gelegd zijn; een zwangere vrouw. G.R.

անպատկոյն KN. 1. volgorde; naar de volgorde of in behoorlijke volgorde; zamenhang, of goed zamenhangend, van een zin of van de woorden van een zin; langs iets, bv. het strand, voortgaan; langs (vrg. անպատկոյն). անպատկոյն de (of het) volgende in een reeks. 2. KN. անպատկոյն of անպատկոյն KI., het door zachte drukking met de vingers gewreven worden, bij pijn in de leden of in de buik; bij hoofdpijn ook de slapen en de nek. — անպատկոյն KN. 1. naar de volgorde

orde verhalen, opzeggen of opschrijven (անպատկոյն անպատկոյն alles naar de volgorde, van woord tot woord); langs iets voortgaan (անպատկոյն անպատկոյն spr.); uit de zamenhang van de zin opmaken; metalen draad trekken. 2. KN. անպատկոյն of անպատկոյն KI., iemands lichaam of een deel er van met zachte drukking van de vingers wrijven. Zoo ook անպատկոյն անպատկոյն (անպատկոյն pass. G.). — անպատկոյն անպատկոյն volgrees, bv. van geslachten. անպատկոյն անպատկոյն een plaat om metaaldraad te trekken.

անպատկոյն nm. v. e. witte aardworm, ter grootte v. e. duim; vrg. անպատկոյն RI.

անպատկոյն KN. անպատկոյն voor een oogenblik leenen (nl. met de kwaade bedoeling om niet terug te geven, Rh.) — անպատկոյն v. e. oogenblik te leen geven aan. — անպատկոյն անպատկոյն obj. den. WW.

անպատկոյն KN.; անպատկոյն անպատկոյն verkwisten.

անպատկոյն KW. zva. անպատկոյն

անպատկոյն KW. zva. անպատկոյն

անպատկոյն KW. zva. անպատկոյն

անպատկոյն KW.; անպատկոյն zva. անպատկոյն en անպատկոյն անպատկոյն zich voorstellen, denken; en bij zich zelf spreken.

անպատկոյն KW. zva. անպատկոյն

անպատկոյն Holl. artikel; ook zva. անպատկոյն BB.

անպատկոյն KW. zva. անպատկոյն en benaming van de zangwijze Dangdang-goelâ.

անպատկոյն KW. zva. անպատկոյն

անպատկոյն անպատկոյն enz., zie անպատկոյն

անպատկոյն KW. zva. անպատկոյն անպատկոյն

անպատկոյն KW. zva. անպատկոյն? Mal. kartal, Skr. haritala, geel operment, vrg. ook անպատկոյն

անպատկոյն KW. zva. անպատկոյն — անպատկոյն անպատկոյն անպատկոյն

անպատկոյն KW. zva. անպատկոյն en zie անպատկոյն

անպատկոյն zie անպատկոյն

անպատկոյն I. KN. — անպատկոյն անպատկոյն lusteloos; zich te lusteloos gevoelen om dit of dat te doen. անպատկոյն lusteloos tot betalen, van iemand, die de kwaal heeft van niet graag te betalen.

II. ἰν ἰνῆ of ἰν ἰνῆ Ar. عرش; troon, ἰν ἰνῆ of ἰν ἰνῆ of ἰν ἰνῆ de troonzaal van Allah.

III. kw. en kl. zie ἰνῆ
ἰν ἰνῆ kw. zva. ἰν ἰνῆ en ἰν ἰνῆ benaming van een klasse van hoofden in O. Java, die eenige desa's onder zich hebben, en in rang tusschen het onderdistrictshoofd en dorpschouff in staan. ZG. 1881, 11. Vrg. ἰν ἰνῆ en grondvorm ἰνῆ

ἰν ἰνῆ 1. KN. behoorlijk, waardig; waardig zijn, verdienen, ἰν ἰνῆ niet waardig zijn, niet verdienen; ἰν ἰνῆ ook ongeveer hetzelfde als ἰν ἰνῆ Rh. — 2. de stank van bloed. — ἰν ἰνῆ kw. bloed. — 3. kw. zva. ἰν ἰνῆ en ἰν ἰνῆ? KN. de stroom van de zee.

ἰν ἰνῆ KN. het binnenste gedeelte van de pisangstam. — ἰν ἰνῆ fijn geweven, van zijden stof.

ἰν ἰνῆ verbastering van arrest. — ἰν ἰνῆ iemand in arrest zetten of houden. — ἰν ἰνῆ arrest, verzekerde bewaring. — ἰν ἰνῆ huis van arrest, gevangenis.

ἰν ἰνῆ KN. uit één stuk met iets, dat anders uit een ander stuk bestaat. — ἰν ἰνῆ uit één stuk vervaardigen; uit één stuk gemaakt; massief; zva. ἰν ἰνῆ tevens, te gelijk; tegelijk met iets, dat men verrigt, of met een functie die men heeft, ook iets anders waarnemen; een land, waarover men lo er à h is, ook te gelijk zelf, in plaats van door een b è k è l, besturen; uit de schotel eten, zonder op zijn bord te scheppen; water door de keel gieten, zonder glas of beker drinken. ἰν ἰνῆ een woord dat met een andere uitgang hetzelfde beteekent als het woord waarvan het gevormd is, zooals bv. ἰν ἰνῆ van ἰν ἰνῆ of ἰν ἰνῆ een woord dat in twee beteekenissen genomen kan worden (zooals ἰν ἰνῆ een aangestoken en een niet aangestoken fakkel, en ἰν ἰνῆ antwoorden en betalen beteekenen kan), en dat gebruikt wordt om iemand te foppen of te bedotten; verder ook naar de letter, letterlijk genomen; bv. ἰν ἰνῆ antwoord naar de letter. ἰν ἰνῆ een

raadsel waarbij men alleen de laatste lettergrepen van de woorden op geeft; bv. ἰν ἰνῆ voor ἰν ἰνῆ door het gebruik van zulk een dubbelzinnig woord foppen of bedotten, op eigen gezag handelen, G.

ἰν ἰνῆ KN. snee, afgesneden plak, lap of schijf (vrg. ἰν ἰνῆ). — ἰν ἰνῆ in plakken, lappen of schijven snijden; ergens een lap afsnijden of uitsnijden; ook kruiden en grassen afsnijden. SG. ἰν ἰνῆ bij ongeluk gesneden worden. ἰν ἰνῆ zie ben. — ἰν ἰνῆ voor iemand een snee of plak snijden of afsnijden. — ἰν ἰνῆ gesneden, aan plakken gesneden; een afgesneden stuk. ἰν ἰνῆ KN. een scheplepel van een klapperdop met een lange houten steel. — ἰν ἰνῆ met een i roes scheppen.

ἰν ἰνῆ kw. zva. ἰν ἰνῆ en ἰν ἰνῆ N., ἰν ἰνῆ, onwijs, van iemand die naar geen rede luistert. — ἰν ἰνῆ KN. buikzuiverend middel; een purgeermiddel gebruiken. — ἰν ἰνῆ KN. regelen, ordeuen; ontwarren, ontpluizen. G. — ἰν ἰνῆ de buik zuiveren; buikzuiverend, purgerend. — ἰν ἰνῆ KN., ἰν ἰνῆ KI. stoelgang of buikloop hebben (buikloop. G. volg. WW. ἰνῆ) — ἰν ἰνῆ buikzuiverend.

ἰν ἰνῆ KN. afgesneden stuk van vlakke lichamen (vrg. ἰν ἰνῆ en ἰν ἰνῆ). — ἰν ἰνῆ snijden, afsnijden, bv. van papier of linnen; een kleed snijden, naar het fatsoen knippen (vrg. ἰν ἰνῆ); fig. van iets een stuk afnemen of een gedeelte afhouden. — ἰν ἰνῆ met iets snijden of afsnijden. — ἰν ἰνῆ afgesneden stuk, afgehouden gedeelte.

ἰν ἰνῆ ἰν ἰνῆ een soort wormen aan bloedzuigers gelijk, die zich op waterachtige plaatsen ophouden. WW.

ἰν ἰνῆ kw. zva. ἰνῆ en ἰνῆ (Skr. h a r s a a, genoegen, plezier; genoeglijk, plezierig, van h a r s a, genoegen, lust, plezier). — ἰν ἰνῆ feestvieren (G. voor ἰν ἰνῆ plezier maken?). — ἰν ἰνῆ zie beneden.

ἰν ἰνῆ ἰν ἰνῆ en ἰν ἰνῆ kw. zva. ἰνῆ (Kawi-vormen van Skr. h a r s a; zie bij ἰν ἰνῆ). —

ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν en ἀνὸν ἰσχυρὸν *sva.*
 ἀνὸν ἰσχυρὸν
 ἰσχυρὸν *kw. sva. ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν (Skr. ἔρ σ χ ι ῥ ῑ ῥ ῑ,*
nijl, ijverzuchtig).
 ἀνὸν ἰσχυρὸν *kw. sva. ἀνὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν*
 ἀνὸν ἰσχυρὸν *zie ἀνὸν ἰσχυρὸν*
 ἀνὸν ἰσχυρὸν *kw. sva. ἰσχυρὸν*
 ἀνὸν ἰσχυρὸν *kw. sva. ἰσχυρὸν wolk; een eign. van*
den jongsten zoon van Ardjoenā (Skr. I r ā w ā n).
 ἀνὸν ἰσχυρὸν *zie bij ἀνὸν ἰσχυρὸν*
 ἀνὸν ἰσχυρὸν *oudere naam van een landschap in het*
oostelijk gedeelte van Java, misschien het tegen-
woordige B l o r a.
 ἰσχυρὸν *ook ἰσχυρὸν. eigenn. van den persoon,*
die vóór het aangaan van de Brātā-joedā geofferd is.
 ἰσχυρὸν *eigenn. van een Widā-dūri; en van*
den olifant, daar Bālārā Ēndrā op rijdt (Skr.
Ē r ā w ā ḥ a, Indra's olifant).
 ἰσχυρὸν *kw. sva. ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν*
 ἰσχυρὸν *kw. sva. ἀνὸν ἰσχυρὸν of ἰσχυρὸν ἀνὸν*
ἰσχυρὸν (ouweër? Skr. ἔρ ἰ ῥ ῑ ῥ ῑ a t i, bliksem); ook eigenn.
van de vrouw van Bālā-déwā, een dochter van
Sāl jā.
 ἰσχυρὸν *kn. verhindering, beletsel, ongeval, ver-*
hinderung als reden v. e. verzuim of iets derg.?—
 ἰσχυρὸν *kn. aangezien, dewijl. G. Vrg. ἀνὸν ἰσχυρὸν*
(Ar. عرض. accident, geval; wat in de weg
komt).
 ἰσχυρὸν *kn. verb. van horologie.*
 ἰσχυρὸν I. N. ἀνὸν ἰσχυρὸν, ἀνὸν ἰσχυρὸν. vóór, in
 ἀνὸν ἰσχυρὸν of ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν of ἀνὸν ἰσχυρὸν en ἀνὸν
 ἰσχυρὸν of ἀνὸν ἰσχυρὸν vóór, vooraan, vooruit; hier voren;
 te voren, vroeger; ook ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν in het ge-
 zigt, onder de ooggen, in *zamenstelling als ἀνὸν ἰσχυρὸν*
 ἀνὸν ἰσχυρὸν (zie ἀνὸν ἰσχυρὸν), en ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν in het
 gezicht, onder de ooggen (van den eigenaar), wegge-
 nomen worden (vrg. ἀνὸν ἰσχυρὸν). ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν
 ἀνὸν ἰσχυρὸν *ook wel enkel ἀνὸν ἰσχυρὸν of ἀνὸν ἰσχυρὸν*
 ἀνὸν ἰσχυρὸν *aanstaande, eerstkomende (maand bv.) ἀνὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν*
sva. ἀνὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν op de hoofdplaats
 als leenbezitter onderhoorig aan N. ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν de
 loerah vóór, de loerah van de wacht aan de Régol. —
 ἀνὸν ἰσχυρὸν *titel van de vrouw van een Mas-nga-*
 bēi. — ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν *zie ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν — ἰσχυρὸν*

ἰσχυρὸν vroeger of voorheen. — ἀνὸν ἰσχυρὸν (*gew.*
 ἀνὸν ἰσχυρὸν) N., ἀνὸν ἰσχυρὸν k. met het aangezigt gerigt
 naar. — ἀνὸν ἰσχυρὸν staan of zitten vóór of met
 het aangezigt gerigt naar, Rh. — ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν
 ἀνὸν ἰσχυρὸν *een object met het front toekeren*
 naar; met het front gekeerd zijn of staan naar,
 vóór zich, in het gezigt, hebben; kort vóór iets
 zijn, dicht toe zijn aan. — ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν
 ἀνὸν ἰσχυρὸν *tegenover een ander, of tegen-*
over elkander. — ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν de
plaats of ruimte vóór iets, bv. vóór de deur; ook
ἰσχυρὸν of ἰσχυρὸν vóór, in de tegenwoordigheid
van iemand. — ἀνὸν ἰσχυρὸν N. ἀνὸν ἰσχυρὸν k. ἀνὸν
ἰσχυρὸν kw. voorste, eerste, voornaamste; voor-
ganger; aanvoerder van troepen. — ἀνὸν ἰσχυρὸν
ἀνὸν ἰσχυρὸν voorbarig. — ἀνὸν ἰσχυρὸν N., ἀνὸν
ἰσχυρὸν k., ἀνὸν ἰσχυρὸν kw., naar voren. — ἀνὸν ἰσχυρὸν
ἀνὸν ἰσχυρὸν te veel naar voren, te ver vooraan.
 ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν *in praesentie*
 van iemand. — ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν *zie beneden.*
 II. ἀνὸν ἰσχυρὸν N., ἀνὸν ἰσχυρὸν MD., ἀνὸν ἰσχυρὸν K.,
 ἀνὸν ἰσχυρὸν kw., ἀνὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν of ἰσχυρὸν KI., voor-
 hebben, willen; ook, en dan ἀνὸν ἰσχυρὸν k., be-
 geeeren, verlangen; willen hebben. ἀνὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν op
 sterven liggen. [Het *kaw i* ἀνὸν ἰσχυρὸν beteekent lust,
 plezier in iets hebben, en van daar iets wenschen
 of willen (zie bij ἀνὸν ἰσχυρὸν); de beteekenis van vóór
 heeft het gekregen door het gebruik als *krāmā*
 voor ἀνὸν ἰσχυρὸν]. — ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν
 verwachten, hopen; verlangen naar. — ἀνὸν ἰσχυρὸν
 N. ἀνὸν ἰσχυρὸν k.; ἀνὸν ἰσχυρὸν KI., wil, begeerte, ver-
 langen, bedoeling, ook met lust, vlijtig in het
 leeren; en geneigd tot iets. ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν
 ἀνὸν ἰσχυρὸν uit eigen beweging, vrij-
 willig. ἀνὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ook ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν
 ἀνὸν ἰσχυρὸν of ἀνὸν ἰσχυρὸν en ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν
 ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν N., ἀνὸν ἰσχυρὸν MD.;
 ἀνὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν laat het maar wezen! laat hem (of
 haar) maar! ἀνὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν laat het maar
 wezen, dat ik sterf! laat mij maar sterven! ἀνὸν ἰσχυρὸν
 ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν of ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν N., ἀνὸν ἰσχυρὸν
 ἀνὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν k.; met wat bedoeling? waarom?
 — ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν ἀνὸν ἰσχυρὸν of ἀνὸν ἰσχυρὸν
 ἀνὸν ἰσχυρὸν enz., eig. ἀνὸν ἰσχυρὸν (al wat gewild wordt)
 zeggen, zich geheel schikken naar, iemand alles

ἄνω en ἄνω, zie ἄνω

ἄνω, zie ἄνω

ἄνω, zie ἄνω

ἄνω, kw. zva. ἄνω, ἄνω

ἄνω, ook wel ἄνω, I. eigenn. van den derden zoon van Pandoe; en naam van een berg in het oostelijk gedeelte van Java, ook Kawi-benaming van de Rêdjâsâ-boom (Skr. Ardjoena.) ὀνω or ὀνω, eigenn. van den Vorst van Mahispati. — II. kw. water dat zich in de holte van rotsen verzameld, volgens de Dâsâ-nâmâ.

ἄνω, zie bij ἄνω

ἄνω = ἄνω, kw. zva. ἄνω, ἄνω, zie verder ἄνω

ἄνω, kw. zva. ἄνω

ἄνω of ἄνω, en ἄνω, bij verkorting ἄνω, kw. zva. ἄνω, en ἄνω, titel van een jongeren broeder van den Vorst (verg. ἄνω). Tegenwoordig wordt dit woord algemeen gebruikt vóór de eigenamen van Pangerans en van hun zonen (Skr. arja en drja, achtenswaardig, achtbaar, iemand van een goede familie, iemand van de derde kaste. In het Javaansch schijnen ἄνω het Sanskr. arja, en ἄνω zva. ἄνω of ἄνω met elkander verward te zijn). — ἄνω is de titel van een achterkleinzoon van den Vorst, indien hem niet de titel van Pangeran verleend wordt. Dezelfde titel voert de oudste zoon van een dochter van den Vorst, die met een onedele gehuwd is, terwijl haar overige zonen ἄνω genoemd worden. — ἄνω, de woning van een Riâ.

ἄνω, zie ἄνω

ἄνω, zie ἄνω

ἄνω, kw. zva. ἄνω

ἄνω, zie op ἄνω

ἄνω, kw. zva. ἄνω

ἄνω, naam v. d. Ben dag v. e. paringkëllan ZG. 1879, 247, o.

ἄνω, KN., ἄνω, poët., geurig, welriekend, aangenaam en zacht van geur (verg. ἄνω); lieflijk van stem en toon van spreken. ἄνω, de schoonen. — ἄνω, een vrouw liefkozen, zoete woorden geven. ἄνω, pass. — ἄνω

ἄνω, KN. gebroken takken, halmen, bladen, gras enz., om, met modder gemengd, water af te dammen of een breuk in een dam te stoppen; (ook gebroken wapens. G.).

ἄνω, KN.; ἄνω, naam van een kleine groene bloem. — ἄνω, als irim-irim. ἄνω, ook wel ἄνω, KN. verbaasd, verbaasd van verwondering; zich verbazen (Ar. حيران; verg. ἄνω). — ἄνω, zich verbazen over. ἄνω, ook wel ἄνω, in verbazing. ἄνω, ten hoogsten verbaasd. — ἄνω, verbazend. — ἄνω, doen verbazen; als verbazend beschouwen; ook, en gew. ἄνω, verbazing wekkend. — ἄνω, wonder, wonderbaar. — ἄνω, verbazing; wonder. — ἄνω, wonderbaar, wonderwerk.

ἄνω, kw. zva. ἄνω, en ἄνω, ἄνω, kw. zva. ἄνω

ἄνω, ἄνω, of ἄνω, ook ἄνω, kw. zva. ἄνω (Ml. harimau; zameng. uit het Skr. hari, leeuw, en ἄνω, tijger).

ἄνω, KN. maat, in de muziek en bij het dansen. Zie ook ἄνω

ἄνω, ἄνω, of ἄνω, KN. eerbied, respect; eerbied; eer bewijzen; salueren (Ar. احترام). ἄνω, eerbiedige groete. — ἄνω, iemand eerbiedigen, respecteren; iemand eer bewijzen, eerbied betoonen. ἄνω, geëerbiedigd; vereering; respect, eerbiedige groete. — ἄνω, of ἄνω, eerbewijs. ἄνω, ἄνω, eerbiedig antwoord. — ἄνω, eerbetooning, eerbiedige groete; plegtigheden tot eerbetooning.

ἄνω, eigenn. van een Boelâ-vorst van Pringgâ-dâni (Skr. Hidimbâ).

ἄνω, eigenn. van de zuster van Arimbâ, de vrouw van Wrêko-dârâ (Skr. Hidimbâ).

ἄνω, zie ἄνω

ἄνω, kw. 1. zie bij ἄνω 2. zva. ἄνω (verg. ἄνω) Skr. agra, spits, kop; en aga, berg). ἄνω, zie ἄνω

ἄνω — ἄνω, met de handen het vuil bijéén rapen (en verwijderen), dat door den

արևմտոս *zie bij արևմ*

արևատու N., արևատուներ K., naar gissing, op het oog, ongeveer. (Vrg. արևտու). — արևատու արևատուներ ten naasten bij met het gezigt schatten of op het oog bepalen.

արևատուներ *zie արևատու*

արևադար K.N. sterke draaijing, zooals van een tol. — արևադար ertek draaijen of ronddraaijen. — արևադար արևադար gieren, van een sterke wind. G. (Vrg. արևադար).

արևադար K.N. het waaijen van de wind. — արևադար waaijen. — արևադար gaan waaijen, opsteken. (Vrg. արևադար). — արևադար bewaaijen, Waj. I, 75, 5.

արդար *ook wel արդար* K.N., արդար K.I., rooken; *ook wat* gerookt wordt, tabuk? in Rs. արդար արդար արդար արդար rooktabak (Grondv. արդար). — արդար արդար iets rooken. — արդար արդար te rookeu geven aan. — արդար արդար արդար iets te rookeu geven, laten rooken. — արդար արդար wat gerookt wordt, de tabak. — արդար արդար of արդար արդար K.N., արմառառ or արմառառ K.I. amfoenpijp.

դարդար *of* դարդար K.N. het ergens uitkomen, uitsteken, uithangen van iets, zooals van een uitstekende pin. դարդար դարդար het uitstooten van de adem. — դարդար *of* դարդար uitkomen, uitsteken, zooals van de klauwen van een tijger; uitschieten, zooals van de tanden, *ook v. een boom; ook* uitschieten, zoodat iets langer wordt.

արմառ K.W. *zva.* արմառ (Skr. o e d a d i).

արմառ *ook wel* արմառ K.N. gewoonte, gebruik; oud gebruik; tot gewoonte hebben, gewoon zijn; gewoonlijk, in zwang (Ar. արմառ). արմառ gewoone. արմառ արմառ gebruikelijke gewoonte, doorgaand gebruik. — արմառ gewoonte, gebruik.

արդար *zie* արդար

դարդար *zie* դարդար

արմառ K.W. *zva.* արմառ (Skr. a d i t y a).

արմառ *ook* արմառ K.N. venkel, Foeniculum vulgare, Grtn. Nat. fam. der Umbelliferae. արմառ Illicium Anisatum. I. Nat. fam. der Magnoliaceae, steranijs. արմառ anijs, Pimpinella Anisium I. — արմառ արմառ *volg.* C.P. een grassoort. Fil. *geest op:* Gomphrena globosa.

I. Nat. fam. der Amarantaceae, sierplant.

արմառ *eign.* van een Patih van Dwārāwati.

արմառ K.N. stijl van een brief, en de vorm van het hoofd van een brief. Waarschijnlijk het Ar. adabija (ادبیه). Vrg. արմառ

արմառ K.N.; արմառ արմառ de eerste, voorste zijn in het gaan; een kleine boom, de Croton Tiglium, fam. Euphorbiaceae; het hout, de bladeren en zaden worden gebruikt om visschen te bedwelmen; de wortel wordt tegen waterzucht aangewend, terwijl de zaden en olie sterk drastisch werken; *ook zva.:* — արմառ արմառ (W. II, 38, 6 արմառ արմառ) naam van een verdicht of fabelachtig beest, naar men zegt een soort van olifant. — արմառ *zie* արմառ

արմառ *ook wel* արմառ K.N. regtvaardig, regtvaardigheid; regt (Ar. عدل; Vrg. արմառ). — արմառ beregten. արմառ pass., en regtvaardigheid. — արմառ արմառ regtspraak, regterlijke uitspraak; gereg, gerigt; regtbank.

արմառ արմառ *zie bij* արմառ արմառ *zie bij* արմառ

արմառ K.K., uit de grond opborrelen (Vrg. արմառ bij արմառ). — արմառ opwellen, van vuiligheid, uitbreken v. zweel. արմառ արմառ aan de oppervlakte v. h. water komen van bedwelnde visschen; opstijgen van rook. — արմառ opwellen, van een gedachte. — արմառ naar buiten komen, te voorschijn komen; zich bewegen; de gewenschte uitkomst hebben, slagen, uitgedreven, door een vijand; ingenomen, van een vesting. դարդար դարդար geen uitwerking hebben, van een medicijn; impotent, van een man. — արմառ wel, bronader.

արմառ արմառ (արմառ Rh.) *volg.* C.P. een grassoort.

արմառ *zie bij* արմառ

արմառ *zie* արմառ

արմառ K.N. ooghaar, de haartjes van de oogleden. արմառ արմառ de pennen van het vischtuig արմառ en de deurtjes van de արմառ

դարդար K.N. een wonder, iets wonderbaars, G. (Vrg. դարդար).

արմառ *zie* արմառ

արմառ *zie* արմառ

անոն I. KN., անդունդը և արմուկը KI. wat een meerdere aangeboden, gezegd of te kunnen gegeven wordt, aanbod, voorstel, adres, petitie, verklaring, mededeeling, opgaaft, verslag; in *zamenstelling met de benaming van een voorwerp dat aangeboden wordt*, zva. անոնն ԲՎ. անոն արմուկ (Vrg. անդունդը). անոնդուրմուկս mijn eerbiedig antwoord — անոնուոն gescheuk, waarmeê iemand bij zijn meerdere komt; geschenken aanbieden; ten gescheuk aanbieden. — անոն արմուկը zeggen, spreken, tot een meerdere. — անոնոն of անոն և արմուկը aangeboden, geadresseerd, ingediend, aangegeven, ter kennis gebracht; het aangeboden worden; geadresseerd aan, in opschriften van brieven. — անոնն արմուկը անոն արմուկը aanbieden adresseren, mededeelen, voorstellen aan of ter beschikking stellen van; uitnoodigen, inviteren անոնն արմուկը kennis geven. արմուկը անոնն iem. aandienen. անոնոնուոն of անոնոնուոն pass.; ook een uitnoodiging, en een uitnoodiging aannemen, op een uitnoodiging komen. անոնոնուոն ook een ellipt. uitdr. voor անոնուոն of անոնուոն ik bied U mijn groete aan. — անոնուոնն den een en ander uitnoodigen, gasten inviteren. — անոնոնուոն արմուկը անոնուոն արմուկը և անոնուոն արմուկը een object aanbieden, voorstellen, voordragen, indienen, ter beschikking stellen; iemand aandienen; zich wenden of adresseren tot een meerdere voor of over. արմուկը անոնուոն և անոնուոն ik vraag eerbiedig verschooning. — անոնոնուոն wat aangeboden, voorgesteld, gezegd, verklaard, mededeeld, berigt of ingediend wordt; անոն և անոնոնուոն een adres, berigt, enz. — անոնոնուոն verklaring, mededeeling, opgaaft, verslag, adres.

II. ար. Sd. MI. KN.; անոն regelen, in orde brengen, arrangeren. — անոնոնուոն և անոնոնուոն արմուկը regeling, arrangement.
 անոնուոն KN. kalm, bedaard; zachtmoedig (vrg. անոն արմուկ) — անոնուոն և անոնուոնուոն kalm maken, kalmeren.
 անոնուոն KN. naam van een kinderspel, bestaande in het gooijen met steenen naar een op zijn eind gezette baksteen, met het doel om die te raken en om te gooijen.

արմուկ KN. zva. արմուկ KN. ronde schijf, plak, koek; rond gesneden blad. անոնոն կնոոսգատ (zie անոն արմուկ). անոնոն^o een holle beitel. — արմուկ tot een ronde schijf maken. — արմուկն mv.; en spijzen op rondgeknipte bladen schicken. — արմուկը և անոնուոն aan ronde schijven. — արմուկն zie ben.
 արմուկուոն KN. een kramer in koper- en ijzerwerk en andere snuisterijen; daarin op de markt winkelen. արմուկն արմուկն naam van een soort van houtwormpje. — արմուկնուոնուոն kraam of wuikeltje van snuisterijen. Vrg. արմուկնուոն
 արմուկն KN. KN. zva. արմուկն և արմուկն opschudding, tumult, geraas, getier. — արմուկն արմուկն zva. արմուկն արմուկն
 արմուկն KN. zva. անոնուոն (Skr. oettara); ook eign. v. d. derden zoon v. d. Vorst v. Wirâtâ.
 անոնուոն of enkel արմուկն naam v. d. woonplaats van Bâtârâ Wisnoe (volg. WW. արմուկն և անոն).
 անոնուոն 1. KN. zva. արմուկն և անոն և անոն 2. KI. van արմուկ luis. անոն և անոնուոն KN. knoopsgat. — անոն և անոնուոն opkweeken, opvoeden. — անոն և անոնուոն obj. den.; ook zva. անոն և անոնուոն — անոն և անոն և անոնուոն opkweeking, opvoeding.
 արմուկն of արմուկնուոն KN. de hersens, het brein (vrg. արմուկնուոն).
 արմուկնուոն KN.; արմուկն և արմուկնուոն zva. արմուկն և արմուկն laag, gemeen.
 արմուկնուոն KN. gierst (vrg. արմուկնուոն).
 անոն և անոն KN. of անոն և անոն de Javaansche benaming van de արմուկն. Tj. Rh.
 արմուկնուոն KN. pees, spier, zenuw, en slagader; pezen, spieren hebben; gespierd zijn; gespierdheid v. d. hals door dikwijls te hebben gevochten, die bezitten, (Rh.), den ouderdom (beter de kracht?) hebben om te vechten, (WW.) v. e. klophaan gezegd. արմուկնուոն և անոնուոն pezen van, of als, ijzer.
 արմուկնուոն և անոնուոն een slingerplant, Plukenetia corniculata, Pers. het jonge kruid en de vruchten worden, in stoom gekookt, bij de rijst gegeten; de laatste hebben een zoetachtigen smaak.
 անոն և անոն KN. duidelijk, bv. zien; het is duidelijk, het spreekt van zelf, van iets dat uit zich zelf duidelijk is in te zien, ook bekrachtigd, door een

volmaaktheid; deugd; deugdzzaam; wat boven de gewone bruidschat door de oulers aan de bruid wordt meegegeven. ἀποδοθήνην νόορ alles, vooral. — ἀποδοθήνην het hoofd; de hals of keel (zamengesteld uit ἀποδοθήνην en ἡμισία). Skr. o e t t a m ā n g g a, het hoofd.

ἀποδοθήνην zie ἀποδοθήνην

ἀποδοθήνην KW. zea. ἀποδοθήνην en ἀποδοθήνην (Skr. ā t m a k a, doch alleen in zamenstellingen van ā t m ā, ἀποδοθήνην).

ἀποδοθήνην KW. zea. ἀποδοθήνην (Skr. ā t m a d j a).

ἀποδοθήνην zie bij ἀποδοθήνην

ἀποδοθήνην KN. aansporing. — ἀποδοθήνην ook wel ἰσχυροῦς aansporen, aanmoedigen, ook en veelal herh.: opwekken of aanzetten tot.

ἀποδοθήνην zie ἀποδοθήνην

ἀποδοθήνην zie ἀποδοθήνην

ἀποδοθήνην Ar. اثبات, bevestiging, bewijs.

ἀποδοθήνην beter ἀποδοθήνην KW. vreeslijk, schrikverwekkend: geweldig, verbazend (Skr. a d b o e t a). — ἀποδοθήνην ook ἀποδοθήνην hetzelfde.

ἀποδοθήνην ἀποδοθήνην zie bij ἀποδοθήνην

ἀποδοθήνην KW. zea. ἀποδοθήνην

ἀποδοθήνην poet. ἡμισία N., ἡμισία K., telling, rekening, berekening; ἡμισία in poëzie getal. ἀποδοθήνην naar zijn telling of rekening; ook fig. ἡμισία (of ἡμισία) ἡμισία ἡμισία niet tellen of rekenen; niets ontzien. — ἡμισία ἡμισία tellen, rekenen; iets tellen, optellen, berekenen (overwg en W.S. 131). ἀποδοθήνην ἀποδοθήνην het een of ander uitrekenen. ἡμισία ἡμισία niet geteld of gerekend, niet in aanmerking genomen worden, en zoo dan ook ἡμισία "uithoofde" ἡμισία verder: in tel komen, geacht woren, ἡμισία ἡμισία niets geven om, bv. den dood. Rh. ἀποδοθήνην zea. ἡμισία ἡμισία ἡμισία waaraan men meer of min met ongerustheid of bezorgdheid denkt. — ἀποδοθήνην ἡμισία berekenen of optellen. — ἀποδοθήνην ἡμισία ἀποδοθήνην rekening, optelling, getal; te tellen, te rekenen, te berekenen. ἀποδοθήνην talloos, onberekenbaar. ἀποδοθήνην een rekening. — ἀποδοθήνην ἀποδοθήνην ἡμισία ἡμισία ἡμισία het rekenen, de rekenkunst; verrekening, afrekening; met een ander of met elkander rekenen of afrekenen. — ἀποδοθήνην ἀποδοθήνην ἡμισία ἡμισία ἡμισία deen, ka-

rig. — ἀποδοθήνην ἀποδοθήνην het tellen, enz., rekening, oordeel; berekening, overleg. — ἡμισία ἡμισία of ἡμισία N., ἡμισία K., berekening, uitrekening. — ἡμισία N., ἡμισία K., iets berekenen. — ἡμισία ἡμισία mv.; ook ἡμισία KN door uitrekening waarzeggen; door berekening waarzeggen aan; door berekening een waarzegging doen omtrent. — ἀποδοθήνην of ἡμισία ἡμισία N., ἡμισία ἡμισία K., rekenschap, rekening en verantwoording. ἀποδοθήνην zea. ἀποδοθήνην ἀποδοθήνην ook ἡμισία ἡμισία KN. waarzegging, door berekening.

ἡμισία N., ἀποδοθήνην K., schuld in geld of voor verbruikleen; en ἡμισία N., ἀποδοθήνην ἡμισία of ἡμισία K., geldschuld hebben, schuld in geld of voor verbruikleen maken, schuldig zijn, geld leenen. ἀποδοθήνην pass. ἀποδοθήνην doodschuldig, de dood verdiend hebben, door iemand het leven benomen te hebben. ἀποδοθήνην zijn leven aan iemand verschuldigd wezen. ἀποδοθήνην de schuldenaar. ἀποδοθήνην ἀποδοθήνην bij den een of ander geld te leen vragen. — ἀποδοθήνην ἀποδοθήνην geld te leen geven aan; ook geld leenen van. — ἡμισία ἡμισία ἀποδοθήνην ἀποδοθήνην geld te leen geven, geld leenen voor. — ἀποδοθήνην KN. iemand die gewoon is op crediet te koopen; een schuldemaker. — ἡμισία KN. schuldvordering; ook ἡμισία of ἡμισία schuldeischer, de schuldeischer. ἀποδοθήνην of ἀποδοθήνην een schuldvordering hebben. ἡμισία ἡμισία of ἡμισία ἡμισία ook wel ἡμισία ἡμισία of ἡμισία ἡμισία ἡμισία N., ἀποδοθήνην ἡμισία K., schuld en schuldvordering, de een den ander debiteren en crediteren, debet en credit. — ἡμισία ἡμισία KN., ook ἀποδοθήνην K., geld of iets in verbruikleen geven; borgen. — ἀποδοθήνην ἀποδοθήνην ἀποδοθήνην verschuldigd, verplicht, onder een schuld of verplichting gebracht; verplichting. ἀποδοθήνην ἀποδοθήνην zijn leven verschuldigd zijn aan.

ἡμισία ἡμισία zie ἡμισία ἡμισία KN.: ἡμισία ἡμισία naam van een insect.

ἡμισία KW. een woordje zonder beteekenis G. (Skr. ā s, een uitroep, o!).

ἡμισία KW. zea. ἡμισία ἡμισία ἡμισία zie bij ἡμισία ἡμισία

արայքա. *zva.* անհայտ անդ (hoes!) KN. *een toeroep om stille te gebieden, st! ook tegen vechtenden houd op!*

դռայր. *kw.* *hijas voor ahijas (տղղառայր). pahijas (տղղառայր).*

դռայր. *kw.* *zva.* արայր շիբլի. — արայր շիբլի *doorzijpelen, van een aarden pot of lekke ton.*

տռայր. *zva.* դռայր արայր արայր արայր *en zva.* արայր in de hoogste mate, ten eerste, ook: uiterste grens toppunt, *en windstreek, WS. 90.*

տռայր. անդայր. հոնդ (Skr. *sz w d*; *en անդայր is een verb. krāmā-vorm van անդայր. kw.* *houd*). անդայր *een soort spin.* անդայր *een wilde hond (vrg. bij անդայր).* անդայր *een otter.* — անդայր *gelijk een hond; iemand een hond noemen.* — անդայր *een nachtvogel, die een keffend geluid maakt, Rh.*

անդայր *of անդայր. KN.* *rusten.* — անդայր *of անդայր* *gaan rusten, rust nemen.* անդայր *rusten om adem te scheppen, Zoo ook անդայր անդայր անդայր — անդայր անդայր een object laten rusten.* անդայր *zich rust geven, gaan uitrusten.* անդայր *wat uitblazen. անդայր դայր* *telkens wat uitrustende, op zijn gemak? bv. varen.*

անայր. *kw.* *éénig (Ml. as d: vrg. ան). անայր անայր* *de eenige Heer, de Heer die één en alles is, zva. անայր անայր (Ml. Toean jang as d).*

անայր. *KN.* անայր. *kw.*, *wat ergens in is, inhoud; pit, kern, van een vrucht; ook de knol van sommige planten; tot inhoud hebben, inhouden; inhoudende, met... er in; ook v. iemand, die vervuld is v. lessen en vermaningen v. e. pandita: zin hebben, niet zinledig zijn (Sd. 83 i).* անայր *անայր* *vol met water, անայր անայր* *zonder iets er in, leëg. անայր անայր (poët. դայր անայր) al wat er in is. անայր անայր* *garen-pit, d. i. het klosje daar het garen omgewonden is. — անայր անայր of անայր poët. inhouden, bevatten. — անայր անայր* *indoen in; vullen, aanvullen, invullen; inschenken; een geweer laden. անայր անայր անայր* *vullen. — անայր անայր անայր noemt men het oog, als de oogappel met een witachtig vlies is overtrokken. ZG. 1866, 78. — անայր անայր*

դայր *iets ergens indoen en er meê vullen; een geweer laden met. — անայր անայր* *gevuld, opgevuld; de lading van een vuurwapen. — անայր անայր անայր անայր* *opgezette beesten. — անայր անայր անայր* *ook wel անայր անայր* *wat ergens in is; bevolking van een land, van de zee (d. i. de vissehen), van het woud (de dieren); inboedel van een huis; vulsel van iets. — անայր անայր* *in-houd, volheid.*

անայր *ook անայր. kw.* *zva.* անայր *pijl (Skr. is o e).* — անայր *of անայր. zva.* անայր *met een pijl schieten.*

անայր. *KN.* *de darmen van een beest (vrg. անայր անայր).*

անայր. *kw.* անայր

անայր. *kw.* 1. *zie անայր.* 2. *zva.* անայր — անայր *անայր* *zva.* անայր *ellendig. — անայր անայր անայր անայր* *(ook անայր անայր K. 11, 26.) kw. en KN zva.* անայր անայր *mishandeld worden. անայր անայր անայր* *ellendig. անայր անայր անայր* *een ellendige dood.*

անայր *zie անայր*

անայր *boontje, pitje bv. uit katjang, e. derg. CP.*

անայր. *KN.* *onheuschheid, knorrigheid (vrg. դայր դայր en դայր դայր).* — անայր *knorrig zijn vooral van iemand, die tegen zijn zin genoodzaakt is iets te doen; grauwen; knorrig toespreken.*

անայր *of անայր. KN.* *het geslepen worden, bv. van een mes (անայր. kw. zie bij անայր en een ander անայր zie beneden). — անայր of անայր* *wetten, scherpen, slijpen, aanzetten; met slechte raad opstoken, kwaad leeren; ook spijzen in orde schicken op een schotel, bv. voor een offer of bruiloft. — անայր անայր mv. en met water schoonmaken, omvegen of afwasschen, bv. borden, kelken, enz. — անայր անայր* *een schotel met rijst en toespijzen, waaruit velen bij plegtige gelegenheden tegelijk eten. անայր of անայր zie անայր beneden.*

անայր *zie անայր*

անայր *zie անայր — անայր zie beneden.*

անայր *in poëzie ook անայր in de spreektaal ook անայր անայր en անայր անայր, անայր of անայր անայր. անայր MD.* *nog, nog steeds, voortdurend; nog aanwezig zijn, nog bestaan, nog leven; bij vergelijking nog meer. անայր անայր* *nog*

అంబు *ook wel* అంబు KN. wortel, oorsprong, afkomst, afstamming; afkomstig uit een plaats of geslacht: of van iets (Ar. اصل, asl). అంబు అంబు (de wortel van het geval) het cijfer, dat aanwijst in hoeveel deelen een nalatenschap verdeeld moet worden, *ook zva.* అంబు mits. — అంబు of అంబు hetz. volgens een andere uitspraak van hetzelfde Arab. woord; zóó heeten in Rëmbang geërfde sawah's. — అంబు iets beschouwen als ergens van afkomstig (zie ook bij అంబు).

అంబు of అంబు KN. inkomst, opbrengst, voordeel, nut, winst (Ar. حاصل). అంబు waartoe dient het? — అంబు అంబు voordeel zoeken of bejagen. — అంబు voordeel geven; voordeelig, nuttig. అంబు bevoordeeld; inkomsten, voordeeltjes. — అంబు (of అంబు) అంబు అంబు అంబు inkomsten, voordeelen; een voordeeltje. అంబు KN; అంబు-అంబు hier en daar wat opschommelen, ophalen, of wat te verdienen vinden. *Vrg.* అంబు

అంబు KN. 1. oorsprong, afkomst, afkomstig; van een woord afgeleid, zie అంబు *ook* een verhaal. — అంబు iets vertellen, verhalen aan. WW.; in een gesprek het woord opvatten en op zijn beurt iets zeggen. — అంబు over iets in een gesprek het woord opvatten of iets in het midden brengen.

అంబు KW. *zva.* అంబు అంబు *en* అంబు అంబు Wangsállan. అంబు అంబు అంబు = అంబు

అంబు zie అంబు

అంబు Ar. oesalli, ik zal bidden; begin van een formuliergebed. అంబు formuliergebeden lezen, *bv.* van de priesters bij een begraafnis.

అంబు Ar. اسلام *ook wel* అంబు KN. het Islamisme, de Mohammedaansche godsdienst; Muzelman zijn, Mohammedaan worden. — అంబు *ook wel* అంబు Muzelman maken, tot de Mohammedaansche godsdienst bekeeren.

అంబు m. KW. *zva.* అంబు volgens de Dásá-námá de top van een berg (samengest. uit అంబు *zva.* అంబు *en* అంబు of volgens PK. verbastering van het Skr. sjrנגga, bergtop).

అంబు *zva.* అంబు ZG. 1882, 204.

అంబు KW. *Mal.*, *zva.* అంబు అంబు *Mal.* كائل اسف, stoomboot.

అంబు KN. het zuigen (*vrg.* అంబు). — అంబు of అంబు *ook wel* అంబు zuigen, aan iets zuigen, lurken; inzuigen, opslurpen; ruiken. అంబు అంబు *fig.* polsen, zoeken uittevoorsien.

అంబు KN. veeg, streek, veeglap. అంబు een veeg, een streek, om een gering verschil aan te duiden bij het toetsen, en in 't algemeen een ziertje. అంబు-అంబు lap, dweil. అంబు of అంబు KN, అంబు of అంబు KI. handdoek, zakdoek. — అంబు strijken over, wrijven, vegen. — అంబు-అంబు wat afvegen, wisschen, streelen. — అంబు afvegen; uitwisschen; bestrijken of inwrijven met. అంబు *poët.* — అంబు-అంబు afvegen met. అంబు (*welligt elliptisch voor* అంబు) అంబు wat dient om den nasmaak v. h. eten te verdrijven? *een uitdrukking voor dessert, sigaren en derg.* te M. in 'Tj. *ook* zonder అంబు.

అంబు అంబు-అంబు zie bij అంబు.

అంబు KW. *zva.* అంబు *Skr.* hásiya, belagchelikhheid, spot, scherts.

అంబు KW. *zva.* అంబు

అంబు KW. *zva.* అంబు

అంబు KW. *zva.* అంబు

అంబు KW. *zva.* అంబు అంబు అంబు

అంబు KW. *zva.* అంబు అంబు

అంబు KI. van అంబు naam, *voornamelijk* voor de naam of namen van God (Ar. اسم), *coll. meerv.* van اسم, naam.)

అంబు అంబు zie అంబు

అంబు KN. zuur, rinsch, wrang; tamarinde. అంబు Rinsche wijn. అంబు tamarindebloesem, ligt oranje van kleur. *Zoo van een zekere kleur van een kat.* — అంబు van tamarinde voorzien. — అంబు iets dat een wrange smaak heeft; een bitter lijden, wederwaardigheid; het slagtoffer van iets; de tusschenruimte tusschen de vingers అంబు-అంబు naam van een kost. అంబు niet voldoende 'uitgezuurd' van grond. SG.

అంబు of అంబు KN jaargetijde, seizoen, het jaargetijde voor iets (Sd. hetz. *Vrg.* M. oesim).

voeren, z. a. een burrie en dergelijken.

ἄνεμος kw. zva. ἄνεμος ἔστιν ἡ ἀτμός τῆς ἀέρος I. KN. lucht, luchtruim; de lucht, atmosfeer, het klimaat van een plaats. ἄνεμος ἡμέτερος het licht van de lucht, het daglicht. II. KN. begeerte, lust, drift (dr. حوي) ἀνεμώσθη begeerten en drijven, of drijven en hartstogten. ἐπιάνεμος zie ἀνέμιον — III. ἄνεμος ἡμέτερος eigm. Eva (dr. حوي).

ἄνεμος kw. zva. ἄνεμος (Sd. riet, bamboeriet). zva. ἄνεμος

ἀνεμώσθη kw. zie ἄνεμος KN. asch; ook graad van bloedverwantschap, bv.: ἄνεμος ἡμέτερος in leeftijd zijt gij ouder, maar ἀνεμώσθη ἡμέτερος in bloedverwantschap ben ik ouder". ἀνεμώσθη aschregen, waarvan een Kr. ἀνεμώσθη en een desa naam, C.P., en stofregen, motregen. ἀνεμώσθη ἡμέτερος een soort van pisang. — ἀνεμώσθη kw. dienstdoen, onderdanig zijn? G. zie ἀνεμώσθη KN. lastig vallen, met een huwelijksaanzoek of dienstaanbieding. — ἀνεμώσθη stoookplaats, haard, oven, keuken, kombuis. — ἀνεμώσθη of ἀνεμώσθη K., ἀνεμώσθη K., aschkleur, grauw, grijs, vaal. ἀνεμώσθη is ook de naam van den 26sten zoon van Watoe-goenoeng en van de 28ste Woekoe.

ἀνεμώσθη KN. het wuiven met de hand tot wenk om te naderen. — ἀνεμώσθη met de hand wuivende wenken, tot zich wenken — ἀνεμώσθη ἡμέτερος wuiven of wenken met bv. de linkerhand. ἀνεμώσθη het wuiven, wenken; wenk. — ἀνεμώσθη of ἀνεμώσθη zich bewegen, van de hand gezegd. — ἀνεμώσθη de hand of handen bewegen.

ἀνεμώσθη KN. ἀνεμώσθη tegen iem. met den mond een scheef of grijnzend gezicht trekken uit scherts of om iem. te bespotten. — ἀνεμώσθη zulk een gezicht trekken, Rh.

ἀνεμώσθη 1. zie ἄνεμος III. — 2. kw. hoe ook, welke ook. G. ἀνεμώσθη onbepaald, onzeker. G. 3. kw. zva. ἀνεμώσθη 4. ἀνεμώσθη (ml. oewar) een soort van aap, hylobotes leuciscus.

ἀνεμώσθη zie ἄνεμος

ἀνεμώσθη — ἀνεμώσθη ἡμέτερος een uitroep van verwondering?

ἀνεμώσθη KN. tegenzin, afkeer; een tegenzin of afkeer hebben tegen of van, ingenomen tegen. ἄνεμώσθη

in krāmā ook ἄνεμώσθη evenwel, nogtans, intusschen (Skr, éw am, zóó). ἄνεμώσθη (ἄνεμώσθη poet.) of ἄνεμώσθη, ἄνεμώσθη ἡμέτερος of ἄνεμώσθη Md., ἄνεμώσθη ἄνεμώσθη ἀνεμώσθη of ἄνεμώσθη ἀνεμώσθη, niettegenstaande dat, desniettemin. — ἀνεμώσθη een afkeer of atschuw hebben van; afkeer iubeozemen, tegenstaan, lelijk staan. — ἀνεμώσθη afkeerig, stuursch. — ἀνεμώσθη ἀνεμώσθη afkeerig maken; afkeer verwekkend, hatelijk. — ἀνεμώσθη ἀνεμώσθη voorwerp van afkeer of afschuw; een afkeer of afschuw verwekkend tooneel. — ἀνεμώσθη gew. ἀνεμώσθη met eenige tegenzin; onverschillig, koel. — ἀνεμώσθη onverschillig zijn, geen behagen in iets scheppen. — ἀνεμώσθη met tegenzin of onverschilligheid behandelen.

ἀνεμώσθη KN. duizendtal. ἀνεμώσθη duizend. ἀνεμώσθη N., ἀνεμώσθη K., twee duizend. ἀνεμώσθη wordt de bevolking genoemd in onderscheiding van de hoofden en ambtenaren. — ἀνεμώσθη voor iemand op den duizendsten dag na zijn overlijden een offerande doen. — ἀνεμώσθη duizenden, bij duizenden (zie ook bij ἀνεμώσθη). — ἀνεμώσθη een ambtenaar van een rang beneden een klivon, en daarop volgen telkens een rang lager ἀνεμώσθη, ἀνεμώσθη, ἀνεμώσθη of ἀνεμώσθη De benamingen van deze rangen naar getallen schijnen alleen een hooger en lager rang te beteekenen.

ἀνεμώσθη (of ἀνεμώσθη) KN. klasse, categorie; daartoe behoorend. ἀνεμώσθη ἡμέτερος iemand van de klasse der slechte menschen. ἀνεμώσθη ἡμέτερος rangschikken onder een klasse.

ἀνεμώσθη kw. zva. ἀνεμώσθη

ἀνεμώσθη kw. zva. ἀνεμώσθη ἀνεμώσθη

ἀνεμώσθη kw. zva. ἀνεμώσθη

ἀνεμώσθη KN. 1. zie ἄνεμος 2. ἀνεμώσθη roepen, hard roepen, toeroepen; kw. ἀνεμώσθη en ἀνεμώσθη schreeuwen, uitroepen, geweld maken. De grondvorm is dus ἀνεμώσθη

ἀνεμώσθη zie ἄνεμος

ἀνεμώσθη zie ἀνεμώσθη

ἀνεμώσθη zie ἀνεμώσθη

ἀνεμώσθη N., ἀνεμώσθη K., ἀνεμώσθη KW., moeilijk, bezwaarlijk, ongemakkelijk; moeilijkheid, moeite,

gehouden, *bv. van een markt (erg. արարողը zie ook bij ա. III).* — *դուրստեղը*, afgescheurd, nitgescheurd, *zoodat er een goed stuk af of uit is, zva. դուրստեղը մեծդրո՞ւ* hij heeft een groot gat in zijn been. — *արարողական* of *դուրստեղական* verwaarloozen, *bv. zijn geregelde werkzaamheden; een pasar niet houden; geen onderhoud meer besteden aan.* — *դուրստեղանք* uitgescheurd, *zoodat er een gat, holligheid of geul in is.*
արմար KN., *արմարի արմար* of *մեծ արմար* de vinger er op zetten, er aan roeren, *bv. om iets te onderzoeken. erg. in peuteren, bv. in zand, uit verlegenheid wat te doen. Vrg. արմարը en արմար*
արարողը zie *արարող*
արդարանք KN., *արդարանքի արարող* of *դուրստեղի արարող* het gesuater van een eend, snateren als een eend (*դուրստեղանք*); ook een hikkend geluid maken, *v. misselijkheid.*
արարողը zie *դուրստեղ*
դուրստեղ — *դուրստեղանք* KN. verscheuren, A 24, 5. *մի դուրստեղանք արարողը առաջ Vrg. արարողը*
արարող of **արարողանք** KN. een voorgeven, voorwendsel; voorgeven, voorwenden; veinzen, huichelen. — *արարողանք* iets voorgeven of voorwenden omtrent; *iets tot voorwendsel gebruiken.* — *արարողը* voorwendsel, voorgeven; een voorwendsel gebruiken. *Օրհմար* voorwending van zeligheid, gehuichelde vroomheid, schijnheiligheid.
արարողը ook *wel արարողը* KN.; *արարողը* verstuiven, wegstuiven of wegvliegen; er uitvliegen, *zoodat het verspreid en verstroot raakt.* — *արարողը* in het wilde of in het blinde nemen of pakken, in het wilde *steken.* Waj. II, 120, 9 v. o. *արարողանքը* her- en derwaarts doen stuiven, verstrooijen; *zijn geld of goed* verkwisten. — *արարողը* inéénloopen, samenloopen, zich vereenigen. *արարողը* doen verstuiven *enz.*
արարողը *zva. արարողը* WW. *արարողը* KN. met drift aanvallen, er stout op los gaan (*erg. արարողը*). *արարողը* in het wild om zich heen slaan, G. *արարողը* *արարողը* in blinde woede om zich slaan, doldriftig er op los. K. en Dam. Woe. *Zie ook արարող*

արարող KN. 1. druk, druk en ijverig bezig. 2. het zachtjes met de hand strijken, streelen, knijpen of knuffelen. — *արարող* of *արարողանք* zachtjes met de hand wrijven, streelen, knijpen of knuffelen; ook verkuoeljen en in de war brengen.
արարողը zie *դուրստեղ*
արարողը zie *bij արարողը*
արարողը zie *արարողը*
արարող KN. duurzaam, onverslijtelijk, voortdurend, onvergankelijk. *արարողը* blijven voortleven. — *արարողանքը* lang doen duren, het er lang meê doen, zuinig zijn op.
արարող KN.; *արարող* een vrouw of meisje schaken; dubbelziinnige toespelingen houden met een vrouw, met of zonder bijbedoelingen, R. v. K. — *արարողը* *mv.* — *արարողը* geschaakte.
արարող KN. zuinig, spaarzaam door zuinig gebruik; bezuiniging. — *արարողը* bezuinigen, *erg.* zuinig op zijn, bij kleine beetjes van gebruiken, Tj.
արարող = *արարողը*
արարող KW. *zva. դուրստեղ (erg. արարող); KN. zva. արարողը en արարողը արարողանքը en արարողանքը* al wat dient tot behulp om iets voor een tijd vast te zetten of bijéén te houden, een steun, klamp, band *enz. (ook fig. iemand op wien men steunt.)* — *արարողանքը en արարողանքը* van zulk een middel voorzien; steunen, beschermen. *արարողը* zie *ben.*
արարողը *zva. արարողը* 1. K. 7, 20. 2. koord of touw, *v. e. tol, Rh.*
արարողը zie *արարողը*
արարողը zie *արարողանքը*
արարողը zie *դուրստեղ*
արարողը K. zie *արարողը արարողը* en *արարողը*
արարողը zie *արարողը* en *արարողը*
արարողը zie *արարողը*
արարողը ook *wel արարող* of *արարողը* KN. weifelend, waukelend, weifelmoedig, huiverig; aarzelen; *ook naam van de 5de արարողանքը արարողանքը* weifelmoedig, twijfelmoedig, voortdurend huiverig.
արարողը zie *արարողը*
արարողը zie *արարողը*
արարողը zie *դուրստեղը*

zich op eenige wijze met *iets* inlaten. — ἡκονα κν. ouwillekeurig meêgevoerd worden; meêgesleept, door verleiding vervoerd en aan iets overgegeven. — ἰνῆρα κν. ἰνῆρα ἀποστῆναι μεε-
gaan met; dienen bij. ἰνῆρα κν. (van ἰνῆ
ἡρα) met *iemand* meêdoen als maat *in een spel*; *iemand's* partij nemen, het op *iemand's* hand houden. — ἰνῆρα κν. ἰνῆρα ἀποστῆναι ἀποστῆναι μεε-
doen gaan met *een ander*; *iemand* meêgeven *aan iemand*; in dienst stellen bij. ἰνῆρα κν. ἰνῆρα ἀποστῆναι opnemen, iemand vervangen, *in een spel*; be-
schouwen als meêgedaan te hebben, voor mede-
pligtig houden of verklaren; *iemand* er meê in doen deelen, het meê doen ondervinden, er meê onder begrijpen. ἰνῆρα κν. ἰνῆρα ἀποστῆναι er meê in betrokken worden. ἰνῆρα κν. ἰνῆρα ἀποστῆναι enz. geenerlei deel nemen aan *een zaak*. — ἰνῆρα κν. ἰνῆρα ἀποστῆναι *iemand's* maat *in het spel*; maats zijn *met een ander*. — ἰνῆρα κν. ἰνῆρα ἀποστῆναι meêgaande, volgbaar, van aard. — ἰνῆρα κν. ἰνῆρα ἀποστῆναι κν., ἰνῆρα ἀποστῆναι of ἰνῆρα ἀποστῆναι κν., partijdig.

ἰνῆρα κν. — ἰνῆρα κν. ἰνῆρα ἀποστῆναι *een houding bij het inzien* bestaande in het voorovergebogen naar beneden zien, Rh. ἰνῆρα κν. in een spiegel zien. ἰνῆρα κν. ἰνῆρα ἀποστῆναι zich in het water spiegelen, G.; aandachtig bezien *van kabalistische figuren, om daaruit iets op te maken*, P.J. — ἰνῆρα κν. ἰνῆρα ἀποστῆναι spiegel.

ἰνῆρα κν., ἰνῆρα κν., slang, Tj. Sengk. 8. ἡρα κν. κν. *sva.* ἰνῆρα κν. omkronkeling, *van een slang*. ἰνῆρα κν. *zie ben.* ἰνῆρα κν. vorm v. e. *tjoendo eq.* ἰνῆρα κν. de ruggestreg. — ἰνῆρα κν. als een slang doen. ἰνῆρα κν. *zie ben.* — ἰνῆρα κν. ἰνῆρα κν. of ἰνῆρα κν. ἰνῆρα κν. kale, gladde rupsen, die geen haar hebben; *en* het aandeel van de gesneden padi, dat den eigeenaar van het veld toekomt, vóórdat het in boasen gebonden wordt. ἰνῆρα κν. ἰνῆρα κν. een gebed om slangen te bezweren. ἰνῆρα κν. (of ἰνῆρα κν.) ἰνῆρα κν. of ἰνῆρα κν. ἰνῆρα κν. (ἰνῆρα κν. ἰνῆρα κν. poët.) een vleezige hals, daar plooijen als kringen om loopen; *wat voor een schoonheid gehouden wordt.*

ἰνῆρα 1. *zie* ἰνῆρα 2. κν. *sva.* ἰνῆρα κν. kneeding, doorkneeding, doorwerking, door drukken en kuispen. — ἰνῆρα κν. bij herhaling kneden; *ook* *sva.* ἰνῆρα κν. — ἰνῆρα κν. *iets* doorkneden en doorwerken; *ook* op allerlei wijze kauwen, scheuren en knoeijen, *zoals een wild zwijn zijn prooi doet.* — ἰνῆρα κν. ἰνῆρα κν. *een soort gebak?*

ἰνῆρα 1. κν. *sva.* ἰνῆρα κν. ἰνῆρα κν. *naam van het boven teeken voor de vocaal i, en van de andere* boventeekens, *zoals* ἰνῆρα κν. het boventeeken Iajar. ἰνῆρα κν. *sva.* ἰνῆρα κν. ἰνῆρα κν. *en* ἰνῆρα κν. een hoofd van de zendelingen of boden van den Vorst, *en* een voorvechter. — ἰνῆρα κν. opperste, hoofd. ἰνῆρα κν. ἰνῆρα κν. distrikts-waterhoofd, die het bestuur heeft over de waterleidingen en over de verdeling en leiding van het water. — ἰνῆρα κν. of ἰνῆρα κν. hoofdeneinde. — ἰνῆρα κν. ἰνῆρα κν. hoofdpriester *van een distrikt of regentschap, ook* beuaming van de nok- of hoofdbalk van een Javaansch huis. Rh. *Een ander* ἰνῆρα κν. *zie beneden.* ἰνῆρα κν. of ἰνῆρα κν. de hoofdpriester bij een moskee. ἰνῆρα κν. de opperpriester te Soerakarta *en* te Djokjokarta. ἰνῆρα κν. of ἰνῆρα κν. de aanlegger en eigenaar van een afdamming, *en* het geld dat hem betaald wordt voor het genot van het water. — ἰνῆρα κν. pengocloe zijn van of over *een zeker gebied.* — ἰνῆρα κν. het gebied van den Mas-Pangocloe.

II. κν. (het strottenhoofd of de keel? *Vrg.* ἰνῆρα κν.) — ἰνῆρα κν. *iets* doorslikken, inslikken, *fig.* *iemand* (op)slikken; in *iets* berusten, toestemmen (*vrg.* ἰνῆρα κν. ἰνῆρα κν.). ἰνῆρα κν. adem halen. — ἰνῆρα κν. doorgeslikt raken, bij ongeluk doorgeslikt worden; ongehinderd door de keel gaan, gewillig gaande; kunnen slikken, door de keel kunnen krijgen; geen been of zwarigheid in *iets* vinden; onbarmhartig. ἰνῆρα κν. *iets* niet over zich kunnen verkrijgen; niet onmeêdoogend. ἰνῆρα κν. ἰνῆρα κν. dat kan ik niet van mij verkrijgen; dat stuit mij tegen de borst. ἰνῆρα κν. onmeêdoogend van aard, hardvochtig.

ἰνῆρα κν. *sva.* ἰνῆρα κν.

ἡ ἑλλησ *zie* ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ **KW.** *zva.* ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ **Holl. KN.** el, elle (*erg.* ἡ ἑλλησ). *ἡ ἑλλησ*
 ἡ ἑλλησ, een el. — ἡ ἑλλησ *bij* ellen, *bij* de el.
 ἡ ἑλλησ 1. **KW.** *zva.* ἡ ἑλλησ *en* ἡ ἑλλησ (*erg.* ἡ ἑλλησ);
 2. **N.**, ἡ ἑλλησ **K.**, *zva.* ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ *zie* ἡ ἑλλησ — ἡ ἑλλησ *zie* beneden.
 ἡ ἑλλησ *zie* ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ **N.**, ἡ ἑλλησ **K.**, ἡ ἑλλησ (van ἡ ἑλλησ) **KI.**,
 thuishkomst, terugkeer of terugreis naar huis. —
 ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ **KN.** remuneratie in geschenken (*ge-*
woonlijk in geregten, kippen, eenden enz. bestaan-
de) voor het leenen van Gaudelans, voor genoten
 geneeskundige hulp, of voor andere bewezen dien-
 sten. — ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ *en* ἡ ἑλλησ naar huis
 gaan; terugkeeren naar huis; terugkomen *op een*
vorig standpunt; van iets bekomen, weer bijkomen
 (van een ongesteldheid) **B.M.**; hersteld worden
in een vorige betrekking; gerestitueerd worden
aan den vorigen bezitter. ἡ ἑλλησ, verscheiden, naar
 de andere wereld gaan. ἡ ἑλλησ **D.W.**
 ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ terugkeeren tot Gods
 barmhartigheid, *een uit het Arabisch verlaalde*
uitdrukking voor het sterven van een Muzelman. —
 ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ terugkomen of terugkeeren
 tot of naar; weer *in zijn vorige betrekking* treden;
een vorige vrouw weer terugnemen. ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ **KN.**, *ook wel* ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ **KI.**, een remun-
 eratie geven of zenden in geschenken voor be-
 wezen diensten. — ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ weer thuis brengen of terug be-
 zorgen; restituëren; *in een vorige betrekking* her-
 stellen. ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ weer thuis-
 komend *van tamme beesten*, die vanzelfs weer
 thuishkomen. ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ *zie* bij ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ **KN.** *in* ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ na de bevalling overlijden. ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ met elkander weer thuis-
 komen; weer bij elkander komen, *van gescheiden*,
maar weer verzoende, echtgenooten. ἡ ἑλλησ *zie* ben.
 ἡ ἑλλησ *zva.* ἡ ἑλλησ *bamboesoort*. **C.P.** ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ 1. **nm.** *v. e.* plant met langwerpige
 bladeren, vaak als medicijn gebruikt. 2. plaats
 waar ἡ ἑλλησ groeit, **C.P.**

ἡ ἑλλησ *zie* bij ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ *af* ἡ ἑλλησ **KN.** zich bezig houden met,
 werk maken van, beoefenen; de bijzondere wijze
 of kunst van vechten aan een vechthaan eigen, **Rh.**
 ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ zich oefenen in bekwaam-
 heid of kundigheden. ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ de
 wapenen hanteren. ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ of ἡ
 ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ zich bezighouden met de genietingen
 van een aangenaam leven. ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ de volmaaktheid beoefenen; zich door heilige
 oefeningen tot den staat van volmaaktheid zoeken
 te verheffen. ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ werk van het
 lichaam maken, zich opschikken. — ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ **KN.**, *ook wel* ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ **K.**, eten
 klaar maken, eten koken. — ἡ ἑλλησ of ἡ ἑλλησ
KN., *ook wel* ἡ ἑλλησ of ἡ ἑλλησ **K.**, zich
 bezighouden met; ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ *zva.* 't bovenstaande
 ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ zich bezighouden met wat haar
 schoonheid kan verhoogen? **Bab. T. Dj. 276, 11.**
den grond bearbeiden; eten klaar maken of koken.
 ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ zich bezighouden met het rijk,
 d. i. met staatszaken. ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ een re-
 devoering houden. ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ zich vriendelijk
 toonen. — ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ eten klaar maken
 of koken voor. — ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ **KN.**,
ook wel ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ **K.**, kooksel, klaar
 gemaakte spijzen, geregten. — ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ *subst. den.* (*ook* een kok.
G.). ἡ ἑλλησ *en* ἡ ἑλλησ *zie* ben.
 ἡ ἑλλησ *zie* ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ *ook wel* ἡ ἑλλησ *in de spreekt.* *ook*
 ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ **N.**, ἡ ἑλλησ **KW.**, ἡ ἑλλησ *en* ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ **K.**, wat verkregen wordt; iets verkrijgen,
 bekomen, behalen. magtig worden; het winnen,
 de baas zijn; iets kunnen verkrijgen, kunnen
 vinden, *wat men zoekt*; vóór een tijdsbepaling:
 den tijd, dat iets geduurd heeft of geleden is,
dikwijls niet te vertalen: bv. ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ
 ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ hij is drie jaar gehuwd,
soms te vert. door: "gedurende". **Bab. T. Dj. 81,**
 8, ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ ἡ ἑλλησ **W.S.**; *iets*
 gedaan krijgen, afkrijgen; doel treffen; slagen *met*
iets te doen; iemand of iets treffen, *bv.* *met*
schielen; opbrengen, *van een land dat bebouwd*
wordt; ter belooning voor, dank zij: ἡ ἑλλησ

անդամայ: *zie* անոյ

անոյ: *zie* անոյ

անոյ (volg. K. Բոյոյ) ԿՄ. 1. *zva.* անոյ ուն օւղըդան, nederige dienaar; ook als pers. en bezitt. *vrw.* van de eerste persoon: ik, mijn, 2. (verk. v. անոյոյ or անոյոյոյ սլաֆ հեղըդ, meester zijn) ook անոյոյոյ ԿՄ. Uw Majesteit of Uw Hoogheid, ook als *vrw.* van de tweede pers. zooals anders անոյոյոյ անոյոյ, en als bezitt. *vrw.* անոյոյ — Բոյոյ *zva.* անոյոյ անոյ՝ een benaming van Batârâ Goeroe. անոյոյ՝ de gunsteling van Batârâ Goeroe. — Բոյոյ *zva.* անոյոյ — անոյոյոյ *zva.* անոյոյ — անոյոյոյ *zva.* անոյոյոյ de Heer; ook als *vrw.* van de tweede pers., zooals անոյոյոյ

անոյոյոյ 1. *zie* bij անոյ I. — 2. ԿՄ. stem, het geluid van de stem, of dat met de keel gemaakt wordt (misschien van անոյ II. *Vrg.* անոյ). *Zie* ook bij անոյոյոյ en անոյոյոյ 3. անոյ անոյոյ անոյոյոյ *naam* v. e. lekkernij, van kētan en kokosnoot. WW.

անոյոյոյ *zie* անոյոյ ook *zva.* Holland, Hollandsch.

անոյոյոյ *zie* անոյոյոյ

անոյ ԿՄ. en ԿՄ. 1. volgorde, loop, *bv.* van een verhaal of gesprek; naar de volgorde, geleidelijk (*verg.* անոյոյ). 2. անոյ en *gew.* անոյ een touw of koord, dat een beest (of gevangene los, nl. zóó, dat het niet wordt vastgehouden of nergens aan vastgezet is, Rh.) om de hals heeft; անոյ iemand noodzaken om te blijven G. — անոյ een beest of een gevangene een անոյ omdoen, met een անոյ om bij zich hebben, of laten loopen; *fig.* անոյոյ een zaak op de lange baan schuiven, անոյոյ անոյոյ zijn vrouw ouverzorgd laten, laten loopen. անոյոյ *pass.*

անոյ ԿՄ. — անոյոյոյ rij, van wat in rijen geplant is, Tj.

անոյ ԿՄ. 1. *zva.* անոյոյ in proza alleen in gebruik van een stuk, een suce, dēndēng. — անոյոյ *zie* անոյոյ *volg.* C.P. eene afleiding voor water. 2. gemis, ontbering, verzuim. R.W. — անոյոյ ԿՄ. van groote honger ziek zijn, van honger versmachtten.

անոյ, ongebr.; *thans* *gebr.* անոյ անոյ (de Allordawon J. Atriplex littoralis. L. Nat. fam. der Chenopodeae?) een plant, die vooral op het strand groeit en waarvan de bladeren als groente worden gegeten, Rh. — անոյ in volgorde, geregeld, verhalen. անոյոյ in geregelde volgorde achter elkander gaan, B. v. B. II, 92, 7. — անոյոյ opvolgen, naleven, inacht nemen. — անոյոյոյ een spoor, gemaakt door buffels, een slang of menschen, die er langs zijn gegaan; ook *fig.* een pad, dat men bewandelt; een volgrees van opvolgende geslachten of afstammelingen; velen die achter elkander gaan; (ook een getrouwde vrouw. *Verklaard* door անոյոյ G.)

անոյ ԿՄ. 1. het uit het water opspringen van een visch; het op zijde springen, *bv.* van een paard. — անոյ uit het water opspringen; op zijde springen (een ander *zie* bij անոյ); *volg.* Rh. alleen dit laatste nl. van paarden, herten, en derg.; opspringen van visschen, heet անոյոյոյ անոյ *zie* bij անոյոյոյ 2. ԿՄ. nijver, vindingrijk, vooral in een of anderen tak van nijverheid? WW.

անոյ ԿՄ. kwijl; zever (Ml. lier; *verg.* անոյ en անոյ). — անոյ kwijlen; saliveren, watertanden. — անոյոյ bekwijlen. — անոյոյ *zie* Z. II, 3e ged. 414. — անոյ een ziekte der slijmvliezen bij kippen, kalkoenen, enz. Rh.

անոյ I. ԿՄ. een waaijer, *bv.* om het vuur aan te waaijen, aan één zijde van een steel als een vlag gehecht (*verg.* անոյոյ en անոյոյ). — անոյոյ (iemand of iets waaijen), bewaaijen, met een waaijer wind maken.

II. ԿՄ. het afvaren of afzakken van een vaartuig met de stroom van een rivier (*verg.* անոյ); ook benedenlanden tegenover անոյոյոյ bovenlanden. անոյոյոյ benedeu-stroomaf-waarts. — անոյոյ afvaren, een rivier afzakken. — անոյոյոյ een rivier afvaren of afzakken. — անոյոյոյ iets doen afrijven, van het water gezegd. — անոյոյոյ laten afzakken, afvoeren.

III. ԿՄ. de toon, zuivere of onzuivere toon, van een muziekinstrument.

անոյոյ *naam* van een sierplant, de Celosia cristata L. fam. Amarantaceae. Het kruid wordt als groente

gebruikt: de bloemen tegen diarrhoea en blennorrhoea.

අර්ථ. KN.; අර්ථ. අර්ථ. naaigaren (vrg. මිහි). — අර්ථ. zie bij අර්ථ. II. අර්ථ. අර්ථ. ergens een draad in doen of steken.

අර්ථ. KN. rups; worm, wormpje, made (vrg. මිහි, අර්ථ. en මිහි); ook stuks, alleen van pisangs.

අර්ථ. අර්ථ. naam van een soort van ruipe rups.

අර්ථ. අර්ථ. naam van een lange kale rups; andere soorten van rupsen. මිහි මිහි මිහි මිහි

— අර්ථ. zich krommen als een rups. අර්ථ. මිහි මිහි

met de kop tusschen de voorpooten steigeren, of doorslaan of hollen, van een paard. — අර්ථ. අර්ථ.

de ringen aan de loop of de lade van een geweer, waarin de laadstok gestoken wordt; ook naam van een leetterij (ook අර්ථ. අර්ථ. Tj.)

— අර්ථ. මිහි මිහි අර්ථ. මිහි kromme vingers maken, bestelen, iets ontvreemden. අර්ථ. අර්ථ. මිහි

— අර්ථ. een geweer van ringen voor laadstok voorzien. — අර්ථ. අර්ථ. මිහි

— අර්ථ. wormstekig.

අර්ථ. KN. schroef, kurketrekker. Zoo ook අර්ථ. අර්ථ. මිහි (vrg. අර්ථ). — අර්ථ. schroeven, draaijen, in- of uit-schroeven of -draaijen.

අර්ථ. KN. 1. het rekken, bv. van een touw (vrg. η ημερήσιο); 2. achter elkander gaan; op een smalle weg heet het: (අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි)

අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි zij gingen één voor één achter elkander als mieren. Tj. — Vrg. අර්ථ. 2. zaaijen, poten, in den grond leggen, door het zaad in voorafgemaakte gaten te strooijen, මිහි මිහි, pass. — අර්ථ. අර්ථ. 1. een riem, die door middel van een gesp verlengd of verkort kan worden; stijgbeugelriem; 2. ook අර්ථ. මිහි මිහි මිහි

අර්ථ. een hoos, waterhoos. — අර්ථ. rekken, zich uitrekken, in het lang uitgerek, van wol om gesponnen te worden; voortgang hebben, van een rechtszaak of pleidooi. — අර්ථ. rekken, uitrekken; vieren of laten vieren, bv. een touw of iets met een touw; garen afwinden; een rechtszaak voortgang doen hebben; ook overplanten: bv. van katjang en djagoeng. අර්ථ. අර්ථ. bij herhaling knijpen en trekken. — අර්ථ. මිහි මිහි

— අර්ථ. ruim v. gemoed worden om met genoegens iets te geven of toe te slaan. — අර්ථ. මිහි

— අර්ථ. bijstaan met levens-

onderhoud; ook een akker bezaaijen, bepoten. — අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි en අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි doen rekken; een rechtszaak voortgang laten hebben. — අර්ථ. මිහි මිහි

— අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි gezaaid, gepoot; het gezaaide; afgewonden garen.

අර්ථ. KN. in groot getal achter elkander loopen, dezelfde rigting naar een plaats nemen; krielen, wemelen, van mieren en van menschen. (zoo herh.

අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි Men.) Vrg. මිහි මිහි මිහි මිහි

අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි KN. 1. η ημερήσιο druipen, afdruijen. 2. rolletje gekorven tabak, Rh.

අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි KN. het geheel uitkomen of uithangen van een oog nit het hoofd door een slag of val (vrg. η ημερήσιο).

— අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි geheel uitkomen of uithangen, van een oog.

අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි KN. het ergens uithangen, zooals een snoltebel uit de neus (vrg. η ημερήσιο); ook naam van een zeevisch. — අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි

— අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි ergens uithangen; ook zva. අර්ථ. rekken, langer worden; lang uit- of opschieten, van een jong pisangblad. — අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි

— අර්ථ. zva. අර්ථ. rekken, uitrekken; ook draad trekken; vrg. අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි

— අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි

අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි KW. zva. මිහි මිහි මිහි මිහි

— අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි op klagende toon (vrg. Rh. luid) zingen, zoo van biddende santri's in Tj. අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි

— අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි G. heeft මිහි මිහි මිහි මිහි op klagende toon zingen, vrg. Rh. de hoogste toon doen hooren.

— අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි

අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි KN. bogt en bogtig, van het lemmer van een kris of piek. — මිහි මිහි මිහි මිහි

— අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි buigen. G. bogtig, met een bogt, bv. මිහි මිහි මිහි මිහි (tegenover මිහි මිහි මිහි මිහි) een omweg, Rh. intr. buigen, zóó in Gálá-Gálá, v. groote boomen මිහි මිහි මිහි මිහි

— අර්ථ. මිහි මිහි මිහි මිහි iets buigen, van lange voorwerpen; fig. van het hart; ook een halstarrig mensch buigen; overhalen. WW. — මිහි මිහි මිහි මිහි

— මිහි මිහි මිහි මිහි

— මිහි මිහි මිහි මිහි

— මිහි මිහි මිහි මිහි

— මිහි මිහි මිහි මිහි

— මිහි මිහි මිහි මිහි

— මිහි මිහි මිහි මිහි

ԱՌՆԱԿՆԻ KN. de bedoeling van een zin of rede.

ԱՊՈՒՅՈՒՄ KN. glans, schijn van vuur, gloed (vrg. առուայ). — ՔՐՈՒՅՈՒՄ vlammen, een gloed verspreiden.

ՊՈՒՅՈՒՅՈՒՄ չի զՈՒՅՈՒՅՈՒՄ

ԱՌՆԱԿՆԻՅԻ of ՆՈՒՅՈՒՅՈՒՄ Dr. KN. voorzegging, voorspelling. (Men houdt het voor een verbastering van علم الدني, de wetenschap van het nabijzijnde).

ԱՊՈՒՅՈՒՄ KN. een rondzwerfer. — ԱՊՈՒՅՈՒՄ ոցոլանձորն) ԱՊՈՒՅՈՒՄ of ԱՊՈՒՅՈՒՄ օմշերւոյ, sonder een vast verblijf te houden (eig. gelijk een slang of duif doen. Dat ԱՊՈՒՅՈՒՄ in werkelijk gebruik is, schijnt onzeker te wesen).

Zie ook ԱՊՈՒ

ԱՊՈՒՄ KN. berg, hoogland, gebergte.

ԱՌՆԱԿՆԻ 1. zie առուայ 2. շա. առուայ or het Dr. علم, dwaling, vergissing.

ԱՌՆԱԿՆԻ չի ՆՆՆԱԿՆԻ

ԱՌՆԱԿՆԻ KW. շա. ԱՌՆԱ չի օոկ ՈՒՅՈՒՄ

ԱՌՆԱԿՆԻ KW. շա. առուայ KN., ԱՌՆԱԿՆԻ KW. և ԿԻ., de tong (vrg. ԱՌՆԱԿՆԻ և զՈՒՅՈՒՅՈՒՄ); օոկ ԱՌՆԱԿ և ԱՌՆԱԿՆԻ KN. weerlicht bij helder weer.

G. ԱՌՆԱԿՆԻ de tong v. hout in eene leiding, ter verdeling v. h. water. S.G. ԱՌՆԱԿՆԻ (of ԱՊՈՒՅՈՒՄ) ԱՌՆԱԿՆԻ, tong, een soort van zeevisch.

ԱՌՆԱԿՆԻ նաւն աւան յաւան օոկ ԱՌՆԱԿՆԻ աւան յաւան, een heester, waarvan de bladeren geneeskrachtige eigenschappen bezitten, de lidah boeaja, Aloë barbadensis, Mill., Nat. fam. der Liliaceae; puntfranje, franje die als spitse tongen gewerkt is. — ԱՌՆԱԿՆԻՅԻ van een tong voorzien.

ԱՌՆԱԿՆԻ չի ԱՌՆԱԿ — ԱՌՆԱԿՆԻ օոկ Կ. Վ. ԱՌՆԱԿՆԻ T.P.

ԱՊՈՒՅՈՒՄ or ԱՊՈՒՅՈՒՄ KW. I. շա. ԱՊՈՒՅՈՒՄ — ԱՊՈՒՅՈՒՄ KN. gelaat, de uitdrukking van het gelaat; օոկ աւան յաւան յաւան, een louk (vrg. աւան).

— ԱՊՈՒՅՈՒՄ KW. շա. առուայ — ԱՊՈՒՅՈՒՄ KN. ձայն or շոօ առնել, օոկ (vriendelijk of onvriendelijk) geziget zetten tegen. ԱՊՈՒՅՈՒՄ և ԱՊՈՒՅՈՒՄ օոկ Կ. շա. առնել ԱՊՈՒՅՈՒՄ չի; ԲԵԿԻԿԱՆ; օւերչիւ.

— ԱՊՈՒՅՈՒՄ զՈՒՅՈՒՄ or ԱՊՈՒՅՈՒՄ ԱՊՈՒՅՈՒՄ զՈՒՅՈՒՄ օոկ օոկ օոկ աւան յաւան, of van tijd tot tijd toezien. — ՊՈՒՅՈՒՅՈՒՄ շա. ՊՈՒՅՈՒՅՈՒՄ չի, de uitdrukkingen

v. iems. gelaat, te M. — ՊՈՒՅՈՒՅՈՒՄ չի յիւան յիւան, iemands uitzigt, uiterlijk, uiterlijk voorkomen, bv. in tegenstelling v. ԱՊՈՒՅՈՒՄ չի յիւան յիւան, het uitzigt van een plaats, of dat men op een plaats heeft: օոկ աւան յաւան յաւան յաւան, een vrij uitzigt hebben.

II. ԱՊՈՒՅՈՒՄ KW. շա. զՈՒՅՈՒՅՈՒՄ — ԱՊՈՒՅՈՒՄ ԱՊՈՒՅՈՒՄ KN., ԱՊՈՒՅՈՒՄ Կ., zoeken, յիւան յիւան յիւան յիւան, օոկ յիւան յիւան յիւան, de kost zoeken. — ԱՊՈՒՅՈՒՄ KN., ԱՊՈՒՅՈՒՄ օւերչիւ, ԱՊՈՒՅՈՒՄ Կ., zoeken naar, zoeken (շա. ԱՊՈՒՅՈՒՄ ԱՊՈՒՅՈՒՄ, ԱՊՈՒՅՈՒՄ զՈՒՅՈՒՄ Կ. Een ander ԱՊՈՒՅՈՒՄ չի ԲԻ. և ԲԵՆԵԴԵՆ).

ԱՊՈՒՅՈՒՄ KN. doorgekneet, door kneiding door elkander gemengd (vrg. ԱՊՈՒՅՈՒՄ); աւան յաւան յաւան յաւան, van met elkander worstelende strijders.

(in deze bet. օոկ ԱՊՈՒՅՈՒՄ ԱՊՈՒՅՈՒՄ և յիւան յիւան յիւան, die door of aan elkaar zijn gegroeid. — ԱՊՈՒՅՈՒՄ ԱՊՈՒՅՈՒՄ, volg. WW. նաւն. Վ. Ե. ցեւեւաւոր; ԲԻ. Nat. fam. der Urticaceae; օոկ հիւան. — ԱՊՈՒՅՈՒՄ կուեմ, door elkander kneiden. — ԱՊՈՒՅՈՒՄ ԱՊՈՒՅՈՒՄ կուեմ յիւան յիւան, buikpijn; buikpijn hebben.

ԱՊՈՒՅՈՒՄ KN.; ԱՊՈՒՅՈՒՄ չի ԱՊՈՒՅՈՒՄ յիւան յիւան յիւան, van luiheid of vermoeidheid; log; het lichaam rekken of wringen van pijn; trekken, kromgetrokken, շոօկ աւան յաւան յաւան յաւան, pass.

ԱՊՈՒՅՈՒՄ or ԱՊՈՒՅՈՒՄ և ԱՊՈՒՅՈՒՄ KN. het uitsteken van de tong. — ԱՊՈՒՅՈՒՄ և շա., uitsteken, van de tong gezegd. — ԱՊՈՒՅՈՒՄ (of ԱՊՈՒՅՈՒՄ) օոկ ԱՊՈՒՅՈՒՄ ԱՊՈՒՅՈՒՄ (K) de tong uitsteken.

ԱՊՈՒՅՈՒՄ, ԱՊՈՒՅՈՒՄ, woud, bosch, elke met hout-, struik- of rietgewas wild begroeide plaats, wildernis (Skr. աւան). ԱՊՈՒՅՈՒՄ և ԱՊՈՒՅՈՒՄ աւան յաւան, boschhoen և boschhaan. — ԱՊՈՒՅՈՒՄ ԱՊՈՒՅՈՒՄ յաւան յաւան, als een woud of wildernis beschouwen of achten; յիւան. նաւն. աւան յաւան յաւան յաւան, B.P.

II, 75. ԱՊՈՒՅՈՒՄ ԱՊՈՒՅՈՒՄ wild, in het wild levend, bv. օոկ աւան յաւան յաւան յաւան, een wild mensch, d. i. օոկ աւան յաւան յաւան, die naar de wildernis verbanuen is. B.P. H. ԱՊՈՒՅՈՒՄ ԱՊՈՒՅՈՒՄ ԱՊՈՒՅՈՒՄ ԱՊՈՒՅՈՒՄ աւան յաւան յաւան յաւան, naar een woud gelijkend. — ԱՊՈՒՅՈՒՄ նաւն. աւան յաւան յաւան, naam van zeker beamtlee.

N., ԱՊՈՒՅՈՒՄ Կ. woudestreek. ԱՊՈՒՅՈՒՄ աւան յաւան, woudbewoner.

အလိပ် *Ar.* *alip*, naam van de eerste letter van het *Ar.* alphabet, en van het eerste jaar van een *Windoe*. — အလိပ်စာပေ *Ar.* alphabet; het *Abc.*, de eerste beginselen van een kunst of wetenschap.

အက္ခရာ *KN.*; ဘက္ခရာ *in 't alg.* dingen doen of zeggen, die voor onheilspellend worden gehouden; krassen, van een raaf; huilen, van een hond; kwaad voorspellen, omdat het gekras van een raaf of het gehuil van een hond als een kwaad voorteeken beschouwd wordt; *v. e.* hond huilen tegen; verwenschen, onheil toebidden.

အိဗ္ဗရာ *ongebr. zva.* အိဗ္ဗရာ — အိဗ္ဗမ အိဗ္ဗရာ *KN. zva.* အိဗ္ဗိဗ္ဗရာ *underduwen, in 't water, enz. wegmoffelen, verdonkeremancu, en wordt gezegd van iemand die toevertrouwd goed zoek maakt.* — အိဗ္ဗိဗ္ဗရာ *nog maar even flauw branden, op 't uitgaan zijn, bv. van een lampetijze, dat te kort uitsteekt, zoodat het in de olie verdrinkt.*

အာဗာရာ *I. KW. zva.* အာဗာရာ *en အာဗာရာ* *KN.* eenigzins bevreesd; vrees.

II. KW. zva. အာဗာ *W. KN.* wegdoen, wegwerpen. *G.* အာဗာ *ook bij verk. ဂဗာရာ* *en အာဗာရာဂဗာရာ* *iets om iets af te vegeu, veeglap, stofdoek; stoffer; ook အာဗာရာဂဗာရာ* *een leëren lap op den kop van een timmermansbijl.* — အာဗာ *iets door vegeu verwijderen, afvegeu.* အာဗာ အိဗ္ဗိဗ္ဗရာ *een hindernis uit de weg ruimen.*

III. KW.; အာဗာရာ zva. အာဗာရာ *W.* begluren, bespieden. *G.* — အာဗာရာဂဗာရာ *KN.* pinkoogen, of, wanneer men naar iets ziet, de hand boven het gezicht houden, om de lichtstralen af te breken; heimelijk het oog houden op.

အက္ခရာ *zie* အက္ခရာ

အက္ခရာဂဗာရာ *Port.* *alferes*, een vaandrik, sous-luitenant.

အိဗ္ဗာရာ *Ar. KN.* een voorteeken, een teeken uit het een of ander natuurverschijnsel, dat beschouwd wordt voortgebracht te zijn door bovennatuurlijken invloed van hem, voor wien het als een teeken beschouwd wordt. (*Men houdt het voor het Ar. اضافة, dat mij evenwel in die beteekenis van elders onbekend is R.*.)

အက္ခရာ *KW. zva.* အိဗ္ဗာရာ *အက္ခရာ* *အက္ခရာ* *အက္ခရာ* *of အက္ခရာ* *အက္ခရာ* *အက္ခရာ* *Ar.* *اوليا* *(het coll. meerv. van ولي) zva.* *အိဗ္ဗာ*

အိဗ္ဗာရာ *Holl.* *alias*, iemands bijnaam.

အက္ခရာ *of* အိဗ္ဗရာ *slechte schrijfwijze voor အက္ခရာ* *enz. Zie ald.*

အက္ခရာ *of* ဘက္ခရာ *Ar.* *عالم*, de wereld, en eeuw; *KN.* tijd, tijdperk. ဘက္ခရာ *de tegenwoordige eeuw.* ဘက္ခရာ *de toekomstige eeuw.* *အက္ခရာ* *eign. van een van den Sultan van Djokjokarta onafhankelijken Prins in het Djokjokartasche.* — အိဗ္ဗိ *iets beleven of onder vinden; ook zva.* အိဗ္ဗိ *doen, in: wel eens gedaan hebben.* — အက္ခရာ *wat tot deze wereld, de tijd, behoort; tijdelijk; wereldsch.*

အက္ခရာ *KW. zva.* အိဗ္ဗိ *KN.* lof, prijs, aanbeveling. — အက္ခရာ *loven, prijzen, roemen, aanbevelen.* — အက္ခရာ *loftuizingen.* — အက္ခရာ *lof, lofspraak* — အက္ခရာ *het voorwerp van lofspraak; lof.*

အိဗ္ဗရာ *KN.*, 1. *Ar.* *عالم*, geleerd, geleerde. — 2. *Ar.* *حليم*, zachtzinnig, zedig, vroom; vergeving. — အိဗ္ဗိ *met zachtheid verrigten; vergeven, verschoonen.* — အိဗ္ဗရာ — *(အိဗ္ဗရာ)အိဗ္ဗရာ* *ဟေ့* *ဟေ့* *een uitdrukking voor "eerbiedige groete"?* *o. a. Waj. II, 18, 7.*

အက္ခရာ *KN.* verwelkt; verflent; bleek, verbleekt; verwelken (*erg. အိဗ္ဗရာ* *en အက္ခရာ* *bij အက္ခရာ*).

အိဗ္ဗရာ *KW. zva.* အိဗ္ဗရာ *အိဗ္ဗရာ* *အက္ခရာ* *အက္ခရာ* *KN.* treurig, bedrukt, van het gelaat (*erg. အက္ခရာ* *en အိဗ္ဗရာ*).

အိဗ္ဗရာ *KN.* het been, dat het hoofd met de ruggesteng verbindt, het nekbeen, de atlas.

အက္ခရာ *zie* အိဗ္ဗရာ

အက္ခရာ *KN.* zwaar; brommend, van geluid, een diepe, zware stem hebben, tegenover အက္ခရာ *Rh.* — အက္ခရာ *gew. herh. iemand te gast, tot een gastmaal, noodigen.* — အက္ခရာ *genoodigde.* အက္ခရာ *om te inviteren.* *Tj.*

အက္ခရာ *of* အက္ခရာ *KN.*, *ook wel အက္ခရာ* *of* အက္ခရာ *KN.*, *Ar.* *علما*, een geleerde, doctor, voornamelijk een God- en Rechtsgeleerde; zeer bedreven zijn.

անմեայր of արմեայր met voorwetenschap be-
gaafd (vrg. անմեայր).

անմեայր of արմեայր Ar. 'alimoen, we-
tende, alwetend, als eigenschap van God.

անմեայր Բ. Կ.Ն.—դարձաւ անմեայր Կ.Ն. iemand of
iets heen en weer wentelen, om en omrollen of keeren.

արջայր 1. Կ.Ն. fijn gewreven (of gestampt, G.)

արջայր-արջայր sambel van sijngewreven lom-
bok. — արջայր-արջայր een werktuig (of
stamper G.) om iets fijn te wrijven. — արջայր fijn

wrijven of malen, verw of medicijn op een steen
wrijven. 2. արջայր — արջայր-արջայր

walgen, misselijk zijn. արջայրայր hetz. zva.

արջայրայր 3. արջայր ook zva. արջայր
արջայր Կ.Ն. behoorlijke verzorging. — արջայր

de noodige zorg dragen voor.

դարմայր Կ.Ն. het met de hand herhaaldelijk be-
tasten of bevoelen.

անմեայր Կ.Ն. zva. դարմայր

անմեայր Կ.Ն. zva. անմեայր

անմեայր zie անմեայր

անմեայր Կ.Ն. zva. դարմայր անմեայր

անմեայր Կ.Ն.; անմեայր-անմեայր de proef nemen,
beginnen. — անմեայր-անմեայր den bruidegom en

de bruid een weinig van de wenkbrauwen, en van
de haren in de nek en aan het voorhoofd afscheren,

een gebruik in den avond voor den trouwdag.

անմեայր Կ.Ն. een enkele. G.

անմեայր 1. Կ.Ն. zva. դարմայր bedorven, verwoest;

(kruipen. G.). 2. Կ.Ն. dwars, overdwars; de breedte
van iets (vrg. արմեայր). — անմեայր-անմեայր, անմեայր

անմեայր Կ., een soort van lang rietgewas, dat tot het
dekken van huizen gebruikt wordt; Imperata

arundinaceae Cyrill., fam. Gramineae;
een daarmee gedekt dak. անմեայր-անմեայր

անմեայր een uitdrukking voor het gebied van een Goenoeng
(vrg. անմեայր). անմեայր overdwars, dwars over

de breedte van iets liggen (zie ook lager hier ben.).
անմեայր niet geheel dwars, ook uitgedrukt

door անմեայր Rh. — անմեայր ergens dwars over
heen gaan. — անմեայր ook անմեայր Բ. Կ., անմեայր

Կ.Ն. zva. անմեայր անմեայր be-
letsel, hinderpaal. — անմեայր in de weg

leggen; overdwars leggen; dwars (bv. in de bek)
nemen. — անմեայր overdwars doen liggen

of gaan. — անմեայր alang-alangvelden. անմեայր
անմեայր dwarsboom, dwarshout; sluitboom, zoals

van een stal, deur of venster. անմեայր fig. hin-
derpaal, wat in de weg gelegd wordt om te hinderen

en te beletten. անմեայր een leuningstoel. —
անմեայր, անմեայր Կ., met een boom sluiten, dwars-

boomen, in de weg staan, tegengaan, hinderlijk
zijn; zich verzetten. անմեայր door een hindernis

belet worden; in Soerabaja zva. անմեայր
անմեայր een hinderende Wali, d. i. een Wali die zijn

toestemming niet geven wil tot een huwelijk. անմեայր
of անմեայր en անմեայր ergens een boom

op maken tot versperring; dwarsboomen, verhin-
deren, tegenhouden. — անմեայր of անմեայր

անմեայր of անմեայր verhuidering, beletsel; met een boom
gesloten. — անմեայր aarzelen, twijfelen, uit-

stellen.

անմեայր Կ.Ն. zva. անմեայր en անմեայր Կ.Ն. de
leuning van een brug; (scherm; festoen. G.). — անմեայր

անմեայր schutsel, scherm, behangsel; iets tot
beschutsel hebben, zoodat men niet gezien kan

worden; fig. tot schutsel of dekmantel gebruiken.
անմեայր անմեայր een handeling die tot dek-

mantel strekt, om te waken dat men geen erg zal
hebben in iets, dat men gepleegd heeft. — անմեայր

անմեայր zie ben. — անմեայր of. wegschuilen, door zich ach-
ter iemand of iets te verschuilen. — անմեայր

անմեայր անմեայր bedekken, verbergen. անմեայր
անմեայր geheim houden; beschutten, beschermen, be-

hangen; als nader regthebbend erfgenaam een
ander bloedverwant, die anders ook regt zou

hebben, bij de verdeling van een nalatenschap
uitsluiten. անմեայր of անմեայր անմեայր een

uitroep van verwondering bij een ontdekking: շօ՛՛!
— անմեայր of անմեայր անմեայր iets tot

schutsel of bedekking voor het oog hebben, zoo-
dat men er achter verscholen is. անմեայր

անմեայր Rh. ook T.P. een van heerdienst vrijge-
stelde die een plaatsvervanger gesteld of schade-

loosstelling gegeven heeft.

անմեայր, անմեայր Կ.Ն. weg, verdweenen, verloren;

toxicaria Lesch. *Nat. fam. der Artocarpeae en de*
 ° tieuté, Strychoros Tieute Lesch., *Nat. fam. der*
 Loganiaceae. 2. *Holl.* oppasser, d. i. met
distinctive teekens voorziene bode of bediende van
een resident, assistent-res., havenmeester, enz. අනු
 භවනායුක්තයෙහි spr. voor liefde tot den
 dood. — අග්‍රාමය, vergiften.

අග්‍රාමය, ක්‍ර. zva. අනුකූලව පරිහරණය
 අග්‍රාමය or අග්‍රාමය, *Holl.* officier.
 අග්‍රාමය en අග්‍රාමය, ක්‍ර. zva. අප්‍රාමය (Skr.
 a p s a r á).

අග්‍රාමය, ක්‍ර. zva. මුහුණත

අග්‍රාමය, ක්‍ර. zva. ඉටු වැඩ

අග්‍රාමය, ක්‍ර. zva. අනුකූලව

අග්‍රාමය, ක්‍ර. zva. අනුකූලව පරිහරණය පවතින
 අග්‍රාමය

අග්‍රාමය, ක්‍ර.; අග්‍රාමය, zva. අනුකූලව පරිහරණය
 අග්‍රාමය

අග්‍රාමය, ක්‍ර. a. අග්‍රාමය, ක්‍ර. in 't geheugen hebben,
 uit het hoofd, van buiten kennen (*Ar.* **حفظ** en
حافظ). — අග්‍රාමය, ක්‍ර. uit het hoofd opzeggen;
 herhalen, op nieuw zeggen. — අග්‍රාමය, ක්‍ර. අ
 ග්‍රාමය, ක්‍ර. ook herh. van buiten leeren; van
 buiten, uit het hoofd, opzeggen. — අග්‍රාමය, ක්‍ර.
 wat uit het hoofd wordt opgezegd o. a. door den
 dalang Waj. I, 4, 5; ook gemakkelijk uit het hoofd
 leeren, Rh.

අග්‍රාමය, *Holl.* appèl, zva. appel lezen.

අග්‍රාමය, zva. අග්‍රාමය en අග්‍රාමය

අග්‍රාමය, ක්‍ර.; අග්‍රාමය, ක්‍ර. bij beetjes bijeen-
 garen, van kleinigheden of dingen van geen of wei-
 nig waarde.

අග්‍රාමය, verk. අග්‍රාමය, ක්‍ර. droog vuil op de huid,
 op een wond of zweer; roof, schilfers, etterkorst;
 gedroogd vuil in de neus (*erg.* අග්‍රාමය, ක්‍ර.).

අග්‍රාමය, ක්‍ර. het afgesneden of ingekort zijn van
 de kam van een haan. — අග්‍රාමය, ක්‍ර. een haan
 de kam afsnijden, iem. de neus afsnijden? —
 අග්‍රාමය, ක්‍ර. zonder kam, met
 afgesneden kam: en naam van zekeren watervogel
 (veld- of boschhoen; patrijs, G.); *volg.* Rh. een
 watervogel met roode kam, ook wel අග්‍රාමය,
 geheeten.

අග්‍රාමය, ක්‍ර. අග්‍රාමය or අග්‍රාමය, ක්‍ර. met korte passen,
 vlog loopen, K. I, 15. P. v. d. B.

අග්‍රාමය, ක්‍ර. zva. අග්‍රාමය, ක්‍ර.
 අග්‍රාමය — අග්‍රාමය, ක්‍ර. goederen, die nu en dan
 versche lucht behoeven, daarvan afgesloten houden?
 WW. *volg.* SG. ontkiemen??

අග්‍රාමය, ක්‍ර. de zamentrekking in poëzie van een
 medeklinker met een anderen medeklinker, dan een
 තුන හා හ or හා හ door weglating van een Pèpèt;
 bv. අග්‍රාමය, ක්‍ර. voor අග්‍රාමය, ක්‍ර. voor අග්‍රාමය, ක්‍ර.

අග්‍රාමය, ක්‍ර. middel van bestaan (Skr. o e p a d j i w á,
 levensmiddel). — අග්‍රාමය, ක්‍ර. een middel van be-
 staan zoeken. අග්‍රාමය, ක්‍ර. වෛරය, ක්‍ර. een ambachts-
 man. — අග්‍රාමය, ක්‍ර. kostwinning, ambacht.

අග්‍රාමය, ක්‍ර. vuur (*Dajaksch en Madoereesch hetz.*)

අග්‍රාමය, ක්‍ර. zva. අග්‍රාමය, ක්‍ර.

අග්‍රාමය, ක්‍ර. zva. අග්‍රාමය, ක්‍ර.

අග්‍රාමය, verk. අග්‍රාමය, ක්‍ර. zva. අග්‍රාමය, ක්‍ර. අග්‍රාමය
 අග්‍රාමය en අග්‍රාමය (Skr. o e p d j a); opsporen,
 zoeken (*erg.* අග්‍රාමය, ක්‍ර.). අග්‍රාමය, ක්‍ර. een list ge-
 bruiken. අග්‍රාමය, ක්‍ර. op een list bedacht zijn. අග්‍රාමය, ක්‍ර.
 geheime list. — අග්‍රාමය, ක්‍ර. (අග්‍රාමය, ක්‍ර.), op-
 sporen, zoeken te krijgen of te vinden, oploopen.
 අග්‍රාමය, ක්‍ර. (voor අග්‍රාමය, ක්‍ර.) අග්‍රාමය, ක්‍ර. geen middel weten,
 radeloos, P.J. — අග්‍රාමය, ක්‍ර. opzoeken of
 opsporen voor. — අග්‍රාමය, ක්‍ර. opsporing, enz.

අග්‍රාමය, ක්‍ර. onbereide opium, amfioen, heulsap
 (*Ar.* **اقبين**). *Erg.* අග්‍රාමය, ක්‍ර.).

අග්‍රාමය, ක්‍ර. geroep, gerucht; ruchtbaar maken
 (*erg.* අග්‍රාමය, ක්‍ර.) *volg.* Rh. zva. අග්‍රාමය, ක්‍ර. ge-
 raas, getier. — අග්‍රාමය, ක්‍ර. door
 geroep of geschreeuw opjagen. — අග්‍රාමය, ක්‍ර.
 luidruchtig oproepen om op te staan, ook de be-
 volking tót het verrigten van werkzaamheden. —
 අග්‍රාමය, ක්‍ර. een gerucht verspreiden omtrent.

අග්‍රාමය, ක්‍ර. zva. අග්‍රාමය, ක්‍ර. enz. WW.

අග්‍රාමය, ක්‍ර. een soort van koek, pannekoek van
 rijstmeel. — අග්‍රාමය, ක්‍ර. zulk een koek bakken; ook
 met de vuist in 't gezigt slaan. G. *volg.* Rh.
 als අග්‍රාමය, ක්‍ර. gerezen, gezwollen, een buil hebben,
 tengevolge bv. v. e. slag of stoot. — අග්‍රාමය, ක්‍ර.
 අග්‍රාමය, ක්‍ර. koekepan.

අග්‍රාමය, ක්‍ර., අග්‍රාමය, ක්‍ර., (verk. අග්‍රාමය, ක්‍ර. en අග්‍රාමය, ක්‍ර.) ge-
 lijkenis, vergelijking, voorbeeld; gelijk, als (Skr.
 o e p a m á). අග්‍රාමය, ක්‍ර. අග්‍රාමය, ක්‍ර. ge-
 steld dat, ingeval. අග්‍රාමය, ක්‍ර. gelijkerwijs,
 even als. අග්‍රාමය, ක්‍ර. අග්‍රාමය, ක්‍ර. bij voorbeeld;

als ... — Երևանք KN. als hoofd erkennen en gehoorzamen; ook *zva.* Երևանք geloof hechten aan. — դատարանք gehoorzaamd; en zich onderwerpen aan en als hoofd erkennen en gehoorzamen. — Կողմանք sich doen gehoorzamen, G. — Երևանք Երևանք Երևանք of Կողմանք Երևանք kennen. — դատարանք KN. zich onderwerpen aan, als hoofd erkennen en gehoorzamen. անդամնք *pass.* — Երևանք անդամնք անդամնք of Կողմանք անդամնք doen kennen aan, bekend maken met. — դատարանք անդամնք onderwerpen en tot gehoorzaamheid brengen. — Երևանք of անդամնք *poët. zva.* անդամնք (meening. G.). — անդամնք անդամնք degeen, dien men als zijn hoofd erkent, BB. en *waarsch.* ook te lezen in *pl. v.* անդամնք B.T. Dj. 650, 3 v. o. անդամնք անդամնք middel (zoals een talisman of toovergebed) om aan zich onderworpen te maken.

անպարտ *Mal.* leven (*Sd.* անպարտ *erg.* անպարտ). — անպարտ het leven; levend maken, leven gevend.

անդամնք KW. *zva.* անդամնք

անդամնք *zie* անդամնք

անդամնք N., անպարտ K., koud, koel, verkoelend, frisch, verkwikkend; een koele plaats; bekoelen. անդամնք անդամնք verfrist, opgelucht, van hart, gerustgesteld. անդամնք Tj. *volg.* Rh. *wang-sallan op:* անդամնք — անդամնք of անդամնք *poët.* koud zijnde. անդամնք անդամնք verkoelen; het hart opluchten, geruststellen; koortsig makend. — անդամնք անդամնք անդամնք koud maken, doen verkoelen. — անդամնք KN. *zva.* անդամնք in den *registern* անդամնք անդամնք twee nachten (twee dagen) gaans. անդամնք անդամնք of անդամնք անդամնք անդամնք անդամնք of անդամնք անդամնք koud (gelaten, gemaakt of gebruikt); iets dat koud is geworden of gemaakt. — անդամնք անդամնք անդամնք te koud. անդամնք անդամնք (անդամնք անդամնք K.) de koorts hebben (*erg.* անդամնք). — անդամնք անդամնք անդամնք middel om af te koelen.

անդամնք KN. — անդամնք անդամնք *zva.* անդամնք անդամնք *zie* op անդամնք անդամնք bloot, open v. e. *veld,* ook *fig.* zich blootgeven in een *gevecht,* Rh. — անդամնք անդամնք *zva.* անդամնք անդամնք *zie* bij անդամնք

անդամնք KN. *volg.* Rh. met de horens vechten, ook *wel* elkander heen en terug duwen *zoals* *bv.* herten *wel* in den bronstijd doen, van daar *welligt* bronstig, geneigd tot paren. WW.

անդամնք KN. met lusten zijn, *van een* *zwangere* *vrouw.* — անդամնք ook անդամնք voor de eerste keer *zwanger* zijn.

անդամնք անդամնք of անդամնք KN. koel, *van een* *plaats,* waar lommer of schadaw is.

անդամնք KN. *zva.* անդամնք het verzuim of verzuimd worden, *bv.* van *iemands* *werk.* — անդամնք անդամնք onverzorgd liggen; niet opgeborgen zijn, niet versterkt zijn, onbebouwd, onbewoond zijn *van een* *plaats.* — անդամնք անդամնք onverrigt of onverzorgd laten; *zijn* *wacht* of *dienst* verzuimen.

անդամնք KN. omroering; iets waarmee men iets omroert (*erg.* անդամնք). անդամնք անդամնք een voorouder of afstammeling in het zesde geslacht, het kind *van een* *անդամնք* — անդամնք omroeren.

անդամնք KN. *zva.* անդամնք

անդամնք KN. los, uit zijn verband raken. անդամնք անդամնք door schudding uit zijn verband rukken, *zoals* *stoelen,* *tafels* en *derg.* — անդամնք անդամնք een soort kleine praauwen tot communicatie, WW.

անդամնք KW. *zva.* անդամնք en անդամնք (KN. op weg tegenkomen. G.). անդամնք *zie* *ben.* — անդամնք անդամնք iemand afwachten, waar hij voorbij moet; zich *ergens* plaatsen om iemand of iets af te wachten, op iets staan te wachten; *de grondv.* *is* *անդամնք* — անդամնք անդամնք *zie* *bij* անդամնք *erg.* անդամնք անդամնք op weg staan afwachten, op de loer staan; wachtende naar iets uitzien, op iets zitten wachten. — անդամնք *zie* *ben.* — անդամնք in den weg treden, om tegen te gaan, te beletten voort te gaan of iets ten uitvoer te brengen. — անդամնք անդամնք een plaats waar men zich posteert om iets af te wachten, *zoals* *om* *rijst* *op* *te* *koop* *van* *de* *mensen,* *die* *er* *met* *rijst* *voor* *rij* *komen,* *of* *van* *roovers* *om* *voor* *rij* *gangers* *te* *plunderen.*

անդամնք KW. *zva.* անդամնք

անդամնք KN. rust hebben van bezigheden of van iets daar men hinder van had; verligting, beterschap (*erg.* անդամնք). անդամնք անդամնք opgekoeld. — անդամնք *minder,* *beter,* *ligter,* *matig,* *redelijk* zijn

je wilt! — ἄντι en ἄντιῶν, ἄντιῶν
 ἡντικῶν, ἀντιῶν, ἀντιῶν, naar men zegt;
 men zegt — ἄντιῶν iets zeggen tegen. ἄντι
 ἄντιῶν zich in beledigende woorden uilaten, be-
 leedigende woorden toevoegen aan. — ἄντιῶν
 spreekplaats, spreekgestoelte. — ἡντικῶν, ἡντικῶν
 kw. zva. ἡντικῶν (erg. ἡντικῶν). — ἡντικῶν
 ἡντικῶν en ἡντικῶν zeggen, spreken; ἡντικῶν
 ook naam van een medicinaal kruid, anders
 ἡντικῶν ἡντικῶν: genoemd; de zuurachtige bladeren
 van de Antidesma Buias Sprg. (bij Filet Hoepie)?
 — ἡντικῶν kw. zva. ἄντιῶν

ἄντι, zie ἄντι
 ἄντικῶν, ligging in de lengte; de lengte van iets
 (erg. ἄντι), rij. — ἄντικῶν in de lengte, over-
 lang; in de lengte uitgestrekt; in de lengte ergens
 naar toe gericht zijn of liggen; regtuit, regt door,
 regt voor de vuist; regtvaardig; gelukkig zijn in
 het spel; ook zva. ἄντικῶν ἄντικῶν (zie ben.) zoo
 in Tj. — ἄντικῶν, regt, billijk; ongelukkig zijn
 in het spel of in een onderneming; en zoo ook
 ἄντικῶν en ἄντικῶν ἀντικῶν ἄντικῶν het
 lichaam zoo lang als het is, het geheele lichaam. —
 ἄντικῶν van een winst (in het spel, Rh.) of goede
 verkoop een geschenk geven aan. — ἄντικῶν ἄντικῶν
 ἄντικῶν ἄντικῶν iets, bv. een tafel, in de lengte,
 overlang, zetten; iets in de lengte doen voort-
 gaan; uitrekken, uitstrekken; voortzetten. — ἄν-
 τικῶν, geschenk, dat iemand geeft van zijn
 winst of een voordeelige verkoop.

ἄντικῶν, zie ἄντικῶν
 ἡντικῶν Ar. هجره KN I. de vlugt van Moham-
 med van Mekka naar Medina in het jaar 622 van
 onze jaartelling, het begin van de Mohammedaan-
 sche jaartelling, die daarnaar Hedjra (ook wel
 Hegira geschreven) genoemd wordt. 2. rekening,
 berekening, zva. ἄντικῶν — ἡντικῶν, tellen, reke-
 nen, berekenen. — ἄντικῶν hetz. (zie ook ben.).

ἄντικῶν Br. اجرة, loon.
 ἡντικῶν KN.; ἡντικῶν ἡντικῶν ἡντικῶν op-
 stoken, ophitsen, aanhitsen. — ἡντικῶν ἡντικῶν
 ἡντικῶν ἡντικῶν opstoking, ophitsing.

ἄντικῶν, zie ἄντικῶν
 ἄντικῶν, zie ἄντικῶν
 ἡντικῶν KN. in de spreektaal zva. ἡντικῶν WW.

ἡντικῶν, zie ἡντικῶν
 ἄντικῶν Ar. اجتبال, het oordeel, de beslissing
 van een regtsgeleerde.

ἡντικῶν ook ἡντικῶν geschreven, kw. zva. ἡντικῶν
 ἡντικῶν en ἡντικῶν (Skr. o edjidjwala,
 helder schijnend, vlammend, enz., met het voorz.
 oet van djwala; zie ἡντικῶν). — ἡντικῶν of
 ἡντικῶν zva. ἡντικῶν

ἡντικῶν 1. Ar. KN. oorsprong, afkomst (Ar. اجل,
 a dj l, oorzaak, vervaard met اصل, ἡντικῶν,
 omdat er de beteekenis van ἡντικῶν aan gehecht
 werd). 2. vastgestelde termijn, het door God be-
 paalde levenseinde, uiteinde, stervensuur (Ar. اجل,
 a dj a l). 3. eeuwigheid (Ar. جز, a z a l). ἡντικῶν
 ἡντικῶν afkomst en oorsprong van iemand. ἡντικῶν
 ἡντικῶν een inboorling van het land,
 een landskind, ἡντικῶν ἡντικῶν ἡντικῶν tot zijn
 levenseinde gekomen, overleden. — ἡντικῶν en
 ἡντικῶν overlijden. — ἡντικῶν (of ἡντικῶν)
 ἡντικῶν ἡντικῶν of ἡντικῶν ἡντικῶν, ook wel ἡν-
 τικῶν ἡντικῶν, tot zijn oorsprong, daar het
 van daan gekomen is, terugkeeren, zooals van
 echtgenooten, die gescheiden zijn, en zich later
 weer met elkander in het huwelijk verbinden; van
 een bediende, die in een dienst, waaruit hij ge-
 gaan is, weer terugkomt; en van verloren goed,
 dat terugkomt.

ἡντικῶν (of ἡντικῶν ἡντικῶν G.) N., ἡντικῶν
 K., ruil, wat in ruil voor iets anders gegeven
 wordt; ruilen. — ἡντικῶν ἡντικῶν (ἡντικῶν ἡντικῶν G.)
 ἡντικῶν in ruil geven voor. — ἡντικῶν ἡντικῶν
 (ἡντικῶν ἡντικῶν G.) ἡντικῶν ἡντικῶν verruilen
 tegen.

ἡντικῶν kw. zva. ἡντικῶν
 ἡντικῶν, zie ἡντικῶν
 ἡντικῶν ἡντικῶν ἡντικῶν ongeveer zva. ἡν-
 τικῶν Rh.

ἡντικῶν kw. zva. ἡντικῶν ἡντικῶν, verlangen
 of wensch ten aanzien van een ander, gew. in een
 slechten zin. — ἡντικῶν verlangen naar. — ἡ-
 ντικῶν ἡντικῶν een verlangen; het voorwerp van
 iemands verlangen of wenschen.

ἡντικῶν, zie ἡντικῶν
 ἡντικῶν KN. het in orde gebracht worden van iets
 dat in de war is of van een geschil. — ἡντικῶν

en anengaja in orde brengen, vereffenen; ook 't haar opmaken, voorts nog ἄνδρα ἄνδρα en Wangsallan: ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα = ἄνδρα C.S.

ἄνδρα zie ἄνδρα

ἄνδρα KN. op de jacht gaan om wild op te sporen; (ook op iets treden. G.). ἄνδρα ἄνδρα of ἄνδρα ἄνδρα ook ἄνδρα ἄνδρα Tj. een wilde hond, jakhals; ook ἄνδρα ἄνδρα — ἄνδρα wild, bv. herten, gaan opsporen. ἄνδρα ἄνδρα tusschen in planten, zooals diarak tusschen katjang en djagoeng of widjèn tusschen gâgâ. SG.

ἄνδρα grondv. ἄνδρα KN. vast, zich gelijkblijvend; vastheid, bestendigheid; staan blijven (erg. ἄνδρα ἄνδρα). ἄνδρα ἄνδρα of enkel ἄνδρα zoolang als ik leef, al mijn leven; in Men. ἄνδρα ἄνδρα (ook ἄνδρα ἄνδρα Rh.) hun geheele leven. — ἄνδρα vast zijn voor, bv. van een arbeider of leverancier. — ἄνδρα vast, bestendig en geregeld doen, blijven bij of aan. — ἄνδρα 1. KN. vast, onveranderlijk, onbeweeglijk; pal stand blijven houden. 2. N., ἄνδρα ἄνδρα K., pacht, vast bepaalde pachtschat, pachtpenningen of belasting; pacht betalen. ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα de vaste instandhouding (handhaving) van het regt. ἄνδρα ἄνδρα zooveel als een heele pachtschat. — ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα pachten. — ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα verpachten; een persoon op een vaste schatting zetten, zooals een dienstpligtige om ontslagen te zijn van dienstpligten. — ἄνδρα ἄνδρα 1. KN. zva. ἄνδρα ἄνδρα pronkbed; en de stapel kussens daarop. 2. N., ἄνδρα ἄνδρα K. waarvoor pacht opgebracht wordt, pachtlanden. — ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα paching; verpaching. — ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα pachtopbrengende landen of hoofden.

ἄνδρα ongebr.; ἄνδρα ἄνδρα KN. het voetstuk of de standaard van een Javaansche lamp, zva. ἄνδρα ἄνδρα (erg. ἄνδρα ἄνδρα); ook de opstaande pen v. e. egge waaraan zich de werkman vasthoudt, SG. en die bestuurt, CP.

ἄνδρα KN. ἄνδρα sterk op zijn stuk staan van zijn gevoelen niet afwijken. G. erg. ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα

ἄνδρα ongebr.; ἄνδρα ἄνδρα KN. onverwachts, onaangemeld of zonder iets te zeggen of rede te geven, (onbesuisd, in haast K., 1, 22), zoo maar regelregt aankomen met iets te doen (erg. ἄνδρα).

ἄνδρα ἄνδρα of ἄνδρα ἄνδρα KN. ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα trippelend gaan, zooals lastdragers doen. WW. ἄνδρα ἄνδρα op een drafsje loopen?

ἄνδρα — ἄνδρα zva. ἄνδρα G. Zie ἄνδρα ook zva. ἄνδρα Dam. Woe. 66, 8.

ἄνδρα KN. I. de woorden, waarmee bij het sluiten van een koop, als ook bij dat van een huwelijk, de verkooper verklaart iets te willen verkoopen (bij een huwelijk de Wali), gelijk ἄνδρα ἄνδρα de woorden beteekent, waarmee de kooper de koop aanneemt (Ar. ايجاب). ἄνδρα ἄνδρα de wederzijdsche toestemming bij een koopcontract; ook toestemming. — ἄνδρα ἄνδρα voor een meisje de ἄνδρα ἄνδρα uitspreken, een meisje in het huwelijk laten verbinden; een huwelijk laten sluiten.

II. verbazend, zva. ἄνδρα (Ar. اعجاب), verbazing. ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα zva. ἄνδρα ἄνδρα — ἄνδρα ἄνδρα doen verbazen.

ἄνδρα KN. (Ar. عجب "zelfbewondering" M.) bedoeling, inzonderheid de bedoeling of het voorwerp van een offerhande. ἄνδρα ἄνδρα laatblunkend, verwaten. — ἄνδρα ἄνδρα de bedoeling van een offerhande mededeelen aan den priester, opdat deze er zijn zegen over uitspreke.

ἄνδρα KN. iets daar men uit eet, een bord of bak; iets, bv. een blad, tot bord gebruiken. ἄνδρα ἄνδρα zoo maar uit de ἄνδρα eten, Kr. ἄνδρα ἄνδρα fig. voor onderalle omstandigheden? B. — ἄνδρα dial. = ἄνδρα P M. — ἄνδρα ἄνδρα een aandeel in de sawahs in gemeen bezit (Res. Madioen en Kèdiri).

ἄνδρα zie ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ook krâmâ van ἄνδρα

ἄνδρα KN. 1. uitstekende hoek, punt, uithoek, kaap. 2. schermen, volg. Rh. met de handen of stokken. 3. naam van een soort van reebok. G. 4. ἄνδρα of ἄνδρα den voet of knie van iemand kussen, door er met het aangezicht op neêr te gaan leggen (ἄνδρα); een plechtig eerbewijs van kinderen aan ouders en van jongeren aan ouderen. Het wordt

rest (erg. առցանցից և արհաւիրելով). — արաւ
արաւտակ, *naam van een blad, waarmee de
madat tot liké gemengd wordt, nl. v. d. Ficus
polycarpa Roxb. Nat. fam. der Artocarpeae, een
heester.*

արաւ, ԿՆ., անից, ԿԸ., արտակ, ԿԼ., urien, pis.
— արաւ, ԿՆ., դատակ, Կ., անից, ԿԸ., ար
տակ, ԿԼ.; pissen, zijn water lozen, wateren; *van
een beest ook արաւ in Krámá. անիւն-անից
een ziekte de steen. — արաւ-անի, ԿՆ., արտակ,
ԿԼ., bepissen, bewateren. — անիւն-արաւ, ԿՆ. bij
ongeluk zijn water lozen. — արաւտակ, ԿՆ. de
pisblaas (de onderbuik. G. Vrg. անիւն).*

արաւ, ԿՎ. *zva. արաւ, voorts zva. արտակ, անիւն
արաւ արաւ-արաւ, zva. անիւն, անիւն-արաւ
արաւտակ, ԿՆ. vallende ziekte, epilepsie. — արաւ-
արաւ of արաւ^o aan de vallende ziekte lijden.*

արաւտակ, ԿՎ. *zva. արաւտակ of արաւ^o (dat er de
krámá-vorm van is). — (անիւն)արաւտակ, zva. (անիւն)
արաւտակ — արաւտակ-արաւտակ, zva. արաւտակ-
արաւտակ — արաւտակ, zva. արաւտակ — արաւտակ,
willen, begeeren, verlangen. — արաւտակ, zva.
արաւտակ — արաւտակ-անիւն, zva. արաւտակ-
արաւտակ — արաւտակ, անիւն-արաւտակ^o titel van de
oudste gemalin van den Sultan van Madoera. ար
աւտակ, zva. արաւտակ — արաւտակ-արաւ
տակ, zva. արաւտակ-արաւտակ — արաւտակ
արաւտակ, ԿԼ. tegenwoordigheid. անիւն-արաւտակ, *hoog
er, ԿԼ. dan անիւն-արաւտակ — արաւտակ, zie beneden.**

արաւտակ, *zie արաւտակ*

անիւն, *zie bij անիւն*

անիւն, ԿՎ. *zva. դատակ — անիւն, ԿՆ.
schommelen, een kind wiegen. — անիւն, ԿՆ.
ԿՎ. zva. արաւտակ, schommel, wieg. — անիւն
անիւն-արաւտակ of արաւտակ, ԿՆ. een schommel;
schommelen. արաւտակ of արաւտակ (pájoenan),
een schommel: en wiegend of wiegen, zich op en
neer wiegend of wiegen, zoals van een boomtak.*

արաւտակ, ԿՎ. *zva. արաւտակ, ook արաւտակ of
արաւտակ, արաւտակ, ԿՆ. een stoel suiker-
riet, zva. անիւն of անիւն-արաւտակ, արաւտակ, of
արաւտակ, zva. անիւն արաւտակ, արաւտակ
արաւտակ-արաւտակ of անիւն^o spr. het
met elkander houden, zamenspannen. անիւն^o,
ook benaming van een bijzonder fatsoen*

van krissen. — արաւտակ-արաւտակ, ԿՎ. *zva. արաւ
դատակ, beschermmer. — արաւտակ-արաւտակ,
ԿՆ. nauwkeurig daarstellen of zamenstellen, —
արաւտակ, goederen bijeenbrengen; een volk of een
plaats beschermen; ook zva. արաւտակ van een
Boepâti, van wien anders անիւն-արաւտակ gebruikt wordt.*

արաւտակ, ԿՎ. *zva. արաւտակ*

արաւտակ, ԿՎ. *zva. արաւտակ*

անիւն, ԿՆ.; անիւն, *op een zekere wijze padi droogen,
door de groote bossen in kleine te verdeelen, om
die te spoediger te doen droogen; een ander,
zie ben.*

անիւն, ԿՆ. *een gemagtigde om voor iemand het opzigt
te houden; de ronde maken. — անիւն, het opzigt
hebben over, iets nagaan; ook onbeweeglijk staan
of staan blijven.*

արաւտակ, ԿՎ. *zva. արաւտակ*

արաւտակ, ԿՆ. *in de spreektaal zva. արաւտակ, ԿՎ.
ԿՆ.; արաւտակ, zeven, ziften, doorziften. (erg.
անիւն-արաւտակ en անիւն). — արաւտակ, ziften. — ար
աւտակ-արաւտակ, naam van een gënding. — ար
աւտակ, een zeef.*

անիւն-արաւտակ (plat voor, Rh.) *zva. անիւն*

արաւտակ, *zie արաւտակ*

արաւտակ, (beler արաւտակ, *zie ald.*) ԿՆ. *roering of
veging in het rond. — արաւտակ, over iets, zoo-
als ongekookte rijst bij het wasschen, of zijn
hoofdhaar, met de hand overal roeren; bijeen
vegen met de hand. — արաւտակ, zie beneden.*

արաւտակ, 1. of արաւտակ, ԿՆ.; դատակ, *of
արաւտակ, een wild of een roover nazitten, op-
jagen, opsporen. Zoo ook դատակ-արաւտակ
2. դատակ, = անիւն-արաւտակ, ZG. 1882, 139.
welligt dialectische spelling voor արաւտակ?*

դատակ-արաւտակ, *ook դատակ-արաւտակ, ԿՆ. rijden,
paren, van visschen. — դատակ-արաւտակ, een wijffe
achternazitten om te paren, van visschen; achter-
nazitten; achterna loopou en lastig vallen met
aanhoudend om iets te vragen. դատակ-արաւտակ-
դատակ-արաւտակ, elkaar nazitten v. visschen.*

անիւն, *Ar. اياك, in անիւն-արաւտակ, անիւն
արաւտակ, اياك نعبد نستعين, U dienen wij en roe-
pen wij aan om hulp. Koran, Soer. I, 4.*

արաւտակ, *zva. արաւտակ — արաւտակ-արաւտակ, zva. ար
աւտակ*

ամանայ KN. slijmerig, kleverig (*grondv. անայ* *erg. անանայ*).

տապալայ KN. տապառտալայ *zva. անդամանի* *դառնայ* *zie bij դառնայ*

անդամայ *անդամայ* *freq. Zie դառնայ*

դառնալայ KN. wortel, in de lengte groeiende wortel, *van planten; ook houtachtige, bladerlooze, stengel van slingerplanten (erg. անդանայ);* wortelen, wortel hebben *of* krijgen. *անդանայ* zes wortelingen, *d. i.* zes gewassen, *voor* zes jaar, *in pachtbrieven, դառնալայ* ingeworteld, wortel schieten; *ook fig. erg. als vastgeworteld, zijn vaste woonplaats hebben; erg. gevestigd zijn; Rh. — դառնալայ անդանայ* wortels, stengels van slingerplanten, *als geneesmiddelen.*

անանայ I. KN. een vers van den Koran; een godlijke openbaring; een openbaring door ingeving. II. KN. glooijing, *van den grond.* III. KW. *zva. անանայ* *en անանայ անանայ* schuinsch oploopen, *bv. van een weg, glooijend, schuin staan v. e. paal. — անանայ* *of անանայ* *ook անանայ* KW. *zva. անանայ անանայ անանայ* KN. telkens weifelen in zijn besluit en niet tot de uitvoering komen. — *անանայ* de hand (*of iets dat men in de hand heeft*) uitstrekken naar; op nieuw beginnen, hervatten.

տապալայ KN. տապալայ naar zich toe halen, tot zich halen; *ook zva. անանայ (zie bij անանայ)* տապալայ *sv. — տապալայ տապալայ* wegslepend *v. muziek, Rh.; erg. տապալայ տապալայ*

դառնալայ KW. *zva. դառնայ* *դառնալայ* KN. met een *անանայ* fijn, dun afsnijden, *bv. bamboe en derg. — դառնալայ դառնալայ* *obj. den. Rh.*

անանայ KW. *zva. անանայ*

անանայ KW. *zva. անանայ*

անանայ KW. *zva. անանայ*

անանայ *of* անանայ *ook անանայ* *of* անանայ KW. *zva. անանայ* (*erg. անանայ*).

անանայ KN. kriejoelen, *zoals een menigte kronkelende wormen, en een menigte door elkander woelende menschen. — անանայ անանայ* *zva. անանայ* *in Tj. անանայ — անանայ* *of* անանայ

անանայ gekriejoel; door elkander kriejoelen.

դառնալայ KN. een werktuig van bamboe om visch te vangen, kleine fuik (*erg. դառնայ*).

անանայ KW. *zva. դառնայ* KN. een trek- of sleepnet. — անանայ KN. een voornaam persoon omgeven; met een անանայ visschen, leëg visschen; leëgstroopen *door al voortgaande alles weg te nemen. — անանայ* de stoet van een aanzienlijk persoon.

անանայ KN. naar alle zijden, onbestemd *bv. v. iems. blik, Rh. zoo in P.M. անանայ անանայ անանայ*

անանայ (*ook wel անանայ*) *gew. անանայ անանայ* KN. een drankje, geneesdrank (*erg. անանայ* *անանայ*). — անանայ slurpen, slurpende drinken; een draukje innemen (*erg. անանայ*). — անանայ *acc. pass. promiscue met անանայ* *ook zva. անանայ անանայ?* Men *en Tj. — անանայ անանայ* iemand een drankje ingeven. — անանայ անանայ iets tot geneesdrank maken *of* gebruiken, *of* te drinken geven. — անանայ անանայ *of* անանայ անանայ wat iemand tot geneezing, versterking *of* verfrissching drinkt.

անանայ KW. *zva. անանայ*

անանայ *zie անանայ*

անանայ *zie անանայ*

անանայ *zie անանայ — անանայ անանայ անանայ* KN. *iem. dreigen; een ander zie ben. — անանայ անանայ* *nm. v. e. grassoort, C.P. — անանայ անանայ* waterhoen, Rh.

անանայ KN. koel, *van iets vochtigs; kalm, tevreden (erg. անանայ* *en անանայ);* *ook in de zon gedroogd vleesch (volg. Rh. onjuist; dit heet անանայ) en gecoufijte; (volg. Rh. gepekeld en gesuikerde, in de zon gedroogde) hertelever. — անանայ* zich kalm, tevreden, gelaten gevoelen. անանայ անանայ անանայ zich bekoelen, verfrissen. անանայ zich tevredenstellen, troosten; het gemoed aangenaam stemmen. — անանայ անանայ անանայ zoeken te kalmeren. — անանայ անանայ tot bedaren brengen, laten bekoelen *of* uitrusten, in een kalme, aangename stemming brengen. անանայ անանայ zich rust geven, het zich aangenaam en gemakkelijk maken. — անանայ անանայ een middel

waardoor iemand bekoeld of tevreden gesteld wordt.

ապարտ *zie bij աղարտ*

աղարտ *ook wel սնդարտ* KN. koel door lom-
mer of schaduw; lommerrijk; bescherming (erg.
տնայտ հողատայտ և ստարտ). — աղարտ
այտ *ook wel սնդարտ* zich in de schaduw of
onder een dak plaatsen; zich onder bescherming
stellen; beschaduwen, beschermen. — աղարտայտ
(*ook wel տարտայտ*) beschaduwen, beschutten, be-
schermen. սնդարտայտ of սնդարտայտայտ
beschaduwd enz. — սնդարտայտ սնդարտայտ
of սնդարտայտ te veel beschut of bedekt staan,
gebrek aan licht en lucht hebben, *van planten*. —
սնդարտայտ bescherming, beschermer.

սնդարտ *zie աղարտ*

ստարտ KN. *ongebr.*; ստարտարտարտ de moei-
lijkheid van een handeling vooruitzien, *zva.* սն-
տարտ — ստարտարտայտ in de onaangena-
me gemoedsgesteldheid zijn van tegen een groote
moeijelijkheid op te zien.

տնայտ KW. *zva.* տարտարտ Fry. տնայտ

տարտ KN. — տարտարտ *ook դարտարտ*
heer en weer bewegen, waggelen, *zie դար-
տարտ*

տնայտ KN. — տնայտ տնայտայտ jong gras
en uitprijtels met de hand wieden, *geschiedt in
overvloed van water en gaat het eigenlijk wieden
vooraf*, S.G.

տնայտ KN. *ook ստարտարտ* snel, *van den
gang*. — տնայտայտ om iets snel gaan. — տնայ-
տայտ den gang versnellen.

տնայտ (of տնայտ G.) KN. gelijk van bewe-
ging; eenparig, overeenstemmend, *van gedachten
of gevoelen* (erg. հնայտ և տնայտ). — տնայ-
տարտարտ zwaar beladen, of zwoegen onder
een last, W.

տնայտ I. *zie դարտարտ* 2. *het onder տնայ-
տայտ տնայտ opgegevene behoort hier; volg.* Rh.
en te M. *deugt die schrijfwijze van GR. en WW.
niet, de ware is տնայտ տնայտ voeg nog
bij: տնայտարտ* Sri T. *ongeveer zva.* տնայ-
տայտ.

տնայտ KW. *zva.* տնայտ

դարտարտ of դարտարտ KN. schudding; schud-
dend zich bewegen (erg. դարտարտ). — դար-

տարտ of դարտարտ schudden, *tr.* — դար-
տարտարտ heer en weer schudden, waggelen,
bv. van een huis, dat dreigt om te vallen.

դարտարտ of տնայտ KN. in beweging door out-
steltenis, outsteld (erg. դարտարտ). — տնայ-
տայտ Tj. *zva.* տնայտ *zie ald.* — դարտարտ
iemand outstellen. — դարտարտարտ iemand
outsteld maken, *mensen* in rep en roer brengen.

դարտարտ *zie դարտարտ*

ստարտ KN. — ստարտայտ tusschen de padi of gâgâ
enkele hooge grassen *uittrekken*, SG. *zie տնայ-
տայտ*

տնայտ Ar. **ترب**, *eign.* Job. — տնայտար-
տայտ KN. bedweldt zijn van den slaap; *ook
grondw. van տնայտ? zva.* տնայտ de koelte
zoeken, zich verkoelen; *erg. դարտարտ*

տնայտ *ongebr.*; տնայտարտարտ of տնայ-
տարտ KN. onrustig, verlegen, heer en weer loopen.

տնայտ KN. krieuweling. — տնայտ krieuwelen.
— տնայտ iets, *vooral het hoofd*, krieuwelen,
erge jeukte hebben. տնայտ = տնայտ Tj.

տնայտ *zie տնայտ*

դարտարտ (*ook wel դարտարտ և դարտարտ*)
KN. *zva.* տնայտ tegen zon of regen beschut,
van een plaats; en bedekte lucht, de tijd van den
namiddag, als de zon naar het westen neigt, *om-
schreven in K.* տնայտարտ տնայտայտ
տնայտ *en in Tj.* տնայտարտարտ

տնայտ *ook wel տնայտ և տնայտ.* *zva.* դարտ և տնայ-
տարտ KN. God, *voorn. als titel van een God-
heid (zie ook տնայտ bij տնայտ).* տնայտ God Goe-
roe. տնայտարտ God de Allerhoogste. — տնայ-
տայտ of տնայտ *ook wel տնայտ* een God of
Godin; godgelijke, godlijke; *ook tot lofspraak van
iemand*, die het tot het hoogste gebracht heeft;
van een vrouw, zva. տնայտ Engel. — տնայտ KW.

zva. տնայտ — տնայտարտ *gew. տնայտարտ*
KN. *verblijf van een տնայտ* *ook* verblijf van een
geest; *ook TD. voor* de woonplaats van zijn vaderen.

— տնայտարտ een plaats, waar een տնայ-
տարտ zich bevindt. — տնայտ als een geest
bestaan. — տնայտ door de werking van een
Sétan gestorven en als een geest rondwaren. —
տնայտարտ een geest van het vrouwelijk geslacht.

տնայտ KN. — տնայտարտ *v. stengels die ver-*

fleuzen of waarvan de vrucht niet tot rijpheid komt; achterblijven in ontwikkeling der loten van padi, katjang, enz. Eene ziekte voorkomende als men plant ἰνῶν ἰνῶν S.G.

ἰνῶν KN. poët. rondgaan, omzwerfen (erg. ἰνῶν).

— ἰνῶν zva ἰνῶν rondgaan; dolen, dwalen. — ἰνῶν om een plaats heengaan, omgeven. ἰνῶν ἰνῶν overal rondgaan. — ἰνῶν omzwerfen; dolen.

ἰνῶν KN. de lellen onder de tong. WW. of ἰνῶν een uitroep van afkeer: ach! och! bah! (een ander ἰνῶν zie bij ἰνῶν).

ἰνῶν I. KW. zva. ἰνῶν en ἰνῶν II. KW. zva. ἰνῶν ἰνῶν KN. I. overal, op alle plaatsen; 2. heet, van een heet gevoel; een prikkeling over het geheele lichaam, wat voor een ziekte doet vreezen; ἰνῶν ἰνῶν ongedurig, onrustig; van ongerustheid of ongesteldheid niet stil kunnen blijven, het ergens niet kunnen uithouden. — ἰνῶν padi (rijst in de halm) koopen of opkoopen. Zie ἰνῶν — ἰνῶν van iemand padi koopen, — ἰνῶν ἰνῶν padi verkoopen. — ἰνῶν ἰνῶν opgekocht; fig. ergens opgedaan.

ἰνῶν KN.; ἰνῶν zva. ἰνῶν in de rondte draaijen, in een kring zich bewegen; duizelig zijn. — ἰνῶν duizeligheid in het hoofd; en KI. van ἰνῶν hoofdpijn. — ἰνῶν zva. ἰνῶν — ἰνῶν ἰνῶν verwarring; verward door elkander.

ἰνῶν ongebr.; ἰνῶν ἰνῶν KN. zijn goederen oppakken en naar elders verhuizen; met zijn goederen heen en weer trekken. — ἰνῶν (of ἰνῶν ἰνῶν) aan het oppakken zijn om naar elders te verhuizen.

ἰνῶν KI. van ἰνῶν en ἰνῶν, ἰνῶν.

ἰνῶν KN. topzwaar; zwaar in het hoofd, zoodat men dreigt te zullen vallen; draaijen, nu eens zoo, dan eens anders.

- ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν
- ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν
- ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν
- ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν
- ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν
- ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν
- ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν
- ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν

ἰνῶν de plaats v. beraadslaging. WW. hēm! of h m m! een uitdrukking van misnoegen over iets, dat een ander zegt, of dat iemand zelf voor den geest komt, of dat hij ziet.

ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν (erg. ἰνῶν), ἰνῶν ἰνῶν en ἰνῶν

ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν (erg. ἰνῶν), ἰνῶν en ἰνῶν (Skr. ḍ m, de heilige syllabe, daar de Indische Brahmanen hun gebeden meê aanvangen; erg. ἰνῶν). — ἰνῶν bidplaats.

ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν, ἰνῶν, alles wat aan de veldgewassen nadeel toebrengt, zooals muizen, sprinkhanen en andere insecten, meeldauw, enz.: fig. dief of belager. ἰνῶν die duivedief; fig. ook ziekte, gebrek, bv. ἰνῶν ἰνῶν L. ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν N. ἰνῶν gew. ἰνῶν bezitt. vrw. van de tweede persoon; in Banjoemas ook zva. ἰνῶν in de tweede pers. van het subjectief passief, bv. ἰνῶν zva. ἰνῶν — ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν — ἰνῶν KW. verlangen, begeeren. ἰνῶν zeer verlangen. G.

ἰνῶν KN. het ijlen, zooals in een koorts. — ἰνῶν ijlen, ijlen van; raaskallen, wartaal spreken (erg. ἰνῶν en ἰνῶν). — ἰνῶν van iets of iemand ijlen.

ἰνῶν KN.; ἰνῶν voor iemand of iets alle zorg en oplettenheid hebben, iets als een kostbaar kleinood beschouwen en behandelen (erg. ἰνῶν). ἰνῶν KN.; ἰνῶν iets zorgvuldig bewaren en er voor zorgen, dat er niets aankomt, en zva. ἰνῶν ἰνῶν (zie bij ἰνῶν en erg. ἰνῶν).

ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν (Skr. hima, koud; vorst; sneeuw). ἰνῶν een dunne, fijne, ligte wolk; volgens de Dāsā-nāmā een dunne wolk, die de maan bedekt; ook KN. benaming van een soort van gebatikt. ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν volgens de Dāsā-nāmā een wolk die op het water drijft; ook naam van een land, ook ἰνῶν of ἰνῶν Ardjoena wiwaha, P. v. d. B. (KW. ἰνῶν residentie of berg van den reuzenvorst Niwāta Kawatja.) ἰνῶν zva. ἰνῶν volgens de Dāsā-nāmā een wolk die een kring om de zon maakt (van het Skr. k hapoera, luchtverheveling. PK.); ook naam

ἄλλο *zva.* ἄλλο ἄλλο — ἄλλο *subst. den.*
 ἄλλο *Ar.* أمير, Emir, vorst.
 ἄλλο *KN.* niet aan elkander gekleefd zijn *bv. v.*
korrels gekookte rijst die een nacht heeft overge-
staan (het spoedig verzuren van rijst, die gekookt
is. S.G.) vrg. ἄλλο
 ἄλλο *KN.* *zva.* ἄλλο een ceintuur van metaal, *vooral*
door vrouwen gedragen.
 ἄλλο *KN.* naam van een plant, waarvan de bladen
tot zelf voor gezwollen beenen gebruikt worden.—
 ἄλλο *KW.* opschikken, versieren. *G.; zva.* ἄλλο
 ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο W. *KN.* tot bedaren
 brengen (*vrg. ἄλλο*).
 ἄλλο *KN.* opgebeurd (*vrg. ἄλλο ἄλλο en ἄλλο*).
 — ἄλλο opbeuren, vertroosten; *volg. Rh. bep.*
door iem. van treurige gedachten af te leiden,
hem te verstrooijen. Zoo ook ἄλλο ἄλλο volg.
Rh. zich verstrooijen, zich door afleiding zoeken
te troosten. — ἄλλο opbeuring, vertroosting.
 ἄλλο ook wel ἄλλο *KN., ἄλλο KI.,* leeftijd, ouder-
 dom, leven; een ouderdom hebben, oud zijn (*Ar.*
'oemr). ἄλλο naar het leven staan. ἄλλο
 ἄλλο ἄλλο reeds tot zijn jaren (tot meer-
 derjarigheid) gekomen. — ἄλλο ἄλλο iemands
 leven.
 ἄλλο *KW.* *zva.* ἄλλο *KN.* misselijk, misselijk
 worden, *zva.* ἄλλο — ἄλλο ἄλλο
 walglijk.
 ἄλλο of ἄλλο *KN.* levendig; groot gedruisch,
 gejoel (*vrg. ἄλλο*).
 ἄλλο naam van een Widadari (*Skr. h é m a,*
 goud, en naam van een hemelninf, zamengesteld
 met ἄλλο).
 ἄλλο *KW.* *zva.* ἄλλο nazitten, vervolgen; *KN.*
 geraas van den wind; groote luidruchtigheid, *G.*
 (*vrg. ἄλλο*).
 ἄλλο *Holl.* admiraal.
 ἄλλο zie ἄλλο
 ἄλλο *KW.* *zva.* ἄλλο Sri T. voor het
 geluid v. e. menigte vogels in een bosch; ook
 ἄλλο
 ἄλλο *KW.* *zva.* ἄλλο
 ἄλλο zie ἄλλο
 ἄλλο — ἄλλο ἄλλο *KW.* *zva.* ἄλλο
 ἄλλο *vrg. ἄλλο*

ἄλλο *KN.* een uitroep van iemand die wanhopig
 in dolle woede gaat moorden; een verwoede aanval.
 — ἄλλο (*verk. ἄλλο*) verwoed aanvallen en
 moorden gaan; verwoed en razend al wat voor-
 komt, vermoorden; dol en razend van drift zijn. —
 ἄλλο een voorvechter, die in dolle woede
 zich in het gevecht stort. ἄλλο naam van
 een zeker stuk geschut. — ἄλλο ἄλλο
 of ἄλλο *poët. zva.* ἄλλο
 ἄλλο *KN.* ἄλλο ἄλλο zachtjes aandrukken
 zooals de ἄλλο of de ἄλλο tegen het hoofd?
 ἄλλο zie ben.
 ἄλλο *KN.; ἄλλο ἄλλο* zachtjes met de
 hand of de toppen der vingers drukken, op het
 hoofd tikken, zooals een kind dat men gelukkig
 prijst (*vrg. ἄλλο ἄλλο*).
 ἄλλο *KN.; ἄλλο = ἄλλο*
 ἄλλο ἄλλο *KW.* *zva.* ἄλλο
 ἄλλο ἄλλο ἄλλο *KN.* de lippen zóó be-
 wegen alsof men praat of eet, *Rh.*
 ἄλλο *KN.* grootspraak; een zaak vergrooten, snoe-
 ven, zwetsen. — ἄλλο beroemd; beroemd-
 heid. — ἄλλο voorliegen, leugens vertellen,
 door de dingen te vergrooten. — ἄλλο ἄλλο
 met grootspraak van iets zwetsen, iets leugen-
 achtig vergrooten.
 ἄλλο *KN.* rijzen, aanwassen, van het water;
 de vloed van de zee.
 ἄλλο *Ar. ἄλλο (am at)* vrouwelijke bediende,
 maar in 't Javaansch *zva.* ἄλλο ἄλλο
 ἄλλο verkort ἄλλο ἄλλο heeten de priesters die
 de vorstelijke graven bewaken. De opperste, de
 sleutelbewaarder. voert altijd den naam van ἄλλο
 ἄλλο
 ἄλλο *KN.* mommeling. ἄλλο ἄλλο of ἄλλο
 ἄλλο ἄλλο mommelen, de zamengesloten lippen
 bewegen, van een kind om te zuigen, of van iemand
 die iets dat aan of om de tanden zit, er vandaan
 zoekt te krijgen, of van een tandelooze, die iets
 tracht te kauwen.
 ἄλλο *KN.* een dragt padi, nam: van 24 gèdèng.
 ἄλλο *verk. ἄλλο KN. en Md., ἄλλο ἄλλο*
KI. met permissie! met verlof! verlof vragen. —
 ἄλλο *KN.* verlof, om heen te gaan, thuis te
 mogen blijven, of voor eenige tijd vacantie te

een vuur en van drift. Zie ook bij υπει 2. — υπει slaan met een zwaren hamer, mokeren, C.P. padi in de loemboeng brengen, door er de schoven in te smijten, S.G. strijkelings aanraken; *erg.* υπει

υπει ποët. *zva.* υπει het onderweg ergens aangaan. KN. — υπει onderweg aangaan, aangieren; *een plaats* aandoen. — υπει onderweg aankomen of aanlanden. υπει ερgens stilhouden en aangaan. — υπει een plaats onderweg aandoen; aangaan bij; onderweg aangaan om, onderweg afhaken. υπει wordt gezegd van iemand, bij wien iemand stilhoudt en inkeert; iemand, die vervolgd wordt, aan zijn huis ontvangen en hem een schuilplaats verleenen. — υπει als op eens van den duivel bezeten. — υπει onderweg aangaan met; *een object* in 't voorbijgaan brengen of aanreiken; *een voorbijganger* uitnodigen om aan te leggen; *iemand* onder weg aanhouden. — υπει een plaats daar men veel aangaat, aanlegplaats, uitspanning. — υπει van iemand die gaarne onderweg ergens aanloopt.

υπει υπει. KW. *zva.* υπει υπει

υπει KN. *zva.* υπει verzwakt, langzaam in zijn vlugt van een vermoede vogel; *fig.* slap, traag van iem. in zijn werk. WW.

υπει KN. υπει v. d. buik dun worden. WW.

υπει KN. barsten, WW. — υπει υπει ηει gloren v. smelend vuur; smoken, Rh.

υπει KW. *zva.* υπει

υπει KN. kromme, met de knieën binnenwaarts gebogen beenen hebben. — υπει υπει *hetz.*; krombeen, schrankelbeen; *een scheldwoord.*

υπει KN. eenige gelijkheid of overeenkomst, zweem. υπει υπει υπει υπει υπει υπει υπει υπει naar het lijkt, naar het wel schijnt, 't schijnt wel alsof. — υπει er eenigzins naar lijken, naar zweemen. — υπει gelijk doen, als voorbeeld volgen; toepassen op, vergelijken. υπει υπει vergeleken, te oordeelen naar de gelijkenis. υπει υπει υπει vergelijken met; nadoen, nabootsen. — υπει υπει lijken naar, op. υπει υπει υπει meer of min lijken naar. — υπει υπει *zva.* υπει υπει. *bv.* υπει

υπει υπει υπει — υπει υπει het opmaken uit hetgeen iets lijkt; — υπει υπει υπει wat uit hetgeen iets lijkt op te maken is.

υπει KN. aflak tegen een huis aan, gaanderij vóór, of ook achter een huis; als die rondom het huis loopt, heet het υπει ook de vlakke rand om een tja ping. (het benedenste gedeelte. υπει υπει beneden, naar beneden. G.).

υπει υπει υπει of υπει υπει KN. gal van een beest; bitter (Wl. hampedoe of ampedoe. *Vrg.* υπει). — υπει υπει *hetz.* G. — υπει υπει wakende droomen en praten (*erg.* υπει). υπει *erg.* in de verste verte niet aan denken; ook wel υπει υπει

υπει υπει KN. — υπει υπει schuimen, *intr.* v. eivit, door klopping; ook van zweet, bij paarden die hard geloopt hebben, Rh.

υπει υπει KN. — υπει υπει iets splijten, WW.

υπει υπει KN. een soort van υπει waarmee men bij de huizen rondgaat spelen; daarop spelen. — υπει υπει accompaneren met de υπει υπει

υπει υπει of υπει (uprit) KN. naam van een kleine vogel (een soort van musch. G.) zoo groot ongeveer als de kanarie, Rh. *υπει* of *υπει* een roodachtige emprit. *υπει* een witte emprit. *υπει* naam v. e. kleine donkergrauwe vogel, met een krommen bek, zoo genaamd, omdat hij zich aan de bloemen pleegt te hangen, ten einde er de honig uit te zuigen, Rh. *υπει* eign. van één van de negen Djawât's in de Manik-mijâ. *υπει* of *υπει* benaming van een *υπει*. *wanneer telkens één of twee man voortreedt en den vijand aanvalt.*

υπει υπει ποët. het gebrul van een olifant. — υπει υπει KN. brullen van een olifant. — υπει υπει het brullen van een olifant; het geschetter van een trompet; *poët.* voor gehinnik van paarden.

υπει υπει KW. *zva.* υπει — υπει υπει *υπει* dikke nevel in de bergen; *erg.* υπει υπει — υπει υπει *υπει* als υπει υπει W. II, 26, 6.

υπει υπει KN. regtopstaand schut of luik om de korte zijden v. e. Jav. dak te sluiten; *erg.* υπει υπει

անէրփոյր *ook wel արող (mpoek), KN. zacht, zooals een kussen; malsch, zooals van vleesch; murf, mollig, poezelig; v. e. zwakken vijand heet het անողղաւճ — անէրփոյր iemands hart vermurwen. — անէրփոյրն zacht maken; als zacht beschouwen.*

անողղաւճ անողղաւճ = անողղաւճ *zie bij րաւողղաւճ KN. iets van een ander voor zich vragen, iets afbedelen, WW. vlejien, aanhalen, zich in iemands gunst dringen. — անողղաւճն անողղաւճն փլիկփոյր, Rh. (անողղաւճն անողղաւճն անողղաւճն) door vlejien vermurwen, C.S.) zich toeëigenen, usurperen?*

անողղաւճ — անողղաւճն KN. *zich dwingen om een veest te laten, G.; een veest laten in of op.*

արթաւողղաւճ KN. *voetstuk, steenen neut onder een pilaar of post; fig. ophemeling (vrg. արթաւողղաւճ և դինդրդրդր). — արթաւողղաւճ een voetstuk onderleggen, onderzetten; ophemelen, prijzen, ook om te vlejien. — արթաւողղաւճն ophemeling.*

արթաւողղաւճ KN. *hoop, zooals van zand en andere fijne dingen, ook van boonen in het béngkat-spel. (vrg. արթաւողղաւճ և արթաւողղաւճն և արթաւողղաւճն) արթաւողղաւճն bij hoopen, hoopsgewijze. — արթաւողղաւճն ophoopen, opstapelen. արթաւողղաւճն արթաւողղաւճն bij hoopen op elkander stapelen, opeenstapelen; bij hoopen op elkander; overladen met weldaden. — արթաւողղաւճն een hoop.*

դրողղաւճ = անողղաւճ
 դրողղաւճն KW. *zva. տողղաւճն*
 անողղաւճն անողղաւճն = դրողղաւճն C.P.
 անողղաւճն անողղաւճն nm. *v. e. vogel.*

անողղաւճ KN. *opgang, opgaande schuinte van een grond of weg. — անողղաւճն opgaan, opwaarts gaan, van een weg, of van iemand die een oplopende weg opgaat; opgaan, van een luchtbal; iemand een opstopper of oorveeg geven.*

անողղաւճ = անողղաւճ — անողղաւճն rake-
 lings treffen, Men. *Vrg. անողղաւճ և անողղաւճն*

անողղաւճ KN., անողղաւճն KI., *ook wel als ք., stopping, inhouding; ook naam van een boom, die alleen tot brandhout dient. անողղաւճն անողղաւճն iets om meê te stoppen of te stelpen. — անողղաւճն անողղաւճն iets, zooals tranen, lachen, hoesten, inhou-*

den, bedwingen; ook den adem inhouden (zonder dat "adem" wordt uitgedrukt? Men. անողղաւճն անողղաւճն — անողղաւճն stopping, stelpiug, stremming. — անողղաւճն iets, zooals een bloeding, diarrhoe of den stroom van het water, stoppen, stelpen, stremmen; ophouden met vloeijen. — անողղաւճն անողղաւճն maken dat iets gestopt of gestelpt wordt, of ophoudt met vloeijen.

անողղաւճն KN. *zva. անողղաւճն*
 անողղաւճն KN. *het verborgen zijn. — արթաւողղաւճն verborgen houden; geheim houden, verzwijgen. — արթաւողղաւճն անողղաւճն verbergen, versteken, wegstoppen, verschuilen, geheim houden; smokkelen. — արթաւողղաւճն անողղաւճն zich verbergen of verschuilen; ook v. d. zov achter de wolken.*

անողղաւճն անողղաւճն KN. — անողղաւճն անողղաւճն *trekken aan een sigaar of pijp, Rh.*

դրողղաւճն KN. *een kleine soort van kreeft, WW.*

արթաւողղաւճն անողղաւճն KW. *zva. տողղաւճն*

անողղաւճն KN. *het vaste overblijfsel van iets waarvan de waterdeelen uitgeperst zijn, of dat afgetrokken of uitgekookt is, zooals van uitgeperst suikerriet, koffiedik en theebladen.*

անողղաւճն MI. *uitgewischt, gedelgd. — անողղաւճն MI., անողղաւճն KW. zva. անողղաւճն — անողղաւճն ook zva. անողղաւճն P.J. KN. zva. անողղաւճն den dood zoeken, zich zelf het leven benemen, dv. door onthouding van voedsel (vrg. անողղաւճն անողղաւճն). — անողղաւճն KW. zva. անողղաւճն*

անողղաւճն KN.; անողղաւճն անողղաւճն *zwoegen, sterk op- en neêrgaan, van boezem of buik; hijgen, van den adem, en van iemand die buiten adem is. — անողղաւճն անողղաւճն hetz. անողղաւճն անողղաւճն algemeen gehijg. Vrg. անողղաւճն*

անողղաւճն անողղաւճն անողղաւճն KN. *gepoest (vrg. արթաւողղաւճն). — անողղաւճն of անողղաւճն poesten. — անողղաւճն of անողղաւճն gepoest, geblaas; ook naam van een visch. անողղաւճն անողղաւճն poesten, ook van te veel eten. անողղաւճն անողղաւճն KN. անողղաւճն T.P. zva. դրողղաւճն անողղաւճն անողղաւճն անողղաւճն of անողղաւճն անողղաւճն schoorsteen, zooals bij de suikersfabrieken. — անողղաւճն անողղաւճն TD. poester, zva. արթաւողղաւճն և անողղաւճն*

անողղաւճն KN. *blaas van een buffel of rund, waarin men gewoonlijk de olie aan de markt brengt; een*

ἰνῆ ἡμερῶν z. a. in den mond van een kind, dat niet goed praat; TP. zva. ἰνῆ ἡμερῶν een gehucht, dat tot een grooter dorp behoort.

ἰνῆ ἡμερῶν — ἰνῆ ἡμερῶν iem. v. alle kanteu omsingelen en bestormen? vrg. ἰνῆ ἡμερῶν ἡμερῶν

ἰνῆ ἡμερῶν KN. zijde van een dak. Over verschillende soorten zie Z.G. 1876, 24.

ἰνῆ ἡμερῶν KN. een lekkernij van katjang-tjinâ of kadblé met suiker. ἰνῆ ἡμερῶν naam van een soort van pisang, anders ἰνῆ ἡμερῶν

ἰνῆ ἡμερῶν KN. 1. aamborstig; dampig, van een paard; aamborstigheid, kuchen, kuch (vrg. ἰνῆ ἡμερῶν); — ἰνῆ ἡμερῶν kortademig. 2. sterk, sterkte, van tabak.

ἰνῆ ἡμερῶν KN.; ἰνῆ ἡμερῶν kort en dik van gestalte, Rh.

ἰνῆ ἡμερῶν KW. zva. ἰνῆ ἡμερῶν en ἰνῆ ἡμερῶν (vrg. ἰνῆ ἡμερῶν). KN. ligt, niet zwaar, van tabak; zwak, zonder genoegzame kracht en klem, van bevelen; flauw, laf, van smaak; flauwe smaak (zie ook ἰνῆ ἡμερῶν). — ἰνῆ ἡμερῶν en ἰνῆ ἡμερῶν licht of zwak, ligter of zwakker maken. — ἰνῆ ἡμερῶν middel om zwak te maken of te verzwakken. Zoo ἰνῆ ἡμερῶν.

ἰνῆ ἡμερῶν KW. zva. ἰνῆ ἡμερῶν poët. zva. ἰνῆ ἡμερῶν Vrg. ἰνῆ ἡμερῶν — ἰνῆ ἡμερῶν ἰνῆ ἡμερῶν zich verschuilen in de aarde. — ἰνῆ ἡμερῶν KN. dekken, beschutten, beschermen; iemand oppassen, bv. in ongesteldheid. Zie bij ἰνῆ ἡμερῶν. — ἰνῆ ἡμερῶν links en rechts beschutten, zooals een lijfwacht. ἰνῆ ἡμερῶν zich zelf beveiligen. — ἰνῆ ἡμερῶν of ἰνῆ ἡμερῶν of ἰνῆ ἡμερῶν waarachter men zich bedekt houdt; schut; schutting; zich verschuilen achter.

ἰνῆ ἡμερῶν KN. poët. schutting, gelijk ἰνῆ ἡμερῶν — ἰνῆ ἡμερῶν zich onder een menigte verschuilen. — ἰνῆ ἡμερῶν poët. zva. ἰνῆ ἡμερῶν in proza alleen fig. — ἰνῆ ἡμερῶν of ἰνῆ ἡμερῶν poët. zva. ἰνῆ ἡμερῶν in proza fig. een middel om zich bedekt te houden; iemand of iets waarachter men zich verschuilt, iemand of iets gebruiken of noemen om zich zelf te dekken; tot voorwendsel nemen, in de proza Bab. niet fig. ἰνῆ ἡμερῶν ἰνῆ ἡμερῶν Bab. Tan. Dj. 37, 8.

ἰνῆ ἡμερῶν KN. een lekkernij van half rijpe, omtrent

derdehalf maand oude, en dan zoete padi, die over het vuur gewarmd of zacht geroosterd, en dan door stampen ontbolsterd wordt. ἰνῆ ἡμερῶν periode van padi groei, nl. de vrucht, in de kaffes besloten, is geschikt om er ἰνῆ ἡμερῶν van te maken. ἰνῆ ἡμερῶν de vrucht is rijp. SG. — ἰνῆ ἡμερῶν of ἰνῆ ἡμερῶν half rijp, van de padi, als die geschikt is om er ἰνῆ ἡμερῶν van te maken; ἰνῆ ἡμερῶν ook ἰνῆ ἡμερῶν maken; iets bij voorbaat vóór zijn tijd genieten; vooruit, bij voorbaat, als voorschot, vragen, nemen of krijgen. — ἰνῆ ἡμερῶν een voorschot geven aan. — ἰνῆ ἡμερῶν voorgeschoten; voorschot.

ἰνῆ ἡμερῶν KN. het zuigen van een kind aan een vreemde borst. — ἰνῆ ἡμερῶν aan een vreemde borst zuigen. ἰνῆ ἡμερῶν of ἰνῆ ἡμερῶν de bamboezen of houten duiker die de vakken v. e. rijstveld verbindt, SG.

ἰνῆ ἡμερῶν in ἰνῆ ἡμερῶν of verk. ἰνῆ ἡμερῶν en verb. ἰνῆ ἡμερῶν er maar half (niet geheel) genoeg in nemen; ook nu eens vriendelijk, dan weer stug; of nu eens goedgeefsch dan weer karig, van ἰνῆ ἡμερῶν en ἰνῆ ἡμερῶν zva. ἰνῆ ἡμερῶν en ἰνῆ ἡμερῶν

ἰνῆ ἡμερῶν. Sd. groote gegraven vijver.

ἰνῆ ἡμερῶν KW. zva. ἰνῆ ἡμερῶν

ἰνῆ ἡμερῶν KN., ἰνῆ ἡμερῶν en ἰνῆ ἡμερῶν KI., tandeloos, zonder tanden, van volwasschen menschen, die hunne tanden verloren hebben (vrg. ἰνῆ ἡμερῶν ἰνῆ ἡμερῶν en ἰνῆ ἡμερῶν).

ἰνῆ ἡμερῶν KW. zva. ἰνῆ ἡμερῶν ἰνῆ ἡμερῶν ἰνῆ ἡμερῶν onbeduidend, alledaagsch, WW.

ἰνῆ ἡμερῶν ἰνῆ ἡμερῶν = ἰνῆ ἡμερῶν 1.

ἰνῆ ἡμερῶν KN. van weinig waarde v. dingen, die of te algemeen, of verdrongen zijn door andere van betere hoedanigheid, WW. zie ἰνῆ ἡμερῶν;

ἰνῆ ἡμερῶν KW. zva. ἰνῆ ἡμερῶν? W. volg. Rh. v. regen en wind ἰνῆ ἡμερῶν (o. a. in P.J.) ruischen en suizen. ἰνῆ ἡμερῶν zie ben.

ἰνῆ ἡμερῶν KW. zva. ἰνῆ ἡμερῶν vuurrood, bv. v. lamplicht; ook algemeen verspreid.

ἰνῆ ἡμερῶν KW., ἰνῆ ἡμερῶν of ἰνῆ ἡμερῶν KN., gonzen, zooals van een menigte muziekinstrumenten, (die tegelijk geslagen worden), en van een menigte door elkander sprekende menschen; gewag maken. — ἰνῆ ἡμερῶν zva. ἰνῆ ἡμερῶν.

ἰνῆ ἡμερῶν en ἰνῆ ἡμερῶν KN. raaskallen, als een

in het woord houden of dragen, fig. voor met de hoogste eerbied bejegenen, ontvangen of overbrengen. — in het woord in het woord in het woord of in het woord KN. fontanel, plaats waar de beide helften van het voorhoofdsbeen door een naad vereenigd zijn; bij pasgeborenen is die plaats week, maar vergroot op lateren leeftijd en wordt hard. in het woord op de in het woord — in het woord eerbiedige ontvangst, huldiging van een last of bevel.

in het woord KN. overmorgen. — in het woord den derden dag. in het woord de dag na overmorgen. in het woord na overmorgen; ook voor in lang nog niet. in het woord in het woord overmorgen of wat later.

in het woord KW. zwa. in het woord in het woord KN.; in het woord zich uitbreiden. in het woord in het woord zich al verder en verder uitbreiden; eindelijk, bv. van een verhaal. in het woord in het woord wilde gedachtenloop.

in het woord of in het woord KN. amber. — in het woord geurig als amber; een ambergeur verspreiden; zich verspreiden van een aangename geur.

in het woord KW. zwa. in het woord in het woord KN. — in het woord drassig, vochtig, WW. nat, bv. door slijm, snot of zweet; volg. G. uitwasemen. Vrg. in het woord in het woord

in het woord 1. KN. eed of het beëdigd worden bij den Koran in de moskee vóór de in het woord in het woord in het woord de eed op den Koran tot bezwering er van. — in het woord bij den Koran beëdigden of laten zweren. — in het woord Ar. m i m b a r, KN. de kansel of predikstoel in een moskee. — in het woord in het woord een verhevene plaats vóór de m i m b a r, waar iemand zit, die bij den Koran beëdigd wordt. 2. ook wel K. v. in het woord, C.P.

in het woord KN. zwa. in het woord nl. rand of kaut v. e. diepte, een put, een ravijn, Rh. in het woord in het woord in het woord in het woord zich langzaam aan iets wennen; iets nagevoeg gelijk maken, zoo v. porties snoeperijen, die verdeeld worden. Tj.

in het woord ook wel in het woord KN. los, vrij (vrg. in het woord).

in het woord iemand of iets los laten, los en vrij laten loopen, los laten hangen; iem. vrij laten begaan; aan iets, bv. aan zijn drift of lust, den vrijen loop laten of de vrije teugels geven. in het woord in het woord de beenen of pooten den vrijen loop laten, hard loopen; zijn begaafdheden uit laten komen en lucht geven. — in het woord in het woord wat men los laat loopen; toemeloos; een los, vrij en ongebonden leuen leiden. in het woord KN. ruim, van een plaats; niet kortaf, (ruim) breed in het spreken; ruimte, ruime plaats; van de tijd, wat nog ver in 't verschiet is; ruimte van tijd, zoodat men zich niet behoeft te haasten, den tijd hebben tot iets. — in het woord in het woord ruimte geven of maken.

in het woord ook wel in het woord en in het woord KW. zwa. in het woord in het woord (Skr. a m b a r a, het luchtruim, de dampkring); KN. zie in het woord — in het woord in het woord in het woord zwa. in het woord of liever in de lucht zweven; en zwa. in het woord in het woord in het woord in het woord of in het woord in het woord omzwerfen. — in het woord in het woord boven alles uitmuntten. G. Zoo in in het woord in het woord (P. in het woord in het woord Rs.?)

in het woord zie bij in het woord in het woord een vergift. A.S. in het woord KW. zwa. in het woord in het woord in het woord in het woord in het woord (vrg. in het woord) en in het woord (KN. onbetamelijk, ongeoorloofd. G.). in het woord ook wel zwa. in het woord WW. in het woord K. 7, 73, of in het woord in het woord N., in het woord in het woord K., een uitroep van verbazing: Is 't mogelijk? wat (of hoe)...! (een ander zie bij in het woord in het woord). — in het woord in het woord zwa. in het woord in het woord v. bloemen in menigte. — in het woord in het woord KW. zwa. in het woord zich uitspreiden. in het woord in het woord poët. zwa. in het woord in het woord in het woord in het woord K. bij stapels en bij hoopen. — in het woord in het woord bij hoopen.

in het woord (verk. in het woord 'm b d k) KN. adem, geest; ademen, in de borst hebben, in een figuurl. zin in samenstellingen zooals ons wraak ademen en liefde ademen, om aan te duiden waar iemands borst als het ware vol van is, en dat hij in zijn wijze van doen uit en openbaart; zich verbeelden, zich inbeelden, zich aanstellen als; bv. in het woord in het woord hij verbeeldt zich Regent te zijn, of stelt zich zoo aan, Rh. ook zwa. in het woord in het woord

అందు *omdat?* Rs. అంశములను. *besloten om*, als het zijn moet, te sterven. — అంశములు *zie bij అంశములు* — అంశములు *zva. అంశములు* *erg. అంశములు* (overwegen, overleggen. G.). — అంశములు *adem, ademtoegt, ademhaling; ademhalen. అంశములు* kortademig. *అంశములు* buiten adem. — అంశములు *geaardheid, inborst (wat iemand ademt in een fig. zin). అంశములు* zacht, beschaafd, beleefd van aard.

అంశములు *zie bij అంశములు*

అంశములు *zie bij అంశములు*

అంశములు KN.; అంశములు *tot gruis maken G. (erg. అంశములు).*

అంశములు I. *zie bij అంశములు* 2. KN. het geluid van het geblaat van geiten en schapen. అంశములు *blaten.* — అంశములు *worstelen van kinderen, om te zien, wie het eerst em bè q roept tot teekenen dat hij het gewonnen geeft. WW. volg. Rh. bokken- of rammengevecht; zóó vechten; ook wel voor aardigheid met de hoofden tegen elkaar bensen gelijk Petroek en Nalágareng in de Wajang.*

అంశములు *of అంశములు (m b d q) KN., అంశములు KI. I. een teerderder en edeler woord voor అంశములు of అంశములు moeder, en dat eig. zva. lieve beteekent; en zoo spreekt een kind altijd zijn moeder aan. Ook de vrouwen van den tweeden rang van Javaansche grooten worden zóó genoemd. 2. een redewoord voor de desiderative wijze van spreken: ei lieve! of je moest, of och, je moest...! het moest toch wezen! అంశములు *అంశములు, అంశములు అంశములు, అంశములు అంశములు Md., je moest toch niet! het moest toch niet! In een onderstelling zva. mogt; bv. అంశములు Mogt hij schreijen; met volgende Jussief: Al mogt of al moest; bv. అంశములు అంశములు Al mogt hij 24 andere vrouwen bij mij nemen, enz. Zóó beteekent het dus zva. అంశములు* *ofschoon, alhoewel; en zoo ook అంశములు en అంశములు* *zonder volgende jussief, als ook అంశములు* *naar het schijnt voor అంశములు* *అంశములు, అంశములు of అంశములు* *క., 't mogt welligt; ik vrees, of ik hoop, dat. — అంశములు of అంశములు* *zva. అంశములు* *అంశములు, అంశములు* *క. zijn moeder. —**

అంశములు *of అంశములు ook అంశములు* *en అంశములు* *oudere zuster; ook tegen een onbekende vrouw zva. ons: jufvrouw, als deze ouder in leeftijd en daarbij van gelijken stand is. అంశములు of అంశములు* *hetz. Is de aangesprokene jonger en van gelijken stand: అంశములు of అంశములు of అంశములు* *అంశములు* *అంశములు* *of అంశములు* *zusje! అంశములు of అంశములు* *betiteling van vrouwen van geringe ambtenaren en van deftige burgervrouwen. అంశములు* *de vrouw van den koopman. అంశములు* *zva. అంశములు* *de moeder van Mëñir (zie అంశములు). అంశములు* *అంశములు* *zie bij అంశములు* *అంశములు* *zie bij అంశములు* *II. అంశములు* *అంశములు* *en అంశములు* *namen van de vrouwen van den kroonprins. అంశములు* *zie అంశములు* *— అంశములు en అంశములు* *moeder noemen.*

అంశములు *zie అంశములు*

అంశములు KN. het op een hoop liggen (*erg. అంశములు* *అంశములు*); *అంశములు* *een soort padi.* — *అంశములు* *zva. అంశములు* *ophoopen, opstapelen; een hoop, velen, in menigte. అంశములు* *అంశములు* *bij hoopen op elkander; iemand overladen, bv. met geschenken. — అంశములు* *poët. zva. అంశములు* *— అంశములు* *అంశములు* *hoop, stapel.*

అంశములు *ook wel అంశములు* KN. kleinere golf of baar (*erg. అంశములు*), *అంశములు* *golven, baren. — అంశములు* *gew. అంశములు* *అంశములు* *golven. — అంశములు* *een golf tegen zich aankrijgen. — అంశములు* *door de golven opheven, van een vaartuig. — అంశములు* *in golvende beweging brengen.*

అంశములు *zva. అంశములు*

అంశములు = అంశములు

అంశములు *zva. అంశములు* KN. *అంశములు* *naar zich toehalen, toetrekken een lijn, Rh. opvolgen, den grond betreden. — అంశములు* *gevolgd, opgevolgd, G.*

అంశములు *zie అంశములు*

అంశములు KN. buiging, zwieping of trilling van iets dat veérkrachtig is (*erg. అంశములు*). *అంశములు* *అంశములు* *drilling van een lans, die geveld wordt; fig. wikking en weging vóórdat men iets aanvangt. — అంశములు* *zwiepen, trillen, van iets dat veér-*

omhoog doen stijgen of vliegen.

ရှမ်းစာအုပ် KN. — ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်
een kleinigheid, een pakje, doosje enz, die bij een
zwaardere last gevoegd wordt, een bijvoegsel bij
een grootere last, WW. ook de punten aan de
voorstukken v. e. buis. CP.

ရှမ်းစာအုပ် KN. troep; bv. ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်
wat een troep! ook het zaaijen van veel korrels
of het overplanten van veel bibit in één gat, SG.

ရှမ်းစာအုပ် of ရှမ်းစာအုပ် KN., ရှမ်းစာအုပ် KD., *gom*
van een zekeren boom, die men in het water af-
kookt, om rood te verwen. Het bezinksel, ရှမ်းစာအုပ်
ရှမ်းစာအုပ် verk. ရှမ်းစာအုပ် ook wel ရှမ်းစာအုပ်
ရှမ်းစာအုပ် (anders ရှမ်းစာအုပ်) een bruine hars of lak, om
aardewerk of ijzer te verlakken, tot verw bij het
balikken, ook om te lijmen, en bij koperstagers
om te solderen. ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် (ရှမ်းစာအုပ် of
ရှမ်းစာအုပ်) een fraai gevlamd hout, daar
krisscheden en sirihkistjes van gemaakt worden,
waarsch. van de cassia glauca L, Nat. fam.
der Papilionaceae, Fil. — ရှမ်းစာအုပ် ရှမ်းစာအုပ်
met émbalo verwen.

ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် zie bij ရှမ်းစာအုပ်

ရှမ်းစာအုပ် KN. inzakken, instorten; ingezakt (vrg.
ရှမ်းစာအုပ် en ရှမ်းစာအုပ်). — ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်
doen inzakken of inzinken.

ရှမ်းစာအုပ် KW. zva. ရှမ်းစာအုပ် ရှမ်းစာအုပ်

ရှမ်းစာအုပ် KN.; ရှမ်းစာအုပ် opborrelen, opbob-
belen, opkomen, rijzen, van beslag, kokend water,
enz., zva. ရှမ်းစာအုပ်

ရှမ်းစာအုပ် KN. zva. ရှမ်းစာအုပ် maar wat
dikker en breder (vrg. ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်). ရှမ်းစာအုပ်
ရှမ်းစာအုပ် een platte koek. ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်
ရှမ်းစာအုပ် met de vlakke hand op iets kloppen,
ie's plat- of gelijkslaan, zamendrukken, bv. beslag
of tamarindemoes. — ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် of ရှမ်းစာအုပ်
ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် in platte koeken.

ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် N. zva. ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် maar nog
dikker en breder. ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် een groot,
dik en breed stuk of pak lijnwaad. — ရှမ်းစာအုပ် ရှမ်းစာအုပ်
ရှမ်းစာအုပ် dikke stukken v. h. een of ander leg-
gen-, smeren op? A.S. : ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်
ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် — ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်
bij groote stukken.

ရှမ်းစာအုပ် KN. inzakken, bv. van den grond, een

brug of zoldering, zoodat er een gat of kuil in
komt. (Vrg. ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်).

ရှမ်းစာအုပ် Ar. an bij d, propheten (mv. van ရှမ်းစာအုပ်).
ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် naam van een werk in dicht-
maat, dat de legenden van de Propheten behelst.

ရှမ်းစာအုပ် KW. zva. ရှမ်းစာအုပ်

ရှမ်းစာအုပ် KN. uit elkander, in stukken gaan, bv. van
een clot of schip of bloem; v. d. grond, SG. Zoo
ook ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်

ရှမ်းစာအုပ် zie ရှမ်းစာအုပ်

ရှမ်းစာအုပ် or ရှမ်းစာအုပ် ook ရှမ်းစာအုပ်? KN. ;
ရှမ်းစာအုပ် gelijktijdig een aanval doen; gelijk in
de maat van bewegingen, bv. bij 't roeijen; de
vleugels of armen tegelijk uitslaan, bv. bij 't
vliegen of zwenmen, bij het tandakken. — ရှမ်းစာအုပ်
ရှမ်းစာအုပ် 1. doorwaden. 2. gezamenlijk iets verrigten.
G. bv. een aanval. ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် te zamen aans-
stormen op. (Vrg. ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်). — ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်
ရှမ်းစာအုပ် fladderen, klapwieken, de beide armen of
beenen op en neer of heen en weer slaan.

ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် KN. rist, bos, van bij de steelen of
einden bij elkaar gebonden voorwerpen, zooals een
rist uijen en een bos aren van djagoeng, volg.

Rh. in Banjoenas ook voor: taudakpartij (vrg.
ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် en ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်). ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်
ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် rist aan rist, veel bossen bij
elkaar. — ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် bij de steelen of
einden aan een bos binden. — ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်
iets bossen, aan bossen of ritsen binden.

ရှမ်းစာအုပ် KN. tegelijk, gezamenlijk. — ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်
poët. hetz. Tj. vrg. ရှမ်းစာအုပ်

ရှမ်းစာအုပ် KN. zva. ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် (vrg. ရှမ်းစာအုပ်
ရှမ်းစာအုပ်). ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် wordt gezegd
van alles wat als in kwasten of franjes bij elkaar
zit of gebonden is; met iets als kwasten of franje
omhangen zij u of worden; ben. v. e. vogelver-
schrikker bestaande uit het bovenste gedeelte
van een bamboestengel met de takken, waaraan
lappen gehangen worden, SG. — ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်
zva. ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် — ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် zva. ရှမ်းစာအုပ်
ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် en met iemand gemeene zaak maken
door hem aan te hangen. ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ်
ရှမ်းစာအုပ် met iets als kwasten of franjes behangen.

ရှမ်းစာအုပ် en ရှမ်းစာအုပ် KN. het stilstaan, niet stroo-
men, van water. ရှမ်းစာအုပ်ရှမ်းစာအုပ် wat de stroom

de handen en voeten (erg. ဝါဒီကံဝါဒီကံကွဲ
en အိမ်ထောင်ကွဲ).

ဂျပာဏ ကဝ. swa. ဝါဒီကံ

ဂျပာဏကွဲ ကန. — ဂျပာဏကွဲ links en regts
draaijen v. d. billen onder het gaan. — ဂျပာဏ
ဂျပာဏကွဲကွဲ v. badenden. — ဂျပာဏကွဲကွဲ
ကွဲ heen en weêr draaijen, bv. v. d. duim, links
en regts overgaan, bv. v. dikte, het dragen v. e.
zware last, kreupelheid, enz.

ဂျပာဏကွဲ ကန. zich bewegen; beweging, v. kop,
poot, hand, staart, enz. (nl. in horizontale rig-
ting, Rh.) heen en weêr draaijing. — ဂျပာဏ
ကွဲ eu ဂျပာဏကွဲ zich zóó bewegen, beweging
maken, bv. van een slang. — ဂျပာဏကွဲ
ကွဲကွဲကွဲ freq. ဂျပာဏကွဲကွဲကွဲ
overall beweging, bv. in het water, waarin door
vischjes of ander gedierte bewegingen gemaakt
worden. — ဂျပာဏကွဲကွဲ of ဂျပာဏကွဲ
een kronkelende beweging maken.

ဂျပာဏကွဲကွဲကွဲ ဂျပာဏကွဲကွဲ

ဂျပာဏကွဲ ဂျပာဏကွဲ

ဂျပာဏကွဲကွဲ en ဂျပာဏကွဲကွဲကွဲ ဂျပာဏ
ကွဲကွဲ

ဂျပာဏကွဲကွဲ ကန. het bijna geheel uit den gordel uit-
steken van een kris. — ဂျပာဏကွဲကွဲ ook wel ဂျပာဏ
ကွဲကွဲ. alleen met de punt in den gordel gestoken,
zoodat hij er bijna geheel uitsteekt, van een kris;
een kris bijna geheel uit den gordel gehaald hebben
om hem te laten zien. — ဂျပာဏကွဲကွဲ ook ဂျပာဏ
ကွဲကွဲ. zich vertoouen.

ဂျပာဏကွဲကွဲ ကဝ. eindigen, ophouden. ဂျပာဏကွဲကွဲ
niet ophouden, onophoudelijk. G. ဂျပာဏကွဲကွဲ
hetz. ook ဂျပာဏကွဲကွဲကွဲ D.W. (v. e. grondw.
ဂျပာဏကွဲကွဲ ဂျပာဏကွဲကွဲ)

ဂျပာဏကွဲ ဂျပာဏကွဲ

ဂျပာဏကွဲ ကဝ. swa. ဂျပာဏကွဲ (Skr. *adja* d.). —
ဂျပာဏကွဲ of ဂျပာဏကွဲ swa. ဂျပာဏကွဲ

ဂျပာဏကွဲ 1. ကန. ဂျပာဏကွဲ 2. ကန. ဂျပာဏကွဲ

ဂျပာဏကွဲ ကန. iets dat men voor vast houdt; vast
vertrouwen, geloof; iets daar men vast op ver-
trouwen kan (erg. ဂျပာဏကွဲ). ဂျပာဏကွဲကွဲ
iemand bij zich zelf vastgesteld heeft, vast besluit.
— ဂျပာဏကွဲ (ook wel ဂျပာဏကွဲ) vast vertrouwen
op, er op aan kuiften; zich er aan houden.

ဂျပာဏကွဲ ကဝ. overleg. ဂျပာဏကွဲကွဲ overleggen

(het wordt verklaard door ဂျပာဏကွဲ) G.

ဂျပာဏကွဲ, ဂျပာဏကွဲ (verk. ဂျပာဏကွဲ) gods-
dienst, religie (Skr. *agama*, overlevering, over-
geleverde leer). ဂျပာဏကွဲ ကဝ. zie *ben. ဂျပာဏကွဲ*
ကွဲ de Mohammedaansche godsdienst. ဂျပာဏ
ကွဲကွဲ regelaar of handhaver, van de godsdienst,
één van de titels van den Vorst van Soerakarta.

ဂျပာဏကွဲ ကန. dreiging, *fig.* voor de houding van
iemand, die het doet voorkomen, alsof hij iets
wil doen (erg. ဂျပာဏကွဲ en ဂျပာဏကွဲ). ဂျပာဏကွဲ
ကွဲ dreiging. — ဂျပာဏကွဲကွဲ ကွဲ dreigen,
met gebaren of met een stok of wapen. — ဂျပာဏ
ကွဲကွဲ bedreigen, dreigen met een wapen of ge-
baren; dreigen, op het punt staan, om iets te
doen.

ဂျပာဏကွဲ ကန. ဂျပာဏကွဲ

ဂျပာဏကွဲ ဂျပာဏကွဲ en ဂျပာဏကွဲ

ဂျပာဏကွဲကွဲ ဂျပာဏကွဲ

ဂျပာဏကွဲ ကန. bij een voornemen blijven, volharderen (erg.
ဂျပာဏကွဲ). G.

ဂျပာဏကွဲ ကန. swa. ဂျပာဏကွဲ en ဂျပာဏကွဲ toegeving. — ဂျပာဏ
ကွဲ toegeven aan, den vrijen teugel vieren, bv. aan
zijn gevoel; toegeven, bv. een kind; zij u
geven, zij u gang laten gaan. — ဂျပာဏကွဲ
toege-
geven. — ဂျပာဏကွဲကွဲ 1. bedorven; vertroeteld,
van een kind, dat alles toegegeven of toegelaten
wordt. 2. *gew.* ဂျပာဏကွဲ swa. ဂျပာဏကွဲ on-
noozel, van kinderlijke onnoozelheid, beter ဂျပာ
ကွဲကွဲ (ဂျပာဏကွဲ).

ဂျပာဏကွဲ ကဝ. swa. ဂျပာဏကွဲ (zie ဂျပာဏကွဲ 2. bij
ဂျပာဏကွဲ).

ဂျပာဏကွဲ ကဝ. swa. ဂျပာဏကွဲ

ဂျပာဏကွဲ ကဝ. swa. ဂျပာဏကွဲ onduidelijk, van het zien
(verbastering van ဂျပာဏကွဲ)

ဂျပာဏကွဲ ကန. swa. ဂျပာဏကွဲ en ဂျပာဏကွဲ geluid;
uitgesproken woord of woorden; bevel, commando.

ဂျပာဏကွဲကွဲ wat zeg je dáár? ဂျပာဏကွဲကွဲ
esu krijgsgescrei aanheffen. — (ဂျပာဏကွဲ bevel. G.).

— ဂျပာဏကွဲကွဲ commanderen, ook wel zooals *vee-
hoeders het vee* toeroepen en bevel geven *regts of
links enz. te gaan*; iemand het commando tot iets
geven. — ဂျပာဏကွဲကွဲ commando, bevel.

ဂျပာဏကွဲ ကဝ. swa. ဂျပာဏကွဲ II, ဂျပာဏကွဲ (Skr. *abhi*,
over, overnavig, super.)

ဂျပာဏကွဲ ကန. een uitroep van verwondering: hoe veel!

բխում *iemand* naloopeu, vervolgen, achternazitten.
 արգի. *kw. zva. արգի*
 դարդան — դարդան goederen transportereu;
 vertaleu. *G. դարդանդան ten verkoop* uitstallen, ten toon spreiden, *bv. boeken: vrg. դարդանդան*. C.S.
 դարդան. *kn.* een werktuig, om stofgoud, edele metalen of edelgesteenten, uit een rivier te halen, ook om water uit een kuil te scheppen; *en* een schep om het suikersap van de eene pan in de andere over te scheppen. — *դարդան* met zulk een werktuig werken of scheppen; goud wasschen (*vrg. անանք*). — *դարդան* in een rivier met zulk een werktuig werken. *դարդանդանդան* een offerhande geven bij gelegenheid dat een vrouw voor de eerste maal in de tweede maand van haar zwangerschap is. — *դարդանդան* wat met een *դարդան* geschept of gezocht wordt. *անանքանդանդան* iemand die in het goudzoeken bedreven is. — *անանքանդան* plaats waar men goud zoekt of goud wascht.
 դարան. *kw. zva. դարանա դարանա* *zva. անդարանք* straal, bliksemstraal; *kn. benaming van een soort van pap, van een bakiksel en van een kembang.* անան. storm en onweêr; ook *vel* zich heen en weêr bewegen, fladderen (*onleend aan* het zich heen en weêr bewegen der bliksemflitsen) *v. zeilen*, A.S. — *անան* *hets. van vaandels wapperen*, *Dam. Woe.* — *դարան դարան դարանդան դարանդան* *zva. դարանա դարանա* enz.
 դարան. *kn.* flambouw, fakkel. անդարանդան groot van fakkel, *een uitdrukking tot lof van een land, waarvan de beteekenis misschien is, dat daar nauwkeurig onderzoek gedaan wordt in regtszaken. դարանան* *verb. van* Hooge Regering. — *դարան* een fakkel gebruiken. — *դարան* met een fakkel bijlichten, met fakkels zoeken of opsporen; *fig. een duistere zaak toelichten; nauwkeurig onderzoek doen naar.* — անանքանք bruid en bruidegom in de nacht van hun huwelijk met fakkellicht in hun slaapvertrek een bezoek brengen; *een bijgeloovige plegtigheid bij de Javanen (anders դարանան).*
 անդան. *kn.* verkwestend (*vrg. անքանք*). — ան

դանքանք verkwisten, verdoen. անդանդան het een na het ander verkwisten, doorbrengen; weelderig, overdadig. անդանքանք een geheim verraden, verklikken. — անդանքանք verkwesting.
 անքանք *Ar. ابراهيم*, *eign. Abraham.*
 դարդանդան. *kn.* — *դարդանդան* *in* Tj. *vorg. Rh. verkeerd voor դարդանդան* zie *echter դարդան* J.
 դարդանդան. *kn.*; *դարդանդան* iets in de war brengen, verwoesten, bederven, door alles overhoop en door elkander te gooijen.
 անքանք zie անան
 անքանք. *kn.*; *անքանք* *en* *դարդանդան* doorbrengen, verkwisten, verspillen, weelderig, overdadig (*vrg. անդանքանք*).
 դարդանդան. *zic bij անքանք*
 անդանդան of անդանդան. *kn.* overdragtelijke, figuurlijke beteekenis; (uitlegging, verklaring. G.) ook *zva. անդան* bij voorbeeld, *Rh. անանքանք* overdragtelijke uitdrukking, zinspreuk. — անդանդան figuurlijk iets te kennen geven aan. — անդանդան een figuurlijke uitdrukking bezigen van.
 դարդանդան. *kn.* klanknab. voor het scheuren *bv. v. lijnwaad* rits! ook *v. h. onophoudelijk praten* of kletsen; *vrg. անդանքանք van daar դարդանդան* *դարդանդան* *zva. անդանդան* *en* *zva. անդանքանք* ruchtbaar maken, in opspraak brengen.
 անքանք. *kn.* het overal zoeken, opsporen *en* vervolgen (*vrg. անդան*). — անքանք iemand of iets overal zoeken, opsporen *en* vervolgen om te vragen.
 դարդանդան. *kn.* beuzelpraat, sprookjes. — *դարդանդան* beuzelpraat houden, sprookjes vertellen (*vrg. անդանդան*). — *դարդանդան* iemand beuzelpraat of sprookjes vertellen. — *դարդանդան* of *դարդանդան* *en* *դարդանդան* beuzelpraat, sprookjes; elkander sprookjes vertellen.
 անդանքանք. *kw. zva. անդանքանք*
 անքանք. *kn.* ongebr.; *անքանք* of *դարդանքանք* *kn.* rommel van allerlei gemeen huisraad.
 անդանքանք. *kn.* rommel van keukengereedschap.
 անքանք. *kn.* druk bezig *van velen*, *zva. անքանք*
 դարդանդան. *kn.* — *դարդանդան* in korte draf loopen *van een paard; vrg. դարդանդան*

అంతుకం అంతుకం *zie* అంతుకం

అంతుకం *zie* అంతుకం

అంతుకం KW. *zva.* అంతుకం

అంతుకం KN. bij drommen (verg. అంతుకం). అంతుకం అంతుకం
bij drommen en troepen. — అంతుకం bij drommen
zich verzamelen.

అంతుకం KN. geheel vol (verg. అంతుకం en అంతుకం
అంతుకం). G.

అంతుకం ook wel అంతుకం KN. zadelklep,
kleppen of schilden aan weerskanten van een Ja-
vaansch zadel, die alleen een అంతుకం en bruide-
gom mag hebben. — అంతుకం een zadel van
zulke kleppen voorzien. — అంతుకం van
zulke kleppen laten voorzien. — అంతుకం
of అంతుకం van zadelkleppen
voorzien, met zadelkleppen.

అంతుకం KN. iemands adem of azem; de wind of
uitgeperste lucht van een blaasbalg (verg. అంతుకం).
— అంతుకం iets, zooals een spiegel, beademen;
iemand iets aanblazen. అంతుకం of అంతుకం
అంతుకం door het voorbijschieten van iets, zooals
van den bliksem of van een kanonschot, aangedaan
worden, zoodat men als het ware door de lucht
er van getroffen wordt.

అంతుకం KN. geblaas, zooals van een blaasbalg (verg.
అంతుకం en అంతుకం). — అంతుకం wind met
een blaasbalg maken; met een blaasbalg aanbla-
zen. — అంతుకం blazen of wind maken met.
— అంతుకం blaasbalg; tot blaasbalg bezigen.
— అంతుకం met een blaasbalg ge-
maakte wind.

అంతుకం grondv. అంతుకం, అంతుకం K., rood of rood
bruin. అంతుకం donker rood. అంతుకం
licht bruin paard. అంతుకం roode rijst, een
slechter soort van rijst. అంతుకం rood Samarangsch
gebatikt. అంతుకం gloeiend, rood gloeiend,
ijzer. — అంతుకం rood maken, rood verwen. —
అంతుకం rood verwen met అంతుకం (of అంతుకం WW.),
op nieuw rood verwen met; verg. అంతుకం
అంతుకం pass. — అంతుకం rooder maken. అంతుకం
అంతుకం rood en blauw worden, spr. van iemand
die in groote verlegenheid alle mogelijke moeite
doet. — అంతుకం అంతుకం rood
maken, unaken, dat iets rood wordt; rood noemen.
— అంతుకం in 't rood, wordt door de santri's

een ongodsdienstig mensch genoemd, die zijn
godsdienstpligten niet waarneemt (misschien van
de roode of bonte kleeding en de roode lippen van
't betel kauwen), in tegenoverstelling van అంతుకం
అంతుకం, zooals de santri's zich zelf noemen.
zie అంతుకం — అంతుకం of అంతుకం KW. *zva.*
అంతుకం en titel van een zoon of leerling van een
priester of kluisenaar; KN. benaming van een
ziekte in 't rijstgewas (een ander *zie* bij అంతుకం).
అంతుకం op de wijze van Bambang. — అంతుకం
అంతుకం bijnaam van Srikandi, nadat zij in
een man herschepen was. అంతుకం KN. het
morgenrood. అంతుకం schoon van lichaams-
kleur (ligt bruin, Rh.). అంతుకం (of అంతుకం) అంతుకం
అంతుకం spr. voor de uitgestrekte magt van
een ambtenaar, zooals de Rijksbestierder. అంతుకం
met de uitgestrekte magt bekleed zijn. — అంతుకం
అంతుకం rood gemaakt; rood gebatikte stof; op
nieuw rood geverwd; naam van een roode vogel,
die zich op de rijstvelden ophoudt; ook naam
van een zeevisch. అంతుకం volg. te M. tegenover
అంతుకం (santri's, uiterlijk-godsdienstigen)
geen heilig boontje, een heertje.

అంతుకం *zva.* అంతుకం అంతుకం
అంతుకం (grondv. అంతుకం) KW. *zva.* అంతుకం KN. toezeg-
ging, belofte, tot belooning. అంతుకం hetz. in een
onbepaalden zin (*zie* ook అంతుకం). — అంతుకం en
అంతుకం iemand iets tot belooning toezeggen, be-
loven. — అంతుకం KW. *zva.* అంతుకం
KN. allerlei toezeggingen doen aan, *zva.* అంతుకం
— అంతుకం een obj. tot belooning toezeggen.

అంతుకం T.D. — అంతుకం = అంతుకం of అంతుకం
అంతుకం in Tj. *passim*.
అంతుకం KN. omtrek, omloop, rondte in den omtrek.
అంతుకం ronddraaijen en rondloopen, van een
rechtszaak, waarin het niet tot een beslissing komt.
— అంతుకం draaijen, in de rondte draaijen; rond-
gaan, rondloopen, in de rondte gaau; omgaan,
omheengaan, omheendraaijen; een omweg maken;
in de rondte; draaijen, omwegen maken, *fig.* voor
geen bepaald uitsluitel geven en uitvlugten zoeken.
— అంతుకం in de rondte gedraaid; in de rondte
gevoerd worden; er van draaijen, duizelig worden.
— అంతుకం door draaijen en geen bepaald
uitsluitel te geven om den tuin zoeken te leiden;

(*verg.* ἡμερομηνία *bij* ἡμερομηνία); *een zaak* een andere keer of wending geven. — ἡκεῖν verdraaid, verwrikt, verstuikt; verstuikt raken (*verg.* ἡμερομηνία) ὁμοῦ ἡμερομηνία een verkeerde gedachte, voorstelling hebben *bv.* omtrent de ligging eener plaats, W. II, 281, 12 v. o. — ἐπιτρέψαι zich omdraaijen voor; *een obj.* omdraaijen voor, de kris op zij schuiven (*iemand de pas afsnijden.* G. *een vijand* omtrekken? Rh). — ἐπιτρέψαι *een obj.* omdraaijen. — ἐπιτρέψαι omdraaijen voor, een andere wending doen nemen; bestieren (in beweging brengen, G.). ἡμερομηνία verdraaijen, doen verwrikken. — ἡμερομηνία om het goed en kwaad te onderscheiden. *Men zegt van een klein kind.* ἡμερομηνία ἡμερομηνία het weet nog geen goed van kwaad te onderscheiden (*eig. naar het schijnt*: het weet nog niet wat keer of wending iets, dat het doet, zal nemen); de kromming, die de eerste ploegvoor in de hoeken van een ke dok maakt, SG.

ἄγῶν KW. *zva.* ἡμερομηνία ἄγῶν ἡμερομηνία εἰς ἄγῶν^ο een tijger die niet vermoed uit den strijd met een karbouw gekomen is. *Zie* ἡμερομηνία ἡμερομηνία KN. te broeijen zitten, *van een kip*; blijven zitten, *zoals van een kogel in een deel van het lichaam of van iets dat ergens tegen aan gesmeten is*; in huis of in de kamer blijven zitten; laat opkomen, *van de maan na laatste kwartier.* — ἡμερομηνία zitten te broeijen op. — εἰς ἄγῶν uitbroeijen, *er op zitten om uit te broeijen.* — εἰς ἄγῶν εἰς ἄγῶν eijeren laten uitbroeijen. — ἐπιτρέψαι εἰς ἄγῶν of ἐπιτρέψαι εἰς ἄγῶν passief.

ἡμερομηνία *zie* ἡμερομηνία ἡμερομηνία of ἡμερομηνία KN. getalmerk, cijfer, nummer (*Skr. angka*). ἡμερομηνία of ἡμερομηνία εἰς ἄγῶν en ἡμερομηνία ἡμερομηνία jaartal. ἡμερομηνία εἰς ἄγῶν *bijnaam van Abimanyoe.* — ἡμερομηνία poët. *zva.* ἡμερομηνία (ἡμερομηνία) of ἡμερομηνία — ἡμερομηνία iets nommeren.

ἡμερομηνία *zie* ἡμερομηνία — ἡμερομηνία ἡμερομηνία of εἰς ἄγῶν ἡμερομηνία KN. met inspanning naar iets zien, dat zich op een grooten afstand bevindt (*verg.* ἡμερομηνία). εἰς ἄγῶν ἡμερομηνία *zva.* εἰς ἄγῶν ἡμερομηνία het oog houden op (*een term bij de padiculatuur*: enkele aren zijn ontloken; de aren der ἡμερομηνία

ἡμερομηνία zijn allen zichtbaar, S.G.) ἡμερομηνία KN. het afnemen of zakken *van water of vocht in een rivier of vat*; gezakt, geminderd; eb. — ἡμερομηνία ἡμερομηνία afloop, eb, *voor* poos. εἰς ἄγῶν ἡμερομηνία of ἡμερομηνία ἡμερομηνία een poos. ἡμερομηνία KW. *zva.* ἡμερομηνία ἡμερομηνία εἰς ἄγῶν ἡμερομηνία een muzikaal geluid geven, *v. zingenden, v. e. viool, enz.* Tj.

ἡμερομηνία KN. het links en regts zien; het gluren (*verg.* ἡμερομηνία en ἡμερομηνία). — ἡμερομηνία ἡμερομηνία links en regts met het hoofd draaijen en in de rondte zien. — εἰς ἄγῶν met vooruitgestrekt hoofd zien naar, kijken of gluren door of over; kijken of omzien naar.

ἡμερομηνία KN. het zien naar iets, dat zich op eenigen afstand bevindt, of door iets heen zien. — εἰς ἄγῶν ἡμερομηνία naar of door iets heen zien of kijken. — εἰς ἄγῶν ἡμερομηνία naar iets van tijd tot tijd zien, om er het oog op te houden. — εἰς ἄγῶν ἡμερομηνία iets waar men naar ziet.

ἡμερομηνία = ἡμερομηνία ἡμερομηνία *zie* ἡμερομηνία en ἡμερομηνία I. ook *zva.* ἡμερομηνία — ἡμερομηνία *zva.* ἡμερομηνία tot gemalin verheffen? *Oost-Jav.?* *althans in het Madoer.* komt ἡμερομηνία i. pl. v. ἡμερομηνία in enkele bet. voor.

ἡμερομηνία I. KW. *zva.* ἡμερομηνία en ἡμερομηνία — ἡμερομηνία KN., ἡμερομηνία of KI. *zva.* ἡμερομηνία of εἰς ἄγῶν beschouwen, aannemen of erkennen, *bv.* als kind, gemalin, vriend of bediende.

II. KN. trotsch, hoogmoedig (*verg.* ἡμερομηνία ἡμερομηνία ἡμερομηνία en ἡμερομηνία). — ἡμερομηνία ἡμερομηνία zich verhoovaardigen op; trotsch maken. — ἡμερομηνία hoogmoed, trotsch, trotscheid.

ἡμερομηνία *zie* ἡμερομηνία ἡμερομηνία ἡμερομηνία KN. *zva.* εἰς ἄγῶν

ἡμερομηνία K. *zie* bij ἡμερομηνία KW. *zva.* ἡμερομηνία — ἡμερομηνία KN. *zva.* εἰς ἄγῶν inhouden, tegenhouden.

ἡμερομηνία KN. een lederen tasch, WW.

ἡμερομηνία KN. wat niet betreden of aangeraakt mag worden; heilig ontoegankelijk, *vooral van een plaats waar het gevaarlijk is te komen, omdat die onde steld wordt een verblijf van booze geesten te zijn, en van een persoon, die niet voor ieder toegankelijk of genaakbaar is (verg. ἡμερομηνία).* — ἡμερομηνία

նի iets verbieden, van iets terughouden. — *անհրաժեշտ* iets dat men niet naderen mag.

արհմ KN. een rups, die nog in de pop zit; een rups of worm in riet of hout.

արհմ of *արհմ* N., *արհմ* K., het met den rug of het achterste gedeelte ergens naar toe gekeerd zijn; het wenden van den rug, zich omdraaijen om weg te gaan; vertrek van iemand, ook van een brief met een bode; *արհմ* poët. achter. *անտղետարհմ* of *տղետարհմ* zva. *տղետարհմ* N., na mijn vertrek; ook na mijn verscheiden, na mijn dood. — *արհմ* KN. 1. met den rug naar voren, achterstevoor; iets den rug toekeeren, een afkeer van iets hebben; terugtreden, zich terugtrekken, aan een bepaalde voorwaarde onttrekken; loochenen, ontkennen. 2. *արհմ* KI. weggaan, vandaan gaan. — *արհմ* K. *արհմ* achter den rug, achter den rug gekomen; gepasseerd; verleden; ook poët. *արհմ* vertrokken. — *արհմ* K. N., *արհմ* den rug toekeeren aan. — *արհմ* K. N. achterstevoor zetten; achter zich hebben, bv. van een huis, dat een vlakke achter zich heeft; den rug toegekeerd hebben naar; fig. iemand miskennen, voorbij gaan. *արհմ* K. N. *արհմ* verbergen, geheim houden. — *արհմ* K. N. ruggelings tegen elkander; van elkander gaan, als men van elkander scheidende zich in verschillende rigtingen verwijdert. — *արհմ* K. N. wat men achter heeft, de achterzijde van een gebouw; ook *արհմ* K. N. van *արհմ* of *արհմ* rug. *արհմ* N., *արհմ* K., zva. *արհմ* van elkander gaan. *արհմ* K. N. achterdeur. *արհմ* K. N. achterhuis, een huis achter het hoofdegebouw.

անտարտ KW. zva. *արհմ* K. N. *արհմ* K. N. in K. eigenwijs, domdriest (Skr. *ahangkdra*, inbeelding, zelfgevoel) volg. WW. *անտարտ* zva. *արհմ* K. N. hooghartig. — *անտարտ* zva. *արհմ* K. N. en *արհմ* K. N.

արհմ K. N. zva. *արհմ* K. N. (Skr. *ongkdra*, de heilige lettergreep Om. PK.). Zie ook *արհմ* K. N.

անտարտ KN. op iemand liggen, G.; en naam van een klein soort van *անտարտ* WW. — *անտարտ*

արհմ volg. Rh. op een hoogte staan, zitten, liggen, zoo dan ook wel blijven zitten bv. op zijn paard als de hormal tegenover een aanzienlijke gebiedt af te stijgen; in deze bet. ook *անտարտ* K. N.

անտարտ KN. een hansworstje waarvan men met touwtjes de armen en beenen kan op en neer bewegen, te M.; ergens zitten zonder iets uit te voeren, (eig. als een *անտարտ* met opgetrokken armen en beenen, te M.) zooals een aap in een boom; een klein wachthuisje aan de grens van een stad of wijk; de wachter dáár; ook naam van een zekere gènding. — *անտարտ* en *անտարտ* K. N. zitten op een hoogte zonder iets uit te voeren. — *անտարտ* K. N. hetzelfde; freq. *անտարտ* v. apen in de boomen.

արհմ K. N. — *արհմ* K. N. in een krom gebogen houding zitten, loopen, enz. Rh. (Tj.).

արհմ K. N. inkrimping, inkorting, bekorting, vermindering, — *արհմ* K. N. ingekrompen, bekort. — *արհմ* K. N. verkorten, bekorten, inkorten, verminderen; de pit van een astraallamp verkorten door hem neer te draaijen; *արհմ* niet voluit vertellen?

անտարտ KN. niet vlot gaan, bv. v. e. verroest slot, van iems. gang, Rh.

անտարտ KN. — *անտարտ* erg. opspringen (Tj.), Rh.

անտարտ KN. — *անտարտ* op een korte draf loopen, zooals bv. koelies doen, die zware vrachten dragen. — *անտարտ* K. N. een afstand dien men zoo loopende afleggen kan, dus een betrekkelijk korte afstand, Rh.

անտարտ KN. — *անտարտ* zva. *անտարտ* maar minder kort, hooger van draf. — *անտարտ* K. N. door zulk een draf in stootende, hotsende beweging brengen, Rh.

անտարտ KN. een kleine *անտարտ* WW.

անտարտ KN.; *անտարտ* met één knie regt omhoog zitten. *անտարտ* onfatsoenlijk zitten, zittende de beenen laten hangen, G.

անտարտ KN. naam van een zwarten vogel, een soort van kleine kraai (erg. *անտարտ*); ook naam van een klein zeevischje. — *անտարտ* K. N. krassen.

elkander binden.

ἀήκη σήκη = ἡ ἐπιστήμη

ἀήκη KN. de zware weergalmende klank, bv. van een gong; en een bijzonder gekoer, van een tortel (erg. ἀήκη en ἀήκη κτύπη). — σήκη, zwaar klinken; koeren. Een ander zie bij σήκη

ἡ ἀήκη KN. ἡ ἀήκη κέffen, G.

ἡ ἀήκη KN.; ἡ ἀήκη ἡ ἀήκη op een hoogte zitten en de beenen (over de diepte?) laten hangen. (Verg. Palm v. d. B. ἡ ἀήκη ἡ ἀήκη heen en weer slingeren met de beenen (als men zit), fig. v. h. hart, bevreesd? K. 8, 26; welligt dus v. h. hart gealingerd, bewogen). — ἡ ἀήκη overhellen, overhangen, over een rivier; de zee enz., in het alg. over een diepte, bv. v. een gebouw dat aan den kant van een water gelegen is, zoodat men het uitzigt er op heeft.

ἀήκη zie ἡ ἀήκη I.

ἀήκη KN. zva. ἀήκη

ἀήκη (grondv. ἀήκη) KN. lauw, tusschen heet en koud; tusschen slap en sterk in v. e. oplossing om te verven, vM. 16, 6? lauwwarm, warmpjes; gerust, voor moeilijkheden bewaard; ernstig, met gepaste strengheid, van bevelen; ruim, van gewicht. ἀήκη ἡ ἀήκη ἡ ἀήκη ruim een reaal wegen. — ἀήκη opwarming van iets; ook naam van een zeer klein witachtig insect, dat papier en lijnwaad verslindt, een soort van boekworm, papier- en kleeeremijt (erg. ἀήκη). — ἀήκη ἡ ἀήκη min of meer lauwwarm, wat lauw. — ἀήκη iets door middel van vuur lauwwarm maken; eten wat opwarmen. ἀήκη ἡ ἀήκη of ἀήκη pass. — ἀήκη afvegen van zweet? A. 2, 9. — ἀήκη ἀήκη ἡ ἀήκη ἡ ἀήκη ἡ ἀήκη H. — ἀήκη ἡ ἀήκη iets, dat koud of heet is, lauw of lauwwarm doen worden; verwarmen. — ἀήκη ἡ ἀήκη lauw, lauwwarm, bv. gebruikt.

ἀήκη KN. terugkomen, weer beginnen of opkomen, van een ziekte, kwaal of gebrek. — ἀήκη ἡ ἀήκη ἡ ἀήκη telkens terugkomend, periodisch; bij buien.

ἀήκη zie bij ἀήκη

ἀήκη KW. zva. ἡ ἀήκη Verg. ἀήκη

ἀήκη KN. erg. ἀήκη en ἡ ἀήκη —

ἀήκη iets met attentie bekijken. — ἀήκη ἡ ἀήκη KN. naar iemand of iets met attentie kijken; op iemand of iets het oog vestigen of gevestigd houden.

ἀήκη KN. onrustige beweging en uitdrukking van het gelaat, wanneer men in gramschap outstoken is. — ἀήκη gew. ἀήκη ἡ ἀήκη kokend van gramschap. — ἀήκη frequentative vorm, woedend, onbesuisd; onbezouwen. — ἀήκη ἡ ἀήκη en ἀήκη ἡ ἀήκη uitzinnig, woedend van gramschap, zoodat men om niets meer geeft.

ἀήκη zie bij ἡ ἀήκη

ἀήκη KN. het met een pangot of ander soort van mes gesneden, besneden of fatsoueneerd worden (grondv. ἡ ἀήκη erg. ἀήκη). ἡ ἀήκη ἡ ἀήκη met een mes snijden, besnijden of fatsoueren. — ἡ ἀήκη iets met een mes besnijden, of fatsoueren tot iets. — ἡ ἀήκη iets dat zóo gesneden wordt.

ἀήκη of ἡ ἀήκη KW. zva. ἀήκη (Skr. hang sa, Soendasch ἡ ἀήκη).

ἀήκη KW. het halen van water aan een put, bron of rivier. — ἀήκη water halen of gaan putten. fig. kundigheden zoeken op te doen bij iemand. — ἀήκη iets gaan putten. — ἀήκη plaats waar men water gaat putten; iets om mee te putten

ἀήκη zie ἀήκη

ἀήκη KN.; ἀήκη ergens zijn toevlugt of een schuilplaats zoeken. ἀήκη ἡ ἀήκη een toevlugt voor zijn leven zoeken, zijn toevlugt nemen tot. ἀήκη ἡ ἀήκη of ἀήκη ἡ ἀήκη naar elders vlugten om zijn levensonderhoud te vinden. — ἀήκη zijn toevlugt zoeken tot of bij. — ἀήκη een schuilplaats zoeken voor; door de vlugt in veiligheid zoeken te brengen; met iets de vlugt nemen om het te reddlen. — ἀήκη toevlugtsoord, schuilplaats; toevlugt.

ἀήκη KW. 1. zva. ἀήκη 2. zva. ἀήκη ἡ ἀήκη een padisoort, die altijd het eerst aren schieft en slecht gevulde of vooze vruchten geeft. SG. — ἡ ἀήκη KN. vlammen van lust of begeerte, naar iets dorsten. ἀήκη ἡ ἀήκη zinnelijke lust. — ἀήκη grote begeerlijkheid.

η κη εἰς ἀεὶ ἐπιτομή, ook fig. zva. εἰς ἅπαντα allerlei uitvlugten zoeken. ἀεὶ ἐξ ἑαυτοῦ geheel rond bv. v. e. vogelkooi of volière.

ἀεὶ 1. zie ἀεὶ 2. — ἀεὶ KN. een kuil maken v. insecten, die zich in den grond ophouden, WW.

ἀεὶ, zie ἀεὶ

ἀεὶ, zie ἀεὶ

ἀεὶ = ἀεὶ

ἀεὶ of ἀεὶ (verkorting van ἀεὶ) naam van een boom met welriekende bloemen (Str. asjoka). Een ander ἀεὶ zie ben.

ἀεὶ zva. ἀεὶ — ἀεὶ zva. ἀεὶ

ἀεὶ KN. sterke, aanhoudende aandraug met vragen of verzoeken. — ἀεὶ sterk aanhouden en aandringen met vragen of verzoeken; iemand lastig vallen met vragen.

ἀεὶ zva. ἀεὶ

ἀεὶ 1. KN. zie ἀεὶ 2. K. zie ἀεὶ

ἀεὶ, zie bij ἀεὶ

ἀεὶ KN. — ἀεὶ opschuiven, opdringen tegen iem. die zit of ligt, zooals bv. een kind in den slaap tegen zijn moeder aan, of om een opengekomen plaatsje in te nemen.

ἀεὶ Holl. hengsel. ἀεὶ een hengsel dat op een duim draait. ἀεὶ een scharnier met gebogen bladen, knier. ἀεὶ een platte scharnier.

ἀεὶ KN.; ἀεὶ wegduiken (vrg. ἀεὶ)

ἀεὶ en ἀεὶ

ἀεὶ, zie ἀεὶ

ἀεὶ, zie ἀεὶ

ἀεὶ, zva. ἀεὶ

ἀεὶ, zie ἀεὶ

ἀεὶ, zie ἀεὶ

ἀεὶ KN. het voorwaarts trekken, oprukken, aanrukken, zva. ἀεὶ en ἀεὶ maar van een menigte te zamen. — ἀεὶ voorwaarts trekken, oprukken, aanrukken, verder voortgaan. ἀεὶ verzadigd zijn, (Tj.) Rh. — ἀεὶ ἄνθρωποι volk voorwaarts laten marcheren of aanrukken.

ἀεὶ KN. gesnik (vrg. ἀεὶ). — ἀεὶ gew. ἀεὶ snikken.

ἀεὶ, zie ἀεὶ

ἀεὶ, zie ἀεὶ

ἀεὶ ongebr.; ἀεὶ KN. voorover met het aangezigt op den grond vallen. — ἀεὶ voorover met het aangezigt op den grond (ἀεὶ zoo vallen op iem.) gaan vallen of zich werpen. — ἀεὶ ook wel ἀεὶ en ἀεὶ met het aangezigt op den grond doen vallen.

ἀεὶ, zie ἀεὶ

ἀεὶ KN. kieuw, kieuwen. — ἀεὶ een visch grijpen of vasthouden door den duim in de kieuw te steken. ἀεὶ inhalig; naar zich toe halen, wat iemand niet toekomt; het ouderste uit de kan willen hebben.

ἀεὶ, zie ἀεὶ

ἀεὶ of ἀεὶ ἀεὶ ἀεὶ en ἀεὶ KW. vrw. zva. ἀεὶ en ἀεὶ

ἀεὶ KN. vuurtest, komfoor, (vrg. ἀεὶ en ἀεὶ bij ἀεὶ I.).

ἀεὶ verk. ἀεὶ KN. bezwaarlijk, moeilijk, ongemakkelijk, lastig (vrg. ἀεὶ). — ἀεὶ bezwaren maken, niet gemakkelijk zich laten vinden; iets moeilijk of ongemakkelijk maken, bemoeilijken. — ἀεὶ iemand het moeilijk maken, bemoeilijken. ἀεὶ moeite hebben; moeite, die iemand heeft of ondervindt; de moeite doen om iets te verrigten.

ἀεὶ — ἀεὶ iem. bij den nek houdeud het hoofd neerdrukken — ἀεὶ het hoofd door iets zwaars op den nek neergedrukt krijgen.

ἀεὶ KN. het uitsteken van iets, zoodat het gedeeltelijk zichtbaar is; het half ontbloot zijn (vrg. ἀεὶ, ἀεὶ, ἀεὶ en ἀεὶ); ἀεὶ, zie bij ἀεὶ. — ἀεὶ KN. ergens uitsteken, zoodat het voor een gedeelte zichtbaar is; zich half ontblooten; een uitstekende punt. — ἀεὶ iets doen uitsteken, half ontblooten; laten zien, laten blijken.

ἀεὶ, zie ἀεὶ

ἀεὶ KN. of KW.; ἀεὶ zva. ἀεὶ (vrg. ἀεὶ, ἀεὶ). — ἀεὶ, spr. voor aarzelen.

ἀεὶ, zva. ἀεὶ Vrg. ἀεὶ

ἀεὶ, zva. ἀεὶ Vrg. ἀεὶ

ἀεὶ of ἀεὶ, zva. ἀεὶ en ἀεὶ

dragt voor iemand. ἀνιησιν N., ἀνιησιν K., gekleed, bv. in lompem; aangekleed, goed gekleed, verkleed. — ἀνιησιν N. ἀνιησιν K. aan- kleeden of verkleeden; een gewaad geven aan. — ἀνιησιν N. of ἀνιησιν K. acte van investi- tuur of bekleeding met een post en het beheer over landerijen van een Vorst of Grootte; pachtbrief. ἀνιησιν N. K. hetz.

ἀνιησιν ἀνιησιν zie bij ἀνιησιν

ἀνιησιν zie ηανσιν

ἀνιησιν K. duivelsdrek, asa foetida (Skr. h i n g g o e). ηανσιν ηανσιν wijnruit.

ηανσιν of ἀνιησιν KW. 1. zva. ἀνιησιν en ηανσιν 2. zva. ηανσιν (eig. hetzelfde woord als ηανσιν). — ἀνιησιν of ἀνιησιν KN. I. zva. ηανσιν of ἀνιησιν 2. zva. ἀνιησιν gelijk, als; en bijaldien, ingeval. ἀνιησιν ἀνιησιν geheel gelijk als.

ηανσιν of ἀνιησιν KW. zva. ἀνιησιν en ηανσιν (Skr. a n g g a, lichaam; lid; hulpmiddel); KN., WS., een verb. v. ἀνιησιν of ηανσιν ἀνιησιν ἀνιησιν of ἀνιησιν ηανσιν KW. zva. ηανσιν en ηανσιν ηανσιν ηανσιν KN. benaming van een wapendrager van den Vorst. ηανσιν ἀνιησιν eig. van een zoon van Brāmā-këndāli. ηανσιν zva. ἀνιησιν en ἀνιησιν

ἀνιησιν en ἀνιησιν KW. zva. ἀνιησιν (ανσιν) en ηανσιν ἀνιησιν ook zva. ἀνιησιν en ηανσιν

ἀνιησιν Md. zie ἀνιησιν

ἀνιησιν K. zie ἀνιησιν

ἀνιησιν K. zie ἀνιησιν

ἀνιησιν N., ἀνιησιν K., het opklimmen, opgaan; klim- ming, stijging, bv. van het water of van den prijs; het hooger in toon worden, op hooger toon ge- slagen worden, van de gamelan; opschuring, het door middel van een ladder in de loemboeng ge- bracht worden, van de padi; stelte van een trap (verg. ἀνιησιν). — ἀνιησιν ἀνιησιν opklimmen, stijgen, hooger worden, opgaan, optrekken. ἀνιησιν ἀνιησιν aan land stijgen, landen. ἀνιησιν ἀνιησιν als bedevaartganger opgaan, ter bedevaart gaan. ἀνιησιν ἀνιησιν opklimmen tot Adjar (leeraar). ἀνιησιν ἀνιησιν de trappen opgaan naar de Soerambi, voor de priesterlijke rechtbank komen, van een regtszaak. — ἀνιησιν ἀνιησιν beklimmen;

opklimmen bij of langs; klimmen naar... toe; optrekken tegen; ergens iets opbrengen, zooals water op een akker; aan een man zich tot een huwelijk aanbieden. van een vrouw; en in dezen zin ook ἀνιησιν ἀνιησιν — ἀνιησιν ἀνιησιν ἀνιησιν doen opklimmen, doen rijzen in toon v. e. gēnding; doen stijgen; iets ergens op- brengen; padi in de schuur brengen; van een ge- weer den haan overhalen; bij een erfverdeeling een even getal porties met één verhoogen. — ἀνιησιν ἀνιησιν ἀνιησιν ἀνιησιν opgang in de hoogte, trap naar boven, iets daar men bij opgaan of opklimmen kan; opgaande linie; be- vordering, promotie, Rh.; het wasschen van het hoofdhaar in het begin van de vasten. — ἀνιησιν ἀνιησιν zie ben.

ἀνιησιν ongebr.; ἀνιησιν ἀνιησιν KN. de meerdere of mindere hoogte van de waarde van dingen van dezelfde soort; het onderscheiden gebruik van woorden en uitdrukkingen naar het verschil van rang en stand (verg. ἀνιησιν zva. ἀνιησιν). — ἀνιησιν 1. deftig, van iemand die op zijn rang of eer staat; wat goed staat, goed staan. 2. ἀνιησιν N., ἀνιησιν K., met opzigt tot, betreffende, aau- gaande; wat betreft; wat aangaat (in het spraak- gebruik zva. het Fr. quant à); bij God zweren; zva. ἀνιησιν begrijpelijk, in harmonie met, geschikt; waardig zijn enz. ηανσιν ἀνιησιν ἀνιησιν niet overeenkomstig de godsdienst. ἀνιησιν of ηανσιν ἀνιησιν betrof het, indien het betrof, wanneer men een vergelijking of beeld- spraak aan iets ontleent; bv. «De Elóboom is, ηανσιν ἀνιησιν ἀνιησιν : ηανσιν indien het een mensch betrof (van een mensch gesproken) trotsch.»

ἀνιησιν ἀνιησιν KN. een soort waterkrekkel, WW.

ἀνιησιν N. of in één lettergreep ηανσιν (n g g o n) N., ἀνιησιν of ηανσιν (n g g è n) K., ηανσιν en ἀνιησιν of ηανσιν en ηανσιν KW., plaats, plek, de plaats waar iemand zich ophoudt; ook ἀνιησιν N., ἀνιησιν of ἀνιησιν K. hulpwoord om van een gezegde een naam- woord te vormen, even als ηανσιν N., ἀνιησιν K. (zie de Gr.). ἀνιησιν ἀνιησιν ἀνιησιν waar hij ook gevonden wordt. ἀνιησιν ἀνιησιν op alle plaatsen, onverschillig waar. —

ἔρημος ἔρημος ergens zijn plaats, zit-
 plaats of verblijfplaats hebben of houden; zich
 ergens plaatsen; zich ergens ophouden; gestation-
 neerd zijn, van troepen; ergens zitten, blijven
 zitten, vastzitten, bv. van pijn ergens in het
 lichaam; gevestigd, bv. van een vaste betrekking.
 ἀνίσταται ἔρημος een reeds gevestigd (rijp)
 verstand. — ἔρημος. (ἔρημος W. P. 266
 herbergen? fig. in zijn hart een plaats geven aan;
 welligt onder invloed van het Madoer. waar ἔ-
 ρημος voorkomt in den zin van goederen
 bij zich hebben.) ἔρημος of ἔρημος
 een plaats bezetten, ergens zich neêrzetten of
 vestigen; iets, bv. een huis, bewonen; ergens zich
 bevinden. ἔρημος κω., ἔρημος κω.,
 ἔρημος κω., wordt gezegd van een plaats
 waar, en van een persoon, bij wie zich iets be-
 vindt. ἔρημος ἔρημος slecht volk bij zich
 in huis hebben. ἔρημος ἔρημος helden-
 moed in het lijf hebben. — ἔρημος ἔρημος
 ἔρημος iets ergens plaatsen of zetten,
 zooals een vogel in een kooi — ἔρημος
 ἔρημος de plaats waar iemand of iets zich
 bevindt. — ἔρημος ἔρημος zva. ἔρημος
 of ἔρημος ἔρημος ἔρημος ἔρημος
 bezet, betrokken, bewoond, of te bezetten,
 enz. — ἔρημος ἔρημος ἔρημος iemand
 ergens plaatsen, zetten, doen of laten wonen.

ἄνθρωπος κω. zva. ἄνθρωπος

ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος

ἄνθρωπος κν. koppel van een op zijde gedragen kris of
 zijgeweer. — ἄνθρωπος 1. een zijgeweer of kris aan
 een koppel dragen of daarin steken (vrg. ἄνθρωπος
 bij ἄνθρωπος). 2. geld leenen of te leen vragen zou-
 der pand.

ἄνθρωπος κν. paal die dient om iets vast te zetten; be-
 paling, vaststelling, wetsbepaling, wet, verzekering.
 ἀνίσταται ἄνθρωπος of ἀνίσταται ἄνθρωπος (of ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος) schriftelijke wetsbepalingen, wetboek.
 ἄνθρωπος en ἄνθρωπος of ἄνθρωπος als
 maar, mits. ἄνθρωπος ἄνθρωπος elke buffel. ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος niet iedereen. — ἄνθρωπος voor iets
 bepalen of een bepaling stellen. — ἄνθρωπος
 gemaakte bepaling, K. 9, 9. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ge-
 maakte wetsbepalingen. — ἄνθρωπος of ἄνθρωπος

ἄνθρωπος wat dient om iets te bepalen of vast te
 stellen. ἄνθρωπος voor vast bepaald. — ἄν-
 ἄνθρωπος vaststelling, bepaling; voorbeeld;
 gewoonte, gebruik, wijze.

ἄνθρωπος κν. 1. wijn (Pers. انگور). ἄνθρωπος ἄνθρωπος wijnstok.
 ἄνθρωπος ἄνθρωπος wijndruif. 2. ledigheid, het niets te
 doen hebben. ἄνθρωπος ἄνθρωπος bij ledigheid, als
 men leëg zit of niets te doen heeft. — ἄνθρωπος niets
 te doen hebben, ledig zitten of ledig loopen; bni-
 ten dienst zijn; zonder werk; geen dienst doen,
 fig. voor ongebruikt liggen. ἄνθρωπος een on-
 getrouwde weduwnaar. ἄνθρωπος slechter is 't
 ledig te zitten, een spreekmanier voor tijdverdrif
 of tot tijdverdrif. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος iemand,
 die aan geen vaste werkzaamheden gebonden is en
 vrij over zijn tijd beschikken kan; een lediglooper.
 — ἄνθρωπος tijdverdrif, tijdkorting.

ἄνθρωπος ἄνθρωπος of in één lettergreep ἄνθρωπος (ἄνθρωπος)
 κν. een woord dat in plaats van ἄνθρωπος of
 ἄνθρωπος gebruikt wordt, wanneer men een kind
 of jongere liefkozend of vriendelijk toespreekt:
 lieve kind! mijn lieve kind! En zóó noemt ook
 wel een man zijn jonge vrouw.

ἄνθρωπος I. κω. weggaan, heengaan; vertrekken, G.
 Vrg. ἄνθρωπος 2. κν. zva. ἄνθρωπος

ἄνθρωπος κν.; ἄνθρωπος iets, zooals de zamengepakte korst
 van den grond, los- of opwerken, los- of oppete-
 ren; iemand aanvuren, aanporren. Wilk. in Waj.
 Præg. 4, 2, vat het op in den zin v. ἄνθρωπος iem.
 in alles toegeven.

ἄνθρωπος ook ἄνθρωπος en ἄνθρωπος κν. lustig, opge-
 ruimd. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος zich verlustigen.

ἄνθρωπος κω. zva. ἄνθρωπος Dinsdag (Skr. anggra, a,
 naam van de planeet Mars.) ἄνθρωπος ἄνθρωπος
 (verk. ἄνθρωπος) κν. een Dinadag-kliwon, die
 voor een heiligen dag gehouden wordt, zoodat
 een maand, waarin zulk een dag niet voorkomt,
 voor een ongeluksmaand gehouden wordt.

ἄνθρωπος κν.; ἄνθρωπος ἄνθρωπος onbeduidend van geen
 belang. G.

ἄνθρωπος κω. zva. ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος — ἄνθρωπος iemand aanhouden, vast-
 houden, beletten om weg te gaan.

ἄνθρωπος 1. naam van Orchideeën, parasieten
 en andere. Fil Tj. ἄνθρωπος komt bij Fil. niet

voor. 2. naam v. e. baliksel. 3. de korf voor de opening in de leiding om het water niet te snel te doen stroomen, S.G.

դանդառն ճիւղեր՝ een donderend, bulderend geluid geven? verb. met ճիւղեր Tj. *eld.* աղ դառնար *Vrg.* ճիւղեր
անդառն. bluf (*vrg.* անդառն և առառն). — անդառն bluffen.

անդառն. *waarschijnlijk* *zva.* անդառն դրասան ճիւղեր *een* reaal zilver, *een* reaal van dertig wangs, *een* Spaansche mat.

անդառն of դանդառն. KN. Eugelsch, de Engelsen.

անդառն. — անդառն անդառն roghelen. Meu.

անդառն — անդառն *zva.* անդառն? անդառն անդառն անդառն անդառն անդառն անդառն անդառն անդառն անդառն Tj.

անդառն. De Sponia Velutina Planch., *Nat. fam. der Celtideae. De wortel, bast en bladeren een specifiek middel tegen vallende ziekte?* Fil.

դանդառն. *zva.* անդառն ophemeling. — դանդառն ophemelen, prijzen, *voorn.* om te vleijen of te verleiden. — անդառն ophemeling.

անդառն անդառն = անդառն P.J.

անդառն. KN. dunheid, *vooral van iets dat hier of daar dun gemaakt of geworden is.* — անդառն *ook wel անդառն* *z66* dun worden, zijn of gemaakt zijn *als boven; bv. v. e. poot die hier of daar dunner is gedraaid dan op andere plaatsen; volg.* WW. *ook* dun van middel (*vrg.* անդառն). — անդառն. vermageren, uitteren. G. անդառն անդառն *folg.* Rh. mager zijn, mager blijven. — անդառն անդառն *make* dat *een* obj. ergens dun wordt. — անդառն of անդառն *het* dunne gedeelte v. e. object. — անդառն անդառն *naam* van een vliegend insect. — անդառն անդառն անդառն *lijden* aan magerheid.

անդառն. անդառն անդառն *andere ben.* voor անդառն — անդառն անդառն *zva.* անդառն

անդառն *zie* դանդառն

դանդառն. անդառն. *kw.*, staande zwemmen (*vrg.* իրան).

դանդառն. KN. wending, die iemand neemt onder het gaan (*vrg.* անդառն). — դանդառն *zich* wenden, een hoek omslaan, een wending nemen, *ook van een weg; afdwalen, zich* afwenden *van iets; van iets, zooals van zijn werk, afwijken.* անդառն անդառն (*in* Ab. *ook* անդառն անդառն) links en regts, van de ééne naar de andere zijde, *zich* wenden, wijken of afwijken. — դանդառն անդառն *iets* weuden; *aan iets* een andere wending geven; *iemand* op een dwaalweg brengen, doen afdwalen. — դանդառն անդառն (*of* անդառն անդառն) wending, bogt, hoek, *van een weg of stroom.* անդառն *een* zijweg.

դանդառն. KN. het merg uit de arenboom, aren-sago, *die, na gezuiverd te zijn, անդառն անդառն* *genoemd* wordt.

դանդառն անդառն. KN. het wrijven en drukken van een kind om het lenig te maken en spoedig te doen groeijen. *fig. de* padiplant links en regts aandrukken om ze spoedig te doen ontwikkelen. *ook* afwisselend toe- en afvoeren v. water S.G.

անդառն of դանդառն *zie* անդառն անդառն

անդառն. *van* անդառն. KN. gedicht, opstel, werk (*van* letterarbeid); verdicht, verzonnen, *bv. van een verhaal* (*vrg.* դանդառն). — անդառն *van* անդառն. KN. iets samenstellen, opstellen, dichten; *iets in zijn binnenste* prenten. անդառն *de* opsteller, de auteur. անդառն անդառն *iets* verziunen, bedenken. — անդառն անդառն *of* անդառն անդառն *het* zamengestelde of opgestelde; verdrachtsel, verziinsel. — անդառն *subst. den. of* անդառն *dichter, schrijver, opsteller.*

անդառն. KN. het heimelijk de vlugt nemen, heimelijke ontvlugting. — անդառն *heimelijk* zich wegmaken, wegloopen, ontvlugten. — անդառն *iemand* heimelijk ontvlugten; *iets* ontduiken; *folg.* G. *tot iemand* vlugten. անդառն *van* iemand *wien* iemand heimelijk ontvlugt is, *en* *folg.* G. *die* een vlugteling bij zich ontvangt. — անդառն անդառն *heimelijk* doen ontvlugten, heimelijk ontvoeren, schaken. — անդառն *iemand* die ligt geneigd is om zich heimelijk weg te maken. անդառն անդառն *vlugteling, en* *de* plaats

անոյ՝ KN., in poëzie ook անոյ և ոյ՝ steeds, be-
stendig, gestadig, aanhoudend (vrg. անահալ և
անոյ). — անոյ՝ hetz., ևս aanhoudend voortgaan;
aanhoudend door koeren, van tortels; ook een
meisje, dat tot bijzit van den Vorst bestemd is
en in de kraton opgeleid wordt. Zie ոյ՝

անդոն՝ KW. zva. քնդոն՝

անոն՝ zie ոն՝

անելոյ՝ KW. անաղոյ՝ անելոյ = անաղ
ոյ

անդուտոյ՝ zie անդուտալ

անդուտոյ՝ KN. open. Rh.

անել՝ zie անել՝

անդուն՝ zie անոյ՝

անդուն՝ zie դասուն՝

անդուն? — անդուն՝ v. paauwen eeu geluid
maken.

դասուն՝ of անուն՝ KW. zva. անոյ՝ — դասուն՝ of
քուն՝ zva. անդուտոյ — դասուն՝ of քուն՝
zva. անոյ՝ — քունտոյ՝ zva. անոյտոյ
— անդունտոյ of անքունտոյ՝ zva. ան
դունտոյ՝ ook naam van een distrikt.

անքունտոյ՝ KW. zva. անոնտալ

ան

ան՝ KW. zva. անտալ անոնտոյ չիe verder bij
տալ

ան՝ չիe bij անոյ և անոյ՝ In Banjoe-mas in de
spreektaal zva. դաս in de tweede persoon van
het Subjectief Passief; bv. in անասոյտոյ zva.
դասոյտոյ

անոյ՝ և անոյ՝ KW. zva. անոյուն՝ սոյուն և ան
ոյ՝ անոյ zva. անոյտոյ և անտուն՝ անոյտոյ
de edele prins. անանոյ՝ een buitengemeen
mensch. անոյ de voornaamste personen, de
hooge adel. — անոյուն՝ zva. անոյուն՝ of անոյ
ուն՝

դասո՝ KN. uitroep: he!

անոյ 1. KN. een uitroep: well! bv. անոյտոյտոյ

Wel! ik heb immers gelijk! անոյտոյտոյտալ
տոյտոյ Wel, mijn zoou! hoe is het? ook = անոյ
Waj. II. 50, 9 v. o. vrg. 64, 8 v. o. — 2. kw.
zva. անտալ անոյ և անոյտոյ — 3. verk.
van դասոյտոյ, vooral als Vocatief.

անոյ՝ KW. zva. անոյ՝

անոյ of անոյ՝ Ar. نوح, eign. Noach.

դասոյ՝ KN. een toeroep, die men veelal door toch
vertalen kan; bv. անոյտոյտոյտոյ Hoe is het
toch? դասոյտոյտոյտոյտոյտոյ Geef dat
boek toch hier! դասոյտոյտոյ zva. դասոյտալ
W. II. 158. Het dient ook (als voorvoegsel) om
de passive Imperatief te vormen; bv. դասոյտոյ
դասոյտոյտոյ zva. անոյտոյտոյտոյ Men zegt
ook անոյտոյ voor zie toch! Vrg. ան՝ beneden.

դասոյտոյտոյ չիe դասոյտոյտոյ

անանոյ՝ verkeerde epelling voor անոն

անտոյտոյ KW. zva. անոյտոյտոյտոյտոյտոյ zva. անոյ
դասոյտոյ beide zva. անոնտոյ դասոյտոյ W.
in Jav. poëzy zva. voorts; genoeg er van (անոն)
KN. չիe անտոյտոյ

անտոյտոյ KW. vervolgeus, daarna (waarschijnlijk zva.
անտոյտոյ). Չիe ook անտոյտոյ

անտոյտոյ չիe անտոյտոյ և անտոյտոյ

անտոյտոյ KW. zva. անտոյտոյ Zoo ook als k. in
Tagal.

անտոյտոյ չիe անտոյտոյ

դաստոյտոյ KW. zva. անոյտոյտոյտոյ անտոյտոյտոյ
տոյ KN. naam van een vogel, die op vruchten
aast.

անոյ չիe անոյ՝

անանոյ չիe անանոյտոյ

անտոյտոյ չիe անտոյտոյ

անտոյտոյ KW. zva. անանոյ

անտոյտոյ Ar. KN. ongelukkige, onheilspellende dag
(Ar. نحس, ongelukkig gesternte, ongelukkig
voorteeken, ongeluk); ook geen werk hebben, niets
te doen hebben. անտոյտոյտոյ de dag van het
overlijden van iemands vader. անտոյտոյտոյ
ongelukkige dagen in zekere maanden, waarop
eenig propheet eeu onheil overkomen is.

անտոյտոյտոյ չիe անտոյտոյտոյ

անտոյտոյտոյ չիe անտոյտոյտոյ

անտոյտոյ և անտոյտոյ չիe անտոյտոյտոյ

անտոյտոյ Ar. نائب plaatswaarnemer, vertegen-

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν vreemd, zonderling (vrg. ἠσάδιν).

ἠσάδιν zie ἠσάδιν

ἠσάδιν KN. gelofte (Ar. نذر. Vrg. ἠσάδιν). ἠσάδιν een gelofte hebben, onder een gelofte zijn. ἠσάδιν ἠσάδιν een gelofte vervullen of betalen. — ἠσάδιν ἠσάδιν plaats waar men gewoon is een gelofte te doen, zooals het graf van een heilige; iets dat men plegtig beloofd heeft, een gelofte.

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν Ar. KN. verhindering; vrg. ἠσάδιν

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν (grondw. Skr. sād huk āra).

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν ἠσάδιν

ἠσάδιν zie ἠσάδιν

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν of ἠσάδιν en gew. ἠσάδιν of ἠσάδιν of ἠσάδιν en ook wel ἠσάδιν KN., ἠσάδιν, ofschoon, hoewel, alhoewel, hoezeer, al is het ook; ook ἠσάδιν al ware het ook.

ἠσάδιν Ar. آدماء, berouw. ἠσάδιν (of ἠσάδιν) ἠσάδιν de jongste dag, de dag van het jongste gerigt.

ἠσάδιν zie ἠσάδιν

ἠσάδιν zie ἠσάδιν

ἠσάδιν 1. KW. zva. ἠσάδιν Vorst; als Tj. Sengk. één (Skr. n d h a). 2. KN. zie ἠσάδιν ἠσάδιν de Vorst.

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν KW. regeling, bestiering; de wetenschap van goed bestuur, zoowel van eigen zeden en gedrag, als van onderdanen der Vorsten en grooten (Skr. n i t i); KN. zie ἠσάδιν ἠσάδιν naam van een boek. ἠσάδιν, zedekundig, een zedekundig werk (Skr. n i t i s j ā s t r a). ἠσάδιν naam van den Wēdānā-djeka te Djokjokarta; ook naam van een boek. — ἠσάδιν of ἠσάδιν KN. zie ben.

ἠσάδιν zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν 1. KW. zva. ἠσάδιν 2. KN. zie ἠσάδιν — ἠσάδιν

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν zie ἠσάδιν

ἠσάδιν KW., soms ook wel in proza, zva. ἠσάδιν oog (Skr. n ē t r a). ἠσάδιν een oogeblik; ἠσάδιν met of in een oogeblik.

ἠσάδιν zie ἠσάδιν

ἠσάδιν KN. het mannelijk zaad (Ar. نطفة, drup, druppel).

ἠσάδιν of ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν gelaat, en ἠσάδιν blik. Vrg. ἠσάδιν

ἠσάδιν of ἠσάδιν KW. 1. zva. ἠσάδιν in ἠσάδιν (Skr. n i t y a, onafgebroken, bestendig, eeuwig; en n a i t y a, bestendigheid, eeuwigheid). 2. zva. ἠσάδιν of ἠσάδιν ἠσάδιν zva. ἠσάδιν ἠσάδιν of ἠσάδιν een oogeblik; en zva. ἠσάδιν aanhoudend, gedurig, gestadig, altoos; en alle, alles.

ἠσάδιν ook wel ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν ἠσάδιν gedurig, aanhoudend, onafgebroken (Skr. n i t y a s j a h, van n i t y a; zie ἠσάδιν), ἠσάδιν aanhoudend, gedurig, bestendig, altoos.

ἠσάδιν zie ἠσάδιν

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν Zoo in ἠσάδιν ἠσάδιν gew. ἠσάδιν KN. vast, bepaald; vaststelling, bepaling. ἠσάδιν onbepaald, zonder bepaald doel. — ἠσάδιν iets vaststellen, bepalen, bestemmen; van iemand iets bepalen of vaststellen. ἠσάδιν en ἠσάδιν zie beneden.

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν — ἠσάδιν verdwijnen; weggaan; als Tj. Sengk. nul.

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν en ἠσάδιν zie ook op ἠσάδιν KN. ἠσάδιν of ἠσάδιν naam van de inktvisch.

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν ἠσάδιν

ἠσάδιν KW. en ML. zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν zva. ἠσάδιν volgens de gewone uitspraak.

ἠσάδιν ἠσάδιν ἠσάδιν of ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν eiland; KN. alleen in namen van eilanden, bv. ἠσάδιν het eiland Java, en ἠσάδιν (het boven water drijvend eiland) naam van een eiland aan de zuidkust van Java.

ἠσάδιν KW. zva. ἠσάδιν

ἠσάδιν zie ἠσάδιν

ἠσάδιν zie bij ἠσάδιν

անան *zie bij օրագր*
 անան արգր րատրատր *zie անան արգր*
 րատրատր
 արգրան *zie արգր*
 արգրոր *zie արգրոր*
 արգրատր **kw.** *zva.* րգրորատր
 անիւն **kw.** *zva.* անիւն *en* անիւն (*Skr.* *n i s t j a j a*, zekerheid, gewisheid).
 անան անան անան րատրան *zie անան անան անան րատր*
 անորոր *verk.* անորոր. *of* անոր *Ar.* نصراني, **kn.** Christen, Christelijk (*eig.* Nazareër *of* Nazarener). րատրան *of* րատրան *een* Christen, — րատրան րատրան *niemand* Christen maken, doopen.
 արգրոր *zie արգր*
 անանոր *zie անանոր*
 արգրոր *zie արգրոր*
 անան **kw.** *zva.* անիւն (*Skr.* *n á s i k á* neus).
 անորատր *Ar.* نصوحة, opregte, ernstige bekeering; *zie* opregt *en* ernstig bekeeren.
 անան **kw.** *zva.* անանոր (*Skr.* *n i s j á k a r a*).
 անանորատր *zie անան*
 անան **kw.** *zva.* անորատր *en* անան *zva.* անորատր *en* անան
 անան *անան* *zie անան անան*
 անան *zie անան*
 անան **kw.** *zva.* անան *en* անան (*Skr.* *n i s k a l a*, ongedeeld, ondeelbaar, één *en* ondeelbaar, *ook een naam van Brahma*).
 րատրատր *zie րատրատր*
 անան **kn.** nauwkeurig, oplettend, duidelijk, klaar; *waar*, opregt (*van անան *en* անան*). — անան *en* անան *iets* in een helder licht stellen, met juistheid verrigten.
 արգրոր *zie արգրոր*
 րատրատր *zie րատրատր*
 անան **kw.** zich onthouden, vasten, boete doen (*van անան *en* անան? *Skr.* m a n a s t á p a*, kwelling des geestes. **PK.**).
 անան **Ar.** **kn.** verhoord.
 անան **kw.** *zva.* արգրոր
 արգր *zie արգր*
 անան **kw.** *zva.* անան

անան անան արգր *zie անան անան արգր*
 անան *Ar.* نصف, de helft.
 անան **kw.** *zva.* արգր *en* անան
 անան անան արգր *zie անան անան արգր*
 արգր 1. *zie արգր* 2. *zva.* արգր *van արգր*
 անան անան արգր րատրատր *zie անան անան արգր րատրատր*
 անան *zie անան*
 անան *Ar.* نصيب, deel, lot.
 անան **kn.** een tiende gedeelte van de opbrengst aan den priester geven (*Ar.* نصاب, een hoeveelheid vee of goed, waarvan tienden betaald moeten worden).
 անան *zie անան*
 անան **kn.** vorm; *en* kant *van iets*, dat kantig is (*verg.* րատր). անան անան *handvormig*, in de vorm van een hand. անան անան *achtkantig*. անան րատր *en* անան անան *elke kant van het (achtkantig) hekwerk*. — անան *gevormd*; kantig gemaakt. անան անան *gevormd als een ster*. անան անան *achtkantig gemaakt*.
 անան **kw.** *zva.* անան *verg.* անան
 անան **kn.** laag; schandelijk, beneden iemands fatsoen of waardigheid; schamel, arm, ellendig (*Skr.* *k a n i s t á*, kleinste, minste. — անան *laagheid*, schandelijkheid).
 անան **kw.** *zva.* անան *en* անան *Vrg.* անան *en* անան
 անան **kn.** laag, gemeen; gierig, karig (*verg.* անան).
 անան **kw.** *zva.* անան
 անան *naam van een onbekend boschwild*.
 անան **kw.** 1. *zva.* անան *negen* (*Skr.* *n a w a*). 2. *zva.* անան *schitterend*. անան *edelgesteente* (*Skr.* *n a w a r a t w a n a*, *naam van de negen kostbaarste edelgesteenten, de parel, robijn, topaas, diamant, smaragd, enz.*). անան անան *of* անան անան *anders* անան անան *de negen hoofdgoden, zoodat անան alleen tot verklaring aan անան schijnt toegevoegd te zijn*. անան *ook zva.* անան *Zoo ook in անան անան de negen openingen (van het lichaam), die toegestopt worden, om den geest van*

al het eindige af te trekken en alleen op het oneindige te bepalen.

- అంబి KW. zva. అంబి క్షుర్య
- అంబి KW. zva. అంబి క్షుర్య (zie అంబి). అంబి అంబి అంబి అంబి (P.J.) zva. అంబి క్షుర్య
- అంబి zie అంబి
- అంబి KW. zva. అంబి క్షుర్య en అంబి క్షుర్య
- అంబి zie అంబి
- అంబి KW. zva. అంబి క్షుర్య
- అంబి KW. zva. అంబి క్షుర్య
- అంబి KW. zva. అంబి క్షుర్య (Skr. *ni w d t a*, beschut, veilig). అంబి క్షుర్య verb. అంబి క్షుర్య en verkort అంబి eign. van een Boelá-vorst van *Ngimá-himá-táká* (Skr. *Ni w d t a k a w a t j a*; van *ni w d t a* en *k a w a t j a*, haruas).
- అంబి KW. zva. అంబి క్షుర్య
- అంబి of అంబి KI. van *ni w d t a* brief, bevelschrift, acte van aanstelling, schriftelijke bepalingen, van den Vorst. అంబి క్షుర్య schriftelijke bepalingen van den Vorst voor de regtbank Pradátá.
- అంబి అంబి KW. zva. అంబి క్షుర్య
- అంబి zie అంబి
- అంబి zie అంబి
- అంబి zva. అంబి క్షుర్య
- అంబి KW. l. zva. అంబి (Skr. *n d l a*; buis, slagader, pols). 2. verk. van అంబి అంబి eign. van een zoon van *Sëmar*.
- అంబి KW. blauw, donkerblauw, blauwzwart; een donker blauwe wolk; amathist of saffier; *erg.* అంబి KN. of N., అంబి of అంబి K., indigo (*erg.* అంబి Skr. *n í l a*. blauw, donkerblauw, blauwzwart, saffier, indigo); ook verk. van అంబి °అంబి een naam van *Balárá Goeroe* (Skr. *N í l a k a ŋ t a*, blauwhals, een naam van *Siva*). °అంబి een door den wind voortgedreven regenwolk, zva. అంబి of అంబి of అంబి ook naam van een goed teeken in het haar van een paard. °అంబి eign. van een zoon van *Djanáká*. °అంబి eign. van een dochter van *Djanáká*. అంబి zie ook bij

- అంబి
- అంబి zie అంబి I.
- అంబి KW. zva. అంబి అంబి
- అంబి KW. zva. అంబి అంబి *erg.* అంబి
- అంబి zie bij అంబి
- అంబి zie అంబి
- అంబి zie అంబి
- అంబి zie bij అంబి
- అంబి KN. *consideratie, overweging; oordeel; de omstandigheden of toedragt van een zaak; iets considereren, beschouwen, overwegen (Dr. نظر, beschouwing, betrachtting, overweging, consideratie).* అంబి (అంబి of అంబి)° gebrek aan oordeel, bekrompen van verstand. అంబి of (అంబి) అంబి gekrenkt van verstand; verbijsterd, radeloos. అంబి° zonder *consideratie, zonder omstandigheden, d. i. zonder rede te geven.* అంబి అంబి అంబి gemakkelijk heeft het die dat overweegt; voor dat laat zich begrijpen, dat laat zich hooren. °అంబి uit overweging van, uit hoofde van, wegens. °అంబి zie bij అంబి — అంబి: iets in zijn bijzonderheden verhalen of uiteenzetten. — అంబి de toedragt van een zaak.
- అంబి of అంబి KN. van geachte, aanzienlijke afkomst (Dr. نظري (ناظر) van نظور). అంబి iemand van aanzien en geachte afkomst. అంబి అంబి van een geachte koopmansfamilie.
- అంబి KW. verhaal. G.
- అంబి 1. zie అంబి 2. KN. toen, op het uur of oogenblik dat (Skr. *n d l i k á*, stond, Indisch uur van 24 minuten. PK.), అంబి అంబి K., hetz. అంబి terstond, oogenblikkelijk; in 't eerste oogenblik, అంబి op dat oogenblik. అంబి° op hetzelfde oogenblik.
- అంబి zie bij అంబి
- అంబి zie అంబి
- అంబి KW. zva. అంబి
- అంబి zie అంబి
- అంబి zie bij అంబి
- అంబి zie అంబి
- అంబి zie అంబి
- అంబి zie అంబి — అంబి enz. zie అంబి

wiens goed men in beslag neemt. 2. de of het naast volgende, het vervolg van iets. — ամուտք վտնք. vatten, aanvatten; grijpen, aangrijpen; pakken; *een dief of roovers* achterhalen; *iets* vatten, begrijpen; zich als vervolg aan het voorafgaande aansluiten; bijkomen; gelijken, het bij *iets of iemand* halen in het een of ander opzigt; *een volgende tijd* halen, bereiken; *iemand* bijhouden in het gaan. տնտեսարանի մեջ met drie dagen. — անուտք վտնք. gevat, in handen gevallen, achterhaald of te achterhalen, gevat, begrepen; aangestast door een ziekte. — անտուտք վտնք. onmiddellijk laten volgen op. — անտուտք վտնք. achterhaalde, opgevatte; bevattelijk in het leeren. — անտուտք վտնք. vrijpostig, *zoals van iemand, die de lelijke gewoonte heeft van alles met de hand aan te raken, of die een ander onbescheiden in de rede valt* (erg. մինն անտուտք վտնք).

անտուտք վտնք. KN. bosje, van sirihbladen aan takjes.

անտուտք վտնք. zva. անտուտք Rh. en անտուտք վտնք. in անտուտք վտնք. met een ander in aanraking komen, handgemeen worden, met de speer; en fig. met iemand in aanraking komen door middel van een ander.

անտուտք վտնք. of անտուտք վտնք. KN., ook wel անտուտք վտնք., kort (erg. անտուտք վտնք. eu անտուտք վտնք.) — անտուտք վտնք. iets, *zoals een verhaal*, verkorten, in korte woorden zeggen. — անտուտք վտնք. iets korter maken. — անտուտք վտնք. kort. անտուտք վտնք. korte lans. — անտուտք վտնք. KN., ook wel անտուտք վտնք. KN., de korte zijde van iets; de breedte van iets in tegenoverstelling van de lengte.

անտուտք վտնք. en դարձակ վտնք. KN. zva. անտուտք վտնք. en դարձակ վտնք. lang, *zoals een heining, huis, of iemands gestalte.* տնտեսարանի վտնք. zie տնտեսարան.

անտուտք վտնք. KN. 1. wat op het hoofd of in het haar gestoken wordt tot sierraad, bv. van een bloem of kam of haarnaald. անտուտք վտնք. met gouden of zilveren versieringen in den vorm v. e. spiraalveer, zie ZG. 1877, 17. In Tj. nog een soort անտուտք վտնք. 2. gelijke afmeting; overeenstemmen, overeenkomen, met iets anders (erg. դարձակ վտնք). 3. poët. ontmoeting, ontmoeten, zamen treffen. Zoo ook անտուտք վտնք. erg. անտուտք վտնք. — անտուտք վտնք. iets op het hoofd steken; zamentreffen, elkander ontmoeten, treffen, raken. անտուտք վտնք. zva. ան

անտուտք վտնք. of անտուտք վտնք. en անտուտք վտնք. door een pijl. Men. — անտուտք վտնք. = անտուտք վտնք. ook aankomen op het lichaam, bv. v. e. pijl, Rh. — անտուտք վտնք. iets op het hoofd steken; iets confronteren met iets anders. — անտուտք վտնք. gelukkig van aard in het vinden of treffen, bv. van een jager.

դարձակ վտնք. zie դարձակ վտնք.
 դարձակ վտնք. in sommige dialecten zva. անտուտք վտնք. տնտեսարանի վտնք. ook wel տնտեսարանի վտնք. KN. het avondrood, wanneer roode wolken zich vertoonen (verbastering van Skr. sandy ák ála, de schemertijd, van sandy á, de schemering, 's avonds of 's morgens, en ák ála, tijd). volg. Rh. անտուտք վտնք. of անտուտք վտնք. avondschemering.

անտուտք վտնք. KN. tegenhouding, verhuidering. անտուտք վտնք. iets om tegen te houden. — անտուտք վտնք. in-, tegen-, weêrhouden; verhinderen; betengelen, matigen (erg. անտուտք վտնք. en տնտեսարան). — անտուտք վտնք. անտուտք վտնք. geenakkelijk in te houden v. e. paard dat, hoewel in vollen ren, door het inhouden van de teugels op eens halt houdt, Rh. ook knoop in een strop of strik om te beletten, dat die doorschiet, WW.

անտուտք վտնք. benam. v. e. vogeltje, ZG. 1870, 292.

անտուտք վտնք. KN. een klein vischtuig, een soort դարձակ վտնք. geheime oorzaak, aanleiding. — անտուտք վտնք. met een անտուտք վտնք. visschen, WW.

անտուտք վտնք. KN. een jonge muis of rat, als die nog kaal en rood is. դարձակ վտնք. անտուտք վտնք. spr. voor tot het uiterste toe. անտուտք վտնք. een uitdrukking voor een klein kind (տնտեսարան).

դարձակ վտնք. KN. de klonters in de dawët. դարձակ վտնք. անտուտք վտնք. = դարձակ վտնք. Rh. — անտուտք վտնք. դարձակ վտնք. դարձակ վտնք. nog kaal zijn, van jonge vogels.

անտուտք վտնք. of անտուտք վտնք. heel gemeen; gemeen, vuil, scherp, barsch in het spreken; gemeenheid, slechtheid (Skr. tja ák ála, naam van een zeer gemeene, verachtelijke klasse).

անտուտք վտնք. zie անտուտք վտնք.
 անտուտք վտնք. KN. zva. անտուտք վտնք. անտուտք վտնք. zva. անտուտք վտնք. դարձակ վտնք. of դարձակ վտնք. naam van een tooverformulier of wonderdadig wapen van

Forst Sajä, dat allerlei verstindende monsters voortbracht (Skr. Tjandabaira wa, bijnaam van Siwa).

ἄσπις KN. de veëren aan het onderste gedeelte van de staart van een haan; ook zva. ἄσπις WW. volg. Rh. spleet, ook de twee langste veren v. e. hanestaart; of de twee punten bv. v. e. zwaluwstaart, van den staart v. sommige visschen, enz., die als het ware een ἄσπις vormen. — ἄσπις ἄσπις iets afwachten, waar men denkt, dat iets passeren zal, om het aan te houden. — ἄσπις ἄσπις de armen uitspreiden als een ἄσπις — ἄσπις ἄσπις (welligt met uitgespreide armen te werk gaan, met het doel om een object op te vangen, bv. een drenkeling, drijvend hout, enz. van daar zva.) opvangen, fig. redden. Rh.

ἄσπις KN. ἄσπις ἄσπις, plat voor voorouders.

ἄσπις KW. zva. ἄσπις

ἡσπυγία KN. overeenstemming; -stemmen; -stemmend, -komend (vrg. ἡσπυγία 2. en ἡσπυγία). — ἡσπυγία ἡσπυγία eenstemmig denken. — ἡσπυγία ἡσπυγία overeenstemmen met. — ἡσπυγία ἡσπυγία in overeenstemming brengen; vergelijken met.

ἡσπυγία — ἡσπυγία op hoogen, meesterachtigen toon spreken. — ἡσπυγία ἡσπυγία iem. zoo toespreken, WW.

ἡσπυγία KN. krom, gebogen, zooals v. d. neus, rug, enz. — ἡσπυγία hetz. WW. Vrg. ἡσπυγία

ἡσπυγία KN. de naar boven uitstekende punt of sneb aan de vóór- en achter-steven van een schip; een tweesnijdend mesje met een gebogen punt, ook (of ἡσπυγία) uitstekend, uitsteken gelijk een ἡσπυγία N. en volg. Rh. zva. ἡσπυγία iets in het geheugen prenten of bewaren.

ἡσπυγία KN. kromte van iets dat met de kop of punt naar beneden gebogen is; een stuk van een hoorn, daar men bloed meê uitzuigt of kopt. — ἡσπυγία krom, naar beneden gebogen; met een tjantöek koppen. — ἡσπυγία ἡσπυγία v. e. (vooze) padiaar, waarvan de vruchten niet regelmatig naar eene rigting gestrekt zijn, SG.

ἡσπυγία KN. een kleine rijstmaat, voor een kleine ἡσπυγία rijst.

ἡσπυγία KN.; ἡσπυγία tegen aanstooten; tegengaan; fig. door onaangenaam woorden tot

zwijgen brengen.

ἡσπυγία KN. de pof v. d. ἡσπυγία de uitstekende plooi of pof van het staatsiekleed eener prinses of danseres van den vorst; haarpof aan weërszijden van een vrouwenkapsel. — ἡσπυγία ἡσπυγία poffig, poffig maken. WW.

ἡσπυγία KW. ingebeeldheid. — ἡσπυγία ἡσπυγία ingebeeld, vermetel met iets te ondernemen, daar men niet bekwaam toe is. — ἡσπυγία ἡσπυγία wat iemand vermetel, zonder genoegzame bekwaamheid, ondernomen heeft.

ἡσπυγία ook wel ἡσπυγία KW. zva. ἡσπυγία ἡσπυγία ἡσπυγία ἡσπυγία spr. voor verward geschreeuw.

ἡσπυγία KW. zva. ἡσπυγία — ἡσπυγία ἡσπυγία ἡσπυγία

ἡσπυγία KN. een haak, iets waar iets oangehaakt of aangehangen wordt; in de haak komen, van een geschil; in verstandhouding staan met (vrg. ἡσπυγία en ἡσπυγία). ἡσπυγία of ἡσπυγία naam van een veldgewas, een soort van koren.

ἡσπυγία een voorstel of verzoek opdragen aan iemand, om het te brengen waar het wezen moet.

ἡσπυγία laten zeggen door iemand. ἡσπυγία ἡσπυγία een kind dat nergens thuis behoort. — ἡσπυγία gelijk een haak. — ἡσπυγία aangehaakt zijn, ergens aan vast hangen, zich vast haken of aanhaken aan iets; zich

aanmelden bij het hoofd onder wiens gebied of in wiens wijk men zich wil vestigen. — ἡσπυγία ἡσπυγία vastgemaakt raken, blijven haken, in 't ongeluk raken. ἡσπυγία ἡσπυγία ἡσπυγία ergens aan vast gemaakt raken of hangen blijven. — ἡσπυγία ἡσπυγία aanhaken of vast hangen aan; aan iemand als zijn hoofd zich aansluiten, zich onder hem stellen.

ἡσπυγία aan iemand opdragen om aan een ander te zeggen. — ἡσπυγία ἡσπυγία aan een haak hangen of met een haak ophangen of vast maken; iets opdragen aan iemand om te zeggen of in te dienen; iemand aanhaken of opdragen aan iemand als zijn hoofd, dat voor hem aansprakelijk is. — ἡσπυγία ἡσπυγία een haak; waar iets aan gehangen wordt; woningen, die aan elkander grenzen, wijk, buurt, gehucht. — ἡσπυγία ἡσπυγία hoofd of wijkmeester, onder wiens buurt of wijk men behoort, tot wien men in zijn belangen zich adresseren

moet, en die voor de onder hem behoorenden aansprakelijk is. — ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ *poët. zva. ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ ငှေ ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *zva. ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* KN. een groote haak *van hout of metaal* (erg. ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ ငှေ ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ) — ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ gehaakt raken aan iets. — ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ de oogen, *waarin အကကျ* (haken) *gaan, om iets vast te maken*, ZG. 1876, 381.

အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ *zie အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ *TP. zva. ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ — အကကျရက္ခဝိသုဒ္ဓါ *zva. အကကျရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* WW.

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ of ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ KN. norsch, lomp, in zijn bescheid. — ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ norsch of lomp bejegenen of toespreken.

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ KN. *een wilde plant op de ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *gelijkende, maar met dorens en ruige vruchten.*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ *KW. zva. ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* KN., *အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *naam van een groote boschmier.* — ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ *bijnaam v. e. အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* (hoerewaard ZG. 1872), 226.

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ KN. zweer aan een nagel of vingertop; *ook vijf.*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ KN. *een kleine အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* WW. *en een koperen potje met een tuitje, dat bij het batikken gebruikt wordt.*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ KN. *een kleine အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* Rh. *Vrg. ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* — *ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *de vorm v. e. ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* hebben.

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ *gew. အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* KN. *een kinderspel met kleine steentjes of sawopitten.*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ KN. *opwaarts gebogen. အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* schoeuen met opwaarts gebogene punten. *အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *een opwaarts gebogene, vooruitstekende kin.* — *ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *hetz.*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ *zva. ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *v. d. billen, doch niet zoo sterk*, Tj.; *gebogen v. d. vingers of armen om lenigheid te toonen*, WW. *ook o.s. zva. အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* ? ZG. 1877, 9. *Vrg. အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* — *ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *gelijk een အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *bv. v. d. opgewipte staart v. e. vogel; v. kleeren, die achter opwippen net als door een queue de Paris.* — *ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* (Rs.) *voor အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* ? *hetz.*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ KN. *gekrulde haarlokken aan de beide slapen van het hoofd.*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ KN. *een fijne, schelle stem, een vrouwestem.*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ *een geluid van veel zulke stemmen*

tegelijk. — *အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *met zulk een stem spreken.*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ KN. *verblinding, misleiding* (erg. အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ). — *ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *verblinden, misleiden; en zva. အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *of ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* — *ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *of ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *bv. tot herkenningsteeken met houtskool of krijt enz. erg. een streep op zetten*, Rh.

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ KN. *klanknab. v. h. geluid als bv. een pijl een voorwerp treft: raak!* WW.

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ KN. *zva. ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *rijstlepel, potlepel.* — *ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *rijst* *met zulk een lepel scheppen of opscheppen.*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ KN. *peperhuis van een blad of van papier.* — *အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *een der eerste ontwikkelingsperioden van de djagoeng, als de vrucht door de hypocotiele as is opgeheven*, S.G. — *ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *een peperhuis maken; iets in een peperhuis doen; een peperhuis gelijkend.*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ *KW. zva. အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* KN. *ligt vatbaar voor een ongesteldheid. အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *spr. voor een ongeluk begaan, te kort komen of schieten.*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ KN. *schraag zooals om een plank op te zagen.*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ KN. *een soort van wilde Pisang* (erg. ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ), *en naam van een kleinen vogel.*

ဘာဝါရက္ခဝိသုဒ္ဓါ *KW. kerf; KN stuk; stuks; aantal; aantal bouws, zva. အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *of အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *van een land. ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *niet in tel komen. အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *aantal hoofden, aantal zielen, mannen, vrouwen en kinderen door elkander gerekend, အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *aantal graten, voor aantal visschen, groote en kleine door elkander. အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *aantal nokbalken, voor aantal huizen en gebouwen, groot en klein met elkander. အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *aantal rijstvelden, groote en kleine stukken met elkander. အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *een lijst. — အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *in kleine stukjes snijden of breken; fijn snijden, fijn breken, fijn hakken; iets fijn- of door-knagen, van muizen; kerven, doorhakken, doordraven, bv. in zijn drift; ook tellen. — အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *geteld; te tellen zijn, in aanmerking komen. — အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *ရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *van dingen of personen het aantal opnemen; ze tellen. — အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *fijn gehakt, enz. — အရက္ခဝိသုဒ္ဓါ* *geld bij de ontvangst van leveranties aan het hof, te betalen voor het opnemen van de geleverde hoeveelheid; ook de hoeveelheid van de deelen van een geheel, van het aangezicht of van*

en te dragen. *אָפּקליקער קליקער* spr. voor klikker achterklapper; klikken, achterklappen. — *אָפּקליקער* z. ben.

קערף KN. kerf of insnijding in een boom (zie ook bij *קערף* en *erg. קערף*); ook ben. v. d. jonge nangka vrucht, die als toespis bij de rijst gegeten wordt, *erg. קערף* Rh. een toespis bij de rijst, nl. het binnenste vleeschachtige gedeelte van buffelhuid in kleine stukken gesneden en in de zon gedroogd heet *קערף* in een pan met zand gebakken en daarna in het water geweekt *קערף* *erg. קערף* en *קערף* WW. — *קערף* in een boom een kerf of insnijding maken. — *קערף* kerf, ondiepe sneë; ook *gezegd v. iem.* wien spoedig eenig werk verveelt, die naauwelijks een werk bij de hand heeft genomen, of hij krijgt er een tegenzin in, WW. *wellicht eig.* iem. die een *קערף* gelijk, nl. die op dedingen niet diep ingaat, maar aan de oppervlakte blijft hangen?

קערף of *קערף* ook wel *קערף*? Tj. KN. naam van een kleinen vogel met blauwe vederen. *קערף* of *קערף* naam van een vogel.

קערף KS. het tegen iets anders aankomen, aansluiting, aaneensluiting (*erg. קערף*), — *קערף* tegen aankomen of aansluiten; vreten van een beest, zooals een hond (*erg. קערף*). — *קערף* mv., aankomen of aansluiten tegen; gulzig van alles zich bedienen en eten. — *קערף* iets ergens tegen aan doen komen of sluiten. — *קערף* de zamen-sluiting van twee zijden; iets daar een hond van gevreten heeft. — *קערף* gulzig. — *קערף* zie beneden.

קערף KN. gebrek, lichaamsgebrek; wat te laken is, op iemand of iets te zeggen of aan te merken valt; zedelijk gebrek, fout, onvolmaaktheid (*erg. קערף* en *קערף*). — *קערף* laken, berispen, bedillen, minachten. — *קערף* poet. hetz., en zva. *קערף* (van *קערף*). — *קערף* mv., en op iets wat te zeggen of aan te merken hebben. — *קערף* dissel van een ploeg of kar. — *קערף* een mismakkt lichaam. G.

קערף KN. aardig, grappig, kluchtig in het spre-

ken, klucht; grappemaker, potsemaker; zva. *קערף* ook zva. *קערף* — *קערף* grappig of aardig zijn in het spreken, ook *קערף* Men. *קערף*, benaming van een kind van een anderhalf jaar of wat ouder.

קערף KW. zva. *קערף* *קערף* KN. haai, haavisch, ook zva. *קערף* *קערף* en *קערף* soorten van haaijen. *קערף* de hamervisch, *קערף* de zwaardvisch.

קערף zie *קערף* *קערף* KW. zva. *קערף* *קערף* KW. zva. *קערף* en *קערף* *קערף* *קערף* KN.; *קערף* van een schuld een gedeelte afloen; een werk bij kleine gedeelten afdoen (*erg. קערף*). — *קערף* met iets in mindering een schuld afbetalen. — *קערף* afbetaling bij gedeelten. — *קערף* zie ben.

קערף zie *קערף* *קערף* zie *קערף*

קערף KN. diepe inhakking of afhakking, zooals met een bijl; met zulk een inhaksel (*erg. קערף* *קערף* en *קערף*). — *קערף* een inhakking maken in, met een pëtél bewerken, er een spaander of spaanders af hakken *קערף* KN; *קערף* iets aan het einde van een stok hangende in de hand hebben of dragen; een bos padi aan het einde van een *קערף* over het schouder dragen (*קערף* aanleggen, mikken, G.). — *קערף* obj. den.

קערף KW. zva. *קערף* *קערף* ook wel *קערף* KW. indooping; indui-ken; KN. goed uitgekomen, van wat iemand *gezegd had*; verhoord van een gebed; goed werkend van een geneesmiddel; scherp snijlend, doodelijk of vergiftig, van een wapen; van water, met de oevers, of ook met iets anders, gelijk van hoogte staan (in deze bet. ook *קערף*) naam van een soort van zwaarden; ook naam van een soort van olie of water, daar men het haar of de baard meé inwrijft om het te doen grooijen: haarolie. — *קערף* scherp-snijlend of vergiftig maken; met een *קערף* vechten; het haar met *קערף* in-

וְיִתְּנֶנּוּ זִי אֲפֹרְטֵן, ook spelfout voor וְיִתְּנֶנּוּ אֲפֹרְטֵן.

אֲפֹרְטֵן of אֲפֹרְטֵן. KN. oorsmeer, het vuil in de ooren; ook *plat* voor de ooren (erg. אֲפֹרְטֵן).

אֲפֹרְטֵן. KW. zva. אֲפֹרְטֵן אֲפֹרְטֵן

וְאֲפֹרְטֵן. KN. het patroon van gestreept, geruit of gebloeind lijnwaad; fraaije nerf of bloem van gevland hout. Ook os. zva. אֲפֹרְטֵן aangezigt Rh.

וְאֲפֹרְטֵן. KN. kras; doorhaling in schrift (erg. אֲפֹרְטֵן en אֲפֹרְטֵן). — וְאֲפֹרְטֵן krassen maken; iets doorhalen; een afteekening maken bij het batikken. — וְאֲפֹרְטֵן bekrast en bekrabbeld, beklad. — וְאֲפֹרְטֵן met krassen en gekrabbeld bekladden.

וְאֲפֹרְטֵן. KW. zva. וְאֲפֹרְטֵן iets daar men meê steekt of prikt; KN. lang, van een snavel. וְאֲפֹרְטֵן een wrok hebben. — וְאֲפֹרְטֵן doorhalen der afscheiding om sawahgrond van zijn buurman naar zich toe te halen; fig. twisten over de grensscheiding van sawah's, SG. iets van een ander zich wederregtelijk toeëigenen (erg. וְאֲפֹרְטֵן en וְאֲפֹרְטֵן; ook met beide handen iets aanpakken, iets opnemen; (en in vakken verdeelen. G.). וְאֲפֹרְטֵן bij eens anders goed of aandeel raken. voly. Rh. zva. וְאֲפֹרְטֵן אֲפֹרְטֵן zich beleedigd gevoelen door iems. woorden.

וְאֲפֹרְטֵן. KW. zva. וְאֲפֹרְטֵן (Skr. t j a r a k a, spion, heimelijke afgezant). וְאֲפֹרְטֵן naam van een Javaansch werk, dat in alphabetische orde de verklaring bevat van onderscheidene benamingen van voorwerpen. וְאֲפֹרְטֵן een boodschap; en benaming van het Javaansche alphabet, naar het begin: אֲפֹרְטֵן

וְאֲפֹרְטֵן of וְאֲפֹרְטֵן. KN. een verkooper of koopster van kruiden en drogerijen; kruidenier; drogist; drogerijen verkoopen (Pers. t ě r j d k i, van t ě r j a k, tegengift; erg. וְאֲפֹרְטֵן). — וְאֲפֹרְטֵן kruiden, drogerijen; drogerijen verkoopen; ook naam van een boon, v. d. Croton Figlium L., die een sterk purgeerende kracht heeft. — וְאֲפֹרְטֵן drogisterij, kruidenierswinkel.

וְאֲפֹרְטֵן. KW. zva. וְאֲפֹרְטֵן en וְאֲפֹרְטֵן וְאֲפֹרְטֵן — וְאֲפֹרְטֵן het overschot van het eten.

וְאֲפֹרְטֵן. KW. zva. וְאֲפֹרְטֵן אֲפֹרְטֵן אֲפֹרְטֵן of וְאֲפֹרְטֵן אֲפֹרְטֵן זִי אֲפֹרְטֵן

וְאֲפֹרְטֵן. KW. zva. וְאֲפֹרְטֵן אֲפֹרְטֵן

וְאֲפֹרְטֵן of וְאֲפֹרְטֵן. KN. een scheutje van vlocibare stoffen uit een tuit en dergelijke gegoten. — וְאֲפֹרְטֵן bij scheutjes niet gelijk vloeijend uit een tuit loopen, WW.

וְאֲפֹרְטֵן of וְאֲפֹרְטֵן. KN. het geluid van fijn spritsend water of vocht (erg. וְאֲפֹרְטֵן).

וְאֲפֹרְטֵן of וְאֲפֹרְטֵן. KN. het geluid van het spuiten van water of waterachtige stof door een nauwe opening (erg. וְאֲפֹרְטֵן וְאֲפֹרְטֵן en וְאֲפֹרְטֵן). — וְאֲפֹרְטֵן water uit den mond spuiten. — וְאֲפֹרְטֵן bespuiten, spuiten naar. — וְאֲפֹרְטֵן weeke afgang hebben.

וְאֲפֹרְטֵן of וְאֲפֹרְטֵן. zva. וְאֲפֹרְטֵן maar in grooter hoeveelheid. וְאֲפֹרְטֵן וְאֲפֹרְטֵן zva. וְאֲפֹרְטֵן וְאֲפֹרְטֵן

וְאֲפֹרְטֵן. KW. zva. וְאֲפֹרְטֵן en וְאֲפֹרְטֵן. KN. een pijp waardoor bij het zout maken het water loopt (of langwerpige klomp van fijn zout. WW.) וְאֲפֹרְטֵן windhoos (erg. וְאֲפֹרְטֵן וְאֲפֹרְטֵן).

וְאֲפֹרְטֵן. KW. zva. וְאֲפֹרְטֵן en וְאֲפֹרְטֵן וְאֲפֹרְטֵן. KN. snipperig, kruimelig, telkens bij kleine beetjes, koopen, uitgeven, betalen of ontvangen (erg. וְאֲפֹרְטֵן וְאֲפֹרְטֵן). — וְאֲפֹרְטֵן en וְאֲפֹרְטֵן bij ongeluk een weinig dunne stof ontlasten.

וְאֲפֹרְטֵן. KN. het uitspuiten van water, dat zich verspreidt. — וְאֲפֹרְטֵן uitspuitende zich verspreiden. — וְאֲפֹרְטֵן — וְאֲפֹרְטֵן in menigte met stralen uitspuiten; ook schitteren v. juweelen, WW.

וְאֲפֹרְטֵן of וְאֲפֹרְטֵן. KN. stinkmuis, spitsmuis. — וְאֲפֹרְטֵן וְאֲפֹרְטֵן zva. וְאֲפֹרְטֵן וְאֲפֹרְטֵן en vergeefsche mocite. — וְאֲפֹרְטֵן er geld bij inschieten. וְאֲפֹרְטֵן אֲפֹרְטֵן spr. vóór en na er bij inschieten, verlies lijden, zva. וְאֲפֹרְטֵן וְאֲפֹרְטֵן — וְאֲפֹרְטֵן of וְאֲפֹרְטֵן als een stinkmuis doen; verlegen wegsluipeu. — וְאֲפֹרְטֵן uit verlegenheid zoeken weg te sluipeu (ergens op zittende zich bewegen, zónder met de voeten den grond te raken. G).

וְאֲפֹרְטֵן. KN. ketel met een tuit om water te koken, theekeutel. Zulk een gouden, zilveren of koperen ketel behoort tot de insigniën van den Vorst en de

houden, tegenhouden. — ဝိသိသိကုဏ် ဝိသိ
 ဝိသိကုဏ် *iets* doen vatten of grijpen; *iets* te
 houden of in handen geven aan. — အိန္ဒိယ
 အိန္ဒိယ *wat* zoo groot is, dat het gemakkelijk
 in de hand gevat wordt. — ဝိသိကုဏ် of ဝိသိ
 ဝိသိကုဏ် *en* ဝိသိကုဏ် of ဝိသိကုဏ် *iets*
 dat gevat of in handen gehouden wordt; zich
 vasthouden aan; wat iemand onder zijn beheer
 heeft; een houdvast; handvat; waarborg, ou-
 derpand; gijzelaar. ဝိသိကုဏ် ဝိသိကုဏ် *elkander* bij
 de hand vatten, *elkander* de hand geven. ဝိသိ
 ဝိသိကုဏ် *het* zich laten vatten of aanvatten.
 — ဝိသိကုဏ် ဝိသိကုဏ် *het* vatten,
ens.; de houder, de vasthouder.

ဝိသိကုဏ် *WJ. zva.* ဝိသိကုဏ် *of* een hoestend ge-
 luid geven; *volg. Rh. alleen van dieren, bep. van*
herten.

ဝိသိကုဏ် *KN. I.* uitgelopen kokosnoot, jong uit de
 kern geschoten kokosboompje (*erg. အိန္ဒိယ ဝိသိကုဏ်*
ဝိသိကုဏ်); de vleeschige in stukjes gesneden
 inhoud van een kokosnoot. ဝိသိ^၁ *een* kokosnoot,
 die gepoot wordt. — ဝိသိကုဏ် *kokosboomen*
 planten, een kokostuin aanleggen. — ဝိသိကုဏ်
één stukje kokospit snijden. — ဝိသိကုဏ် *één*
kokospit aan stukjes snijden. — ဝိသိကုဏ်
stukjes kokospit; overgebleven stukjes van geraspte
 kokosnoot; afschrapsel of overblijfsel van indigo-
 koek, Rh.

II. *kramp* in de spieren. — ဝိသိကုဏ် *kramp*
 in de spieren hebben (*erg. ဝိသိကုဏ်*).

III. *het* heupbeen, *voornamelijk* van *viervoetige*
dieren.

အိန္ဒိယ *KN.* *iets* waarmee men *iets* uithaalt of uit-
 peutert; *stoker*; *ook zva.* ဝိသိကုဏ် *afkomstig uit*
één plaats. ဝိသိကုဏ် *sawah's* die ontgon-
 nen zijn door de voorvaders van den bezitter.
 (*erg. အိန္ဒိယ*). ဝိသိကုဏ် *zva.* ဝိသိကုဏ်
 ဝိသိကုဏ် — ဝိသိကုဏ် *van* pas om uitgepeu-
 terd, uitgestoken te worden. — ဝိသိကုဏ် *iets*
 uithalen, uitpeuteren, lospeuteren; *ook* uitsteken
met *één* puntig voorwerp, *loasteken* *bv.* *één* kokos-
 noot *uit* de ဝိသိကုဏ် *Rh. ook zva.* ဝိသိကုဏ်
 ဝိသိကုဏ် *ontginnen, stichten* ? *RI.* — ဝိသိကုဏ်
iets om uit te halen. — ဝိသိကုဏ် *zva.* ဝိသိကုဏ်
 ဝိသိကုဏ် *uithalen* en *uitpeuteren,*

als *iemand's* *bedrijf.* — အိန္ဒိယ *het* uitge-
 stokene; *en* *naam* *van* *één* *heestergewas* *en* *van*
de vrucht daarvan, *Schmiedelia racemosa, L., Nat.*
fam. der Sapindaceae, de bladeren *worden* *ge-*
bruikt *tot* *blauwverven.*

အိန္ဒိယ *KN.* *jonge* *spruit, loot* (*erg. ဝိသိကုဏ်*
အိန္ဒိယ *en* *အိန္ဒိယ*). — အိန္ဒိယ *zva.* ဝိသိကုဏ်
gewaassen, planten. *G.*

ဝိသိကုဏ် *KW. zva.* ဝိသိကုဏ် *ဝိသိကုဏ်* *en* *ဝိသိကုဏ်*
ဝိသိကုဏ် *ဝိသိကုဏ်* *ဝိသိကုဏ်* : *အိန္ဒိယ* *ဝိသိကုဏ်*
အိန္ဒိယ *ook* *één* *bijzonder* *fatsoen* *van* *één* *piek*;
zva. ဝိသိကုဏ် *en* *met* *of* *zonder* *ဝိသိကုဏ်* *wilddr.*
voor *één* *klein, goed* *geproportioneerd* *mensch*;
erg. ဝိသိကုဏ်

ဝိသိကုဏ် *KN.* *jonge* *spruit* *van* *medicinale* *wor-*
tels (*erg. အိန္ဒိယ* *en* *ဝိသိကုဏ်*).

ဝိသိကုဏ် *KN.* *schaarsch, schaarschte* (*erg. ဝိသိကုဏ်*
အိန္ဒိယ *en* *ဝိသိကုဏ်*). — ဝိသိ^၁ *tijd* *van* *schaarschte.*

ဝိသိကုဏ် *KN* *schaarsch, schaarschte* *van* *levensmid-*
delen (*erg. ဝိသိကုဏ်*); *ook* *het* *geluid* *van* *het*
spannen *van* *den* *haan* *van* *één* *geweer*: *knik!* (*erg.*
ဝိသိကုဏ်). — ဝိသိကုဏ် *tijd* *van* *schaarschte*
van *levensmiddelen, hongersnood.*

ဝိသိကုဏ် *KN.* *het* *knikken* *met* *het* *hoofd* *onder* *het*
dutten, van *de* *ledematen* *door* *één* *ruk* *zooals* *bij*
het *pidjellen* *tot* *ontspanning* *wel* *gedaan* *wordt*;
ook *nm. v. e.* *vrucht, als* *medicijn* *voor* *kinderen*
tegen *wormen, Rh.* — ဝိသိကုဏ် *knikkebollen*
အိန္ဒိယ *één* *knikkebol, als* *tijdmaat* *van* *dutten*: *Tj.*

ဝိသိကုဏ် *KN.* *het* *geluid* *bij* *het* *breken* *van* *één*
stuk *hout* *of* *bamboe*: *knak!* (*erg. ဝိသိကုဏ်* *en* *ဝိသိကုဏ်*
ဝိသိကုဏ်) *of* *het* *knakken* *van* *de* *vingers* *om*
ze *leenig* *te* *maken.* — ဝိသိကုဏ် *de* *vingers*
knakken, Men.; *zeer* *krom, bv. van* *één* *liniaal*;
ook *onzamenhangend* (*ဝိသိကုဏ်*) *van* *één*
zin, daar *iets* *aan* *ontbreekt.* — ဝိသိကုဏ် *zva.* ဝိသိကုဏ်
 ဝိသိကုဏ် *de* *plaatjes* *van* *éene* *niet* *massieve* *အိန္ဒိယ* *ZG. 1877, 10.*

ဝိသိကုဏ် *of* *အိန္ဒိယ* (*ZG. 1866, 285, de* *met*
de *အိန္ဒိယ* *voor* *het* *zaad* *gemaakte* *gaten*) *KN.*
ဝိသိကုဏ် *de* *voren* *tussen* *de* *ဝိသိကုဏ်*
losmaken *met* *de* *အိန္ဒိယ* — ဝိသိကုဏ်
de *losgemaakte* *grond* *om* *de* *potelingen* *of* *stekken*
in *te* *steken* *ZG. 1870, 292.*

ဝိသိကုဏ် *ook* *ဝိသိကုဏ်* *en* *ဝိသိကုဏ်*

KN. knak, breuk; geknakt; knakken, breken, *maar zoodat het nog aanéén zit; fig. van het hart* (erg. *וְיִקְרַקְרַק*). — *קְרַקְרַקְרַק* iets knakken, door knakken breken. — *קְרַקְרַקְרַקְרַק* mv. — *קְרַקְרַקְרַקְרַקְרַק* iets doen knakken.

קְרַקְרַקְרַק Eur. chocolate; kakao; *zva. קְרַקְרַקְרַק* volgens *Chinesche uitspraak*.

קְרַקְרַק KN. naam v. e. tooverformulier om liefde te verwekken, WW.

קְרַקְרַק KN. een scherpe bogt in de rivier, waardoor bij bandjir altijd een plaatselijke overstroming is, SG.

קְרַקְרַק KN. omvatten; *iets, bv. een boom, kunnen omvatten; fig. begrijpen* (erg. *קְרַקְרַק*). *קְרַקְרַק* zie op *קְרַקְרַקְרַק* — *קְרַקְרַק* iets, wat iemand beduid wordt, begrijpen; *wat iemand geleerd wordt, zich eigen maken*.

קְרַקְרַק KN. greep, handvol (erg. *קְרַקְרַק* en *קְרַקְרַק*). — *קְרַקְרַק* iets met de hand vatten, grijpen of in de hand sluiten; *van iets een handvol nemen; fig. iets zich eigen maken; een voorstel aangrijpen*, Dam. Woc. *קְרַקְרַק* in iemands magt geraken; *fig. zich eigen gemaakt*. — *קְרַקְרַק* bevattelijk.

קְרַקְרַק zie *קְרַקְרַק*.

קְרַקְרַק A., *קְרַקְרַק* K., toereikend, genoegzaam, genoeg; noodig, *als voldoende*; het benodigde doen. *קְרַקְרַק* iemand, die goed zijn brood heeft, CP. een bemiddeld man, Rh. *קְרַקְרַק* zich beijveren om het noodigste te doen; in het noodige het eerst (vóór alles) trachten te voorzien. *קְרַקְרַק* steeds van het noodige genoegzaam voorzien zijn. — *קְרַקְרַק* in iets genoegzaam voorzien. — *קְרַקְרַק* in iets genoegzaam voorzien. *קְרַקְרַק* al het noodige hebben, goed zijn brood hebben. — *קְרַקְרַק* maken dat iemand genoeg heeft; *maken dat iemand aan iets genoeg heeft; iets genoeg noemen of achten, het voor lief nemen*. — *קְרַקְרַק* juist toereikend. — *קְרַקְרַק* het genoegzaam voorzien; iemand die een ander van het noodige voorziet; alverzorger.

קְרַקְרַק zie *קְרַקְרַק*.

קְרַקְרַק KN. de hoogsgewijze of gewelfde vorm zoo-

als de kap van een rijtuig of een zonnenscherm. — *קְרַקְרַק* zulk een vorm hebben. — *קְרַקְרַק* overwelven, overdekken, WW.

קְרַקְרַק — *קְרַקְרַק* iets met ééne hand dragen; *fig. iets op zijn gemak doen; ook aan de hand leiden*, Men.

קְרַקְרַק KN. buiging, gebogen stand, *bv. v. d. arm, v. e. veer*. — *קְרַקְרַק* in een gebogen stand zijn. WW. *erg. קְרַקְרַק*

קְרַקְרַק KN. hol v. d. hand, *bv. om iets te ontvaangen*. — *קְרַקְרַק* hol zijn, *fig. bv. v. e. afgrond; ook hol houden bv. de handen*.

קְרַקְרַק *קְרַקְרַק* zie *קְרַקְרַק*

קְרַקְרַק *zva. קְרַקְרַק*? ZG. 1866, 65, 1, v. o.

קְרַקְרַק KN. de vorm v. e. *קְרַקְרַק* ZG. 1876, 403. *ineengedoken door ziekte en derg, zwak, traag. קְרַקְרַק* Meu. — *קְרַקְרַק* incingedoken zijn, *enz. v. menschen en dieren; erg. קְרַקְרַק*

קְרַקְרַק ongebr.; *קְרַקְרַק* KN. zadelblok; een houten zadel, *gewoonlijk met een lakensch bekleedsel* (*קְרַקְרַק*).

קְרַקְרַק KN. in zijn schulp gekropen, *als men zijn vrijmoedigheid verliest*.

קְרַקְרַק zie *קְרַקְרַק*

קְרַקְרַק of *קְרַקְרַק* (ook *קְרַקְרַק* B.T. Dj) KN. een slag met de vuist onder tegen de kin; *publiekmaking*. — *קְרַקְרַק* of *קְרַקְרַק* iemand met de vuist een slag onder tegen de kin geven; *iets publiek maken. קְרַקְרַק* *קְרַקְרַק* *fig. zva. קְרַקְרַק*? M.

קְרַקְרַק of *קְרַקְרַק* KN. omslagtigheid; lastig door veel omhaal of omslagtigheid. — *קְרַקְרַק* *zva. קְרַקְרַק* van iets dat moeilijk te doen of te maken is. — *קְרַקְרַק* kronkelgangen, *van een huis, daar men met moeite de weg in vindt. קְרַקְרַק* de holte achter de hoof van een paard; *volg. Rh. het kootgewricht*.

קְרַקְרַק KN. komvormig, *bv. van een tot een bakje gevouwen blad* (erg. *קְרַקְרַק* en *קְרַקְרַק*). — *קְרַקְרַק* iets zóo tot een bakje maken. — *קְרַקְרַק* obj. den.

קְרַקְרַק ook *קְרַקְרַק* en *gew. קְרַקְרַק*

קְרַקְרַק KN. de holte van de handpalm, *als*

men daaraan met naar boven gehouden vingers als het ware een bakje maakt. ἰνῆφι ἰνῆφι zooveel als men in de holle handpalm houden kan. ἰνῆφι ἰνῆφι KN.; ἰνῆφι ἰνῆφι of ἰνῆφι ἰνῆφι onbeschaamd zijn in het vragen, in alles zin hebben, bedelachtig.

ἰνῆφι KN. tong van een gesp (erg. ἰνῆφι); slaghoutje in een val, knip of strik.

ἰνῆφι KN. — ἰνῆφι er stuursch, norsch uitzien; vasthoudend, ongenegen zijn terug te geven, wat men geleend heeft, WW.

ἰνῆφι bedrog door zamenspannen; erg. ἰνῆφι ἰνῆφι KN. — ἰνῆφι tusschen twee vingers grijpen, honden, WW. ἰνῆφι P.J. van een dien men onafscheidelijk bij zich houdt.

ἰνῆφι KN. de buiging van de hand, bv. door den duim in de vuist te honden, als men bij het këtèng-spel een sawo-pit naar het kuiltje knipt; (de arm bnigen om iets daarmee te omvatten, in den arm sluiten. G. Erg. ἰνῆφι).

ἰνῆφι zie ἰνῆφι ἰνῆφι
ἰνῆφι KN. vasthoudend, karig, stijf, eigenzinnig (erg. ἰνῆφι en ἰνῆφι). — ἰνῆφι stijf weigeren. — ἰνῆφι karig zijn jegens; iemand stijf iets weigeren.

ἰνῆφι of ἰνῆφι KN. plotseling. ἰνῆφι hij ging plotseling weg, erg. ἰνῆφι ἰνῆφι of ἰνῆφι v. iemands woorden onbedachtzaam; en daardoor veranderlijk, ook v. iems. verblijf, WW.

ἰνῆφι KN. ben. v. d. vogel ἰνῆφι WW.

ἰνῆφι KW. zva. ἰνῆφι ἰνῆφι (en ἰνῆφι GR.) — ἰνῆφι zva. ἰνῆφι

ἰνῆφι KN. falen, falend; valsch, valscheid, bedrog, verraad, trouweloosheid; valsch. trouweloos, handelen (Skr. ἰνῆφι, holligheid, opening; fout, gebrek; zwakke zijde). — ἰνῆφι poët. ἰνῆφι valscheid, bedrog plegen, verraden; tersluips, bij overrompeling, aanvallen, wonden of vermoorden; opligten of ontvoeren. — ἰνῆφι valsch handelen, valsch behandelen; valscheid, bedrog, verraad, trouweloosheid plegen jegens; verraderlijk, bedrieglijk, niet te vertrouwen. — ἰνῆφι subst. den. ook sluipmoord.

ἰνῆφι KW. zva. ἰνῆφι

ἰνῆφι KW. zva. ἰνῆφι

ἰνῆφι of ἰνῆφι zie ἰνῆφι

ἰνῆφι of ἰνῆφι KW. zva. ἰνῆφι oogweuk; of wel een wip; KN. ἰνῆφι - ἰνῆφι... nu eens - -, dan weér... — ἰνῆφι ἰνῆφι of ἰνῆφι bij afwisseling; wankelend, niet vast, van geheugen; ook nu en dan, bij tusschenpoozen, Tj. — ἰνῆφι of ἰνῆφι met een wip opstaan of weggaan. — ἰνῆφι met een wip opstaan. Erg. ἰνῆφι

ἰνῆφι of ἰνῆφι KN. — ἰνῆφι een ander kind nu en dan de borst geven, van een vrouw, die ook tevens haar eigen kind zoogt (ἰνῆφι van ἰνῆφι).

ἰνῆφι of ἰνῆφι KN. 1. een worp of hoopje van vijf geldstukken (erg. ἰνῆφι). 2. zva. ἰνῆφι verzuimd, teu achteren. 3. (ook ἰνῆφι) de Chinesche bruine gladhoutverw, en in 't algemeen olieverbw; met olie verwen (een woord van Chineschen oorsprong). — ἰνῆφι met ἰνῆφι verwen.

ἰνῆφι gew. ἰνῆφι KN. bek, muil, snuit, van een beest; ook plat voor bek, smoel, van een mensch. ἰνῆφι te veel praats hebben.

ἰνῆφι KW. zva. ἰνῆφι

ἰνῆφι KN. de maat, bv. van een kopje of lepel; rantsoen of bepaalde hoeveelheid van spijs en drank; ook een prevelgebed tot geneezing van een wond.

— ἰνῆφι van iets een bepaalde hoeveelheid vaststellen; tot geneezing van een wond een prevelgebed doen. Zie ook ἰνῆφι ἰνῆφι of ἰνῆφι een aandeel in de sawah's in gemeen bezit (Blitar, Kediri). — ἰνῆφι grond voor het geuot der inkomsten als bezoldiging oudtijds aan een ambtenaar afgestaan, op Madoera ἰνῆφι E.R. — ἰνῆφι zva. ἰνῆφι maat, Rh.

ἰνῆφι 1. KW. zva. ἰνῆφι (Skr. ἰνῆφι, het hart als de zetel van het verstand beschouwd; erg. ἰνῆφι). 2. KN. sits, gebloeid Chineesch lijnwaad.

ἰνῆφι KW. zva. ἰνῆφι

ἰνῆφι KW. zva. ἰνῆφι ἰνῆφι

ἰνῆφι KW. zva. ἰνῆφι en ἰνῆφι

ἰνῆφι zie ἰνῆφι 3.

ἰνῆφι KW. zva. ἰνῆφι

ἰνῆφι zva. ἰνῆφι 2.

ἰνῆφι ἰνῆφι zie ἰνῆφι

טאָל. — אָקאַטעלעורטעלען. אַקאַטעלעורטעלען
teleurgesteld.

אָקאַ. KN. *eene v. d. wijzen, waarop een haan de
טאָל וואָרט אָנגעדאַן, ביי אָקאַ אַן דע אַכטער-
טען, WW.*

אָקאַ. KN. *grootte aarden schotel, kom of pot.*

אָקאַ. KW. *zva. אַקאַ*

אָקאַ. *zie אַקאַ*

אָקאַ. *zie אַקאַ*

אָקאַ. *of אַקאַ. KW. zva. אָקאַ אַקאַ אַקאַ*

אָקאַ. KN. *openbaar, bekend. — אָקאַ אַקאַ
אָקאַ openbaar maken, WW.*

אָקאַ אָקאַ. KN. *naam van een vogel,
Tj. volg. Rh. naar het geluid wordt zoo de אָקאַ
אָקאַ genaamd.*

אָקאַ אָקאַ. *of אָקאַ. KN. fijne witte stof,
mouselin.*

אָקאַ. KW. *zva. אָקאַ אָקאַ*

אָקאַ אָקאַ. KN. *bemoeziek, zich bemoeien met een
andermaans zaken, WW.*

אָקאַ. KN. *krachteloos, zonder kracht of uitwerking
(org. אָקאַ. אַקאַ אַקאַ).*

אָקאַ. KN. *aan de rand of het einde gebroken, in- of
uit-gescheurd, bv. een naald aan het oog, een
ooriel, de bek van een visch door een vischhaak
(org. אָקאַ. אַקאַ אַקאַ אַקאַ). — אַקאַ. iets in-
scheuren. — אַקאַ אַקאַ. iets doen inscheuren.*

אָקאַ. — אָקאַ = אָקאַ

אָקאַ אַקאַ אַקאַ. KN. *dun, door veel waterdeelen
te bevatten, bv. van inkt of stroop; slap van een
afstrekkel, ook fig. besluiteloos, onvast, אַקאַ^o te-
genover אַקאַ אַקאַ אַקאַ Men.*

אָקאַ אַקאַ. *zie אָקאַ*

אָקאַ אַקאַ. KW. *zva. אַקאַ אַקאַ אַקאַ אַקאַ אַקאַ אַקאַ
אַקאַ אַקאַ אַקאַ. KN. naam van een batiksel,
dat alleen aan 't hof gedragen mag worden (org.
אָקאַ).*

אָקאַ אַקאַ. KN. *langwerpig, niet volkomen vierkant,
van iets dat gevouwen kan worden; van een ver-
vaartijcken mond Waj. I, 337, 11 v. o.*

אָקאַ אַקאַ. KN. *een schoteltje onder een kopje; KI. zie
אָקאַ אַקאַ אַקאַ*

אָקאַ אַקאַ. KN. *schep water met de holle hand. אַקאַ
אַקאַ (of אַקאַ. Tj.) een schep met de holle
hand. — אַקאַ אַקאַ. iets met de holle hand schep-*

pen; met de toppen van de gekromde vingers slaan
of drukken op.

אָקאַ אַקאַ *of אַקאַ אַקאַ. KN. 1. verslindend, overdadig,
onmatig, in 't gebruik van visch of vleesch; al te
groot, van begeerlijkheid en van uitgaven; zeer be-
geerig, bv. naar wetenschap. 2. stut, steun, schoor
(org. אַקאַ אַקאַ; אַקאַ אַקאַ). — אַקאַ אַקאַ. iets
stutten, schoren, ondersteunen, onderschragen.*

אָקאַ אַקאַ. KN. *met de nagels van de vingers uitgekrabt,
afgekrabt of afgeknepen (org. אַקאַ אַקאַ אַקאַ
אַקאַ). — אַקאַ אַקאַ. iets met de nagels uit- of af-
krabben of afknippen. — אַקאַ אַקאַ אַקאַ. een
klein met modder afgedamd vak van een sawah.
WW. bij SG. אַקאַ אַקאַ. een eenigszins grooter
heet אַקאַ אַקאַ*

אָקאַ אַקאַ אַקאַ. KN., אַקאַ אַקאַ. KI. *zich het achterste
wasschen na een ontlasting, van vrouwen, ook na
een waterlozing. אַקאַ אַקאַ אַקאַ *of אַקאַ אַקאַ אַקאַ
אַקאַ אַקאַ אַקאַ *of אַקאַ אַקאַ. KN. vliegende
over het water heen en weër strijken, zooals de
sparrebouters. — אַקאַ אַקאַ אַקאַ. KN., אַקאַ אַקאַ. KI.,
iemand, zooals een kind of zieke, het achterste
wasschen.***

אָקאַ אַקאַ אַקאַ. KN. *een aarden schotel voor sambël.
Rh. (org. אַקאַ אַקאַ אַקאַ אַקאַ אַקאַ).*

אָקאַ אַקאַ אַקאַ. KN. *verminderd door afneming van een
gedeelte of door korting of afhouding. — אַקאַ אַקאַ
אַקאַ אַקאַ. iets afhouden, bv. van een te betalen
som; van iets, zooals van iemands loon, een ge-
deelte, korten of inhouden.*

אָקאַ אַקאַ. KN. *gebrek, leemte, iets dat af te keuren is
(org. אַקאַ אַקאַ). — אַקאַ אַקאַ. afkeuren, berispen;
aanmerking maken op.*

אָקאַ אַקאַ = אַקאַ אַקאַ

אָקאַ אַקאַ. KN. *1. een stuk lijnwaad of iets anders,
zooals afgeschilde boombast, dat Oosterlingen, als
zij naakt gaan, om de lendenen slaan, terwijl zij
het einde daarvan tusschen de beenen door en van
achteren in de gordel vaststeken, om zoo hun
schaamdeelen te bedekken; ook een stuk linnen,
dat op gelijke wijze door de vrouwen gedragen wordt,
als zij de maaudstonden hebben; ook de bebëd op-
halen en tusschen de beenen door van achteren vast-
maken, zooals de mannen doen, als zij bv. willen
klimmen, loopen of vechten. — 2. het bijten op*

de onderlip (*verg.* ကပ်ပါးစွာ). — ကပ်ပါးစွာ *ook* ကပ်ပါးစွာ op de onderlip bijten. — ကပ်ပါးစွာ *en* ကပ်ပါးစွာ tegen iemand op de onderlip bijten; ကပ်ပါးစွာ *iemand* een ကပ်ပါးစွာ aandoen of het kleed tusschen de beenen doorhalen en van achteren vastmaken. — ကပ်ပါးစွာ *de* *bèddel* tusschen de beenen door ophalen en van achteren vastmaken. — ကပ်ပါးစွာ *of* ကပ်ပါးစွာ *een* zoo opgehaald kleed; het kleed zoo opgehaald hebbend of dragend.

အရံအရံ *en* ကပ်ပါးစွာ *KN.* piepend geluid van sommige kleine vogels; *ook* van apen, K. ၅, 8. (*verg.* အရံအရံ). အရံအရံ *en* အရံအရံ dat geluid geven of maken. အရံအရံ *v.* mensen, *ကပ်ပါးစွာ* niet piepen of kikken, L. 76, 1.

အရံအရံ *am* *am* = *am* 2. *bij* အရံအရံ.

အရံအရံ *KN.* het geluid van een vogel, die aangepakt wordt of van pijn schreeuwt (*verg.* အရံအရံ). အရံအရံ *zoo* schreeuwen, *van* een vogel. — အရံအရံ *freq.*

အရံအရံ *KN.* onwillekeurig overgeslagen; *iets* overslaan, voorbijzien.

အရံအရံ *KN.*, အရံအရံ *of* အရံအရံ *of* *KN.*, gereed, in gereedheid, tot de dienst of het gebruik van iemand; of als toebereidsel voor iets (*verg.* အရံအရံ). အရံအရံ *of* အရံအရံ *of* အရံအရံ toebereidselen maken; in gereedheid brengen. — အရံအရံ *of* အရံအရံ *in* gereedheid zijn, gereed staan. — အရံအရံ *in* gereedheid brengen of houden voor. — အရံအရံ *in* gereedheid brengen, bereiden, toebereiden, gereed of klaar zetten of leggen; in gereedheid doen brengen. — အရံအရံ *of* အရံအရံ *of* အရံအရံ *of* အရံအရံ *obj.* den toebereidselen.

အရံအရံ *of* အရံအရံ *KN.* kneep met de hand of nagels in de lippen (*verg.* အရံအရံ *en* အရံအရံ). — အရံအရံ *of* အရံအရံ *in* de lippen knijpen of krauwen.

အရံအရံ *of* အရံအရံ *en* အရံအရံ *of* အရံအရံ *KN.* hard, forsch of barsch zijn in het spreken; snauwen, grauwen (*verg.* အရံအရံ).

အရံအရံ *KN.* beet of snauw van ter zijde of in 't voorbijgaan, *zoovals* van een hond of aap. အရံအရံ *zie* *bij* အရံအရံ — အရံအရံ *met* de hand even of ter loops aanraken, grijpen, nemen, Rh. *ongev.* *zva.* အရံအရံ *een* beet of snauw geven aan; *fig.* *iets* in het voorbijgaan ergens verrigten; onbehoorlijk zich meê in een gesprek mengen; *en* zijdelings *iemand* meê in verdenking brengen.

အရံအရံ *KN.*; အရံအရံ *ook* *vel* အရံအရံ *met* den duim en de geslotene vingers knijpen (*verg.* အရံအရံ *en* အရံအရံ).

အရံအရံ *KN.* met den duim en voorste vinger uitgeknepen of afgehaald (*verg.* အရံအရံ *en* အရံအရံ). အရံအရံ *een* brokje, (*bv.* brood). — အရံအရံ *van* *iets* zoo een brokje afnemen. — အရံအရံ *iets* zoo brokkelen. — အရံအရံ *voor* *iemand* *iets* brokkelen. — အရံအရံ *of* အရံအရံ *brokje*, kruimeltje. — အရံအရံ *in* vele kleine stukken verbrokken.

အရံအရံ *KN.* greep met de volle hand in zachte voorwerpen (*verg.* အရံအရံ). အရံအရံ *zulk* een greep, *als* een hoeveelheid; een dot. — အရံအရံ *zulk* een greep doen. — အရံအရံ *bij* *of* *aan* zulke grepen, bij dotten.

အရံအရံ *KN.* *zva.* အရံအရံ *of* အရံအရံ

အရံအရံ *KN.* *zva.* အရံအရံ *of* အရံအရံ *of* အရံအရံ *Chin.* loodwit; *zie* *verder* *op* အရံအရံ

အရံအရံ *KN.* kloof of spleet met van elkander wijkende punten aan het einde van een stok of bamboe; gekloofd gelijk een zwaluwstaart; een stok met ijzeren punten van onderen; de punten *daarvan*; de ijzeren punten aan een boom, daar men een vaartuig meê voortstuwt; een neusknijper voor een jongen buffel; een verschillende, uiteenloopende rigting of koers; voorbeschikking. *volg.* Rh. *ook* *zva.* အရံအရံ *fig.* dubbelhartig, twee of meer personen te gelijk, *bv.* *om* een zaak uitzenden; *verg.* အရံအရံ WW. — အရံအရံ *als* een အရံအရံ, schaarvormig *bv.* *v. e.* အရံအရံ *die* *tot* *steun* *dient.* — အရံအရံ *van* een tjawang voorzien, met een အရံအရံ voortstuwen *een* vaartuig, *iets* met een renvooteeken (အရံအရံ) *op* de kant van de bladzijde

bij schrijven; iets bewerken met een bepaalde bestemming; vooruit bestemmen, — vormen, *bv. een stuk hout tot ἀνήτοιον* voorbeschikken (verg. ἐπιῶ). — ἀνήτοιον voor iets bestemd; voorbeschikt; een reuvoor teeken voor iets dat op de kant van de bladzijde bij te schrijven is. ἀνήτοιον iets goeds beloven, ὀρασίη naar gedachte dood zullen gaan, *van een boom.*

ἀνήτοιον — ἀνήτοιον vooruitsteken v. d. kin. WW.

ἀνήτοιον KN. van de ééne kant naar de andere getrokken; in tweestrijd. — ἀνήτοιον van de eene kant naar de andere trekken, *door meer dan één persoon.*

ἀνήτοιον KN. vermagerd, afgefallen, *van gelaat of uitzigt.*

ἀνήτοιον en ἀνήτοιον KN. verhinderd, teruggehouden, om aan zijn verlangen te voldoen, *bv. door schaamte of vrees*; niet bereikt, *van een verlangen*; ook *zva. ἀνήτοιον* onvoldaan teleurgesteld, *in een verlangen.* — ἀνήτοιον teleurstellen.

ἀνήτοιον of ἀνήτοιον Holl. sjaal. B. v. B.

ἀνήτοιον of ἀνήτοιον zeldzaam ἀνήτοιον *gew. ἀνήτοιον* KN. los (niet vastgemaakt); losgaan; (ἀνήτοιον KI.) een kleed uittrekken (verg. ἀνήτοιον ἀνήτοιον ἀνήτοιον en ἀνήτοιον). ἀνήτοιον *benaming van een kind na de 40 dagen, omdat het dan niet meer gewachteld wordt.* ἀνήτοιον ἀνήτοιον zonder loslaten. — ἀνήτοιον losgaan, loskomen, ontsuappen. ἀνήτοιον ἀνήτοιον ἀνήτοιον *nl. ἀνήτοιον de tijd dat het vee naar de weiile gebragt en losgelaten wordt, 's middags circa 3 uur.* — ἀνήτοιον losmaken; of loslaten; ook (ἀνήτοιον KI.) op iemand een pijl afschieten. — ἀνήτοιον ἀνήτοιον of ἀνήτοιον ἀνήτοιον loslaten, *bv. een beest*, los laten loopen; *iets laten voor een prijs, die er voor geboden wordt.* ἀνήτοιον ἀνήτοιον *pass.* — ἀνήτοιον ἀνήτοιον KN., ἀνήτοιον KI., zich uitkleeden. — ἀνήτοιον ἀνήτοιον uitkleeden.

ἀνήτοιον 1. KW. *zva. ἀνήτοιον en ἀνήτοιον* (Skr. *tjāla*, schudding, beweging. Verg. ἀνήτοιον). Zoo ook ἀνήτοιον ἀνήτοιον ἀνήτοιον en ἀνήτοιον — 2. KW. *verkeerd voor ἀνήτοιον* — 3. KW. *zva. ἀνήτοιον* — 4. *in zamenst. zva. ἀνήτοιον* (Skr. *tjāla*, slechtheid, bedrog, streck). ἀνήτοιον N. blind, hetzij aan één oog, of aan beide oogen.

(verg. ἀνήτοιον en ἀνήτοιον). ἀνήτοιον en *gew. ἀνήτοιον* spr. voor wanordentlijk, onbetamelijk, ongepast. ἀνήτοιον *benaming van een bijzonder soort van perkoetel.* ἀνήτοιον *naam van een doodelijk vergiftig water.* ἀνήτοιον KW. *zva. ἀνήτοιον* — ἀνήτοιον ook wel ἀνήτοιον KN., ook wel ἀνήτοιον K., een verdacht voorkomen hebben; verdacht; vreemd, *van iets waarvan men niet weet, waarvoor men het houden mocht.*

ἀνήτοιον KW. *zva. ἀνήτοιον ἀνήτοιον ἀνήτοιον* ἀνήτοιον KN., *naam van zekere kleine zeevisschen, waarvan trasi gemaakt wordt.* WW.

ἀνήτοιον KN. ondeugd, slecht; gebrekkig, gebrek; versmading, smaad (verg. ἀνήτοιον ἀνήτοιον ἀνήτοιον ἀνήτοιον en ἀνήτοιον). — ἀνήτοιον iemand smaden, laken, berispen. — ἀνήτοιον ἀνήτοιον iemand of iets als gebrekkig beschouwen.

ἀνήτοιον. poet. voor ἀνήτοιον

ἀνήτοιον KN. de hoorn van een rhinoceros (Skr. *tj o é t á*, een kuif).

ἀνήτοιον KW. groote begeerte; sterk verlangen. — ἀνήτοιον sterk verlangend.

ἀνήτοιον KN. naam van zeker Europeesch geruit goed WW. volg. Rh. een soort van geruite sits.

ἀνήτοιον KW. *zva. ἀνήτοιον*

ἀνήτοιον zie ἀνήτοιον ook naam van een boom. WW.

ἀνήτοιον KN. iets dat in de maak, of in zijn wording, en bestemd is om iets te worden, *zva. ἀνήτοιον en ἀνήτοιον ook zva. ἀνήτοιον* WW. ὀνήτοιον opgroeijen tot een slecht mensch. ὀνήτοιον op weg zijn om een knap mensch te worden. — ἀνήτοιον de grondstof bereiden voor; iets onder handen of te bewerken nemen. — ἀνήτοιον grondstof voor iets, *zoals hout of metaal; gietwerk.*

ἀνήτοιον naam van een soort thee. (Tj.) WW.

ἀνήτοιον of ἀνήτοιον KN. een lange wijde broek of pantalon, waarvan de pijpen beneden met galon omboord zijn, *en die tot de Jav. dienstkleding behoort*; (verg. ἀνήτοιον). ἀνήτοιον een korte broek tot iets over de knieën, die tot de oorlogskleding behoort.

ἀνήτοιον of ἀνήτοιον KN., vlek (verg. ἀνήτοιον)

ඉදිරි). සාහසරිකවිද්‍යාව overal met vlekken, ook ongelijksoortig. — සාහසරිකවිද්‍යාව bevelken.

සාහසරිකවිද්‍යාව KN. praatje, gerucht. — සාහසරිකවිද්‍යාව snappen, praten van, kwaadspreken van. WW.

සාහසරිකවිද්‍යාව KN. — සාහසරිකවිද්‍යාව ongeveer zwa. සාහසරිකවිද්‍යාව WW.

සාහසරිකවිද්‍යාව zie bij සාහසරිකවිද්‍යාව සාහසරිකවිද්‍යාව of සාහසරිකවිද්‍යාව = සාහසරිකවිද්‍යාව WW.

සාහසරිකවිද්‍යාව zie සාහසරිකවිද්‍යාව

සාහසරිකවිද්‍යාව KN. benaming van een wijze op de gamelan. — සාහසරිකවිද්‍යාව zich snaaksch aanstellen en daarbij allerlei vrijheden veroorloven. — සාහසරිකවිද්‍යාව සාහසරිකවිද්‍යාව zulke suakerij. ඉදිරිපස සාහසරිකවිද්‍යාව snaak, al te vrije snaak.

සාහසරිකවිද්‍යාව සාහසරිකවිද්‍යාව KN. onbedachtzaam spreken, zeggen wat maar voor den mond komt, (Men.) WW. ook zwa. සාහසරිකවිද්‍යාව (Dj.) zie bij සාහසරිකවිද්‍යාව

සාහසරිකවිද්‍යාව KN. meening, bedoeling nl. kwade van woorden of handelingen.

සාහසරිකවිද්‍යාව zwa. සාහසරිකවිද්‍යාව

සාහසරිකවිද්‍යාව of සාහසරිකවිද්‍යාව KN. ontzetseling, door ongemerkt in iemands tegenwoordigheid iets te pakken en weg te nemen (verg. සාහසරිකවිද්‍යාව). — සාහසරිකවිද්‍යාව iets ontzetselen.

සාහසරිකවිද්‍යාව KN. vuil, gemeen, slecht, vals, trouweloos (verg. ඉදිරිපස).

ඉදිරිපස KN. poët. zwa. සාහසරිකවිද්‍යාව Verg. සාහසරිකවිද්‍යාව

සාහසරිකවිද්‍යාව eign. van een Boetá.

සාහසරිකවිද්‍යාව KN. naam van een zijden stof. WW.

සාහසරිකවිද්‍යාව zie සාහසරිකවිද්‍යාව

සාහසරිකවිද්‍යාව KN. een vliegende hagedis met een halskwab (verg. සාහසරිකවිද්‍යාව සාහසරිකවිද්‍යාව bij සාහසරිකවිද්‍යාව ඉදිරිපස) en සාහසරිකවිද්‍යාව bij සාහසරිකවිද්‍යාව ook ongeveer zwa. ඉදිරිපස en ඉදිරිපස R. P. 163.

සාහසරිකවිද්‍යාව zie bij සාහසරිකවිද්‍යාව

ඉදිරිපස of සාහසරිකවිද්‍යාව KN. bliksemend licht, bliksemlicht, schitterende glaus. ඉදිරිපස සාහසරිකවිද්‍යාව සාහසරිකවිද්‍යාව bliksemstraal. ඉදිරිපස සාහසරිකවිද්‍යාව zwa. සාහසරිකවිද්‍යාව — සාහසරිකවිද්‍යාව of සාහසරිකවිද්‍යාව bliksemend schitteren. — ඉදිරිපස geschitterter zooals van den bliksem. සාහසරිකවිද්‍යාව zoo lang als een bliksemstraal duurt, een kort oogeblik.

ඉදිරිපස of සාහසරිකවිද්‍යාව KN. het door de lucht snorren, schieten als van een pijl, een vogel, een vurigen streep beschrijvende door de lucht schieten als een bliksemflits, of verschietende ster. (of ඉදිරිපස Tj.) naam van een lekkernij. WW. — සාහසරිකවිද්‍යාව en සාහසරිකවිද්‍යාව zwa. door de lucht snorren, schieten, in de Waiang ook van op bovennatuurlijke wijze nederdalende goden, enz.

සාහසරිකවිද්‍යාව සාහසරිකවිද්‍යාව zie සාහසරිකවිද්‍යාව

සාහසරිකවිද්‍යාව = සාහසරිකවිද්‍යාව

සාහසරිකවිද්‍යාව KN. naam van een muziekinstrument, gelijk aan de Saron, WW. ook de driehoekige zijdaken aan weerszijden van een ඉදිරිපස Rh. org. සාහසරිකවිද්‍යාව

සාහසරිකවිද්‍යාව සාහසරිකවිද්‍යාව zie ඉදිරිපස සාහසරිකවිද්‍යාව සාහසරිකවිද්‍යාව KN. met een ongepasten uitval in een gesprek tusschenbeiden komen. — සාහසරිකවිද්‍යාව een gesprek zwa. storen (verg. සාහසරිකවිද්‍යාව).

සාහසරිකවිද්‍යාව KN.; ඉදිරිපස සාහසරිකවිද්‍යාව. een andere ben. voor de සාහසරිකවිද්‍යාව gedurig heen en weer gaan; ergens heengaan en onmiddellijk terugkeeren (verg. ඉදිරිපස en සාහසරිකවිද්‍යාව)

සාහසරිකවිද්‍යාව en සාහසරිකවිද්‍යාව 1. KW. zwa. සාහසරිකවිද්‍යාව (verg. ඉදිරිපස) — 2. සාහසරිකවිද්‍යාව verkorting van සාහසරිකවිද්‍යාව sv. සාහසරිකවිද්‍යාව — 3. zwa. heet in O.J. ook hij, die de besnijdenis (circumcisie) verrigt, ZG. 1876; 29, verg. ඉදිරිපස සාහසරිකවිද්‍යාව

සාහසරිකවිද්‍යාව 1. K. zie සාහසරිකවිද්‍යාව en සාහසරිකවිද්‍යාව 2. KN. ook සාහසරිකවිද්‍යාව zwart poeder, daar de rand van de oog en de wimpers meê bestreken worden. — සාහසරිකවිද්‍යාව daarmee zwart kleuren.

සාහසරිකවිද්‍යාව zie සාහසරිකවිද්‍යාව 2. en සාහසරිකවිද්‍යාව

සාහසරිකවිද්‍යාව KN. — සාහසරිකවිද්‍යාව zich bedrogen vinden, telcuregesteld worden; zich vergist hebben.

සාහසරිකවිද්‍යාව gew. සාහසරිකවිද්‍යාව KN. geroep, roepen, aanhoudend toeroepen (verg. සාහසරිකවිද්‍යාව). — සාහසරිකවිද්‍යාව iemand roepen of toeroepen met luide stem (verg. සාහසරිකවිද්‍යාව). — සාහසරිකවිද්‍යාව het roepen, geroep. සාහසරිකවිද්‍යාව een roep ver. — සාහසරිකවිද්‍යාව door geroep of geluid geven zijn aanwezigheid ergens openbaren of te kennen geven.

සාහසරිකවිද්‍යාව KN. de kop van het mannelijk lid. — සාහසරිකවිද්‍යාව den සාහසරිකවිද්‍යාව ontblooten door de voorhuid terug te schniven. — සාහසරිකවිද්‍යාව de

ontbloote toestand van den kop van het mannelijk lid; het zich in zijn geheel vertoonen, *bv. van de zon*; het aan het licht komen *van iets*. — *אדער* *האנטער* in ontblooten toestand zijn van den kop van het mannelijk lid; *fig. een gemeene uitdrukking voor* zich in zijn geheel vertoonen, zich openbaren, aan het licht komen; *ook* een frisch waas kriegen.

דיקטאנאר KN. — *דיקטאנאר* verk. van *האנטער* Tj.

דיקטאנאר N. *אנטער* K., klein, dun (*van lange voorwerpen*), *ook* laag van water tegenover *דיקטאנאר* gering, onaanzienlijk. *הער*° een gering persoon; de geringe man. *אקט*° rank of slank van gestalte. *אנטער* kleinmoedig, ontmoedigd. *דיקטאנאר*...*אנטער* op zijn minst... op zijn meest. *דיקטאנאר* *אנטער* kleintjes, kleine stukjes, PL. II. 91, van zout, *zva.* korrels. *דיקטאנאר* ongeveer *zva.* — *אנטער* verkleinen. (Tj.) Rh. — *אנטער* iets verkleinen; *volg.* Rh.; *ook* klein worden. — *אנטער* *אנטער* maken dat iets klein wordt, iets verkleinen. — *אנטער* *אנטער* iemand van de geringe klasse, de of het kleinste van een drietal personen of voorwerpen; de (of het) grootste heet *אנטער* de (of het) middelste *אנטער*

אנטער KN. naam van een vogel, ZG. 1866, 68, het wijfje van de *אנטער* naar het geluid *ook* *אנטער* gen. Zie ald. — *אנטער* met den vinger een beetje nemen van, *bv. van eten*, van daar *ook* *zva.* een proefje nemen van; navorschende trachten te ontdekken, *bv. een geheim*, *iem. polsen*, om achter de waarheid te komen.

אנטער KN. een licht, alles wat men gebruikt, om licht te maken, bij of voor te lichten; lichtje, vlammetje, zwavelstok; witte punt aan de staart van een kat of hond; iemand, dien men vooruit zendt om zijn komst bekend te maken; zoo iemand vooruit zenden. *Zoo ook* *אנטער* en voorlichten. *אנטער* W. II. 256, *nl.* zelfs met een *אנטער* als *אנטער* dus met een groot licht (*zoekende*, *vindt ge ze niet*). — *אנטער* in het oog stooten of steken. — *אנטער* belichten of bekijken met een

licht; naar iets zoeken met een licht; *iets*, *zoals muggen*, verdrijven. — *אנטער* in het oog stooten; *ook meestal* *herh.* geen geheim van iets maken, iets met opzet opentlijk doen.

אנטער KN. ongeluk, onheil; ongelukkig (*erg.* *אנטער* en *אנטער*). — *אנטער* ongeluk aanbrenge; ongeluk aanbrengeend. — *אנטער* in het ongeluk raken; ongeluk waartoe iemand geraakt. — *אנטער* ongelukkig maken, in het ongeluk brengen of storten.

אנטער KN. oneerlijk, valsch, bedrieglijk, diefstichtig; bedrieger; oneerlijkheid, valsheid, bedrog, dieverij; *Skr. tja ur i k d*, dieverij. *erg.* *אנטער* en *אנטער*. — *אנטער* iemand oneerlijk, bedrieglijk of valsch behandelen.

אנטער en *אנטער* *zva.* *אנטער* of *אנטער* (*benaming van een soort van pijlen*. G.).

אנטער *אנטער* *אמ.* van een vogeltje, *zva.* *אנטער*

אנטער KN. een der pennen, waarmee de *אנטער* aan het lichaam van de ploeg zit, SG. *זיע* *אנטער*

אנטער *זיע* *אנטער*

אנטער KN. het geluid van den keel bij het inslikken van dranken. — *אנטער* *אנטער*° een slok *erg.* *אנטער*

אנטער *זיע* *אנטער*

אנטער *זיע* *אנטער*

אנטער = *אנטער* WP.

אנטער *זיע* *אנטער*

אנטער *זיע* *אנטער*

אנטער KN. — *אנטער* den mond stijf toehouden, Waj. II, 159; *erg.* *אנטער* Rh.

אנטער KN.; *אנטער* iets, *zoals zijn woord of belofte*, intrekken, terugtrekken; *een gift* terugnemen.

אנטער of *אנטער* *ook* *אנטער* *אנטער* en *אנטער* KN. gebrekkiq spreken, brabbelen.

אנטער ongebr.; *אנטער* KN. het ergens van af- of uit-springen, *bv. van een bijl van de steel*, van visch van een plank of uit een mand (*erg.* *אנטער*). — *אנטער* ergens van of uit weg springen. — *אנטער* tegen iemand ergens van of uit aanspringen.

volgens G. ook proef. — ἰνῆρα een onbetamelijke, ongepaste taal. — ἰνῆρα of ἰνῆρα indooopen, indompelen; brood soppem. — ἰνῆρα ingedompeld raken, door indompeling in het water nat worden. — ἰνῆρα of ἰνῆρα iets indompelen en weer ophalen; zich in het water onderdompelen.

ἰνῆρα zie ἰνῆρα

ἰνῆρα of ἰνῆρα KN. het aarden bakje daar de olie in is, op een ἰνῆρα van een Javaanschen lamp.

ἰνῆρα KN. klanknab. voor het schielijk weggrijpen van iets. — ἰνῆρα diefachtig. WW.

ἰνῆρα KW. zva. ἰνῆρα een soort van sprinkhanen, die zich in de boomen ophouden en 's avonds en 's nachts langdurig met de vlerken een schel geluid geven; ook benaming van de muziek Lokä-nälä, die Saturdays om vier uur namiddags op de gamelan gespeeld werd bij het tournooi spel (Skr. praläpita: treurige deun, gewee- klaag. PK.). ἰνῆ (of ἰνῆ) spreekwijs voor uit een treuren, vervelend, langdurig, bv. jammeren of schelden.

ἰνῆρα KN. bedrukt, treurig, van het gelaat (vrg. ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα en ἰνῆρα); van het hart moedeloo, laf, lafhartig.

ἰνῆρα KN. — ἰνῆρα in het water duiken, zooals vogels, ἰνῆρα freq. WW. vrg. ἰνῆρα

ἰνῆρα KW. zva. ἰνῆρα — ἰνῆρα N. zva. ἰνῆρα eig. voldoende! laat het voldoende wezen! — ἰνῆρα maar op een eenvoudige wijze, bv. gezelschap ontvangen.

ἰνῆρα of ἰνῆρα KN. een zeer kleine kakkerlak.

ἰνῆρα zie ἰνῆρα

ἰνῆρα of ἰνῆρα KN. stout in het ontstelen of kapen van kleinigheden of de portie van een ander (vrg. ἰνῆρα), — ἰνῆρα iemand een kleinigheid ontstelen, enz.

ἰνῆρα of ἰνῆρα (eig. een freq. vorm, vrg. ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα) KN. beweging van de lippen door den mond een weinig te openen en te sluiten; geprevel. — ἰνῆρα die beweging met de lippen maken, iets prevelen. —

ἰνῆρα of ἰνῆρα binne-smoude prevelen.

ἰνῆρα of ἰνῆρα KN. diefachtig, geneigd tot stelen; diefachtigheid (vrg. ἰνῆρα).

ἰνῆρα zva. ἰνῆρα WW.

ἰνῆρα zva. ἰνῆρα (Men.) WW.

ἰνῆρα of ἰνῆρα KN. het bekleedsel van het bamboeriet, aan de geleidingen, vrg. ἰνῆρα men maakt er toedoengs, pajoengs, enz. van Rh. ook benaming van een oorsieraad in de oude tijd.

ἰνῆρα KN. naam van een soort van veelsnarige citer (vrg. ἰνῆρα). — ἰνῆρα op de tjalëmpoeng spelen. — ἰνῆρα gezang met de tjalëmpoeng accompagueren.

ἰνῆρα zie ἰνῆρα

ἰνῆρα zie ἰνῆρα

ἰνῆρα zie bij ἰνῆρα

ἰνῆρα zie ἰνῆρα ben. v. een stuk sawah iets grooter dan een ἰνῆρα

ἰνῆρα gew. ἰνῆρα of ἰνῆρα. wartaal, onzin, dronkemanspraak.

ἰνῆρα, ἰνῆρα K., ἰνῆρα en ἰνῆρα KI., spreken; wat iemand spreekt, uit of zegt; hoe iemand spreekt, zijn spraak (vrg. ἰνῆρα ἰνῆρα en ἰνῆρα waarvan ἰνῆρα de Krämä-vorm is). — ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα spreken tot; berispen. — ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα iemand doen spreken, laten spreken; voor een ander spreken, de woorden zeggen van hetgeen een ander schrijven moet; iets, bv. een gevoel, in woorden uitdrukken, zijn gevoelen zeggen, zich uitlaten over; een taal spreken, in een taal spreken. — ἰνῆρα of ἰνῆρα en ἰνῆρα gesprek dat gevoerd wordt; met een ander of met elkander spreken. — ἰνῆρα ἰνῆρα gesprek; zamenspraak.

ἰνῆρα KN. vragtig, van een hond of kat; ook van een mensch; vraat; ook voor een liefhebber van andere vrouwen.

ἰνῆρα of ἰνῆρα KN. het zich verspreken door het gebruik van een verkeerd woord; ook een verkeerd geluid. ἰνῆρα ἰνῆρα wanluidend. — ἰνῆρα zich verspreken. ἰνῆρα ook ἰνῆρα ἰνῆρα

Ἰῆνι en Ἰῆνην Ἰῆνι KN. drek, mest, vooral van viervoetige dieren (arg. Ἰῆνι). Ἰῆνην Ἰῆνην Ἰῆνην TD. een zeer groote tor, die zich in buffeldrek ophoudt, anders Ἰῆνην Ἰῆνην Ἰῆνην KN. Ἰῆνην Ἰῆνην doordringend, de zenuwen prikkelend, zooals v. e. zweer, die rijp wordt en begint te steken. Vrg. Ἰῆνην Ἰῆνην KN. klanknab. voor het vallen van geld.

Ἰῆνην KN. zva. Ἰῆνην gereed, Ἰῆνην dubbel, en Ἰῆνην tweetandig, tweetand; KN. iemand die op de uitkijk geplaatst wordt, om bij een feest de aankomst van gasten aan te kondigen. Ἰῆνην in gereedheid houden; zich gereed houden; toebereidselen. — Ἰῆνην KN., Ἰῆνην KD., iemand of een troep manschappen, die vooruitgezonden wordt om op de bewegingen van den vijand acht te geven: voorpost; ook benaming van een soort van schepen (Ml. p̄ntja lang). — Ἰῆνην op de uitkijk of op de voorpost staan. — Ἰῆνην meervoud.

Ἰῆνην KN. 1. plat voor hand. 2. bamboekoker ter bewaring van een of ander, bv. v. tabak, ook de bamboekokers waaruit de Ἰῆνην bestaat; en dan ook wel dat instrument zelf (Tj.) Rh.

Ἰῆνην zva. Ἰῆνην K. van Ἰῆνην maar weinig in gebruik. — Ἰῆνην K. van Ἰῆνην en van Ἰῆνην

Ἰῆνην KN. verflensd, flets, verbleekt, van het ge-laat (arg. Ἰῆνην).

Ἰῆνην gew. Ἰῆνην Ἰῆνην of Ἰῆνην Ἰῆνην KN. starend, met wijd geopende ooggen, om zich heen zien (arg. Ἰῆνην).

Ἰῆνην KN. een troep dieven, die in huis komen en rooven (zva. Ἰῆνην). — Ἰῆνην op die wijze rooven; en het roet van de zuivere opium uit den kop van de pijp halen of peuteren, om er tiké van te bereiden (arg. Ἰῆνην bij Ἰῆνην). — Ἰῆνην obj. den; ook geroof binnenshuis.

Ἰῆνην KW. zva. Ἰῆνην KN. Ἰῆνην (of Ἰῆνην) de bloem van de ḡadap; een gat in den grond om laron's te vangen. — Ἰῆνην in een Ἰῆνην doen; laron's zóo vangen.

Ἰῆνην KN. of N., Ἰῆνην en Ἰῆνην KN. K., wild zwijn. Ἰῆνην Ἰῆνην uitroep zva. Ἰῆνην (Banjoemas) Rh. Ἰῆνην Ἰῆνην benaming van een wijze van dro-

gen van de padi, van een gending, en van een batiksel. — Ἰῆνην als een wild varken; dol, verwoed. — Ἰῆνην geld in de spaarpot doen, opsparen. — Ἰῆνην spaarpot; en pissebed, een insect.

Ἰῆνην KN. heimelijke ontvreemding, diefstal; in samenstelling zva. Ἰῆνην Ἰῆνην (of Ἰῆνην) Ἰῆνην uit de gis schieten, anders blijken te zijn dan men gedacht had. Ἰῆνην Ἰῆνην Ἰῆνην de piek schuren, de plaatpoetsen Ἰῆνην heimelijk (arg. Ἰῆνην). — Ἰῆνην Ἰῆνην heimelijk ontvreemden; heimelijk ontvoeren. Ἰῆνην heimelijk, steelsgewijze, iets gaan doen of zoeken te ontdekken. Ἰῆνην strikvrage doen. — Ἰῆνην mv.; en bestelen; na-deelig door ongemerkt verlies. — Ἰῆνην (of Ἰῆνην) gestolen; het gestolene; steelsgewijze. Ἰῆνην sluikhandel.

Ἰῆνην KN.; Ἰῆνην of Ἰῆνην Ἰῆνην Ἰῆνην zwijgend om zich heen zien (arg. Ἰῆνην).

Ἰῆνην — Ἰῆνην zva. Ἰῆνην zich kronkelen bv. v. e. slang, WW.

Ἰῆνην KN. een draai, een zwenk, bv. v. iemand die achterom een persoon of voorwerp loopt ten einde niet gezien te worden. — Ἰῆνην zulk een zwenk of listige draai nemen.

Ἰῆνην KN. met een wip; ook naam van een Ἰῆνην Ἰῆνην wippen en springen. — Ἰῆνην ergens op wippen, met een wip ergens op gaan springen of gaan zitten.

Ἰῆνην ongebr.; Ἰῆνην KN. vrijpostig in zijn handelingen (arg. Ἰῆνην bij Ἰῆνην).

Ἰῆνην of Ἰῆνην KN. wijde mond, van een put of grot; kanaal of uitwatering uit een rivier naar de zee of naar sawahs (arg. Ἰῆνην en Ἰῆνην). — Ἰῆνην Ἰῆνην, een wijde ronde opening hebben. Ἰῆνην hebzuchtig, WW.

Ἰῆνην KN. in stilte, euvoudig. — Ἰῆνην op euvoudige wijze, zonder ceremonie, WW.

Ἰῆνην KN. v. grotten Ἰῆνην Ἰῆνην Tj.

Ἰῆνην of Ἰῆνην KN. de opening van den mond zooals bij het geeuwen (arg. Ἰῆνην

အရ *en* ဝိဝာဏာရ။ — ဝိဝေဒနာရ။ open
zijn van den mond.

ဝိဝာဏာရ။ *zie* ဝိဝာဏာရ။

ဝိဝေဒနာရ။ *zie* ဝိဝေဒနာရ။

ဝိပရ။ *of* ဝိပရ။ KN. stempel, cachet; druk door
stempeling; *met* een stempel gedrukt zegel (*Hind.*
en Beng. t j d p a, stempel. druk. PK.). — ဝိပရ
အရ။ *iets* stempelen, zegelen, drukken; brand-
merken. ဝိပရ။ *en* ဝိပရ။ *pass.* — ဝိပရ
အရ။ *bestempelen*, bezegelen, drukken. — ဝိပရ
အရ။ *laten* zegelen *of* drukken; *iets* te ze-
gelen geven; *met* *iets* zegelen. — ဝိပရ။ *ဝိပရ*
van gedrukte patronen, *Europeesch* namaaksel
van inlandsche ဝိပရ။

ဝိပရ။ *zie* ဝိပရ။

ဝိပရ။ KN. *uitroep*, *bij* spelende kinderen in gebruik,
in antwoord op de vraag, *of* een belofte welge-
meend is, *zva.* ဝိပရ။ *of* ဝိပရ။ *ook* *zva.* *ons*:
mijn! *bv.* *door* hem gebruikt die van een aantal
zoekende personen *iets* het eerst ziet, Rh. — ဝိ
ပရ။ *iemand* *of* *iets* met dien als uitroep welge-
meend toezeggen *of* belooven. — ဝိပရ။ *ဝိပရ*
elkander met dien uitroep als welgemeend toezeggen.

ဝိပရ။ *of* ဝိပရ။ KN. het gat, waarin zich
de wêloet ophoudt *of* dat door de gangair gemaakt
wordt. *Zie* *ook* ဝိပရ။

ဝိပရ။ *zva.* ဝိပရ။ (*Skr. t j d p a*, een boog.
Het wordt *ook* verklaard door ဝိပရ။ *en* door ဝိပရ။

ဝိပရ။ KN. *zva.* ဝိပရ။ KN. breed, bol en stomp,
als de kop van een tijger.

ဝိပရ။ KN. zeer moê *of* mat, van het lichaam *of*
de leden; *fig.* van het hart (*verg.* ဝိပရ။ *en* ဝိပရ။).

ဝိပရ။ KN. een kopje met een deksel voor welriekende
olie *of* pomade. — ဝိပရ။ *iets* in een ဝိပရ။ *doen*.

ဝိပရ။ *zie* ဝိပရ။

ဝိပရ။ *of* ဝိပရ။ KN. *naam* van een lange peul-
vrucht, die gegeten *en* tot medicijn gebruikt wordt.
ဝိပရ။ (*of* ဝိပရ။) *naam* van de slingerplant,
die deze peulvrucht draagt (*verg.* ဝိပရ။).

ဝိပရ။ KN. zich te veel met het bestuur van de huis-
houding *en* de huislijke uitgaven van zijn vrouw
bemoeijen, die al te nauw nagaan; karig.

ဝိပရ။ KN. vlak, plat, ondiep (niet hol *of* bol.
Vrg. ဝိပရ။), niet steil *v. e.* *dak*, *verg.* ဝိပရ။

— ဝိပရ။ *eenigzins* vlak.

ဝိပရ။ KN. de omheining van de woning van een
dorpshoofd; de ringmuur om het binnenste van de
Kraton, *de* woning van den Vorst; het nauwe on-
derste gedeelte van een graf, daar het lijk ligt,
en dat door planken, die er boven liggen, voor
de aarde beschut wordt; het been van binnen in
het onderende van een hoorn, waarmede die aan
de kop vast zit; *of* *v. e.* *hoef*, Rh. *ook* ဝိပရ။
ဝိပရ။ *van* ဝိပရ။ *en* bepaald
de gouden *of* zilveren siri-h-does van den Vorst;
die, in een gliddig geplaatst, tot de rijkssierraden
behoort.

ဝိပရ။ KN. *zva.* ဝိပရ။

ဝိပရ။ *en* ဝိပရ။ KN. een geluid als dat van
een spuit *of* van een steek dat het bloed er uitgudst.
— ဝိပရ။ *zulk* een geluid maken; tegen
iemand dat geluid maken om zijn verachting te toon-
en, zóo scheldende: ဝိပရ။ *Tj*; *iets*
weeks, *zooals* week beslag, door stampen kneeden;
plat voor een kind ter wereld brengen.

ဝိပရ။ KN. het spatten, *bv.* van water. ဝိပရ။
ဝိပရ။ *en* ဝိပရ။ spatten. — ဝိပရ။
iemand *of* *iets* bespatten. — ဝိပရ။ *iets*
doen spatten; *met* *iets* spatten.

ဝိပရ။ KN. *naam* *v. e.* *kleinen* vogel, WW.

ဝိပရ။ *ongeveer* *zva.* ဝိပရ။

ဝိပရ။ *ongebr.*; ဝိပရ။ *zwaar* van
baard *of* knevels.

ဝိပရ။ KN. overdekte zitplaats op den rug van een
olifant, *of* in een huis voor een hoog personage;
ook overdekte zitplaats *of* kamertje in een schuit.

ဝိပရ။ KN. dicht bij, bij de hand, dicht ophanden.
ဝိပရ။ *zich* ligt boos maken. — ဝိပရ။
ဝိပရ။ *iets*, *bv.* *zijn* dood, naderen; *iemand* *iets*
bij de hand (gereed) leggen. — ဝိပရ။ *iets*
bij de hand (gereed) leggen; *iets* ligt *of* ge-
reedelijk te weeg brengen. — ဝိပရ။ *bij* de
hand gelêgd *of* gehouden; om bij de hand te
hebben.

ဝိပရ။ KN. een doos *of* doosje van metaal *of* hout
met deksel voor gambir *of* tabak. *Zie* *bij* ဝိပရ။
ဝိပရ။ — ဝိပရ။ *als* een ဝိပရ။ *v.* *vorm*.
— ဝိပရ။ *zie* beneden.

ဝိပရ။ KN. de kop van een opiumpijp (ဝိပရ။).

— *ἰσχυρῶς* een opiumpijp van zulk een kop voor- zien; en het vuil van tiké er uithalen (vrg. *ἰσχυρῶς* bij *ἰσχυρῶς*).

ἰσχυρῶς zie *ἰσχυρῶς*

ἰσχυρῶς KN. voorstelling, verbeelding, gedachte, wensch; plan, oogmerk (Skr. *ἰσχυρῶς*, zin, gedachte). *ἰσχυρῶς* al wat hij zich voorstelde, met de verbeelding schiep en wenschte, dat ontstond of geschiedde. *ἰσχυρῶς* zie *ἰσχυρῶς* *ἰσχυρῶς* gedachte. *ἰσχυρῶς* of *ἰσχυρῶς* naam van één van de paarden van Vorst Krěsná (Skr. *Walđhaka*), misschien zoo genoemd, omdat het door Krěsná geschapen of te voorschijn geroepen wierd. — *ἰσχυρῶς* zich voorstellen, verbeelden, denken, wenschen; overleggen; iets met de verbeelding zich voorstellen om het op bovennatuurlijke wijze te scheppen of te voorschijn te roepen.

ἰσχυρῶς KN.; *ἰσχυρῶς* met de vingers knijpen, knellen of drukken (vrg. *ἰσχυρῶς* en *ἰσχυρῶς*).

ἰσχυρῶς KN.; *ἰσχυρῶς* klemmen, persen (vrg. *ἰσχυρῶς* *ἰσχυρῶς* *ἰσχυρῶς* en *ἰσχυρῶς*). *ἰσχυρῶς* in de klem geraken, in 't nauw gebracht worden. — *ἰσχυρῶς* iets ergens in of tusschen klemmen. — *ἰσχυρῶς* iets waar iets tusschen of in geklemd wordt; klem, te nauwe doorgang.

ἰσχυρῶς KN. *ἰσχυρῶς* den geheelen dag. Vrg. *ἰσχυρῶς*

ἰσχυρῶς KN. (of *ἰσχυρῶς* naam van een kleine soort *ἰσχυρῶς* van bamboe, bij arden tappen in gebruik, ZG. 1882, 135; volg. Rh. dienende om het dak van een *ἰσχυρῶς* te stutten, (vier of zes in getal) — *ἰσχυρῶς* persen of vormen; olie persen (vrg. *ἰσχυρῶς* en *ἰσχυρῶς*). — *ἰσχυρῶς* iets om te persen; een pers.

ἰσχυρῶς KN. losschieten, wegvliegen, bv. een mes dat iem. uit de hand vliegt, WW.

ἰσχυρῶς KN. niet de behoorlijke lengte hebben, te kort zijn; te kort schieten (vrg. *ἰσχυρῶς* en *ἰσχυρῶς*). *ἰσχυρῶς* kort van leven zijn, kort leven; en zoo ook enkel *ἰσχυρῶς* *ἰσχυρῶς* de reis niet kunnen volbrengen; vóór zijn tijd sterven. *ἰσχυρῶς* klein, bekrompen van verstand. *ἰσχυρῶς* kleingeloovig, ongeloovig. — *ἰσχυρῶς* iets inkorten, bv. een verhaal of gesprek.

ἰσχυρῶς *ἰσχυρῶς* en ook enkel *ἰσχυρῶς* iemands leven verkorten, een spoedig einde doen hebben. — *ἰσχυρῶς* iets korter maken. — *ἰσχυρῶς* te kort schieten, te kort komen. *ἰσχυρῶς* geëa raad meer weten. — *ἰσχυρῶς* maken dat iets te kort schiet of voor zijn tijd eindigt.

ἰσχυρῶς zie *ἰσχυρῶς*
ἰσχυρῶς hetz. als *ἰσχυρῶς* ZG. 1876, 408.

ἰσχυρῶς KN. los gaan, van iets dat uitgetrokken wordt; van rolsen, door een aardbeving, Tj. (vrg. *ἰσχυρῶς*). — *ἰσχυρῶς* losgaan, uit elkander gaan; van een dam, een gat of opening krijgen, zoodat het water er doordringt.

ἰσχυρῶς KN. *ἰσχυρῶς*
ἰσχυρῶς KN. naam van zekere diertjes, die zich in de huid van honden en menschen (volg. Rh. meer bep. wilde varkens, varkensluis) vasthechten, zich dik van bloed zuigen en zoo met bloed gevulde blaasjes maken.

ἰσχυρῶς (of *ἰσχυρῶς* P.J.) KN. volkomen gelijken, en juist passen, zooals een ring aan een vinger, zva. *ἰσχυρῶς* (vrg. *ἰσχυρῶς*). — *ἰσχυρῶς* zva. *ἰσχυρῶς*

ἰσχυρῶς KN. het geluid van een hap, als bv. een hond met de bek een vlieg vangt (vrg. *ἰσχυρῶς*).

ἰσχυρῶς KN. het happen of ophappen (vrg. *ἰσχυρῶς* en *ἰσχυρῶς*). — *ἰσχυρῶς* iets of iemand happen of ophappen. — *ἰσχυρῶς* sv.

ἰσχυρῶς KN. het roosje dat met een schroefje aan de *ἰσχυρῶς* zit.

ἰσχυρῶς KN.; *ἰσχυρῶς* bij hoopen, hoopsgewijze. G. Vrg. *ἰσχυρῶς*

ἰσχυρῶς KN, klap met de vlakke hand; een vliegeklap; ook wat geraden of vermoed kau worden, zva. *ἰσχυρῶς* — *ἰσχυρῶς* met de vlakke hand een klap geven; vliegen vangen met een vliegeklap; een raadsel raden; iemand vermoedelijk voor iets houden, zva. *ἰσχυρῶς*

ἰσχυρῶς KN. beslag of oplegsel van metaal in de vorm van een roos, sterretje, kruisje, enz. tot versiersel; ook kalfsoogen van gebakken eijeren (vrg. *ἰσχυρῶς* w.s. zva. *ἰσχυρῶς* *ἰσχυρῶς* *ἰσχυρῶς* een soort batiksel, (B.) Rh. — *ἰσχυρῶς* iets tot versiering opleggen, monteren, bv. met goud; kalfsoogen bakken. — *ἰσχυρῶς* iets met me-

fanten, even zooveel strijddarren, 2187 ruiters, en 3685 voetknechten). **222** *zva.* 222 *wie of wat zijn achting, eerbied of ontzag verloren heeft.* 222 *ongev. zva.* 222 (Tj.) — 222 *ongev. zva.* 222 *Rs.* — 222 *achting, eerbied enz. doen verliezen.*

222 — 222 *KN.* breedgerand *v. d. onderlip, wat voor een schoonheid gehouden wordt.*

222 *of 222* — 222 *KN.* langzaam en weinig eten, treuzelen, in het werk; *erg.* 222 — 222 *treuzelen, K. I., 27, volg. Palm v. d. B. geklets, veel praat.*

222 *zva.* 222

222 *KN.* geheel zwart, van vel, veeren, en beenderen van een kip, en van den huid van een neger. 222 *een neger, een moor.*

222 *zva.* 222

222 — 222 *KN.* vooruit steken *v. d. onderlip.* 222 *onwelveogelijke woorden bezigen, WW.*

222 *KN.* vuil, morsig, verontreinigd; gemeen, slecht; een dief of steler van kleinigheden (*erg.* 222 *en 222*). — 222 (*of 222* *WW.*) diefachtig; neiging tot stelen hebben van kleinigheden (*erg.* 222).

222 *zva.* 222

222 *zva.* 222 *waarschijnlijk verkeerde vertaling, en is het de naam van het dier, dat in het Skr. tjama ra genoemd wordt (zie bij 222); anders verbastering van het Skr. sarama d, leef, PK.*

222 *KN.* valsch haar dat men in den haarwring steekt om hem dikker te maken (*en dan geheeten 222? ZG. 1876, 418.*); de staart van een wilden stier aan een lans; naam van een boom, die tot het geslacht van de pijn- of dennen-boomen behoort, de Casuarisboom; naam van een soort van kip met lange, fijne, pluimachtige veeren (*Skr. tjama ra, naam van een beest, de bos gruniens of Tibetaansche koe, met zeer lang haar en lange staart; en een lange borstel, gew. van het staarthaar van den bos gruniens gemaakt,*

om vliegen en andere insecten te verjagen). — 222 *van valsch haar voorzieu.*

222 *KN.* plat voor het vrouwelijke schaamdeel, WW.

222 *eigenn. v. e. panakawan van Ardjoena (Gala-gala).*

222 — 222 *KN.* versnapering, snoeperijen; *erg.* 222 *en 222*

222 *KN.*; 222 *en 222* *de lippen en kaken bewegende, kauwen bv. zooals tandelooze oude lieden doen.*

222 *KN.* 222 *een soort batiksel (B.) Rh.* 222 *lage stand van het water, zoodat de grond hier en daar nog te zien is. Rh. volg. WW. zva.* 222

222 *KN.* — 222 *de lippen gedurig bewegen, dikwijls snoepen, WW. erg.* 222 *enz.*

222 *KN.* een pasgeboren lammetje, geitje of bokje (*erg.* 222).

222 — 222 *zie 222*

222 — 222 = 222

222 *KN.* touw of lijn om een vaartuig te trekken. — 222 *een vaartuig voorttrekken.*

222 *KN.* 222 *een siertje, een beetje, WW.*

222 *KN.* *gew.* 222 *de lippen bewegen, zooals men doet bij het moeijelijk slikken of het inhouden van het lachen. Zoo ook 222 en 222*

222 *zva.* 222

222 *KN.* een klanknabootsend woord voor het schielijk optillen of opligten van iets met beide handen of armen: huup! — 222 *of 222* *met een huup optillen of opgetild worden. — 222 en 222 ook 222 hier en daar vuil, van het aangezicht (erg. 222).*

222 *KN.* 222 *tast toe! Rh. — 222. plat voor pakken, of tasten naar.*

222 *of 222* *KN.* met een wip er opgesprongen. — 222 *enz. met een wip op een ongezadeld paard of ander beest springen (erg. 222).*

ἰῶν KW. *zva.* ἰῶν ἐν ἰῶν — ἰῶν
 ἰῶν ἰῶν ἰῶν KN. een bete broods. — ἰῶν
 ἰῶν ἰῶν verk. ἰῶν ἐν ἰῶν
 ἰῶν aanhoudend iets in den mond kauwen. —
 ἰῶν ἰῶν gedurig van tijd tot tijd wat eten of
 snoepen.

ἰῶν KW. *zva.* ἰῶν
 ἰῶν ἰῶν ἰῶν KN. knorren, *org.* ἰῶν
 ἰῶν ἐν ἰῶν

ἰῶν KN. juist of volkomen overeenstemmend of ge-
 lijkend, juiste gelijkenis, *bv.* van een portret (*org.*
 ἰῶν). — ἰῶν juist op of in iets passen;
 juist of volkomen overeenstemmen met iets, dat
 nagebootst wordt; volkomen gelijken, van een por-
 tret; ἰῶν volkomen rond. ἰῶν ἰῶν
 ἰῶν volle drie maanden, Waj. II. 67, Rh. —
 ἰῶν of ἰῶν op iets anders juist
 passen; juist van pas van grootte voor iets.

ἰῶν KN. dóórdringend, van een gevoel (of smaak),
 dat verder en diep in de zenuwen doordringt; ook
zva. ἰῶν het geheele lichaam verkwikkend,
bv. van een frisschen drank. ἰῶν
 ἰῶν het drong mij door het geheele hoofd,
bv. van het geluid van een zware klok digt bij de
 ooren. — ἰῶν oorverdoovend.

ἰῶν KN. benaming van verschillende soorten on-
 harige padi; ook naam van een land.

ἰῶν KN. een lam; ook een jong geitje of bokje
 (*org.* ἰῶν).

ἰῶν *voly.* Rh. *gebr.* ἰῶν KN een bepaalde hoe-
 veelheid, die men denkt dat juist voor iets noodig zal
 wezen (*org.* ἰῶν). — ἰῶν voor iets een
 juiste bepaalde hoeveelheid stellen; iemand zijn ge-
 noegzaam deel geven of toemeten. — ἰῶν
 ἰῶν *zva.* ἰῶν ἰῶν
 ἰῶν

ἰῶν KN. juist genoeg, juist toereikend, juist ge-
 noeg hebben, overvloed noch gebrek hebben. —
 ἰῶν *iem.* een voldoende onderhoud ge-
 ven. — ἰῶν juist genoeg hebben,
 niet te veel en niet te weinig. — ἰῶν
 juist genoeg, toereikend.

ἰῶν KN. smaad, schimp; versmading (*org.* ἰῶν);
 ook te vlak liggend, te weinig hellend, van een
 dak. ἰῶν smaad. ἰῶν *zie* bij ἰῶν

IV; ἰῶν (Dam. Woe.) gesmaad, bevit worden?
 — ἰῶν of ἰῶν smaden,
 schimpen of vitten op. — ἰῶν ge-
 smaad, gevit; op een ander of elkander smaden.

ἰῶν KN. handgemeen (*org.* ἰῶν).
 ἰῶν (of ἰῶν of ἰῶν) hand-
 gemeen worden in den strijd. ἰῶν
 vleeschelijke gemeenschap hebben.

ἰῶν KW. *zva.* ἰῶν ἰῶν ἰῶν
 KN. gemengd (*org.* ἰῶν ἐν ἰῶν). ἰῶν
 ἰῶν gemengde kalk, kalk met sètzang of koenir
 en klapper water gemengd, om bij de sirik gebruikt
 te worden. ἰῶν eenige onder elkander gemengde
 soorten van bloemen. ἰῶν ἰῶν olie uit
 verschillende bloemen gedistilleerd. — ἰῶν
zva. ἰῶν mengen onder, vermengen met.
 — ἰῶν gemengd met iets, dat er onder
 of bij gedaan is.

ἰῶν ἰῶν KN. naam v.e boom, WW.

ἰῶν KN. steel of stokje, gewoonlijk van
 hoorn, aan de wajangpoppen, om ze in de pisang-
 stam vóór het scherm vast te steken, en aan de
 handen, om die te bewegen; zie ἰῶν Rh. —
 ἰῶν een wajangpop van tjempoerits
 voorzien. — ἰῶν een wajangpop
 van tjempoerits laten voorzien.

ἰῶν KN. een in de vorm van een kroon gevlochten
 deksel over een lijk; en een kroon van woud
 op den top van een berg; ook naam van een berg
 aan het Lawoe-gebergte; een harpoen met drie
 of meer punten (*org.* ἰῶν). ook *zva.* ἰῶν

ἰῶν KN. ontoereikend, niet genoeg; niet
 genoeg geschikt of bekwaam (*org.* ἰῶν ἐν
 ἰῶν); *os.* benaming van een soort van kleine
 prauwen.

ἰῶν of ἰῶν KN. naam van een boom met
 tulpvormige, welriekende, witte of gele, bloemen
 (*Skr.* *tjampaka*). ἰῶν topaas.

ἰῶν KW. *zva.* ἰῶν in Tj. ἰῶν
 WW. *zie* ἰῶν

ἰῶν KN. *zva.* ἰῶν 1. *zie* ἰῶν
 ἰῶν ἰῶν *zva.* ἰῶν
 ἰῶν *zva.* ἰῶν of ἰῶν 1 en

lingen toeschrijft.

Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον KN. *plat voor het vrouwelijke schaamdeel*, WW.

Ἰνδονήσιον KN. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον in het donker, of door zwakheid van gezigt, rondtasten, WW.

Ἰνδονήσιον KW. *zva. Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον KW. *zva. Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον KW. *zva. Ἰνδονήσιον* KN. *mak, tam, vanbeesten; fig. van een mensch. getrouw, handelbaar, en van iemand die veel bij iemand aan huis komt (erg. Ἰνδονήσιον en Ἰνδονήσιον). Ἰνδονήσιον het haar op de groote teenen (erg. Ἰνδονήσιον); en zva. Ἰνδονήσιον lijfknecht — Ἰνδονήσιον een beest temneu, mak maken. — Ἰνδονήσιον tembaar, als een mak beest doen. — Ἰνδονήσιον iem. als een panakawan dienen.*

Ἰνδονήσιον *zie Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον KW. en KN. *de bijslaap; de bijslaap uitoefenen (Skr. tjoembawa, zoen, gezoen. Verg. Ἰνδονήσιον). Zoo ook Ἰνδονήσιον — Ἰνδονήσιον een vrouw zoenen in den zin van beslapen.*

Ἰνδονήσιον KW. *zva. Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον KW. *zva. Ἰνδονήσιον (erg. Ἰνδονήσιον). — Ἰνδονήσιον iets mengen, zameuvereenigen of aanmengen met iets anders. Ἰνδονήσιον gemengd raken; vereenigd raken met iets anders. — Ἰνδονήσιον mengsel, aanmengsel; gemengd van ras of soort, in tegenoverstelling van Ἰνδονήσιον ook zamengesteld, van een woord. — Ἰνδονήσιον vermenging; zamenvereeniging; zamenstelling.*

Ἰνδονήσιον *zie Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον* een soort gestreept goed. WW.

Ἰνδονήσιον KW. *ML. jaloersch, ijverzuchtig; jaloerschheid (erg. Ἰνδονήσιον).*

Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον KN. *naam van een plant, waarvan de vruchten Ἰνδονήσιον evenals tamarinde gebruikt worden om spijzen te bereiden; de bloemen worden gebruikt als Ἰνδονήσιον en sajoer (Ἰνδονήσιον). Rh.*

Ἰνδονήσιον *zie Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον *zie Ἰνδονήσιον ook dialect. voor Ἰνδονήσιον Rh.*

Ἰνδονήσιον 1. KW. *zva. Ἰνδονήσιον* 2. TD. *Ἰνδονήσιον* en Ἰνδονήσιον *zva. Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον KN.; Ἰνδονήσιον *verstomd van*

verwondering (erg. Ἰνδονήσιον). hets. als Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον

Ἰνδονήσιον KW. *zva. Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον *zie bij Ἰνδονήσιον — Ἰνδονήσιον KN. op zijn hoede zijn voor dieven.*

Ἰνδονήσιον KW. *zva. Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον KW. *zuur; KN. Ἰνδονήσιον = Ἰνδονήσιον zie ald.*

Ἰνδονήσιον KN. *Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον zva. Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον *naam van een Chineesch feest.*

Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον KN.; Ἰνδονήσιον KI., *karwats (Tamil sammati of samatti, een Prâkrît-vorm van het Skr. tjarmajasjti. PK. Verg. Ἰνδονήσιον). — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον met de karwats slaan. — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον iets bezigen als karwats.*

Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον K. *van Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον (erg. Ἰνδονήσιον). —*

Ἰνδονήσιον K. *van Ἰνδονήσιον en van Ἰνδονήσιον ook benaming van den pasardag Lègi.*

Ἰνδονήσιον KN. *metalen kom zonder voetstuk.*

Ἰνδονήσιον KN. *het jong van een kat, een jonge kat (erg. Ἰνδονήσιον). WW. van een Ἰνδονήσιον N.*

Ἰνδονήσιον en Ἰνδονήσιον KN. *babbelachtig, praatzuchtig. — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον babbelen, sprookjes vertellen. — Ἰνδονήσιον wartaal. Ἰνδονήσιον (of Ἰνδονήσιον Tj.) van den hak op den tak springen? wartaal spreken.*

Ἰνδονήσιον *zie Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον KN. *bevekt, bv. door olie of inkt, ook een zwarte vlek, een moedervlek hebben.*

Ἰνδονήσιον *verb. v. Ἰνδονήσιον? DW. 22.*

Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον KN. *klanknabootsend woord voor het pakken of aanpakken, vooral voor het vlug en kuip handig aanpakken; bv. Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον fluks pakt hij, of pakt hij het aan. — Ἰνδονήσιον de handen niet thuis kunnen houden. WW.*

Ἰνδονήσιον *grondw. van Ἰνδονήσιον als uitroep conform! ook voor quite! bij het apel of na verrekening van een schuld.*

Ἰνδονήσιον *ongeveer hets. als Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον *zie Ἰνδονήσιον*

Ἰνδονήσιον en Ἰνδονήσιον KW. *zva. Ἰνδονήσιον beest; KN. Ἰνδονήσιον dom, domkop (erg. Ἰνδονήσιον). Ἰνδονήσιον zoo dom als een beest.*

Ἰνδονήσιον KN. *ongecoordloofd, waarvan men zich onthou-*

සිහිමත්ත KN. moede *v. h. hart*, verdrietig. WW. අනුමත්ත *ook wel අනුමත්ත or අනුමත්ත* KN. ten einde, afgebroken of afgeknot. — අනුමත්ත *iets, zooals een verhaal, eindigen of afbreken; een weg afsluiten.*

සිහි or සිහි *KW. het geluid voor het steken in een week voorwerp, zooals een pisangstam, zva. ඉලුසානු *ook steken blijven, uitscheiden. සිහි නු හි* het herhaald geluid van een menigte, *pijlen* *bv., die ergens, zooals in den grond, met de punten in steken en blijven zitten. — සාහිසිනු or සාහිසිනු en සිහිනු නු* zie boven. — සාහිසිනු *en සාහිසිනු or සාහිසිනු* zie beneden.*

ඉතරනු = ඉතරනු
 සාහිසි *KW. zva. සාහිසි*

සාහිසි KN. lange Spaansche peper (*Skr. tjawja en tjawd.* *Vrg. ඉතරනු සාහිසිනු en සිහි*). — සාහිසිනු *naam van een soort van kleine slang. 2. wit van kippedrek, ZG. 1870, 292.*

අනුමාන *අනුමාන* zie ඉතරනු

ඉතරනු KN., ඉතරනු KD., අනුමාන *en අනුමාන* *poët.; ඉතරනු* *ML.* proef, beproeving; *ook tot proef, waar wij eens zeggen (vrg. සාහිසිනු en සාහිසිනු);* TP. voor zoo, als, indien. ඉතරනුඉතරනු *proberen. ඉතරනුඉතරනු* had ik het eens meêgenomen (zoo ik het meêgenomen had), dan *enz. — ඉතරනු* *proberen, beproeven; iets passen, toetsen, op de proef stellen. — ඉතරනුඉතරනු* *met of van iets de proef nemen op iets, of om er iets meê te doen. — ඉතරනු* *om te proberen, iets dat dient om iets te toetsen of te beproeven, of om er de proef op te nemen; ook de pen daar men netten meê breidt. ඉතරනුඉතරනු* *proefstuk. — සාහිසිනු* *middel om te beproeven. — සාහිසිනු* *ML. en or. hetzelfde.*

සිහිනු *zie සිහිනු*

සාහිසි KN. magteloos, onvermogen, om iets, dat men wensch, uit te rigten; magteloosheid, onvermogen (*vrg. සාහිසි*). *සාහිසිනු* *zegt men van iemand dien het tegenloopt.*

සිහිනු *zie සිහිනු*

සිහිනු KN.; සිහිනු *en සිහිනු* *rondom zich heen slaan en plassen, zooals bij het baden. Vrg. සිහිනු*

සාහිසිනු *අනුමාන* KN. vuil, smerig *van den grond,*

ook van den mond, of lippen, die bij het spreken vol spog of speeksel zijn.

අනුමාන *zie අනුමාන*

සිහිනු *zie සිහිනු*

සාහිසි *een nachtvogel, die 's avonds en 's nachts op een paal of boomstronk zittende, onophoudelijk het geluid නු නු laat hooren en daarom ook සාහිසි* *genoemd wordt. සාහිසිනු* *voor hij steekt telkeus den mond er in.*

සාහිසි 1. KN. het overblijfsel van de widjen, als de olie er uitgeperst is, *dat door de Javanen geyeten wordt. 2. ML. Pers. zweep. Zie සාහිසිනු*

සාහිසි TP. *zva. සාහිසිනු — සාහිසිනු* *zva. සාහිසිනු* *en සාහිසිනු* *ook wel voor අනුමාන*

සාහිසි KN. naam van een insect: de katjangluis, een soort van platluis, die de katjang verwoest (*vrg. සාහිසිනු*). — සාහිසිනු *zie සාහිසිනු*

අනුමාන KN. juist gelijk, *bv. van grootte, juist overeenkomen, zooals rekeningen. — සාහිසිනු* *zie අනුමාන*

අනුමාන *සාහිසිනු* *zva. සාහිසිනු — සාහිසිනු* *සාහිසිනු* *zva. සාහිසිනු* *සාහිසිනු* *zva. සාහිසිනු*

ඉතරනු *zie ඉතරනු*

සාහිසිනු = සාහිසිනු

සාහිසිනු *Mal* vuile, onkuische taal spreken.

ඉතරනු KN. dwergachtig; dwerg. — ඉතරනු *als een dwerg, bv. loopen; de dwergen, als een soort mismaakte menschen; ook woonplaats van dwergen.*

සාහිසි *of සාහිසි* KN. flauw, *gew. in een figuurlijke beteekenis; ock onbevallig (vrg. සාහිසි).*

ඉතරනු *en ඉතරනු* KN. ezelsdom (*waarschijnlijk voor ඉතරනු* *en verkort in samenstelling voor ඉතරනු*

සාහිසිනු *of සාහිසිනු* *volg. Rh. ook සාහිසිනු* *enz. KN. in het water staande met beide handen op het water kletsend verschillende geluiden maken (vrg. සාහිසිනු* *en සාහිසිනු).*

සාහිසිනු *සාහිසිනු* *zva. සාහිසිනු* *සාහිසිනු* *සාහිසිනු* *of සාහිසිනු* KN. slag of klap met de vlakke hand.

සාහිසිනු *සාහිසිනු* *aanhoudend met de vlakke hand slaan. සාහිසිනු* *සාහිසිනු* *zoo muggen vangen; spr. — සාහිසිනු* *met de vlakke hand slaan; iemand met de vlakke hand een*

slag geven. ἄνηρησις of ἄνηρησις ook een
fooi vragen, bij een koop of verkoop, en het spel.

— ἄνηρησις elkander met de vlakke hand
slaan; ἄνηρησις of ἄνηρησις een fooi
bij koop, verkoop of het spel.

ἄνηρησις KN. het in den grond zittende einde van
iets, bv. van een staak, paal, stek of plant; een
puntig hout, daar men gateu meê maakt om ka-
tjang, djarak, enz. te poten. ἄνηρησις^ο een huis,
waarvan de palen in den grond, en niet op neuten
staan. — ἄνηρησις met het einde in den grond
zitten; en afvallen, van boomvruchten (verg. ἄ-
νηρησις ἄνηρησις en ἄνηρησις). uit de hoogte
op den grond vallen, (zoo van dieren: Tj.) — ἄ-
νηρησις iets met het einde in den grond
steken, zetten of planten; de rijststamper (ἄνηρησις)
insteken, in de rijst om die te stampen.

ἄνηρησις KN. laag, fig. gemeen; zie ook ἄνηρησις

ἄνηρησις KN. een kleine flesch, een flacon voor reuk-
werk; ook een priem om een gat ergens in te ste-
ken of iets vast te steken (verg. ἄνηρησις). —
ἄνηρησις met een priem een gat steken; iets met
een priem vast steken. — ἄνηρησις^η meervoud.

ἄνηρησις KN. afgenomen, van iemands apanage rijst-
velden, zoodat hij minder heeft dan vroeger; ook
koepok-inenting, zva. ἄνηρησις — ἄνηρησις
van iemands velden wat afnemen; de pitten uit
de tamarinde halen of uitpellen; woorden uit een
brief of boek ontleenen, aanhalen of overnemen;
ook vaccineren. — ἄνηρησις^η mv., en eenige
(plantjes bv.) uit een aantal uitkiezen, uitkippen;
iets kleins uitpellen, uithalen; (verplanten, ver-
plaatsen; gelijkelijk verdeelen. G.).

ἄνηρησις KN. dom, domoor, botterik (verg. ἄνηρησις
ἄνηρησις ἄνηρησις en ἄνηρησις).

ἄνηρησις KN. planten in de modder, en dus in 't
bijzonder padi, SG.

ἄνηρησις KN. vaal, bleek, van baktsiel; flauw,
zonder uitdrukking, van een gelaat; eenvoudig;
zonder versiering, van het meublement van een
huis; zonder boonen, van een veld.

ἄνηρησις KN.; ἄνηρησις ἄνηρησις ἄνηρησις
ἄνηρησις een mooi, mollig gezicht, met groote oogen,
van een vrouw.

ἄνηρησις KN. prik, steek; priem om meê te prik-
ken of te steken (verg. ἄνηρησις). — ἄνηρησις
ἄνηρησις prikken, prikken of steken in, een prik
geven (verg. ἄνηρησις); ook aderlaten (verg. ἄ-
νηρησις), — ἄνηρησις ἄνηρησις prikken of steken
met.

ἄνηρησις KN. priem, naald of iets dergelijks,
om meê te steken of een gat te maken (volg. Rh.
het zoo gemaakte nl. doorlopende gat verg. ἄνηρησις
ἄνηρησις) (verg. ἄνηρησις en ἄνηρησις). — ἄνηρησις
ἄνηρησις met een ἄνηρησις steken in,
doorsteken. — ἄνηρησις ἄνηρησις steken met.
ἄνηρησις KN. ἄνηρησις het huis stil verlaten. WW.

ἄνηρησις klanknab. zva. ἄνηρησις ἄνηρησις plat voor
kind. (Men.) WW. en ἄνηρησις

ἄνηρησις TP. zva. ἄνηρησις

ἄνηρησις KN, pulletje, porceleinen fleschje, voor
reukwerk; ook een kleine drinkbeker. volg. Rh. ook
zva. ἄνηρησις

ἄνηρησις KN. — ἄνηρησις^η zich uitstrekken van de
armen bij het zwemmen, WW. zie ἄνηρησις^η enz.

ἄνηρησις zva. ἄνηρησις een flacon voor reukwerk,
ZG. 1877, 20.

ἄνηρησις KN. een jonge kikvorsch, die het staartje
nog heeft, maar nog geen poten (verg. ἄνηρησις).

ἄνηρησις zva. ἄνηρησις

ἄνηρησις KN.; ἄνηρησις ἄνηρησις wegens zwakheid van
gezicht (of wegens den duister, B. J. XXIX, 14,
CS.) rondtasten, en overal tegenaan stooten.

ἄνηρησις 1. goed duidelijk, goed hoorbaar, verstaan-
baar of leesbaar (verg. ἄνηρησις en ἄνηρησις); be-
paalde aanduiding; ook van een bepaalde voorzeg-
ging. — ἄνηρησις bepaald aanduiden of aanwijzen;
van iemand iets bepaald zeggen. — ἄνηρησις ἄνηρησις
ἄνηρησις goed duidelijk maken, goed en nauwkeurig
opnemen.

ἄνηρησις KN. blind, van de sparrebouters, die door
de kinderen blind gemaakt worden door een deukje
in de oogen te geven, om er meê te spelen, half
blind zoodat men bijna niet meer zien kan, of
blind aan één oog, van een mensch (verg. ἄνηρησις
ἄνηρησις en ἄνηρησις). — ἄνηρησις een sparrebou-
ter blind maken; fig. iemand de oogen verblinden,
blinddoeken, verschalken.

ἄνηρησις LN. een vrouwelijke bediende aan het hof (Skr.

tjéti, een vrouwelijke bediende). — ἡ κριση als tjéti aan het hof dienen.

ἡ κριση LN. het voorste gedeelte van de bēbēd als gordel om den middel geslagen, *zoals dikwerf buf-feldrijvers gekleed zijn en knapen, als zij aan 't werk zijn.* ἡ κριση of ἡ κριση is ook de wijze van kleeding van de pānā-kawans en van de sântānā in hun kinderjaren, als ook van elk jongeling, wanneer hij in de Kraton komt, met het bovenlijf bloot en loshangend haar met kammen (Hindi *tjotā*, klein, jong, *erg.* ἡ κριση bij ἡ κριση). — ἡ κριση zoo gekleed; zoo gedragen, van het kleed.

ἡ κριση KN.; ἡ κριση een kris, of ook een zwaard aan de regter- of linkerzij, en meer naar voren, in den gordel dragen, *zoodat men hem gemakkelijk uit kan trekken. Zoo mag men niet over de aloen-aloen gaan, en zoo is het ook ongepast in het openbaar te verschijnen.* — ἡ κριση op die wijze gedragen, van een kris; ook de kris zelf, B. T. Dj. 86, 6 v. o.

ἡ κριση (of ἡ κριση K. 16, 35.) KN. onbekwaam, van iemand die ongeschikt is tot iets, dat hij te doen heeft; gebrekkig van een lichaamsdeel tot het noodig gebruik; in verlegenheid, als men niet heeft wat men noodzakelijk hebben moet. — ἡ κριση om zich te behelpen, tot behulp, bij gebrek van beter.

ἡ κριση KN. stijf *bv. van de vingers.*

ἡ κριση KN. onbehoorlijk zitten, *bv. met de brenen wijf van elkaar*, WW.

ἡ κριση ἡ κριση KN. ἡ κριση in verlegenheid zijn, magteloos, *bv. door het gemis van de noodige middeelen om iets te doen*, WW.

ἡ κριση KN. ἡ κριση stil zitten zonder te spreken in gezelschap, WW.

ἡ κριση KN. 1. *zva.* ἡ κριση Rh. 2. *naam van een riviervisch, die op kakap gelijk.* 3. *ladder bij het arēntappen in gebruik*, ZG. 1882, 135. 4. *een toestel aan den rand der bosschen, dat een binnendringend varken op het lijf valt*, SG. 5. *een soort van groote olie*, paardevlieg, karbouwevlieg; een vloot (ook een uitslag op de huid, G.) ἡ κριση° een brutale, vrijpostige, vent. ἡ κριση als een paardevlieg; vrijpostig, brutaal; ook *zva.*

ἡ κριση GR.

ἡ κριση KN. — ἡ κριση gereed zijn, bij de hand liggen. — ἡ κριση gereed houden, bij de hand leggen. WW.

ἡ κριση in *zamenstelling*, anders ἡ κριση onverwachts bijten, een beet of snauw geven, *gew. van een hond* (*erg.* ἡ κριση). ἡ κριση onverwachts bijten en een snauw geven, *fig van iemand* die een ander gaarne een snauw geeft.

ἡ κριση KN. lasch, uitgekeept einde van een balk om het met een ander te verbinden; een metalen plaat voor aan de ἡ κριση van de vrouwen; een dergelijke plaat van een diender (*erg.* ἡ κριση). — ἡ κριση *zamenlasschen; ook iets, zooals een olie*, vangen, door met de opene hand er naar te strijken en die dan op het juiste oogenblik te sluiten (*erg.* ἡ κριση en ἡ κριση). — ἡ κριση iets in een lasch doen sluiten en verbinden met iets anders. — ἡ κριση het *zamen-gelasschte*, verband.

ἡ κριση KN. het gehemelte in den mond; ook het zacht gehemelte in den gorgel (ἡ κριση). — ἡ κριση aan het gehemelte kleven; lang aan het gehemelte blijven, van een erg bittere smaak.

ἡ κριση KN. de heup. — ἡ κριση of ἡ κριση ontdekt worden, *bv. van een misdadiger.* — ἡ κριση iets, *zooals een misdaad*, aan den dag brengen; een vuur aanwakkeren, opstoken.

ἡ κριση zie ἡ κριση

ἡ κριση KN. vorm; en het voorhoofd van een paard; *ML.* drukken. stempelen, zegelen. ἡ κριση gelijk van vorm. ἡ κριση *ML.* zegelkantoor. — ἡ κριση iets vormen; iets vormen in een vorm, *zooals baksteen*; in een vorm gieten, *zooals kogels*, juist nabootsen; iets, wat door een ander gezegd is, juist teruggeven; *ML.* *zva.* ἡ κριση drukken, stempelen, zegelen. ἡ κριση een steenbakker. — ἡ κριση 1. vorm, waarin iets gevormd of gegoten wordt. 2. *kw.* een wrat. — ἡ κριση steenbakkerij; *ML.* drukpers.

ἡ κριση KN. een enkele keer, *zooals een dag*, verzuimd, ook (of ἡ κριση) *ben. v. e. districtshoofd in WJ.* Rh. — ἡ κριση iets, *zooals het vasten* een enkele keer verzuimen of nalaten.

207 KN. iets daar men iets meê raakt, om het
 weg te schuiven, naar zich toe te halen of uit te
 peuteren (vrg. 207 en 207). — 207
 met iets, zooals een stok, wegschuiven, enz.
 207 of 207 KN. niet diep; ook van
 een wond en van iemands verstand, van een niet
 diep in den grond geschoten penwortel van een
 boom (tegenover 207) W. II, 61, 9; on-
 diepte.
 207 KN. troffel, metselaarstroffel; ook schep
 of schup voor allerlei gebruik, voorn. voor het toe-
 dienen van de rijst aan de werklieden; ook hoos-
 vat (vrg. 207 en 207). — 207
 207 iets met een 207 scheyppen.
 — 207 iemand zijn portie geven. —
 207 iemands bepaalde portie.
 207 zie 207
 207 KN.; 207 met losse steken een wei-
 nig digt naaijen; in het geheugen prenten, onthou-
 den; iets begrijpen. — 207 aanteekenen,
 opteekenen. — 207 aanteekening; nota;
 207 notitie-boek of -boekje. — 207
 zakboekje.
 207 KN. een nijptang; ook een nijptangetje om
 het haar van de baard uit te trekken. 207
 207 zich het haar van de baard met een tan-
 getje uittrekken. — 207 iets met een nijp-
 tang of tangetje uittrekken.
 207 KN. het geluid tjt o et: geknik, zooals
 wanneer men de gewrichten van de vingers laat
 knikken. — 207 dat geluid geven of maken.
 — 207 met de hand het bovenste gedeelte
 van een halm van het onderste op het veld aftrek-
 ken, zoodat het dat geluid maakt; één vinger of
 de gezamentlijke vingers doen knikken. — 207
 207 mv. ook padi snijden al loopende over de
 galëngaus, in zwaar bevolkte streken heeft ieder
 daartoe het regt, mits niet stilstaande en niet
 van de galëngau afgarnde, nl. in streken waar
 niet bestaat 207 (zie bij 207)
 207 KN. klap of klappend geluid, dat men
 maakt met de duim en middelste vinger; ook vast-
 houdend, niet geneigd om te geven (vrg. 207).
 — 207 zoo klappen. — 207
 en tegen iemand of een beest zoo met duim en vi-

ger klappen. — 207 met iets, bv. met
 vinger en duim, zulk een klappend geluid maken.
 207 KN. kneep met de duim en de knokkel
 van de gebogene voorste vinger (vrg. 207);
 ook naam van een uit këtan bereide lekkernij,
 van een taaije rekbare substantie. — 207
 207 knijpen, als boven.
 207 KN. — 207 trotsch, hoogmoedig.
 WW. — 207 wegsپatten. Vrg. 207
 207 bij 207 (B.) Rh.
 207 KN. slaperig, zwaar van de oogleden, WW.
 207 iets, waarmede men iets opwipt en voort-
 gooit of wegsmit; ook koepokinenting, ingeëut
 worden; zich laten inenten (vrg. 207 en 207).
 207 de mantri voor de koepok-
 inenting. — 207 iets met een stok of iets
 dergelijks opligten en voortgooijen of wegsmiten;
 een bediende wegsپagen; ook de koepokken inenten.
 — 207 iets bezigen, om iets op te wip-
 pen en weg te smijten; ook een kind laten inenten.
 207 het uitkomen, uitdringen of uitloo-
 pen van iets wecks uit een opening, zooals etter
 uit een opene zweer volg. Rh. liever uitspuiten
 van dikke vloeibare stof, doch ook wel van water
 bv. geperst uit een blaas (vrg. 207).
 207 plat voor 207 niet bestand
 of in staat. 207 een periode van de
 padigrovi, als de vruchten melkachtig van inhoud
 zijn, SG. — 207 en 207
 uitloopen enz. van iets weeks; zich ontlasten, van
 een zweer; ook plat voor ontlasting, afgang heb-
 ben.
 207 volg. Rh. verkeerde uitspraak voor
 207 — 207 ook plat voor
 sterven, K.
 207 en 207
 207. 207 enz., maar in grooter massa.
 207 ook uit de hand slibberen of
 zich wringen, van een visch of iets dergelijks.
 207 KN. 207 spraakzaam van een vrouw
 die aardig en veel praat. WW.
 207 KN. 207 er bedroefd uitzien. WW.
 207 KN. 207 zonder haperen, in het
 spreken. WW.
 207 zie 207

hoofd achterover, van een kind. — ἰν ἰν ἰν
eig. als een snuit, voor opgezwollen van boven-
lip.

ἰν ἰν ἰν KN. naam van een grooten vogel met lange
hals, die zich voornamelijk in de rijstvelden op-
houdt; ook naam van een lange dunne soort van
ἰν ἰν ἰν

ἰν ἰν ἰν KN., ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν rank, tenger, meest-
al van vrouwen gezegd (vrg. ἰν ἰν ἰν).

ἰν ἰν ἰν KN. iemand die ergens geplaatst is om iets
van verre gade te slaan; en zva. ἰν ἰν ἰν
verspieder; ook klein wachthuis aan een binnen-
weg (Rembang, te M.). ἰν ἰν ἰν zich ergens
posteren om iets uit de verte gade te slaan; spi-
onneren; achterhoede; ook zich laten hooren, om
te kennen te geven waar men is (vrg. bij ἰν ἰν
ἰν en ἰν ἰν ἰν).

ἰν ἰν ἰν KN. een jonge aap (ἰν ἰν ἰν). — ἰν ἰν
ἰν zva. ἰν ἰν ἰν ook benaming van een kind
van omtrent vier maanden, omdat het dan schreeuwt
als een jonge aap.

ἰν ἰν ἰν KN. gehuil, geschreeuw, van een kind (zie
ook bij ἰν ἰν ἰν en vrg. ἰν ἰν). ἰν ἰν ἰν ἰν
ἰν huilen, van een kind. — ἰν ἰν ἰν ἰν huil-
len, van een kind, als het gevallen is. ἰν ἰν ἰν
ἰν een kind aan 't huilen brengen, bv. door
het te plagen. — ἰν ἰν ἰν ἰν huilen, bv. als
men geplaagd wordt (een zacht huilend, kweleud,
geluid. G.).

ἰν ἰν ἰν KN. verwonderd opkijken, of staan of zit-
ten te kijken.

ἰν ἰν ἰν KN. — ἰν ἰν ἰν zva. ἰν ἰν ἰν zie
ἰν ἰν ἰν

ἰν ἰν ἰν ἰν KN. smal, van wit katoen (ἰν ἰν ἰν),
ter breedte van een el of vier span; (vrg. ἰν
ἰν ἰν)

ἰν ἰν ἰν KW. zva. ἰν ἰν en voorbarig, van iemand
die komt of handelt, vóór dat hij geroepen of be-
volen is (vrg. ἰν ἰν ἰν). — ἰν ἰν ἰν KN.
zva. ἰν ἰν en voorbarig. ἰν ἰν ἰν ἰν zva.
ἰν ἰν ἰν ἰν het er sterk op gezet hebben. ἰν
ἰν en ἰν ἰν ook zva. ἰν ἰν en ἰν ἰν

ἰν ἰν ἰν het met uitgestrekte armen van zich af-
houden; fig. het oneens zijn; vrg. ἰν ἰν — ἰν

ἰν ἰν van zich afhouden als boven; fig. tegen-
gaan, weerstreven.

ἰν ἰν ἰν KN. kruidnagel; klaver, in het kaartspel.

ἰν ἰν ἰν KN. gespleten, van hoeven; gebroken er bij
hangen, bv. van een tak van een boom, in twee
armen zich scheiden, van den stam van een boom.
— ἰν ἰν ἰν een deel van een geheel af-
snijden.

ἰν ἰν ἰν of ἰν ἰν KN. ondeugend meestal van kin-
deren. WW.

ἰν ἰν KN. kopje, kommetje, bekertje (vrg. ἰν ἰν ἰν
ἰν).

ἰν ἰν KN. 1. uitgebreid, een groote ruimte beslaan;
ruim, wat wijd van elkander, bv. zitten. 2. bar,
onvruchtbaar, van den grond; ἰν ἰν magere
sawahs, SG. zva. ἰν ἰν ἰν

ἰν ἰν KN. jonge, nog niet rijpe, kokosnoot (groter
dan ἰν ἰν ἰν ἰν, maar jonger dan ἰν ἰν ἰν). —
ἰν ἰν de wasdom van een ἰν ἰν hebben, van een
kokosnoot. — ἰν ἰν ἰν (eig. zva. nog niet rijp of
volwassen) een kind boven de zes jaar.

ἰν ἰν TP. zva. ἰν ἰν

ἰν ἰν of ἰν ἰν KW. naam van een poortwach-
ter aan het paleis van Batára-Goeroe, ook ἰν
ἰν ἰν en ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν of ἰν ἰν
ἰν ἰν ἰν ἰν (W. I. 25, 3.) in B. ἰν ἰν ἰν
gelijk Tjingkara, enz.

ἰν ἰν zie ἰν ἰν ἰν ook zva. ἰν ἰν zva. ἰν
ἰν ἰν (Men.)

ἰν ἰν ἰν zie ἰν ἰν ἰν

ἰν ἰν ἰν of ἰν ἰν KN., ἰν ἰν ἰν poet., ou-
eenig. — ἰν ἰν ἰν ἰν of ἰν ἰν ἰν ἰν
ἰν oneenigheid, oneenigheid hebben.

ἰν ἰν ἰν zie ἰν ἰν ἰν

ἰν ἰν ἰν KN. de sneb van een schuit of kano; ook
het bovenuitstekende hoofd van de achtersteven.

ἰν ἰν ἰν KN. door braden, of ook in de zon, ge-
droogde rijst (ἰν ἰν). ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν zulke ge-
droogde rijst, gemeugd met gesmolten Jav. suiker.
— ἰν ἰν ἰν gekookte rijst zoo drogen.

ἰν ἰν ἰν ἰν KN.; ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν vuil met een
houtje of iets dergelijks in of op iets scheppen (vrg.
ἰν ἰν ἰν ἰν).

ἰν ἰν ἰν KW. en KN. zva. ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν en
ἰν ἰν ἰν ἰν het zich verlustigen of vermaken,

of zeggen (erg. արդարև արդար) — մինն մեռածը
 bij verkorting; verkort; verkorting, abbreviatie.
 Վիդարան KN. — Վիդարան op zijde vliegen, WW.
 Վիդարան KN. — Վիդարան een weinig vooruit zitten
 of staan om beter gezien te worden.
 Վիդարանը KN. al wat dient om als een haak iets,
 zooals een vensterluik, tegen te houden of vast te
 zetten; ook fig. zva. մանրամասն (erg. մանրամասն
 և յողորմելու) — Վիդարանը hakende tegen-
 houden. անվիդարանը blijven haken; terugge-
 houden, verhinderd, belet worden.
 Վիդարանը KN. 1. al wat, zooals een stut, steun,
 staak of spaak, dient om iets vast te zetten, zoo-
 als een deur om die open, of ook wel dicht, te
 houden (erg. մանրամասն). 2. een roede, lengte-
 maat van twaalf Rijnlandsche voeten; ook եղև
 սոցա եղևնի մանրամասնը een landmeter. — մանրամասնը
 1. met een tjéngkal vastzetten, stutten; fig. onte-
 vreden zijn, zich onvoldaan gevoelen door onbe-
 vredigde drift of hartstogt, zva. արդար 2.
 met een roede meten, opmeten. — մանրամասնը
 tot tjéngkal doen dienen of bezigen. — մանրամասնը
 de inhoud van een opmeting met de roede
 in 't vierkant.
 Վիդարանը KN. iets dat men tot uitgraven bezigt,
 kleiner dan Վիդարանը — Վիդարանը՝ iets
 uitgraven met een Վիդարանը
 մանրամասնը zie bij մանրամասնը
 Վիդարանը KN. 1. մանրամասնը weêrpijn in den arin
 onder den oksel hebben; erg. արդար — մանրամասնը
 սոցա de wade van den arm onder de armholte
 (erg. մանրամասնը և Վիդարանը). 2. — մանրամասնը
 KN. ongezeggenlijk, moeijelijk te regeren, WW.
 մանրամասնը KN. մանրամասնը blijven waar men is; bij
 dat waar men aan bezig is, volhouden, WW.
 մանրամասնը of մանրամասնը KN. — մանրամասնը of մանրամասնը
 սոցա het hoofd knikken en terugtrekken bij
 het tandakken. (Tj.) Rh. Verg. արդար սոցա մանրամասնը
 և Վիդարանը
 մանրամասնը KN. benaming van een gènding. — մանրամասնը
 սոցա Վիդարանը onder de armen dragen. — մանրամասնը
 սոցա wat voor de hand ligt; het eerste, het beste.
 (erg. մանրամասնը).
 մանրամասնը KN. անվիդարանը zwicken, zich verzwik-
 ken, een pees verstuiken, vooral van een kind,

dat niet voorzigtig genoeg gedragen wordt; fig.
 zva. արդար
 մանրամասնը և մանրամասնը KN. hoog gelegen en van
 beneden zichtbaar, zooals een huis op een heuvel.
 մանրամասնը naam v. e. zeevisch, և Վիդարանը
 մանրամասնը KN. de wade of knieoksel (erg. մանրամասնը
 սոցա). Zou ook մանրամասնը
 մանրամասնը KN. Վիդարանը ook wel մանրամասնը
 schrijdelings met de beenen op een paard of rijbeest
 gaan zitten; op een rijbeest springen of stijgen
 (erg. Վիդարանը).
 Վիդարանը KN. verminderd, te min (erg. մանրամասնը
 Վիդարանը և մանրամասնը); և een houten hamer,
 bij smeden van gongs in gebruik. — Վիդարանը
 սոցա verminderen, afnemen, aftrekken; iets ver-
 snellen, sneller doen; և een strikvraag doen,
 door een strikvraag vangen of verschalken (erg.
 մանրամասնը). — մանրամասնը verschalking
 door een strikvraag.
 մանրամասնը KN. մանրամասնը iemand een bits aut-
 woord geven, bits afwijzen of afsnauwen.
 մանրամասնը KN. een stuk bamboe, waaraan iemand
 de beide armen op den rug vastgebonden worden,
 om hem te boeijen. — մանրամասնը
 մանրամասնը KN. zich snel of schielijk omdraaijen.
 Վիդարանը KN. zva. մանրամասնը
 մանրամասնը արդար մանրամասնը of մանրամասնը KN; մանրամասնը
 սոցա մանրամասնը of մանրամասնը iets langs, bv. een kop-
 mes of grasmes, of ook een kris, in of tusschen
 den gordel steken of hebben. — մանրամասնը
 սոցա iets ergens in den gordel steken. — մանրամասնը
 of մանրամասնը in den gordel gestoken of gedragen.
 մանրամասնը zie մանրամասնը
 մանրամասնը և մանրամասնը of մանրամասնը KN. een dwarshout of
 lat, waarop bv. een vogelkooi boven op een paal
 rust. — մանրամասնը մանրամասնը of մանրամասնը de eene
 hand in de zij zetten (erg. մանրամասնը).
 մանրամասնը of մանրամասնը KN. — մանրամասնը of մանրամասնը lang
 tot vervelens toe wachten.
 մանրամասնը KN. een leêren band met zakjes er aan,
 om kleinigheden in te bewaren. — մանրամասնը
 սոցա iets lenigs, zooals een lange zak of een stuk lijnwaad,
 over den schouder dragen, zoodat het over het
 schouderblad neêrhangt. Zie ook մանրամասնը
 մանրամասնը KN. schel geklink (erg. մանրամասնը և մանրամասնը).

ခိဇိယျာ KN. 1. of *ရှမ်းစာအုပ်* de Mal. စာစု
 ရတနာစာအုပ် 2. ခိဇိယျာ — ခိဇိယျာ of ခိ
 ဇိယျာ zich vertoonen, zich laten zien, WW.
 — ခိဇိယျာ *zva.* ခိဇိယျာ *zie* ခိဇိယျာ Rh.

ခိဇိယျာ KN. — ခိဇိယျာ een inlandsch hoofd
 straffen op de wijze, die anders *ခိဇိယျာ* ge-
 noemd wordt. *Zie* ခိဇိယျာ — ခိဇိယျာ
 iem. beschaamd, verlegen maken. — *ခိဇိယျာ*
ခိဇိယျာ beschaamd, verlegen zijn.

ရှမ်းစာအုပ် *zie* ရှမ်းစာအုပ်
 ရှမ်းစာအုပ် of ရှမ်းစာအုပ် KN.; ရှမ်းစာအုပ်
 ရှမ်းစာအုပ် of ရှမ်းစာအုပ် WW. *volg.*
 Rh. ရှမ်းစာအုပ် bevuild met roet of ander
 zwart (*verg.* *ခိဇိယျာ*). *Vrg.* *bij* ရှမ်းစာအုပ်
 ခိဇိယျာ *zva.* *ခိဇိယျာ* en *zva.* *ခိဇိယျာ*

ခိဇိယျာ KN. (ရှမ်းစာအုပ်) de nek (*Skr.* *grīva*. *Vrg.*
 ခိဇိယျာ).

ခိဇိယျာ KN. zeer nijdig of afgunstig, *erger dan* *ခိ*
ခိယျာ — ခိဇိယျာ nijdig bejegenen, opuemen
 of beantwoorden. — ခိဇိယျာ *ခိဇိယျာ* elkander be-
 nijden, afgunstig zijn; elkander nijdig bejegenen.

ခိဇိယျာ *gew.* *ခိဇိယျာ* het boven het water
 of den grond te voorschijn komen, *zoals van een*
visch, duiker of konijn (*verg.* ရှမ်းစာအုပ်). —
ခိဇိယျာ opduiken, boven het water of den
 grond te voorschijn komen; *fig.* zich laten zien,
van iemand, die men in lang niet heeft gezien.

ရှမ်းစာအုပ် KN. uitsteken of uitkomen steken, *zoo-*
dat het te zien is (*verg.* *ခိဇိယျာ*). — *ခိဇိယျာ*
ရှမ်းစာအုပ် of *ခိဇိယျာ* *zva.* *ခိဇိယျာ*
 maar van grooter of dikker voorwerpen. — *ရှမ်းစာအုပ်*
ရှမ်းစာအုပ် iets ergens doen of laten uitsteken.

ရှမ်းစာအုပ် KN.; iemand die voor een ander iets
 gaat uithooren of heimelijk vernemen. — *ရှမ်းစာအုပ်*
ရှမ်းစာအုပ် uithooren; iets uitvisschen, bedektelijk
 naar iets vernemen.

ခိဇိယျာ KN. de gaping van een open bek, muil of
 snavel (*verg.* *ခိဇိယျာ* *ခိဇိယျာ* en *ခိဇိယျာ*).
 — *ခိဇိယျာ* *ခိဇိယျာ* een beest, of kind, doen ga-
 pen, dea bek of mond doen openen. — *ခိဇိယျာ*
ခိဇိယျာ *ben.* v. *figuren* op de breed staande streep van
 een saroeny batik, ZG. 1876, 396, 397.

ခိဇိယျာ KN. het open doen van den mond *bij gebrek*
 aan adem, *zoals door vermoedjenis* (*verg.* *ခိဇိယျာ*
ခိဇိယျာ). *ခိဇိယျာ* aanhoudend bij herhaling den

mond op. *ndoen uit gebrek aan adem.*

ရှမ်းစာအုပ် *zva.* ရှမ်းစာအုပ်
 ခိဇိယျာ KN. *zva.* *ခိဇိယျာ*

ခိဇိယျာ Chin. *benaming van de laatste, luidruch-*
tigste dagen van het Chineseche nieuwjaarsfeest.

ရှမ်းစာအုပ် *zva.* *ခိဇိယျာ*

ခိဇိယျာ KN. 1. een groote houten vork met twee tan-
 den; zulk een vork met weérhaken om er dieven of
 weerspannigen meê te vangen, *bij de politiewachten*
in gebruik. 2. het kind van een achterkleinkind.
ခိဇိယျာ overgrootvaders vader. — *ခိဇိယျာ*
ခိဇိယျာ iemand met een tjanggah vaugen of treffen; iets
 tusschen een spleet doen.

ခိဇိယျာ KN. *wordt gezegd van iemand* die de ge-
 woonte heeft van iemand uit scherts of plaagzucht
 aan te pakken, te knijpen of te slaan. — *ခိဇိယျာ*
ခိဇိယျာ uit scherts knijpen of slaan om te plagen. —
ခိဇိယျာ met veel takken of uitstekende pun-
 ten (*verg.* *ခိဇိယျာ*); ook diefachtig, geneigd
 om iets weg te pakken.

ရှမ်းစာအုပ် KN.; *ခိဇိယျာ* in staat zijn om iets
 te doen; tot iets in staat, voor iets bekwaam zijn;
 een vijand aandurven. *Vrg.* *ခိဇိယျာ*

ခိဇိယျာ KN. *zva.* *ခိဇိယျာ* *ခိဇိယျာ* aanhoudend be-
 spotten, beleedigen, uitarten, Rh.

ရှမ်းစာအုပ် *zie* ရှမ်းစာအုပ်

ခိဇိယျာ *zva.* *ခိဇိယျာ* een vliegend insect, zoo genoemd
 naar het geluid *rèt-nong*, dat het maakt. *Vrg.*
ခိဇိယျာ

ခိဇိယျာ KN. naam v. e. spel met sawopitten, WW.

ခိဇိယျာ *zva.* *ခိဇိယျာ* KN. naam van een lek-
 kernij bestaande uit katjang roedji en meel, WW.

ရှမ်းစာအုပ် *zva.* ရှမ်းစာအုပ် *zie* W.P. 100,
 3 v. o. en *volg.* Rh. *daar te lezen.* ရှမ်းစာအုပ်
 ရှမ်းစာအုပ် ?

ခိဇိယျာ *zva.* *ခိဇိယျာ* andere *ben.* voor de
 vogel *ခိဇိယျာ* Tj.

ခိဇိယျာ KN. stijf, van de nek; verwonderd staan,
 met verwondering staren; ook hardnekkig; stand-
 vastig bij zijn voornemen blijven.

ခိဇိယျာ KN. gevoelig, zeer gevoelig, *bv.* van de buik;
 kleinzeurig; ligt geraakt; weekhartig; ligt schreiend,
 van een kind; ligt vatbaar voor iets, *bv.* *ခိဇိယျာ*
ခိဇိယျာ

ရှမ်းစာအုပ် *zva.* *ခိဇိယျာ*

onthouding of ingetogenheid; het sober hebben, door schrale kost te krijgen; soberheid, matigheid ingetogenheid (Ar. *يَدَة*), oefening in onthouding en ingetogenheid).

ἰνῆ KN. 1. zooveel als in de beide holle handpalmen genomen of bevat kan worden. 2. KN., ἰνῆ KL, gewasschen, van het aangezigt; en zich het aangezigt wasschen, vegen of afvegen; en zoo ook ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ een schep rijst met beide holle handpalmen. ἰνῆ ἰνῆ of ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ het aangezigt met bloed bekleet. — ἰνῆ ἰνῆ iets, bv. zand, de beide holle handen vol nemen. ἰνῆ ἰνῆ (of ἰνῆ) de voeten van iemand tusschen de beide handpalmen vatten, poët. voor ἰνῆ ἰνῆ of ἰνῆ — ἰνῆ ἰνῆ mv., en, het aangezigt of de wangjen met beide handen wasschen; ook, ἰνῆ KL. iemand het aangezigt wasschen. — ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ de beide handpalmen over het aangezigt strijken, zooals de priesters doen na het bidden.

ἰνῆ zva. ἰνῆ
ἰνῆ of ἰνῆ ook ἰνῆ KN. en veelal ἰνῆ of ἰνῆ en ἰνῆ of ἰνῆ, het offerfeest na het einde van de vasten in de maanden Ramēlan en Bēsar; iets op dat feest offeren (Ar. *الضحايا* of met het artikel *الضحايا*), de schapen die geofferd worden na het einde van de vasten op den tienden van de twaalfde maand, misschien verbasterd door verwarring met het Mal. *ari-raja*, feestdag. Vrg. 111); over ἰνῆ ἰνῆ en ἰνῆ zie ZG. 1866, 34.

ἰνῆ KN. gunst, zegen, Ar. *رحم*.
ἰνῆ Ar. *رحمن*, KN. barmhartig, genadig, van God.

ἰνῆ zva. ἰνῆ (Ar. *رحماني*).
ἰνῆ Ar. *رحمة*, KN. genade, barmhartigheid, van God. ἰνῆ terugkeeren tot de genade van God, een Arabisch-Mohammedaanse uitdrukking voor overlijden.

ἰνῆ KN. lustig, niet afkeerig van iets (het tegenovergestelde van ἰνῆ), wel genegen, niet ongenegen; wel lust in iets hebben, met lust iets doen (Ar. *رغب*, gretigheid. Vrg. ἰνῆ). — ἰνῆ genegenheid en welwillendheid betoonen; met lust iets doen of zich voordoen te doen. —

ἰνῆ toegenendheid, welwillendheid.
— ἰνῆ maken dat men lust in iets heeft, door zijn afkeer tegen te gaan.

ἰνῆ zie ἰνῆ
ἰνῆ KW. zva. ἰνῆ blad, loof. ἰνῆ ἰνῆ de bladvormige uiteinden van een langwerpige schild (Men.) en ἰνῆ wenkbrauw (voor ἰνῆ zie ἰνῆ en ἰνῆ Vrg. ook ἰνῆ). — ἰνῆ KW. zva. ἰνῆ KN. nog niet geheel ontwikkelde bladen, die onmiddellijk uit den wortel van een boom spruiten, G. *zolg*. Rh. jonge aren- of klapperbladen tot een soort van bouquet gemaakt, bij bruiloften in gebruik; ook bladfestoen, decoratie met groen. — ἰνῆ als een blad.

ἰνῆ I. zva. ἰνῆ of ἰνῆ strijdperk, de plaats waar gestreden wordt (Skr. *raṇa*, tumult, strijd, gevecht). ἰνῆ of ἰνῆ ook ἰνῆ of ἰνῆ slagveld (Skr. *raṇḍgana*).

II. effen, vlak. ἰνῆ KN. geplaveid.

III. zva. ἰνῆ G.

IV. zie ἰνῆ

ἰνῆ KW. zva. ἰνῆ KN. een meer (ἰνῆ) in 't gebergte, door bergen omringd.

ἰνῆ KW. zva. ἰνῆ

ἰνῆ KW. zva. ἰνῆ
ἰνῆ of ἰνῆ KN. 1. voldaan, tevreden, vergenoegd; tevredenheid, vergenoegdheid. 2. verkorting van ἰνῆ vergenoegd en tevreden; genoeg en tevredenheid. — ἰνῆ genoeg hebben, van iemand dien iets genoeg doet.

ἰνῆ zie ἰνῆ

ἰνῆ KW. zva. ἰνῆ Vrg. ἰνῆ

ἰνῆ KW. zva. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ en ἰνῆ KN. voor loon ergens padi gaan snijden en daar blijven totdat de oogst afge-loopen is (vrg. ἰνῆ). ἰνῆ KW. zva. ἰνῆ

ἰνῆ KW. zva. ἰνῆ en zva. ἰνῆ edelgesteente.

ἰνῆ KN. gebroken, beschadigd, bedorven; bedroefd (Skr. *roegna*, gebroken, beschadigd, Skr. *Ka-roena*, jammerlijk, droevig; *karoena* deernis. Vrg. ἰνῆ). — ἰνῆ beschadigen; bederven;

bedroeven.

արայկոյ կւ. *zva.* արայ

արայկոյ *gew.* արայկոյ արայկոյ կւ. klein en fraai, *zoals van bloemen, loof, snij- en lof-werk of sierraden (vrg. արայիկոյ en արայիկոյ).*

արայիկոյ կւ. aanhoudend door vrucht gevend, *van een vruchtboom*; aanhoudend door inkomeud, *van inkomsten van een land*; aanhoudend door en geregeld werk krijgen, om daarvan te kunnen leven.

արայի կւ. արայի տրեկու.

արայի *voor արայի* zie արայի

արայի տւ. *zie տւ. I.*

արայի կւ. — արայի *wachten op, verlangend uitzien naar, WW.*

արայի կւ. *zva.* արայի 3.

արայի կւ. — արայի schetsen; արայի արայի արայի ieders werk afbakenen.

արայի կւ. *zva.* արայի արայի արայի

արայի կւ. uitvoerigheid (*van արայի արայի* zie ook արայի). արայի արայի արայի in veel snoeren neêrhangen. արայի արայի de bijzonderheden, die een verhaal nitvoerig en sierlijker maken. — արայի արայի uitvoerig; uitvoerig zijn, *in het spreken of verhalen*. — արայի արայի uitvoerig *verhaald*; een versierd verhaal. արայի արայի *zva.* արայի արայի

արայի կւ. *zva.* արայի en արայի արայի (*vrg. արայի*); *zie ook տւ. արայի*

արայի of արայի կւ. *zva.* արայի արայի en արայի (*Skr. ratjana of ratjand, het in orde brengen, schikken, compositie. PK.*) կւ. kwelling, storing van de rust van het gemoed; aanvechting, verzoeking; *zva.* արայի of արայի (*vrg. Skr. wantjana, misleiding. Vrg. արայի en արայի*). — արայի կւ. *zva.* արայի — արայի en արայի կւ. de rust van het gemoed storen; iemand aanvechten. — արայի արայի het aanvechten, aanvechter.

արայի *zie տւ. արայի*

արայի կւ. een stelling, waarop bij de Gàmèlan een արայի արայի of արայի geplaatst wordt. արայի արայի արայի een heel stel gàmèlan. — արայի արայի կւ. water dat door een goot loopt, *volgens de Dàsà-nâmâ*. — արայի արայի de stellingen bij de gàmèlan.

արայի կւ. կւ. — արայի onder velen verdelen, Tj.

արայի կւ. speciaal, bijzonderheid; specificatie. — արայի արայի specificeren, WW. *Vrg. արայի արայի*

արայի կւ. takken of rijzen voor brandhout (*vrg. արայի*). արայի արայի արայի klein brandhout, sprokkelhout, takkebos. — արայի արայի արայի klein brandhout kappen. — արայի արայի արայի gekapt of gesprokkeld klein brandhout.

արայի of արայի կւ. *zva.* արայի en արայի արայի ook *zva.* արայի aanvechting (*Skr. r andjaka, wat aandoening of hartstogt werckt*). — արայի արայի moeilijkheid veroorzaken; onrusten, kwellen; (in verlegenheid zijn, zich ongerust maken. G.).

արայի *zie տւ. արայի*

արայի կւ. omslag, omslagtig.

արայի կւ.; արայի *een tak of takken afslaan, afsnoeijen (vrg. արայի արայի արայի en արայի)*. — արայի արայի *mv.*

արայի I. *zie տւ. արայի* 2. արայի of արայի կւ. — արայի արայի արայի slijpen, wetsen, ook bestormen *bv. een vesting*. — արայի արայի een grove slijpsteen.

արայի կւ. *zva.* արայի կւ. beprikt; met kleine gaatjes, scheurtjes of berstjes; getatouerd. — արայի արայի iets beprikken; ergens kleine gaatjes in prikken; een prikkelend gevoel hebben, op de tong of op den huid. արայի արայի արայի tatoueren.

արայի կւ.; արայի արայի iets vlugtig, in ruwe trekken, alleen in de hoofdtrekken, maken of outwerpen; van iets maar een overslag maken; iets oppervlakkig, globaal berekenen, bij benadering bepalen. — արայի արայի *obj. dem.*; oppervlakkige, globale berekening, opgaaf bij benadering.

արայի արայի *zva.* արայի արայի

արայի of արայի կւ. ongeregeld van gang *v. e. paard*.

արայի of արայի արայի կւ. mank gaan van vermoeidheid.

արայի կւ. *zva.* արայի — արայի կւ. *zva.* արայի en iets in zijn gedachten projecteren; het geraamte van iets gereed maken. — արայի արայի gereed zijn voor iets dat in gedachten geprojecteerd of beraamd

is. — ἄρῆμ κν. wat voor iets, dat geprojecteerd is, in gereedheid gebragt is; een geraante, *bv. van een dak*; de genoteerde voorwerpen voor een te schrijven stuk.

ἄρῆμ κν. geheel klaar; geheel hersteld, *van een zieke of kraamvrouw*; ook eenigzins wijd uitéén geplaatst. — ἄρῆμ wijd uitéén plaatsen. κν. ἄρῆμ wijd uitéén raken, K. 11, 19; *erg. ἄρῆμ* κν. — ἄρῆμ εὐαγ. moeilijk, ongerogeld gaan v. e. *troep menschen, bv. op een naauwen weg.*

ἄρῆμ of ἄρῆμ κν. vlug ter been, Rh.

ἄρῆμ κν. ἄρῆμ εὐαγ. of κν. ἄρῆμ εὐαγ. door beschaamdheid of verlegenheid een onvasten gang hebben, Rh.

ἄρῆμ κν. ἄρῆμ ἄρῆμ of ἄρῆμ ἄρῆμ op weg onafscheidelijk van elkander zijn, steeds samen gaan. *Vrg. ἄρῆμ* WW.

ἄρῆμ ἰ. κ. van ἄρῆμ. en van ἄρῆμ ἰ. κ. nageboorte, *zva. ἄρῆμ ἰ. κ.*

ἄρῆμ εὐαγ. zie ἄρῆμ εὐαγ.

ἄρῆμ εὐαγ. *gew. ἄρῆμ εὐαγ. κν.* gekruld, *zoals van lokken (erg. ἄρῆμ εὐαγ. en ἄρῆμ εὐαγ. ἄρῆμ εὐαγ.).* — ἄρῆμ εὐαγ. een zacht gesprek en vertrouwelijk onderhoud onder wederzijdsch knikken met het hoofd.

ἄρῆμ κν. *zva. ἄρῆμ ἰ. κ.*

ἄρῆμ κν. *zva. ἄρῆμ ἰ. κ.*

ἄρῆμ *zva. ἄρῆμ ἰ. κ.*

ἄρῆμ εὐαγ. naam v. e. *gënding*, WW.

ἄρῆμ εὐαγ. κν. *zva. ἄρῆμ εὐαγ.*

ἄρῆμ εὐαγ. *MI. rēn dam*, ingedoopt, indooopen.

ἄρῆμ κν. ἄρῆμ oud, versleten *van lounwerk en linnengoed*, WW.

ἄρῆμ κν. een mondtromp, *een instrumentje van ijzer of van arēn-hout, of ook van bamboe, dat tusschen de tanden gehouden wordt.* — ἄρῆμ op een ἄρῆμ blazen of spelen.

ἄρῆμ κν. de bladen van de ἄρῆμ WW. een mandje om de aren-suiker in te doen die uit de ἄρῆμ komt, Kr.

ἄρῆμ ἰ. κ. naam van een kleine vrucht, die een bittere smaak heeft en door de Javanen met sambel bij de rijst gegeten wordt; ἄρῆμ εὐαγ. of ἄρῆμ εὐαγ. een groote soort v. ranti, pomme d'amour genaamd, door de Maleyers tamaté geheeten. 2.

κν., ἄρῆμ ἰ. κ. of ἄρῆμ ἰ. κ., ἄρῆμ εὐαγ. of ἄρῆμ εὐαγ. κ., toestel, toerusting; tuig, werktuig; de boeijen; middel om iets te vangen; val; list, listige vond; *ook van verf, als middel om haar zwart te verwen, en zoo iemand te verschalken*, W. I. 186, 3 v. o.; *ook iets, zooals een gebouw, dat ergens toe dient; volg. Rh. ook zva. gewoonte, bv. ἄρῆμ εὐαγ. κν. κν. κν. κν.* het is zij u gewoonte om te stelen. ἄρῆμ εὐαγ. naam van een klein soort geiten. — ἄρῆμ εὐαγ. ἄρῆμ εὐαγ. goed toegerust; goed uitgerust, gecëquipeerd; zich toerusten; en iets, *bv. een schip*, toerusten. — ἄρῆμ εὐαγ. ἄρῆμ εὐαγ. *hetz.*, en op een listige wijze vangen of verstrikken. — ἄρῆμ εὐαγ. ἄρῆμ εὐαγ. *zva. ἄρῆμ ἰ. κ.* Men.; met het noodige toerusten, uitrusten, equiperen. — ἄρῆμ εὐαγ. of ἄρῆμ εὐαγ. *zie ἄρῆμ ἰ. κ.*

ἄρῆμ κν. ketting, keten. — ἄρῆμ εὐαγ. ketenen, in de ketting slaan, aan de ketting leggen. — ἄρῆμ εὐαγ. ἄρῆμ εὐαγ. kettingganger; en de plaats waar de kettinggangers zich bevinden; *zie ook bij ἄρῆμ ἰ. κ.*

ἄρῆμ κν. *zva. ἄρῆμ εὐαγ. ἄρῆμ εὐαγ. κν.*

ἄρῆμ εὐαγ. of ἄρῆμ εὐαγ. κν. zwak, moē in de beenen van ouderdom of van vermoeidheid, WW. *Vrg. ἄρῆμ εὐαγ.*

ἄρῆμ κν. *zva. ἄρῆμ (Skr. r a t a, sterk met iets geoccupeerd).* — ἄρῆμ εὐαγ. κν. met harteleed of weemoed denken aan het verledene of een overledene. — ἄρῆμ εὐαγ. weemoedige herdenking. — ἄρῆμ εὐαγ. κν. *zva. ἄρῆμ κν.* met weemoedige gedachten vervuld worden bij het terugdenken aan het verledene; met weemoed herdacht worden. κν. ἄρῆμ εὐαγ. κν. aanhoudend met weemoedige gedachten vervuld worden.

ἄρῆμ εὐαγ. κν. *zva. ἄρῆμ εὐαγ.*

ἄρῆμ εὐαγ. *zie ἄρῆμ ἰ. κ.*

ἄρῆμ εὐαγ. κν.; ἄρῆμ εὐαγ. κν. en ἄρῆμ εὐαγ. κν. kermen, met hooger toon van stem, dan ἄρῆμ εὐαγ. ook om iets kermen of huilen, aanhoudend lastig aandringen om iets te erlangen; kermend. — ἄρῆμ εὐαγ. κν. gekerm. — ἄρῆμ εὐαγ. κν. algemeen gekerm.

ἄρῆμ ἰ. κ. ἄρῆμ κ. ἄρῆμ κ., afvallen, neēvallen, *van iets dat los gaat of zich los laat*; ontvallen, *bv. van een boek uit de hand*; afgevallen, *bv. van een vrucht van een boom*; fig. gaande worden.

bv. van iemands medelijden (vrg. ᠭᠣᠨᠲᠤᠨᠢᠯᠢᠳᠤ). — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ neerdalen op iem., *zva.* geschonken worden *v. d. gunst of medelijden v. e. aanzienlijke.* — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ neêrvallen op. — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *iets laten vallen uit de hand; een tand verliezen, en doen verliezen; tranen storten; een ongeboren vrucht afdrijven; een zwangere vrouw de vrucht afdrijven; gunst of medelijden gaande maken of zich verwerven.* ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ de talak verleenen aan een vrouw, die dat verlangt. — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *wat afvalt, het afgevallene, afvalsels; ligt afvallend van aard, brokkelig.*

II. KN.; ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ kermen, *met lager toon van stem dan ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ* — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ gekerm.

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *zie ᠭᠣᠨᠲᠤᠨᠢᠯᠢ* — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *lang verwaard kruipgewas, of zoo iets met de handen af- en uit-trekken, ruwweg schoonmaken.* ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *zie ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *verkorting van ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *iem. onderweg opwachten.* ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *zie ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ dat waaraan men zich bij het gaan vasthoudt; zich onder het gaan er-gens aan vasthouden, WW.

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN.; ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ klein en fijn, *van bladen* (in een regte lijn. G.).

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. *zva. ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ ook gebelgd, zva. ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KI. van ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ en ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ zva. ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. een vlaggetje aan een lans.

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ met geweld af-rukken, *bv. blaren of vruchten, rijp en onrijp v. e. boom; de haren uitrukken, met geweld iets afnemen, ontrukken.*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *zie ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *zie ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. *digt inéén, goed aanéén gesloten, zoo-als van een weefsel en een pagèr.* — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *iets digt inéén maken.* — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *iets digt inéén doen sluiten.*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *ook wel, vooral in poëzie, ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. harmoniëren, harmoniërend, accorderend; fig. in harmonie, eensgezind; verzoend; overeenstemmend, overeenkomend, sluitend, passend (vrg. ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ).*

grondvorm ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ. — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ doen har-moniëren; eensgezind maken, verzoenen.

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. af, afgehakt, afgesneden, afgebroken, afgeknapt (*vrg. ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ*). — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ afhak-ken, afsnijden, in eens breken of doorbreken. — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *iets in eens doorbreken; in eens afhakken van; doen afknappen.* — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ of ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ afdoening, *bv. van een koop.* — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *iets zooals een koop of een rechtszaak, afdoen (vrg. ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ en ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ bij ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ).*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *zie bij ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ*
ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *zva. ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. geregeld in de bijzonderheden op elkander volgen, in goede volgorde; ook goed in de bijzonderheden overeenstemmend *met iets anders.*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. regel, orde; gerangschikt (*vrg. ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ en ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ*). ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ rijen, op rijen of re-gels. — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ in groote menigte.

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *zie ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ en ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. in een aaneengesloten rij geschaard (*vrg. ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ en ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ*).

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN.; ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *iets arrangeren, vooraf re-gelen, ordenen; aan personen vooraf ieder een be-paalde taak opdragen; iemand vooraf voor iets dres-seren of oefenen (vrg. ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ).* — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ het gearrangeerde, vooraf geregelde.

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. aanhoudend, druk en le-vendig van het geluid *v. d. gamèlan, van kanon-schoten, enz.*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ hevig schokken, stooten of schudden. — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *acc. pass., van daar kwijnend van gewassen; ook ongevo. zva. ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ Rh.*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. digt, *bv. van het dikke loof van een boom; dik, zooals van een rookwolk; druk, aanhoudend, bv. van een gesprek.* — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *zie bij ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ*

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. sterke of vele beweging of schudding; veel beweging of opschudding in een land; zeer bewogen, ontrust, in het gemoed. — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ zich ontrusten, den moed laten zinken; iemand ontrusten.

ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ KN. af-, uit-, neêrgevallen; af-, uit-, neêrvallen, *van vele voorwerpen (vrg. ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ en ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ).* — ᠮᠤᠨᠢᠯᠢ *iem. medelijden opwekken, gaande maken. Vrg.*

ἄλλο — ἡ ὑπερῆσθαι af-, uit-, neêrvallen enz. mv.; ook op iets neêrvallen. — ἡ ὑπερῆσθαι zwa. ὑπερῆσθαι van de vrucht van een zwangere vrouw.

ἄλλο KN. in een rij achter elkander (erg. ἄλλο ἄλλο en ἡ ὑπερῆσθαι). — ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο of ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο in een rij achter elkander gaan of zich bewegen.

ἄλλο KN. een fijn gevlochten mandje, bv. voor werkmandje of vruchtmandje. — ὑπερῆσθαι zwa. ὑπερῆσθαι fig. overleggen, maar in een kwaaden zin.

ἄλλο KN.; ἡ ὑπερῆσθαι aan flarden; gescheurd, zoodat de lappen er bij hangen; fig. geheel verarmd, geruïneerd. — ὑπερῆσθαι geruïneerd, geheel verarmd zijn.

ἄλλο KN. een soort arenboom, met groote donkerbruine bloem, Kr.

ἄλλο KN. een ligte berst of scheur (die niet door en door gaat); van het hart, bedroefd, hartzeer hebben. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο neemt u het niet kwalijk! tweedragt, tweespalt (erg. ἄλλο ἄλλο). ἡ ὑπερῆσθαι nm. van een poort boven aan de trappen ten zuiden van de Sitinggil in vroeger tijd.

ἄλλο zwa. ἄλλο alleen in ἄλλο ἄλλο hier en daar gescheurd, met veel scheuren (erg. ἡ ὑπερῆσθαι en ἄλλο).

ἄλλο KN. dicht achter of na elkander; kort op elkander volgen (erg. ἡ ὑπερῆσθαι). ἡ ὑπερῆσθαι en ἡ ὑπερῆσθαι op de hielen gevolgd door een ander; onafscheidelijk bij elkander, onafscheidelijk aan elkander gehecht of verkleefd. — ἡ ὑπερῆσθαι of ἡ ὑπερῆσθαι dicht achter of na elkander; dicht bij elkander zich houden; onafscheidelijk bij elkander zijn.

ἄλλο KN. in een rij naast, achter of vóór elkander; en een rist of snoer (erg. ἡ ὑπερῆσθαι en ἡ ὑπερῆσθαι). ἡ ὑπερῆσθαι ἄλλο in een rij naast of achter elkander gaan. Zie ἄλλο BV. ἡ ὑπερῆσθαι benaming van de letter ἄλλο ἡ ὑπερῆσθαι ἡ ὑπερῆσθαι ἡ ὑπερῆσθαι spr. nauw aan elkander gehecht. — ἡ ὑπερῆσθαι rijgen, aan een snoer rijgen (erg. ἡ ὑπερῆσθαι). — geregen zijn, op een rij, vóór elkander. — ἡ ὑπερῆσθαι mv., en aau iets rijgen. — ἡ ὑπερῆσθαι obj. den.; waaraan geregen wordt; bij risten of snoeren; in een rij achter elkander.

ἄλλο KW. zwa. ὑπερῆσθαι

ἄλλο beter ἄλλο KW. zwa. ἄλλο en ἄλλο KN. gebloeind fluweel; en naam van een fraai hertebeest met gevlekte huid (ἄλλο).

ἄλλο KN. de katoenboom, daar de kapoek aan groeit. Eriodendrum anfractuosum DC. Nat. fam. der Sterculiaceae. ἄλλο, ἄλλο, de wilde katoenboom, Salmalia Malabarica S en E. ἄλλο, ἄλλο, naam van een Randoesoort, waarvan het hout tot krisscheden gebruikt wordt.

ἄλλο KW. zwa. ἄλλο

ἄλλο KW. zwa. ἄλλο

ἄλλο KN. belemmerd, opgehouden; geen voortgang hebben. — ὑπερῆσθαι belemmeren, enz.

ἄλλο KW. zwa. ἄλλο erg. ἄλλο en zwa. ἄλλο

ἄλλο KN. traag en sukkelend voortgaan, maar langzaam vorderen (erg. ἡ ὑπερῆσθαι ἄλλο en ἄλλο). — ἡ ὑπερῆσθαι ἄλλο telkens stil staan onder het gaan. — ἡ ὑπερῆσθαι ook wel ἡ ὑπερῆσθαι sukkelend, maar langzaam vordereud; teuteren, teutereud.

ἄλλο KN. I. een weduwe met kinderen, of die een kind gehad heeft; ook een van den man gescheidene vrouw (Skr. r andā). ἄλλο naam van een bakiskel, en een lekkernij. (Tj.) — ἄλλο of ἄλλο naam van een gestreept lijnwaad, ook ἄλλο ben. van bijzondere soorten van een gënding. — ἄλλο weduwstaat; de woning van een weduwe. — ἄλλο fig. eene krisscheë zonder kris. WW.

II. (rondā) Holl. r o n d e, de rondgaande nachtwacht; de ronde doen. ἄλλο het de ronde doen, W. II, 41, 7 v. o. — ἄλλο of ἄλλο wachthuis van de ronde.

ἄλλο KN. talmend, talmend voortgaan, niet voortmaken (erg. ἡ ὑπερῆσθαι en ἄλλο); ook kloutjes meel met eenige andere ingrediënten in water gekookt; deze lekkernij heet ook ἄλλο.

ἄλλο zie ἡ ὑπερῆσθαι

ἄλλο zie bij ἡ ὑπερῆσθαι

ἄλλο KN. langzaam (niet vlug), bv. gaan of schrijven; ook naam van een gënding. — ἄλλο ἄλλο iets langzaam of langzamer doen gaan.

— ἡσυχίᾳ op een langzame wijze gedaan. ἡσυχίᾳ hoe langzaam ook.

ἡσυχία KN. onveilig, van een plaats daar het niet veilig is (vrg. ἡσυχία). — ἡσυχίᾳ langzaam en voetje voor voetje naderen tot een object; volg.

Rh. bep. een stuk wild bedekt en ongemerkt naderen, (zie ook o.a. B. T. Dj. 299, 11 een vijand) (vrg. ἡσυχίᾳ).

ἡσυχίᾳ of ἡσυχίᾳ KN. langzaam vorderen of voortgaan, door uitstel of vertraging; talmen; getalm (vrg. ἡσυχίᾳ). — ἡσυχίᾳ of ἡσυχίᾳ langzaam voortgang maken. — ἡσυχίᾳ vertragen, ἡσυχίᾳ Men. — ἡσυχίᾳ of ἡσυχίᾳ iets langzaam of langzamer doen voortgaan.

ἡσυχίᾳ KN.; ἡσυχίᾳ schrammen, door schrammen kwetsen, zooals van doorns, die ergens langs gaan; fig. iemand valsch behandelen, belasteren, zijn gemoed kwetsen. — ἡσυχίᾳ of ἡσυχίᾳ geschraamd raken. ἡσυχίᾳ obj. den.

ἡσυχίᾳ = ἡσυχίᾳ WW.

ἡσυχίᾳ of ἡσυχίᾳ KN. de westmoeson, de regentijd, in een engeren zin de zevende, achtste en negende māngsā, in een ruimeren zin van de vijfde tot en met de tiende. — ἡσυχίᾳ de wijze waarop de westmoeson heerscht of zich gevoelen laat, bv. zeer nat of bijzonder droog, in het natte jaargetijde geteeld (vrg. ἡσυχίᾳ).

ἡσυχίᾳ KW. zva. ἡσυχίᾳ (een wolk die door den wind voortgedreven wordt. G.).

ἡσυχίᾳ KW. zva. ἡσυχίᾳ (vrg. ἡσυχίᾳ). — ἡσυχίᾳ KN. zva. ἡσυχίᾳ of ἡσυχίᾳ stil houden, ophouden, bv. van schepen, die ergens ankeren.

ἡσυχίᾳ KW. zva. ἡσυχίᾳ

ἡσυχίᾳ zva. ἡσυχίᾳ uitvoerigheid. ἡσυχίᾳ ἡσυχίᾳ KN. slank en welgemaakt.

ἡσυχίᾳ KW. zva. ἡσυχίᾳ — ἡσυχίᾳ KN. met de voeten of poten trappen of stampen; driftig, voortvarend; TP. zva. ἡσυχίᾳ

ἡσυχίᾳ KN. — ἡσυχίᾳ steigeren van een paard, van vreugde opspringen, van een mensch. ἡσυχίᾳ ἡσυχίᾳ of ἡσυχίᾳ freq.

ἡσυχίᾳ zie ἡσυχίᾳ

ἡσυχίᾳ KW. zva. ἡσυχίᾳ

ἡσυχίᾳ KN.; ἡσυχίᾳ van iets het ééne stuk voor, het andere na, afsnijden, vooral van een prooi, waarvan ieder een stuk neemt; volg. WW. naakt uitkleeden, zva. ἡσυχίᾳ — ἡσυχίᾳ of ἡσυχίᾳ een beest, dat een mensch gewond of gedood heeft en tot voldoening aan de bloedwraak geslacht en onder de bloedverwanten verdeeld wordt; ook van een beest, dat om onheil te verhoeden ergens afsjemaakt, geslacht en onder de menschen verdeeld wordt.

ἡσυχίᾳ Ar. radjm; ἡσυχίᾳ KN. iemand steenigen. — ἡσυχίᾳ ἡσυχίᾳ ἡσυχίᾳ of ἡσυχίᾳ schertsende verwenschingen, van een man door een vrouw.

ἡσυχίᾳ KN. een ledikant. Rh.

ἡσυχίᾳ frequentatieve vorm van ἡσυχίᾳ ἡσυχίᾳ bezeten door een boozen geest; ook woedend driftig, zoodat iemand wel bezeten lijkt. Vrg. ἡσυχίᾳ bij ἡσυχίᾳ

ἡσυχίᾳ KN. pakmand, om op den rug gedragen te worden, of, een grooter soort, bij tweeën op een lastpaard.

ἡσυχίᾳ KN.; ἡσυχίᾳ aanrennen tegen, er op instormen (vrg. ἡσυχίᾳ ἡσυχίᾳ); fig. ook dingen of staan naar iets dat bezet is, bv. een post, dien iemand bekleedt, door onderkruipng; (van een ver afgelegen plaats koopgoederen op de markt brengen. G.). — ἡσυχίᾳ een paard of zijn volk tegen of op iemand of iets aan laten rennen.

ἡσυχίᾳ KW. zva. ἡσυχίᾳ verkorting van ἡσυχίᾳ ἡσυχίᾳ KN. 1. broos, van iets dat gemakkelijk met de tanden vermaald wordt (vrg. ἡσυχίᾳ en ἡσυχίᾳ). 2. helder, van de stem.

ἡσυχίᾳ KN. broos, van iets dat ligt breekt, zooals een fijn porceleinen kopje; van edelgesteenten, met berastjes van biunen; in gruis, tot gruis (vrg. ἡσυχίᾳ en ἡσυχίᾳ).

ἡσυχίᾳ gew. ἡσυχίᾳ onyveer hetz. als ἡσυχίᾳ maar niet zoo fijn verbrijzeld, tot gruis, gewreven, bv. van roedjak. — ἡσυχίᾳ slordig en overhaast van werken, bij de padicultuur. SG.

ἡσυχίᾳ ἡσυχίᾳ KN. gekneusd, zooals een riet; ook door wrijving of kneuzing vergruisd of tot gruis gemalen (vrg. ἡσυχίᾳ). — ἡσυχίᾳ iets

door kneuzen vergruizen.

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. benaming van een ooverliersel, dat in het midden een grooten steen heeft (ἡ ἰσοψηφιστικὴ) en twee rijen kleinere er om heen (ἡ ἰσοψηφιστικὴ).

ἡ ἰσοψηφιστικὴ gew. ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. prachtig, heel fraai, van iets fjns of dat fjn gewerkt is; ook schitterend, fraai glinsterend, zooals dauwdruppels. ἡ ἰσοψηφιστικὴ ook naam van een gending.

ἡ ἰσοψηφιστικὴ zie ἡ ἰσοψηφιστικὴ

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KW. zva. ἡ ἰσοψηφιστικὴ

ἡ ἰσοψηφιστικὴ en ἡ ἰσοψηφιστικὴ zie ἡ ἰσοψηφιστικὴ I.

ἡ ἰσοψηφιστικὴ zie ἡ ἰσοψηφιστικὴ

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KW. zva. ἡ ἰσοψηφιστικὴ. wild, niet mak, onhandelbaar, van een rij- of trekbeest (verg. ἡ ἰσοψηφιστικὴ en ἡ ἰσοψηφιστικὴ), boersch, ongemanierd, van een mensch.

ἡ ἰσοψηφιστικὴ ook ἡ ἰσοψηφιστικὴ en ἡ ἰσοψηφιστικὴ of ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. vochtig, nat, drassig, moerassig, van den grond (verg. ἡ ἰσοψηφιστικὴ ἡ ἰσοψηφιστικὴ en ἡ ἰσοψηφιστικὴ 2). ἡ ἰσοψηφιστικὴ of ἡ ἰσοψηφιστικὴ TP. moerassig strand, doorgaans met kreupelbosch begroeid.

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. in fijne straaltjes ueêrdruppelen, van water; in fijne straaltjes regenen. (verg. ἡ ἰσοψηφιστικὴ en ἡ ἰσοψηφιστικὴ).

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KW. zva. ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. gemeen, van een gemeene klasse of soort (verg. ἡ ἰσοψηφιστικὴ).

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. zva. ἡ ἰσοψηφιστικὴ ook wel met suiker bestrooid, — ἡ ἰσοψηφιστικὴ geschikt om ἡ ἰσοψηφιστικὴ van te maken, zóo Waj. I. 188 ἡ ἰσοψηφιστικὴ

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. I. gemeen, van geringe waarde of gering aanzien (verg. ἡ ἰσοψηφιστικὴ). 2. nat, van den grond vloer of bodem (verg. ἡ ἰσοψηφιστικὴ), spraakzaam, gemeenzaam.

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. vergift, om iemand te vergeven (verg. ἡ ἰσοψηφιστικὴ en ἡ ἰσοψηφιστικὴ). — ἡ ἰσοψηφιστικὴ iemand vergeven.

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. gemeen. ἡ ἰσοψηφιστικὴ het gemeene volk, WW. (Tj).

ἡ ἰσοψηφιστικὴ zie ἡ ἰσοψηφιστικὴ

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. 1. alle gelijk, overal gelijk, zoodat er in grootte, hoogte, hoeveelheid, gedaante, enz. geen onderscheid is (verg. ἡ ἰσοψηφιστικὴ). 2. zie ἡ ἰσοψηφιστικὴ

ἡ ἰσοψηφιστικὴ overal gelijk verspreid, van water; ook zva. ἡ ἰσοψηφιστικὴ — ἡ ἰσοψηφιστικὴ of ἡ ἰσοψηφιστικὴ alle gelijk zijn, overal gelijk zijn; alle gelijk, bv. bedeed: overal gelijk, even hoog, bv. onder

water gezet.

ἡ ἰσοψηφιστικὴ of ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. maden in den buik, of ook in de oogen (verg. ἡ ἰσοψηφιστικὴ ἡ ἰσοψηφιστικὴ en ἡ ἰσοψηφιστικὴ).

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. gereed bij elkander in afgepaste hoeveelheden, van drooge ingrediënten voor een mengsel; ben. v. het bosje padi, dat men ouder het suijden in de hand houdt; 4 of 5 ἡ ἰσοψηφιστικὴ vormen een ἡ ἰσοψηφιστικὴ en 4 of 5 ἡ ἰσοψηφιστικὴ een ἡ ἰσοψηφιστικὴ — ἡ ἰσοψηφιστικὴ iets toebereiden met juist afgepaste hoeveelheden van ingrediënten; ook afgepast, gelijkmatig, en van alles wat bv. weten of kennen (verg. ἡ ἰσοψηφιστικὴ); ook een onregelmatige telgang hebben van een paard, Rh. — ἡ ἰσοψηφιστικὴ het in afgepaste hoeveelheden toebereide.

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. alles bij elkander, niet stuk voor stuk; ook de uitstekende houten aan weerszijden van een vaartuig, daar de bamboezen vleugels (ἡ ἰσοψηφιστικὴ) op rusteu; en de punten of uiteinden van het kruis van een kruisuet. — ἡ ἰσοψηφιστικὴ verschillende dingen alle bij elkander nemen, bv. om ze weg te dragen. — ἡ ἰσοψηφιστικὴ een vaartuig van ἡ ἰσοψηφιστικὴ voorzien. — ἡ ἰσοψηφιστικὴ alle bij elkander genomen; een hoop van allerlei bij elkander; een geheel geslacht; iets van dezelfde hoop, van 't zelfde mengsel of hetzelfde geslacht.

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. 1. de verschillende benooidigheden van iemand (bv. voor zijn ambacht) of tot iets (bv. tot het bouwen of zamenstellen van iets; verg. ἡ ἰσοψηφιστικὴ 2. het geruisch van een zachten regen (verg. ἡ ἰσοψηφιστικὴ en ἡ ἰσοψηφιστικὴ). 3. het slot van een geweer. (ophalen, optrekken. G.). 4. KN. arênvorm, Kr. — ἡ ἰσοψηφιστικὴ het aanhoudend geruisch van een zachten regen; aanhoudend zacht regenen. — ἡ ἰσοψηφιστικὴ bijzonder stuk van de verschillende benooidigheden; de bijzondere instrumenten, die tot een gamêlan behooren. — ἡ ἰσοψηφιστικὴ een stel van gereedschappen; ook benaming van één van de keukenbedienden bij een voornaam inlandsch hoofd. — ἡ ἰσοψηφιστικὴ keuken bij een voornaam inlandsch hoofd.

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. gekrabbeld, krabbelig, van schrift.

ἡ ἰσοψηφιστικὴ KN. opgeheven, ontbonden, bv. van een corps pradjoerits; weggenomen, van iets dat door verbinding bestond; ook van iets. moed of kracht.

מקשה^ו Men. *fig.* opgeheven, uit de weg geruind, van *moelijkheden* (org. קטנת). — קטנת *iets* ontbinden, wegnemen, opheffen; losmaken, lostorven (Men.).

קטנת (of קטנת G.) KN. los uit elkander liggend of genomen, *bv.* van een uurwerk of kast (org. קטנת en קטנת). קטנת ook KI. van אקנת (zie אקנת). — קטנת *iets* uit elkander nemen; een tent opbreken; een kleed uittrekken; een sluijer voor het gelaat wegdoen. — קטנת *meervoud*; en paarden afspannen van een rijtuig. — קטנת van het lijf vallen, van een kleed. — קטנת *subst. den.* kw. verderf, verwoesting.

קטנת KW. *zva.* קטנת KN. — קטנת prikkelen op de tong, scherp in den mond; org. קטנת

קטנת KW. *zva.* קטנת

קטנת *zie* קטנת

קטנת KW. *zva.* קטנת *volg.* W.S. 126, KI.

קטנת *zie* קטנת

קטנת קטנת *zie* קטנת

קטנת קטנת *zie* קטנת

קטנת *zie* קטנת

קטנת קטנת KW. *zva.* קטנת קטנת

קטנת *zie* קטנת קטנת ook *zva.* קטנת = קטנת 4. R.I.

קטנת *zie* קטנת

קטנת *zie* קטנת — קטנת *zie* קטנת

קטנת *zie* קטנת

קטנת *zie* קטנת

קטנת *zie* קטנת

קטנת KW. *zva.* קטנת קטנת קטנת קטנת

קטנת קטנת KW. *zva.* קטנת קטנת קטנת קטנת קטנת קטנת קטנת קטנת *zie* קטנת

קטנת קטנת קטנת קטנת

קטנת KW. *zva.* קטנת

קטנת *zie* קטנת en קטנת

קטנת *zie* קטנת

קטנת *zie* קטנת

קטנת *zie* קטנת

קטנת KW. *zva.* קטנת *zie* קטנת

קטנת ook קטנת KW. *zva.* קטנת קטנת

קטנת *zie* קטנת

קטנת קטנת קטנת *zie* קטנת קטנת קטנת

קטנת KW. *zva.* קטנת

קטנת KW. *zva.* קטנת

קטנת *zie* קטנת

קטנת *zie* קטנת

קטנת KW. verwoesting, verdelging. GR. — קטנת KN. TP. den grond omkrabben, om de wortels. die er inzitten, er uit te halen (org. קטנת).

קטנת *zva.* קטנת

קטנת of קטנת KW. *zva.* קטנת קטנת קטנת קטנת קטנת קטנת en קטנת of קטנת

aanval. Het schijnt eig. een klanknabootsend woord te zijn voor het geluid van het elkander van weers-

kanten op het lijf vallen van strijders. Zoo ook קטנת of קטנת קטנת en קטנת קטנת

*קטנת קטנת קטנת Men. — קטנת of קטנת קטנת *zva.* קטנת*

aanvallen, een gezamenlijken aanval doen; ook gezamenlijk, tegelijk, iets doen. קטנת KN. stremmen, van

suiker, die gekookt wordt, als die geheel gaar is en gereed om afgegoten te worden, anders קטנת

קטנת

קטנת 1. *zie* קטנת 2. *naam van een slingerplant, waarvan de bladen, even als die van קטנת tot het gladschuren van houtwerk dienen.*

קטנת ook קטנת en קטנת KW. *zva.* קטנת en קטנת קטנת ook *zva.* קטנת

קטנת *zie* קטנת

קטנת KW. *zva.* קטנת (*zie* קטנת en org. קטנת);

N., in Banjoe-mas, Bagelen en in den Oosthoek, een vriendelijk *vrw.* van de tweede persoon (org. קטנת).

— קטנת. *zie* קטנת

קטנת KW. *vrw.* van de eerste persoon (org. קטנת). — קטנת. *zie* קטנת

קטנת KW. *zva.* קטנת. *Zie* קטנת

קטנת KW. *zva.* קטנת קטנת קטנת en קטנת (Skr. *lék h d* en *r é k h d*, schrift, teekening, afbeelding); ook, *volgens* G., rekenen, tellen, optellen; KN. wat men ergens op uitvindt; de wijze waarop men iets aanlegt, in het werk stelt of practiseert; plan, overleg; kunstgreep, list, listige vond (Skr. *r é k h d*, misleiding, bedrog. *Vrg.* קטנת en קטנת).

— קטנת *in* alles

derjaren. ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν
 titel van kleinzonen van den Vorst, die met hun
 meerderjarigheid niet tot Pangerans verheven zijn.
 ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν titel van achter-
 kleinzonen van den Vorst, die niet tot Pangerans
 verheven zijn. ἡλιασθησῶν titel van de zo-
 nen van een ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν
 titel van de zonen van een ἡλιασθησῶν en
 van de zonen van een ἡλιασθησῶν zoolang zij
 minderjarig zijn. ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν
 titel van de echte dochters van den Vorst, ook
 van zijn onechte dochters, kleindochters en achter-
 kleindochters, nadat zij gehuwd zijn. ἡλιασθησῶν
 of ἡλιασθησῶν titel van deze dochters, enz.,
 vóórdat zij gehuwd zijn. ἡλιασθησῶν titel
 van de dochters van een ἡλιασθησῶν. ἡλιασθησῶν
 of ἡλιασθησῶν titel van een ongehuw-
 de dochter van een ἡλιασθησῶν. ἡλιασθησῶν
 eeretitel door den Vorst geschonken aan per-
 sonen, die een militaire betrekking of bediening
 aan het hof bekleeden. ἡλιασθησῶν of
 ἡλιασθησῶν zie bij ἡλιασθη ἡλιασθησῶν
 de Radens van mindere rang. — ἡλιασθησῶν
 de woning van een Raden. — ἡλιασθησῶν
 de woning van een Raden-ajoe.
 ἡλιασθησῶν kw. zva. ἡλιασθησῶν G. (vrg. ἡλιασθησῶν).—
 ἡλιασθησῶν kn. toenemen, in aantal; zich ver-
 menigvuldigen, zich uitbreiden; toenemen, in
 hevigheid, bv. v. drift.
 ἡλιασθησῶν kw. zva. ἡλιασθησῶν toenemen (vrg. ἡλιασθησῶν).
 kn. naam van een boom. ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν
 titel van een vrouwelijke bediende van den Vorst
 tot het dragen van Vorstenstaatsie binnen de dülēn.
 ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν kw. en k. zva. ἡλιασθησῶν van ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν (Skr. rēḍḍāḍana, overvloedige rijkdom,
 veel geld. PK.). — ἡλιασθησῶν k. zva. ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν 1. een naam van Batārā Goeroe, ook ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν (Skr. Roedra, naam van Siwa en van
 een incarnatie van Siwa). 2. zie ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν ook wel ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν kw.
 zva. ἡλιασθησῶν en ἡλιασθησῶν woedend, vergramd
 (Skr. rāḍra, vreeslijk, vergramd; gramschap).
 — ἡλιασθησῶν zie beneden.
 ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν kw. zva. ἡλιασθησῶν (Skr. roedira,
 bloed).

ἡλιασθησῶν zie ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν en ἡλιασθησῶν kw. zva. ἡλιασθησῶν (Skr.
 roedita, geweest); ook zva. ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν s. ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν k., smart, kwelling, harteleed, droef-
 heid (waarschijnlijk van ἡλιασθησῶν Skr. roedda, ge-
 pijnigd; gekweld, en ἡλιασθησῶν Vrg. ἡλιασθησῶν
 PK.). — ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν en ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν zie bedroefd maken;
 smart, harteleed hebben; bedroefd. — ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν enz., het hart van iemand kwellen, leed
 doen; over iets zich kwellen.
 ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν zie ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν kw. de Zon (van ἡλιασθησῶν met het voor-
 voegsel ἡλιασθησῶν PK.); ook ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν zva. ἡλιασθησῶν (van ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν Skr.
 ditya en daitya. PK.).
 ἡλιασθησῶν zie ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν zie ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν zie ἡλιασθησῶν bij ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν kw. zva. ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν zie ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν kw. een pisangblad; ook
 naam van een struikgewas met welriekende bladen.
 ἡλιασθησῶν 1. kw. heel, heel het rond, van de wereld
 en van een land (vrg. ἡλιασθησῶν en ἡλιασθησῶν). 2. zie
 ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν heel de we-
 reld, heel het wereldrond. ἡλιασθησῶν en ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν heel Java. ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν zie bij ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν zie ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν kn. ἡλιασθησῶν = ἡλιασθησῶν zie ἡλιασθησῶν
 pass. ἡλιασθησῶν Lakon.
 ἡλιασθησῶν I. kw. en kn. rijtuig, wagen, inzonderheid
 oorlogswagen of strijdkar (Skr. rāḍa. Vrg. ἡλιασθησῶν
 ἡλιασθησῶν). II. ἡλιασθησῶν, ἡλιασθησῶν k., gelijk, effen,
 vlak; vlakke, vlakke grond (Waj. Pr. 20), ge-
 regeld, goed of wel geregeld, in regelmatige orde;
 ook zva. ἡλιασθησῶν overal gelijk, allen gelijk of
 evenveel. — ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν gelijk, effen of
 vlak maken; een land in welgeregelde orde brengen
 of herstellen. — ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν
 (poët. ἡλιασθησῶν) maken dat een paard gelijk,
 niet hoog draaft, Tj. maken dat iets effen en
 overal gelijk is; overal gelijk verspreiden; alge-
 meen bekeud maken. — ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν

geëffende, gebaande weg; de groote weg.

ἡ ἡγεμονία kw. zva. ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία ook trotsch, hoogmoedig (Skr. arđti, vijaud. pk.).

ἡ ἡγεμονία KN. Vorst of Vorstin; Tj. Sengk één (vrg. ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία). ἡ ἡγεμονία de Vorstin. ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία de Grootvorstin, titel van de Vorstinne-moeder. ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία titel, die door den Vorst uit bijzondere gunst verleend kan worden aan zijn oudste onechte dochter, nadat zij gehuwd is. — ἡ ἡγεμονία Vorst noemen, als Vorst erkennen; en, zich Vorst maken van een land, een land als Vorst beheerschen gaan. ἡ ἡγεμονία algemeen als Vorst erkend worden. — ἡ ἡγεμονία over iets als Vorst regereu; zich als een Vorst voordoen, vorstelijk. — ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία in poëzie, ook ἡ ἡγεμονία het rijk of de woning van een Vorst; vorstendom; hofzetel (vrg. ἡ ἡγεμονία bij ἡ ἡγεμονία). — ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία poët. ἡ ἡγεμονία zich het gezag van een Vorst geven, zich als Vorst opwerpen. — ἡ ἡγεμονία Vorst spelen, een kinderspel.

ἡ ἡγεμονία kw. 1. het mannelijk zaad (Skr. rata, wellust. Vrg, ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία). 2. zie ἡ ἡγεμονία.

ἡ ἡγεμονία, ἡ ἡγεμονία kw. 1. gereed, van al het noodige voorzien zijn (gewone uitspraak van ἡ ἡγεμονία). — 2. in de spreektaal zva. ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία). — ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία in orde brengen, gereed maken. — ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία van al het noodige voorzien; de noodige zorg dragen voor; ook zva. ἡ ἡγεμονία bedienen.

ἡ ἡγεμονία 1. kw. bitter van smaak. 2. KN. gebrek aan orde in een land; gebrekkig in het handhaven van de orde, van de regering. 3. Tj. Sengk. zes (Skr. r̥toe, jaargetijde, van de zes jaargetijden van het Indische jaar. PK.).

ἡ ἡγεμονία zie ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία = ἡ ἡγεμονία WW.

ἡ ἡγεμονία KN. zwak, zwakheid, door ouderdom of ziekelijkheid. Vrg. ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία kw. zva. ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία (vrg. ἡ ἡγεμονία).

ἡ ἡγεμονία KN. brood (Hind. hetz.). — ἡ ἡγεμονία brood maken, brood bakken. — ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία de vorm waarin brood gebakken wordt, en bakoven; ook ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία = ἡ ἡγεμονία WW.

ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία ook ἡ ἡγεμονία eign. van de vrouw van Batāra Kāmā-djāā, en kw. de maan (Skr. Rati, Rati h).

ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία kw. zva. ἡ ἡγεμονία (grootte droefheid. G. Vrg. ἡ ἡγεμονία).

ἡ ἡγεμονία kw. zva. ἡ ἡγεμονία juweel, ἡ ἡγεμονία het edelste van iets, puik; en ἡ ἡγεμονία prinses; ook titel van vrouwen van hoogen rang (Skr. ratna, juweel, het voortreffelijkste in zijn soort). ἡ ἡγεμονία puikjuweel. ἡ ἡγεμονία naam van een tooneelstuk. ἡ ἡγεμονία naam van een Kawische zangwijze.

ἡ ἡγεμονία ook wel ἡ ἡγεμονία ML. een rottig, waudelstok (vrg. ἡ ἡγεμονία).

ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία kw. zva. ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία (Skr. r̥tri, nacht); KN. slijk, doch weinig in gebruik (vrg. ἡ ἡγεμονία).

ἡ ἡγεμονία kw. zva. ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία gew. ἡ ἡγεμονία KN. fijn gebloed; van gebatikte stof en sits.

ἡ ἡγεμονία zva. ἡ ἡγεμονία en naam van een Windoe.

ἡ ἡγεμονία KN. wierook; verschillende welriekende stoffen, waaronder bv. benzoin (ἡ ἡγεμονία) in poeder door elkander gemengd. — ἡ ἡγεμονία bewierooken; vrg. ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία zie ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία zie bij ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία zie ἡ ἡγεμονία ook zva. ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία kw. zva. ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία kw. zva. ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία zie bij ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία kw. zva. ἡ ἡγεμονία vrg. ἡ ἡγεμονία

ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία Ar. KN. bij beurten eu met referin's in een gezelschap godsdienstige gezangen zingen.

ἡ ἡγεμονία KN. zva. ἡ ἡγεμονία doch in proza weinig in gebruik. — ἡ ἡγεμονία iets gaar maken. — ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία gare, door koken klaargemaakte spijzen of lekkernijen.

ἡ ἡγεμονία kw. zva. ἡ ἡγεμονία (vrg. ἡ ἡγεμονία).

ἡ ἡγεμονία ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία kw. zva. ἡ ἡγεμονία (Skr. ratangga, een wiel; iets van een rijtuig).

ἡ ἡγεμονία of ἡ ἡγεμονία kw. zva. ἡ ἡγεμονία en ἡ ἡγεμονία KN. een onaangenaam gevoel, waardoor de ziel diep

վարձի վրայուստի van iemand spreken, vooral ten nadeele van iemand; het gemunt hebben op; van een meisje spreken, met het doel om het ten huwelijk te vragen; դուր ունից ինչ արցաք er kan niet van gekikt worden, voor onmiddellijk, vóórdát er een woord van gerept wordt. — ուրաք of արարաք ook wel արարաքայր en ուրուրաքայր of արուրուրաքայր gesprek of onderhoud met iemand; met een ander of met elkander praten, een discours voeren; wat van iemand gepraat of gemompeld wordt, gepraat, gemompel; (ook արարաքայր KN. neurieu. G.). արուրաք en արուրաք zie beneden.

III. արարաքայր ուրաքայր en ուրաքայր poët. zva. արարաք geheim.

արարաք KN. de civetkat (arg. դրոյումս արարաք en արարաքի). արարաք en արարաք zva. արարաքայր արարաքայր naar de gewone uitspraak.

արարաք KN. een heilige, nam. een geheiligde, déwá geworden Pandita (Skr. բնի); ook wel արարաք

արարաք KN. iets onuitstaanbaar of onverdraaglijk vinden, een afkeer hebben van iets dat iemand tegenstaat, hindert, lastig valt of onaangenaam is (arg. դրոյումս). — արարաքայր ուրաքայր onuitstaanbaar lastig

դրոյումս KN. krachtig, sterk; kracht, sterkte (arg. ուրաքայր en արարաքայր); met geweld, bv. iets vorderen; tegenstand bieden (arg. դրոյումս); vermogend, bemiddeld (arg. արարաք). — դրոյումսի արարաքայր iemand kracht geven, krachtigen bijstand verleenen; tegen iemand magt (geweld) gebruiken. ուրաքայր ուրաքայր de kracht, krachten, waarmee iemand begaafd is. — դրոյումս ուրաքայր sterk, sterk maken, versterken.

արարաքայր KW. zva. արարաք ուրաքայր

արարաքայր zie դրոյումս

դրոյումս, արարաքայր, wanordelijk, onordelijk, ongeregeld; onveilig door verstoring van de maatschappelijke orde; niet proper of net, onzindelijk; in opstand, van een land; geen orde houden, bv. in het spreken, alles door elkander haspelen; ook onkuisch, van iemands taal; onzedelijk, onwettig, van handelingen; slecht van gedachten, voornemens K. 21, 23; niet geregeld gaan, bv. over straat, of van een schip op zee; wanorde, ongeregeltheid, wanordelijkheid, onveiligheid, onzinde-

lijkheid (arg. արարաքայր). արարաքայր արարաքայր troebels, ongeregeltheiden, onlusten in een land. — արարաքայր արարաքայր ook արարաքայր en արարաքայր iets in de war of in wanorde brengen; storen, door ongeregeltheiden te veroorzaken; ergens wanorde, ongeregeltheid of onlusten stichten; de rust of orde verstoren; een plaats onveilig, of ook onzindelijk maken; ergens stropen. — արարաքայր արարաքայր ongeregeltheid.

դրոյումս, արարաքայր zie դրոյումս արարաքայր

արարաքայր KW. zva. արարաքայր

արարաքայր zie ուրաքայր

արարաքայր zie արարաքայր

արարաքայր KN. frequentative vorm van արարաքայր ուրաքայր naam van een medicinaal mos. —

արարաքայր en արարաքայր indringen, doordringen, bv. merg en been; goed werkend, bv. van een geneesmiddel; ingang vinden, bv. van lessen. դրոյումս արարաքայր ook zva. դրոյումս արարաքայր of դրոյումս արարաքայր —

արարաքայր արարաքայր zich indringen, bv. bij iemand in zijn vriendschap en zva. արարաքայր արարաքայր iemand te lijfgaan; KI. een gewaad aantrekken (arg. արարաքայր bij արարաքայր). — արարաքայր en արարաքայր K. zie bij արարաքայր — արարաքայր արարաքայր maken dat iets in iets anders indringt of het doordringt.

արարաքայր zie դրոյումս

արարաքայր KN. rommelig, boelig, vol rommel. — արարաքայր արարաքայր ergens een rommel maken; (ook een slechte daad verrigten. G.).

արարաքայր KN. zuiver, rein, schoon, onbesmet, onschuldig, vlekkeloos, heilig; proper, net en zindelijk; nauwkeurig, bv. nazien, zoodat niets overgeslagen wordt; schoon leêg, schoon afgedaan (arg. արարաքայր արարաքայր արարաքայր en արարաքայր). արարաքայր արարաքայր schoon koopen, d. i. zoo koopen, dat men schoon afbetaalt. արարաքայր արարաքայր zich reinigen, de familiegraven reinigen. — արարաքայր արարաքայր iets schoonmaken, reinigen, zuiveren, heiligen; iemand zuiveren door een eed. — արարաքայր արարաքայր proper, zindelijk van aard. — արարաքայր արարաքայր (of արարաքայր Tj.) = արարաքայր արարաքայր zie bij արարաքայր

արարաքայր zie դրոյումս

դրոյումս, արարաքայր, արարաքայր, արարաքայր, bedorven, beschadigd, geschonden, kapot; verwoest, in een verslechterden toestand, van een land, in tegenover-

stelling van een bloeiend en welvarend; en van het lichaam, als de gezondheid verwoest of ondermijnd is: *fig. van het hart*, in een bedroefden toestand gebracht; bederven, bedorven, beschadigd, geschonden worden; bederf, verwoesting, verslechterde toestand; ook wel verkeerde spelling voor զատոյր — Եջատոյր Ելատոյր iets bederven, beschadigen, schenden, verwoesten, vernielen; een desaland bederven, door vruchtboomen, of ook, te veel of te jong bamboeriet, te kappen, of door de bevolking te zwaar te drukken, zoodat die verloopt; ten onder brengen, ten val brengen; het hart bedroeven. Zoo ook զշրթանոյր en զշրտանոյր — Եջանիլ Ելանիլ mv. — անշրտանոյր անշրտանոյր verderf, verwoesting, verslechterde toestand. — Եջանիլդեմ Ելանիլանոյր maken, dat iets bedorven, beschadigd of geschonden wordt; het bederf, verderf of de beschadiging van iets tewoeg brengen; het hart in een bedroefden toestand brengen. — զԵջատոյրեանոյր benaming van een kind van 4 of 5 jaar. Een jonge behoudt die benaming nog een paar jaar langer.

դոմոգրաֆի of դոմոգրաֆի KN. versleten door ouderdom of veel gebruik; vervallen, caduque (vrg. զյատոյր). — դոմոգրաֆիոյր iets dat oud en versleten of vervallen is.

դանտա KW. *sva.* զլիչի զլիչի զլիչի զլիչի զլիչի և *benaming van de keurbenden van een Vorst* (Skr. *rasika*, gevoevol, hartstochtelijk; smaakvol; ook paard of olifant). — անտանտոյր KN. *wordt verklaard door անտանտոյր անտանտոյր անտանտոյր և անտանտոյր և անտանտոյր* Het beteekent groot genot, en reinheid van het lichaam door heilige wasschingen.

դանտոյր KW. *sva.* անտի

դանտա և դանտա *zie դանտա*

դանտա *zie անտա*

դանոյր *zie դանոյր*

դանի *zie bij ռի I.*

զալի = Ելիլի Tj.

դանտա *zie անտա*

դանտա *zie դանոյր*

զանտանոյր of զանտանոյր *zie զանոյր*

դանտա *Holl. rustdag.*

դան KW. *sva.* դան

ռաջնի of ռաջն) *naam van het schrijfsteeken և tot aanduiding van lange ä CS. aan het einde van een vers, dat op een ä uitgaat.*

ռաջոյր *Ar. rasoel.* gezant. ռաջոյրն ռաջոյրն de Godsgezant, d. i. Mohammed. Zoo ook անէռաջոյր — ռաջոյրն ռաջոյրն een offer voor Mohammed. — Ելալիլոյր ten offer aanbieden, offeren eig. aan Mohammed. (Tj.).

զալիլ *zie bij զալիլ* — Ելալիլ կlagen, *bv. over pijn, gebrek of zwaar werk.*

ճանաչ *Ar. سجال*, boodschap, bode of brief; ook KN. grond, oorzaak; dewijl, omdat, wegens.

զանաչ KN. groot behagen scheppen of vinden in, ingenomen zijn met; behaaglijk, aangenaamheid; ingenomenheid van het hart. — Ելանաչի groot behagen scheppen in, ingenomen zijn met. անաչանաչոյր ingenomenheid. — Ելանաչոյր een aangenamen indruk geven of maken, behagen; veraangenen; behaaglijk, aangenaam, innemend. — զանաչոյր behagen scheppen in, ingenomen zijn met; ook անաչանաչ of անաչոյր indringen, intrekken, *zoals van een vocht in iets, dat er van doortrokken wordt; door intrekking opgenomen worden in iets (vrg. անաչոյր).*

զանաչի 1. KN. bevallig, aangenaam; gepast; welgemaakt van vrouwelijke gestalte (vrg. անաչանաչոյր en անանաչ) Het schijnt een zamenstelling te zijn van անաչ և անի in den zin van անաչանաչանի. 2. KW. *sva.* անանաչ (dies Jovis. Skr. *bréhaspasi*, de planeet Jupiter. — անանաչոյր bevallig, innemend.

անանաչոյր ճանաչոյր of դանաչանոյր *Holl. Resident.* — դանաչանոյր of անդանաչանոյր de woning van den Resident, het residentiehuis. — անդանաչանոյր residentie, door een Resident bestuurd gewest.

ճանաչի *zie bij ռի I.*

զանաչ KN. hulp; helper; helpen, (waarschijnlijk verbastering van զանաչ) *Vrg. անոյր անաչոյր.* — Ելանաչ om hulp vragen, te hulp roepen, *sva.* անաչանոյր — անաչանոյր *verk. անաչանոյր in անաչանոյր*° de menschen, meest desagenooten, die bij het oprigten van een huis verzocht worden te helpen, C.P.

զանաչ KW. geheim, geheimenis (verbastering van

ἡ ἰσχυρία KW. zwa. ἰσχυρία (K. van ἰσχυρία); en KI. van ἰσχυρία en ἰσχυρία. Zie ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία KW. zwa. ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία KW., ἡ ἰσχυρία KN.; ἡ ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία bij beetjes afloopen of uitloopen, van water; bij het aangezicht of lijf neêrloopen, van het zweet (erg. ἡ ἰσχυρία). — ἡ ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία of ἡ ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία hetz.; poet. ἡ ἰσχυρία. Wat. I, 69.

ἡ ἰσχυρία of ἡ ἰσχυρία KN. naam van de achtste maand van het Mohammedaansche jaar, anders ἡ ἰσχυρία genoemd, waarin de Javanen de graven van hun ouders en voorouders schoonmaken, en offerhanden doen tot hun gedachtenis en voor de rust van hun zielen (Ar. الحرام). — ἡ ἰσχυρία offerhande in de maand Roewah; zulk een offerhande doen.

ἡ ἰσχυρία KN. verkwistend. — ἡ ἰσχυρία verkwisten, verspillen, vermorsen, WW.

ἡ ἰσχυρία KN. wat iemand bemoeijelijkt of tot een lastig of hinderend bezwaar is; daardoor in moeijelicheid verkeeren. — ἡ ἰσχυρία iemand tot een lastig of hinderend bezwaar zijn.

ἡ ἰσχυρία zie ἡ ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία zie ἡ ἰσχυρία en ἡ ἰσχυρία ook naam v. e. boom, van welks hout de gambang wordt gemaakt, van mindere hoedanigheid dan ἡ ἰσχυρία Rh.

ἡ ἰσχυρία zie ἡ ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία KN. naam van zekere vleeschsoep. WW.

ἡ ἰσχυρία zie bij ἡ ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία zwa. ἡ ἰσχυρία — ἡ ἰσχυρία vatbaar om ἡ ἰσχυρία te worden.

ἡ ἰσχυρία eign. van een Boetä-vorst van Ngälängkū, bijgenaamd Däsä-moekä (Skr. R d w a ḥ a).

ἡ ἰσχυρία KW. zwa. ἡ ἰσχυρία I. »

ἡ ἰσχυρία KW zwa. ἡ ἰσχυρία of ἡ ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία KW. zwa. ἡ ἰσχυρία zie ἡ ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία KW. ἡ ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία KN. — betasten klauwen, krabben; Tj. en W. II, 46) ook wederregtelijk zich iets toeëigenen, WW. erg. ἡ ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία KW. zwa. ἡ ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία KN. storing, stoornis, rustverstoring, vredeverstoring, door velen. — ἡ ἰσχυρία iemand storen, bv. in zijn werk, zijn rust of vrede storen.

ἡ ἰσχυρία = ἡ ἰσχυρία WW.

ἡ ἰσχυρία KN., ἡ ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία uit elkander gehaald of getrokken, bv. v. e. kapsel of weefsel. — ἡ ἰσχυρία en ἡ ἰσχυρία uit elkander halen.

ἡ ἰσχυρία KN. ruig, veel haar op het lijf hebben. — ἡ ἰσχυρία harig; als met haren bezet, zool als bv. de wortels v. d. Waringinboom, (erg. ἡ ἰσχυρία WW.

ἡ ἰσχυρία KW. zwa. ἡ ἰσχυρία Skr. rawikara, zonnestraal.

ἡ ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία of ἡ ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία KN. aan stukken en flarden, gescheurd (erg. ἡ ἰσχυρία en ἡ ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία KW. in het blinde pakken, wat maar het eerst voor de hand komt; volg. Rh. ook ongev. zwa.

ἡ ἰσχυρία (freq. vorm van ἡ ἰσχυρία). — ἡ ἰσχυρία KN. hetz. ἡ ἰσχυρία gras met de hand uitrukken. Tj.

ἡ ἰσχυρία of ἡ ἰσχυρία ook ἡ ἰσχυρία KN. verward, gehinderd, gestoord, van iemand of het hart van iemand, die het hoofd vol heeft, zoo dat hij met moeite geregeld denken kan; ook zwa. ἡ ἰσχυρία hinderlijk, lastig (erg. ἡ ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία en ἡ ἰσχυρία)

ἡ ἰσχυρία zie ἡ ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία KN. verward, in elkander geward; ingewikkeld, moeijelijk te ontwarren; fig. van het hart, versuft, zwa. ἡ ἰσχυρία als iemand het hoofd omloopt; en in verwarring, van een land (erg. ἡ ἰσχυρία). ἡ ἰσχυρία geheel versuft en verslagen, van het hart. — ἡ ἰσχυρία verwarren, in de war brengen. ἡ ἰσχυρία iemand het hoofd doen omloopen.

ἡ ἰσχυρία KN. vuil door onkruid, struikgewas, afgevallen blaren, enz. WW.

ἡ ἰσχυρία KN. ἡ ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία niet schoon geschoren of geplukt. — Erg. ἡ ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία zwa. ἡ ἰσχυρία ἡ ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία KW. zwa. ἡ ἰσχυρία of ἡ ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία KN. iets liggen hebben, of bewaard houden, dat men niet weg doet (ἡ ἰσχυρία en ἡ ἰσχυρία hetz. G. Erg. ἡ ἰσχυρία). ontzien, sparen (bv. den vijand BJ. XL1, 5, 6), zorgdragen voor iets, dat het niet verloren ga, bv. een kleinoed. ἡ ἰσχυρία tranen in de oogen hebben; met tranen in de oogen. volg. Rh. evenwel bet. ἡ ἰσχυρία of ἡ ἰσχυρία ook afvegen, schoonmaken met bezem of lap,

K. 8, 33.

ה'ב'תתק of ה'תתקתתק KW. *zva.* א'ב'תתק א'ב'תתק א'ב'תתק א'ב'תתק KN. *zva.* ה'ב'תתק — ה'ב'תתק of ה'ב'תתק *iemand* hinderlijk zijn, plagen, *zoals van vliegen op het lijf, die een buffel kwellen.*

ה'ב'תתק ה'תתקתתק KN. ה'ב'תתק ה'תתק ה'תתקתתק in de war, verward, *van ruige haren, א'ב'תתקתתק* een poedelhond; *zie ה'תתקתתק*

ה'תתק KN. niet meer hecht en stevig in elkander, bouwvallig. — ה'ב'תתק *een gebouw* afbreken. —

ה'תתקתתק KN.; ה'תתקתתקתתק *ook* ה'תתקתתק *ordeeloos of ongekamd, van het haar; ordeeloos om het lijf hangen, van kleeten; met ordeeloos lohangend of ongekamd haar.*

ה'תתקתתק *zie* ה'ב'תתק

ת'ב'תתק KN. — ה'תתקתתק *zwaar* beschadigd, *van metalen voorwerpen*, met zware scharden, doorgevreten of ingescheurd; *ook* getand, *zoals een zaag.*

ת'ב'תתק KW. *zva.* א'ת'תתק *erg.* ה'ב'תתק

ה'ב'תתק KN. afgesloten, omsloten. — ה'ב'תתק *afsluiten, omsluiten, bv. een pendèpè.*

ה'ב'תתק KW. *zva.* ה'ב'תתק

ה'תתק of ה'תתקתתק, ה'תתקתתק, maat, makker, medgezel, genoot, *van ieder die met iemand iets meêdoet; ook voor helper en bediende, en voor tegenpartij in een gevecht, zva.* ה'תתקתתק *(zie ook ה'תתקתתק bij א'ת'תתק en erg. א'ת'תתק).* א'ת'תתק א'ת'תתקתתק *partij en tegenpartij in een gevecht.*

ה'תתקתתקתתק, ה'תתקתתקתתק, een kind of kinderen te verzorgen of tot zijn last hebben.

ה'תתקתתקתתק *ook k. van א'ת'תתק* een kind baren, in de kraam komen van een kind. ה'תתק

ה'תתק of ה'תתקתתק *en ה'תתקתתק* persoonlijk in het een en ander meêhelpen. א'ת'תתק

א'ת'תתק *persoonlijk een ander meêhelpen. (erg. א'ת'תתק).* — ה'תתקתתק ה'תתקתתק ה'תתקתתק *een ander meê gaan helpen. — ה'תתקתתק ה'תתקתתק*

ה'תתקתתק *met iemand als maat of makker iets doen, iemand meêhelpen, tot iets meêhelpen, of iemand ergens toe meêhelpen, bv. met bidden of vasten, of met aankhoudend hard loopen, om spoedig ergens te komen. — ה'תתקתתק of א'ת'תתק*

*meêhelpen; ה'תתקתתק *ook* KD. van ה'תתקתתק — ה'תתקתתק of א'ת'תתקתתק KN. tot iets meê behulpzaam zijn; een makker of bediende nemen. א'ת'תתקתתק *pass.* ה'תתקתתק *zie den.**

ה'תתקתתק KN.; ה'תתקתתק of ה'תתקתתק *iets aan weêrskanten vasthouden en trekken; met iets sleuren; fig. iemand aftrekken, afleiden, misleiden.*

ה'תתקתתק *zie* ה'תתקתתק
ה'תתקתתק KW. *zva.* א'ת'תתק

ה'תתקתתק *Holl.* rol, politierol, de rol bij een regt-bank. — א'ת'תתק *een zaak* op de rol brengen. ה'תתק *zie* א'ת'תתק

ה'תתקתתק *Ar.* فاع, het zuigen van een kind aan de borst van een vrouw. א'ת'תתקתתק *zoogbroeder of zoogzuster.*

ה'תתקתתק of ה'תתקתתק *Holl.* rollaag.

ה'תתקתתק (ה'תתק *en* א'ת'תתק) *zie* א'ת'תתק

ה'תתקתתק *zie* ה'תתקתתק

ה'תתקתתק *zie* bij ה'תתק

ה'תתקתתק *ook* *wel* ה'תתקתתק *Holl.* rollezen. —

ה'תתקתתק *appel* houden; met de boeken vergelijken, nastellen.

ה'תתק KW. *zva.* א'ת'תתק

ת'תתק KW. *zva.* א'ת'תתק *in den zin van* ה'תתק

א'ת'תתק of א'ת'תתק KW. *zva.* ה'תתק *en* ה'תתקתתק KN.

*een klanknabootsend woord voor een plotseling stil worden van een gedruisch, en het plotseling verdwijnen van zon- of maanlicht ook uitgaan van lamplicht en derg. Rh.); ook zva. א'ת'תתק *poët.* *zva.* א'ת'תתק W. II, 111 *en* 366. א'ת'תתק *tuschen licht en donker, na zonsondergang (erg. א'ת'תתק *en* א'ת'תתק).**

ה'תתק *zie* ה'תתקתתק 2.

ת'תתק *zie* א'ת'תתק

ת'תתק KN. bedwaard, *bv. van drift (erg. ת'תתק *en* א'ת'תתק).* — ה'תתק *gew.* ה'תתק *iemand* door woorden of redeuen tot bedaren brengen, of zoeken te brengen; *ook* tot *iemand* zich wenden om eenige gunst. — ה'תתקתתק *W.* *zva.* ה'תתקתתק

א'ת'תתק KN.; ה'תתק *gew.* ה'תתק *goede woorden* geven; *iemand* trachten te bevredigen, tot zachtheid of medelijden te bewegen (*erg.* ה'תתק). א'ת'תתק *poët.* *zva.* ה'תתק

א'ת'תתק of א'ת'תתק KN. zang (*erg.* א'ת'תתק *en* א'ת'תתק

ကုမ္ပဏီ KN. afval van gras, dat een beest heeft laten vallen of liggen, en dat niet meer deugt.

မူပိုင်ခွင့် ခြေထောက်

မူပိုင်ခွင့် ခြေထောက်

ကုမ္ပဏီ 1. ခြေထောက် 2. ကုမ္ပဏီ Dr. ခြေ, KN. aanklagt van een vrouw tegen haar man over huwelijkszaken bij den priester.

ကုမ္ပဏီ ခြေထောက်

မူပိုင်ခွင့် KN.; ခြေထောက် ခြေထောက် nadereu, op het lijf komen. မူပိုင်ခွင့် ခြေထောက် pass. Vrg. ခြေထောက် van မူပိုင်ခွင့် ခြေထောက် ook zva. ခြေထောက်

ကုမ္ပဏီ ခြေထောက်

ကုမ္ပဏီ KN. မူပိုင်ခွင့် ခြေထောက် sprokkelen, van kleine sprokkels (vrg. မူပိုင်ခွင့်). မူပိုင်ခွင့် ကုမ္ပဏီ klein sprokkelhout. — မူပိုင်ခွင့် sprokkelen, G. Een ander zie bij မူပိုင်ခွင့်

ကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီ KN., ook wel ကုမ္ပဏီ k., nauw, smal, eng, bekrompen; in het nauw; kort, ineengedrongen, beknopt; nabij, kort op handen; kort aangebonden, opvliegend, van iemands aard (vrg. ကုမ္ပဏီ မူပိုင်ခွင့် ကုမ္ပဏီ ခြေထောက်). — မူပိုင်ခွင့် enz. nauw of nauwer maken, nauw insluiten, in het nauw brengen. — ကုမ္ပဏီ in 't nauw gebracht; den vijand digt op het lijf hebben. — ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ obj, den.; ook fig. zva. ကုမ္ပဏီ in L. 84 kort afdoen.

ကုမ္ပဏီ (volg. Rh. gebr. ကုမ္ပဏီ) KN. teér, tenger, niet zwaar of sterk van lichaamsbouw; zwak, niet stevig.

ကုမ္ပဏီ ခြေထောက်

ကုမ္ပဏီ ခြေထောက်

ကုမ္ပဏီ ခြေထောက်

ကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီ ခြေထောက်

ကုမ္ပဏီ KN. zva. မူပိုင်ခွင့် (Sk. lipta, gesmeerd, lipi. schrift. PK.). — မူပိုင်ခွင့် zva. မူပိုင်ခွင့်

ကုမ္ပဏီ KN. digt, goed digt, digt aaneengevoegd of aaneengewerkt, zooals van voegen of naden, timmerwerk en weefsel; digt gesloten, bv. van de oogem; nauw aaneengesloten; fig. van een geheim, dat niet te ontdekken is (vrg. ကုမ္ပဏီ). — မူပိုင်ခွင့် digt aansluiten, nauw zamenvoegen; zich nauw aansluiten aan. Zoo ook မူပိုင်ခွင့် — မူပိုင်ခွင့် aansluiten, digter of nauwer maken; digter aansluiten aan; volg. Rh. ook digt maken, bv.

een gat, scheur, opening, enz. မူပိုင်ခွင့် doen aansluiten; een deur digt doen; digt opeen plaatsen of duwen; een verbindtenis, zooals van vriendschap, nauw of nauwer maken.

မူပိုင်ခွင့် KN. zva. မူပိုင်ခွင့် W. In Waj. I, 11, မူပိုင်ခွင့် heeft het meer bep. de bet. van 't Mal. kaw an, makker, kameraad, 't Jav. ကုမ္ပဏီ (vrg. ကုမ္ပဏီ KN. zva. မူပိုင်ခွင့်) — မူပိုင်ခွင့် in Lak. zva. ကုမ္ပဏီ als makkers bij elkaar; gezamenlijk; vrg. မူပိုင်ခွင့်. မူပိုင်ခွင့် KN.; မူပိုင်ခွင့် de schemering, morgen- of avond-schemering (vrg. မူပိုင်ခွင့် en မူပိုင်ခွင့်)

မူပိုင်ခွင့် KN. geheim, heimelijk, verborgen; weggestopt; bedekt, geheimzinnig (vrg. ကုမ္ပဏီ မူပိုင်ခွင့် en မူပိုင်ခွင့်). — မူပိုင်ခွင့် voor iemand iets geheim of verborgen houden.

မူပိုင်ခွင့် KN. Holl. rapport, anders မူပိုင်ခွင့် — မူပိုင်ခွင့် rapport, dat gedaan wordt, ook bij elkander komen of vergaderd zijn tot het behandelen van zaken (vrg. မူပိုင်ခွင့်); (en een gezantschap van meer dan een persoon. G.). — မူပိုင်ခွင့် van iets rapport doen of indienen; (ook tot een vergadering oproepen. G.). — မူပိုင်ခွင့် vergaderplaats tot het behandelen van zaken. ကုမ္ပဏီ KN. verborgen; voor het oog verborgen, aan het oog outtrokken (vrg. မူပိုင်ခွင့်); ook nauw, eng, bv. van een straat (vrg. ကုမ္ပဏီ မူပိုင်ခွင့် en မူပိုင်ခွင့်); ook zva. မူပိုင်ခွင့် Kr.

မူပိုင်ခွင့် KN. belemmerd, bemoeijelijkt, bezwaard, zooals door de lasten van den ouderdom, van baggage en nasleep, en en het onderhoud van een groot gezin; ook door gebreken zwak, verzwakt; moeijelijk voort kunnen komen; niet in staat om zich zelf te helpen; onder een zware last bezwijken; bezwaar; overlant. — မူပိုင်ခွင့် nasleep, belemmerende nasleep. — မူပိုင်ခွင့် belemmering, bezwaar of last veroorzaken aan; tot overlant zijn. မူပိုင်ခွင့် in een toestand komen of gekomen, dat men bezwaard of belemmerd is, of zich zelf niet helpen kan; in nood of verlegenheid. — မူပိုင်ခွင့် of မူပိုင်ခွင့် nasleep van vrouwen en baggage; trein van een leger.

မူပိုင်ခွင့် KN. het geluid van een water- of zeepbel, als die breekt. Vrg. မူပိုင်ခွင့်

ἄλκις ἑαυτοῦ elkander trekken, sleuren; met elk-
ander om iets twisten.

ἄλκις κω. *zva.* ἀληθινότητα

ἡλικία κν.; ἡλικία *zva.* ἡλικία of ἡλικία *dv.* bij
een vechtpartij.

ἡρῶς κν. rots in een ravijn; *en benaming van
een datiksel.*

ἡρῶς ἑαυτοῦ κν.; ἡρῶς ἑαυτοῦ het eens zijn, van
hetzelfde gevoelen, *omtrent iets.* — ἡρῶς ἑαυτοῦ
iets billijken, goedkeuren; iemand zijn goedkeuring
schenken, iemands zaak billijken, het met hem
houden (*erg.* ἡρῶς ἑαυτοῦ *en* ἀντιῶς ἑαυτοῦ).

ἡρῶς ἑαυτοῦ *Dr.* *radj'i*, herroepelijk, van een ἡρῶς
κν., waarna de man nog tot zijn vrouw terug
kan keeren.

ἡρῶς κω. *zva.* ἡρῶς *en* ἡρῶς — ἡρῶς
gew. ἡρῶς ἡρῶς κν. veel moeite en tegenspoed
ondervinden of daarmee te worstelen hebben. *en*
ἡρῶς κω. *zva.* ἡρῶς ἡρῶς

ἡρῶς κν. *zie* ἡρῶς *en* ἡρῶς bij ἡρῶς

ἡρῶς κω. *zva.* ἡρῶς ἡρῶς κν. 1. *zie* ἡρῶς
2. κν. laatdunkend, van iemand die zich heel wat
dunkt te wezen en veel vertooning maakt (*Dr.*
ἡρῶς, ostentatie, het vertooning maken van het-
geen men niet is. *Erg.* ἡρῶς ἡρῶς). 3. licht, helder
(*Dr.* ἡρῶς, licht, glans?).

ἡρῶς *en* ἡρῶς ἡρῶς ook ἡρῶς ἡρῶς
ἡρῶς κν. riant, frisch, helder, van het groen van
boomen en velden. ἡρῶς ἡρῶς ἡρῶς ook van
een vrouw, die er bevallig en keurig net uitziet.

ἡρῶς *zie* ἡρῶς

ἡρῶς κν., met ἡρῶς zamengesteld, ἡρῶς ἡρῶς
plundering. — ἡρῶς ἡρῶς rooven, plunderen, buit
maken. — ἡρῶς ἡρῶς *mv.* — ἡρῶς ἡρῶς
het geroofde of geplunderde; roof, buit.

ἡρῶς ἡρῶς κν. slordig, onfatsoenlijk, *dv.*
van houding en kleeding (*erg.* ἡρῶς ἡρῶς
κν. *en* ἡρῶς ἡρῶς).

ἡρῶς ἡρῶς κν. ruw, onbescheiden, onfatsoen-
lijk, onbetamelijk (*erg.* ἡρῶς ἡρῶς).

ἡρῶς ἡρῶς *en* ἡρῶς ἡρῶς *zie* ἡρῶς ἡρῶς

ἡρῶς ἡρῶς *zie* ἡρῶς ἡρῶς

ἡρῶς κν. ἡρῶς, alles voor de vuist weg-
nemen, *G. Volg.* WW. *zva.* ἡρῶς ἡρῶς ἡρῶς
ἡρῶς — ἡρῶς *mv.* Tj.

ἡμισυ κν., ἡμισυ of ἡμισυ κν., fluim,
slijm uit de borst; ἡμισυ ἡμισυ kwijl, K. 9, 1.
een fluim of fluimen ophalen. — ἡμισυ ἡμισυ, met
fluimen bespuwen, bekwalsteren.

ἡμισυ κν. vergruisd, verbrijzeld (*erg.* ἡμισυ).
— ἡμισυ ἡμισυ iets in de vuist aan stukken druk-
ken, vergruizen of verbrijzelen. — ἡμισυ ἡμισυ *zie* *ben.*

ἡμισυ κν. gefrommeld, uit zijn fatsoen ge-
raakt, *dv.* van een hoed (*erg.* ἡμισυ ἡμισυ).

— ἡμισυ ἡμισυ met de handen naar zich toe
halen, Rh. — ἡμισυ ἡμισυ geheel uit
zijn fatsoen, vol kreuken en deuken; bouwvallig.

ἡμισυ κν.; ἡμισυ iets vermeersteren, met ge-
weld zich toeëigenen, overweldigen. *Zie* ἡμισυ
— ἡμισυ vermeersterd. — ἡμισυ ver-
meestering, het met geweld zich toeëigenen. — ἡ
ἡμισυ het vermeersterde; ook slingerplanten.

ἡμισυ *en* ἡμισυ *zie* ἡμισυ

ἡμισυ κν. het gezin of huisgezin, dat iemand te
onderhouden heeft; *in* het bijzonder iemands huis-
vrouw (*Dr.* *ra'ijat*, kudde, en vandaar onder-
danen, volk). — ἡμισυ iemand onderhouden,
de kost geven. — ἡμισυ in gehuwden staat
leven, als man en vrouw; *ov.* ook *zva.* ἡμισυ
de huisvrouw van iemand. — ἡμισυ *zie* *ben.*

ἡμισυ κω. *zva.* ἡμισυ G.

ἡμισυ ἡμισυ κω. *zva.* ἡμισυ ἡμισυ

ἡμισυ κν. weinelen, kriejoelen v. menschen, *erg.*
ἡμισυ

ἡμισυ κν. reaal, Spaasche mat, Spaasche
rijksdaalders, ook ἡμισυ genoemd. De waarde
van de reaal is bij de Javanen verschillend en
door verschillende benamingen onderscheiden: réal
padjög van 30, réal *kébó* van 21, réal
sapi en réal *djaran* van 27, réal *parén-
tak* en réal *pari* van 25, réal *batoe* van
24, en réal *mántjã-nëgãrã* van 60 wang.

ἡμισυ ἡμισυ *zie* ἡμισυ — ἡμισυ
ἡμισυ bij realen, in realen. — ἡμισυ
of ἡμισυ geldwisselaar, geldwisselaarster.

ἡμισυ *zie* ἡμισυ.

ἡμισυ κν. witte mier (*erg.* ἡμισυ *en* ἡμισυ
κν.).

ἡμισυ *gew.* ἡμισυ κν. schoon, fraai, WW.
ἡμισυ κν. *zva.* ἡμισυ zacht van blik met half

gesloten oogen (verg. ခုဒါး၍). Zoo ook ဂိဂါး၍
အိ၍ ဂေ. van de maan, wanneer die door een
nevelachtige lucht schijnt.

ဂိဂါး၍ en ဂိဂါး၍ က. lommerrijk door
het digte loof van boomen met laag neêrhangende
takken; freq. vorm van ဂိဂါး၍ of ဂိဂါး၍
၍ — ဂိဂါး၍ ဂိဂါး၍ လommerrijk
zijn. — ဂိဂါး၍ en ဂိဂါး၍ een
vroljik gezelschap van wel onthaalde gasten; een
braspartij; zamen een gezelschap uitmaken voor
een feest.

ဂိဂါး၍ zie ဂိဂါး၍

ဂိဂါး၍ က. eenparig, eenstemmig, eensgezind (freq.
vorm van ဂိဂါး၍). — ဂိဂါး၍ gelijken tred
houden; eenstemmig handelen.

ဂိဂါး၍ က. moeilijk gaan, onvast loopen, *bv. v.*
ouderdom of ziekte; ook kreupel loopen v. e. paard;
Rh. sloffend van iemand die van ouderdom met moeite
bij het gaan de voeten van den grond kan krijgen.
ဂိဂါး၍ sloffen, van ouderdom of ziekte
(verg. ဂိဂါး၍).

ဂိဂါး၍ က. waggelen, waggelend gaan, van
vermoeienis; ook een paard of paarden van ge-
vlochten bamboe, waarmede een soort van tournoi
vertoond wordt, en waarop hansworsten, die het
tusschen de beenen houden, bij een bruiloftsoptogt
voorop rijden. — ဂိဂါး၍ waggelen,
niet vast op zijn beenen staan (verg. ဂိဂါး၍).

ဂိဂါး၍ volg. Rh. *gew. ဂိဂါး၍* beweging,
van boomtakken, struiken enz., *bv. door den wind,*
door een of ander dier, enz. — ဂိဂါး၍ zich
bewegen als boven. — ဂိဂါး၍ *mv.*

ဂိဂါး၍ က. los in de lucht zwieren of fladderen,
van een bos of bundel dunne of slappe voorwerpen;
een bundel los neêrhangende einden van de alang-
alang van een dak. ဂိဂါး၍ loshangend
in de lucht zwaaijen; ongeordend loshangend haar;
met ongeordend loshangend haar (verg. ဂိဂါး၍). —
ဂိဂါး၍ met ongeordend loshangend haar, *zon-*
der hoofddoek, zijn of loopen. ဂိဂါး၍ *v.*
Boeta's.

ဂိဂါး၍ က. naam van een lang, fijn en zacht rietge-
was (verg. ဂိဂါး၍). ဂိဂါး၍ er mooi dun
en fijn uitzien. — ဂိဂါး၍ als rajoeng; lang en dun,
spichtig, van dun en lang opgeschoten plantsoen,

en van lange sijne vingers. Zoo ook ဂိဂါး၍
— ဂိဂါး၍ plaats waar de rajoeng in menigte
groeit, rajoengbosch.

ဂိဂါး၍ = ဂိဂါး၍ o. l. p. Tj.

ဂိဂါး၍ zie ဂိဂါး၍

ဂိဂါး၍ zie ဂိဂါး၍

ဂိဂါး၍ in Bagèlen en Kádoo (volg. Rh. op de
grenzen van Tegal en Banjoemas; komt ook voor
in Bab. Bal.; in Tj. gebruikt het iem. uit Ban-
gil in Pasoeroean, o. l.) voornaamwoord van de
eerste persoon, *zwa. ဂိဂါး၍*

ဂိဂါး၍ *gew. ဂိဂါး၍ ဂိဂါး၍ of ဂိဂါး၍*
ဂိဂါး၍ gedurig van de eene plaats naar de an-
dere gaan; telkens een andere plaats nemen, *bv.*
met zijn koopgoederen op de markt; gedurig van
de eene plaats naar de andere verdragen; telkens
zijn huisraad verdragen en verhuizen. — ဂိဂါး၍
ဘဝ၍ veel te sjouwen hebben en daardoor met
moeite vorderen en maar langzaam kunnen voortgaan.

ဂိဂါး၍ *Holl. raam.*

ဂိဂါး၍ of ဂိဂါး၍ က. het gesloten of digt zijn van
de oogen, *zoals van een slapende. ဂိဂါး၍ ဂိဂါး၍*
၍ half gesloten, van de oogen; sluimeren, in
een ligten slaap zijn. — ဂိဂါး၍ of ဂိဂါး၍ *rus-*
ten; uitrusten; rust genieten (verg. ဂိဂါး၍ en ဂိ
ဂိဂါး၍); van het hart, tot rust gekomen, bevrijd
van angst of kommer, rustig, bedaard; ook rusten,
voor stilstaan om te bezinken. — ဂိဂါး၍ *doen*
of laten rusten. Rs. — ဂိဂါး၍ *gesloten, digt, van*
de oogen; met gesloten oogen; de oogen digt heb-
ben of houden, de oogen luiken of digt doen; van
slaperigheid in slaap vallen. ဂိဂါး၍ ဂိဂါး၍ of
ဂိဂါး၍ က. zwa. ဂိဂါး၍ ဂိဂါး၍ on-
rustig slapen, telkens wakker worden, een haze-
slaap doen. ဂိဂါး၍ *spr. voor onrustig, on-*
gerust, van het hart. — ဂိဂါး၍ *poët., ဂိဂါး၍*
၍ က. tevreden, vergenoegd; ဂိဂါး၍ *nog*
niet voldaan zijn, nog niet genoeg hebben, bv. van
iets moois te zien, of te bezitten; met iets tevre-
den zijn, het vergunnen. ဂိဂါး၍ *zie ben.* —
ဂိဂါး၍ ဂိဂါး၍ gerust of tevreden stellen, of
zoeken te stellen, bevredigen; paaijen *met iets.* —
ဂိဂါး၍ *de oogen sluiten of digt doen.* —
ဂိဂါး၍ *berusting, tevredenheid.* — ဂိဂါး၍
ဂိဂါး၍ *geruststelling, bevrediging; middel*

om iemand gelaten te doen zijn of te doen berusten.

դիպ 1. *zie* առդիպ 2. *Europ. rum, een sterke drank.* 3. *դիպ of անդիպ* *Dr. ρυ*, Grieksch. *ստորդիպ* Griekenland; het Byzantijnsche (nu Turksche) rijk; Constantinopel.

դեա 1. *Kl. van Ինան of Ինանյոյ* 2. *eign. van een zoon van Vorst Dāsā-rātā, een incarnatie van Wisnoe, wiens heldendaden bezongen worden in het naar hem genoemde heldendicht Ըմոռբելի of Ռեդարեա* ook *Ռեմեկաւ* Rh. (*Skr. Rāma en Rāmājāna*). *Ռեռդ* of *Ռեռդիւթ* en *Ռեռդ* Uw Vader. *Ռեառոյ* *zie* *արոյ* *Ռեռառաւան* *bijnaam van Hanoman.* *անեփրեառան* of *Ռեռան* *naam van een wapensmid uit de oude tijd.*

դեիկն. *naam van een heester* *Bochmeria nivea* Gaud. *Nat. fam. der Urticaceae.* *Van de vezels wordt bindgaren en grof naaigaren gemaakt, zooals bij ons van de hennip.*

դեյկւ. *zva.* *անքնոյ* slagtoffer. — *դիւռոյ* կն. *een vrouw of kind, daar de roovers bij een huisroof zich meester van maken, om zich een veilige aftogt te verzekeren; een persoon, die door velen geslagen of omgebracht wordt; een vrouw, die door meer dan één man in ontucht beslapen wordt; iets zooals een boomstam, daar men bij het zwemmen of in nood zich boven water meê houdt, առդիւռան* de speren gebruiken als middel om zich boven water te houden. D. W. 90. — *Երեւոյ* *zva.* *Երջան* *maar door meer dan één man; ook zva.* *Երեւան* *van een geest: in iemand varen, zoodat deze door dien geest bezeten wordt.*

դիւկն., *դիւկւ.*, *lustig, levendig, luidruchtig vrolijk, druk; lustigheid, levendigheid, luidruchtigheid; lustig, levendig, luidruchtig zijn, pret hebben.* *Ռեյ* *kw. ook nacht* (*Skr. ramjā, plezierig, vermakelijk; en ramjā, de nacht*). — *Երբե* *ստորդեա* *vrolijk maken.* — *դիւռոյ* op een vrolijke wijze, feestelijk. *արդիւռոյ* en *դիւռդիւռոյ* *vrolijkheid, pret; vrolijk gezelschap; met elkander vrolijk zijn.* — *արդիւռոյ* *plaats van vrolijkheid, waar het druk en levendig is; een vrolijk gezelschap.*

արեւկն. *overvloedig, royaal, mild van een ont-haal, WW.*

արքկն., *արքայ* *beginnen te rijpen of geel te worden, van padigewas en boomvruchten; in de spreektaal ook zva.* *արք*, *zoo waarschijnlijk in Tj.* *արքային = արքայան* *nl.* *արքայիցն* *դեռն*

դիւկւ. *zva.* *ամբողջ*

դիւկւ. *zva.* *դեռ*

դիւք. *zva.* *Ռեռոյ*

դրեակ., *դրեակ.*, *van Ռեւոյ* *hoofdhaar* (*org. Ռեյ* *Skr. roma, haar*). — *դիւլեա* *ook wel լեւա* *poët. bij het haar grijpen of trekken.*

դրեա *zie* *դրեա*

դրուրեա *zva.* *դեա* *volgens een volmondige uit-spraak.*

դրչկն.; *Երջան* *een vrouw in ontucht beslapen.* (*org. Երեւոյ* *bij Ռեյ*).

արչկն. *streeleend, verleidelijk* (*org. արչոյ*). — *Երչ* *of* *արչ* *streeleen, met goede woorden iemand bevredigen; een vrouw streelelen of lief kozen.* — *արչեւ* *streeleing.*

դրչ *of* *դրուրչն., դրուրչ.* — *Երչան* *enz.* *een ruimte of opening maken of laten voor iets.* — *դրչանոյ* *enz.* *die ruimte of opening.*

դրուր *zie* *դրուր* II.

դրուրչկն. *van weinig belang, onbeduidend, beu-zelachtig* (*het tegenovergestelde van արչ*). *արչ* *դրուրչ* *beuzeling; iets dat weinig waarde heeft; ba-gatel; snuisterijen.* — *դրուրչանոյ* *beuzelen; iets voor een beuzeling houden.*

դիւրդոյ *zie* *բանոյ*

դիւրդոյ *zie* *Ռա*

դիւրոյ *zie* *բիւր*

դիւրոյ *zie* *Ռեյ*

արւոյ *zie* *անոյ*

դիւրոյ *kw.* *komen, komst* *zva.* *ճիւր*

Ռեւ = *արեւ* Sri T.

արեւոյ *zie* *արեւ*

Ռեռոյ *zie* *բիւր*

արւոյ *kw.* — *արւոյ* *kleinigheden, snuiste-rijen, snoeperijen, Rh.* *արւոյ* *արւոյ* *of* *արւոյ* *kw.* *verbrijzeld, ver-broken.* *արւոյ* *ook schipbreuk lijden, van een*

vaartuig; gebrekkig worden, *van een mensch of beest door veel zwaren arbeid; Vrg. աւար աւարտիք* en *հիւստիք*. — *վարարար* *վարար* of *վարարի* iets verbrijzelen. — *վարարի մտ;* *վարարի* de boel in stukken slaan. — *վարարի դռն* enz. maken of veroorzaken, dat iets verbrijzeld wordt. — *արարարիք* enz. iets dat verbrijzeld is; gruis; puinhoop; wrak *van een schip*. — *արարարիք* enz. verbrijzeling.

հիշարար freq. vorm van *հիշարար* *zva. հիշարար* KN., *վարարի* en *վարարի* iemand tot iets overhalen, of zoeken over te halen; bepraten.

արարար of *արարար* KN. het met de vingers van de geheele hand, als met een klauw, gegrepen of in iets gegrepen, en dan fijn geknepen of gekneed worden (*arg. հիւստիք հիւստիք* en *արարար*). *արարար* KN. onduidelijk, flaaauw, *iets zien of zich herinneren*, WW. *arg. տարար* — *վարար* *iets zóo knijpen of kneden; fig. het hart toeknijpen.* *արարար* de handen wringen.

արար of *արար* KN. afgeloopen, geheel geeindigd of afgedaan; *van een werk of werkzaamheden* (*arg. տար*).

տար zie bij *տար*

արար KN. de draden of vezels van de pisaugbast, van ananasbladeren, en van een spinneweb. Rh. *arg. տարար*.

արար zie *արար*

արար zie *արար*

արար KN. fijn, *van kunstig fijn werk; fig. fijn, fijntjes, listig* (*arg. տարար* *արար* *արար* en *արար*). — *արար* fijn, met kunst vervaardigd (Tj.); met sijne list te werk gaan, *in tegenstelling van արար*

արար zie *արար*

արար KW. *zva. արար* — *արար* *zva. արար*

արար KN., ook wel *արար* K., bezorgd, verzorgd, bezorging, *van het noodige, of zoodat iets goed bewaard of veilig is.* — *արար* *արար* iets verzorgen, voor het onderhoud van iets de noodige zorg dragen. — *արար* *արար* verzorgen, onderhouden, zorg voor het onderhoud dragen; zorgvuldig bewaren, zoodat men er zorg voor draagt; bewaren, behouden, *niet weg doen;*

den boezem bedekt houden; een vrouw verzorgen, voor tot vrouw nemen (*arg. արար*).

արար KW. *zva. արար* *արար* *արար* KN. door elkander gemengd *bv. rijst met sajoer արար* Tj. — *արար* al wat voorkomt kaauwende verslinden, ook *van gulzig etenden* Tj., vernielen.

արար *zva. արար* (Tj.).

արար *արար* KN. — *արար* (Waj. II. 177) of *արար* (Tj.) *zva. արար* *արար* notitie nemen van *iem.*, zie bij *արար*

արար Ar. *ramal*, KN. de kunst, om door middel van in zand (*ramal*), of ook wel op papier, getrokkenne lijnen en daarop gezette punten, *iemand's toekomstige lotgevallen te berekenen en te voorspellen; en een waarzegger, die genoemde kunst uitoefent.*

արար KN. praatziek; lastig door aanhoudend gezanik. — *արար* aanhoudend praten, zaniken, zeuren, Rh. twistgierig, twistziek, G.

արար Ar. *رمضان*, KN. de negende maand van het Mohammedaansche jaar, *anders արար* N., *արար* K.

արար of *արար* KN. versnapering, of *zva. արար* in *արար* zie *արար*

արար *արար* *zva. արար* enz. *արար* KW. *zva. արար* KN. *արար* haastig.

արար KN. gekneusd, met bersten en scheuren; erg gekwetst verpletterd door *kneuzing en kwetsing* (ook *արար* *arg. արար* en *արար*). — *արար* erg kneuzen, kwetsen, te pletter slaan, verpletteren. — *արար* of *արար* elkander te pletter slaan; moorddadig vechten; moorddadig, *van een gevecht.* — *արար* *poët. voor slagveld,*

արար KN. teér, *fijn van iets, dat fijn bewerkt is, bv. glas*, WW. *arg. տար*

արար KN. Holl. *rompje*, *verouderd woord voor vest.*

արար KN. struiken of takken om een passage te versperren (*arg. արար*). — *արար* een plaats of vak in het water, waar takken of struiken (meestal drooge) dicht op elkaar zijn geplaatst en als 't ware boschjes vormen *om er de visschen in te lokken. Na eenigen tijd wordt die plaats met bamboeroosters (արար of արար) afgezet en de daartusschen besloten visch, nadat de*

lakken en struiken verwijderd zijn, met schepnetten gevangen. Rh.

ἡ ἰσοστα KN.; ἡ ἰσοστα of ἡ ἰσοστα met zijn velen op de hand dragen of ondersteunen (Tj. ἰσοστα) iemand met zijn tweeën of meer aan weerszijden bij de armen vasthouden, om hem te leiden of te ondersteunen in het gaan, met velen door geldelijke bijdragen tot stand brengen. — ἡ ἰσοστα of ἡ ἰσοστα zóo vastgehouden of ondersteund.

ἡ ἰσοστα KN. een geregt van sijn gehakt of gestampt vleesch of visch, in een blad gekookt, in balletjes of in spietjes aan een bamboezen ἡ ἰσοστα gehecht en gebraden. ἡ ἰσοστα zie bij ἡ ἰσοστα

ἡ ἰσοστα zva. ἡ ἰσοστα

ἡ ἰσοστα zie ἡ ἰσοστα

ἡ ἰσοστα zie ἡ ἰσοστα

ἡ ἰσοστα zie ἡ ἰσοστα

ἡ ἰσοστα zie ἡ ἰσοστα

ἡ ἰσοστα en ἡ ἰσοστα of ἡ ἰσοστα KN. gelijk

op een rei; gelijk van tred of in den stap; tegelijk in gesloten gelederen aanvallen; regelmatig, regelmatigheid; fig. van gelijke meening, zonder verschil van gevoelen. — ἡ ἰσοστα van gelijke meening zijn.

ἡ ἰσοστα of ἡ ἰσοστα KN. de kleeding van de Gamboeh's; ook benaming van een dans (en van een zangwijze, G.). ἡ ἰσοστα benaming van de kleeding der boogschutters van den Vorst, die ἡ ἰσοστα genoemd worden, nam. met korte broeken en een tot over de dijnen opgestroopte dōdōt, met een van achteren een weinig naar de linkerzijde hangende slip. — ἡ ἰσοστα ἡ ἰσοστα en ἡ ἰσοστα of ἡ ἰσοστα iemand aanhalen, zooals een kind een moeder; iemands vriendschap weër zoeken na oneenigheid.

ἡ ἰσοστα zie ἡ ἰσοστα

ἡ ἰσοστα KN. ongeveer zva. ἡ ἰσοστα verbrijzeld (vrg. ἡ ἰσοστα). — ἡ ἰσοστα verbrijzelen, vertrappen, kapot maken. — ἡ ἰσοστα poët. zva. ἡ ἰσοστα

ἡ ἰσοστα zie ἡ ἰσοστα

ἡ ἰσοστα KN. een niet geordende hoop, zooals van puin of steenen; dubbeld van bloemen, in tegenstelling van ἡ ἰσοστα enkels; (vrg. ἡ ἰσοστα en

ἡ ἰσοστα). — ἡ ἰσοστα iets op een hoop brengen of stapelen. — ἡ ἰσοστα hoopen; bij hoopen; ook lagen, zooals van steenkool.

ἡ ἰσοστα KW. zva. ἡ ἰσοστα

ἡ ἰσοστα of ἡ ἰσοστα KN. een hut, zooals van houthakkers in een bosch, ook wel voor ἡ ἰσοστα gebruikt. — ἡ ἰσοστα iets op een ruwe wijze met het een of ander digtmaken.

ἡ ἰσοστα KN.; ἡ ἰσοστα zva. ἡ ἰσοστα of ἡ ἰσοστα ἡ ἰσοστα zie ἡ ἰσοστα

ἡ ἰσοστα of ἡ ἰσοστα ook ἡ ἰσοστα KW. zva. ἡ ἰσοστα en ἡ ἰσοστα KN. dichterlijke inkleeding, versiering of beschrijving (Sktr. ἡ ἰσοστα, figuur; redekunstige figuur; dichterlijke beschrijving en versiering; een drama, dramatisch gedicht). —

ἡ ἰσοστα enz. KW. zva. ἡ ἰσοστα dichterlijk inkleeden of beschrijven; een gedicht in verzen maken, in dichtmaat zamenstellen, dichten (vrg. ἡ ἰσοστα). — ἡ ἰσοστα gedicht, dichtwerk.

ἡ ἰσοστα KN. in orde geschikt. ἡ ἰσοστα geregten in orde stellen, opdisschen. — ἡ ἰσοστα schotels met eten in orde stellen of schicken op een tafel of mat of op den grond. ἡ ἰσοστα opdisschen. — ἡ ἰσοστα mv. — ἡ ἰσοστα opgedisschte en in orde geplaatste geregten, voornamelijk vleeschgeregten, anders ἡ ἰσοστα ἡ ἰσοστα ook een groote schotel met vakjes, waariu zich allerlei soorten van toespis en sambel bevinden, om bij rijst gegeten te worden.

ἡ ἰσοστα ook wel ἡ ἰσοστα KN.; ἡ ἰσοστα (sijn hakken, sijn snijden; afknabbelen; G) gew. fig. met iets te doen geen onderscheid maken, niets overslaan; van alles te gelijk doen. ἡ ἰσοστα zonder onderscheid, alles of allen te gelijk (Men.) — ἡ ἰσοστα van alles dooréén, ongesorteerd.

ἡ ἰσοστα ook ἡ ἰσοστα KN. nabij, dicht bij, in het gezigt; nauw, spannend, bv. van een pantalon; nabijheid. — ἡ ἰσοστα op een behoedzame wijze nabij komen; een vijand op het lijf komen, aantasten; een schip enteren; in het nauw brengen; alles voor de vuist wegnemen, alles uitplundereu.

ἡ ἰσοστα of ἡ ἰσοστα KN. beschadigd; gewound; ook fig. van het hart.

ἡ ἰσοστα zie ἡ ἰσοστα

ἡ ἰσοστα zie ἡ ἰσοστα

အေဒါက *zie* အေဒါက *ook* *zva.* အေဒါက
ကေဒါက *zie* အေဒါက

ကေဒါက *zva.* ကေဒါက

ကေဒါက KN. al de melktanden verloren of gewis-
seld hebben, *van een paard (vrg. ကေဒါက)*.

— ကေဒါက *een boom of heg, of de takken van een boom, besnoeijen, gelijk scheren of in het fatsoen snoeijen (vrg. ကေဒါက); de uitstekende hoeken of verhevenheden van iets afnemen; iemand iets met geweld afnemen, zooals goederen, die verbeurd verklaard worden, wapens, enz.; afzetten, afpersen.* — ကေဒါက *mv.*; *een boom* al de vruchten, rijp en groen, afplukken; *ook fig.* uit den weg ruimen, *bv. moeilijkheden, K. 22, 9.*

ကေဒါက KW. *zva.* ကေဒါက

ကေဒါက KW. *zva.* ကေဒါက *vrg.* ကေဒါက *In Tj. ကေဒါက ကေဒါက ကေဒါက KN. afgebroken of uitgebroken, van iets dat door afbreking van een stuk beschadigd is; ook van een uitgebroken of uitgeslagen tand; ook naam van een soort gele bamboe.* — ကေဒါက *ergens* een stuk uitslaan; *iemand* een tand of de tanden uit den mond slaan.

အေဒါက *zie* ကေဒါက

ကေဒါက ကေဒါက *of* အေဒါက KN. *zva.* ကေဒါက *als het af- of uitgebrokene klein is.* — ကေဒါက *iets* aftrekken of afstroopen, *zooals kleine drooge takjes en de bladen van het suikerriet.*

ကေဒါက KN. *moeijelijk te begaan, zooals een hobbelige weg of een ruwe ravijn; fig. van het hart, slecht gehumeurd.*

ကေဒါက *zie* ကေဒါက

ကေဒါက ကေဒါက *zie* ကေဒါက

အေဒါက KN. de maag van pluimgedierte, Rh.

အေဒါက *zie* ကေဒါက

အေဒါက KN. *naam van een boom met harde ruwe bladen, die gebruikt worden vooral om hout glad te schuren.* — ကေဒါက *met zulke bladen* glad schuren.

ကေဒါက KN. *neêrhangende tros bladen.* ကေဒါက *in trossen* neêrhangen.

— ကေဒါက *als* ကေဒါက *neêrhangen v. ကေဒါက haarlokjes. W. II. 112.*

အေဒါက — ကေဒါက *min of meer ho-*

izontaal breed uitstaande takken hebben, *breed, lommerrijk, v. e. boom.*

အေဒါက KN. — ကေဒါက *zich in een groep weelderig vereenigen van bladeren, bloemen, planten en derg.*

အေဒါက KN. — ကေဒါက *als 't ware in elkaar gedrukt v. d. ledematen, door een zware last, zware vermoeyenissen, ziekte enz. (Tj.) Rh. (vrg. အေဒါက Fr. brisé).*

ကေဒါက *ook* ကေဒါက; ကေဒါက *met zijn velen aanvallen, gew. met pieken, of ook wel met andere wapenen, om af te maken (vrg. ကေဒါက en ကေဒါက).* — ကေဒါက

ကေဒါက *(vrg. Rh. ook* *wel* *ကေဒါက)* *een stuk leêr, waarop een aantal met pieken gewapende krijgsliden afgebeeld zijn, en dat een leger moet voorstellen, bij de Wajangvertooning.*

ကေဒါက *een bepaald soort van lanssen bij 't rampokken van tijgers in gebruik.*

အေဒါက *zie* ကေဒါက

ကေဒါက KN.; ကေဒါက *met zijn velen van kant maken of vermoorden (vrg. ကေဒါက).*

ကေဒါက *net en bevallig door dunheid, tengerheid en slaukheid, van leden of deelen van het lichaam; dun, schraal van vorm; egaal geslepen, bv. van een mes; correct, zonder fouten, van een boek of opstel.* — ကေဒါက *iets* net maken; *een boek of opstel* corrigeren, van fouten zuiveren. — ကေဒါက *net* gemaakt.

ကေဒါက *af, afgedaan, afgemaakt, afgeloopt; beslist (vrg. ကေဒါက).* — ကေဒါက *iets* afdoen, afmaken; *ten einde brengen; een zaak* beslissen. —

ကေဒါက *maken dat iets afkomt; een zaak* laten afdoen *of* beslissen. — ကေဒါက *geheel af, bv. afgebrand; om af te doen.* — ကေဒါက *beslissing, vonnis, regterlijke uitspraak.*

ကေဒါက KW. = ကေဒါက

ကေဒါက KN. *voor een gedeelte af, zva. ကေဒါက* *bv. van de pootjes van een krekkel (vrg. ကေဒါက).*

ကေဒါက KW. *zva.* ကေဒါက. — ကေဒါက (B.) *moeijelijk ter been, kreupel gaan. Vrg. ကေဒါက* *bij* ကေဒါက

ကေဒါက *gedeeltelijk af, van de tanden, van iets dat getand is; ook gedeeltelijk uitgevallen v. iets. tanden; met schaarden, zoodat het getand*

ἡ ἄσπις = ἡ ἀσπίς

ἄσπις KN. vuil, morsig; vuil, gemeen, van het hart. ἀσπίς het vuil, vuiligheid, nitvaagsel (erg. ἀσπίς). ἀσπίς ἄσπις oneerlijk verkregen goed, vuil gewin. — ἀσπίς iets vuil maken, bemorsen, bezoedelen.

ἄσπις KW. zva. ἄσπις ἄσπις KN. bladerloos, ontbladerd, kaal, van een boom; een dood en uitgedroogd vergiftig beest, zooals een alder, pad of rups, dat, als men er met de bloote voeten op trapt, een gevaarlijke zwelling veroorzaakt; boom zonder bladen; geraamte, skelet (erg. ἄσπις ἄσπις en ἄσπις ἄσπις).

ἄσπις zva. ἄσπις van boomen. Men.

ἄσπις KN. bladerloos, gelijk ἄσπις van wapenen, uitgevreten door roest en ouderdom.

ἄσπις eign. van de moeder van Rāmā-déwā (Skr. Ragowati? PK.).

ἄσπις zie ἄσπις

ἄσπις en ἄσπις KN. in de spreektaal zva. ἄσπις vallen (erg. ἄσπις ἄσπις).

ἄσπις zie ἄσπις

ἄσπις KN. afvallen, uitvallen, ontvallen, loslaten, van iets dat ergens aan kleeft, onder of tusschen zit. (Erg. ἄσπις ἄσπις doen afvallen, enz.

ἄσπις KN. overdekte, aan den weg of straat uitkomende buitenpoort in de omheining van aanzienlijke en goeude Javanen (erg. ἄσπις). ἄσπις of ἄσπις de poortier. — ἄσπις ἄσπις de plaats en omtrek van de buitenpoort. — ἄσπις zie ben.

ἄσπις TD. KN. zva. ἄσπις of ἄσπις (erg. ἄσπις ἄσπις). — ἄσπις ἄσπις zva. ἄσπις ἄσπις

ἄσπις ἄσπις of ἄσπις ἄσπις roos (erg. ἄσπις).

ἄσπις I. KW. zie ἄσπις 2. KN. zeer ingenomen met, veel belang stellen in. — ἄσπις belangstellend. — ἄσπις zie beneden.

ἄσπις KN.; ἄσπις zva. ἄσπις ἄσπις gekrakeel, gekibbel; met een ander of met elkander krakelen of kibbelen.

ἄσπις KN. uitroep bij het tillen van een zwaren last: huup! — ἄσπις zwaar zijn bij het optil-

len of dragen van lasten.

ἄσπις KN. — ἄσπις zwaar hangen van lasten.

ἄσπις KN. ἄσπις zva. ἄσπις en ἄσπις Rh.

ἄσπις KN. een soort van vogelnet, slaguet; het touw, daar de bamboezen dakribben meê vastgebonden worden. — ἄσπις met een slaguet vangen; de dakribben vastbinden; onder elkaar spreken van in kwaden zin; morren over. erg. ἄσπις ἄσπις KW. zva. ἄσπις en ἄσπις KN. een bank-schroef, veertaugetje om de slagveer van een geweerslot te pakken en er uit te halen, Rh. — ἄσπις iets in een ἄσπις geklemd houden, vast of bij zich houden, om het te behouden; iemand onder de duim en tucht houden; ook zva.

ἄσπις en KW. en WS. zva. ἄσπις ἄσπις ἄσπις en ἄσπις zva. ἄσπις en ἄσπις

ἄσπις KN. — ἄσπις en ἄσπις met zijn velen toeschieten om iets te verrigten; met ijver werkzaam zijn, van velen. — ἄσπις ἄσπις geraamte, zooals van een te bouwen huis of rijtuig, van een te maken vlieger, ook van een beest (erg. ἄσπις en ἄσπις ἄσπις). ἄσπις het geraamte van een paard.

ἄσπις KN. volkrijk, van een plaats of oord; wel bezet, vol menschen, van een vergaderplaats of gezelschap; rijk, van een huis, waar alles fraai en in overvloed is; ook rijk, van een onthaal.

ἄσπις KN. — ἄσπις weelderig opschieten, van boomen en planten. WW.

ἄσπις KW. zva. ἄσπις

ἄσπις zie ἄσπις

ἄσπις KN.; ἄσπις ἄσπις weêr op de been komen, van een nog niet geheel herstelde zieke (erg. ἄσπις en ἄσπις).

ἄσπις KW. zva. ἄσπις ἄσπις ἄσπις

ἄσπις of ἄσπις KN. I. het wassen of rijsen van het water; de vloed tegenover ἄσπις 2. ἄσπις of ἄσπις een kip met eenigzins omgekrulde veêren, ongev. zva. ἄσπις ἄσπις? van padiblaren zoo omgekruld, te weelderig, SG. (ἄσπις zva. ἄσπις watervloed. G.). ἄσπις eb en vloed. G. ἄσπις zva. ἄσπις ook zva. ἄσπις (zie bij ἄσπις). — ἄσπις

ἡμῶν of ἡ ἐπιπλῆ of overstromen; gew. alleen fig. voor overvloedig zijn, van geschenken of weldaden; iemand overladen, van overvloedige weldaden; door zijn overvloed of groote menigte te boven gaan. ἀνημῶν overstromd, overstelpt worden door de menigte van vijanden; moeten onderdoen voor de verklaringen van velen.

ἡμῶν KW. zva. ἡμῶν en ἡμῶν (bekwaam, kundig, bedreven. G.).

ἡμῶν KN. ἡμῶν ook wel ἡμῶν KI. vrouw (gemalin van een man; ἡμῶν of ἡμῶν een vrouw nemen, trouwen; het trouwen (erg. ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν en ἡμῶν Skr. gr̥ha, mc. een vrouw). ἡμῶν (ἡμῶν BB.) ἡμῶν ἡμῶν getrouwd worden, tot vrouw (of gemalin) genomen worden. — ἡμῶν KN. ἡμῶν KI. een meisje of vrouw trouwen. — ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν (ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν poet. l. 288.) een jongeling een vrouw doen nemen, uithuwelijken, laten trouwen, hem een vrouw bezorgen. — ἡμῶν KN. het trouwen; het huwelijk, de voltrekking van een huwelijk.

ἡμῶν KW. zva. ἡμῶν Ar. rabboe, heer. ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν رب السموات والارض; de Heer der hemelen en der aarde.

ἡμῶν KN. geheim, verborgen; geheimzinnig; zva. ἡμῶν — ἡμῶν voor iemand iets geheim of verborgen houden; zva. ἡμῶν

ἡμῶν Ar. arb o'd, naam van den vierden dag van de week: Woensdag.

ἡμῶν I. Ar. ribd, de vermeerdering, die bij koop en verkoop van zekere zaken volgens het Mohamedaansche regt niet plaats mag hebben; woeker; woeker drijven. 2. KW. zva. ἡμῶν en ἡμῶν ἡμῶν (erg. ἡμῶν).

ἡμῶν of ἡμῶν KN. geschenk om iemands gunst te winnen of hem om te koopen (erg. ἡμῶν); zulk een geschenk geven. — ἡμῶν geschenken geven, door geschenken omkopen. ἡμῶν meer opgeven dan een verlies of gelede schade bedraagt, te veel opgeven, vergrooten. — ἡμῶν door geschenken omkopen. — ἡμῶν iets te hoog opgeven.

ἡμῶν zva. ἡμῶν

ἡμῶν KW. zva. ἡμῶν KN. ἡμῶν

lomp, onbehouden of ἡμῶν lomp zijn, WW.

ἡμῶν zie ἡμῶν

ἡμῶν, ἡμῶν, neer-, om-, omver-, invallen, instorten; van een dorpschoofd ontslagen; erg. ἡμῶν bij ἡμῶν (erg. ἡμῶν en ἡμῶν). — ἡμῶν ἡμῶν neêrvallen, als de persoon zelf als de oorzaak van het vallen gedacht wordt; het lateu neêrkomen op een ander. — ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν neêrvallen of neêrstorten op; overstelpen met. ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν overstort worden door getuigen, zoodat men een zaak verliezen moet (erg. ἡμῶν bij ἡμῶν). — ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν iets doen omvallen of instorten; omverhalen, omverwerpen, ook fig. maken, dat iem. ontslagen wordt; ἡμῶν buffels slagten. ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν iemand, die stijf op zijn stuk blijft staan, trachten over te halen om er van af te zien. — ἡμῶν de (het) neêrom enz. gevallene; geneigd tot, ligt om- enz. vallen, zwak; meêgaande, naam van een Lakon, de val v. h. rijk van Ngastina (Br. J.) — ἡμῶν ἡμῶν en ἡμῶν zie beneden.

ἡμῶν KN. naam van een klein soort van riviergarnalen waarvan trasi gemaakt wordt (erg. ἡμῶν). — ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν of ἡμῶν naam van de residentie Tjeribon.

ἡμῶν KW. zva. ἡμῶν ἡμῶν naam van een tijdvak in de oude geschiedenis van Java.

ἡμῶν ook ἡμῶν KN. wat onder aarde gemengd wordt om die vruchtbaarder te maken of geschikt voor een of ander plantsoen, zooals klei, zand, kalk of mest; mest; ἡμῶν tuinaarde, humus. (erg. ἡμῶν en ἡμῶν); ook wat onder iets gemengd wordt, om het te parfumeren. ἡμῶν geparfumeerde tabak. — ἡμῶν iets parfumeren. — ἡμῶν ἡμῶν en ἡμῶν (ook wel gespeld ἡμῶν Sri. T.), een aangename geur in het rond verspreiden, rondom lekker rieken. — ἡμῶν aarde prepareren, bemesten.

ἡμῶν I. KN. gelijk, evengelijk. 2. Ar. roeboe' zva. ἡμῶν een vierde gedeelte.

ἡμῶν of ἡμῶν KW. zva. ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν en ἡμῶν — ἡμῶν of ἡμῶν KN. meer en meer toenemen, meer en meer overvloedig worden

of in overvloed aanwezig zijn; (ook geheel volmaken; geheel bedekken. G.).

ἄσπυ zie ἰσπυ

ἰσπυ (freq. vorm van ἄσπυ) N., ἰσπυ κ., in moeilijkheden gewikkeld; onaangenaamheden, moeilijkheden, hindernis, last, verdriet; verwarring; hinderlijk, lastig, moeilijk; verdrietig, verward, verlegen. ἄσπυ ἄσπυ last, verdriet, onaangenaamheid. ἰσπυ ἰσπυ het hindert, ergert mij. — ἰσπυ ἰσπυ iemand last of moeilijkheid veroorzaken, verdriet aan doen, hindernissen in de weg leggen; het iemand onaangenaam maken; iemand kwellen, ergeren. ἰσπυ ἰσπυ in moeilijkheden gewikkeld zijn; verlegenheid; netelig, van een zaak.

ἰσπυ KN. zva. ἰσπυ

ἰσπυ of ἰσπυ — ἰσπυ ἰσπυ of ἰσπυ ἰσπυ in lappen en gescheurd, berooid, van kleeren, fig. berooid, geruïneerd; heel slecht staan, van iemands rechtszaak.

ἄσπυ N., ἄσπυ κ., om strijd, om het zeerst, om strijd doen, wedijveren; iets een ander betwisten; om iets zich beijveren; ontweldigd, van iets dat betwist wordt (freq. vorm van ἰσπυ zie ἰσπυ). ἄσπυ ἄσπυ om het zeerst zich beijveren de eerste te zijn. ἄσπυ ἄσπυ of ἄσπυ ἄσπυ om het zeerst zich beijveren de voorste te zijn. ἄσπυ ἄσπυ K. 13. 16, of ἄσπυ ἄσπυ strijden (twisten of kibbelen) om gelijk te hebben. ἄσπυ ἄσπυ zich beijveren om op weg te komen; ieder zijns weegs gaan. ἄσπυ ἄσπυ zijn best doen om het leven er af te brengen. ἄσπυ ἄσπυ als 't er om houdt, meer, d. i. of misschien wel wat meer. ἄσπυ ἄσπυ beurtelings op de maat ἄσπυ (B.) Rh. ἄσπυ ἄσπυ zich beijveren om een plaats te zoeken. — ἄσπυ ἄσπυ iets ontweldigen, ontrukken, met geweld wegnemen; met ijver iets tot zich halen; uit een brand, roof of overstroming zoeken te redden, overweldigen vrg. ἄσπυ ἄσπυ ἄσπυ ἄσπυ (of ἄσπυ ἄσπυ) poët. gewapenderhand overmeesteren, of verdedigen. — ἄσπυ (of ἄσπυ B. ἄσπυ ἄσπυ = ἄσπυ) poët. zva. ἄσπυ

— ἄσπυ ἄσπυ of ἄσπυ ἄσπυ en ἄσπυ ἄσπυ of ἄσπυ ἄσπυ hetgeen men om strijd zich meester tracht te maken; om iets magtig te worden, twisten, vechten of grabbelen; een ander, of mal-kander, iets trachten te ontweldigen; een grabbel-partij, inzonderheid bij een Chineesch feest (tjï-oko), waarbij spijzen en lekkernijen op een stellige geplaatst en op een gegeven teekken te grabbel gegeven worden. — ἄσπυ ἄσπυ of ἄσπυ ἄσπυ en ἄσπυ ἄσπυ of ἄσπυ ἄσπυ voorwerp van betwisting; iets dat nog betwist wordt, verschilpunt; twistappel. — ἄσπυ ἄσπυ of ἄσπυ ἄσπυ poët. door een overmagt overweldigd worden.

ἰσπυ KN. verwoed, custuimig, van den wind; van het hart, erg verlegen (vrg. ἰσπυ); ἰσπυ ἰσπυ in poëzie ook enkel ἰσπυ een stormwind, orkaan. — ἰσπυ ἰσπυ in de war of verlegen maken.

ἰσπυ KN. morsen door telkens wat te laten vallen. — ἰσπυ ἰσπυ iets morsen, op den grond laten vallen; ook in een berooiden staat verkeeren. — ἰσπυ ἄσπυ het gemorste; afval van spijzen, overschot.

ἰσπυ ἄσπυ of ἰσπυ ἄσπυ zie ἰσπυ ἄσπυ = ἄσπυ ἄσπυ RI.

ἰσπυ of ἄσπυ KW. zva. ἰσπυ ἰσπυ ἰσπυ en ἄσπυ (Str. rabasa, geweld, onstuimigheid). — ἰσπυ en ἰσπυ geweld plegen; verwoesten; overweldigen, overmannen.

ἰσπυ ἄσπυ zie bij ἰσπυ ἄσπυ KN. zva. ἰσπυ ἄσπυ benaming van een tijdcak in de oude geschiedenis van Java.

ἰσπυ KW. zva. ἰσπυ ἄσπυ ἄσπυ of ἄσπυ Holl. proces-verbaal. CP.

ἰσπυ KW. zva. ἄσπυ ἰσπυ KW. zva. ἄσπυ en ἄσπυ KI. naar verkiezing, als U 't verkiest, als 't U beliefs.

ἰσπυ KW. zva. ἄσπυ en ἄσπυ ἰσπυ KN. metalen ringen tot sieraad aan een Javanusch zadel (vrg. ἰσπυ ἄσπυ en ἰσπυ ἄσπυ). ἄσπυ grafsteen met ingebeiteld bloemwerk. ἄσπυ ἄσπυ kristallen lichtkroon.

αλλη aan elkaar vastbinden. — ῥήματα obj. den. ῥήματα TP. KD. van ῥήματα in de beteekenis van span; bv. ῥήματα ῥήματα

ῥήματα KK. gescheurd, gebarsten, gespleten, zooals van een berg, een muur en harde lichamen; fig. van het hart, waarij de rust verbroken is; en van een rijk, verdeeldheid, daardoor te gronde gaan (vrg. ῥήματα ῥήματα en ῥήματα). — ῥήματα scheuren enz.; verdeeldheid maken. — ῥήματα ῥήματα doen splijten, enz.

ῥήματα verkorting van ῥήματα ῥήματα KN. ῥήματα ῥήματα aanhoudend stenen, jammeren, klagen. — ῥήματα ῥήματα stenen; enz.; op een klagenden toon afbedelen, WW. zacht geluid, zachte stem, G. Vrg. ῥήματα ῥήματα

ῥήματα of ῥήματα KN. onthust, bedremmeld; niet weten, wat iets beteekent of wat men doen moet; aarzelen. Zoo ook ῥήματα ῥήματα enz.

ῥήματα KN. barricade, afsluiting van een weg om de passage te beletten (vrg. ῥήματα); barrière of tolboom aan de grenzen van de hoofdplaats (ῥήματα ῥήματα); de greusscheiding of greuslinie van de hoofdplaats.

ῥήματα zie ῥήματα

ῥήματα KN. houding, die men jegens anderen aanneemt; beschouwing van zich zelf, bv. als een Prins (vrg. ῥήματα). — ῥήματα iemand dus of zoo, bv. goed of slecht, behandelen; ook iets houden, behouden of behandelen en beschouwen als zijn eigendom. — ῥήματα behandelen of beschouwen, als de houding, die men tegenover iemand of iets aanneemt. — ῥήματα wijze van behandelen.

ῥήματα KN. teêr, zwak, zooals van een meubelstuk; teêr, van gestel; van het hart, teêrhartig, kleimoedig, kleingeestig.

ῥήματα KN. naam van een wilden vogel met een grooten snavel, waarop een knobbel zit, de Rhinocerosvogel, Tj. — ῥήματα lang en duu van taille, met een groot hoofd. — ῥήματα het gevest van een lameng, dat op de snavel van een ῥήματα gelijk. WW.

ῥήματα KN. gew. ῥήματα ῥήματα slank, tener, van vrouwen; van mannen gezegd: een zwak, ziekelijk voorkomen hebben; vrg. ῥήματα ῥήματα ῥήματα ῥήματα KN. — ῥήματα ῥήματα

gebukt gaan, bv. onder een last. WW. voly. Rh. ῥήματα krom liggen; ook slapen, vrg. ῥήματα en ῥήματα

ῥήματα of ῥήματα KN. moeite, veel werk. ῥήματα KN.: ῥήματα stijf, zoodat men moeite heeft om te gaan, zooals van het lang zitten, of na een ziekte. ῥήματα ῥήματα met moeite gaan door stijfheid.

ῥήματα gew. ῥήματα KN. met gebogen rug moeijelijk voortgaan, door zwakte, pijn, ouderdom of een zware last.

ῥήματα KN. op de loop gaau; weggelopen, ongeveer zwa. ῥήματα — ῥήματα iets wegslepen, wegvoeren, meê slepen. ῥήματα pass.; ook fig van het hart, en, van een herstellende ziekte, door de een of andere oorzaak weêr erger worden.

ῥήματα KN.; ῥήματα de goederen, die zich ergens bevinden, bijengrijpen of bijeenpakken en meê nemen, de boel wegpakken of weghalen; in L. 130 en Men. ook van personen; (vrg. ῥήματα). — ῥήματα hetz.

ῥήματα zie ῥήματα ῥήματα zie ῥήματα

ῥήματα KN. ontworteld, met de wortels uit den grond gerukt en omgevallen, van een boom; verhuizen, van een mensch; ter neergeslagen, van het hart.

ῥήματα of ῥήματα KN. digt begroeid met onkruid, ruigte of struiken; digt tegen elkander, bv. geplaut van heesters; moeijelijk om doorheen te gaan; ook digt van vlechtwerk; en fig. gesloten, niet opregt; ingewikkeld, ondoorgrondelijk; van het hart, (K. 4, 47; Tj.) verward, in moeijelijkheid ῥήματα of ῥήματα (hoog) onkruid of ruigte, daar een grond digt meê begroeid is; daarmee begroeid.

ῥήματα KN.; ῥήματα zwa. ῥήματα van een tandakkende, Tj. of ῥήματα wrevelig, knorrig; ook schoorvoetend, dralend uit weerzin en om er zich af te maken.

ῥήματα KN. rietslag, geeseling. — ῥήματα geeselen (vrg. ῥήματα ῥήματα en ῥήματα).

ῥήματα klanknab. van het piepen van een draangstok. — ῥήματα dat geluid geven. ῥήματα (Tj.) Rh.

ῥήματα KN.; ῥήματα twee of meer een weinig

van elkander verwijderde dingen bijeenvatten door de armen of een touw er omheen te slaan; met beide armen omvatten (erg. ընդհանր և ընդհանր).

հինգեղևոց KN. digt inééngepak, compres, beknopt, niet groot van volume, zoodat het gemakkelijk in te pakken is; beknopt, zonder zwier of omhaal, van een verhaal; eenvoudig, zonder zwier, van kleeding of looi; eenvoudig, van tuigage van een schip; eenvoudig, zonder pretensie, van iemands gemoed; ևսնհինգեղևոց sluijpmoord, en het omkomen van iemand, met wien men korte wetten gemaakt heeft; dien men maar kortweg afgemaakt heeft, in plaats van hem gevangen te nemen. ևսնհինգեղևոց een aangifte bij de regtbank met beklag over zulk een ևսնհինգեղևոց — ընդհանր iets digt inéénpakken, zoodat het weinig ruimte beslaat (ook ընդհանր WP. 215); iets beknopt, eenvoudig, zonder zwier of omhaal, doen of maken; iemand door sluijpmoord ombrengen. — ընդհանր iets vereenvoudigen; iemand, die in hechtenis genomen moest worden, maar kortweg afmaken. — ընդհանր ևսնգեղևոց iets beknopt, klein van volume, maken; iets kortaf maken, verkorten. — հինգեղևոց of ևսնհինգեղևոց op een beknopte wijze of zonder omhaal gedaan of gezegd; in korte woorden. ևսնհինգեղևոց of հինգեղևոց կարճ կտրուկ kortom.

հինգեղևոց zva. հինգեղևոց — ընդհանր zich in een krimpen; de armen digt tegen het lijf sluiten, Tj. elders, van een tandakkende: օնդհանր korte, nauwe passen maken.

հինգեղևոց KN., ևսնգեղևոց KN., omvatting met beide armen, omarming, omhelzing. — ընդհանր ևսնգեղևոց met beide armen omvatten, omarmen, omhelzen (erg. ընդհանր). — ընդհանր մտ. — հինգեղևոց wat iemand met beide armen omvatten kan. ևսնհինգեղևոց met de armen om elkander geslagen; elkander omhelzen. — ընդհանր omvatting met beide armen. ևսնհինգեղևոց ընդհանր ընդհանր zoo dik als ik met beide armen omvatten kan.

հինգեղևոց KN. — ընդհանր naar zich toe halen, iets, dat hoog ligt en moeilijk te bereiken is; fig. het onbereikbare trachten te verkrijgen Rh.

հինգեղևոց KN. zva. ևսնգեղևոց ongelukkig, ongunstig,

een term bij het berekenen van gelukkige en ongelukkige dagen (erg. օրն). Er zijn vijf rinkels: օրհանգիստ, օրհանգիստ, օրհանգիստ, օրհանգիստ en օրհանգիստ — ընդհանր iemand in elkander gedoken houden; iets frommelen, in elkander kreuken; gekromd en inééngedoken liggen, bv. van een hond. ևսնհինգեղևոց in elkander gekronkeld raken, gekreukeld; in elkander gezouken neêrvallen; (verlamming van leden. G). — հինգեղևոց bij elkander gekromd liggen; een rol van oppgerold goed. — ևսնհինգեղևոց een tijdvak van zes dagen tot berekening van de ongunstige dagen.

դիպար KN. bogt. դիպարդիպարդիպարդիպար met veel bogten, WW.

հինգեղևոց KN. dubbel, dubbeld; twee over, op, bij of na elkander. ևսնգեղևոց^o zich dubbeld vertoonen, zoodat men twee voor één ziet. տղամ^o dubbeldhartig. — ընդհանր iets dubbeld maken, doen of nemen; օրհանգիստ twee werkzaamheden of functies bij elkander nemen. — ընդհանր ևսնգեղևոց een kleed voeren, iets met iets anders overtrekken; bij een woord een ander bijvoegen tot nadere bepaling. օրհանգիստ dubbeldhartig zijn jegens. — հինգեղևոց ևսնգեղևոց verdubbeld; voering; ևսնգեղևոց^o een onderkleed. ևսնգեղևոց^o dubbeldhartig.

դիպար — ընդհանր ևսնգեղևոց^o Tj.

դիպար KN. zva. ևսնգեղևոց ևսնգեղևոց zie ևսնգեղևոց

հինգեղևոց KN. overtrek; kap, al wat dient om iets tegen den regen of zonnehitte te beschutten. — ընդհանր v. e. հինգեղևոց voorzien WW.

դիպար KN. ընդհանր voorover, bv. met het aangezicht op den grond of iets anders gaan liggen of liggen. ընդհանր acc. pass. շօ՛ւ կոմեն ընդհանր, te vallen. — ընդհանր^o voorover met het aangezicht liggen op, bv. op iemands voeten, als bewijs van hulde; zich met de borst werpen op, ook fig. zva. ևսնգեղևոց — ընդհանր ևսնգեղևոց caus. — ընդհանր^o մտ. մտ. ևսնգեղևոց zva. ևսնգեղևոց tot het laatste toe blijven bv. bij een werk of een feest. Erg. ևսնգեղևոց և ևսնգեղևոց

դիպար of ընդհանր KN, donker, van een pad, dat door overhangende gewassen overgroeid is (erg. դիպար ևսնգեղևոց).

դիպար KN. zva. դիպար maar door groot

ημῶν ἀρξίνην ἀρξίνην, ook zva. ἀρξίνην
 ἀρξίνην βv. in ἀρξίνην ἀρξίνην en ἀρξίνην ἀρξίνην
 — ἀρξίνην in de volkstaal zva. ἀρξίνην en ἀρξίνην
 ἀρξίνην zva. ἀρξίνην

II. verkorting in de spreektaal van ἀρξίνην 1.
 in de beteekenis van ἀρξίνην of ἀρξίνην om de on-
 bepaaldheid van een hoeveelheid te
 kennen te geven. 2. als uitroep van verwondering
 over iets dat gebeurt, en dan gewoonlijk uit-
 gesproken als κὸ of κὸδ, en dan ook wel ημῶν
 ἀρξίνην geschreven: kijk! ημῶν ἀρξίνην ἀρξίνην : κὸ
 kijk, hij wil niet hier komen! wat scheelt hem,
 dat hij niet hier wil komen!

III. zva. ημῶν Subj. Passief. W.S. 104,
 Noot. Vrg. ἀρξίνην

ἀρξίνην zie bij κὸ I., ἀρξίνην en ἀρξίνην
 ἀρξίνην 1. zie κὸ I. — 2. zie ἀρξίνην — 3. als aan-
 hechtsel, om het bezit te lĳk vrnw. uit te druk-
 ken, anders ἀρξίνην, ἀρξίνην. en MD, ἀρξίνην
 ἀρξίνην, vrnw. van de eerste persoon; ik, mij;
 wij, ons. — ἀρξίνην ook dikwijls als aanhechtsel,
 wanneer het naamwoord het aanhechtsel ἀρξίνην
 heeft. — κὸ als Tj. Sengk. één. (Skr. aarde; en
 één). — ἀρξίνην, ἀρξίνην of ἀρξίνην ἀρξίνην zeg-
 gen: "het is het mijne", of zeggen: "ik heb het
 gedaan"; zich iets toeëigenen of aanmatigen; van
 zich iets bekeuenen, betuigen, beweren of voorgeven;
 zich uitgeven voor iemand of iets; iemand voor den
 zijnen, βv. voor zijn kind of zijn vader, erkennen. —
 ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην
 zich uitgeven voor iemand of iets; van zich iets
 voorgeven; zich het een of ander toeëigenen. —
 ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην
 erkennen, iets betuigen, verklaren, beweren; op
 iets aanspraak maken; iemand iets toekennen. —
 ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην
 aan iemand; iets verklaren of betuigen omtrent.
 — ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην
 bij wijze van voorgeven, kwassuis. ἀρξίνην ἀρξίνην
 ημῶν ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην
 voor het zijne erkend; toegeëigend goed; erkend,
 aangenomen, kind. ἀρξίνην subst. den. WP. 131.

ημῶν KW. zva. ημῶν
 ημῶν uitgesproken als κὸ of ημῶν en ook wel
 zóo geschreven, alleen in het subjectief passief,

anders ημῶν ἀρξίνην, ἀρξίνην ἀρξίνην κ., ἀρξίνην
 MD., jij, jou, of je; U; gij of u. In Banjoe-mas
 is ημῶν met een zachte ó, κὸ, ook in gebruik
 voor ημῶν ἀρξίνην en als verkorting van ἀρξίνην.
 — ημῶν ἀρξίνην κ. de platte taal, die door den
 meerdere tot den mindere en door kinderen en het
 volk onder elkander gesproken wordt. — ημῶν
 ημῶν de platte taal spreken; in de platte taal
 toespreken, (Fransch tutoyer, Hoogd. dutzen).

ημῶν KW. zva. ἀρξίνην ἀρξίνην of ἀρξίνην ἀρξίνην ημῶν G.
 ημῶν ἀρξίνην. (ημῶν ἀρξίνην); ἀρξίνην κ. (ook ἀρξίνην κ.),
 hoeveelheid, aantal, menigte (Skr. k at a h, veel,
 excessief). ημῶν ἀρξίνην het aantal; ten getale; en
 als het veel is, op zijn meest. ημῶν ἀρξίνην ἀρξίνην
 op zijn allermeest. ημῶν ἀρξίνην ἀρξίνην het vele of
 weinige (d. i. de hoeveelheid) er van. ἀρξίνην ἀρξίνην
 ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην de gausche menigte, alle
 (vrg. ἀρξίνην). ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην alles en alles;
 in alles en alles; in alle geval. — ἀρξίνην ἀρξίνην,
 ἀρξίνην ἀρξίνην MD., ἀρξίνην κ. in menigte, veel, tal-
 rijk. ἀρξίνην (of ἀρξίνην) ἀρξίνην ἀρξίνην of ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην
 de velen, de grootere menigte, in tegenstelling van
 één of weinigen, d. i. de anderen, de overigen,
 het algemeen. ἀρξίνην ἀρξίνην ook wel zva. ημῶν ἀρξίνην
 ἀρξίνην — ἀρξίνην ἀρξίνην of ἀρξίνην ἀρξίνην ημῶν ἀρξίνην
 ἀρξίνην en ἀρξίνην ἀρξίνην veel geven aan; met velen (met
 overmagt) aanvallen; overladen met werk; aan een
 werk meer menschen zetten; iets vermenigvuldigen.
 Zoo ook ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην iets veel ma-
 ken, vermenigvuldigen. — ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην of
 ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ημῶν ἀρξίνην ἀρξίνην en ἀρξίνην
 ἀρξίνην ἀρξίνην maken dat iets veel wordt, iets doen
 toenemen, vermeerderen; iets veel, in groote hoe-
 veelheid, doen. — ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην of ἀρξίνην ἀρξίνην
 ἀρξίνην of ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην ημῶν ἀρξίνην ἀρξίνην of ημῶν
 ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην of ημῶν ἀρξίνην ἀρξίνην en ἀρξίνην
 ἀρξίνην ἀρξίνην te veel. — ἀρξίνην ἀρξίνην ἀρξίνην κ. plaats
 waar veel menschen zijn, verzameling, kring of
 gezelschap van menschen, publicke plaats.

ημῶν KW. zva. ἀρξίνην
 ἀρξίνην KW. zva. ἀρξίνην
 ἀρξίνην KW. zva. ἀρξίνην ἀρξίνην
 ἀρξίνην κ. stijf, gedwongen (in tegenstelling van los
 en bevallig); hard (niet toegevend), stroef, onwel-
 luidend; lomp, ongeschikt (vrg. ἀρξίνην).

ἡσθητικόν = ἡσθητικόν van ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν *ML.* kleedje. *Jav.* ἡσθητικόν. ἡσθητικόν. *K.*
 ἡσθητικόν *zva.* ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν of ἡσθητικόν *WJ. en os. zva.* ἡσθητικόν
Zoo ook somtijds in poëzie en Wajangverhalen.
 ἡσθητικόν *zie* ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν *zie* ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν *KW.* overtroffen worden (*van* ἡσθητικόν *KW.*,
Skr. *antya*, laatste, uiterste; minder, laag).
 ἡσθητικόν *zie* bij ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν *Holl.* *kar*, voor vervoer van de post, ook
wel voor personen, meestal met tent.
 ἡσθητικόν *KN.* tijd hebben (*verg.* ἡσθητικόν).
 ἡσθητικόν *zva.* ἡσθητικόν *Ook een geluid waar-*
meê men bv. in een bosch te kennen geeft, waar
men zich bevindt, Rh.
 ἡσθητικόν *KN.* ἡσθητικόν of ἡσθητικόν
ἡσθητικόν klanknab. van het geluid van schreeuwen
van apen, van zeer jonge kinderen, verg. ἡ
ἡσθητικόν 2.
 ἡσθητικόν *KW.* *zva.* ἡσθητικόν ἡσθητικόν (*Skr.*
kochaka, schelm).
 ἡσθητικόν *KW.* *zva.* ἡσθητικόν (*verg. ML. kait*) *volg.*
Rh. schakel, schalm. — ἡσθητικόν *geschakeld*
bv. van een ketting, verg. ἡσθητικόν KN. zamen
vereenigd of verbonden; maats zijn met elkander,
zamenspannen met iemand. Zoo ook ἡσθητικόν
— ἡσθητικόν menschen tot een maatschap of bond-
genootschap zamen vereenigen. — ἡσθητικόν
tezamen verbonden, bv. van steenen in een muur;
en fig. — ἡσθητικόν vereeniging van men-
schen tot een doel.
 ἡσθητικόν *K.*, ἡσθητικόν *N.*, onderscheid, ver-
 schil; verschillen; aanmerkelijk verschillen, *bv. in*
grootte, leeftijd, waarde of voortreffelijkheid; anders
en beter (verg. ἡσθητικόν); ook ἡσθητικόν KN.
gedistingueerd, uitstekend, zeer voortreffelijk; zich
boven anderen onderscheiden. ἡσθητικόν ἡσθητικόν
ἡσθητικόν het onderscheid is niet te zeggen; het komt
in geen vergelijking. ἡσθητικόν ἡσθητικόν heel
wat verschillen. — ἡσθητικόν ἡσθητικόν onder-
scheid maken. ἡσθητικόν ἡσθητικόν
onderscheiden, zich onderscheiden, in onderschei-
ding; van en boven anderen; ook ἡσθητικόν
KN. gedistingueerd, uitstekend, buitengemeen. —

ἡσθητικόν of ἡσθητικόν een merkkelijk ver-
 schil vertoonen, merkkelijk uitsteken boven *iets*
anders. ἡσθητικόν en nog merkkelijk meer.
 — ἡσθητικόν ἡσθητικόν zich boven anderen
 onderscheiden door meer te doen; hooger *bod* doen;
 hooger *loon* bieden. ἡσθητικόν het boven
 anderen onderscheiden zijn, *bv. in rang.* — ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν ἡσθητικόν iemand of iets
 boven anderen stellen. — ἡσθητικόν over-
 troffen worden; *zva.* ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν *Holl.* *kous.* ἡσθητικόν *K.* *zie an*
2 IV.
 ἡσθητικόν *Ar.* كوفي, *KN.* koffie (*verg.* ἡσθητικόν). ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν koffieboom. ἡσθητικόν (gezette) koffie.
 ἡσθητικόν *KW.* *zva.* ἡσθητικόν voor ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν van ἡσθητικόν *zva.* ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν of ἡσθητικόν *Ar.* قول, *kaul*, *KN.* het
 zeggen, wat gezegd wordt; verbaal, overlevering;
 een uitgesproken gelofte; een gelofte doen (*verg.* ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν). — ἡσθητικόν iemand, of voor of om iemand
 of iets, een gelofte doen. — ἡσθητικόν een
 gedaene gelofte; ook een plaats, daar men om haar
 heiligheid gewoon is een gelofte te volbrengen, *door*
er te komen offeren, geld te strooijen of iets te
koopden,
 ἡσθητικόν *KN.* ἡσθητικόν moeilijk of
 gebrekkig kaauwen door slecht *gebit.* *WW.*
 ἡσθητικόν *KW.* *zva.* ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν *KN.* vermoed, door lang in dezelfde
 houding te blijven, hetzij zittende, staande of iets
 in de hand houdende, *WW. Volg. Rh.* ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν *zie* ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν *zie* bij ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν *KN.* het met iets kunnen doen of stel-
 len, *er* meê voldaan of tevreden zijn. — ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν ligt te voldoen of tevreden te stellen.
 ἡσθητικόν niet te voldoen, onver-
 zadelijk.
 ἡσθητικόν *KW.* *zva.* ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν *KW.* *zva.* ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν *KW.* *zva.* ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν *zie* ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν of ἡσθητικόν *Ar.* قوم, *kaum*, volk; ἡσθητικόν
 ἡσθητικόν *KN.*, ἡσθητικόν *KD.*, een priester, een ge-

meen priester, in onderscheiding van een priester van hooger rang. — ကတိတ်တို့ ကတိတ်တို့ of ကတိတ်တို့ ကတိတ်တို့ plants waar één of meer priesters wonen; priesterwijk.

ကတိတ် KW. zva. ကတိတ်တို့

ကတိတ် = ကတိတ်

ကတိတ် in poëzie voor ကတိတ်

ကတိတ် KW. zva. ကတိတ်

ကတိတ် KW. zva. ကတိတ် (ကတိတ်) ဟော့ ဟော့ ဟော့

ကတိတ် KW. zva. ကတိတ် ဟော့ ဟော့

ကတိတ် KW. zva. ကတိတ် Ar. ko en of kon, er zij! het zij er! ကတိတ်-ကတိတ် of ကတိတ်-ကတိတ် het zij er, en het is er (كُنْ فَيَكُونُ, woorden uit den Koran).

ကတိတ် 1 K. zie ကတိတ် 2. KW. zva. ကတိတ် en een voorzetsel vóór eigennamen van vrouwen of meisjes; ook met het voorvoegsel ကိ en vóór ကိ ကတိတ်

ကတိတ် N., ကတိတ် K., ကတိတ် N., ကတိတ် K., ကတိတ် ကတိတ် KI., iemand zeggen dat hij iets doen moet! iemand iets gelasten of laten doen; in de spreektaal ကိကတိတ် en ကိကတိတ် hetz. ကိကတိတ် N., ကိကတိတ် K., ook ကတိတ် ကတိတ် ကိကတိတ် en ကိကတိတ် poët., ကိကတိတ် ကတိတ် en verkort ကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် of ကိကတိတ် ကတိတ် KI., pass. ကတိတ် pass. imp. — Na een woord, dat een last of bevel of iets dergelijks beteekent, wordt het actief of passief als redewoord zóo gebruikt, dat men het veelal door om kan vertalen.

Zoo ook in de spreektaal de grondvorm ကတိတ် en ကတိတ် en zva. ကိကတိတ် en ကိကတိတ် in last hebben, moeten. Ook ကတိတ် zva. ကတိတ် Het pass. ကိကတိတ် ကိကတိတ် en ကတိတ် ကတိတ် wordt ook als actief gebruikt voor last geven. — ကတိတ် KW. zva. ကတိတ် — ကတိတ် ကတိတ် en ကတိတ် KI., gelasten, zenden met een last, iemand zenden met een last, om een boodschap zenden of sturen, uitzenden om iets te doen, afvaardigen. — ကတိတ် N., ကတိတ် K., ကိကတိတ် KI., om iemand zenden, iemand ontbieden. — ကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် met iets iemand zenden naar iemand. — ကတိတ် ကတိတ် N., ကတိတ်

K., ကတိတ် ook wel ကတိတ် KI., bode, zendeling, afgezant; een bode uitzenden; iemand als bode uitzenden. — ကတိတ် N., ကတိတ် K., ကိကတိတ် KI., last van iemand, vooral door middel van een bode of brief, of aan iemand, dien men ontboden heeft; wat iemand een ander zegt, dat hij moet gaan doen, of wat iemand weten laat door een bode of brief.

II. o. j. zva. ကတိတ် Vrg. ကတိတ်

ကတိတ် KW. zva. ကတိတ် 1. KN. zie ကတိတ် 2. MD. zie ကတိတ် 3. ကတိတ် N., ကတိတ် K., ginds, gindsche; ကတိတ် N., ကတိတ် K., dáár, aldaar; en ကတိတ် N., ကတိတ် K., hier, alhier; drie vormen van het aanwijzend voornaamwoord van plaats, die even zoo onderscheiden zijn, als ကိကတိတ် ကိကတိတ် en ကိကိတ် (zie ကတိတ် I.); in Ngoko veelal, in Krámá zeer dikwijls, met het voorzetsel ကိ er vóór; en ook van personen en zaken, (even als ကိကိတ် en ကိကိတ်), vooral in vergelijkingen: gene, die, deze. ကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် ook voor of daaromstreeks; bv. ကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် Woensdag of daaromstreeks. In de spreektaal ook wel ကတိတ် ကတိတ် en ကတိတ် voor ကိကတိတ် ကတိတ် en ကိကတိတ် (ကတိတ် ကတိတ် en ကတိတ် zijn verkortingen van ကိကိတ် enz., van ကိကိတ် ကိကိတ် en ကိကိတ် en dit met het Kawi-voorzetsel ကိ van ကတိတ် ကတိတ် en ကိ). ကတိတ် ကတိတ် die steen (of steenen) daar. ကိကတိတ် ကတိတ် ook wel ကတိတ် ကတိတ် en ကိကိတ် ကိကိတ် ginds en hier, elders zoowel als hier. ကိကိတ် ကိကိတ် waar het ook wezen mag; overal. ကိကတိတ် ကတိတ် ကိကိတ် ginds en elders, overal. ကတိတ် ကတိတ် van alle oorden. ကိကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် ik van mijn kant; ကိကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် spreektaal zva. ကိကတိတ် (W. I, 30) Rh. ကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် ကတိတ် zie ben., en ကိကိတ် ကိကိတ် ကိကိတ် bij ကတိတ် II.

ကတိတ် zie ကတိတ် ကိကိတ် N., ကိကိတ် poët., ကတိတ် ook wel ကိကိတ် K., raak; geraakt, getroffen, bereikt zijn of worden; in de magt of handen geraken; in het spel, verliezen; te raken, te treffen, te bereiken; vatbaar voor iets; onderhevig aan iets; mogelijk, mogelijk

Cananga odorata H. fs. en Th. *Nat. fam. der Anonaceae*; van de bloemen wordt een welriekende olie gemaakt. ἡγεῖται^ο of ἡγεῖται ἡγεῖται^ο gen. CP.

ἡγεῖται^ο zie bij ἡγεῖται

ἡγεῖται^ο KN. kanceel, anders ἡγεῖται^ο ἡγεῖται^ο ἡγεῖται^ο ἡγεῖται^ο kanceelboom. Vrg. ἡγεῖται^ο

ἡγεῖται^ο zie bij ἡγεῖται

ἡγεῖται^ο zie bij ἡγεῖται

ἡγεῖται^ο KN. zie bij ἡγεῖται^ο KW. zva. ἡγεῖται^ο zie bij ἡγεῖται^ο

ἡγεῖται^ο zie bij ἡγεῖται^ο

ἡγεῖται^ο betel ἡγεῖται^ο KW. zva. ἡγεῖται^ο of ἡγεῖται^ο

ἡγεῖται^ο KN. ontwerp, schets, bv. van een te bouwen huis (vrg. ἡγεῖται^ο). — ἡγεῖται^ο iets schetsen; vooral ontwerpen en regelen.

ἡγεῖται^ο Chin. KN. stroop van met water gesmolten en gekookte Javaansche suiker; suikerstroop; zva. ἡγεῖται^ο

ἡγεῖται^ο of ἡγεῖται^ο (kontjā) KN. sleep, de slip van een dodot, die door de prinsen om de krisschee gewonden wordt, maar den Vorst als sleep wordt nagedragen. Dit mag ook een bruidegom op zijn trouwdag gedaan worden. (Een ander ἡγεῖται^ο (kântjā) zie ben.)

ἡγεῖται^ο KN. slot; sleutel; op slot; ook naam van een medicinale wortel kaempferia rotunda, L. (Skr. koentjikā, sleutel. Vrg. ἡγεῖται^ο en ἡγεῖται^ο ἡγεῖται^ο sleutelbewaarder, poortier. — ἡγεῖται^ο sluitop, opsluiten. — ἡγεῖται^ο mv., en voor iemand iets wegsluiten.

ἡγεῖται^ο KN. kameraad, genoot, deelgenoot, ambtgenoot, collega; en zoo worden ook genoemd de ondergeschikten van een hoofd of chef, die hem in de waarneming van zijn bediening behulpzaam zijn (vrg. ἡγεῖται^ο); als Vocatief ook verkort ἡγεῖται^ο (Zie ook bij ἡγεῖται^ο). ὄγεῖται^ο dorpsgenooten. ὄγεῖται^ο of ὄγεῖται^ο ὄγεῖται^ο medewerker. ὄγεῖται^ο ὄγεῖται^ο ambtgenoot. — ἡγεῖται^ο ἡγεῖται^ο kameradschap; met een ander of elkander kameraad zijn. — ἡγεῖται^ο zamen als kameraden.

ἡγεῖται^ο KN.; ἡγεῖται^ο de manen van een paard vlechten. — ἡγεῖται^ο of ἡγεῖται^ο met gevlochten manen.

ἡγεῖται^ο KN. tot een paar of span bij elkander passen

of voegen; overeenstemmen of harmoniëren met. — ἡγεῖται^ο overeenstemmend; van hetzelfde corps met iemand.

ἡγεῖται^ο KN., ἡγεῖται^ο van een edel geslacht bv. van paarden; in Tj. van vrouwen, edel, schoon ἡγεῖται^ο

ἡγεῖται^ο of ἡγεῖται^ο KW. en KI. zva. ἡγεῖται^ο goud (Skr. kântjana). ἡγεῖται^ο naam van één van de gemalinnen van den Vorst, vooral de oudste, onder dan een ander, die ἡγεῖται^ο genoemd wordt. ἡγεῖται^ο kolak van kates, om de gele kleur.

ἡγεῖται^ο zie ἡγεῖται^ο

ἡγεῖται^ο KN. heldere vlam of helder licht van een lamp of kaars. ἡγεῖται^ο helder als het daglicht. Rs. ἡγεῖται^ο helder branden, vlammen of lichten. — ἡγεῖται^ο helder brandend, vlammend of lichtend. — ἡγεῖται^ο ἡγεῖται^ο overall helder branden.

ἡγεῖται^ο KN. naam van een medicinale wortel. ἡγεῖται^ο een nog niet huwbaar meisje van omtrent 12 of 13 jaar (vrg. bij ἡγεῖται^ο). ἡγεῖται^ο een nog niet meerderjarige jonge; doch volgens anderen een jonge die zijn vroeg overleden vader niet gekend heeft. ἡγεῖται^ο een kleine gong, anders ἡγεῖται^ο ἡγεῖται^ο genoemd. — ἡγεῖται^ο nog niet geheel volwassen of rijp zijn; een kēmiri-noot, waarvan de schil nog niet hard is.

ἡγεῖται^ο of ἡγεῖται^ο KN. pinkend, van een oog, waarvan het bovenlid zwakker is, dan het andere, en neêrhangt, zoodat het oog maar half open is; piuken pinkoogen, om scherper te zien of te mikken (vrg. ἡγεῖται^ο). — ἡγεῖται^ο ἡγεῖται^ο één oog half toe kuuipen.

ἡγεῖται^ο KW. zva. ἡγεῖται^ο KN. wat ergens slingerend uit- of bij neêrhangt; slip van een tulband; ook bij de wangcn neerhangende soempings. — ἡγεῖται^ο zoo neerhangen, vrg. ἡγεῖται^ο bij ἡγεῖται^ο — ἡγεῖται^ο voorzien van een ἡγεῖται^ο ἡγεῖται^ο met een strik van rozerood lint.

ἡγεῖται^ο KW. en KN. zva. ἡγεῖται^ο ἡγεῖται^ο en ἡγεῖται^ο vermaard. (van Skr. oeltjāra, uitspraak, hoorbaar-making). ἡγεῖται^ο ἡγεῖται^ο KN. wijd (heinde en ver) vermaard. — ἡγεῖται^ο

ἑαυτῆς, hetzelfde.

ἄν(ῆ)ν KN. — ἀν(ῆ)ν κletteren van zwaarden
Bab. T. Dj. ἀν(ῆ)ν van water (Tj).

ἄν(ῆ)ν zie ἀν(ῆ)ν volg. Rh. het gekletter van
wapenen. Vrg. ἄν(ῆ)ν

ἀν(ῆ)ν KN. ἀν(ῆ)ν een paar aan elkan-
der gebonden kokosnoten. CP.

ἀν(ῆ)ν KN. met door vermoeijenis of door een on-
gesteldheid verzwakte knieën of heupen wat kreu-
pel gaan. Vrg. ἀν(ῆ)ν

ἀν(ῆ)ν KN. sterk over één zijde mank loopen;
Vrg. ook ἀν(ῆ)ν

ἀν(ῆ)ν plat voor ἀν(ῆ)ν (Tj.) Rh.
ἀν(ῆ)ν KN. gazel, een zeer klein hertebeestje, zoo
groot als een haas. ἄν(ῆ)ν naam
van een gedicht. — ἀν(ῆ)ν van schrik
trillend blijven staan. WW. van schrik trillen?
I. 226.

ἀν(ῆ)ν KN. — ἀν(ῆ)ν κletteren, van
afdruiwend water, Tj. vrg. ἀν(ῆ)ν bij ἀν(ῆ)ν
ἀν(ῆ)ν zwa. ἀν(ῆ)ν — ἀν(ῆ)ν zwa. ἀν(ῆ)ν

ἀν(ῆ)ν KN.; ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν blinkend
en spiegelen van oppervlakte, spiegelglad.

ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν zie ἀν(ῆ)ν
ἀν(ῆ)ν en ἀν(ῆ)ν KN., ἀν(ῆ)ν poët.; za-
mengesloten, zamengevouwen, bv. van de bladen
van een bloem en van de vlakke handen bij het
maken van een sambah; een nog niet ontloken
bloem, bloemknop, bloesemknop; onbesneden, een
nog niet besneden kiud (vrg. ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν
ἀν(ῆ)ν en ἀν(ῆ)ν); ook betrokken, van iemands
gelaat door bekommering of vrees. — ἀν(ῆ)ν
zamenvouwen; zich sluiten; de handen zamenvou-
wen. — ἀν(ῆ)ν voor iemand de handen
vouwen; met de handen een teeken van eerbied ma-
ken. ἀν(ῆ)ν zie bij ἀν(ῆ)ν

ἀν(ῆ)ν KN. grendel, schuif, schuifknip; klink; klink-
sel, klinkseltje (metalen pen, waarmee iets vastge-
klonken wordt); knoop van een kleed (zwa. ἀν(ῆ)ν
ἀν(ῆ)ν); digtgemaakt, gegrendeld, digtgeknoopt; ook
digtgeklemd, krampachtig gesloten, bv. van den mond
(vrg. ἀν(ῆ)ν). ἀν(ῆ)ν KN., ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν
KN., haarspeld; ook benaming van hetgeen door
de ouders aan een dochter ten huwelijk gegeven

wordt als er wapens bij zijn. ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν
de mondkiem. ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν een soort beitel. —
ἀν(ῆ)ν met een ἀν(ῆ)ν grendelen, toeknoopen.

— ἀν(ῆ)ν mv., en iemand de deur grendelen,
om er hem buiten of binnen te houden; op iets
met een klinkseltje vastmaken. — ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν
iets door toeknoopen digtmaken. — ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν
van een grendel voorzien, met een grendel, met
knoopen. — ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν besluit, bepaling,
bv. van het Gouvernement (vrg. ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν).

ἀν(ῆ)ν KN. gespannen, strak, aan beide einden vast-
gebonden (vrg. ἀν(ῆ)ν). — ἀν(ῆ)ν een touw span-
nen; gespannen aan beide einden aan iets vast-
binden. — ἀν(ῆ)ν mv., en aan iets een touw
spannen, om het te trekken. — ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν
een menigte van touwen door elkander gespannen.

ἀν(ῆ)ν KN. strak, stijf en strak, stijf aangetrokken,
stijf gespannen; stijf, stevig, bv. van den wind;
vast en stevig, zoedat alles goed vast is; lijnregt,
bv. van een weg; regt toe regt aan; stijf door, van
een gang (vrg. ἀν(ῆ)ν De grondvorm is ἀν(ῆ)ν). ἀν(ῆ)ν
ἀν(ῆ)ν vlak, in een regte lijn, vóór of tegenover
iets. ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν vaste overtuiging. ἀν(ῆ)ν
ἀν(ῆ)ν een stevige (fiksche) kogel. ἀν(ῆ)ν spr.
landlieden, die geen pacht betalen, maar verplicht
zijn tot werkzaamheden en om in oorlogstijd nit
te trekken. — ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν iets stijver of strakker aan-
halen; een regte lijn trekken; lijnregt doorgaan;
op iets stijf en strak staan blijven. — ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν
iets stijf aanhalen of aanzetten; een gang
stijf doorzetten, stijf doorloopen. — ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν
het vast bepaalde of vastgestelde, vast besluit.

ἀν(ῆ)ν KN.; ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν een meisje van omtrent
acht of negen jaar; jonger dan ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν

ἀν(ῆ)ν KN. tegen gereed geld, à courant, koopen.
ἀν(ῆ)ν naam v. e. gènding, W. II, 86. —
ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν iets voor gereed geld koopen, contant be-
talen; een zaak onmiddellijk afdoen. ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν
ook fig. dadelijk betaald gezet, R.I. — ἀν(ῆ)ν ἀν(ῆ)ν
ἀν(ῆ)ν gereed geld, contant, terstond met gereed
geld betaalde koopprijs, of vooruitbetaald, van
pacht of loon, iets dat voor gereed geld gekocht
is; een zaak die onmiddellijk wordt afgedaan.

ἀν(ῆ)ν KN. spanning of optrekking van de wenkbrau-
wen, tot uitdrukking van welgevallen of het geven

ਅਨੁਕ੍ਰਮ *zie* ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਭਾਗ: ੧੧ KN. 1. overall gehoord of vernomen worden; everal bekend. 2. *Holl.* kontrakt; overeenkomst in forma.

ਭਾਗ: ੧੧ KN. *zva.* ਅਨੁਕ੍ਰਮ of ਭਾਗ: ੧੧ ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਅਨੁਕ੍ਰਮ *zie* ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਭਾਗ: ੧੧ *zie* ਭਾਗ: ੧੧

ਅਨੁਕ੍ਰਮ KN.; ਭਾਗ: ੧੧ ਅਨੁਕ੍ਰਮ her- en derwaarts gevoerd worden, zoofs een schip dat geen stuur heeft, of een zwemmer in de onstuimige golven; rusteloos heen en weêrloopen (*verg.* ਭਾਗ: ੧੧).

ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਨਾਮ van een bosch.

ਅਨੁਕ੍ਰਮ *zie* ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਅਨੁਕ੍ਰਮ en ਅਨੁਕ੍ਰਮ of ਭਾਗ: ੧੧ KW. *zva.* ਅਨੁਕ੍ਰਮ (*Skr.* *ketaka* en *-ki*. PK.), en *zva.* ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਅਨੁਕ੍ਰਮ *zie* bij ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਭਾਗ: ੧੧ KN. te kort schieten, tegen een ander niet op kunnen (*verg.* ਭਾਗ: ੧੧ en ਅਨੁਕ੍ਰਮ).

ਅਨੁਕ੍ਰਮ *zie* bij ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਭਾਗ: ੧੧ KN. op den wal, het strand of een droogte geraken of stooten; geheel ten einde (*waarschijnlijk* voor ਅਨੁਕ੍ਰਮ van ਅਨੁਕ੍ਰਮ *Vrg.* ਅਨੁਕ੍ਰਮ). — ਭਾਗ: ੧੧ ਅਨੁਕ੍ਰਮ iets op den wal, het strand of een droogte doen geraken; iets geheel van kaut of ten einde brengen.

ਅਨੁਕ੍ਰਮ *zie* ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਅਨੁਕ੍ਰਮ KN. het hangen aan iets, *bv.* aan een draad, *zva.* ਅਨੁਕ੍ਰਮ — ਅਨੁਕ੍ਰਮ aan iets hangen, ਅਨੁਕ੍ਰਮ *fig.* in het hart gedragen worden.

ਅਨੁਕ੍ਰਮ KN. een smal stuk katoen van ongeveer 4½ el, *genoeg* voor een borstkleedje (ਅਨੁਕ੍ਰਮ). 2. — ਅਨੁਕ੍ਰਮ bij het ਅਨੁਕ੍ਰਮ spel de boon opgooijen, om te zien wie het eerst spelen zal? WW. ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਅਨੁਕ੍ਰਮ Tj.

ਅਨੁਕ੍ਰਮ KN. 1. een vergiftige pad, een soort van pad, met gespikkelde huid (*verg.* ਅਨੁਕ੍ਰਮ). — ਅਨੁਕ੍ਰਮ een soort van halssnoer, WW. *bestaande uit* figuurtjes in de vorm van ਅਨੁਕ੍ਰਮ Tj. Rh? 2. *verbastering* van het *Holl.* ketel (*verg.* ਭਾਗ: ੧੧).

ਅਨੁਕ੍ਰਮ *zie* ਭਾਗ: ੧੧

ਭਾਗ: ੧੧ TD. *zie* ਭਾਗ: ੧੧

ਭਾਗ: ੧੧ KN. door een slag of stoot op een afstand neêr komen vallen, WW. *volg.* Rh. weggeslingerd. (A.S.) — ਭਾਗ: ੧੧ iemand of iets op een

afstand neêr doen vallen; *volg.* Rh. door een slag of stoot weg-, van zich afslingeren.

ਭਾਗ: ੧੧ of ਭਾਗ: ੧੧ KN. een soort van reiger, een witte vogel met langen hals en hooge beenen, die zich in de rĳstveldten ophoudt.

ਅਨੁਕ੍ਰਮ *zie* bij ਅਨੁਕ੍ਰਮ en ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਭਾਗ: ੧੧ *zva.* ਭਾਗ: ੧੧ *zie* bij ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਅਨੁਕ੍ਰਮ *zie* bij ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਅਨੁਕ੍ਰਮ KW. *zva.* ਅਨੁਕ੍ਰਮ *zie* ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਭਾਗ: ੧੧ *zie* bij ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਭਾਗ: ੧੧ *zie* bij ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਅਨੁਕ੍ਰਮ of *verbasterd* ਅਨੁਕ੍ਰਮ *eign.* van een *Dewāhā* of *Rēsi*; aan wien als eersten acteur het verhaal van de *Wiwāhā* wordt toegeschreven (*Skr.* *Kanawa*); ook van een *Vorst* van *Mēndang-kamolān*. en van een *Pandita*, den vader van *Dewi Aloepi*.

ਅਨੁਕ੍ਰਮ KW. *zva.* ਭਾਗ: ੧੧

ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਅਨੁਕ੍ਰਮ *zva.* ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਅਨੁਕ੍ਰਮ *enz.*

ਅਨੁਕ੍ਰਮ KN. een kleine houten knods, daar men meê op twee op elkander gelegde kēmiri-noten slaat; *een dergelijke houten knods bij het kētljik-spel*; het bovenste van de rĳst, die in een pan gekookt wordt, het *zoogenaamde* vel; het afschraapsel van overgeschotene pap of van de op een ਅਨੁਕ੍ਰਮ overgeblevene rĳst. — ਅਨੁਕ੍ਰਮ met een ਅਨੁਕ੍ਰਮ slaan.

ਅਨੁਕ੍ਰਮ KW. *zva.* ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਅਨੁਕ੍ਰਮ

ਅਨੁਕ੍ਰਮ *beler* ਅਨੁਕ੍ਰਮ *zie* ਭਾਗ: ੧੧

ਅਨੁਕ੍ਰਮ KN. een van ਭਾਗ: ੧੧ touw of iets dergelijks *gevlochten*, zak, zakje, tasch of buidel (*verg.* ਅਨੁਕ੍ਰਮ). Ook is ਅਨੁਕ੍ਰਮ *gew.* ਅਨੁਕ੍ਰਮ *de eign.* van een *gemin* van *Ardjoenā*, een dochter van *Vorst Droepādā*. ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਨਾਮ van een *toonnelstuk*.

ਅਨੁਕ੍ਰਮ N., ਅਨੁਕ੍ਰਮ K. een waterkaraf van fijn aardewerk met een nauwen hals en een tuit. (*Skr.* *koeṇḍē*, pot, kruik). ਅਨੁਕ੍ਰਮ een *bijnaam* van *Ardjoenā*. *verb.* van *Kēdi Wrehadnala*, v d. T.

ਅਨੁਕ੍ਰਮ KN. slap, los, niet strak aangehaald; slap, slappes, in den handel (*verg.* ਅਨੁਕ੍ਰਮ); *fig.* flauw of traag; slap, flauw vorderen, bij het zeilen bij den wind. — ਅਨੁਕ੍ਰਮ slap of flauw te werk gaan,

դանդաղ *zie bij անդաղ*

անդաղ = անդաղ

անդաղ *zie աղաղ*

սողալ (ook սողալ Rh.) en սողալ KN. een touw om daaraan visschen door de kieuwen, of ook gevogelte of vruchten, aan een rist te rijgen. — սողալ (ook սողալ Rh.) en սողալ *iets, zooals visschen, aan een touw rijgen.*

սողալ KN., դանդաղ MD.; սողալ en դանդաղ *iets in of onder een kleedingstuk verborgen bij zich hebben, dragen of steken, bv. in den gordel of in den zak; fig. iets heimelijk voeden of koestereu; iets in het schild voeren; iets geheim houden.* — սողալ *iemand iets in den gordel of zak, of onder zijn kleed, te dragen geven.* — սողալ *iets in den gordel, enz. te dragen geven aan iemand.* — սողալ *wat dient om iets bij zich te steken, zooals buiszak of gordel (verg. սողալ); een kind in den moederschoot, wat door een vrouw onder het hart gedragen wordt; wat iemand in het schild voert; zijn innerlijke, niet blijkbare, aard of inborst; verborgen slechte eigenschap bv. v. e. paard. Rh.*

անդաղ KN. afgebroken, gestoord, interruptie (verg. սողալ). — սողալ *af breken, enz. niet aanhoudend voortzetten; zich zelf van het leven berooven, door vergif, door zich te verhangen of te verdrinken, of in een afgrond te springen (verg. սողալ).* — սողալ *iets afbreken, voor een wijl er mee ophouden, aan iets een einde maken.*

անդաղ KN. een strook of band, dien de vrouwen om het lijf dragen, om er de անդաղ van voren en van achteren aan vast te maken; een bandje of koordje om het lijf van een kind, om ziekte af te weren; een streep van een andere kleur rond om het lijf van een beest; een rondom loopende ader in het hout; een richel of randje rondom iets heen; iets als een band om den middel hebben; ook de kring, die door het geboomte om een berg gevormd wordt daar waar op eenigen afstand van den kruin de vegetatie ophoudt (Tj.) Rh. անդաղ *een hoop gekookte rijst (սողալ) waarom men een streep met roet of curcuma maakt en die tot offerspijs dient, WW. in Tj. komt voor: blauw gekleurde rijst met een roode անդաղ — անդաղ*

ևս *iets als een kéndit aandoen.* — անդաղ *wat als անդաղ gebruikt wordt, W. I. 270.*

սողալ KN. in het water grond raken, aan den grond, op een bank of droogte blijven vastzitten, van een vaarluig (verg. դանդաղ). ook fig. *zva. gevaar; սողալ K. 3,29 geen gevaar duchten ook սողալ Ib. 7, 93.* — սողալ *սողալ *zva. սողալ Tj. սողալ սողալ eld. սողալ — սողալ սողալ op droog of op een bank zetten of laten loopen.* — սողալ սողալ bank, droogte of ondiepte.*

սողալ սողալ սողալ *zie սողալ*
անդաղ KN. ougel, gestold vet of smeer (verg. սողալ); ook naam v. e. wilden boom, een Cordiacea? en van een gewest. անդաղ *smeerkaars, Chinese kaars.*

անդաղ KN. een kleine ronde aarden of metalen pot daar rijst in gekookt wordt, met nauwer opening dan de սողալ

անդաղ, անդաղ կ., breidel, bit, gebit, van een paard, ook ben. van de strik waarmee het juk, aan het trekhout van de ploeg vastzit, SG. անդաղ *zie սողալ անդաղ naam van een berg, waarop Hanoman als kluisenaar geleefd heeft.* — անդաղ անդաղ *breidelen. անդաղ անդաղ Wangs. zva. անդաղ անդաղ een toespeling op սողաղ անդաղ daar սողաղ ook bedrog beteekent.* — անդաղ անդաղ *een անդաղ aandoen.*
անդաղ KN. glazemaker of sparrebouter, een vliegend insect met vier netvormige vleugels (verg. անդաղ).

սողալ ևս *zva. սողաղ սողաղ ևս սողաղ ևս սողաղ (Skr. koendala, oorring; bracelet, veter, band). սողալ ևս ևս verb. սողալ ևս, bijnaam van Kârna, naar de ևս, die hij draagt (Skr. koendala-karna, Karua met zijn (van de Zou ontvangene beroemde) oorsieraden (koendala), waardoor hij onoverwinnelijk was, zolang hij die bezat. PK.).*

անդաղ ևս of անդաղ ևս KN. bogt als van een slap koord, holligheid, vermindering, verslappung, verslaoowing; daling van toom in de muziek. — անդաղ ևս ևս ևս *met een bogt loopen,*

ကုန် *beter* ကုန် *zie* ကုန်
 ကုန် KN. medgezel, iemand die een ander vergezelt, vooral tot assistentie; die een ander tot gezelschap strekt; iemand tot medgezel hebben, vergezeld van; begeleid door; geassisteerd door; met iets er nevens (vrg. ကုန်). ကုန် *vergezeld van* (betrachtigd door) een eed. ကုန် als ကုန် bij zich nemen; iemand bij de hand leiden. ကုန် tot gezelschap dienen; ook naam van een zangwijze. — ကုန် tot ကုန် geven aan. — ကုန် ကုန် *iemand tot ကုန်* geven aan. — ကုန် *hand aan hand, of aan den arm met een ander.*

ကုန် KW. oliepot. ကုန် KN. *een soort van kleine ronde witte pompoen, waarvan de uitgeholde harde schil tot oliepot gebruikt wordt* (vrg. ကုန်).

ကုန် ကုန် *eign. van de moeder van Vorst Karná en van de drie oudste zonen van Pandoe* (Skr. Koentá).

ကုန် *zie bij ကုန်*

ကုန် *of ကုန်* ook ကုန် KW. *zva. ကုန် en ကုန်* (Skr. *kanthá*, de keel); KN. de gedaante, het voorkomen, *van iets. ကုန်*, *နု* *ကုန်* *nieuwe maan, donkere maan. ကုန်* *een steen in de gedaante van een lotusbloem, fraai met bloemwerk besneden toetssteen. ကုန်* *volg. Rh. zva. ကုန်* *niet om te bepalen zoo geducht* *bv. v. c. vijand. Men. — ကုန်* *stechte schrijfwijze voor ကုန်* B.

ကုန် KW. *zva. ကုန်* *en ကုန်* *ook naam van de derde Windoe; en een valsch gerucht, valsch alarim. ကုန်* *naam van een oud wetboek. ကုန်* *zva. ကုန်* *ကုန်* *ကုန်* *zva. ကုန်*

ကုန် KW. heet, scherp of brandend op de tong, *zoals* *bv. Spaansche peper.*

ကုန် *ook* *well* ကုန် KN. *aan iets anders aangehecht of aangevoegd; aan een ander gebouw belend; aanhechtsel, aauhangsel, aankleef. — ကုန်* *iets aan iets aanhechten, binden of naaijen; een boek innaaijen. — ကုန်* *aan iets aanhechten, enz.*

ကုန် *of ကုန်* KN. *klein gebleven, niet volgroeid; verschrompeld* (vrg. ကုန်).

ကုန် *zie ကုန်*
 ကုန် KN. *naam van een kleine pad, die zich opblaast en op zijn poten verheft, als men hem naderd* (vrg. ကုန်); *ook de naam van een zelden in de bosschen voorkomend beest, dat wel op een buffel gelijkt, maar niet grooter is dan een kat. — ကုန်* *of ကုန်* *opgeblazen, verwaand, vol verbeelding.*

ကုန် KN. *een duune, korte knuppel. — ကုန်* *daarince slaan. WW.*

ကုန် KN. *spousachtige knol in oude kokosnoten, kokoskiem, zie ကုန်*

ကုန် KN. *aan iets blijven hechten of hangen; vooral aan iets fijns* *bv. een draadje of een haartje, aan iemand gehecht of verkleefd* (vrg. ကုန် *en ကုန်*); *ook naam van de tjampáká-bloem; en zva. ကုန်* *gehecht en verkleefd. — ကုန်* *zva. ကုန်* *hangen enz., onbetaald blijven van een kleinigheid. — ကုန်* *iets behangen met iets kleins* *zoals snippertjes papier of franjes, zoodat die er los bij neerhangen.* — *ကုန်* *in eenigte neerhangen als boven.*

ကုန် KN. *dik, van vochten, stijf* (niet vloeibaar), gestold; geronnen; *dik worden, stollen; fig. niet meer fluctuerend, tot een vast besluit gekomen; het besluit of resultaat van een beraadslaging* (vrg. ကုန် *en ကုန်*). *ကုန်* *ijs. — ကုန်* *dik of stijf worden, stollen. — ကုန်* *iets dik maken, stollen; melk stremmen. — ကုန်* *het gestolde; het resultaat van een beraadslaging, van iems. woorden, vast, niet fluctuerend. ကုန်* *tegenover ကုန်* *Men.*

ကုန် KN. — *ကုန်* *bij kleine gedeelten* *bv. een werk afdoen, een schuld afbetalen. — ကုန်* *bij kleine gedeelten, bij hoopjes, bv. zich op marsch begeven, of het een of ander voeren, enz.*

ကုန် *of ကုန်* KN. *uit eigen beweging digt achter iemand aanloopen, overal naloopen, volgen en bijblijven. — ကုန်* *of ကုန်* *iemand, die gaat, achternaloopen en volgen.*

ကုန် *verkort* *ကုန်* KN. *een eeretitel,*

tuitje, zoodat men alleen een gedeelte, dat bevekt is, tot een tuit maakt en uitwascht.

ἡ κη Eng. *Ketch*, een soort schip, een brik. WW.

ἡ κη KN., roover, roovers, die in een gewapende bende bij nacht met openlijk geweld en met fakkellicht een huis, of ook een geheel dorp, overvallen, ben. ontleend aan Singkèh Tjoe, de eerste die dat bedrijf op Java begon? R. v. K. (erg. ἡ κη ἡ κη en ἡ κη). — ἡ κη rooven, bij iemand roof plegen — ἡ κη schadelijden door roof; een gepleegde roof; roofpartij. — ἡ κη het plegen van roof.

ἡ κη of ἡ κη KN. klanknab. woord voor spruwen; zie ἡ κη

ἡ κη minder goede uitspraak voor ἡ κη

ἡ κη KN. ἡ κη sawahs die onder water gezet kunnen worden. — ἡ κη aanhoudend doorregenen. ἡ κη of ἡ κη in ondiep water plassen.

ἡ κη 1. zie ἡ κη en ἡ κη 2. ἡ κη of ἡ κη KN. klanknab. voor een hak of houw in een niet hard voorwerp, zoodat het er door gaat. — ἡ κη of ἡ κη zóo hakken of houwen, Rh.

ἡ κη — ἡ κη ongev. zva. ἡ κη WW.

ἡ κη of ἡ κη en ἡ κη of ἡ κη ἡ κη KN. afval; wat men als overschot weggeeft, gift, geschenk.

ἡ κη KN. gemorst door overloopen, van vocht. — ἡ κη en ἡ κη of ἡ κη morsen en storten door het overloopen van vocht.

ἡ κη of ἡ κη ook verk. ἡ κη KN. naam van een soort van Chinesehe prei.

ἡ κη zva. ἡ κη zie ἡ κη ἡ κη zie bij ἡ κη

ἡ κη KN. naam van de vrucht van de kesambi-boom.

ἡ κη KN.; ἡ κη of ἡ κη iets stijf of hard maken; verstijven; stuiptrekkingen krijgen (grondv. ἡ κη erg. ἡ κη en ἡ κη). — ἡ κη of ἡ κη stuiptrekking, zwoals van een stervende.

ἡ κη KN. naam van een kleine zwarte vogel. WW.

ἡ κη KN. iets wat laag en smal bij iets afhaugt; ook zva. ἡ κη — ἡ κη als ἡ κη neerhangen.

ἡ κη KW. zva. ἡ κη — ἡ κη zva. ἡ κη — ἡ κη ἡ κη KN. ook ἡ κη bij kleine gedeelten zoek, verstrooid raken. ἡ κη en ἡ κη in Bab. T. Dj. en Men. (erg. ἡ κη ἡ κη).

ἡ κη KN. vocht dat men door persing uit laat druppelen, zwoals uit een citroen (erg. ἡ κη en ἡ κη). — ἡ κη uitgeperst citroensap druppelen op. Tj. — ἡ κη watertanden, naar iets watertanden.

ἡ κη KN.; bekkeus, die bij de gamelan gebruikt worden; ben. van het door de schutbladen als ware het een bekken gevormde bekleedsel, waarin de kokosnoot gevat is.

ἡ κη zie ἡ κη

ἡ κη KN. een ligte wond, die aanhoudend een weinig bloedt (erg. ἡ κη). — ἡ κη aanhoudend bloeden, van een ligte wond.

ἡ κη KN. vlok haar op het achterhoofd boven den nek (erg. ἡ κη ἡ κη); haarstaart, zwoals bij de Javanen door de jongens gedurende hun kindsche jaren meestal gedragen wordt (erg. ἡ κη); ook haarstaart van een Chinees. (ἡ κη) ἡ κη het afknippen van de punt van de haarstaart van een jonge, wanneer hij besneden zal worden; en het plegtig afknippen van eenige haren, ter lengte van een duim ongeveer, op het hoofd van een bruidegom, waar hij in zijn kindsche jaren de koetjir gedragen heeft. — ἡ κη de veeren achter den kop opzetten, gelijk overwonnen vechthanen doen uit vrees; van daar fig. uit vrees wegloopen.

ἡ κη ἡ κη KW. zva. ἡ κη ἡ κη ἡ κη ἡ κη — ἡ κη zva. ἡ κη ἡ κη ἡ κη KN. zich met water begieten. (Tj.) — ἡ κη zva. ἡ κη zie ἡ κη ἡ κη zie bij ἡ κη

ἡ κη KN. geenceskrachtig bad- of wasch-water, waarin kruiden of wortels afgetrokken zijn; het water, dat men een haan gedurende het vechten een keer of drie door middel van een lapje (ἡ κη), dat men uitwringt, in den snavel laat loo-

bv. bij het aanraken van iets heets of derg. plot-
seling terugtrekken. — אונאונדקא זױס her-
haaldelijk terugtrekken *of* een derg. „beweging
maken, *bv. bij het tandakken* (Tj.) Rh.

אונדקא *zva.* אונדקא
אונדקא *of* אונדקא KN. onvolkomen, gebrekkig,
gebrek, tekortschieten, niet in euvrendigheid zijn
met iets anders; er bij afsteken. — אונדקא
tekortschieten bij; afsteken bij; in gebreke blijven,
niet voldoen *aan een belofte.*

אונדקא KN. אונדקא אונדקא אונדקא babbelachtig,
snapachtig, praatziek, *zie* אונדקא

אונדקא KN. klein, te klein, niet welgemaakt; ou-
gemakkelijk te hanteren; niet passend.

אונדקא KN. met de ééne hand achter den rug den
anderen arm bij den elleboog vasthouden.

אונדקא *ongebr.*; אונדקא KN. eene
kleine אונדקא

אונדקא *zie* אונדקא

אונדקא *zie* אונדקא

אונדקא *zie* אונדקא

אונדקא *zva.* אונדקא

אונדקא KN. *de bloem van de dadap*, WW.

אונדקא *zie* אונדקא

אונדקא *ook wel* אונדקא KN. geheel ergens inge-
stoken; *of* ingeduwd *of* ingedrongen, tot waar het
niet verder kan, *zoals van een kris tot aan het*
gevest; v. e. hoofddoek, zoodat het hoofd er in
zit tot op de wenkbrauwen, Tj. (*van* אונדקא *of*
אונדקא).

אונדקא KN. een pinangschaar. אונדקא אונדקא
een stanggebit, stang (Hollandsche).

אונדקא KN. smak, gesmak; *met den mond* (*verg.*
אונדקא); *gepraat van iemand*; lettergreep *van*
een woord; praten (*verg.* אונדקא). אונדקא
een spreek, een syllabe. אונדקא אונדקא, aanhou-
dend smakken; slabben. אונדקא den mond
opendoen, den mond verrocen, *tot spreken*. —
אונדקא אונדקא *met den mond smakken*. — אונדקא אונדקא
קאמא *smakkend proeven*, K. 20. 1; *ook voor*
iem. iets uitspreken. — אונדקא *freq.* Tj. —
אונדקא אונדקא *de beweging van den mond bij*
de uitspraak van een letter, zoals die bv. ver-
schillend is bij de aa en de av.

אונדקא *zva.* אונדקא

אונדקא KN. soja, *Japansche of nagemaakte.*

אונדקא *zie* אונדקא

אונדקא *of* אונדקא *zva.* אונדקא (*Skr.*
kattjapi, een soort van luit). KN. אונדקא *of*
אונדקא *naam van een boom, en van de (eetbare)*
vrucht daarvan.

אונדקא KN. אונדקא *overall gesmak, zie* אונדקא Tj.
אונדקא KN. *naam van de eetbare peulvrucht van*
een slingerplant.

אונדקא אונדקא *zie* אונדקא

אונדקא אונדקא אונדקא אונדקא אונדקא
אונדקא אונדקא אונדקא *en* אונדקא *ook* אונדקא

אונדקא KN. geklets, geplas *of* geplomp in het
water, *naar het verschillend helderder of doffer*
geluid van een beweging in het water. אונדקא
אונדקא אונדקא אונדקא *en* אונדקא
אונדקא *in het water plassend of spartelend*
geluid maken.

אונדקא *zva.* אונדקא *bv.* אונדקא WW.

אונדקא *herh.* niet met lust, met lange
tanden eten, WW.

אונדקא KN. bleek (*van het gelaat*), verbleekt, ver-
kleurd; zonder glans, van glans beroofd; somber,
treurig (*verg.* אונדקא אונדקא אונדקא אונדקא
אונדקא *en* אונדקא). — אונדקא אונדקא *doen*
verbleeken, *bv. het licht van de zon.*

אונדקא *zie* אונדקא

אונדקא *zva.* אונדקא (*Skr. koetocmbi*, huis-
vader, *koetocmbini*, huisvrouw, huismoeder);
ook zva. אונדקא אונדקא

אונדקא KN. gekiemd, uitgelopen, *zoals van zaad,*
in den grond of door broeiing; door broeiing ge-
kiemde kēdēlé-erwten, *die als toespis bij de rijst*
gegeten worden; *en* sijn gesnedene rauwe katjang,
kētjipir en kēmangi-bladen, met sambēl door elk-
ander gemengd.

אונדקא = אונדקא

אונדקא *of* אונדקא *naam v. e. plant met bloemen,*

Wangs: אונדקא = אונדקא C.S.

אונדקא *zie* אונדקא

אונדקא (Tj. אונדקא) *zva.* אונדקא
אונדקא KN. de datura *of* doornappel, *een soort*
van distel, en het zaad daarvan, dat een bedvel-
mende of dronkenmakende kracht heeft. אונדקא
אונדקא *en* אונדקא *drie soorten, waarvan*

ἄγγελοι KW. zwa. ἄγγελοι en ἄγγελοι (erg. ἄγγελοι); KN. den mond uitspoelen (erg. ἄγγελοι). ἄγγελοι gorgelen. — ἄγγελοι spoelende en schrobbende schoonmaken (erg. ἄγγελοι bij ἄγγελοι). — ἄγγελοι iets door uitspoelen of afspoelen met water schoonmaken (erg. ἄγγελοι).

ἄγγελοι KW. zwa. ἄγγελοι

ἄγγελοι KW. zwa. ἄγγελοι waarschijnlijk het Ar. خيرة (chîra of chiarah), verkiezing, in het spr. ἄγγελοι al wat men verkiest en bedoelt.

ἄγγελοι zie ἄγγελοι

ἄγγελοι DW. zwa. ἄγγελοι zie ἄγγελοι

ἄγγελοι zie bij ἄγγελοι

ἄγγελοι Ar. قرآن, qoer-ān, de Koran, de heilige schrift van de Mohammedanen, als Gods woord.

ἄγγελοι KW. zwa. ἄγγελοι

ἄγγελοι zie bij ἄγγελοι

ἄγγελοι KN. een titel van iemand van goede geboorte bij de Makassarren (minder dan ἄγγελοι); een Boegineesch krisgevest, dat de figuur van een mensch heeft; ook een figuur van goud aan de greep van een kris.

ἄγγελοι verb. v. kroon, lustre.

ἄγγελοι zie ἄγγελοι

ἄγγελοι ἄγγελοι ἄγγελοι of ἄγγελοι KW. zwa. ἄγγελοι oor, een eign. van een zoon van den Zonnegod, geboren uit het oor van Dèwi Kornti, vóór haar huwelijk met Pandoe (Skr. karna, oor, en eign.).

ἄγγελοι KN. een vruchtboom, bep. een langlevende vruchtboom; en naam van een getal van tien woerdā's (Skr. kīrṇa, bezaaid, overdekt, vol), ἄγγελοι de vruchten van langlevende vruchtboomen. ἄγγελοι kokosboomen en andere vruchtboomen op het erf; de kēbon van een woning. ἄγγελοι een millioen millioenen, een onnoemelijk getal; KW. compleet (een verb. van ἄγγελοι vermengd, van alles dooreen, vol). — ἄγγελοι bij millioenen, in een onnoemelijk getal, Men.

ἄγγελοι 1. zie bij ἄγγελοι 2. zwa. ἄγγελοι of ἄγγελοι ἄγγελοι ook = ἄγγελοι om wat rede? D.W. 445.

ἄγγελοι KW. zwa. ἄγγελοι

ἄγγελοι zie bij ἄγγελοι

ἄγγελοι zie bij ἄγγελοι en ἄγγελοι

ἄγγελοι KN. een aarden komfoor of test, zonder rooster (erg. ἄγγελοι).

ἄγγελοι KW. zwa. ἄγγελοι ook zwa. ἄγγελοι Tj. — ἄγγελοι zwa. ἄγγελοι

ἄγγελοι KN. in verlegenheid geraken om een keus te doen tusschen twee dingen, v. h. grdw. ἄγγελοι WW. verlegen; verlegen zijn, niet weten wat te doen of te kiezen, D.W. 289; in Gálá gálá: ἄγγελοι ἄγγελοι ἄγγελοι zij geneerden zich niet, enz. — ἄγγελοι ἄγγελοι of ἄγγελοι in verlegenheid zijn om een keus te doen, W.R. ook jaloersch, naijverig, bv. op een medeminares of op een kameraad (erg. ἄγγελοι bij ἄγγελοι) volg. Rh. in deze bet. welligt voor ἄγγελοι zie bij ἄγγελοι

ἄγγελοι of ἄγγελοι 1. KN. middel waardoor, of wijze waarop iets gedaan wordt. 2. N., ἄγγελοι of ἄγγελοι oorzaak, rede; om rede dat, doordien; want; zwa. ἄγγελοι en ἄγγελοι of ἄγγελοι. (Skr. karanā, en kārāṇa, middel of wijze van handeling; daad, handeling; oorzaak, rede, beweegrede). ἄγγελοι (of ἄγγελοι) ἄγγελοι (of ἄγγελοι) goedschiks, zonder dat er geweld behoeft gebruikt te worden. ἄγγελοι van aangezigt tot aangezigt. ἄγγελοι een opregt, eenvoudig mensch. ἄγγελοι om Gods wil. ἄγγελοι iemand die pro Deo, voor niet, iets doet. ἄγγελοι want, namelijk, zwa. ἄγγελοι ἄγγελοι ἄγγελοι ἄγγελοι zwa. ἄγγελοι ἄγγελοι ἄγγελοι en ἄγγελοι KW. tederheid, deernis, medelijden, ontferming, gunst; ook weenen (Skr. karoṇa, en kārōṇya, tederheid, deernis, enz., en droefheid, bedroeftheid. Erg. ἄγγελοι).

ἄγγελοι KW. lichtstraal, straal van de zon of de maan, ook de zon (Skr. kīraṇa. Het wordt ook verklaard door ἄγγελοι ἄγγελοι en ἄγγελοι ἄγγελοι ἄγγελοι zie bij ἄγγελοι ἄγγελοι KN. door list misleid, verschalkt; misleiding. — ἄγγελοι iemand misleiden, verschalken.

ἄγγελοι KN. naam v. e. fabelachtig? beest in de Men., bij WW. ἄγγελοι

ἄγγελοι KN. mandje van gevlochten bamboe, zoals waarin de dorpelingen vruchten of drooge eetwaren voor hun hoofden op de hoofdplaats meenemen

(*erg.* ግሪክ። *en* ጠንቅቆይ)።
 አንዳንድ። KN. bij kleine gedeelten, bij beetjes. —
 ግሪክ። bij kleine gedeelten plaats hebben.
 ግሪክ። KN; sparteling, om ergens uit of los
 te komen (*erg.* ግሪክ።)። — ግሪክ።
 spartelen. — ግሪክ። ግሪክ።
 of ግሪክ። spartelend, al spartelend,
 liggen te spartelen.
 ግሪክ። KN. — ግሪክ። zie ግሪክ።
 ግሪክ። ግሪክ። of ግሪክ። ook ግሪክ። KN. ge-
 ringkel zooals van geld, een bos sleutels, ketting-
 en, enz. (*erg.* ግሪክ። ግሪክ። en ግሪክ።
 ደይ)። — ግሪክ። rinkelen.
 ግሪክ። KN. metalen ringen, die een rinkelend
 geluid maken, soms met belletjes, door kinderen
 boven de enkels gedragen (*erg.* ግሪክ።).
 ግሪክ። zie ግሪክ።
 ግሪክ። KN. stijf, niet gemakkelijk van iemands
 gang, WW.
 ግሪክ። *zva.* ግሪክ።
 ግሪክ። KN.; ግሪክ። *zva.* ግሪክ።
 ግሪክ። of ግሪክ። bedwingen, W.R.
 ግሪክ። zie bij ግሪክ።
 ግሪክ። ግሪክ። zie ግሪክ።
 ግሪክ። KN.; ግሪክ። overal druipen
 of druppelen, *bv.* van het zweet; *zva.* ግሪክ።
 ግሪክ። van ግሪክ። van den grondvorm ግሪክ።
 ግሪክ። KN. naam van den tweeden zoon van
 Watoe-goenoeng, en van de vierde Woekoe.
 ግሪክ። ግሪክ። zie bij ግሪክ።
 ግሪክ። *zva.* ግሪክ። TP. lijkbaar;
 ook KW. naam van een soort van eend (*Skr.* *k a*
r a n d a en *k d r a n d a w a*, eend. PK.). ግሪክ።
 ግሪክ። naam van een bosch ten noorden van
 Soerakarta, dat door het bijgeloof voor gevaarlijk
 gehouden wordt (*Skr.* *k d r a n d a w a - w a n a*, een-
 dewoud. PK.). ግሪክ። (of ግሪክ።) ግሪክ። schrift
 op doodkisten en graven, een soort van schrift,
 waarvan de uitvinding aan Adji-Sâkâ toegeschre-
 ven wordt.
 ግሪክ። KN. hert met gespikkelde huid, anders ግሪክ።
 ግሪክ።
 ግሪክ። = ግሪክ። *Erg.* ግሪክ። bij ግሪክ።
 ግሪክ።
 ግሪክ። KN. of N. *zva.* ግሪክ። of ግሪክ።

ግሪክ። KN. een groote korf van bamboe, waar-
 in levensmiddelen en de gamelan-kloppers bewaard
 worden; ook een bak van omgebogen en vastgenaai-
 de oepih, daar men rijst en andere dingen in be-
 waren kan (*Skr.* *k a r a n d a*, korf. PK.).
 ግሪክ። *zva.* ግሪክ።
 ግሪክ። KN. bloedverwantschap, familie. — ግሪክ።
 ግሪክ። aan elkander vermaagschapt; een fa-
 milie uitmaken.
 ግሪክ። zie bij ግሪክ። en ግሪክ።
 ግሪክ። of ግሪክ። KN. naam van een wilden
 bloeienden boom Carissa Carandas L., *Nat. fam.*
 der Apocynae, de vruchten worden raauw en in
 zuur gelegd, gegeten.
 ግሪክ። KN. naam van de vrucht van den gebang-
 boom.
 ግሪክ። KN. 1. een hok, kooi, korf of ruif van houten
 of bamboezen latwerk. 2 ግሪክ። of ግሪክ።
 ook ግሪክ። naam van een hoogem boom,
 en van de vrucht daarvan, aangenaam zuur van
 smaak, minder zuur dan tamarinde, *Dialium indum*
 L. *Nat. fam.* der Papilionaceae.
 ግሪክ። KN. meer of min groote, grof gevlochtene,
 lange ronde mand, *gro.* van bamboe, tot verpakking
 en vervoer van goederen (*erg.* ግሪክ። en ግሪክ።).
 ግሪክ። KN. ruw van oppervlakte, geschikt om iets
 op te slijpen of een lucifer te strijken. ግሪክ።
 ግሪክ። een soort van plaatijzer, daar *bv.* bak- en
 braadpannen van geslagen worden. ግሪክ።
 ግሪክ። een soort van steenachtige of ijzerhoudende kleiaarde.
 ግሪክ። KN. het branden of bijten op de tong, zoo-
 als van Spaansche peper. — ግሪክ። branden
 of bijten, van een brandend of bijtend gevoel
 in den mond, of ook wel op de huid (*erg.* ግሪክ።).
 ግሪክ። KN. het gevoel bij het aurraken v. e. koud
 voorwerp, *erg.* ግሪክ። Rh.
 ግሪክ። KN. een sissend of piepend geluid van iets
 in het vuur. — ግሪክ። in het vuur sissen
 of piepen.
 ግሪክ። *zva.* ግሪክ።
 ግሪክ። KN. het sissen van vleesch in
 vlamvend vuur. — ግሪክ። sissen van
 vleesch in vlamvend vuur, Tj.; ook schitteren v.
 e. bijzonder schoon gelaat, Men.
 ግሪክ። zie ግሪክ።

ἄνθη KN. stijf gespannen, *freq. v. ἄνθη*, zie B.V.
ἄνθη of ἄνθη KN. naam van een soort van
kleine schelpen. ἄνθη een scheldwoord:
gemeene vent:

ἄνθη zie ἄνθη

ἄνθη — ἄνθη een kleine waterval. (Tj.)
Rh. *erg. ἄνθη*

ἄνθη KN. het aanhoudend doorregenen, *van den*
regen. — ἄνθη aanhoudend doorregenen.

ἄνθη zie ἄνθη

ἄνθη KN. gekletter van een aantal lansen; een
menigte van lansen, die kletterend een voorwerp
doorboren (ook ἄνθη). — ἄνθη klet-
teren *van den regen*, *freq. v. ἄνθη* kletterend
doorboren, *van lansen*; snorrend door de lucht
vliegen, *van pijlen*; snaterend spreken, snoeven,
pochen.

ἄνθη = ἄνθη

ἄνθη KN. dof gerammel, *zoals van in een zak*
door elkander geschudde spijkers; ook gerammel,
voor veel gepraat. — ἄνθη of ἄνθη
dof rammelen.

ἄνθη KN. met olie half gaar gebraden buffel-
vel; ook rekenen, berekenen. — ἄνθη
krètjèk maken; *volg. Rh. ook iets braden om er*
het vet of de olie uit te krijgen. — ἄνθη
ἄνθη berekening; ook klein, *bv. van een kleine*
soort van metselsteenen; klein grut, *bv. van kleine*
mangga's.

ἄνθη = ἄνθη WW.

ἄνθη KN. gekletter van een aantal lansen.
— ἄνθη met zijn velen er op aanvallen
om iets te doen, op iemand met zijn velen met
krissen of pieken aanvallen om hem te doorsteken,
sva. ἄνθη (erg. ἄνθη). ἄνθη
ἄνθη of ἄνθη *pass. ἄνθη*
ἄνθη een scheldwoord, *waarmed men*
iemand zulk een behandeling toewenscht.

ἄνθη KW. *sva. ἄνθη*

ἄνθη of ἄνθη KN. klein, *van wajang-*
poppen; en *sva. ἄνθη* ἄνθη een klein
soort van wajangpoppen.

ἄνθη = ἄνθη

ἄνθη KW. woest, wreed, vergramd (*Skr. kro é ra*,
hard, wreed, onmeêdoogend, barsch, verschrikkelijk).

ἄνθη zie ἄνθη

ἄνθη KW. *sva. ἄνθη ἄνθη ἄνθη*
— ἄνθη ἄνθη geraas maken *van den*
donder, *krijgsgescrei*, *gejubel*, enz. *erg. ἄνθη*
ἄνθη

ἄνθη KW. *sva. ἄνθη ἄνθη* naam
van een bosch. KN. ἄνθη ἄνθη het geluid v.
e. broeische kip. Tj.

ἄνθη KW. *sva. ἄνθη*

ἄνθη KN. bloesemknop, *van sommige vruchtbo-*
men, *zoals de djamboe*; bloesemknoppen krijgen
of hebben, (*erg. ἄνθη en ἄνθη*). — ἄνθη
ἄνθη of ἄνθη groote lust toonen te
hebben, zich erg belust betoonen, *zoals tot eten*,
van een herstelde zieke, naar iets haken.

ἄνθη KN. oud van een kokosboom, WW. ἄνθη
ἄνθη oud zijn van kokosnoten. ἄνθη
ἄνθη Tj.

ἄνθη KN, ἄνθη iets bijtende vasthouden,
niet loslaten (*zoals in B. een Boetú iemand*
doet).

ἄνθη KN. schraapmesje of klein werktuig om mee
te schrapen (*erg. ἄνθη*); ἄνθη gelijk ge-
schoren wenkbrauwen, Waj. II. 159. ἄνθη
Men. — ἄνθη iets schrapen, afschrapen, uit-
schrapen. (*Een ander zie bij ἄνθη*). ἄνθη
ἄνθη de wenkbrauwen met een mesje gelijk
scheren. — ἄνθη of ἄνθη
schraapsel, afschraapsel; uitschraabel.

ἄνθη KN. klanknab. v. geschrab, en een ijzer of
iets om mee te schrabben of te poken (*erg. ἄνθη*
ἄνθη ἄνθη en ἄνθη). — ἄνθη
ben. v. d. kokosnot jónger dan ἄνθη. Rh. — ἄνθη
ἄνθη schrabben, afschrabben, afkrabben, uit-
schrapen, uitkrabben. — ἄνθη *sv.*, en ergens
inkrabsels in maken. — ἄνθη schrabsel;
schrab, die gedaan wordt, *bv. met een scheermes*;
schrabsels, enz. maken, Tj.

ἄνθη KN. klanknab. v. h. geluid van het kras-
sen van een pen op het papier en derg. WW.
van een schoffel waarmed men den grond schraapt,
daarmed schrapen. SG.

ἄνθη KN. schrobber, schrabber; roskam; het
geroskamd wordeu, *van een paard* (*erg. ἄνθη*)
— ἄνθη schrobben, roskammen. — ἄνθη

դրոյցդրոյ roskammen met. — անդրոյցդրոյ
afschrabel; het vuil dat met de roskam wordt
afgeschraabd.

անորոյց KN. een jonge hond (vrg. առջ).

դրոյցդրոյ KN. het ratelend geluid van een wer-
tuig, zooals een katrol, waarmede iets opgeschen
of opgewonden wordt. — դրոյցդրոյ hijschen;
iets ophijschen, opwinden, ophalen; ook om iets
een touw heen winden of halen, om het weg te
trekken. — դրոյցդրոյ werktuig om op te
winden, katrol, hijschblok, blok, schijf, windas,
spil; roerstok, kruk; een pijpje Jav. suiker, zie
դրոյցդրոյ

դրոյցդրոյ 1. KW. alom bekend, berucht, ver-
maard, ճծ աղականոյն in PM.; een algemeen
verspreid gerucht. G. 2. KN. naam van een zee-
visch. 3. — դրոյցդրոյ een schede van een
arit of koedi, die meestal achter gedragen wordt
(AS.) Rh. 4. KN. een soort vogelverschrikker,
(Tj.) Rh.

դրոյցդրոյ KN. een koker van bamboe met één of
meer gaten of kepen, waarop met een latje van
bamboe heen en weer geveegd en gekrast wordt;
een soort van muziekinstrument van bedelaars,
waarmede zij hun gezang begeleiden; ook een lang-
werpige metselaars troffel. (Vrg. դրոյցդրոյ). դ
դրոյցդրոյ քլ, een klappermans ratel. — դրոյց
դրոյց vegen, zoodat het een krassend geluid
geeft; den vloer vegen; ook, zooals het Mal. k o
rek, zva. քլոյցդրոյ. (zie անքլոյց).

դրոյցդրոյ KN. een wisscher om iets, zooals een
kanon of geweer, van binnen schoon te maken. —
դրոյցդրոյ met een դրոյցդրոյ schoon-
maken. օս դրոյցդրոյ een vechthaan onder het gevecht
met een veer de keel van slijm zuiveren.

քլոյցդրոյ of դրոյցդրոյ KN. onderhoorigheid, WW.

քլոյցդրոյ of առջոյց KN. moeilijkheid, verlegen-
heid, verwarring, onrust. — քլոյցդրոյ (ան
առջոյց Tj.) in verwarring, in onrust.

քլոյցդրոյ KW. zva. քլոյցդրոյ slagter.

դրոյցդրոյ = անքլոյց B. v. B.

առջոյցառջոյց KW. veel, te veel G. Vrg. քլոյցդրոյ

անքլոյց KW. zva. քլոյցդրոյ en zie անքլոյց

անքլոյցդրոյ KN. gekir, gekoekoerô, van duiven; kir-
ren (vrg. անքլոյց).

քլոյցդրոյ KN. een groot vischnet. — քլոյցդրոյ daar-
mee visschen.

քլոյցդրոյ KN. alles op of weg, zoodat er niets of
niemand overblijft. — քլոյցդրոյ alles opmaken,
zoodat men niets overlaat (vrg. քլոյցդրոյ).

քլոյցդրոյ KN.; քլոյցդրոյ alles tot zich nemen, zoo-
dat men niets overlaat (vrg. քլոյցդրոյ).

քլոյցդրոյ zva. քլոյցդրոյ
քլոյցդրոյ en քլոյցդրոյ zie bij քլոյցդրոյ

քլոյցդրոյ KN.; քլոյցդրոյ knagen, knabbelen,
(vrg. քլոյցդրոյ). — քլոյցդրոյ mv. beknagen,
beknabbelen, verknagen.

քլոյցդրոյ KN. geknars, een knarsend geluid, zooals
met de tanden (vrg. անդրոյցդրոյ en քլոյցդրոյ).
— քլոյցդրոյ (անքլոյցդրոյ D. W. 29) of
քլոյցդրոյ een knarsend geluid maken of
geven.

քլոյցդրոյ քլոյցդրոյ en քլոյցդրոյ zva. քլոյցդրոյ
enz., maar van beesten met kleine tanden.
— անքլոյցդրոյ een periode in de rijpwording
der djagoeng vrucht, overeenkomende met քլոյցդրոյ
դրոյցդրոյ bij padi, zie դրոյցդրոյ

քլոյցդրոյ KN. — քլոյցդրոյ veel moeite hebben,
tobben. WW.

դրոյցդրոյ KN. een soort van groente, een soort
van postelein.

անքլոյցդրոյ անքլոյցդրոյ of առջոյցդրոյ ook wel քլոյց
դրոյց KN. opgewektheid; energie, zielskracht;
sterke lust of dorst naar iets. — քլոյցդրոյ դրոյց
tot iets een sterk opgewekte lust gevoelen.

անքլոյցդրոյ — քլոյցդրոյ zie քլոյցդրոյ
առջոյցդրոյ of անքլոյցդրոյ Tj. overal ge-
knabbel; zie քլոյցդրոյ

քլոյցդրոյ KN. grof van zand. քլոյցդրոյ fig.
ruw, wild; vrg. դրոյցդրոյ ook ben. eener in het
wild groeiende plant, die wel voor անքլոյցդրոյ
gebruikt wordt, CP.

անքլոյցդրոյ KN. klanknab. van het geluid bij het snij-
den of knippen van katoen, papier en derg.; ook
zva. անքլոյցդրոյ (PJ).

դրոյցդրոյ KN. դրոյցդրոյ(քլոյցդրոյ) grof gekor-
reld. WW.

դրոյցդրոյ KN. — դրոյցդրոյ afbedelen. WW.

դրոյցդրոյ KN. zva. անքլոյցդրոյ en անքլոյցդրոյ —
դրոյցդրոյ zva. անքլոյցդրոյ en անքլոյցդրոյ iemand

overbluffen, en minachten, met minachting be-handelen.

ក្រុងកំពង់ចាម KN. groote keisteen (verg. ក្រុងកំពង់ចាម en ក្រុងកំពង់ចាម). — ក្រុងកំពង់ចាម een weg met keisteeuen bepuinen; ook algemeene benaming voor als ten-arbeidgestelde werk verrigten. — ក្រុងកំពង់ចាម កំពង់ចាម een weg met steenen laten bepuinen, iemand dat werk laten doen of daartoe veroordeelen. — ក្រុងកំពង់ចាម met keisteeuen bepuind, van een weg; en krakalwerk. ក្រុងកំពង់ចាម tenarbeidgestelden.

ក្រុងកំពង់ចាម KN. — ក្រុងកំពង់ចាម zva. ក្រុងកំពង់ចាម of ក្រុងកំពង់ចាម zich kronkelen v. e. touw.

ក្រុងកំពង់ចាម of ក្រុងកំពង់ចាម KN. kleine keisteen, kiezelsteen, grint (verg. ក្រុងកំពង់ចាម). ក្រុងកំពង់ចាម N., ក្រុងកំពង់ចាម K. hagel. — ក្រុងកំពង់ចាម wordt de nog jonge arenbloem genoemd, Kr. — ក្រុងកំពង់ចាម een weg met kiezelsteenen bepuinen. — ក្រុងកំពង់ចាម plaats of weg waar veel kiezelsteenen liggen.

ក្រុងកំពង់ចាម KN. toeroep als bevel om te klimmen er op! — ក្រុងកំពង់ចាម eigenzinnig, baatzuchtig. — ក្រុងកំពង់ចាម met moeite klimmen.

ក្រុងកំពង់ចាម KN. een dek over iets, bv. over goed tot beschutting tegen regen; een kap over een kar of vaartuig; een dek over het zadel van een paard, zadeldek, anders ក្រុងកំពង់ចាម (verg. ក្រុងកំពង់ចាម). — ក្រុងកំពង់ចាម van een ក្រុងកំពង់ចាម voorzien.

ក្រុងកំពង់ចាម = ក្រុងកំពង់ចាម

ក្រុងកំពង់ចាម KN. dekkleed, elk kleed om het geheele lijf te overdekken (verg. ក្រុងកំពង់ចាម). — ក្រុងកំពង់ចាម met een ក្រុងកំពង់ចាម bedekken.

ក្រុងកំពង់ចាម zie ក្រុងកំពង់ចាម

ក្រុងកំពង់ចាម zie bij ក្រុងកំពង់ចាម

ក្រុងកំពង់ចាម zie ក្រុងកំពង់ចាម

ក្រុងកំពង់ចាម zva. ក្រុងកំពង់ចាម — ក្រុងកំពង់ចាម KN. het halsstuk van een geslagt beest afsnijden. — ក្រុងកំពង់ចាម of ក្រុងកំពង់ចាម het halsstuk van een geslagt beest, het deel van den priester, die het slagt.

ក្រុងកំពង់ចាម KN. klanknab. van het schuren of schrob-ben met iets hardes bv. met ក្រុងកំពង់ចាម. — ក្រុងកំពង់ចាម schuren, schrob-ben. — ក្រុងកំពង់ចាម in Tj. schuren van twee harde lichamen tegen elkander. — ook zva. ក្រុងកំពង់ចាម WW.

ក្រុងកំពង់ចាម KN. — ក្រុងកំពង់ចាម het een of ander tegen iets aan schuren, op iets afschrappen,

aan iets afvegen. — ក្រុងកំពង់ចាម bezig zijn dat te doen.

ក្រុងកំពង់ចាម KN. onwillekeurig vlocijen van het sperma (een acc. pass. van ក្រុងកំពង់ចាម).

ក្រុងកំពង់ចាម KN.; ក្រុងកំពង់ចាម potten of pau-nen of borden uitschrappen om het overschot te ver-zamelen (verg. ក្រុងកំពង់ចាម). — ក្រុងកំពង់ចាម eten uit een pot, pan of bord schrappen of bijeen-schrappen. — ក្រុងកំពង់ចាម het uitgeschraapte of bijeengeschraapte overschot. ក្រុងកំពង់ចាម het laatste kind, de schrabbelkoek.

ក្រុងកំពង់ចាម zie bij ក្រុងកំពង់ចាម

ក្រុងកំពង់ចាម ក្រុងកំពង់ចាម KW. afgeleide Kawioorm van ក្រុងកំពង់ចាម zva. ក្រុងកំពង់ចាម woede, woestheid.

ក្រុងកំពង់ចាម KW. zva. ក្រុងកំពង់ចាម

ក្រុងកំពង់ចាម zie bij ក្រុងកំពង់ចាម

ក្រុងកំពង់ចាម KW. zva. ក្រុងកំពង់ចាម

ក្រុងកំពង់ចាម ក្រុងកំពង់ចាម of ក្រុងកំពង់ចាម KN. rustig, in vrede, veilig, zonder zorg voor gevaar; ook wat van een stof, zooals goud of zilver, gemaakt is; Tj. Sengk. vier.

KW. zva. ក្រុងកំពង់ចាម ក្រុងកំពង់ចាម ក្រុងកំពង់ចាម ក្រុងកំពង់ចាម ក្រុងកំពង់ចាម ក្រុងកំពង់ចាម ក្រុងកំពង់ចាម en ក្រុងកំពង់ចាម (Skr. kr̥ṣṭa, gedaan, gemaakt, vol-tooid; geschikt; toereikend, genoegzaam; enz.) ក្រុងកំពង់ចាម leidsman, raadsman (eig., zooals men zegt, zva. ក្រុងកំពង់ចាម). ក្រុងកំពង់ចាម en ក្រុងកំពង់ចាម benaming van twee rijkszetels. ក្រុងកំពង់ចាម eig. van een persoon in de Manik-mâja.

ក្រុងកំពង់ចាម ក្រុងកំពង់ចាម of ក្រុងកំពង់ចាម en ក្រុងកំពង់ចាម KW. zva. ក្រុងកំពង់ចាម Tj. Sengk. vier (Skr. kr̥ṣṭi, daad, verrigting, enz. Verg. ក្រុងកំពង់ចាម). ក្រុងកំពង់ចាម zva. ក្រុងកំពង់ចាម

ក្រុងកំពង់ចាម — ក្រុងកំពង់ចាម ក្រុងកំពង់ចាម ក្រុងកំពង់ចាម ក្រុងកំពង់ចាម KW. en KN. werkzaamheden, daad, verrigting, onderneming, wijze van handelen. ក្រុងកំពង់ចាម of ក្រុងកំពង់ចាម het hoofd van een onder-neming. ក្រុងកំពង់ចាម zie beneden.

ក្រុងកំពង់ចាម zie ក្រុងកំពង់ចាម en ក្រុងកំពង់ចាម

ក្រុងកំពង់ចាម KN. een jonge kaaiman of krokodil (verg. ក្រុងកំពង់ចាម en ក្រុងកំពង់ចាម)

ក្រុងកំពង់ចាម KN. miereëi, het ei van de roode mieren (ក្រុងកំពង់ចាម).

ក្រុងកំពង់ចាម KN. speelkaarten; kaartspelen (Port. carta). ក្រុងកំពង់ចាម zie ក្រុងកំពង់ចាម

ក្រុងកំពង់ចាម KN. jonge djagoeng, daar nog geen vrucht in zit. ក្រុងកំពង់ចាម vruchten en andere eetbare

voortbrengsels van een land, kleine mondbehoefden, suoperijen (vrg. ስጦታዎቻችሁ). — አጠቃላይ zva. ጭቃዎች (Tj.) Rh.

አጠቃላይ KN. 1. gom-elastiek. 2. taai, fig. van iemand, van wien men niet gemakkelijk geld kan krijgen. 3. de stok met gom-elastieke knop, waarmee op de gong geslagen wordt. 4. het paren van varkens (een varken dat loops is. G.). — አጠቃላይ een pen versnijden, door afsnijden en afschrappen (vrg. ማጠገን); fig. iemand afzetten. — አጠቃላይ versneden, van een pen; de snee van een pen. — አጠቃላይ pennemes.

አጠቃላይ of አጠቃላይ KN. naam van het schrijfteeken ረ (afgesneden Tjäkrâ). ጠቃላይ hals met kringen of plooiën zooals sommige menschen in de hals onder de kin hebben (B.) Rh. አጠቃላይ of አጠቃላይ een door insnijding met een mes afgesneden stuk van iets dat lang is, en benaming van een soort van gestreept goed. — አጠቃላይ iets door insnijding met een mes afsnijden, in iets met een mes insnijden; (afschillen. G.). — አጠቃላይ het afsnijden, enz.; (sneede, wond. G.); dwars- of bindbalk van een dak, boven de wanden en halfweg de hoogte van het dak. — አጠቃላይ obj. den. succedje, schijfje, ስጦታ Tj. አጠቃላይ wonden tusschen de teenen, ZG. 1868, 316.

አጠቃላይ KN. geknars met de tanden. አጠቃላይ ጭቃ kuarsetanden (vrg. አጠቃላይ). — አጠቃላይ met de tanden knarsen. — አጠቃላይ geknars met de tanden; ook een knarsend of krakend geluid, bv. van een deur en van een tak van een boom (vrg. አጠቃላይ).

አጠቃላይ KW. zva. አጠቃላይ straal vooral van weerlicht en bliksem, vrg. አጠቃላይ — አጠቃላይ door weerlicht bestraald? P.L. II, 140.

አጠቃላይ zie bij አጠቃላይ.

አጠቃላይ of አጠቃላይ verk. v. አጠቃላይ

አጠቃላይ KN. meêgevoerd door water of wind, weggeleiven, meegeesleept, grdv. አጠቃላይ of አጠቃላይ

አጠቃላይ zie አጠቃላይ vrg. አጠቃላይ en አጠቃላይ

አጠቃላይ of አጠቃላይ en gew. አጠቃላይ KN. rijtuig, wagen, op vier wielen (vrg. አጠቃላይ Port. carreto).

አጠቃላይ zie አጠቃላይ

አጠቃላይ KW. zva. አጠቃላይ

አጠቃላይ KW. de zin of beteekenis van een woord of uitdrukking; en een van een ander woord afgeleid woord.

አጠቃላይ of አጠቃላይ zie አጠቃላይ

አጠቃላይ KW. zva. አጠቃላይ en አጠቃላይ bedreven, volleerd (Skr. krântana, snijdeud).

አጠቃላይ KW. zva. አጠቃላይ en አጠቃላይ of አጠቃላይ አጠቃላይ (Skr. krêtdrta, gelukkig geslaagd in een onderneming. Vrg. አጠቃላይ).

አጠቃላይ een bijnaam van Baârâ Goeroe (Skr. kirâtaroôpa, in de gedaante van een Kirâta (wilden bergbewoner), een bijnaam van Siwa, die zich als een Kirâta voordeed, om Ardjoena te misleiden. PK.).

አጠቃላይ KN. klanknab. v. h. breken bv. v. een boom, krak! — አጠቃላይ dat geluid geven, kraken.

አጠቃላይ KW. zva. አጠቃላይ

አጠቃላይ KN. — አጠቃላይ zva. አጠቃላይ RI. አጠቃላይ of አጠቃላይ KN. gekraak, zooals van brekende takken. አጠቃላይ overal gekrak, bv. wanneer men in een bosch drooge takken vertrap, Rh.

አጠቃላይ KW. zva. አጠቃላይ een gesternte (Skr. krêtdikâ, het zevengesternte); ook benaming van een soort van troepen.

አጠቃላይ of አጠቃላይ KN. Europeesch of Chineesch papier (Ar. كرتاس, van het Gr. χάρτις, Lat. charta. Vrg. አጠቃላይ). አጠቃላይ papieren geld, muntpapier.

አጠቃላይ KW. zva. አጠቃላይ

አጠቃላይ KW. zva. አጠቃላይ

አጠቃላይ KN. nietig, gemeen; vrg. አጠቃላይ አጠቃላይ KN. አጠቃላይ (አጠቃላይ) met moeite vooruitkomen in het gaan.

አጠቃላይ KW. zva. አጠቃላይ

አጠቃላይ KW. zva. አጠቃላይ

አጠቃላይ of አጠቃላይ vslg. Rh. ook wel አጠቃላይ een metalen gesp aan een ceintuur v. goud of zilver galon, ook wel van leder of andere stof door mannen gedragen.

አጠቃላይ KN. flikkeren, glinsteren, WW.

አጠቃላይ አጠቃላይ en አጠቃላይ KW. zva. አጠቃላይ (Skr. krêtyd, daad, werk. Vrg. አጠቃላይ). — አጠቃላይ werken, doen, maken.

አጠቃላይ KW. zva. አጠቃላይ zie bij አጠቃላይ

karšana, trekkend, wat aantrekt; maar waarschijnlijk is het het passief van հնարագիտ. — հնարագիտ *sva. արագիտ* (հնարագիտ) en դարձադրուհի հնարագիտ. KN. naam v. e. heestergewas, WW.

հնարագիտ. KN. geruisch of gedruisch, zooals van door een sterken wind bewogen bladen, of van een langs den grond gesleepten boomtak met bladen, ook gedruisch van een sterken stroom en van een stortregen (verg. հնարագիտ, հնարագիտ en դարձադրուհի). — հնարագիտ. zulk een gedruisch maken; ruischen, van de door den wind bewogen bladen van een boom.

հնարագիտ. ongebruikelijk; հնարագիտ. KN. een soort van kock.

հնարագիտ. KN. gedruisch, zooals van bladen, daar een klein dier (bv. een rat) door heen loopt (verg. հնարագիտ, հնարագիտ en հնարագիտ). — հնարագիտ. of հնարագիտ. zulk een gedruisch maken; gedruisch maken, zooals van een aantal kinderen (verg. հնարագիտ).

հնարագիտ. KN, geritsel of geruisch, zooals van de bladen van een boom en andere kleine voorwerpen (verg. հնարագիտ en հնարագիտ). — հնարագիտ. ritselen, ruischen.

հնարագիտ. KN. gedruisch van veel stemmen door elkander, zooals bij een garbbig en van een menigte kwakende kikvorschen; ook van een plasregen (verg. հնարագիտ en հնարագիտ). — հնարագիտ. zulk een gedruisch maken.

դարձադրուհի. KN. gedruisch, zooals van drooge bladen, als men er op trapt, en van het gesleep met sloffen over den vloer (verg. հնարագիտ, դարձադրուհի en դարձադրուհի). — դարձադրուհի. of հնարագիտ. ruischen, ritselen, zulk een gedruisch maken.

դարձադրուհի. KN. gedruisch van bladen door een daarin veroorzaakte beweging, zooals wanneer er iets doorheen gegooit wordt (verg. հնարագիտ en դարձադրուհի). — դարձադրուհի. ruischen, ritselen bv. van een ijzer in 't kreupelhout. — դարձադրուհի. mv.; ook met veel gedruisch.

դարձադրուհի. KN. gedruisch, zooals wanneer men door zwaar zand loopt; grof, van zand; ook benaming van de op de West-Indische wijze bereide koffie en van den afval van tabaksbladeren, in den

handel bekend onder den naam van shrubs, ZG. 1882, 7. (verg. հնարագիտ, դարձադրուհի, դարձադրուհի en հնարագիտ).

ստորագրություն. zie bij հնարագիտ

հնարագիտ. verb. van Holl. satijn, satijnen, Tj. ook հնարագիտ.

հնարագիտ. het geluid dat men bij het gevoel van erge koude door het ophalen van den adem laat hooren? (verg. հնարագիտ) KN. հնարագիտ. overal dat geluid doen hooren. Tj.

հնարագիտ. KN. klein, sijn gekorrelt. WW.

ստորագրություն. *sva. ստորագրություն*

հնարագիտ. KN. — հնարագիտ. in schijfjes gesneden pisaug vermengen met geraspte kokosnoot. — հնարագիտ. օրհորդ. tegen iem. met een mengelmoes van woorden uitvaren, zie հնարագիտ.

հնարագիտ. *sva. հնարագիտ*

հնարագիտ. zie bij հնարագիտ

հնարագիտ. դարձադրուհի. zie bij հնարագիտ

հնարագիտ. zie bij հնարագիտ

հնարագիտ. zie bij հնարագիտ

հնարագիտ. zie bij դարձադրուհի

հնարագիտ. KN. geruisch (verg. հնարագիտ). — հնարագիտ. of հնարագիտ. gedruisch maken, ruischen, zooals van een waterval en van veel stemmen of geluiden (verg. հնարագիտ en հնարագիտ); ook het stroomen van water door een opening van een dam (verg. հնարագիտ).

հնարագիտ. KN. geruisch of gemurmel van het water van een fontein of kleine beek; ook een hitje, een soort van kleine paarden van Koenigan. — հնարագիտ. ruischen, murmelen, bv. van een vliet (verg. հնարագիտ en հնարագիտ). — հնարագիտ. արդ. een vliet of kleine beek.

հնարագիտ. հնարագիտ. zie bij հնարագիտ

հնարագիտ. Holl. kruik. — 2. հնարագիտ. zie bij հնարագիտ.

հնարագիտ. MN. gerommel van de buik enz. — հնարագիտ. ruischen van water, van de zee, Men. en van vele geluiden; rommelen van de buik; aanhoudend knorren, kwaken, van kikvorschen K. 7, 86. (verg. հնարագիտ en հնարագիտ).

դարձադրուհի. KN. met een holte of holligheid, door uitvreting of uitknaging (verg. դարձադրուհի en դարձադրուհի). — դարձադրուհի. iets uitvreten of

ἄλλο of ἄλλο of ἄλλο eign. van een Panditò, zwager van Dronà (Skr. Krèpa); ook kw. onbeleefd. G.

ἄλλο KN. naam van een zeevisch, Epinephilus crapaò.

ἄλλο ἄλλο of ἄλλο KN. nm. v. e. delfstof met blinkende kristallijnachtige oppervlakten, wel gebruikt voor steentjes in ringen (en knoopjes ἄλλο ἄλλο) voor rozekransen en lovertjes; (ook zelf G.).

ἄλλο zie bij ἄλλο

ἄλλο KN. harde loop of ren van een paard; (Mad. en O. J. P.) ook wel voor ἄλλο ἄλλο of ἄλλο ἄλλο wedren, vrg. ἄλλο ἄλλο — ἄλλο ἄλλο of ἄλλο ἄλλο hard rennen, snel en met drift spreken. — ἄλλο ἄλλο vza. ἄλλο ἄλλο — ἄλλο ἄλλο ἄλλο of ἄλλο ἄλλο doen of laten rennen. — ἄλλο ἄλλο mv. reunen, Rs.; om het hardst loopen of rennen, wedren, ook wel van andere dieren op de wijze van paarden (bij de Madoerezen van sapi's).

ἄλλο KN. digt aan elkaar; nauw aan elkander gevlochten, bv. van een pigèr en van vlechtwerk; Wangs. ἄλλο ἄλλο = ἄλλο C.S. dikwils; dikwerf, (het tegenovergestelde van ἄλλο vrg. ἄλλο ἄλλο). — ἄλλο ἄλλο iets digt aan elkander doen sluiten of digt op elkander doen volgen; iets dikwils doen; iemand dikwils iets doen of met iets aankomen, bv. met verzoeken.

ἄλλο zie bij ἄλλο

ἄλλο Ar. حروف, KN. (Arabische) letters; berekening van den dag daar de eerste verschijning van de volgende nieuwe maan op valt. (Een ander zie bij ἄλλο 2. bij ἄλλο).

ἄλλο zie bij ἄλλο

ἄλλο KN. witte schurftige vlekjes aan den kop van een haan, door verwonding bij het vechten veroorzaakt; zwarte vlekken aan vruchten; ook benaming van een zekeren huiduitslag. — ἄλλο ἄλλο of ἄλλο ἄλλο gekookte rijst uit de pot of uit een rijstmandje (ἄλλο) uitschrappen (vrg. ἄλλο ἄλλο). — ἄλλο ἄλλο vza. ἄλλο ἄλλο

ἄλλο zie bij ἄλλο

ἄλλο KW. vza. ἄλλο

ἄλλο KN. spaanders en kleine afhaksels van hout,

voor brandhout; ook ἄλλο of ἄλλο drooge bladen van suikerriet, die tot brandstof gebruikt worden. — ἄλλο hard droog, broos van droogte, zoodat het in de hand ligt brokkelt en vergruist, brokkelig. — ἄλλο verdrogen der toppen v. bladen, door schrale winden, SG.

ἄλλο of ἄλλο KN. gekraak bv. v. hout, bamboe en derg.

ἄλλο KW. vza. ἄλλο

ἄλλο 1. = ἄλλο 2. = ἄλλο ἄλλο ἄλλο KN. kruimelig, dun, van témpé; valsch, uagemaakt, van geld, vza. ἄλλο (vrg. ἄλλο). — ἄλλο ἄλλο zeer kleine zwarte mieren, ὀκαῖνη ὀκαῖνη lekkernij van die vruchten gemaakt, die eerst tot platte dunne koekjes geslagen en daarna met olie gebraden worden, Rh. — ἄλλο en ἄλλο kruimelig, broos, van iets dat gegeten wordt. ἄλλο ἄλλο hij eet kruimelig (weinig). ἄλλο ἄλλο kruimelig, tot in kleinigheden kiesch of keurig.

ἄλλο KN. een toespijs bij de rijst van het binnenste vleeschachtige gedeelte van buffelhuid, of ook wel van visch, broos in olie gebraden.

ἄλλο KN. het blad van de Tal-boom, waarop de Javanen in vroegere tijden gewoon waren te schrijven (vrg. ἄλλο en ἄλλο). Wangs. ἄλλο ἄλλο ἄλλο = ἄλλο C.P.

ἄλλο KN. 1. sappeloos, voos, van hout en suikerriet. ἄλλο ἄλλο en ἄλλο ἄλλο maar den halven wasdom bereiken en door gebrek aan sappen verschrompelen en afvallen, van een vrucht, zooals een djamboe of mangga. — ἄλλο ἄλλο ἄλλο of ἄλλο ἄλλο door gebrek aan sappen verschrompeld en afgevallen, van een vrucht. — ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο plaats waar dergelijk uitschot v. vruchten verzameld is? (B). 2. — ἄλλο ἄλλο T.P. vza. ἄλλο Rh.

ἄλλο KN., bemorst, zooals met vet of slik, bv. van iemands mond of handen (vrg. ἄλλο). — ἄλλο ἄλλο (ἄλλο ἄλλο ἄλλο C.P.) schraal en dun, zooals van het padigewas, het hoofdhaar en den baard.

ἄλλο KN. het geluid van water dat bv. uit een natten doek geperst wordt. — ἄλλο dat geluid

անհրաժեշտ, WW. *Zie* անհրաժեշտ
 անհրաժեշտ of անհրաժեշտ KN. mits, slaapmuts; ook de
 vorst van een dak, waarmede de nok van een dak
 bevestigd wordt (Port. carapuca; en verg. հրաժեշտ).
 հրաժեշտ of հրաժեշտ KN. vlak, plat.
 հրաժեշտ KN. uitgevreten, ledig, ijl, bv. van
 padi en katjang; ook vermolmd, week, van hout
 (verg. հրաժեշտ).
 անհրաժեշտ *zie* bij անհրաժեշտ
 հրաժեշտ *zva.* հրաժեշտ *zie* bij հրաժեշտ
 հրաժեշտ KN. I. een tot afschutting omheinde plaats;
 een omheind park voor herten en andere dieren,
 hertekamp. — II. հրաժեշտ of հրաժեշտ
 het geluid van een gekletter of gerommel van tegen
 elkander stootende lansen of schilden, of van pij-
 len in een pijlkoker; getrappel van paarden of van
 veel stappende personen (verg. հրաժեշտ հրաժեշտ
 և հրաժեշտ). — հրաժեշտ zulk
 een geluid maken, kletteren of rammelen. — Հրաժեշտ
 een plaats door een omheining afschutten.
Wangs. հրաժեշտ (of հրաժեշտ) հրաժեշտ
 հրաժեշտ = հրաժեշտ C.S.
 հրաժեշտ KN. klanknab. v. h. gedruisch v. velen,
 die bezig zijn om het een of ander te verrigten,
 Rh. — հրաժեշտ dat gedruisch maken, Tj.
 հրաժեշտ of հրաժեշտ և հրաժեշտ of
 հրաժեշտ KN. gerammel, zooals van een
 groote hoop geld, als men het bv. naar zich toe-
 haalt (verg. հրաժեշտ II. և հրաժեշտ). —
 հրաժեշտ zulk een gerammel maken; klette-
 ren van tegen elkander rakende wagens.
 հրաժեշտ KN. iets van smalle plankjes nevens elk-
 ander; zooals voor een bruggetje և voor een klap
 in boomen tot verjaging van de vogels; jalousien
 van een venster.
 հրաժեշտ KN. het rammelen v. leijen Men. և
zva. հրաժեշտ Rh.
 հրաժեշտ և հրաժեշտ *zie* հրաժեշտ
 հրաժեշտ
 հրաժեշտ of հրաժեշտ *zva.* հրաժեշտ of հրաժեշտ
 հրաժեշտ *anders* հրաժեշտ և *genoemd*; (ook naam
 van den vogel, die *anders* հրաժեշտ և *genoemd*
 wordt. G.).
 հրաժեշտ of հրաժեշտ *oak* հրաժեշտ of հրաժեշտ KN. een groote

leeren tasch, reistasch; leeren randsel (*verg.* հրաժեշտ
 և հրաժեշտ).
 հրաժեշտ հրաժեշտ հրաժեշտ և հրաժեշտ *zva.* հրաժեշտ
 (Skr. krída spel) KN. հրաժեշտ և հրաժեշտ van een
 vrouw, te doen hebben (gemeenschap hebben) met
 een man. հրաժեշտ և in liefdesgemeenschap leven
 met een vrouw. հրաժեշտ *zva.* հրաժեշտ
 հրաժեշտ
 հրաժեշտ հրաժեշտ հրաժեշտ of հրաժեշտ *zva.* հրաժեշտ
 հրաժեշտ հրաժեշտ հրաժեշտ և հրաժեշտ vergramd,
 gramschap (Skr. kroeda, króda և kroedda.
Vrg. հրաժեշտ և հրաժեշտ).
 հրաժեշտ *zva.* հրաժեշտ և հրաժեշտ
 te ver gaan, om terug te treden; voortholten (*waar-*
schijnlijk passief van հրաժեշտ *zie* հրաժեշտ).
 հրաժեշտ of հրաժեշտ *volg.* Rh. late opkomst van
 de maan, na volle maan; *verg.* հրաժեշտ
 հրաժեշտ և հրաժեշտ KN. — հրաժեշտ հրաժեշտ
 talmen, dralen, WW.
 հրաժեշտ *zva.* հրաժեշտ
 հրաժեշտ *zva.* հրաժեշտ
 հրաժեշտ *zie* bij հրաժեշտ
 հրաժեշտ KN. gordijn of kleed, waarmee iets bedekt
 wordt; gordijn, waarmee een plaats binnen of bui-
 tenshuis afgesloten wordt, om daarachter een jonge
 te beauiden; *en zva.* հրաժեշտ gordijn van een
 palanquin (*verg.* հրաժեշտ). հրաժեշտ և հրաժեշտ
 een voile.
 հրաժեշտ հրաժեշտ *zva.* հրաժեշտ *zie* հրաժեշտ
 հրաժեշտ հրաժեշտ հրաժեշտ *zva.* հրաժեշտ WW
 հրաժեշտ of հրաժեշտ KN. kleine beweging van het
 lichaam. հրաժեշտ հրաժեշտ gemoedsbeweging, *volg.*
 Rh. ook *zva.* հրաժեշտ և հրաժեշտ gevoelen, meening
 (*verg.* հրաժեշտ և հրաժեշտ). — հրաժեշտ zich
 een weinig bewegen, zich verroeren.
 հրաժեշտ *zva.* հրաժեշտ (Skr. krída, werk); KN.
 kunstwerker, ambachtsman, zooals een smid of
 koperslager; ook algemeene benaming van een
 klasse van beambten van den Vorst voor allerlei
 ambachten (*verg.* հրաժեշտ և հրաժեշտ).
 հրաժեշտ *zva.* հրաժեշտ
 հրաժեշտ *zva.* հրաժեշտ of հրաժեշտ *zie*
 հրաժեշտ III.
 հրաժեշտ հրաժեշտ of հրաժեշտ *zva.* հրաժեշտ և հրաժեշտ
 հրաժեշտ KN. *zva.* հրաժեշտ և հրաժեշտ een hoeveelheid

ἄνθραξ of ἄνθραξ. KN. maden in de buik en in de aars (Skr. krēmi, een worm in het algemeen. Vrg. ἄνθραξ).

ἄνθραξ. KW. zva. ἄνθραξ (Skr. krimi, worm. Vrg. ἄνθραξ).

ἄνθραξ. KN. fijne bijna onzichtbare diertjes onder de opperhuid, die groote jeuking veroorzaken.

ἄνθραξ. 1. KW. zva. ἄνθραξ en ἄνθραξ (Skr. koērama, een schildpad. 2. zva, ἄνθραξ 3. KN. dadel (Pers. جرماء).

ἄνθραξ of ἄνθραξ. Ar. حرام, KN. wat door de godsdienst verboden is, niet aangeraakt of gegeten mag worden, het tegenovergestelde van ἄνθραξ (vrg. ἄνθραξ). ἄνθραξ in 't geheel niet verboden of ongeoorloofd. ἄνθραξ, de heilige tempel te Mekka. — ἄνθραξ iets als ongeoorloofd verbieden; iets vermijden, van iets zich afhouden.

ἄνθραξ. KN. lust, vermaak of liefhebberij in iets hebben of vinden (waarschijnlijk acc. pass. van ἄνθραξ zie ἄνθραξ. Vrg. ἄνθραξ). ἄνθραξ voor zijn plezier. — ἄνθραξ of ἄνθραξ iemands lust of liefhebberij, waar iemand zijn lust of vermaak in vindt. — ἄνθραξ wat tot lust of vermaak strekt; liefhebberij.

ἄνθραξ. N., ἄνθραξ. K., zending, bezending, van goederen; en zenden, sturen, verzenden. ἄνθραξ ἄνθραξ het een of ander zenden als geschenk. — ἄνθραξ ἄνθραξ het noodige sturen of zenden of ook wel zelf brengen, voor iemand, zooals het eten voor iemand die op het veld werkt of voor een gevangene, en de ἄνθραξ ἄνθραξ bloemen, olie en wierook zenden voor afgestorvenen naar hun begraafplaatsen in de maand Roewah. ἄνθραξ ἄνθραξ schertsende verwoensching van een man door een vrouw. — ἄνθραξ ἄνθραξ mv.; en zenden aan; meegeven aan of met. — ἄνθραξ ἄνθραξ een object zenden, toe-, op-, overzenden of overmaken aan iemand; iemand, zooals een gevangene, opzenden. — ἄνθραξ ἄνθραξ wat gezonden wordt, het door iemand gezondene. ἄνθραξ een brief. ἄνθραξ regengebuijen vóór de regentijd, regen in de oostmoeson. — ἄνθραξ ἄνθραξ (ἄνθραξ. KI.) bezending; wat men iemand toezendt,

vooral als geschenk. Zoo ook ἄνθραξ ἄνθραξ en ἄνθραξ ἄνθραξ — ἄνθραξ ἄνθραξ het zenden, enz.; (ook zender. G.).

ἄνθραξ. KN. verzuiken, in den grond zinken; zinken, van een vaartuig (vrg. ἄνθραξ).

ἄνθραξ. KW. ergens overnachten. G.

ἄνθραξ. KN. naam van een plant, waarvan het blad tot geneesmiddel gebruikt wordt, Nertera depressa Banks, Nat. fam. der Rubiaceae.

ἄνθραξ. KN. oud, versleten; zie ἄνθραξ

ἄνθραξ. KN. opstandeling, iemand die in opstaad komt of is tegen het gevestigd gezag (vrg. ἄνθραξ). — ἄνθραξ tegen het gevestigd gezag in opstaad komen; opstandeling worden; als opstandeling de wapens voeren; muiteu.

ἄνθραξ. KN. zva. ἄνθραξ draagstoel, draagkast, zooals die, waarvan de Chinese vrouwen gebruik maken (vrg. ἄνθραξ en ἄνθραξ). — ἄνθραξ ἄνθραξ schemerend, onduidelijk voor het gezigt, zooals door verren afstand of door een verblindend licht (Vrg. ἄνθραξ).

ἄνθραξ. KN. eign. van den engel, die de rechterzijde van den mensch bewaakt (vrg. ἄνθραξ).

ἄνθραξ. KN. naam v. e. fraaije houtsoort, waarvan krisscheden gemaakt worden, Rh.

ἄνθραξ. KN. een kippeluis.

ἄνθραξ zie ἄνθραξ

ἄνθραξ of ἄνθραξ. Ar. كرامة, eere, eerwaardigheid; en een wonder, dat door een heilige, zooals een Wali, gedaan wordt, zonder daarom aanspraak te maken op een prophetische zending (vrg. ἄνθραξ); vooral een wonderlijk, buitengewoon verschijnsel op het graf van een Wali; ook begraafplaats of graf.

ἄνθραξ. KN.; ἄνθραξ. KI., ἄνθραξ. KW., zich het hoofdhaar wasschen (zooals met een loog of tamarindewater); gewasschen van het hoofdhaar. ἄνθραξ zich het hoofdhaar wasschen met bloed — ἄνθραξ ἄνθραξ iemand het hoofdhaar wasschen en reinigen.

ἄνθραξ. KN. klanknab. v. h. geluid v. h. kraken v. iets droogs, bv. beschuit, een notedop enz. — ἄνθραξ ἄνθραξ één kraak, voor met één slag of in eens (Tj.) Rh.

ἄνθραξ zie ἄνθραξ

ကမ္ဘာတစ်ခု *zie* ကမ္ဘာတစ်ခု

ကျွန်ုပ်တို့ *of* ကမ္ဘာတစ်ခု *zie* ကမ္ဘာတစ်ခု
ကျွန်ုပ်တို့ KN. in een digte groep bij elkaar; dicht
aan elkander gegroeid, *van bladen* (vrg. *ကျွန်ုပ်တို့*
ကျွန်ုပ်တို့ en *ကမ္ဘာတစ်ခု*). — *ကျွန်ုပ်တို့* zich in een
digte groep vereenigen; dicht in elkander gegroeid
zijn. — *ကျွန်ုပ်တို့* een gevormde groep *of*
bos; bij groepen, bij bossen.

ကျွန်ုပ်တို့ KN. *မိမိ*, met veel groote scheuren
v. kleederen, Tj.

ကျွန်ုပ်တို့ *of* ကျွန်ုပ်တို့ KN. bos, tros,
zoals van met de steelen zamenhangende of bij
elkaar gebundene vruchten; en groep, troep, drom
(vrg. *ကျွန်ုပ်တို့* en *ကျွန်ုပ်တို့*). — *ကျွန်ုပ်တို့*
ကျွန်ုပ်တို့ zich tot een troep ver-
eenigen, in een troep bijeenkomen *of* zijn, zamen-
scholen; zamenrotten; in een tros *of* bos bijeen-
groeijen; *iets* zamenbindeu tot een bos. — *ကျွန်ုပ်တို့*
ကျွန်ုပ်တို့ een gevormde troep *of* drom; bij
troepen, bij drommen.

ကျွန်ုပ်တို့ KN. — *ကျွန်ုပ်တို့* overeenkomen om te
oogsten zonder geplant *of* gewied te hebben, tegen
1/3 der productie, mits door lieude van dezelfde *of*
van dichtbij zijnde desa's. *Zie* ကျွန်ုပ်တို့ SG.

ကျွန်ုပ်တို့ KN. gegons, *zoals van vliegen en andere*
kleine insecten (vrg. *ကျွန်ုပ်တို့*).

ကျွန်ုပ်တို့ *zie* ကျွန်ုပ်တို့

ကျွန်ုပ်တို့ KN. gegons, *zoals van bijen* (vrg. *ကျွန်ုပ်တို့*)
en van een menigte menschen op een pasar; (ook
een soort vogelverschrikker, bestaande uit eenige
in een bos opgehangen stukken bamboe, die, met
een touw getrokken, een klinkend geluid geven. —
ကျွန်ုပ်တို့ *of* *ကျွန်ုပ်တို့* gonzen, *zoals van*
een zwerm bijen en van een gamelan in de verte
(volg. Rh. *meer bepaald van veel gamelan's*); in
B. *van een menigte huiltenden.*

ကျွန်ုပ်တို့ *zie* ကျွန်ုပ်တို့

ကျွန်ုပ်တို့ *of* ကျွန်ုပ်တို့ en ကျွန်ုပ်တို့ KN. ge-
rinkink, *zoals van vallende scherven porselein of*
spiegelglas, van een stepende sabel; enz. (vrg. *ကျွန်ုပ်တို့*
ကျွန်ုပ်တို့ en *ကျွန်ုပ်တို့*). — *ကျွန်ုပ်တို့* enz. rin-
kinken.

ကျွန်ုပ်တို့ KN. — *ကျွန်ုပ်တို့* schraal, *bv. v. e. out-*
haal; lusteloos, niet levendig bv. v. e. markt, enz.

ကျွန်ုပ်တို့ KN. — *ကျွန်ုပ်တို့* = *ကျွန်ုပ်တို့*

ကျွန်ုပ်တို့ uitbreken *v. zweet*; vrg. *ကျွန်ုပ်တို့*
ကျွန်ုပ်တို့ KN. een soort van kleine grauwe tijgers (tij-
gerkat. G.); *ook naam van een soort rhabarber-*
plant, anders ကျွန်ုပ်တို့

ကျွန်ုပ်တို့ KN., *ကမ္ဘာတစ်ခု* *of* *ကျွန်ုပ်တို့* k. kokosnoot. *ကျွန်ုပ်တို့*
ကျွန်ုပ်တို့ kokosboom. — *ကျွန်ုပ်တို့* ben. eener
grassoort, C.P.

ကျွန်ုပ်တို့ *zie* ကျွန်ုပ်တို့

ကျွန်ုပ်တို့ *zva.* *ကျွန်ုပ်တို့* WW.

ကျွန်ုပ်တို့ *zva.* *ကျွန်ုပ်တို့* *of* *ကျွန်ုပ်တို့*

ကျွန်ုပ်တို့ *zie* ကျွန်ုပ်တို့

ကျွန်ုပ်တို့ KN. een groote *ကျွန်ုပ်တို့* met tien ketels.

ကျွန်ုပ်တို့ KN. *freq. van ကမ္ဘာတစ်ခု* veel
geluid, dat zich te zameu van alle kanten laat hoo-
ren, *meestal van de gamelan.* (v. d. *könong*, Rh.)
ကျွန်ုပ်တို့ *of* *ကျွန်ုပ်တို့* KN. patroontasch; *ook brie-*
ventasch van een postbode; en elke leeren tasch
met een riem om den hals gedragen (vrg. *ကျွန်ုပ်တို့*
en ကမ္ဘာတစ်ခု); *ook naam van een grooten vogel.*

ကျွန်ုပ်တို့ KN. 1. gekookte en daarna in de zon ge-
droogde rijst. — *ကျွန်ုပ်တို့* *karag* maken. 2. —
uitvallen *v. d. veeren*, ruijen, *afvallen v. d. blaren.*

ကျွန်ုပ်တို့ KN. al de werkbare mannen van een dorp
of district te zamen; alle te zamen uitloopen, bv.
v. e. troep nieuwsgierigen om iets te zien, Waj.
I, 412. *ကျွန်ုပ်တို့* al de opgeroepene man-
schappen tot het verrigten van algemeene werk-
zaamheden. — *ကျွန်ုပ်တို့* al de werkbare mannen
oproepen *of* bijeenbrengen. — *ကျွန်ုပ်တို့* mv. — *ကျွန်ုပ်တို့*
ကျွန်ုပ်တို့ wat op zulk een wijze geschiedt, dat al
de werkbare mannen daarbij opgeroepen worden;
zulk werk; al de tot een werk opgeroepene man-
schappen.

ကျွန်ုပ်တို့ en ကျွန်ုပ်တို့ *zva.* *ကျွန်ုပ်တို့* en *ကျွန်ုပ်တို့*
— *ကျွန်ုပ်တို့* 1. den grond omwoelen. 2. *zva.*
ကျွန်ုပ်တို့ volg. Rh. *ကျွန်ုပ်တို့* het afge-
broken gebrul, *bv. v. tijgers en leeuwen; het stepende*
heet ကမ္ဘာတစ်ခု

ကျွန်ုပ်တို့ *zva.* *ကျွန်ုပ်တို့*

ကျွန်ုပ်တို့ KN. het lichaam schudden, zich afschudden,
zoals een hond doet, die in het water geweest is;
de huid in beweging brengen, zoals een paard
doet, als hem een vlieg steekt; het lichaam wrin-
*gende bewegen wegens het een *of* ander hinderlijk*
gevoel, volg. Rh. zóo het ligchaam bewegen ten teeken

van afschuw, weerzin, walging enz. Zoo ook ան
նորոգող — անորոգողաւ iets van zich af-
schudden.

արդար KN. zva. անորոգող
արդարող KN. een stok met een trekker aan de
punt, om de lading van een geweer uit te halen
(*erg.* արդարող). — արդարող *de lading*
met zulk een trekker uithalen.

արդարող KN. ongeveer zva. անորոգող — ար
դարողող het ligchaam schudden *van menschen*
die door een heeten aschregen getroffen worden.
Men.

արդարող KN. dreunen, in een schuddende bewe-
ging geraken, *zoals een huis als er een zwaar rij-
tuig voorbij gaat (minder zware schudding dan*
արդարող van դարարող); fig. ongelukkig ge-
worden, անորոգողաւ

արդարող KN. — արդարող heen en weer
schudden, bv. van koffie of rijst in een zak, om
die te laten zakken, Rh. 2. dakbedekking van
alangkalang op de voegen der deelen van een
Jav. dak, Rh. zie անորոգող en արդարող
BV.

արդարող of արդարող *zie bij դարարող*
դարող

արդարող KW. zva. անորոգող

արդարող Ml. zva. արդող

անորոգող KW. zva. արդարող KN. het tegelijk als
een zwerm voor den dag komen *van een menigte*
menschen (*erg.* անորոգող). օդակն KN. naam van
een lekkernij, WW. անորոգող Tj. ook zva. արդող
tegelijk als een zwerm voor den dag komen *van*
een menigte menschen; (ook zva. արդողաւ G.).

անորոգող KN. uitschudden of uitslaan, *van een klee-
dingstuk of lang hoofdhaar; uitrukken, te voor-
schijn komen, van krijgsvolk op het slagveld (և*
արդողաւ); fig. de verantwoordelijkheid van
zich afschudden (de handen er van afwassen).
անորոգող zva. անորոգող *en* zich de kleëren
uitschudden; de vlerken uitslaan, *van een vogel*
als hij wil gaan vliegen, ook անորոգող Men. —
անորոգող *een obj.* uitschudden, uitslaan (Men).
iets, daar men verantwoordelijk voor gesteld zou
kunnen worden, van zich afschudden; volk doen
uitrukken, enz.

արդարող KN. de voorzijde van een voorwerp *tegenover*
արդող de achterzijde; het voorover liggen, *bv. van*
een omgekeerde pot, van een persoon op den buik,
enz. անորոգող անորոգող անորոգող անորոգող. zoo-
ver als de hemel en aarde zich uitstrekt (nl. de
aarde wordt gedacht op den rug, de hemel voor-
over te liggen); *erg.* անորոգող. — արդարող voor-
over liggen als *boven, ook fig.* zich onderwerpen,
gehoorzaam zijn? W. P. 114. — արդող voor-
over liggen op; zich onderwerpen aan; *een eed* op
zich nemen; voor *iets* instaan. անորոգող
onder *iets, dat voorover ligt, raken, bv. onder*
een omgekeerde mand. — արդող *voorover*
*of op de voorzijde leggen, in onderwerping bren-
gen, doen gehoorzamen, Waj. Ir.* — անորոգող
of անորոգող zva. արդարող ook *benaming*
van een kind van ongeveer vier maanden.

անորոգող KW. zva. արդող
անորոգող KN. naam van een zeevisch, *die boven water*
komend een trompettend geluid geeft.

անորոգող *zie անորոգող*

անորոգող օդակն KN. naam van een lekkernij,
WW. *en* *zie bij անորոգող onder անորոգող*

անորոգող KN. offer, offerhande (*Ar.* قربان. *Frg.* ան
անորոգող). — անորոգող *iets offeren, tot een of-
ferhande brengen.*

անորոգող *zie bij անորոգող onder անորոգող*
անորոգող of անորոգող Holl. karabijn.

անորոգող անորոգող *zie bij անորոգող*
անորոգող zva. անորոգող

անորոգող KN. nabestaande, bloedverwant (*Ar.* قرابة.
Frg. անորոգող).

անորոգող *zie bij անորոգող*

անորոգող of անորոգող KN. een aanval van twee
of meer personen tegelijk (*erg.* անորոգող *en* ան
անորոգող). — անորոգող *op iemand met zijn tweeën*
of meer tegelijk aanvallen, met zijn velen tegelijk
bestormen zva. անորոգող SG. — անորոգող
mv. — անորոգող *met zijn velen er op toelopen,*
aanstormen, toestroomen of toeschieten.

անորոգող KN. wapperen, ook դարարող
vlaggetjes van papier waar de kinderen meê spelen.
անորոգող wajangpoppen op een rol papier geteekend,
die door den Գալանգ onder de vertooning bij zijn ver-
haal gaande weg ontroid wordt, *van daar ook*

වයඹතෙතන Rh.

කර්ම of කර්මනු. *Holl.* korbeel, klamp, hoekklamp, tot bevestiging van een gebindte, stijl of stat. කර්මනු කර්මනු hoekklamp, die met pen en gat in balk en stijl zit, een eigenlijke korbeel. කර්මනු KN. het gedruisch en gefladder van een kleed om de beenen; door het gefladder van een kleed om de beenen gehinderd worden in het gaan; fig. beletsels ondervinden, in moeilijke omstandigheden verkeerden; ook zva. කර්මනු කර්මනු — කර්මනු කර්මනු fladderend gedruisch maken, zooals een nieuw kleed; ook zva. කර්මනු කර්මනු

කර්මනු කර්මනු of කර්මනු කර්මනු KN. geplas of geklots in een niet heel diep water bij het doorwaden: plas, plas! (arg. කර්මනු කර්මනු en කර්මනු කර්මනු). — කර්මනු කර්මනු waden, plassend door het water loopen; een water doorwaden; ook de hand of handen in het water steken om er in te roeren of de handen te wasschen. J.R. in deze bet. කර්මනු කර්මනු zie bij කර්මනු කර්මනු (arg. කර්මනු කර්මනු)

කර්මනු කර්මනු zie bij කර්මනු කර්මනු කර්මනු කර්මනු KN. een met gordijnen omhangen draagstoel G. — කර්මනු කර්මනු කර්මනු een met gordijnen afgeschoten vertrekje Tj. (arg. කර්මනු කර්මනු කර්මනු කර්මනු කර්මනු කර්මනු en කර්මනු කර්මනු).

කර්මනු කර්මනු ook wel කර්මනු කර්මනු bijnaam van Ardjoena (Skr. *kirīti*, gekroond; een Vorst; en een naam van Ardjoena).

කර්මනු කර්මනු zie කර්මනු කර්මනු කර්මනු of කර්මනු කර්මනු zie bij කර්මනු කර්මනු කර්මනු KN. කර්මනු කර්මනු, 1. koraal, koraalsteen, rots, rif; zwarte steenen in of aan de kant van water, deze volk. Rh. කර්මනු කර්මනු (arg. කර්මනු). 2. in samenstellingen zva. කර්මනු කර්මනු කර්මනු^o een tégalan of pégagan na den oogst door beplanting en omheining geschikt maken tot woonerf. SG. 3. kokosboomen. 4. කර්මනු zva. කර්මනු කර්මනු gissing, raming, schatting. කර්මනු කර්මනු een afgebrande plaats. කර්මනු කර්මනු කර්මනු^o (විමලනි L. 42.) het verblijf van de hemelnymphen. කර්මනු කර්මනු fraaije zeeplanten, die op koraalsteenen groeijen. කර්මනු කර්මනු spons. කර්මනු කර්මනු een bol van in elkander gestoken mēlatibloemen, tot කර්මනු කර්මනු in het haar van een bruidegom. කර්මනු කර්මනු කර්මනු කර්මනු කර්මනු =

කර්මනු කර්මනු කර්මනු duivelskunstenaar. WW. කර්මනු කර්මනු of කර්මනු කර්මනු zva කර්මනු කර්මනු. van කර්මනු කර්මනු hoofdkussen. — කර්මනු කර්මනු als කර්මනු කර්මනු gebruiken CS. කර්මනු කර්මනු කර්මනු of කර්මනු කර්මනු spr. voor met den weduwnaar van een overledene oudere zuster trouwen; ook een zuster van zijn overledene vrouw, en een broeders weduw, trouwen. කර්මනු කර්මනු කර්මනු; een broeders weduw trouwen. — කර්මනු zva. කර්මනු කර්මනු gissen, ramen; een schets maken, bv. van een huis; iets, bv. een verhaal of boek, vervaardigen, samenstellen; ook kwijnen, van een boom, die zijn blad verliest en langzaam wegsterft; kwijnen, van zielesmart of verliefdheid (een ander zie bij කර්මනු). — කර්මනු het vervaardigen, enz.; auteur van een boek. — කර්මනු කර්මනු. zva. කර්මනු — කර්මනු කර්මනු een plaats met veel kokosboomen; ook zva. කර්මනු කර්මනු epstel, het door iemand opgestelde; (ook toekomst, toekomstig; en de uitlegging van den Koran. G.). කර්මනු කර්මනු කර්මනු een vaartuig voor het vervoeren van koraalsteenen; zie nog bij කර්මනු — කර්මනු කර්මනු een met kokosboomen beplante hof; ook de boomgaard en het erf of heem van een woning (arg. කර්මනු en කර්මනු කර්මනු) — කර්මනු කර්මනු waarden. G. Een ander zie bij කර්මනු).

කර්මනු en කර්මනු poet. zva. කර්මනු කර්මනු een luchtje scheppen. KN. zva. කර්මනු කර්මනු voor zijn plezier gaan kuieren.

කර්මනු ML. KN. zva. කර්මනු කර්මනු een groote groffe zak, voor koffie of rijst (arg. කර්මනු කර්මනු). — කර්මනු aan weerskanten vastbinden; een paard met zijn tweēn aan weerskanten met aan het bit bevestigde korden vasthouden en leiden. De Vorst en de Prinsen en hoogste ambtenaren, tot een kliwon toe, laten zóo hun paard leiden tot staatsie, zóo ook een bruidegom. — කර්මනු කර්මනු obj. den; කර්මනු^o aan weerszijde vastgehouden, nl. reservepaarden (Men). Rh.; bij zakken, ook een zak. — කර්මනු කර්මනු wat dient om zóo een paard te leiden; bv. කර්මනු කර්මනු^o

කර්මනු KN. 1. mossel, mosselschelp, Cardium edule; (arg. කර්මනු කර්මනු en කර්මනු 2. gevest, handgreep van een sabel of degen (arg. කර්මනු කර්මනු en කර්මනු). — කර්මනු කර්මනු කර්මනු කර්මනු

ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν *verschillende soorten van mossels.*
 — ἰνῆν ἰνῆν *een sabel of degen van een gevest*
voorzien. ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν *met een gevest van*
goud.

ἰνῆν KN. heftig, hevig, hard, streng, gestreng (*erg.*
ἰνῆν en ἰνῆν). — ἰνῆν ἰνῆν *heftig zijn tegen;*
streng behandelen. — ἰνῆν ἰνῆν *of ἰνῆν ἰνῆν*
ἰνῆν *gevecht, vechtpartij, van mannen en jongens;*
met een ander of elkander vechten (*erg. ἰνῆν ἰνῆν*
ἰνῆν en ἰνῆν). ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν *gevecht van*
man tegen man.

ἰνῆν KN. oud en uitgedroogd, *van hout en bamboe;*
 oud en afgeleefd, *van een mensch;* goed gebrand,
van metselsteenen en dakpannen; ben. van een
schoffel, waarvan het ijzer den vorm van een
stijgbeugel heeft, SG. (erg. ἰνῆν ἰνῆν en
ἰνῆν).

ἰνῆν KN. de korst van de djënaug. ἰνῆν ἰνῆν
 een harde soort djënaug. — ἰνῆν ἰνῆν *zva.*
 ἰνῆν W. II. 179.

ἰνῆν *zie* ἰνῆν

ἰνῆν KN. een zeer oude kokosnoot, waarvan de schil
 uitgedroogd is (*erg. ἰνῆν ἰνῆν en ἰνῆν*
 ἰνῆν *zva. ἰνῆν ἰνῆν*

κηρῆν, ἰνῆν κ., te weinig, niet genoeg; aan
iets ontbreken, gebrek hebben aan iets, iets mis-
sen, niet of te weinig hebben; aan iets of iemand
schelen; minder, zoodat er wat aan scheelt. ἰνῆν
 ἰνῆν N., ἰνῆν ἰνῆν κ., minder of meer, plus
 minus. ἰνῆν ἰνῆν : ἰνῆν ἰνῆν *is er (of het)*
miuder of is er meer, dan maar een beetje. Zoo
ook ἰνῆν ἰνῆν : ἰνῆν ἰνῆν, voor plus minus,
nagenoeg. ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν *wat*
ik al te verklaren heb. — ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν *over*
vier dagen. ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν *hoeveel mijlpalen*
ben ik nog van Samarang? —
ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν *ergens iets afdoen of er aan*
onthouden, zoodat er iets aan ontbreekt; te min
geven; iets miuder maken, verminderen. ἰνῆν
 ἰνῆν *slechte maat geven.* ἰνῆν ἰνῆν *en*
ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν *zich gebrek laten lijden,*
zich onthouding of ontbering opleggen, bv. van voed-
sel of slaap. ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν *ge-*
brek lijden of hebben; in gebreke zijn of blijven;
te kort komen; geïrek, behoefte, ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν

ἰνῆν ἰνῆν *aan niets ontbreken; in volmaak-*
ten welstand. Ook is ἰνῆν ἰνῆν een Krāmā van
ἰνῆν een beleefde uitdrukking voor: 'k vraag
excuus, ik weet het niet. — ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν
ἰνῆν *iets doen verminderen, maken dat iets min-*
der wordt. — ἰνῆν ἰνῆν *tijd van gebrek,*
waarin men niet genoeg krijgt.

κηρῆν KN. omheining; omheind, door iets omgeven of
 afgesloten; een bol van aardewerk met gateu om
 een Javaansche lamp; *in de oostelijke distrikten*
zva. ἰνῆν ἰνῆν. ἰνῆν ἰνῆν
 κ., *benaming van twee met hekwerk van steen*
omgeven Waringinboomen midden op de Aloen-
aloen van de kraton. ἰνῆν ἰνῆν *een lamp met*
 een bol. ἰνῆν ἰνῆν (*Mā koeroeng*) *benaming van de*
cijferletter ἰνῆν — ἰνῆν *afgesloten houden, bv.*
binnenkamers of in een kooi. ἰνῆν ἰνῆν *zva. ἰνῆν*
ἰνῆν ἰνῆν *tusschen zich in hebben, insluiten*
bv. van rijen troepen. (Tj.) Rh. — ἰνῆν ἰνῆν,
ἰνῆν κ., iets tot afsluiting omheinen; een
vogel in een kooi doen. — ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν
ἰνῆν *kooi, vogelkooi; wat afgesloten of binnen*
gehouden wordt, een paard dat op stal gehouden
wordt. ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν *gevecht binnen*
de kooi, voor binnenlandsche oorlog, burgeroorlog.
 ἰνῆν 1. *zie bij ἰνῆν* 2. *zie bij ἰνῆν*

κηρῆν KN. zweer, open zweer, zwerende wond
 (*erg. ἰνῆν ἰνῆν en ἰνῆν*). —
 ἰνῆν *gaan zweren, aan 't zweren zijn, van*
een gezwel of wond. — ἰνῆν ἰνῆν *aan een*
zweer of zweren lijden; met zweren.

κηρῆν KN. een soort mug. Rh.

κηρῆν *zie bij ἰνῆν*

κηρῆν *of ἰνῆν ἰνῆν* *zie ἰνῆν ook eigen*
van een berg.

κηρῆν *zva. ἰνῆν of ἰνῆν JR (zie bij ἰνῆν).*

κηρῆν ἰνῆν KN. het heen en weer keeren van iets,
 dat gebraden wordt. Rh.

κηρῆν *zie op ἰνῆν*

κηρῆν KN. een getralied hok, *zooals van tijgers*
 (*erg. ἰνῆν*).

κηρῆν KN.; ἰνῆν ἰνῆν *(ook ἰνῆν ἰνῆν)* *met*
moeite, met behulp van handen en voeten, voort-
scharrelen, met handen en voeten scharrelen, bv.
om zich van den grond op te rigten. — ἰνῆν ἰνῆν

ἰνὴ ἑσπερά of ἰνὴ ἑσπερά *sv. hetz.*
ἰνὴ ἑσπερά of ἰνὴ ἑσπερά KN., ἰνὴ ἑσπερά KI., zweet,
uitwaseming. ἰνὴ ἑσπερά *sv. sterk, meer als ge-*
noeg, zweeten. — ἰνὴ ἑσπερά en ἰνὴ ἑσπερά of
ἰνὴ ἑσπερά zweeten, uitwasemen.

ἰνὴ ἑσπερά *sv. zie bij ἰνὴ ἑσπερά*
ἰνὴ ἑσπερά en ἰνὴ ἑσπερά KN. tusschen de tanden
knarsen, van iets zanderigs, dat gekauwd wordt.

Vrg. ἰνὴ ἑσπερά
ἰνὴ ἑσπερά of ἰνὴ ἑσπερά en ἰνὴ ἑσπερά of ἰνὴ ἑσπερά
ἰνὴ ἑσπερά KN. tusschen de tanden knappen, van iets
dat gekauwd wordt, zooals komkommer of zooals
gras tusschen de tanden van een paard. (*Vrg. ἰνὴ ἑσπερά*
sv. v. g.)

ἰνὴ ἑσπερά KN. geraas, van het water, vóór dat het door-
kookt; ook van den hijgenden adem (*vrg. ἰνὴ ἑσπερά*).
— ἰνὴ ἑσπερά of ἰνὴ ἑσπερά razen van water, dat
tegen den kook aan is; een dergelijk razend geluid
maken; spinnen. van een kat.

ἰνὴ ἑσπερά of ἰνὴ ἑσπερά KN. dun, tener. WW.

ἰνὴ ἑσπερά KN. gebruisch, opbruisching, zooals van
selterswater als men er suiker in doet; ge-
bruisch bij 't beginnen te koken, van water; *fig.*
het eerste kenteeken van iets dat aankomen of ge-
beuren zal; het aankomen van de bareusweeën (*vrg.*
ἰνὴ ἑσπερά). ἰνὴ ἑσπερά het dicht op elkander aankom-
men van de weeën. — ἰνὴ ἑσπερά beginnen te koken,
bruischen, opbruischen.

ἰνὴ ἑσπερά *sv. ἰνὴ ἑσπερά* WW.

ἰνὴ ἑσπερά of ἰνὴ ἑσπερά KN. naam van een
boom, en van de kleine vrucht daarvan, die bij de
sambël gegeten wordt.

ἰνὴ ἑσπερά KN. niet tot volle ontwikkeling of rijpheid
gekomen, van vruchten; *fig.* stumperig, een suk-
kel zijn.

ἰνὴ ἑσπερά ἰνὴ ἑσπερά *sv. zie bij ἰνὴ ἑσπερά*
ἰνὴ ἑσπερά *freq. v. ἰνὴ ἑσπερά* *sv. zie ald. ἰνὴ ἑσπερά*
die beweging maken, *sv. bij het dansen.* Tj.

ἰνὴ ἑσπερά *sv. zie bij ἰνὴ ἑσπερά en bij ἰνὴ ἑσπερά*

ἰνὴ ἑσπερά *sv. zie bij ἰνὴ ἑσπερά*

ἰνὴ ἑσπερά *sv. zie bij ἰνὴ ἑσπερά*

ἰνὴ ἑσπερά *sv. ook wel ἰνὴ ἑσπερά en ἰνὴ ἑσπερά* *Ar. حق*,
KN. waarheid, regt; waarachtig, hetgeen waarop
iemand regt heeft, of waarover hij met regt beschik-
ken kan; regtsbezit, eigendom.

ἰνὴ ἑσπερά *sv. zie bij ἰνὴ ἑσπερά*
ἰνὴ ἑσπερά *sv. zie bij ἰνὴ ἑσπερά*
ἰνὴ ἑσπερά *sv. zie bij ἰνὴ ἑσπερά II, en bij ἰνὴ ἑσπερά*
ἰνὴ ἑσπερά *sv. ἰνὴ ἑσπερά ἰνὴ ἑσπερά en ἰνὴ ἑσπερά*
ἰνὴ ἑσπερά *sv. ἰνὴ ἑσπερά ook wel* *sv. ἰνὴ ἑσπερά*
ἰνὴ ἑσπερά (sv. verk. van ἰνὴ ἑσπερά).

ἰνὴ ἑσπερά *sv. ἰνὴ ἑσπερά I. KN. een oud man, en, ἰνὴ ἑσπερά*
κ. (*beleefder woord*), ἰνὴ ἑσπερά KI., grootvader (*vrg.*
ἰνὴ ἑσπερά). In deze beteekenis zegt men in de spreektaal
ook wel ἰνὴ ἑσπερά en *verk. ἰνὴ ἑσπερά* vooral als
vocatief; en gewoonlijk met bezitt. *voornw.* ἰνὴ ἑσπερά
ἰνὴ ἑσπερά zijn of haar grootvader. ἰνὴ ἑσπερά je
grootvader, ἰνὴ ἑσπερά maar ook wel ἰνὴ ἑσπερά
mijn grootvader. ἰνὴ ἑσπερά of ἰνὴ ἑσπερά wordt ook gebruikt
als vereerende betiteling voor namen en benamingen
van falsoenlijke mannen (*vrg. ἰνὴ ἑσπερά*); *sv.*
ἰνὴ ἑσπερά (of ἰνὴ ἑσπερά) ἰνὴ ἑσπερά (of ἰνὴ ἑσπερά) ἰνὴ ἑσπερά
en ἰνὴ ἑσπερά (of ἰνὴ ἑσπερά) *sv. ἰνὴ ἑσπερά is een betite-*
ling van een man door zijn vrouw. Ook wordt ἰνὴ ἑσπερά
ἰνὴ ἑσπερά gebruikt tot betiteling om een oud man aan
te spreken: oude heer! en in poëzie en als KI.
voor jongeling; ook titel voor den naam van den
tijger ἰνὴ ἑσπερά *sv. Rh. gew. ἰνὴ ἑσπερά ἰνὴ ἑσπερά*
ἰνὴ ἑσπερά en ἰνὴ ἑσπερά zijn scheldwoorden. —
ἰνὴ ἑσπερά of ἰνὴ ἑσπερά een grijsaard, oude man. —
ἰνὴ ἑσπερά of ἰνὴ ἑσπερά *sv. zie als een oud man*
aanstellen; waanwijs, van een jonge. — *ἰνὴ ἑσπερά*
sv. grootvader noemen. ἰνὴ ἑσπερά — ἰνὴ ἑσπερά
sv. ἰνὴ ἑσπερά ἰνὴ ἑσπερά van een getrouwd
paar gezamentlijk oud worden. (Tj).

II. ἰνὴ ἑσπερά KN. voet, als voetmaat (*Ml. voet in*
't algemeen, even als ἰνὴ ἑσπερά). — *ἰνὴ ἑσπερά*
iets met een voetmaat meten. — ἰνὴ ἑσπερά bij
voeten; bij de voet; ook ἰνὴ ἑσπερά en ἰνὴ ἑσπερά
ἰνὴ ἑσπερά voetmaat, duimstok; en ἰνὴ ἑσπερά of
ἰνὴ ἑσπερά kandelaar (*vrg. ἰνὴ ἑσπερά*).
ἰνὴ ἑσπερά, ἰνὴ ἑσπερά κ., stijf, niet buigzaam, stram,
niet lenig; verstijfd; ook *fig.* stijf voor onbevallig,
sv. van iemands dansen of spreken; stijf, verstijfd
van hart, van iemand die ongeduldig of wrevelig
wordt (*vrg. ἰνὴ ἑσπερά*); ook voor hoofdlig, niet te ra-
den, hardnekkig; van den wind, krap, half tegen.
— *ἰνὴ ἑσπερά ἰνὴ ἑσπερά ἰνὴ ἑσπερά* iets
stijf doen worden, doen verstijven; *iemands hart*
stijf doen worden, hem ongeduldig maken; zich on-

ἰνὸν κῆρυξ KN. fijn, teer, v. *maaksel*; ook fig. fijn gevoelig, ligt geraakt.

ἰνὸν κῆρυξ KN. versneden, door snijden bedorven, WW. — ἰνὸν κῆρυξ doorsnijden, *zoals* bv. papier, WW; met een rits afsnijden *zoals* bv. palmbladen v. d. steel, Rh.

ἰνὸν κῆρυξ KN. een soort groote rotan tot binden gebezigd, WW. volg. Kr. een plant die iets heeft van de ἰνὸν κῆρυξ maar met witachtige en behaarde bladen.

ἰνὸν κῆρυξ naam van Bâlâ-déwâ in zijn jeugd (vrg. ἰνὸν κῆρυξ bij ἰνὸν κῆρυξ misschien een verb. van Sangkarsjana, één van de namen van Bâlâ-déwâi PK.).

ἰνὸν κῆρυξ zie bij ἰνὸν κῆρυξ

ἰνὸν κῆρυξ KW. zva. ἰνὸν κῆρυξ

ἰνὸν κῆρυξ zie bij ἰνὸν κῆρυξ

ἰνὸν κῆρυξ KN. een kleine poedelhond; ook naam van eene kleine boschhond. ἰνὸν κῆρυξ naam v. e. zeevisch, WW. ἰνὸν κῆρυξ Tj. freq. v. ἰνὸν κῆρυξ bij ἰνὸν κῆρυξ

ἰνὸν κῆρυξ de twee eerste k's geadspireerd (met een duidelijke k aan het eind) een geluid om wilde zwijnen te verjagen; ook om te doen hooren, waar men zich in het bosch bevindt (Tj.), WW.

ἰνὸν κῆρυξ KN. ongemakkelijk, gedwongen, hinderlijk, onhandig, WW.

ἰνὸν κῆρυξ zie bij ἰνὸν κῆρυξ

ἰνὸν κῆρυξ KN. klanknab. v. h. geluid dat de ἰνὸν κῆρυξ maakt, WW.

ἰνὸν κῆρυξ KN. 1. het hoofd van een rooverbende, zva. ἰνὸν κῆρυξ 2. gespierd, stoffig gebouwd; stevig van hals; stijf in het feestgewaad, zoodat men het hoofd bijna niet durft te draaijen. 3. (met duidelijke k aan het eind) geklok van hansen en hennen. ἰνὸν κῆρυξ ἰνὸν κῆρυξ klokken; WW. ἰνὸν κῆρυξ ἰνὸν κῆρυξ en ἰνὸν κῆρυξ ἰνὸν κῆρυξ kakelen van kippen. ἰνὸν κῆρυξ ἰνὸν κῆρυξ uil, nachtuil, katuil (vrg. ἰνὸν κῆρυξ en ἰνὸν κῆρυξ).

ἰνὸν κῆρυξ of ἰνὸν κῆρυξ Ar. حقيقه, waarheid.

ἰνὸν κῆρυξ of ἰνὸν κῆρυξ KN. lang van bovenliff met korte beenen. (Men houdt het voor een verkorte samenstelling van ἰνὸν κῆρυξ en ἰνὸν κῆρυξ om

aan te duiden, dat de hielen als 't ware aan de billen zitten).

ἰνὸν κῆρυξ KN. vrekkig, gierig. — ἰνὸν κῆρυξ gierig behandelen.

ἰνὸν κῆρυξ KW. zva. ἰνὸν κῆρυξ ἰνὸν κῆρυξ KN. oppakken, zij u waren op de markt op- en bijeenpakken, om naar huis te gaan; fig. zij u biezen pakken; ook zva. ἰνὸν κῆρυξ van koude rillen; in Tj. ook ἰνὸν κῆρυξ — ἰνὸν κῆρυξ zijn waren oppakken, ook rillend koud (vrg. ἰνὸν κῆρυξ en ἰνὸν κῆρυξ). — ἰνὸν κῆρυξ — ἰνὸν κῆρυξ zva. ons tafel afnemen.

ἰνὸν κῆρυξ zie ἰνὸν κῆρυξ

ἰνὸν κῆρυξ KN, elkander bijtende vasthouden; zonder loslaten aan elkander zich vastklemmen, aan elkander vastkleven (vrg. ἰνὸν κῆρυξ en ἰνὸν κῆρυξ). ἰνὸν κῆρυξ naam van een vogel van de grootte van een boschduif. ἰνὸν κῆρυξ naam van een zeer grootte, groene, kale rups.

ἰνὸν κῆρυξ KN. ἰνὸν κῆρυξ ἰνὸν κῆρυξ tauu v. vleesch, ook fig. onbuigzaam, moeilijk te bewegen, bv. om iets voor een ander te doen, WW. vrg. ἰνὸν κῆρυξ

ἰνὸν κῆρυξ KN. scharnier (vrg. ἰνὸν κῆρυξ); ook het touw, waaraan de gong hangt. C.P. ook zva. ἰνὸν κῆρυξ Rh. en ἰνὸν κῆρυξ te M.; ook een soort van kram of oog; en een oogje van een knooppje, dat van achteren met een koord of ringetje wordt vastgemaakt.

ἰνὸν κῆρυξ zie bij ἰνὸν κῆρυξ

ἰνὸν κῆρυξ verb. v. Holl. kakhuis.

ἰνὸν κῆρυξ KW. zva. ἰνὸν κῆρυξ KN. 1. huiveren, rillen, van koude en van angst; rillerig koud; huivering, rilling (vrg. ἰνὸν κῆρυξ ἰνὸν κῆρυξ). — ἰνὸν κῆρυξ rillen, huiveren, bv. in de koude koorts (een ander zie beneden). — ἰνὸν κῆρυξ freq. (P.J.). — ἰνὸν κῆρυξ huiveringwekkend (B.). 2. v. wild gedierte zich terugtrekken naar de wildernis. — ἰνὸν κῆρυξ plaats waar wilde dieren zich terugtrekken en rusten; in Tj. wordt een schoone palataran vergeleken met ἰνὸν κῆρυξ omdat de tijgers coor hun rustplaats een schoon plekje *plegen uit te zoeken*, Rh.

ἰνὸν κῆρυξ KW. zva. ἰνὸν κῆρυξ en ἰνὸν κῆρυξ KN. grens, zoom, eig. voly. Rh. v. e. land, een erf enz., daar, waar

տղի het met de handen bijeengestrekene en opgenomene; een haal, een trek. առհաս՝ zonder genade? of zonder *bij iem.* mededoogen te vinden? voor KW. առհաստեղ B.J.

դատարանայի KW. zva. դատարանայի en պարտապարհայի օոկ դատարանայի zva. պարտապարհայի օոկ *andere naam v. d. Երեսնայի*

դատարանայի zie bij դատարանայի

դատարանայի KN. snoet (verg. դատարանայի); witte plekken aan beide hoeken van den mond, *lidteekens van pokken of uitslag*. — դատարանայի drinken of slurpen met den snoet in het water, *zoals beesten doen*, opslurpen; *het bloed van een verslagene uit zijn lichaam* opslurpen, B.J. *ook plat woord voor drinken*; in Tj. v. e. vlot dat boven water blijft, niet onder water raakt, ետեղի դատարանայի — դատարանայի յայն յայն *obj. dem.*; *ook een drinkbak voor dieren*, Rh. — դատարանայի յայն յայն *verzwelgen, iuzwelgen.*

անհատ = առհաս P.L. II, 134.

պարտապարհայի KW. zva. պարտապարհայի

պարտապարհայի KW. zva. պարտապարհայի

պարտապարհայի դատարանայի zie bij դատարանայի

դատարանայի TP. en OJ. zva. ժամանակայի draaitol.

պարտապարհայի KW. zva. Երեսնայի

անհատայի Ar. حكاية, verhaal, geschiedenis.

անհատայի 1. Ar. حکيم, wijze, geleerde. 2. Ar. حاکم, regter, regter bij de priesterlijke regtbank; opperpriester in een distrikt, *die de bevoegdheid heeft, om meisjes en vrouwen, die geen wali hebben of wier wali afwezig is, in het huwelijk te bevestigen of daartoe zijn toestemming te geven* (verg. անհատ II).

անհատայի zie bij անհատայի

անհատայի Ar. حکما, geleerden (*het coll. meerv. van حکيم*; zie անհատայի I).

անհատայի of պարտապարհայի Ar. حڪوۃ, beoordeeling, schatting, taxatie.

անհատայի zie անհատայի.

անհատայի KN. vast, hard v. vleesch.

պարտապարհայի KN. zva. kietreboe! Rh. volg. WW. *ook voor een oogenblik bv. iemand ontmoeten.*

անհատայի KN. bos, bundel van պարտապարհայի, zoals die zich bij bossen om den aren-stam vertoont, WW.

անհատայի KN. aarden deksel van een pot of kookke-

tel (verg. անհատայի en պարտապարհայի անհատայի en պարտապարհայի). — անհատայի den vorm hebben van een անհատայի v. d. padi S.G. — անհատայի aanhoudend thuis blijven, niet van uitgaan houden. — անհատայի iets met een aarden deksel toedekken, het deksel op een pot doen.

անհատայի KN. van een zaak of van de waarheid iets verbergen of verborgen houden, *het tegenovergestelde van պարտապարհայի* (verg. անհատայի). — անհատայի van een zaak iets bedekt of verborgen houden, *er niet rond voor uitkomen.*

պարտապարհայի KN. deksel, dekkleed, bekleedsel; liggen of slapen met toegedekt aangezigt (verg. անհատայի).

պարտապարհայի wat binnen den omtrek is van een bepaalde ruimte, *huis, dorp of stad*. — պարտապարհայի iets met een kleed bedekken; het aangezigt toedekken. — պարտապարհայի hetgeen toegedekt wordt; met toegedekt aangezigt; de binnenste omtrek van een bepaalde ruimte. — պարտապարհայի zie boven.

պարտապարհայի առհաստեղ zie առհաստեղ

անհատայի KW. zva. առհաստեղ

անհատայի verk. անհատայի KN., տատայի KI., oudere broeder; zie bij անհատայի (verg. առհաստեղ); de oudere of grootere dan iemand of iets daarop volgend. առհատայի պարտապարհայի of առհատայի տատայի *oudere zuster*. առհատայի առհատայի de bijzonder groote, *bv. van wajangpoppen*. WR. առհատայի տատայի je oudere broeder. առհատայի տատայի of առհատայի տատայի zijn (*of haar*) oudere broeder. առհատայի տատայի de op één na de jongste. WR. — առհատայի առհատայի iemand oudere broeder noemen.

անհատայի KI. van տատայի N., առհատայի K.

անհատայի 1. KW. begeeren, verlangen. 2. անհատայի Ar. حد (kadd), KN. grens, grenscheiding; einde, expiratatie, *van een bepaalde tijd*. պարտապարհայի անհատայի de behoorlijke maat te buiten gaande; *ook als regtsterm een door de wet bepaalde straf zoals bv. op diefstal.*

անհատայի KW. zva. պարտապարհայի KN. naam van een kleine smakelijke rivierisch.

անհատայի I. KW. en OJ. KN., առհատայի KW., առհատայի N., առհատայի K., gelijk, als, gelijk als, zoals, evenals; het lijkt, het is alsof, waarschijnlijk (առհատայի is ook K. van առհատայի en een ander առհատայի zie *ben.*). bij comparative zva. ous «dan» առհատայի անհատայի *beter dan zoals*

het vroeger was, R.P. 129. አገልግሎት heel waarschijnlijk, wél denkelijk, wél mogelijk. አገልግሎት
 አገልግሎት አገልግሎት zoals bij voorbeeld; om iets te noemen, namelijk. አገልግሎት zeer be-
 leefd Md. ማ. አገልግሎት verk. አገልግሎት-
 አገልግሎት, አገልግሎት (አገልግሎት Bab. T. D.) gew. አገልግሎት verk. አገልግሎት of አገልግሎት
 አገልግሎት en አገልግሎት, አገልግሎት gew. አገልግሎት
 አገልግሎት of አገልግሎት gewoon Md., (ook in een af-
 hankelijken zin): hoe? hoedanig? hoe is het? wat
 dunkt je er van? wcl hoe? hoe nu? አገልግሎት
 አገልግሎት, አገልግሎት-አገልግሎት አገልግሎት Md., አገልግሎት
 አገልግሎት of አገልግሎት zeer beleefd Md.; als
 wat? አገልግሎት hoe ziet het er uit? dial. zva.
 አገልግሎት enz. አገልግሎት op wat wijze het
 wezen mag; laat het zijn zoals het wil; hoe het
 ook gebeure; ook hoe? en waarom? G. አገልግሎት
 አገልግሎት op wat wijze? B. Padj. II, 45, 46. አገልግሎት
 አገልግሎት waarschijnlijk niet; ik zou denken
 van niet. አገልግሎት zoo, zoodanig; zulk
 een; desgelijks, op die wijze. አገልግሎት
 dus, dusdanig; op deze wijze. አገልግሎት
 አገልግሎት zoo ook op dezelfde wijze, zoo insge-
 lijks, zoo ook nog, zoo wederom. አገልግሎት
 አገልግሎት አገልግሎት het is niet te denken; hoe
 is het mogelijk? dat is al te erg!; in midd. Jav.
 volgy. Rh. ook zva. አገልግሎት niettege-
 staande dat. አገልግሎት het is niet
 iets voor iemand als jij; dat had jij niet moeten doen.

II. አገልግሎት zie bij አገልግሎት I.

III. አገልግሎት KN. አገልግሎት suiker van het sap van de
 eerste uitgebotte bloesems van den Arenboom, waar-
 schijnlijk van አገልግሎት eerste — አገልግሎት zie
 beneden.

አገልግሎት KN. kop of kom met een deksel van porcelein
 of tijn aardewerk (erg አገልግሎት).

አገልግሎት K.W. zva. አገልግሎት ook een titel vóór eigen-
 namen, misschien zva. ridder; ማ. አገልግሎት van አገልግሎት
 als Tj. Sengk. zeven. አገልግሎት KN., ook wel አገልግሎት
 አገልግሎት, አገልግሎት-አገልግሎት, naam van een boom,
 Odina gummifera Bl. Nat. fam. der Anacardiaceae,
 die veel langs de wegen geplant wordt, die ge-
 woonlijk geknot wordt, en waarvan het rijs ge-
 bruikt wordt voor levende heggen. — አገልግሎት
 naam van de gom, die uit de afgeknotte boomen

vloeit en van geneeskundig gebruik is. አገልግሎት
 kapstut, balk op een hanebalk om de nok van een
 dak te stutten; kap van een dak. አገልግሎት
 አገልግሎት አገልግሎት spr. zva. አገልግሎት
 አገልግሎት, አገልግሎት K., tot iets gedrongen, genoopt
 worden, iets wel moeten, om een dringende
 rede; ook zich gedrongen of genoopt gevoelen,
 door een drang van het gemoed; graag of gaarne
 iets willen; op iets gesteld zijn. አገልግሎት
 graag of niet. WR. — አገልግሎት አገልግሎት het er op
 gezet hebben; zijn best tot iets doen. አገልግሎት
 አገልግሎት አገልግሎት het er volstrekt op gezet hebben.
 — አገልግሎት of አገልግሎት KN. getwist
 met een ander, of gestrijd van weerskanten, wie
 of gelijk heeft. — አገልግሎት zie beneden.

አገልግሎት zie አገልግሎት

አገልግሎት KN. afkeer, tegenzin; afkeer of tegenzin heb-
 ben tegen iets, dat iemand afkeer verwekt (erg.
 አገልግሎት). አገልግሎት min of meer afkeer hebben.

አገልግሎት KN. wat iemand moet aanvangen, om een
 doel te bereiken; doel, bedoeling (erg. አገልግሎት
 አገልግሎት en አገልግሎት). አገልግሎት hij weet
 niets meer aan te vangen. — አገልግሎት iets aan-
 vangen tegen. አገልግሎት አገልግሎት er
 is niets tegen aan te vangen.

አገልግሎት zie bij አገልግሎት

አገልግሎት zie bij አገልግሎት

አገልግሎት zie bij አገልግሎት

አገልግሎት, አገልግሎት zie አገልግሎት

አገልግሎት KN. onder het gaan den eenen schouder met
 elken stap optrekken, WW.

አገልግሎት KN. አገልግሎት in een trotsche houding
 gaan, als een paauw stappen, WW.

አገልግሎት Ar. كقدر (kgadr) 1. KN. vermogen, magt; rijk-
 dom; hoeveelheid, maat, waarde (erg. አገልግሎት
 አገልግሎት). አገልግሎት naar vermogen, zooveel men naar
 zijn vermogen doen of geven kan. 2. K.W. zva. አገልግሎት
 አገልግሎት ook eigenlijk, in waarheid? In A.S. አገልግሎት
 አገልግሎት kijk, wie is dat nu eigenlijk?
 አገልግሎት, wat is die nu eigenlijk van
 je (familie of wat?); erg. አገልግሎት zva. አገልግሎት
 አገልግሎት KN. — አገልግሎት zva. አገልግሎት, wat zou
 het? wat doet het er toe? WW.

አገልግሎት KN. stijf, niet de behoorlijke kromming heb-
 ben, van iets dat eenigzins gebogen behoort te we-

zen, zooals een krisgevest of sabel; ook van het gebruik, van de gewoonte, afwijken. G. $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ $\alpha\iota\sigma$ stuiptrekkingen maken, *bv. v. kinderen die erg huilen*; griezelen bij het eten van iets erg zuurs.

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ KW. zie bij $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ KN. zonder betaling, alleen voor de kost, hulp verleen en aan zijn dorpsheofd, als dit handen noodig heeft voor zijn velden of de reparatie van zijn huis. — $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ voor iets de hulp inroepen van zijn ondergeschikte dorpelingen (erg. $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$). — $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ v. velen hulp verleen en, Tj.

$\eta\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ KN. loensch, een weinig scheel; loensch zien. G.J. (erg. $\eta\alpha\tau\alpha\gamma\alpha$). in de war zijn met de windstreken, niet georiënteerd, Rh.

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ zie bij $\alpha\delta\tau\alpha$

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ zie bij $\alpha\delta\tau\alpha$

$\eta\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ zie bij $\alpha\delta\tau\alpha$

$\eta\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ Ar. قدرة (*kgodrat*) 1. magt (van God).

2. natuurlijk, in tegenstelling van kunstmatig of menschenwerk. $\eta\alpha\tau\alpha\gamma\alpha$ de natuurkunde. $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ natuurverschijnsel. $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ de natuurlijke pokken, *gew.* $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ en $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ $\eta\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ Rh.

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ = $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ v. d. T.

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ een naam van *Kāmā-déwā* (Skr. *Kāndarpa*). Het wordt ook verklaard door $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ of $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ zie bij $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ KN. wat heel veel, wat te veel, wat overmagtig, wat overdreven, excessief, extra. — $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ een Vorst van een buitengemeen vorstelijk voorkomen. $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ KN., $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ KN., $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ KI., er te veel in zoeken, een gezegde zoo opvatten, dat men er iets kwaads in vindt. — $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ iemand wat te veel geven; *ergens* wat veel van iets indoen. — $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ lijden door overmaat. — $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ zie beneden.

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ KN. een woord vooral door kinderen gebezigd *zva.* $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ (Tj.) WW.

$\eta\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ of $\eta\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ zie bij $\alpha\delta\tau\alpha$

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ zie bij $\alpha\delta\tau\alpha$

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ zie bij $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$

$\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ KN. de verstijfde toestand der ledematen, het stuipachtig trekken der ledematen. WW.

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ zie bij $\alpha\delta\tau\alpha$

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ KN. een groene stof van de vezels van gebangbladen geweven, waarvan geld-, koffie- en rijstzakken gemaakt worden, en die ook wel tot kleding van zeer arme menschen dient (erg. $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha$ en $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$). $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ naam van een grooten slang. WW.

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ KN. trilling van de zenuwen of trillende beweging in het bloed op de een' of andere plaats van het lichaam, zooals in het bovenste ooglid; de wenkbrauwen of de lippen, waaruit de Javaan zich het een of ander goed of kwaad voorspelt (erg. $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ en $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$). — $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ trillend zich bewegen, *bv.* van de pols; beven van de hoeken van de lippen, van iemand die erg boos is. — $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ zulk een trilling enz. hebben.

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ Ar. حديث , verhaal, overlevering; inzonderheid overlevering van hetgeen de Propheet gesproken of gedaan heeft.

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ zie $\alpha\delta\tau\alpha$

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ Ar. قدس , heilig; gewijd (erg. $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$); ook KN. naam van een regentschap.

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ zie bij $\alpha\delta\tau\alpha$

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ *zva.* $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ *zva.* $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ *gew.* $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ ook $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ KN. onduidelijk van uitspraak bij het spreken, onverstanebare klauken voortbrengen; als met dubbele tong praten, lallen (erg. $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ en $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$). — $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ *hetz.* $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ *freq.*

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ zie bij $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ KN. een draaijende, wielende of borrelende beweging in het water; een draaikolkje door de beweging van een grootte visch in het water veroorzaakt.

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ KN. naam van het landgoed v. prins Mangkoe Négärä.

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ KN. spijt, berouw, wroeging hebben. — $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ spijt enz. hebben over.

$\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ KW. *zva.* $\eta\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ $\alpha\gamma\alpha\gamma\alpha$ KN. de beweging van de tong bij het spreken. $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ langzaam spreken, teemen. $\kappa\alpha\tau\alpha\gamma\alpha\sigma\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\sigma$ al wat hem

voor den mond komt.

անգրոյ KN. de beweging van iets onder een kleed of d.k. — պանգրոյ veêrkrachtig, een ontvangene duw of stoot teruggevend (erg. անգրոյ bij անգրոյ).

անգրոյ KN, zuid, het zuiden, zuidelijk. արո° of արևմտո° de Vorstin van het zuiden, een Djin die volgens het bijgeloof in de zuidzee haar hof houdt, anders արևմտեան անգրոյ genoemd. և անգրոյնուսնի de zuidkant, of aan de zuidkant, van de rivier. — անգրոյ naar het zuiden gaan. — անգրոյ wat naar het zuiden gaat, het zuidwaarts gelegene. — արևոյնոյն zuidwaarts gaan. — անգրոյնոյն of անգրոյնոյն zuidwaarts verplaatsen, wenden, schuiven, brengen, enz. — անգրոյնոյն of անգրոյնոյն te veel zuidwaarts.

դուռանոյն zie bij արևոյնոյն
անգրոյնոյն(անգրոյնոյն) zie դ(անգրոյնոյն)

անգրոյնոյնոյն zie bij անգրոյ

անգրոյնոյն zie անգրոյ

անգրոյնոյն KN. naam van een boom, Eupteron nodosum Miq. Nat. fam. der Araliaceae, levert een naar kamfer riekende hars, het hout zeer geschikt voor planken, vaartuigen, en v. e. hoogen boom, Hartighsea mollissima Juss. Nat fam. der Meliaceae, welks hout onsterk is.

անգրոյնոյնոյն zie bij անգրոյ

անգրոյնոյնոյնոյն zie bij դուռանոյն

անգրոյնոյնոյնոյնոյն KN. zea. անգրոյնոյն

անգրոյնոյն Ar. قدیم, oud; eeuwig (zonder begin).

անգրոյնոյն zie bij անգրոյ

անգրոյնոյնոյն zea. անգրոյնոյն (Ar. قدم, kyidam, voorgang; oudheid).

անգրոյնոյնոյն KN. de beweging van de lippen onder het mompelen of prevelen (erg. անգրոյնոյն). — անգրոյնոյն zich bewegen, van de lippen of den mond; mompelen, morren, knorren. — անգրոյնոյնոյնոյն mompelen, binneusmonds praten; morren.

անգրոյնոյնոյնոյն zie bij անգրոյ

անգրոյնոյնոյնոյնոյն KN. meestal herh. gedrogtelijk dik.

անգրոյն of անգրոյն KN. zea. անգրոյնոյն (Skr. kadga, een zwaard, sabel; een breed offermes; ijzer).

դուռանոյն zie bij անգրոյնոյն

դուռանոյն or դուռանոյն plat voor անգրոյ

անգրոյ

անգրոյն ook անգրոյն KN. met de geheele magt, uit alle krachten strijden G. (Het wordt verklaard door անգրոյնոյն) zich in massa ten strijde opstellen, Rh. Verg. անգրոյն).

անգրոյնոյնոյնոյն zie անգրոյնոյնոյն

անգրոյնոյնոյն zie անգրոյնոյն

անգրոյնոյնոյն zie անգրոյնոյն

անգրոյնոյնոյն zie անգրոյնոյն

անգրոյնոյնոյն zie անգրոյնոյն

անգրոյնոյնոյնոյն zie անգրոյնոյն

անգրոյն KN. zea. դուռանոյն KN. in poezie zea. անգրոյն

in proza alleen van neven en nichten. անգրոյն broederlijk, in broederlijke vriendschap, leven. և անգրոյն zea. անգրոյն անգրոյն անգրոյն bloedverwanten, familie. — անգրոյն spr. zea. անգրոյն

անգրոյն KN. het doel niet bereiken; teleurgesteld (erg. անգրոյն). ook fig. v. e. ladder die niet lang genoeg is, Tj. անգրոյնոյն zie bij անգրոյ

անգրոյն KN. reebok, een klein soort van hert, Cervulus muntjak (erg. անգրոյնոյն en անգրոյն). անգրոյնոյն een soort pisang, Tj. անգրոյնոյնոյն benaming van een klein (volg. Rh. middelmatig groot) soort van gekleurde of vergulde wajangpoppen. անգրոյն անգրոյնոյն een bokkesprong maken. Wangs. անգրոյն անգրոյնոյնոյն = անգրոյնոյն CS. — անգրոյն als een kidang doen. անգրոյնոյն een wijze van անգրոյն waarbij men met de herten in het woud gaat leven in even als de herten van bladeren leeft en die ook met den mond afplukt. — անգրոյնոյն naam van een vogeltje, CP.

անգրոյն KN. gezang, lied of liedje; volg. Rh. bij voorkeur een kawiliedje, terwijl de անգրոյնոյն gew. een liedje uit de mâtjâpat bevat, erg. անգրոյն en անգրոյնոյն. — անգրոյն een lied of liedje zingen, bezingen, CS. անգրոյնոյն liedjes zingen. — անգրոյն անգրոյնոյն zingen of kweelen bij, als een vogel. CS. — անգրոյնոյն het voorwerp van gezangen.

անգրոյն KN.; անգրոյն of անգրոյնոյն tegen een kind (of geliefd voorwerp. WP. 227, անգրոյնոյն) prateude, het allerlei moois of groots beloven of voorstellen. անգրոյն hetz., tegen een ander geliefd

voorwerp, dan een kind. — කුච්චානු of කිච්චානු
කිච්චානු wat men zoo een kind belooft of voor-
spelt; ook lieveling.

කතෘතූතූතූ zie කිච්චානු

කතෘතූතූතූ of කතෘතූතූතූ zie කිච්චානු

කතෘතූතූ KN. wordt gezegd van een kind, dat,
door veel prijzen bedorven, altijd geprezen wil wor-
den, of dat telkens zoekt geprezen te worden, WW. in
deze bet. volg. Rh. කුච්චානු doch කතෘතූතූතූ
vrijpostig; zich zooals een kind vrijpostigheden
veroorloven.

කතෘතූ verk. van කතෘතූතූ en van කතෘතූතූ G.
කිච්චානු KN.; කිච්චානු hechten, houden, vast blij-
ven zitten, van iets dat ergens opgeplakt of ge-
smeerd wordt, bv. kalk op een muur; vast, stijf,
bv. van een kleigrond, die niet spoedig water op-
neemt; vast, gecondenseerd, van een stof, bv. van
water in vergelijking van lucht; vasthoudend, ge-
hecht, aan aardische goederen, onmeêdeelzaam,
digt bij elkander zooals de vruchten der pas ont-
loken padiaar, SG. — කුච්චානු gew. කුච්චානු
onmeêdeelzaam, gierig, (verg. කිච්චානු en කිච්චානු
කුච්චානු). කුච්චානු කුච්චානු. wordt in scherts Wrêko-
dârâ genoemd, omdat hij zoo ruig is, alsof hij
alle haar op het lijf alleen wil hebben. — කිච්චානු
තූතූ zie කතෘතූතූ en කතෘතූතූතූ zie be-
neden.

කතෘතූ KW. zva. කතෘතූතූ (Skr. kâṭā, verhaal, ver-
telling); ook Ml. KN. een woord. — කතෘතූතූ
තූතූ කතෘතූතූ en කතෘතූතූතූ zie ben.

කතෘතූ 1. KW. duidelijk. G. 2. KN. zva. කතෘතූ be-
vriend met iemand; waarsch. van කතෘතූ 3. N,
කතෘතූතූ K., Chineesch pond, gewigt van 1 1/4 Am-
sterdamsch pond. කතෘතූතූ een kâti, zie කතෘතූ
තූතූ — කතෘතූතූ ieder een kâti. — කතෘතූ
iemand als bevriend beschouwen of bejegenen. කතෘතූ
තූතූ of කතෘතූතූතූ als bevriend erkend wor-
den. (කතෘතූතූ een begunstigde. G.). — කතෘතූ
තූතූ කතෘතූතූතූතූ bij kâti's; een maat die
een kâti (bv. rijst) inhoudt; en een unster of weeg-
stok voor klein gewigt (verg. කතෘතූතූ).

කතෘතූ KN. naam van een plant.

කතෘතූතූ KN. een kruiphefen of kruiphaan, een klein
soort van kippen op lage poten. කතෘතූතූතූතූ een
klein mensch (verg. කතෘතූතූතූතූ en කතෘතූතූ).

කිච්චානු KW. 1. zva. කිච්චානු 2. zva. කිච්චානු of කිච්චානු
තූතූ eig. meervoud. 3. poët. pers. vnv. 2e pers.;
verg. කතූ II.

කිච්චානු KW. zva. කිච්චානුතූතූ (Skr. kâṭō, een licht
een komeet, een vallende ster).

කිච්චානු KW. zva. කිච්චානුතූතූතූතූ

කිච්චානු KW. Sd. en Ml. zva. කිච්චානුතූතූතූතූතූතූ
කතූතූතූ (volgens G. කතූතූතූතූතූතූතූතූතූතූ)
spr. voor al wat er leeft nl. van dieren en onge-
dierten, Rh. KN. naam van een heester, waarvan
de kleine ronde vruchtpitten door de kinders in
proppeschietters gebruikt worden.

කිච්චානු KW. zva. කිච්චානුතූතූතූතූ (Skr. kâṭō e.).
කිච්චානුතූt verkeerde spelling voor කතූතූ

කිච්චානු KW. zva. කිච්චානුතූ

කිච්චානු KW. zva. කතූතූතූතූතූ KN. verk. van
කතූතූතූතූ in කිච්චානුතූතූතූතූතූතූ

කතූතූතූතූතූ zie bij කතූතූතූ

කිච්චානු KN., කිච්චානුතූතූ KD. een soort van rijst,
die gekookt bijzonder lijmerig is, Oryza glutinosa
Lour. Nat. fam. der Gramineae. Er zijn verschil-
lende soorten van kêtan. කතූතූතූතූ roode
kêtan. කිච්චානුතූතූt zwarte kêtan; ook benaming
van een soort inlandsch gestreept goed. කිච්චානු
කතූතූතූ gele kêtan. De andere soorten zijn
wit.

කිච්චානුතූ Holl. duca ton.

කතූතූතූතූතූතූ zie bij කතූතූතූතූ

කතූතූතූ KW. zva. කතූතූ (verg. කතූතූතූ).

කතූතූතූt zie bij කතූතූතූ

කතූතූt zie කතූතූතූ

කතූතූ KN. 1. niet gelijk zijn met een ander, minder
in grootte, rang of vermogen; van een minderen
stand; niet gelijk aangespannen, van trekbeesten;
niet gelijk verdeeld, van een last. 2. de twee bam-
boezen of houten vleugels van een inlandsch vaar-
tuig, waardoor het voor omkantelen bewaard wordt.
(3. verk. van කතූතූතූ G.). — කතූතූ 1. trekbees-
ten ongelijk voorspannen; een last ongelijk aan een
draagstok verdeelen. 2. van කතූතූ voorzien.

කතූතූt zie කතූතූතූ

කතූතූ KW. zva. කතූතූතූතූතූt en කතූතූතූතූ KN.
zva. කතූතූt siddering uit vrees of angst (verg. කතූ
තූt). ook trillen bv. van onbedwingbare drift (Rs.)
Rh. — කතූතූතූt zva. කතූතූතූt sidderen. — කතූ

pjil of iets derg. een voorwerp raakt. — սոդայր յառայր zulk een geluid geven. Tj. անսոդայր հառայր freq. Men. հնդ. սոդայր հառայր vlot en juist spreken.

սոդառայր zie առան

հնդ. սոդայր 1. KD. zie bij հնդ. սոդայր 2. KN. naam van een in 't wild groetjenden boom, en van de vrucht daarvan.

դոդայր KN. bij enkele druppels langzaam en hoorbaar neêrvallen, uitdruipen, afdruipen; (van den grondv. դոդայր waarvan ook դոդայր հառայր).

սոդայր KN. 1. het onderste gedeelte van den hals eens paards, even boven de schoft. 2. nm. van een vliegend insect, een soort kleine tor.

դոդայր KN. naam van het jong van een կոդայր — դոդայր շա. անհայր բաբելն (zie bij հայր).

դոդայր KN. aanhoudend overal druppelen, uitdruppelen. Meu. ook blijkbaar, klaar, Ib.

անհայր KN. naam van een boom WW. katisan, Cynoglossum robustum, Hassk. Nat. fam. der Asperifoliae, Filet. (erg. անհայր)

անհայր zie bij հայր

անհայր zie bij առան

անհայր Tj. voor սոդայր

հնդ. սոդայր — հնդ. սոդայր = հնդ. սոդայր Tj.

սոդայր KN. jonge onrijpe nangka-vrucht, die gekookt als groente gegeten wordt (erg. դոդայր հայր դոդայր).

սոդայր Tj. voor հայր

սոդայր KN. 1. naam van een groote zwarte zeer venijnige spinnekop, die zich in den grond ophoudt (erg. հնդ. սոդայր). 2. het stengeleinde onder den grond van een knolvrucht, boven de knol, bv. van de obi en gembili, ook հնդ. սոդայր genoemd, om de gelijkheid met een spinnekop wegens de veelwortels. 3. het onderste gedeelte van een kippoot. — սոդայր aan iets gewoon, verslaafd zijn (wellicht verb. voor սոդայր v. հնդ. սոդայր Rh.) — սոդայր KN. naam van een grassoort, WW.

հնդ. սոդայր KN. dik, dicht aaneengegroeid, van hoofdhaar, knevels, wenkbrauwen, gras, loof en plan-

ten, van een woud of rietbosch; ook van désa's, die dicht aan en tegen elkander, désa aan desa, liggen. դոդայր հնդ. սոդայր հնդ. սոդայր een désa, die dicht met kokosboomen begroeid is, ook van een drom menschen. Men.

հնդ. սոդայր KN. het jong van een schildpad (անհայր) of սոդայր; ook naam van een boom, waarvan de bladen gegeten kunnen worden, en van een visch.

սոդայր 1. KN. een wrat. 2. KI. zie bij անհայր — սոդայր հնդ. սոդայր een wrat of wratten hebben; maar deze uitdrukking wordt ook wel bij wijze van euphemisme of uit zekere bijgeloovigheid voor de kinderpokken gebruikt, om die gevaarlijke ziekte niet bij haar waren naam te noemen.

դոդայր Holl. ketel, groote ketel zonder tuit (erg. հնդ. սոդայր 2).

դոդայր KN. դոդայր դոդայր դոդայր op en neer bewegen van het vleesch der billen of van zware borsten onder het gaan.

անհայր KN. naam van een aardvrucht, een soort van aardappel, convolvulus batatas. Deze aardvrucht wordt meer bepaald սոդայր հայր հայր genoemd, in onderscheiding van de սոդայր հայր հայր

հայր Zie bij սոդայր

անհայր zie bij սոդայր

սոդայր շա. սոդայր հայր

անհայր KN. naam van een plant en van de vrucht daarvan.

անհայր zie bij հայր

հնդ. սոդայր zie bij հնդ. սոդայր

անհայր = հնդ. սոդայր WW.

անհայր KN.; հայր սոդայր prikkelend bijtend voor het gevoel? WW.

սոդայր KN. naam van een kruipend gewas, welks bladeren op postelein gelijken; (van een klein soort van bijen WR., venijnige vlieg, die de beesten plaagt G.); en van een batiksel.

սոդայր հայր KN.; սոդայր հայր babbelen (erg. սոդայր հայր հայր սոդայր en սոդայր հայր).

սոդայր հայր KN. naam van een vogel, anders սոդայր հայր հայր

սոդայր հայր KN. սոդայր հայր հայր սոդայր հայր սոդայր en սոդայր հայր հայր met levendigheid en beweging praten over beuzelachtige zaken. — սոդայր հայր հայր enz. met levendigheid gepraat.

አስተማሪ KN., አስተማሪዎችን of አስተማሪዎችን ineengedrongen, kort en gezet.

አስተማሪዎች ለአስተማሪዎች = ለአስተማሪ Tj. zie አስተማሪ

አስተማሪ KN. een soort van nette sandalen (van bereid leder, CP.), ook fig. አስተማሪዎች ik ben je knecht niet., Rh. *Vrg.* አስተማሪ

አስተማሪ of አስተማሪ KN. naam van een boom, de Terminalia catappa L., Nat. fam. der Combretaceae, met groote bladen en breeden kruin, en van de vrucht daarvan, eetbare noten of amandelen. De bladen, uitwendig gebruikt, zijn zweetverwekkend.

አስተማሪ KN. naam van een vliegend insect. — አስተማሪ een dravende telgang van een paard (*vrg.* አስተማሪ). WW. Zie አስተማሪ

አስተማሪ KN. naam van een boom, die op stengels groote trossen bloemen draagt, hoog geel en oranje van kleur. De bladen dienen tot medicijn, onder anderen tegen ringworm, bij Fil. een heester met dezelfde eigenschappen, Cassia alata, L. Nat. fam. der Caesalpinieae.

አስተማሪ KN. een kleine trom, kleine አስተማሪ iets kleiner dan de አስተማሪ

አስተማሪ ወ. s.; አስተማሪዎች *zwa.* አስተማሪ ባለቤት inderdaad.

አስተማሪ KN. 1. *pass.* van አስተማሪ 2. geheel gelezen, van een boek (*Ar.* ختم, chatm, het geheel lezen, *bv.* van den Koran) 3. *zwa.* አስተማሪ goed en nauwkeurig bekijken. 4. አስተማሪ *Ar.* خاتم, zegelring; slot, besluit.

አስተማሪ en አስተማሪዎች zie bij አስተማሪ

አስተማሪ KN. naam v. e. groen insect, een tor, veel gelijkende op አስተማሪ

አስተማሪ KW. een gevangene. G. (*vrg.* አስተማሪ).

አስተማሪ KN. bezwijken; het niet kunnen houden, verliezen, in een strijd en in het spel (*vrg.* አስተማሪ); bezwijmen, in slauwte vallen (*vrg.* አስተማሪ en አስተማሪ); aan lager wal geraken, van een schip.

አስተማሪ KN. koriander, korianderzaad, Coriandrum Sativum, L. Nat. fam. der Umbelliferae, (*Skr.* koetoemboeroe, ook koestoembari. PK.). — አስተማሪ als koriander; een term voor de eigenschap van een goed schrift, zoodat de trekken de behoorlijke ronding hebben, het tegenovergetelde

van አስተማሪ (zie bij አስተማሪ II).

አስተማሪ KW. *zwa.* አስተማሪ (zamengesteld uit አስተማሪ en አስተማሪ zie bij አስተማሪ).

አስተማሪ zie bij አስተማሪ

አስተማሪ KW. *zwa.* አስተማሪ አስተማሪ KN., አስተማሪ KI., de plaats waar het hart klopt; de plaats waar het slagaderbloed klopt; de pols. G. አስተማሪ de klopping van het slagaderbloed, de polsslag. — አስተማሪ ook አስተማሪ en አስተማሪ beweging van het gemoed; agitatie; een opkomende neiging of vermoeden; inspraak, stem, van het hart; een gedachte krijgcu; een begeerte voelen opkomen (*vrg.* አስተማሪ). አስተማሪ of አስተማሪ ook een brug. — አስተማሪ of አስተማሪ geagiteerd zijn, van het gemoed; de gemoedsgesteldheid van iemand, in wies hart onverklaarbare neigingen of vermoedens oprijzen; ook het geluid van vele stappen (*vrg.* አስተማሪ).

አስተማሪ KN. — አስተማሪ een paard met de hie-len aanzetten, minder sterk dan አስተማሪ zie bij አስተማሪ. Rh.

አስተማሪ KW. *zwa.* አስተማሪ en አስተማሪ KN. ergens aan toe komen, iets bereiken (*grondv.* አስተማሪ waarvan ook አስተማሪ); het hoogste bereikt hebben, van iemands bekwaamheid of vermogens; ook afgepunt, stomp aan de punt. — አስተማሪ iets, zoodals de knevels of hoorns van een beest, afpunte. — አስተማሪ KW. *zwa.* አስተማሪ — አስተማሪ afgepunt *bv.* v. knevels, Tj.

አስተማሪ zie bij አስተማሪ onder አስተማሪ አስተማሪ KW. *zwa.* አስተማሪ KN. (zuivere, ongemengde) wierook (*vrg.* አስተማሪ en አስተማሪ); (ook kolen, waarop gewierookt wordt. G.). አስተማሪ wierrooken. — አስተማሪ bewierookeu. — አስተማሪ of አስተማሪ rooken; zoodals brandende wierrook of een vulkaan; uitwasemen, uitdampen (*vrg.* አስተማሪ en አስተማሪ); vlammen, van een zwaard of wapentuig. — አስተማሪ wierrookvat.

አስተማሪ zie አስተማሪ

አስተማሪ zie አስተማሪ

አስተማሪ KN. de boven den grond zich bevindende vrucht van de አስተማሪ (Tj.)? WW.

አስተማሪ zie bij አስተማሪ

አስተማሪ KN. አስተማሪ en አስተማሪ of አስተማሪ

ἔργον slaan op, kloppen op, *bv. op de borst, ook op iets, bv. een mand om er het een of ander uit te slaan; op hun koopwaar, zooals de kooplui doen om ze aftrek te doen vinden, BB. een paard de hielen tegen den buik slaan, zoo sterk aanzetten om harder te loopen, enz. Vrg. ἰνδὸν ἔργον ἔντερον* met iets zoo slaan, enz. (*grondv. ἔντερον v.g. ἰνδὸν*).

ἰνδὸν ἔργον KN. de onderste (meestal gelijk gemaakte) rei of rand van sirappen of alang alang dak; v. e. haarrand, van gelijk afgesneden of afgeschoren haar (poncy); dicht op elkaar *bv. v. menschen op weg of huizen in een desa*, rijk bevolkt, dicht op een geplant (Tj.); op een hoop van afgevallen bloemen; rand of zoom *bv. v. e. kleed, een bosch*; zoo ook ἰνδὸν ἔργον *v. troepen* de buitenste, achterste rei, die niet aan het gevecht deelneemt. — ἰνδὸν ἔργον een rei of rand vormen *bv. v. personen v. e. gevolg*, Tj. — ἰνδὸν ἔργον ἰνδὸν ἔργον = ἔργον S.G.

ἰνδὸν ἔργον Ar. خطيب, KN, prediker, benaming van die Mohammedaansche priesters, die op Vrij dag de predikatie, κηρυξ, in de Moskee moeten houden.

ἰνδὸν ἔργον Ar. كتاب, KN. boek, inzonderheid een Arabisch boek, of boek over de godsdienst en godsdienstige onderwerpen (*vrg. ἰνδὸν ἔργον*).

ἰνδὸν ἔργον zie κηρυξ

κηρυξ Ar. خطبة, KN. predikatie; de predikatie in de moskee houden (*zie bij ἰνδὸν ἔργον*).

κηρυξ Ar. خطباء (cho t da b a), predikers (*coll. mv. van خطيب*; *zie ἰνδὸν ἔργον*).

κηρυξ ἰνδὸν ἔργον zie bij ἰνδὸν ἔργον

κηρυξ ἰνδὸν ἔργον KN. de vezels van de ἰνδὸν ἔργον of buitenste harige schil van een kokosnoot, kokosvezels, J.B.

κηρυξ KW. *zva. ἰνδὸν ἔργον*

κηρυξ KW. *zva. ἰνδὸν ἔργον* Vorst.

ἰνδὸν KN. naam van een kleine rivierisch.

κηρυξ KN. een kamizool of yest van wit katoen met mouwen, dat tot de dienstkleding behoort, ook een kamizool zonder mouwen, dat tot de oorslogskleding behoort. *Zie ἰνδὸν ἔργον*

κηρυξ KN. ἰνδὸν ἔργον ἰνδὸν ἔργον ten achter blijven, te kort schieten, WW.

ἰνδὸν ἔργον zie ἰνδὸν ἔργον

ἰνδὸν ἔργον = ἰνδὸν ἔργον G.G.

κηρυξ ἰνδὸν ἔργον (*ook bij verkorting ἰνδὸν ἔργον*), κηρυξ ἰνδὸν ἔργον en κηρυξ ἰνδὸν ἔργον KW. *vrauw*. van de eerste pers., ik, mij; wij, ons (*zamenstellingen van ἰνδὸν met ἰνδὸν ἔργον ἔντερον en ἰνδὸν ἔργον* maar, wat κηρυξ in deze zamenstelling beteekent is niet duidelijk).

κηρυξ ἰνδὸν ἔργον zie bij κηρυξ ἰνδὸν ἔργον

κηρυξ ἰνδὸν KN. naam van een soort van inlandsch lijnwaad, WW.

κηρυξ ἰνδὸν KN. naam van een groote, zwarte, stekende bosch-schorpioen (*vrg. κηρυξ ἰνδὸν*). — κηρυξ ἰνδὸν als een bosch-schorpioen; opstaan, opgericht staan, van de staart van een beest, vooral van een tijger; met zijn drieën een last dragen, wanneer de draagstok, daar de vracht aan hangt, met het ééne einde op een anderen boom rust, die door twee man gedragen wordt. (*Het ééne lange einde van de draagstok verbeeldt dan de staart van de katoengging*).

κηρυξ ἰνδὸν of κηρυξ ἰνδὸν zie bij κηρυξ ἰνδὸν ἔργον κηρυξ of ἰνδὸν ἔργον KN. 1. standvastig; sterk om te verduren of te weerstaan. 2. een groote ἰνδὸν ἔργον kist, pakkist (*Port. caixa of caixas*) — ἰνδὸν ἔργον ἰνδὸν ἔργον tegen iets zich verzetten om het te verduren. ἰνδὸν ἔργον ἰνδὸν ἔργον of ἰνδὸν ἔργον ἰνδὸν ἔργον ἰνδὸν ἔργον zich vermennen.

κηρυξ KW. zie ἰνδὸν ἔργον KN. naam van de eerste māngsā of maand van het zonnejaar; ook naam van een soort van fijn wit lijnwaad van Makasar. ἰνδὸν ἔργον nm. v. een soort κηρυξ? Rs. ἰνδὸν ἔργον ἰνδὸν ἔργον aan het einde van de eerste māngsā.

κηρυξ KW. *zva. ἰνδὸν ἔργον ἰνδὸν ἔργον* en zie ἰνδὸν ἔργον

κηρυξ KW. *zva. ἰνδὸν ἔργον*

κηρυξ KN. kabas van kokosblad gevlochten om een voorwerp, dat men daarin vervoeren wil, zooals een kip of vruchten.

κηρυξ KN. een stukje dunne puntige bamboe aan het spinnewiel, daar bij het spinnen het gareu zich omwindt; ook de kisvormige bamboe binne de wëlit. ἰνδὸν ἔργον spr. voor een weduw, die een zoon heeft, en daarom gerekend wordt als een huisgezin dat tot algemeene werkzaamheden verplicht is. ἰνδὸν ἔργον een kleine slangensoort. v.

አስገላግሎት als een klosje. — አስገላግሎት zva. ማስገላግሎት schuiflat, daar een schuifdeur of schuifplank op loopt.

አስገላግሎት kw. kat. Het wordt ook verklaard door አስገላግሎት (erg. አስገላግሎት) en አስገላግሎት

አስገላግሎት kw. zva. አስገላግሎት አስገላግሎት

አስገላግሎት zie bij አስገላግሎት

አስገላግሎት kw. lang gras, daar huizen meê gedekt worden, koesa-koesa? Echinochloa colonum Büsc., Nat. fam. der Gramineae (Skr. koesja, een soort van gras, dat bij godsdienstige plegtigheden gebruikt wordt). — አስገላግሎት zie beneden.

አስገላግሎት KN. naam v. e. soort van fijne matjes.

አስገላግሎት zie bij አስገላግሎት

አስገላግሎት zie bij አስገላግሎት

አስገላግሎት KN. afgemat, erg moe (erg. አስገላግሎት አስገላግሎት) en አስገላግሎት ook terneergeslagen, Rh.

አስገላግሎት kw. zva. አስገላግሎት — አስገላግሎት zva. አስገላግሎት en አስገላግሎት

አስገላግሎት zie bij አስገላግሎት

አስገላግሎት kw. zva. አስገላግሎት አስገላግሎት

አስገላግሎት KN. 1. grof, bv. van lijnwaad en zand; ruw van aurd; ruw, grof of plat, van een woord of uitdrukking; ook stoffelijk, zinnelijk, in tegenstelling van አስገላግሎት en de letterlijke, reële zin, van een gelijkenis (erg. አስገላግሎት አስገላግሎት en አስገላግሎት). 2. strekking, uitwerking, nuttigheid. (Het wordt voor Arabisch gehouden). — አስገላግሎት nuttig.

አስገላግሎት KN. bultzak, matras. — አስገላግሎት zitkussen, stoelkussen; zadelkussen.

አስገላግሎት zie bij አስገላግሎት

አስገላግሎት zie bij አስገላግሎት

አስገላግሎት 1. KN. Holl. koetsier, wagenmenner. (2. kw. een leëren koffer. G.). — አስገላግሎት koetsier zijn van een rijtuig, de paarden van een rijtuig menen. — አስገላግሎት of አስገላግሎት bok v. e. rijtuig, WW.

አስገላግሎት KN. nadenken, overleg. አስገላግሎት zonder nadenken, onbescheiden.

አስገላግሎት KN. een kar met twee wielen met spaken, een kleine ማስገላግሎት ook een kruiwagen met een bak en één wiel (erg. አስገላግሎት en አስገላግሎት). ማስገላግሎት naslepen, achternaslepend, bv. van een gebroken of lamme poot van een beest. — ማስገላግሎት iets met zulke een kar vervoeren; voorttrek-

ken, voortslepen; een slepende gang. — ማስገላግሎት obj. den.; ook een overdekte stellaaide oprollen met schuifladen, waarin de natte nog niet ontbolsterde koffieboonen gedroogd worden, Rh.

አስገላግሎት KN. — ማስገላግሎት zva. ማስገላግሎት schuifelen. ማስገላግሎት iets over den grond slingeren en slepen, Men.

አስገላግሎት kw. zva. ማስገላግሎት አስገላግሎት አስገላግሎት

አስገላግሎት KN. verward; ingewikkeld, netelig; verstoord, van rust en eensgezindheid, verwarring; ongeregeldheid van leven; in de war loopen; in de war zijn; mistellen (erg. ማስገላግሎት). — አስገላግሎት iets in de war brengen; de orde of vrede verstoren. — አስገላግሎት op een verwarde wijze, geharrewar.

አስገላግሎት KN. አስገላግሎት klanknab. van het geluid dat een schoffel maakt.

አስገላግሎት KN. አስገላግሎት klanknab. van het geluid, dat iem. maakt die op stoffen gaat.

አስገላግሎት KN. gekletter van wapenen in een gevecht G. volg. Rh. geschuur v. wapens tegen elkaar, gewrijf; ook fig. wrijving van gedachten, oneenigheid.

አስገላግሎት KN. klanknab. van het schuren van schoenen of derg. over den grond. — ማስገላግሎት dat geluid maken. Tj.

አስገላግሎት KN. ellende, rampspoed, lijden (erg. አስገላግሎት en አስገላግሎት). — አስገላግሎት in ellendige toestand, noodlijdende.

አስገላግሎት KN. wordt gezegd van iemand dien een sterfgeval overkomt van iemand in zijn huis.

አስገላግሎት of አስገላግሎት zie bij አስገላግሎት

አስገላግሎት KN. — አስገላግሎት schuren, poetsen, bv. zooals een braadpan; zie ook ben.

አስገላግሎት zie bij አስገላግሎት

አስገላግሎት KN. geroep van hulp, zva. አስገላግሎት WW.

አስገላግሎት KN. — አስገላግሎት zva. አስገላግሎት zie አስገላግሎት en meer bep. twee of meer boventanden wit wrijven, de andere zijn, zooals men weet, met አስገላግሎት zwart gemaakt. Wangs. አስገላግሎት አስገላግሎት = አስገላግሎት አስገላግሎት አስገላግሎት = አስገላግሎት CS.

አስገላግሎት KN. aanhoudend zacht wrijven bv. om te polijsten, of het ligchaam van een bruid met ማስገላግሎት wrijven, poetsen. (Tj.) Rh. ook zva. አስገላግሎት

አስገላግሎት KN. een ijzer werktuigje om de scheê van

krissen uit te hollen.

դրոշմագր. N., դրոշմ. K., in արեւելեան եւ արեւմտեան is verkeerde spelling voor արեւմտեան եւ արեւելեան. en dit voor արեւելեան եւ արեւմտեան. Men zegt echter soms ook wel արեւելեան եւ արեւմտեան voor արեւմտեան եւ արեւելեան. elken morgen: doch dit schijnt een verbastering te wezen.

դրոշմագր. zie bij դրոշմագր

դրոշմագր KN. 1. դրոշմագր. iets, zooals een mes, een weinig wetten of aanzetten, op een steen of op een leër; op den buik voortschuiven, zooals een kaaiman op het droog; schuifelen, als een slang; դրոշմագր. mv. (erg. դրոշմագր. դրոշմագր. en դրոշմագր. bij դրոշմագր. en դրոշմագր.). 2. KN. vernederend, oubetamelijk.

դրոշմագր KN. wrijving; iets dat tot wrijving of schuring dient; strijkstok (erg. դրոշմագր. en դրոշմագր.). դրոշմագր. N., դրոշմագր. դրոշմագր. K., spreekwijs voor het tegendeel. արեւելեան դրոշմագր. tot het tegenovergestelde gemaakt. Wangs.: դրոշմագր. դրոշմագր. = արեւմտեան. CS. — դրոշմագր. iets wrijven of schuren. — դրոշմագր. iemand het lichaam schoonwrijven, wrijven, zooals bij het baden, zóó schoonmaken. դրոշմագր. դրոշմագր. recipr. vorm. — դրոշմագր. met iets wrijven of schuren. — դրոշմագր. gewrijf; een wrijving; elkander het lichaam wrijven; iets waarmee men zich het ligchaam inwrijft, wrijfseel.

դրոշմագր. N. արեւելեան եւ դրոշմագր. (huid, vel; een uitslag op de huid. G.); ook eign. van een արեւելեան den vader van Diamadagni (Skr. Koesjika) արեւելեան արեւելեան^o wordt van Ardoenâ gezeyd, W. I, 211, volg. Rh. nl. kijkt hij, die een gebed tot de goden rigt (արեւելեան) naar de punt van zijn neus, en als hij er een stofje ziet binnengaan, is dit het bewijs, dat zijn bede is verhoord. արեւելեան benaming van een huidziekte. WW. N. արեւելեան ook N. արեւելեան

արեւելեան KW. N. արեւելեան

արեւելեան KN. attent, zorgvuldig, in het verrigten van een werk (erg. արեւելեան).

արեւելեան KN. een zak, waarin levensmiddelen gedaan en bewaard worden; een reiszak, vooral bij de priesters in gebruik (Pers. kēs j koēl, een kop of beker. Verg. արեւելեան).

արեւելեան een samenstelling van արեւելեան en արեւելեան. magt, vermogen, kracht; iemands vermogen of middelen; en voordeel, dat iets geeft; wat iets of iemand aaubrengt. — արեւելեան voordeel aaubrengen; iemand van middelen voorzien.

արեւելեան of արեւելեան KN. bedoeling, intentie; neiging tot iets; genegenheid voor iemand (Ar. قصد, kgasdoe). արեւելեան արեւելեան al waarheen zijn begeerte of lust hem heenvoert.

արեւելեան KN. iets kwaads toewenschen aan iem. արեւելեան KN. niet glad, niet week, niet lijmrig, bv. v. h. vleesch v. d. nangka (Tj.) Rh.

արեւելեան KN. iets om af te veegen, (erg. դրոշմագր. en դրոշմագր.). — արեւելեան. iets, zooals stof, afvegen. — արեւելեան. iets afvegen aan of op iets, bv. de voeten op een դրոշմագր.

արեւելեան of արեւելեան KN. traag, vadsig, lui; luiheid (erg. արեւելեան).

արեւելեան of արեւելեան KN. het uitblazen van den adem. — արեւելեան of արեւելեան uitblazing van den adem; blazen, hijgend adembalen. արեւելեան hij hijgde naar den adem. արեւելեան een enkele ademtoegt.

դրոշմագր KN. een voetveeg, voetdweil of veegmat (erg. արեւելեան en դրոշմագր.). արեւելեան de voeten afvegen.

դրոշմագր. zie դրոշմագր.

դրոշմագր KN, tegen iets, zooals een boomstam, zich het lijf of de huid wrijven, bv. van een buffel (erg. արեւելեան en դրոշմագր.). — դրոշմագր. hetz. K. — դրոշմագր. iets waartegen men, of een beest, zich het lijf wrijft, de sporen daarvan; een wrijfpaal.

արեւելեան KN. naam van een soort stof, Tj. արեւելեան արեւելեան KW. N. արեւելեան en արեւելեան of արեւելեան KN. Chinesehe miil of slof (erg. արեւելեան); fig. արեւելեան N. արեւելեան RP. I47, door elkaar — gehaald, geroerd, ook naam van een figuur onder de Chinesehe speelkaarten. — արեւելեան door elkander schudden, vermengen; de kaarten schudden of verschieten (erg. արեւելեան); ook iets

L. *Nat. fam. der Rubiaceae* (Tj.).

ἄνδρα ἄνδρα KN. een toeval krijgen of plotseling ongesteld of ziek worden, wat aan de werking van een boozen geest wordt toegeschreven (waarsch. eig. zva. ἄνδρα ἄνδρα een slingerslag weg krijgen).

ἄνδρα ἄνδρα ook wel ἄνδρα ἄνδρα. G. Ar. KN. kostwinning (Ar. كسب Fry. ἀντράκιον Een ander zie bij ἄνδρα ἄνδρα).

ἄνδρα ἄνδρα zie bij ἄνδρα ἄνδρα

ἄνδρα ἄνδρα zie bij ἄνδρα ἄνδρα

ἄνδρα ἄνδρα zie ἄνδρα ἄνδρα

ἄνδρα KN. een reiszak, dien men om den hals hangt of bij zich op een paard laadt (verg. κρηται κρηται en ἄνδρα).

ἄνδρα KN.; ἄνδρα ἄνδρα. met haast of driftig aan komen loopen, of gaan zitten of uitloopen, en zoo doen blijken, dat men iets gewigtigs te zeggen of te doen heeft.

ἄνδρα ἄνδρα zie bij ἄνδρα ἄνδρα

ἄνδρα ἄνδρα zie bij ἄνδρα ἄνδρα

ἄνδρα zie ἄνδρα

ἄνδρα zie ἄνδρα III.

ἄνδρα KW. zva. ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα

ἄνδρα KW. zva. ἄνδρα ἄνδρα

ἄνδρα KW. zva. ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα dichterlijk; gedicht; G. KN. benaming van de taal der oude Javaansche dichters en van de woorden, die tot die taal behooren: ἄνδρα ἄνδρα (Skr. kawi, geleerd, wijs; een dichter). ἄνδρα ἄνδρα overhellend Kawi, later Kawi, dat reeds overhelt tot de nieuwe dichtertaal, die ἄνδρα ἄνδρα genoemd wordt. ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα en ἄνδρα ἄνδρα benamingen voor een geleerde in de Kawitaal. ἄνδρα ἄνδρα is ook de benaming van een Kawische zangwijze. — ἄνδρα dichten, een gedicht maken, in Kawi; ook naam v. e. regentschap op Java. ἄνδρα ἄνδρα of ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα gedicht, nl. onberijmd, in de sèkar-agèng.

ἄνδρα KN. links, linker, de linkerzijde; ter zijde gelegen, afgezonderd, afgelegen; lelijk, onaanzienlijk van gedaante (verg. ἄνδρα ἄνδρα en ἄνδρα ἄνδρα). — ἄνδρα iets links, met de linkerhand, doen of houden; links, naar de linkerhand, gaan of kijken; ter zijde, naar een afgezonderde plaats; zich eenige oogenblikken verwijderen; slinksehe, verkeerde we-

gen gaan, dingen doen, die het licht niet mogen zien. ἄνδρα ἄνδρα een slinksch, ongebonden of ontuchtig gedrag. ἄνδρα ἄνδρα ongebonden, ontuchtig. — ἄνδρα ἄνδρα iets links van zich, aan de linker zijde, hebben; met de linker zijde naar iets toe; een object ter zijde, uit het gezicht, brengen of bergen; (tegenover ἄνδρα ἄνδρα) geen werk maken *be. v. genoegens*, P.L.; weg brengen, weg bergen of weggeborgen houden. — ἄνδρα ἄνδρα het links doen of gaan, enz.; wat links loopt of zich uitstrekt; ontucht, ongebondenheid; iemand die slinksehe, verkeerde, wegen gaat, een boosdoener of ongeloovige. — ἄνδρα ἄνδρα secreet, afgezonderde plaats om het water te loozen, zich te wassen of te baden.

ἄνδρα KW. zva. ἄνδρα ἄνδρα

ἄνδρα dialectisch zva. ἄνδρα

ἄνδρα of ἄνδρα KW. conjunctief v. ἄνδρα

ἄνδρα KI. van ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα en ἄνδρα ἄνδρα tijdelijk verblijf? vooral verblijf of tent van een voornaam persoon op reis; KN. naam van een désa op Java, waar modderwollen worden gevonden, P.L. II, 120. ἄνδρα of ἄνδρα ἄνδρα KI. ergens in een ἄνδρα een kort verblijf houden. — ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα KI. van ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα plaats waar een voornaam persoon overnacht of voor eenige tijd zijn verblijf houdt; ook zva. ἄνδρα — ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα KI. van ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα

ἄνδρα zie bij ἄνδρα I.

ἄνδρα KN. 1. smeltkroes. 2. naam van een soort voskleurige apen, Presbytes pyrrhus. — ἄνδρα ἄνδρα een kuil, waarin men de aarde voor metselsteenen kneedt; bak, waar men cement in omroert, Tj.

ἄνδρα zie bij ἄνδρα

ἄνδρα KW. zva. ἄνδρα zie bij ἄνδρα

ἄνδρα KN. 1. zva. ἄνδρα zva. ἄνδρα ruim. 2. een groote, in den grond gemetselde, suikerketel, daar de suiker in gekookt wordt. 3. krater van een vulcaan. 4. de hel van de Hindoes. 5. het leudewater, dat een zwangere vrouw kort vóór de geboorte van een kind loost. ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα nog eens geboren worden G.; de oudste van tweelingen heet in Rs. ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα zie ἄνδρα ἄνδρα — ἄνδρα ἄνδρα iets ruim, ruimer maken; overvloedig met iets

bedeelen, overladen? անառաղ pass. օւտի
նառաղ B J. C.S. անառաղ van padi
te veel regenwater krijgen, Rh. — անառաղ
առաղ te ruim.

դարձի անառաղ enz., zie bij դարձի

դարձի շա. դարձի: zie bij դարձի

անառաղ շա. անառաղ van het grond-
woord առաղ

պղծի դարձի: zie bij պղծի

պղծի դարձի: zie bij պղծի

անառաղ K., zie bij անառաղ.

անառաղ I. KN. huwelijk, huwelijksverbintenis; trou-
wen, huwen, een huwelijk aangaan (Pers. *kāwīn*

of *kābīn*. Vrg. *անառաղ* en *պղծի*). II. KW. ան
առաղ of անառաղ: zie անառաղ անառաղ of

անառաղ ook wel enkel անառաղ KN. huwe-
lijksonderpand, gewoonlijk twee realen in zilver,

dat bij de echtverbintenis vóór den priester door
den bruidegom aan de bruid gegeven of als een

wettige schuld erkend wordt, en dat haar bijzon-
der eigendom blijft of hij aan haar betalen moet,

als hij van haar scheiden wil. անառաղ op-
schorting van het huwelijk, wanneer na de be-

vestiging van het huwelijk de zamenkomst (անառաղ)
van de jonggetrouwen nog eenige tijd wordt uit-

gesteld. — անառաղ een meisje of vrouw trouwen;
een kip of andere vogel vasthouden, als die onder

een gebed gekeeld zal worden. անառաղ
een ambtenaar, die de անառաղ draagt. — ան
առաղ een meisje uithuwelijken; een paar in

den echt verbinden, van den priester gezegd. —
անառաղ met elkander trouwen. — անառաղ

առաղ naam van een piek, die tot de insigniën van
vorstelijke personen en hofgrootten behoort. Wangs.:

անառաղ = անառաղ
անառաղ en անառաղ = անառաղ

CS. zie bij անառաղ

անառաղ K., zie bij անառաղ.

անառաղ KN. beest; huisdier; vee. (Ar. حیوان. le-
vend wezen, dier; vrg. անառաղ. անառաղ

als een beest, beestachtig. — անառաղ Ar. حیوان
نی, beestig; een booze geest, die in een beest huist.

անառաղ KN. onbepaald, onzeker; van անառաղ 2.

անառաղ: zie անառաղ

անառաղ KW. շա. անառաղ en անառաղ (Skr. *koeha-*

na, geveinsdheid; schijnheiligheid; of Ar. *chawāna*,
vr. van chawān, bedrieger, trouwloos).

պղծի անառաղ of անառաղ KN. naam van een
groote mangga-soort van een onaangename reuk.

— անառաղ zamenst. van անառաղ en անառաղ
naam van een soort van mangga, in smaak en reuk

gelijkend op *kweni* en *pakel*.

անառաղ: zie bij անառաղ

անառաղ: zie bij անառաղ I.

անառաղ of անառաղ: zie bij անառաղ

անառաղ: zie bij անառաղ

անառաղ of անառաղ en անառաղ of անառաղ
անառաղ KW. շա. անառաղ en անառաղ (Skr.

kābānda, romp, lichaam zonder hoofd).

անառաղ KN. de gezouten pitten van de անառաղ WW.
een lekkernij vooral voor Chinezen; zie ook անառաղ

անառաղ

անառաղ KW. շա. անառաղ անառաղ անառաղ
անառաղ en անառաղ (sluijer, behangsel, scherm;

helm. G. Skr. *kawāta*, wapenrusting, malie,
harnas; en amulet of toovermiddel); ook verk. van

անառաղ (zie bij անառաղ. անառաղ een
sluijer dragen. G.). — անառաղ շա. անառաղ

անառաղ

անառաղ KW. een pijl (zie Skr. *kawāta*, bij անառաղ
անառաղ); KN. naam van een kleine platte visch.

անառաղ KN.; անառաղ en անառաղ KN. aan een
klein stukje er bij hangen, van iets, dat bijna

geheel afgescheurd, of afgehouden is. — ան
առաղ անառաղ aan reepjes neêrhangen, in stukken

gescheurd, dat de lappen er bij neêrhangen. — ան
առաղ aan een klein stukje hangen; op een beetje na

afgedaan, van een werk.

անառաղ: zie bij անառաղ

անառաղ KN. in de war, verward; van het hart ver-
legen, besluiteloos, radeloos, van zijn stuk raken

(vrg. անառաղ անառաղ en անառաղ անառաղ
անառաղ). — անառաղ iets in de war brengen.

անառաղ KN. het slingerend neêrhangen of naslepen
van iets, zooals een touw. — անառաղ անառաղ
անառաղ slingerend neêrhangen of naslepen. — անառաղ
անառաղ zie beneden. Vrg. անառաղ I.

անառաղ KN. een kind waarvan de vader onbekend is;
bastaard, aterling (Ar. *chawār*, *chawār*, zwak,
zwakkeling; Pers. *chawār*, *kāḥār*, veracht, verach-

teling). — ἡγεμονία *zie bij* ἡγεμονία
 ἡγεμονία KW. *zva.* ἡγεμονία
 ἡγεμονία ἡγεμονία KW. *zva.* ἡγεμονία *zie* ἡγεμονία
 ἡγεμονία *eign. van een Djawolâ, den God van den*
rijkdom (Skr. Koeswa).
 ἡγεμονία *of* ἡγεμονία KW. *en* KN. *zva.* ἡγεμονία
 ἡγεμονία *en* ἡγεμονία *verlegen, in verlegenheid zijn*
(verg. ἡγεμονία).
 ἡγεμονία *zie bij* ἡγεμονία
 ἡγεμονία *zie* ἡγεμονία
 ἡγεμονία *zie bij* ἡγεμονία ἡγεμονία *zie* ἡγεμονία
 ἡγεμονία *zie bij* ἡγεμονία
 ἡγεμονία KW. *zva.* ἡγεμονία ἡγεμονία ἡγεμονία
 ἡγεμονία KN. *oud, legenvoer jong, nieuw of*
versch: bv. van een mensch, een huis, een touw,
erwten en boonen, enz. (verg. ἡγεμονία en
ἡγεμονία). — ἡγεμονία als een oud mensch
zich voordoen. ἡγεμονία van ouds her; heel
oud, A. 64.
 ἡγεμονία KN. *een soort van leguaan (ἡγεμονία), maar*
niet gestreept, grauw van kleur, en die op de
boonen leeft (verg. ook ἡγεμονία); volg. Rh.
een geliefde spijs van de Javanen.
 ἡγεμονία *ongebr.;* ἡγεμονία KN. *elk ding, waarmee*
men ergens een stuk uithaalt en er een diep gat in
maakt; klauwen, van de vingers gezegd (verg. ἡγεμονία
ἡγεμονία). — ἡγεμονία of ἡγεμονία ook ἡγεμονία
iets met de vingers of iets anders uitboren of uit-
hollen: ergens in krabben; iets, zooals aarde, door
krabben omhalen of omwroeten (verg. ἡγεμονία bij
ἡγεμονία). ἡγεμονία iemand met de gekromde
vingers als klauwen in het gezicht slaan of krabben.
 ἡγεμονία KN.; ἡγεμονία *een soort van kleine*
zoete dierrook, die men met den nagel van den duim
gewoon is te schillen (verg. ἡγεμονία ἡγεμονία en
ἡγεμονία). — ἡγεμονία iets met den nagel be-
schadigen of een klein stukje er uithalen; uitknijpen
of afknijpen; ook ergens met den nagel inknijpen,
bv. in een vrucht of plant, om te zien of die rijp
is of nog leeft, in een visch, of die versch is. ἡγεμονία
ἡγεμονία of ἡγεμονία freq.
 ἡγεμονία KN. *1. een wilde kat. 2. naam van een zee-*
dier met langwerpig gewelfde, soms fraai gelee-
kende schelp, van verschillende grootte: kat of kat-

schelp. ἡγεμονία *spr. voor een vijand of*
iemand, die men haat en alleen of weerloos aan-
treft, verraderlijk aanvallen en mishandelen, volg.
 Rh. *zich bij ontmoeting op iem. wreken. — ἡγεμονία*
ἡγεμονία met een ἡγεμονία glad strijken, (Tj.) Rh.
 ἡγεμονία KN. *klanknab. v. h. geluid v. (kwaken)*
v. kikkvorsch, eenden; ook v. apen, enz. — ἡγεμονία
ἡγεμονία freq.
 ἡγεμονία KN. — ἡγεμονία *in een schuinsche*
richting aanleggen, mikken, WW.
 ἡγεμονία *zie bij* ἡγεμονία — ἡγεμονία *zva.*
 ἡγεμονία C.P. ἡγεμονία *een gat met de*
patjoel in den grond gemaakt om er iets in te
planten, Rh.
 ἡγεμονία KN. — ἡγεμονία *diep inliggen*
van de oogen, WW.
 ἡγεμονία *zie bij* ἡγεμονία
 ἡγεμονία *zie bij* ἡγεμονία
 ἡγεμονία KW. *bezwaard, belast. G. (waarschijnlijk*
spelfout voor ἡγεμονία van ἡγεμονία).
 ἡγεμονία ἡγεμονία *enz., zie bij* ἡγεμονία
 ἡγεμονία KW. *zva.* ἡγεμονία
 ἡγεμονία KW. *zva.* ἡγεμονία
 ἡγεμονία KN. *een metalen draad, snaar. ἡγεμονία*
ijzerdraad.
 ἡγεμονία KN. *1. de naad tusschen het aarsgat en het*
serotum. 2. een metalen band of ring om iets dat
gescheurd of gebersten is (verg. ἡγεμονία en ἡγεμονία
ἡγεμονία). ἡγεμονία op de onderlip bijten, de ou-
derlip tusschen de tanden houden. — ἡγεμονία de
onderlip tusschen de tanden nemen, op de onderlip
bijten; als een ἡγεμονία gesloten van gelederen.
 Men.; *zich om iets heen slaan of slingeren, van*
armen of beenen; tusschen de achterpoten door
zich steken, van de staart van een beest, uit
bangheid; fig. goed onder den duim zijn, in vrees
ergens dienen of verkeerren. — ἡγεμονία een meta-
len band leggen om; zich vastklemmen aan, Tj.,
iemand op de onderlip bijtende aanzien. — ἡγεμονία
ἡγεμονία arm, been of staart ergens omheen slaan of
slingerren.
 ἡγεμονία *zie bij* ἡγεμονία
 ἡγεμονία = ἡγεμονία Men.
 ἡγεμονία KN. *kraacht, krachten, sterkte; de kracht*
of krachten hebben om iets te kunnen doen; krach-

tig, sterk; vermogend; den voorrang hebben. ἡγεμονία de gegoeden (Ar. قوّة, koewát. Vrg. ἡγεμονία ἀνδρῶν en ἀνδρῶν). — ἡγεμονίᾳ iets versterken, sterk of sterker maken; iem. ondersteunen in den strijd, CS.; met alle kracht bv. iets doen, P.J.; zijn krachten inspannen tot of voor, Men. — ἡγεμονίᾳ iets, bv. het lichaam, sterk maken, versterken; ook ἡγεμονίᾳ κτλ. κτλ. zich versterken, voor zich inspannen. Zoo ook enkel ἡγεμονίᾳ en ἡγεμονίᾳ κτλ. zich op allerlei wijze versterken, al zijn krachten inspannen. ἡγεμονίᾳ κτλ. met groote inspanning opstaan. — ἡγεμονίᾳ of ἡγεμονίᾳ voorgeven sterk te zijn; sterk willen schijnen. — ἡγεμονίᾳ tot versterking. — ἡγεμονίᾳ κτλ. iemands kracht of krachten. — ἡγεμονίᾳ of ἡγεμονίᾳ middel tot versterking, steunsel, steun. — ἡγεμονίᾳ iets tot versterking dienen.

ἡγεμονία KN. naam v. e. slingerplant, ἡγεμονία A.S.

ἡγεμονία KN. behaagzuchtig, coquette, van een vrouw, die er op uit is om een man te bekooren (eig. om geschaakt te worden, ἡγεμονίᾳ κτλ. van ἡγεμονίᾳ? Vrg. ἀρετή κτλ.). — ἡγεμονίᾳ κτλ. zich behaagzuchtig gedragen; volg. Rh. het hoofd met een zwaai afwenden uit coquetterie of verwaandheid. — ἡγεμονίᾳ κτλ. zich coquet of verwaand gedragen.

ἡγεμονία en verk. ἡγεμονία ook ἡγεμονία, ἡγεμονία κτλ. en ἡγεμονία κτλ., beducht, beducht voor gevaar; ongerust; beduchtheid, ongerustheid (Ar. خاطر, coll. mv. جواهر, chäwát dir, bij iemand opkomende gedachten. Vrg. ἀρετή). ἡγεμονία κτλ. veilig. — ἡγεμονίᾳ of ἡγεμονίᾳ en ἡγεμονίᾳ κτλ. of ἡγεμονίᾳ κτλ. beducht zijn voor; beduchtheid veroorzaken, veroutrustend, gevaarlijk. — ἡγεμονίᾳ κτλ. ἡγεμονίᾳ κτλ. iemand beducht of ongerust maken; onrustbarend, gevaarlijk. — ἡγεμονίᾳ κτλ. of ἡγεμονίᾳ κτλ. (van ἡγεμονίᾳ κτλ.) en ἡγεμονίᾳ κτλ. gevaarlijk. — ἡγεμονίᾳ κτλ. en veelal enkel ἡγεμονίᾳ κτλ. ἡγεμονίᾳ κτλ. gevaar dat iemand telkens te duchten heeft; gevaarlijk (ἡγεμονίᾳ κτλ. is het Ar. متواتر, de een op den ander, of het een op het ander, volgend). — ἡγεμονίᾳ κτλ. gevaarlijk, waarvan men telkens gevaar te vreezen heeft.

ἡγεμονία κτλ. zie ἡγεμονία

ἡγεμονίᾳ κτλ. zie ἡγεμονίᾳ κτλ.

ἡγεμονίᾳ κτλ. zie ἡγεμονίᾳ κτλ.

ἡγεμονίᾳ κτλ. 1. K. zie ἡγεμονίᾳ κτλ. en ἡγεμονίᾳ κτλ. 2. KN. zie ἡγεμονίᾳ κτλ.

ἡγεμονίᾳ κτλ. KN. zva. ἡγεμονίᾳ κτλ. afschrikt worden.

— ἡγεμονίᾳ κτλ. afschrikken, Rs.

ἡγεμονίᾳ κτλ. KN. lief, innemend door goed praten, van een vrouw, WW. volg. Rh. innemend, door lieve manieren.

ἡγεμονίᾳ κτλ. of ἡγεμονίᾳ κτλ. ook ἡγεμονίᾳ κτλ., ἡγεμονίᾳ κτλ. κτλ., magt, autoriteit of gezag hebben; met magt, autoriteit of gezag bekleed; magtig, vermogend; gemagtigd, bevoegd; magt, gezag (pass. van ἡγεμονίᾳ κτλ.). ἡγεμονίᾳ κτλ. of ἡγεμονίᾳ κτλ. zooveel men vermag, ἡγεμονίᾳ κτλ. zooveel hij vermag — ἡγεμονίᾳ κτλ. poët. magtig genoemd of geeerd worden; bv. ἡγεμονίᾳ κτλ. en ἡγεμονίᾳ κτλ. of ἡγεμονίᾳ κτλ. — ἡγεμονίᾳ κτλ. ἡγεμονίᾳ κτλ. de magt of het gezag voeren over of het oppergezag of beheer hebben. — ἡγεμονίᾳ κτλ. ἡγεμονίᾳ κτλ. iemand magtigen, magt, autoriteit of gezag geven of verleenen. — ἡγεμονίᾳ κτλ. ἡγεμονίᾳ κτλ. of ἡγεμονίᾳ κτλ. magt, vermogen, gezag, autoriteit. ἡγεμονίᾳ κτλ. de gezaghebber. ἡγεμονίᾳ κτλ. magtbrief.

ἡγεμονίᾳ κτλ. zie ἡγεμονίᾳ κτλ.

ἡγεμονίᾳ κτλ. ook wel ἡγεμονίᾳ κτλ. KN. naam van een boom en van de eetbare, op de mädjā gelijkende, vrucht daarvan, Feronia elephantum Corr. Nat. fam. der Aurantiaceae, ἡγεμονίᾳ κτλ. of ἡγεμονίᾳ κτλ. een soort van pisang.

ἡγεμονίᾳ κτλ. ἡγεμονίᾳ κτλ. KN. zva. ἡγεμονίᾳ κτλ.

ἡγεμονίᾳ κτλ. zie bij ἡγεμονίᾳ κτλ.

ἡγεμονίᾳ κτλ. of ἡγεμονίᾳ κτλ. poët., ἡγεμονίᾳ κτλ., ἡγεμονίᾳ κτλ., sterk genoeg, genoegzaam in staat, mans genoeg zijn, genoegzame krachten bezitten, tot of voor iets; tegen iets kunnen, iets kunnen verdragen; genoegzame middelen hebben (vrg. ἡγεμονίᾳ κτλ.). — ἡγεμονίᾳ κτλ. ἡγεμονίᾳ κτλ. ἡγεμονίᾳ κτλ. zich sterk genoeg of genoegzaam berekend verbeelden en als zoodanig gedragen; vermetel. — ἡγεμονίᾳ κτλ. ἡγεμονίᾳ κτλ. iem. door een bijdrage ondersteunen, en zoo in staat stellen, een of ander te doen.

ἡγεμονίᾳ κτλ. KN. zva. ἡγεμονίᾳ κτλ. (Str. kawiwara, uitmuntend dichter, uitmuntende wijze).

ἡγεμονίᾳ κτλ. zva. ἡγεμονίᾳ κτλ.

ကုမာရ် = ကုမာရ်

ကုမာရ် KN. tegenweer, tegenweêr bieden; er tegen in brengen; tegenpruttelen. — ကုမာရ်^၂ tegenweer bieden aan; inbrengen of redeneren tegen; volg. Rh. ကုမာရ်^၃ voorwendsel, uitvlugt, valsche bewering. — ကုမာရ်^၄ voorwenden, voorgeven, enz. tegenstribbelen.

ကုမာရ်^၅ KW. zwa. ဂုဏ်ဂုဏ် (Pers. **خول**. k hawl, zwijn). G.

ကုမာရ်^၆ KN. — ကုမာရ်^၇ een klein gedeelte van iets afnemen, voor zich houden, *erg.* ကုမာရ်^၈

ကုမာရ်^၉ KN. tondel, zwam, schraapsel van bamboe of sijn gescheurde alang-alang, om vuur te maken.

ကုမာရ်^{၁၀} of ကုမာရ်^{၁၁} ook ကုမာရ်^{၁၂} KN. zwaar beschadigd, door dat er een groot stuk uitgehakt of uitgebroken is.

ကုမာရ်^{၁၃} KW. zwa. ကုမာရ်^{၁၄} ကုမာရ်^{၁၅} ကုမာရ်^{၁၆} en ဂုဏ်ဂုဏ် (woedend aanvallen op een vijand. G.).

KN. zwa. ကုမာရ်^{၁၇} of ကုမာရ်^{၁၈}

ကုမာရ်^{၁၉} KN. het spint, het witte weekere hout tusschen de kern en de schors, Rh.

ကုမာရ်^{၂၀} KN. door elkander geslingerd, verward of gewoeld ook *bv.* van vechtenden; in elkaar gefrommeld (*erg.* ကုမာရ်^{၂၁}). ကုမာရ်^{၂၂} ကုမာရ်^{၂၃} zooveel kapoek als men tusschen duim en vingers bij elkander pakken kan. ကုမာရ်^{၂၄} zwa. ကုမာရ်^{၂၅} — ကုမာရ်^{၂၆} en ကုမာရ်^{၂၇} ကုမာရ်^{၂၈} door elkander verward maken, door elkander woelen, om elkander wikkelen, frommelen. — ကုမာရ်^{၂၉} door elkander gewoeld; in een verwarde hoop door elkander; door elkander woelend en worstelend; *uitroep:* kronkel! *bv.* ကုမာရ်^{၃၀} — ကုမာရ်^{၃၁} of ကုမာရ်^{၃၂} door elkaar woelen, kronkelen *zooals* *bv.* een menigte wurmen. — ကုမာရ်^{၃၃} zich kronkelen, *bv.* een slang.

ကုမာရ်^{၃၄} KN. ကုမာရ်^{၃၅} zwa. ကုမာရ်^{၃၆}

(Tj.) Rh.

ကုမာရ်^{၃၇} KN. *zie* ကုမာရ်^{၃၈} — ကုမာရ်^{၃၉} iets in zijn loop grijpen of wegpakken. ကုမာရ်^{၄၀} ကုမာရ်^{၄၁} de kris aan de linkerzij in den gordel dragen met het voorste gedeelte van 't gevest naar beneden gekeerd. ကုမာရ်^{၄၂} spr.; een uitdrukking verdraaijen door die letterlijk op te vatten en er zoo een anderen zin aan te geven.

ကုမာရ်^{၄၃} of ကုမာရ်^{၄၄} KN. onderdaan, onderdanige

dienaar; ook voor slaaf (*erg.* ကုမာရ်^{၄၅}); en als voor naamwoord van de eerste persoon, als men zeer nederig tot een aanzienlijke spreekt, anders verkort ကုမာရ်^{၄၆} K., ကုမာရ်^{၄၇} K. (*zie* ကုမာရ်^{၄၈} ကုမာရ်^{၄၉} KW. beteekent familie (Skr. koela); van hier ကုမာရ်^{၅၀} en ကုမာရ်^{၅၁} KN. zwa. ကုမာရ်^{၅၂} ကုမာရ်^{၅၃} — ကုမာရ်^{၅၄} onderdaan gaan worden van een Vorst; dienen bij een heer (*erg.* ကုမာရ်^{၅၅} ကုမာရ်^{၅၆} en ကုမာရ်^{၅၇}). ကုမာရ်^{၅၈} en ကုမာရ်^{၅၉} *zie* bij ကုမာရ်^{၆၀} — ကုမာရ်^{၆၁} bij een heer gaan dienen, ten dienste staan van; *iems.* wil opvolgen; ook verk. ကုမာရ်^{၆၂} (Soel.) — ကုမာရ်^{၆၃} ကုမာရ်^{၆၄} iemand tot onderdaan maken. — ကုမာရ်^{၆၅} ကုမာရ်^{၆၆} zich als onderdaan gedragen, onderdanig; onderdaan zijn. — ကုမာရ်^{၆၇} het dienen, dienstbaarheid. — ကုမာရ်^{၆၈} een dienst, van een bediende; slavernij. — ကုမာရ်^{၆၉} dienstbetoon.

ကုမာရ်^{၇၀} *zie* ကုမာရ်^{၇၁}

ကုမာရ်^{၇၂} KN. ကုမာရ်^{၇၃} KD. een aardn pot of pan om te koken (*erg.* ကုမာရ်^{၇၄}).

ကုမာရ်^{၇၅} ook wel ကုမာရ်^{၇၆} KW. alleen, allemaalijk. *Hieraan is de Krāmā-vorm ကုမာရ်^{၇၇} of ကုမာရ်^{၇၈} het Krāmā van ကုမာရ်^{၇၉} en ကုမာရ်^{၈၀} het Madyā.*

ကုမာရ်^{၈၁} KN. in krachten te kort schieten, iets moeten opgeven, voor iets bezwijken, te zwak, niet sterk genoeg zijn (*in plaats van* ကုမာရ်^{၈၂} *van* ကုမာရ်^{၈၃}).

ကုမာရ်^{၈၄} of ကုမာရ်^{၈၅} KN. 1. dikke, vleeschachtige vezels van de nangka-vrucht, die gegeten kunnen worden. 2. stief-, *bv.* ကုမာရ်^{၈၆} stiefvader.

ကုမာရ်^{၈၇} *zie* ကုမာရ်^{၈၈}

ကုမာရ်^{၈၉} *zie* bij ကုမာရ်^{၉၀}

ကုမာရ်^{၉၁} *zie* bij ကုမာရ်^{၉၂}

ကုမာရ်^{၉၃} *zie* bij ကုမာရ်^{၉၄}

ကုမာရ်^{၉၅} 1. KW. met list vangen. G. 2. KN. gal, van een mensch (*erg.* ကုမာရ်^{၉၆}). — ကုမာရ်^{၉၇} KW. iemand wantrouwen, voor iemand op zijn hoede wezen.

ကုမာရ်^{၉၈} ကုမာရ်^{၉၉} *zie* bij ကုမာရ်^{၁၀၀}

ကုမာရ်^{၁၀၁} KN. een weinig krom, van een arm of hand, door optrekking van een pees (*erg.* ကုမာရ်^{၁၀၂}).

ကုမာရ်^{၁၀၃} zwa. ကုမာရ်^{၁၀၄}

ਅਠਵੀਂ ਅਧਿਆਇ of ਅਠਵੀਂ ਅਧਿਆਇ KN. verplicht, gehouden zijn (vrg. ਅਠਵੀਂ ਅਧਿਆਇ). ook van de verantwoordelijke persoon, den eigentlijken meester tegenover **ਅਠਵੀਂ**

ਅਠਵੀਂ of ਅਠਵੀਂ KN. in staat zijn tot iets (vrg. ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ).

ਅਠਵੀਂ KW. zva. ਅਠਵੀਂ KN. naam van een olie of vet tot geneesmiddel in gebruik.

ਅਠਵੀਂ KN. een band kruislings om den hals en over de borst geslagen. — ਅਠਵੀਂ van een ਅਠਵੀਂ voorzieu, ook omstralen. — ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ een slendang, schuins over de borst en vervolgens om het middel geslagen, PJ.; dus zva. ਅਠਵੀਂ

ਅਠਵੀਂ KN. gedroogd blad van den arenboom (Sd. de arenboom), en een geheele vrucht of vlok kapas, kapoek en dergel., zooals die uit de schil komt; ook algemeene benaming van verschillende soorten van gebatikte stoffen, v. a. ਅਠਵੀਂ Tj.

ਅਠਵੀਂ of ਅਠਵੀਂ = ਅਠਵੀਂ

ਅਠਵੀਂ 1. KW. zva. ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ en ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ KW. zva. ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ en ਅਠਵੀਂ 2. KN. (volg. Rh. regenboog. Wangs.: ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ = ਅਠਵੀਂ CS. van daar glans, heldere stralende glans zooals van een diamant, e. derg., ook van het gelaat, ook komvormig, hol, zooals bv. een diepe kom, tegenover ਅਠਵੀਂ — ਅਠਵੀਂ een glans verspreiden, G. — ਅਠਵੀਂ en ਅਠਵੀਂ (ਅਠਵੀਂ) op een regenboog gelijken G. van daar) stralen, een helderen stralenden glans om zich heen verspreiden. — ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ hol- of bolvormig maken. ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ: ben. van een gënding en van een baliksel. ਅਠਵੀਂ regenboog, WW. G. volg. Rh. de romp of het ligchaam van een trom en derg. — ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ de geleedingen v. d. padiplant boven den grond, SG. — ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ zie ben.

ਅਠਵੀਂ zie ਅਠਵੀਂ 3.

ਅਠਵੀਂ KN. naam van een wilden boom, een Urostigma? zie Fil. op koäng en koebaug. — ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ naam van een soort van tor of kever, die zich in de rijstvelden ophoudt, en voly. Rh. na gepost te zijn, in de sambël gemulen en gegeten wordt.

ਅਠਵੀਂ KW. een liederlijk vrouwmensch.

ਅਠਵੀਂ ongebr.; ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ KN. zich in de eenzaamheid of thuis vervelen (vrg. ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ bij ਅਠਵੀਂ).

ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ: zie ਅਠਵੀਂ en ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ KN. zva. ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ. uitgezonderd raken.

ਅਠਵੀਂ of ਅਠਵੀਂ KN. naam van een groote donkerbruine tor of kever (grooter dan onze meikever), die zich in klapperboomen ophoudt, en voelhoorns heeft, die ਅਠਵੀਂ genoemd worden en een halven cirkel vormen: klappertor of voelhortor. ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ en ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ zijn soorten daarvan.

ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ: zie bij ਅਠਵੀਂ

ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ: zie bij ਅਠਵੀਂ

ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ KN. naam van een visch.

ਅਠਵੀਂ Ar. حال, toestand, gesteldheid, omstandigheid; KN. ਅਠਵੀਂ en gew. ਅਠਵੀਂ zva. ਅਠਵੀਂ en daarbij; terwijl toch; en dat terwijl (eig. en de toestand is...). — ਅਠਵੀਂ oogenblikkelijk, terstond.

ਅਠਵੀਂ KW. zva. ਅਠਵੀਂ

ਅਠਵੀਂ Holl. kool (een groente), zva. ਅਠਵੀਂ (ਅਠਵੀਂ zie boven) ook zva. ਅਠਵੀਂ

ਅਠਵੀਂ Ar. حَيْض (k a i z l), KN. zva. ਅਠਵੀਂ de maandstonden van een vrouw. ਅਠਵੀਂ de plegtige reiniging van een meisje, dat voor de eerste maal de maandstonden gehad heeft. ਅਠਵੀਂ KN., ਅਠਵੀਂ K., de vrouwelijke schaamdeelen (vrg. ਅਠਵੀਂ).

ਅਠਵੀਂ of ਅਠਵੀਂ 1. KN.; ਅਠਵੀਂ aansporen, aandrijven, aamoedigen. ਅਠਵੀਂ KW. zva. ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ zva. ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ uit hetgeen ik zelf bijeen heb kunnen halen. — ਅਠਵੀਂ zva. ਅਠਵੀਂ vrg. ਅਠਵੀਂ ben. 2. nm. van een rivierisch, PJ.

ਅਠਵੀਂ I. KN. tijd, en K. van ਅਠਵੀਂ (Skr. काल. Vrg. ਅਠਵੀਂ). ਅਠਵੀਂ, ਅਠਵੀਂ, ਅਠਵੀਂ, ten tijde van, ten tijde dat, tijdens, toen. ਅਠਵੀਂ op hetzelfde oogenblik; op 't oogenblik, terstond; vrg. ਅਠਵੀਂ ook een tijd, een tijd lang. ਅਠਵੀਂ ਅਠਵੀਂ al den tijd dat, zoo lang als; ook somtijds. ਅਠਵੀਂ bij tijden, nu en dan eens. ਅਠਵੀਂ in dezen

elkander slapen de één in de armen van den ander.
volg. Rh. ἄνησιν ἄνησιν of ἄνησιν
 ἄνησιν bij elkander liggen, *bv. van een moeder bij
 een kind om het in slaap te brengen; ook van
 minnenden,* Tj. — ἄνησιν zoo liggen bij of
 nevens. 2. *v. padi overrijp?* K. I5, 48. — ἄνησιν
 ἄνησιν gelijk ἄνησιν *nl.* gebogen.

ἄνησιν KN. ouverzorgd, niet verzorgd, *bv. van een
 paard.* ἄνησιν *naam van een pisangsoort.*

ἄνησιν KN. iets daar men meê in het oor of in de neus
 peutert, *of ook de krekels aanpeutert en aanhilt*
 om te vechten; *ook een soort bamboe pen om de
 rênge met de ἄνησιν te verbinden* CP. (in Tj.
 ἄνησιν) — ἄνησιν ἄνησιν *van een jonge kip of
 vogel,* den wasdom hebben, dat de slagveeren be-
 ginnen uit te schieten, WW. — ἄνησιν *iemand
 of een krekkel* met zoo iets peuteren. — ἄνησιν
 ἄνησιν peuteren met.

ἄνησιν *zie bij ἄνησιν I.*

ἄνησιν *zie bij ἄνησιν*

ἄνησιν I. *Mal.* KN. loondenaar, lastdrager (*Tamil
 koeli.* *Vrg.* ἄνησιν en ἄνησιν), in heeredienst
 opgeroepen lieden om Gouv. goederen of reizigers
 te transporteren. 2. KN. groote lans voor de wilde
 zwijnejaagt. ἄνησιν of ἄνησιν *een dë-
 mang,* die op aanvraag van het Gouvernement koe-
 li's leveren moet, *en, om die te verkrijgen, kër-
 plekspelen mag aanrigten.* — ἄνησιν als koeli dienst
 gaan doen. *Zóo ἄνησιν ἄνησιν*

ἄνησιν KN., ἄνησιν ἄνησιν vuil door bezoedeling, be-
 stoft of bezoedeld (*vrg.* ἄνησιν ἄνησιν ἄνησιν
 en ἄνησιν).

ἄνησιν KW. *zva.* ἄνησιν (*vrg.* ἄνησιν).

ἄνησιν *zie bij ἄνησιν*

ἄνησιν *zie bij ἄνησιν*

ἄνησιν KW. *zva.* ἄνησιν KN. TD. een kleine
 ἄνησιν

ἄνησιν *zie bij ἄνησιν II.*

ἄνησιν KN.; ἄνησιν ἄνησιν de slingerende
 beweging, *zooals van een aal,* bij het zwemmen.

ἄνησιν N., ἄνησιν K., te onder gebracht, over-
 wonnen, verslagen worden; verliezen, nederlaag,
 verlies (*acc. pass. van ἄνησιν*); *ook lammig of
 kreupel door verrekking of verzwakking, langdu-
 rig gebruik, van een poot, been, arm of den rug.*

— ἄνησιν ἄνησιν zich overwonnen geven,
 onderdoen, toegeven, de minste willen zijn. ἄνησιν
 ἄνησιν den grond onder zich verliezen, den
 grond niet meer raken. — ἄνησιν ἄνησιν
 onderdoen voor, het *iemand* gewonnen geven,
iemand toegeven; *ook aan iets, zooals aan den
 dood,* zich onderwerpen. — ἄνησιν ἄνησιν
 ἄνησιν ἄνησιν, doen verliezen, te onder brengen,
 verslaan; in het ongelijk stellen. — ἄνησιν ἄνησιν
 ἄνησιν ἄνησιν die gewoon is te verliezen in een
 gevecht, *bv. van een gemak;* toegeslijk van aard.
 — ἄνησιν ἄνησιν ἄνησιν verlies, *iemand's*
 verlies, wat *iemand* bij het verliezen van een proces
 te betalen heeft.

ἄνησιν *zie bij ἄνησιν en ἄνησιν*

ἄνησιν KN. *Holl.* klagt, klagt of klagten tegen of
 over iemand. — ἄνησιν over *iemand* zich beklagen;
 tegen *iemand* klagten inbrengen. — ἄνησιν
 of ἄνησιν beklaging. — ἄνησιν zich beklagen bij
iemand; *ook* zuchten, *zva.* ἄνησιν — ἄνησιν
 of ἄνησιν *Holl.* beklag. ἄνησιν beklag-
 schrift. — ἄνησιν zucht.

ἄνησιν KN. een ring of touw, dat een beest door den
 neus gedaan wordt. — ἄνησιν v. e. ἄνησιν
 voorzien. — ἄνησιν met een ἄνησιν

ἄνησιν KN. ἄνησιν ἄνησιν *flikkeren zooals water
 door de zon beschenen,* (Tj.); *weërschijnen zooals
 zijden stoffen onder invloed van het licht;* glim-
 men *bv. v. vet of olie op het water;* *ook wel v. h.
 gelaat,* Tj.

ἄνησιν KN. een gemetselde waterbak, kom of vijver,
 om zich te baden of er visschen in te houden (*Skr.
 kóśla,* vijver; *Mal. en Tamil kóślam.* *Vrg.*
 ἄνησιν en ἄνησιν), ἄνησιν v. e. ἄνησιν voor-
 zien, M.

ἄνησιν ἄνησιν KN. limoensap of azijn met rattekruid in
 een bak (ἄνησιν), om krissen en andere wapens
 te wasschen, en het water, waarin de handen of
 iets anders van een Vorst of heilig persoon gewas-
 schen zijn, en waaraan een zegenende kracht wordt
 toegeschreven. ἄνησιν ἄνησιν *iets* waarin *iets* ge-
 wasschen is. — ἄνησιν *een wapen* in ἄνησιν
 ἄνησιν wasschen; *ook iets* in den mond nemen
 en zóo of nat maken, *zonder te kauwen of in te
 slikken,* *bv. een klontje suiker.* — ἄνησιν ἄνησιν

այլ շա. դուրսընթացի of het water dat tot դ
 դարձությունն dient of gediend heeft.
 արարչ of արարչությունն ook արարչությունն Ar.
 benaming van een afschrift van een gedeelte van
 den Koran, dat dient om de kinders Arabisch te
 leeren lezen; waarschijnlijk de 112de Soera, die
 begint met قل هو الله احد, en waarvan dus de
 twee eerste lettergrepen արարչ luiden.
 արարչությունն KN.; de een of andere reden, meestal
 met voorafgaande negatie? արարչ^o zonder eeni-
 ge oorzaak, Tj.
 դարձությունն (KN) slap, niet stijf, WW.; volg.
 Rh. ongev. շա. արարչությունն kauwen.
 արարչությունն zie bij արարչ
 արարչությունն zie bij արարչ
 արարչությունն KN. zoom van naaiwerk, gemaakt door den
 rand van de stof een weinig op te rollen. — արարչ
 ությունն iets zóo zoomen.
 արարչությունն KN. het dwarlend opstijgen van rook; ook
 een dwarlende beweging van een menigte menschen.
 — արարչությունն dwarlend opstijgen van rook,
 dwarlen van e. zwerm pijlen; v. e. menigte men-
 schen door elkaar woelen; golven v. water (erg.
 արարչությունն); ook fig. շա. արարչությունն zich als een
 loopend vuur verspreiden v. e. gerucht, Joes., —
 արարչությունն dwarlen, woelen, een warlende beweging
 maken, van een menigte menschen; van katjang,
 klimop en derg. kronkelend groeijen (Tj K.) rollen
 v. d. golven, Tj.; een knods zwaaijen, Men bemag-
 tigen, overheerschen; ook շա. արարչությունն oprollen,
 zamenrollen; zich vereenigen. արարչությունն ինքն
 ինքն in opstand vereenigen.
 արարչությունն KN. span van den top van den duim tot
 dien van den middelsten vinger of pink (erg. արարչ).
 արարչությունն een span. — արարչությունն bespannen,
 met de span meten.
 արարչությունն zie արարչությունն
 արարչությունն K., արարչությունն K., west, het westen,
 westelijk. արարչությունն is soms de naam van
 een gemalin van den Vorst. արարչությունն of ար
 արարչությունն de westkant, of aan de westkant
 van... — արարչությունն արարչությունն naar het wes-
 ten gaan, westwaarts neigen v. d. zon. — արարչ
 ությունն արարչությունն wat naar het westen gaat,
 het westwaarts gelegene. — արարչությունն արարչ

դարձությունն westwaarts gaan. — արարչությունն of
 արարչությունն en արարչությունն of արարչ
 ությունն iets westwaarts verplaatsen, wen-
 den, schuiven, brengen, enz.
 դարձությունն 1. zie bij արարչ II. — 2. Eur.
 colouue.
 արարչությունն KW. շա. արարչությունն արարչությունն
 արարչությունն
 արարչությունն KN. door gewoonte gehecht, verkleefd, zoo-
 als aan een oord, aan een vermaak verslaafd; ook
 շա. արարչությունն zijn lust in iets vinden (Str.
 k o e l i n a tot een huis of geslacht behoorende); erg.
 արարչությունն
 արարչությունն KN. արարչությունն արարչությունն of արարչությունն klei-
 nigheden, suuisterijen, Tj.; zachtjes met elkaar
 praten.
 արարչությունն KN. — արարչությունն lekkernijen, confit-
 turen. — արարչությունն innemend, lief, vriendelijk,
 erg. արարչությունն W. II.
 արարչությունն KN. — արարչությունն muziek maken zonder
 meer, zonder daarbij te tandakken; (Tj.) Rh.
 արարչությունն KN. een metalen muziekinstrument ongeveer
 gelijk արարչությունն — արարչությունն daarop spelen.
 արարչությունն KN.; արարչությունն արարչությունն ինքն ինքն
 zien of vertoonen, bv. na zich lang schuilgehouden
 te hebben of na lange afwezigheid. — արարչությունն
 արարչությունն voor iemand of ergens zich even vertoonen of
 laten zien. — արարչությունն արարչությունն mooi aangekleed
 paraderen, Tj.
 արարչությունն zie bij արարչությունն
 արարչությունն = արարչությունն
 արարչությունն KN.; արարչությունն արարչությունն niet bij zijn werk
 blijven, het telkens verlaten; niet doorwerken;
 drentelen.
 արարչությունն արարչությունն արարչությունն KW. շա. արարչությունն
 արարչությունն of արարչությունն KN. van honger ongesteld zijn.
 արարչությունն^o middel tot stilling van den honger.
 արարչությունն ook wel արարչությունն KN. ronddraaijing of rondren-
 teliug, vooral ook om van de een af andere kant
 op een geschikt oogenblik een doel te bereiken of
 zijn kans waartenemen (van արարչությունն erg. արարչությունն). —
 արարչությունն արարչությունն of արարչությունն արարչությունն en արարչությունն արարչությունն in
 poëzie ook արարչությունն ronddrentelen, ronddraaijen, met
 of zonder doel. — արարչությունն արարչությունն heen draaijen of loopen
 om een object, bv. om het te grijpen; om een mooie

vrouw in wie men zin heeft, P.J.

ကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီ KN. gekookt, door koken bereid, van olie. ဗျာဓိကုမ္ပဏီ klapperolie, in onderscheiding van katjangolie, die geslagen wordt. — ကုမ္ပဏီ uit iets olie koken; olie koken van kokosnoot. — ကုမ္ပဏီ obj. den; ook wel zonder ဗျာဓိ voor klapperolie.

ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီ (k ä l ä n t ä k ä) KW. een bijnaam van Batära Kälä (Skr. Käläntaka, van ကုမ္ပဏီ en ကုမ္ပဏီ); KN., gew. verb. ကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီ benaming van een klein stuk geschut, ongeveer een halfpounder, dat door de Javanen zelf gegoten wordt (verg. ကုမ္ပဏီ).

ကုမ္ပဏီ zie ကုမ္ပဏီ
ကုမ္ပဏီ 1. KW. zwa. ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ဗျာဓိ en ကုမ္ပဏီ 2. K. zie ကုမ္ပဏီ
ကုမ္ပဏီ KN.; ကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီ en ကုမ္ပဏီ
ကုမ္ပဏီ zwa. ကုမ္ပဏီ enz. ook ben. v. d. ringetjes of oogjes v. d. ကုမ္ပဏီ v. e. inl. meiseje, C.P.
ကုမ္ပဏီ Holl. kolonel.

ကုမ္ပဏီ KN.; ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ weifelen, aarzelen; iets met moeite uitbrengen, J.R.

ကုမ္ပဏီ talmen, dralen, zeuren; de zaak op de lange baan schuiven, Rh. ကုမ္ပဏီ volg. WW. het voorkomen, de schijn, bv. ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ den schijn hebben van vrees (nl. door dat dralen, enz. Rh.).

ကုမ္ပဏီ KN. naam van de vrucht van den gëbangboom. ook wel ကုမ္ပဏီ

ကုမ္ပဏီ KN. het zich in beweging vertoonen van langwerpige zaken zooals wier en derg. in het water; ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ v. e. persoon, slenteren, zich slenterend bewegen. — ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ v. goederen, onverzorgd liggen te slingeren.

ကုမ္ပဏီ zie ကုမ္ပဏီ

ကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီ KN. gezwel in de buigingen van de leden, bv. in den oksel, hals of lies; ook dat door weërpijn ontstaat; klier; klierachtig. — ကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီ zoo gezwollen, zulk een gezwel zijn. — ကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီ lijden nau ကုမ္ပဏီ

ကုမ္ပဏီ zwa. ကုမ္ပဏီ WW.

ကုမ္ပဏီ KN. een aangename zinnelijke gewaarwording. — ကုမ္ပဏီ die gewaarwording hebben. — ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ dat wat die gewaarwording veroorzaakt, Tj.

ကုမ္ပဏီ KN. ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ rondrentelen, heen en weer

slenteren zonder doel; zie ကုမ္ပဏီ en ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ KN. ကုမ္ပဏီ door elkaar gemengd, en daardoor onduidelijk te hooren of waar te nemen; volg. Rh. v. h. geluid v. gamelan melodieus door invalende tonen.

ကုမ္ပဏီ KN. — ကုမ္ပဏီ onbeschoft, WW. baldadig, stout, G.

ကုမ္ပဏီ zie ကုမ္ပဏီ

ကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီ KN. beschadigd of bezeerd door een kleine afstrooping, van de huid; volg. Rh. klanknab. v. h. bij afstrooping geleidelijk loslaten v. e. dunne zachte gladde schors en derg. Verg. ကုမ္ပဏီ en derg. (verg. ကုမ္ပဏီ). — ကုမ္ပဏီ zich bezeeren door een kleine afstrooping van de huid; iets een weinig afstroopen; van iets het vel of de huid afstroopen.

ကုမ္ပဏီ KN.; ကုမ္ပဏီ afgeschaafd, van de huid (zwaarder dan ကုမ္ပဏီ); afgestroopt, ontveld; de huid of het vel verliezen; de huid afstroopen, het vel aftrekken (verg. ကုမ္ပဏီ).

ကုမ္ပဏီ KN. naam van één van de zangwijzen, die têngahan genoemd worden.; ben. v. h. touw, waaraan de gong en de ကုမ္ပဏီ hangen; ook ကုမ္ပဏီ v. d. dubbele knoopjes aan de mouwen v. e. ကုမ္ပဏီ C.P.

ကုမ္ပဏီ KN. het slingeren, bv. van een touw; het veronachtzaamd, verwaarloosd, niet afgedaan worden, van zaken. — ကုမ္ပဏီ slingeren; veronachtzaamd, verwaarloosd, onafgedaan blijven. — ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ onafgedaan laten.

ကုမ္ပဏီ KN. klanknab. v. h. trillend geluid bv. v. e. ကုမ္ပဏီ — ကုမ္ပဏီ zulk een geluid maken (Tj.) Rh. Verg. ကုမ္ပဏီ en ကုမ္ပဏီ.

ကုမ္ပဏီ KN. — ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ruwe sandalen v. boombast of derg. gemaakt, C.P.

ကုမ္ပဏီ KN. hard van droogte, beendroog; onde zeer drooge djagoeng. J.R. — ကုမ္ပဏီ iets zooals waschgoed (of steenbakkerswerk J.R.) in de zou zetten of leggen, om het geheel droog te laten worden; ook wel kadblé of koffié, vóór het stampen of dorschen, SG.

ကုမ္ပဏီ zie ကုမ္ပဏီ

ကုမ္ပဏီ KN. pit van de randoevrucht, pitje uit de kapoek. ကုမ္ပဏီ een klein stukje, een brokje zoo groot als zulk een pitje.

ကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီ KN. een kleine ကုမ္ပဏီ aarden

pot of kruik om water te halen.

ἄσπις KN. *ben. v. e.* vogelverschrikker, uit een regt opstaande bamboe bestaande, die aan den top is gespleten, SG. of ἄσπις KN.; ἄσπις ἄσπις ἄσπις of ἄσπις ἄσπις slenteren, rondslenteren, louterfanten, van een leéglooper, die niets bepaalds te doen heeft (verg. ἄσπις en ἄσπις); ἄσπις ἄσπις of ἄσπις ἄσπις ook zva. ἄσπις ἄσπις of ἄσπις ἄσπις — ἄσπις εἰς ἄσπις of ἄσπις leégloopen, een werkeloos leven leiden; lediggang; ook langzaam voortgaan, Men.

ἄσπις of ἄσπις KN, een Chinesehe afgodstempel.

ἄσπις of ἄσπις KN. 1. bel, kleine metalen bel of schel (verg. ἄσπις). 2. door droogte geschrompeld, ineengekronkeld of omgekruld zijn van iets; ook het gerimpeld zijn van leer en van het vel van een oud mensch (verg. ἄσπις). ἄσπις ἄσπις klingelen, van eenige belletjes te zamen. — ἄσπις klingelend. — ἄσπις of εἰς ἄσπις (ook εἰς ἄσπις B.) zich door droogte ineenschrompelen, ineenkronkelen of omkrullen; rimpelen; krimp. — ἄσπις εἰς mv. — ἄσπις εἰς iets doen ineenschrompelen, omkrullen of rimpelen. — ἄσπις εἰς rinkelbel; klepel van een schel of klok.

ἄσπις ἄσπις enz. KN. *hetz. als* ἄσπις *maar van groo- ter en dikker voorwerpen tot dikker rimpels of dikker rollen;* εἰς ἄσπις de gewone beitel bij de bewerking der tauden, Kr. — ἄσπις ook gebobbeld, van iets dat niet vast en effen opgeplakt zit, maar gedeeltelijk los gegaan is.

ἄσπις of ἄσπις KN. naam van de vrucht van den kélorboom, daar sajoer van gemaakt wordt.

ἄσπις *plat voor geld*, WW.

ἄσπις KN, een houten bel, die aan de hals van een rund gehangen wordt (verg. ἄσπις). — ἄσπις εἰς het herhaald geluid van zulk een bel geven, ook potsenmaker, grappemaker (verg. εἰς).

ἄσπις KN. klank van metalen voorwerpen, *bv. v. e. schel;* klinken, Rh.

ἄσπις KN. hol, holte, van iets dat bol of buisvormig is; zooals een potje of bamboe; holgewerkt. εἰς ἄσπις Chinesehe marskramer (zie bij ἄσπις). — ἄσπις hol of bolge-

werkt zijn; iets hol werken of maken. — ἄσπις ἄσπις iets dat bol gewerkt of uitgehold is; holle rol, koker, buis, pijp; ook rammelara van een Chineschen marskramer, daar hij meê rammelt bij het rondventen van zijn waren; een dergelijk kinderspelgoed van papier; en in den bolster, van de koffie (volg. Rh. *heet dit* εἰς) en peper, als de bolster droog is en de pit er in rammelen kan. R.

ἄσπις KN. — ἄσπις zva. ἄσπις ἄσπις ἄσπις KN. de vrucht van de εἰς als medicijn gebruikt, Rh. — εἰς een klein voorwerp afbergen en glad maken.

ἄσπις KN. naam van een boom, Diospyros macrophylla, Bl. en van de vrucht daarvan, die rond is, hoog geel of oranje van kleur, ongeveer zoo groot als onze abrikoos en zoet van smaak; in het Mal. klédoeng genoemd (zie ἄσπις).

ἄσπις zie bij εἰς

ἄσπις KN. naam van een vrucht.

ἄσπις KN. een reepje of strookje lint of doek als onderscheidingsteeken. εἰς εἰς dun en schraal v. haar, van veldgewassen, Rh. — εἰς van εἰς voorzien.

ἄσπις = εἰς

ἄσπις ἄσπις ἄσπις zie bij ἄσπις en bij εἰς

ἄσπις of εἰς zie bij εἰς

ἄσπις zie bij εἰς

ἄσπις KN.; ἄσπις TP. de ingredienten voor εἰς in een kokertje fijn stampen, zooals gedaan wordt voor oude menschen, die geen tanden meer hebben (J. en C.P.); anders ἄσπις van ἄσπις.

ἄσπις KN. glimmen *bv. v. h. haar* door veel olie.

ἄσπις ongebr.; ἄσπις of εἰς KN. beschaamd en verlegen, van iemand die een ander niet durft aan te zien of zijn gezigt of blik zoekt te ontwijken.

ἄσπις of εἰς KN. kletsnat, druipnat, van den regen (verg. εἰς en εἰς). — εἰς εἰς zich doornat laten regenen.

ἄσπις zie bij εἰς

ἄσπις KN. εἰς εἰς over beuzelachtige dingea spreken. WW.

huwelijk, die door de vrouw van den man gekocht wordt. — ἡ νύμφη het huwelijk met *een vrouw* op die wijze ontbinden.

ἡ κωνοσπογγία KN. de oksel onder de armen (erg. ἡ κωνοσπογγία), okselstuk v. e. ἡ κωνοσπογγία ZG. 1877, 3.

ἡ κωνοσπογγία KN. met suiker en kokosmelk gestoofde vruchten, *bv. pisang, katelá, waloch of blijo*. — ἡ κωνοσπογγία iets met suiker en kokosmelk stoven.

ἡ κωνοσπογγία KN. naam van het wijfje van den nachtvogel κωνοσπογγία waarvan het geluid (koeliek-koeliek) dus beter geschreven κωνοσπογγία? erg. κωνοσπογγία door de Javanen als een voorbode van de komst van dieven beschouwd wordt.

ἡ κωνοσπογγία KN. drooge, harde schors van een boom (erg. ἡ κωνοσπογγία en κωνοσπογγία).

ἡ κωνοσπογγία KN. ML? ἡ κωνοσπογγία djarakolie; zie κωνοσπογγία ἡ κωνοσπογγία KN. los, niet stijf gespannen, *zva. κωνοσπογγία* — ἡ κωνοσπογγία los, niet stijf gespannen zijn.

κωνοσπογγία KW. *zva. κωνοσπογγία κωνοσπογγία κωνοσπογγία* κωνοσπογγία N., κωνοσπογγία K., in de spreektaal *zva. κωνοσπογγία* (Skr. *kálíka*, tijdelijk; gelegen, van pas; van *kála*). κωνοσπογγία *zva. κωνοσπογγία*

κωνοσπογγία of κωνοσπογγία KW. *zva. κωνοσπογγία* KN. riggel of riggels van hout of bamboe, tot vaster sluiting of tot afsluiting, *bv. van een hok of van een weg*.

κωνοσπογγία KN. schil of schaal v. e. vrucht, een noot, *zva. κωνοσπογγία* Rh.

ἡ κωνοσπογγία KN. uitgestrekt, zoo lang als men is, *ergens* (zooals op den grond, niet op een bed of ledikant) liggen of slapen (erg. ἡ κωνοσπογγία). — ἡ κωνοσπογγία *zoo* gaan liggen.

ἡ κωνοσπογγία KN.; ἡ κωνοσπογγία op den blooten grond meer liggen dan zitten. gedeeltelijk op de handen leunende; *zoo* in een achtelooze, onverschillige houding meer liggen dan zitten, Rh. (erg. ἡ κωνοσπογγία en ἡ κωνοσπογγία).

ἡ κωνοσπογγία KN. ἡ κωνοσπογγία roghelen (erg. ἡ κωνοσπογγία ἡ κωνοσπογγία). — ἡ κωνοσπογγία *mv.* Tj.

ἡ κωνοσπογγία *klanknab. v. h. geluid v. zacht lagchen, giehelen*, Tj.; *ook v. e. oprisping; erg. κωνοσπογγία*.

ἡ κωνοσπογγία KN, *klanknab. v. h. roeren v. d. buik; den. v. d. hoka*, een Bengaalsche pijp, in wier kolf water zit, dat bij elke haal een borrelend geluid geeft (Tj.) WW.

ἡ κωνοσπογγία KN. *klanknab. v. h. gaan v. e. mes door*

de strot, het geslacht worden v. e. beest.

ἡ κωνοσπογγία zie bij ἡ κωνοσπογγία ἡ κωνοσπογγία KN. *klanknab. om het gebogen worden v. iets uit te drukken; zoo bij het tandakken* ἡ κωνοσπογγία (Tj.) Rh.

ἡ κωνοσπογγία NN. een bijna onzichtbare beweging van iem. die zich tot iets inspant, Rh. erg. ἡ κωνοσπογγία ἡ κωνοσπογγία

ἡ κωνοσπογγία KW. een muziekinstrument in den ouden tijd, WW. de Madoeresche ἡ κωνοσπογγία?

ἡ κωνοσπογγία of κωνοσπογγία KN. den mond toe doen, den mond houden, zwijgen, op eens zwijgen (erg. ἡ κωνοσπογγία). ἡ κωνοσπογγία *hetz.?* en geeuwen, *zva. κωνοσπογγία* — ἡ κωνοσπογγία telkens geeuwen.

ἡ κωνοσπογγία KN. — ἡ κωνοσπογγία iets bedekt houden, verzwijgen; erg. ἡ κωνοσπογγία ἡ κωνοσπογγία en ἡ κωνοσπογγία *zva. ἡ κωνοσπογγία*

ἡ κωνοσπογγία of κωνοσπογγία KN. opengegaan, opengebarsteu, van een huid of schors, of in het algemeen van een bekleedsel dat gestoten behoort te zijn (erg. ἡ κωνοσπογγία en ἡ κωνοσπογγία). — ἡ κωνοσπογγία opengaan, openbarsten van zaken als boven; volg. WW. iets openscheuren, openrukken; volg. Rh. in dezen zin: ἡ κωνοσπογγία

ἡ κωνοσπογγία en ἡ κωνοσπογγία geschilderd, afgeschilderd (erg. ἡ κωνοσπογγία). — ἡ κωνοσπογγία en ἡ κωνοσπογγία schilferen, iets afschilferen, afschillen, aftrekken. — ἡ κωνοσπογγία en ἡ κωνοσπογγία *mv.* — ἡ κωνοσπογγία ἡ κωνοσπογγία *iets* doen afschilferen, enz. — ἡ κωνοσπογγία en ἡ κωνοσπογγία *obj. den.*; schilfer, afgeschilderde of afgetrokkene bast of schil.

ἡ κωνοσπογγία zie bij ἡ κωνοσπογγία ἡ κωνοσπογγία ook wel ἡ κωνοσπογγία KN. 1. zel (Tamil *kaloe dei*. PK. Erg. ἡ κωνοσπογγία). 2. ἡ κωνοσπογγία *de verboden vrucht, daar Adam van gegeten heeft* (van het Ar. *خلد*, *choeld*, het Paradijs).

ἡ κωνοσπογγία KN. 1. lui (erg. ἡ κωνοσπογγία). 2. veger of bezem, gewoonlijk van klapperbast of kippevederen; ook naam van een vuurspuwend berg. Zulk een veger van witte vederen op een korten stok behoort tot de insigniën van den Vorst. — ἡ κωνοσπογγία iets met een kēloed vegen of schoonvegen.

պղծար. **ԿՄ.** *zva.* անբնական անդամադրություն
 անբնական. **ԿՆ.** օւբատելիկ, traag van begrip, **WW.**
 դատարանը *zie bij սղծար*
 դատարանայ. **ԿՆ.** դատարանային դատարանը, zich
 slingerend bewegen als een wurm of slang.
 անուարակող of անուարակող. **ԿՆ.** omslagtigheid door
 overtollige veelheid van woorden (*van անուարակող*).
 — անուարակողիչ *te omslagtig. met te veel woorden.*
 անդամակող. **ԿՆ.** aangekleefd, ergens aan vast kleven
 of als opgeplakt zitten (*erg. անդամակող*). անդամ
 անդամակող *een zeer korte broek, waarvan de pij-*
pen ver boven de knieën en om de dijën spannen.
 անդամակող *zoo mager, alsof het vel aan 't*
gebeente geplakt was.
 անուարակող. **ԿՆ.** een touw, dat om iets vastgemaakt
 wordt, *bv. om het aan of om te trekken, te span-*
nen, enz.; bras- of schoot-touw, *van een schip.*
 անուարակող *een armband om den bovenarm. —*
անուարակող *aan den top van een boom een touw*
vast maken, om den boom omver te trekken; de
schoot van een zeil aantrekken; het zeil aanhalen
en achter aan het vaartuig vast maken. — անու
անուարակող *de schoot of schootlijn van een zeil; het*
touw, waarmee een zeil aangehaald en achter aan
een vaartuig vastgemaakt wordt.
 անուարակող. **ԿՆ.** *ongev. zva.* անդամակող *vastkleven,*
vastzitten *bv. v. e. knoop in een touw* (Tj.) Rh.
 անդամակող *zva.* անդամակող
 անդամակող. **ԿՆ.** kleverig (*erg. անդամակող en անու*
անուարակող); *ook ben. van een naauwsluitend fatsoen van*
buis. Vrg. ZG. 1876, 380. անուարակող *viller, de viller*
van een slagter. — անդամակող *een beest villen* (*erg.*
անուարակող).
 անուարակող. **ԿՆ.** weêrlicht (*erg. անուարակող*). անուարակող
 անուարակող *weêrlicht en bliksem. — անուարակող* *weêr-*
lichten. — անուարակող *schitteren als het weêrlicht.*
 անուարակող. **ԿՆ.** huid, vel; dop *van een ei;* schil *van*
vruchten; buitenste schors *of bast van een boom*
(erg. անուարակող); ook tot leer bereide huiden. անուարակող
opperhuid. անուարակող *vel en vleesch, voor*
bloedverwant, nabestaande (*erg. անուարակող en անուարակող*).
անուարակող *of անուարակող* *gew. անուարակող*
of անուարակող *vel en been, dood mager*
 — անուարակող *een schil of huid krijgen. —*
 անուարակող *dop, schil, schors, bast; nog in*

de schil of dop; nog ongeslepen, *van een diamant.*
 դատարանը *zie դատարանը*
 դատարանայ of դատարանայ. **ԿՆ.** *taai, bv. v. vleesch*
en derg. ; ook fig. met tegenzin iets doen; erg.
դատարանայ
 դատարանայ *zie bij անուարակող*
 անուարակող. **ԿՆ.** gehecht, verkleefd, *aan iemand; zva.*
անուարակող *erg. անուարակող* (*Skr. kalita, verbonden,*
vereenigd met. ԲԿ.). անուարակող անուարակող *aan*
elkander gehechte vrienden; boezemvriend.
 անուարակող *zie bij անուարակող*
 անուարակող of անուարակող *een stuk v. e. tjarang v. d.*
bamboe waarin het een of ander bv. olie bewaard
wordt, Rh. een stukje bamboe, daar de boomwool
na de bewerking, die անուարակող *heet, op gerold*
wordt, om de vezels geheel gelijk te trekken en
alzoo tot անուարակող *te maken: kaarde, kaardstokje.*
 անուարակող. **Ար. ԿՆ.** dun bloed (Men.) **WW.**
 անուարակող. **ԿՆ.** niet vatbaar om met iets anders zich
 te vereenigen; niet hechten, niet aannemen, niet
 houden; ongevoelig of onvatbaar voor iets, *bv. voor*
een aandoening; ongevoelig voor de werking van een
geneesmiddel of vergif; koel, onverschillig jegens
bloedverwanten en vrienden; niet ligt aangetast wor-
den door ziekte of vijanden. անուարակող *geen*
water aannemen. անուարակող *onbeschaamd. ան*
անուարակող *ongevoelig voor staal, onkwetsbaar.*
 անուարակող. **ԿՆ.** *zva.* անուարակող *zie անուարակող*
 անուարակող of անուարակող. **ԿՆ.** *մանուարակող* **Կ.** *een (van bie-*
zen *bv. անուարակող* *of van gespouwen pandanblaren)*
gevlochten mat om op te zitten of te liggen (*erg.*
անուարակող en անուարակող). — անուարակող *zich*
als een mat voordoen անուարակող *naam van*
een groote, zwarte, fijne, vrij gladde steensoort.
 անուարակող. **ԿՆ.** *de wortels v. d. անուարակող* **WW.**
 անուարակող. **ԿՆ.** *zva.* անուարակող (*Skr. klésja, moei-*
te, verdriet.
 անուարակող. **ԿՆ.** *zva.* անուարակող (*Skr. keldsa, kristal.*)
 անուարակող *naam v. h. paleis v. Batârâ Gueroe* (*Skr.*
Kailâsa, naam van een berg, den zetel van God
Koewera, en geliefkoosd verblijf van God Siva.
 անուարակող of անուարակող. **ԿՆ.** անուարակող **Լ.** *zva. ան*
անուարակող *of անուարակող*
 անուարակող. **ԿՆ.** *zva.* անուարակող
 անուարակող of անուարակող. **ԿՆ.** gefluister (*erg. ան*
 անուարակող

ἄρρηκτα en ἄρρηκτα). ἄρρηκτα ἄρρηκτα fluisteren, zachtjes met een fluisterstem spreken.

ἄρρηκτα ἄρρηκτα of ἄρρηκτα KN. het zich verroeren of omtraaijen van iemand die ligt of slaapt. ἄρρηκτα ἄρρηκτα woenen, zich telkens verroeren of omwentelen, van een onrustig slapende. — ἄρρηκτα of ἄρρηκτα (ook ἄρρηκτα W. I. 146) zich verroeren. — ἄρρηκτα of ἄρρηκτα ἄρρηκτα liggen te woenen.

ἄρρηκτα zie ἄρρηκτα
ἄρρηκτα KN. ἄρρηκτα zich even verroeren, bv. v. e. slapende, Rh.

ἄρρηκτα of ἄρρηκτα KN.; ἄρρηκτα of ἄρρηκτα op den grond zittend of half liggend met de beenen en met het lijf allerlei bewegingen maken; (over den grond stuiven, van iemand die door een forschen slag over den grond tuimelt R); op den grond liggen te wentelen, te spartelen; getrouw ergens blijven zitten, bv. op zijn paséban. ἄρρηκτα overal op den grond ergens half liggende zitten (vrg. ἄρρηκτα). — ἄρρηκτα ergens zich op den grond wentelen; op een verzoek aanhoudend blijven aandringen. — ἄρρηκτα op den grond liggen te wentelen.

ἄρρηκτα KN.; ἄρρηκτα v.a. ἄρρηκτα van ἄρρηκτα (vrg. ἄρρηκτα).

ἄρρηκτα KN. v.a. ἄρρηκτα zie bij ἄρρηκτα ἄρρηκτα KN. naam van een boom.

ἄρρηκτα of ἄρρηκτα zie bij ἄρρηκτα
ἄρρηκτα ἄρρηκτα en ἄρρηκτα zie bij ἄρρηκτα
ἄρρηκτα of ἄρρηκτα (ook ἄρρηκτα Men.) KN. confijt, geconfijte vruchten (Ar. حلوى, kalwa) ook geheel met vuiligheid bedekt. G.). ἄρρηκτα geconfijte nangka. — ἄρρηκτα iets confijten. ἄρρηκτα geconfijst. ἄρρηκτα van bloed doorweekt.

ἄρρηκτα en ἄρρηκτα zie bij ἄρρηκτα
ἄρρηκτα zie ἄρρηκτα

ἄρρηκτα zie bij ἄρρηκτα
ἄρρηκτα KN. een klank om kloven of splijten aan te duiden. — ἄρρηκτα gapen, bv. v. e. wond.
— ἄρρηκτα splijten

ἄρρηκτα KN. een spuwpot van aarde; zie ἄρρηκτα
ἄρρηκτα en ἄρρηκτα
ἄρρηκτα of ἄρρηκτα KN. naam van een boom,

Artocarpus incisa L. waarvan de bladen op die van den soekoen, en waaraan de groote ronde vruchten met een stekelachtigen schil op de nangka gelijken. Van de onrijpe vruchten wordt sajoer gekookt.

ἄρρηκτα of ἄρρηκτα KN. titel van een ambtenaar, die op een Toemenggoeng volgt, en aan dezen toegevoegd is, om hem in alles, wat zijn dienst betreft, tot hulp te wezen; ook naam van den vijfden pasardag. ἄρρηκτα kliwon van de ἄρρηκτα — ἄρρηκτα als kliwon beheeren. ἄρρηκτα KN. — ἄρρηκτα slepende houden, traineren, bv. v. e. zaak; draelen, weifelen; vrg. ἄρρηκτα

ἄρρηκτα zie ἄρρηκτα
ἄρρηκτα zie bij ἄρρηκτα

ἄρρηκτα of ἄρρηκτα KN. v.a. ἄρρηκτα het los, slingerend of slepend neêrhangen, van een touw, band, draad, strook, slip of lap; ἄρρηκτα ook Holl. kluisver, kluisverzeil. — ἄρρηκτα en ἄρρηκτα ἄρρηκτα (periode v. djagoenggroci: vier blaadjes outloken en naar buiten hangend, S.G.) of ἄρρηκτα en ἄρρηκτα ergens bij neêrhangen, bv. van een koordje, dat ergens bijhangt; slingeren of slepen, van iets dat lang en buigzaam is, bv. een strook papier, die op straat sleept; ἄρρηκτα ook den kluisver ophebben of bijzetten. — ἄρρηκτα of ἄρρηκτα in een slingerenden of slependen toestand; bijneêrhangend; rondslingeren, bv. van kleêren over den vloer of van kinderen zonder behoortlijk toezigt; iets dat ergens bijneêrhangt of nasleept.

ἄρρηκτα zie bij ἄρρηκτα
ἄρρηκτα of ἄρρηκτα KN. naam van de bereide vrucht v. d. ἄρρηκτα

ἄρρηκτα of ἄρρηκτα enz. v.a. ἄρρηκτα enz.
ἄρρηκτα KN. de beweging, die iemand maakt om ergens heen te gaan of om iets te doen; ook wel ἄρρηκτα Rh.

ἄρρηκτα of ἄρρηκτα KN. een kuil in den grond, vooral zulk een, waarin de Javaan soms eenigen tijd in stille afzondering met vasten en bidden doorbrengt; grafkuil (Ar. خلو, afzondering, een plaats van stille afzondering vrg. ἄρρηκτα). — ἄρρηκτα ἄρρηκτα of ἄρρηκτα in zulk een kuil gaan zitten; (iets in den grond begraven. G.).

ստղծար *zie* ստղծար

ստղծար *of* ստղծար *en* ստղծար **KN.** grauw, grijs, grauwachting wit, vuil wit (*erg.* ստղծար ստղծար ստղծար *en* ստղծար) — ստղծար grauw maken; ook grauw enz. zijn. Præg. 38.

ստղծար **KN.** wending naar een kant; afwending van het gezigt (*erg.* ստղծար) — ստղծար zich snel op zijde wenden; het gezigt afwenden.

ստղծար *zie* ստղծար

ստղծար **KN.** leëg, met leege handen, *bv.* thuis-komen, WW. *Vrg.* ստղծար

ստղծար *zie* *bij* ստղծար

ստղծար **KN.**; ստղծար *zva.* ստղծար *zie* ստղծար ստղծար **KN.** — ստղծար *zva.* ստղծար *bij* ստղծար *erg.* ստղծար ստղծար *zie* *bij* ստղծար

ստղծար **KN.** een kort en breed slagzwaard (*erg.* ստղծար *en* ստղծար) — ստղծար met een kléwang slaan, vechten, enz.

ստղծար *of* ստղծար **KN.** de roude *of* bijna ronde opening gevormd *bv.* door een luds, een knoop, v. e. cirkel, v. e. hoepel *en* derg. *Vrg.* ստղծար

ստղծար *Ar.* حلال, **KN.** veroorloofd, wat door de godsdienst veroorloofd wordt, *het tegenovergestelde van* ստղծար veroorlooving, vergunning, toestemming. — ստղծար iets geoorloofd *of* wettig maken, wettigen. — ստղծար iets als geoorloofd beschouwen, wettig maken; iets permitteren, vergeven.

ստղծար *Ar.* حلول, een vereischte bij den koop *en* verkoop van sommige goederen, dat zij van dezelfde soort zijn.

ստղծար *zie* *bij* ստղծար

ստղծար *zie* *bij* ստղծար

ստղծար *zie* *bij* ստղծար

ստղծար **KN.** naam van een welriekende plant, die bloemen draagt.

ստղծար **KN.** loomheid, lusteloosheid, traagheid in houding *of* beweging, uit luiheid *of* door vermoeijenis *of* honger. ստղծար ստղծար loom, lui, traag in beweging. *volg.* Rh. *gebr.* ստղծար ստղծար lui, traag, lusteloos vooral van een dalany, die wat laat begint te spelen.

ստղծար **KN.** een voorwerp, dat in de keel blijft steken *bv.* een graat, een beentje. — ստղծար ստղծար de eigenschap hebben van in de keel te

blijven steken. — ստղծար *bij* ongeluk iets in de keel krijgen, dat er blijft steken.

ստղծար **KN.** *zie* *bij* ստղծար ստղծար ստղծար ստղծար, de tong aanhoudend uitsteken *en* intrekken. J.R. *zie* ստղծար *BV.* *en* *erg.* ստղծար

ստղծար *of* ստղծար **TD.** **KN.** niet weten, onbewust zijn (*waarsch. van* ստղծար). ստղծար ստղծար *beter* ստղծար *zva.* ստղծար ստղծար

ստղծար **KN.** wat iemand in zijn oog krijgt *en* hem hindert, *zoovs* stof *of* zand; *fig.* ergernis, wat ergernis veroorzaakt; *een* dooru in het oog. — ստղծար in de ooggen komen *en* hinderen *zoovs* stof, zand enz. Tj. — ստղծար *als* boven in de ooggen gekregen hebben, Tj.

ստղծար *zie* *bij* ստղծար

ստղծար *zie* ստղծար

ստղծար *of* ստղծար **KN.** klanknab. v. h. stillet je heimelijk zich verwijderen, WW.

ստղծար **KN.** naam v. e. visch, (Tj.) WW.

ստղծար *zie* ստղծար

ստղծար *zie* *bij* ստղծար **KW.** naam van een boom (*Skr.* kalpataroe, wonderboom. PK).

ստղծար *zie* *bij* ստղծար

ստղծար **KN.** 1. *zie* ստղծար 2. flikkeriug, schittering (*erg.* ստղծար *en* ստղծար) ստղծար (*ook* ստղծար Men.) flikkeren, schitteren. ստղծար (*of* ստղծար) overal flikkeren (*erg.* ստղծար *bij* ստղծար).

ստղծար **KW.** *zva.* ստղծար ստղծար **KN.** glimmen; flikkeren, nu eens helder, dan weér flauw, branden, van een licht in zijn laatste flikkering (*erg.* ստղծար 2). ստղծար een zilveren stuivertje (*erg.* ստղծար) — ստղծար glimmen, flikkeren. ստղծար wat flikkert, voor wat leven heeft. — ստղծար *zva.* ստղծար

ստղծար **KN.** ստղծար ստղծար glimmen *enz.* *bv.* v. vuur; *ook* v. d. ooggen v. iemand die staroogt.

ստղծար 1. **KW.** *Mal.* *zva.* ստղծար 2. **K.** van ստղծար (*misschien* het *Ar.* خلاف, achter den rug, in iemands afwezigheid iets doen). — ստղծար **KN.** iemand onkundig *of* in onzekerheid laten. ստղծար *geen* kennis dragen van een zaak, *er* niet van onderrigt zijn; *volg.* Rh. *ook* zich ver-

gissen in wat men meende, zeide of dacht. *դարտ* (of *դարտանք*)² KI. *van դարտանքանք* անք *iets wél weten, iemand wél bekend zijn* (erg. *անմտանք*).

արդար 1. *Ar.* onbesneden, de voorhuid hebbende, *zva.* *անդարանք* *Ar.* **قلق**, *kyoelpkh.* *doll mv. van قلق* *Vrg.* *արդար*). 2. *KN.* *zva.* *դարդան* *maar poëtisch en deftiger.*

արև of *անուն* *zie* *արդար*

արդար of *անքար* *en* *արդար* of *անքար* *ook* *անքար* *en* *արդար* *en* *անքար* *KN.* *doornat, geheelenal nat, van iemands kleéren* (van *անքար* *Vrg.* *անքար*).

արդար *zie* *արդար*

անքար *zie* *արդար*

անքար *zie* *bij* *արդար*

անուն *Ar.* **خليفة**, plaatsbekleeder, stedhouder, *անուն* *الله* **خليفة الله**, stedhouder Gods, *een titel van Mohammedaansche Vorsten, bepaaldelijk van den Sulttan van Djokjokarta.*

անքար *KN.* *nm.* *van een lekkernij van meelballetjes met stroop er in, en met geraspte klapa bestrooid.* (Tj.).

արև *KN.* *naam van een groeuchtig grauw vlindertje, dat zich bij de padi ophoudt en 's avonds om de lamp vliegt en steekt.*

արև *KN.* *een vlugt vogels. — արև* *vliegen, van een vogel, als men ziet op het fladderend geluid van de olerken* (erg. *արև*).

արդար of *անքար* *zie* *արդար*

արդար of *անքար* *zie* *bij* *արդար*

արդար *KN.* *դարդարդարդար* *van vermoedheid laag, al lager en lager, met moeite vliegen; ook fig. minder ijverig, moedeloos. — արդար* *zva.* *դարդարդարդար* Tj.

անքար *naam van een visch. G.*

անքար *KN.* *het spartelen van een vogel, en derg. die met den dood worstelt; erg.* *արդար* *fig. ook van een persoon, met den dood worstelen, ook onverwacht, plotseling sterven; ook zva.* *արդար* *van iem. die benaauwd is door zware verkoudheid in het hoofd, Rh.*

անքար of *անքար* *KN.* *het spartelen, van groote visschen, op het drooge of in ondiep water* (erg. *դարդար*). — *անքար* of

անքար of *անքար* *spartelen. — անքար* *enz. te spartelen liggen.*

անքար *zie* *անքար*

արդար *KN.* — *արդար* *volg.* *Rh.* *spartelen van een visch; op een ruwe wijze (levend) visch poffen, Tj.*

անքար *KN.* *zie* *bij* *անքար*

արդար *KN.* *een vlugge zwenk; een vlugge zwenk nemen* (erg. *դարդար*). — *արդար* *en* *արդար* *vlug zwenken, met een vlugge zwenk zich weg begeven.*

արդար *TP.* *zva.* *արդար* *Rh.*

անքար *zie* *bij* *անքար*

արդար *zva.* *անքար* *անքար* *erg.* *անքար*

անքար *zie* *bij* *անքար*

արդար *zie* *bij* *դարդար*

անքար *zie* *bij* *անքար*

անքար of *անքար* *Port. caldo, bouillon, vleeschnat.*

անքար *KN.* *in de war raken of zich vergissen, in het tellen of rekenen, en in alles wat met berekening of overleg geschiedt, bv. bij het schaakspel* (eig. *zva.* *անքար* *van* *անքար*). *անքար* *ik versprak mij. — անքար* *of* *անքար* *iemand in de war brengen; bedrieglijk. — անքար* *maken dat iemand zich vergist.*

անքար *KN.* *անքար* *wandelen, kuijeren, WW.* *gew.* *անքար* *zie* *bij* *անքար*

անքար *MI.* *zva.* *անքար* *անքար* *voor vijgen* (erg. *անքար*).

անքար *zie* *անքար*

անքար *KN.* *naam van een met goud en zijde doorwevene stof, en van een figuur onder de Chinese speelkaarten; ook* *Holl.* *kleedje, voor overhemd, anders* *անքար*

անքար (*käländjānā*), *ook* *անքար* *KN.* *naam van een voltrickend gras, dat alleen op hooge bergen groeit* (van *անքար* *en* *անքար*).

անքար *spelfout voor* *անքար*

անքար *zie* *bij* *անքար*

անքար *KW.* *zva.* *անքար* *en* *անքար*

անքար *KW.* *zva.* *անքար*

անքար *անքար* *KW.* *nm.* *van een sabelachtigen*

visch. KN. tweede brouwsel van indigo. — անոթայ
դրայ op nieuw blaauw verwen.

անոթայ *zie* սոթայ

անդրաշարհ KW. *zva.* անդրաշարհ *zie* անդրաշարհ

աննանաշարհ *zie* աննանաշարհ

աննանաշարհ *zie* աննանաշարհ
աննանաշարհ of սոթայանք en աննանաշարհ
աննանաշարհ of սոթայանք KN.; աննանաշարհ
աննանաշարհ of սոթայանք *enz.* slingeren en waggelen als
iemand, die dronken is (*erg.* աննանաշարհ). —
աննանաշարհ *enz.* slingerend en waggelend,
loopen te slingeren en te waggelen, zwaaijen; *ook*
zva. աննանաշարհ *zie* աննանաշարհ

աննանաշարհ *zie* աննանաշարհ

աննանաշարհ of աննանաշարհ KN.; աննանաշարհ
աննանաշարհ of աննանաշարհ աննանաշարհ. beweging nemen
door in een klein bestek wat heen en weer te gaan;
wat heen en weer wandelen.

աննանաշարհ KN. rigtius waarin men zich hier
of daar heen beweegt.

աննանաշարհ KN.; աննանաշարհ of աննանաշարհ en ան
աննանաշարհ rondloopen; lanterfantten; ronddraai-
jen door bedwelming of duizeling; liggende het
lichaam in bogten draaijen.

աննանաշարհ KN. աննանաշարհ սոթայանք *zva.* ան
աննանաշարհ bleek en zwak door ziekte.

աննանաշարհ աննանաշարհ of աննանաշարհ (աննանաշարհ K. 1,
12). KN. een afvallend of afgefallen blad (*erg.* ան
աննանաշարհ en աննանաշարհ). — աննանաշարհ of աննանաշարհ wen-
telend neêrvallen of neêrkomen, of op de lucht
wiegelend zweven, van een blad; een vlieger, als
die gevierd wordt of het touw gebroken is, en
van een op de lucht zich wiegenden vogel: *fig.* een
zwerfend leven leiden, geen vast onderkomen
hebben.

աննանաշարհ KN.; աննանաշարհ աննանաշարհ ligt in het hoofd zijn, van
iemand, of van het hoofd van iemand, die een
weinig bedwelmd is, *bv.* van sterken drank (*erg.*
աննանաշարհ).

աննանաշարհ KN. het slingerend loopen, zooals van
een dronkene (*erg.* աննանաշարհ). աննանաշարհ ան
աննանաշարհ en աննանաշարհ աննանաշարհ slingerend loopen,
loopen te slingeren; *ook* dreutelend kuisjen.

աննանաշարհ *verb.* van Eau de Cologue.

աննանաշարհ I. KN. schrijfspen, pen, riel of schacht om

meê te schrijven (*Ar.* قلم); *ook* KI. voor աննանաշարհ
աննանաշարհ 2. *Ar.* كلام, woord, gezegde. աննանաշարհ met ան
of աննանաշարհ աննանաշարհ كلام الله, het woord van God.
աննանաշարհ աննանաշարհ bijnaam van den propheet Mozes
աննանաշարհ KN. Holl. klamp. — աննանաշարհ klampen,
zamenklampen. — աննանաշարհ meercoud.

աննանաշարհ KN. onder water; onder water staan, gera-
ken, loopen of gezonken zijn; zinken; verzonken,
ook *bv.* onder overgespoeld zand: verdrinken (*erg.*
աննանաշարհ en աննանաշարհ). — աննանաշարհ zich laten
zinken, zich verdrinken: iets onder water zetten;
iemand verdrinken. — աննանաշարհ աննանաշարհ maken dat
iets zinkt of onderloopt, of dat iemand verdrinkt.

աննանաշարհ *zie* աննանաշարհ

աննանաշարհ KW. en աննանաշարհ, աննանաշարհ K., *zva.* ան
աննանաշարհ. (*Vrg.* աննանաշարհ *Ook in het Soendasch*
is աննանաշարհ een elegante uitdrukking voor slapen).

աննանաշարհ KN.; աննանաշարհ աննանաշարհ en աննանաշարհ ան
աննանաշարհ temerig, lijmerig (*spreken*).

աննանաշարհ KW. *zva.* աննանաշարհ en աննանաշարհ ան
աննանաշարհ KN. *ben. v. e. sajoer.* WW.

աննանաշարհ KN. *um. v. e. grassoort.*

աննանաշարհ *Ar.* كلمة, een gezegde, volzin of spreuk.
աննանաշարհ of աննանաշարհ աննանաշարհ de tweezinnen,
waaruit de geloofsbelijdenis van de Mohammedanen
bestaat: "Er is geen God dan Allah, en Mohammed
is de gezant van Allah."

աննանաշարհ KN.; աննանաշարհ աննանաշարհ onduidelijk, sche-
merachtig, als door een nevel (*erg.* աննանաշարհ ան
աննանաշարհ bij աննանաշարհ en *zie* աննանաշարհ

աննանաշարհ *zie* bij աննանաշարհ

աննանաշարհ KN. zware, ingevreten roest; roestaar-
tjes in staal (*erg.* աննանաշարհ).

աննանաշարհ *zie* bij աննանաշարհ III. en աննանաշարհ ան

աննանաշարհ KN. de strot, of de adamsappel aan den
strot.

աննանաշարհ KN. een touw, dat ergens vóór of over een weg
of rivier gespannen wordt, om het verder gaan te
beletten, *ook* het touw waarmee de valdeur wordt
opgehouden, van een hok om tijgers in te van-
gen. — աննանաշարհ iets met een աննանաշարհ bespannen,
om het af te zetten of te beletten, dat men verder
gaat; *fig.* iets bewimpelen, maken dat iemand er
niet achter komt. աննանաշարհ *zie* աննանաշարհ

աննանաշարհ KN. traagheid, leizigheid, treuzelachtigheid (*erg.*

ကျိတ်အောင် en ကျိတ်အောင်. ကျိတ်အောင် treuzelaar, leis. ကျိတ်အောင် en ကျိတ်အောင် traag, langzaam, in zijn bewegingen of doen; langzaam zich voortbewegen, bv. van een slak; langzaam voortgaan, een slakkegang gaan. ကျိတ်အောင်: traag en leizig. — ကျိတ်အောင်: traagheid.

ကျိတ်အောင် ကျိတ်အောင် volg. Rh. gebr. voor ကျိတ်အောင် ကျိတ်အောင်

ကျိတ်အောင်. KN. — ကျိတ်အောင် afzuigen, afkluiven, zooals een been, de pit van een vrucht en derg. Vrg. ကျိတ်အောင် — ကျိတ်အောင် wat men afkluift, afzuigt, bv. het vlies van een vrucht.

ကျိတ်အောင် ကျိတ်အောင် KN. bemorst, bevuild, besmeerd.

ကျိတ်အောင် zva. ကျိတ်အောင် ကျိတ်အောင် KN. de beweging der lippen onder het eten. — ကျိတ်အောင် de lippen zoo bewegen.

ကျိတ်အောင် KN. in één hap, in eens op gegeten.

ကျိတ်အောင် KN. naam van een fijne, witte stof: mouselin.

ကျိတ်အောင် of ကျိတ်အောင် KN. glad, glanzend, glimmend glad. — ကျိတ်အောင် iets glanzend maken, glanzzen, poetsen dat het glimt.

ကျိတ်အောင် KN. naam van een soort van pisang.

ကျိတ်အောင် KN.; ကျိတ်အောင် over den grond kruipen, van kruiplgewassen; fig. in de laagte blijven, niet in de hoogte komen, ook zwerfen, dolen. (vrg. ကျိတ်အောင်).

ကျိတ်အောင် KN. — ကျိတ်အောင် ineengezakt; ineengezonden, ineenzinken, ineenzakken.

ကျိတ်အောင် KN.; ကျိတ်အောင် of ကျိတ်အောင် magteloos neêrliggen, volg. Rh. zva. ကျိတ်အောင် ကျိတ်အောင်.

ကျိတ်အောင် KN. volg. Rh. ကျိတ်အောင် in W. I. 66, schrijffout voor ကျိတ်အောင် van Ardjoena traag en lusteloos.

ကျိတ်အောင် KN. volg. Rh. het waaijen v. een flaauwe wind, een zucht, fig. ကျိတ်အောင် traag en lusteloos. WW.

ကျိတ်အောင် = ကျိတ်အောင် plat voor ကျိတ်အောင်

ကျိတ်အောင် KN. naam van een soort van djamboe, Jambosa klampok Miq. Nat. fam. der Myrtaceae? een wilde boom, waarvan de vruchten oneetbaar zijn, Rh. ကျိတ်အောင် naam van een welriekende djamboe, anders ကျိတ်အောင် Jambosa

vulgaris. ကျိတ်အောင် en ကျိတ်အောင် ကျိတ်အောင် namen van wilde boomen, waarvan het hout alleen tot brandhout dient.

ကျိတ်အောင် zie ကျိတ်အောင်

ကျိတ်အောင် of ကျိတ်အောင်, ကျိတ်အောင် of ကျိတ်အောင်, bij één; bij één hebben; bij éénzamen (vrg. ကျိတ်အောင် en ကျိတ်အောင်). ကျိတ်အောင် ကျိတ်အောင် te zamen, met elkander in 't geheel. — ကျိတ်အောင် ကျိတ်အောင် zich verzamelen; zich te zamen bij elkander bevinden. — ကျိတ်အောင် ကျိတ်အောင် bijeenzamen, zamen bij elkander brengen, verzamelen, vergaderen, opzamen; doen bijeenbrengen of bijeenverzamen. — ကျိတ်အောင် ကျိတ်အောင် of ကျိတ်အောင် en ကျိတ်အောင် of ကျိတ်အောင် een verzameling; bij elkander verzameld; bijeenkomst, maatschappij; societeit. — ကျိတ်အောင် ကျိတ်အောင် verzamelplaats; verzameling van menschen; gemeente.

ကျိတ်အောင် zie ကျိတ်အောင်

ကျိတ်အောင် zie ကျိတ်အောင်

ကျိတ်အောင် KN. naam van een wilden boom Acacia tomentosa Wild, waarvan de gom tot het maken van inkt gebruikt wordt.

ကျိတ်အောင် KN. ကျိတ်အောင် geslonken v. d. buik; fig. honger hebben, Rh. Vrg. ကျိတ်အောင်

ကျိတ်အောင် KN. volg. Rh. de Mal. ik an djoe-lo en g, een bruinvisch (de boer met zijn varkens?) — ကျိတ်အောင် ကျိတ်အောင် zwetsen, pogchen.

ကျိတ်အောင် of ကျိတ်အောင်, ကျိတ်အောင်, kleed dat aan het bovenlijf gedragen wordt, baaitje, buis, wambuis, kamizool, jas, jurk, japon. ကျိတ်အောင် een soort lang zwart baadje, door vrouwen v. d. Pësisir gedragen, in navolging van de Chin. vrouwen (in vorm niet ongelijk aan de blauwe kielen van onze paardekoopers, maar langer). ကျိတ်အောင် het bovenlijf gekleed met een tabbaard van zwart laken.

ကျိတ်အောင် een overhemd. — ကျိတ်အောင် of ကျိတ်အောင် en ကျိတ်အောင် iemand een koelambi aantrekken, of van een koelambi voorzien. — ကျိတ်အောင် ကျိတ်အောင် of ကျိတ်အောင်. ကျိတ်အောင်, met een buis aan.

ကျိတ်အောင် of ကျိတ်အောင် ML. KN. gordijn, venstergordijn en ledikant- of bedgordijn (vrg. ကျိတ်အောင်). — ကျိတ်အောင် iets van een gordijn voorzien.

արուծո *zie* արծո

արուծո *zie* արծո

արծո KN. արծո արծո *zich nu en dan boven water vertoonen v. e. visch*, Rh.; *van daar zich nu en dan laten zien, van iemand, die weinig uitgaat*, WW.

արդ(ո) արդ(ո) *of* արդ(ո) KN. slordig zitten *of* hangen, *zoals van kleeren (arg. արդ(ո) արդ(ո))*.

արդ(ո) արդ(ո) KN. *wijd, te wijd, bv. van een kleed, voor de persoon, die het aanheeft*; een ruim en lang kleed, tabbaard. (*Vrg. արդ(ո) արդ(ո) en արդ(ո) արդ(ո)*).

արդ(ո) արդ(ո) KN. *naam van een plant, waarvan de wortel een slecht soort van rhabarber levert en ook de vrucht tot medicijn gebruikt wordt (arg. արդ(ո))*; արդ(ո) արդ(ո) *of* արդ(ո) արդ(ո) *voor* rhabarber. արդ(ո) KN.; արդ(ո) արդ(ո) *drukkend, benauwend heet, hitte bij betrokken lucht; benauwd van inwendige hitte, als het zweet niet wil uitkomen. J.R. (zie bij արդ(ո) en arg. արդ(ո))*.

արդ(ո) արդ(ո) = արդ(ո) արդ(ո) R.I.

արդ(ո) արդ(ո) KN. *benaming van een wijze van spelen op de gamelan*.

արդ(ո) KN. *op den grond liggen, van iets dat lang en dik is, zoals een boomstam; het uitgestrekt liggen zonder zich te verroeren, van menschen*. — արդ(ո) *zoo* liggen.

արդ(ո) Ar. قلب, het hart, *zva. արդ(ո)*

արդ(ո) *zie* արդ(ո)

արդ(ո) *ook* *wel* արդ(ո) KN. *golvende beweging, zoals van een wapperende vlag, zwemmende slang of bloedzuiger; golving of trilling van de tong bij het uitspreken van sommige letters; fig. onrustige beweging van het hart of gemoed. Zoo ook արդ(ո) արդ(ո) en արդ(ո) արդ(ո) — արդ(ո) արդ(ո) (of արդ(ո) արդ(ո) W. II, 225) golvend zich bewegen; wapperen; golven of trillen, van de tong. — արդ(ո) արդ(ո) golvend bewegen. արդ(ո) արդ(ո) արդ(ո) de draden, die de schering van een weefsel uitmaken, opschudden (zoals *bv. bij het uitslaan v. e. looper, dat voorwerp in golvende beweging raakt*) en in orde schikken, om ze aan het weefgetouw te spannen; scheren — արդ(ո) արդ(ո) iets in een golvende of trillende beweging brengen; *ook* *zva. արդ(ո) արդ(ո)**

արդ(ո) *of* արդ(ո) արդ(ո) Zoo արդ(ո) արդ(ո) արդ(ո)

արդ(ո) Ar. KN. hond, Men.

արդ(ո) KN.; արդ(ո) արդ(ո) *groente, blodgroente, kort afkoken en stoven (arg. արդ(ո))*. — արդ(ո) արդ(ո) *kort afgekookte en gestoofde blodgroente*.

արդ(ո) KN. *een ondiepte of zandbank in zee of in een rivier (arg. արդ(ո))*.

արդ(ո) *of* արդ(ո) արդ(ո) *en* արդ(ո) արդ(ո) KN. *het rusteloos heen en weer en op en neer gevlieg of gespartel, bv. van een kip, die gekeeld wordt, van een vogel die aangeschoten, of van een visch, die door արդ(ո) bedwemeld is (arg. արդ(ո) արդ(ո))*. արդ(ո) արդ(ո) արդ(ո) *overal als gekken rond- en heen en weer loopen en springen en in 't rond slaan, uit gejaagdheid, angst of bekommering; bv. bij het haastig zoeken naar iets. — արդ(ո) արդ(ո) spartelen of vliegen als boven (Men.)*. — արդ(ո) արդ(ո) *of* արդ(ո) արդ(ո) արդ(ո) *zoo spartelen; zoo als een gek onrustig heen en weer vliegen*.

արդ(ո) արդ(ո) *zie* արդ(ո) արդ(ո)

արդ(ո) արդ(ո) KN. *zva. արդ(ո) արդ(ո) bv. van een vogel in een kooi. — արդ(ո) արդ(ո) gaan spartelen met de vlerken; ook van een gemak, die men met een andere heeft laten vechten, maar die kamp geeft, de vlerken neerslaat en fladderend achteruit scharrelt. — արդ(ո) արդ(ո) արդ(ո) *of* արդ(ո) արդ(ո) արդ(ո) *zva. արդ(ո) արդ(ո) արդ(ո) bv. van een vogel in een kooi; ook fig. zich vruchteloos afmartelen; en verlegen achteruitkruipen*.*

արդ(ո) արդ(ո) *zie* արդ(ո) արդ(ո)

արդ(ո) արդ(ո) *of* արդ(ո) արդ(ո) 1. K. *zie* արդ(ո) 2. K.D. *zie* արդ(ո) 3. KN. *naam van een medicinale vrucht, WW. volg. Rh. zekere medicinale pitjes?*

արդ(ո) արդ(ո) KN. *korte, eenigzins snelle beweging, zoals van de tong bij het eten of spreken, van een vlag, die wappert, of van een doek, daar meêgevoerd wordt (arg. արդ(ո) արդ(ո) en արդ(ո) արդ(ո))*. — արդ(ո) արդ(ո) *en* արդ(ո) արդ(ո) *zich zoo bewegen. արդ(ո) արդ(ո) *of* արդ(ո) արդ(ո) mal of vorm om iets te spannen of te bouwen; schoenmakers leest*.

արդ(ո) արդ(ո) KN. *snelle voorbijzweving; ook* *zva. արդ(ո) արդ(ո) (arg. արդ(ո) արդ(ո) *zie* *ook* արդ(ո) արդ(ո) արդ(ո) արդ(ո) hetz. zoo արդ(ո) Tj. — արդ(ո) արդ(ո) en արդ(ո) արդ(ո) արդ(ո) *snel voorbijzweven, zwevend voorbijgaan**.

ԿՐԻՍՏՈՍ ԴԻՊԼՈՄԱՏ *en* ԿՐԻՍՏՈՍ ԿՐԻՍՏՈՍ *zva.* ԿՐԻՍՏՈՍ *enz.*

ԿՐԻՍՏՈՍ ԿՐԻՍՏՈՍ *en* ԿՐԻՍՏՈՍ ԿՐԻՍՏՈՍ *KN.* de schutbladen van de maïs, die (soms gekookt en gestreken voor prijais om den smaak te verhoogen) even als de nipah- en jonge pisang-bladen, gebruikt worden om er tabak in te rollen tot zoogenaamde stroocigaren.

ԿՐԻՍՏՈՍ *of* ԿՐԻՍՏՈՍ *zie bij* ԿՐԻՍՏՈՍ

ԿՐԻՍՏՈՍ *of* ԿՐԻՍՏՈՍ *zie bij* ԿՐԻՍՏՈՍ

ԿՐԻՍՏՈՍ *zie bij* ԿՐԻՍՏՈՍ

ԿՐԻՍՏՈՍ *zva.* ԿՐԻՍՏՈՍ *zie bij* ԿՐԻՍՏՈՍ ԿՐԻՍՏՈՍ *KN.* giftige duizendpoot (*arg.* ԿՐԻՍՏՈՍ *en* ԿՐԻՍՏՈՍ).

ԿՐԻՍՏՈՍ *naam van een slechte kroukel in het haar van paarden. —* ԿՐԻՍՏՈՍ strengelen, vlechten, zooals het haar van vrouwen en van de staart van een (Chinees (*arg.* ԿՐԻՍՏՈՍ ԿՐԻՍՏՈՍ)). — ԿՐԻՍՏՈՍ gestrengeld; haarvlecht

ԿՐԻՍՏՈՍ *of* ԿՐԻՍՏՈՍ *KN.* het onrustig rondloopen of rondzien om een uitweg of uitkomst te zoeken in verlegenheid, moeijelijkheid of gevaar. — ԿՐԻՍՏՈՍ ԿՐԻՍՏՈՍ *en* ԿՐԻՍՏՈՍ ԿՐԻՍՏՈՍ *of* ԿՐԻՍՏՈՍ ԿՐԻՍՏՈՍ *W. I. 282)* zoo onrustig rondzien; ook onrustig heeu en weer loopen om iets te zoeken of bij werkzaamheden; (en weifelen, in onzekerheid verkeerem. G).

ԿՐԻՍՏՈՍ *zie* ԿՐԻՍՏՈՍ

ԿՐԻՍՏՈՍ *KN.* een klank als die van een lange bamboe, als die over steenen gesleept wordt; de harde pit van de melindjo, die gegeten wordt. — ԿՐԻՍՏՈՍ droog en hard, van den grond, ongeschikt voor beplanting.

ԿՐԻՍՏՈՍ *of* ԿՐԻՍՏՈՍ *KN.* het geluid van gekraak van iets hards met de kiezen (*arg.* ԿՐԻՍՏՈՍ *en* ԿՐԻՍՏՈՍ). — ԿՐԻՍՏՈՍ iets hards tusschen de kiezen kraken, verbreken, vermalen of vermorselen. — ԿՐԻՍՏՈՍ *meervoud.*

ԿՐԻՍՏՈՍ *KN.* een dof gekletter, zooals van een steentje dat in een kokosdop valt (*arg.* ԿՐԻՍՏՈՍ *en* ԿՐԻՍՏՈՍ); ook iemands geheim plan of stil voorneemen. — ԿՐԻՍՏՈՍ *en* ԿՐԻՍՏՈՍ *KN.* een dof kletterend geluid geven.

ԿՐԻՍՏՈՍ *of* ԿՐԻՍՏՈՍ *KN.* zacht gekletter of geklepper, zooals van elkander rakende wapens, ook *zva.* rikkedik (*arg.* ԿՐԻՍՏՈՍ *en* ԿՐԻՍՏՈՍ). ԿՐԻՍՏՈՍ

ԿՐԻՍՏՈՍ *zoo* klettereu.

ԿՐԻՍՏՈՍ *of* ԿՐԻՍՏՈՍ *KN.* een krakend geluid, doffer dan ԿՐԻՍՏՈՍ *zooals wanneer men een harde pit met gesloten mond kraakt; ook* *zva.* ԿՐԻՍՏՈՍ — ԿՐԻՍՏՈՍ *zva.* ԿՐԻՍՏՈՍ *met doffer geluid.*

ԿՐԻՍՏՈՍ *of* ԿՐԻՍՏՈՍ *KN.* benaming van een soort wajang-figures van hout (*arg.* ԿՐԻՍՏՈՍ). ԿՐԻՍՏՈՍ ԿՐԻՍՏՈՍ *op de gewone wijze bereide koffie* (*arg.* ԿՐԻՍՏՈՍ). — ԿՐԻՍՏՈՍ *vermagereu, dood mager worden.* (Tj.) Rh. — ԿՐԻՍՏՈՍ *of* ԿՐԻՍՏՈՍ *kramerijen, Men. ijzerkraam, kraam, van ijzerwerk en andere snuisterijen, als spijkers, oude messen, hagel, kogels, knoopen, kammen, spiegeltjes, wajangfiguren voor kinderen. enz.; volg.* Rh. ԿՐԻՍՏՈՍ *kreupelbosch.*

ԿՐԻՍՏՈՍ *of* ԿՐԻՍՏՈՍ *KN.* 1. *zva.* ԿՐԻՍՏՈՍ 2. zuiver, zonder iets er bij, zooals thee zonder suiker of melk. ԿՐԻՍՏՈՍ *een soort van pisang met veel kleine pitten, die veelal in het wild groeit. ԿՐԻՍՏՈՍ *een andere soort. ԿՐԻՍՏՈՍ *een soort djamboe, Psidium guajava L., Nat. fam. der Myrtaceae, met veel kleine pitten, die tegelijk met de djamboe gegeten worden.***

ԿՐԻՍՏՈՍ *KN.* 1. *zva.* ԿՐԻՍՏՈՍ 2. TP. *zva.* ԿՐԻՍՏՈՍ *holsblokken, houten muilen of sandalen met een strook leer er aan, daar men de voeten onder vast steekt* (*arg.* ԿՐԻՍՏՈՍ *en* ԿՐԻՍՏՈՍ). 3. *een touw, (tegen het doorbijten) door één of meer bamboekokers gehaald, om een hond of ander dier vast te houden of vast te leggen. —*

ԿՐԻՍՏՈՍ *of* ԿՐԻՍՏՈՍ 1. afschilferen, losraken, afvallen, zooals de korst van een zweer of iets dat ergens aan- of opgeplakt is; en iets, dat ergens op zit aflagten, afplukken of losmaken, *bv.* een met lak op een stuk gezet zegel. 2. *een beerst aan een door bamboekokers gehaald touw vasthouden of vastleggen. —* ԿՐԻՍՏՈՍ *het afschilferde of afgeligte; met holsblokken aan.*

ԿՐԻՍՏՈՍ *KN.* een klank zooals door het slaan van twee stukken hout tegen elkander of van een stuk hout tegen een steen, of ook van het vallen van een bamboe op een harden grond.

ԿՐԻՍՏՈՍ *KN.* *zva.* ԿՐԻՍՏՈՍ — ԿՐԻՍՏՈՍ *zva.* ԿՐԻՍՏՈՍ *maar van dikker voorwerpen; bv.* kalk afbikken; *de schaal van een krab los-*

ἄνηλας. KN., half nat, zooals van iemands kleëren van onderen door het waden door een rivier (erg. ἄνηλας).

ἄνηλας of ἄνηλας en verk. ἄνηλας. KN. naam van een grooten in het wild groeienden boom, Sterenlia foetida L. met bijna vierkante bladen, ἄνηλας olie van de vrucht, waarmee de kleine kinderen van de boschbewoners gewreven worden bij gebrek van kokosolie. ἄνηλας zoowat als het blad van een kēpōhboom, d. i. evenredig van lengte en breedte. ἄνηλας spr. voor ruw en onbeschaafd van manieren als een boschbewoner.

ἄνηλας. KN. ἄνηλας; ἄνηλας nat van bloed van een vrouw na de kraam of bij de menstruatie.

ἄνηλας. KN. natte veil, doek, lap of lapje, om de neervallende vonken bij een brand te blusschen, of om te verkoelen en te betten of af te betten; — ἄνηλας met water begieten tot verkoeling (erg. ἄνηλας ἄνηλας); betten, afbetten. — ἄνηλας mv. — ἄνηλας iets om meê te begieten tot verkoeling; veil, doek of lap om te betten of af te betten.

ἄνηλας zie bij ἄνηλας er een zweem van hebben, er min of meer op lijken; het schijnt wel; maar ook niet duidelijk te zien. ἄνηλας hetz. K. twijfelwekkend van ἄνηλας? Vrg. W. I, 15, 59.

ἄνηλας zie bij ἄνηλας

ἄνηλας zie bij ἄνηλας

ἄνηλας. KW. 1. zva. ἄνηλας (vermoed, afgemat. G.). In Tj. ἄνηλας 2. ἄνηλας lang op een plaats blijven; volhouden (erg. ἄνηλας ἄνηλας). ἄνηλας

ἄνηλας. zva. ἄνηλας

ἄνηλας zie bij ἄνηλας — ἄνηλας zie bij ἄνηλας

ἄνηλας zie bij ἄνηλας onder ἄνηλας II.

ἄνηλας. N. zie bij ἄνηλας — ἄνηλας zie bij ἄνηλας

ἄνηλας. N. zie bij ἄνηλας

ἄνηλας zie bij ἄνηλας II.

ἄνηλας. zva. ἄνηλας WW.

ἄνηλας of ἄνηλας. KN. bekoord, belust, met groote lust of begeerte vervuld worden.

ἄνηλας. zie bij ἄνηλας

ἄνηλας. zva. ἄνηλας zie bij ἄνηλας

ἄνηλας. KN. naam van een boom, Pierardia racemosa, Bl. Nat. fam. der Euphorbiaceae, die best timmerhout levert en zuurzoete vruchten heeft.

ἄνηλας zie bij ἄνηλας

ἄνηλας. KN. vloo (erg. ἄνηλας); ook spatjes, die van op den grond neêrvallend water in 't rond spatten. — ἄνηλας als een vloo doen; wippend op en neêr bewegen, van wagens in den strijd, CS. bij sprongen, bij tusschenpoozen; ophouden v. iem. die gaat; tusschen den maat invallen (Tj.) Rh.; aanhoudend, gedurig; (uitgieten, uitstorten; golven die elkander opvolgen. G).

ἄνηλας. KN. uit al zijn magt, zoo hard als men kan, aan 't loopen of rijden gaan of gebracht worden.

ἄνηλας. KN. een insect iets kleiner dan ἄνηλας? WW. ἄνηλας, كافر, KN. een ongeloofige (van ieder die geen Mohammedaan is); ongeloofig zijn; ongelooft.

ἄνηλας 1. KN. uijer, vooral van koetjen, buffels en varkens; en zwezerik. 2. ML. kalk. ἄνηλας krijt. ἄνηλας kamfer. ἄνηλας vetstuk in de hoeven en elders aan een beest.

ἄνηλας 1. (Tj.) dial. v. ἄνηλας Holl. keper. 2. nm. v. e. visch, WW. 3. ἄνηλας met de rug van de vlakke hand een slag geven, Rh.

ἄνηλας zva. ἄνηλας (Ar. كفور, koephoér, het ongeloofig zijn, ongeloofigheid).

ἄνηλας. KN. moeite hebben, met moeite te worstelen hebben, met iets te doen of in een zaak; scharrelen; met moeite voortkunnen, van oude menschen (erg. ἄνηλας). — ἄνηλας plakken, lang op een plaats blijven; zie ἄνηλας

ἄνηλας zva. ἄνηλας Ar. كفار, kopphár, coll. mv. van كافر).

ἄνηλας. Holl. koffer.

ἄνηλας zie bij ἄνηλας

ἄνηλας. KN. zva. ἄνηλας, ἄνηλας, algemeen, gewoon, in algemeen gebruik. ἄνηλας niet algemeen, ongemeen, buitengewoon.

ἄνηλας en ἄνηλας. KN. onzindelyk op zijn lijf en kleëren, van iemand, die zijn kleëren bemorst, vuile kleëren aanheeft en zich niet behoortlyk verschoont; morsen (erg. ἄνηλας en ἄνηλας).

ἠῆ(ἄ) KN. uit joligheid allerlei bewegingen maken, vooral door gehuppel (org. ἠῆ(ἄ) en ἠῆ(ἄ)).

ἠῆ(ἄ) KN. slordig, niet net en proper, vooral van kleding en woningen, het tegenovergestelde van ἠῆ(ἄ) (org. ἠῆ(ἄ) en ἠῆ(ἄ)).

ἠῆ(ἄ) Md zie bij ἠῆ(ἄ)

ἠῆ(ἄ) zie bij ἠῆ(ἄ) IV.

ἠῆ(ἄ) of ἠῆ(ἄ) KN. Spaansche ruiters. — ἠῆ(ἄ) aan Spaansche ruiters gelijk, van groote tanden en zwarte knevels; ook met zamengevouwen handen voorovergebogen staan, uit eerbied. — ἠῆ(ἄ) iets van Spaansche ruiters voorzien.

ἠῆ(ἄ) KN. bleekrood; ook naam van een bloem. ἠῆ(ἄ) zie bij ἠῆ(ἄ)

ἠῆ(ἄ) KN. klanknab. v. h. geluid zooals door de klep- of klaphoutjes, die aan de buitenzijde van de wajangkist hangen, en waarop de dalang met den voet of met de ἠῆ(ἄ) slaat, om teekens te geven aan de gamblanspelers, of ook wel om het gedruisch van een gevecht voor te stellen; ook klaphoutjes in een boom, daar men met een touw aan trekt, om vogels te verjagen (org. ἠῆ(ἄ) en ἠῆ(ἄ)).

ἠῆ(ἄ) KN. het geluid van aan stukken vallend of geslagen aardewerk of een aan stukken geslagen kokosnoot; ook iets dat gebezigd wordt om iets te bersten te slaan (org. ἠῆ(ἄ)). — ἠῆ(ἄ) zulk een geluid geven. ἠῆ(ἄ) mv. — ἠῆ(ἄ) te bersten slaan of gooijen. — ἠῆ(ἄ) mv. — ἠῆ(ἄ) met iets, zooals een steen, iets te bersten slaan of gooijen.

ἠῆ(ἄ) KN. klanknab. ongeveer zva. ἠῆ(ἄ) maar van dunner houtjes of derg; ook gering, gemeen, slecht. — ἠῆ(ἄ) magteloos, zonder uitwerking ongeveer zva. ἠῆ(ἄ)

ἠῆ(ἄ) KN. zva. ἠῆ(ἄ) klets, geklets, een klanknabootsend woord voor een kletsend door kloppen veroorzaakt geluid, zooals van op een waschbank geklopt waschgoed; ook het geluid van een harde veest; ook zva. pleonastisch, en wj. met de handen kletsen, in de handen klappen (org. ook ἠῆ(ἄ)). ἠῆ(ἄ) zich op de billen kletsen. ἠῆ(ἄ) naam van een soort van djerook. — ἠῆ(ἄ) zva. ἠῆ(ἄ)

ἠῆ(ἄ) — ἠῆ(ἄ) wj. zva. ἠῆ(ἄ)

ἠῆ(ἄ) KN. klaphoutjes om vogels te verjagen (org. ἠῆ(ἄ)). — ἠῆ(ἄ) zie bij ἠῆ(ἄ)

ἠῆ(ἄ) KN. ἠῆ(ἄ) bewegelijk v. e. vrouw, die veel tingska's heeft; org. ἠῆ(ἄ) Rh.

ἠῆ(ἄ) KN. ἠῆ(ἄ) water of iets anders dat vochtig is van de hand afslaan, zoodat het spat; org. ἠῆ(ἄ)

ἠῆ(ἄ) KN. uitspatten, gidsen vooral v. bloed (B.) Rh.

ἠῆ(ἄ) KN. een scheldwoord: deugniet! of godlooze vent! (Ar. كافر, kapharat, coll. mv. v. كافر, zie ἠῆ(ἄ)).

ἠῆ(ἄ) KN. klanknab. v. h. geluid v. h. uiteenspatten v. e. voorwerp dat geschoten of geworpen wordt op iets hard. — ἠῆ(ἄ)

ἠῆ(ἄ) of ἠῆ(ἄ) KN. bevuild, bemorst, van de knevels of baard of den mond, ten gevolge van eten of drinken. — ἠῆ(ἄ) hetz.

ἠῆ(ἄ) KN. klanknab. v. h. geluid dat door snijden voortgebracht wordt, bv. zooals bij ons deze is op het gras, zva. ἠῆ(ἄ) — ἠῆ(ἄ) afsnijden v. struiken.

ἠῆ(ἄ) KN. klanknab. v. h. dof geluid veroorzaakt door een houw bv. op een pisangstam. — ἠῆ(ἄ) zulk een geluid geven, Tj.

ἠῆ(ἄ) = ἠῆ(ἄ) WW.

ἠῆ(ἄ) zva. ἠῆ(ἄ) doch in minder mate, Men.

ἠῆ(ἄ) KN. met ruige, dikke, zware, de bovenlip geheel bedekkende knevels; van baard en knevels, ongekamd, ongeknipt, niet opgemaakt; van 't aangezigt, ruig, vol met haren begroeid; van de neus, van biunen met lange haren begroeid.

ἠῆ(ἄ) Holl. k o r p o r a a l.

ἠῆ(ἄ) of ἠῆ(ἄ) zie bij ἠῆ(ἄ)

ἠῆ(ἄ) = ἠῆ(ἄ) bij ἠῆ(ἄ) IV.

ἠῆ(ἄ) zie bij ἠῆ(ἄ)

ἠῆ(ἄ) zie bij ἠῆ(ἄ)

ἠῆ(ἄ) zie bij ἠῆ(ἄ)

ἠῆ(ἄ) kw. verstikt; (kn. aan één oor doof zijn. G.)

ἠῆ(ἄ) KN. naam van een soort van slechte boomwol, de wol van de vrucht van den Randorboom.

ἠῆ(ἄ) naam van een rivierisch. — ἠῆ(ἄ)

— ἡ κρούση in de handen klappen tegen of bij; door handgeklap toejuichen of aanmoedigen; bij een dans met handgeklap de maat slaan. — ἡ κρούση of ἡ κρούση (gebr. ἡ κρούση) iets (fig. iemand), daar altijd op geklopt wordt, klopblok; iemand die altijd klappen krijgt of oploopt. — ἡ κρούση de bank, of iets anders, daar kleëren op geklopt worden om ze te wasschen: klopbank.

ἡ κρούση 1. een trommelformig instrument kleiner dan de ἡ κρούση en grooter dan de ἡ κρούση ZG. 1872, 114. 2. lam of slap neerhangen van de armen, zooals door ziekte, vrg. ἡ κρούση

ἡ κρούση KN. rammelen, bv. van een noot of vrucht, waarin de pit zich bij het schudden hoorbaar beweegt WW., klotsen bv. van water in een pot of het water in een rijpe klapper vrg; ἡ κρούση ook van een bedorven ei.

ἡ κρούση KN. een soort van vogelverschrikker van in tweeën gespleten bamboe die bij schudding geluiden geeft, SG.; de standers of staaude palen van een beestenstal en van een brug, waarin de doarshouten (ἡ κρούση) vastzitten of doorloopen; naam van een mutsje of kalotje door kinderen gedragen.

ἡ κρούση KN. — ἡ κρούση ἡ κρούση een uitdrukking voor een zeer korten tijd, van iets, dat snel voorbijgaat (B.) vrg. ἡ κρούση

ἡ κρούση zva. ἡ κρούση zie bij ἡ κρούση

ἡ κρούση KN. kardamom of kardemon, een ronde trosvrucht, zoo groot als onze kers, Amomum Cardamomum L. Nat. fam. der Zingiberaceae.

ἡ κρούση KW. zva. ἡ κρούση G.

ἡ κρούση zie bij ἡ κρούση

ἡ κρούση KW. zva. ἡ κρούση

ἡ κρούση KN. zva. ἡ κρούση (Tj.) WW.

ἡ κρούση KN. naam van een vogel met gele veëren, zoo groot als een duif, de Jav. wiewaal, Oriolus Horsfieldii, v. M.

ἡ κρούση of ἡ κρούση ongeveer zva. ἡ κρούση in een zenuwachtigen of kraampachtigen toestand geraken, van erg schreijen of lachen, ook van een

sterke begeerte (vrg. ἡ κρούση).

ἡ κρούση en ἡ κρούση KW. zva. ἡ κρούση ἡ κρούση en ἡ κρούση (zeer naar iets verlaangen, G.).

ἡ κρούση KW. algemeen bekend, G.

ἡ κρούση ben. van de Carica Papaja L. een boom, die geneeskrachtige eigenschappen bezit; de onrijpe vruchten worden als groente gebruikt.

ἡ κρούση verk. van ἡ κρούση zie bij ἡ κρούση

ἡ κρούση KN., ἡ κρούση zva. ἡ κρούση in Tj. van iem. die de ἡ κρούση druk en jolig slaat.

ἡ κρούση KN. een kalot, zooals door malcijers en priesters gedragen wordt onder den tulband; de Chinezen en Arabieren dragen ook ἡ κρούση van eenigzins anderen vorm. (Ar. كوفية koephia h, Ital. cuffia). — ἡ κρούση iemand een kopjah opzetten.

ἡ κρούση zie bij ἡ κρούση

ἡ κρούση of ἡ κρούση KW. zva. ἡ κρούση ἡ κρούση en ἡ κρούση

ἡ κρούση KN.; ἡ κρούση (ἡ κρούση) ἡ κρούση rijst, die achtereen in de dandang gekookt wordt, zonder geklutst te worden, zooals die voor een offerhande gekookt wordt. ἡ κρούση een djaraksoort, die verbouwd wordt, om er olie van te maken, in onderscheiding van de ἡ κρούση anders ἡ κρούση of ἡ κρούση waaraan een geneeskrachtige olie gemaakt wordt, die uitwendig gebruikt wordt — ἡ κρούση of ἡ κρούση niet gebonden, van gekookte rijst, als de korrels te droog zijn om aan elkander te kleven (het tegenovergestelde van ἡ κρούση), ook zva. ἡ κρούση (in Rs. ook ἡ κρούση).

ἡ κρούση KN. klanknabootsend woord voor het geluid van uit elkander spattend of tegen iets aan spattend water of zand: gespat; gesprenkel, het spattend zich verbreiden; ook van lichtonken het uit of van elkander spatten (vrg. ἡ κρούση); fig. van het hart, voor ontsteltenis of schrik (vrg. ἡ κρούση en ἡ κρούση); ook benaming van een soort gestreept lijnwaad met sprenkels. — ἡ κρούση overal spatten of tegenaan spatten; ook van het spatten van lichtonken in het oog bij een slag of stoot. — ἡ κρούση een spattend geluid

of halve duit; ook wel voor geld in 't algemeen; *os.* *zva.* ἀνάμν' en ἀναῖσθητικὸν *zva.* ἀνάμν' (*Vrg.* ἡσθητικὸν).

ἡσθητικὸν *slechte schrijfwijze voor* ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν KN. leëg, loos, zonder pit of kern, van *noten of vruchten* (*vrg.* ἡσθητικὸν).

ἡσθητικὸν KN. naam van een zeevisch, gelijkende op een kleine *ἡσθητικὸν* of baars, Rh.

ἡσθητικὸν KN. teruggehouden worden van een voornemen. ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν in beraad staan, in tweestrijd zijn met zich zelf, *omtrent iets dat men voorheeft* (*waarsch. van* ἡσθητικὸν twee).

ἡσθητικὸν KN. geen maandstonden hebbend, en dus onvruchtbaar, van een vrouw. ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν een kween. ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν naam van een soort van bij.

ἡσθητικὸν KW. *zva.* ἡσθητικὸν G. een zwaar kapmes met een buik en een krom puntig bovenstuk, ongeveer de vorm hebbende v. e. vogelbek (*vrg.* ἡσθητικὸν). — ἡσθητικὸν met een ἡσθητικὸν werken, kappen; *zie bij* ἡσθητικὸν

ἡσθητικὸν KN. naam v. e. boom welks wortel dient om katoen rood te verwen; de vrucht heet ἡσθητικὸν *Wangs.*: ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν = ἡσθητικὸν C.S. — ἡσθητικὸν katoen rood verwen met ἡσθητικὸν

ἡσθητικὸν KN. linksch, van iemand, die bij voorkeur de linkerhand gebruikt (*vrg.* ἡσθητικὸν 2.). — ἡσθητικὸν iets bij voorkeur met de linkerhand verrigten; *fig. zva.* ἡσθητικὸν slinksche wegen gaan.

ἡσθητικὸν KN. snees, twintigtal (*Tamil en Teloegoe kōdi.* PK.). ἡσθητικὸν twintig stuks, van kledingstukken en stukken lijnwaad, van huiden en van vellen *Javaansch papier.* — ἡσθητικὸν bij de twintig stuks, *bv. verkocht worden; ook van iets dat slecht in zijn soort is, en, zooals wij zeggen, bij het dozijn verkocht wordt, bv. van een zadel en een pavid.* ἡσθητικὸν een onbeduidend mensch.

ἡσθητικὸν of ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν en ἡσθητικὸν KN.; ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν (of ἡσθητικὸν), ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν en ἡσθητικὸν iets het minst, in een ontkenning niet het minste (*vrg.* ἡσθητικὸν en ἡσθητικὸν).

ἡσθητικὸν *zie* ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν *zie* ἡσθητικὸν

ἡσθητικὸν KW. *zva.* ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν KW. *zva.* ἡσθητικὸν

ἡσθητικὸν *zie* ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν KN. naam van een boom en zijn hout

ἡσθητικὸν = ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν *zie bij* ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν of ἡσθητικὸν KN. in de open lucht slapen of kamperen (*vrg.* ἡσθητικὸν).

ἡσθητικὸν KW. gevoel van niet bestand te zijn, te kort schieten, in een gevecht.

ἡσθητικὸν of ἡσθητικὸν KN. in de opene lucht gaan om frissche lucht te scheppen, van een herstellende zieke of iemand, die veel in huis zit (*vrg.* ἡσθητικὸν). — ἡσθητικὸν hetz. — ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν zich vertoouwen aan.

ἡσθητικὸν KN., ἡσθητικὸν KN. naam van een residentie op Java.

ἡσθητικὸν KN. *zva.* ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν WW. ἡσθητικὸν *zie bij* ἡσθητικὸν

ἡσθητικὸν KN. 1. een zak van buffelhuid in de mand van de olieverkoopers, waarin de blazen met olie liggen. 2. iets waarmee men uitgraaft (*vrg.* ἡσθητικὸν en ἡσθητικὸν). ἡσθητικὸν het uitgraven en uitkrabben. ἡσθητικὸν uitgraven. — ἡσθητικὸν iets uitgraven, uithalen; een begraven opgraven. — ἡσθητικὸν graven, delven; iets opgraven.

ἡσθητικὸν KN. 1. vak, groot afgedijkt vak, van sawah- of tégaveld (*vrg.* ἡσθητικὸν). 2. dikke ἡσθητικὸν ook grius, moonsaangezigt, gewoonlijk naar de gelijkenis van een beest; het aangezigt onkenbaar maken door het met wit te besmeren en gebaren maken; een als een pop aangekleede schepper van een klapperdop (ἡσθητικὸν), waaraan met kalk oogen, neus en mond gemaakt worden, ἡσθητικὸν genoemd, die onder het zingen in de maneschijn op een mat aan een band van weerskanten vastgehouden wordt, totdat hij in beweging komt, zoodat men zelfs moeite heeft den band vast te houden; een bijgeloovig kinderspel. — ἡσθητικὸν gelijk een kēdok; zich door het dik besmeren van het aangezigt onkenbaar maken; met een grius voor het aangezigt voor een beest spelen; een afgedamd vak zijn, van een sawah; en een veld tot een ἡσθητικὸν bedijken of afdammen. — ἡσθητικὸν afgedamd afgedamd vak; in vakken, vaksgevijs.

ἡσθητικὸν poët. *zva.* ἡσθητικὸν

ἡσθητικὸν KN. een kikvorsch (*vrg.* ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν). ἡσθητικὸν ἡσθητικὸν groene kikvorsch, die door de Chinezen ge-

verlegen geraken met iets, dat men niet begrijpen kan; door verwarring of verstrooijing van gelachten aan iets niet denken. ἀνεξηλασθησαν ημεῖς τῶν λόγων ten hoogsten bevreemden. — ημεῖς τὸν λόγον iets onbegrijpelijk vinden, niet begrijpen of verklaren kunnen, WR. volg. Rh. ongeeteer zva. ημεῖς ἐπισημαίνω iemand ημεῖς maken, onbegrijpelijk voorkomen.

ἀνδρῶν of ἀνδρῶν KN. het in een trotsche houding op een verheven plaats met de handen op de dijzen zitten. — ἀνδρῶν zóo zitten of gaan zitten.

ἀνδρῶν KN. — ἀνδρῶν werkeloos, op zijn gemak zitten.

ἀνδρῶν KN. — ἀνδρῶν in een gebogen houding zitten.

κρησῖν ημεῖς — κρησῖν ημεῖς zva. κρησῖν maar bep. eene hogere plaats innemen, die iemand niet toekomt. Rh.

κρησῖν ημεῖς KN. — κρησῖν ημεῖς in een gebogen houding op de hurken zitter met de armen op de knieën.

ἀνδρῶν, zie ἀνδρῶν

ἀνδρῶν of ἀνδρῶν KN.; ἀνδρῶν ἀνδρῶν met moeite voortgaan (vrg. ημεῖς ἀνδρῶν). — ἀνδρῶν ἀνδρῶν scharrelen; tegeu moeilijkheden worstelen; met inspanning van krachten iemand vervolgen.

ἀνδρῶν ημεῖς KN. naam van een zeer hoogen, grooten boom, Evia amara, Nat. fam. der Spondiaceae, levert een soort gom; de vrucht is frisch van smaak; van de jonge vruchten wordt roedjak gemaakt; van een andere soort Odina gummifera dient het hout om wajang golek en de zadelbokken; ἀνδρῶν ἀνδρῶν van te maken.

κρησῖν ἀνδρῶν, zie bij ἀνδρῶν

ἀνδρῶν of ἀνδρῶν naam van een pijl.

ἀνδρῶν, zie ἀνδρῶν. IV.

ἀνδρῶν TP. zva. ἀνδρῶν Rh.

ἀνδρῶν KN. naam van een plant, Tj. en B. bij Fil. K. edjij, Ebermayera subpaniculata, Hassk. Nat. fam. der Acanthaceae?, de bladen worden gegeten als lalab.

ἀνδρῶν KN. stijf of stram, van vermoeidheid, van een lid of de leden van het lichaam, zooals van de vingers door lang schrijven; fig. van het hart, moe van iets worden, zoodat het begint te vervelen; zich vervelen (vrg. ἀνδρῶν). Vrg. ἀνδρῶν

κρησῖν KW. zva. κρησῖν (Pers. كروي, een reservoir).

κρησῖν Port. quiéjo, kaas.

κρησῖν Pers. خواجه (k h o d j a h) titel, overeenkomende met dien van Scheich bij de Arabieren. KN. een Moor, Mohammedaan uit Hindostan. — ἀνδρῶν κρησῖν de wijk van de Kodja's.

κρησῖν ook κρησῖν ἀνδρῶν en κρησῖν ἀνδρῶν Ar. KN. gepraat; verhaal; mededeeling; onderrigt (Ar. حجة, h o d d j a of h o d d j a t, vertoog, betoog). — κρησῖν ἀνδρῶν onderrigten. — κρησῖν ἀνδρῶν verhalen van.

κρησῖν ἀνδρῶν zie bij ἀνδρῶν. III.

κρησῖν ἀνδρῶν KN. kouter, ploegijzer, ploegschaar, volg. SG. bep. als deze aan de ἀνδρῶν, bevestigd is met twee ijzeren punten, (vrg. ἀνδρῶν ἀνδρῶν en ἀνδρῶν ἀνδρῶν); ook de klein van een bamboezen dakrib op den benedenhoek van een dak, WW.; volg. Rh. de houten pen, die tusschen de ἀνδρῶν wordt gestoken en de ἀνδρῶν draagt.

κρησῖν KW. zva. ἀνδρῶν

κρησῖν ἀνδρῶν KW. ongeluk, groote ramp; de dood.

κρησῖν KN. naam van een plant, die tot geneesmiddel dient, de niet eetbare wilde ημεῖς ἀνδρῶν Alocasia macrorhiza Schott, Nat. fam. der Aroideae.

κρησῖν KN. de fladdering met de vlerken van een vogel die vliegt; ook naam van een klein soort van kappelletje of uiltje, JR. volg. Rh. een groote kappel, grauwebruin van kleur. (vrg. ἀνδρῶν ἀνδρῶν en ἀνδρῶν ἀνδρῶν) of ἀνδρῶν ἀνδρῶν met de vlerken fladderen of klapwieken; klapwiekend in de lucht blijven hangen; ook van een visch, vinnen en staart bewegende op dezelfde plaats in het water blijven. ἀνδρῶν ἀνδρῶν ook trillen van de wenkbrauwen, B. — ἀνδρῶν ἀνδρῶν hetz.

κρησῖν ἀνδρῶν, zie bij ἀνδρῶν

κρησῖν ἀνδρῶν KW. zva. ἀνδρῶν en κρησῖν ἀνδρῶν KN.; ἀνδρῶν ἀνδρῶν KN. een vesting, versterkte, ommurde plaats. WW. lang, uitgestrekt (vrg. ἀνδρῶν ἀνδρῶν). — ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν een pakje van een zeker aantal koekjes aren-suiker, in een langwerpige pakje op elkander gelegd. JR. volg. Rh. ook zva. ἀνδρῶν

κρησῖν ἀνδρῶν = κρησῖν ἀνδρῶν, zie bij ἀνδρῶν

κρησῖν ἀνδρῶν zva. κρησῖν ἀνδρῶν

κρησῖν ἀνδρῶν gew. ἀνδρῶν ἀνδρῶν KN. trippelen.

dansen , van blijdschap ; de voeten trillend bewegen, Tj. ook wel stampvoeten WW. (radeloos zijn, zich niet weten te helpen ; door bewegingen van het lichaam zich verlegen toonen. G.)

കുടകുട of കുടകുട 1: Ar. حاجة, behoefte, benoedigdheid, begeerte, verlangen, wensch ; ook benaming van het gebed te middernacht, anders കുടകുട of കുടകുട genoemd. 2. കുടകുട Ar. هدية, hadijat, gescheuk, offer, offerhande (vrg. കുടകുട en കുടകുട). കുടകുട de offerhande van den Vorst, zie bij കുട II. — കുടകുട iets begeeren, verlangen of wenschen. കുടകുട pass. — കുടകുട personen die aan een offermaaltijd deelneemen.

കുടകുട KN. zva. കുടകുട en vrg. കുടകുട en കുടകുട — കുടകുട zva. കുടകുട en കുടകുട

കുടകുട KN, stuiptrekking, (vrg. കുടകുട en കുടകുട). കുടകുട stuiptrekkingen krijgen; zieltogen.

കുടകുട KN. trillende, krampachtige beweging van de zenuwen aan één van de zware deelen van het lichaam , zooals aan de dij of het bil; klopping van het hart; ontsteltenis, schrik; ontstellen, schrikken (vrg. കുടകുട, കുടകുട, കുടകുട en കുടകുട) — കുടകുട zich trillend en krampachtig bewegen van de lippen bij hevigen toorn; ontstellen. — കുടകുട iemand doen ontstellen, verschrikken.

കുടകുട KN. ontkenning; ontkennen, bv. iets te hebben of ontvaangen te hebben (vrg. കുടകുട). — കുടകുട iets ontkeuen; loochnen, verloochnen. കുടകുട zie കുടകുട volg. Rh. ook zva. കുടകുട vermaard, beroemd, berucht, enz.

കുടകുട zie കുടകുട
കുടകുട of കുടകുട KW. zva. കുടകുട of wel geveld, gesneuveld, of van het leven beroofd (Skr. दृष्टि w d d n a, levenloosheid).

കുടകുട KN. കുടകുട lanterfantien, WW. കുടകുട KN. കുടകുട spartelen v. e. aal, paling, enz.

കുടകുട zie കുടകുട
കുടകുട zie കുടകുട
കുടകുട zie കുടകുട
കുടകുട zie കുടകുട

കുടകുട of കുടകുട KN. uitgestrekt, stijf uitgerekt, van de armen of beenen (vrg. കുടകുട). — കുടകുട zich uitstrekken, uitgestrekt zijn.

കുടകുട KW. zva. കുടകുട
കുടകുട KN. — കുടകുട langzaam en traag voortgaan, voortsukkelen als een oude man, Tj.

കുടകുട zie കുടകുട
കുടകുട zie കുടകുട
കുടകുട കുടകുട zie കുടകുട
കുടകുട zie കുടകുട

കുടകുട KN. aanéén geregene drooge bladen van de gebang of andere palmsorten , om iets in te pakken, tot bekleeding van de wanden van bamboezen huizen, tot sluiting van een gaanderij, en tot andere einden. കുടകുട KI. zie കുടകുട — കുടകുട iets met kadjang bekleeden; ook kadjang maken, bladen tot kadjang aanéén rijgen. — കുടകുട verblijf van bamboe en kadjang voor den rijksbestierder en een regent op de aloen-aloen opgeslagen, bij plegtige gelegenheden in de kraton, die langer dan één dag duren, zooals bij het huwelijk of het overlijden van den Vorst. — കുടകുട in een pakdjangau zijn verblijf nemen of houden. കുടകുട, zie കുടകുട en കുടകുട

കുടകുട KN. verstijfd, krampachtig gespannen, van armen of beenen, zoodat men die niet buigen kan, bv. van de beenen door lang met ondergeslagen beenen te zitten (vrg. കുടകുട en കുടകുട).

കുടകുട 1. KN. naam van een soort van rivier-mossel (vrg. കുടകുട en കുടകുട). 2. N. of KN., കുടകുട en കുടകുട of KI., graftombe, bij aanzienlijken bestaande uit langwerpige stukken hardsteen of hout, soms met lof- of bloem-werk voorzien, die op elkander gestapeld liggen; anders bestaande uit een middelstuk van hout en een aan ieder einde plat regtop staand stuk, കുടകുട genoemd, dat het onderscheid van geslacht aanduidt, daar dat voor mannen boven een ronde of spitse verhevenheid heeft, voor vrouwen vlak is of een glenf heeft. Deze stijlen zijn veelal omgeven en voor omvallen gesteund door een vierkant raam van op zijn kant staande en aan 't einde door elkander hecnstekende planken, കുടകുട genoemd.

കുടകുട in Banijoemas zva. കുടകുട Rh.
കുടകുട KN. de holle tot een bakje gevormde hand-

palm met naar boven gehoude vingers; ook een tentje of stomp van bamboe of rottan met gaas overtrokken, om over iets heen te zetten, bv. over een klein kind tot afweering van muggen of vliegen. ἀνηκονητικόν een holle hand vol; ook voor de kleinste rijstmaat, S.G.

ἄντα 1. KW. zva. ἀνηκονητικόν (erg. ἀνηκονητικόν). 2. KN. verkorting van ἀνηκονητικόν even als ἀνήκον. ἀνηκονητικόν zva. ἀνηκονητικόν. 3. ἀνηκονητικόν bij het besturen v. buffels: regts! regts af! zie ἀνήκον

ἄντα KW. zva. ἀνήκον (erg. ἀνήκον).

ἀντα 1. N., zie ἀντα 2. KW. zva. ἀντα en ἀντα. 3. KN. middelen tot onderhoud; goed, goederen; gegoed, bemiddeld (erg. ἀντα); ook wat voordeel geeft en tot middel van onderhoud strekt (erg. ἀντα), en wat de man tot onderhoud aan zijn vrouw geeft (erg. ἀντα); ook geschenk. ἀντα hetz. B.T. Dj. 107; G. ἀντα zie bij ἀντα — ἀντα voordeelgevend tot middel van onderhoud; zijn vrouw de middelen tot onderhoud geven. ἀντα B.T. Dj. 40; (ook schenken, begunstigen. G.). — ἀντα zva. ἀντα middelen tot onderhoud; inkomsten, Rh.

ἀντα, ἀντα, hout, en boom (erg. ἀντα ἀντα). ἀντα brandhout, kenkenhout. ἀντα ἀντα jarig hout. Zoo noemt men hakhout dat voor brandhout gekapt wordt, en ook gekweekte vruchtboomen en hout er van (waarschijnlijk zoo genoemd in tegenstelling van den pisang-boom).

ἀντα nuttig hout of geboomte, met uitzondering van den djati-boom; meubelhout. ἀντα ἄντα hout van jonge boomen. ἀντα naam van een stinkend hout, v. d. Saprosuma arboreum Bl., dat geraspt of geschraapt tot geneesmiddel en zalf dient. ἀντα N., ἀντα K., naam van een rivierkroos, Pistia Stratiotes, L. dat op drijvende groene rosetten gelijkt; en roset tot versiering op iets. — ἀντα den vorm hebben v. ἀντα Tj. ἀντα met rosetten, Mén. ἀντα (of ἀντα) een houtworp ver, zoover als men een stuk hout kan gooijen; verder af is een geworpen stuk hout d. i. heel dicht bij, of kort ophanden. — ἀντα of ἀντα en ἀντα of ἀντα geboomte; ook ἀντα zva.

ἄντα bij de Wajangvertooning. ἀντα ἄντα stil is 't geboomte, men hoort geen geruisch; bladstil, door stilte.

ἀντα KN. vermoed, stijf of stram, van de armen (erg. ἀντα).

ἀντα zie bij ἀντα

ἀντα KW. zva. ἀντα ἀντα KN. iemand smadelijk wegzenden, verdrijven. G. — ἀντα vervolgen, jacht maken.

ἄντα KN. naam v. e. Chineesch spel dat iets van het dominospel heeft, Tj.

ἀντα; ἀντα; geen onderscheid maken; allen gelijk en op dezelfde wijze behandelen; in het wilde, bv. grijpen of wegnemen. Het wordt verklaard door ἀντα en ἀντα (een ander zie bij ἀντα).

ἀντα KW. zva. ἀντα en ἀντα KN. een geheel, niet aangesneden stuk of rol katoen, korter of langer, of meer bepaald een stuk lijnwaad, genoegzaam voor twee bédés of twee buizen (erg. ἀντα). ἀντα een streng van vijf an en dus van 25 (ἀντα) wielsomgangen. — ἀντα KW. zva. ἀντα en ἀντα KN. tot geheele stukken of rollen maken, bij 't geheele stuk verkoopen; een streng garen opwickelen; en iets in commissie te verkoopen hebben uit de tweede hand, van een andere bakoel (erg. ἀντα); zie verder op ἀντα en ἀντα.

ἀντα KN. ἀντα glimmen van veel zweet, Rh. Verg. ἀντα. ἀντα ἀντα (ook wel ἀντα G.) KN. een vererende betiteling van deffige of fatsoenlijke mannen van jaren; ook bepaald van een volbloed Chinees (in onderscheiding van ἀντα, Verg. ἀντα); vóór eigennamen en andere titels veelal bij verkorting ἀντα (erg. ἀντα). ἀντα of ἀντα Troenâ-dàngsâ. ἀντα de koopman, of koopman! ἀντα of ἀντα mijn chef. Men zegt ook bij verkorting bv. ἀντα voor ἀντα. Ook zegt men wel ἀντα (ki'nggoegat) voor ἀντα de aanklager. ἀντα de aangeklaagde.

ἀντα KN. ἀντα glimmen van veel zweet, Rh. Verg. ἀντα.

ἀντα ἀντα (ook wel ἀντα G.) KN. een vererende betiteling van deffige of fatsoenlijke mannen van jaren; ook bepaald van een volbloed Chinees (in onderscheiding van ἀντα, Verg. ἀντα); vóór eigennamen en andere titels veelal bij verkorting ἀντα (erg. ἀντα). ἀντα of ἀντα Troenâ-dàngsâ. ἀντα de koopman, of koopman! ἀντα of ἀντα mijn chef. Men zegt ook bij verkorting bv. ἀντα voor ἀντα. Ook zegt men wel ἀντα (ki'nggoegat) voor ἀντα de aanklager. ἀντα de aangeklaagde.

ἀντα zie ἀντα

ἀντα ἀντα jaloersch op iemand zijn. G. — ἀντα onmeeddoogend tegen

rigten; kw. *zva.* ἀνθηρὸν ἐσθλὸν ἐν τῷ ἄνθῳ ἐν
 ἄνθη κν. uit alle magt, *bv.* schreeuwen, van kin-
 deren. — ἀνθηρὸν zie bij ἄνθη 2. ἀνθηρὸν alles
 nemen wat voor de hand is. ἀνθηρὸν in overvloed
 alles opkopen voor een feest. — ἀνθηρὸν
 plaats waar iets in overvloed te vinden is. — ἀν-
 ἄνθηρ. in het ontelbare, in het oneindige, G.
 buitengemeen, buitengemeen veel, in overvloed,
 (Rs. Tj.).

ἄνθη κν. vast, hard *bv.* van vleesch van het lig-
 chaam, WW. *fig.* volhardend van aard, Rh. —
 ἄνθηρ. aanhoudend *bv.* woenen.

ἄνθη kw. *zva.* ἀνθηρὸν

ἄνθηρ. of ἄνθηρ. κν. een waterslak, grooter
 dan ἀνθηρ. die zich in moerassen en sawahs op-
 houdt. — ἄνθηρ. ἄνθηρ. κlierachtig of builach-
 tig huidgezwel, zooals bij buffels en paarden voor-
 komt, leggers? Rh.

ἄνθη κν. naam van een wilden boom.

ἄνθηρ. zie ἄνθηρ. ἄνθηρ. *ben. v.* regt-
 opgaande zijgevels van een ἄνθηρ. κν. *zva.* gew.
 van ἄνθηρ. gemaakt RI. *erg.* ἄνθηρ.

ἄνθη kw. *zva.* ἀνθηρὸν ἐν ἄνθηρ. — ἄνθηρ.
 ἄνθηρ. iets, zooals de vingers tot een vuist, zamen-
 trekken; van een tijger, de uitgestoken nagels zamen-
 trekken (*erg.* ἄνθηρ. ἄνθηρ. ἄνθηρ.). ἄνθηρ.
 ἄνθηρ. passief.

ἄνθηρ. of ἄνθηρ. κν. het in het water liggen, zijn
 of staan, *bv.* om te weeken, schoon te worden of
 uit te trekken. — ἄνθηρ. met het lijf in het
 water zitten, om zich te verkoelen of te baden. —
 ἄνθηρ. iets in het water doen, leggen of zetten;
bv. bamboe om ze duurzamer te maken, te weeken
 zetten; weeken door indompeling, soppen; ook met
 de voeten of handen in het water zitten. ἄνθηρ.
 ἄνθηρ. een voetbad nemen. ἄνθηρ. *pass.* — ἀν-
 ἄνθηρ. *poët.* in het water gaan zitten; in het water
 doopen. — ἄνθηρ. *mv.* van ἄνθηρ. ἐν in
 iets, *bv.* in een pot, iets in het water doen of
 zetten. — ἄνθηρ. wat in het water gelegd
 wordt. — ἀνθηρ. of ἀνθηρ. iets
 waarin men iets in het water laat liggen, *bv.* een
 waschkuij.

ἄνθηρ. zie ἀνθηρ.

ἄνθη kw. lust, liefde, begeerte, verlangen. κν. het

mannelijk zaad (*Skr.* kâma, *hetz.*, en *eign.* van
 den God der liefde, den Cupido der Indiërs. *Vrg.*
 ἄνθηρ. ἄνθηρ. ἄνθηρ. ἐν ἄνθηρ.). ἀνθηρ.
eig. van den God der liefde. ἀνθηρ. bijnaam
 van Batârâ Kalâ. ἀνθηρ. κν. naar lust,
 naar verkiezing.

ἄνθη 1. kw. *zva.* ἀνθηρ. (*Sd.* *hetz.*; *Ml.* wij, ons,
 met uitsluiting van de persoon, tot wie men spreekt.
Vrg. ἄνθηρ. ἐν ἄνθηρ.). 2. κν. een voorvoegsel in
 een aantal woorden, van dezelfde beteekenis, naar
 het schijnt, als ἀνθηρ. II.

ἄνθη κν., ἄνθηρ. κν.; beter ἄνθηρ. den mond
 spoelen, mondspoeling. — ἄνθηρ. iets in zich be-
 vatten, *eig.* van vloeistoffen, waarvan iets van
 binnen opgevuld of opgezwollen is; *fig.* iets in zich
 bevatten, omvatten; vol van iets zijn, inwendig
 iets bij zich hebben, zonder dat het zich open-
 baart; koesteren (*erg.* ἄνθηρ.); ook de rand of zoom
 van iets vullen, omzoomen. G.). ἄνθηρ. water
 in zich bevatten; waterachtig; van water zwan-
 gere wolk. ἀνθηρ. opgelopen of opgezwollen
 van bloed, wanneer het ergens onder de huid ver-
 zameld is. ἄνθηρ. een wolk door
 het licht van de zon of maan verlicht, *volg.* Rh.
 een regenwolk waar de zon door schijnt, en een
 regenboog gevormd wordt. ἄνθηρ. een zin of
 bedoeling hebben, die niet duidelijk uitgedrukt is;
 een geheime bedoeling hebben. ἄνθηρ. drieërlei
 zin hebben, drie beteekenissen in zich be-
 vatten, van een woord. ἄνθηρ. een ziekten
 onder de leden hebben. ἄνθηρ. inwendig
 bedroefd (bezorgd of be-
 drukt) zijn. ἄνθηρ. binnensmonds praten. —
 ἄνθηρ. ἄνθηρ. iemand iets tot mond-
 spoeling geven; den mond met iets spoelen. —
 ἄνθηρ. ἄνθηρ. ἄνθηρ. iets tot
 mondspoeling geven of doen dienen; iets in den
 mond doen, den mond spoelen met, L. ἀνθηρ.
 (of ἀνθηρ. Men.) wat de mondspoeling
 bevat; ook de mondspoeling.

ἄνθη κν. groote zeeschelp of hoorn, en het weekdier,
 dat er in huist. ἄνθηρ. een groote platte
 of opene schelp. ἄνθηρ. een groote digte
 schelp of slakkehoorn. ἄνθηρ. een groote
 schelp- of hoorn-slak op het gebergte, die ἀνθηρ.

naam van een plaats in Banjoemas, waar goede sterke paarden gevonden worden, Rh.

ကုဒ်ဝိဇ္ဇာတရ ခြေစွဲ

ကုဒ်ဝိဇ္ဇာတရ ခြေစွဲ

ကုဒ်ဝိဇ္ဇာတရ ခြေစွဲ

ကုဒ်ဝိဇ္ဇာတရ. toebereide, getouwde huid (vrg. ကျွမ်းကျင် and ခြေစွဲ). — ခြေစွဲ လှေ တွေ.

ကုဒ်ဝိဇ္ဇာတရ Ar. خميس, KN. naam van den vijfden dag van de week, Donderdag. Zoo ook ခြေစွဲ ကြည့် ခြေစွဲ — ခြေစွဲ ကြည့် bedelen op Donderdag avond, onder het reciteren van een gebed (ဂုဏ်ဝိ), door de sautris, zoo het heet, tot bekostiging van de olie voor de lampen in de pesantrens (vrg. ခြေစွဲ ကြည့်).

ကျွမ်းကျင် of ကျွမ်းကျင် Ar. كومس, kuevels.

ကျွမ်းကျင် Holl. commissie, onderzoek; ook = ကျွမ်းကျင် inspecteren.

ကျွမ်းကျင် Ar. het Pinksterfeest (Ar. الخمسين عيد, eig. het feest van den vijftigsten dag).

ကျွမ်းကျင် ကြည့် ခြေစွဲ

ကျွမ်းကျင် ကြည့် ခြေစွဲ

ကျွမ်းကျင် ကြည့် ခြေစွဲ

ကျွမ်းကျင် ကြည့် ခြေစွဲ

ကျွမ်းကျင် ကြည့် ခြေစွဲ

ကျွမ်းကျင် ကြည့် ခြေစွဲ

ကျွမ်းကျင် ကြည့် ခြေစွဲ

ကျွမ်းကျင် ကြည့် ခြေစွဲ

ကျွမ်းကျင် ကြည့် ခြေစွဲ

ကျွမ်းကျင် ကြည့် ခြေစွဲ

ကျွမ်းကျင် KN. naam v. e. Chinese kost, een soort soep. ကျွမ်းကျင် een scheldwoord: hoerekind!

ကျွမ်းကျင် 1. KW. zva. ကျွမ်းကျင် 2. KN. ingezouten, van eijeren. — ကျွမ်းကျင် eijeren inzouten (vrg. ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင်).

ကျွမ်းကျင် KN. klein, van het lichaam of van de kleedereu bv. door sterk zweeten; zamenklevend; het leng in meel, rijst, enz., als die kleverig zamenhangt, het tegenovergestelde van ကျွမ်းကျင် (vrg. ကျွမ်းကျင် and ကျွမ်းကျင်).

ကျွမ်းကျင် KN. de haarkronkel aan de wangen v. e. paard, Rh. (volg. WW. aan het kakebeen). — ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင်. de wangzak v. apen.

ကျွမ်းကျင် KN., ကျွမ်းကျင် KI. iets waarmee men het geheele lichaam bedekt of inwikkelt, deken, mantel; omhulsel, dek, los dek over iets (vrg. ကျွမ်းကျင် and ကျွမ်းကျင်) zich dekken met iets. — ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင်

ကျွမ်းကျင် een obj. v. e. ကျွမ်းကျင် voorzien. — ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင် tot deken of dek hebben; toegedekt; onder een dek, deken of mantel.

ကျွမ်းကျင် KN. zva. ကျွမ်းကျင် van het vleesch van een mensch; van het gemoed, beklemd, somber; (en zva. ကျွမ်းကျင် G.) ook niet spraakzaam, Rh. — ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင် afgedragen kleeren. G.

ကျွမ်းကျင် KW. wild. ကျွမ်းကျင် een wilde buffel.

ကျွမ်းကျင် KN. ကျွမ်းကျင် KD., naam van een hars van verschillende kleuren, daar krisscheden mee verlakt worden (vrg. ကျွမ်းကျင်). — ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင် verlakt, van een krisschede. ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင် rood verlakt.

ကျွမ်းကျင် 1. zie bij ကျွမ်းကျင် I. 2. KN. karbonkel, een kostelijk, denkbewdig edelgesteente, van een bijzondere luister. (Het wordt verklaard door ကျွမ်းကျင် and ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင် zva. ကျွမ်းကျင် topaas. 3. naam van een welriekend hout, waar schijulijk een soort van Aloëhout (Skr. koemāra, de aloëplant). 4. KW. zva. ကျွမ်းကျင် (Skr. kamala, lotus, waterlelie). — ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင် bij ကျွမ်းကျင် I. — ကျွမ်းကျင် als een ကျွမ်းကျင်

ကျွမ်းကျင် v. ကျွမ်းကျင် zie bij ကျွမ်းကျင်

ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင်

ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင်

ကျွမ်းကျင် KN. loopen, van veel menschen bij elkaander op een plaats.

ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင် KN. naam van een groote spinnekop, tuin- of boom-spin, zwart en geel gestreept, met een lang achterlijf, somtijds een halven vinger lang. De webdraden zijn geelachtig en vrij sterk (vrg. ကျွမ်းကျင် and ကျွမ်းကျင်), in de T.P. ook ကျွမ်းကျင် geheelen. 2. naam van een boom, waarvan de boonen bij de sambel gegeten worden. ကျွမ်းကျင် (of ကျွမ်းကျင်) ကျွမ်းကျင် een spinneweb.

ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင်

ကျွမ်းကျင် KN. naam van een wilden boom, die een trosvrucht heeft, v. kleur en grootte niet ongelijk aan onze witte druif. Van het hout worden groffe houtskolen gemaakt.

ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင် of ကျွမ်းကျင် KN. zich voordoen als iemand die veel weet of kan.

ကျွမ်းကျင် ကျွမ်းကျင် KN. ongemak hebben van een overladen maag, zooveel gegeten hebben, dat men er benauwd van is of bijna van stikt (vrg. ကျွမ်းကျင် and ကျွမ်းကျင်).

(உயிரினம்).
 கிளை சாத்திரம் *zie bij கிளை சாத்திரம்*
 கிளை சாத்திரம் *zie bij கிளை சாத்திரம்*
 கிளை சாத்திரம் *of கிளை சாத்திரம்* KN. slinken, plat of
 dun worden, *bv. van een blaas, gewel of zak; ges-*
slouken (verg. கிளை சாத்திரம் en கிளை சாத்திரம்). — கிளை
 சாத்திரம் *சாத்திரம்* iets doen slinken, enz.
 கிளை சாத்திரம் *zie கிளை சாத்திரம்*
 கிளை சாத்திரம் *zie கிளை சாத்திரம்*
 கிளை சாத்திரம் *en கிளை சாத்திரம்* *zie bij கிளை சாத்திரம்*
 கிளை சாத்திரம் KN., கிளை சாத்திரம் *in een gol-*
vende beweging drijven. — கிளை சாத்திரம் freq.
 Tj. — கிளை சாத்திரம் *of கிளை சாத்திரம்* vlottend
 op het water drijven; vloten gaan, vlot worden;
 ook stuiten, er niet in- of doorgaan, *bv. van een*
hakmes of bijl, daar men mee hakt.
 கிளை சாத்திரம் கிளை சாத்திரம் *zie கிளை சாத்திரம்*
 கிளை சாத்திரம் KN. naam van een kleine gong.
 கிளை சாத்திரம் KN. 1. naam van een aardvrucht Colo-
 casia esculenta, *soort van aardappel, die gegeten*
en verbouwd wordt (verg. கிளை சாத்திரம்). 2. een linneu
 reistasch, *bv. om sirih of geld in te doen (verg.*
கிளை சாத்திரம் 2).
 கிளை சாத்திரம் KN., கிளை சாத்திரம் *en கிளை சாத்திரம்* KD., te
 zamen, zamen bij elkander; verzameld, vereenigd,
 vergaderd; zamenleven (*verg. கிளை சாத்திரம் en கிளை சாத்திரம்*
கிளை சாத்திரம்). — கிளை சாத்திரம் கிளை சாத்திரம் zich
 verzamelen, zamen vergaderen; zich met anderen
 zamen vereenigen, zich als tot een klomp aaneen-
 hechten. — கிளை சாத்திரம் கிளை சாத்திரம்
 doen of laten verzamelen; zamen bijeenbrengen. —
 கிளை சாத்திரம் *of கிளை சாத்திரம் en கிளை சாத்திரம்*
கிளை சாத்திரம் of கிளை சாத்திரம் met een ander of met
 elkander zamen zijn; omgaan, *met anderen; ver-*
zameling, zamenloop, van menschen; troep. —
கிளை சாத்திரம் கிளை சாத்திரம் verzamelplaats,
 vergadering; in een vergadering bijéén zij; troep,
 hoop, bende, *van menschen.*
 கிளை சாத்திரம் KN. kuit, kuiten (*verg. கிளை சாத்திரம்*).
 கிளை சாத்திரம் KN. 1. *zie கிளை சாத்திரம் 2.*
 een zak van *கிளை சாத்திரம்* daar men rijst, katjang of
 aardappels in doet (*verg. கிளை சாத்திரம் 2).* volg.
 Rh. ook koperen duiten, *van daar கிளை சாத்திரம்* een zak
 koper, *gew. f 25.*
 கிளை சாத்திரம் KN. kabbeling, *van water, கிளை சாத்திரம்*

கிளை சாத்திரம் kabbelen.
 கிளை சாத்திரம் KN. goed in elkaar, goed zamenhaugend,
 vast, massief, ongeschoudeu. Rh.
 கிளை சாத்திரம் KN. 1. ook கிளை சாத்திரம் *klanknab. van een*
slag op een houten voorwerp; fig. bedrog, oplit-
terij. — கிளை சாத்திரம் overal geklop, Tj. —
கிளை சாத்திரம் iem. slaan; fig. iem. bedrieggen, oplitgen.
 2. het in de zon gedroogd worden; *nm. van een*
lekkernij. — கிளை சாத்திரம் hard in de zon drooggen;
கிளை சாத்திரம் bereiden.
 கிளை சாத்திரம் KN. het slaan of kloppen *van geweven ka-*
toen op een dikke plank, vóórdat het gebatikt
wordt, en van de schors van de gloegoe, om er pa-
pier (கிளை சாத்திரம்) van te maken; ook naam van een
soort van gamelan van hout, in Bagjelen bij de
danseressen in gebruik. — கிளை சாத்திரம் een
 breede dikke plank, waarop katoen geklopt en Ja-
 vaansch papier bereid wordt. *zie bij கிளை சாத்திரம் 1.*
 கிளை சாத்திரம் *en கிளை சாத்திரம்* KN. kabbelen,
 van water of andere vloeistoffen; een plaats van
 iets waar veel water staat of *கிளை சாத்திரம்* waarin te
 veel sous is. ook கிளை சாத்திரம் onvervuld, vacant;
bv. van een demangschap; wat liggen blijft, waar
niet meer aan gewerkt wordt, van een werk. In
deze laatste bet. volg. Rh. eig. கிளை சாத்திரம் *zie*
கிளை சாத்திரம் en verg. கிளை சாத்திரம்
 கிளை சாத்திரம் volg. Rh. het instrument onder *கிளை சாத்திரம்*
 opgegeven (*komt o. a. voor in Tj.*).
 கிளை சாத்திரம் KN. naam van een muziekinstrument bij de
 mônggang (*en கிளை சாத்திரம்* Rh.) dat op een
 bonang gelijkt. — கிளை சாத்திரம் met een kemp-
 joeng accompaneren; *fig. twistenden of ontevreden-*
enen aanzetten, door ziju instemming te kennen
te geven. WW.
 கிளை சாத்திரம் KN. een omheind erf van wouingen; een wijk;
 en bijzonder fatsoen van gebouwen, namelijk met
 regtopgaande gevels (*verg. கிளை சாத்திரம்*). கிளை சாத்திரம்
 கிளை சாத்திரம் een huis of gebouw van dat fatsoen, ook
 een huis van geringen in een wijk, *in onderschei-*
ding van de huizen van de hoofden, die meer af-
gezonderd staan. கிளை சாத்திரம் kampoeng-kof-
 fie, koffie in de kampoengs gekweekt, anders pagër-
 koffie genoemd. — கிளை சாத்திரம் *of கிளை சாத்திரம்*
கிளை சாத்திரம் de kampoengs of wijken van een plaats.
 கிளை சாத்திரம் KN. de onderbuik, *van een mensch (verg. கிளை சாத்திரம்)*

ආහාරයකට *ආහාරයකට*.)
 කිහිපය KN. de zijle boven de heup (*erg. වැනිපය*);
 ook een (*volg. Rh. holte gevormd door een*) voor-
 uitstekende punt of uithoek, *bv. van een klip of rots.*
 කිහිපය KN. ingevallen wangen hebben door tande-
 loosheid; tandeloos (*erg. කිහිපයට්ටු* en *හතර*
හපය).
 කිහිපය KN. de raud van een batiksel, *zie කිහිපය*
 කිහිපය Holl. komedie.
 කිහිපය කිහිපය *zie කිහිපය*
 කිහිපය KN. karbouweblad, *naam van een plant,*
 Urtica stimulaus, *die een brandende jeuking ver-*
oorzaakt. විගමන scheldwoord, P.J., Wangs.:
කිහිපය = කිහිපය — කිහිපය gelijk
 een karbouweblad; *een beest met karbouweblad*
prikkelen; een buffel, die tot vechten met een
tijger aangeprikkeld moet worden, met water, daar
 karbouwebladen in afgetrokken zijn, begieten.
 කිහිපය *zie කිහිපය*
 කිහිපය Port. *camisa*, hemd; *ook wel voor හෙ*
සය tafel. කිහිපය *een hemd of een overhemd.*
 කිහිපය KN. *gew. ben. v. d. කිහිප (Tj.) Rh.*
 කිහිපය of කිහිපය *zie bij කිහිපය*
 කිහිපය of කිහිපය *zie bij කිහිපය*
 කිහිපය *zie bij කිහිපය*
 කිහිපය *zie bij කිහිපය*
 කිහිපය *zie bij කිහිපය*
 කිහිපය *zie bij කිහිපය*
 කිහිපය of කිහිපය KN. *nm. v. e. boezen geest.*
 කිහිපය of කිහිපය KW. *zva. කිහිපය*
 කිහිපය KN. *benaming van een gamelan, die alleen be-*
staat uit de rēbab, gēndér, kētoek, kēnong en gong,
terwijl de krōmōng en saron weggelaten worden, Rh.
 කිහිපය *zie bij කිහිපය*
 කිහිපය (G.) of කිහිපය *zie bij කිහිපය*
 කිහිපය *zie bij කිහිපය G.*
 කිහිපය KW. *zva. කිහිපය*
 කිහිපය *zie කිහිපය*
 කිහිපය I. N. *zie bij කිහිපය 2. KN. in menigte uit een*
gat komen vliegen en zich verspreiden, zoals van
bijen; uit elkander stuiven; naar alle kanten de
vlugt nemen.

කිහිපය KW. *zva. කිහිපය* KN. flauw; flauw, laf, *van een*
kost; flauw, wat geen belang inboezemt; met flauw-
heid, koeleheid en onverschilligheid; niet met lust;
flauwtjes, met traagheid; flauw worden van iets,
bv. van het aanhooren van een laf verhaal, of van
alles wat iemand begint te vervelen (erg. කිහිපය
en කිහිපය). කිහිපය *praatzuchtig; ook snoepachtig.*
 කිහිපය *min of meer onverschilligheid gevoe-*
len; met min of meer tegezin iets doen. — කිහිපය
iets beu zijn, van iets met tegezin zich afkeeren.
 කිහිපය KN. *een kleine කිහිපය කිහිපය*
 කිහිපය *als kikkers in een කිහිපය, nl. zoo digt opgestapeld,*
 (A.S.) Rh.
 කිහිපය KN. *een kleine කිහිපය* *een luijerman; en een*
cilindervormige vischkorf, die de visschers met kruis-
net op den rug gebonden hebben. J.R. zie කිහිපය
 කිහිපය KW. *zva. කිහිපය of කිහිපය*
 කිහිපය KN. *gelijk van grootte en gedaante; twee dingen*
van dezelfde soort (en de kaken van een beest, G.);
ook eign. van een Boetā (Skr. koemba, een pot;
een knobbel boven aan het voorhoofd van een olifant;
een eign. van den neef van Rdwana, als Raksjasa
beschouwd). — කිහිපය twee dingen van dezelf-
 de soort tegen elkander stooten, of twee gelijke per-
 sonen tegen elkander laten kampen. G.R. *volg Rh.*
 de twee hoofden *van zijn tegenpartij* tegen elkaar
 bousen, *zoals Wrēkodārā doet, als hij door twee*
boetā's wordt aangevallen. කිහිපය *ign. v. d.*
jongeren broeder van Rawānā (Skr. Koemba-
karna) කිහිපය *ign. van Dronā in zijn*
jeugd (Skr. Koembajoni, één van de namen
van Drōna. PK.). කිහිපය *ign. v. e. zoon van*
Koembā-kārnā (Skr. Koemba). Ook zijn කිහිපය
කිහිපය of කිහිපය *en කිහිපය of කිහිපය*
නම *namen van twee stukken geschut op de aloem-*
aloen te Soerakarta (Skr. Nikoemba, ign. v. e.
zoon v. Koembākarna, broeder v. Koemba. PK.).
 කිහිපය KN. *ontkennen, loochnen, bedekt of geheim*
houden, het tegenovergestelde van කිහිපය (volg. Rh.
niet de volle waarheid zeggen, iets verzwijgen.
 B.B.); *erg. කිහිපය. — කිහිපය* *iets ontkennen,*
loochnen, verborgen houden (ook zva. කිහිපය
van කිහිපය).
 කිහිපය KW. *zva. කිහිපය* KN. *nm. v. e. lekkernij*
v. katjang met suiker.

van tor. ကံ့ကတၢ်တံ့ကတၢ် *een bijzonder luid-
ruchtige wijze van gamèlanspel, gew. bij aankomst
of vertrek der genoodigden gespeeld, Rh.* ဝဲကတၢ်
ဝဲကတၢ် *nam. v. fatsoenen van krisissen.* ဝဲကတၢ်
ben. van zeker int. lijnwaad. ကံ့ကတၢ်တံ့ကတၢ် *het-
zelfde in Banjoe-mas.* ကျတၢ်ကတၢ်ကတၢ် *naam
van een van de zangwijzen, die ténghahan genoemd
worden.* ကျတၢ်ကတၢ်ကတၢ် *naam van een Ka-
wische zangwijze.* ကံ့ကတၢ်တံ့ကတၢ် *naam van een
rivierisch.* ကံ့ကတၢ်တံ့ကတၢ် *een bijzonder fatsoen
van een halssierraad, dat door kinderen gedragen
wordt.* — ကံ့ကတၢ် ကန. als een buffel, buffelacht-
tig; ongevoelig als een buffel. — ကံ့ကတၢ်ကတၢ်
N., ကျတၢ်ကတၢ်ကတၢ်, wat op een buffel gelijkt,
iets in de vorm van een buffel gemaakt; een spaar-
pot in die vorm; tot een buffel gebruikt worden,
als men op handen en voeten kruipt en een kind
op zijn rug laat rijden.

ကျတၢ် ကန. *zva. ကံ့ကတၢ်*
ကျတၢ်ကတၢ်ကတၢ်; ကံ့ကတၢ်ကတၢ်, ကံ့ကတၢ်ကတၢ်ကတၢ်, alles, alle.
allen; ook wel van twee voor beide; geheel (vrg.
ကျတၢ်ကတၢ် en ကျတၢ်). ကျတၢ်ကတၢ်ကျတၢ်ကတၢ် ကံ့ကတၢ်
ကျတၢ်ကတၢ် in alles, wat het ook wezen mag. ကံ့ကတၢ်
ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် zijn heele lichaam. ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျ
ကျတၢ် alle tien. ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် in 't
huis is alles rook, alles vol rook. ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျ
ကျတၢ် alles (of allen) te zamen, geza-
mentlijk; in 't geheel. — ကျတၢ်ကျတၢ် ကံ့ကတၢ်ကျ
alles verrigten; in alle kundigheden thuis zijn; van
alle geregten eten. ကျတၢ်ကျတၢ် of ကျတၢ်ကျတၢ် in
zamenst. verk. ကျတၢ်ကျတၢ် ကန. een titel v. e. hoofd,
die andere hoofden onder zich heeft; bv. ကံ့ကတၢ်
ကျတၢ်ကျတၢ် en ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် van zulk een hoofd,
die reeds den titel van ကံ့ကတၢ် of ကျတၢ်ကျတၢ် heeft.
ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်
of ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် *naam van het hoofd van alle
prinsen en leden van het vorstelijk huis uit vrouwen
van den tweeden rang.* — ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် *zva.
ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် — ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်
of ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် ကန. het gebied van den Pangeran-ngabèi.*
ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် ကန., ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် *poët., hof of tuin
achter een huis; Ml. tuin, plantage.* ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်
ကျတၢ်ကျတၢ် *wilde hof, een niet aangelegd gedeelte van
de ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် ook een ongeregelde koffieplantage,*

die zonder dadap-boomen, en niet met geregelde
afstanden van den eenen boom tot den anderen,
in bosschen of zoogenaamde woeste gronden wordt
aangelegd. — ကံ့ကတၢ်ကျတၢ် *zich in den hof bevin-
den, WW. (welligt gezegd van de vrouw die zich
daar wegens ongenoegen bevindt; zie het caus.)
een ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် *aanleggen.* ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်
zich gedurig in den hof ophouden; ook een tuin
in verschillende perken afdeelen. ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျ
ကျတၢ်ကျတၢ် *met ronde perken aangelegd.* — ကံ့ကတၢ်
ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် *of ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်* een vrouw (*we-
gens ongenoegen*) buiten het huis in den hof af-
zonderlijk laten wonen. — ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် *moestuin
bij een huis, al is het juist niet achter het huis.*
— ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် *tuingrond achter huis, en
zva. ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်**

ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် *zie ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်*
ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် *zie ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်*
ကျတၢ်ကျတၢ် ကန. 1. *zie ကံ့ကတၢ် 2. ကံ့ကတၢ် of ကံ့ကတၢ် (Ar.
chabar), zva. ကံ့ကတၢ်* wat men verueemt door
het zeggen van de menschen of door meêdeeling;
tijding, nieuws, berigt, gerucht; het gerucht zegt,
dat... — ကံ့ကတၢ်ကျတၢ် *zva. ကံ့ကတၢ်* — ကံ့ကတၢ်
ကျတၢ်ကျတၢ် *ook wel ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် en ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်*
berigt, tijding; rapport, rapporten.
ကျတၢ်ကျတၢ် 1: *Ar. كبير, groot, aanzienlijk. 2. Ar. عابر,*
voorbijgaande. ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် *de voorbijgaande (tegen-
woordige) wereld, in tegenoverstelling van ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်*
ကျတၢ်ကျတၢ် *de blijvende wereld, de eeuwigheid.*
ကျတၢ်ကျတၢ် *zie bij ကံ့ကတၢ်*
ကျတၢ်ကျတၢ် ကန. *naam v. e. gènding, WW.*
ကျတၢ်ကျတၢ် ကန. *twee stuks rottingmat; en een stuk lijnwaad,
genoegzaam voor twee bēbeds of sarongs (eig. hetz.
als ကံ့ကတၢ် en vrg. ကံ့ကတၢ်). Zóo ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်*
ကျတၢ် *en ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ် — ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်* *zva.
ကျတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်* *ook van een vel leer.*
ကျတၢ်ကျတၢ် ကန. *omgeroerd (vrg. ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်).* — ကံ့ကတၢ် *iets
omroeren, zoodat het onderste boven en het boven-
ste onder komt, ook door scheppen en weêr uitgie-
ten. ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်* *door elkander geroerd. — ကံ့*
ကျတၢ်ကျတၢ် *omgeroerd, fig. ruchtbaar.*
ကျတၢ်ကျတၢ် *Ar. kibr, ကန. groot zelfvertrouwen, hoog-
moedig en vermetel vertrouwen op zich zelf; groot
zelfvertrouwen hebben (vrg. ကံ့ကတၢ်ကျတၢ်ကျတၢ်).*
ကျတၢ်ကျတၢ် ကံ့ကတၢ် *of ကံ့ကတၢ်ကျတၢ် Ar. كبرى, koebra*

het *vr. van* أكبر, grooter, grootst. κρησθη^ο een boete, die wegens een moord, waarvan de dader onbekend is, aan de bevolking van de désa, waar de moord gepleegd is, wordt opgelegd. κρησθη^ο TP. *volg.* Rh. v. e. zaak spaak loopen. κρησθη^ο de groote opstanding, *in tegenstelling van de kleine* (صفرى), waarmee de zondloed bedoeld wordt.

κρησθη^ο Ar. قبر KN. μακη τωσθη^ο KI., graf (*org.* κρησθη^ο κρησθη^ο εν εσθη^ο κρησθη^ο). — κρησθη^ο iemand begraven. — κρησθη^ο of μακησθη^ο KN., μακη τωσθη^ο KI., grafstede, begraafplaats

κρησθη^ο KN. wat iemand of iets zich toont of vertoont te wezen. — κρησθη^ο iemand iets vertoonen, ten toon spreiden, uitkramen. — κρησθη^ο iets vertoonen, ten toon spreiden, uitkramen. — κρησθη^ο zwa. κρησθη^ο een staalte of proef van kracht, K. 8, 11.

κρησθη^ο zie bij κρη

κρησθη^ο zie κρη

κρησθη^ο zie κρησθη

κρησθη^ο KN. tijd hebben tot iets, iemand gelegen komen (*org.* κρησθη^ο). — κρησθη^ο tot iets de tijd nemen. G. tijd geven voor (Men). — κρησθη^ο κρησθη^ο maken dat men tijd voor iets heeft, tijd voor iets vinden.

κρησθη^ο of κρησθη^ο ook wel κρησθη^ο KN., κρησθη^ο κρησθη^ο κρησθη^ο K., gesneden, gelubd, ontmand. κρησθη^ο een ruïn. κρησθη^ο een os. κρησθη^ο een hamel. κρησθη^ο (of κρησθη^ο) kapoen. — κρησθη^ο κρησθη^ο lubben, ontmannen.

κρησθη^ο zie κρησθη

κρησθη^ο of κρησθη^ο ook wel κρησθη^ο KN. vol, gevuld; vol zijn (*org.* κρησθη^ο εν κρησθη^ο De grondv. is κρησθη^ο of κρησθη^ο *Vrg.* ook κρησθη^ο). κρησθη^ο of κρησθη^ο met de vlerken slaan zooals een haan die wil kraaijen. — κρησθη^ο of κρησθη^ο iets vullen, vol maken, opvullen, opproppen; een ruimte geheel vervullen, ook van een geluid, zoodat het overal gehoord wordt. — κρησθη^ο of κρησθη^ο het geklok of borrelend geluid van een onder water gehoudene kruiκ, kan of flesch, als die vol loopt. — κρησθη^ο of κρησθη^ο iets zoo vol laten loopen. — κρησθη^ο of κρησθη^ο zie boven.

κρησθη^ο zie κρησθη

κρησθη^ο KN. 1. de long, longen, *van een geslagt beest* (*org.* κρησθη^ο). 2. een soort houten hamer om de κρησθη^ο bij een weddingschap stuk te slaan. κρησθη^ο zachtjes met de vlakke hand kloppen, meestal op een zacht lichaam, zooals de buik. — κρησθη^ο op iets zachtjes met de vlakke hand kloppen. — κρησθη^ο mv. (Een ander zie bij κρησθη^ο).

κρησθη^ο zie bij κρησθη

κρησθη^ο KN. vierkant, WW. *volg.* Rh. eng, nauw, *bv. v. e. saroeng.*

κρησθη^ο zie bij κρησθη

κρησθη^ο KN. in het water gestoken, *van een hand of voet enfig. ook wel van een neerhangenden tak* (*org.* κρησθη^ο of κρησθη^ο). — κρησθη^ο of κρησθη^ο met de handen of voeten in het water plassen. — κρησθη^ο een kom van glas of metaal, daar men de vingers of handen in afspoelt, vingerkom.

κρησθη^ο κρησθη^ο of κρησθη^ο Ar. كعبة, naam van den tempel te Mekka. κρησθη^ο of κρησθη^ο de tempel van God.

κρησθη^ο zie bij κρησθη

κρησθη^ο KN., κρησθη^ο en κρησθη^ο KN., vlug, gauw, gezwind, spoedig. κρησθη^ο wat gauw, (voorbarig. G.) — κρησθη^ο KN. iets, zooals een schotel, afwisschen, afvegen; met een dock; (ook iets wegrukken. *ο* zwa. κρησθη^ο G.). — κρησθη^ο KN., iemand haasten; bespoedigen; maken, dat iets vlug gedaan wordt. — κρησθη^ο vlug, op een vluγge wijze of met spoed, gedaan.

κρησθη^ο KN. geklap van de vleugels, het uitslaan van de vleugels of het met de vleugels klappen, *van een vogel.* κρησθη^ο of κρησθη^ο aanhoudend met de vleugels klappen, klapwieken. — κρησθη^ο iets, zooals een doek, schuddende uitslaan. κρησθη^ο met iets als met de vleugels, klappen. — κρησθη^ο of κρησθη^ο van een jongen vogel, zoo oud zijn dat hij begint te klapwieken of te fladderen. — κρησθη^ο gefladder, zooals van een vleermuis, een vaandel, kleed of zeil, daar de wind achter komt. — κρησθη^ο door gefladder of geflabber gedruisch

කිහිපුනුකුරු — විහිපුනුකුරු *slaan met iets slaps, buigzaam.* — කිහිපුනුකුරු *mv.*
 කිහිපුනුකුරු *Pers.* قباي, KN. kabaaï.
 කිහිපුනුකුරු *zie bij කුහුකුරු*
 කිහිපුනුකුරු *zie bij කුහුකුරු*
 කිහිපුනුකුරු *KN. zva.* කිහිපුනුකුරු
 කිහිපුනුකුරු *zie කිහිපුනුකුරු*
 කිහිපුනුකුරු *zie bij කිහිපුනුකුරු*
 කිහිපුනුකුරු *zie bij කුහුකුරු*
 කිහිපුනුකුරු *1. N. zie bij කිහිපුනුකුරු 2. KN. gordijn, behangsel om een ledikant; slaapsteê met gordijnen; ook een soort van pranzetel van wit katoen in de Soerambi, waar de Vorst op zijn dampar zit, op garêbbêy in de maand Moeloed van het jaar Dal. ටනුකුරු het vorstelijk staatsiebed, dat slechts weinige dagen na het huwelijk gebruikt wordt. — කිහිපුනුකුරු ledikant met behangsel; het staatsiebed achter in een Javaansch huis, vlak tegenover den ingang (verg. කිහිපුනුකුරු 1. bij කුහුකුරු).*
 කිහිපුනුකුරු *zva.* කිහිපුනුකුරු
 කිහිපුනුකුරු *KN. honderdduizendtal (Skr. kôti, tien milioen) කිහිපුනුකුරු ook voor onuitsprekelijk, bv. ටනුකුරු කුහුකුරු — කිහිපුනුකුරු of කිහිපුනුකුරු honderdduizenden, bij honderdduizenden; ontelbaar, een ontelbare menigte.*
 කිහිපුනුකුරු *KN. een hoofddeksel, een muts, die door ascelen in den ouden tijd gedragen wierd, ongeveer zva. කිහිපුනුකුරු*
 කිහිපුනුකුරු *N., කිහිපුනුකුරු K., vesting, burgt, kasteel; steenen ringmuur, vest of burgwal rondom een stad of kampoeng; regentswoning, hofzetel van een regent (Skr. ko et a. Verg. කිහිපුනුකුරු). කිහිපුනුකුරු කිහිපුනුකුරු zijn burgt of hofzetel hebben. — කුහුකුරු gelijk een burgt. ටනුකුරු zich in zijn eigen huis verschansen, halstarrig weigeren zich over te geven of aan het opontbod van de overheid te voldoen, van een weerspannige. — කුහුකුරු කිහිපුනුකුරු ergens zijn hofzetel vestigen of houden; zich tegen iets verzetten.*
 කිහිපුනුකුරු *KN. zie කුහුකුරු*
 කිහිපුනුකුරු *zie කුහුකුරු*
 කිහිපුනුකුරු *of කිහිපුනුකුරු KN. vuil, morsig, slordig (verg. කුහුකුරු කුහුකුරු කුහුකුරු en කුහුකුරු).*
 කිහිපුනුකුරු *1. KN. bemorst; zich met iets bemorsen of*

bezoedelen (verg. කුහුකුරු කිහිපුනුකුරු en කුහුකුරු).
 කිහිපුනුකුරු *geld dat na de bevalling betaald wordt aan de vroedvrouw, of aan den huisbaas, als eene vrouw ergens logerende daar bevallen is. 2. KN. zva. කුහුකුරු of hetz. als කුහුකුරු.*
 කිහිපුනුකුරු *KN. zva.* කුහුකුරු *(of misschien hetz. als කුහුකුරු).* — කුහුකුරු *KN. zva.* කුහුකුරු *KN. onbeschaamd; zich onbeschaamd gedragen. කුහුකුරු of කුහුකුරු een schaamteloos, gemeen, mensch.*
 කුහුකුරු *සහකුරු volg. WW. zva. කුහුකුරු කුහුකුරු*
 කුහුකුරු *KN. hebzuchtig, begeerig, inhalig, geldgierig, schraapzuchtig; hebzucht, geldgierigheid, schraapzucht (verg. කුහුකුරු).*
 කුහුකුරු *zie bij කුහුකුරු*
 කුහුකුරු *KN. — කුහුකුරු als een draad neerhangen.*
 කුහුකුරු *zie කුහුකුරු*
 කුහුකුරු *KN. huiverig, bevreesd, (verg. කුහුකුරු කුහුකුරු en කුහුකුරු).*
 කුහුකුරු *KN. het gekor van een gemak, als die baug is voor haar tegenpartij; zulk een gekor maken; bevreesd zijn (verg. කුහුකුරු).*
 කුහුකුරු *KN. slijmerig en geleïchtig, zooals pas uitgelopen gom; zich als slijm vertoouen.*
 කුහුකුරු *KN. te kort komen; ten achteren zijn met een werk, of werkzaamheden; achterstallig in het opbrengen van pacht. — කුහුකුරු ten achteren blijven, achterstallig blijven. — කුහුකුරු met iets ten achteren blijven; iets uitstellen.*
 කුහුකුරු *KN. met veel moeite te worstelen hebben; met moeite zich staande houden.*
 කුහුකුරු *I. KN. naam van een groene duif. 2. N. zva. කුහුකුරු en කුහුකුරු in den zin van met, daarbij; verg. කුහුකුරු ook met bevreemding waarom? hoe zoo? zva. කුහුකුරු dikwijls te vertalen met: dat! — කුහුකුරු KN. of N. zva. කුහුකුරු ook vertrouwelijk omgaan met: ook in de spreektaal zva. කුහුකුරු කුහුකුරු tot vertrouwd gezel genomen, met wien men vertrouwelijk omgaat, intiem. — කුහුකුරු TP. zva. කුහුකුරු verg. කුහුකුරු (in W.P. කුහුකුරු) — කුහුකුරු als gamêl dienen.*
 කුහුකුරු *KN. scheut of jonge loot, die uit den stam van bamboe- of suikerriet uitschiet; uitschieten; ook kardoes of schuïue klos tot steun van een*

၍). — ချဉ်းချဉ်းစေ့စေ့ het smelten, smeltsel. — ချဉ်းချဉ်းစေ့စေ့ wat dient om in te smelten; smeltoven; koperen kopje om amfioen in te koken.

ကုမ္ပဏီ ကဝ. ချဉ်းချဉ်း (Skr. *katoeka*, scherp van smaak, *zoals mosterd*).

ကုမ္ပဏီ ကန. 1. *naam van de bloem der Salak*, Wangs.: ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ = ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ 2. *ongev. zwa. ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* door een beweging te kennen geven, dat men een of ander doen wil. — ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *van een kip* die zit te broeijen en in het nest krabbelt; *fig.* aanhoudend op dezelfde plaats blijven en iets verrigten, iets knutselen, Rh. *aan iets ijverig zonder ophouden werken; gezet en driftig doorwerken.* — ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *driftig, te vurig; met overmatige blijdschap te werk gaan.* JR.

ကုမ္ပဏီ ကန. gekoer van een doffer (*erg. ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ*).

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. — ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *enz.* onder het loopen met de voeten maaijen, Rh.

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ = ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. *interjectie voor het klimmen in een boom en derg.*, Rh. — ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *zwa. ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* *enz.*; met moeite voortgaan of naar iets streven.

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. — ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *enz.*, K. *zie ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကဝ. *zwa. ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* *ဂုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* *zie ဂုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. *het taaie zoogenaamde haar of geelhaar in vleesch, zooals koevleesch; ook ဂုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* *genoomd.*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. *het bewegen, verroeren v. d. handen.* — ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *de handen bewegen, verroeren.*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *overal met de handen aankomen*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. *de draaijende beweging van de armen en de pols bij het tandakken (Tj.); herb. of ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* *die beweging maken.*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန.; ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *iets met den vinger naar zich toe schuiven of halen.*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. *meest herb. omslagtig en daardoor onduidelijk praten,* Rh.

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *gebrekkig spreken, handelen,* Rh.

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. — ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *een gebrekkigen, onvolkomen telgang hebben v. e. paard,* Rh.

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. *ben. v. e. muziekinstrument dat met de kénong overeenkomt, maar gehangen wordt, even als de gong gebruikelijk bij de mônggang.* — ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *daarop spelen; een ander zie ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *aanhoudend met de handen grijpen of toetasten.*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ (*volg.* Rh. *beter ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ*) *cirkelvorm, kring, dien iets vormt.* — ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *een kring vormen.*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *ook wel ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* ကန. *rustbank of rustbed, gew. met zitting van gevlochten rottling (Tamil k at til, Teloegoe k at il. PK. Erg. ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ).*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. *stomp, bot; fig. van iemands bevattling; botterik. ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* *stomp, onbevattelijk van begrip.* — ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *stomp maken.*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. 1. *vet, vuil; smerig, van iems. lijf of kleeren;* 2. (*volg.* Rh. *ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ*) *een lichtbruine vloestof uit djarakolie, loog en fijn gematen djirak, waarin garen, katoen of zijde gedoopt en met de handen doorgewerkt worden, om ze later met ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ rood te verwen.* — ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *een kleed vuil maken; verslaafd zijn.* — ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *goedereu, die rood geverfd zullen worden, vooraf in de ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ of beter ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* *zetten en kueden.* — ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *obj. den., en de vloestof zelf,* Rh.

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. *gebrekkig in de uitspraak; niet vloeiend of onwelluidend, van woorden of stijl. Erg. ဂုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* *stijf, niet handig bij het bespelen v. muziekinstrumenten,* Rh. *bij het pareren,* Men.

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကဝ. *zwa. ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* (*een zeer verdachte verklaring; Skr. koetila, krom, slinksch, valsch. PK.*) *volg.* Rh. *zwa. ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ of ဂုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကဝ. *zwa. ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* *in het spr. ဂုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* *en ဂုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* *ဂုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* *ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ (Tj.) ကန. *naam van een kleinen vogel met zwarten kop en grouwe veeren.*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ of ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန. *naam van een boom en van de zwarte eetbare vrucht daarvan.*

ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ ကန.; ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *zich geheel in de verte vertoonen. Zoo ook ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ* — ကုမ္ပဏီကုမ္ပဏီ *overal geheel in de verte te zien zijn.*

woonhuis van den Chineschen hoofdpachter. — ဟို
ကရားစာ *zoo heeten in Rëmbang* de sawah's
in gemeen bezit, E.R. — ဝှိယဝှိ ခု ဝှိ ဝှိ
aan een vereeniging of genootschap behoort.

ဝှိယဝှိ *zie bij ဝှိယဝှိ*

ဝှိယဝှိ *zva. ကရားစာ (in de Katoerangyan) in de*
uitdr. ဝှိယဝှိ

ဝှိယဝှိ *zie bij ဝှိယဝှိ*

ဝှိယဝှိ *of ဟိုကရားစာ KN. niet vrij hangen; slepen,*
van een kleed; den grond raken; ook ဟိုကရားစာ
W. II, 66, 8.

ဝှိယဝှိ *of ဟိုကရားစာ KN. verdraaid, verzwikt,*
verstuikt; fig. bedorven, verbroddeld; waarschijnlijk
zamentrekking van ဟိုကရားစာ Vrg. ဟိုကရားစာ
bij ဝှိယဝှိ.

ဝှိယဝှိ *KN. slinken, geslonken, van een gezwel of*
swelling, zva. ဟိုကရားစာ of ဟိုကရားစာ J.R.

ဝှိယဝှိ *KN. heen en weer roering met een lepel,*
van iets dat in een pan gebraden of gebrand wordt,
zoovals koffi-boonen. — ဟိုကရားစာ iets zóo heen en
weér roeren; en een mes of zoo iets, door het op
een hard voorwerp heen en weér te strijken en om
en om te draaijen, aanzetten (vrg. ဟိုကရားစာ).
— ဟိုကရားစာ *een aanzetsteentje.*

ဝှိယဝှိ *zie ဝှိယဝှိ*

ဝှိယဝှိ *zie bij ဟိုကရားစာ*

ဝှိယဝှိ *KN. bekend, bekend zijn met, te huis zijn.*

ဝှိယဝှိ *zie bij ဟိုကရားစာ*

ဝှိယဝှိ *zie bij ဝှိ*

ဝှိယဝှိ *zva. ဟိုကရားစာ*

ဝှိယဝှိ *KN. stuiten, staan blijven, steken blijven;*
fig. geen gevolg hebben; en het gevoel van een ver-
hinderung of teleurstelling ondervinden (vrg. ဟိုကရားစာ
တို့ ဝှိယဝှိ).

ဝှိယဝှိ *zie bij ဟိုကရားစာ*

ဝှိယဝှိ *zva. ဟိုကရားစာ*

ဝှိယဝှိ *zie ဟိုကရားစာ*

ဝှိယဝှိ *zie bij ဟိုကရားစာ*

ဝှိယဝှိ *of ဟိုကရားစာ KN. kunnen, in staat zijn; ook*
het kan wel, passabel (vrg. ဟိုကရားစာ en ဟိုကရားစာ
bij ဟိုကရားစာ).

ဝှိယဝှိ *zie bij ဝှိ*

ဝှိယဝှိ *zie bij ဟိုကရားစာ*

ဝှိယဝှိ *zie bij ဝှိ*

ဝှိယဝှိ 1. *verkorting van ဝှိယဝှိ* 2. *verk. van ဟိုကရားစာ*
3. *verk. van ဝှိယဝှိ* 4. *ဝှိယဝှိ, ဝှိယဝှိ, in poë-*
zie en deftig proza ဟိုကရားစာ voorvoegsel tot cor-
ming van de derde persoon van het subj. passief
en van de qualitatieve Voluntatief (zie de Gramm.).
ဝှိ *(of ဟိုကရားစာ) ဝှိယဝှိ* *door hem gepacht worden.*
ဝှိ *(of ဟိုကရားစာ) ဝှိယဝှိ* *wees behoedzaam!*

ဝှိယဝှိ *zva. ဟိုကရားစာ G. KN. verk. van ဝှိယဝှိ in*
ဟိုကရားစာ (zie bij ဝှိယဝှိ) en in ဟိုကရားစာ poët. voor ဝှိယဝှိ
ဟိုကရားစာ in het spreekwoordelijk gezegd ဝှိယဝှိ (of ဝှိ
ဝှိယဝှိ) ဟိုကရားစာ voor weér ingeslikt (teruggenomen)
worden van iets, dat iemand eenmaal gezegd of ge-
loofd heeft; even als het spr. ဝှိယဝှိ ဟိုကရားစာ

ဝှိယဝှိ I. *KN. zva. ဟိုကရားစာ of ဝှိယဝှိ ဟိုကရားစာ*
ဟိုကရားစာ — ဟိုကရားစာ en ဝှိယဝှိ ဟိုကရားစာ
ဟိုကရားစာ en ဟိုကရားစာ — ဟိုကရားစာ
ဟိုကရားစာ en ဟိုကရားစာ *en aan het werk,*
aan het maken, bezig zijn. — ဟိုကရားစာ
ဟိုကရားစာ ဝှိယဝှိ, iets, zoovals kleeren, te ma-
ken geven aan iemand, of laten maken bij iemand.

II. *KN. zva. ဟိုကရားစာ en ဟိုကရားစာ — ဟိုကရားစာ*
KN., ဟိုကရားစာ MD. of KD., wegens, van wegen;
wat betreft; door, in betrekking tot, te vertalen
met "van" ဟိုကရားစာ kind van, Meu. ဟိုကရားစာ
ဟိုကရားစာ Rs. ဝှိယဝှိ ဝှိယဝှိ
ဟိုကရားစာ wegens. ဟိုကရားစာ, ဟိုကရားစာ
ook wel ဟိုကရားစာ, weswegens? dewijl,
want (vrg. ဟိုကရားစာ of ဟိုကရားစာ)
ဟိုကရားစာ en ဟိုကရားစာ redeggevend: dewijl, want;
na woorden die een bevreemding of verwondering
te kennen geven: dat! ဟိုကရားစာ ဟိုကရားစာ
ik verwonder mij, dat! en ook wel elliptisch, zom-
der dat dergelijke woorden voorafgaan, zva. ဟိုကရားစာ
ဟိုကရားစာ of ဟိုကရားစာ hoe komt het, dat! (vrg.
hierbij de redeggevende en vragende beteekenissen
van ဟိုကရားစာ). 2. ဟိုကရားစာ, ဟိုကရားစာ, ဟိုကရားစာ
MD. of KD., een voegwoord, zva. ဟိုကရားစာ
ဟိုကရားစာ en ဟိုကရားစာ (zie bij ဟိုကရားစာ). ဟိုကရားစာ
ဟိုကရားစာ, ဟိုကရားစာ, als ook, alsmede. ဟို

အိမ်ကို *bij* ဟော။
 အိမ်ကို *verkorting van* အိမ်ကို။
 ဂရိတ် က. *zva.* ဝိပိဏ္ဍိတကို *als* *hulpwoord* (erg. ဂရိတ်ကို); *bv.* ဂရိတ်ကို *of* ဂရိတ်ကို *zva.* အိမ်ကို ဂရိတ်ကို။ *KN.* *verkorting van* ဝိပိဏ္ဍိတကို *en* *zie* *အိမ်* 4.
 ဂရိတ် က. 1. *zva.* အိမ်ကို *plaats,* *ook als* *hulpwoord,* *bv.* ဂရိတ်ကို *zva.* ဝိပိဏ္ဍိတကို (erg. ဂရိတ်ကို). 3. *handeling,* *streven,* *doel,* *zva.* ဂရိတ်ကို *en* ဂရိတ်ကို *အတုအတို* *nutteloos,* *vergeefs;* *en* *KN.* *niet anders te doen hebben, dan enz.*
 — *အတုအတို* *ook wel* *အတုအတို* က. *zva.* ဝိပိဏ္ဍိတကို *volg.* *Rh.* *elders* *tijdelijk* *verblijven,* *om* *het* *een* *of* *ander* *te* *verrigten;* *bv.* ဝိပိဏ္ဍိတကို *bij* *een* *ander* *(voor* *zich* *zelf)* *werken;* ဝိပိဏ္ဍိတကို *elders* *of* *bij* *een* *ander* *maaltijden;* ဝိပိဏ္ဍိတကို *bij* *een* *ander* *aan* *huis* *gaan* *slapen,* *enz.* *KN.* *zich* *bezighouden* *met* *iets,* *bv.* ဝိပိဏ္ဍိတကို ဝိပိဏ္ဍိတကို ဝိပိဏ္ဍိတကို ဝိပိဏ္ဍိတကို *of* ဝိပိဏ္ဍိတကို ဝိပိဏ္ဍိတကို ဝိပိဏ္ဍိတကို *en* *ဂရိတ်ကို* *N.* *အတုအတို* *zva.* ဂရိတ်ကို
 — *အတုအတို* *KN.* *dagelijks,* *alledaagsch,* *iets* *alledaagsch.* ဝိပိဏ္ဍိတကို *zva.* *အတုအတို* *ဘုရား* *ကို* *of* *အိမ်ကို* *N.* *ဘုရား* *ကို* *က.* *als* *het* *er* *op* *aankomt.* ဝိပိဏ္ဍိတကို *KN.* *als* *het* *er* *erg* *op* *aankomt.* — *ဝိပိဏ္ဍိတကို* *iets* *dagelijksch* *doen,* *tot* *iets* *dagelijksch* *of* *alledaagsch* *maken;* *iets* *dagelijks* *gebruiken.* — *အတုအတို* *zva.* *အတုအတို* *of* *အတုအတို* — *အတုအတို* *zie* *beneden.*
 အိမ်ကို *KN.* *gift* *of* *geschenk* *uit* *mildadigheid,* *welddaad,* *aalmoes* (*Skr.* *dāna;* *erg.* ဂရိတ်ကို *en* ဂရိတ်ကို *en* *ဂရိတ်ကို*). *အိမ်ကို* *of* *အိမ်ကို* *aalmoezen* *gevee.* *အိမ်ကို* *of* *အိမ်ကို* *naam* *van* *een* *deur* *of* *poort* *binnen* *in* *de* *kraton.* — *အတုအတို* *iemand* *beschenken* *uit* *mildadigheid,* *een* *welddaad* *bewijzen,* *een* *aalmoes* *geven.* *အတုအတို* *verplichting* *hebben* *aan* *iemand* *door* *een* *welddaad* *ontvangen,* *iets* *(van* *waarde)* *gekregen* *te* *hebben.* — *အတုအတို* *အတုအတို* *iets* *als* *een* *aalmoes* *geven,* *tot* *aalmoezen* *aanwenden;* *iemand* *een* *aalmoes* *laten* *geven.* — *အတုအတို* *zva.* *ဂရိတ်ကို* (*Skr.* *pradāna,* *gift,* *geschenk*).
 အိမ်ကို *of* *အိမ်ကို* *zva.* *အိမ်ကို* *ဂရိတ်ကို* *ဂရိတ်ကို* *အိမ်ကို* *en* *အိမ်ကို* (*Skr.* *danoe,* *een* *boog*); *iets* *dat* *lang* *uitgestrekt* *is,* *lang* *gerekt,* *langdurig.* *G.* *အိမ်ကို* *(of* *အိမ်ကို)* *အိမ်ကို* *(of*

အိမ်ကို) *, een* *wilde* *buffel.* *အိမ်ကို* *een* *gelief* *koosd* *zeer* *bemind* *kind.* *အိမ်ကို* *een* *lang* *gebed* *doen.*
အိမ်ကို *eign. van* *den* *Rijksbestierder* *van* *Djok-jokarta* *အိမ်ကို* *eign. van* *een* *zoon* *van* *Ar-djoenā.* *အိမ်ကို* *eign. van* *een* *dochter* *van* *Ar-djoenā.* *အိမ်ကို* *eign. van* *een* *Vorst* *van* *Ngi-māhimā-tākā.* *အိမ်ကို* *zva.* *အိမ်ကို* *en* *eign. van* *den* *vader* *van* *Danoepati.* — *အိမ်ကို* *donker* *of* *zich* *ver* *aan* *den* *hemel* *uitstrekkend,* *van* *een* *regenwolk* (*အိမ်ကို*).
အိမ်ကို *zva.* *အိမ်ကို*
အိမ်ကို *zie* *bij* *အိမ်ကို*
အိမ်ကို *N.* *အိမ်ကို* *dag* (*Skr.* *dina;* *erg.* *ဂရိတ်ကို*).
အိမ်ကို *(of* *အိမ်ကို)* *ဂရိတ်ကို* *Woensdag.* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *op* *den* *derden* *dag.* *အိမ်ကို* *op* *den* *volgenden* *dag.* *အိမ်ကို* *des* *anderen* *daags.* *အိမ်ကို* *den* *geheelen* *dag.* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *een* *dag.* *အိမ်ကို* 's *daags,* *per* *dag.* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *een* *dag* *en* *nacht,* *een* *etmaal.* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *dag* *aan* *dag,* *dagelijksch.* *Zoo* *ook* *အိမ်ကို* *dagelijks.* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *elken* *dag,* *ieder* *dag.* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *op* *dezen* *dag,* *op* *vandaag,* *vandaag* *nog.* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *vandaag;* *en* *dezer* *dagen.* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *op* *zekeren* *dag.* — *အိမ်ကို* *N.* *အိမ်ကို* *K.* *een* *heelen* *dag;* *een* *heelen* *dag* *er* *van* *maken.* *bv.* *van* *een* *boodschap.* *အိမ်ကို* *elken* *dag,* *dagelijks.* *အိမ်ကို* *poet.* *dag* *en* *nacht* *door.* — *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *bij* *den* *dag,* *bij* *dagen.* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *om* *de* *drie* *dagen* *betaald* *worden.* — *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *what* *voor* *dagelijksch* *gebruik* *is,* *alledaagsch.* *အိမ်ကို* *အိမ်ကို* *kleine* *dagelijksche* *zaken* *of* *benoedigdheden.*
ဂရိတ်ကို *zie* *bij* *ဂရိတ်ကို*
အိမ်ကို *zie* *bij* *အိမ်ကို*
အိမ်ကို *zva.* *အိမ်ကို* (*Skr.* *dyānindra,* *een* *meester* *onder* *de* *denkers,* *of* *djānindra,* *meester* *ouder* *de* *wijzen.* *PK.*).
အိမ်ကို *bijnaam* *van* *Ar-djoenā* (*Skr.* *dāna-djaja*).
အိမ်ကို *Ar.* *دينار, dinār,* *een* *goudstuk* *ongeveer* *ter* *waarde* *van* *een* *Hollandschen* *dukaat.*

అంశములు *verb. van అంశములు*
 అంశములు. KN. lichtgeel van huidkleur.
 అంశములు అంశములు అంశములు of అంశములు
 KW. *zva. అంశములు of అంశములు* (Skr. *danésjwara*, een naam van Koewérá, den god van den rijkdom). అంశములు of అంశములు
 అంశములు *eign. van den zoon van Déwātá-tjengkar. Later wordt ook Bandjaransari అంశములు of అంశములు genoemd.*
 అంశములు of అంశములు. *van అంశములు* (Skr. *dánawá*). అంశములు. *Skr. dánawárik*, een dānawā-vijand, een godheid. (Het wordt verklaard door అంశములు mildadig; *Skr. dánawíra*, een mildadig mensch). అంశములు అంశములు, een nako-meling van een godlijk wezen.
 అంశములు. *zie bij అంశములు*
 అంశములు. KW. *zva. అంశములు అంశములు అంశములు* (naam van een toovergebed. G. *Skr. dānoer dara*, met een boog gewapend; een boogschutter. *Vrg. అంశములు*).
 అంశములు. *zie bij అంశములు*
 అంశములు. *న.*, అంశములు. *క.*, gereed, klaar, in orde; zich aankleeden, tooijien, gereedmaken, toerusten; iets gereed maken, in orde brengen (*erg. అంశములు en అంశములు*). *అంశములు*. B. zijn gedachten regelen, ordenen van iem., die op een of andere wijze *అంశములు* was geworden. అంశములు. het een en ander gereed maken; iets gereed maken, in orde brengen, అంశములు అంశములు *అంశములు* iets in orde brengen. *అంశములు* in orde brengen, repareren; iemand aankleeden of tooijien; iets aanspannen, optuigen, pakken. — అంశములు అంశములు అంశములు *అంశములు* iets in orde laten brengen, of geven om in orde te brengen of te repareren; een stof bewerken. — అంశములు అంశములు *అంశములు* tuig, en alles wat tot iets behoort om in orde te zijn: gereedschap, tuig voor paarden en wagen, huisraad, kleëren, goederen, materialen, de stukken die tot iets, *bv. tot een wagen of ledikant, behooren. fig. ligchaamsdeelen* B. అంశములు *అంశములు* niet bruikbaar, niet geschikt voor dienst. A. అంశములు *అంశములు* iets geschikts (iets goeds) zullen worden, en అంశములు *అంశములు* *అంశములు* iets zeer geschikts (iets groots) zullen worden. అంశములు *అంశములు* zonder tuig, zonder wapens. — అంశములు *అంశములు*

plaats om te construeren of te repareren, constructiewinkel. — అంశములు అంశములు *అంశములు* de noodige toerusting of voorbereidings maken; zich uitrusten, *bv. voor een reis.*
 అంశములు. KW. *zva. అంశములు*
 అంశములు. *zie అంశములు*
 అంశములు. *zva. అంశములు. zie bij అంశములు.*
 అంశములు. *zie bij అంశములు*
 అంశములు. *zie bij అంశములు*
 అంశములు. KN. *nm. van een heester* Ruellia, die eene vermaardheid heeft als duivelbezwerend middel; *erg. అంశములు* — అంశములు de schouders en borst optrekken onder het gaan uit *verwoandheid* en een weinig op de teenen (*అంశములు*) Rh.
 అంశములు. KW. *zva. అంశములు en అంశములు* (Skr. *danta*, tand, en olifantstand, elpenbeen).
 అంశములు. KW. *zva. అంశములు* (maar *Skr. dantī*, getand, met tanden, en een olifant).
 అంశములు. *zie అంశములు*
 అంశములు. *zie bij అంశములు*
 అంశములు. *Jav. Zam. Wint. II. bl. 1. అంశములు* *అంశములు*, geregelde volgorde naar den eersten en laatsten medeklinker der (eerste) lettergreep. *zoovals in 't woordenboek geschiedt.* (Skr. *ādhyanta wān-djāna*, eerste en laatste medeklinker.).
 అంశములు. *zva. అంశములు* — అంశములు of అంశములు W. I. 197, *zva. అంశములు*
 అంశములు of అంశములు. *Ar. دنیا*, KN. de wereld, bepaaldelijk deze tegenwoordige wereld; wereldsche goederen. *Zoo ook అంశములు en అంశములు* wereldsche dingen, aardsche goederen. అంశములు *అంశములు* aardsche schatten. అంశములు *అంశములు* deze tegenwoordige wereld. అంశములు *అంశములు* de toekomstige wereld (*erg. అంశములు*). — అంశములు *అంశములు* wereldsch, aardsch het wereldsche, aardsche. అంశములు *అంశములు* aardsche goederen, vergankelijk goed.
 అంశములు. KN. plaats waar iemand of iets zich bevindt; dat waar iets zijn plaats vindt, op toepasselijk is; plaats of voorwerp waarop iets gerigt is; doel, rigting, voorwerp, object (*erg. అంశములు అంశములు అంశములు* *అంశములు* en *అంశములు*). అంశములు. *zva. అంశములు* zich *ergens* ophouden of gevestigd zijn, zijn verblijf houden; zich *ergens* vestigen. — అంశములు *poët. zva. అంశములు* — అంశములు *ergens* gelegen zijn; *ergens* wonen of zich ophouden; *gew. fig. op een*

voorwerp gerigt zijn, iemand of iets tot voorwerp hebben; wonen in iemands hart; verder ook zea. ငှက်တို့မှတ် or ငှက်တို့မှတ် — ကတိတို့မှတ် gehouden, verplicht zijn, WW. ငှက်တို့မှတ် = ငှက်တို့မှတ် poët. B. — ကတိတို့မှတ် ငှက်တို့မှတ် ergens zijn verblijf houden, een bedoeling hebben; iem. de bedoeling be. van een of ander gezegde leeren kennen. — ကတိတို့မှတ် ငှက်တို့မှတ် de bedoeling van een of andere uitdrukking begrijpelijk maken. — ကတိတို့မှတ် ငှက်တို့မှတ် zva. ကတိတို့မှတ် ငှက်တို့မှတ် iemand bij zich wonen hebben; begaafd, bedeed, beziel, enz. van iemand bij wien een eigenschap of hoedanigheid zich bevindt. — ကတိတို့မှတ် ငှက်တို့မှတ် zva. ကတိတို့မှတ် — ကတိတို့မှတ် ငှက်တို့မှတ် en ကတိတို့မှတ် ငှက်တို့မှတ် iemand ergens laten wonen, verblijven; de plaats van iemand aanwijzen.

၅၅ KW. zva. ငှက် (Skr. drā, grondvorm van nidrā. PK.).

၅၅ KW. zva. ကတိတို့မှတ်

၅၅ zva. ငှက်

၅၅ of ၅၅ KN. hoogmoedig, trotsch, laatdunkend, van iemand die zich op het een of ander verhoovaardigt (erg. ကတိတို့မှတ်). — ကတိတို့မှတ် ငှက်တို့မှတ် iemand met trotschheid behandelen, jegens iemand trotsch zijn. — ကတိတို့မှတ် ငှက်တို့မှတ် op iets zich verhoovaardigen.

၅၅ KW. slecht, kwaad; moeilijk; moeilijkheid (Skr. doer, dat in samenstelling voor sommige letters doeh, voor andere does wordt). ငှက်တို့မှတ် KN. slechte aard. ငှက်တို့မှတ် slecht en gemeen, schandelijk slecht. ငှက်တို့မှတ် slecht van aard of gedrag, slechtaard, snoodaard; snood, ondeugend, ondeugd (Skr. doehsīla). ငှက်တို့မှတ် boosdoener, booswicht. — ကတိတို့မှတ် snoodheid, schurkerij. — ငှက်တို့မှတ် slecht mensch, fielt; schurk, snoodaard; roover, dief (Skr. doerdjana). — ကတိတို့မှတ် schurkerij, roof, diefstal. — ငှက်တို့မှတ် KW. kwaadsprekendheid (van ကတိတို့မှတ် verk. van ကတိတို့မှတ်). — ငှက်တို့မှတ် KW. slecht van manieren, slechte handelwijs; kwaadspreken, lasteraar (Skr. doesjtara, zich slecht gedragend). — ငှက်တို့မှတ် KW. zva. ကတိတို့မှတ် ကတိတို့မှတ် en ငှက်တို့မှတ် (Skr. doernīti, wangedrag, ongemanierdheid). ငှက်တို့မှတ် eigen. van de dochter van den Vorst van Ngimāhimā-lākā (Skr. doernīta, ongemanierd). ငှက်တို့မှတ် eigen. van een zoon van dien Vorst. ငှက်တို့မှတ် or ငှက်တို့မှတ် bijnaam

van Soejoedānā (Skr. Doerjōdana, eig. kwaad strijder). ငှက်တို့မှတ် eigen. van den oudsten jongeren broeder van Droejoedānā (Skr. Doehsīdana, eig. slecht te leiden, onhandelbaar). ငှက်တို့မှတ် bijnaam van den zoon Bagawan Djāli-sōwāndā. ငှက်တို့မှတ် benaming van een tijdoak in de geschiedenis van Java. — ငှက်တို့မှတ် zva. ကတိတို့မှတ်

၅၅ KW. zva. ကတိတို့မှတ်

၅၅ KW. zva. ကတိတို့မှတ် (Skr. oedara, buik, erg. ကတိတို့မှတ်); ကတိတို့မှတ် of ကတိတို့မှတ် zva. ကတိတို့မှတ် (Skr. adara

lager, laag, zva. ကတိတို့မှတ် (erg. ကတိတို့မှတ်) zva. ကတိတို့မှတ် (Skr. ddrāh, huisvrouw), en ကတိတို့မှတ် KN.

၅၅ KN. I. duif, tamme duif. ကတိတို့မှတ်, ကတိတို့မှတ် een soort duif. ကတိတို့မှတ် nm. van een batiksel, Tj. en van een ကတိတို့မှတ် zwart in het midden met wit omzoomd.

3. ook nm. van een boemboeng, van één geleding bij het arentappen in gebruik, Kr. 2. ကတိတို့မှတ် (ndārā) of ကတိတို့မှတ် verk. van ကတိတို့မှတ် ကတိတို့မှတ် naam van een slecht teeken in het haar van paarden. ကတိတို့မှတ် zie bij ကတိတို့မှတ်

၅၅ of ကတိတို့မှတ် KN. een soort van luchtverschijnsel, een uit den hemel vallende vuurklomp. Het wordt als een voorteeken van geluk beschouwd, als bij iemand zulk een vuurbal neêrvalt (erg. ကတိတို့မှတ်).

၅၅ KW. 1. zva. ကတိတို့မှတ် en ကတိတို့မှတ် (Skr. dīra, sterk, krachtig, stevig, onbuigzaam, zelfstandig). 2. zie ကတိတို့မှတ် 2 — ကတိတို့မှတ် zva. ကတိတို့မှတ် en ကတိတို့မှတ်

၅၅ of ကတိတို့မှတ် KW. zva. ကတိတို့မှတ် en ကတိတို့မှတ် (Skr. doēra; ver, ver af, ver vandaan).

၅၅ of ကတိတို့မှတ် KW. zie ကတိတို့မှတ် II. — ကတိတို့မှတ် KN. ငှက်တို့မှတ် poët., naam van een stekelachtige vrucht met een onaangename lucht, maar toch zeer gezocht, de Durio Zibethenus L., Nat. fam. der Sterculiaceae. ကတိတို့မှတ် (of ကတိတို့မှတ်) ကတိတို့မှတ် R.

၅၅ KW. I. zva. ကတိတို့မှတ် (hulpwoord) ကတိတို့မှတ် ကတိတို့မှတ် Sri T. ကတိတို့မှတ် or ကတိတို့မှတ်

၅၅ of ကတိတို့မှတ် 2. ကတိတို့မှတ် of ကတိတို့မှတ် ကတိတို့မှတ် op den grond, erg. ကတိတို့မှတ်

၅၅ KW. zie ကတိတို့မှတ် K. zie ကတိတို့မှတ်

၅၅ KW. zva. ကတိတို့မှတ်

අනුමාන KW. zwa. භවතොගානුමානානු භවතොගානු (van අනු භවතො) — භවතොනු zwa. අනුමාන

භවතොනු: verkorting van භවතොනු

භවතොනු zwa. භවතොනු

භවතොනු KW. zwa. අනුමාන

භවතොනු KW. zwa. මුසුරා (Skr. dwirada, eig. met twee tanden, van rada, tand).

භවතොනු KN. oneenig, oneensgezind; oneenig zijn, het tegenovergestelde van අනුමාන

භවතොනු KW. zwa. අනුමාන භවතොනු

භවතොනු of භවතොනු KW. een arm, behoeftig, ellendig mensch (Skr. dari dra, arm, behoeftig).

අනුමාන KW. toorn, gramschap. G.

අනුමාන KW. zwa. අනුමාන භවතොනු maar van minder hoeveelheid.

අනුමාන or අනුමාන KW. het stroomen, tappelings vloeijen, druijpen of afdruijpen, zooals van zweet of tranen (erg. අනුමාන). — අනුමාන tappelings vloeijen. — අනුමාන tappelings; druijpend vloeijen; භවතොනු, ook tranen storten, Meu.

භවතොනු of අනුමාන KN. uitkomen, juist uitkomen in de werkelijkheid, van een droom (in B. අනුමාන); juist in denzelfden toestand zich bevinden met een ander, (Skr. do éra dar-sjî, verziende,) ook zeker falsoen van lansen.

අනුමාන KW. zwa. අනුමාන (Skr. hrêdya, lief, geliefd).

අනුමාන KW. zwa. භවතොනු

අනුමාන KW. zwa. භවතොනු (Skr. do éra, slechtaard, schelm).

අනුමාන en අනුමාන KW. zwa. අනුමාන

භවතොනු KW. zwa. අනුමාන

අනුමාන KW. zwa. අනුමාන — අනුමාන KN.; අනුමාන zwa. අනුමාන een oogenblik.

අනුමාන KW. zwa. අනුමාන

අනුමාන KW. booswicht; dief, koningsmoorder (Skr. doer atmaka, slechtaard; zamengesteld uit අනු en මාන).

අනුමාන zie අනුමාන

භවතොනු KW. zwa. භවතොනු (erg. භවතොනු en භවතොනු).

භවතොනු or අනුමාන Ar. dars, lezing, studie door lezen. — අනුමාන or අනුමාන KN. overluid uit den Koran lezen. — අනුමාන or අනුමාන voor iemand, of voor of om iets,

uit den Koran lezen. අනුමාන (Tj.) zwa. අනුමාන enz? zie bij අනුමාන

භවතොනු KN. een soort van uil (erg. භවතොනු).

අනුමාන KN. dicht, compact; digtheid, densiteit of compactheid; snel op elkander volgend, zonder ophouden of tusschenpozen, bv. met de zweep slaan; nanhoudend en hard, van iets dat stroomt, ook van een stroom van woorden, en van een sterke diar-

rhee (een ander zie bij භවතොනු) අනුමාන

een compacte regen, stortregen. — අනුමාන

iemand aanhoudend aankomen of bestormen, sterk en aanhoudend bij iemand aandringen, ook niet fig.

අනුමාන Men. — අනුමාන

maken dat iets aanhoudend met kracht geschiedt; aanhoudend dringen, met aandrang iets doen.

අනුමාන KW. zwa. භවතොනු — අනුමාන KN. zwa. අනුමාන or අනුමාන

bereikt, vervuld, voldaan, van een verlangen.

අනුමාන KN. insnijding in den bloemstengel van een kokos- of palm-boom, om het sap (අනුමාන)

er te doen uitloopen en op te vangen; lègèn tappen of zamelen, als bezigheid (erg. අනුමාන). —

අනුමාන zwa. අනුමාන en lègèn tappen, als bedrijf; een palm- of kokos-boom het sap aftappen. — අනුමාන het werktuig,

dat tot aftappen van lègèn gebruikt wordt, en een boom, waarvan lègèn getapt wordt (in deze laatste

bet. ook අනුමාන poët. Bab.).

අනුමාන KN. praatachtig. — අනුමාන

babbelen, suappen (zie අනුමාන).

අනුමාන KW. zwa. අනුමාන

අනුමාන KN. gekijf (w.j. ?). R.; zie අනුමාන

අනුමාන or අනුමාන KW. zwa. අනුමාන or අනුමාන

අනුමාන en අනුමාන KN. naam van een soort van djamboe (volg. Rh. groen, saprijk en aangenaam van smaak) en naam van een bloem (Skr.

darsjana, uitzigt, voorkomen. Erg. අනුමාන).

අනුමාන KW. zwa. අනුමාන (zamenst. van අනුමාන en අනුමාන?), en eign. van een Widoddri (අනුමාන)

අනුමාන zie අනුමාන

අනුමාන zie bij අනුමාන

අනුමාන eign. van een dochter van Dêstârâtâ. අනුමාන Skr. drêshâ. gezien. අනුමාන (B. B.) M.

အိန္ဒိယ KW. *zva. ကဒ်မဏ္ဍ* zamengesteld uit ကဒ်
en မဏ္ဍ

အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ KN. vinger; teen. အိန္
ရသရ ရသရ of အိန္ဒိယ KN. blauw of rood teeken, dat de vingers na
een harden slag met de hand achterlaten. *Vrg. အိန္*

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ KN. naam van een hooge heester
met doornachtige bladen; een soort van hulst, die
tot heggen gebruikt wordt en in het wild in moe-
rassen groeit.

အိန္ဒိယ ခြေ ခြေ KN. trilling van de zenuwen en spieren;
matheid; ook stoppels van afgebrande alang-alang.

G. *volg. Rh. verkeerd voor အိန္ဒိယ*
အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ Ar. *d a r a*
d j a t, trap, rang; eer, aanzien. — အိန္ဒိယ
rang, hoogheid, waardigheid, aanzien, waartoe
iemand komt.

အိန္ဒိယ KN. — အိန္ဒိယ onaan gemeld of on-
beleefd ergens komen, ingaan; *vrg. အိန္ဒိယ*
အိန္ဒိယ bij အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ *zva. အိန္ဒိယ* အိန္ဒိယ (Tj.). *volg. Rh.*
stekelvormige uitbotting van alang-alang.

အိန္ဒိယ KN. plotseling, of regt naar beneden
(*vrg. အိန္ဒိယ*). — အိန္ဒိယ plotse-
ling van een hoogte naar beneden gaan; regtstreeks,
regt toe, regt gaan, op iets losgaan. — အိန္ဒိယ
of အိန္ဒိယ plof neêr storten, van
een massa water; plotseling, onverwacht, *bv. komen*
of binnen komen (vrg. အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KW. 1. *zva. အိန္ဒိယ* (waarschijnlijk verbastering
van 't *Skr. hr d d a j a*: zie အိန္ဒိယ). 2. zintuig
(*Skr. in d r i j a*, zintuig). အိန္ဒိယ KN. အိ
အိန္ဒိယ KN. en *Skr. de vijf zintuigen*. — အိ
အိန္ဒိယ *zva. အိန္ဒိယ* en အိန္ဒိယ — အိန္ဒိယ
KW. en KN. *zva. အိန္ဒိယ* အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ — အိန္ဒိယ KN. *zva. အိန္ဒိယ*
အိန္ဒိယ getroffen in het gemoed. *Zie ook*
bij အိန္ဒိယ — အိန္ဒိယ *zva. အိန္ဒိယ*

အိန္ဒိယ KW. *zva. အိန္ဒိယ* အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ KW. *zva. အိန္ဒိယ* အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ —
အိန္ဒိယ *gev. အိန္ဒိယ* KN. *zva. အိန္ဒိယ*
အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ bewaarheid.

အိန္ဒိယ KW. *zva. အိန္ဒိယ*
အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ KN. weldaad, wel-
dadigheid, liefdadigheid, aalmoes, hulpbetoon, om

Gods wil; liefdadig, hulpvaardig, om Gods wil; *vrg.*
အိန္ဒိယ *Het wordt voor Arabisch gehouden: maar*
welk Arabisch woord is het dan?

အိန္ဒိယ Ar. KN. nakomeling (*Ar. ائو, doerré-*
j a l); ook gaaf; vermogen; heil, geluk.

အိန္ဒိယ KN. *nm. v. e. stof, soort j a c o n n e t.*

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ 1. KW. *zva. အိန္ဒိယ*
အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ en အိ
အိန္ဒိယ ook vader, en zachtmoedig. 2. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
of အိန္ဒိယ, အိန္ဒိယ *enz. k.*, een pligt betrachten of
verrigten, verplicht zijn iets te doen, zijn pligt doen,
pligtshalven of om den wil van een ander doen, *wat*
iemand opgelegd of gelast is. Zoo ook အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ (Skr. d a r m a, deugd, pligt, betrachtting van
de pligten die iemand opgelegd zijn, *enz. Vrg. အိ*
အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ). အိန္ဒိယ *naam van een toover-*
formulier. အိန္ဒိယ KN. edelmoedigheid. — အိ

အိန္ဒိယ KW. *zva. အိန္ဒိယ* အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ
ook အိန္ဒိယ *bijnaam van Joedistira, omdat hij*
eig. niet de zoon van Pandoe, maar van God Jâmâ,
in het Skr. Darma bijgenaamd, uit Dêwi Koenti
was. အိန္ဒိယ *eign. van de gemalin van Mangoe-*
koehan, een Vorst van Mëndang-kamolan. အိန္ဒိယ
eign. van den grootvader van Kanékâ-poetrâ. —
အိန္ဒိယ KN. weldadigheid, *zva. အိန္ဒိယ*
အိန္ဒိယ KW. *zva. အိန္ဒိယ* KN. naam van een dichtmaat
en zangwijze.

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ KW. *zva. အိန္ဒိယ* အိန္ဒိယ
အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ KN. gelukkig, voorapoedig
zijn, welslagen (*zva. အိန္ဒိယ* အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ);
vruchtbaar, veel kinderen krijgen, (*v. e. man en WW.*)
van een vrouw (*vrg. အိန္ဒိယ*); ook *v. dieren, Rh.*

အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ *zie bij အိန္ဒိယ*
အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ *zie bij အိန္ဒိယ*

အိန္ဒိယ *zie bij အိန္ဒိယ*

အိန္ဒိယ *zie bij အိန္ဒိယ*

အိန္ဒိယ *zie bij အိန္ဒိယ*

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ *prevelen; bin-*
monds praten uit ontevredenheid (vrg. အိန္ဒိယ
en အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ *pruttelen,*
knorren; veel praat hebben, zijn mond roeren (vrg.
အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ *mompelen, pruttelen (vrg.*

ἄρξῆς).
 ἄρξῆς KN.; ἀρξῆς ἀρξῆς aauhoudend brommen, grommen, mompelen, knorren (vrg. ἄρξῆς).
 ἄρξῆς KN. veel kunnen bevatten, van den buik, van daar ook veel eten of drinken; ook wel fig. van andere zaken, bv. van een zak, waar veel in kan.
 — ἄρξῆς ἄρξῆς een slokop, vraat, slemper.
 ἄρξῆς vva. ἄρξῆς G.
 ἄρξῆς KW. vva. ἄρξῆς (Skr. dīrga); ook benaming van het rustleeken achter ieder langvers van een couplet in een Kawische dichtmaat (het teeken 1 of 1). ἄρξῆς een lang vers. ἄρξῆς ἄρξῆς benaming van het teeken voor de lange i (ἄ); ἄρξῆς ἄρξῆς benaming voor het teeken van de lange e (ἄ); ἄρξῆς ἄρξῆς benaming van het pausesteeken in de caesuur van een lang vers (ἄ). ἄρξῆς ἄρξῆς (of ἄρξῆς) benaming van de zamentrekking van twee lettergrepen met Pēpēt tot één lettergreep aan het einde van een langvers, bv. ἄρξῆς voor ἄρξῆς.
 ἄρξῆς KW. vva. ἄρξῆς ἄρξῆς en ἄρξῆς moeilijk, hachelijk, gevaarlijk; moeilijkheid, gevaar; KN. eign. van een Batāri, gemalin van Batārā Goeroe, een godheid van een gramstorig en verschrikkelijk karakter (Skr. doerga, slecht of moeilijk te naderen, ontoegankelijk, moeilijk om door te komen; moeilijkheid, hachelijke toestand, nood; en naam van de gemalin van Siwa). ἄρξῆς ἄρξῆς eign. van een Vorst van Wirātā. ἄρξῆς ἄρξῆς eign. van zijn zoon, later Maswā-pati (Skr. doergandana, lelijk riekend). ἄρξῆς ἄρξῆς eign. van zijn zuster, anders Sētyā-wati (Skr. doergandi ni, de lelijk riekende).
 ἄρξῆς ἄρξῆς of ἄρξῆς ἄρξῆς KN. van meening verschillen.
 ἄρξῆς ἄρξῆς KW. vva. ἄρξῆς (Skr. diganta, de horizon).
 ἄρξῆς ἄρξῆς en ἄρξῆς ἄρξῆς KW. vva. ἄρξῆς ἄρξῆς het luchtruim (Skr. digantara en digantardla. Vrg. ἄρξῆς).
 ἄρξῆς ἄρξῆς ἄρξῆς ἄρξῆς KN. ἄρξῆς ἄρξῆς enz. gejaagd heen en weer loopen, draven.
 ἄρξῆς ἄρξῆς ἄρξῆς vva. ἄρξῆς ἄρξῆς enz. inzonderheid v. vrouwen.
 ἄρξῆς ἄρξῆς vva. ἄρξῆς ἄρξῆς met geweld trekken, PJ.
 ἄρξῆς ἄρξῆς KN. nm. van een vogel, een waterhoen?

ἄρξῆς ἄρξῆς of ἄρξῆς KN. donkerbruin, kastanjebruin, van een paard; paars, van gebalikt (vrg. ἄρξῆς).
 ἄρξῆς of ἄρξῆς 1. KW. vva. ἄρξῆς ἄρξῆς en ἄρξῆς 2. ἄρξῆς of ἄρξῆς KN., ἄρξῆς of ἄρξῆς K., gewapend, voor op zijn hoede, behoedzaam, van iemand, die zijn best doet om zich te vrijwaren, op alles zich gewapend houdt en maakt dat hij een achterdeurtje openhoudt; zich vrij zoeken te pleiten; ook vva. ἄρξῆς Rh. ἄρξῆς, zich wapenen. ἄρξῆς ἄρξῆς ἄρξῆς zich dubbeld wapenen; ἄρξῆς in Tj. vva. ἄρξῆς — ἄρξῆς ἄρξῆς ἄρξῆς op iets gewapend, ongemerkt op zijn hoede zijn. — ἄρξῆς ἄρξῆς ἄρξῆς ἄρξῆς voor iemand op zijn hoede zijn; iemand ongemerkt in het oog houden of gadeslaan (vrg. ἄρξῆς en ἄρξῆς). — ἄρξῆς ἄρξῆς slimheid, sleuders, K. 4, 46. ἄρξῆς of ἄρξῆς ἄρξῆς een baas in sleuters, of listen.
 ἄρξῆς KW. vva. ἄρξῆς ἄρξῆς moeilijk, hinderlijk; de tros van een leger; een deel van de slagorde Tjākrā-swandāuā (Skr. dārgama, moeilijk te begaan; ontoegankelijk).
 ἄρξῆς KN. ἄρξῆς groot en zwaar van gestalte. ἄρξῆς ἄρξῆς of ἄρξῆς KW. en KN. zie ἄρξῆς N. ἄρξῆς of ἄρξῆς KW. vva. ἄρξῆς ἄρξῆς ἄρξῆς ἄρξῆς ἄρξῆς ἄρξῆς en ἄρξῆς (Skr. doerbiksā, duurte, hongersnood).
 ἄρξῆς of ἄρξῆς KN., ἄρξῆς ἄρξῆς poel? naam van een dronkenmakend vergif.
 ἄρξῆς ἄρξῆς KN. Holl. donderbus.
 ἄρξῆς KN. inhelig, baatzuchtig. — ἄρξῆς ἄρξῆς inhelig, baatzuchtig handelen of zijn.
 ἄρξῆς of ἄρξῆς KW. vva. ἄρξῆς ἄρξῆς en ἄρξῆς (Skr. doerbala, zwak, verzwakt). ἄρξῆς ἄρξῆς ἄρξῆς benaming van een regering in de geschiedenis van Java.
 ἄρξῆς ἄρξῆς ἄρξῆς ἄρξῆς of ἄρξῆς ἄρξῆς naam van een waterogel, eenigzins gelijk aan onze kiekil, Rh.
 ἄρξῆς of ἄρξῆς KW. vva. ἄρξῆς — ἄρξῆς ἄρξῆς of ἄρξῆς KN. aarden pot, daar de outbolsterde rijst in bewaard wordt (verb. van ἄρξῆς ἄρξῆς).
 ἄρξῆς KN. klanknab. van een trommelslag.
 ἄρξῆς KN.; ἄρξῆς aauhoudend, immer, zonder ophouden, voortgaan; in zijn wijze van zien of hande-

աւան. , աւելլ. կւ. աղաւթի. կ., gevolg, uitvloei-
 sel, effect; gevolg hebben; *iets* worden; er van wor-
 den; *iets* uitmaken, *iets* zijn; ontstaan; slagen,
 gedijen, goed gelukken; klaar, gereed; met gevolg
 dat, zoodat; bijgevolg, dus. աւանդումն er rijk
 van worden. աւանտաւելլից de dood ten ge-
 volge hebben. աւելլից bij gevolg, dus. դառն
 աւանտաւ het maakt niet uit, het doet er niets
 toe. աւանան zoodat het één wordt, tot één, *bc.*
gesmolten. աւանտից zoodat het drie worden, in
 drieën, *bc. gehakt.* առտաւանի zonder gevolg;
 geen gevolg of voortgang hebben; niet aangenomen
 worden, *van een aanklagt;* zonder dat er iets meer
 van groeijen of komen kan, teregt komt, of over-
 blijft. անաւանաւելլից wat er ook van wordt,
 wat er ook het gevolg van is. աւանտաւ laat het
 tot gevolg hebben, laat het zijn, hetzij. առտա
 աւանտաւ het moet geen gevolg hebben; ook կւ.
zva. առտաւանի zonder dat er iets meer van
 overblijft, enz. ook niets uitgrigten, niets gedaan
 kunnen krijgen. անշան al klaar. արդեանի nog
 niet klaar. անտառաւանից verheven wor-
 den tot regent. — առջան առջիւստայ տո-
 nemen, aanwakkeren, *bc. van een vuur of van*
drift; tieren, zich goed ontwikkelen *van vruchten,*
van plantsoen; uitbreken, *uit iets, waaruit het*
ontstaat, zooals een kapel uit een *verpopte rups,*
een rups uit een eitje. — առջիւստաւորաւ
 իրարու ահանքի *iets* gevolg doen of laten heb-
 ben; klaar-, af-maken; veroorzaken, scheppen;
 verwekken; tot, *bc.* առջիւստաւորաւ տեսիլի
 tot mijn verwondering. — արեւն արդեւոր
 schepping, wording, ontstaan, *van de wereld;*
 schepsel. անարեւն կւ. het geschapene, de natuur.
 — անարեւնայ of անարեւոր, անար
 դեւանայ. կ., gevolg, uitkomst, uitslag, uit-
 werksel, gewrocht; wat uit of door iets ontstaat
 of tot stand komt; tot stand komen, slagen, zijn
 beslag krijgen, klaar komen. անարեւն արեւոր
 zie bij արեւ — արեւոր արեւանայ
 welslagend, welgelukkig van aard; tierig; voor-
 spoedig groeiend.

ար. կ. rozerood, rozekleurig.
 արդ. կւ. *zva.* անտաղապետ առտաւ տեսաւ
 անիցի. կւ. Պապա կ., anders zijn, iets anders

zijn; *iets of iemand* niet zijn, niet zóo zijn; niet
 overeenkomstig met (առջի); in strijd met, *bc.* W.P.
 317. զարդարեւն ջրիցիցի անտաւ als het haar niet
 naar den zin is; verkeerd, niet zoo als het wezen
 moet; verkeerdheid, kwaadheid; ongewoon, onge-
 meen, geweldig, vreeslijk; niet om te zeggen. (*De*
grondv. schijnt ar te wezen, waarvan ook անդ
zoodat արդ eig. het strijdig tegenovergestelde be-
teekent). անարդարեւնայ dat is geen tijger.
 դատառարարիցի als er iets verkeers met
 hem plaats heeft, als hem iets overkomt. անարդ
 ար. kwade gedachte, kwaad gezind. անարդար
 tegenover ջրիցիցի. կ. 21, 17, *iems.* ongeluk
 beoogen. արարարի heel verkeerd, heel buiten-
 gewoon, *enz.; iets of iemand* in het geheel niet
 zijn; niet om te zeggen, dat het niet te zeggen is.
 — արդարայ. կւ. verkeerd, niet zoo als het wezen
 moest, *bc. berekend.* — անարդարայ verkeerd
 worden; te ver gedreven; bedorven door te veel;
 ook *zva.* անարդարայ of անարարարայ —
 անարդարայ het met een ander of met elkan-
 der oneens zijn; verschil; verschil hebben.

Պապա չի արդ
 զարեւ. կւ. *zva.* Արարիւն տոտաւայ
 աւար. կւ. zachte drukking en strijking *van iets;*
 zachte drukking van de leden van een jong geboren
 kind *en* wrijving met water en kruiden gedurende
 35 dagen. — անարար *iets* zachtjes drukken en
 strijken; *een klein kind* de leden zóo drukken en
 wrijven.

անար չի արար
 արար. 1. Ն., անար. կ., aanwijzing, aantooning,
 teregtwijzing (*arg.* արար). 2. կւ. uitgeperst of uit-
 gekookt sap; saus (*arg.* արար). — անարարան
 անարարան *iemand iets* wijzen, toonen, aanwij-
 zen, aantoonen, aanduiden. — անարարան
 անարարան *iets* wijzen, toonen, *enz. aan*
iemand; iemand teregtwijzen, de weg wijzen. —
 արարար սաւն (Men).

Պապա արարայ = զարարայ չի զարարայ
 աւան. կւ. *zva.* անար. կ. kraai.
 արդարայ չի արարայ
 աւան. կւ. *zva.* անար. կ. — անարար. կւ. *zva.* անար
 տեսաւ *toenemen; verder gaan, voortgaan; zich verbreiden,*

van het lichaam, de reinigingsdag, voor den aanvang van de vasten in de maand Ramélan.

II. χρυσος of χρυσοειδης κν. de stof, goud of zilver, daar ander metaal meé verguld of verzilverd wordt; verguldsel (verg. χρυσιον en χρυσοειδης). — χρυσοειδης iets van metaal vergulden. χρυσοειδης κν. verzilveren. — χρυσοειδης κν. iets laten vergulden; voor een ander vergulden. — χρυσοειδης κν. verguld of verzilverd; verguldsel.

ημερολογια I. in de spreektaal verk. v. ημερολογια (verg. αιν 3). 2. verk. v. ημερολογια ημερολογια κν., ημερολογια κν., ημερολογια κν., tien, in zamenstelling met een ander getal, of, in Kawi, vóór een ander naamwoord; anders αιν κν. ημερολογια (Skr. dasja). Zie verder bij ημερολογια κν. titel van een boek, waarin de verschillende namen van eenige voorwerpen opgegeven worden. μακρο κν. bijnaam van μακρο eig. met tien aangezigten (Skr. Dasjamoeke). μακρο κν. en μακρο κν. zva. αιν κν. ημερολογια κν.

μακρο κν. zie μακρο ook kniegesp of haak meestal van zilver of goud.

μακρο κν. zva. μακρο μακρο

ημερολογια I. κν. zva. ημερολογια en μακρο μακρο 2. ημερολογια κν., μακρο κν., dorp (Skr. desja, oord, streek. Verg. μακρο). ημερολογια μακρο het een of ander dorp. — μακρο μακρο μακρο ergens een dorp stichten; en als een dorpeling zich voordoen, boersch. — μακρο μακρο μακρο de plaats waar een désa staat; de omtrek, het gebied, van een désa; het dorpsland, de dorpslanden, in tegenstelling van de hoofdplaats. — μακρο ημερολογια voor μακρο ημερολογια de dorpslanden. — μακρο μακρο of μακρο μακρο naar een dorp, of naar het dorpsland, zich begeven.

ημερολογια κν. tot een dorp behoorend, van een ημερολογια (Skr. desji).

ημερολογια κν. misdaad, zonde; misdadig, schuldig; misdadig zijn, zondigen (Skr. dosa). ημερολογια κν. des doods schuldig. — ημερολογια κν. misdadig of schuldig door overtreding van de wet of de bevelen van de overheid op de hoofdplaats. — ημερολογια κν. of ημερολογια κν. misdadig, aan een begane misdaad of zonde schuldig. — μακρο κν. een misdaad. — μακρο κν. tot een misdaad re-

kenen, Men.

μακρο κν. zva. μακρο μακρο μακρο μακρο μακρο erg. μακρο κν.

μακρο κν. I. κν. ook wel μακρο κν. zva. μακρο κν. knecht, dienaar (Skr. dása, knecht, slaaf, en dási, vrouwelijke bediende, slavine. Een gelijke verwarring van het geslacht vindt men bij μακρο). 2. κν. kant, rand, zoom (verg. αιν κν.). μακρο κν. ημερολογια omzoomd met goud. — μακρο κν. κν. zva. μακρο κν. — μακρο κν. μακρο κν. zva. μακρο κν. μακρο κν.

μακρο κν. zie bij ημερολογια

μακρο κν. zva. μακρο κν.

μακρο κν. zva. ημερολογια κν. (Skr. slecht gedaan; zonde, misdaad. Zie μακρο en μακρο).

μακρο κν. zie bij μακρο II.

μακρο κν. ook bij verkorting. μακρο κν. verbasterd uit yadyastoen, zij het ook dat, yadi, Skr. indien, astoe, hetzij. κν. althans, ten miusten; op zijn hoogst. μακρο κν. als 't op zijn hoogst en veel is.

μακρο κν. zie μακρο κν.

μακρο κν. of μακρο κν. twee (Skr. dwi); ook zva. μακρο κν. en μακρο κν. μακρο κν. zva. ημερολογια κν.

μακρο κν., μακρο κν., μακρο κν., lang; lengte; lang zijn. — μακρο κν. lang van handen, van iemand die diefachtig is, gelijk ons lang van vingers. — μακρο κν. lang worden, voor te lang duren, te ver komen of loopen; te hoog loopen, bv. van een twist; chronisch worden, verouderen, van een ziekte. Zoo ook μακρο κν. te ver loopen, door de gevolgen, die iets krijft. — μακρο κν. μακρο κν. iets lang maken, maken dat het te lang duurt of te ver loopt. μακρο κν. μακρο κν. te lang tot sehande zijn. — μακρο κν. langer maken (dan iets anders); ook langer worden. — μακρο κν. μακρο κν. iets verlengen, maken dat iets lang of langer wordt; met geld voordeel doen, bv. door er handel mee te drijven. — μακρο κν. μακρο κν. lang, als object, in μακρο κν. of μακρο κν. en μακρο κν. of μακρο κν. hoe lang het ook wezen mag. μακρο κν. μακρο κν. hoe lang ook een weg mag wezen, nog langer is gepraat; d. i. nog verder gaat het gepraat van de menschen (zie een derg. spr.

hebben, WW.

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ

ἄλφ ἄλφ ἄλφ, *zie bij ἄλφ ἄλφ*

ἄλφ KW. *deur, poort (Skr. dōdra).* ἄλφ ἄλφ ook *wel ἄλφ ἄλφ ἄλφ naam van den rijkszetel of het rijksgebied van Krēsā (Skr. Dōdrāwati).*

ἄλφ KN, *scheurtje in den rand van iets; kleine inscheuring; uitscheuring van de oorlel (vrg. ἄλφ).*

ἄλφ ἄλφ *in Krawang nog zva. ἄλφ ἄλφ, zie E.R.*

ἄλφ ἄλφ KN. — ἄλφ ἄλφ ἄλφ kwijlen, snappen, praten, babbelen.

ἄλφ ἄλφ *zie bij ἄλφ ἄλφ*

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ

ἄλφ ἄλφ *zie bij ἄλφ ἄλφ*

ἄλφ Ar. *ἄλφ, eign. van David.* ἄλφ ἄλφ *de propheet David.*

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ

ἄλφ *zie bij ἄλφ*

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ ἄλφ *en zva. ἄλφ ἄλφ*

ἄλφ ἄλφ *gew. ἄλφ ἄλφ KN. een godlijk wezen, een god, een godheid; de goden (Skr. dēwātā, van dēwa).*

ἄλφ ἄλφ ἄλφ *naam van den vogel, waarin Joedistīrā zich eens veranderd zou hebben, anders ἄλφ genoemd. — ἄλφ ἄλφ ἄλφ het verblijf van de Dēwātā's, en zva. ἄλφ ἄλφ ἄλφ*

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ ἄλφ *en ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ (Skr. diwāsa. een dag); KN. vol-*

wassen, meerderjarig (vrg. ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ). ἄλφ

poët. wanneer de zon in het zenith is, om twaalf uur 's middags. ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ

't is nu al drie volle dagen, of drie dagen geleden.

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ *en ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ (Skr. disjta, aangewezen, besloten; het aangewezene, bevel, besluit. PK.)*

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ

ἄλφ KW. 1. *zva.* ἄλφ (Skr. dawāla). 2. *zva.* ἄλφ ἄλφ *en ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ.*

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ ἄλφ

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ ἄλφ

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ

ἄλφ of ἄλφ KW. I. *zva.* ἄλφ ἄλφ (Skr. dwa

dja, teeken, banier, vaandel). 2. *zva.* ἄλφ ἄλφ (Skr. doeliḍwadja).

ἄλφ of ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ (Skr. dwidja, een man van één van de drie hoogste kastes, eig.

tweemaal geboren, voor de tweede maal, namelijk, door inwijding in de kaste en de investituur met het heilig koord).

ἄλφ ἄλφ *een groot of uitstekend pandita (Skr. dwinjāwara).*

ἄλφ KW. *respectueuse betiteling van een Vorst, in de wajangverhalen Zoo wordt ook nu nog wel een prins uit respect door zijn gemalin betiteld.*

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ

ἄλφ *zie bij ἄλφ ἄλφ*

ἄλφ MD. *van ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ en ἄλφ of ἄλφ K. van ἄλφ — ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ*

ἄλφ MD. *en K. zva.* ἄλφ ἄλφ

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ

ἄλφ KN. *spijt, berouw, wroeging. G. zie ἄλφ ἄλφ*

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ (Skr. diwākara, eig. de daglichtmaker).

ἄλφ ἄλφ *de Zonnezoon, bijnaam van Karnā. — ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ*

ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ.

ἄλφ *zie ἄλφ ἄλφ*

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ (zamenst. van ἄλφ ἄλφ en ἄλφ *zie ἄλφ ἄλφ).*

ἄλφ KW., ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ KN., *benaming van een rood zijden stof.*

ἄλφ KW. *zva.* ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ (Skr. dēwaganā. godenschare. PK.).

ἄλφ n. v. *de achtste letter v. h. Arabische alpha-*

bet en v. h. vijfde jaar v. e. windoe.

ἄλφ *naam van een secte onder de Mohammedanen, die door aanhoudend opzeggen van de geloofs-*

belijdenis met hard schudden van het hoofd zich tot bedwelming brengen, waarin zij voorgeven in-

gevingen te krijgen. Men noemt ze ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ en ἄλφ ἄλφ ἄλφ. Dit laatste beteekent ook een ἄλφ

ἄλφ die niet ingetogen als een santri leeft. JR.

ἄλφ *poët. ἄλφ ἄλφ ἄλφ, ἄλφ of ἄλφ ἄλφ K., te koop hebben, fig. met iets pralen, als het*

ware iets uitkramen. ἄλφ ἄλφ ἄλφ spr. met zijn (mooie) stem pralen. ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ met

zweren pralen, pralende zweren. ἄλφ ἄλφ ἄλφ voor soldij dienen. ἄλφ ἄλφ ἄλφ ἄλφ haar

lichaam te koop hebben (tot ontucht). — ἄλφ ἄλφ

ւոյ տղաւ of քղաւ *iets* verkoopen. — Եւ դարձյ *pass.* *ook van տղարւոյ* *bv.* արքայադարձարւոյ is dat paard te koop? դարձարւոյ *pass. imp.* — Եւ դարձյ տղաւ յի of քղաւյ *mv.*; *en aan iemand, of ergens iets* verkoopen *of* te koop aanbieden; *iets* te koop stellen *of* in orde schicken tot verkoop, *fig.* bij *iem.* te koop loopen met *bv.* *zijn kunde en derg.* — Եւ դարձարւոյ տղաւ տղաւոյ of քղաւ տղաւոյ *voor iemand iets* verkoopen; — Եւ քղաւոյ *N.*, արքղաւ of արքղաւ het verkoopen, verkoop. — դարձարւոյ *N.*, արքղաւոյ արքղաւոյ of քղաւոյ *K.*, met zijn waren rondloopen *of* op de markt zitten, om te verkoopen. — դարձարւոյ տղաւ *iemand* die met iets loopt te verkoopen; koopvrouw. — դարձարւոյ արքղաւոյ *goederen*, die men te verkoopen heeft, koopgoederen. — Եւ դարձարւոյ արքղաւոյ *plaats* om te verkoopen, verkoophuis.

ԱՊՐԱ *KW. zva.* ԱՊՐԱՆ
 ԱՊՐ 1. *KN.* overrijp, *van vruchten*; (*en zva.* ԱՊՐ ԵՂ Գ.) 2. *K.* *van Եւն և Եւն*
 ԱՊՐԱ *KW. zva.* արքղաւ *և* արքղաւ (*Skr. doeli, stof*); *KN.* onbeschaafd, ongemanierd (*դարձարւոյ արքղաւոյ*). — արքղաւոյ *KN. zva.* արքղաւ (*KW.* zich zeer onbetamelijk gedragen. *G.*). — արքղաւ *zie beneden.*
 ԱՊՐԱ *KW. zva.* ԱՊՐԱ — արքղաւ *zva.* ԱՊՐԱ *և* արքղաւ — ԱՊՐԱ *zva.* արքղաւ արքղաւ դարձարւոյ *zva.* դարձարւոյ *Tj.* — արքղաւ *zva.* արքղաւ *ook* toeschouwer. *C.S.* — արքղաւ *zva.* արքղաւ — ԱՊՐԱ (*en արքղաւ* *Rh.*) *zva.* դարձարւոյ
 ԱՊՐԱ *KW. zva.* արքղաւ
 ԱՊՐԱ of ԱՊՐԱ *KN.* *zva.* արքղաւ *և* արքղաւ *ook wel in den zin van met, in een vergelijking.* ԱՊՐԱ (*of արքղաւ*) *ook nu, tot nu toe; vrg.* ԱՊՐԱ
 ԱՊՐԱ *KN.*; ԱՊՐԱ (*և* ԱՊՐԱ *KL.*) meenen, vermeenen, denken, vermoeden; *van iemand of iets dit of dat meenen of vermeenen (vrg. արքղաւ); ook* doelen, mikken, naar een wit schieten (*vrg.* ԱՊՐԱ). — ԱՊՐԱ het meenen, vermeenen; meening, verdenking.

ԱՊՐԱ *zva.* ԱՊՐԱ
 ԱՊՐԱ *KW. zva.* ԱՊՐԱ *և* դարձարւոյ — ԱՊՐԱ տղաւ *zva.* ԱՊՐԱ *և* ԱՊՐԱ *KN.* de eindeloze toekomst. *Zoo արքղաւ (of ԱՊՐԱ արքղաւ) ԱՊՐԱ* *voor altoos.* ԱՊՐԱ (*in de spreektaal Rh.*) *ook zva.* ԱՊՐԱ *Rs. en Tj.*
 ԱՊՐԱ *արքղաւ* *zie արքղաւ և* ԱՊՐԱ
 ԱՊՐԱ *և* ԱՊՐԱ *և* ԱՊՐԱ *և* ԱՊՐԱ *և* ԱՊՐԱ *N. zva.* դարձարւոյ *enz.*, plaatsen, zetten, leggen (*vrg.* ԱՊՐԱ). ԱՊՐԱ ԱՊՐԱ *of* ԱՊՐԱ *een uitroep:* Ach, kijk eens! *vooral in ws. in gebruik.*
 ԱՊՐԱ *KN.* *naam van een corps pradjoerits van Dipā-nāgārā.*
 ԱՊՐԱ *N.*, ԱՊՐԱ, *weg, pad, voetpad; fig.* middel, aanleiding (*vrg.* ԱՊՐԱ). ԱՊՐԱ *een voetpad.* ԱՊՐԱ *de groote weg (vrg. ԱՊՐԱ և* ԱՊՐԱ). ԱՊՐԱ *zijn weg nemen over deze of die plaats.* ԱՊՐԱ *de melkweg.* ԱՊՐԱ *weg of wegen in het algemeen; en* middel. ԱՊՐԱ *heel den weg (den geheelen weg) langs.* — ԱՊՐԱ *over een grond een weg of pad maken; over, door of langs iets* zijn weg nemen *of* passeren; *bij iets of iemand* op zijn weg voorbij *of* langs komen; *fig.* *iets* als middel bezigen *of* aanwenden.
 ԱՊՐԱ *KW. zva.* ԱՊՐԱ
 ԱՊՐԱ *zie* *bij* ԱՊՐԱ
 ԱՊՐԱ *KN.*, ԱՊՐԱ *KL.*, *voor* zijn vermaak *of* plezier iets doen: wandelen, kuijeren, toeren, spelen, spelevaren. *Voor* kuijeren *zegt men veelal* ԱՊՐԱ — ԱՊՐԱ *of* ԱՊՐԱ *և* ԱՊՐԱ *iets* daar men meê speelt *of* zich vermaakt: speelgoed, speeltuig, speelpop; *iets* dat tot spel, *of* om te spelen *of* speler wijs, gedaan wordt; voorwerp van plezier (*Men.*) *Rh.*; *met* een ander *of* met elkander spelen.
 ԱՊՐԱ *zie* ԱՊՐԱ
 ԱՊՐԱ *KN.* — ԱՊՐԱ *onafgebroken* *of* elkaander volgen; *ook fig. van geluk of ongeluk.*
 ԱՊՐԱ *KN.*; ԱՊՐԱ *aanhoudend ontlasting* hebben (*vrg.* ԱՊՐԱ).
 ԱՊՐԱ *KN.* *onafgebroken, onophoudelijk, zva.* ԱՊՐԱ *ook plat woord voor* uitwerpsel, afgang, drek (*vrg.* ԱՊՐԱ). — ԱՊՐԱ *և* *gew.* ԱՊՐԱ

van personen, WW. volg. Rh. uitvloeijen, zva. դիպում

անդամներն = անդամատեր, lomp spreken of handelen, onbeschoft.

անդամակող of անդամատեր KN. het vloeijen, druipen of afdruijen, van iets dat min of meer dik is, zooals smeltend was, lak en suiker (vrg. անդամակող). — անդամակող of անդամատեր vloeijen, druipen, afdruijen.

անդամակող KN. het bij klonters afdruppen of uitdruppen, zooals bij inkt uit een pen (vrg. անդամակող en անդամակող). — անդամակող bij klonters afdruppen, of uitdruppen.

անամակող KN.; անդամակող (ook անամակող Tj.) in menigte vloeijen, stroomen, gudsen (vrg. անամակող en անդամակող); ook een trotsche houding aannemen of hebben. WW. eig. անամակող

անամակող KN. het aanhoudend stroomen, gudsen of gudsend uitloopen, zooals van water of etter; fig. van een groote menigte optrekkend krijgsvolk (vrg. անամակող). — անամակող aanhoudend stroomen enz.

անդակող KN. een stok of bamboe met een strook er aan, zooals een անդակողից, doch zonder punt, (անդակողից-դուր); volgens G. een wimpel of klein vaandel aan een lans (vrg. դուրից).

անդամակող zie անդամակող

անդամակող KN. — անդամակող onbeschoft zijn in spreken of handelen.

անամակող KW. zva. անամակող KN. stopsel, om de reten van vaatwerk dicht te stoppen (vrg. անամակող). — անամակող KN. zva. անամակող en de reten of naden van iets stoppen met iets, zooals leem of pek, dat er op gesmeerd of gestreken wordt. անամակող-անամակող zeer zuinig zijn met hetgeen waarvan iemand te leven heeft.

անամակող KW. zva. անամակող — անամակող zva. անամակող KN.; անամակող met de tong likken, aflikken (Ml. *ajilat*. Vrg. անամակող). — անամակող likken aan. — անամակող likken met, aflikken, oplikken.

անամակող poet. een kalkverkooper, verkooper van

bereide kalk om bij de sirih gebruikt te worden, wegens dit bedrijf als een gemeen man in minachting; KN. անամակող zooveel als met den top van den vinger aangetaakt of erg. afgenomen wordt voor een weinig. անամակող GG. welligt voor դամակող een soort դամակող — անամակող met den top van den vinger aanraken, ergens van afnemen, bv. անամակող een weinig sirihkalk met den top van de vinger afnemen. դամակող een gierigaard. — անամակող met den top van den vinger afvegen of afnemen van. — անամակող obj. dem. անամակող een streekje, een veegje met den top van den vinger; ook evenals անամակող voor een weinig.

անամակող KN. een lampepit van een teloepek vochtig van olie; vochtig o. a. ook van grond, (van busfelhorens, Tj. die nog niet droog, nog niet hard zijn), volg. WW. ook zva. անամակող

անամակող KW. zva. անամակող — անամակող KN. tot zelfs, ook meê (vrg. անամակող).

անամակող zva. անամակող

անամակող of անամակող KN. naam van een wilden boom, en van het hout en de vrucht daarvan.

անամակող անամակող KW. zva. դամակող

անամակող դամակող of անամակող KN.; անամակող անամակող enz., afdruijen, afvloeijen, bij neêrloopen, bv. van bloed uit een wond. — անամակող անամակող enz., op of over of langs iets afdruijen. — անամակող անամակող enz., bij neêrlopend, bv. van kwijl.

անամակող zie անամակող

անամակող of անամակող, անամակող, Javaansch papier, dat van de schors van de gloegoe bereid wordt; ook wel van Europeesch en Chineesch papier (vrg. անամակող).

անամակող Ar. دليل, wegwijzer, gids; KN. Gods woord, de Koran; ook uitslag, gevolg. անամակող անամակող Ar. دليل صفة سيرة, de wegwijzer voor de hoedanigheid van den levenswandel, voor de Koran.

անամակող KW. zva. անամակող

անամակող KN. slap neêrhangend. — անամակող անամակող slap neêrhangen, het hoofd laten hangen (vrg. անամակող en անամակող).

անամակող of անամակող KN. het neêrhangen van iets dat lang is en ergens uitsteekt, zooals

တပည့်တူကုတ် *iets* achteloos of onverschillig doen, zonder nadenken of zonder er naar te zien. — ဝါ
ပုတီးတူကုတ် onverschillig, achteloos, enz. van
aard.

အဗ္ဗိဒ္ဓါ ၁. ကန., *gew.* အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ *als voorzetsel*
binnen, in, gedurende *een tijd*, ပေ (van), *vóór*
een benaming van een hoeveelheid (erg. အဗ္ဗိဒ္ဓါ).
၂. ကလ. *van* ပုတီးတူကုတ် of အဗ္ဗိဒ္ဓါ *woning, wonen.*
အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ *in twee maanden, in de tijd*
van twee maanden, of gedurende twee maanden. —
အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ *ten huize (of bij)*
den heer Resident အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
betiteling van den Vorst: Zij of Uw Majesteit. အဗ္ဗိဒ္ဓါ
အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
betiteling van Prinsen en van anderen,
die de hoogste ambten bekleeden: Zij of Uw
Hoogheid. Voor beide betitelingen wordt als bezit-
telijk voornaamwoord enkel အဗ္ဗိဒ္ဓါ
gebruikt. အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
's Vorsten krijgslieden. အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
Uw Hoogheids onderdanige
dienaar. အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
of အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
en verk. အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
of nog korter အဗ္ဗိဒ္ဓါ
Uw Hoogheids
dienaar, voor အဗ္ဗိဒ္ဓါ
ik. — အဗ္ဗိဒ္ဓါ
ကလ. van
အဗ္ဗိဒ္ဓါ
en van အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
in den zin
van een eigen woning hebben, zich vestigen. — အဗ္ဗိဒ္ဓါ
ကလ. van အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
— အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
ကလ. van အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
iemand ergens laten wo-
nen; iets in het paleis brengen; iets tot een paleis
maken; een paleis stichten. — အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
iets van
het paleis of van zijn Hoogheid; personen die in den
Kraton wonen; offerhanden, die door den Vorst
eenige dagen voor het einde van de vasten gebracht
worden. အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
of အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
de wijze
waarop men woont of behnisd is; behuizing. — အဗ္ဗိဒ္ဓါ
အဗ္ဗိဒ္ဓါ
က. van အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
en woning van
een aanzienlijk persoon.

အဗ္ဗိဒ္ဓါ ကန. *naam van een plant met welriekende*
bladen, အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
naam van een van de di-
lambleden gedistilleerde welriekende olie.

အဗ္ဗိဒ္ဓါ ကန.; အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ ကန., *nm. v. e. heester*
de Punica Granatum L., Nat. fam. der Granataeae,
en de vrucht de granaatappel, die geneeskrachtige
eigenschappen heeft; de wortelschors wordt tegen
lintworm aangewend (Skr. d á l i m a). အဗ္ဗိဒ္ဓါ
အဗ္ဗိဒ္ဓါ
soort van granaatboom, die wel schoone
roode bloemen draagt, maar geen vrucht geeft.

အဗ္ဗိဒ္ဓါ *sva. အဗ္ဗိဒ္ဓါ*
အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ ကန. — အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
bij stukjes en brokjes *bc. iets vertellen.*

အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ *of အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ* ကန. *vlak, vlek (erg.*
အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ). အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
overal met vlekken.
အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ ကန. *nm. v. e. vogeltje, CP.*

အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ *of အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ* ကန. *de voetzool;*
ook het voetstuk of onderstel van een gamélan;
fig. steun, waar alles op rust, P.J. အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
zich met het aangezicht op de voet-
zolen van iemand (nl. v. iemand die op de wijze
van အဗ္ဗိဒ္ဓါ
gezeten is) neêrbuigen, tot bewijs van
onderdanigheid. Zie အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ

အဗ္ဗိဒ္ဓါ *of အဗ္ဗိဒ္ဓါ* *en အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ* *of အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ*
ကန. *ijlen, zooals in een koorts; fig. bazelen, raas-*
kallen, wartaal spreken (erg. အဗ္ဗိဒ္ဓါ
en အဗ္ဗိဒ္ဓါ).

အဗ္ဗိဒ္ဓါ ကန. *de stam van een boom tot aan de tak-*
ken, en zoo ook အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
(erg. အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ);
een (niet zamengebonden) rol tabak (erg. အဗ္ဗိဒ္ဓါ
အဗ္ဗိဒ္ဓါ
nm. v. e. rivierisch, eenigzins gelijk
aan onze snoek. — အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
nm. v. e. soort
van beamblen in den ouden tijd.

အဗ္ဗိဒ္ဓါ ကန. *sva. အဗ္ဗိဒ္ဓါ*
အဗ္ဗိဒ္ဓါ ကန. အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ *half naakt.*

အဗ္ဗိဒ္ဓါ *n., အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ* *က., de toestand van iets, zooals*
het aan het gezicht zich voordoet (erg. အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
en အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ). အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
naar ik zie, naar het
mij voorkomt. အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
naar het zich voordoet of
schijnt; het schijnt. — အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ *n., အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ* *က.,*
zien, iets of iemand zien, naar iets zien, op iets
zien (erg. အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ). — အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
iets beziën, bezigtigen, overzien; en iets (eenig
voorwerp) zien, in het algemeen. — အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
wat aan iemand te zien is, wat iemand
aan te zien is အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
voor-
werp van het gezicht, toneel, schouwspel, van iets
dat vreemd is of verwondering wekt (erg. အဗ္ဗိဒ္ဓါ
အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
Een ander အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ *ကန. zie bij အဗ္ဗိဒ္ဓါ*
အဗ္ဗိဒ္ဓါ). — အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
het zien; het ge-
zicht, het zintuig van het gezicht; iemands gezicht.
အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
een gezicht ver, zoover men zien kan.
— အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
gezicht, gewaar-
wording door het gezicht; een gezicht, dat iemand
heeft; br. uit zijn huis. အဗ္ဗိဒ္ဓါအဗ္ဗိဒ္ဓါ
အဗ္ဗိဒ္ဓါ
het
was mij donker voor de oogen.

ἰνῆν 1. **kw.** *zva.* ἰνῆν ἰνῆν of ἰνῆν ἰνῆν (verg. ἰνῆν) en ἰνῆν ἰνῆν 2. **kn.** klaar, helder, duidelijk (verg. ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν en ἰνῆν ἰνῆν). 3. **k.** van ἰνῆν. — ἰνῆν of ἰνῆν **kw.** *zva.* ἰνῆν (sterk, gespierd. G.), — ἰνῆν **kn.** zich klaar of helder vertoonend voor het gezicht; duidelijk voor het gehoor. — ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν maken dat iets klaar of duidelijk is; *bv.* zijn spreken; naar iets, zooals een gesprek, luisteren om het duidelijk te verstaan.

ἰνῆν **kn.** het in de mond gestoken worden van eten, *bv.* aan een kind (verg. ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν en ἰνῆν ἰνῆν). ἰνῆν ἰνῆν of ἰνῆν ἰνῆν naam van een soort van pisang. — ἰνῆν ἰνῆν iemand, zooals een kind of een zieke, het eten in den mond steken. — ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν iets iemand in den mond steken; een kind enz. zoo het eten in den mond laten steken en voeren.

ἰνῆν of ἰνῆν **kn.** gekneusd, gekwetst, door iets zwaars, dat over het een of ander deel van het lichaam gaat (verg. ἰνῆν). — ἰνῆν ἰνῆν iets kneuzen, kwetsen; overrijden. — ἰνῆν ἰνῆν of ἰνῆν ἰνῆν gekneusd raken, zich kneuzen. — ἰνῆν ἰνῆν aan iets een kneuzing veroorzaken.

ἰνῆν zie ἰνῆν

ἰνῆν **kn.** naam van een distrikt en plaats, tweede post ten zuiden van Soerakarta.

ἰνῆν **n.** *zva.* ἰνῆν of ἰνῆν (verb. van ἰνῆν WW.).

ἰνῆν verb. v. ἰνῆν? — ἰνῆν

ἰνῆν **kw.** *zva.* ἰνῆν *gew.* ἰνῆν of ἰνῆν **kn.** jong; nieuw, blad van boomen of planten; jong; blad maken. — ἰνῆν gelijk jong blad.

ἰνῆν of ἰνῆν **kw.** *zva.* ἰνῆν

ἰνῆν **kw.** 1. *zva.* ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν en ἰνῆν ἰνῆν (Skr. *dīpa*, lichten, schijnen; een lamp). 2. *zva.* ἰνῆν (Skr. *adīpa*, vorst, oppervorst). 3. *zva.* ἰνῆν (Skr. *dwīpa*). Verg. ἰνῆν. 4. *zva.* ἰνῆν (Skr. *dwīpa*). ἰνῆν ἰνῆν naam van een tooverformulier. ἰνῆν een bijnaam van Abijāsā (Skr. *Dwāpīdja*).

ἰνῆν **kn.**, ἰνῆν **kw.**; ἰνῆν of ἰνῆν **kn.** iets vermoeden, er gedachte van hebben, in

ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν (verg. ἰνῆν). ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν... er in 't geheel geen gedachte van hebben, dat...

ἰνῆν **kn.** wierook (Skr. *dośpa*. Verg. ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν en ἰνῆν ἰνῆν). — ἰνῆν bewieroken, parfumeren. Verg. ἰνῆν v. ἰνῆν — ἰνῆν of ἰνῆν wierookvat; reukaltaar.

ἰνῆν **kw.** *zva.* ἰνῆν toen; en *zva.* ἰνῆν

ἰνῆν **kw.** *zva.* ἰνῆν

ἰνῆν ἰνῆν en ἰνῆν **kn.** rede, die iemand heeft of zou kunnen hebben, rede die iemand meent te hebben; om rede dat; omdat; en zoo ook wel ἰνῆν ἰνῆν (verg. ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν). ἰνῆν om wat rede, meen je? ἰνῆν ἰνῆν geen rede hebben om iets te meenen. ἰνῆν om die en die rede. ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν iemand die alle rede meent te hebben, om zich te doen gelden of boven anderen te verheffen.

ἰνῆν zie ἰνῆν

ἰνῆν ἰνῆν of ἰνῆν **kn.**; ἰνῆν en ἰνῆν ἰνῆν **kw.**, iets ongerijmds, iets onmogelijks (Skr. *dwāpara*, twijfel, onzekerheid. Verg. ἰνῆν). — ἰνῆν enz., iets onmogelijks beweren; beweren dat iets onmogelijk is; 't is onbestaanbaar, 't is onmogelijk (verg. ἰνῆν). — ἰνῆν ἰνῆν ἰνῆν iets voor onmogelijk houden, zoo beschouwen.

ἰνῆν ἰνῆν zie ἰνῆν

ἰνῆν **kw.** *zva.* ἰνῆν en ἰνῆν in 't o. *zva.* ἰνῆν ἰνῆν *zva.* ἰνῆν of ἰνῆν 't is al veel, dat.

ἰνῆν **kw.** *zva.* ἰνῆν ἰνῆν

ἰνῆν **kw.** mensch (Skr. *dwīpada*, tweevoetig).

ἰνῆν **kw.** *zva.* ἰνῆν

ἰνῆν **kw.** *zva.* ἰνῆν (Skr. *dīpta*, glanzend).

ἰνῆν *zva.* ἰνῆν zie bij ἰνῆν

ἰνῆν zie bij ἰνῆν

ἰνῆν *zva.* ἰνῆν G.

ἰνῆν **kw.** *zva.* ἰνῆν

ἰνῆν zie ἰνῆν

ἰνῆν **kw.** *zva.* ἰνῆν

ἰνῆν **kw.** en **k.** *zva.* ἰνῆν (kw. *dwīpaṅga*. Verg. ἰνῆν).

ἰνῆν = ἰνῆν? ἰνῆν = ἰνῆν

zva. դրնա
դատարան KW. zva. արհմ րոտոյ տղւս՝
անհրաճ չիւ անհրաճ
տոտոյ KW. zva. անհրաճ և դատարան G. vol-
gens anderen zva. արհմ (Tj) և արհմ
անտոյ KW. zva. դատարան
անտոյ KW. zva. անհր
անտոյ KN. 1. een gewigt van twee Spaansche mat-
ten, *bij het wegen van goud en zilver*; van twaalf
en een halve duit, *bij het wegen van opium*; on-
geveer een zestiende van een kati. 2. تبييل, ան
անտոյ veracht, versmaad worden, B.
անտոյ of անտոյ Ar. تليل, KN. verheer-
lijking van God, voornamelijk door het opzeggen
van het belijdenis-formulier لا اله الا الله, daar is
geen god, dan Allah; ook een plechtige godsver-
heerlijking of lof bij feesten en bijzondere gelegen-
heden (erg. անհրաճ և անհրաճ). — անտոյ
voor iemand of iets een tahlilavond houden. —
անտոյ te zamen een tahlil houden.
անտոյ KW. zva. անտոյ
անտոյ Ar. تليد (tahaddjoed), KN. gebed
in de nacht, gebed, dat men 's nachts doet, als
men ontwaakt.
անտոյ = դատարան M.
անտոյ Ar. تليد (talijat), zegening, ver-
eerende begroeting; KN. benaming van een formu-
lierged, dat na sommige անտոյ bij het
doen van een gebed gepreveld wordt.
անտոյ (A.S.) չիւ անտոյ
անտոյ չիւ անտոյ I. -
անտոյ ook անտոյ KN. geel bruine afzetsels
in het water of op vochtige plekken, gewoonlijk
door ijzerverbindingen gevormd, SG. (misschien
van անտոյ և դրնա gronde. van անտոյ).
անտոյ M. ton of vat voor water.
անտոյ չիւ անտոյ I.
անտոյ KW. zva. դրնա և անտոյ
անտոյ KW. zva. դրնա (erg. անտոյ); KN. in
eenige samenstellingen: անտոյ և անտոյ (zie
ben.) և անտոյ (zie անտոյ). անտոյ
N., անտոյ և անտոյ K., het moet niet man-
keren; het moet zonder mankeren (geschieden); zon-
der mankeren!
անտոյ in de spreektaal verkortling van դատարան

en van դատարան չիւ. անտոյ և անտոյ
դատարան verkortling van անտոյ (zie bij անտոյ),
bij het aanspreken van een jonggetrouwde vrouw.
դատարան KW. zva. անտոյ և անտոյ N., zie
bij անտոյ — դատարան և անտոյ և անտոյ
անտոյ KW. zva. անտոյ և անտոյ zva. անտոյ
և անտոյ և անտոյ KN. zien of hooren, oog- of oor-ge-
tuige zijn. — դատարան N., անտոյ և անտոյ
և անտոյ K., zien, iemand of iets zien, van een zien
bij gelegenheid, dat men in de gelegenheid komt
iemand of iets te zien, te ontmoeten of te beleven
(erg. անտոյ և անտոյ). անտոյ և անտոյ
և անտոյ een uitdrukking van verbazing: (eig. Ik
zie nu voor het eerst wel heb ik (van mijn leven)
ooit zoo iets gezien! Zou ook անտոյ և անտոյ
enkel անտոյ — անտոյ in de spreek-
taal ook անտոյ և անտոյ և անտոյ
և անտոյ K., te zien, in 't gezigt,
zichtbaar; te zien, in 't gezigt, komen of zijn; zicht-
baar worden of zijn; zich voordoen aan het gezigt;
iemand's voorkomen op het gezigt. դատարան
դատարան niets te zien krijgen, niet zien kunnen.
և անտոյ և անտոյ. wat lijkt ik wel? waar zie
je mij voor aan? անտոյ naar het te zien is
(of was), naar het lijkt (of leek). — անտոյ
և անտոյ zich laten zien, zich vertoonen, ver-
schijnen. — անտոյ: և անտոյ aan iemand
zich vertoonen, iemand verschijnen. — անտոյ
և անտոյ և անտոյ iets laten zien of
toon. — անտոյ = անտոյ W. I.
221. — դատարան և անտոյ of անտոյ
naar iets zien of kijken, naar een vertooning, een
schouwspel, of wat ten toon gesteld of in 't open-
baar te zien is. — դատարան KN. een wijze
gaan zien, dat men op het oog heeft, om dat,
als het den jongeling bevalt, voor hem ten huw-
lijk te vragen: op een kijkje gaan. — դատարան
և անտոյ և անտոյ iets ten toon stellen, aan
het publiek laten zien; van iets een schouwspel of
vertoonung maken. — դատարան of դատարան
և անտոյ KN., en անտոյ gew. անտոյ
և անտոյ K., een schouwspel; wat ergens in het open-
baar te kijken is of ten toon gesteld wordt. դատարան
of անտոյ և անտոյ KN. voorwerp
van bekijk. — և անտոյ և անտոյ een zigt-

ἄνθη KN. verdeeling in kavelingen of hoopjes; kaveling of hoopje. — ἄνθη iets bij hoopjes of kavelingen verdeelen of afdeelen; rangschikken.

ἄνθη KN. een groote ronde etensmaand met deksel.

ἄνθη KN. naam van een soort van zeepaling, veel gelijkend op een ἄνθη JR.

ἄνθη zie bij ἄνθη

ἄνθη KW. zva. ἄνθη

ἄνθη beter ἄνθη KN. het in den grond stekende gedeelte van iets, of het onderste van iets, waar het in den grond steekt; installatie van het ambt van een dorpshef (van ἄνθη). ἄνθη ἄνθη, de kim, de horizon. — ἄνθη zich, of iets, met de punt in den grond of in een weck lichaam steken; ook zich vastzetten op de punt van iets, dat er insteekt. — ἄνθη in iets vast gestoken zitten of staan. — ἄνθη ergens iets insteken of inplanten (erg. ἄνθη). — ἄνθη iets ergens insteken of inplanten.

ἄνθη KW. zva. ἄνθη (Skr. nindā blaam).

ἄνθη KW. vervolgens daarna. G. Erg. ἄνθη

ἄνθη N., ἄνθη K., jong padi-plantje; de jonge rijst-plantjes (ἄνθη) van de kweekbedding overplanten op de sawah (erg. ἄνθη en ἄνθη). ἄνθη planter, landbouwer. ἄνθη KN. veldgewas, veldvruchten, gew. van hetgeen op de ἄνθη gebouwd wordt. — ἄνθη ἄνθη planten, poten; ook zva. ἄνθη padi overplanten, ἄνθη koepok-incenten, zie ἄνθη bij ἄνθη een dorpshef ergens aanstellen. — ἄνθη iets beplanten met iets; op of in een grond iets planten; ergens een dorpshef aanstellen, (in Men. ἄνθη) — ἄνθη of ἄνθη en ἄνθη of ἄνθη iets dat geplant wordt; plantsoen, gewas, gewassen (erg. ἄνθη). — ἄνθη ἄνθη grond, veld of akker, om met iets beplant te worden.

ἄνθη KN. 1. zva. ἄνθη (van ἄνθη). 2. zva. ἄνθη wijze van handelen; iemands manieren, wijze van zich voor te doen in den oingang; wellevendheid, wellevend (erg. ἄνθη en ἄνθη)

ἄνθη). 3. KI. van ἄνθη in de bet. van nog een portie van hetzelfde eten waarvan men reeds gebruikt heeft. ἄνθη zich driemaal van een schotel bedienen of laten bedienen. — ἄνθη zva. ἄνθη rigten naar of tot een doel. — ἄνθη zva. ἄνθη op een voorwerp iets rigten of aanwenden; iets beantwoorden, bv. een uitdaging met spotachtig lachen; iemand, of iets dat gezegd wordt, op een gepaste wijze beantwoorden; iemand nog eens bedienen, nog wat opscheppen.

ἄνθη ἄνθη er de slag van hebben om alles wat in de conversatie gezegd wordt, op een gepaste wijze te beantwoorden of er iets aardig bij te pas te brengen. — ἄνθη iets aanwenden, van iets gebruik maken tot een doel; een ἄνθη of ἄνθη bezigen, bv. wreedheid plegen, wraak oefenen; iemand beleeft uituodigen om zich maar te bedienen of plaats te nemen. — ἄνθη zva. ἄνθη en ἄνθη ἄνθη in het oor dringen, van een geluid of iets dat gezegd wordt.

ἄνθη KN. 1. schrede, pas (erg. ἄνθη). 2. zva. ἄνθη gang, van zaken, ook handelwijze, manieren. ἄνθη handel en wandel. 3. KI. van ἄνθη en ἄνθη — ἄνθη zva. ἄνθη gew. van zaken; gaan, marcheren, in den zin van goed gaan; het gaat, het gaat wel; aan den gang gaan, een aauvang nemen (erg. ἄνθη). ἄνθη in den eersten graad van bloedverwantschap elkander bestaan. ἄνθη in den hoevelsten graad bestaat (gij met N.)? — ἄνθη iets met passen afmeten, KI. van ἄνθη en ἄνθη — ἄνθη iets aan den gang brengen; iemand aan den gang brengen met een werk; iets, zooals een last, uitvoeren, regt of geregtigheid uitoefenen; een been gebruiken om er een stap mee te doen. — ἄνθη en ἄνθη KI. van ἄνθη en ἄνθη

ἄνθη zie ἄνθη 3.

ἄνθη KN. iemands houding en bewegingen, bv. bij het landakken (erg. ἄνθη en ἄνθη); allures van een paard; zich in beweging zetten, op de been of in de weer komen, om te helpen, bv. bij een brand; de wijze waarop iemand zich weert in een gevecht; de wijze van iets, zooals een werk, aan

te vatten; niet stijf zijn *in gezelschap*. ἑνὸν ἔργον
verouderde ben. van een politiedienaar in Midden-
Java; ook in de weer komen om te helpen, Rh.
 (ἄλλοτε ἑνὸν ἔργον) of enkel ἔργον de lijf-
 wacht of lijfwachten, van een Vorst. — ἔργον
 een beweging maken. — ἔργον εἶναι zich in beweging
 zetten naar, losgaan op; aanpakken; bijspringen,
om te helpen. — ἔργον ἔργον aan het werk gaan, de
 handen aan het werk slaan; zich in bewegingstel-
 len, *om iets te doen*. ὀνόματι ἔργον de handen
 aan het werk slaan, en behulpzaam zijn tot het
 werk.

ἔργον κω. zva. ἔργον ἔργον en ἔργον ἔργον vol-
 gens G. dewijl, omdat.

ἔργον κω. zva. ἔργον ἔργον

ἔργον κν. in een opgevatte meening of waan verkee-
 ren; *bv. ἔργον ἔργον ἔργον ἔργον ἔργον* Mogt
 men (of hij) in de meening verkeeren, dat ik mij
 bekwaam zou noemen; dat niet. — ἔργον een
 meening opvatten omtrent, of zich iets verbeelden;
doch alleen in het passief; bv. ἔργον ἔργον ἔργον
 ἔργον ἔργον enz. Denk niet van mij. *dat enz.*
 (verg. ἔργον). ἔργον ἔργον of ἔργον ἔργον zva. ἔργον
 ook zich iets aangewend hebben, zoodat men het
 niet laten kan (verg. ἔργον ἔργον).

ἔργον ἔργον verb. van ἔργον ἔργον?

ἔργον κν. Port. tinta. inkt (eig. tint, kleur), door
 sommigen gebruikt voor Europese inkt, in onder-
 scheidung van ἔργον Chinesehe inkt.

ἔργον ἔργον zie ἔργον

ἔργον κω, zva. ἔργον ἔργον κν. leiding, het ge-
 leid worden. — ἔργον ἔργον leiden, iemand of een
 beest aan de hand of aan een touw leiden. iemand
 de weg wijzen, door met hem meê te gaan; *fig.*
iemand in iets onderrigten of teregtwijzen, door
hem voor te gaan, te leiden en te sturen *bv.* ὄχι
 ἔργον ἔργον leeren lezen, en leiden; voeren, brengen, tot
 iets, *bv. tot armoede of slechte daden*. — ἔργον
 ἔργον het leiden; leiding; verleiding; ook geleid-
 der, wegwijzer, leidsman of leidsvrouw (verg. ἔργον
 ἔργον en ἔργον ἔργον). — ἔργον ἔργον obj. den.
 en ook navelstreng, CP.; ook zva. ἔργον ἔργον Tj.
 volg. WW. ἔργον ἔργον of ἔργον ἔργον ἔργον elkan-
 der leiden, elkander onderrigten. ἔργον ἔργον ἔργον
 elkander bij de hand leiden *nl. zóo dat de een*

vóór den ander gaat, — ἔργον ἔργον en ἔργον ἔργον
 ἔργον zie ἔργον ἔργον

ἔργον of ἔργον κω. zva. ἔργον ἔργον en ἔργον
 (Skr. tantra). ἔργον ἔργον κν. legermagt.

ἔργον zie bij ἔργον

ἔργον κν. rustig, vreedzaam; rust, vrede (*ground*.
 ἔργον). — ἔργον ἔργον tot rust brengen, bevre-
 digen. ὄχι ἔργον zich rust geven. — ἔργον ἔργον
 ἔργον rust, die iemand gekregen heeft.

ἔργον κν. bevreesd, beangst (verg. ἔργον ἔργον).

ἔργον ἔργον en ἔργον κν. uitgestort, *bv. uit een pot*
door omkeering. — ἔργον ἔργον en ἔργον ἔργον l. iets
bv. een pot, uitstorten, het onderste boven keeren,
fig. uitputten *bv. zijn krachten*, Men. 2. κ., ἔργον
 ἔργον N., braken, vomeren (verg. ἔργον ἔργον). ἔργον
 ἔργον^o braakmiddel, vomitief ὄχι ἔργον bloed-
 spuwen.

ἔργον ἔργον κν. de bloemknop van de pisangstruik, zva.
 ἔργον ook nier, de nieren.

ἔργον ἔργον zie bij ἔργον ἔργον

ἔργον ἔργον zamengetrokken uit ἔργον ἔργον niet
 duidelijk *bv. zien of spreken*. Men.

ἔργον κω. zva. ἔργον ἔργον

ἔργον ἔργον zie ἔργον ἔργον

ἔργον ἔργον of ἔργον ἔργον κν. zich hereenigen tot een ge-
 heel, *bv. van verstrooide troepen*; heelen, van een
 gebroken been of wond, ook hersteld, zich herstel-
 len. Tj. — ἔργον ἔργον iets in den vorigen staat
 herstellen. — ἔργον ἔργον iets weêr tot een ge-
 heel vereenigen; maken, dat iets hersteld wordt,
 zva. ἔργον ἔργον (van ἔργον). ὄχι ἔργον het
 lichaam herstellen, uitrusten.

ἔργον κω. zva. ἔργον ἔργον — ἔργον κω. zva. ἔργον
 ἔργον κν. uitdagen, uittarten (verg. ἔργον). — ἔργον
 ἔργον het uitdagen, uitdaging.

ἔργον κω. zva. ἔργον κν. weging van de zwaarte
 van iets door heffing op of met de hand. — ἔργον
 in de hoogte ligten, in de hoogte boven den grond
 of boven het water houden; de zwaarte van iets
 wegen door het met of op de hand te heffen. ὄχι
 ἔργον zva. ἔργον een huwelijksvoorstel aan
 een vrouw doen. ἔργον ἔργον ἔργον elkander van den
 grond opligten (*bij het voorsteelen*).

ἔργον κω. zva. ἔργον ἔργον ἔργον

ἔργον κω. zva. ἔργον

gen, navraag doen bij.

η ανωπινη εβρα κω. zva. η ανωπινη εβρα
ανωπινη κν., ανωπινη zva. ανωπινη opgaren,
opzamelen; laten stilstaan, doen ophouden; van
een zaak onafgedaan laten; ανωπινη μια een mon-
delinge boodschap gedeeltelijk verzwijgen, Rh. iets
laten liggen, er geen verder werk van maken (van
ανωπινη ηβρα). — ανωπινη ηβρα acc. pass. ook ha-
peren, stuiten. Zoo ook ανωπινη ηβρα — ανω-
πινη ηβρα wordt gezegd van den persoon, bij
wien iets is blijveu steken.

ανωπινη ηβρα ανωπινη ηβρα zie bij ανωπινη ηβρα
ανωπινη κν. gestaakt, tijdelijk niet verstrekt, tijde-
lijk opgehouden. — ανωπινη ηβρα iemand iets tijdelijk
niet verstrekken. ανωπινη ηβρα door staking
verstoken zijn van hetgeen men anders gewoon is
te krijgen.

ανωπινη κν. 1. wedergade; iemand die tegen een ander
is opgewassen en zijn tegenpartij kan zijn; als te-
genpartij tegen een ander overstaan of met een an-
der kampen (verg. ανωπινη εν ανωπινη). 2. de peu waar-
meê het ijzer aan een ploeg of ανωπινη ηβρα wordt vast-
gehecht. ανωπινη ηβρα hij is geen partij voor je.
ανωπινη ηβρα tweegevecht. ανωπινη ηβρα ανωπινη ηβρα
zijn krachten met elkander meten. — ανωπινη ηβρα poet.
opgewassen tegen; zich te weer stellen tegen, Ra.
— ανωπινη ηβρα vergelijken, iets vergelijken tegen iets
anders. — ανωπινη ηβρα als partij stellen tegenover,
als tegenpartij tegenweer bieden aan, zich meten
met. — ανωπινη ηβρα gew. ανωπινη ηβρα μετ
een ander vergelijken, twee tegenover elkander stel-
len, zamen vergelijken om te zien wie of wat het
wint. ανωπινη ηβρα man tegen man vechten. — ανωπινη ηβρα
het vergelijken; vergelijking.

ανωπινη κω. zva. ανωπινη ηβρα — ανωπινη κν. schoppen
met het onderste plat van den voet (verg. ανωπινη ηβρα
ανωπινη ηβρα).

ανωπινη κω. zva. ανωπινη ηβρα

ανωπινη I. κν. ανωπινη ηβρα wegsturen, wegjagen, verja-
gen, verdrijven, verstootten, het huis uitzetten (verg.
ανωπινη ηβρα). — ανωπινη ηβρα mv.

II. κν. lokker, voorn. een tam hert dat men ge-
bruikt om wilde herten te vangen (verg. ανωπινη ηβρα
εν ανωπινη ηβρα). — ανωπινη ηβρα lokken; een hert
met een lokker zoeken te vangen.

III. ook bemaming van het blad van de paré,
wegens hetzelfde bijgeloof als bij ανωπινη ηβρα
vermeld.

ειρηνη zie ανωπινη ηβρα
ειρηνη κν. of ανωπινη ηβρα een bezoek brengen
(verg. ανωπινη ηβρα). — ειρηνη zva. η ανωπινη ηβρα (zie
η ανωπινη ηβρα). — ανωπινη ηβρα bezoeken, nieuws komen
vernemen (verg. ανωπινη ηβρα). — ανωπινη ηβρα een bezoek
afleggen bij.

η ανωπινη ηβρα zva. ανωπινη ηβρα
η ανωπινη ηβρα of η ανωπινη ηβρα κν. prikker, een puntige stok,
daar men gaten meê in den grond steekt, om er
katjang, kapas, djagoeng, djarak en rijst (μηνη ηβρα)
in te poten. — η ανωπινη ηβρα of η ανωπινη ηβρα met zulk
een prikker werken of gaten maken; rijstzaad po-
ten; ook fig. iem. steken geven met woorden. Tj.
— ανωπινη ηβρα zich ergens op een bepaalde plaats
bevinden, ergens, bv. aan het lichaam, zitten
(verg. ανωπινη ηβρα). — ανωπινη ηβρα enz. obj. den.;
ook naam van een zeevisch, Rh.

ανωπινη I. zie ανωπινη ηβρα 2. op een staak gestoken; van
een hoofd (verg. ανωπινη ηβρα). — ανωπινη ηβρα een hoofd op
een paal steken. ανωπινη ηβρα ανωπινη ηβρα een ver-
wensching.

ανωπινη ηβρα κω. zva. η ανωπινη ηβρα ανωπινη ηβρα ανω-
πινη ηβρα ανωπινη ηβρα εν ανωπινη ηβρα κν. den voet opleggen
bij het tandakken; ανωπινη ηβρα ανωπινη ηβρα (ανω-
πινη ηβρα) een houding bij het tandakken. Tj. Rh. —
ανωπινη ηβρα κω. zva. η ανωπινη ηβρα ανωπινη ηβρα ανω-
πινη ηβρα ανωπινη ηβρα ανωπινη ηβρα κν.
liggen te zieltogen, den laatsten snik geven, den
geest geven. — ανωπινη ηβρα het geven van den
laatstsnik.

ανωπινη ηβρα TD. het ergens gebleven zijn of zitten van
iets. — ανωπινη ηβρα planten uit de kweek ergens
overplanten, om daar te blijven (verg. ανωπινη ηβρα).
— ανωπινη ηβρα zva. ανωπινη ηβρα

ανωπινη ηβρα κν.; ανωπινη ηβρα tegen iets aanloopen of
stooten, over iets struikelen.

ανωπινη ηβρα MI.; ανωπινη ηβρα ανωπινη ηβρα zijn gezigt laten
kijken, zich even vertoonen.

η ανωπινη ηβρα κν.; η ανωπινη ηβρα ανωπινη ηβρα aanstooten
tegen; (gewelddadig aanranden G.) iemand een brief
zenden. bv. ter uitdaging, kennisgeving van een
ongeval, enz. aan bloedverwanten, enz. een geschenk

အတူတူ or အတူတူ KN. een toespits van fijn gehakte ဂုဏ်ဂုဏ် အသိအိ or အသိ with sambel en kokosnoot gemengd; deze volg. Rh. အသိအိ or ဂုဏ်ဂုဏ် volg. Rh. is အတူတူ in reepen gehakte jonge mangga met sambel kemiri gemengd.

— အတူတူ အတူတူ zoo bereiden.

အတူ or အတူ KN. doorzichtig; galig, v. veraleten stoffen (vrg. ဂုဏ် ဂုဏ်); opengewerkt, zooals een van rottan gevlochten zitting en de metalen rand van een blad.

— အတူ or အတူ (ook အတူ Men.) opengewerkt.

အတူ or အတူ en အတူ KN. vlug en los van bereging van de beenen en van iemands gang; ook een soort bamboe, C.P.

အတူ KN. အသိ de tijd dat de zon boven de kim is tot 8 of 9 uur, WW. volg. Rh. mooi weer, niet regenachtig.

အတူ အတူ en အတူ or အတူ KN. van plaats tot plaats, van dorp tot dorp of van huis tot huis gaan, op zijn togt nu hier dan daar stilhouden of vertoeven, van een reizend koopman of een reiziger voor zijn genoeg.

အတူ အတူ TD. v.a. အတူ အတူ အတူ အတူ freq. van အတူ KN.; အတူ naar vervolg, geleidelijk, afnemende, kleiner wordende. — အတူ v.a. အတူ hand aan hand achter elkander gaan; အတူ ook achter elkaar gaan v. v. paarden die aan elkaar zijn vastgebonden: ook onmiddelijk op elkander volgen, v. v. van eijeren, dag aan dag na elkander door een hen gelegd, en van kinderen, jaar op jaar nu elkander geboren.

အတူ zie bij အသိ

အတူ verbastering van အတူ

အတူ v.a. အတူ ook een bak of presenteerblad van gevlochten werk van metaaldraad of rotting, of ook wel van အသိ အတူ en အတူ အတူ een bijzonder soort van koedi en loeké.

အတူ nm. v. e. trommelvormig instrument. Zie အတူ

အတူ KW. v.a. အတူ — အတူ အတူ beschenen worden door een glans zooals van de zon of maan, ook fig. v.a. အတူ zichtbaar, duidelijk worden (Men.) Rh.

အတူ KN. အသိ een soort kuikens die alleen veeren aan de vleugels en rug hebben; ook fig. berooid.

အတူ KN.; အတူ or အတူ en အတူ အတူ iemand of iets aantreffen of toevallig ontmoeten (vrg. အတူ en အတူ).

အတူ KN. aanvulsel, completering, complement; een keg, die tot aanvulsel en stevigheid ergens ingestoken of ingeslagen wordt.

အတူ KN. — အတူ iets 'op ongepaste wijze' doen; zich ongepast in iets mengen, v. in het gesprek; zie အတူ en အတူ

အတူ KN. verbrijzeld, vergruisd; fig. van het hart (vrg. အတူ en အတူ). — အတူ het hart verbrijzelen.

အတူ or အတူ KN.; အတူ of အတူ roekeloos, ongeneeerd, vrijpostig, zonder zich om gevaar of verbod te bekommeren, v. v. ergens binnen gaan (vrg. အတူ).

အတူ KN. အတူ onvoorzichtig erg. gaan; vrg. အတူ

အတူ 1. v.a. အတူ 2. ook v.a. အတူ WW.

အတူ KN. — အတူ onbescheiden, onbeschoft zijn, meestal met woorden.

အတူ KN. — အတူ lichten, schijnen, 'Tj.; zie အတူ

အတူ KN. — အတူ v. e. licht schijnen door v. de boomen, de wolken enz.

အတူ zie အတူ

အတူ KW. v.a. အတူ — အတူ KN. v.a. အတူ zie အတူ

အတူ KN. 1. lek, lekken; drup, doordruppen, door een lek. 2. (အတူ) telkens schelden, altijd met schelden gereed zijn. — အတူ lekken, druipen, van zeere ooggen. — အတူ van de lek te lijden hebben.

အတူ or အတူ KN. hoof van een beest, volg. ZG. 1872, 104, ook ben. v. d. pennetjes die de toetsen der ganbang tegen heen en weer schuiven behoeden. — အတူ onbescheiden of onbeleefd zijn door iemands hoofd aan te raken; ook v.a. အတူ

အတူ KN. palissade, paalwerk, in een regte lijn op korte afstanden gezette palen, zooals tot een

schoeijing (vrg. ἔρημος). — ἔρημος palissadereu, schoeijen; iets zooals een heining, in een regte lijn digt aan elkander langs iets afzetten; ook fig. als ἔρημος opschieten, uitbotten, boven den grond uitsteken en do. v. wenschen of plannen in menigte als ἔρημος

ἡ ἔρημος KN. — ἡ ἔρημος niet keurig zijn op het punt v. eten; van alles lusten, van alles eten, ook fig. op het punt van vrouwen.

ἔρημος KN.; ἡ ἔρημος iemand ontglipt, uit de handen geraakt; zoodat hij het niet meer in zijn hand of magt heeft, ook fig. zich verspreken of vergalopperen (vrg. ἔρημος).

ἔρημος ἔρημος ἔρημος vva. ἡ ἔρημος ἔρημος (Tj.) WW. ἔρημος ἔρημος TP. vva. ἔρημος Rh.

ἡ ἔρημος KN. (freq. v. ἔρημος?) ἡ ἔρημος onwelvoegelijk in spraak of taal, WW.

ἡ ἔρημος zie ἔρημος

ἔρημος zie ἔρημος

ἔρημος KN.; ἔρημος overal met scherpe punten, zooals van spijkers (vrg. ἔρημος).

ἔρημος ook ἔρημος KN.; ἔρημος en ἔρημος prikkelend, zooals champagnewijn op de tong (vrg. ἔρημος); ook prikkelbaar, ligt geraakt; en in menigte met de punten in den grond gestoken zitten, zooals van borangs en de punten van pijlen (vrg. ἔρημος en ἔρημος); ook fig. diep ingeplant, standvastig; verder ἔρημος KW. vva. ἔρημος en ἔρημος do. ἔρημος iem. zonder zich lang te bedenken ἔρημος noemen, W. II, 80, Rh.

ἔρημος of ἔρημος en ἔρημος of ἔρημος KN. vlug er tegen op. — ἔρημος en ἔρημος vlug en flink er tegen op loopen of klimmen. — ἔρημος en ἔρημος hets. ook vlug in de hoogte aangebragt v. e. slag met een zwaard, Men. ἔρημος v. velen, Tj.

ἔρημος of ἔρημος zie ἔρημος

ἔρημος vva. ἔρημος

ἔρημος voor ἔρημος

ἡ ἔρημος KN. — ἡ ἔρημος mengen, ondereen mengen. ἡ ἔρημος gemengd. — ἡ ἔρημος vermengd raken.

ἔρημος of ἔρημος KN. vermeenen, vermoeden, ver-

denking, en vva. ἔρημος pretensie tegen iemand, of wat van iemand gepretendeerd wordt (Skr. tar ka, vermoeden, PK.). — ἔρημος iets vermeenen, vermoeden, vermoedelijk voor iets houden; verdenken; omtrent iemand iets vermeenen of pretenderen, vva. ἔρημος — ἔρημος omtrent iets een verdenken hebben. — ἔρημος subst. den.; ook beschuldiger.

ἔρημος Ar. ترك, KN. Turksch. ἔρημος een Turk.

ἔρημος of ἔρημος en ἔρημος KN. in een bosch of onbewoonde streek zich vestigen om de plaats te ontginnen of tot woonplaats in te rigten; KW. gehucht G. (Skr. tar e ka, beboomd, van ἔρημος Vrg. ἔρημος). — ἔρημος ergens zoo zich vestigen. (zulk een plaats bewaken. G.) — ἔρημος obj. den.; mv. v. ἔρημος? W. II, 271.

ἔρημος KN. onthouding van zinnelijk genot, zich van zinnelijke genietingen onthouden (Ar. tark het laten, het nalaten Vrg. ἔρημος).

ἔρημος KW. vva. ἔρημος v. e. sterke bries;

ἔρημος een hevige orkaan; als uitroep: trek! ook wel scheepsterm bij roeijen: zet aan!; aftrek hebben, gewild zijn, van waren, vva. ἔρημος — ἔρημος trekken, met zich meêtrekken, fig. zoeken over te halen; voor de regtbank trekken; iets, zooals een revenue, trekken, innou, ophalen; iets meêtrekken, in A. 44 ἔρημος vva. ἔρημος; fig. voor iets ten gevolge hebben, als gevolg uit iets doen voortkomen (vrg. ἔρημος en ἔρημος ἔρημος); en KI. van ἔρημος (ook wel als K.).

ἔρημος ἔρημος ἔρημος ἔρημος Uw Hoogheids gunstige hulp, in het belang van mijn persoon. ἔρημος van weerskauten trekken. ἔρημος als een gevolg voortkomen uit iets. ἔρημος ἔρημος of ἔρημος ἔρημος ἔρημος getrokken of gehaald. — ἔρημος meervoud. — ἔρημος ἔρημος ἔρημος trektouw? M. 2. hoed van gebangbladen (= ἔρημος); een gebangtak met bladen in den vorm v. e. zonnenscherm door CP. omschreven ἔρημος ἔρημος ἔρημος

ἔρημος KN.; ἔρημος KN.; regt op iets aan, tegen in of doorheen, loopen, stooten, vliegen, stroomen, waaijen; iets niet ontzien, trotseren; een gebod overtreden; een eed roekeloos schenden (vrg.

(ἄγ. ἄρ.). ὁ ἀσπί. roekeloos teêre punten aanraken. ὁ ἀσπί. ἑπιπέδου met opzet een strafbare daad plegen. — ἑπιπέδου pass., ook eem ongeluk of kwaal belooopen.

ἑπιπέδου. KN. 1. naam v. e. soort eetbare trekvogels (met dikken kop; volg. WW. een soort zwaluw: volg. Rh. onze dikkop). 2. ἑπιπέδου, dem. v. e. geregt van dendeng met geraspte kokosnoot (volg. Rh. gebraden met klappermelk en andere ingrediënten).

ἑπιπέδου gemeen woord voor ἀσπί. ἑπιπέδου ἑπιπέδου een gezwel in de lies of aan de dij bij de lies, een venerische kwaal. — ἑπιπέδου ἑπιπέδου aan zulk een gezwel lijden.

ἑπιπέδου zie ἑπιπέδου

ἑπιπέδου. zva. ἑπιπέδου

ἑπιπέδου. Ar. KN. handelwijze; wijze, waarop men met iets handelt; wat iemand verzint of als middel tot iets uitdenkt; kunstbewerking Ar. طريقة, weg; pad; handelwijze. Vrg. ἑπιπέδου en ἑπιπέδου. — ἑπιπέδου met iets dus of zoo handelen; op of tegen iets als middel iets bedenken of verzinnen.

ἑπιπέδου. KN. naam van een boom en van de bloem daarvan.

ἑπιπέδου (Tj.) = ἑπιπέδου

ἑπιπέδου. Ar. طريقة, KN. de weg der zaligheid, de voorschriften omtrent godsdienstige gebruiken en ritus (vrg. ἑπιπέδου). volg. C.P. de 1ste trap van godsdienstige ontwikkeling v. e. Mohammedaan.

ἑπιπέδου. Ar. KN. togt naar een heilige plaats, zooals naar de graven van zijn voorouders of van heiligen, om daar de een' of andere openbaring te ontvangen; zulk een togt doen (Ar. طريقة, een togt bij nacht). — ἑπιπέδου tot zulk een togt, zulk een togt te doen, ἑπιπέδου ἑπιπέδου

ἑπιπέδου zie ἑπιπέδου

ἑπιπέδου. zva. ἑπιπέδου of ἑπιπέδου. ἑπιπέδου ἑπιπέδου ἑπιπέδου en ἑπιπέδου ἑπιπέδου ἑπιπέδου hevige liefde. — ἑπιπέδου zva. ἑπιπέδου

ἑπιπέδου. zva. ἑπιπέδου ἑπιπέδου en ἑπιπέδου (Str. firta, een water; een heilige badplaats; ook wel voor ἑπιπέδου of ἑπιπέδου. ἑπιπέδου en ἑπιπέδου ἑπιπέδου zva. ἑπιπέδου ἑπιπέδου en ἑπιπέδου ἑπιπέδου ἑπιπέδου ἑπιπέδου zva. ἑπιπέδου ἑπιπέδου

ἑπιπέδου ἑπιπέδου ἑπιπέδου ἑπιπέδου

ἑπιπέδου. KN. een geregelde volgorde, goeden zamenhang of proportie hebben; langs (vrg. ἑπιπέδου); ook scheepsterm: houd koers! (ook ἑπιπέδου). ἑπιπέδου den weg langs, al gaande onderweg. ἑπιπέδου volgzaam, inschikkelijk, gewillig, gezeglijk, gehoorzaam, vooral van vrouwen en kinderen (vrg. ἑπιπέδου en ἑπιπέδου). — ἑπιπέδου iets volgen, langs iets heengaan, loopen of klimmen; een weg volgen of houden; zich houden aan een bepaalden dag; een voorschrift of model volgen; lessen of een raad volgen; naar een verlangen zich voegen; iets inwilligen; regt door iets heen loopen. ἑπιπέδου een waterleiding nagaan, om te zien of die oeral in orde is.

ἑπιπέδου. ἑπιπέδου ἑπιπέδου de huizen, de bosschen langs gaan. — ἑπιπέδου. zva.

ἑπιπέδου — ἑπιπέδου iets volgen of navolgen; (iets naschrijven; G.). iets inwilligen; toegeven. — ἑπιπέδου

ἑπιπέδου iets de rigting van iets anders laten volgen; iets regelen naar iets anders. — ἑπιπέδου

ἑπιπέδου iets om er langs heen te gaan en zich aan vast te houden; gehoorzaam; vrg. ἑπιπέδου

ἑπιπέδου iets dat men te volgen en daar men zich aan te houden heeft, als voorbeeld of voorschrift. — ἑπιπέδου

ἑπιπέδου zich er naar voegen, niet tegenstreven; inschikkelijk; inschikkelijkheid. ἑπιπέδου ἑπιπέδου

ἑπιπέδου en zoo vervolgen. — ἑπιπέδου zich naar iemands verlangen voegen; gewillig gehoorzamen (vrg. ἑπιπέδου en ἑπιπέδου). — ἑπιπέδου

ἑπιπέδου. zva. ἑπιπέδου — ἑπιπέδου ἑπιπέδου zva. ἑπιπέδου ἑπιπέδου

ἑπιπέδου. Ar. توريّة, de wet van Mozes, de Pentateuch.

ἑπιπέδου of ἑπιπέδου (ἑπιπέδου B. v. B.) KN. naam van een waterplant, een soort van waterlelie of lotus met rozeroode bloemen Nelumbium Speciosum Wild. ? (vrg. ἑπιπέδου). — ἑπιπέδου ἑπιπέδου ἑπιπέδου of ἑπιπέδου ἑπιπέδου pas beginnen te loopen, van een kind van ongeveer negen maanden, dat begint met zich te oefenen in het loopen, door zich aan het een of ander vast te houden; ook weêr met behulp van iemand beginnen te loopen, na een verlamming (vrg. ἑπιπέδου ἑπιπέδου bij ἑπιπέδου).

om hem te doen verdroogen, en barsling te voorkomen bij het omvellen (Tj. v. e. nangka).

అంధివిద్య KW. zva. అంధివిద్య అంధివిద్య అంధివిద్య een soort van kleine, gele kokosnoot. — అంధివిద్య zva. అంధివిద్య — అంధివిద్య KN. een arenboom of talboom, B. T. Dj, 115. అంధివిద్య అంధివిద్య zoo dik als de stam van een kokosboom.

అంధివిద్య KI. van అంధివిద్య en అంధివిద్య en van అంధివిద్య — అంధివిద్య om te wateren, in అంధివిద్య అంధివిద్య KI. een metalen waterketeltje, om zich na gewaterd te hebben, af te wassen (vrg. అంధివిద్య); ook pisselings bij stralen langs het lijf loopen v. zweet. Bab. P. II, 76. — అంధివిద్య KN. een donderbus (Ml. p a m o e r a s. Vrg. అంధివిద్య).

అంధివిద్య KN, van een boom of plant afgesneden stek, om te planten (vrg. అంధివిద్య). అంధివిద్య అంధివిద్య de stek van een dëmanschap planten, een nieuw dëmanschap installeren. — అంధివిద్య stekken snijden. — అంధివిద్య als stek geplaat. అంధివిద్య a new aangestelde dëmaning.

అంధివిద్య = అంధివిద్య 1. WW. P

అంధివిద్య అంధివిద్య en అంధివిద్య KN. liefde, genegenheid, liefhebben, beminnen, toegenegen zijn; (Skr. t r è s h a, dorst; verlangen. Vrg. అంధివిద్య అంధివిద్య). — అంధివిద్య enz. liefhebben; zijn liefde schenken aan; ook zva. అంధివిద్య అంధివిద్య enz., pass., en liefde, waarmede iemand bezielde is. Zoo ook అంధివిద్య అంధివిద్య enz. అంధివిద్య, liefdebewijzen ontvangen.

అంధివిద్య Dr. طور سيناء, het gebergte Sinai.

అంధివిద్య KN. teeken, voorteeken, bewijs (vrg. అంధివిద్య) den. der naast elkander schuins of hellende over het lijk geplaatste bamboe's, om het lijk in het graf van de aarde te scheiden, C.P.

అంధివిద్య zie bij అంధివిద్య
అంధివిద్య zie bij అంధివిద్య

అంధివిద్య of అంధివిద్య KN. bamboe pagger of omheining; opstaande rollaag v. metselwerk.

అంధివిద్య en అంధివిద్య KW. 1. zva. అంధివిద్య అంధివిద్య of అంధివిద్య (Skr. t o e s t a, vergenoegd). 2. అంధివిద్య of అంధివిద్య een opening of gat ergens doorheen; Tj. Sengk. negen (Skr. t r o e l i, berst, scheur. PK.).

అంధివిద్య zie అంధివిద్య 2.
అంధివిద్య KN. ongeregeldheid, onrust.
అంధివిద్య KW. zva. అంధివిద్య

అంధివిద్య of అంధివిద్య Dr. ابراج, KN. benaming van luidruchtige gebeden in de langgars in de voornacht, na het gebed అంధివిద్య, in de vastenmaand, waaraan ook de kinderen deelnemen; die gebeden doen. — అంధివిద్య met elkander die bidstonden houden.

అంధివిద్య KW. zva. అంధివిద్య — అంధివిద్య zva. అంధివిద్య — అంధివిద్య zie bij అంధివిద్య

అంధివిద్య zie అంధివిద్య

అంధివిద్య KN. naam van een kruid, waarvan de bladen eenigzins zamentrekkend van smaak zijn, en dat tot geneesmiddel gebruikt wordt; ook zva. అంధివిద్య — అంధివిద్య zva. అంధివిద్య of అంధివిద్య

అంధివిద్య en అంధివిద్య KN. te zoek, te zoeken, van iets waarvan men op het oogenblik niet weet, waar men het gelegd of geborgen heeft (vrg. అంధివిద్య en అంధివిద్య bij అంధివిద్య II.).

అంధివిద్య of అంధివిద్య zie అంధివిద్య

అంధివిద్య of అంధివిద్య KN. konijn. — అంధివిద్య zzoals een konijn, met ooggen als konijnneogen.

అంధివిద్య అంధివిద్య of అంధివిద్య KN. onrustig, gejaagd, van het gemoed, WW. అంధివిద్య KW. onder een menigte menschen zich mengen, zoodat men niet te zien of te ontdekken is. G.

అంధివిద్య of అంధివిద్య KW. zva. అంధివిద్య en అంధివిద్య (freq. van అంధివిద్య). — అంధివిద్య of అంధివిద్య KN. doorzichtig, doorluchtig, met openingen, zoodat men er doorheen kan zien of de lucht er door kan komen; helder van geest (vrg. అంధివిద్య). — అంధివిద్య een heldere lucht, G. een opening om licht of lucht door te laten, ook naam van een tooverformulier, waardoor men in de toekomst kan zien.

అంధివిద్య — అంధివిద్య zva. అంధివిద్య en అంధివిద్య CP. vrg. అంధివిద్య

అంధివిద్య of అంధివిద్య freq. van అంధివిద్య KN. wijze of manier van geregeld schikken, leggen, plaatsen, gebruiken, doen, enz.; wijze, manier, trant, toepassing. అంధివిద్య het metselen. అంధివిద్య de toepassing, het behoorlijk gebruik, van een woord. అంధివిద్య zie bij అంధివిద్య ook gelijk uitschieten, van padi die gezaaid is op drooge grondem. అంధివిద్య zva. అంధివిద్య geregeld? W. II. 36. — అంధివిద్య aan het (geregeld) leggen, zetten of schik-

ken zijn, regeling of schikkingen maken voor een aan te vangen werk. — ἀνατάσσειν *zva.* ἀτάσσειν ἀνατάσσειν *en* ἀνατάσσειν — ἀτάσσειν ἀτάσσειν *of* ἀνατάσσειν *en* ἀνατάσσειν *iets* geregeld leggen, zetten, schikken, in orde brengen. ἀνατάσσειν *met* selen. — ἀνατάσσειν ἀνατάσσειν *in* dicht brengen, bezingen. ἀνατάσσειν *een* wapen aanleggen. — ἀνατάσσειν *en* ἀνατάσσειν *mv.*, *en* ergens iets opleggen, opzetten, inzetten, aan doen; iemand straffen, vonnissen, een straf opleggen; *eig.* elliptisch voor ἀνατάσσειν — ἀνατάσσειν *iets* opleggen, opzetten, inzetten, aan doen; iets gebruiken, aanwenden, toepassen; ook op een bepaald persoon iets aanwenden of toepassen. — ἀνατάσσειν *op* iets geplaatst, gezet, aangebragt, aangewend; aangedaan, *bv.* een kleed; behoorlijk geplaatst; passend, voegzaam. ἀνατάσσειν *toepasselijk*. — ἀνατάσσειν ἀνατάσσειν *strafbaar*, te straffen met een straf. ἀνατάσσειν *ook* *kl.* *v.* ἀνατάσσειν — ἀνατάσσειν *wat* iemand als straf of boete opgelegd wordt, straf, boete. ἀνατάσσειν *strafbaar*. — ἀνατάσσειν *kl.* *van* ἀνατάσσειν — ἀνατάσσειν *KN.* regeling, verordening; wijze, manier; wijze van zich te gedragen; wijze waarop zich iets toedraagt; regterlijke uitspraak; ook *zva.* ἀνατάσσειν ἀνατάσσειν *aanvang* maken met het feest, W. I, 482. — ἀνατάσσειν *regelen*, naar behooren schikken, naar evenredigheid bepalen. — ἀνατάσσειν *mv.*, *en* iemand iets, zooals een straf of boete, opleggen. — ἀνατάσσειν *pass.* ook lijden aan ἀνατάσσειν — ἀνατάσσειν *iets* opleggen aan iemand. — ἀνατάσσειν *zva.* ἀνατάσσειν — ἀνατάσσειν *het* regelen, *enz.*

ἀνατάσσειν *KN.* juist passend, *bv.* van een schoen of buikriem; juist voldoende, *bv.* van tractement, Rh.
 ἀνατάσσειν *KW.* *zva.* ἀνατάσσειν ἀνατάσσειν *en* ἀνατάσσειν *KN.* in een lange rij geschaard; ook gelijk uitschieten van padi die gezaaid is op drooge gronden, ook bijnaam, *zva.* ἀνατάσσειν — ἀνατάσσειν *KW.* *zva.* ἀνατάσσειν ἀνατάσσειν *KN.* *zva.* ἀνατάσσειν
 ἀνατάσσειν *KN.* bewolkt, betrokken van de lucht, wanneer de zon voor een poos niet schijnt; ook regenachtig weer. (*Vrg.* ἀνατάσσειν).

ἀνατάσσειν *KW.* *zva.* ἀνατάσσειν ἀνατάσσειν
 ἀνατάσσειν *of* ἀνατάσσειν *KN.* kort van duur, spoedig op, verteerd of verbruikt, door verkwisting.
 ἀνατάσσειν *zie* bij ἀνατάσσειν
 ἀνατάσσειν *KN.* plat *bv.* van een mand of zak; ook van het aangezigt.
 ἀνατάσσειν *KN.* voos, niet goed gevuld *bv.* van een kussen; *vgl.* ἀνατάσσειν
 ἀνατάσσειν *KN.* een soort zeebeurs, holothuria edulis, een lekkernij van de Chinezen, en handelsartikel.
 ἀνατάσσειν *KN.* 1. spoel, (van een bamboeriet gemaakte) weversspoel, schietspoel; ook verrekijker (*vgl.* ἀνατάσσειν). Zoo ook ἀνατάσσειν ἀνατάσσειν *2.* ἀνατάσσειν *op* zekere wijze koeren *v.* d. pèrkoet (Tj.) WW.

ἀνατάσσειν *KN.*; ἀνατάσσειν *KN.*, balans, schaal, weegschaal; het gewigt dat iets weegt; waterpas, passlood (*Perz.* tarāzoe, *Vrg.* ἀνατάσσειν). ἀνατάσσειν *naam* van een fatsoen van paardestal, en van een goed teeken in het haar van paarden. — ἀνατάσσειν ἀνατάσσειν *wegen* met een schaal (*vgl.* ἀνατάσσειν); waterpas maken; gelijk een weegschaal. ἀνατάσσειν *met* anderen gelijken tred houden. ἀνατάσσειν *regthoekig* loopen, van de schouders, wat de Javanen als een schoonheid beschouwen, tegenover ἀνατάσσειν — ἀνατάσσειν ἀνατάσσειν *iets* met een schaal wegen. — ἀνατάσσειν *voor* iemand met de schaal iets wegen.

ἀνατάσσειν *of* ἀνατάσσειν *zie* ἀνατάσσειν
 ἀνατάσσειν ἀνατάσσειν *zie* bij ἀνατάσσειν
 ἀνατάσσειν *of* ἀνατάσσειν *KW.* standvastig; *KN.* op een rij in den grond geplante stokken (*vgl.* ἀνατάσσειν ἀνατάσσειν *en* ἀνατάσσειν).

ἀνατάσσειν *of* ἀνατάσσειν *KN.* aanval in een gevecht (*vgl.* ἀνατάσσειν); overtreding of schending van een gebod of verbod; ook tred, gang, beweging, van iemand of van een paard. — ἀνατάσσειν *ergens* op in, op aan of overheen loopen; op iets losgaan; er regt doorheengaan of doorheenslaan; iets trotseren, niet ontzien; een verbod of gebod roekeloos overtreden, schenden; een eed schenden (*vgl.* ἀνατάσσειν *en* ἀνατάσσειν). — ἀνατάσσειν *op* iemand aanvallen. — ἀνατάσσειν *het* er op in loopen, *enz.*; aanval.

ἀνατάσσειν *KN.* een vallei met veel puntige steenen; ook kramp in de poten van een haan (*vgl.* ἀνατάσσειν).

ἀλλοῖς KW. zva. ἄλλοις
 ἄλλοι KW. zva. ἄλλοις
 ἄλλοις grondo. van ἄλλοις — ἄλλοις KN. het
 ergens goed naar zijn zin krijgen of hebben en daar
 blijven.

ἄλλοι KW. zva. ἄλλοις — ἄλλοις zva.
 ἄλλοις

ἄλλοι KW. zva. ἄλλοις KN. een oester.

ἄλλοι of ἄλλοι KW. zva. ἄλλοις en ἄλλοις
 ἄλλοις KN. ook ἄλλοις K., er mee tevreden zijn, er
 in berusten; tevredenheid, berusting; ook dank, dan-
 ken, voor iets dat men ontvangen heeft of dat voor
 iemand gedaan is. ἄλλοις, ondankbaar. ἄλλοις
 ἄλλοις zonder dat hij er mee tevreden is. ἄλλοις
 ἄλλοις, ik dank je zeer. ἄλλοις ML. KN.
 dank; en ik dank u; van Javanen tegen Europe-
 anen of andere vreemdelingen, en omgekeerd, volg.
 Rh. gebr. het pass. ἄλλοις ook wel ἄλλοις
 — ἄλλοις ἄλλοις met iets zich tevreden stel-
 len; in iets genoegen nemen, er in berusten; zich
 dankbaar betoonen, dankbaar zijn; volllaan zijn
 over; met welgevallen aannemen, iemands bede
 verhooren. ἄλλοις ἄλλοις pass. — ἄλλοις
 ἄλλοις of ἄλλοις gunsteling van de Godheid,
 wiens gebeden en wenschen steeds verhoord worden;
 en een gezegende uitwerking hebben, van een ge-
 neesmiddel. — ἄλλοις in iets berusten; en
 iemand van een minderen stand als gunstbewijs een
 meisje van hooger stand ten huwelijk geven. ἄλλοις
 ἄλλοις of ἄλλοις pass.; ook TD. zva.
 ἄλλοις — ἄλλοις ἄλλοις iets aanne-
 melijk of aangenaam maken, aangenomen doen wor-
 den; en een meisje van hooger stand als gunst-
 bewijs ten huwelijk geven aan iemand. — ἄλλοις
 ἄλλοις subst. den. tevredenheid; berusting,
 dank, dankbaarheid. — ἄλλοις of ἄλλοις
 tevreden, berustend, van aard; in alles berustend;
 en een meisje dat als gunstbewijs aan iemand van
 lageren stand ten huwelijk gegeven wordt.

ἄλλοις zie ἄλλοις

ἄλλοις of ἄλλοις zie bij ἄλλοις

ἄλλοις of ἄλλοις KN. een onderlaag van bam-
 boe of planken, bv. onder een wand; de drempel
 van een huis (erg. ἄλλοις); en een soort van
 schoeisel, sandalen, zolen van (onbereid CP). leér

met touwtjes er aan, daar de voeten in gestoken
 worden (erg. ἄλλοις). ἄλλοις, tong,
 een zeevisch, die ook in groote rivieren gevonden
 wordt, anders ἄλλοις ἄλλοις spr.
 voor onbeschaamd (zie Jav. Zam. II.).

ἄλλοις Holl. trompet; zie ἄλλοις

ἄλλοις of ἄλλοις KN. vlug, handig, in
 zijn doen; vlug van geest (Erg. ἄλλοις ἄλλοις
 en ἄλλοις).

ἄλλοις KW. (zamenstelling van ἄλλοις en ἄλλοις): zva.
 ἄλλοις en ἄλλοις

ἄλλοις KN. een mand van gevlochten klapperbladen
 zva. ἄλλοις WW.

ἄλλοις KN. een groote mand waarin het keu-
 kengeredschap bewaard wordt. WW.

ἄλλοις KN. verb. van trommel; ἄλλοις
 kort en dik van vrouwen. WW.

ἄλλοις KN.; ἄλλοις zich in iets mengen,
 met iets zich inlaten, met anderen iets mee gaan
 doen (erg. ἄλλοις en ἄλλοις).

ἄλλοις KN.; ἄλλοις zich in
 een gedraug begeven of onder een schare mengen
 om zijn kans waar te nemen (erg. ἄλλοις).
 ἄλλοις ἄλλοις ongemerkt met anderen bin-
 nensluipen, of mee loopen.

ἄλλοις zie ἄλλοις

ἄλλοις zie bij ἄλλοις

ἄλλοις zva. ἄλλοις en ἄλλοις

ἄλλοις KN. naam van een grooten graauwen
 zeevogel, pelikaan of kropgaus, ook ἄλλοις
 gen.

ἄλλοις KW. zva. ἄλλοις ἄλλοις

ἄλλοις of ἄλλοις KN. niet voorhanden of
 schaars zijn (van iets in den tijd, dat men het in
 overloed zou moeten hebben; zoo bv. van regen
 in den regentijd. Joes.: ἄλλοις ἄλλοις
 — ἄλλοις of ἄλλοις tijdelijk
 beroofd zijn van iets dat men gewoon is te krijgen
 of te hebben.

ἄλλοις KN. de bladen verliezen, door afvallen,
 van een boom; ἄλλοις en ἄλλοις K.
 van ἄλλοις

ἄλλοις KN. wat men bij te passen of bij te
 leggen heeft, waar te kort is, ook terug te geven.

waar te veel betaald wordt (anders ἀναζητήσιμος); bijpassen of teruggeven. — ησοληγομένης voor zijn rekening nemen of vergoeden, wat men voor iemand gekocht heeft, maar wat te duur of niet goed gevonden wordt. — ησοληγομένης ergens bijpassen, bijleggen, bijbetalen, omdat er te kort komt, of om het zelf of alleen te hebben; iemand, die te kort komt, schadeloos stellen of het tekortkomende bijpassen.

ἄνθη *Ml. Sd. zva. ἄνθη* Port. of Spaansch trigo.

ἄνθη (of ἄνθη A.) *KN. zva. ἄνθη* en ἄνθη (erg. ἄνθη).

ἄνθη *KW.* algemeene landplaag of volksramp, door betoovering veroorzaakt (erg. ἄνθη).

ἄνθη *KN. zva. ἄνθη* van vruchten. — ἄνθη of ἄνθη *zva. ἄνθη* en ἄνθη (zich overhaasten. G.). ook *zva. ἄνθη* = ἄνθη A.S.

ἄνθη *KI.* van ἄνθη of ἄνθη ἄνθη; ἄνθη de maandstonden hebben.

ἄνθη *poët. zva. ἄνθη* bijeen, verzameld. *Tj. KN.* tent of tabernakel, bij gelegenheid opgeslagen tot een onderdak voor menschen, gewoonlijk van ἄνθη en met een spits dak (anders ἄνθη). ἄνθη of ἄνθη zulk een tent, of zulke tenten, opslaan. — ἄνθη in een ἄνθη brengen, plaatsen; verzamelen. *PM.*

ἄνθη *Ml zva. ἄνθη*

ἄνθη = ἄνθη zie ἄνθη ἄνθη *KW. zva. ἄνθη* *Ml.* geopend, open; *KN. fig.* van ἄνθη en ἄνθη helder, van verstand, gedachte; ook verklaring, uitlegging, bv. van een droom, (erg. ἄνθη). — ἄνθη iets verklaren of uitleggen; ook *zva. ἄνθη* — ἄνθη van iets een verklaring of uitlegging geven.

ἄνθη *KN.* doorzippelen, vocht laten doorzippelen zooals van nieuw aardewerk, ook *fig.* verkwistend. — ἄνθη *zva. ἄνθη* bv een bosch, in de kortste rigting doorloopen. *Rh.* — ἄνθη wat door- of uitgezippeld is.

ἄνθη *KW. zva. ἄνθη* (*Tj.*) *KN.* moeilijk om bij op- of neer te stijgen, zooals een ravijn of steile berghelling (erg. ἄνθη); ook een kor-

poraal, soldaat of schutter, die orders moet rondbrengen, *R. vice-korporaal, WW.*

ἄνθη *KN.* uitlooper, nitspruitzel, scheut, van boomen, wortels van boomen of zaden; ook uitkomst van een voorspelling. — ἄνθη uitloopen, uitspruiten. — ἄνθη uitloop van een rivier of beek; een uitloop hebben of uitloopen.

ἄνθη *KN.* moeilijk te begaan, van een weg of pad (erg. ἄνθη). *WW.*

ἄνθη *KW. zva. ἄνθη* (van ἄνθη ἄνθη).

ἄνθη in *B.* voor ἄνθη dit volg. *WW. zva. ἄνθη* ἄνθη *zva.* het vergiftige speeksel van de ἄνθη.

ἄνθη of ἄνθη *KN.* tamboerijn, handtrommel, een maar aan één zijde met trommelvel overtrokken trom die met de vlakke hand geslagen wordt.

ἄνθη *KN.*; ἄνθη iets in huis of in de keuken op een hoogte leggen, om het te droogen of droog te bewaren, of wel in de rook hangen. ἄνθη een huwbare dochter in huis opgesloten houden, niet meer uit laten gaan; *zva. ἄνθη* — ἄνθη een op een staak in de hoogte geplaatst kippenest. ἄνθη plaats of hoogte waar men gewoon is iets te droogen te hangen. — ἄνθη naar het nest gaan, van een kip. ἄνθη als een kip doen, die naar het nest gaat, voor onrustig in en uit loopen.

ἄνθη ἄνθη *poët. zva. ἄνθη* zie ἄνθη

ἄνθη *N., ἄνθη* *K.*, zamenkomen, op elkander stooten (erg. ἄνθη) ἄνθη *PM. zva. ἄνθη* tegenover elkaar; slaags raken van op elkander stootende vijandelijke troepen; kampen, kampend vechten, van beesten, die men tegen elkander laat vechten (erg. ἄνθη); vechten, strijden. ἄνθη redetwisten over ngelmoes *B. T. Dj.* (erg. ἄνθη en ἄνθη); weêrstand, ook ἄνθη *KN.* naam van het schrijffleeken. — ἄνθη *KN.* ἄνθη *K.*, iemand kampend bestrijden, weêrstaan, weêrstand bieden; vechtend zich verzetten tegen. — ἄνθη of ἄνθη en ἄνθη of ἄνθη met een ander of met elkander strijden; strijd; ook ἄνθη *KN.* met een Ta-roeng geschreeven. — ἄνθη ἄνθη het

schuitje gevouwen en aan beide einden met een pen-
 netje vastgestoken blad (*gew. pisangblad*), waarin,
in plaats van in een bord, eten gedaan wordt; ook
ben. van het dwarshout aan het einde van een Ja-
raansch dak, waaraan de onderste punten van de
daksparren verbonden zijn. WW. de binnenhoe-
 ken waar de արհն en de արհնաւոյն elkaar ont-
 moeten, CP. *volg.* Rh. een aantal balken, die ge-
 stapeld worden op de արհնաւոյն en արհնն en
 als 't ware een takir vormen. — արհնն *een blad*
 tot een արհնն vouwen.

արհնն *poët.* KN. gevecht, *zoals van jongens*, met
 vuisten (*arg. հինգ*). արհնաւոյն (*of արհնոյն*)
 twisten, krakelen. — արհնն քա. զիւրիւնս
 կնա KN. verbastering *in de taal.* Ծնեալս door
 verbastering. — արհննն *vijandig behandelen, Rh.*
met minachting, trotscheid behandelen WW. —
 արհնոտոյն *geld wisselen.* — արհնոտոյն *of ար-*
 արհնոտոյն *gevecht, en met elkander vechten,*
van kinderen; en met elkander om het bezit van
iets twisten, krakelen en handgemeen worden, van
volwassenen.

Ենդոտոյն *en Ենդոտոյն* *verbastering van Ենդո-*
տոյն և Ենդոտոյն

Ենդոտոյն *zie Ենդոտոյն*

Ենդոտոյն KN. *am. v. e. onheilspellenden nachtvoegel.* —
 Ենդոտոյն *of Ենդոտոյն* *de keel toekuijpen of druk-*
ken, en zoo met de hand wurgen (arg. Ենդոտոյն).

Ենդոտոյն *zie bij Ենդոտոյն*

Ենդոտոյն KN. *am. v. e. wilden boom met fijn en hard*
hout, waarvan wel krisscheden, en ook wel grooter
voorwerpen, gemaakt worden, het uitgebrande sap
der takken dient om de tanden zwart te ma-
ken, Rh.

Ենդոտոյն KN. *vouw, gevouwen, zoals van papier*
(arg. արհնաւոյն և արհնաւոյն); արհնաւոյն արհնաւոյն
արհնաւոյն *een klein rond beitelte bij het be-*
werken der tanden in gebruik, Kr. — Ենդոտոյն *iets*
buigen, ombuigen; iets vouwen, een vouw in iets
maken; iets zoo buigen, dat het knakt; met een
hoek zich buigen, ombuigen of een wending nemen,
bv. van een weg of rivier (arg. արհն); *een hoek*
omslaan. Ծոյնոյն *zich den hals knakken, zoals*
de inlander doet om zekere ontspanning aan de
halaspieren te geven. Ենդոտոյն Ենդոտոյն *of ար-*

արհնն *ploegen zonder ophouden en als in een spi-*
raal, zoodat de ploegvoor den vorm krijgt van een
meermaal omgebogen rotan, SG. արհնաւոյն
zich buigen en wenden.

Ենդոտոյն KN. *een soort van groote hagedis* *Platy-*
dactylus guttates met een dikke kop, gekko ge-
noemd, die zich tusschen het houtwerk van een
dak ophoudt en zulk een geluid maakt.

Ենդոտոյն *zie Ենդոտոյն*

Ենդոտոյն *Ar. KN. wat iemand aangrijpt om*
zich te helpen, stap of besluit, waartoe iemand
komt, vooral een gewaagde of wanhopige stap
of onderneming; ook de moed, dien men daartoe
noodig heeft. արհնոյն արհնոյն արհնոյն *Tj.;*
aangegrepen redmiddel; wat iemand zich in het
hoofd zet; ook beginsel, aangenomen gewoonte.
(Men.) Rh. (Ar. ائخذ), 't te chedd, het aangrij-
pen, zich bij de hand nemen; onderneming. Arg.
արհնոյն. — արհնոյն *iets gewaagds of wanhopigs*
ondernemen, een gewaagd of wanhopig besluit
nemen; het wagen of bestaan; in deze bet. ook
արհնոյն *K. 2, 23; het in zijn hoofd zetten of*
gezet hebben. — արհնոյն *iets doorzetten; bij*
iets volharden; het er op wagen of gezet hebben.

Ենդոտոյն *Ar. توكيد, taukid, KN. verzekering,*
bevestiging, bekrachtiging.

Ենդոտոյն *Ar. تقدير, taqdir, KN. Gods raadsbesluit,*
voorbeschikking, uoodlot, voorbeschikt lot (arg. ար-
արհնոյն). — արհնոյն *iets voorbeschikken, van God.*
— արհնոյն *voorbeschikt — արհնոյն* *het voor-*
beschikken; voorbeschikking, raadsbesluit.

Ենդոտոյն քա. զա. արհնոյն *en արհնոյն* (*Skr. tik-*
ta, bitter).

Ենդոտոյն *of արհնոյն* KN. *sterk, taai, onvermoeid;*
het kunnen uithouden; taai van leven, veel kunnen
verduren, van beesten en gewassen (arg. արհնոյն
Ar. تاكد, taakkad, zich versterken, versterkt
worden). — արհնոյն *zich sterk houden (arg.*
արհնոյն և արհնոյն).

Ենդոտոյն քա. զա. արհնոյն

Ենդոտոյն քա. զա. արհնոյն

Ենդոտոյն քա. զա. արհնոյն

Ենդոտոյն KN. *een klein stuk kanon (arg. արհնոյն).*

Ենդոտոյն KN. *forcering (arg. արհնոյն). — արհնոյն*
iemand forceren. — արհնոյն *zie ben.*

den op de ooren houden, om iets minder sterk te hooren. — אָפּוּרְפּוּרְפּוּר op het aangezicht of den mond gehouden of gelegd om het te bedekken, van de hand of handen. — אָפּוּרְפּוּר overrompelen, onverhoeds vatten of opligten.

אָפּוּרְפּוּר verb. אָפּוּרְפּוּר Ar. **تَعزِير** (ta'zir) KN. castigatie, kastijding, een straf, zooals geeseling, of een boete, die niet bij de wet bepaald is, maar naar omstandigheden door den regter opgelegd wordt; gew. voor geeseling. (verg. אָפּוּרְפּוּר). — אָפּוּרְפּוּר castigereu; geeselen. — אָפּוּרְפּוּר een אָפּוּרְפּוּר opleggen aan; veroordeelen tot geeseling.

אָפּוּרְפּוּר Ar. KN. zeker, zeker waar, van een zaak of gerucht (Ar. **تعيين**, ta'jin, voor-oogen-stelling, bepaalde aanwijzing. Verg. אָפּוּרְפּוּר en אָפּוּרְפּוּר). — אָפּוּרְפּוּר zich van de zekerheid van iets gaan overtuigen, naar de zekerheid van iets onderzoek doen.

אָפּוּרְפּוּר zie אָפּוּרְפּוּר

אָפּוּרְפּוּר onderworpenheid. — אָפּוּרְפּוּר de godsdienst of het geloof van nederige onderworpenheid, P. v. d. B.

אָפּוּרְפּוּר KN. vuist, toegesloten hand (verg. אָפּוּרְפּוּר אָפּוּרְפּוּר en אָפּוּרְפּוּר); vastberadenheid, vast besluit. אָפּוּרְפּוּר een vuistvol, bv. padistroot of padiplanten; zie ook bij אָפּוּרְפּוּר — אָפּוּרְפּוּר in de vuist of gesloten hand vatten of gevat houden; vasthouden; in zijn hand of magt hebben; onder zijn heerschappij hebben (verg. אָפּוּרְפּוּר). אָפּוּרְפּוּר אָפּוּרְפּוּר onder de wet staan. אָפּוּרְפּוּר אָפּוּרְפּוּר (of אָפּוּרְפּוּר), het hoofd (voorste gedeelte van het hoofd) in de handen nemen, een gewone wijze van groeten, minder nederig dan het maken van een אָפּוּרְפּוּר — אָפּוּרְפּוּר obj. den.; ook bij handvullen; W. I. 205.

אָפּוּרְפּוּר I. of אָפּוּרְפּוּר Ar. **تكبير**, takbir, verheerlijking van God door het uitroepen van **الله أكبر** (Allahoe akbar). God is groot! (verg. אָפּוּרְפּוּר en אָפּוּרְפּוּר). II. אָפּוּרְפּוּר of אָפּוּרְפּוּר Ar. **تعبير**, ta'bir, verklaring, uitlegging, zooals van een droom. — אָפּוּרְפּוּר of אָפּוּרְפּוּר zva. אָפּוּרְפּוּר אָפּוּרְפּוּר volgens anderen gezamentlijke verheerlijking van God na afloop van de garëbëg Bësar en 's avonds op den 29sten van Ramëlan. אָפּוּרְפּוּר אָפּוּרְפּוּר of אָפּוּרְפּוּר beduiding van iets als voor-

teeken of voorspelling.

אָפּוּרְפּוּר zie אָפּוּרְפּוּר

אָפּוּרְפּוּר Ar. **تكبر**, takabboer, KN. zelfsverheffing, gezwets, geprag (verg. אָפּוּרְפּוּר). — אָפּוּרְפּוּר אָפּוּרְפּוּר zwetsen tegen (Men.).

אָפּוּרְפּוּר zie אָפּוּרְפּוּר

אָפּוּרְפּוּר Ar. **تقبل**; takgabboel, het in ontvangst nemen van hetgeen men bij koop en verkoop in eigendom verkregen heeft, zva. אָפּוּרְפּוּר אָפּוּרְפּוּר אָפּוּרְפּוּר

אָפּוּרְפּוּר KN. gebogene houding met gebogene armen, als bewijs van eerbied; diepe aandacht (grondv. אָפּוּרְפּוּר 3.; verg. אָפּוּרְפּוּר). אָפּוּרְפּוּר zie אָפּוּרְפּוּר bij אָפּוּרְפּוּר — אָפּוּרְפּוּר poët. אָפּוּרְפּוּר in een gebogene houding zitten; in zulk een houding met diepe aandacht bidden. — אָפּוּרְפּוּר of אָפּוּרְפּוּר de buiging of bogt van een arm bij den elleboog en het gewricht van de hand. אָפּוּרְפּוּר אָפּוּרְפּוּר met gebogene armen.

אָפּוּרְפּוּר in poëzie voor אָפּוּרְפּוּר

אָפּוּרְפּוּר of אָפּוּרְפּוּר en אָפּוּרְפּוּר of אָפּוּרְפּוּר KN. bogt, kromming, van een rivier of weg (verg. אָפּוּרְפּוּר). — אָפּוּרְפּוּר enz. een bogt nemen, met een bogt loopen. — אָפּוּרְפּוּר enz. bogt, kromming, die een rivier of weg vormt.

אָפּוּרְפּוּר KN. 1. ambachtsman, baas (verg. אָפּוּרְפּוּר). volg. WW. bep. voor אָפּוּרְפּוּר metselaar, volg. Rh. meer bep. voor אָפּוּרְפּוּר timmerman. אָפּוּרְפּוּר verkooper van metselsteenen. אָפּוּרְפּוּר smidsbaas. אָפּוּרְפּוּר broodbakker. אָפּוּרְפּוּר schoenmaker. אָפּוּרְפּוּר, toovenaar, toovenaar. אָפּוּרְפּוּר van vak een geleider w.p. 85. אָפּוּרְפּוּר opzigtig van de wegeu. אָפּוּרְפּוּר een twistersbaas, twistzoeker. אָפּוּרְפּוּר een baas in het vertellen van sprookjes of in beuzelpraat. — אָפּוּרְפּוּר ook fig. een baas ziju bv. in slimheid, P. v. d. B. אָפּוּרְפּוּר אָפּוּרְפּוּר nm. v. e. nachtvoegel, Sri T. verg. אָפּוּרְפּוּר 2. of אָפּוּרְפּוּר nm. v. e. soort apen, luiaard, brengt volg. inl. bijgeloof ongeluk aan.

אָפּוּרְפּוּר KN. met een stompeu, bijna onzichtbaren staart van kippen.

אָפּוּרְפּוּר zva. אָפּוּרְפּוּר Verg. אָפּוּרְפּוּר אָפּוּרְפּוּר en אָפּוּרְפּוּר אָפּוּרְפּוּר zie אָפּוּרְפּוּר

אָפּוּרְפּוּר KN. — אָפּוּרְפּוּר zich moeijelijk staande houden, bv. bij het dragen v. e. zwaren last, bij het spel, bij een gevecht. — אָפּוּרְפּוּר אָפּוּרְפּוּר

ἡ ἑστῆ het niterst zwaar te verantwoorden hebben.
 ἡ ἑστῆ ἰσῆ KN. scheef, krom op de zijde gebogen, van
 de staart van een beest; met een scheve staart. ἡ ἑστῆ
 ἰσῆ of enkel ἡ ἑστῆ ἰσῆ een drieguldenstuk.
 ἑστῆ = ἡ ἑστῆ ἰσῆ de bloesem van de pisang, WW.
 ἰσῆ zie ἑστῆ ἰσῆ
 ἑστῆ KN. wijzer, zva. ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ, ἰσῆ ἰσῆ K.,
 aanwijzing, teregtwijzing; ook fig. toonbeeld, voor-
 beeld; ook voor onderwijzing en last of bevel, zva.
 ἑστῆ ἰσῆ (vrg. ἑστῆ). ἑστῆ ἰσῆ ἰσῆ weg-
 wijzer, gids. — ἑστῆ ἰσῆ teregtwijzen; ge-
 lasten aan; zenden met een bepaalde last. — ἑστῆ ἰσῆ
 ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ iemand iets aanwijzen; aan iemand
 iets wijzen; iemand aanwijzing doen. — ἑστῆ ἰσῆ
 ἑστῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ iets wijzen, aanwijzen,
 aantoonen, aanduiden, iets, zooals zijn heldenmoed,
 toonen. — ἑστῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ het teregtwijzen,
 enz. ἑστῆ ἰσῆ ἰσῆ of enkel ἑστῆ ἰσῆ KN. de
 wijsvinger (vrg. ἑστῆ). — ἑστῆ ἰσῆ ἰσῆ
 aanwijzing, teregtwijzing, uitwijzing, onderwijzing;
 ook voor last of bevel; aanwijzing of uitwijzing
 doen. — ἑστῆ ἰσῆ ἰσῆ ἰσῆ aanwijzen, aan-
 duiden, te kennen geven.

ἑστῆ verb. v. ἑστῆ ἰσῆ zva. ἑστῆ in Tj. ἑστῆ ἰσῆ
 ἰσῆ zva. ἑστῆ ἰσῆ ἰσῆ

ἑστῆ (ook ἑστῆ Rh.), KN. wijzer, van een uur-
 werk, zonnenwijzer of kompas (anders ἑστῆ ἰσῆ dat
 platter is); ook ben. v. d. hoornen of bamboezen
 stokjes, waarmede de handen en voeten der wajang-
 poppen in beweging worden gebracht, ZG. 1869,
 16, ook zva. ἑστῆ ἰσῆ wijsvinger. ἑστῆ ἰσῆ ἰσῆ
 aanhoudend met den vinger wijzen. — ἑστῆ ἰσῆ
 iets met den vinger wijzen; een persoon aanwijzen om iets
 bepaalds te doen; ook zva. ἑστῆ ἰσῆ ἰσῆ of ἑστῆ
 ἰσῆ — ἑστῆ ἰσῆ met den vinger wijzen naar;
 iemand aanwijzen, bv. als den dader van iets;
 een taak opdragen aan; met den vinger dreigen. —
 ἑστῆ ἰσῆ ἰσῆ met iets naar iets wijzen. — ἑστῆ ἰσῆ ἰσῆ
 uitgestoken om te wijzen, van de hand.

ἑστῆ KN. zvb. ἑστῆ ἰσῆ bv. ἑστῆ ἰσῆ langs de
 rivier. ἑστῆ ἰσῆ K., ἑστῆ ἰσῆ K., ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ
 ἑστῆ en ἑστῆ ἰσῆ KW., volgen, achteropvol-
 gen, achter een ander met hem meêgaan. ἑστῆ ἰσῆ
 ἰσῆ of ἑστῆ ἰσῆ ἰσῆ de één na den ander. — ἑστῆ ἰσῆ
 ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ iemand achterop volgen. —

ἑστῆ ἰσῆ pass. imp. — ἑστῆ ἰσῆ den gang of
 loop van iemand of iets gaan volgen, zva. ἑστῆ ἰσῆ
 ἰσῆ ἰσῆ een weg volgen (Tj.); iets, zoo-
 als een raad of neiging of de voorschriften van
 de godsdienst gaan volgen, opvolgen; naar iemand
 zich voegen of schikken gaan. — ἑστῆ ἰσῆ zie
 boven. — ἑστῆ ἰσῆ een handelwijze of gewoonte
 gaan volgen of navolgen. — ἑστῆ ἰσῆ pass.,
 ook van ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ pass. imp. — ἑστῆ ἰσῆ
 een weg, model, raad of verlangen vol-
 gen; zich voegen naar iets; volgbaam, volgens,
 naar, bv. naar iets naam hebben. — ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ
 zich voegen en schikken. — ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ
 iemand die gaat, of iets dat voortgaat, achterna: gaan
 (ook ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ Men.) den gang zva. iemand of iets
 volgen. — ἑστῆ ἰσῆ in poëzie zva. ἑστῆ ἰσῆ en
 ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ (in Goes Djeđig) KN. het is
 heel wel mogelijk, het zou wel kunnen zijn (verk.
 v. ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ (zie ἑστῆ ἰσῆ ben.). ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ
 (verk. ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ iets meegeven aan
 iem.; bv. een heilwensch op reis, Tj. — ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ
 iemand die men volgt of te volgen heeft, voorgan-
 ger, leidsman, raadsman; iemand tot voorganger
 hebben, als voorganger volgen. ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ
 volgeling van Ngisa, Christen.

ἑστῆ ἰσῆ KN. tam, mak, getemd of niet schuw.
 van beesten, fig. van een mensch; makheid (vrg.
 ἑστῆ ἰσῆ en ἑστῆ ἰσῆ). — ἑστῆ ἰσῆ zich mak of
 gedwee houden. ἑστῆ ἰσῆ een beest mak maken,
 temmen. — ἑστῆ ἰσῆ achtervolgen, trachten te
 achterhalen, achternagaan, vervolgen (vrg. ἑστῆ ἰσῆ
 ἑστῆ); ook iets zoeken te redden, bv. uit een brand,
 door het nog gauw te pakken vóórdat het te laat
 is; zoo ook iemand zoeken te redden door hem te
 pakken. ἑστῆ ἰσῆ achterhaald raken, ge-
 red worden; te achterhalen, te redden (zva. ἑστῆ ἰσῆ
 ἑστῆ ἰσῆ vrg. ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ). ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ
 ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ als men hem
 niet nog zoekt te redden met geneesmiddelen, dan
 sterft hij zeker. — ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ gemakkelijk mak
 te krijgen; vervolging die gedaan wordt of ge-
 daan moet worden. — ἑστῆ ἰσῆ ἑστῆ ἰσῆ middel (of
 kunst) om te temmen.

ἑστῆ ἰσῆ K. meêgaan, meêdoen, meê, zie bij
 ἑστῆ ἰσῆ — ἑστῆ ἰσῆ KN. meê raken, meê geraakt,

niet weten van orde en nauwkeurigheid, onbesuid.
 ἄν ἄν ἄν *naam van een gënding.* ἄν ἄν ἄν
 KW. *zva.* ἡγεῖται — ἄν ἄν KN. *iets met nauw-*
keurigheid doen, bv. vragen of onderzoeken; op
iets nauwkeurig letten. ἄν ἄν ἄν *nauwkeurige*
informaties inwinnen, zich op allerlei wijze infor-
meren naar iets. ἄν ἄν ἄν *of* ἄν ἄν ἄν
 een naauwkeurig onderzoek instellen. — ἄν ἄν ἄν
 N., ἄν ἄν ἄν K., *iets nauwkeurig waarnemen,*
op iets letten, iets opmerken, gadeslaan. ἄν ἄν
 ἄν *een brief of stuk dateren, dagteekenen.* —
 ἄν ἄν ἄν *gew.* ἄν ἄν ἄν *gedateerd.*
 ἄν ἄν KW. *zva.* ἄν ἄν ἄν *en* ἄν ἄν — ἄν
 ἄν N., ἄν ἄν K., *rijststampen in een rijstblok*
om de rijst te ontbolsteren (zrg. ἄν ἄν ἄν ἄν ἄν
ἄν). — ἄν ἄν ἄν *het rijststampen;*
ook een persoon die rijst stampt. — ἄν ἄν ἄν
 ἄν ἄν *stampsel, het gestampte, van rijst;*
ook naam van een soort van gras, dat o. a. tusschen de
padi groeit, Polytoea bracteata, R. Br.

ἄν ἄν KN. 1. beitel. 2. KN., ἄν K., *en hooger*
 ἄν ἄν *de vier middelste boventanden laten af-*
beitelen. — ἄν ἄν KN. *met een beitel of beitelje*
werken, beitelten, uitbeitelen, uitsteken. ἄν ἄν
 ἄν *of* ἄν ἄν *gebeiteld, uitgebeiteld, uitgestoken.*
 ἄν ἄν ἄν *een van ouderen aan het lemmer*
met bloem- of lofwerk uitgebeitelde en met goud
ingelegde kris. — ἄν ἄν *iets beitelten; paar-*
dehoeven afbeitelen en afvijlen. ἄν ἄν *een bei-*
telaar van paardenhoeven, hoefsmid. — ἄν ἄν
 ἄν *iets laten beitelten of steken.* — ἄν ἄν
 het beitelten, enz.; *en* iemand die wajangfiguren
 maakt. — ἄν ἄν *wat te beitelten of uit te*
beitelen, gebeiteld of uitgebeiteld, is; beitelwerk,
uitgesneden bloem- of lofwerk.

ἄν ἄν *zie* ἄν ἄν

ἄν ἄν KN. *het door de godheid tot stand gebrachte,*
 beschikte, geschapene; schepsel, creatuur (*Skr. s t i-*
t a, tot stand gebracht; beschikt, besloten). ἄν
 ἄν ἄν *tevreden met zijn lot.* ἄν ἄν
 ἄν *gelaten en dankbaar berustend in alle beschikkingen*
van het lot. — ἄν ἄν *iets voortbrengen, be-*
schikken, scheppen, van de godheid; ook iemand
leiden, door vóór te doen of vóór te zeggen, van

menschen (Skr. nít a, nít ah; geleid). ἄν ἄν
 ἄν *bestemd tot grootheid en rijk-*
dom. — ἄν ἄν *iets tot stand brengen,*
scheppen, van de godheid. — ἄν ἄν *schepsel*
(zrg. ἄν ἄν). ἄν ἄν *het geschapene.*

ἄν ἄν KW. *zva.* ἄν ἄν *ἄν ἄν ἄν ἄν ἄν ἄν*
 ἄν KN. *de bovenhand hebben, het winnen (zrg.*
ἄν ἄν); ἄν ἄν *elkander de overwinning*
betwisten. — ἄν ἄν KN. *de bovenhand hebben,*
het winnen van een ander; KI. van ἄν ἄν ἄν ἄν
 ἄν KN. *het verliezen tegen een ander, in een ge-*
vecht of in het spel. — ἄν ἄν KI. *van ἄν ἄν*
 ἄν — ἄν ἄν *van ἄν ἄν ἄν ἄν* —
 ἄν ἄν *van ἄν ἄν ἄν ἄν van ἄν ἄν R.*
 — ἄν ἄν *zva.* ἄν ἄν *of* ἄν ἄν *1.*
 ἄν *dunner balken, die rondom op de gebind-*
tebalken liggen, om de hellend liggende dakspar-
ren er beter op te doen passen, en die tevens tot
sierraad dienen, waarom ze ook doorgaans min of
meer fraai uitgesneden zijn.

ἄν ἄν KW. *zva.* ἄν ἄν *ἄν ἄν K., ἄν ἄν*
 K., 1. *een boom snoeijen, besnoeijen, door de oer-*
tollige takken af te kappen (zrg. ἄν ἄν ἄν ἄν
ἄν). 2. *op een pijl die bv. in de schijf zit, een an-*
dere pijl schieten, zoodat die verder doordringt;
ook een pijl van den tegenoverstaanden vijand
door een pijl treffen en zóo stuiten. 3. *iets wijten*
aan iemand; iemand verwijtingen doen, iets ver-
wijten (zrg. ἄν ἄν ἄν ἄν). 4. *toenemen, ver-*
ergeren, van een onheil of kwaal. ἄν ἄν 1.
afgehakt raken. 2. *behebt met iets (zrg. ἄν ἄν).*
 3. *gestuit worden.* 4. *onmiddellijk gevolgd worden.*
 5. *toegenomen.* — ἄν ἄν *ἄν ἄν ἄν ἄν.* —
 ἄν ἄν *of* ἄν ἄν *het voorwerp*
van verwijtingen.

ἄν ἄν — ἄν ἄν *een kind aan een leiband la-*
ten loopen.

ἄν ἄν *zie* ἄν ἄν

ἄν ἄν ἄν ἄν *zie* ἄν ἄν

ἄν ἄν *zie* bij ἄν ἄν

ἄν ἄν *zie* bij ἄν ἄν

ἄν KW. *zva.* ἄν ἄν *ἄν ἄν ἄν ἄν*
 ἄν KN. *tröe, trede, van een trap (zrg. ἄν ἄν ἄν*
en ἄν ἄν); *inkeping in den stam van een*
kokosboom, tot sport om er bij op te klimmen;

ընկնող); ook afkomst, oorsprong. — ան
 նայող een teeken of bewijs opleveren G.; aan tee-
 kens zoeken te herkennen, spoor zoeken, opsporen;
 zoeken te ontdekken; onderzoek doen. աննն
 նայող aan teekens te herkennen; ontdekt, bewezen,
 gebleken. — աննայողը wat tot bewijs dient,
 teeken, kenteeken. — արդյուննայողը middel tot
 ontdekking. — աննննայողը zie ben.

արկարար KN. iemands uitzigt of uiterlijk voorkomen;
 uitspraak, wijze van nabootsen der stemmen van
 de verschillende wajangpoppen, zooals een bedre-
 ven dalung doet, ook naam van een wilden boom;
 en KI. van (juister poet. zva.) անննայող WW.

դանտարար zva. անկարար?

դանդանարար (beter դարդարար Rh.) KN.
 naam van een zeeschelp, en van het dier, dat er
 in leeft.

անարար eigen. van Gatoethätjä in zijn jeugd.

անարար en անարար Zie bij անար I.

արարար zie bij արար

անարար KN. geheel door, gesneden, gebroken, gesto-
 ken; geheel door (of uit) gelezen; geheel weg; af-
 gedaan (grondv. արար vrg. արար en անն
 նայող). օրարար KN., օրարար KN., (ook օրարար
 L. 266), het doorbreken (aanbreken) van den dag.
 WW. օրարար poet. hetz.; vrg. արարար
 արար G. deze laatste uitdrukking volg. Rh. ongebr.
 voor աննարար of արարար —
 արարար doorsnijden, -breken, -vreten; tot het
 einde toe volbrengen. աննն of enkel անն
 de geheele nacht door. Zoo ook դանննար
 en արարար — անարար mv. door-
 snijden, bv. touwen. — արարար het doorsnij-
 den, enz.; ook een doorsnijder, van een wapen,
 dat ook het hardste doorsnijdt. արար de weten-
 schap om (door een toovermiddel) een wapen zoo
 doorsnijdend te maken. — արարար ongebr.;
 — արարար door iets heen gaan, zooals een pad
 dat door een veld loopt; er geheel door, bv. van
 een snijdend wapen, gelijk uitkomen, bv. van een
 onderzoek met dat van een ander.

աննայող KN. van die hoedanigheid, dat iets scherp
 of een kogel er door heen gaat, door te snijden,
 te wonden, kwetsbaar, (vrg. աննայող en անն
 նայող); volg Rh. ook een kleine barst of scheur heb-

ben; ook goed of juist uitkomen, bv. met een ra-
 ming, niet falen, van iemands woord (vrg. անն
 նայող II.); en zva. աննար Verder KI. van արարար
 besnijdenis van een meisje. — աննար cijeren
 uitbroeijen, uitkomen, van een ei, dat uitgebroeid
 is; fig. uitkomen, blijken waarheid te zijn; ook dui-
 delijk, zva. անն bv. van schrift. — աննն
 insnijdingen maken, Tj.; een ruimen oogst opleve-
 ren, bv. v. padi, aardvruchten enz. Rh. — անն
 նայող het uitgebroeid. արար — անն
 նայող gelijkelijk gevuld.

աննայող I. KW. zva. դանդար — արար
 of աննայող KW. zva. դանդար KN. de
 drup, benaming van de plaats achter een huis onder
 het uitstekende afdak, waar het regenwater af-
 druipst (vrg. արար); ook wel van den rand van
 een regenscherm. անն druipeude rots, druipeusteen.
 աննն onder den dakdrup. — արար of ան
 նայող onder de արար gaan slapen, een
 wijze van անար — աննննն de plaats
 op den grond onder den dakdrup.

II. աննայող gew. անննայող ook wel ար
 աննայող KN. juist, nauwkeurig, juist treffend,
 doeltreffend. դանննայող een juist, nauw-
 keurig en regtvaardig beheer. օրարար de juiste weg naar de andere wereld. — ան
 նայող regt voor de vuist spreken; opregt han-
 delen. — աննննն of արարար դանն
 դանն maken dat iets juist of nauwkeurig is; juist
 opgeven; juist opnemen. — արար vizier,
 mikijzer op een geweer. անննննն just
 schieten.

III. աննայող KN. incarnatie (vleesch of mensch-
 wording) van een godheid of den geest van een af-
 g. storvene, bv. արարար աննննննննն
 նայող — աննայող zich incarneren; (vrg. արար);
 ook geheel gaar gekookte en gezuiverde suiker in
 potten of vormen afgieten. — անննն in iets,
 bv. een tijger, zich incarneren. անննննննն
 beziel door een godheid of geest. — աննննն
 դանն een ziel doen verhuizen in een lichaam, met
 een ziel een lichaam bezielen. — արարար ge-
 incarneed. — անննննն in een vorm afge-
 goten of af te gietene suiker. — արարար
 middel (of kunst) om zich te incarneren; vorm

(pot of halve kokosdop) om suiker in af te gieten; ook plaats waar de suiker in vormen afgegoten wordt. (Zoo ook bij verk. անձնայ ար.)

արեւելք արեւելք of արեւելք ԿՆ. droog uitgeperst, uitgewrongen of uitgedropen, zoodat al het vocht er uit is; ook van een geslagt beest, wanneer al het bloed er uitgelopen is, en geheelenal uitgeperst of uitgedropen, van het vocht dat ergens uitgeperst wordt (waarsch. voor արեւելք Vrg. անայ en արչ) ook zva. արեւելք bekwaam, bedreven, K. 7, 188. — արեւելք enz., iets droog uitpersen of uitwringen. — արեւելք. enz. mv. — արեւելքան. maken dat iets geheel droog wordt of dat al het vocht er uitloopt.

արեւելք ԿՆ. dunne reepjes gespouwen bamboe tot bindsel. արեւելք. met lange steken genaaid of geregen. — արեւելք een stuk bamboe tot արեւելք. maken. — արեւելք. met արեւելք. vastbinden; rijgen, mv. — արեւելք. wat met zulk bindsel te binden, te rijgen, gebonden, geregen of doorgestoken is.

դեղեւելք ԿՆ. gedruppel; drup, druppel; uit de suiker gedruppelde stroop (vrg. անու արչ en անր); geheel overeenkomen, volkomen overeenstemmen, van een afschrift of nateekening met het origineel, of van twee verklaringen of berekeningen; juist uitkomen, van een voorzegging (vrg. անձնայ անրայ դեղեւելք en դեղեւելք). — դեղեւելք en արեւելք. druppelen, druppelen, druipen. — դեղեւելք. druppelen of druipen op; met iets volkomen overeenstemmen. — դեղեւելք. iets ergens op laten druppelen; met iets bedruppelen. — դեղեւելք. druppelen; ingezet of ingelegd met edelgesteenten (vrg. անայ արչ). — դեղեւելք. iets met edelgesteenten bezetten.

դեղեւելք ԿՆ. zva. անրայ en անու արչ անայ ԿՆ. zva. անայ անու անայ անայ արչայ արչայ

արեւելք. zva. արեւելք. zie արեւելք

դեղեւելք. zva. դեղեւելք. zie bij դեղեւելք

արեւելք. zie bij արեւելք

անու արչ ԿՆ. spaander, spaanders, van hout; schaaftsel, krullen van het schaven, ook wel անու արչ

արչ. spaandertjes, uitsuijsel, van metalen bij het graveren; fig. voorbeeld, antecedent, verdienste, waardoor iemand zich verdienstelijk betoond heeft, zich verdienstelijk maken, blijken geven bv. van moed. — անու արչ tot spaanders worden. — անու արչ. met de daad bewezen, bij ondervinding gebleken. — անու արչ. gegeven blijk, voorbeeld, antecedent (vrg. անու արչ).

անու արչ ԿՆ. vast ingedrukt, stijf volgestopt; digt aanéén; veel, in menigte (vrg. անու արչ en անու արչ); ook naam van een meelkost, bereid uit kètan en geraspte kokosnoot, stijf geklutst en in koekjes gesneden, die geroosterd gegeten worden. անու արչ. ան. een dergelijke kost van pisang bereid. — անու արչ. indrukken, inpersen; (in)prenten; verze-keren, een zaak bevestigen. G.).

արեւելք ԿՆ. stip, stippel, epikkel, gespikkeld, gevlekt; iets om op een klein plekje iets af te tippnen of te deppen. անու արչ. gevlekte tijger, panter, felis pardus. անու արչ. gespikkelde bamboe. արեւելք. van digtbij, à bout portant schieten; eig. zoo gemakkelijk te raken als het gemakkelijk is om met de punt van de lombok, de pëtis aan te raken. — արեւելք. van digt bij schieten. — արեւելք. stippelen; ergens even instippen; iets aftippen of deppen; (iets aanstippen, even aantekenen ար.). — արեւելք. iets gestippeld maken; iets ergens even instippen; met iets even aanraken.

դեղեւելք ԿՆ. spaak of boom van hout of bamboe om kracht bij te zetten, iets op te heffen of voort te duwen (vrg. դեղեւելք en արեւելք). անու արչ. een tweede brief tot nader aandrang van een zaak. անու արչ. een van wege de overheid gegeven bevelschrift aan de politie tot inhechtenisneming van een vervolgeling. — դեղեւելք. iets met een boom opheffen of voortduwen; aandrängen, aanzetten; ook zva. անու արչ

անու արչ. zva. անու արչ

անու արչ ԿՆ. vast, vast staunde, vast bepaald of besloten; bevestigd, bekrachtigd, geconstateerd, zoodat het vast staat; vast staan, het staat vast; blijven, voor vast blijven (gronde. անու արչ. vrg. անու արչ). անու արչ. naam van zekere courmyjes in een cilindervormige hulze, waarvan de paar dunne

ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ
 in een twist van kinders zich
 inlaten en voor zijn kind partij trekken, *van ouders.*
 — ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *iets oud of*
 ouder, *of donkerder van kleur, maken; goud van beter*
 allooï maken; *ook fig. louteren, P.J.* — ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ
 ouderdom, G.; *zie ἄνθρ* — ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ
 KN. het gebied en de landen van de oudere prin-
 sen van het vorstelijk huis, *in tegenstelling van*
het gebied en de landen van den Kroonprins, ἄνθρ
ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *genoemd.* ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ
 de oudere prinsen
 van het vorstelijk huis, die ouder in graad van
 bloedverwantschap zijn, dan de Vorst zelf.

ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ

ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ

ἄνθρ KN., ἄνθρ KD., *groeijen, wassen; opschieten,*
 uitschieten; *leven; wat groeit en leeft; schepsel;*
 kroost, kind (*erg. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ*); *fig. bij*
 iemand opkomen, *van een voornemen (erg. ἄνθρ*
ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ); *ook een stijl op een midden-dwarsbalk in*
 een gebinde, daar de nokbalk op steunt, *okstut.*
 ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *op de helft van zijn groei of leef-*
 tijd, op middelbare jaren. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *het leven*
 afsnijden. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *iemand naar het leven staan.*
 ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *verstandontwikkeling, van*
 iemand die verstand begint te krijgen. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ
 ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *die al wat leeft onderhoudt en verzorgt,*
 d. i. God. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *ben. van een soort van*
 grijs linnen, *aan beide einden met wit of licht-*
 blauw geboord. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *zie bij ἄνθρ* — ἄνθρ
 ἄνθρ *zva. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ in den zin van mensch.*
 — ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *alles wat leeft.* — ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ
 iets begroeijen, *op iets groeijen; kroost, kindereu*
 hebben. — ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *iets doen groeijen of*
 opschieten; *iets doen opkomen bij iemand.* ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ
 of enkel ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *kroost verwekken.* — ἄνθρ
 ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *of ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ* *gewassen; ook zva.*
 ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *onkruid, en ook wel meer bep. dat*
 wat bij feestelijke gelegenheden tot groen versiering
 aan de stijlen van een pendapa wordt vastgemaakt.
 ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ KW. 1. aanbieding, aanbod (*van ἄνθρ*). 2.
 KW. en KN. *zva. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ of ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ*
 (*misschien eig. bij onderwerping den overwinnaar*
 aangeboden). 3. KW. *zva. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ* *ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ*
 ἄνθρ *of ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ* KN. *schrijvende aan*
 komen loopen; *ook zva. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ erg. ἄνθρ*

4. *zva. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ* KN. *zva. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ*
 ἄνθρ — ἄνθρ KW. aanbieden; breugen; gevan gen
 nemen. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *zich zelf aanbieden.* ἄνθρ
 ἄνθρ *zva. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ ook zva. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ*
 ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *of verb. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ*
 averij krijgen door te stooten op een rots. — ἄνθρ
 ἄνθρ *zva. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ*
 ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ KN. *bij of wesp (erg. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ).* ἄνθρ
 of ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *honingbij. ἄνθρ de boschbij. ἄνθρ*
 ἄνθρ *een lange dunne wesp. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ*
naam van een soort van wesp, en festoen of roset,
uitgesneden figuur in het midden van den middel-
sten balk onder de zoldering van een pëndapā. ἄνθρ
 ἄνθρ *(volg. CP. bovenstuk, kapiteel op de ἄνθρ*
 ἄνθρ *erg. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ ZG. 1870, 32.). — ἄνθρ*
 ἄνθρ *gelijk een bij of wesp. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ*
 gelijk een kēmitwesp, *zoo dun van middellijf.* —
 ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *of ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ* *gonzend als van*
 een bijezwerm, *van de markt op het uur, van 10*
 tot 11, *als het er op het drukst is.* — ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ
 ἄνθρ *ben. der kussentjes waarop de toetsen v. d.*
 gambang rusten, *ook ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ* *geheeten C.P.*
 ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ KN. heer, mijnheer, *titel van Europeanen*
 en Arabieren, *als ook van hadji's; ook als vrnw.*
 van de 2de persoon. *Ook wordt het gebruikt bij het*
aanspreken van een godheid. (Het is afgeleid van
ἄνθρ zoodat het in zijn eig. bet. overeenstemt met
het Ar. Sjeich en het Europesche senior, seigneur).
 ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *de heeren (de Europeanen en*
 halfbloed Europeanen). ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *een zoo-*
 genaamde Mijnheer (zooals een Arabier of hadji).
 ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ KN. *verbindend voegwoord zva. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ*
 ἄνθρ *en ἄνθρ — ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ*
 ἄνθρ *en als deftige uitdrukking, hetz.*
 ἄνθρ KN *krachteloos, zonder uitwerking, onshade-*
 lijk (*erg. ἄνθρ*) geworden; *ook van plaatsen, niet*
 meer *ἄνθρ* *ouvatbaar voor de kracht of invloed*
 van iets schadelijks, *zooals vergift, besmetting en*
tooverij (erg. ἄνθρ), fig. er tegen kunnen, iets
 kunnen verdragen. — ἄνθρ *zva. ἄνθρ — ἄνθρ*
 ἄνθρ *zva. ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ* *naam van een*
 geneeskrachtig gewas, *dat als bloedstelpend mid-*
del gebruikt wordt, Cibotium glaucescens Raulf.,
Nat. fam. der Polypodiaceae. — ἄνθρ ἰν ἑνὶ τῷ στῆθεϊ ἑαυτοῦ *opge-*
 zwellen beenen hebben, *van een kraamvrouw.*

ଅର୍ଦ୍ଧ 1. KN. uitgestrooid, verstrooid, verspreid (*grondv. ଅର୍ଦ୍ଧ* *erg. ଅର୍ଦ୍ଧ*). 2. ଅର୍ଦ୍ଧ *of* ଅପରାଧ
 KW. *zva.* ଅପରାଧ *en* ଅପରାଧ — ଅର୍ଦ୍ଧ KN. *zva.*
 ଅପରାଧ stroomen, zaaijen, verspreiden. ଅପରାଧ
 onder een menigte met de anderen verward raken,
 voor een verkeerde gehouden worden, *enz. zie* ଅ
 ଅର୍ଦ୍ଧ *en* *erg.* ଅର୍ଦ୍ଧ — ଅର୍ଦ୍ଧ *erg.* *zva.* ଅର୍ଦ୍ଧ
 ଅର୍ଦ୍ଧ — ଅପରାଧ KN. slagtoffer.

ଅପରାଧ KW. *zva.* ଅପରାଧ *en* ଅପରାଧ — ଅର୍ଦ୍ଧ
 ଅପରାଧ *zva.* ଅପରାଧ — ଅପରାଧ *en* ଅପରାଧ ver-
 doold; in het ongereede geraakt, op zijde gelegd,
 verlegd (*erg.* ଅପରାଧ *en* ଅପରାଧ). ଅପରାଧ
 ଅପରାଧ al meer en meer van de weg afraken, van
 het eene dwaalspoor op het andere geraakt, hoe
 langer hoe meer tot ellende vervallen; van iedereen
 verschoven worden (*erg.* ଅପରାଧ ଅପରାଧ).

ଅପରାଧ KW. *zva.* ଅପରାଧ KN. 1. *zva.* ଅପରାଧ
 2. — ଅପରାଧ ଅପରାଧ *zva.* ଅପରାଧ ଅ
 ଅପରାଧ 2. KN. (*Mal.*) naam v. e. bedwelmenden
 drank van ଅପରାଧ bereid, Jav. ଅପରାଧ
 ଅପରାଧ KN. iets, zooals een kris, zwaard of lans,
 om iemand of zich zelf te doorsteken en het leven
 te beuemen; doorsteking. ଅପରାଧ zelfmoord.
 — ଅପରାଧ iemand doorsteken. — ଅପରାଧ
 zich zelf met een wapen doorsteken. G. *volg.* Rh.
 ଅପରାଧ scheldwoord, *zva.* ଅପରାଧ
 waardig om doorstoken te worden.

ଅପରାଧ K., *zie* ଅପରାଧ

ଅପରାଧ *zie* ଅପରାଧ

ଅପରାଧ KN. een werpspies (*erg.* ଅପରାଧ *en*
 ଅପରାଧ). — ଅପରାଧ *of* ଅପରାଧ
 een werpspies bezigen, met een werpspies
 werpen; *iem.* daarmee werpen. — ଅପରାଧ
mv. — ଅପରାଧ met een werpspies; met
 een werpspies te doorboren, een scheldwoord.

ଅପରାଧ *of* ଅପରାଧ *en* ଅପରାଧ KN.
 sterke inspanning van krachten van een met won-
 dermagt begaafde, om den geest in dien gespannen
 en hoog opgewonden toestand te brengen, waarin
 iemand volgens Indische voorstellingen wonderen
 kan verrigten (*van* ଅ *of* ଅ. II. *en* ଅ).
Skr. Triwikrama is een benaming van God
Wisnoe, als die bij zekere gelegenheid in een ont-
zaglijk groote gestulle met drie stappen de drie we-
relden doorstapte. ଅପରାଧ zich in zijn volle

kracht openbaren *bijz. de oceaan.* ଅପରାଧ
 ଅପରାଧ *zva.* ଅପରାଧ —
 ଅପରାଧ in een ontzaglijke gestalte veranderd.
 ଅପରାଧ *of* ଅପରାଧ ook ଅପରାଧ
 KN. zich het hart vasthouden, om zich tegen iets,
bv. lachen, te verzetten; ook standvastigheid van
 het hart in het zich verzetten tegen zijn lusten (*Ar.*
 توكل, *tawakkoel*, zijn toevertrouwen stellen;
 zich verlaten). — ଅପରାଧ het hart stand-
 vastig maken, zich sterk houden.

ଅପରାଧ *Ar.* KN. zich stil en gelaten onderwerpen
 (*Ar.* توقف, *tawaggoep h*, stilstaan, zwijgen).
 ଅପରାଧ KN. alui.

ଅପରାଧ KN. onheil, ramp, ongeluk, tegenspoed;
 ongeluk *of* tegenspoeden hebben *of* krijgen; onge-
 lukkig (*erg.* ଅପରାଧ); ongelukkig slagen; misluk-
 ken; vergeefsche moeite doen *met iets*, voor niet,
bv. iets gereed maken. — ଅପରାଧ ongelukkig
 maken, een ongeluk berokkenen, schaden; ongeluk
 aubrengend, ongelukkig makend, ongeluk veroor-
 zakend; schadelijk, gevaarlijk. ଅପରାଧ
 een ongeluk hebben *of* lijden, door een ongeluk
 getroffen worden; verongelukt, ramp, tegenspoed.

ଅପରାଧ KN. wat met iets, dat men doet, behaald,
 verkregen *of* gewonnen wordt; yoordeel (*erg.* ଅପରାଧ
 ଅପରାଧ). ଅପରାଧ het loon (wat er mee
 gewonnen wordt) is moeite. — ଅପରାଧ looneu,
 beloonen, tot belooning voor moeite geven; moeite
 loouend. — ଅପରାଧ *of* ଅପରାଧ belooning
 voor gedane moeite.

ଅପରାଧ *of* ଅପରାଧ KW. weerstand bieden (*erg.* ଅ
 ଅପରାଧ). — ଅପରାଧ *zva.* ଅପରାଧ

ଅପରାଧ *nm.* v. e. soort kleine gong, ZG. 1872,
 112. CP. *volg.* Rh. ଅପରାଧ

ଅପରାଧ KN. omgang om den tempel te Mekka;
 een omgang doen (*Ar.* طواف, *tdawap h*); iemand
 die rondgaat, rondreist (*Ar.* *tdawap h*). ଅପରାଧ
 een met zijn waren rondlopend koopman.

ଅପରାଧ KN. benaming van een onderwijkmester te
 Batavia (*Holl.* twee de, secundus?).

ଅପରାଧ KN. getrouw zich houden en blijven bij zijn
 werk (*Ar.* *tawaddjo e h*, het aangezigt op of naar
 iets rigten of gerigt houden).

ଅପରାଧ KN. de lucht, het luchtruim, *zva.* ଅପରାଧ
 open, niet overschaduw, een opene plaats; het

gelijk.

III. արնն in de spreektaal; anders արջնն
en արնն, արջնն en արնն, dra, wel-
dra, spoedig; vervolgens, weldra daarna; ten spoed-
digsten, naastvolgend, onmiddellijk op een ander
volgend, bv. in leeftijd. արարննարարնն ար
նն L. 104. (arg. դանոտը). արյնն en
արյնն. zva. արնն — արննարնն արնն
նննն spoedig na elkander, iets doen.

արարնն. blad, bladeren.

արարնն. poet., gew. անդատն of դատարնն. KN.
duidelijk; blijkbaar, openbaar (arg. աննն նննն en
տտտտ); duidelijk (goed) zien of hooren; het is
duidelijk, het blijkt. — անդարնն duidelijk ma-
ken. — դատարնն or անդարնն or անդարնն
դարնն iets duidelijk maken, verduidelijken, doen
blijken, bewijzen; een blijk of blijken geven van
iets, van iets zich duidelijk overtuigen; (ook mel-
den, gewagen, en toewijzen. G.). — անդարնն
heel duidelijk; opgaaf, mededeeling; verslag, rap-
port. անդարնն opgaaf, mededeeling, verslag,
rapport doen. — անդարննն, een opgaaf, mee-
deeling, verslag of rapport doen aan, iemand iets
opgeven, enz. — անդարնն or անդարնն
iets op-
geven, mededeelen of rapporteren aan iemand;
verslag geven of rapporteren omtrent. անդարնն
ննն wat tot opgaaf of verklaring dient. 2. դար
նն verk. van անդարնն

դարնն. zva. արնն III.

դարնն. KN. naam van den derden zoon van Watoe-
goemoeng en van de vijfde woekoe.

արնն or արնն Ar. الله, KN. bij God!

արնն. KN. bedwelmimg, bedweldmd zijn of worden;
ook zva. դարննն (arg. աննն); en TD. zva.
անդարննն անդարննն naam van een soort
van pinang, die bedwelmimg veroorzaakt.

աննն. KW. zva. աննն en անդարնն — անննն
of անննն. KN. in bestendig gebruik gekomen,
gebruikelijk, gewoon of gewoonte geworden, in
zwang gebleven, in gebruik gebleven; volg. Rh.
iems. gebruikelijke, gewone naam, zie WP.
378, 5; volg. R. tot stand komen, aanwezig
krijgen.

աննն. KN. 1. de krop van een vogel (arg. անննն
նն), en reservoir of vergaarbak. — աննն, den

vorm hebben van een աննն, zooals een vergaar-
bak. 2. — աննն or անդարնն pluimvee verkoo-
pen. WW.

աննն. KN. booze geest, die ziekten en plagen teweeg-
brengt; toovenaar, beheker, R. volg. Rh. ook de
ziekte die aan den invloed van աննն wordt
toegeschreven. (arg. աննն). անննննն
een
verwensching. աննննն ննն ննն ննն
bewerking van een
kwaal door tooverij. R. Pir. 154 R. (volg. Rh. te
verstaan als աննն en աննն). աննննն
formulier van de աննն — աննննն
een ան
նն door dat formulier bezweren, Sri. T. pass.
անննն ննն նննն landplaaq, (arg.
աննննն). — աննն, betooveren, beheksen,
Moe. — աննննն or աննննն, mid-
del tot beheksing; beheksing, hekses (arg. աննն
ննն); rijk van booze geesten. Men.

արնն. KN. zva. անննն een door God beschikt
onheil tot vergelding of straf voor een vergrijp te-
gen een pligt of een verbod (misschien eig. ver-
korting van աննննն Arg. անննն).

դարննն or դարննն. gew. դարննն or դար
դարնն. het hoofd omdraaijen of omwenden, om-
zien, terugzien; fig. naar iemand of iets omzien,
regard slaan op iemand of iets (waarsch. van ար
ննն). անդարնննն pinanguoot, waarvan het
kopje omgebogen is, en die veel tot toovermiddel
gebruikt wordt. — անդարննն or անդարննն
omzien, in een fig. zinn աննննն ննն ննն
zie bij ան
ննն — անդարննն or անդարննն
naar
iets omzien. — անդարնննն նննն in een on-
aangenaamen toestand van besluiteloosheid of weife-
ling verkeeren, door het denken om iemand of
iets.

անդարնն. KW. zva. անդարնն. KN. benaming van
nieuw ontgonnen tegalveld, of անդարնն, als
er na de անդարնն eenig ander gewas op gebouwd
wordt.

անդարնն zie bij աննն

արդարնն zie bij արնն II.

աննննն. KN. iets daar men iets op klein hakt,
kerft of snijdt; hakblok, hakbord of kerfplank,
slachtblok; ook fig. zondebok. (arg. անննննն).

աննննն or աննննն een hoopje, zie աննն
ննն

met witte vlekken. ἀνησπερία zie ἀνησπερία
 ἑσπερία ballast, in een vaartuig. ἑσπερία
 ἑσπερία omgekeerd uitkomen, *bv. van een droom.* —
 ἑσπερία iets terugkaatsen; iets afwijzen, een
 bode, of een persoon, die bij iemand gekomen is,
 terugzenden of terugwijzen (met of zonder ἑσπερία
 B.); de terugtogt of terugreis aannemen. Zoo ook
 ἑσπερία — ἑσπερία tegen iets een afwerings-
 of bezweringsmiddel aanwenden. — ἑσπερία
 middel tot terugkaatsing of afwering; voorbehoed-
 middel; iemand die iets afweert, tegenwerkt of
 iemand terugwijst. — ἑσπερία genaakte ope-
 ning in de sawahdijkjes, om het water af te laten
 loopen op een ander sawah-veld (verg. ἑσπερία
 bij ἑσπερία).

ἑσπερία KN. blijk, waaruit iets te zien is; bloot-
 legging, openlegging, van de kaarten bij het spel
 (verg. ἑσπερία ἑσπερία). — ἑσπερία te
 zien, zichtbaar; gebleken, blijkbaar (verg. ἑσπερία
 ἑσπερία en ἑσπερία).

ἑσπερία KN. een keukenmandje, waarin men
 kêmiri, brambang en andere dingen voor de keu-
 ken bewaart.

ἑσπερία of ἑσπερία KN.; ἑσπερία er in loopen, iets
 bij ongeluk verkeerd doen, *bv. in het spreken, zoo-
 dat men zich bij ongeluk verpraat, in het loo-
 pen, zoodat men verkeerd loopt, in het dob-
 belspel een ongelukkigigen worp doen, volg.*
 Rh. eig. struikelen, *bv. van een paard; en de
 andere bet. fig.*

ἑσπερία KW. *zva. ἑσπερία ἑσπερία en ἑσπερία*
 — ἑσπερία KN. onderzoek doen, om te zien, waar
 en hoe iemand of iets zich bevindt (verg. ἑσπερία
 Een ander ἑσπερία zie boven). — ἑσπερία
 blijken, gebleken. ἑσπερία *zva. ἑσπερία*
 ἑσπερία (Skr. *lat k d l i k a*, op het oogenblik ergens
 zijnde).

ἑσπερία KN. naam van een bloem, de anjelier; ook
 naam van een zijden stof, volg. Rh. liever satijn
 ἑσπερία van een couvert van een brief Dam. Woe.
 in Men. van verschillende kleuren; ook nm. van een
 batiksel, en van het fatsoen van een vaartuig.

ἑσπερία naam van het verblijf van Sântanoe-
 déwâ, die daarom de Pandita van Talkândâ ge-
 noemd wordt.

ἑσπερία KN., ἑσπερία en ἑσπερία voor iets of
 iemand zorgen (verg. ἑσπερία).

ἑσπερία of ἑσπερία KW. *zva. ἑσπερία*
 ἑσπερία KN. schutblad *zva. ἑσπερία en ἑσπερία*
 ἑσπερία ook oogvlies WW. een lap achter aan een
 kindermuts en achter aan de muts van de ἑσπερία
 ἑσπερία die nek en ooren bedekt; ook de
 muts zelf (verg. ἑσπερία en ἑσπερία).

ἑσπερία KN. een kleine metalen doos met schar-
 nieren, zooals een tabaks- of snuif-does (verg. ἑσπερία
 ἑσπερία). — ἑσπερία van een ἑσπερία met een
 ἑσπερία Tj.

ἑσπερία KN. een gebed om iem. onheil aan te
 brengen; verb. van het Ar. talqin, het onderrigt
 hoe de doode de engelen Kiroen en Nakiroen ant-
 woorden moet.

ἑσπερία KN. bidsluier voor de vrouwen, die alleen
 maar het benedengedeelte van het aangezigt onbe-
 dekt laat (verg. ἑσπερία).

ἑσπερία KN. band, touw. G. (waarsch. van ἑσπερία
 en ἑσπερία 3.). — ἑσπερία een vogel de vlerken aan
 elkander haken, dat hij niet vliegen kan; iemand
 de handen en voeten binden.

ἑσπερία KW. *zva. ἑσπερία ἑσπερία en*
 ἑσπερία KN. bij tijds. ἑσπερία nog bij
 tijds, nog tijd hebben, van iets dat nog wel wat
 uitgesteld kan worden. — ἑσπερία omtrent
 iets zoo handelen, dat men het beschouwt als iets,
 dat nog wel wat tijd heeft, het maar langzaam ver-
 rigten of nog wat uitstellen.

ἑσπερία poët. *zva. ἑσπερία*

ἑσπερία of ἑσπερία KN. *zva. ἑσπερία* (verg. ἑσπερία
 ἑσπερία). — ἑσπερία of ἑσπερία iets navolgen,
 nabootsen, namaken. — ἑσπερία of ἑσπερία
 ἑσπερία poët. *hetz.* — ἑσπερία of ἑσπερία
 voorbeeld of voorschrift, om na te volgen (verg. ἑσπερία
 ἑσπερία en ἑσπερία). ἑσπερία
 of ἑσπερία iets tot voorbeeld nemen.

ἑσπερία zie ἑσπερία

ἑσπερία KW. *zva. ἑσπερία* verg. ἑσπερία

ἑσπερία KN. afkomst, afkomstig; afstammeling (verg.
 ἑσπερία ἑσπερία ἑσπερία en ἑσπερία). ἑσπερία
 ἑσπερία iemand van afkomst, van edele af-
 komst.

ἑσπερία ἑσπερία of ἑσπερία KN. onder-

hoorigheid van een rijk, land, désa of Vorst.

အတုအတု၊ အတုအတု၊ ခြေ အတုအတု။
အတုအတု၊ ခြေ။ Rh. de ware spelling voor an
အိတ်တု။

အတုအတု၊ of အတုအတု၊ ကွ. ခြေ။ အတုအတု။
အတုအတု၊ ကွ.၊ အတုအတု၊ ကွ.၊ ကျေခပ် အတု၊
dat uit sommige boomen, plauten en de schil van
vruchten vloeit (verg. အတုအတု en အတုအတု) ;
fig. en gemeen voor afkomstig; ook fig. voor inge-
worteld, van slechtheid. — အတုအတု; een kleve-
rig vocht van zich geven, fig. van ondeugden, v.
d. ouders, overgaan, gaan op de kinderen (K. 20,
60). — အတုအတု၊ ခြေ။ အတုအတု။

အတုအတု၊ ကွ. သို့မဟုတ် အတုအတု၊
zoodat een zaak duidelijk uiteengezet wordt; ver-
duidelijking, uiteenzetting, van hetgeen onder een
woord verstaan wordt (van အတုအတု)။ — အတုအတု
အတုအတု၊ ခြေ။ သို့မဟုတ် အတုအတု၊ ခြေ။
iets duidelijk voordragen of uiteen-
zetten.

အိတ်တုအတု၊ N.၊ အိတ်တုအတု၊ K.၊ onverdroten,
in het werken of verrigten van iets; naarstig, vol-
hardend ijverig (verg. အိတ်တုအတု၊ အိတ်တုအတု၊ ခြေ။
en အိတ်တု)။ — အိတ်တုအတု၊ အိတ်တုအတု၊ ခြေ။
naarstig, met onverdroten ijver, doen. အိတ်တု
အတုအတု၊ အိတ်တုအတု၊ ခြေ။
met naarstigheid of onverdroten ijver.

အတုအတု၊ ကွ. voortgevloeid, in een figuurlijken zin
voor iets dat op iets anders gevolgd en er uit voort-
gekomen is; en ခြေ။ အတုအတု၊ ခြေ။
verschieven, van kleu-
ren, en အတုအတု၊ of အတုအတု၊
het gaande gemaakt
worden, van gelegenheid of gunst; ook naam van
een bloem, en van een အိတ်တု။ — အတုအတု၊
bij het zoeken alles nauwkeurig nagaan (verg. အ
အတုအတု)။

အတုအတု၊ of အိတ်တုအတု၊ ကွ. နှစ်၊
nasporing, onder-
zoek (van အိတ်တုအတု၊ ခြေ။ အတုအတု၊
K. 9, 41,
ခြေ။ အတုအတု၊ ခြေ။
— အတုအတု၊ ခြေ။
iets onder-
zoeken, iets nagaan, naar iets onderzoek doen (verg.
အတုအတု)။

အတုအတု၊ ကွ. 1. ခြေ။ အတုအတု၊
(2. een rijst-
veld. G.)။

အတုအတု၊ ခြေ။ ခြေ။ အတုအတု၊

အိတ်တုအတု၊ ကွ. ခြေ။ အတုအတု၊
gemeen
woord voor kind. — အိတ်တုအတု၊
gemeen
woord voor zijn behoefte doen.

အိတ်တုအတု၊ ခြေ။ အိတ်တုအတု၊
အိတ်တုအတု၊ ခြေ။ အိတ်တုအတု၊

အတုအတု၊ ကွ. fundament, grondslag (verg. အတုအတု) ;
het
voor een gedeelte in den grond staan; zoodat het
vast staat, ခြေ။ van een pilaar (verg. အတုအတု) ;
ook naam van een aardvrucht Colocacia antiquo-
rum Schott., Nat. fam. der Aroideae. Spec. div.
— အတုအတု၊ ခြေ။
foudereren, van iets het fundament
leggen; iets in den grond vast zetten. — အတုအတု
အတု၊
met fundament; in den grond vastgezet; fon-
dering, fundamenten.

အိတ်တုအတု၊ အိတ်တုအတု၊ ခြေ။ ခြေ။ အတုအတု၊

အိတ်တုအတု၊ ကွ. nat; ခြေ။
van kleeren en van nog vocht-
tig hout of niet verdorde takken (verg. အတုအတု၊
အိတ်တုအတု၊
en အတုအတု)။ — အတုအတု၊ ခြေ။
iets nat of
vochtig maken, bevochtigen; zich nat laten worden.
— အတုအတု၊ ခြေ။
nat, ခြေ။
gebruikt worden; en
ခြေ။ အတုအတု၊ ခြေ။
badkleed; of ခြေ။
dagelijksch
kleed, dat nat mag worden, zoodat van een wasch-
vrouw. အတုအတု၊ ခြေ။
geen kleeren hebben, die
nat mogen worden, daar men geen kleeren heeft
om zich te verdroogen.

အိတ်တုအတု၊ ကွ. overblijfsel, wat van iets vroegers over-
gebleven is; achtergelaten spoor of teeken van iets
(verg. အိတ်တုအတု၊ အတုအတု၊
အတုအတု၊
en အတုအတု)။
အိတ်တုအတု၊
naar de overgeblevene spo-
ren er van aan de pagër. အိတ်တုအတု၊
een gewezen
démang. အတုအတု၊
de sporen wegdoen,
spr. voor de verdenking van iets, dat men gedaan
heeft, zoeken uit te wisschen door iets anders te
doen, dat die verdenking weerspreekt. — အိတ်တု
အတု၊ ကွ. ခြေ။
အတုအတု၊
en အတုအတု၊ ကွ.
naar of
om iets vragen. အိတ်တုအတု၊
(of အတုအတု) door vra-
gen berigten inwinnen, en iemand iets vragen. အိတ်
အတုအတု၊
voormalig goed of bezit van iemand.
— အတုအတု၊
de plaats waar vroeger ge-
weest is of gestaan heeft; overblijfsels, ruïne; ook
အိတ်တုအတု။

အတုအတု၊ N.၊ အတုအတု၊ K.၊ schrift, geschrevene trek-
ken, geteekende of geschilderde figuur of figuren;
inscriptie; ook အတုအတု၊ ကွ. het op de tafel van
het noodlot geschrevene. အတုအတု၊
het
mij beschoren lot. အတုအတု၊ N.၊ အတုအတု၊
K.၊
schrijver, klerk (verg. အတုအတု)။ — အတုအတု၊
အတုအတု၊
(poët. အတုအတု) schrijven, iets schrijven;

ook op iets schrijven en figuren teekenen. — արմ
 ան անոթներով poet. նկարագրել *iets* beschrijven,
 op *iets* schrijven; *iets* opschrijven. արմ անոթներով
 անոթներով նկարագրել voor *iemand* iets schrijven of op-
 schrijven. — արմ անոթներով նկարագրել het ge-
 schrevene of geteekende; *iemand's* schrift; schrijff-
 werk; om te schrijven. անոթներով անոթներով
 անոթներով elkander schrijven, briefwisseling hou-
 den (erg. անոթներով անոթներով bij անոթ). — անոթներով
 անոթներով անոթներով plaats om te schrijven, schrijff-
 vertrek. — անոթներով անոթներով անոթներով iets
 dat men gebruikt om te schrijven; schrijflessenaar.
 անոթներով pennemes (erg. անոթներով անոթներով).

արտաքին KW. zva. անոթներով KN. steeds zonder
 verandering voortdurend, ongestoord, duurzaam;
 voorspoedig, zonder tegenspoed, voorspoed hebben;
 welig; welig tieren, gedijen; voortdurend dezelfde
 gezindheid koesteren; ook onvermengd, zuiver, vol-
 maakt (erg. արտաքին արտաքին). անոթներով
 անոթներով volmaakt schoone! — արտաքին voortdu-
 ren, voortgaan. — արտաքին անոթներով iets bestendi-
 gen voorspoedig, ongestoord gelukkig doen zijn;
 welig doen tieren. — արտաքին անոթներով gelukkig sla-
 gend, bv. in het planten of fokken; gemakkelijk
 tieren, goed voort willen, van planten; voorspoed,
 bestendigheid, welvaart, vruchtbaarheid. — անոթ
 անոթներով middel om voorspoedig te maken.

անոթներով zie անոթներով

անոթներով անոթներով KN. — անոթներով անոթներով de padi
 stampen om ze van de halmen te ontdoen, daarop
 volgt արտաքին WW. zie արտաքին en անոթներով անոթներով

անոթներով of անոթներով KN. ten einde toe nauwkeurig
 onderzocht, afgesproken, uitgerekend of opgehel-
 derd, geheel duidelijk en klaar, kant en klaar. —
 անոթներով անոթներով iets ten einde toe nauwkeurig
 onderzoeken, enz.; kant en klaar maken.

անոթներով zie արտաքին

անոթներով of անոթներով en verb. անոթներով of ան
 անոթներով KN. naam van een heestergewas met donker-
 kleurige bladen: basilicumkruid, Ocimum basilicum,
 Nat. fam. der Labiatae (Skr. t o e l a s i. Het wordt
 gebruikt om op de graven of bij offerhanden te
 leggen. De pitjes van de vruchten zijn eenigzins
 verkoelend, en worden in sommige dranken ge-
 mengd). — անոթներով naar toelash gelijken.

անոթներով of անոթներով en անոթներով of անոթներով KW.
 zva. անոթներով KN. onderlegsels, al wat men ergens onder
 legt, om te maken dat het niet den grond raakt;
 een losse of looze bodem; bekleedsel van een kist
 of koffer; inz. de tot dat einde in een անոթներով ge-
 bruikte անոթներով of անոթներով bladeren om de padi
 voor bederf te bewaren.

անոթներով of անոթներով KN.; անոթներով անոթներով op al-
 lerlei wijze strijkende voelen of zoeken. — անոթ
 անոթներով of անոթներով met de twee voorste vingers over
 het een of ander deel van het lichaam strijken en het
 zachtjes drukken (een wijze van pidjëtten; erg. անոթ
 անոթներով 2.); langs, tusschen of onder iets, bv. tusschen
 zijn kleeren, strijkende voelen of tasten, bv. om iets te
 zoeken; futselen, om iets te ontstelen; naar iets snuffe-
 len, iets zoeken te ontdekken. — անոթներով անոթներով al
 voelend en tastend; futselen; snuffelen om iets te zoeken.

անոթներով of անոթներով KN. in de lengte
 over den grond uitgestrekt, zooals van een langen
 boomwortel; het zich voortschuiven van een slang
 met het voorste gedeelte van het lijf, na het ach-
 terste gedeelte aangetrokken te hebben. — անոթներ
 անոթներով zich in de lengte over den grond uitstrekken,
 -voortschuiven (erg. անոթներով անոթներով). — անոթներով անոթներով
 անոթներով iets, bv. een arm, lange stok of rank,
 in de lengte of languit neêrleggen.

անոթներով zva. անոթներով

անոթներով of անոթներով KN. met den snavel in
 de veeren pluizen, van een vogel. — անոթներով անոթներով
 in de veeren of in het haar krabben of pluizen;
 iets uitpluizen; nasporen, navorschen, uitvorschen.

անոթներով zie անոթներով

անոթներով անոթներով KN.; անոթներով անոթներով groote scha-
 de en verliezen lijden, bv. in den handel; in ar-
 moede of ellende vervallen, ongelukkig worden door
 verlies van tijdelijke goederen.

անոթներով KN.; անոթներով անոթներով zva. անոթներով bij ան
 անոթներով in het ongereede geraakt, verlegd; zie ook ան
 անոթներով անոթներով

անոթներով of անոթներով KN. het ergens inkruipen
 (erg. անոթներով en անոթներով). — անոթներով of
 անոթներով ergens inkruipen, zooals in struikge-
 was, of een bij in een bloem.

անոթներով of անոթներով KN.; անոթներով of ան
 անոթներով scheef (niet regt uit) gaan, ook bv. v. e.

WW. *erg.* անսպասելիք
 անսպասելիք of ճինակալիք of անսպասելիք KN. paal-
 tjes langs de kant van een weg, of achter een dam
 tot steun; omheining van boomtakken; droogstaken;
 staken om iets, *zoals netten*, op te drooguen, of
 ook om iets, *zoals een net*, uit te spanuen (*erg.*
 անսպասելիք — անսպասելիք v. ճինակալիք voorzien.
 անսպասելիք KW. 1. *zie տղանի* 2. *zva.* տալու naar iets
 gelijkeud (*Skr. toelja*). 3. *zva.* ոչ միշտ (*Skr.*
a toelja, onvergelijkelijk, PK.). անսպասելիք ou-
 vergelijkelijk schoon of fraai.
 անսպասելիք դարձալիք դարձալիք անսպասելիք KN. — անսպասելիք
enz. de minste zijde, de nederlaag lijden, overwon-
 nen worden.
 անսպասելիք KN. — անսպասելիք te kort komen aan mond-
 behoeften, *welligt hetz. als անսպասելիք*
 անսպասելիք KN. een blad of blaadje met een rand, met
 twee daarop staande kistjes of trommeltjes; *en* KI.
van տալու een schenkblad met een vlakken rand,
zoals dien van een schotel (*erg.* դրոշմակալ *en* տա-
 լույթ of անսպասելիք).
 անսպասելիք KW. *zva.* անսպասելիք անսպասելիք *en* անսպասելիք
 տղ (*erg.* անսպասելիք); KN. onderkleed van een vrouw,
 soms onder een տալիք gedragen. անսպասելիք
 KW. *zva.* անսպասելիք
 անսպասելիք I. K. *zie տղանի* *erg.* անսպասելիք —
 անսպասելիք in *Banjoemas* *zva.* անսպասելիք — տալիք
 տղ *zva.* անսպասելիք
 անսպասելիք անսպասելիք = անսպասելիք *zie* bij
 անսպասելիք
 անսպասելիք *zie* դրոշմակալիք
 անսպասելիք անսպասելիք KN. traag, *bv. in het werk, van gang*
en van bevattling; *dralen met iets te doen* (*erg.* ան-
 դրոշմակալիք *en* անսպասելիք). — անսպասելիք *iets*
 traag verrigten, langzaam werken. — անսպասելիք
 դրոշմակալիք ook անսպասելիք W. I, 345, te traag; te
 laag wachten met *iets te doen*, vertragen.
 անսպասելիք KN. *naam van een soort van korte*
laus (*erg.* անսպասելիք).
 անսպասելիք KN. een zwarte tamme duif met witte
 slagveeren.
 անսպասելիք N., անսպասելիք K., een meer (*Skr. t a d d g a*,
 vijfver, gemaakt waterbekken).
 անսպասելիք *zie* դրոշմակալիք
 անսպասելիք KN. een zandbank of ondiepte in een rivier

of in de zee. — անսպասելիք voor een gedeelte om-
 gevouwen of omgeslagen, (*zoodat er een voorwerp*
door bedekt wordt Rh.) *zoals een hoek van een*
blad papier of van een mat. — անսպասելիք *iets* ge-
 deeltelijk bedekken door er iets overheen te slaan,
 te vouwen, te plakken, *enz.*; *een boek* toeslaan. *en*
 անսպասելիք *wordt gezegd van iets*, daar een dag
 of dagen overheen gegaan zijn. — անսպասելիք *iets*
 tot gedeeltelijke bedekking over *iets* heen leg-
 gen, vouwen, plakken, *enz.*; *iets* tot gedeeltelijke
 bedekking bezigen; een gedeelte van 't eene over
 een gedeelte van 't andere leggen, *van een open-*
liggend boek het ééne gedeelte tegen het andere
 digtslaan. — անսպասելիք omslag, overslag, het
 om- of overgeslagen gedeelte *van iets*; *en* *zva.*
 անսպասելիք
 անսպասելիք KN. dik, *van de oogleden*; dikke oogleden
 hebben (*erg.* անսպասելիք).
 անսպասելիք *nat van* onderwater gezette of gedompelde
 voorwerpen, Rh. *zie* անսպասելիք
 անսպասելիք KN. te lang of te groot, *zoodat het*
ongeschikt wordt, niet past of niet gebruikt kan
worden; het doel voorbijshieten, *zoodat men* niетtreft.
 անսպասելիք *zie* bij անսպասելիք
 անսպասելիք *zie* bij անսպասելիք
 անսպասելիք KN. *zva.* անսպասելիք (ook plotseling
 sterven zonder voorafgaande ziekte. G.).
 անսպասելիք of անսպասելիք KN. de vezel-
 bast van verschillende palmsoorten, waar de blad-
 en vrucht-stelen uit den stam groeijen, *en* daar
 een soort van dozen *en* zakken van gemaakt wor-
 den (*erg.* անսպասելիք *en* անսպասելիք) JR.
 անսպասելիք KN. de onderlip of kin v. e. paard;
 het onderste gedeelte v. e. aréntak waar die tegen
 den boom aan zit.
 անսպասելիք of անսպասելիք KN. *naam van een* groot mes
 met een wat gebogen punt, *een soort van hakmes.*
 — անսպասելիք met een tlaobeng hakken; onverwacht
 van ter zijden of in de flank aanvallen; *erg.* անսպասելիք
 անսպասելիք KN. het geluid van het vallen van kleine
 voorwerpen, *als* regendruppels *en* kleine steentjes
 (Tj. v. *knooppjes*); *grond. անսպասելիք* *erg.* անսպասելիք
 անսպասելիք KN. het geluid van het vallen van
 grootere voorwerpen, *bv.* van dikke druppels, van
 vruchten *en* andere voorwerpen, die bij gedeelten

ten: van daar ook zeldzaam, vreemd.

ἑλλήνιστος zie ἑλληνισμός

ἑλλήνιστος of ἑλληνιστός KN. *zva.* ἑλλήνιστος deerniswaardig. — ἑλλήνιστος doen als een deerniswaardige, nederig smeeken om deernis op te waken, ook deernis hebben, M.

ἑλλήνιστος KN. — ἑλλήνιστος de gepaste tijd of maat overschrijden; ἑλλήνιστος zich vergalopperen.

ἑλλήνιστος KN. 1. neushaartjes. 2. — ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος verlegen zijn. — ἑλλήνιστος van padi op drooge gronden, die ontkiemd is maar nog niet zichtbaar boven den grond, SG.

ἑλλήνιστος KW. *zva.* ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος of ἑλλήνιστος KN. — ἑλλήνιστος of ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος elkaar voorbijloopen, misloopen, kruisen; verschillen van gedachten, meening.

ἑλλήνιστος *zva.* ἑλλήνιστος

ἑλλήνιστος of ἑλλήνιστος KN. regeling, behoorlijke schikking of plaatsing, *zva.* ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος (ἑλλήνιστος PJ) of ἑλλήνιστος welgemanierd; welgemanierdheid, ordentlijkheid van manieren. ἑλλήνιστος wijze van doen. Tj. — ἑλλήνιστος in rijen geschaard, bij lagen op elkander. — ἑλλήνιστος iets in geregelde en behoorlijke orde schikken; ook *zva.* ἑλλήνιστος — ἑλλήνιστος ergens op in orde schikken of plaatsen. — ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος voor iemand regelen of in orde schikken. — ἑλλήνιστος bij lagen, bij rijen.

ἑλλήνιστος *grondv.* van ἑλλήνιστος en ἑλλήνιστος

ἑλλήνιστος *ben. v. e. soort v. Indisch handelsvaartuig.*

ἑλλήνιστος (het tegenovergestelde van ἑλλήνιστος) het gevoel van iets heets bij aanraking, of ἑλλήνιστος KN. *zva.* ἑλλήνιστος en ἑλλήνιστος — ἑλλήνιστος iets er op verdedden; tegen iets, in plaats van geld, iets anders geven of bieden om het te koopen: zoo ook tegen een schuld, om die te verrekenen. — ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος iets in plaats van geld geven of bieden tegen iets anders. — ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος plaats waar gespeeld wordt, dobbelbaan, speelhuis.

ἑλλήνιστος KN. zelfskwelling, zelfskastijding, om zich door strenge onthouding en het dooden van zinnelijke begeerten, hoogere geestelijke magt of de gunst van de godheid te verwerven; ascese; een ascetisch leven, kluzenaarsleven (Skr. *tapa h.* Vrg. ἑλλήνιστος). ἑλλήνιστος

ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος zulk een leven leiden, aan zulk een zelfskwelling zich wijden, tâpâ doen. ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος of ἑλλήνιστος afstammeling van een asceet. ἑλλήνιστος een wijze van tâpâ, waarbij men naakt gaat zitten. ἑλλήνιστος zie *boven.* — ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος om iets tâpâ doen. — ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος *zva.* ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος ook luister, majesteit, waardigheid (Skr. *pratâpa*). ἑλλήνιστος *zva.* ἑλλήνιστος — ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος een ascetisch leven of kluzenaarsleven leiden. — ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος of ἑλλήνιστος de plaats waar iemand tâpâ doet; verblijf van een kluzenaar, kluzenaarsverblijf.

ἑλλήνιστος KN. 1. zie ἑλλήνιστος II. onverschillig, zoodat men geen notitie neemt van iemand of iets. — ἑλλήνιστος zich onverschillig toonen, geen notitie nemen. — ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος iets of iemand met onverschilligheid behandelen.

III. *Sd.* wanneer (Ml. *tampi*, wau; vrg. ἑλλήνιστος). — ἑλλήνιστος KN. *koren* wannen, door het met een wan op en neêr te gooijen en zoo van het kaf te zuiveren (vrg. ἑλλήνιστος en ἑλλήνιστος). — ἑλλήνιστος *obj. den; ook naam van een boomgewas.*

ἑλλήνιστος KW. *zva.* ἑλλήνιστος vrg. ἑλλήνιστος KN. *naam van een lekkernij van in pakjes van pisangblad gegiste rijst, katêla pohoeng of maïs.* — ἑλλήνιστος tâpê makeu; ook verzuren (be. v. suikerriet), gisten.

ἑλλήνιστος KN. de maat (ἑλλήνιστος) van iets, dat men tot model (ἑλλήνιστος) wil nemen; voorbeeld; even als. ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος en ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος voorbeeld. ἑλλήνιστος de maat in het oog houden; naar zich zelf meten en nagaan oi zich verbeelden, wat een ander gevoelen moet. — ἑλλήνιστος van iets de maat nemeu; iets zich tot voorbeeld stellen. ἑλλήνιστος iets, dat een ander aangaat, zich voorstellen of verbeelden naar hetgeen men zelf gevoelen zou, indien men het zelf ondervond. — ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος iets met iets anders vergelijken

ἑλλήνιστος KN. rand, kant; randje of smalle rand aan een borstkleedje, gordel, hoofddoek, enz.; galon (vrg. ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος en ἑλλήνιστος). — ἑλλήνιστος iets met galon omboorden. ἑλλήνιστος ἑλλήνιστος *poët.* glad gestreken knevel. — ἑλλήνιστος met een randje of met smal galon omboord.

ἑλλήνιστος KN. *vermolnd van hout* Rh.; *volg.* WW.

zva. ηἰρησῶ
 ἑπεί κω. zva. ἑπεί ηἰρησῶ
 ἑπεί κω. zva. ἑπεί
 ἑπεί κω. zva. ηἰρησῶ
 ἑπεί κω., πῆμα κω., de rok of het lange kleed, dat om het benedenlijf gedragen wordt door een vrouw (gelijk de ἑπεί van een man). κῆμα ἑπεί onder de tapih zitten of komen, zva. onder de pantoffel of plak van zijn vrouw zitten of komen. — ἑπεί ἑπεί iemand een tapih aandoen. ἑπεί ἑπεί oud pass.; het gedeelte v. h. lijf dat met de tapih bedekt is. G. — ἑπεί ἑπεί niets tot een tapih gebruiken. — ἑπεί ἑπεί of ἑπεί ἑπεί (poët. ἑπεί), ἑπεί ἑπεί met een tapih aan, een tapih aanhebben
 ἑπεί zie bij ἑπεί
 ἑπεί zie bij ἑπεί III.
 ἑπεί Ar. طرفان, zware overstrooming door zwaren regen en storm; zondvloed; orkaan. Zoo πῆμα en ἑπεί — ἑπεί hetz. ἑπεί, ἑπεί, een halve, meer verwijderde, buurman (van ἑπεί). ἑπεί ἑπεί ηἰρησῶ de naaste en meer verwijderde buren, die te zamen één buurtschap uitmaken.
 ἑπεί enz. zva. ἑπεί enz.
 ἑπεί κω., ἑπεί κω., spoor, voetspoor, indruk, afdruk of overblijfsel van het zetten van den voetzool of het leggen van den handpalm op iets, fig. wat door iets gevormd is; ook zva. ἑπεί ἑπεί — ἑπεί voetstuk van de ἑπεί van de wajang, Rh. — ἑπεί ἑπεί zwarte vlek onder de tong van een paard, 't geen een goed teeken is, Rh. ἑπεί ἑπεί karrespoor. ἑπεί ἑπεί het spoor van voorheen, de wijze waarop het vroeger ging. ἑπεί ἑπεί spr. in de voetstappen opvolgen, d. i. iemand onmiddellijk of aanstonds volgen. ἑπεί ἑπεί of ἑπεί ἑπεί wat met den hamer, of den smids-hamer, gemaakt is; gesmeed wapentuig, ook ἑπεί ἑπεί genoemd. ἑπεί ἑπεί ἑπεί ἑπεί nm. van een plant, Elephantopus scaber L. Nat. fam. der Compositae, met geneeskrachtige eigenschappen; wat iemand zelf gemaakt of geschreven heeft. ἑπεί ἑπεί een fabelachtige

vuurige vliegende slang, die alleen 's nachts zich een oogenblik zou vertoonen. — ἑπεί poët. zva. ἑπεί volg. Rh. ook κω. de voet of poot op den grond zetten (ἑπεί ἑπεί, Tj.) — ἑπεί ἑπεί begaan, doen, ondervinden zva. ἑπεί ἑπεί — ἑπεί ἑπεί met den voet ergens instappen; iemand aan den stap brengen, aan het werk stellen. — ἑπεί ἑπεί vlak, met de zolen, op den grond staan, van de voeten; er meê aan den gang gaan, aanvaagen. ἑπεί ἑπεί ἑπεί ἑπεί toen de derde dag aangevangen was. — ἑπεί ἑπεί spoor, overblijfsel, ruïne (de voetzool op iets zetten. G.). — ἑπεί ἑπεί zie boven.
 ἑπεί κω. 1. slag met de vlakke hand in het aangezicht (erg. ἑπεί ἑπεί en ἑπεί ἑπεί); aan het werk gaan, de handen aan het werk slaan (erg. ἑπεί). ἑπεί of ἑπεί ἑπεί teugel van touw over den neus, vlak onder de oogen, dikwijls bij buffels in gebruik, JR. ook zva. ἑπεί ἑπεί R. — ἑπεί iemand een slag geven als boven; een buffel een teugel over den neus aandoen, JR. ἑπεί ἑπεί fig. in 't gezicht slaan, iemand een slag in 't gezicht geven. 2. een witte kol op het hoofd van een paard.
 ἑπεί κω. zva. ἑπεί ἑπεί ἑπεί κω. het vlak van iets; het vlak van de hand; het vlak van de zijde, van een mensch of beest; klap, om beesten, bv sprinkhanen, te vangen; vliegeklap (erg. ἑπεί). — ἑπεί iets met de vlakke hand slaan; iets met een klap slaan of vangen; iemand vlak op het hoofd slaan.
 ἑπεί zie bij ἑπεί
 ἑπεί κω. een sierhdoos van hout, ook ἑπεί ἑπεί of ἑπεί ἑπεί
 ἑπεί κω. 1. een sierhdoos gevlochten van bamboe, rottan, of pandanblaren enz. 2. zva. ἑπεί ἑπεί ἑπεί ἑπεί schurftig op het hoofd, dat de schurft er als opgeplakt zit.
 ἑπεί Ar. تفكر, taphakkoer, gepeins; peinzen; in gepeins verzonken zitten; in stilte bidden (erg. ἑπεί).
 ἑπεί ἑπεί ἑπεί ἑπεί ἑπεί of ἑπεί ἑπεί naam van een Chineesch afgodsbeeld. ἑπεί ἑπεί ook ἑπεί ἑπεί κω. nauwkeurig on-

ἡσπεραστήριον of ἡσπεραστήριον. KN.; ἡσπεραστήριον of ἡσπεραστήριον iemand, wien men zoekt te ontwijken of voor wien men zich weghoudt, in den mond loopen, toevallig door hem aangetroffen worden.

ἡσπεραστήριον. KN. te kwetsen, kwetsbaar; gekwetst raken, zich laten kwetsen; snijden, er in gaan, van een mes; iets kunnen bijten of vermalen; de gewenschte uitwerking hebben, slagen (vrg. ἡσπερ en ἡσπερ). — ἡσπεραστήριον vza. ἡσπεραστήριον (vrg. ἡσπερ en). — ἡσπεραστήριον vza. ἡσπεραστήριον snijden, er in gaan, Men.; v. d. huid opengaan, door kwetsing, schaving, enz. — ἡσπεραστήριον kwetsen, een wond toebrengen, van een wapen (vrg. ἡσπεραστήριον); de gewenschte uitwerking hebben, bv v. e. geneesmiddel.

ἡσπεραστήριον. KN. een drevel; doorloopen, verder doorgaan; ook plat woord voor ἡσπεραστήριον en ἡσπεραστήριον

ἡσπεραστήριον = ἡσπεραστήριον

ἡσπεραστήριον poët. vza. ἡσπεραστήριον bv. ἡσπεραστήριον het was bladstil? Tj. KN. uitdooven, de kleur verliezen, verbleeken; ook tanen v. d. zon, Rh. (vrg. ἡσπεραστήριον ἡσπεραστήριον en ἡσπεραστήριον).

ἡσπερ — ἡσπερ A. vza. ἡσπερ zie ἡσπερ

ἡσπερ. KN. klep of luifel boven de oogen tegen de zonneshijn, met een smallen rand om het hoofd, over de hoofddoek gedragen; ook een soort van gevlochten stroohoed (vrg. ἡσπερ en ἡσπερ).

ἡσπεραστήριον. KN. een soort van scherm, horretje, raam van gevlochten bamboe of een met iets overtrokken raam, of ook gordijn, om het inzien te beletten, bv. aan weerszijden van een palankijn (vrg. ἡσπερ ἡσπερ en ἡσπεραστήριον); ook het slijkbord van een rijtuig. ἡσπεραστήριον ἡσπεραστήριον en ἡσπεραστήριον ἡσπερ (of ἡσπεραστήριον ἡσπεραστήριον ἡσπεραστήριον) vrg. Rh. gew. ἡσπεραστήριον ἡσπεραστήριον spr. voor onbewimpeld spreken (geen doekjes er om winden). — ἡσπεραστήριον niet de regte weg gaan; niet naar regt; slinksch, ontrouw (vrg. ἡσπεραστήριον Het grondw. schijnt ἡσπεραστήριον te wezen).

ἡσπερ poët. vza. ἡσπερ ringmuur om de kraton? stalen spoor of vlijm, dat aan de poten van een kempahaan vastgemaakt wordt (vrg. ἡσπερ). — ἡσπερ met een tādji slaan. ἡσπερ pass., en van een tādji voorzien. — ἡσπερ een vechthaan een ἡσπερ aandoen. — ἡσπερ met stalen sporen.

ἡσπεραστήριον haan, die men met metalen sporen laat vechten (vrg. ἡσπεραστήριον).

ἡσπερ. Ar. ١٤, diadeem, kroon, vza. ἡσπερ de kroon der koningen, titel van een uit het Maleisch vertaald werk.

ἡσπερ. KN. doel waarop gemikt wordt; bedoeling, wat bedoeld wordt, bv. met een gezegde; iets waarmee men naar een doel werpt; rigting naar iets toe; tooverij of betoovering, waardoor iemand ziek gemaakt of een ramp berokkend wordt, WW. ἡσπερ een gebed of formulier tot betoovering; vrg. Rh. ook om die betoovering af te wenden (zie ἡσπερ) vrg. Rh. ἡσπερ ben. v. e. aantal ziekten, zooals onze vliegende jicht; verharding in de maag en derg.; ἡσπερ verd. juist op zijn tijd; ook zoo maar, alleen omdat men een inval krijgt. ἡσπερ juist op zijn tijd, gelukkig nog bij tijds. — ἡσπερ naar iets als een doel werpen, op iets rooijen, iets zoeken te treffen, op iets, als een doel, aanhouden, naar iets zijn koers rigten of nemen; juist een zekere tijd waarnemen; het treft, het trof; juist iets doen of plaats hebben; juist iets zijn; op een zekere tijd, vza. ἡσπερ bv. ἡσπερ op zekeren dag. ἡσπερ pass. ook vza. ἡσπερ getroffen worden bv. door verbijstering, Waj. II., 290. (ἡσπερ ἡσπερ en R.) ἡσπερ juist op zijn tijd, gelukkig. ἡσπερ het juiste punt van het hart treffen, gereeden ingang vinden. — ἡσπερ juist treffen; juist op iets of een bepaalde tijd treffen; juist te pas komen; iemand aantreffen, ontmoeten; het iemand van pas, naar den zin, maken; snedig. ἡσπερ poët. ἡσπερ pass., en juist op de regte tijd, juist van pas. — ἡσπερ poët. vza. ἡσπερ — ἡσπερ ἡσπερ of ἡσπερ juist, juist op die tijd; op het juiste oogenblik, het toeval, toevallig. ἡσπερ het treffen van het juiste punt van zijn hart, zoodat het gereeden ingang bij hem vindt. — ἡσπερ iets juist treffen. ἡσπερ juist getroffen worden. — ἡσπερ juist op de tijd gebeuren of komen, juist van pas, juist op het regte punt getroffen. ἡσπερ op het regte punt van het hart getroffen worden: zoodat iets gereeden ingang vindt.

ἡσπερ. KN. het onderste gedeelte van een onvolledigen

als bepaald zeker beschouwen, voor zeker houden; zich verzekerd houden (verg. အိတ်တိုက်တိုက်). — အစီအစဉ်အစဉ်အစဉ် ခန့်မှန်းချက်၊ *bepaling, van het gouvernement of bestuur.*

အစီအစဉ် KN. einde, zooals van een boek of verhaal (Ar. *تتم*. *tamm at*, het is ten einde. Verg. အစီအစဉ်); ook iets goed bekijken, zoodat men er een duidelijke en nauwkeurige voorstelling van heeft; iets goed en geheel van buiten kennen. — အစီအစဉ် ခန့်မှန်းချက်၊ *iets ten einde brengen, uitlezen, uitvertellen; nauwkeurig bekijken; iets door nauwkeurige beschouwing opmerken; iets geheel laten zien.* ဝါ အစီအစဉ် ခန့်မှန်းချက်၊ *nauwkeurig met het oog waarnemen.*

အစီအစဉ် ခန့်မှန်းချက်၊ *en အစီအစဉ်အစဉ်* K., *zie bij အစီအစဉ်*

အစီအစဉ် KW. *zva. အစီအစဉ်အစဉ် (waarsch. zamenst. van အစီအစဉ် en အစီအစဉ်).* အစီအစဉ်အစဉ် KN. *benaming van een corps pradjoerits te paard, met pistolen, zwaarden en gedeeltelijk met karabijnen, gedeeltelijk met lanssen, gewapend, de wacht houdende aan de Sri-mèngyaní.*

အစီအစဉ် *zva. အစီအစဉ်အစဉ်*

အစီအစဉ် *zie bij အစီအစဉ်*

အစီအစဉ်အစဉ် KN. *naam van een soort van sambèl van groente met lómbók en andere kruidertijen. — အစီအစဉ်အစဉ် tomis maken; groente tot tomis bereiden.*

အစီအစဉ် *of အစီအစဉ်* KN. *een soort van kort zwaard of houwer (Pers. *سجمر* *sjems sjír*, Eng. scimitar).*

အစီအစဉ် *Ar. *تمثيل*, tam thil*, KN. *exemplaar voorbeeld, tot waarschuwing of tot navolging.*

အစီအစဉ် *van အစီအစဉ်*, *zie bij အစီအစဉ်*

အစီအစဉ် *zie bij အစီအစဉ်*

အစီအစဉ် *nm. van een soort forel, die in de desa Temoeles wordt geteeld, ten gebruike van den Soesoehoenan, RI.*

အစီအစဉ် *zie အစီအစဉ်*

အစီအစဉ် KW. *zva. အစီအစဉ်* KN. *regen, die van buiten inslaat; inregen. — အစီအစဉ်* door naar binnen geslagen regen nat worden.

အစီအစဉ် *zva. အစီအစဉ်*

အစီအစဉ် KW. *zva. အစီအစဉ် en အစီအစဉ်* *အစီအစဉ်* *of အစီအစဉ်* B. *ook အစီအစဉ်* *အစီအစဉ်* W. KN. *opééngheoopt, fig. van de één op de andere komende, elkander opvolgende, rampen of kwalen.*

အစီအစဉ် KN. *dat gedeelte binnen in het bamboeriet aan de geleedingen, dat de leden van elkander scheidt; ook naam van een gebak.*

အစီအစဉ် KN.; အစီအစဉ် *visschen in een အစီအစဉ်* *vangen; en jagen door een bosch af te sluiten en het wild bijéén te drijven; zoo jagen op, bv. အစီအစဉ်* AS. (verg. အစီအစဉ်).

အစီအစဉ် KN. *gebakken of gebraden, in platte koekjes zamengedrukte, gegiste kaddélé-boonen of boengkil, een geliefde toespijs bij de rijst. — အစီအစဉ်* *témpé maken; ook als témpé, op témpé gelijken.*

အစီအစဉ် KN. *de termijn of bepaalde tijd, waarop een contract (zooals een huurcontract) expireert; vervallen, expireren (Port. *tempo*, tijd). အစီအစဉ်* *de termijn van afbetaling, de tijd waarop een schuld afbetaald moet worden. အစီအစဉ်* *heeft uitgediend, het is gedaan met zijn dienst als ambtenaar (zooals wegens ouderdom of gebreken). — အစီအစဉ်* *met iets, zooals een land, dat men in pacht heeft, of zijn ambtenaarsdienst, ophouden, de tijd er van niet verlengen. — အစီအစဉ်* *bepaalde termijn, tijdsbepaling van de expiratie van een contract.*

အစီအစဉ် N., အစီအစဉ် K., *ontvangst; ontvangen; bv. een brief, bevel of belooning; opvatting; iets opvatten, dus of zoo opnemen of verstaan အစီအစဉ်* *of အစီအစဉ်* *de beurt hebben bv. van wacht of dienst doen. — အစီအစဉ်* *KN. iets statieus op een presenteerblad met beide handen dragen of houden, om te presenteren, KI. van အစီအစဉ်* *in de spreektaal (ook in Tj) zva. အစီအစဉ်* *iets in ontvangst nemen, aannemen, vatten, begrijpen (K. 14. 7.); ontvangen, recipiëren, outhalen, iemands bede, verhooren; in ontvangst geven, ter hand stellen aan, (verg. အစီအစဉ်).* အစီအစဉ် *en အစီအစဉ်* N., အစီအစဉ် *een obj. in ontvangst geven, overhandigen. — အစီအစဉ်* *poët. zva. အစီအစဉ်* — အစီအစဉ် *bevatelijk, gefat. အစီအစဉ်* *aantrekkelijk, ergdenkend, van*

enz.; ook nm. van een slangetje. ἄνεμα of ἀνεμῶνα κορδ (vrg. ἀνεμῶνα en ἀνεμῶνα). ἀνεμῶνα (of ἀνεμῶνα) aanhoudend van boven toestroomend water. — ἀνεμῶνα iets twijnen, tot koord draaijen, bv. al rollende op de dijk; koord maken; iets, zooals de namen van zijn voorouders; in geregelde volgorde opzeggen; armen verzorgen, onderhouden (vrg. ἀνεμῶνα). ἀνεμῶνα iets tot een lang koord draaijen. — ἀνεμῶνα twijn, getwijd.

ἄνεμα en ἀνεμα kw. zva. ἀνεμα KN. ἀνεμα (of ἀνεμα) ἀνεμα (of ἀνεμα), fijn zout, dat aan het zeestrand gemaakt wordt.

ἄνεμα KN. een soort wan kleiner dan een ἀνεμα Tj.

ἀνεμα KN.; ἀνεμα afwijken, een zijpad inslaan.

ἀνεμα kw. zva. ἀνεμα en ἀνεμα KN. zamenstroomen. zamenvloeijen, zich vereenigen, van een rivier of loopend water met een ander; zamenvloeijen, van lichtstralen; ook zamen zich met elkander vereenigen, van troepen menschen, die van verschillende kanten komen. — ἀνεμα zich ontlasten, van de ééne rivier in de andere; ook ontbolsterde rijst (ἀνεμα) koopen (vrg. ἀνεμα), ook wel van veldgewassen als katjang, kadélé enz. — ἀνεμα outbolsterde rijstenz. verkoopen. — ἀνεμα mv., ἀνεμα overeenstemmen van begrip. — ἀνεμα zamenvloeiing van twee rivieren, plaats waar twee loopende waters zich vereenigen, ook gekocht, van bēras enz.; — ἀνεμα middel, geld om ontbolsterde rijst enz. te koopen,

ἀνεμα KN. een brandend stuk hout, een brandend talhout van de haard. ἀνεμα van een paard met wit gevlekte penis, dat voor een slecht teeken gehouden wordt. — ἀνεμα of ἀνεμα in het wilde bv. slaan, Men.

ἀνεμα KN. zva. ἀνεμα ἀνεμα geheelenal verdelgd, geheelenal te niet of verloren gaan, zoodat er niets van overblijft.

ἀνεμα zva. ἀνεμα

ἀνεμα KN. ellendig, eig. zamengesteld uit ἀνεμα en ἀνεμα dus zonder eenig gewigt, niet in tel.

ἀνεμα KN. — ἀνεμα van ter zijde een slag in het aangezicht toebrengen, ook van ha-

nen in het gevecht.

ἀνεμα kw. zva. ἀνεμα Tj. ook zva. ἀνεμα ἀνεμα zaadbeddingen aanleggen in het groot. — ἀνεμα zaadbed voor drooge gewassen, SG.

ἀνεμα KN., ἀνεμα met een vlaag tegen iets aanslaan of op iets aanvaren of vliegen, tegen iets aan of naar iets toe waaijen, van wind, rook, stuiwend stof, enz. (vrg. ἀνεμα), tegen zijn, van den wind, een vaart of slag vlak in 't gezigt geven. ἀνεμα vlak in het zeil blazen, van den wind. ἀνεμα teruggedreven worden door den wind, van een schip. — ἀνεμα op iets neêrslaan, zoodat het er door bedekt wordt. — ἀνεμα met iets, zooals de hand, tegen iets, bv. het gezigt, aanslaan. — ἀνεμα poët. zva. ἀνεμα — ἀνεμα het aanslaan, enz. — ἀνεμα kw. zva. ἀνεμα

ἀνεμα KN. afslaan, van de hand wijzen. ἀνεμα niet afslaan, niet versmaden, wat het ook wezen mag. — ἀνεμα iets afslaan, van de hand slaan, afwijzen, van de hand wijzen, afkeuren, weigeren, versmaden. ἀνεμα bedanken voor hetgeen iemand gepresenteerd wordt te gebruiken. — ἀνεμα afwijzend, van iemand, wiens manier het is maar af te wijzen. — ἀνεμα obj. den versmadeling.

ἀνεμα kw. zva. ἀνεμα — ἀνεμα zva. ἀνεμα

ἀνεμα KN. stomp, zonder punt, afgestompt, van puntige voorwerpen, zooals een spijker (vrg. ἀνεμα en ἀνεμα), ook fig. onbevattelijk. ἀνεμα KN. zamentreffen; zamenloopen, zamenvloeijen; zich aan elkander sluiten, van verschillende kanten zamenkomen, elkander tegemoet treden, het eerste bij elkander komen, van bruid en bruidegom, bij de ἀνεμα ἀνεμα de zamenkomst van de partijen om in een regtszaak verhoord te worden. ἀνεμα de zamenkomst van partijen bij een geregteijk onderzoek. ἀνεμα klets, klets! op een ruwe wijze, haastig, iets behandelen of afdoen. W. — ἀνεμα of ἀνεμα van verschillende kanten bij elkander komen, elkander ontmoeten

ἠγελισμῶν. I. KW. zva. ἀγελισμῶν en ἀγελισμῶν
 2. KN. zie ἀγελισμῶν 3. K. zie ἀγελισμῶν (vrg. ἀγελισμῶν). — ἀγελισμῶν KN. zie bij ἀγελισμῶν ook zva. ἀγελισμῶν en zva. ἀγελισμῶν K. zie bij ἀγελισμῶν

ἀγελισμῶν of ἀγελισμῶν KN, geheel uitgestort of uitgeschud, zoodat er niets meer in overblijft, bv. door het onderste boven keeren van een mand of iets daar het in is; geheel enal meêgedeeld aan een ander, van iemands kennis of kundigheden. ἀγελισμῶν ημετέρας zie bij ἠγελισμῶν — ἀγελισμῶν of ἀγελισμῶν iets geheel uitstorten of uitschudden; fig. tot het laatste toe uitputten of uitkramen. — ἀγελισμῶν of ἀγελισμῶν meervoud.

ἀγελισμῶν KN. opgehoopt, opgestapeld; zich ophoopen, zich opstapelen; ook fig. bv. van iemands bezigheden (vrg. ἀγελισμῶν). — ἀγελισμῶν stapelen, opstapelen, ophoopen, op elkander op een hoop leggen. — ἀγελισμῶν mv., stapels of hoopen maken, op stapels zetten. — ἀγελισμῶν hoop, stapel; bij hoopen, bij stapels.

ἠγελισμῶν Ml. zva. ἀγελισμῶν

ἀγελισμῶν KN. verdelgd, verwoest; uitgeroeid; uitgestorven (vrg. ἀγελισμῶν). — ἀγελισμῶν verdelgen, verwoesten; uitroeijen. — ἀγελισμῶν mv. — ἀγελισμῶν of ἀγελισμῶν geheel verdelgd of uitgeroeid.

ἀγελισμῶν = ἀγελισμῶν bij ἀγελισμῶν

ἀγελισμῶν KW.; ἀγελισμῶν zva. ἀγελισμῶν of ἀγελισμῶν

ἀγελισμῶν KN. — ἀγελισμῶν een soort medicijn, WW.

ἀγελισμῶν KN., ἀγελισμῶν KW. iets vlaks, bv. de hand, waarmee men iets van zich terugslaan of terugkaatsen kan; het pandeksel van een geweer of pistool, een hamer in den vorm van een paardepot bij goudsmeden en koperslagers in gebruik. ἀγελισμῶν een hand lang. G een handbreedte. — ἀγελισμῶν ἀγελισμῶν zóo v. zich afslaan; iets, zooals e. slag, afweren; met de vlakke hand of uitgestrekte en aaneengesloten vingers een zachten slag geven; ἀγελισμῶν zich zoo op de dijen slaan, gelijk Oemar Maja, die daarop met een hoogen sprong snel wegloupt. Men.; ook fig. afslaan, afwij-

zen, niet aannemen, (Tj.) een aanklagt of eisch ontzeggen, tegen den mast slaan, van een zeil.

ἠγελισμῶν KN., ἠγελισμῶν iets van hetgeen een ander gekocht heeft, overnemen en zóo deelen in den koop; gedeeltelijk overnemen, Tj. voor een gedeelte, een weinig, deelen in bv. iemands gevoelen, Tj. ἠγελισμῶν met een ander meêlachen. ἠγελισμῶν met een ander meelesen, bv. een courant. ἠγελισμῶν meêvertellen wat algemeen verteld wordt. — ἠγελισμῶν iets van hetgeen men gekocht heeft, aan een ander overdoen of in koop afstaan. — ἠγελισμῶν wat van een koop overgenomen wordt. ἠγελισμῶν deelgenooten in een koop of onderneming.

ἠγελισμῶν KN. zóo gewond of gewond raken, dat er een stuk vleesch af of uit is; een gapende wond. — ἠγελισμῶν een stuk er uithakken of suijden; drek of vuil met iets, zooals een scherf of blad, opnemen en weggooijen of wegruinen. ἠγελισμῶν zóo gehakt of gewond raken, dat er een stuk uit is. ἠγελισμῶν ἠγελισμῶν van iedereen versnieten of verstooten, overal vandaan gejaagd worden. — ἠγελισμῶν iets, zooals een blad, daar men drek of vuil meê opschept om het weg te ruinen.

ἠγελισμῶν KW. zva. ἀγελισμῶν ἠγελισμῶν en ἠγελισμῶν KN. oplegsel, een opgelegde rand van goud, zilver of passemant aan de beide einden van een gordel; een breede ingeweven of gebatikte rand van een saroeng of van een bebéd of tapih. — ἠγελισμῶν KW. zva. ἀγελισμῶν ἠγελισμῶν als meedrijvend vuil, spr. van iemand die met een ander in zijn gevolg overal meêreist; ook overal heengaan, waarheen men door zijn hart gedreven wordt. — ἠγελισμῶν iets van een opgelegden rand voorzien, bv. van passemant.

ἠγελισμῶν KN. tegen iets aanzitten of staan; aan iets zich aansluiten, zonder vast te zitten of te kleven (vrg. ἠγελισμῶν en ἠγελισμῶν); fig. het in betrekking staan tot of verwant zijn aan; overeenkomen met bv. v. d. bet. van een woord met het verband van den zin. — ἠγελισμῶν zich aansluiten. — ἠγελισμῶν aan iets zich aansluiten; aan iemand zich aansluiten tot

steun en bescherming; ergens iets tegenaan zetten of houden. ἡσθητικὸν ἔργον fig. van het hart, waariu zich een gedachte of voornemen vestigt (erg. ἡσθητικὸν ἔργον); ook zva. ἡσθητικὸν ἔργον en ἡσθητικὸν ἔργον — ἡσθητικὸν ἔργον iets tegen iets aanzetten of aanhouden, zooals het oor tegen den grond; ook in betrekking, verband of overeenstemming brengen. — ἡσθητικὸν ἔργον tegen iets anders aanzittend of aanstaande, aan iets aansluitend; ook zva. ἡσθητικὸν ἔργον

ἡσθητικὸν ἔργον KN. een zwarte bulterige plek op de dij van een beest. — ἡσθητικὸν ἔργον zich zóo voordoen, bv. van een plak modder, die tegen een wand aangeplakt zit, Rh.

ἡσθητικὸν ἔργον KN. — ἡσθητικὸν ἔργον een brokje, een ziertje Tj — ἡσθητικὸν ἔργον gelijk een brokje voor heel gering, heel klein, heel weinig.

ἡσθητικὸν ἔργον KN. beplakt met kleine of dunne voorwerpen, die er tegenaan gehecht of opgeplakt zitten (erg. ἡσθητικὸν ἔργον). — ἡσθητικὸν ἔργον zich vasthechten of plakken aan iets. — ἡσθητικὸν ἔργον aan iets zich vastplakken of hechten; tegen, aan of op een voorwerp iets plakken of hechten; iets beplakken. — ἡσθητικὸν ἔργον iets ergens aan vasthechten of plakken. — ἡσθητικὸν ἔργον vastgehecht; vastgeplakt zitten aan of op iets.

ἡσθητικὸν ἔργον KN. zva. ἡσθητικὸν ἔργον maar van dikker of grooter voorwerpen (erg. ἡσθητικὸν ἔργον en ἡσθητικὸν ἔργον). — Zoo ook ἡσθητικὸν ἔργον ἡσθητικὸν ἔργον ἡσθητικὸν ἔργον en ἡσθητικὸν ἔργον

ἡσθητικὸν ἔργον ongebr.; ἡσθητικὸν ἔργον zva. ἡσθητικὸν ἔργον

ἡσθητικὸν ἔργον KN. oorveeg, slag met de vlakke hand tegen het oor, den wang of den slaap van het hoofd of den kop (erg. ἡσθητικὸν ἔργον en ἡσθητικὸν ἔργον). — ἡσθητικὸν ἔργον iemand een oorveeg geven.

ἡσθητικὸν ἔργον volg. Rh. TP. zva. ἡσθητικὸν ἔργον

ἡσθητικὸν ἔργον KN. een werktuig, gemaakt van een toemboe, tangkok, of ook wel een koekoesan, met een houten steel er aan, om stinktorretjes (walangsangit) te vangen, of ook om de zaadjes van het toeton-gras op te vangen, wat veel geschiedt bij hongersnood.

ἡσθητικὸν ἔργον KN. een spuwbak van hout (erg. ἡσθητικὸν ἔργον en ἡσθητικὸν ἔργον).

ἡσθητικὸν ἔργον en ἡσθητικὸν ἔργον zie ἡσθητικὸν ἔργον 1. Ml. KN. pot of bak voor water (erg. ἡσθητικὸν ἔργον en ἡσθητικὸν ἔργον). 2. zie bij ἡσθητικὸν ἔργον

ἡσθητικὸν ἔργον KW. zva. ἡσθητικὸν ἔργον KN. 1. het lood onder aan een vischnet (ἡσθητικὸν ἔργον). 2. een (bij elkander tot een pakje gebonden) rol tabak (erg. ἡσθητικὸν ἔργον); ook ἡσθητικὸν ἔργον Waj, II, 273. 10. volg. Rh. ook zva. ἡσθητικὸν ἔργον flauw worden, verflauwen bv. vanden strijd, Rs. en zva. ἡσθητικὸν ἔργον flauw van tabak.

ἡσθητικὸν ἔργον KN. rand of kant van een berg of hoogte, bergrand; rand of grens, aan de grens, van een gewest; oever van de zee (erg. ἡσθητικὸν ἔργον ἡσθητικὸν ἔργον en ἡσθητικὸν ἔργον); ook benaming van ambtenaren in het Djokjokartasche, die in het Soerakartasche ἡσθητικὸν ἔργον genoemd worden. — ἡσθητικὸν ἔργον den kant van het een of ander afnemen, bv. van weakebrauwen de kant afscheren, Waj, II, 1-9, 4, de kant van de weg gelijk afhakken en in orde brengen, bv. om er een geul te maken. — ἡσθητικὸν ἔργον zva. ἡσθητικὸν ἔργον en ἡσθητικὸν ἔργον ἡσθητικὸν ἔργον tot begrenzing de zee hebben, begrensd door de zee.

ἡσθητικὸν ἔργον ἡσθητικὸν ἔργον zie bij ἡσθητικὸν ἔργον

ἡσθητικὸν ἔργον KW. zva. ἡσθητικὸν ἔργον

ἡσθητικὸν ἔργον KN. op elkander gelegd (erg. ἡσθητικὸν ἔργον en ἡσθητικὸν ἔργον); zoo heeten ook de eerste blaadjes boven de ontloken zaadlobben of eerste paar bladeren, SG. ook zva. ἡσθητικὸν ἔργον verder benaming van de drie balken, die trapsgewijs op elkander liggen onder de zoldering van het middelste dak van een pandapa, ook ἡσθητικὸν ἔργον genoemd; ook van koopgoederen, een best exemplaar dat boven opgelegd wordt om er een goed oog aan te geven. ἡσθητικὸν ἔργον een huis, welks palen of stijlen op een ἡσθητικὸν ἔργον staan, CP. ἡσθητικὸν ἔργον (ook ἡσθητικὸν ἔργον Men.) het een op het ander. ἡσθητικὸν ἔργον (of ἡσθητικὸν ἔργον), spr. voor het onderste boven, averechts of verward, bv. iets doen of zich uitdrukken. ἡσθητικὸν ἔργον zie bij ἡσθητικὸν ἔργον — ἡσθητικὸν ἔργον opleggen, opstapelen; met een ander meërijden; meëvaren of meëreizen; bij een ander wonen; volg. WW. ook zva. ἡσθητικὸν ἔργον de overhand hebben, erg. ἡσθητικὸν ἔργον — ἡσθητικὸν ἔργον

nen, niet willen weten van, geen acht slaan op, zich niet bekreunen om. — အိမ်အိမ် အိမ်အိမ်အိမ်အိမ်
 zich houden alsof men er niet van weet; ook niet willen weten van een of ander. — အိမ်အိမ်အိမ်
 zva. အိမ်အိမ်အိမ်

အလှူအတု KN. langzaam, op zijn gemak, zoodat men zich niet haast, *bv. gaan, schrijven of spreken (vrg. အလှူအတု အလှူအတု) en အလှူအတုအတု*. — အလှူအတု
 အလှူအတု langzaam, op zijn gemak, *gedaan*.

အလှူအတု အလှူအတု KW. zva. အလှူအတု အလှူအတု
 အလှူအတု

အလှူအတု KN. opgestapeld, opgechoopt, digt op elkan-
 der, *zva. အလှူအတု အလှူအတု* — အလှူအတု
 အလှူအတု KW. zva. အလှူအတု — အလှူအတု zva.
 အလှူအတု

အလှူအတု KN. flauw, slap, laf, zonder geur, smakeloos; licht, niet sterk, *van tabak*; zonder gewenschte uitwerking, vruchteloos (*vrg. အလှူအတု အလှူအတု* အလှူအတု အလှူအတု) *en အလှူအတု*.

အလှူအတု KN. plank of lat op het boord *van een vaartuig vastgezet* om het hooger te kunnen laden; *ook iets dergelijks op een kist of vat*; *verschansing van een schip*; een groote wan (*အလှူအတု*) met een lagen rand, *ook naam van den 17den zoon van Watogoenong en van de 19de woekoe*. — အလှူအတု van een အလှူအတု voorzien. — အလှူအတု (Tj.) voor အလှူအတု အလှူအတု

အလှူအတု Holl. tamboer; KN. trom *van een tamboer*; de tijd dat de trom geslagen wordt, de reveille (*'s morgens om vijf uur*) *en de taptoe ('s avonds om acht uur)*. — အလှူအတု trommelen. — အလှူအတု het trommelen, *en trommeslager*.

အလှူအတု = အလှူအတု
 အလှူအတု KN. van weinig beteekenis, onbeduidend, gering, Tj.; *en een zeer groot soort van hagel*; die ook voor schroot gebruikt wordt. *Vrg. အလှူအတု*

အလှူအတု = အလှူအတု, Moe.

အလှူအတု KN. naam van een lekkere rivierisch, een soort van karper.

အလှူအတု အလှူအတု *eign. van een hemelsch wezen in de Manik-májä (zie bij အလှူအတု)*.

အလှူအတု *eign. van een Bagawan. G. (Skr. To emboeroe, eign. van een gandarwá. PK.)*.

အလှူအတု KN. roest of vuil van zilver, koper en lood (*vrg. အလှူအတု*). အလှူအတု(အလှူအတု) een kopersmaak hebben.

အလှူအတု KN. — အလှူအတု allen zonder onderscheid, niemand of niets uitgezonderd

အလှူအတု KW. zva. အလှူအတု အလှူအတု
 အလှူအတု KN. betrokkene, nevelachtige, regenachtige lucht (*vrg. အလှူအတု en အလှူအတု*).

အလှူအတု KN.; အလှူအတု ongevraagd deel in iets nemen of in iets zich meagen (*vrg. အလှူအတု*).

အလှူအတု KN. dam, schutsweer (*vrg. အလှူအတု*); *ook benaming van vischvijvers, waarin de အလှူအတု geteeld wordt*. — အလှူအတု schutsweer, middel tot beschutting, *tegen eenig kwaad of gevaar*. အလှူအတု အလှူအတု *naam van een heestergewas, dat aan of in rivieren groeit*. — အလှူအတု een dam maken; zich tot schutsweer maken of stellen; *iets beschutten*, beschermen; stuiten, tegengaan, tegenhouden. အလှူအတု အလှူအတု iemand in levensgevaar beschermen. — အလှူအတု iets van een dam voorzien; met kracht tegengaan; stoppen; een middel tot stuiting of afwering van een ziekte gebruiken.

အလှူအတု KN., အလှူအတု K, een lange piek, laus of speer, of het piekijzer (*vrg. အလှူအတု အလှူအတု en အလှူအတု အလှူအတု en အလှူအတု*); *ook een roede, als lengtemaat, zva. အလှူအတု အလှူအတု* *een piek om welks stok een streep als een slinger geverwd of een koperen band slangvormig gelraaid is*; အလှူအတု *een gemeen soort lanssen, waarvan de stok geverwd is*. — အလှူအတု အလှူအတု *pieken, met een piek steken; iemand met een piek steken; fig. iemand beschuldigen, betichten*. — အလှူအတု အလှူအတု *mv.* — အလှူအတု အလှူအတု *iets tot een piek bezigen, met iets iemand pieken*. — အလှူအတု het pieken, *enz.*; een lansdrager, lansier, soldaat met een lans. — အလှူအတု *een nagemaakte piek; elkander met pieken steken*.

အလှူအတု KN. bensen, botsen, stompen; stooten, *zoals van een schip tegen een ander en van bokken met de koppen tegen elkander (vrg. အလှူအတု)*; op denzelfden tijd invallen *met iets anders*; *ook naam van een met klappermelk toebereid vleeschgerecht. အလှူအတု* de tijd van het jaar dat de zon op den middag vlak boven het hoofd staat, *zoodat de schaduw met het lichaam zamentreft*. — အလှူအတု *tegen iets aanbensen, botsen of stooten; volg.* Rh. *ook stampen, bv. padi (vrg. အလှူအတု bij*

ἢ of ἀνηκῆ opdragt, last, van een meerde-
 re aan een mindere, door middel van een bode of
 brief, of aan een ontbondene (vrg. ἀνηκῆ), ook zva.
 ἄνηκῆ Rs. — ἀνηκῆ het slaan van
 een tweede in het rijstblok tot accompagnement;
 de tweede hamer van een smid; ook naam van een
 krissoort; vrg. ἀνηκῆ en ἀνηκῆ
 ἄνηκῆ zie ἄνηκῆ
 ἄνηκῆ KN. een puistje aan het ooglid, zooge-
 naamd strontje.
 ἄνηκῆ KN. opkomen, naar boven komen, rijzen of
 drijven, in het water (vrg. ἀνηκῆ en ἀνηκῆ);
 ook fig, en onkwetsbaar nl. zoo dat wapenen iem.
 niet treffen, pijlen bv. of kogels hem niet raken;
 vrg. ἀνηκῆ en ἀνηκῆ ook naam van een
 formulier om gehard te maken tegen ziekten en
 onheilen; fig. stijgen bv. in aanzien of magt
 — ἀνηκῆ zich onkwetsbaar maken, G.
 iemand onkwetsbaar maken door toovergebeden.
 ἀνηκῆ ergens oprijzen, naar boven komen, van
 een wel. — ἀνηκῆ bovendrijven, zva. ἄνηκῆ
 ἀνηκῆ KN. middel tot afwering van ziekten en
 onheilen (vrg. ἀνηκῆ en ἀνηκῆ). — ἀνηκῆ
 iets door zulk een middel afweren; van een
 ἀνηκῆ voorzien, daardoor beschermen, B.
 ἀνηκῆ KN. klanknaab. voor raken, treffen, raak.
 — ἀνηκῆ raken; fig. juist, van pas, Tj.
 ἀνηκῆ ἀνηκῆ zva. ἀνηκῆ ἀνηκῆ
 ἀνηκῆ maar van andere dingen dan van kleeren of
 lijnwaad.
 ἄνηκῆ zie bij ἀνηκῆ
 ἀνηκῆ KN. een grof gevlochten bamboe-
 zen mand, om zand, puin of keisteenen te dragen.
 ἄνηκῆ ook ἀνηκῆ KN. vogeldrek, kip-
 pedrek, ook ben. van de leggen als ze bij het ko-
 ken roodachtig vast begint te worden. — ἀνηκῆ
 ἀνηκῆ hun drek laten vallen, van
 vogels. — ἀνηκῆ ἀνηκῆ hun drek la-
 ten vallen op.
 ἀνηκῆ KN. naam van een klein plantje met
 aardige bloempjes, dat voor geneesmiddel gebruikt
 wordt.
 ἀνηκῆ of ἀνηκῆ als bij het ἀνηκῆ
 ἀνηκῆ spel, al de drie centen tegelijk met kruis

of munt boven plat neêrvallen, Rh.
 ἀνηκῆ KN. naam van een soort fijne bamboe. ὀνηκῆ
 ἀνηκῆ een gele soort, (daarnaar ook wel voor de
 koker van bamboe, waarin het vocht van den
 arenboom opgevangen wordt. G.).
 ἀνηκῆ (Tj.) slechte schrijfwijze voor ἀνηκῆ
 ἀνηκῆ? — ἀνηκῆ zich werpen op, B. ook
 fig. ὀνηκῆ zva. ἀνηκῆ zie bij ἀνηκῆ
 ἀνηκῆ Rh.
 ἀνηκῆ KN. een groote soort van ἀνηκῆ WW.
 ἀνηκῆ KN. een pot van de schil van de ἀνηκῆ
 ἀνηκῆ gemaakt; en eign. van een bediende van de
 Korāwās.
 ἀνηκῆ zie bij ἀνηκῆ
 ἀνηκῆ KW. zva. ἀνηκῆ — ἀνηκῆ zva. ἀνηκῆ
 ἀνηκῆ — ἀνηκῆ hetz. of zva. ἀνηκῆ
 ἀνηκῆ KN. 1. een stok of kruk, waarop men een
 geweer laat rusten om een vast schot te hebben,
 (een schietbok Rh.); ook een stok dien de lastdra-
 gers onder den draagstok zetten, als zij van schou-
 ders willen wisselen. WW. (in deze bet. volg. Rh.
 beter ἀνηκῆ). — ἀνηκῆ het geweer
 op een ἀνηκῆ leggen; ook zva. ἀνηκῆ 2. Tj.
 ἀνηκῆ, ἀνηκῆ, rood koper (Prākret t a-
 baka, Skr. tāmra ka). ἀνηκῆ zva. ἀνηκῆ
 ἀνηκῆ ἀνηκῆ zva. ἀνηκῆ
 — ἀνηκῆ ἀνηκῆ naam van een soort
 van gras (ἀνηκῆ) met roodachtige stengels.
 ἀνηκῆ KW. zva. ἀνηκῆ ἀνηκῆ ἀνηκῆ
 ἀνηκῆ ἀνηκῆ ἀνηκῆ en ἀνηκῆ
 ἀνηκῆ lijn, touw, koord, volg. WW. bep. het touw
 aan het gebit van een rijpaard, waaraan het van
 weerskanten geleid wordt (zie ἀνηκῆ). ἀνηκῆ
 ἀνηκῆ beter ὀνηκῆ v. ὀνηκῆ iemands
 buurt of houk; ook ἀνηκῆ alleen ὀνηκῆ
 ἀνηκῆ B. ἀνηκῆ naam van een slecht
 teeken in het haar van paarden. ἀνηκῆ KW.
 zva. ἀνηκῆ — ἀνηκῆ KW. zva. ἀνηκῆ
 en ἀνηκῆ KN. met een veerschuit een rivier
 oversteken. ἀνηκῆ spr. zva. ἀνηκῆ
 — ἀνηκῆ in een veerschuit overvaren, van of
 naar boord gaan, overzetten of overhalen, met een
 schuitje aan wal of aan boord brengen. — ἀνηκῆ

ἡμῶν met een veerschuit laten overzetten. — *ἀνδρῶν* veerschuit, schuit om over te varen; veergeld, wat men geven moet om over te varen; geld voor de overtocht, *bv. van Java naar Nederland; ook entreegeld, bv. om een dierctuin te bezichtigen; ἡμῶν ἀνδρῶν* een postwagen, diligence. — *ἀνδρῶν* het overvaren; meëvoering, wat met iets meëgevoerd wordt, *fig. voor* teweegbrenging van iets, dat er door meëgebracht wordt; aanhechtsel *aan een woord, zooals ἡμῶν of ἀνδρῶν* — *ἀνδρῶν* overvaart, veer.

ἄνδρῶν KN. 1. doof, *van iemand* die zich doof houdt, naar hetgeen hem gezegd wordt, niet luistert, het zich niet aantrekt of het niet kwalijk neemt; die het ééne oor in en het andere uit laat gaan. — *ἄνδρῶν* zich doof houden, onverschillig, ongezegge-lijk, ongehoorzaam zijn. 2. een opgeworpen dijk of wal, *om iets af te scheiden, tegen te houden, enz. een plank of iets derg. ter afscheiding.* 3. *volg.* WW. *ook zva. ἀνδρῶν*

ἄνδρῶν KW. *zva. ἀνδρῶν ἀνδρῶν* *zva. ἀνδρῶν ἀνδρῶν* — *ἄνδρῶν* *zva. ἀνδρῶν* of *ἀνδρῶν ἀνδρῶν* *zva. ἀνδρῶν* WR. *volg.* Rh. *zva. ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν* niet weten hoe zich te houden of te gedragen; D. W. 123: *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* in de war of verlegen, en niet weten hoe zich te houden of ongemanierd.

ἄνδρῶν KW. *zva. ἀνδρῶν ἀνδρῶν* en *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* — *ἄνδρῶν* *zva. ἀνδρῶν* of *ἀνδρῶν* *ook zva. ἀνδρῶν ἀνδρῶν* en *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* KN. zich houden, als of men van een zaak niets wist; bij *iemand* naar iets vragen, alsof men er niets van wist. *Vrg. ἀνδρῶν*

ἄνδρῶν 1. KW. *zva. ἀνδρῶν* en *ἀνδρῶν* 2. TD. KN. zang. 3. *ἄνδρῶν*, *ἄνδρῶν* K., dichtmaat, versmaat, zangwijze, waarop een dichtmaat gezongen wordt. *ἀνδρῶν* in versmaat schrijven. *ἄνδρῶν* in ongebonden stijl, in proza. *ἄνδρῶν* (of *ἄνδρῶν*), de oude zangwijzen in kawigedichten. *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* N., *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* (of *ἄνδρῶν ἀνδρῶν*), de gewone Javaansche zangwijzen. *ἄνδρῶν* (*ἄνδρῶν*) *ἄνδρῶν* (of *ἄνδρῶν*) de middelzangwijzen, in oudere Javaansche gedichten in gebruik. *ἄνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν* spr. voor een onzeker gerucht. — *ἄνδρῶν* een zangwijze zingen of spelen. *ἄνδρῶν*

ἄνδρῶν op de gamëlan spelen. *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* spr., *ook ἀνδρῶν ἀνδρῶν* *zva. ἀνδρῶν ἀνδρῶν* en *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* — *ἄνδρῶν* zingende accompagueren, een liedje zingen, *bv. voor een kind om in slaap te sussen.* — *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* in tēmbang opstellen, overbrengen.

ἄνδρῶν KN. kant; boord *van een schip*; oever *van de zee of een rivier*; verdek *van een schip* (*vrg. ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν* en *ἄνδρῶν*). *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* stuurboord. *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* bakboord. — *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* op de kant teretggekomen, te veel op de kant geraakt

ἄνδρῶν KW. *zva. ἀνδρῶν* KI. *zie ἀνδρῶν* KN. uitdrukking door een woord of met woorden: woord, woorden, gezegde; de woorden, die men bezigt *bij het aanspreken van iemand, vooral bij een aanzoek of verzoek*; taal (*vrg. ἀνδρῶν*). *ἄνδρῶν* een woord, een spreek. *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* beschaafde, fatsoenlijke, uitdrukking. *ἄνδρῶν* Kawiwoord, Kawiwoorden, Kawitaal. *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* taalkunde. *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* taalkundig. *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* KW. slagenwisen KN. redewisselen. — *ἄνδρῶν* KW. *zva. ἀνδρῶν ἀνδρῶν* KN. tot *iemand* zich wenden met een verzoek, bij *iem.* aanzoek doen; om *iets* verzoeken, *iets* verlangen. — *ἄνδρῶν* aan *iemand* de woorden opgeven, *bv. bij een dictée.* — *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* *iets* in woorden uitdrukken; *iets* vertalen in *een andere taal*; *een uitdrukking, een benaming*, bezigen tot *iemand*, *bv. iemand ἄνδρῶν* noemen; voor *iemand* zich tot *iemand* wenden met een verzoek of aanzoek, voor *iemand* *iets* verzoeken *aan iemand.* — *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* *iemand's* woorden, een aanzoek. — *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* gew. *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* of *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* woorden, rede, toespraak; bewoording, bewoordingen. *ἄνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν* de landtaal. *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* woordenboek. — *ἄνδρῶν* KW. *zva. ἀνδρῶν ἀνδρῶν* KN. het verzoeken, *enz.*; *ook naam van een muziekinstrument*, een groote *ἄνδρῶν ἄνδρῶν*

ἄνδρῶν KN. evenwigt, in evenwigt, gelijk van gewigt; het evenwigt houden; *fig.* in evenredigheid zijn *met iets*; evenaar; tegenwigt; tegenhanger; wedergade (*vrg. ἀνδρῶν* en *ἀνδρῶν*). *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* wat er tegen opweegt, iets van gelijke waarde. *ἄνδρῶν ἀνδρῶν* weërgalooos. — *ἄνδρῶν* *iets* wegen, afwegen, ge-

blijven op zijn post, onafgebroken bij of aan iets blijven; iemand onafgebroken blijven bewaken; ook zva. զիդտույնք ԾՅ. զիդիւրադիք՝ voor zijn leven zorgen. — զիդիւրադիք՝ laten զիդիւրադիք՝ Waj. II. 94. — զիդիւրադիք՝ mv. v. զիդիւրադիք՝ Waj. II. 92. poët. zva. արիւնք — արիւրադիք poët. zva. արիւնք

ճիւղիւն ԿՆ. naam van welriekend hout, aloëhout. ճիւղիւրադիք ԿՆ. naam van een boom en zijn hout. դատուայր Բր. ԿՆ. van natuur eigen; tot natuur (tot tweede natuur) geworden (verb. van դատուայր).

ճիւղուայր ԿՆ. naam van een bloem, zva. ճիւղուայրադիք de nachtschoone, յՐ. volq. Rh. sterke droogte, hongersnood.

ճիւղիւն ԿՆ. naam van de Cudranus amboinensis, Nat. fam. der Artocarpeae; het hout wordt gebruikt om geel te verwen.

ճիւղայր ԿՆ. 1. uitlegging, beteekenis (verg. ԿՆ. en ԵՆ. Կ). (2. knap, ferm; ferm van snee, zoodat het geen scharden krijgt of niet omligt, van scherp gereedschap. 3. naam van een fijn goudsmidshamertertje. յՐ.) volq. WW. ook kundig, bekwaam wellicht van iemand, die duidelijk en helder in zijn uitdrukkingen is, Rh. ճիւղաս ճիւղայր dat wil zeggen. — ճիւղայր van iets uitlegging vragen. — ճիւղայր ճիւղայր ճիւղայր iets uitleggen, de beteekenis van iets opgeven. — ճիւղայր ճիւղայր ճիւղայր iets uitleggen, verklaren; omtrent iets opheldering vragen; naar de beteekenis van iets vragen. — արիւնք կնապ, ferm, R. ճիւղայր = ճիւղայր W. I. 272. uitlegging vragen. — ճիւղայր ճիւղայր verzoek om uitlegging. — ճիւղայր ճիւղայր zva. ճիւղայր ճիւղայր (verg. ճիւղայր ճիւղայր); ԾՅ. het eindje van een gerookte of uitgegane cigaar, ook fig. ճիւղայր eeu door een ander afgedankte Տօլիր.

ճիւղայր ԿՆ. 1. uog versch, nog nieuw, nog ongebruikt, ongerept; voor het eerst (verg. ճիւղայր). 2. doorgehakt, doorgesneden, afgehouden, afgesneden, met iets scherp (verg. ճիւղայր). — ճիւղայր ճիւղայր iets doorsnijden, doorhakken, afsnijden, afhouden, afhakken; iemand het hoofd afhouden. ճիւղայր ճիւղայր afgehouden worden. — ճիւղայր ճիւղայր mv. en een zaak afdoen, beslissen (verg. ճիւղայր ճիւղայր). — ճիւղայր ճիւղայր 1. nieuw, nog niet

gebruikt. 2. zva. ճիւղայր ճիւղայր afgedankt, WW. ճիւղայր ճիւղայր zie bij ճիւղայր

ճիւղայր 1. ԿՆ. veld. 2. Ն., ճիւղայր Կ. hooge bouwgrond, akkerland, dat niet onder water kan gezet worden; (verg. ճիւղայր ճիւղայր en ճիւղայր ճիւղայր). — ճիւղայր ճիւղայր grond tot ճիւղայր ճիւղայր maken, verg. ճիւղայր ճիւղայր — ճիւղայր ճիւղայր of ճիւղայր ճիւղայր en ճիւղայր ճիւղայր of ճիւղայր ճիւղայր tot bouwland bewerkt grond; akkerlanden, bouwlanden. 3. in ճիւղայր ճիւղայր om welke reden, waarom? ՄԼ.

ճիւղայր ԿՆ. goed tegen iets bestand, iets goed kunnen uit- of volhouden; in staat om koelbloedig, zonder weifeling iets te doen (verg. ճիւղայր ճիւղայր en ճիւղայր ճիւղայր en ճիւղայր). դատուայր ճիւղայր weifelend. — ճիւղայր ճիւղայր volharden, volhouden ԾՅ. in zijn werk, met volharding verduren ԾՅ. smart.

ճիւղայր ճիւղայր ճիւղայր

ճիւղայր ԿՆ. doorgebroken, doorgesneden, doorgekapt; afgesneden, afgebroken; breken, zoodat er een stuk of stukje afgaat, afbreken; ook van het hart gebroken, gekr. ukt (verg. ճիւղայր ճիւղայր ճիւղայր ճիւղայր en ճիւղայր). ճիւղայր ճիւղայր een stuk. ճիւղայր ճիւղայր éen en een stukje (kleiner dan de helft). ճիւղայր ճիւղայր twee en een stukje — ճիւղայր ճիւղայր iets doorbreken, doorsnijden (kruisploegen SG.), doorhakken; afbreken, afsnijden, afhakken, afknippen. ճիւղայր ճիւղայր aan stukjes breken. — ճիւղայր ճիւղայր mv. — ճիւղայր ճիւղայր maken, dat iets afgesneden of afgehouden wordt, of dat iets breekt, afbreekt. — ճիւղայր ճիւղայր obj. den. stuk of brok; afgebroken, bij brokken, fig. van iemands spreken of taal, wanneer deze telkens afgebroken wordt door het gebruik van woorden aan een andere taal ontleend, zoodat het een mengelmoes wordt; ook wel van iems. kleeding half en half, ԾՅ. Chineesch en Europeesch.

ճիւղայր ճիւղայր ճիւղայր ճիւղայր

ճիւղայր ԿՆ. zva. ճիւղայր ճիւղայր ճիւղայր ճիւղայր ճիւղայր

ճիւղայր of ճիւղայր ԿՆ. niet weekhartig; niet akelig worden van iets akeligs of afkeerwekkends om aan te zien, te verduren of te behandelen (verg. ճիւղայր ճիւղայր en ճիւղայր), յՐ. volq. Rh. niet vies,

niet bang zijn voor iets vuils of walgelijks. — ἀντιπαύω, niet vies van aard.

ἡσυχία κν.; ἡσυχία κν. zitten zonder meê te doen of meê te spreken, voor stomme zitten.

ἡσυχία κν. paal, heining-paal, bv. bij de opening of ingang van de heining om een erf; ook eign. van een bediende of pānākawan van Saljū en zijn zoon Boerisrāwā, van één der Korāwā's, of van een buitenlandschen Vorst of Prins, gelijk Sēm ar van de Pandāwā's. — ἡσυχία κν. als een ἡσυχία κν. zijn, bv. staan kijken; volg. WW. blijven plakken om van hetgeen een ander gebruikt of geniet, iets meê te krijgen; daarom vragen; kleploopen. — ἡσυχία κν. v. e. ἡσυχία κν. voorzien.

ἡσυχία κν. zw. ἡσυχία κν. ἡσυχία κν. ἡσυχία κν. standvastig, onbewegelijk.

ἡσυχία κν. zie bij ἡσυχία κν.

ἡσυχία κν. zie ἡσυχία κν.

ἡσυχία κν. zie ἡσυχία κν.

ἡσυχία κν. — ἡσυχία κν. volg. Rh. meer bep. bogt v. e. weg; zie ἡσυχία κν. bij ἡσυχία κν. ἡσυχία κν. ἡσυχία κν. hets.

ἡσυχία κν. geheel alleen zijn, zonder kameraad, zonder familie, zonder ouders; ook voor een wees.

ἡσυχία κν. grondv. van ἡσυχία κν. en ἡσυχία κν.

ἡσυχία κν. — ἡσυχία κν. zie ἡσυχία κν.

ἡσυχία κν. of ἡσυχία κν. ook ἡσυχία κν. gew. ἡσυχία κν. κν. en κν. van alle kanten aankomen, komen opzetten of opdringen; ἡσυχία κν. ook κν. van alle kanten met vruchten bezet, van een boom. — ἡσυχία κν. of ἡσυχία κν. κν. van alle kanten aankomen of toedringen op. — ἡσυχία κν. en ἡσυχία κν. κν. zw. ἡσυχία κν. ἡσυχία κν. ἡσυχία κν. en ἡσυχία κν. κν. van alle kanten opgedrongen, van menschen, ook zw. ἡσυχία κν. κν. be-

dekt, Re.

ἡσυχία κν. zw. ἡσυχία κν.

ἡσυχία κν. κν. compliment, groete, ik groet u, (zie ἡσυχία κν.) Dit woord wordt door Javanen alleen tot Europeanen en andere vreemdelingen gebruikt (erg. ἡσυχία κν.). ἡσυχία κν. met allen eerbied bv. gesproken v. e. voornaam of heilig persoon, Rh. erg. ἡσυχία κν. ἡσυχία κν. complimenteren, groeten (anders ἡσυχία κν.). —

ἡσυχία κν. zw. ἡσυχία κν.

ἡσυχία κν. κν. compliment, groete, ik groet u, (zie ἡσυχία κν.) Dit woord wordt door Javanen alleen tot Europeanen en andere vreemdelingen gebruikt (erg. ἡσυχία κν.). ἡσυχία κν. met allen eerbied bv. gesproken v. e. voornaam of heilig persoon, Rh. erg. ἡσυχία κν. ἡσυχία κν. complimenteren, groeten (anders ἡσυχία κν.). —

ἡσυχία κν. een ander of elkander complimenteren, groeten of heilwenschen; elkander complimenterende de hand geven.

ἡσυχία κν. open veld buiten dicht bij een dorp, legerplaats in het open veld. — ἡσυχία κν. naar het veld buiten het dorp gaan; onder den blooten hemel slapen; neerstrijken of zich neerzetten, van vogels. ook over den grond kruipen of langs paggers, v. h. loof van cucurbitaceae, SG. — ἡσυχία κν. neerstrijken v. e. menigte vogels, Tj.

ἡσυχία κν. zw. ἡσυχία κν., ἡσυχία κν. κ., suikerriet. ἡσυχία κν. een soort suikerriet, Tj. — ἡσυχία κν. een veld met suikerriet beplanten. ἡσυχία κν. zie bij ἡσυχία κν. — ἡσυχία κν. en ἡσυχία κν. κν. de stengel van djagoeng en djagoeng tjáñtèl. — ἡσυχία κν. suikerrietveld.

ἡσυχία κν., ἡσυχία κν., ἡσυχία κν., val; vallen, neervallen (erg. ἡσυχία κν.); tot iets vervallen, bv. tot armoede; het invallen, de inval van iets, bv. van iemands stervensuur of van een feestdag; de applicatie van geneesmiddelen; de uitvoering van een vonnis; ergens te land komen of aanlanden, het neerkomen of treffen van geluk of ongeluk. ἡσυχία κν. ziek worden (tomber malade); ook tot pijn, of ziekte, vervallen. ἡσυχία κν. waar hij ook aanlanden (het lot hem brengen) mag, of wat er ook gebeure, hoe het ook zij. ἡσυχία κν. van een gënding; en van een batiksel Tj.; ἡσυχία κν. κν. zw. ἡσυχία κν. — ἡσυχία κν. ἡσυχία κν. zich laten vallen of werpen, bv. op den grond of op een bed; zw. ἡσυχία κν. L. 110, 2, van een gënding overgaan op een andere; ook versnellen van de maat, zw. ἡσυχία κν. ἡσυχία κν. ἡσυχία κν. ἡσυχία κν. zich bij herhaling op den grond werpen; en zw. ἡσυχία κν. ἡσυχία κν. hals over kop wegloupen of vlugten; ook van iemand die handel drijft met afwisselend geluk. — ἡσυχία κν. ἡσυχία κν. neervallen op; laten vallen, of neerkomen op bv. een vonnis of bevel; last of moeite bezorgen aan, op een stuk een zegel zetten; aan iemand de hand slaan; iemand met een wapentuij slaan; een geveer afschieten of losbranden op; ook medicijn toedienen aan, ergens, of naar visschen, om die te vangen, een vischnet uitwerpen; treffend (auffallend) gelijken. ἡσυχία κν. eig op iem. heete asch

strooijen, spr. voor iem. aanhitsen, opstoken. ἄν
 ἄνθρωπος κινῶνται ἀπὸ τοῦ κεφαλῆ
 door iets, dat op iemand neêrvalt, getroffen raken, iets op zijn hoofd
 krijgen; iets zich op den hals halen. — ἀνθρώπου
 ἡμῶν ἀποπέσει ἀπὸ τοῦ κεφαλῆ
 doen of laten vallen, ook fig. iem. ongelukkig maken, met een wapen-
 tuig iemand slaan; een net uitwerpen, zaad uit-
 strooijen B., de eene gènding op de andere doen
 overgaan; ook de maat versnellen, een vonnis
 vellen; een gelofte afleggen. — ἐπί τοῦ κεφαλῆ
 vallen in een fig. zin: in iets vervallen; ten deel
 vallen aan iemand, zooals een erfenis; te beurt
 vallen of treffen, zooals een vonnis, ook poët. zva.
 ἀνθρώπου βρ. ὀνομασθέντα Rs. vrg. L. 93, 4. — ἀν-
 ἄνθρωπος κν. uit de lucht gevallen, van iemand of
 iets, dat men niet weet, waar het vandaan komt.
 ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ een widadari uit den hemel gekomen,
 L. 50, 4. ἀποπέσει ἀπὸ τοῦ κεφαλῆ
 de hoeveelheid opium, die boven een bepaalde, ἀπὸ τοῦ κεφαλῆ
 genoemde, hoe-
 veelheid door een pachter nog gedebiteerd wordt.
 ἀπὸ τοῦ κεφαλῆ de eerste keer, dat de kris met arsenik is
 ingeameerd; ἡμῶν de tweede, Rh. — ἀπὸ τοῦ κεφαλῆ
 κν., in zamenst.; ὀνομασθέντα κ., ὀνομασθέντα κ., voor
 de applicatie van geneesmiddelen; het aanwenden
 van arsenik op het lemmer van een kris; ben. van
 een boete voor een onopzettelijke verwonding. ὀνομασθέντα
 boete voor een onopzettelijken manslag. ὀνομασθέντα
 poet. ben. van het geschenk, dat bij een
 verloving plaats heeft en gewoonlijk ἀπὸ τοῦ κεφαλῆ
 genoemd wordt.

ἡμῶν κν. zva. ἀπὸ τοῦ κεφαλῆ naam van een gewas, Pon-
 gamia volubilis, Nat. fam. der Papilionaceae, waar-
 van het sap van den wortel in het water geworpen
 wordt om de visschen te bedwelmen en zoo gemak-
 kelijk te vangen. — ἡμῶν visch met toeba be-
 dwelmen, om ze te vangen. — ἡμῶν door be-
 dwelming gevangen; ook naam van een gewest.

ἡμῶν κν., ἡμῶν en ἡμῶν κω., hamer waar-
 mee op een Jav. muziekinstrument geslagen wordt,
 klepel van een klok of bel; hamer van een huis-
 klok; trommelstok, poët. klokslag, zva. ἡμῶν
 en ἡμῶν (vrg. ἡμῶν). — ἡμῶν op een mu-
 ziekinstrument slaan of spelen, de gamèlan spelen,
 of laten spelen bij een feest. ἡμῶν ἡμῶν een
 sein geven door het slaan op de gong of dergelijk

instrument. — ἡμῶν de gamèlan slaan bij of
 voor, K. 7, 42. ἡμῶν of ἡμῶν
 (ἡμῶν W. I. 168), muziek-instru-
 menten, die geslagen worden.

ἡμῶν 1. κ. zie ἡμῶν 2. κν. handbreed, breedte van
 de handpalm, en vrg. WW. veger (ἡμῶν of iets
 anders) daar een bed mee uitgeveegd wordt. ἡμῶν
 ἡμῶν twee palm. ἡμῶν κν.; ἡμῶν
 κν., zich op de borst slaan (vrg. ἡμῶν). ἡμῶν
 κν. ook κω. zva. ἡμῶν ἡμῶν spr.
 voor door taal of teeken kennisgeven (vrg. ἡμῶν
 ἡμῶν). ἡμῶν kennis geven van de
 reden van zijn komst. ἡμῶν kennis geven,
 verwittigen. — ἡμῶν op iets met de vlakke
 hand slaan; ook ἡμῶν βρ. matjes, voor de
 gasten, uitslaan, stof uitslaan, AS. ἡμῶν
 aan de deur kloppen. ἡμῶν op de pagër
 kloppen. — ἡμῶν een bed uitgeven en opma-
 ken WW.; iemand van iets kennis geven. — ἡμῶν
 de bediende, die de bedden uitveegt en opmaakt. WW.
 ἡμῶν ἡμῶν enz., κ., zie ἡμῶν

ἡμῶν κν. het buitenste bekleedsel van een
 kokosnoot, dat, als het afgeschild is, ἀπὸ τοῦ κεφαλῆ
 genoemd wordt. ἡμῶν een ko-
 kosnoot met zijn omkleedsel. ἡμῶν
 een dessaland met al zijn omgeving van sooge-
 naamde woeste gronden. ἡμῶν of
 enkel ἡμῶν het hoofd van een dessaland
 dat het land in leenbezit heeft en op de hoofdplaats
 woont. ἡμῶν behorende tot
 een familie van dalangs? Tj.

ἡμῶν zie bij ἡμῶν
 ἡμῶν κδ. van ἡμῶν
 ἡμῶν en ἡμῶν zie bij ἡμῶν

ἡμῶν κν. ἡμῶν borduurwerk van zijde en
 gouddraad; zoo geborduurd, Tj. ἡμῶν; Men. ἡμῶν
 — ἡμῶν met zijde en gouddraad borduren.

ἡμῶν κν., ἡμῶν rood maken of verwen met ἡμῶν

ἡμῶν of ἡμῶν κω. zva. ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν en ἡμῶν (Str. hevig, buiten-
 gemeen veel of sterk, scherp, heet). — ἡμῶν
 zie bij ἡμῶν

ἡμῶν κν. ijverig; vlijtig, ijver, vlijt (vrg. ἡμῶν
 ἡμῶν ἡμῶν en ἡμῶν). —

տանդոցն՝ tot iets zich bevljtigen; zich bejve-
ren iets te doen; (tot vlijt aansporen. G.) — ար
նորոցն՝ ijverig van aard; nijverheid; industrie.
ար Երկրոյ ԿՆ., ար Երկրոյ օր *iemand of iets toe-*
springen, bespringen, zooals een tijger zijn
prooi; met een sprong zich werpen op, (vrg. ճի
Երկր.)

տանույր ԿՆ. eerbiedig, nederig, onderdanig, vrien-
delijk, wellevend. — տանույրն՝ eerbiedigen, zich
nederig, vriendelijk gedragen jegens, WW.

տողանույր *Dr. طاب, tabb',* ԿՆ. volgend, volgeling;
(volgen, gehoorzamen. G.)

տողանույր ԿՆ. een slag met de vlakke hand tegen
het hoofd; oorveeg (*vrg. տանույրն* en *տողանույր*).

ձեռնաբացույր ԿՆ. een hand breed (*vrg. ձեռն*). —

տողանույր *iemand* zulk een slag geven. — ար

տողանույր ԿՆ. een oorveeg verdienen. — ար

տողանույր ԿՆ. — տողանույրն *of ձեռնաբացույրն*
elkander tegen het hoofd slaan.

ճիւղեր ԿՆ. zekere vlakke uitgebreidheid; stuk *of*
lap, van iets dat vlak is, en van grond (vrg. ճի
տողեր և ճիւղեր). — ճիւղերն *met de vlakke*
hand of de poot slaan op. — ճիւղերն *zva.*
ճիւղերն — տողանույրն *een groote lap. տող*
անույրն *een kleine lap.*

ճիւղերույր ԿՆ. een ergens opgespijkerd, opgelegd
of ingezet stuk hout. — ճիւղերույրն *ergens*
een stuk hout opspijkeren, opleggen of inzetten. — ճի

ղերույրն *mv.* — ճիւղերույրն *opgespijkerd,*

opgelegd of ingezet stuk hout.

ղտողանույր *zie ղտողանույր*

տանույր ԿՆ. achtergelaten spoor, overblijfsel, ken-
merk *of teeken van iets, zva. տանույր և տան*
ույրն *iemand's achtergelaten reputatie of verdien-*
sten. — տանույրն *een teeken of spoor achterlaten*
op, bij of aan. — տանույրն *zva. տանույրն*
ձեռն տանույրն ղտողանույրն *een gewezen sëlir*
van NN.

տանույրն *verbastering van het Dr. طبيب (t d a b i b),*
geneesheer.

տանույրն ԿՆ. een bord met een deksel. G.

ղտողանույր ԿՆ. berouw met gezindheid om zich te
verbeteren; berouw betuigen met belofte van ver-
betering; het als zonde beschouwen, *iets weêr te*
doen; als uitroep 't is zonde! godloos! wel verba-

zend! wel foci! *Zoo ook ղտողանույրն ղտողանույրն*
(*Dr. توب, taub at,* bekeering). — ղտողանույրն

iets afzweren, een ondeugd afleggen, WW. be-

rouw-, afschrikwekkend., Rh. — ղտողանույրն

iets verzeggen, zweren iets niet weêr te zullen

doen, WW. iemand iets doen verzeggen, er van

afschrikken; iemand berouw doen betuigen en be-

terschap laten beloven. — տողանույրն *en ճի*

ղտողանույրն *belofte van beterschap.*

ճիւղեր ԿՆ. (*vrg. ար Երկրոյ և ճիւղերն*). *zva. ար*

տողերն *Waj. Pr. 60, en grondwoord van: ճի*

տողերն *iets afkopen; op het veld staande vruch-*

ten kooopen, de opbrengsten van een land vooruit

kooopen, een stuk grond huren; zoo ook wel aan-

nemen, bv. een leverantie, maar wel te verstaan

in al die gevallen, met geheele of gedeeltelijke

vooruitbetaling (vrg. տանույրն և ճիւղերն
ղտողանույրն). — ճիւղերն *of ղտողանույրն*
door dik

en dun, overal door heen of tegenaan loopen. —

ճիւղերն *iets op genoemde wijze verkoopen*

of verhuren. — ճիւղերն *obj. den. het af-*

gekochte of afgehuurde enz., afgehuurd land enz.

— ար Երկրոյն *het afkopen, enz.; geld tot af-*

koop, enz.

ճիւղեր ԿՆ., ճիւղերն *een pand, of iets dat ver-*

pand is, lossen; loskooopen (vrg. ճիւղերն). — ճի

ղերն *iemand, een pandeling, iemand's schulden*

of leven, lossen, vrijkooopen. — ար Երկրոյն *het*

lossen; losprijis; ook inlosser.

ճիւղերն *zie bij ճիւղերն*

տանույրն ԿՆ., *dik, gezwollen, van het aangezigt;*

van het hart, onbevattelijk (vrg. ար Երկրոյն և ճի
ղերն); volg. Rh. ongevoelig zoowel zedelijk als
ligchamelijk. — տանույրն *zich zoo gedragen.*

ճիւղեր ԿՆ.; ճիւղերն *een hak of houw geven of*
doen met een gereedschap, bv. in hout, in den
grond, ook iemand een houw geven (een ander zie
bij ճիւղերն). — տանույրն *hak, houw, bv. ար*
ճիւղերն *bij een telling; en mv. van ճիւղ*
երն Tj.

ղտողանույր ԿՆ. *een uitroep: verbazend! wel verba-*
zend! heere mijn tijd! (ook een afkeer van iets
krijgen, beu van iets worden. R.)

տանույրն ԿՆ. *doodkist. տանույրն տողանույրն* *naam van*
de տանույրն van Bagawan Bagaspati. — տան

opmerken (verg. ἀνηκεῖν); door merken afperken; iets, zooals een brief, teekenen. ἀνῆκετο γράμμα zva. ἀνεῖκετο γράμμα — ἀνεῖκετο γράμμα of ἀνεῖκετο γράμμα gemerkt, met een merk, met een merk voorzien, tot een merk strekken; ook zva. ἀνῆκετο γράμμα naam. — ἀνῆκετο γράμμα merk, teeken, ken-teeken, herkenningsteeken; naam (verg. ἀνεῖκετο en ἀνῆκετο). R.

ἀνῆκετο. KW. ἀνῆκετο zva. ἀνεῖκετο γράμμα of. KN. veedief (verg. ἀνεῖκετο).

ἀνεῖκετο of ἀνεῖκετο. KN. een sein, dat geslagen wordt, seinen, alarmsein of sein tot aanval in den strijd (verg. ἀνεῖκετο). ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο alarmslaan. — ἀνεῖκετο of ἀνεῖκετο iemand door een geslagen sein een teeken geven.

ἀνεῖκετο. KS. naam van een zeevisch, een Cymbium soort.

ἀνεῖκετο verkorting van ἀνεῖκετο

ἀνεῖκετο. KW. zva. ἀνεῖκετο

ἀνεῖκετο. Mal. stut om onder iets te zetten (verg. ἀνεῖκετο) — ἀνεῖκετο iemand spoedig achterna komen; kort op iemand of iets een tweede laten volgen (verg. ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο). ἀνεῖκετο weldra gevolgd worden door iemand of iets anders.

ἀνεῖκετο. KN. 1. losse vuurhaard van eenige bijeengelegde steenen, om er op te koken — 2. ἀνεῖκετο poët. ἀνεῖκετο zich onverdeeld met iets bezig houden, bv. met schrijven (verg. ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο). 3. zva. ἀνεῖκετο verdelgen, ook ἀνεῖκετο

ἀνεῖκετο. KN. raus, sterk, van boter, olie, noten, enz., fig. stuitend, onverdraaglijk, van de loon of manier van spreken tegen iemand (verg. ἀνεῖκετο).

ἀνεῖκετο. KW. zva. ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο en ἀνεῖκετο. KN. wijze van zijn, toestand; staat; handelwijze, manier, kuur, kuren, grillen (verg. ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο en ἀνεῖκετο). ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο niet weten hoe te handelen. — ἀνεῖκετο. KW. zva. ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο; en ἀνεῖκετο (zie ook bij ἀνεῖκετο). — ἀνεῖκετο. KN. zva. ἀνεῖκετο vooral in den zin van wijze of manier van handelen. — ἀνεῖκετο grimassen, fratsen maken, gebaren of bewegingen maken, Rh.

ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο zva. ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο borst-been gew. van slagtvce, Rh.

ἀνεῖκετο. KN. naam van een zeevischje, dat met zijn

spitse bek soms in den wand van schepen dringt daarin blijft vastzitten en zoo gevangen wordt; men zegt, dat het de geslachtsdrift opwekt; het is als zoodanig zeer gezocht en wordt duur betaald, ἀνεῖκετο is eene soort, van gedaante als een garnaal, met een kop en nek als een paard, en wordt als ἀνεῖκετο ingegeven, zoo het heet, om paarden vurig te maken.

ἀνεῖκετο. KN. verspreid, zich verspreiden of verbreiden, zich voortplanten (verg. ἀνεῖκετο en ἀνεῖκετο). ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο zich al meer en meer verspreiden of voortplanten. — ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο iets voortplanten, zich doen voortplanten, vermenigvuldigen.

ἀνεῖκετο. KN. afgesneden stuk, bv. van hout, bamboe of suikerriet (verg. ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο). ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο een mootje visch. — ἀνεῖκετο κlieven, doorklieven, in stukken hakken (verg. ἀνεῖκετο). ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο de lucht doorklieven. — ἀνεῖκετο mv., en iets in 't midden doorklieven. — ἀνεῖκετο het klieven, enz. — ἀνεῖκετο zva. ἀνεῖκετο — ἀνεῖκετο poët. zva. ἀνεῖκετο en ἀνεῖκετο

ἀνεῖκετο. KN. naam van een visch.

ἀνεῖκετο. KN. hiel. ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο zva. ἀνεῖκετο iemand op de hielen volgen. — ἀνεῖκετο iemand op de hielen volgen, een bode achterna zenden; volg. WW. ook zva. ἀνεῖκετο op denzelfden dag terugkeeren, iemand van achteren op de hielen trappou (verg. ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο). ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο op de hielen trappen en voor de voeten loopen, voor noch voor hoofd, noch voor ondergeschikte, deugen. — ἀνεῖκετο hak van een schoen of laars.

ἀνεῖκετο. KN. algemeene naam van eenige soorten van verschillend gekleurde en gevlekte vogels, die zich aan de kant van de rivieren ophouden en naar vischjes duiken, daar zij van leven; CP. geeft een paar soorten op: ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο volg. Rh. ook een soort slak, van welker schaal de Javanen ringen vervaardigen.

ἀνεῖκετο. KN. bepaalde tijd, termijn. — ἀνεῖκετο een termijn stellen voor. — ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο zamen een tijd of termijn bepalen, WW.; verg. ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο. KW. zva. ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο

ἀνεῖκετο. KN. iets waarmee men een slag of steek afweert (verg. ἀνεῖκετο en ἀνεῖκετο). ἀνεῖκετο ἀνεῖκετο met de hand afweren of afpareren. — ἀνεῖκετο

αἴμα *iets* afweren, afspareren, van zich afslaan.
 ἔκκλιση KN. ophouden; geeindigd; gedaan; droog
 (uiet vochtig, boven waterpeil liggend), frisch, ver-
 genoeigd; *volg.* Rh. ook vlug, behendig. ἀκκλιση
 ἡ ἀκκλιση als de regen is opgehouden.
 ἔκκλιση KW. *zva.* ἔκκλιση ἔκκλιση of ἔκ-
 κλιση KN. een draagbaar schut of scherm met
 een stut, *waarachter men in den oorlog gedeekt is;*
met dergelijke schermen of schutten worden ook
wilde varkens ingesloten, Rh. — ἔκκλιση KN.
zva. (ἔκκλιση) ook in het naauw brengen. Rh.
 ἔκκλιση KW. *zva.* ἀκκλιση (Soend. een boom).
 ἔκκλιση KN *naam van een klingewas*, de wilde
 melindjo, of so., Gnetum Guemon, *waarvan de*
bastvezels (κλιση) gebruikt worden, om er touw
tot het breiden van netten en lijnwaad van te
maken. De vruchten gelijken op die van den So-
boon. ἀκκλιση Wangs. op ἡ κλιση κλιση
 — ἀκκλιση KN. *zva.* ἡ κλιση κλιση *maar in*
buitengewonen dienst. — ἀκκλιση *zva.* ἀκκ-
 κλιση
 ἔκκλιση ἀκκλιση *zva.* ἀκκλιση ἀκκλιση
 ἔκκλιση *Ml.* borax.
 ἀκκλιση KW. *zva.* ἀκκλιση en ἀκκλιση of ἔκ-
 κλιση (*arg.* ἀκκλιση); KN *naam van een slin-*
gerplant, die op de κλιση gelijkt. — ἀκκλιση
 bukken, het hoofd buigen, *in den fig. zin van zich*
onderwerpen (arg. ἀκκλιση); iemand, terwijl zijn
aandacht afgeleid is, onverwachts overvallen, slaan,
wonden of ombrengen; zich ongemerkt wegnaken.
 — ἀκκλιση afgeleid, afgetrokken, geheel door
 iets beziggehouden worden, zoodat men op niets
 anders let; verschalkt worden; onverhoeds (*arg.* ἀκκ-
 κλιση). — ἀκκλιση met het hoofd zich heen
 buigen over; met aandacht en oplettendheid tegen-
 woordig zijn bij, zoodat men de oogen er op ge-
 vestigd houdt, persoonlijk tegenwoordig zijn bij,
 getuigen zijn van, *en zoo onderscheiden van κλιση*
ἡ κλιση hetgeen ook bij volmagt of schriftelijk
kan geschieden, A. 48. (Rh.) geheel zich wijden
 aan; (ook uitmunten. G. *Arg.* ἀκκλιση). ἀκκλιση
 ἡ ἀκκλιση in tegenwoordigheid (onder de
 oogen) van de Prapats. — ἀκκλιση *iets, bv.*
het hoofd. den arm, een pick of vaandel, gebukt
of naar omlaag gebogen houden; menschen tot on-

derwerping brengen; *iemand* verschalken; *iets doen*
 zonder dat *iemand* het merkt (*arg.* ἀκκλιση).
 — ἀκκλιση met het hoofd voorovergebogen
 zitten, staan of gaan; met den top neêrgebogen,
 van een rijstaar; naar omlaag gerigt, *bv.* van den
 arm. — ἀκκλιση maal, geregt, G. ἀκκλιση
 ἡ ἀκκλιση in een omzien, in een rep (*eig.* in een buk)
bv. een portie rijst opeten. — ἀκκλιση wat
 tot bewijs van onderwerping dient, *en aan den*
overwinnaar aangeboden wordt.
 ἡ ἀκκλιση KN. *naam v. e. zeevisch, ongeveer*
onze makreel.
 ἔκκλιση 1. KW. *zva.* ἡ ἀκκλιση 2. KN. het
 leër om de greep van een schietboog; (*zva.* ἀκκ-
 κλιση G.). pijlkoker Rh.
 ἔκκλιση 1. zie ἀκκλιση 2. KN. wijze van doen,
 van handelen of behandelen, *nl.* in een goeden
 zin, van daar gevat, aardig, bevallig, sierlijk,
 knap, vlug, behendig, gevatheid, bevalligheid enz.
 (*arg.* ἀκκλιση).
 ἔκκλιση zie ἀκκλιση
 ἔκκλιση KW. *zva.* ἀκκλιση KN. iets om er wat
 in te sluiten (*arg.* ἀκκλιση), een mandje van
 bamboe met toeslaande klep. ἔκκλιση couvert
 van een brief. — ἔκκλιση een brief sluiten in
 een couvert en digtmaken; *iets, zooals geld, in-*
sluiten in een brief. — ἀκκλιση v. e. ἔκκλιση
 voorzien, of in een ἀκκλιση doen. — ἀκκλιση
 of ἀκκλιση gesloten; ingesloten.
 ἀκκλιση ook wel ἀκκλιση KN. zich op elkander
 of tegen elkander aan sluitend; de twee vleugels van
 een deur of deurtje; de over elkander heenslaande
 voorpanden van een buis of jas. — ἀκκλιση een
 paar van twee op of aan elkander sluitende dingen.
 ἀκκλιση een kopje met het bijbehorende schotelkje.
 ἀκκλιση een paar kockjes Jav. suiker, *die aan de*
éene kant vlak, aan de andere bol, met de vlakke
kant op elkander gelegd en zoo verkocht worden.
 ἀκκλιση een tros pisang, *waarvan de helft ἔκκλιση*
genoemd wordt (arg. ἀκκλιση). ἀκκλιση =
 twee ἀκκλιση een maat bij het padiplanten, SG. — ἀκκ-
 κλιση of ἀκκλιση *zva.* ἀκκλιση *iets, zooals*
een vleugeldeur of slagnet; iets vangen in een
val of knip. ἀκκλιση ook *iemand* inpakken, met
 zijn velen pakken. ἀκκλιση inge-

pakt (gehinderd) door den wind. — ἑκκῆστος of ἑκκῆστος twee dingen aan elkander sluiten of op elkander voegen; iemand insluiten, omvleugelen, in het nauw brengen; van een ἑκκῆστος of ἑκκῆστος voorzien; ook fig. het hart beklemmen, benauwen. ἑκκῆστος ἑκκῆστος ἑκκῆστος bedolven raken door de (toeslaande) golven, van een schip. — ἑκκῆστος ἑκκῆστος een deur aansluiten; gordijnen toedoen. — ἑκκῆστος digtgaan, digtslaan, zich sluiten. — ἑκκῆστος of ἑκκῆστος obj. den. ook zamensluiting; kockjes suiker, die zamen een ἑκκῆστος maken. ἑκκῆστος toeslaande deur, valdeur, in tegenstelling van ἑκκῆστος ἑκκῆστος een schuifdeur. ἑκκῆστος slaguet, toeslaand vogelnet.

ἑκκῆστος KN. een feest voor een vrouw, die voor de eerste keer zeven maanden zwanger is; zulk een feest vieren. — ἑκκῆστος voor een vrouw een tingkēbfeest geven.

ἑκκῆστος KN. volg. Rh. een hol voorwerp zooals een mand daar een object meê gedekt of onder gehouden wordt. — ἑκκῆστος iets, zooals een vogel onder iets, zooals een mand of hoed, vangen; volg. Rh. een object onder zulk een hol voorwerp houden of daarmee bedekken; fig. drukkend, broeiend van warmte: verg. ἑκκῆστος — ἑκκῆστος mv. en zva. ἑκκῆστος

ἑκκῆστος KN naam van een soort van klimop, Pergularia odoratissima, L. Nat. fam. der Aselepiadeae, met gele, welriekende bloempjes.

ἑκκῆστος Ar. اذعر, ta' addoer, KN. verontschuldiging; beletsel, verhindering, die iemand verontschuldigt; zich verontschuldigen (verg. ἑκκῆστος en ἑκκῆστος).

ἑκκῆστος Ar. اذعر, tda'at, KN. gehoorzaamheid; gehoorzaam, gehoorzaam zijn (verg. ἑκκῆστος); een vroom werk, waarmeê meer gedaan wordt, dan men naar de wet verplicht is; een gebed buiten de gewone vijf dagelijksche gebeden.

ἑκκῆστος en ἑκκῆστος zie bij ἑκκῆστος

ἑκκῆστος zie ἑκκῆστος

ἑκκῆστος en ἑκκῆστος zva. ἑκκῆστος en ἑκκῆστος

ἑκκῆστος KW. zie ἑκκῆστος KN. naam van een uit suiker en katjang bereide en in kockjes gesmedene

lekkernij. ἑκκῆστος of ἑκκῆστος KW. zva. ἑκκῆστος (verg. ἑκκῆστος). KN. het klappkoord van een zweep; een tipje, tikje, beetje, ietwat; bv. ἑκκῆστος een beetje zout van smaak; wat ziltig; (verg. ἑκκῆστος). ἑκκῆστος de punt van het gezigt, voor het voorwerp daar de ooggen op gevestigd zijn. — ἑκκῆστος zva. ἑκκῆστος Tj. — ἑκκῆστος KW. zva. ἑκκῆστος ἑκκῆστος ἑκκῆστος Tj. wedijveren wie het hoogst kau vliegen, zingen, enz.

ἑκκῆστος KW. zva. ἑκκῆστος ἑκκῆστος KN. barak, caserne. — ἑκκῆστος ἑκκῆστος ἑκκῆστος ἑκκῆστος bijnaam van Sadewâ, den jongsten der Pandawâs.

ἑκκῆστος zie ἑκκῆστος

ἑκκῆστος KN, ἑκκῆστος of ἑκκῆστος KI., geschrei, gehuil, geweën. ἑκκῆστος met een schreiend gezigt. — ἑκκῆστος ἑκκῆστος schreien, huilen, weenen. ἑκκῆστος ἑκκῆστος om hulp smeeken tot iemand. ἑκκῆστος ook een kind aan het huilen brengen, bv. door plagen. — ἑκκῆστος ἑκκῆστος beweenen, betreuren; schreien of weenen om, van aandoening; schreien tot, om hulp smeeken bij. ἑκκῆστος ἑκκῆστος iemand om hulp smeeken. — ἑκκῆστος geschrei, dat gemaakt wordt, schreipartij, huilpartij; met een ander of met elkander zamen schreien. — ἑκκῆστος ἑκκῆστος plaats van geschrei of geweën.

ἑκκῆστος of ἑκκῆστος ἑκκῆστος KN. naam van een soort van ἑκκῆστος glazemaker. ἑκκῆστος ook het geluid dat dit diertje (meestal 's nachts) maakt, hetgeen als ouhcilspellend beschouwd wordt.

ἑκκῆστος 1. zie bij ἑκκῆστος 2. zva. ἑκκῆστος bepaling van tijd. 3. ἑκκῆστος of ἑκκῆστος eign. van Raden Sadewâ in zijn jeugd.

ἑκκῆστος zie bij ἑκκῆστος

ἑκκῆστος (volg. WW. ἑκκῆστος) KN. een wig of keg, tusschenzetsel Rh.

ἑκκῆστος zie ἑκκῆστος volg. Rh. ook niet gelukt, niet geslaagd bv. van een verzoek, geen uitwerking hebben.

ἑκκῆστος K., zie ἑκκῆστος

ἑκκῆστος KN. naam v. h. gebed ἑκκῆστος enz. zie den.

ἑκκῆστος KN. eerste dag v. e. paringhëllan, ZG.

անտառ կ., *zie առն* KI. *zie ատա* KW. oogmerk, oogwit (volg. Rh. k. *zie առն* BV.) անդամներ պարտալ (wee oogmerken hebben, dubbelhartig. BS. անտառներ *een soort lange rotan*, K. 4. 56. — անտառ կ. *van առն* էրդարացի և դարպասեր — անտառ կ. *van արդարացի* — անտառներ անտառներ անտառներ և անտառներ կ. *van առն* անտառներ անտառներ և անտառներ — անտառներ *zva. առն* անտառներ կ. *van առն* անտառներ անտառներ *gew.* անտառներ կ. *van առն* անտառներ անտառներ *ook* KN. (of KI. *van առն* և անտառ) *een feest*, waarbij een vertooning, zooals van de wajang, plaats heeft. անտառներ N., անտառներ K., անտառներ KI. geboortefeest. անտառներ verjaringsfeest van iemands verheffing tot een waardigheid of (*van een Vorst*) tot de regering. անտառներ het feest op den dag van de woekoe, waarop iemand geboren is. — անտառներ K. *van առն* KI. *van առն* KW. *zva.* անտառներ — անտառներ K. *van առն* KI. *van առն* անտառներ և v. անտառ (volg. Rh. *ook* KI. v. *առն* niet անտառներ).

անտառ KW. *zva.* անտառներ
 անտառ Ar. *تعالى*, ta'ala, hoog verheven, van God; *zva.* անտառներ անտառներ of անտառներ անտառներ Ar. *الله تعالى*; KN. God de Allergoogste.

անտառ KW. *zva.* անտառներ

անտառ 1. K. *zie առն* 2. KD. *zie առն* անտառներ և անտառներ

անտառ — անտառներ ongebr. voor անտառ անտառներ անտառներ

անտառ K., *zie առն* — անտառ KW., *zie ben.*

անտառ անտառ of անտառ KN.; անտառ անտառ անտառ of անտառ overeind staande, naar boven gebogen, van de ooghaartjes of pinkers, hetgeen voor mooi gehouden wordt (անտառներ Vrg. անտառներ).

անտառ KW. *zva.* անտառներ KN. wandluis, weegluis. — անտառ of անտառ *ook wel անտառ benaming van een dorpshef in vele residenties van de gouvernementslanden; oudtijds ook benaming van een hooge betrekking aan het hof, opperhofmeester.*

անտառ KW. *zva.* անտառներ

անտառ N., անտառ K., op iets passen; over iets, *zoals een werk*, het opzigt hebben of het toezigt houden; *een heer* bedienen; het bestuur hebben over *een regentschap*. *Zoo gew.* անտառներ անտառներ (Vrg. անտառներ և անտառներ). անտառներ դարպաս, poortier. անտառներ huisbewaarder (*die bij afwezigheid van den bewoner zijn plaats vervangt*). անտառներ zorg dragen voor de voorouders, *door nam. hun graven in eere te houden*. — անտառներ անտառներ passen of toezien op, zorg dragen voor. անտառներ անտառներ nog niet verlaten van de fortuin. — անտառներ անտառներ blijven bij, en passen op, blijven wachten op; *bij het overlijden of het lijk van iemand* blijven waken. — անտառներ անտառներ անտառներ *een object* geven *aan iemand* om er op te passen; voor *iem. ergens* op passen, (*iemand ergens plaatsen om toezigt te houden*. G.) — անտառներ անտառներ oppasser, bediende; een lastdrager bij een hoofd, die een stuk grond tot zijn onderhoud heeft. անտառներ անտառներ hetgeen waarover *iemand* het toezigt of bestuur te houden heeft. — անտառներ անտառներ toezigt: opzigt.

անտառներ KN. buur, buurman, buurvrouw (Vrg. անտառներ). անտառներ bureu, buurlieden, naburen. — անտառներ bureu, een buurman of buurvrouw bezoeken. — անտառներ *zva.* անտառներ — անտառներ of անտառներ met een ander of met elkander bureu zijn.

անտառ 1. KN. beloven, aannemen, op zich nemen *iets te doen* (Vrg. անտառներ և անտառներ). 2. KW. և KD., *zie անտառներ*

անտառ KW., *zie անտառներ*

անտառներ անտառներ և անտառներ KW. *zva.* անտառներ անտառներ և անտառներ (zoo W. I. 109), և անտառներ անտառներ KN., անտառներ և անտառներ KD., *gissing omtrent iets naar het voorkomen er van* (Vrg. անտառներ և անտառներ). անտառներ naar gissing, naar men het er voor houden zou. — անտառներ KN. volg. Rh. *ook solide, degelijk van zaken, ook wel van een vechthaam of gemak, waar men op rekenen kan*, flink, stevig. — անտառներ (և անտառներ Men.) անտառներ անտառներ *iets treffen*, wat men zoekt of waarop men het gemunt had; *iets gissen*, naar het

bogen hoofd liggen, zitten, staan; steil oploopen van een weg.

Ἐπισημολογία KN. *zva.* Ἐπισημολογία ἑπισημολογία de keel (het gedeelte van den hals boven de strot. *Vrg.* ἑπισημολογία); ook kuiltje onder de keel. — Ἐπισημολογία de Ἐπισημολογία treffen zooals *bv.* een vechthaam zijn tegenpartij

ἑπισημολογία KN. een (overeindstaande) afgeknotte stam of tronk van een boom of riet. ὀπίσθιον een weër uitlopende boomtronk; *ben.* van een fatsoen van krisgevesten. ὀπίσθιον onzijdig, een onzijdige, een zich in een twist in het midden houdende, geen partij kiezende persoon. ἄσπαστοι stamboomtjes. — ἑπισημολογία tegen een stam achterover leunen; een achterstal schuldig zijn, nog te betalen hebben, *bv.* v. werk, van pacht, soldij of loon. ὀπασσαι een boodschap niet ten volle overbrengen; gedeeltelijk verzwijgen. ἑπισημολογία gelijk een weër uitlopende boomtronk, *fig.* een vader of oudere broeder in zijn naam, titei of betrekking opvolgen. — ἑπισημολογία tegen een tronk of stronk aanloopen of met zijn voet stooten; *fig.* verhinderig, beletsel ondervinden. — ἑπισημολογία iemand als een tronk of stronk beschouwen en behandelen, zich niet met hem inlaten of bemoeijen, hem links laten liggen; ook een achterstand te vorderen hebben van; in achterstand laten *bv.* werk. — ἑπισημολογία achterstal, restant, *voly.* Rh. ook een chronische ziekte. ὀπισημολογία iemand's gewezen vrouw.

ἑπισημολογία N., ἑπισημολογία K., de wacht over dag, — houden; de dienst hebben, van beambten die bij beurten op bepaalde dagen bij hun hoofd op een bepaalde plaats moeten zitten om de orde te bewaren of zijn bevelen te ontvangen; ook de wacht houden of de dienst hebben, in het algemeen, bij nacht zoowel als bij dag; en een buitenshuis wonende geringe bediende, die dagelijks eenig dienstwerk komt verrigten (*vrg.* ἑπισημολογία). — ἑπισημολογία ἑπισημολογία als toengooek dienstwerk doen. — ἑπισημολογία ἑπισημολογία de wacht hebben of houden bij; iemands wacht waarnemen. — ἑπισημολογία *obj. den.*; ook wacht dienst, wachtbeurt. — ἑπισημολογία ἑπισημολογία plaats waar iemand zijn wacht heeft; wacht huis

ἑπισημολογία = ἑπισημολογία

ἑπισημολογία KW. *zva.* ἑπισημολογία

ἑπισημολογία 1. KW. *zva.* ἑπισημολογία ἑπισημολογία en ἑπισημολογία 2. KN. het zichtbaar worden van de maan, voor het eerst na donkere maan, en dan vervolgens elken avond of nacht; nieuwe maan, het begin van de maan, maand, datum, dagteekening. 3. KD. van ἑπισημολογία ὀπίσθιον de eerste dag van de maand; die volgens de Mohammedaansche tijdrekening begint met den avond, waarop de nieuwe maan het eerst aan den hemel gezien wordt. ἑπισημολογία ἑπισημολογία als de volle maan. ὀπισημολογία ἑπισημολογία jonge maan, het eerste van de maand, als de maan aan het wassen is, tot ongeveer eerste kwartier. ὀπισημολογία oude maan, het laatste van de maand, van ongeveer laatste kwartier tot aan het einde. ἑπισημολογία ἑπισημολογία wanneer zullen wij nieuwe maan hebben? ἑπισημολογία ἑπισημολογία ἑπισημολογία den hoeveelsten hebben wij heden? ἑπισημολογία de maandstonden hebben, Rs. — ἑπισημολογία gelijk de aan den hemel zich vertoonende maan. ἑπισημολογία ἑπισημολογία wenkbrauwen, als het voor het eerst zich vertoonende maantje; in Tj. *nog aldus omschreven* ἑπισημολογία ἑπισημολογία ἑπισημολογία — ἑπισημολογία voor het eerst aan den hemel verschijnen, van de maan, ook *zva.* ἑπισημολογία Tj. — ἑπισημολογία overvallen worden door den ἑπισημολογία — ἑπισημολογία als ἑπισημολογία beschouwen, rekenen. — ἑπισημολογία halvemaaantje. ἑπισημολογία een halsketen van halvemaaantjes. — ἑπισημολογία *zva.* ἑπισημολογία het begin van de maan-maand; dagteekening. maandelijksch, maandelgeld; ἑπισημολογία almanak.

ἑπισημολογία 1. K. zie ἑπισημολογία 2. KN. een boemboeng voor arënsap van 1 geleiding, Kr.

ἑπισημολογία 1. KW. *zva.* ἑπισημολογία ἑπισημολογία en ἑπισημολογία (*vrg.* ἑπισημολογία). 2. KN. ἑπισημολογία *zva.* ἑπισημολογία ἑπισημολογία schutsweer; dijk, zooals een rivierdijk en de dijken aan weerszijden van een weg. — ἑπισημολογία bedijken. ἑπισημολογία ἑπισημολογία omgeven van een aarden wal.

ἑπισημολογία KW. *zva.* ἑπισημολογία — ἑπισημολογία *poet.* doorklieven, afsnijden (*vrg.* ἑπισημολογία) Men. KN. een regte rigting of koers nemen, regt toe regtaan gaan; regt op iemand of iets aan gaan; regt over

iets *bv.* een berg, heen gaan, om de kortste weg te nemen. — արժանագիտակ de kortste weg, Rs. Ծնուակ N., աննա K., verlaten, achterlaten; verzaken, veronachtzamen (*erg.* նուակ en աննա). Ծնուակ (աննա) դատարար en ook enkel անուակ of աննա deze wereld verlaten, verscheiden (*erg.* սրբակ). — անուակ աննա hetz. als անուակ աննա maar met doel. — անուակ աննա mv., en achterlaten of nalaten aan. — անուակու աննա աննա աննա iets achterlaten voor of bij iemand. — անուակու of աննա աննա en աննա աննա of աննա աննա, wat iemand verlaat of achterlaat; nalatenschap; nagelaten kind of kinderen. — անուակու աննա het verscheiden, overlijden van iemand — աննա աննա աննա het verlaten, enz. — աննա աննա աննա աննա աննա een verlatene plaats.

աննակ KN. wat van een hoogte neêrgesmeten wordt (*erg.* նն). — աննակ iets of iemand in de hoogte heffen, om het tegen den grond te smijten, WP. 270, 359; op iets of iemand iets, zooals een steen, van boven, of met opgeheven hand, smijten.

հոցեր N., հոցեր K., één en 't zelfde; iets gemeen of te zamen hebben met een ander. օւակու of օւակուակու in 't zelfde jaar. օւակու te zamen (bij elkaar) slapen. — օւակու of օւակուակու van één en dezelfde vader en moeder. օւակու օւակու aan dezelfde tafel (*bv.* eten). օւակուակու օւակուակու onder hetzelfde couvert. օւակուակուակու op hetzelfde rijtuig. աննակ (աննակ) հոցեր met aaneengesloten beenen. հոցեր iets van dezelfde soort als; de anderen er van. աննակ աննակ աննակ աննակ աննակ van hetzelfde soort als gedragen wordt door de groote heeren. աննակ օւակուակու met hun drieën. — աննակ of աննակակ K., zie bij աննակ onder աննակ en bij աննակ աննակ — հոցեր հոցեր zich vereenigen met een ander of anderen, zoodat men (*of* het) daarmee zamen één geheel uitmaakt; zamen bij anderen staan of zitten; één stuk uitmaken, van aan elkander liggende landerijen; bij een ander of anderen blijven. օւակուակու zich associëeren met iemand in een onderneming. օւակուակուակու en օւակուակուակու zamen met iemand wonen. — հոց

ակու հոցերակու bij iets het een of ander leggen of zetten; zich vereenigen met; met elkaar zamen. օւակուակու met elkaar eten. — հոցերակուակու երկու աննակակու երկու of meer met elkander vereenigen, bij elkander voegen, zetten of leggen. — հոցերակուակու երկուակու of աննակակուակու աննակակու vereenigd met een ander of anderen; vereenigd met elkander tot één geheel; gemene zaak maken met een ander of met anderen. — աննակակուակու աննակակուակու wat van dezelfde soort, troep, categorie, enz. is, of er meê toe of bij behoort; medegenooten, consorten; աննակուակուակու en alle dergelijke; en al de (*of* het) andere (van dezelfde soort of categorie), al de (*of* het) overige; en zoo voort.

աննակակու K., zie հոցերակու

աննակակու KN. boven uitstekend (*van* հոցերակուակու հոցերակու); KW. zva. աննակակու աննակակուակու աննակակուակու KN. de middelste vinger. աննակակուակուակու een witte kip met enkele zwarte veeren. — աննակակուակու de (*of* het) uitstekendste; de middelste, boven de andere uitstekende, steen van een ring of oorkrab; de middelste vinger (*erg.* աննակակու).

աննակակուակու zie հոցերակու

աննակակուակուակու zie հոցերակուակու

աննակակուակու KW. zva. աննակակու աննակակուակու (*erg.* աննակակուակու). — աննակակուակու KN. (աննակակուակու PJ.) zva. աննակակուակու աննակակուակու.

աննակակուակու of աննակակուակու KN. steun of dwarsbalk om iets (*bv.* het paalwerk van een dam) tegen te houden; ook fig. Dam. Woe. օւակուակուակու (*erg.* աննակակուակու աննակակու). — աննակակուակու tegenhouden; afweren. — աննակակուակուակու iets van een աննակակուակու voorzien; iemand tot afwering van iets strekken; tot աննակակուակուակու strekken aan.

աննակակուակուակու zva. հոցերակուակու

աննակակուակուակու KW. zva. դատարար KN. gevat, bij de hand (*erg.* աննակակուակու). — աննակակուակու iemand voor geld laten spelen, dansen of iets vertoonen; iemand door geld of beloften tot bekenenis brengen, GR. աննակակուակուակուակուակու iemand laten vertellen. — աննակակուակու N., աննակակուակու K., mv., en iets, dat ter hand gesteld wordt, op of in de hand ontvangen en aannemen, ook opvangen van een in de hoogte geworpen speer, Rs.; ook aanpakken, AS.

zva. Ziju Majesteit; als vocatief အိန္ဒိယ Sire! — အိန္ဒိယ iets (zoals een kris) daar men diepen eerbied voor moet hebben. ook zva. ဂရိတ် ဂရိတ် nok van een huis. အိန္ဒိယ verk. အိန္ဒိယ Ziju Heiligheid, ben. van de waardigheid der vroegere Mohammedaansche Wali's, later van de Mohammedaansche Vorsten op Java, en nu van den Vorst van Soerakarta, die dus အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ engew. bij verk. အိန္ဒိယ genoemd wordt. အိန္ဒိယ de Soesoehoenan van Ampel. — အိန္ဒိယ wat den Soesoehoenan behoort. အိန္ဒိယ de krijgslieden van den Soesoehoenan. — အိန္ဒိယ KI. bede; dank.

အိန္ဒိယ Ar. سائر, blijvend. အိန္ဒိယ de blijvende, eeuwigdurende, wereld, in tegenoverstelling van အိန္ဒိယ (zie အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ Ar. zie အိန္ဒိယ KN. (mondeling) antwoord (verg. အိန္ဒိယ). အိန္ဒိယ KN., အိန္ဒိယ KN., အိန္ဒိယ poet., spr. allen tegelijk en eenstemmig, als in koor met အိန္ဒိယ antwoorden. — အိန္ဒိယ poet. အိန္ဒိယ een schuld terugbetalen (verg. အိန္ဒိယ); iets vergelden. — အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ op iets (mondeling) antwoorden; iets beantwoorden (verg. အိန္ဒိယ); een schuld terugbetalen. — အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ met iets een schuld afbetalen. — အိန္ဒိယ (mondeling) antwoorden. — အိန္ဒိယ antwoord; elkander antwoorden; ook van geluiden, die, van verschillende kanten komende, als het ware elkander beantwoorden. — (အိန္ဒိယ) Tj. het gezang van anderen beantwoorden? — အိန္ဒိယ terugbetaling, afbetaling, van een schuld.

အိန္ဒိယ zie bij အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ Ar. صغري, soegrd (vr. van اصغر), klein, kleiner, kleinst.

အိန္ဒိယ KW. zva. အိန္ဒိယ (Skr. saharsa. Verg. အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ).

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ klanknabootsing voor het uitgieten, uitstorten van water, rijst, zand enz.

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ Ar. شوكه, sja uka h scherp, in den zin van wapenen, scherp wapentuig.

အိန္ဒိယ Ar. شهيد, getuige, bloedgetuige, martelaar (verg. အိန္ဒိယ); KN. အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ aangifte, en aangifte doen

(eig. getuigenis, — afleggen — als aangever) van een zaak, zoals diefstal, bij de hoofden van de nabuurdorpen en de politie in de desa, of bij de Pradala op de hoofdplaats. အိန္ဒိယ martelaarsdood, ook voor een plotselinge dood en van een vrouw in de kraam. — အိန္ဒိယ een zaak als bij hem aangegeven betuigen of bevestigen, daarvan kennis nemen. — အိန္ဒိယ van een zaak aangifte doen. — အိန္ဒိယ aangifte. အိန္ဒိယ (of အိန္ဒိယ) အိန္ဒိယ of enkel အိန္ဒိယ geld dat bij de aangifte van een zaak gepresenteerd wordt, om door de aanwezigen aangenomen te worden, tot symbool, dat men van de zaak, zoals die aangegeven is, getuigenis wil afleggen. အိန္ဒိယ acte van aangifte. အိန္ဒိယ aangifte die in orde is, d. i. waarbij niet alleen de geheele toedragt van de zaak wordt aangegeven, maar ook de persoon of personen genoemd worden, die als daders in regten te vervolgen zijn. အိန္ဒိယ aangifte van een zaak, waarbij de daders niet genoemd worden.

အိန္ဒိယ zva. အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ KN. devotie; geheel toegewijd zijn; onderdanigheid; onderdanig zijn, zich onderdanig onderwerpen, aan een Vorst of heilige (Ar. اهد), zoe h d, devotie, toewijding). — အိန္ဒိယ onderdanig, onderworpen; zich onderdanig gedragen.

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ ook wel အိန္ဒိယ MI. KN. vriend, vriendin, alleen van Europeanen of van Europeanen met inlanders (eig. broeder. Skr. sô-dara, van အိန္ဒိယ met het voorvoegsel အိန္ဒိယ eig. uterinus, frère utérin. Verg. အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ), Het wordt ook gebruikt als voornaamw. van de tweede persoon, ook in het subj. passief.

အိန္ဒိယ of အိန္ဒိယ ook wel အိန္ဒိယ Ar. sja hâd at, getuigenis, belijdenis; KN. de Mohammedaansche geloofsbelijdenis: "Er is geen God dan Allah" en "Mohammed is de gezant van Allah." Men noemt deze uit twee belijdenissen bestaande geloofsbelijdenis ook wel အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ (of အိန္ဒိယ), de twee belijdenissen.

အိန္ဒိယ zie bij အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ zie အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယ KW. zva. အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ KN., အိန္ဒိယ en အိန္ဒိယ voldoende, genoeg zijn. —

gestoken wordt. ဝါးပျဉ်းကွဲ *nm.* van een grassoort
 CP. — အပျဉ်းကွဲ *iets* steken aan een speet of
 spit, ook *zva.* အပျဉ်းကွဲ၊ Tj. အပျဉ်းကွဲအပျဉ်းကွဲ
 အပျဉ်းကွဲအပျဉ်းကွဲအပျဉ်းကွဲ — အပျဉ်းကွဲ *mv.*; *iets*,
 zooals bloemen, aan iets bij elkander rijgen.

အပျဉ်းကွဲ *of* အပျဉ်းကွဲ *zie* ဝါးပျဉ်းကွဲ

အပျဉ်းကွဲ အပျဉ်းကွဲ *kw.* *zva.* အပျဉ်းကွဲ *verb.*
v. h. Skr. Sādhukāra, toejuiching, goedkeuring,
nādhukāra, heilwenschen, applaudisseren.

အပျဉ်းကွဲ *zie* ဝါးပျဉ်းကွဲ

အပျဉ်းကွဲ *zva.* အပျဉ်းကွဲ

အပျဉ်းကွဲ *of* အပျဉ်းကွဲ *kn.* salpeter; *en k.* van ဂျာဗ
 အပျဉ်းကွဲ (*Skr. sēndāwa*, salpeter); ook *kn.* naam
 van de klipzwaluw, die de eetbare vogelnestjes
 maakt (*verg.* ဝါးပျဉ်းကွဲ). အပျဉ်းကွဲ *en* အပျဉ်းကွဲ
 အပျဉ်းကွဲ *bepaald* voor salpeter.

အပျဉ်းကွဲ *kd.* ook *kv.* ဂျာဗအပျဉ်းကွဲ *M.*

အပျဉ်းကွဲ *kn.* hoer, ligt vrouwmensch (*verg.* ဂျာဗ
 ဂျာဗ၊ ဂျာဗအပျဉ်းကွဲ *en* ဂျာဗ) အပျဉ်းကွဲအပျဉ်းကွဲ *naam*
 van een witte sterk riekende bloem; Polyanthes
 tuberosa, *Nat. fam. der Amaryllideae.* အပျဉ်းကွဲ
 အပျဉ်းကွဲ *naam* van het Sandelhout-eiland. အပျဉ်းကွဲ
 ဂျာဗ *een* vrouwelijke booze geest, waarmee men
 kinderen bang maakt, met lange haren *en* een gat
 in den rug.

အပျဉ်းကွဲ *kn.* witte schilfers op het hoofd, roos.

အပျဉ်းကွဲ *kn.* prik, zooals van een nauld in den vin-
 ger; iets dat scherp en puntig is, zooals de punt
 van de tand van een vork, een puntig mes of vlijm
 (*verg.* အပျဉ်းကွဲ အပျဉ်းကွဲ *en* ဂျာဗအပျဉ်းကွဲ); ook
 naam van een ziekte in het rijstgewas, als het nog
 heel jong is. — အပျဉ်းကွဲ *met* iets, dat puntig
 en scherp is, prikken of steken; *aas* aan een visch-
 haak slaan, *Moc.*; ook voor iemand aderlaten (*verg.*
 အပျဉ်းကွဲ), *en* iemand inenten (*verg.* အပျဉ်းကွဲ).
 အပျဉ်းကွဲ *bij* ongeluk geprikt of gestoken raken,
 zich prikken of steken. — အပျဉ်းကွဲ *mv.* —
 အပျဉ်းကွဲ *iets* bezigen om er mee te prik-
 ken of te steken, met iets prikken of steken. အ
 ပျဉ်းကွဲ *obj. den.*; ook geheim *bv.* van een
 brief of gezantschap, dat niet langs den gewone
 weg gezonden wordt (*Men.*) *Rh.*

အပျဉ်းကွဲ *en* အပျဉ်းကွဲ *kw. en kn.* *zva.* အပျဉ်းကွဲ *en*
 ဂျာဗ *(Skr. sandeha*, twijfel) ongerust
 zijn, in twijfel staan. — အပျဉ်းကွဲ *kn.* wan-

trouwen, ongerust zijn, *enz.* over.

အပျဉ်းကွဲ — အပျဉ်းကွဲ *zva.* အပျဉ်းကွဲ *Rs.*

အပျဉ်းကွဲ *kn.* heimelijk, tersluik (*verg.* အပျဉ်းကွဲ) အပျဉ်းကွဲ
 အပျဉ်းကွဲ *zva.* အပျဉ်းကွဲ

အပျဉ်းကွဲ *kw.* *zva.* ဂျာဗအပျဉ်းကွဲ

အပျဉ်းကွဲ အပျဉ်းကွဲ *en* အပျဉ်းကွဲ *kw.* *zva.* အပျဉ်းကွဲ ဂျာဗ
 အပျဉ်းကွဲ အပျဉ်းကွဲ အပျဉ်းကွဲ အပျဉ်းကွဲ အပျဉ်းကွဲ
 အပျဉ်းကွဲ အပျဉ်းကွဲ အပျဉ်းကွဲ *(Skr. sādanti*
 rust, vrede, expiatio; zegen, geluk; *sādnt wa*, vleij-
 jende, troostende toespraak. *PK. Verg.* ဂျာဗအပျဉ်းကွဲ *en*
 အပျဉ်းကွဲ). အပျဉ်းကွဲ *kn.* steeds gelukkig zijn in
 het spel; niet te overwinnen door een vijand, alles
 vermogen van een rijke met zijn geld, *en* van een
 pandita door zijn magt. — အပျဉ်းကွဲ *zva.* အပျဉ်းကွဲ
 အပျဉ်းကွဲ *kw.* *zva.* အပျဉ်းကွဲ

အပျဉ်းကွဲ *naam* van de eerste vrouw van Watloe-goenoeng
en van de eerste woekoe. ဂျာဗအပျဉ်းကွဲ *cig.* van de
 dochter van Djanākā, den Vorst van Mantili, ge-
 malin van Rāmā (*Skr. Sītā*).

အပျဉ်းကွဲ *kw.* *zva.* အပျဉ်းကွဲ အပျဉ်းကွဲ အပျဉ်းကွဲ
 အပျဉ်းကွဲ *en* အပျဉ်းကွဲ (*Skr. sādnt a*, kalm,
 gerust, gestild; gezuiverd, bevrijd, *enz.* *Verg.* ဂျာဗ
 အပျဉ်းကွဲ *en* အပျဉ်းကွဲ). — ဂျာဗအပျဉ်းကွဲ *met* zachtheid te
 werk gaan, partijen met elkander verzoenen. အပျဉ်းကွဲ
 ဂျာဗအပျဉ်းကွဲ *gescheiden*, verdeeld, afgezonderd (*mis-*
schien van *Skr. sādāta*, afgesneden. *PK.*) — အပျဉ်းကွဲ
 ဂျာဗအပျဉ်းကွဲ *of* အပျဉ်းကွဲ *kn.* zuiver, van een af-
 schrift van een boek; waar, juist, bevestigd, van
 een gerucht. — အပျဉ်းကွဲ *iets* onderwer-
 pen aan het oordeel of overweging van een ander;
 iemand in iets doen berusten; iemand tot bedaren
 brengen.

အပျဉ်းကွဲ *kn.* steek, scheut, stekende pijn, zooals men
 gevoelt in een gezwel, dat zich tot ettering zet;
 steken; ook *fig.* pijnlijke gemoedsbeweging, gewaar-
 wording. — အပျဉ်းကွဲ *bij* elken polsslug
 pijn gevoelen, *bv.* in een zweer; ook kloppen *v.*
h. hart. — အပျဉ်းကွဲ *hetz.* Tj. — အပျဉ်းကွဲ
 overal stekend, vol scheuten.

အပျဉ်းကွဲ *kw.* bevreesd, beschroomd (*voor* အပျဉ်းကွဲ
of van အပျဉ်းကွဲ *met* het *Skr. voorzetsel sa* *en*, *zva.*
sa *m.*)

အပျဉ်းကွဲ *kn.* 1. kokosmelk, het uit de geraspte kern
 van een kokosnoot geperste sap. 2. de kam van een
 Javaansche viool. 3. bij Fil. *nm.* *v. e. reeks* ge-

wassen: Pavetta L. spec. plurimae (Tj.); zie արկղայայ — արկղայայ *iets van kokosmelk voorzien, met kokosmelk bereiden.* — արկղայայ *naam van een slingerwas, dat voor leidsels en strengen gebruikt wordt en zeer sterk is; ook krämä-benaming van het distrikt Pati.*

արկղայ. K. van արի արկղայ en արկղայ KD. van արի

արկղայ. K., zie արի

արկղայ. K. zie արի II.

արկղայայ. K. zie արի

արկղայ. K. of արկղայ. K. familie van den Vorst of van een aanzienlijk persoon of hoofd, als ook de van dorpshoofden afstammende aanzienlijken in de dorpen, die, als zij niet zelf dorpshoofden zijn, door het dorpshoofd tot verschillende functies of commissies gebruikt worden (Skr. santâna, familie, geslacht). արկղայայ de zonen en verdere leden van het vorstelijk huis. արկղայայ արկղայայ een kleinzoon of verdere afstameling van den Vorst, die den rang van Pangerau heeft, in onderscheiding van een արկղայայ արկղայայ — արկղայայ als santânâ, als lid van de familie, aan het hof van een Vorst zich gedragen en zijn opwachting maken. — արկղայայ zich als een santânâ gedragen, een air aannemen als of men een santânâ was.

արկղայ. K. v. a. արկղայայ արկղայ. K. Ook արկղայ. K. of արկղայայ արկղայ. K. eign. van den Vorst van Tatkândâ, later van Ngastinâ, den vader van Bismâ (Skr. Sjdânta noe).

արկղայ. K. een priesterleerling, die op een priesterschool leert en dient om later priester te kunnen worden; in de dorpen, een bediende als vee- of buffelhoeder (verg. արկղայայ). — արկղայ. K. op een priesterschool den leeraar gaan dienen en leeren; dienen als vee- of buffelhoeder. արկղայ. K. een meisje tot vrouw krijgen door bij uen vader als het ware als veehoeder te gaan dienen, alleen voor de leus een paar dagen vóór de voltrekking van het huwelijk, zoodat dan de vader zijn dochter als het ware aan zijn veehoeder ten huwelijk geeft, en dan ook alleen de kosten van het bruiloftsfeest draagt. Zoo trouwt de zoon van een minvermogenden vader met de dochter van een meervermogende. — արկղայ. K. als արկղայ. K. leven ter wille v. e. meisje als արկղայ. K.

արկղայ. K. dienen; een արկղայ. K. gelijken. Men. — արկղայ. K. արկղայ. K. een zoon aan een meervermogende als veehoeder aanbieden, om dan een dochter van deze tot vrouw te krijgen. — արկղայ. K. արկղայ. K. een priesterschool, priesterschool, priesterschool.

արկղայ. K. KN. sterke stroom, sterk en snel stroomend, van water; vloed; met kracht, zoodat er kracht achter gezet wordt (verg. արկղայ. K. արկղայ. K. en արկղայ. K.). — արկղայ. K. er kracht achter zetten.

արկղայ. K. een klein soort angkloeng, ZG. 1872, 99.

արկղայ. K. KN. een harde vaart of stroom van water of wind; met een vaart voortstroomen of voortvliegen; sterke togt van den wind; (drijven, vloten. G.). — արկղայ. K. met een harde vaart aanstroomen tegen; ook spoed zetten bij, bv. een werk, Rh. արկղայ. K. արկղայ. K. getroffen worden door een harden windstroom. — արկղայ. K. met een harde vaart stroomen.

արկղայ. K. v. a. արկղայ. K.

արկղայ. K. KN. somber, droevig, treurig, van een plaats en van iemands gelaat (verg. արկղայ. K.).

արկղայ. K. KN. besoesd; gebiologeerd, benaming van een spel, waarbij een jonge of meisje onder een mand gezet wordt, daar men omheen zingt en muziek maakt, totdat die er onder zit, als besoesd oprijst, op de maat van de muziek gaat dansen, en eindelijk in slaap valt. արկղայ. K. արկղայ. K. արկղայ. K. maken, biologeren, zie արկղայ. K. արկղայ. K. zameu արկղայ. K. spelen, Bs.

արկղայ. K. KN. droevig, treurig, van de uitdrukking van het gelaat (verg. արկղայ. K.).

արկղայ. K. = արկղայ. K. WW.

արկղայ. K. KN. 1. een hoepel van gespleten rotting of van bamboe, met katoen omwoeld, die men tusschen den houten raud van een tērbang en het daarover gespannen vel doet, om dit strak te houden. 2. toegrauwing (verg. արկղայ. K.). — արկղայ. K. 1. een tamboerijn met een sēntak spannen, ook v. a. արկղայ. K. met een ruk trekken; wegrukken (AS) Rh. 2. iemand toegrauwen. արկղայ. K. v. e. luid gelach, waarin men uitbarst.

արկղայ. K. en արկղայ. K. v. a. արկղայ. K. en արկղայ. K. — արկղայ. K. v. a. արկղայ. K. in alle opzigten knap van lijf en leden, van een meisje.

արկղայ. K. KN. naam van een boom, laurus Malabarus, waarvan de schors, een soort van kaneel, tot

medicijn dient; bij *Fil.* Cinnamomum Siutok Bl. *Nat. fam. der Laurineae.*

ἰσχυρῶς en ἀσχυρῶς zie ἀσχυρῶς
ἰσχυρῶς KN. handig, behendig, knap, *bv. in het hanteren van wapenen of in de letterkunde, van iemand, die door zijn bedrevenheid rustig handelt, daar hij zijn zaak meester is; kalm en bedaard van gelaat (Skr. Sjdantika, kalmerend; rustig; verzoenend, enz. Vrg. ἡσυχία en ἡσυχία).* — ἀσχυρῶς zie boven ἀσχυρῶς — ἀσχυρῶς beleaardheid; knapheid, bekwaamheid, behendigheid. ἀσχυρῶς ἀσχυρῶς ἀσχυρῶς ἀσχυρῶς de kunst om olifanten te temmen.

ἰσχυρῶς ἀσχυρῶς *zwa.* ἰσχυρῶς ἀσχυρῶς G.
ἰσχυρῶς KN. veilig, zoodat men er gerust kan zijn, *van een plaats of weg; stevig, hecht, sterk, bv. van een gebouw of een stok; standvastig, vertrouwd, van een persoon, daar men zich op verlaten kan; veiligheid, stevigheid, sterkte; (Skr. santosa, genoeg, vermaak; maar santosana, ook sterkend, vertroostend. Vrg. ισχυρῶς).* ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἡσυχία sterk van mannelijkheid of mannelijke krachten. — ἀσχυρῶς ἰσχυρῶς iets, zoodat een burgt, bevestigen, iemand of iets ondersteunen; in iets met standvastigheid volharden; tegen iets standvastig weêrstand bieden. — ἀσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς stevig, hecht, standvastig maken, sterken; tot standvastigheid en volharding aanmoedigen; zich sterken om iets met standvastigheid te verdragen. — ἀσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς stevigheid, hechtheid, sterkte, standvastigheid; zekerheid, securiteit.

ἰσχυρῶς KN. evenaar *van een w. schaal (vrg. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς).*

ἰσχυρῶς KN.; ἀσχυρῶς ἰσχυρῶς KN. op iemand of iets zich beroepen, er op steunen, het er op schuiven; iemand tot borg hebben; ook voorwendsel, daar men zich achter verschuilt; wat men voor de leus zegt of doet; voor de leus (vrg. ἀσχυρῶς ἰσχυρῶς). — ἀσχυρῶς ἰσχυρῶς op iemand of iets steunen of zich beroepen; iets tot voorwendsel of leus gebruiken, om er zich achter te verschuilen of er zich mee te verontschuldigen. JR.

ἰσχυρῶς KN. de huid (vrg. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς); de trekker van een geweer. ἰσχυρῶς een trekker in 't alg. Men.; de tong van een gesp (vrg. ἡσυχία)

ἡσυχία); het kniphoutje, *van een val; ook zwa.* ἰσχυρῶς.

ἰσχυρῶς KN. naam van een boom, Sandoricum Indicum Cav., *Nat. fam. der Meliaceae, waarvan het hout tot timmerhout gebruikt wordt, en van de eetbare vrucht daarvan.*

ἰσχυρῶς KN. kabeltouw, ankerkabel; ook naam van een groote wilde vrucht, die op een doerian gelijkt. — ἰσχυρῶς een vaartuig met een touw vastleggen.

ἰσχυρῶς zie ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς zie bij ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς of ἰσχυρῶς zie bij ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς KN. — ἰσχυρῶς waggelend, zwaaijend van gang, Men. vrg. ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς KN. naam van een soort van mangga: ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς KN. een onaangenaam gevoel, onaangename gewaarwording. — ἰσχυρῶς een onaangename gewaarwording hebben, zoodat van een stoot, duw, drukking of steking; ook fig. van het gemoed.

ἰσχυρῶς KN. dicht geweven, van een weefsel, door het sterk aanhalen of aanzetten van den inslag. — ἰσχυρῶς iets, zoodat een weefsel, sterk aanhalen of aanzetten; fig. met aandrang.

ἰσχυρῶς KN. een gevoel van voldaanheid of genoegzaamheid, ook van het hart; klanknab. vast, *bv. v. e. haarerong, die met een omslag, in eens vastzit, Tj., sterk genoeg bv. van tabak, (zich sterk genoeg gevoelen om zich te helpen, G.).* — ἰσχυρῶς vastzitten, vastgehecht zijn; zulk een gevoel hebben, zoodat van iemand die zich goed verzaaid heeft, het voelen zitten; iets, zoodat men zegt, in zijn hart voelen, van iets dat veel indruk maakt.

ἰσχυρῶς zie bij ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς KN. naam van een kleinen visch, van een bloem, en van een meisjesspel, ook van een satsoen van buis, meestal zonder panden: in tegenstelling van ἰσχυρῶς — ἰσχυρῶς spelen, Rs.

ἰσχυρῶς het van ἡσυχία vervaardigde schotelvormige voorwerp, waaraan de ἰσχυρῶς hangen bij de ἡσυχία

ἰσχυρῶς *zwa.* ἰσχυρῶς en ἰσχυρῶς — ἰσχυρῶς KN. het daaropvolgende, van een kind, dat in ouder-

dom volgt op een ander, zooals op het oudste of het middelste (zva. *անսիցի* Vrg. *օրհարդր* en *օրհարդր*).

նկար KN. op een norschen of berispenden toon (vrg. *օրհարդր* *դասդուսի* en *նկար*). — *նկար* *իմ* *դու* iemand berispen, verwijtingen doen. *նկար* *նկար* *դարձաբար* liederlijk berispen. — *նկար* *դարձաբար* elkander berispen of verwijtingen doen.

օրհարդր KN. op elkander, tweevoudig; herhaling van een klank of geluid (van *արդար* vrg. *արդար* en *օրհարդր*); Tj. *Sengk*. twee; ook naam van het westelijk gedeelte van Java. — *արդար* *արդար* de Soendalanden.

օրհարդր KN. zva. *օրհար* laat, te laat; vrg. *արդար* *նկար*

դարդար KN. onder zekere voorwaarde, waarvan het zal afhangen, of een koop of verkoop doorjaat of niet; (leunen, aanleunen. G. Vrg. *դարդար*).

արդարդար zulk een voorwaarde maken. — *օրհարդար* of *նկարդար* leunend; op of tegen iets leunen; tegen iets aanstaan, zooals een stok tegen een wand; steunen, zich verlaten, vertrouwen op; het ergens van laten afhangen, niet zelf een besluit willen nemen of een keus willen doen; zich aansluiten, onmiddellijk op iemand volgen (vrg. *օրհարդար*). *դերձար* lieden, die zich door de omstandigheden laten leiden, onzelfstandige menschen, die geen eigen keus hebben. — *դարդար* *դարդար* of *դարդար* *նկար* tegen iets gaan leunen. — *դարդար* *արդար* *արդար* iets tegen iets aanzetten te leunen, of zooals een stok tegen een muur, (iets vaststellen. G.). — *դարդար* *արդար* steun; iets daar men tegenaan leunt, op steunt of vertrouwt. *դարդար* *նկար* leunen of steunen op de leuning van een stoel. *նկարդար* of *նկարդար* *արդար* leunen. — *արդար* *արդար* *արդար* leuning van een stoel of bank.

դարդար KW. zva. *դարդար* (een heilige G.). — *արդար* KN. verharding, klonter, in de borst van een vrouw. — *արդար* *արդար* en *արդար* *արդար* *արդար* verharding of klonters in de borst hebben.

դարդար *արդար* grondwoord van *դարդար* *նկար* *արդար* *արդար* *արդար* zie bij *դարդար* (volg. Rh. behooren de afgeleide vormen die leunen, enz. bet. onder een grondwoord *դարդար*

en die voorwaarde en afhankelijk stelling bet. onder een grondwoord *դարդար*)

արդար zie bij *դարդար*

նկարդար KW. zva. *նկարդար* en *նկար* KN. praeludium en praeluderen op een muziekinstrument, zooals op de *rebab* vóór de muziek van de *gamelan*; om aan te geven in welke toon (*անկար*) gespeeld moet worden. Rh. — *նկարդար* *արդար* een toon aangeven door een praeludium, ook een gezang van een *անարար* door den *ճալան*, begeleid door de *gënder*, *gambang*, *rebab* en fluit.

նկարդար KN. gezang en zingen bij een dans of muziek. Zoo ook *նկարդար* (vrg. *անկար* en *անկար*). — *նկարդար* *արդար* muziek of dans met gezang accompanieren. — *նկարդար* *արդար* al zingende. — *անկարդար* *արդար* zanger, zangeres; (ook gezang, een gezang. WR.).

դարդար *արդար* zie bij *դարդար*

նկար of *նկար* KW. zva. *արդար* *արդար*

դարդար KN. een door een danseres om den hals geslagen sjerp, waarvan de slippen onder den gordel vastgestoken aan weerskanten vóór neêrhangen, die nu en dan in de hand genomen en naar achteren geworpen worden (vrg. *դարդար*). WW. deze volgens Rh. *անկար* en is de *դարդար* of *դարդար* een lange breede sjerp of shawl door de mannen om den hals geslagen bij het tandakken op feestelijke gelegenheden.

արդար KW. zva. *արդար*

դարդար *արդար* *դարդար* *արդար* en ook wel *դարդար* KN.; *արդար* KI., lepel (vrg. *արդար* II.).

արդար KN. zva. *արդար* ook zva. *անկար* draagzeel, touw, waarmee een vracht aan een juk of stok gedragen wordt; en een net, dat aan een touw een visscher om den hals hangt, om er wadende mee te visschen. — *արդար* om iets een draagzeel slaan; en met een sandat visschen.

նկար KN' belemmerd; niet vlot, niet goed, willen vloeijen; niet willen vlotten, slecht vooruitgaan, haperen; traag van verstand (vrg. *նկար*). *անկար* *նկար* daar het aan hapert.

արդար KN. TP., vleeschmade, zva. *արդար* of *նկար* — *արդար* met maden bezet.

նկար KN. knoop, daar twee einden touw of koord

meê aan elkander geknoopt worden; vastgeknoopte strik in een touw, om het te verkorten (erg. අරුණිකය). — කරුණිකයා toeschuiven, van een strik; zich vaststrikken, van touw met ander touw, daar het mee in de war komt, ook achterhouden, niet teruggeven en fig. ඉතලා verzwigen.

අරුණිකයා KN. een soort vischnet, Tj.

කරුණිකයා KN. goed van de hand gaan, goed in trek zijn. — කරුණිකයා rukken, een ruk doen; aan iets rukken; iets met een ruk trekken; iets af-, out-, weg-, omverrukken. ඉතලා zie ඉතලා ඉතලා den blik afwenden. B. — කරුණිකයා met iets rukken; met een ruk optrekken. — කරුණිකයා ruk.

කරුණිකයා KN., කරුණිකයා zva. කරුණිකයා

අරුණිකයා KN. met het hoofd, den top of het bovenste iets raken of aan iets toe komen. අරුණිකයා මුහුණත මත කරුණිකයා met het hoofd of den top tot aan den hemel reiken. අරුණිකයා නමක් වැනි කරුණිකයා naam van een welriekende olie. කරුණිකයා — අරුණිකයා tegen iets, dat boven is, met het hoofd of den top stooten (erg. කරුණිකයා); අරුණිකයා නමක් een ander of nieuw voorstel doen omtrent hetzelfde onderwerp; een voorstel doen aan een hoogere. — අරුණිකයා poet. zva. අරුණිකයා onmiddellijk op iemand of iets anders volgen. — අරුණිකයා op een ander (of iets anders) onmiddellijk volgen, hem volgens beurtorde moeten vervangen. — කරුණිකයා onmiddellijk gevolgd worden door iemand of iets anders; ook van een kind, dat nog aan de borst zijnde, door een jonger broertje of zusje vervangen en verdrongen wordt.

කරුණිකයා KN.; කරුණිකයා tegen iets met het hoofd of den kop aanbouzen of stooten; tegen iets van ouderen aanstooten, bv. met een stok (erg. අරුණිකයා en කරුණිකයා) — අරුණිකයා die (of dat), welke (of wat) onmiddellijk op iemands (of iets) anders volgt.

කරුණිකයා eign. van een Déwā en van een Vorst.

කරුණිකයා zie bij කරුණිකයා

කරුණිකයා KW. zva. කරුණිකයා KN. kleding in een algemeen zin (erg. කරුණිකයා). කරුණිකයා voedsel en deksel. කරුණිකයා naam van een grooten zwarten wateroogel, met witten hals, een

soort van ooijevaar. කරුණිකයා naam van een goed teeken in het haar van paarden. W. — කරුණිකයා ook wel කරුණිකයා kleêren aanhebben, kleêren hebben, goed in de kleêren zijn; zich kleeden; iets aantrekken; iets dragen of te dragen hebben, lijden, verduren, ondergaan; කරුණිකයා pijn lijden, smart verduren, aan een ziekte laboreren. — කරුණිකයා zoude aanhebben, d. i. zoudaar zijn. කරුණිකයා zie කරුණිකයා කරුණිකයා ziek zijn van verdriet, bv. door ongelukkige liefde. කරුණිකයා ondragelijk, Rs. කරුණිකයා ook zva. කරුණිකයා ඉතලා කරුණිකයා door den duivel bezeten, Rs. — කරුණිකයා iemand kleêren geven, van deksel voorzien; (iets uit het water ophalen, opvissen. RP. denklijk van කරුණිකයා කරුණිකයා bekleed; behebt zijn met een kwaal, aan een kwaal laboreren. — කරුණිකයා kleding, kleêren, bekleedsel; ook benaming van de leesteekens in het Javaansche schrift, zooals het vocaalteeken, de Lajar, Tjêlak en Péngkul, die bij de oksârâ's gevoegd worden, terwijl deze anders කරුණිකයා bloote letters, genoemd worden.

කරුණිකයා KN. nevens, naast, aan de zijde van iemand of iets (erg. කරුණිකයා). කරුණිකයා nevens of bij iemand slapen. — කරුණිකයා iets nevens of naast zich hebben of houden. — කරුණිකයා zetten of leggen naast; zich plaatsen of zetten naast. කරුණිකයා een object zetten of leggen naast. කරුණිකයා naast iets staande, zittend of liggend; en zva. කරුණිකයා — කරුණිකයා de zijde van iemand of iets (erg. කරුණිකයා); naast elkander.

කරුණිකයා KN. in කරුණිකයා zva. කරුණිකයා iets noodlottigs, waardoor iemand verhinderd wordt. කරුණිකයා buffel vleesch aan de borst; borstbeen zie කරුණිකයා. — කරුණිකයා met den voet aanstooten of loopen tegen. කරුණිකයා bij ongeluk met den voet tegen iets aanstooten. — කරුණිකයා iemand in den weg liggen, zoodat hij er tegenaanstoot; moeilijkheden ontmoeten, met moeilijkheden te worstelen hebben. — කරුණිකයා aanstoot; iets daar men met den voet tegenaan stooten kan; struikelblok; aanstootelijk; ligt struikelen als een gebrek bv. v. e. paard. කරුණිකයා aanstoot geven. කරුණිකයා hinderpaal, tegenspoed.

කරුණිකයා KN. een bron, uit den grond ontspringende

waterbron (erg. ἀνάθη ἀνδραγαθῶν καὶ ἀφ' ἧς) ἀνάθη ἀνδραγαθῶν naam van het verblijf van God Narādā. — ἀνάθη sich tot een waterbron vormen, van het water, uit den grond ontspringen.

ἀνάθη of ἀνάθη KN. zva. ἀνάθη en ἀνάθη pees van een boog, en elk gespannen koord of snaar, zovols van een citer, viool of piano.

ἀνάθη KW. zva. ἀνάθη en ἀνάθη of harde wind met regen.

ἀνάθη KW. zva. ἀνάθη of ἀνάθη — ἀνάθη van iemand die ligt, zovols een zieke, het hoofd, den hals, of het bovenlijf met de armen opligten en steunen; zva. ἀνάθη v. ἀνάθη — ἀνάθη ἀνάθη pass. en van een omgevallen of omgehakten boom, half tegen een anderen boom blijven hangen; fig, met zijn werk niet klaar kunnen komen, er in blijven steken, door beletsels of verhinderingen.

ἀνάθη KW. zva. ἀνάθη KN. zva. ἀνάθη

ἀνάθη KN. ook ἀνάθη volg. Rh. een bezoek brengen, bv. bij een vriend of kennis; een kort familjaar bezoek brengen, voor eenige oogenblikken bij iemand aanloopen, WW. een kort bezoek, G. (erg. ἀνάθη ἀνάθη ἀνάθη en ἀνάθη). ἀνάθη spr., een bezoek krijgen van een gevaar, een oogenblik in gevaarlijke omstandigheden komen. — ἀνάθη bij iemand aanloopen. ἀνάθη ἀνάθη malkander wederkeerig een kort familjaar bezoek brengen. — ἀνάθη een kort bezoek, dat gebracht wordt; een kort bezoek gaan brengen. R. volg. Rh. zva. ἀνάθη — ἀνάθη of ἀνάθη plaats waar men een kort bezoek komt brengen.

ἀνάθη zie bij ἀνάθη

ἀνάθη 1. KN. poët. zva. ἀνάθη en ἀνάθη ἀνάθη (Skr. sandjāta. geboren, voortgebracht). 2. κ., zie ἀνάθη ἀνάθη KN. hulp, bijstand van werkvolk met de noodige werktuigen. Zoo ἀνάθη ἀνάθη

ἀνάθη eign. van een zoon van Arja Widoera, jongeren broeder van Jojoet-soek, ook ἀνάθη genoemd (Skr. Sandjaja).

ἀνάθη ἀνάθη enz. κ., zie ἀνάθη

ἀνάθη 1. KW. zva. ἀνάθη 2. TD. van elkander afgezonderd (erg. ἀνάθη). — ἀνάθη zva. ἀνάθη L. 31. 3. κ., zie ἀνάθη — ἀνάθη TD.

zva. ἀνάθη ἀνάθη ἀνάθη ἀνάθη of ἀνάθη KW. zva. ἀνάθη en ἀνάθη (erg. ἀνάθη en ἀνάθη) — ἀνάθη of ἀνάθη zva. ἀνάθη en ἀνάθη ἀνάθη

ἀνάθη ἀνάθη of ἀνάθη KW. zva. ἀνάθη ἀνάθη en ἀνάθη Tj. Sengk. nul (Skr. sjoé-rya). ἀνάθη of ἀνάθη naam van een slecht teeken bijpaarden, als ze nl. slechts één van de twee haarkringetjes achter de ooren hebben.

ἀνάθη zie ἀνάθη

ἀνάθη zie ἀνάθη

ἀνάθη ἀνάθη zie ἀνάθη

ἀνάθη KW.; ἀνάθη zva. ἀνάθη ἀνάθη

ἀνάθη KN. tijdkorting (verb. van ἀνάθη).

ἀνάθη KN. naam van een kleine plant, waarvan de vrucht in den grond zit en tot medicijn gebruikt wordt, een soort van gember (Skr. sjoenti, gember. PK.). ἀνάθη een kleine neus, een stompeus. ἀνάθη spr. ben. van een maagd, wat ouder dan ἀνάθη maar die nog de stonden niet heeft.

ἀνάθη KN. naam van een plant, Alocasia macrorrhiza, spec. div. Nat. fam. der Aroïdeae, die gekweekt wordt, en waarvan de knol gegeten wordt. Er zijn drie soorten van, ἀνάθη, ἀνάθη, ἀνάθη en ἀνάθη ἀνάθη in Wangs. op ἀνάθη en dit op ἀνάθη W. I. 290.

ἀνάθη KN. naam van een tor, die gegeten wordt. Men vangt ze door lombok op een boom te wrijven. De ἀνάθη vliegt daarop af en wordt gevangen; in TP. ook ἀνάθη

ἀνάθη (volg. Rh. ἀνάθη) KN.; ἀνάθη den kop in de hoogte gooijen, zovols een paard doet, dat stangschuw is; ook iemand onder de kin stooten of een stoot geven.

ἀνάθη KN. achterpoot van een sprinkhaan of krekkel, Rh. — ἀνάθη met de achterpoten slaan van sprinkhanen, gebr. ἀνάθη zie ἀνάθη

ἀνάθη KN. ἀνάθη hokken, stootend geluid geven, bv. bij huilen, ook van een muziekinstrument, Men. ἀνάθη freq. Tj

כִּלְכִּילֵי קנ. klanknab. van het gepiep, veroorzaakt door de כנרין bij het ophalen van de tike door de opiumpijp. — אשכנזי כִּלְכִּילֵי שֵׁשׁ freq. Tj.

כִּלְכִּילֵי קנ. ligte berst of scheur, in pleister-of aardewerk, hout, enz.; een ligte berst of scheur hebben, gebersten, gescheurd, ook klanknab. van het snel gaan of loopen: voort! (erg. עִלְכִּילֵי וְכִלְכִּילֵי en אֶלְכִּילֵי); ook het aangehaald worden van den draad om de spoel van het spintuig (כִּלְכִּילֵי), waardoor de spil het geluid קֶלֶקֶלֵי of קֶלֶקֶלֵי maakt. — עִלְכִּילֵי een berst of scheur vormen, maken; ook den draad bij het spinnen stijf aanhalen, anders עִלְכִּילֵי — עִלְכִּילֵי קֶלֶקֶלֵי iets een berst of scheur doen krijgen.

כִּלְכִּילֵי קנ. klanknab. van het snel wegvliegen, עִלְכִּילֵי

כִּלְכִּילֵי קנ. zva. כִּלְכִּילֵי ook sport van een ladder of stoel; spantouw van een zaag; elke ingezette lat, balk, plank of gespannen touw tot verbinding. קֶלֶקֶלֵי spanzaag. — עִלְכִּילֵי iets met een כִּלְכִּילֵי bespannen; ook zich tot een כִּלְכִּילֵי gespannen of ingezet bevinden.

כִּלְכִּילֵי קנ. afgeschoten vertrek of vertrekje in een Javaansch huis; hok om iets te bergen. — עִלְכִּילֵי קֶלֶקֶלֵי in zulk een vertrek of vertrekje zich ophouden; de kamer houden, in huis blijven; in een kamertje of afgeschut plaatsje wegschuilen of zich schuil houden; een kleine inham vormen, van de zee in de kust; in een inham schuilen, van een vaartuig tegen storm of golven. — עִלְכִּילֵי קֶלֶקֶלֵי een vertrek, een kamertje; ook kleine inham, zooals aan de kust (erg. עִלְכִּילֵי קֶלֶקֶלֵי).

כִּלְכִּילֵי קנ. papieren kwasten aan weerszijden van een vlieger voor het evenwigt (Tj.). — עִלְכִּילֵי קֶלֶקֶלֵי v. עִלְכִּילֵי voorzien, ook van een kind welks haar zoo geschoren is, dat aan weerszijden een vlok haar hangt.

קֶלֶקֶלֵי קנ., קֶלֶקֶלֵי op zij uitslaan, duwen, stooten, schoppen, met een arm, de heup of een knie (erg. קֶלֶקֶלֵי).

עִלְכִּילֵי en עִלְכִּילֵי קֶלֶקֶלֵי zie bij עִלְכִּילֵי

עִלְכִּילֵי zie עִלְכִּילֵי

עִלְכִּילֵי קנ., עִלְכִּילֵי קנ., rein, zuiver, heilig; onschuldig; ook rein zijn, van een vrouw als zij geen stonden (עִלְכִּילֵי) heeft; Tj. Sengk. vier (Skr. sjo e-

tji. Verg. עִלְכִּילֵי en קֶלֶקֶלֵי). עִלְכִּילֵי zich reinigen, wasschen, baden. — עִלְכִּילֵי קֶלֶקֶלֵי reinigen; voor rein of heilig houden; heiligen. — עִלְכִּילֵי en עִלְכִּילֵי zich als rein en onschuldig voordoen; schijnheilig. — עִלְכִּילֵי קֶלֶקֶלֵי reinheid, heiligheid, onschuld. — עִלְכִּילֵי קֶלֶקֶלֵי of עִלְכִּילֵי קֶלֶקֶלֵי plaats om zich te reinigen; heiligma-king.

קֶלֶקֶלֵי zie קֶלֶקֶלֵי

עִלְכִּילֵי קֶלֶקֶלֵי zie bij עִלְכִּילֵי

עִלְכִּילֵי קנ. eig. van een Patih der Boeta's. G.

עִלְכִּילֵי קנ. zie עִלְכִּילֵי קֶלֶקֶלֵי

עִלְכִּילֵי קנ. zie bij עִלְכִּילֵי

עִלְכִּילֵי קנ. zie עִלְכִּילֵי קֶלֶקֶלֵי

עִלְכִּילֵי קנ. naam van een hout, dat tot een roode verw-stof en tot medicijn gebruikt wordt: sapanhout (van de Caesalpinia sappan. L.). — עִלְכִּילֵי iets met עִלְכִּילֵי rood verwen.

עִלְכִּילֵי קנ. of עִלְכִּילֵי 1. קנ. schoon, schoonheid; luis-ter; Zij (of Haar) Doorluchtigheid; en eign. van de gemalin van Batara-Wisnoe (Skr. sjarī). ook poët. zva. עִלְכִּילֵי Rh. 2. קנ. in samenstellingen zva. עִלְכִּילֵי naar het schijnt, zie עִלְכִּילֵי R. עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי זיין Doorluchtigheid de Vorst. עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי hetz. en zva. עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי זie עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי eign. van een dochter van Wisnoe. Andere samenstellingen zie ben. —

עִלְכִּילֵי קנ. sierlijk, sierlijkheid, bv. van een huis of tuin (erg. עִלְכִּילֵי); ook in de volkstaal zva. עִלְכִּילֵי — עִלְכִּילֵי aan iets een sierraad geven (erg. עִלְכִּילֵי). — עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי sierraad. — עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי versiersel; wat maar voor sierraad is. 3. קנ. bij het spel; quite, niet winnen en niet verliezen. 4. zva. עִלְכִּילֵי 1? in עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי of עִלְכִּילֵי een zwarte watervogel met witte borst, niet ongelijk aan onze Kievit. P. L. II. 132, Tj.

עִלְכִּילֵי of עִלְכִּילֵי en עִלְכִּילֵי קנ. hard, hevig; met harde stem; terdegen. עִלְכִּילֵי poët. zva. עִלְכִּילֵי In Tj. herh. עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי — עִלְכִּילֵי iets met drift of haast verrigten, er klem bijzetten. — עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי iets hard of met heftigheid doen. — עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי te hard.

עִלְכִּילֵי קנ. zva. עִלְכִּילֵי קנ. outsteltenis (erg. עִלְכִּילֵי עִלְכִּילֵי). — עִלְכִּילֵי outsteld. — עִלְכִּילֵי omstellen.

— *ἀκρότης* van ontsteltenis, *bv. op de vlugt gaan.*
ἀκρότης kw. *sva. ἀκρότης ἐπιτομή* en *volg. G. ἐπιτομή* KN. 1. *klanknab. voor het snorrend geluid van iets dat door de lucht vliegt.* 2. de draden waarvan een touw of koord gedraaid is, draadsch; *bv. ἀκρότης* driedraadsch. *ἀκρότης* of *ἀκρότης* verk. van *ἀκρότης* *ἀκρότης* *erg. ἀκρότης*
ἀκρότης of *ἀκρότης* KN, *gedachte, dien men heeft op; zin, die men heeft in, ook oogmerk, doel (erg. ἀκρότης* en *ἀκρότης* 2). *ἀκρότης* gedachte op iets hebben. *ἀκρότης* het in de gedachte krijgen *om iets te willen of te doen.* — *ἀκρότης* iets beoogen.
ἀκρότης of *ἀκρότης* kw. *sva. ἀκρότης* en *ἐπιτομή* G. KN. 1. *sva. ἀκρότης* 2. het geld, dat men voor het koopen van eens anders post geeft (*erg. ἐπιτομή* *ἀκρότης* *ἐπιτομή*). 3. *ἀκρότης* of *ἀκρότης* het geld dat men geeft voor den grond om er een lijk in te begraven; een gat in den grond delven om er een lijk in te begraven; *en* een offerfeest bij een graf terstond na de begraafnis. — *ἀκρότης* maaltijd na de begraafenis, ZG. 1866, 41, 4. *benaming van* een soort van kwijnende ziekte WW. *volgens J. waarsch.* hypochondrische of hysterische flauwte (*Vrg. ἀκρότης*); *volg. Rh.* pijn in de maag hebben door erge honger, of trek hebben in eten; *van daar welligt fig. ook* hysterisch; *erg.* nog soer boeloes *en* soer oela ZG. 1868, 316 *enz.* — *ἀκρότης* het geluid van iets dat bij flappen uitgestort wordt: *βίβλα* (*erg. ἀκρότης*). — *ἀκρότης* een door een ander bekleeden post koopen; *iemand* van het bezit van een stuk grond verdringen door er meer geld voor te geven. *ἀκρότης* een stuk grond koopen om er een lijk in te begraven; *en* een offerfeest geven bij een graf terstond na de begraafenis. Zoo ook *ἀκρότης*
ἀκρότης kw., *ἐπιτομή* KN. *klanknab. van het slepen of schuren van iets over iets heen; bv. over den grond, (erg. ο. α. ἐπιτομή)* ook *van het vallen van een straal water; verder een soort van schepnet met steel (erg. ἀκρότης).* — *ἀκρότης* *ἐπιτομή* of *ἐπιτομή* kw., *ἐπιτομή* KN. met zulk een schepnet visschen.
ἐπιτομή kw. onder, onderdoen. *ἐπιτομή* *ἐπιτομή* onder een boom. *ἐπιτομή* stroop en ho-

ning doen (er voor) onder, zoeter dan stroop en honig. — *ἐπιτομή* of *ἐπιτομή* N., *ἐπιτομή* of *ἐπιτομή* K., onder, beneden, omlaag. *ἐπιτομή* ondergeschikt zijn. *ἐπιτομή* omlaag zitten, *op een matje op den grond, niet op een ἐπιτομή* of *stoel.* *ἐπιτομή* of *ἐπιτομή* *ἐπιτομή* N., *ἐπιτομή* ook wel *ἐπιτομή* *ἐπιτομή* en *ἐπιτομή* of *ἐπιτομή* K. onder, beneden iets. — *ἐπιτομή* N., *ἐπιτομή* K. laag, zooals van rang, ook in den zin van gemeen (*erg. ἐπιτομή*); KN. nederig, onderdanig ootmoedig; onderdoen, minder, slechter, de (of het) minste zijn (*erg. ἀκρότης*). *ἐπιτομή* onderdoen in den strijd, den strijd verliezen. *ἐπιτομή* KN. nederig en onderdanig; nederigheid en onderdanigheid. — *ἐπιτομή* N., *ἐπιτομή* K., zich vernederen. — *ἐπιτομή* of *ἐπιτομή* kw. verlagen, vernederen; onderdanig, nederig. *ἐπιτομή* zich vernederen. — *ἐπιτομή* (en *ἐπιτομή* of *ἐπιτομή* R.) *poët. sva. ἐπιτομή* — *ἐπιτομή* KN. kippig, slecht van gezigt zijn. — *ἐπιτομή* kw. onderdoen. — *ἐπιτομή* N., *ἐπιτομή* K., voor iemand zich vernederen. — *ἐπιτομή* KN., (*ἐπιτομή* of *ἐπιτομή* KD. GR.). *volg. Rh.* *ἐπιτομή* of *ἐπιτομή* overwonnen worden, de verliezende. — *ἐπιτομή* te nederig zijn, Rh. — *ἐπιτομή* of *ἐπιτομή* *ἐπιτομή*, *ἐπιτομή* of *ἐπιτομή* iemand doen onderdoen, ten onderbrengen, overwinnen, overtreffen, verslaan; ook *ἐπιτομή* N., *ἐπιτομή* K., iets lager stellen of achten, dan iets anders. *ἐπιτομή* zich vernederen, (WP. *ἐπιτομή* 138, 8. v. o.). — *ἐπιτομή* KN. nederigheid, ootmoed (*ἐπιτομή* K. zie bij *ἐπιτομή*). — *ἐπιτομή* — *ἐπιτομή* *sva. ἐπιτομή* naam van een cactus met vijf weke bladen, die tot het rijpmaken van gezwellen gebruikt worden, zie bij *ἐπιτομή* — *ἐπιτομή* (ook KN. *erg. B. T. Dj. 256, 7.*) — *ἐπιτομή* ondergeschikt zijn aan, Men. — *ἐπιτομή* ondergeschikt zijn. — *ἐπιτομή* N., *ἐπιτομή* K., ondergeschikte, iemand die een rang lager is dan een ander of in rang op

אָפּן I. KW. 1. *zva.* אָפּן און אַרבעטן (Skr. *soera*, een godheid, godlijk wezen). 2. *zva.* אָפּן און אַרבעטן אָפּן אַרבעטן (Skr. *soera*, sterke drank). 3. *zva.* אָפּן און אַרבעטן אָפּן אַרבעטן (Skr. *sjoera*; een held). 4. *zva.* אָפּן און אַרבעטן (Skr. *sjoera*, een leeuw of beer). 5. *zva.* אָפּן און אַרבעטן (verbastering van אָפּן און אַרבעטן). אָפּן און אַרבעטן אָפּן אַרבעטן (of אָפּן און אַרבעטן) zijn heldenmoed ontwaakte (wierd opgewekt). אָפּן און אַרבעטן און אָפּן און אַרבעטן און אַרבעטן en andere zamenst. zie ben. אָפּן און אַרבעטן *zva.* אָפּן און אַרבעטן naam van een Kawische zangwijze in de Rāmā.

II. KN., אָפּן און אַרבעטן, naam van de eerste maand van het Mohammedaansche jaar, anders אָפּן און אַרבעטן genoemd (Ar. *عشور*, de tiende dag van de maand Mocharram). — אָפּן און אַרבעטן of אָפּן און אַרבעטן *ben.* van een offer, ZG. 1866, 41. — אָפּן און אַרבעטן naam van een feest ter eere van Hasan en Hosain gedurende de tien eerste dagen van de maand Soerā.

III. eign. van een ouden wapensmid, en van het futsoen van krissen en grasmessen (אָפּן און אַרבעטן), zooda als die smid ze maakte.

אָפּן I, KN. de manen van een paard. 2. KN. paardekam; en weverskam. 3. אָפּן in N., אָפּן און אַרבעטן in K., KI. van אָפּן און אַרבעטן (vrg. אָפּן און אַרבעטן). אָפּן און אַרבעטן KI. kammen, zich kammen. — אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן iemand het haar kammen of uitkammen. — אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן KN. nestveeren hebben van het jong van een vogel. — אָפּן און אַרבעטן און אָפּן און אַרבעטן KI. een kammer, kamster.

אָפּן און אַרבעטן KN. 1. de groote ondertand van een rhinoceros WW. vrg. אָפּן און אַרבעטן Rh. de voortanden. 2. (אָפּן און אַרבעטן KI.) een blad, meestal een pisanyblad, dat in repen gescheurd en gevouwen, bij het eten tot een lepel gebruikt wordt; te Soerakarta ook in 't algemeen voor eetlepel, nevens het Mal. אָפּן און אַרבעטן (vrg. אָפּן און אַרבעטן). 3. naam van een zeskantige, laag groeiende cactus met tanden en lepelvormige bladen, die veel tot heiningen gebruikt wordt, Euphorbia nereifolia L. — אָפּן און אַרבעטן 1. met de אָפּן און אַרבעטן steken. 2. met een אָפּן און אַרבעטן, scheppen, opscheppen, Men.

אָפּן און אַרבעטן KN. bidplaats Tj.

אָפּן און אַרבעטן KW. *zva.* אָפּן און אַרבעטן

אָפּן און אַרבעטן KN. een staketsel, gelijk aan אָפּן און אַרבעטן ge-

maakt om in zee visch af te sluiten en te vangen. — אָפּן און אַרבעטן daarmee vissen.

אָפּן און אַרבעטן KN. luid, hardop, met Inide stem (waarsch. van אָפּן און אַרבעטן vrg. אָפּן און אַרבעטן); ook een hard geluid geven; zooda als door een harde bons ergens tegenaan.

אָפּן און אַרבעטן KW. Vorstin, gemalin van een Vorst (vrb. van het Skr. *isjwari*, meesters, Vorstin. PK. vrg. אָפּן און אַרבעטן).

אָפּן און אַרבעטן N., אָפּן און אַרבעטן K., avond, 's avonds, de tijd van 3 uur of half vier na den middag tot zonsondergang. אָפּן און אַרבעטן nm. van een batiksel. אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן laat in den avond. אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן *zva.* onafgebroken? Sri T. — אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן iets te vroeg of te laat doen; al naar mate het gebruikt wordt met het oog op אָפּן און אַרבעטן of אָפּן און אַרבעטן — אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן N., אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן K., te laat op den avond.

אָפּן און אַרבעטן gew. אָפּן און אַרבעטן KN. het overgegeven worden, overgegeven, overgaaf, in het bezit, beheer, de beschikking of de magt van een ander (vrg. אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן bij אָפּן און אַרבעטן). אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן ik stel dit (bv. een sleutel) in je handen: ik wil van huis gaan. אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן of אָפּן און אַרבעטן overgave van iets aan iemand doen, zich overgeven. אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן zich overgeven als gevangenen, van vrouwen. אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן zich overgeven op leven en dood. אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן zich overgeven aan Gods beschikking. אָפּן און אַרבעטן ook iets overgeven, afslaan. אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן *zva.* אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן — אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן zich overgeven, zich onderwerpen van een vrouw. Dam. Woe. — אָפּן און אַרבעטן *zva.* אָפּן און אַרבעטן in de volkstaal. — אָפּן און אַרבעטן pass. — אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן of אָפּן און אַרבעטן en in poëzie אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן overgeven aan, in de handen stellen van. — אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן enz. een obj. overgeven aan, in de handen of ter beschikking stellen van. — אָפּן און אַרבעטן אָפּן און אַרבעטן *ben.* van een geschenk van den bruidegom of zijn ouders aan de bruid of haar ouders drie of vijf dagen vóór de voltrekking van het huwelijk, bestaande in keukengereedschap, kruiden en specerijen, kleedjes, en wat geld.

אָפּן און אַרבעטן KN. iets dat op het water drijft en er doormedegevoerd wordt; doch ook van vuiligheid op den grond, *zva.* אָפּן און אַרבעטן en van het lijk van een ver-

moorde, dat ergens gevonden wordt (*erg. ἁγῶν*); verder iets dat geheel onbruikbaar geworden is en maar verbrand of weggegooid wordt; en gemeen, lelijk. Zoo ook ἁγῶν (ook lompe, onbeleefd, G.). — ἁγῶν 1. iets, dat op het water drijft, er uit ophalen, opvissen (RP. 2 druk, bl. 18, 19 en 21) GR. welligt opnemen (*erg. ἁγῶν* bij ἁγῶν). 2. KN., ἀποφύγιον ἁγῶν of ἀποφύγιον ἁγῶν KI., zich geheel voegen naar de wil of verkiezing van een ander; en aan iemand iets overlaten of volkomene vrijheid geven om iets te doen. ἁγῶν ἁγῶν niet aan de vrije keus gelaten worden. — ἁγῶν *sua.* ἁγῶν 2.

ἁγῶν KN. bedaard, zonder overhaasting, niet gehaast of driftig, bezadigd, zachtmoedig, geduldig; ook bedaard van een ontstelling; bedaarheid, geduld, uitstel (van ἁγῶν II. *Vrg. ἁγῶν ἁγῶν en ἁγῶν*). ἁγῶν ἁγῶν geduld verzoeken, verzoeken niet met overhaasting te werk te gaan. ἁγῶν ἁγῶν: ἁγῶν daarmee geduld, broeder! — ἁγῶν bedaren, tot bedaren komen; met bedaarheid handelen. — ἁγῶν ἁγῶν iets bedaren, tot bedaren brengen, *bv. zijn hart*; met bedaarheid geduldig afwachten; met iets geduld hebben, iets uitstellen; iemand de tijd geven.

ἁγῶν K., ook wel als KI., van ἁγῶν (Skr. *ajira*). ἁγῶν ἁγῶν de nokbalk van een gebouw, anders ἁγῶν of ἁγῶν ἁγῶν de oorsprong van de rivier de Nijl. ἁγῶν ἁγῶν of ἁγῶν ἁγῶν *vertaling van 't Ar. رأس المال*, het kapitaal. ἁγῶν ἁγῶν *spr. zie bij ἁγῶν*

ἁγῶν 1. KW. *sua.* ἁγῶν 2. ἁγῶν *gew.* ἁγῶν ἁγῶν zich voor een tijd een onthouding opleggen (*erg. ἁγῶν en ἁγῶν*). — ἁγῶν water naar bezijden af doen loopen. — ἁγῶν ook wel ἁγῶν zich zelf beheerschen, matig, geduldig, met bedaarheid te werk gaan, niet aan zijn drift of hartstogt toegeven, vooral ten aanzien van lusten en behoeften (*erg. ἁγῶν*). — ἁγῶν ἁγῶν het zog in het water door een vaartuig veroorzaakt.

ἁγῶν 1. KW. *sua.* ἁγῶν ἁγῶν en ἁγῶν 2. N., ἁγῶν K., het betel- of sirih-blad (*erg. ἁγῶν 1.*). ἁγῶν ἁγῶν losse sirih-takjes, zooals die tot een

offerhande gebruikt worden, gewijde sirih. ἁγῶν ἁγῶν sirih-blad zonder ἁγῶν en bloesem (ἁγῶν). ἁγῶν ἁγῶν betel-bloesem; ook naam van een batiksel. ἁγῶν ἁγῶν ἁγῶν ἁγῶν ἁγῶν *titel van een vrouwelijke beampte van den eersten rang, die het opzigt heeft over de huishoudelijke aangelegenheden van den Vorst en het hoofd is, over alle bij den Vorst in dienst zijnde vrouwen* — ἁγῶν den waren wasdom hebben van het sirihblad; juist geschikt voor het gebruik; juist groot genoeg v. d. padiblaadjes, de ware tijd tot overplanting van de padi, SG. — ἁγῶν KN., ἁγῶν KD., iemand uitnoodigen tot deelneming (aan een feest of aan een oorlog, WW.) om het een of ander te verrigten, *zie L. 48.* (*erg. ἁγῶν*), — ἁγῶν of ἁγῶν KN., ἁγῶν KD., genoodigde tot een feest of oorlog; ook ἁγῶν KN. vrouwelijke bedienden aan het hof, die geen bepaalde werkzaamheden hebben. — ἁγῶν ἁγῶν sirih-tuin; ook naam van een residentie op Java.

ἁγῶν KN. *sua.* ἁγῶν ἁγῶν en ἁγῶν *sua.* ἁγῶν ἁγῶν ἁγῶν ἁγῶν ἁγῶν *outslag van de werkzaamheden (cultuur- en heere-diensten) verzoeken.*

ἁγῶν KN. gelijkenis; wat iemand naar zijn voorkome lijkt te zijn. (*Ar. صورة, soerah*, figuur, beeld. *Vrg. ἁγῶν en ἁγῶν*).

ἁγῶν 1. KW. *sua.* ἁγῶν ἁγῶν en ἁγῶν 2. KN. *sua.* ἁγῶν ἁγῶν overgeven. ἁγῶν zich overgeven. ἁγῶν amok gaan maken. — ἁγῶν KW. *sua.* ἁγῶν ἁγῶν en ἁγῶν 3. — ἁγῶν ἁγῶν slechte schrijfwijze voor ἁγῶν ἁγῶν omkopen, van ἁγῶν B. T. Dj.

ἁγῶν KN. afgunstig, misgunstig (*erg. ἁγῶν ἁγῶν en ἁγῶν*).

ἁγῶν ἁγῶν ἁγῶν *zie bij ἁγῶν I.*

ἁγῶν *zie bij ἁγῶν* ἁγῶν *bijnaam van Tëmbiloeng.*

ἁγῶν *zie bij ἁγῶν I.*

ἁγῶν *zie bij ἁγῶν I. en ἁγῶν ben.* ἁγῶν of ἁγῶν KN. verdwijnen, verloren gaan, vergaan, te niet gaan, verdelgd worden, een einde

Արդի՞նք of անիւղի՞նք. KN. *naam van een palissoort; ook verbastering van het Holl. spionning, in een deur of vensterkozijn. JR.*

Արդիւնք. *zie անիւղիք*

Արդուր անարու *en անարու* KW. *zva. արդուր արդուն և արդ (Skr. sjar kard, suiker), ook andere ben. van de անիւղիւն — անիւղ, de zoetheid verliezen, van het gelaat, door droefheid.*

արդուրու *zva. անարու G.*

արդուրան *of արդուրան* KN. *naam van den rijkszetel van den Soesoehoeaan op Java; ook van de geheele hoofdplaats, anders Sälâ genoemd, naar den naam van een grooten kampoeng in de nabijheid van de kraton (van արդ 3. և անարան).*

անարուր *Ar. ʿajrak, sjirkat, maatschap, vennootschap, zva. անարուրան*

անիւղիւնք. KW. *zva. անիւղիւնք և անիւղիւնք — անիւղիւնք. ook արդիւղիւնք. KN. druk in beweging zijn met de handen, bv. om muskieten van zich af te weren; druk met het een of ander bezig zijn (arg. արդիւնք).*

արդուրան *KW. zva. արդուրան արդիւնք և արդիւնքիւնք (Skr. soeraxa of soeraksja, goed, beschermend, goed bewakend of beveiligid; van ար և արդան).*

Արդուրանք. (Յ.) K. V. Արդուրան CP.

արդուրանք. KN.; արդուրանք. *valsehe streken gebuiken; verschalken, (arg. արդուրանք); ook iemands woorden verdraaijen door er een anderen zin aan te geven (arg. արդուրանք bij արդանք). — արդուրանք. met streken անիւղիւնք. woorden om iemand te verschalken; strikvrraag.*

արդուրանք. *zie bij արդան*

Արդուրանք. *of արդուրանք. KN. naam van een lekkere, zoete vrucht, een Anona soort L. Արդուրանք. արդուրանք. zva. արդուրանք. — ook naam van een gebak, bestaande uit geklopte eijeren met klapmelk en suiker, Rs.*

արդուր *KN. — արդուր. iets slepen, van iets zwaars, zooals een zwaren balk, een kar of rijtuig trekken; menschen pressen om dienst te verrigten (arg. արդուր. արդուրանք և անիւղիւնք. արդուր). — արդուրանք. gesleept; geprest; gepreste menschen of paarden; gedwongen dienst; een aan-*

wendsel, malle of belachelijke gewoonten, *zooals bv. van bij het spreken altijd zelfte lachen, of, als men plezier heeft, zich op de billen te kloppen, of zillend aanhoudend de beenen te bewegen (arg. անիւղիւնք); ook zva. արդուրանք. և արդուրանք. en naam van een heester met dorens JR. և van de vrucht daarvan. JZ. II.*

արդուրանք. KN.; արդուրանք. *in poëzie անիւղիւնք. een snelle vaart nemen, eig. zoodat het suist (arg. անիւղիւնք); met een vaart er op losgaan, iets verrigten, bespoedigen, een aauval doen op, een werk met een vaart aanpakken en er meê voortgaan; rusteloos op iets aandringen, zooals op de betaling van een schuld. — անիւղիւնք. pass. verhaast, bespoedigd, DW. — արդուրանք. և անիւղիւնք. iets, zooals een rijbeest, een snelle vaart doen nemen, laten rennen dat het suist.*

արդուր. I. KW. *zva. արդուր 2. KN. afnemen, afloopen, van het water; ebben; eb (arg. արդուր). 3. KI. van անիւղիւնք. of անիւղիւնք. voor անիւղ և անիւղ (arg. արդուր և արդուր). արդուրանք. և արդուրանք. vloed en eb. արդուրանք. և արդուրանք. tij, getij. արդուրանք. poet. onverminderd, aanhoudend.*

արդուրանք. KN. *zva. արդուրանք. — արդուրանք. slepen, langs den grond slepen, zooals een kleed dat sleept; iets slepen, slepende langs den grond trekken (arg. արդուրանք. արդուրանք); ook bij een hanengevecht of dergelijk ander, het beest van de partij, dat verloren heeft, tot prijs nemen. — արդուրանք. և արդուրանք. zijn beest bij een hanengerecht of derg. tot prijs geven. — արդուրանք. obj. den. iets dat langs den grond gesleept wordt; met een sleep gekleed zijn; wedden op voorwaarde dat het verliezende dier prijs gegeven wordt.*

արդուր. KW. *zva. արդուր (Skr. sjar add, welbehagen. FK).*

արդուր. KN. *zin in iets hebben, tevreden zijn met, tevreden zijn met iets. — արդուրանք. և արդուրանք. zin hebben in.*

արդուրանք. KW. *zva. անիւղիւնք*

անիւղիւնք. KW. *zva. արդուր (verbasterd uit Skr. Sada kana rijk).*

Արդուրանք = Արդուրանք

Արդուրանք. *of արդուրանք. zva. արդուրանք*

արդուրանք. KN.; արդուրանք. և արդուրանք.

overeind staan, borstelig, van het haar of de knevels. — ἡ(ἄγλαυγία) overeind staan, als boven, borstelig zijn; ruw, lomp van personen en zaken.

ἄγλαυγία κ., zie ἄγλαυγία

ἄγλαυγία of ἄγλαυγία κ. v.a. ἄγλαυγία (Skr. sjár-doéla). ἄγλαυγία ἄγλαυγία naam van een Kawische zangwijze (Skr. Sjárdoelawikridit a. PK.).

ἄγλαυγία of ἄγλαυγία κ. ruw, lomp. ἄγλαυγία ἄγλαυγία ruw en lomp, bv. van woeste jongens. — ἄγλαυγία of ἄγλαυγία met het hoofd of den kop tegen iets of iemand aanloopen of stooten.

ἄγλαυγία v.a. ἄγλαυγία zie ἄγλαυγία

ἄγλαυγία = ἄγλαυγία W. II. 177.

ἄγλαυγία of ἄγλαυγία κ. klipzwaluw, naam van de zwaluwen, die de eetbare vogelnestjes maken (vrg. ἄγλαυγία en ἄγλαυγία).

ἄγλαυγία of ἄγλαυγία κ. behoedzaam, met voorzorg; voorzorg gebruiken (Skr. sjroeti, gehoor; wat men hoort, nieuws; oor, de Wéda's, heilige schrift. Vrg. ἄγλαυγία ἄγλαυγία en ἄγλαυγία). ἄγλαυγία ἄγλαυγία naam van een boek dat zedelessen bevat. ἄγλαυγία ἄγλαυγία eign. van een dochter van Salja, gemalin van Vorst Karnä. — ἄγλαυγία zich wapenen tegen.

ἄγλαυγία of ἄγλαυγία κ. Manilla-cigaar, en elke cigaar met een dekblad van tabak (Tam. soeroettoe. Vrg. ἄγλαυγία ἄγλαυγία). — ἄγλαυγία stijf doorloopen met het hoofd voorover zonder op of om te zien; blindelings op iets of iemand losgaan; zonder overleg handelen.

ἄγλαυγία of ἄγλαυγία κ. benevens, en tevens, alsmede (Skr. sarta, karavaan, gezelschap, schare. (vrg. ἄγλαυγία en ἄγλαυγία). — ἄγλαυγία iemand of iets van het benooodigde voorzien, bv. ἄγλαυγία ἄγλαυγία een bruijom of bruid naar behooren opschikken, aan een verzoek geheel voldoen; iets met iets anders gepaard doen gaan of vereenigen. ἄγλαυγία ἄγλαυγία pass.

ἄγλαυγία of ἄγλαυγία κ., — ἄγλαυγία of ἄγλαυγία iets, zooals een kopje, afwasschen; van iets zich reinigen; niets te doen willen hebben met.

ἄγλαυγία zie ἄγλαυγία

ἄγλαυγία κ. buffelvleesch aan kleine stukjes ge-

hakt en alleen maar met wat zout en lömbök gestoofd. — ἡ(ἄγλαυγία) sroto maken; vleesch tot sroto toebereiden. JK; zie ἄγλαυγία

ἄγλαυγία κ. 1. volgeladen, zijn volle lading of last hebben, zwaar geladen, van een vaar- of voertuig; 2. ἄγλαυγία ἄγλαυγία of ἄγλαυγία ἄγλαυγία middel, hulp-, behoed-, toovermiddel; werktuig; bouwstoffen; kosten, onkosten; wat voor iets bv. voor water op zijn rijstveld, betaald moet worden. 3. ἄγλαυγία, sja r t d, κ. beding; noodzakelijk vereischte. — ἄγλαυγία of ἄγλαυγία voor iets als middel voorzien, voor iets een middel aauwenden om te maken, dat het wel slagen mag; belasten, een belasting opleggen. ἄγλαυγία volg. G. ook voor iets als noodzakelijk vereischte iets stellen. — ἄγλαυγία ἄγλαυγία iets tot noodzakelijk vereischte stellen. — ἄγλαυγία wat voor iets betaald moet worden.

ἄγλαυγία 1. κ. vezels, plantvezels, bv. van de pi-sangstruik, daar touw of doek van gemaakt wordt; de vezels, de draad, van hout; spindraad, spindraden, van den zijde-worm; streepje, aartje, bloedaartje in het oog, zie ἄγλαυγία — 2. κ. van ἄγλαυγία ἄγλαυγία ἄγλαυγία en ἄγλαυγία 2. vrg. ἄγλαυγία 3.) — 3. κ. van ἄγλαυγία — ἄγλαυγία 1. κ. met bloedaartjes zijn, van een oog. 2. κ. van ἄγλαυγία en ἄγλαυγία — ἄγλαυγία κ. van ἄγλαυγία en ἄγλαυγία — ἄγλαυγία κ. van ἄγλαυγία en ἄγλαυγία — ἄγλαυγία κ. van ἄγλαυγία en ἄγλαυγία — ἄγλαυγία κ. van ἄγλαυγία en ἄγλαυγία

ἄγλαυγία κ. stroef; stroef gaan; moeilijk gaan, bv. van ergens binnen te komen, van iets door de keel te krijgen of uit te brengen; beklemd van de stem; vast ergens in zitten, zoodat het moeilijk er uit te trekken is; in de keel blijven zitten, van wat men zou willen zeggen; (ook gekneld, gewurgd. G. Vrg. ἄγλαυγία). — ἄγλαυγία ἄγλαυγία stroef maken.

ἄγλαυγία κ. fijne kam om het hoofd mee te zuiveren (vrg. ἄγλαυγία bij ἄγλαυγία 2). ἄγλαυγία ἄγλαυγία of ἄγλαυγία ἄγλαυγία een jonge komkommer van de watang-soort, een augurk. ἄγλαυγία ἄγλαυγία naam van een rups, waarvan de aanraking sterke jeuking veroorzaakt. — ἄγλαυγία van jonge kom-

අඟුණු KN. naam van een soort van ambtenaren, die voor den rijstbouw op de landen van den Vorst moeten zorgen.

අඟුණු zie bij අඟු 3.

අඟුණු Dr. صراط المستقيم naam van de brug, die volgens het Mohammedaansche geloof naar het doodenrijk leidt.

අඟුණු or අඟුණු KW. zva. අඟුණු ඩි, en naam van een pijl van Ardjoena (van අඟුණු en අඟුණු).

අඟුණු or අඟුණු KN. een oudtijds gebruikelijke tabakspijp met een bamboezen of houten steel en een aarden kop; thans voor een groote ඟුණු or අඟුණු TP. tabakspijp; R. TD. opiumpijp (verg. අඟුණු bij අඟුණු). — අඟුණු langwerpig, van een fatsoen van huizen.

අඟුණු KW. zva. අඟුණු en අඟුණු (Skr. sahasa, met genoeg, geneugte, genot).

අඟුණු KW. zva. අඟුණු (Skr. sjirsa, het hoofd); volgens G. een bloem (mogelijk naam van de bloem, die in 't Skr. sjirsa genoemd wordt. PK.).

අඟුණු zie අඟුණු

අඟුණු zie bij අඟුණු

අඟුණු I, N., zie bij අඟුණු අඟුණු zin, beteekenis, de geest bv. van een brief; van een redevoering, verg. අඟුණු අඟුණු verg. අඟුණු II. (2. KW. visch. G. Skr. sdrasa, uit een meer komende, in een meer zich ophoudende. PK.).

අඟුණු N. අඟුණු or අඟුණු verg. අඟුණු අඟුණු or අඟුණු I. KN. belegsel; be-
vloering, zooals met planken; plaveisel; émail, in-
legsel met goud, zilver of steenen; mozaïek; be-
legd, bevloerd, ingelegd, geëmailleerd; ook naam
van een batiksel, als mozaïk; en 2. algemeen ver-
spreid, bv. van een gerucht (verg. අඟුණු). —
අඟුණු or අඟුණු of අඟුණු iets beleggen,
bevloeren; met goud, zilver of steenen inleggen;
plaveijen; émailleeren. අඟුණු or අඟුණු
pass.; අඟුණු ook zva. අඟුණු van een ba-
tiksel. — අඟුණු belegd of ingelegd, en zva.
අඟුණු en අඟුණු

අඟුණු KN. familjaar, vrij. — අඟුණු or
een familjare wijze, zich als iemand die familjaar
is, gedragend, spraakzaam, vriendelijk.

අඟුණු Eur. sergeant (verg. අඟුණු).

අඟුණු KW. liefde, gunst (van අඟුණු met het voor-
voegsel අඟුණු Verg. අඟුණු).

අඟුණු KW. omtrek, bv. van de aarde. G. (Skr. ra-
sana, gordel PK.; misschien voor අඟුණු).

අඟුණු zie අඟුණු

අඟුණු zie bij අඟුණු

අඟුණු zva. අඟුණු maar harder.

අඟුණු zie bij අඟුණු

අඟුණු zie අඟුණු

අඟුණු zie අඟුණු

අඟුණු KW zva. අඟුණු

අඟුණු KW. zva. අඟුණු (van අඟුණු en අඟුණු).

අඟුණු zie අඟුණු

අඟුණු zie bij අඟුණු

අඟුණු zie bij අඟුණු

අඟුණු ook අඟුණු en අඟුණු KW. zva.

අඟුණු (Skr. sarasidja, een lotus). KN. අඟුණු
or අඟුණු naam van de tweede ach-
terpoort van de Kraton te Soerakarta, ook අඟුණු
genoemd.

අඟුණු bijnaam van Batara Endra; ook de he-
mel van Endra.

අඟුණු or අඟුණු KN. 1. de opstaande
rand van op zijn kant gemetselde steenen, een pa-
gër van bamboe op een bijzondere wijze gevlochten.
— අඟුණු or අඟුණු gelijk een අඟුණු
enz. Tj. 2. අඟුණු or අඟුණු or
aඟුණු vooruit trippelen bij het tandakken; or
een dergelijke beweging achteruit maken. Tj.

අඟුණු KN. het snorren door de lucht van een me-
nigte pijlen.

අඟුණු en volgens de gewone uitspraak අඟුණු KN., අඟුණු
KD., al, alles, geheel, volkomen (Skr. sarwa
Vrg, අඟුණු).

අඟුණු I. KW. zva. අඟුණු en අඟුණු 2. KD. zva.
අඟුණු or අඟුණු poet. al de beuoedig-
heden tot den krijg. 3. K. van අඟුණු or අඟුණු

අඟුණු zie අඟුණු

අඟුණු or අඟුණු KN.; අඟුණු en අඟුණු
අඟුණු overal in snoeren neêrhangen zooals van
ranken, lange bladen en spinrag (verg. අඟුණු); en
veel beweging met de armen en handen maken, van
velen. — අඟුණු or අඟුණු
අඟුණු veel beweging met de armen en han-

den maken, ook van iemand, die drok gesticuleert (vrg. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta\sigma\tau\eta$). — ($\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ als neêrhangende snoeren; hangen te wapperen.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN.; $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ zva. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ onder een hoop verward raken; (zich buiten noodzakelijkheid in gevaar begeven. G.).

$\alpha\tau\tau\eta$ zie $\alpha\tau\tau\eta$

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN. zich aan iemand laten gelegen zijn, zich om iemand bekreunen, belangstelling toonen. — $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ met iemand op een vriendelijken voet omgaan; iemand toespreken (vrg. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ $\alpha\tau\tau\eta$ bij $\alpha\tau\tau\eta$). — $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ zich vriendelijk jegens iemand gedragen; iemand aanspreken.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ of $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ (in Tj. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$) KN. in kleine spruiten of waterleidingen zich verspreiden, van water; fig. onbedachtzaam in het spreken, zich woorden laten outvallen. — $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ $\alpha\tau\tau\eta$ of $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ $\alpha\tau\tau\eta$ spruit van een rivier; kleine waterleiding.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ zva. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KW. zva. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ (Skr. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$, naam eener maand Julij-Augustus).

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ naam van de hoofdplaats van den Vorst van Tidjomoerti.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ zie bij $\alpha\tau\tau\eta$

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN — $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ door de lucht suizen of klieven, bv. van een met kracht geworpen werktuig.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN. — $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ erg suizen, van de wind.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ zie $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ ruw, of lomp aanpakken, behandelen, Tj.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KW. zva. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ (Skr. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ hoë, een ninf).

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN. (volg. Rh. slijpwerktuig, slijpsteen), of

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN. diamantslijper, juwelier. — $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ diamant slijpen. — $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ een steen doen of laten slijpen, aan een juwelier tot bewerking geven. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ zva. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ waarschijnlijk een schrijffout voor $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ zie $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ = $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ van een prinses

getooid, versierd met bloemen.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ of $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ ook wel $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN naam van een jonge $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ waarvan het kriel in menigte in ondiepe rivieren gevonden wordt en van een vlugge beweeglijkheid is. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ ($\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ Tj.) krielen; wemelen, in menigte zich ergens bewegen (vrg. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$). $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ de leeftijd van een kind, dat door zijn heen en weer loopen en beweeglijkheid hinderlijk is. — $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ in onophoudelijke beweging, zooals van een menigte ergens rondvliegende vogels of in een kamer rondlopende honden.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN. haartjes of ruwe vezels, waarmee iets bedekt is; harig, ruig, borstelig. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ naam van een soort van kleine mangga.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ of $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN. naam van een soort van berktoet met een fijn en daardoor weinig gezocht geluid, ook een soort van kleine zwaluw.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ zie $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ G.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ zie $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ 1. KN., $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KI., een wijde broek tot over de knieën (vrg. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$). 2. KN. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$; een broek tot aan de enkels, een pantalon (Ar. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$, $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$).

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ of $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN. spr. ruw, ongemanierd, in het spreken.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ naam van een wapentuig in de Bratajoeda (van $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ en $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$).

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ of $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ zie bij $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN. — $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ tegen het beloop van de draad, of de rigting van de takken of bladen ingaan, of daartegen in werken of iets slepen; vrg. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN.; ($\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ zva. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ van $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ — $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ of $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ duidelijk zien of te zien. — $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ Men. zva. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ van $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ guden, stroomen van bloed.

$\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ of $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KW. zva. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ freq. van $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ — $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ of $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ zva. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ — $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ of $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ zva. $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ ($\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN. zich in iets, bv. in de beraadslagingen of het werk van anderen, mee inmeugen. — $\alpha\tau\tau\eta\sigma\tau\eta$ KN. een ontmoeting hebben, bv. met een tijger in het woud; iemand in 't voorbijgaan ontmoeten op

weg; omgang of verkeer hebben met iemand, of met andere volken door handelsverkeer; met iemand in betrekking staan door genootschap.

ἄνδρα KN.; ἀνδρῶν of ἀνδρῶν zacht waaijen, ruischen of suizen, van den wind; een verkwikend gevoel hebben door een zacht waaijenden wind, Rh. (ook geraakt, getroffen. G. Vrg. ἀνδρῶν).

ἄνδρα KN.; ἀνδρῶν of ἀνδρῶν bij afwisseling hoorbaar en niet hoorbaar, onduidelijk hoorbaar van een suizend geluid (vrg. ἀνδρῶν).

ἄνδρα of ἀνδρῶν KN. suizend gegons, zooals van een vliegende bij (vrg. ἀνδρῶν); ook loopen, van een los gerucht. ἀνδρῶν overal suizen of gonzen, zooals van veel kogels in de lucht. — ἀνδρῶν suizend gonzen; suizen, van de ooren.

ἄνδρα of ἀνδρῶν KN. naam van een distrikt. — ἀνδρῶν ruischen, van den wind door een opening (vrg. ἀνδρῶν en ἀνδρῶν).

ἄνδρα KN.; ἀνδρῶν en ἀνδρῶν doorzigtig, doorluchtig, met grootere of kleinere gaten, daar men doorheen kan zien of die licht doorlaten; ergens licht in krijgen, iets beginnen te vatten, Tj.; van het hart, ook zva. ἀνδρῶν opgebeurd, zie ἀνδρῶν ἄνδρα (vrg. ἀνδρῶν en ἀνδρῶν).

ἄνδρα KN., ἀνδρῶν K., een ergens gevonden lijk met teekens van mishandeling (waarschijnlijk van ἀνδρῶν 2., en πῦρ voor ἀνδρῶν).

ἀνδρῶν KN. zva. ἀνδρῶν (Skr. soerāloka, de verblijfplaats van de hemelingen, de hemel van Indra.

ἀνδρῶν KN. het verblijf van de goden en hemelingen, de hemel van Batārā Īndrā (Skr. Soerā-laja, de verblijfplaats van de goden; de hemel. Vrg. ἀνδρῶν en ἀνδρῶν).

ἀνδρῶν zva. ἀνδρῶν en grondvorm van ἀνδρῶν K. van ἀνδρῶν — ἀνδρῶν KN. gelukkig in zijn ondernemingen, wien alles gelukt wat hij bij de hand neemt; ook gelukkig van een geweer, hengel of vischnet, daar men veel mee vangt.

ἀνδρῶν zva. ἀνδρῶν (Skr. sarpa, slang, serpent). ἀνδρῶν = ἄνδρα W. I. 295, 7. v. o.; zie ἀνδρῶν.

ἀνδρῶν KN. I. ongev. zva. ἀνδρῶν onderlegsel, onderzetsel, onderlaag, een kleedje om iets op

te zetten. ἀνδρῶν tafelkleed. — 2. ontbijt; ontbijten, zich ontuuchteren (vrg. ἀνδρῶν). — 3. zva. ἀνδρῶν I. G. — ἀνδρῶν zva. ἀνδρῶν. — ἀνδρῶν van een ἀνδρῶν voorzien, iemand te ontbijten geven. — ἀνδρῶν tot ἀνδρῶν maken. — ἀνδρῶν wat tot ontbijt gebruikt wordt; met elkander ontbijten.

ἀνδρῶν KW. een enkele. G. zie ἀνδρῶν — ἀνδρῶν zva. ἀνδρῶν of ἀνδρῶν.

ἀνδρῶν Ar. شريف, KN, een afstammeling van Mohammed, een Mohammedaansch edelman.

ἀνδρῶν zie ἀνδρῶν — ἀνδρῶν of ἀνδρῶν KN. iets met een doek of anderen wisscher ligt of voorzigtig afvegen, er de stof afnemen. JR.

ἀνδρῶν zie ἀνδρῶν.

ἀνδρῶν KN. houten dakpan; met houten dakpannen van een huis. ἀνδρῶν benaming van een zekere wijze van het te droogen zetten van de padi. G. dit is volg. Rh. ἀνδρῶν nl. de padi zoo arrangeren of ordenen als sirappen; ἀνδρῶν daarentegen de sirappen aanleggen, vastmaken, enz. — ἀνδρῶν een huis met sirappen dekken.

ἀνδρῶν KN. stil, gestild, gedompt, gesust, gebluscht bv. van een brand; gelescht, van dorst; stil geworden, van een zaak, daar niet meer van gesproken wordt; tot rust gekomen; stil worden; zwijgen, het ophouden van een geluid, het afbreken van een gesprek, (vrg. ἀνδρῶν). ἀνδρῶν of ἀνδρῶν tooverformulier om iemand in slaap te brengen. ἀνδρῶν de tijd waarop de kinderen te rust gaan, de voornacht tusschen 8 en 9 uur. ἀνδρῶν (poet. ἀνδρῶν) de tijd waarop de menschen te rust gaan; de voornacht tusschen 10 en 11 uur. — ἀνδρῶν iets stillen, dompen, blusschen, sussen, tot rust brengen. — ἀνδρῶν mv., en door een tooverformulier in slaap brengen. — ἀνδρῶν zva. ἀνδρῶν — ἀνδρῶν stil houden bv. van de gamēlan.

ἀνδρῶν, I. ἀνδρῶν K., het ergens ingaan; ingang van een woning; volg. Rh. onder door gaan, bv. een poort, ondergaan, ondergang van zon of maan; zonsondergang, avondschemering (vrg. ἀνδρῶν en ἀνδρῶν).

αἰτησιῶν *ook wel in Krāmā gebruikt.* αἰτησιῶν εἰς
 εἰσόδον εἰς εἰσόδον εἰς εἰσόδον εἰς εἰσόδον
 staat der afgescheidenheid, W. — αἰτησιῶν εἰς εἰσόδον
 εἰς εἰσόδον *erg.* onder doorgaan. ὁ ἡσθητικὸς
 onder de kēntjoerbladen (*die bijna op den grond
 liggen*) door kruipen; *fig.* zeer nederig zijn Rh.
ergens ingaan, *zooals een draad in het oog van
 een naald*; in iemand gaan huizen of varen, *van
 een geest.* εἰσόδον εἰς εἰσόδον εἰς εἰσόδον εἰς εἰσόδον
 binnen krijgen; door den ondergang van de zon of
 maan overvallen worden; *ook bezeten, en in dezen
 zin ook wel εἰσόδον εἰς εἰσόδον in Krāmā (erg. εἰς
 εἰσόδον).* — αἰτησιῶν αἰτησιῶν onder
 door kruipen, — gaan; *ergens, bv. een deur, of door
 het oog van een naald,* ingaan; ondergaan, *van
 een gesternte*; verdwijnen, onzichtbaar worden. —
 εἰσόδον εἰσόδον geheel uitgegeven, ver-
 teerd of verbruikt worden.

II. N., εἰσόδον *en ook wel, als het met na-
 druk uitgesproken wordt, εἰσόδον, κ., kennis,*
 het kennen *van iets*; bekendheid *met een zaak*;
 verstand; begrip, *van een zaak*; te verstaan, te be-
 grijpen, te rekenen als (*erg. εἰσόδον εἰσόδον en
 εἰσόδον*). εἰσόδον εἰσόδον εἰσόδον verzoeken te mogen
 weten. εἰσόδον εἰσόδον zonder te weten waar-
 voor (waarvoor te rekenen). αἰτησιῶν εἰς εἰσόδον
 te reke-
 nen, als 't ware. αἰτησιῶν εἰς εἰσόδον εἰς εἰσόδον
 om als 't ware tot kornak te dienen; *nl.* als
 raadsman, leidsman. εἰσόδον εἰσόδον *zie bij εἰς
 εἰσόδον.* — αἰτησιῶν αἰτησιῶν bekend *met
 iets*; iets kennen, weten, bemerken, verstaan, be-
 grijpen; te verstaan, te begrijpen, te rekenen als;
 voor, *zooals geld of geldschuld voor iets dat men
 gekocht heeft*; *ook tot bewijs van (zoodat men be-
 grijpt dat...).* αἰτησιῶν εἰς εἰσόδον εἰς εἰσόδον
 om als
 't ware mijn gevolmagtigde te zijn. αἰτησιῶν εἰς εἰσόδον
 εἰς εἰσόδον niet in verhouding (*tot iets daar het bij
 behoort*). — αἰτησιῶν εἰς εἰσόδον *ook wel αἰτησιῶν
 εἰς εἰσόδον εἰς εἰσόδον εἰς εἰσόδον εἰς εἰσόδον*
 iets keunen, weten, ver-
 staan; van iets kennis dragen; bekend zijn met;
 ook in evenredige verhouding met iets, *dat er bij
 behoort.* — αἰτησιῶν εἰς εἰσόδον εἰς εἰσόδον
 ook wel αἰτησιῶν εἰς εἰσόδον εἰς εἰσόδον
 iets te kennen of te verstaan geven, doen begrij-
 pen, verstaanbaar maken; iemand iets doen be-

grijpen, aan het verstand brengen, met iets be-
 kend maken; *ook iets voor iets rekenen, bv. voor
 koopprijs of schadeloosstelling.* — εἰσόδον εἰς εἰσόδον
 εἰς εἰσόδον εἰς εἰσόδον wat iemand weet, zijn kennis en
 wetenschap; *en met een ander of met elkander af-
 rekenen.*

αἰτησιῶν KN. — αἰτησιῶν *zva.* εἰσόδον
 mei een lepel opscheppen. — αἰτησιῶν
 Tj. *mv.*

αἰτησιῶν *zie αἰτησιῶν.*
 εἰσόδον KN. klanknab. *van iets*, dat met snelle
 vaart *bv over den grond* strijkt, *zooals bij het ke-
 mirispel de onaf die de kemiri's trest*; een
 vlugtige indruk, die een object maakt of nalaat,
 een zweem, eenige gelijkenis. — αἰτησιῶν na-
 bootsen, gissen; *uit hetgeen men ziet* opmaken.

εἰσόδον KN. — εἰσόδον raketings langs iets
 gaan; strijkelings iets raken *van 'een klein voor-
 werp*; bij beetjes in- of opslurpen.

εἰσόδον KN. slurp. — (αἰτησιῶν slurpen, (*erg.*
 εἰσόδον).

αἰτησιῶν *zva.* εἰσόδον — αἰτησιῶν
 pure amfoen (*zonder εἰσόδον*) schuiven, Rh.

αἰτησιῶν *bijnaam van Batāra Éndra (Skr. So e-
 rapati).*

αἰτησιῶν KN. *benaming van de déwa's en wida-
 dari's in de Soera-laja (zamenstelling van αἰτησιῶν
 en εἰσόδον).*

εἰσόδον *nm. v. e. gending, W. I. 78; volg. Rh.*

ongev. zva. αἰτησιῶν
 εἰσόδον *zie εἰσόδον*

εἰσόδον (αἰτησιῶν *zie αἰτησιῶν*
 αἰτησιῶν *zie αἰτησιῶν*

εἰσόδον (*sara-dadoe*) *Port.* soldado, soldaat
 (*erg. αἰτησιῶν*).

εἰσόδον of εἰσόδον KN. welgevallen, met welgevallen, met
 genoegen, *bv. iets zien of hooren*; *ook instemmen
 met iets, ongeveer zva.* εἰσόδον (*van εἰσόδον en
 εἰσόδον erg. ook εἰσόδον en εἰσόδον*). — εἰσόδον
 in iets welgevallen hebben. εἰσόδον met genoe-
 gen bij elkander zijn, *van gasten op een feest.* —
 εἰσόδον het naar zijn zin hebben, meeloo-
 pen, slagen. juist van pas; genoegen, liefhebbrij.
 εἰσόδον KW. *zva.* εἰσόδον εἰσόδον *en εἰσόδον*
 εἰσόδον (*Skr. sarodja, een lotus*); of εἰσόδον

KN. voltallig, en zóo dat niets of niemand ontbreekt, of volledig van alles voorzien zijn; ook van iemand die al zijn naaste familie bij elkander in leven heeft.

අයුතු of අනුකූලතා OJ. = අනුකූලතා අයුතු KN. schrauder, vernuftig, ingenieus; een filosoof (Skr. sar djan a, makend, scheppend. Vrg. බුද්ධිය en අයුතු). — අනුකූලතා schrauderheid, vernuft; filosofie.

අනුකූලතා KW. zva. අනුකූලතාව (van අනු for අනු and අනු).

අනුකූලතාව naam van een Kawische zangwijs in de Rāmā.

අනුකූලතා KW. zva. අනුකූලතාව අනුකූලතාව en අනුකූලතාව (Skr. ආරාජ්‍ය, steun, toevlugt, bescherming); KN., අනුකූලතා KD., iemand wiens bijstand en bescherming ingeroepen wordt tegen een vijand. අනුකූලතාව te hulp komen tot bescherming tegen een vijand. අනුකූලතාව de hulp van iemand inroepen, tegen een vijand.

අනුකූලතා of අනුකූලතා en අනුකූලතා KW. zva. අනුකූලතාව අනුකූලතාව en අනුකූලතාව

අනුකූලතා 1. KW. zva. අනුකූලතාව ook wel als Krama in gebruik (Skr. so é r j a). 2. KI. van මහා R. (vrg. අනුකූලතාව). volg. Rh. KI. van අනුකූලතාව — අනුකූලතාව de Zonnegod. අනුකූලතාව KN. brandglas (Skr. so é r j a k á n t a, een edelgesteente, kristal, gew. van een fabelachtigen steen met fabelachtige eigenschappen). — අනුකූලතාව (අනුකූලතාව) KW. door zon of maan beschenen. — අනුකූලතා KI. van අනුකූලතාව — අනුකූලතා KI. van මහා of van අනුකූලතාව of අනුකූලතාව G. WW. volg. Rh. KI. v. අනුකූලතාව

අනුකූලතාව zie අනුකූලතාව

අනුකූලතාව met een eenigzins groene tint? (Rs.) Rh. zie අනුකූලතාව

අනුකූලතාව zva. අනුකූලතාව

අනුකූලතාව 1. KI., zie bij අනුකූලතාව 2. Eur. sergeant. (vrg. අනුකූලතාව).

අනුකූලතාව Ar. سراجيات. Syrisch.

අනුකූලතාව KN. benaming van regterlijke beambten, die gezonden worden om rechtszaken te onderzoeken; ook naam van een fabelachtig beest, een slang met een menschenhoofd, en van een අනුකූලතාව — අනුකූලතාව als Sārā-joedā dienst doen; en zva. අනුකූලතාව අනුකූලතාව

අනුකූලතාව zie අනුකූලතාව අනුකූලතාව KN. erge spruw, neuskanker. අනුකූලතාව scheurbuik, Rh. (vrg. අනුකූලතාව).

අනුකූලතාව zie අනුකූලතාව

අනුකූලතාව KN. අනුකූලතාව අනුකූලතාව අනුකූලතාව wankel, bouwvallig; wankel staan of wankelend gaan, van zwakte (vrg. අනුකූලතාව අනුකූලතාව), JR.

අනුකූලතාව KW. zva. අනුකූලතාව අනුකූලතාව of අනුකූලතාව en අනුකූලතාව; KN. een geschenk om daarmee een gunst te verwerven. (Vrg. අනුකූලතාව). අනුකූලතාව අනුකූලතාව op de kant van een ravijn dansen; spr. voor iets gevaarlijks doen, zich in gevaar stellen. — (අනුකූලතාව) iemand door een geschenk voor zich trachten te winnen.

අනුකූලතාව අනුකූලතාව en අනුකූලතාව, zie අනුකූලතාව අනුකූලතාව KI., zie අනුකූලතාව අනුකූලතාව අනුකූලතාව KN. de benaming van de hoeveelheid opium, die telkens op aanvraag door het Gouvernement tegen een verminderde prijs aan den pachter verstrekt wordt (vrg. අනුකූලතාව bij අනුකූලතාව). අනුකූලතාව KN. aan 't begieten zijn. — අනුකූලතාව KN. iets begieten (vrg. අනුකූලතාව); volg. G. ook blussen, lesschen, (Vrg. අනුකූලතාව). — අනුකූලතාව mv., en KI. van අනුකූලතාව අනුකූලතාව — අනුකූලතාව KI. van අනුකූලතාව

අනුකූලතාව 1. KW. zva. අනුකූලතාව en අනුකූලතාව 2. KN. achter de wolken gedoken, van de zon of maan (vrg. අනුකූලතාව). අනුකූලතාව KW. het wegduiken, (ondergaan) van de zon.

අනුකූලතාව KN. verdonkerd, getaand, van een glans; verbleekt, vaal, daar de glans af is, van kleeren (vrg. අනුකූලතාව). — අනුකූලතාව iets verdonkeren, doen tanen, den glans of luister doen verliezen, doen verbleeken, vaal maken.

අනුකූලතාව een benaming van Mahispati.

අනුකූලතාව KN. de plagen der padi, die uit den grond voortkomen, zooals muizen SG. vrg. අනුකූලතාව volg. Rh. een kleine muis, fig. van een bediende, een snoeper, een dief; vrg. අනුකූලතාව

අනුකූලතාව of අනුකූලතාව KN. benaming van een vier-tal danseressen van den Vorst; een dans die door deze vier danseressen wordt uitgevoerd (vrg. අනුකූලතාව).

අනුකූලතාව KN. plint, zooals boven en onder rondom een Javaansche bedstee; drempel onder een

deur (vrg. ἄνθρωπος). JR.

ἄνθρωπος KN, 1. een touw met ludsen, dat aan een boom vastgemaakt wordt, om de voeten indeludsen te zetten en zoo inden boom te klimmen. JR. (zie ἄνθρωπος) ἄνθρωπος een zalf of smeersel van kurkema en natte schelpkalk bereid. ἄνθρωπος in eens toenemen en erg worden, van een nietig wondje aan een been of voet. — ἄνθρωπος zich van een touw met ludsen bedienen bij het beklimmen van een boom. JR. — 2. ἄνθρωπος bij het knippen of snijden buiten de regte rigting of een streep gaan, en iets anders raken; rakelings treffen (Tj); ook ἄνθρωπος Rh. strijken over bv. van takken over het water. Tj.

ἄνθρωπος (Tj. ἄνθρωπος) KN. dicht in elkaar gegroeid bv. van bauboevoelen, Rh.

ἄνθρωπος zie ἄνθρωπος

ἄνθρωπος of ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος KN. — ἄνθρωπος iets voor een oogenblik leenen of te leen vragen; en zva. ἄνθρωπος vrg. ἄνθρωπος of ἄνθρωπος

ἄνθρωπος KN. onkruid (vrg. ἄνθρωπος) — ἄνθρωπος plaats waar veel onkruid groeit.

ἄνθρωπος of ἄνθρωπος KN.; (ἄνθρωπος of ἄνθρωπος) verwarren, van een touw of iets dergelijks om de beenen of voeten. ἄνθρωπος of ἄνθρωπος verward raken in iets, van de voeten. — ἄνθρωπος verwarring brengen in; fig. belemmeren, hinderen; vrg. ἄνθρωπος Men.

ἄνθρωπος KN.; ἄνθρωπος schampen, uitschampen, afschampen; schampend langs of over iets heengaan en het raken; iemand een schampcheut geven, door zijdelings van hem te spreken (vrg. ἄνθρωπος bij ἄνθρωπος).

ἄνθρωπος KN. verminderen, verbrokkelen (vrg. ἄνθρωπος) — ἄνθρωπος van iets een weinig afnemen, afbrokkelen. — ἄνθρωπος verminderd. — ἄνθρωπος het afgenomene, afgebrokkelde, gedeelte of stukje; stukken, brokken.

ἄνθρωπος zie bij ἄνθρωπος

ἄνθρωπος of ἄνθρωπος KN. een wapen of scherp gereedschap of stok, waarmee naar iemand of een beest in een regte horizontale rigting gesmeten wordt; ook een stok om mee te batonneren (Rs.)

Rh. en naam van een soort van werpspies in den ouden tijd (vrg. ἄνθρωπος en ἄνθρωπος). — (ἄνθρωπος met een sërampang werpen, maar.

ἄνθρωπος KN.; ἄνθρωπος met iets goed voortmaken, iets goed doorzetten. — ἄνθρωπος spoed maken, met spoed.

ἄνθρωπος of ἄνθρωπος KN. een om de voeten of poten gebonden touw. — (ἄνθρωπος iemand de voeten of een beest de poten binden. — ἄνθρωπος met de voeten in iets verwickeld of verward geraken (vrg. ἄνθρωπος). — ἄνθρωπος als met gebonden voeten, schoorvoetend, Waj. I. 30.

ἄνθρωπος zva. ἄνθρωπος os. CP.

ἄνθρωπος of ἄνθρωπος KN. naam van het voorportaal van de groote moskee te Soerakarta en Djokjokarta, en van de priesterlijke regtbank, die daar gehouden wordt.

ἄνθρωπος of ἄνθρωπος KW. zva. ἄνθρωπος — ἄνθρωπος of ἄνθρωπος naar overal verbreid; zich verspreiden, verder uitbreiden of uitstrekken; epidemisch, van een ziekte. — ἄνθρωπος zich verspreiden van een geluid, Tj. — (ἄνθρωπος of ἄνθρωπος W. I. 300, zich over den omtrek verspreiden, bv. van een geur; over iets of tot iets zich uitbreiden of uitstrekken; overstroomen, bedekken; ergens heerschen, van een ziekte; algemeen gezag uitoefenen (poët. ἄνθρωπος). — ἄνθρωπος algemeen gebruikt worden, bv. van een weg ἄνθρωπος weinig in gebruik zijn, zelden voorkomen, van een woord of zangwijze. ἄνθρωπος overal verspreid, Tj.

ἄνθρωπος KN. omsluiting, al wat dient om iets te omsluiten of in te sluiten (Hoogd. Einfaßung, Fransch enclosure), zooals een stuk hout in een te wijd gat van een krisschee, waarin dan een nieuw gat geboord wordt, om er een kris in vast te steken WW; invatting van een bron, R.; omtuining van een boompje; (door een onsluiting van rasterwerk gemaakte val voor tijgers of wilde varkens. JR.). — (ἄνθρωπος iets onsluiten, een boompje omtuinen, voor een tijger of wild varken door omrastering een val maken.

ἄνθρωπος KN. ἄνθρωπος, onduidelijk, zooals bv. het hoo ren van een gamëlan in de verte; nauw merkbaar v. e. kleurverandering, Men. onbestemd v. e. gerucht.

ပြည်သူ့စာအုပ် of ပြည်သူ့စာအုပ် ook ပြည်သူ့စာအုပ် KN. naam van de noorder buitenpoort van het binnenste van de kraton, het hof van den Vorst, waarbij een *ဓမ္မာဓိရာဇ်* de wacht heeft; ook naam van een *ဆိမ်*, lekkeren zeevisch (van ပြည် ၂., en သားစိုက် wachten). — *သီရိမင်္ဂလာ* de zuider Srimangauti, G.

ဒုက္ခ zie *သိရိမင်္ဂလာ*

ဇုတ် KN. klanknab. van een object dat bv. met een vaart in struiken terecht komt. — *သိရိမင်္ဂလာ* zóo terecht komen, in struiken gaan schuilen. — *သီရိမင်္ဂလာ* het geluid dat voeten in de struiken maken, Tj.

ရှမ်းစာအုပ် klanknab. pof! paf! of *ရှမ်းစာအုပ်* ook wel *ရှမ်းစာအုပ်* KN. ergens neêrkomen, terecht of teland komen, van iets dat een gang of vaart had, zooals met de voeten of met de billen op den grond. — *ရှမ်းစာအုပ်* iets ergens neêr, terecht of teland doen komen; met een schip ergens binnevallen of binneuloopen.

သီရိမင်္ဂလာ 1. KW. zva. *သီရိမင်္ဂလာ* en *သီရိမင်္ဂလာ* 2. KN. naam van een venijnig stekend insect, dat zich in den grond ophoudt, JR.; volg. Rh. naam van de tweede gemalin van Pandji.

သီရိမင်္ဂလာ KN.; *သီရိမင်္ဂလာ* met een voet of poot over den grond strijken of slepen; sleepvoeten.

သိရိမင်္ဂလာ en *ဒုက္ခ* KN. *ဒုက္ခ* KN. klanknab. ongeveer zva. *ရှမ်းစာအုပ်* roef! ook van een nieuwen schoen waarmen gemakkelijk inglijdt, roef! van pas! ook *သိရိမင်္ဂလာ* vervolging in regten, geregelijke dagvaarding. — *သိရိမင်္ဂလာ* en poët. *သိရိမင်္ဂလာ* *ဒုက္ခ* of *သီရိမင်္ဂလာ* aandringen, voortdrijven, voortdrijven (erg. *သိရိမင်္ဂလာ*); iemand in regten vervolgen, dagvaarden. *သီရိမင်္ဂလာ* van weêrskanten op elkander aandringen. *သိရိမင်္ဂလာ* met haast. — *သီရိမင်္ဂလာ* op iets doen aandringen; op bespoediging van iets aandringen. — *သီရိမင်္ဂလာ* KW. zva. *သိရိမင်္ဂလာ* *သိရိမင်္ဂလာ* *သိရိမင်္ဂလာ* en *သီရိမင်္ဂလာ* — *သိရိမင်္ဂလာ* ingestelde vervolging in regten, dagvaarding; ook de dunne darmen van een beest. — *သိရိမင်္ဂလာ* = *သိရိမင်္ဂလာ*

သီရိမင်္ဂလာ KN. trippelende, of liever dansende, gang van een daarop gedresseerd paard; volg. Rh. traverse in verzamelde galop; ook wel bij het taddakken nagebootst. — *သီရိမင်္ဂလာ* trippelend dansen van een paard. — *သီရိမင်္ဂလာ* een paard

trippelend laten danseu. — *သီရိမင်္ဂလာ* zóó rijden, dat men zijn paard al trippelend en dansend doet gaan.

ရှမ်းစာအုပ် KN. sleutel. Zoo ook *ရှမ်းစာအုပ်* (erg. *ရှမ်းစာအုပ်* en *ရှမ်းစာအုပ်*); ook zva. *ရှမ်းစာအုပ်* — *ရှမ်းစာအုပ်* iets schuiven, voor zich heen schuiven, van zich afschuiven; (erg. *ရှမ်းစာအုပ်*); en iets, zooals een kist, of een slot, met een sleutel openmaken of sluiten; een horloge opwinden; *ရှမ်းစာအုပ်* of *ရှမ်းစာအုပ်* kunstmatig rijp maken, door die vruchten jong te plukken, en den stengel met een pen door te steken. — *ရှမ်းစာအုပ်* schuif, schuifplank. (Erg. *ရှမ်းစာအုပ်*); wisseltoetsen of wisselketels van een gambang of bonang, om het instrument op een verschillende toon te stemmen. *ရှမ်းစာအုပ်* een schuiftafel.

ရှမ်းစာအုပ် KW. verdwenen, onzichtbaar. G. misschien verb. van *ရှမ်းစာအုပ်*).

သီရိမင်္ဂလာ zie bij *သီရိမင်္ဂလာ*

ရှမ်းစာအုပ် KN. naam van een kleinen, zwarten vogel, zoo groot als een lijster, met gespleten staart, waarvan het vriendelijk, eenigzins treurig geluid op eenzame plaatsen bij tuschenpoezen den halven nacht door, als het stil weer is, gehoord wordt (van ပြည် ၂., en *ရှမ်းစာအုပ်*). — *ရှမ်းစာအုပ်* oefenen, bv. van een ruwen steen; ook van schrift, als de letters van een regel ongelijk van grootte zijn.

သီရိမင်္ဂလာ of *သီရိမင်္ဂလာ* KN. een fiks, kuap voorkomen hebben, van een man.

ရှမ်းစာအုပ် eign. van een zoon van *Balara Wisnoe* (waarschijnlijk verbastering van *Sjripati*, d. i. *Wisnoe* zelf. PK.).

သီရိမင်္ဂလာ of *သီရိမင်္ဂလာ* KN. vlijtig, ijverig, arbeidzaam; vlijt; iets met lust verrigten (van *သီရိမင်္ဂလာ* erg. *သီရိမင်္ဂလာ* *သီရိမင်္ဂလာ* *သီရိမင်္ဂလာ* en *သီရိမင်္ဂလာ*). — *သီရိမင်္ဂလာ* iemand tot vlijt aansporen, tot den arbeid aanzetten. — *သီရိမင်္ဂလာ* zich als vlijtig of arbeidzaam voordoen.

ရှမ်းစာအုပ် KN. naam van een heester *Nyctanthes arbortristis*. L. Nat. fam. der *Jasmineae* en van de geurige bloem daarvan.

ရှမ်းစာအုပ် KN. naam van een plant. Tj; zie *သီရိမင်္ဂလာ*

သီရိမင်္ဂလာ KN. 1. een kinderziekte (erg. *သီရိမင်္ဂလာ*), soms ook met opgezette buik met roode vlekken op

de huid? ၵရသ်၊ een soort huiduitslag, Rh. — 2. (vrg. သက်တော့). — တက်တော့, naar iets, dat op het water drijft, van onder of van boven het water happen, ophappen of weghappen, van een visch of kaaiman; happen naar, zooals van een tijger naar een slang (vrg. သက်တော့ en တက်တော့).

သက်တော့ 1. KI., zie သက်တော့ 2. Ar. KN. zva. သက်တော့

ဒုတေ၊ ook ဒုတေ (Skr. sjarawah; klankroep). 1. KW. zva. ဒုတေ 2. ဒုတေ of သက်တော့ KN. geluid, een geluid voortbrengen, သက်တေ (ဂုတေတေဂ် ဂုတေ of ဂုတေတေဂ်) သက်တေ zonder een woord te spreken.

ဒုတေ KW. zva. ဂုတေတေဂ် (een wrok tegen iemand voeden. G.). — ဂုတေဒုတေ zva. ဂုတေဂ် ဂုတေဂ် ဂုတေဂ် ဂုတေဂ် KN. zva. ဂုတေဂ် ဂုတေဂ် ဂုတေဂ် in het geheel niet, volstrekt niet, Waj. II. 385.

ဒုတေ of သက်တော့ KN. naam van een soort van dikke brij van gehakt vleesch: haché (Pers. sjo érbá, pap, soep).

သက်တေ zie ဒုတေ

သက်တေ of သက်တေ 1. KN. een soort van koekjes, als onze plaatkoeken, met kokosmelk beslagen. 2. သက်တေ KW. de sterren. G. (Skr. so erabi, zoet, aangenaam, bevallig, enz. en ander သက်တေ ဝိဂ်တေ).

သက်တေ KN. turband, tulband, zooals de Arabieren dragen (vrg. သက်တေ en သက်တေ).

သက်တေ of သက်တေ KN. sorbet, een zoete gekruide drank (Tj.), van een kleur als slappe koffie.

သက်တေ of သက်တေ KN. het waaijen of wind maken van een fladderend kleed; een voorbijgaande geur of lucht (vrg. သက်တေ en သက်တေ ဝိဂ်တေ). — သက်တေ of သက်တေ te ruiken zijn als een voorbijgaande geur; ook zva. သက်တေ

သက်တေ KN.; သက်တေ voor allerlei werk geschikt of bereid, van een mensch of van een werktuig, zooals de pangot. ဂုတေ^o iemand die van alle markten klaar is, een factotum. WW.

ဂုတေတေဂ် KN. digt, moeilijk door te gaan, van een bosch. — သက်တေဂ် or သက်တေဂ် ဝိဂ်တေ ဝိဂ်တေ benaming van de padi in de vijfde halve

maand, wanneer ze het dichtst bewassen is en de aar zich begint te vullen (anders သက်တေဂ်).

သက်တေ KW. zva. သက်တေ

သက်တေ Holl. KN. servet; ook een doek om af te veegen of af te droogen. — သက်တေဂ် iemand het lichaam met een doek afveegen of afdroogen.

ဂုတေတေဂ် enz. zie ဂုတေတေဂ်

သက်တေ ဝိဂ်တေ ဝိဂ်တေ

သက်တေ KN. het maken van een zachte togt, van den wind (vrg. သက်တေဂ် en သက်တေဂ်). — သက်တေဂ် or သက်တေဂ် een zachte togt van wind.

သက်တေ KN. het maken van een sterke togt, van den wind of een fladderend kleed. — သက်တေဂ် een sterke togt van wind.

သက်တေ KN., သက်တေဂ် KD., သက်တေဂ် KN. of K., (သက်တေဂ် KW. G.) naam van de residentie en hoofdplaats Soerabaja.

သက်တေဂ် ဝိဂ်တေ ဝိဂ်တေ

သက်တေဂ် KN. benaming van een Javaansche muziek op de သက်တေဂ် ဝိဂ်တေဂ် en သက်တေဂ်

သက်တေဂ် ဝိဂ်တေ ဝိဂ်တေ

သက်တေ or သက်တေ 1. KW. zva. သက်တေဂ် သက်တေဂ် ဝိဂ်တေ 2. KN. waar iets, bv. een vaartuig, in zijn gang of vaart regt op gericht is of regt op aanhoudt, wat regt voor de boeg is; de boeg van een vaartuig.

3. KN. zva. သက်တေဂ် ook voor သက်တေဂ် သက်တေဂ် သက်တေဂ် သက်တေဂ် ook enkel သက်တေဂ်, boegwachter, bootzman. သက်တေဂ် in een vuur van သက်တေဂ် blazen.

— သက်တေဂ် KN. zva. သက်တေဂ် or သက်တေဂ်

— သက်တေဂ် en poët. သက်တေဂ် en သက်တေဂ် regt

doorgaan, zich door niets laten ophouden; doortasten; regt op iets, aan- of in-loopen; regt op iets aanhouden of koers houden; iets moedwillig braveren, trotseren; zijn weg verhaasten, haast maken.

သက်တေဂ် zva. သက်တေဂ်-ဂ် en သက်တေဂ်-ဂ် (of သက်တေဂ်) ဂုတေဂ် or သက်တေဂ် (of သက်တေဂ်) spr. voor moedwillig in het gevaar loopen, gevaren

trotseren. သက်တေဂ် N., သက်တေဂ် K., benaming van een thans niet meer bestaand corps pradjoerits van den Soesoehoenan. — သက်တေဂ် regt doorgaan, regt

aanhouden. — သက်တေဂ် in သက်တေဂ် uit elkander vliegen, regtdoor ieder zijn weg gaan. — သက်

သက်တေဂ် သက်တေဂ် or သက်တေဂ် KN. zva. သက်တေဂ် သက်တေဂ် en သက်တေဂ် holderdebolder, R.

volg. Rh. als een dolle heen en weer loopen.

ἰῆ zie ἰῆ

ἰῆ of ἰῆ en gew. ἰῆ of ἰῆ KN. vaak, menigmaal (erg. ἰῆ en ἰῆ), ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ of ἰῆ ἰῆ dikwijls.

ἰῆ KN. benaming van een soort van voetzoekers of vuurpijltjes (erg. ἰῆ en ἰῆ).

ἰῆ KN. 1. heet, van het lichaam, als een ongesteldheid; droog van een grond, die veel water inslurpt, en van een aarden lamp, die veel olie intrekt. 2. een rooster, bv. in een komfoor, en alles wat men onder een pot op het vuur zet of steekt, om te maken, dat het niet vlak op het vuur staat, en zoo ook een kleine horde van gevlochten klapperbladen of bamboe, waarop bij wijze van koeke-san, in een blad gewikkelde spijzen gelegd worden om in den stoom gaar te worden. 3. zva. ἰῆ 4. KW. ML., zva. ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ ML. vogelnestjes, van de eetbare vogelnestjes (erg. ἰῆ ἰῆ ἰῆ). — ἰῆ iemand mijden, vermijden, uit afschuw; iemand verafschuwen. — ἰῆ van een ἰῆ voorzien, Tj. — ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ maken, dat iemand verafschuwd wordt, dat de menschen een afkeer van hem hebben. — ἰῆ ἰῆ ἰῆ kastanje, Javaansche kastanje; ook zva. ἰῆ ἰῆ 2.

ἰῆ K., zie ἰῆ

ἰῆ KN. zeef om vloeistoffen door te laten zijgen of te filtreren (erg. ἰῆ ἰῆ en ἰῆ). — ἰῆ ἰῆ iets door een zeef gieten, klenzen, zeven, door laten zijgen, bv. door een lapje. — ἰῆ ἰῆ mv., ook fig. doorgronden. ἰῆ ἰῆ eig. van een vloeistof, als 't ware geheel uitgezeefd, fig. ook als schoongeveegd, bv. van een plaats, Men. — ἰῆ ἰῆ obj. den. ook filtreer. ἰῆ een leksteen. ἰῆ doorzijglapje; ook zva. ἰῆ ἰῆ

ἰῆ KW. zva. ἰῆ KN. étui, schede, koker, om iets in te steken; een rok of kleed om het onderlijf, van een ἰῆ of ἰῆ daarin verschillend, dat de beide einden er van tot een rok toegenaaid zijn, zoodat men er de beenen moet insteken. ἰῆ de koorden van een hoofdstel. ἰῆ gebatikte saroeng, waarvan de grond rood is. ἰῆ op nieuw gebatikt en geverwd

liuven. ἰῆ brillenhuisje. ἰῆ scharescheedje. ἰῆ handschoen (erg. ἰῆ ἰῆ). — ἰῆ iets of iemand van een schede, saroeng, halster, hoofdstel of handschoen voorzien, er een aandoen — ἰῆ iets, zooals een zwaard of dolk, in de schede steken. — ἰῆ halster; en K. van ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ, hoofdstel.

ἰῆ zie ἰῆ

ἰῆ of ἰῆ KN. 1. het scherpe vocht van een djeroekschil, dat bijt als het in het oog spat. 2. het nabrommen van een klok of gamelan. 3. ἰῆ KN. ἰῆ KI., misnoegd, verstoord; misnoegdheid, verstoordheid, ongeveer zva. ἰῆ en ἰῆ (erg. ἰῆ). ἰῆ scherpe woorden. — ἰῆ KN. nabrommen; KW. zva. ἰῆ KN. zich ligt boos over iets maken. — ἰῆ en poët. ἰῆ 1. iemand het scherpe vocht van een djerockschild in de oogen persen. 2. iemand met harde woorden en bedreiging dringen of noodzaken, KT.; nopen, noodzaken, ook zva. ἰῆ sterk op iets aandringen. Tj. 3. ἰῆ of ἰῆ gevaar loopen, in gevaar komen G., zich de misnoegdheid van iemand op den hals halen, genoopt worden WW. — ἰῆ of ἰῆ het dringen, enz. — ἰῆ ἰῆ KN., ἰῆ en ἰῆ KI., misnoegd, verstoord; knorrig, boos zijn, brommen op iemand. — ἰῆ of ἰῆ misnoegd, verstoord of boos zijn op; beknorren, bekijven. — ἰῆ ἰῆ ἰῆ boos tegen elkander zijn, tegen elkander kijven.

ἰῆ KN. omwindsel van dorentakken om den stam van een boom of een stijl, om het bijopklimmen te beletten, muilkorf of muilband. ἰῆ ἰῆ stekels om den muil van het kalf van een melk-koe, om het zuigen te beletten. — ἰῆ ben. van een periode in den groei van het suikerriet, eerst: ἰῆ daarna, ἰῆ en dan ἰῆ CP. — ἰῆ van een ἰῆ voorzien; ook zva. ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ zich zelf muilbanden, fig. zich othouden van eten, of veel pratēn. — ἰῆ wat tot omwindsel van een boom gebruikt wordt of dient.

ἰῆ 1. KW. zva. ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ en ἰῆ (uitgaan, naar buiten gaan.

G. zoo *bv.* uitgaan *ten strijde*, Rs. opkomen, te
voorschijn komen *van de sterren*. Men. ကိဝိဝ် ဝု
zva. ဝိကကုဗ္ဗာ? ဝါဝါဝ် Waj. I, 51, Rh. — ဝါ
ဝိဝိဝ် een schampschot krijgen, WW. 2. KN. touw-
tjespringen (*een kinderspel*); ook zva. ဝါဝါဝ်
ဝါဝ်. KW. zva. ဝါဝါဝ် ဝါဝါဝ် en ဝါဝါဝ် ဝါဝါဝ်. KN.
donker, *van het gezicht van iemand, die een ander
verstoord of boos aanziet*. ဝါဝါဝ် ဝါဝ် ဝါဝ် ဝါဝ်
wenkbrauwen, W. I, 48, 164.

ဝါဝ်. KW. zva. ဝါဝါဝ် en ဝါဝါဝ် ဝါဝ်. ဝါဝါဝ် —
ဝါဝါဝ် ဝါဝါဝ်. KN. al verder en verder dwalen, al
dieper en dieper vallen, *van kwaad tot erger*
komen.

ဝါဝါဝ်. KN. zuur, *van het gezicht, dat iemand zet (erg.
ဝါဝါဝ်)*. — ဝါဝါဝ်. een zuur gezigt zetten.

ဝါဝါဝ်. KW. zva. ဝါဝါဝ်. KN. naam van een visch;
ook naam van een haarkronkel (ဝါဝါဝ်) *op de linker bil
van een paard*, Rh. ဝါဝါဝ်. naam van een gēn-
ding, Tj. — *een object* ဝါဝါဝ်. KW. zva. ဝါဝါဝ်
ဝါဝါဝ် — ဝါဝါဝ်. KN. duwen, voortduwen, schui-
ven, voortschuiven; voortstuwen, kruijen. — ဝါ
ဝါဝါဝ် *benaming van een soort van picken, die tot
de staatsie van prinsen en hooge ambtenaren be-
hooren*.

ဝါဝါဝ်. KW. zva. ဝါဝါဝ် ဝါဝါဝ်

ဝါဝါဝ်. KN. schuins, scheef (*erg. ဝါဝါဝ်*). —
ဝါဝါဝ်. sehuius gaan; *iets schuins snijden*,
knippen, zagen, enz.

ဝါဝါဝ်. KW. zva. ဝါဝါဝ် ဝါဝါဝ် *erg.
ဝါဝါဝ်*

ဝါဝါဝ်. of (ဝါဝါဝ်) KN. — ဝါဝါဝ် of ဝါ
ဝါဝါဝ်. familiaar, vrijpostig, WW. *zie ဝါ
ဝါဝါဝ်*

ဝါဝါဝ် ဝါဝါဝ်. of ဝါဝါဝ်. Dr. sjar'í, wet-
tig, overeenkomstig *de wet en godsdienstinstel-
lingen*.

ဝါဝါဝ်. KN. — ဝါဝါဝ်. frisch, blozend *van ge-
laatskleur, ook wel van vruchten* een frissche roode
kleur hebben; opgefrischt, verfrischt, verkwikt.

ဝါဝါဝ်. zva. ဝါဝါဝ်. *zie bij ဝါဝါဝ်*

ဝါဝါဝ်. KW. 1. *zie ဝါဝါဝ်* 2. iets dat den onder-
gang van een rijk voorspelt of veroorzaakt (*Skr.
saṅkara*, vermenging der kasten, beschouwd als
66n van de gruwelen, die den ondergang van de
wereld voorspellen. PK). 3. *benaming van het lees-*

teeken kërét (*waarschijnlijk verbastering van ဝါဝါ
ဝါဝါဝ် hetgeen beteekenen zou met Rêkârâ, d. w. z.*
*met het leesteeken Rê, en dan eigenlijk de bena-
ming zijn zou niet van het leesteeken zelf maar
van een daarmede verbonden Aksara*).

ဝါဝါဝ်. Dr. ဝါဝါဝ်. KN. wet, instelling, gods-
dienstinstellingen, instellingen van een profeet of
heilige.

ဝါဝါဝ်. *zie bij ဝါဝါဝ်*

ဝါဝါဝ်. KW. zva. ဝါဝါဝ် ဝါဝါဝ်. ဝါဝါဝ် en
ဝါဝါဝ် ဝါဝါဝ်. *ook naam van een bloem*, G.
in Rs. ဝါဝါဝ် ဝါဝါဝ်

ဝါဝါဝ်. KW. de top of kruin van een berg (*Skr. srēng-
ga*, *zie bij ဝါဝါဝ်*).

ဝါဝါဝ်. KW. zva. ဝါဝါဝ် ဝါဝါဝ် ဝါဝါဝ် ဝါဝါဝ် en
ဝါဝါဝ်. *ook eign. van een voornamen Boeta (Skr.
srēnggī*, een berg, gehoord; *van srēngga*,
top van een berg; hooru).

ဝါဝါဝ်. KN. — (ဝါဝါဝ်) *tegen de draad of den loop
van het haar in werken, snijden, scheren, kam-
men, enz. — ဝါဝါဝ်* *tegen iets, dat puntig is*,
inloopen. — ဝါဝါဝ်. een boven den grond uit-
stekend puntig voorwerp; *fig. allerlei tegenspoed en
hindernissen (zie ဝါဝါဝ် en erg. ဝါဝါဝ်)*.

ဝါဝါဝ်. *ook wel ဝါဝါဝ်* KW. een hemel-
nymph, wida-dari (*Skr. soerāṅgānā*); ဝါဝါဝ်
ဝါဝါဝ်. *ook naam van een bloem, en van een goed
teeken in het haar van een paard*.

ဝါဝါဝ်. *zie ဝါဝါဝ်*

ဝါဝါဝ်. zva. ဝါဝါဝ်

ဝါဝါဝ်. KW. zva. ဝါဝါဝ် (Skr. srēnggāra,
de liefde, de min). — ဝါဝါဝ် en ဝါဝါဝ်. zva.
ဝါဝါဝ်. ဝါဝါဝ် (of ဝါဝါဝ်) ဝါဝါဝ်. KN.,
ဝါဝါဝ်. *iemand dwingen, noodzaken*;
met geweld dwingen tot den bijslaap. — ဝါဝါဝ်
ဝါဝါဝ် (ဝါဝါဝ်) W. I. 269), *iemand zoete
woorden geven*.

ဝါဝါဝ်. *voor ဝါဝါဝ်* KW. het puntje (de
spits) van de neus.

ဝါဝါဝ်. KW. zva. ဝါဝါဝ် ဝါဝါဝ်. ဝါဝါဝ်
ဝါဝါဝ် en ဝါဝါဝ်. heldhaftigheid,
dapperheid; dappere held; *ook naam van een slag-
orde tot aanval op den vijand. Het is een samen-
stelling van ဝါဝါဝ် met ဝါဝါဝ် dat door ဝါ
ဝါဝါဝ် en ဝါဝါဝ် verklaard wordt, of wel*

met ἠλιθιοτητα dat door waterstof verklaard wordt. Waarschijnlijk beteekent het iemand die zich als een ἠλιθιοτητα of er de gestalte of het voorkomen van heeft.

ἠλιθιοτητα KN., ἠλιθιοτητα met de slagtaanden bijten of stooten.

ἠλιθιοτητα KW. zva. ἠλιθιοτητα (Skr. *srēgāla*, een jakhals, *erg.* ἠλιθιοτητα).

ἠλιθιοτητα KW. zva. ἠλιθιοτητα

ἠλιθιοτητα zva. ἠλιθιοτητα = ἠλιθιοτητα

ἠλιθιοτητα KN. de zon (*erg.* ἠλιθιοτητα 1). — ἠλιθιοτητα ηλιθιοτητα gelijk de zon (*in B. voor het rijm ἠλιθιοτητα ηλιθιοτητα*).

ἠλιθιοτητα zie bij ἠλιθιοτητα

ἠλιθιοτητα zie bij ἠλιθιοτητα

ἠλιθιοτητα of ἠλιθιοτητα KN. 1. zva. ἠλιθιοτητα en naarheid, grief; het naar vinden, zich gegriefd of beleedigd gevoelen (*erg.* ἠλιθιοτητα en ἠλιθιοτητα). 2. zie bij ἠλιθιοτητα (3. zva. ηλιθιοτητα G.). ἠλιθιοτητα zich naar en gegriefd gevoelen. ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα gevoel van beleediging en krenking. — ἠλιθιοτητα ηλιθιοτητα een naar gevoel veroorzaken, te beklagen; ook als uitroep: 't is naar! ach, hoe naar! ook iemand of een beest beklagen, medelijden met hem hebben. — ἠλιθιοτητα ηλιθιοτητα iemand grieven of deren. 4. of ἠλιθιοτητα ons Holl. zak. Men.

ἠλιθιοτητα KN., grondvorm van ἠλιθιοτητα *erg.* ἠλιθιοτητα; en klanknabootsende uitdrukking voor op eens! *bv.* ἠλιθιοτητα: ἠλιθιοτητα hij wierd met een knuppel geslagen, en op eens was hij dood! ἠλιθιοτητα op eens viel hij in slaap! — ἠλιθιοτητα *hetz.* *bv.* ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα

ἠλιθιοτητα KN. een uitroep: foei! ook om honden weg te jagen: voort! — ἠλιθιοτητα die uitroep gebruiken; *erg.* ἠλιθιοτητα en ἠλιθιοτητα

ἠλιθιοτητα of ἠλιθιοτητα KN.; ἠλιθιοτητα iemand tot in zijn schuilplaats vervolgen; *erg.* ἠλιθιοτητα

ἠλιθιοτητα of ἠλιθιοτητα KN. I. storting, het gestort of gegoten worden, *bv.* van water. ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα flip flap! ruw en wild of onbesuisd te werk gaan, zooals met gieten, schenken of scheppen; het er maar uitflappen, maar ruw en wild ingooijen of omhalen. — ἠλιθιοτητα storten, in den zin van betalen, van hetgeen uen te betalen heeft, *bv.* pachtpenningen. — ἠλιθιοτητα of ἠλιθιοτητα

iets, zooals water, gieten; *ergens-* in of uitgieten, (ook betalen en geven. G.). — ἠλιθιοτητα gestort worden van tranen, Men.; uitgeput, het uitgeput zijn, van ziels- of levenskrachten, en van een gevoel van het hart; moedeloos. — ἠλιθιοτητα iets begieten, *ergens* iets in- of opgieten of storten; iemand iets, zooals een kop thee, inschenken; iemand het geld betalen, wat men te betalen heeft. — ἠλιθιοτητα ηλιθιοτητα iets gieten, uitgieten, uit- en afschenken; geld betalen aan iemand. ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα het regent alsof het gegoten wordt. — ἠλιθιοτητα ηλιθιοτητα (van ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα) iemand uitgeput maken, zoodat hij niet weet, wat hij nog meer zou kunnen doen. — ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα of ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα *poët.* gietende, schenkende zijn. ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα iets te betalen hebben; het te betalene betalen, zijn pacht storten. — ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα storting, termijn van storting of betaling; bij storting (van pachtpenningen); termijn van een half jaar.

II. ἠλιθιοτητα of ἠλιθιοτητα en in Djokjo en w. ook ἠλιθιοτητα telkens, in den zin van bij elke gelegenheid die zich maar voordoet; soms wel; als (het, hij of zij) maar, *gew. met volgende Jussief;* en zoo ook ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα en ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα (*erg.* ἠλιθιοτητα). ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα als het maar een mensch is, d. i. elk en een iegelijk, iedereen.

ἠλιθιοτητα I. KW. zva. ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα en ἠλιθιοτητα KN. pilaar, pijler, stijl, paal tot ondersteuning; post van een deur of venster. ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα staan als een pilaar, zonder van zijn plaats te komen, ook van een op één punt draaijende kindertol. ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα naam van de vier hoofdpilaren van een Jav. pandapa of groot huis. ἠλιθιοτητα de twaalf pilaren daar omheen. ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα of ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα de vier rijen pilaren daar weêr omheen; de stijlen daar de ἠλιθιοτητα van een huis op rusten. ἠλιθιοτητα ἠλιθιοτητα de buitenste vier rijen pilaren. ἠλιθιοτητα eign. van een Vorst in de Javaansche mythologie, van wiens komst op Java (*in het jaar 78*) de Javanen hun eerste beschaving, en ook hun jaartelling, ontvangen zouden hebben (Skr. *Sjaka*, benaming van een Vorst, met wiens regering een jaartelling begint; en een van de regering van een Vorst beginnende jaartelling). —

— ἀνάκτις van een pilaar, of pilaren, stijlen, stijl enz. voorzien.

II. ἀνάκτις en gew. ἠνάκτις KN. afkomst, waar iemand of iets vandaan komt; en ἀνάκτις ἠνάκτις en in de spreektaal ook ἀνάκτις en ἀνάκτις, ἀνάκτις of ἀνάκτις en in de volkstaal ook ἀνάκτις, vandaan, vanaf of vanuit gaau of komen; komen of komende van, afkomstig van, vandaan; van; uitgaande van, uit; in onderscheiding van, in vergelijking van; dan (in een vergelijking); ook om de onbepaaldheid te kennen te geven van een genoemde hoeveelheid, zoodat men die hoeveelheid of iets meer bedoelt; bv. ἀνάκτις ἠνάκτις een paar; ἀνάκτις ἠνάκτις een stuk of vijf; ἀνάκτις ἠνάκτις een honderd; ἀνάκτις ἠνάκτις eenige oogenblikken. ἀνάκτις ἀνάκτις of ἀνάκτις ἀνάκτις eig. ellipt. voor ἐν ἀνάκτις dus, te beginnen met één en dan weer één, één voor één, de één vóór de ander na. ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις beetje voor beetje, bij beetje. Verder ἀνάκτις KN. van wegen, wegens, door, uit; ook, vooral in o. l., wegens, in den zin van omtrent, betreffende, zva. ἀνάκτις ook: volgens, overeenkomstig. ἀνάκτις ἀνάκτις ἠνάκτις naar mijn gevoelen; ἀνάκτις ἠνάκτις ἠνάκτις naar mijn doinme verstaand. ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις vanwaar? waar vandaan? ἐν ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις uithoofde van, wegens. ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις door middel van, door. ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις anders dan. — ἀνάκτις ἀνάκτις komt ergens vandaan, afkomst, ἀνάκτις ἀνάκτις waar iemand vandaan komt en waar hij heen gaat. ἠνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις menschen, die van de een of andere reis terugkomen. ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις zonder een waarvandaan te hebben; zonder dat men weet waarvandaan; ook van iemand die bij een ander komt, zonder te zeggen, waar hij van daan komt, van wien hij komt, of weswegens hij komt; ook zonder afkomst; en zonder reden, zonder oorzaak. ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις waar komt hij (of het) vandaan? ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις van klein af aan (zva. ἀνάκτις ἀνάκτις). ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις door middel van een list. (Iemand een stomp met de vuist geven) ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις zoodat hij er van gulpt. — ἀνάκτις ἀνάκτις het ergens, of met iets of iemand. aanvangen. — ἀνάκτις ἀνάκτις zie ben.

ἀνάκτις I. N., zie ἀνάκτις II. — 2. K., van ἀνάκτις zie bij ἀνάκτις en ἀνάκτις 3.

ἀνάκτις KW. zva. ἀνάκτις ἀνάκτις ἠνάκτις ἀνάκτις of ἀνάκτις (Skr. sjiká; punt of top in het algemeen; een tak, arm). ἀνάκτις ἀνάκτις zich niet verroeren. ἀνάκτις ἀνάκτις naam van een Kawische zangwijs (Skr. sjikharixi).

ἀνάκτις KW. zva. ἀνάκτις en ἀνάκτις (Sd. korrel, zaadkorrel). ἀνάκτις ἀνάκτις zva. ἀνάκτις ἀνάκτις en ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις zva. ἀνάκτις ἀνάκτις

ἀνάκτις I. ἀνάκτις of ἀνάκτις KN. iets berispelijks een berispelijke daad; een vergrijp, berisping, beboeting om een vergrijp, bekeuring, calange. — ἀνάκτις iemand voor een vergrijp berispen, bestraffen of bekeuren. ἀνάκτις pass.; door een vergrijp in ongenade vervallen, zich den toorn op den hals halen, bv. van Allah, van een vorst. — ἀνάκτις ἀνάκτις ἀνάκτις iets als een vergrijp berispen.

II. gew. ἀνάκτις ἀνάκτις KN. een regthoek; een hoekklamp of schuine klos in een hoek van timmerwerk tot steviging; (Sd. Ml. elleboog. Vrg. ἀνάκτις ἀνάκτις). — ἀνάκτις ἀνάκτις een haak, winkelhaak of regthoek, instrumenten van timmerlieden en metselaars. — ἀνάκτις ἀνάκτις vorm van gezigt, ook bep. regelmatige vorm van gezigt.

ἀνάκτις I. KN. genoeg; genoeg, plezier hebben; blijde; vreugde, plezier (Skr. soekha. Vrg. ἀνάκτις en ἀνάκτις). II. K. zie ἠνάκτις — ἀνάκτις ἀνάκτις pret of plezier hebben of maken, feestvieren. ἀνάκτις ἀνάκτις zie bij ἀνάκτις ἀνάκτις hetz. — ἀνάκτις ἀνάκτις vrolijk feestvieren. — ἀνάκτις ἀνάκτις vermaak, plezier, dat men heeft; ook voor spel, spelen: zooals kaartspelen en schaakspelen, ook wel van het kèplèkspel (vrg. ἠνάκτις ἀνάκτις). — ἀνάκτις ἀνάκτις K. van ἀνάκτις ἀνάκτις zie bij ἠνάκτις — ἀνάκτις ἀνάκτις K. van ἀνάκτις ἀνάκτις zie ald. — ἀνάκτις ἀνάκτις KN., ἀνάκτις KI., iemands goedvinden (vrg. ἀνάκτις).

ἀνάκτις I. K. van ἀνάκτις ἀνάκτις — 2. KN. naam van het schrijfteeken voor de klinker oe. — 3. ἀνάκτις N., ἀνάκτις K, ook wel ἀνάκτις en ἀνάκτις een kwart Spaansche mat of 6 wang, een halve gulden zilver (van ἀνάκτις). — 4. het naar beneden meer buitenwaarts staan van stijlen of pilaren tot meerdere

stevigheid (verg. ἡνῶν en ἡνῶν). ἡνῶν 18 wang, anderhalve gulden zilver. ἡνῶν 30 wang, twee en een halve gulden zilver. ἡνῶν een kwart van een ἡνῶν (zva. een ἡνῶν). ἡνῶν benaming van het schrijfstecken voor de klinker oe, tot onderscheiding van de ἡνῶν, zooals de Péngkal tot onderscheiding genoemd wordt. ἡνῶν (ἡνῶν CS.) naam van de lange Soekoe. ἡνῶν een letter met Soekoe en Oeloe, zooals een letter geschreven wordt, die verkeerd geschreven is en niet gelezen moet worden. ἡνῶν iemand die, even als een zoo geschrevene letter, niets beteekent, een nul in 't cijfer. ἡνῶν (Ngá-soekoe-dá) naam van het vocaalteeken ἡνῶν naam van het vocaalteeken ἡνῶν zva. ἡνῶν — ἡνῶν naar beneden meer buitenwaarts staan van stijlen. — ἡνῶν naar beneden meer buitenwaarts zetten. — ἡνῶν op een Soekoe, bv. uitgaan; bij, of in halve guldens.

ἡνῶν KN. een warme doek of kruik als pijnstillend middel; het wasschen van het lijf met een doek en warm water. — ἡνῶν met een warme doek, enz., pijnstillen; met een doek en warm water het lijf wasschen; iets, zooals de neus, afdrogen, afvegen; met een doek of zoo iets, een muur of graf met kalkwater witten (plat *ML. sèkah* of *sèkat*. *Port. secca*, droog, *seccar*, afdroogen.). — ἡνῶν mv. — ἡνῶν met iets afvegen; iets gebruiken om af te vegen; iets doen of laten afvegen.

ἡνῶν 1. KW. zva. ἡνῶν of ἡνῶν bedroefd (*Skr. sjoka*, droefheid). 2. KN. zie ἡνῶν naam van een welriekende rijstsoort; van een dorp in Banjoe-mas; en van een vrouwelijke bediende in de kraton, die voor lekkere gebakjes enz. te zorgen heeft. ἡνῶν naam van een berg. G. ἡνῶν, ἡνῶν K., naam van een boschrijk gewest in het Soerakartasche (waarschijnlijk waar veel asokaboomen groeijen. PK.). ἡνῶν (de vijf asoka-boomen) naam van een landschap onder Tjampalä, door den Vorst Droepadä aan Dronä afgestaan,

die daarnaar de pandita van Sokä-limä genoemd wordt.

ἡνῶν = ἡνῶν
 ἡνῶν zva. ἡνῶν zie ἡνῶν
 ἡνῶν zva. ἡνῶν zie bij ἡνῶν I.
 ἡνῶν zie bij ἡνῶν II.
 ἡνῶν zva. ἡνῶν — ἡνῶν zie bij ἡνῶν
 ἡνῶν KN. zonder pitten (van vruchten); zonder tanden, geheel tandeloos (van een mensch; verg. ἡνῶν); zonder horens, van een beest, dat gewoonlijk horens heeft; en naam van den broodboom en van de vrucht daarvan, *Artocarpus incisa* L. ἡνῶν en ἡνῶν namen van twee pisangsoorten zonder pitten.

ἡνῶν zie bij ἡνῶν
 ἡνῶν zie ἡνῶν
 ἡνῶν en ἡνῶν K., zie bij ἡνῶν
 ἡνῶν *Ar. Iskander*, eiga. *Alexander*.
 ἡνῶν gew. ἡνῶν eig. van een dochter van Droepadä, gehuwd met Ardjoenä (*Skr. Sjikandi* naam van een zoon van Droepada, tijdelijk gemetamorfoseerd in een vrouw. PK.).

ἡνῶν *Holl. schooner*, schoener, soort van schip. ἡνῶν TP. soort van kastje met pilaartjes van voren.

ἡνῶν naam van een paard van Vorst Kržnä en van Vorst Bandjarasari (*Skr. soekantha*, een schoonen nek hebbende. PK.).

ἡνῶν zie ἡνῶν
 ἡνῶν, van ἡνῶν zie bij ἡνῶν
 ἡνῶν KN., ἡνῶν, *Holl. schuitje*, ook voor schuit of boot.

ἡνῶν KN. zva. ἡνῶν en bijnaam van Batärä Éndrä (*Skr. Sjakra*).

ἡνῶν eign. van een Rži, vader van Palä-särä (*Skr. Sjakti*).

ἡνῶν KW. de planeet Venus (*Skr. Sjoekra*); en Vrijdag.

ἡνῶν of ἡνῶν *Ar. صوم*, KN. het eten vóór het aanbreken van den dag in den vasten (van het *Ar. sahar*, de eerste morgenschemering).

ἡνῶν K. van ἡνῶν en van ἡνῶν (verg. ἡνῶν). — ἡνῶν zva. ἡνῶν Tj. — ἡνῶν

տար. Կ. *van* անհոյակ *en* ԿԻ. *van* անհոյակ — անհոյակ *zie* *beneden*.

անհոյակ ԿՆ. *omtrek*, *maat* *van* den *omtrek* *van* *iets* (*verg.* անհոյակ). — անհոյակ den *omtrek* *van* *iets* *meten* *door* *het* *met* *de* *hand* *te* *omspannen*.

անհոյակ *ook* անհոյակ *Ar.* *sühr*, *betovering*; *een* *toovergebed*; *een* *toovenaar*, *duivelskunstenaar* (*verg.* անհոյակ *en* արարար). *դուրսանան* *tooverkunst*.

անհոյակ ԿՆ. *vuil*, *morsig*, *onrein*; *vuiligheid*, *onreinheid*; *hindernis*, *beletsel*; *moeilijkheid*; *zwarigheid*; *de* *maandstonden* *van* *een* *vrouw* (*verg.* անհոյակ *դառ* արար *en* անհոյակ), անհոյակ *vuil*, *drek*; *hindernissen*; *de* *maandstonden* *hebben*. — անհոյակ *iemand* *of* *iets* *bevuilden*, *bezoedelen*; *iemand* *belasteren*; *lastig* *vallen* (*անհոյակ* Կ. Կ.).

անհոյակ *of* անհոյակ *Ar.* *sjoekr* *en* *sjokoer*, *dank*, *dankzegging*; ԿՆ. *dank*, *alleen* *aan* *God*, *God* *dan-* *ken*; *ook* *God* *loven* *met* *onderworpen* *gelatenheid*, *bij* *ongeluk*; *eerder* *zich* *gelukkig* *gevoelen*; *als* *uit-* *roep*: *God* *dank!* *en* *gelukkig!* *ook* *bij* *vreugde* *over* *een* *anders* *leed*. անհոյակ *en* անհոյակ անհոյակ *zich* *dankbaar* *gelukkig* *gevoelen*. անհոյակ *դառ* *goed* *zoo!* *dat* *hebt* *je* *verdiend*. — անհոյակ *դառ* *voor* *iets* *God* *danken*; *over* *iets* *zich* *hartelijk* *verblijden*.

անհոյակ Լ. ԿՎ. *zva.* անհոյակ *en* անհոյակ (*de* *armen* *van* *een* *Boeta*, *G.*); *Tj.* *Sengk*. *twec* (*Skr.* *sjikhara*, *top*, *punt* *en* *elleboog*). — 2. ԿՆ., անհոյակ անհոյակ ԿԸ., *kwaad* *doen*; *iemand* *kwaad* *doen* (*in* *gebruik* *gekomen* *als* *grondv.* *van* անհոյակ ԿՎ., *Skr.* *nikāra*, *kwaad*, *tegenwerking*). — անհոյակ ԿՆ.; անհոյակ ԿՎ., *kwaad* *doen*; *iemand* *kwaad* *doen*; *iemand* *tegenwerken*.

անհոյակ ԿՎ. *zva.* անհոյակ *varken*, *zwijn*, *everzwijn* (*Skr.* *sokkara*. *Vrg.* անհոյակ).

անհոյակ *zie* *bij* անհոյակ

անհոյակ *zie* *bij* անհոյակ

անհոյակ անհոյակ *of* անհոյակ ԿՎ. *zva.* անհոյակ *en* անհոյակ *wat* *iemand* *kwelt*, *plaagt*, *stoort* *of* *hindert* (*waarsch.* *voor* անհոյակ *hindernis* *van* *rust*; *volgens* ԲԿ. *misschien* 't *Skr.* *sjokārta* *door* *treurigheid* *gekweld*). — անհոյակ ԿՆ. 1. *zva.* անհոյակ *en* անհոյակ անհոյակ (2. *tevreden* *stellen*, *bevredigen*. *G.* *Skr.* *Soekreta*, *welddaad*, *goed* *werk*, *vriendelijke* *hulp* *en* *behandeling*, *enz.*).

— անհոյակ *iemand* *hinderen*, *storen*. անհոյակ անհոյակ *het* *gekweld* *of* *gehinderd* *worden* *of* *zijn* *van* *iemand*.

անհոյակ *Ar.* *sakrat*, *en* *meerv.* *sakarāt*, ԿՆ. *agonie*, *doodsstrijd*; *een* *moeilijken* *dood* *hebben*.

անհոյակ *zva.* անհոյակ *zie* *bij* անհոյակ Լ.

անհոյակ *en* անհոյակ *zie* *bij* անհոյակ ԻԻ.

անհոյակ ԿՎ. անհոյակ *zva.* անհոյակ

անհոյակ ԿՆ. *een* *klank*, *waarmee* *men* *een* *hond* *wegjaagt*; *marsch!* *pak* *je* *weg!* — անհոյակ *een* *hond* *wegjagen* (*verg.* անհոյակ).

անհոյակ ԿՎ. *zva.* անհոյակ

անհոյակ *zva.* անհոյակ *zie* *bij* անհոյակ

անհոյակ ԿՎ. *zva.* անհոյակ անհոյակ

անհոյակ *of* անհոյակ ԿՆ. *magt*, *van* *meer* *dan* *gewoon* *menschelijke*, *bovennatuurlijke* *magt*, *daarmede* *begaaft*; *magtig*, *oppermagtig* (*Skr.* *sjakti*. *Vrg.* անհոյակ). — անհոյակ *zich* *met* *bovennatuurlijk* *magt* *begaafd* *verbeelden* *of* *het* *air* *daarvan* *aannemen*. — անհոյակ *magtig*. — անհոյակ *begaafdheid* *met* *bovennatuurlijke* *magt*; *bovennatuurlijke* *vermogens* *van* *iemand*.

անհոյակ անհոյակ անհոյակ անհոյակ անհոյակ անհոյակ անհոյակ *en* անհոյակ Կ., *zie* *bij* անհոյակ

անհոյակ ԿՆ. — անհոյակ *omspitten* *van* *sawah's*, *zonder* *voorafgaande* *beploeging*, *SG*.

անհոյակ ԿՆ. *borstel*, *schuifier*, *boender*; *ook* *kwaat*, *zooals* *om* *te* *verwen* *of* *te* *witten* (*verg.* անհոյակ ԻԻ.).

անհոյակ ԿՆ., անհոյակ ԿԻ. *taudeschuifier*. — անհոյակ *borstelen*, *schuifieren*, *boenen*; *iets* *borstelen*, *enz.* — անհոյակ ԿՎ. — անհոյակ *iets* *laten* *schuifieren*; *met* *iets* *schuifieren* *of* *af* *borstelen*; *voor* *iemand*, *iets* *borstelen*, *enz.* — անհոյակ *naam* *van* *een* *kleinen*, *bij* *het* *aanbreken* *van* *den* *dag* *als* *een* *lijster* *fluitenden* *vo-gel*, *een* *soort* *van* *kwikstaart* (*verg.* անհոյակ); *ook* *naam* *van* *een* *half* *kruipend* *struikgewas* *met* *welriekende* *witte* *bloemen* *aan* *lange* *bloemstengels*.

անհոյակ ԿՆ. *de* *elleboog*; *en* *de* *lengte* *van* *den* *elleboog* *tot* *aan* *de* *vingertoppen*, *als* *een* *maat* (*verg.* անհոյակ ԻԻ. *en* անհոյակ). — անհոյակ *den* *elleboog* *gebruiken*; *met* *den* *elleboog* *stooten*.

անհոյակ ԿՆ., *maar* *veelal* անհոյակ Կ., *gras*. անհոյակ

κίονισσιν verdord gras. αχρωματιν hooi. — αχρωματιν KN. gras, het gras, als collectief; bv. in het gras zitten of liggen. — αχρωματιν grasperk, grasveld.

ηλικιωσθη Ar. 完全, volkomen welstand. ηλικιωσθη en ηλικιωσθη zie ηλικιωσθη λικιωσθη gew. λικιωσθη KN., λικιωσθη KN., naam van de bijzonder zware gamelan van den Soesoehoenan, die bij groote feesten bespeeld word. (λικιωσθη ook eign. van de dochter van een hoofd van Toeban G.); zie ook bij κωσθη.

λικιωσθη zie λικιωσθη λικιωσθη Holl. kotter, een soort van schip. λικιωσθη zie λικιωσθη ηλικιωσθη Chin. KN. een soort van chinesche sêrbad met Chin. vermicelli en meelballetjes.

λικιωσθη zva. λικιωσθη en λικιωσθη — αχρωματιν zva. αχρωματιν en αχρωματιν αχρωματιν en λικιωσθη — αχρωματιν KN. zva. αχρωματιν of λικιωσθη ook wel λικιωσθη KN. getuige (Skr. saksî).

ηλικιωσθη een omgekochte, valsche getuige. λικιωσθη of αχρωματιν iemand tot getuige hebben of nemen. — αχρωματιν getuigen, voor iets instaan. G. — αχρωματιν iets getuigen, als getuige bevestigen; van iets getuige zijn, iets als getuige bijwonen; ook zva. ηλικιωσθη (als getuige). αχρωματιν getuigd, door iemand als getuige bevestigd; in tegenwoordigheid van iemand als getuige; getuigenis. — αχρωματιν iets door een getuige laten bevestigen, iemand tot getuige van een zaak nemen. — αχρωματιν iemands getuigenis, ook zva. αχρωματιν of αχρωματιν

λικιωσθη KN. straf van God tot kastijding (Skr. sjik-sa, leering, les, tucht. Vrg. αχρωματιν λικιωσθη en αχρωματιν). — αχρωματιν straffen, iemand straffen, van God.

ηλικιωσθη zva. ηλικιωσθη αχρωματιν KW. zva. ηλικιωσθη of αχρωματιν en αχρωματιν van 't Skr. xana, een oogenblik, met het voorvoegsel αχρωματιν. ηλικιωσθη hetzelfde.

λικιωσθη zva. λικιωσθη λικιωσθη zie bij λικιωσθη αχρωματιν zie αχρωματιν αχρωματιν zie αχρωματιν αχρωματιν zie αχρωματιν αχρωματιν of αχρωματιν zva. αχρωματιν (zie

bij ηλικιωσθη). αχρωματιν zva. ηλικιωσθη zie bij ηλικιωσθη αχρωματιν zva. ηλικιωσθη zie bij ηλικιωσθη

λικιωσθη zie bij κωσθη λικιωσθη KI. van αχρωματιν hartzeer hebben (vrg. λικιωσθη). — αχρωματιν hartzeerwekkend.

λικιωσθη K., zie λικιωσθη KN. het witachtige vocht dat zich neerzet op den stomp, waar de aren bloemsteel is afgesneden. Het dient tot teeken, dat het tappen van het sap kan beginnen, Kr. — αχρωματιν KN. met rijstwater stijven, een stuk katoen of iets derg.

λικιωσθη N., αχρωματιν K., αχρωματιν αχρωματιν KI., voet, been, poot (ook bv. van een stoel, tafel of kast); voetstuk (vrg. αχρωματιν αχρωματιν en αχρωματιν). αχρωματιν N., αχρωματιν K., met vier voeten; in den zin van viervoetig, v. viervoetige dieren αχρωματιν — αχρωματιν met den voet aangeraakt, gestooten. — αχρωματιν de moeite niet waard, als men bv. een verre togt gedaan heeft om een of een ander te krijgen, en met een kleinigheid thuis komt. αχρωματιν zie bij αχρωματιν

αχρωματιν KW. zva. αχρωματιν (Skr. sjoekla, wit, helder).

αχρωματιν KW. de velg van een wiel, G.; volg Rh. vast ingeheid, vast er inzitten, ook het voorwerp zelf. zva. αχρωματιν van een voorwerp, en αχρωματιν, spaak van een wiel. W.

λικιωσθη KN. een soort overhemdje zooals in Oost-Indie sommige jonge inlanders wel eens dragen. αχρωματιν

λικιωσθη KN. Port. escola, school (vrg. αχρωματιν); ook school gaan, op school leeren (vrg. αχρωματιν bij αχρωματιν II.). — αχρωματιν iemand school, of naar school, doen gaau.

αχρωματιν en αχρωματιν zie bij ηλικιωσθη αχρωματιν bl. 65b.

αχρωματιν zva. αχρωματιν zie bij ηλικιωσθη αχρωματιν zie bij ηλικιωσθη

λικιωσθη KN. het beven aan hoofd of handen, van ziekte. — αχρωματιν die ongesteldheid hebben

αχρωματιν of αχρωματιν zie bij ηλικιωσθη

zijn van. — ἡλιασθησῶν, ἡλιασθησῶν κ., ἡλιασθησῶν poet., hinderen, moeilijkheden veroorzaken, tegenwerken (verg. ἡλιασθησῶν). — ἡλιασθησῶν niet afkeerig zijn van; iem. niet versmaden. — ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν van aard. (ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν zie bij ἡλιασθησῶν)

ἡλιασθησῶν en ἡλιασθησῶν κλ., zie bij ἡλιασθησῶν

ἡλιασθησῶν κω. zva. ἡλιασθησῶν

ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν κω. zva. ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν (Skr. śādamā, middel om tot iets te geraken; middelen, goederen, rijkdom). ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν naam van de gemalin van Wisnoe, anders (ἡλιασθησῶν)

ἡλιασθησῶν κω. zva. ἡλιασθησῶν (verbasterde uitspraak van ἡλιασθησῶν). — ἡλιασθησῶν κω. zva. ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν

ἡλιασθησῶν evenzoo, insgelijks, zva. ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν zie BV.

ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν κδ., zie ἡλιασθησῶν

ἡλιασθησῶν κω. en κν. een gemeen mensch; iemand van de laagste klasse; het gemeen (Skr. sjoédra, benaming van de vierde, laagste kaste).

ἡλιασθησῶν κν. aangelascht stuk of eind metaal of hout (verg. ἡλιασθησῶν). — ἡλιασθησῶν lasschen; bijspringen, de plaats van een ontbrekende vervullen. — ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν iets aanlasschen, tot aanlassching of aanvulling doen dieuen.

ἡλιασθησῶν κν. tournooilans, laus met een kwast aan de punt in plaats van ijzer (verg. ἡλιασθησῶν). — ἡλιασθησῶν met een sòdòr steken; ook met een lange stok of bamboe steken. — ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν elkander met sòdòr's steken; ook naam van een struikgewas met trosvruchten, waarvan de pitjes tot een meel gemaakt worden, dat gebakken of gekookt gegeten wordt. JR. — ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν tournooiveld.

ἡλιασθησῶν κν. de zesde dag van de lichtemaan, G. — ἡλιασθησῶν zie bij ἡλιασθησῶν

ἡλιασθησῶν zie ἡλιασθησῶν

ἡλιασθησῶν κω. zva. ἡλιασθησῶν zeer moedig, zeer dapper; groote moed, groote dapperheid (Skr. soedira. PK. Zie ἡλιασθησῶν 1. en ἡλιασθησῶν Verg. ἡλιασθησῶν), ἡλιασθησῶν naam van een Kawische zangwijze. ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν naam van een Kawische zangwijze in de Rāmā. — ἡλιασθησῶν met moed bezield,

vol moed; moed, dapperheid.

ἡλιασθησῶν κν.; ἡλιασθησῶν spijzen of sirih en toebehooren gaan offeren op een heilige plaats wegens een gelofte of om iets, dat men woenscht, van de godheid te erlangen. — ἡλιασθησῶν ergens zulk een offer gaan brengen. — ἡλιασθησῶν een plaats waar zulke offers gebracht worden; en naam van een gebouw in de Batangan te Soerakarta, waar zulke offers gebracht worden en in de voornacht vóór elken Vrijdag door priesters gebeden wordt; ook offerhanden, die op een heilige plaats gebracht worden. ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν 's Vorsten offers in spijzen, die elken Donderdagavond naar de groote Moskee gebracht worden, en die dan door de Kētibis en Modius van de Moskee op Vrijdag gegeten worden.

ἡλιασθησῶν κω. zva. ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν (Skr. soedarsjana, schoon, bevallig; de rozeappel, Eugenia djamboe; enz.; van ἡλιασθησῶν en ἡλιασθησῶν).

ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν zie bij ἡλιασθησῶν

ἡλιασθησῶν zie ἡλιασθησῶν

ἡλιασθησῶν en ἡλιασθησῶν zie bij ἡλιασθησῶν

ἡλιασθησῶν κω. edelmoedig; en vader (van ἡλιασθησῶν en ἡλιασθησῶν). ἡλιασθησῶν edelmoedigheid; en als vader erkend worden. ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν edelmoedige aard.

ἡλιασθησῶν κω. zva. ἡλιασθησῶν

ἡλιασθησῶν κω. zva. ἡλιασθησῶν of ἡλιασθησῶν ook benaming van het leesteeken Tjākrā.

ἡλιασθησῶν en ἡλιασθησῶν zva. ἡλιασθησῶν en ἡλιασθησῶν

ἡλιασθησῶν 1. κω. zva. ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν 2. κν. een puntig opgerold sirih-blad met kalk er in, om bij een sirihpruim gebruikt te worden, en een steekpil van kurkema, puntig afgesneden en in olie gedoopt. — ἡλιασθησῶν van een sirihpruim met een ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν κν. 1. waar, juist, wezentlijk; scherp zien-de, van een ziener; voorspellen, propheteren; voorzegging (Ar. صديق, siddik, waarachtig, getrouw; Ml. مبيدق, سيدق, zoeken, onderzoeken. Verg. ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν en ἡλιασθησῶν). 2. zva. ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν een ziener, propheet. — ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν naar ie's, of naar de waarheid van iets, onderzoek doen, van iets zich vergewissen (verg. ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν en ἡλιασθησῶν ἡλιασθησῶν); ook een voorspelling doen.

zweet en tranen, (pass. 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹)
WW. — 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 een kleed om na het baden
aan te trekken (verg. 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹).

𐌸𐌹𐌸𐌹 Ar. 𐌸𐌹𐌸𐌹, zait, olijfolie (verg. 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹).
𐌸𐌹𐌸𐌹 KN. volg. Rh. interjectie voor het geluid van
iets dat de lucht klieft: sst! sst! — 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹
aanhitsen, ophitsen, laten vervolgen, bv. een jagt-
hond het wild; iemand tegen een ander ophitsen,
opstoken, op hem afsturen, om uit naam van den
zender wraak op hem te nemen, hem verwijtingen
te doen of uit te schelden, JR.

𐌸𐌹𐌸𐌹 of 𐌸𐌹𐌸𐌹 KN. klein wormpje, made,
wormpje in een zweer (verg. 𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹
𐌸𐌹 en 𐌸𐌹𐌸𐌹). 𐌸𐌹𐌸𐌹 ook een bijnaam van
Wisnoe. — 𐌸𐌹𐌸𐌹 als wormpjes, bv. gluren
Tj. — 𐌸𐌹𐌸𐌹 of 𐌸𐌹𐌸𐌹 vol maden.

𐌸𐌹𐌸𐌹 of 𐌸𐌹𐌸𐌹 KN. 1. vervloeking. 𐌸𐌹𐌸𐌹
𐌸𐌹𐌸𐌹 naam van een booze geest, Tj. —
𐌸𐌹𐌸𐌹 vloeken, schelden. G. — 𐌸𐌹𐌸𐌹
𐌸𐌹𐌸𐌹 iemand vloeken, schelden, vervloeken, uit-
schelden, WR. zie 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 (verg. 𐌸𐌹𐌸𐌹
𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹 en 𐌸𐌹𐌸𐌹). 2. TP. zva.
𐌸𐌹𐌸𐌹 los! 𐌸𐌹𐌸𐌹𐌸𐌹 = 𐌸𐌹𐌸𐌹
𐌸𐌹 Rh.

𐌸𐌹𐌸𐌹 1. K. van 𐌸𐌹𐌸𐌹 2. KW. zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹
of 𐌸𐌹𐌸𐌹 3. KW. zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 (Skr. sjata).
𐌸𐌹𐌸𐌹 KW. en K. zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 𐌸𐌹𐌸𐌹
𐌸𐌹𐌸𐌹 de honderd Korawa's.

𐌸𐌹𐌸𐌹 1. KW. zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 en 𐌸𐌹𐌸𐌹 (een ander
zie bij 𐌸𐌹𐌸𐌹). 𐌸𐌹𐌸𐌹 zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 Rs. — 2. KN.
één, eens, in samenstelling, als 𐌸𐌹𐌸𐌹 eens
van aard, WW. 𐌸𐌹𐌸𐌹 spr. voor niet eens,
het niet eens zijn. WW. 𐌸𐌹𐌸𐌹 iets hoeg-
naamd. RP. — 𐌸𐌹𐌸𐌹 of 𐌸𐌹𐌸𐌹
vorm, waarin iets (zoals brood) gebakken of (zoo-
als een kogel) gegoten wordt. JR. zie 𐌸𐌹𐌸𐌹 2.

𐌸𐌹𐌸𐌹 KN. speetje vleesch of iets anders, aan een
spit gebraden, om bij de rijst gegeten te worden.
— 𐌸𐌹𐌸𐌹 sâté maken.

𐌸𐌹𐌸𐌹 KN., 𐌸𐌹𐌸𐌹 KW., een wild dier (Skr. satwa
een dier; een wezen. Verg. 𐌸𐌹𐌸𐌹 en 𐌸𐌹𐌸𐌹).
𐌸𐌹𐌸𐌹 wild of tam dier, wilde
en tamme beesten.

𐌸𐌹𐌸𐌹 1. KN. verk. van 𐌸𐌹𐌸𐌹, el. 2. KI. zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹
of 𐌸𐌹𐌸𐌹 zie 𐌸𐌹𐌸𐌹 (Skr. sâta, vermaak,

genoegen; sjata, geluk, blijdschap, vermaak). 3.
verb. in de spreektaal van 𐌸𐌹𐌸𐌹 zva.
𐌸𐌹𐌸𐌹 L. 316.

𐌸𐌹𐌸𐌹 1. KW. zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 (Skr. sita. Verg. 𐌸𐌹𐌸𐌹).
2. KN. zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 (verg. 𐌸𐌹𐌸𐌹); gew. 𐌸𐌹𐌸𐌹
𐌸𐌹𐌸𐌹 zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 (Skr. sitarasimi, eig.
de wit stralende. Verg. 𐌸𐌹𐌸𐌹).

𐌸𐌹𐌸𐌹 1. K., zie 𐌸𐌹𐌸𐌹 en 𐌸𐌹𐌸𐌹 (Skr. xiti, woon-
plaats; land). (2. TD. verpligting. G. verg. 𐌸𐌹𐌸𐌹
𐌸𐌹𐌸𐌹). 𐌸𐌹𐌸𐌹 (𐌸𐌹𐌸𐌹 KW.) eign.
van een dochter van Krēsna, oudste gemalin van
Abimanjoe. 𐌸𐌹𐌸𐌹 naam van de woon-
plaats van Dèwi Pratiwi (waarsch. samenstelling
van xiti, aarde, en patala, de onderwereld of
afgrond. PK.). 𐌸𐌹𐌸𐌹 eign. van een zoon van
Kresna bij Dèwi Pratiwi (Skr. xitidja, de zoon
der aarde, d. i. de planeet Mars, anders Bhauma,
hetzelfde. PK.)

𐌸𐌹𐌸𐌹 KW. zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 (Skr. soeta, een zoon, een
prins; soeta, een dochter. Verg. 𐌸𐌹𐌸𐌹 II. en 𐌸𐌹
𐌸𐌹). 𐌸𐌹𐌸𐌹 zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 of 𐌸𐌹𐌸𐌹
𐌸𐌹𐌸𐌹 zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 (zie 𐌸𐌹𐌸𐌹). 𐌸𐌹𐌸𐌹
𐌸𐌹𐌸𐌹 voor 𐌸𐌹𐌸𐌹 de zoon van
den Panditâ.

𐌸𐌹𐌸𐌹 en 𐌸𐌹𐌸𐌹 KW. zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 (Skr. sijwêta,
wit; zilver; de planeet Venus. Verg. 𐌸𐌹𐌸𐌹); ook
eign. van den oudsten zoon van Maswâ-pati, den
Vorst van Wirâtâ.

𐌸𐌹𐌸𐌹 KW. zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 en 𐌸𐌹𐌸𐌹 (Skr.
setoe). 𐌸𐌹𐌸𐌹 zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 (Skr. setoebanda, een dijk of dam tot verbin-
ding en passage); ook naam van een olifant. 𐌸𐌹𐌸𐌹
𐌸𐌹𐌸𐌹 (of 𐌸𐌹𐌸𐌹) insgelijks zva.
𐌸𐌹𐌸𐌹 en 𐌸𐌹𐌸𐌹 zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹

𐌸𐌹𐌸𐌹 KW. zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 en 𐌸𐌹𐌸𐌹
𐌸𐌹𐌸𐌹 zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹 en
𐌸𐌹𐌸𐌹 zva. 𐌸𐌹𐌸𐌹

𐌸𐌹𐌸𐌹 KN. niet afkeerig, genegen, toegenegen zijn;
er niet tegen hebben iets te doen (verg. 𐌸𐌹𐌸𐌹 en
𐌸𐌹𐌸𐌹). 𐌸𐌹𐌸𐌹 = 𐌸𐌹𐌸𐌹
Men. — 𐌸𐌹𐌸𐌹 niet afkeerig zijn van, PM.
𐌸𐌹𐌸𐌹 zie bij 𐌸𐌹𐌸𐌹

geëerde stukken geschut, waarin hun zielen geva-
ren zouden zijn, en waarvan het tweede zich op
de Silinggil te Soerakarta, maar het eerste te Ba-
tavia bevindt.

ἰνῆ ἰνῆ zie bij ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ ἰνῆ N., ἰνῆ ἰνῆ K., duidelijk voor oogen,
duidelijk zichtbaar; (ook verstaan, begrijpen. G.; van
ἰνῆ ἰνῆ, in den zin van het Skr. *saxat*, en verk.
van ἰνῆ ἰνῆ, en ἰνῆ ἰνῆ Vrg. ἰνῆ ἰνῆ en ἰνῆ
ἰνῆ). ἰνῆ ἰνῆ onder iemands eigen
oogen, bv. iets wegnemen. — ἰνῆ ἰνῆ kw. zva.
ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ en ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ
ἰνῆ ἰνῆ pass. ἰνῆ ἰνῆ I. kw. zva. ἰνῆ ἰνῆ
ἰνῆ 2. N., ἰνῆ ἰνῆ K., duidelijk te zien.

ἰνῆ ἰνῆ en ἰνῆ ἰνῆ of ἰνῆ ἰνῆ KN. een
breede strook geweven goed voor een gordel of
cingel.

ἰνῆ ἰνῆ KN. naam van een boom en van het bruin
gespikkeld hout daarvan, veel voor wandelstokken
gebruikt.

ἰνῆ ἰνῆ zie bij ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ ἰνῆ zie ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ KN. kloet, boom, om een vaartuij voort te du-
wen (vrg. ἰνῆ). — ἰνῆ ἰνῆ kloeten, boomen;
een vaartuij met een boom voortduwen.

ἰνῆ ἰνῆ zamentrekking van ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ of ἰνῆ ook ἰνῆ of ἰνῆ
en ἰνῆ of ἰνῆ bij verkorting ἰνῆ of
ἰνῆ. kw. zva. ἰνῆ en ἰνῆ (Skr. *si-
tangsioe*, de witstralende, de maan; en *sjit dng-
sjoe*, de koudstralende, de maan. Vrg. ἰνῆ
bij ἰνῆ).

ἰνῆ ἰνῆ zie bij ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ zie ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ kw. 1. zva. ἰνῆ en ἰνῆ (vrg. ἰνῆ),
2. zva. ἰνῆ en ἰνῆ (Skr. *sjasja*, haas of
konijn, en de vlek op de maan). ἰνῆ zva.
ἰνῆ ἰνῆ en ἰνῆ ἰνῆ (Skr. *sjasjadara*
de maan). ἰνῆ ἰνῆ zva. ἰνῆ ἰνῆ
ἰνῆ ἰνῆ KN. naam van een Kawiische zangwijs.
— ἰνῆ als een dwingeland te werk gaan,
stijfhoofdijg voortgaan, zijn eigen hoofd volgen;
iemand dwingen of forcereu, zva. ἰνῆ JR.

ἰνῆ 1. kw. zva. ἰνῆ (Skr. *sjasji*. Vrg. ἰνῆ
ἰνῆ) 2. ἰνῆ N., ἰνῆ K. (volg. Rh. beide KN.)

ἰνῆ KN., maand. — ἰνῆ ἰνῆ voor een volle maand houden of rekenen.
— ἰνῆ ἰνῆ bij de maand, maande-
lijks; maandelijksch; bij maanden, maanden lang.

ἰνῆ zie ἰνῆ I.

ἰνῆ 1. zie ἰνῆ 2. kw. zva. ἰνῆ

ἰνῆ KN., ἰνῆ kw., overschot, rest, overblijfsel,
overgeschoten brokken; overblijven (Skr. *sjesa*,
overblijfsel, overschot. Vrg. ἰνῆ ἰνῆ en ἰνῆ
ἰνῆ). ἰνῆ ἰνῆ ge-
regten die nog onaangeroerd gebleven zijn. ἰνῆ
ἰνῆ wat een hond van zijn eten heeft overgelaten.
ἰνῆ ἰνῆ de overgeblevenen van de ge-
sneuvelden, de niet gesneuvelden. ἰνῆ ἰνῆ
poët., de aan den dood ontkomenen. ἰνῆ ἰνῆ
ἰνῆ een vrouw trouwen, die geen maagd
meer is. — ἰνῆ overblijfsel, wat door een
ander overgelaten is; ook metéén, tegelijk (*eig.*, naar
het schijnt, als restant. Vrg. ἰνῆ). — ἰνῆ
ἰνῆ het eerst van iets (spijs of drauk) gebruik ma-
ken en daardoor het overschot als het ware aan
iemand overlaten. — ἰνῆ ἰνῆ iets tegelijk
opmaken; tegelijk (metéén) doen plaats hebben,
geheel volbreugen; een half doode den genadeslag ge-
ven, Rh. iemand metéén hetzelfde lot doen ondergaan.

ἰνῆ 1. KN. snuiten, snot uitblazen, zich den neus
snuiten. — ἰνῆ ἰνῆ zich den neus snuitende een
voorwerp met snot treffen. I. 268 2. kw. zva. ἰνῆ
ἰνῆ I. N., ἰνῆ K., haast, overhaasting (vrg. ἰνῆ
ἰνῆ). — ἰνῆ ἰνῆ groote haast ma-
ken. (in P.J. ἰνῆ erg sterk op aandringen).
— ἰνῆ ἰνῆ gehaast, met overhaas-
ting, te haastig; gehaast zijn, zich zeer haasten,
zich overhaasten.

ἰνῆ 1. KN. snuiten, snot uitblazen, zich den neus
snuiten. — ἰνῆ ἰνῆ zich den neus snuitende een
voorwerp met snot treffen. I. 268 2. kw. zva. ἰνῆ
ἰνῆ I. N., ἰνῆ K., haast, overhaasting (vrg. ἰνῆ
ἰνῆ). — ἰνῆ ἰνῆ groote haast ma-
ken. (in P.J. ἰνῆ erg sterk op aandringen).
— ἰνῆ ἰνῆ gehaast, met overhaas-
ting, te haastig; gehaast zijn, zich zeer haasten,
zich overhaasten.

II. ἰνῆ KN., ἰνῆ KN., ἰνῆ of ἰνῆ
ἰνῆ en ἰνῆ K., de borsten van een
vrouw; ἰνῆ ook die van een man (vrg. ἰνῆ).
ἰνῆ N., ἰνῆ K., en ook ἰνῆ
KN., moedermelk, zog; maar ἰνῆ N., ἰνῆ
ἰνῆ of ἰνῆ en ἰνῆ K.; melk in
het algemeen. — ἰνῆ KN., ἰνῆ K., zuigen
aan de borst. — ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ
zogen, een kind de borst geven (vrg. ἰνῆ ἰνῆ);
ook een kind aan de (leêge) borst laten zuigen, van
een kindermid: ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ

ling van het verstand; zondig. — ἀρῆς van zijn stuk en in de war zijn, in het spreken, of bij het verrigten van een of ander door zenuwachtigheid alles verkeerd doen, (Rs.) Rh. — ἀρῆ (poët. ἀρεῖν Tj.) een verkeerden gang of weg gaan; uit het spoor gaan; afdwalen; een verkeerd, zondig leven leiden (vrg. ἀρῆ en ἀρῆ). — ἀρῆ verdwalen, verdwaald raken, het spoor bijster worden; van de wijs raken, de kluts kwijt raken. — ἀρῆ van de regte weg afbrengend. — ἀρῆ iemand doen dwalen, op een dwaalweg brengen; misleiden; in de war, van zijn stuk of van de wijs brengen; iets uit den regten koers doen gaan. — ἀρῆ van de regte weg af. ἀρῆ een dwaalweg. ἀρῆ naar alle kanten de vlucht nemen en zich verstrooijen (vrg. ἀρῆ bij ἀρῆ). — ἀρῆ het afdwalen, en KI. van ἀρῆ 2. — ἀρῆ dwaalspoor, dwaalweg.

ἀρῆ TE. een koopmansterm, in zamenstelling met het accidenteel passief vnn telwoorden, en met de telwoorden 50 en 60 zelf, om de helft van het zoveelste tiental te beteekenen. Zoo ἀρῆ 50, ἀρῆ 60, 35; ἀρῆ (of ἀρῆ) ἀρῆ, ἀρῆ, ook ἀρῆ, ἀρῆ, ook ἀρῆ, ἀρῆ 55; ἀρῆ ἀρῆ 65; ἀρῆ ἀρῆ 75; ἀρῆ ἀρῆ 85. ἀρῆ KW. vza. ἀρῆ KN. het snelle ronddraaijen, bv. van een wiel en bij het walsen (vrg. ἀρῆ); duw om door opschuiving vooruit te komen; ook vza. ἀρῆ en benaming van een ring in de vorm van een kronkelende slang. ἀρῆ KN., ἀρῆ KD., een gouden ring van dat ftsoen (vrg. ἀρῆ). — ἀρῆ dnwen, opduwen, om vooruit te komen. ἀρῆ teruggedreven, teruggeslagen worden. van vijanden.

ἀρῆ KW. en Ml. vza. ἀρῆ KN. naam van een dorrenstruik. TP. een rasp van blik (vrg. ἀρῆ). ἀρῆ verb. van ἀρῆ (vrg. ἀρῆ) vorm van bijgebouwen alleen met een afdak. — ἀρῆ fijn schrapen; iets, zooals kaas, met een mes of iets scherp, fijn afschrapen, voor den derden en meer keeren ploegen, SG. ook langzaam afnemen, verminderen, bv. van iemands rijkdom of krachten. — ἀρῆ voor iemand iets af-

schrapen; iets aan een ander geven om af te schrapen. — ἀρῆ zie beneden.

ἀρῆ KN. 1. iets, zooals pek, was, of boombast, zooals van de salam- en toeri-boom, om garen of draad te bestrijken. — ἀρῆ met ἀρῆ, wrijven of bestrijken. 2. KN., ἀρῆ KI., een pruimpje tabak, dat de Javaan, na een sirih-pruim in den mond gestoken te hebben, over de tanden heen en woër strijkt en dan tusschen de tanden en lippen houdt; en (ἀρῆ KI.) op die wijze tabak pruimen. — ἀρῆ de tanden met tabak wrijven. — ἀρῆ om te pruimen, het gepruimde.

ἀρῆ en ἀρῆ zie bij ἀρῆ
 ἀρῆ vza. ἀρῆ in ἀρῆ
 ἀρῆ KN. naam van een plant, gelijk een cactus, met vrij weeke bladen, die tot het rijp maken van gezwellen gebruikt worden; ook ἀρῆ ondergeschikte, van ἀρῆ vza. ἀρῆ — ἀρῆ met den snavel wroeten of slobberen, van eenden, ganzen, enz. — ἀρῆ en ἀρῆ zie bij ἀρῆ

ἀρῆ en ἀρῆ zie bij ἀρῆ
 ἀρῆ KW. vza. ἀρῆ G.
 ἀρῆ zie bij ἀρῆ
 ἀρῆ zie bij ἀρῆ
 ἀρῆ KW. een wind die boomen omverrukt, G. (van ἀρῆ vrg. ἀρῆ).

ἀρῆ KW. vza. ἀρῆ en ἀρῆ (Skr. sioeska, droog, uitgedroogd; onvruchtbaar).

ἀρῆ KN. 1. pont op twee of meer aan elkander verbondene prauwen, om over een rivier te varen; vlot van heele stukken bamboe; en een van bamboe gevlochten horde tot vloer of vloering. ἀρῆ (of ἀρῆ) een van gesneden bamboe gevlochtene cilindervormige bewaarplaats voor padi, op een zoldertje in huis geplaatst, volg. Rh. ἀρῆ gen. 2. — ἀρῆ gaan waar geen weg is, zooals door het krepelhout, riet of ongebaand woud; dwalen. ἀρῆ in het donker loopen. — ἀρῆ en ἀρῆ zie beneden. 3. ἀρῆ dial. van ἀρῆ PJ. — ἀρῆ — ἀρῆ
 ἀρῆ of ἀρῆ KN. eng, nauw; te eng, te nauw, zoodat men er niet door of niet iukan (vrg-

အိမ်ကွက် *en* အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် *en* ကျွမ်းကျင်; eng, kort, van den adem (vrg. အိမ်ကွက်). အိမ်ကွက်-ကျွမ်းကျင်; eng van menschen, van een plaats daar men door de menigte menschen een nauwe passage heeft. — အိမ်ကွက်, of အိမ်ကွက်, het ergens of iemand te eng maken, zoodat men er niet goed zitten of passereren kan.

အိမ်ကွက် *zie* အိမ်ကွက် — အိမ်ကွက် de eerste legden van een aren, Kr.

အိမ်ကွက် KN. schub, schubben, zooals van een visch; (*zie* အိမ်ကွက် *bij* အိမ်ကွက်), အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် *ben.* van een der schubben aan de pooten van een vechthaan, hetgeen als een slecht teeken beschouwd wordt; vrg. WW. ook *zva.* အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် *zie* *bij* အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် *of* အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် *zie* *bij* အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် *gaten in de vorm van schubben.* — အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် *KN.* *zva.* အိမ်ကွက် — အိမ်ကွက် *KN.* *een visch* schubben, afschubben; iets afschilferen, van iets de schilfers, schors *of* korst afschrappen, de binnenzijde gelijkmaken; van bamboe, de ကျွမ်းကျင် wegsnijden. — အိမ်ကွက် *obj. den.;* bamboe waar de toempi afgenomen is. Tj.

အိမ်ကွက် 1. *KN.* *zva.* အိမ်ကွက် *en* အိမ်ကွက် 2. *KN.* schop, schopje *of* spaan van bamboe, om iets te besteken *of* los te steken; speetje *of* pen om er iets op te steken (vrg. အိမ်ကွက်); ook een gouden pen *of* draad tusschen de huid *en* het vleesch ingestoken, om onkwetsbaar (အိမ်ကွက်) te maken; ook geld terug, wat men van een gegeven stuk als teveel terug ontvangt (*zva.* အိမ်ကွက်). အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် *ကျွမ်းကျင်* een pen *of* naald van goud, zilver *of* was, *en* met een knop, in de ကျွမ်းကျင် — အိမ်ကွက် *iets met een soesoek steken, lossteken *of* uitsteken; tot kanaal *of* afleiding strekken.* ကျွမ်းကျင် အိမ်ကွက် *een fistel.* — အိမ်ကွက် *mv., en ergens in, *of* voor een waterleiding, met een soesoek werken; uitdiepen der waterleidingen* SG.; ook *iemand* het teveel teruggeven. — အိမ်ကွက် *ongeveer* *zva.* အိမ်ကွက် *in* *poezie* ook *zva.* အိမ်ကွက် — အိမ်ကွက် *gegraven kanaal tot leiding *of* afleiding van water* (vrg. အိမ်ကွက်).

အိမ်ကွက် *zie* *bij* အိမ်ကွက်

အိမ်ကွက် *KN.* een van bamboe gevlochtene horde *of* mat; *sjmer* dan အိမ်ကွက် အိမ်ကွက်

zie *bij* အိမ်ကွက်
အိမ်ကွက် *zie* *bij* အိမ်ကွက်
အိမ်ကွက် *KN.* = အိမ်ကွက် *KN.* *vorg.* Rh. *betere spelling* dan အိမ်ကွက် *afgevallen, vermagerd; afvallen, vermageren, afnemen, wegzakken van water; *zie* ook အိမ်ကွက် *boven.**
အိမ်ကွက် *ook* *wel* အိမ်ကွက် *KN.* *zva.* အိမ်ကွက် *veinzen; *bv.* အိမ်ကွက် *of* အိမ်ကွက် *ကျွမ်းကျင်* veinzen te slapen* (vrg. အိမ်ကွက် *en* အိမ်ကွက် *bij* အိမ်ကွက် II.).

အိမ်ကွက် *zie* *bij* အိမ်ကွက်
အိမ်ကွက် *zie* *bij* အိမ်ကွက်
အိမ်ကွက် *ook* *wel, en eigentlijk, အိမ်ကွက် *en* *gev.* (အိမ်ကွက်) *KN.* *zoo goed als; haast *of* *bij* *kans even* (zoo groot, zoo erg *of* zoo goed) als. (Skr. *saxat*, in het gezicht, voor het gezicht; blijkbaar, gelijk, als). *Zoo ook* အိမ်ကွက် — (အိမ်ကွက်) *zoo goed zijn als* (vrg. အိမ်ကွက်). — အိမ်ကွက် *zva.* (အိမ်ကွက်)**

အိမ်ကွက် *en* အိမ်ကွက် *zva.* အိမ်ကွက် *en* အိမ်ကွက်
အိမ်ကွက် *en* အိမ်ကွက် *zva.* အိမ်ကွက် *en* အိမ်ကွက်

အိမ်ကွက် *KN.* geschaafd, zoodat het vel *of* de schors er afgescheurd *of* afgestroopt is (vrg. အိမ်ကွက် *en* အိမ်ကွက် *en* အိမ်ကွက်). — အိမ်ကွက် *iets afstroopen, de huid *of* schors er aftrekken.* အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် *gevoelig van de huid, door een nog niet geheel genezen scheur *of* schaving.*

အိမ်ကွက် — အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် *mv.* အိမ်ကွက် *iem uitschelden, bep. van vrouwen,* (Rs. Waj.) Rh.

အိမ်ကွက် 1. *KN.* *zva.* အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် *en* အိမ်ကွက် *(Skr. *sj dstra*, schrift, geschrift, *sjastra*, wapentuig).* 2. *KN.* letteren, letterkunde; *ook meer bep.* Kawi-liederen, Waj. I, 8. 3. *KN.* *zie* အိမ်ကွက် *အိမ်ကွက်* *KN.* *een schrijver.* အိမ်ကွက် အိမ်ကွက် *bedreven in de letteren.* အိမ်ကွက် *benaming van de schrijfwijze *of* spelling in Kawi-gedichten, waarbij de woorden *en* lettergrepen van de woorden niet van elkander gehouden, maar zoo verbonden worden dat alles in eens doorloopt.* အိမ်ကွက် *naam van een Kawische zangwijs in de Rānā.* — အိမ်ကွက် *KN.* *zva.* အိမ်ကွက် *en* အိမ်ကွက် *KN.* *letterkunde, verkregen kennis door letteroefening.*

(Het wordt ook verklaard door առնայտ).
 ՀԱՆՏԱՅԻՆ of ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ կա. շա. առնայտ (van
 առ of Կր en շա՛նայտ).
 ԴՆԱՆՏԱՅԻՆ. Holl. saucijs, worst.
 ԶԻՆԱՅԻՆ կա. շա. ձիւն en ձիւնայտ
 ԶԻՆԱՅԻՆ կա. stopsel of prop, om een gat of opening
 digt te maken, door het er in te steken (erg. Կ
 ա ձիւնայտ en առնայտ). — ԶԻՆԱՅԻՆ. met een
 sésél digtmaken, ergens in- of tusschen-kruipen;
 zich verstoppen. — ԶԻՆԱՅԻՆ. ergens iets in, onder
 of tusschen stoppen (erg. Երեսնայտ). — Եր
 ԶԻՆԱՅԻՆ. Men. fig. overstelpt van het gemoed
 door vreugde. — ԶԻՆԱՅԻՆ. iets ergens in,
 onder of tusschen stoppen.
 ԶԻՆԱՅԻՆ կա.; ԶԻՆԱՅԻՆ. iets (zoovels een vogel een
 zaadkorrel) met den snavel pellen; iets peuzelen,
 pluizen, oppeuzelen. — ԶԻՆԱՅԻՆ. wat zoo ge-
 peld of gepeuzeld wordt; iets te peuzelen; zie առ
 ԶԻՆԱՅԻՆ
 ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ կա.; ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ. iemand, die ergens heen of
 vooruit gegaan is, achternagaan, achternavolgen,
 achteroploopen; iemand, die vooruit is, inhalen
 (erg. Բարձրայտ en Կրայտ). — ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ. iemand
 een ander achternazenden; op iets iets anders laten
 volgen, als vervolg er bijvoegen. — ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ
 met iemand een ander achternagaan; iets achterna
 zenden aan iemand, die ergens heen of vooruit ge-
 gaan is. — ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ. achterna; achter of na
 iemand aankomen; zich achteraan houden in het
 meégaan; achteraan toegevoegd. — ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ. bij-
 voegsel, toevoegsel, achter iets tot vervolg. Կր
 ա զԻՆԱՅԻՆ. het één door het ander vervolgd
 ԴՆԱՆՏԱՅԻՆ. met redupl. van ԴՆԱՆՏԱՅԻՆ կա.; առ
 ԴՆԱՆՏԱՅԻՆ. of առնայտ (in de
 spreekt, ook առնայտ) door te groote haast
 iets verkeerd doen; zich verspreken; er niet uit of
 doorheen kunnen komen, bij te veel werk.
 ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ of ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ. poet. շա. ոչ ոք of ձեռն
 ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ. B. կա. շա. առ
 ա զԻՆԱՅԻՆ. ԴՆԱՆՏԱՅԻՆ. en առնայտ
 առնայտ. manieren, goede manieren, (van Կր en Զ
 ա շա. Skr. sjila).
 ԶԻՆԱՅԻՆ կա. van ԶԻՆԱՅԻՆ կա., zie Կր II. —
 ԶԻՆԱՅԻՆ կա. zuigen; aan of op iets zuigen; iets
 inzuigen, zoovels de grond water inzuigt; կա. zie

bij Կր II. volg. Rh. ook շա. Կրայտ zich in
 de struiken of het gras verbergen, schuilhouden.
 — ԶԻՆԱՅԻՆ en առնայտ կա. կա. zie bij Կ
 Կր II. — ԶԻՆԱՅԻՆ. zich overal inzuigen, indrin-
 gen, zoovels olie in leer. — ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ կա. in-
 dringen, in de poriën dringen, opgezogen worden,
 van water of vocht. — ԶԻՆԱՅԻՆ. freq. van ԶԻՆ
 առնայտ — ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ. freq. = ԶԻՆԱՅԻՆ
 ԶԻՆԱՅԻՆ կա. mis, fout, feil, verkeerd; scheet, niet
 regt of gelijk, bv. snijden, het mis hebben, onge-
 gelijk hebben (erg. առնայտ Կրայտ առնայտ
 en առնայտ). — ԶԻՆԱՅԻՆ. scheef gaan, afwijken,
 schuins langs de kant afwijken of afschampen. ԴՆԱ
 առնայտ. niet afwijken, juist overeenkomen. —
 ԶԻՆԱՅԻՆ. iemand in het ongelijk stellen, on-
 gelijk geven. — առնայտ. een fout begaan.
 ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ 1. կա. շա. ԶԻՆԱՅԻՆ — 2. կա. ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ
 ergens in, onderdoor of doorheen kruipen (erg.
 առնայտ). ԶԻՆԱՅԻՆ. zich bij iem. indringen
 om zijn guust of protectie. ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ. overal,
 door alle gaten, doorkruipen, om ergens te komen.
 — ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ. in, door of onder iets kruipen of
 bukkende heengaan; bij iemand schuilen. — Կր
 ա զԻՆԱՅԻՆ. iets ergens tusschen of onder schuiven
 of steken; iets onderschuiven, tusschensmokkelen.
 — ԿՂԱՆՏԱՅԻՆ. inkruipen, insluipen. — Կր
 ա զԻՆԱՅԻՆ. ondergeschoven; een gat of opening om
 in of onder of doorheen te kruipen.
 ԶԻՆԱՅԻՆ կա. շա. Կրայտ առնայտ en ԶԻՆԱՅԻՆ
 (Skr. sjisya. Fig. ԶԻՆԱՅԻՆ).
 ԶԻՆԱՅԻՆ. շա. ԶԻՆԱՅԻՆ. zie ԶԻՆԱՅԻՆ
 ԶԻՆԱՅԻՆ. ook ԶԻՆԱՅԻՆ կա. wenk, voortteeken, voort-
 spellend teeken; wat er in iemand omgaat, ge-
 moedsbeweging, Men. ook een wolk die over een
 bosch haugt, volgens de Däsä-nämä (Skr. sasmita,
 lacheud; smita, lach. Fig. առնայտ en
 առնայտ). — ԶԻՆԱՅԻՆ. een wenk geven aan
 Waj. I. 11, iets door een voortteeken voorspellen.
 առնայտ կա.; առնայտ. tegen den draad of den loop
 van het haar in werken, snijden, schaven, kam-
 men, borstelen, enz.; tegen den loop van het haar
 of de veeren op of in strijken of vege; de ver-
 keerde kant opstaan, van haar; veeren enz.; ave-
 regts, verkeerd, van handelwijze (erg. ԶԻՆԱՅԻՆ
 Կրայտ Կրայտ).

Ἰῶν kw. spruit (Soend. mooi woord voor kind);
vrg. Ἰῶν

Ἰῶν I. zie ἡῶν II. — 2. Ἰῶν of Ἰῶν
Ἰῶν Ἰῶν eign. van den Indischen God Siwa,
een naam van den Javaanschen God Goeroe. (Skr.
Sjīwa, Sjīwāh); ook Ἰῶν; de verhe-
vene Siwa. Ἰῶν kw. een breed zwaard (na
Ἰῶν volgens anderen zwa. Ἰῶν Vrg. Ἰῶν
Skr. pātra, lemmet, mes. PK.).

Ἰῶν kw. 1. zie ἡῶν II. — 2 zwa. Ἰῶν (vrg.
Ἰῶν en ἡῶν). Ἰῶν of Ἰῶν zwa. an
Ἰῶν of Ἰῶν — Ἰῶν zwa.
Ἰῶν

Ἰῶν en Ἰῶν zwa. Ἰῶν en Ἰῶν
Ἰῶν Ἰῶν of Ἰῶν kw. zwa. Ἰῶν
Ἰῶν en Ἰῶν — Ἰῶν of Ἰῶν
kw. zwa. Ἰῶν en Ἰῶν ook een vijand
bestoken.

Ἰῶν kn. een pen in de doek van een arenboom;
stukje, stift of steel daarvan; ook naam van een
soort van sprinkhanen. Ἰῶν een daarvan
gemaakte schrijfspen.

Ἰῶν kw. zwa. Ἰῶν — Ἰῶν verkeerde spel-
ling voor Ἰῶν zwa. Ἰῶν van ἡῶν

Ἰῶν, Ἰῶν, wijl, poos, verwijl, duur; wijlen,
verwijlen, duren; wat lang; wat lang duren; wat
lang weg- of uitblijven (vrg. Ἰῶν). Ἰῶν
Ἰῶν lang; lang achter elkander, al door; lang uit-
blijven; met eenige tijd, na een (wat korter of wat
langer) poos. Ἰῶν hoelang duurt het?
Ἰῶν al den duur, al den tijd, onderwijl;
terwijl. Ἰῶν onverwijld! Ἰῶν
Ἰῶν of Ἰῶν weldra. Ἰῶν
Ἰῶν het duurde niet lang of... Ἰῶν of Ἰῶν
Ἰῶν dralen met iets te doen. — Ἰῶν
Ἰῶν dralen, met iets dralen. —
Ἰῶν Ἰῶν iets een poos of wat
lang laten duren. Ἰῶν Ἰῶν ge-
wijld, verwijld; opgehouden worden, oponthoud krij-
gen; te lang van duur, te lang verwijld, te lang,
te laat. Ἰῶν niet gedraald! Ἰῶν er
moet niet meê gedraald, niet te lang meê gewacht
worden, zoodat het te laat wordt. Ἰῶν
wegens oponthoud.

Ἰῶν I. kn. huur, geld voor huur (vrg. Ἰῶν)

Ἰῶν en Ἰῶν. — Ἰῶν huren, iets hu-
ren, zooals een huis, rijtuig of paard. — Ἰῶν
Ἰῶν verhuren, iets verhuren. — Ἰῶν
Ἰῶν wat als huur voor het gebruik te betalen is;
plaats waar men woning, nachtverblijf en benodigd-
heden huren kan; herberg, logement. Zoo ook
Ἰῶν

II. Ἰῶν of Ἰῶν en ook Ἰῶν kw. zwa.
Ἰῶν, Ἰῶν ook wel Ἰῶν, in dienst op een bepaalde plaats komen of zitten bij
zijn chef, zooals een ambtenaar op de plaats, waar
hij zijn werkzaamheden te verrigten heeft; komen
of zitten in de tegenwoordigheid van een Vorst of
Vorstin; ook in het algemeen bij zijn meerdere ko-
men, of een voornaam persoon, zijn opwachting ko-
men maken, als kt. van Ἰῶν en Ἰῶν (Skr.
śewā, dienst, dienstbaarheid; vereering, hulde;
śewā, dienend, vereerend, huldigend). Ἰῶν
Ἰῶν, Ἰῶν, als kt. voor Ἰῶν
Ἰῶν op Garèbèg
naar de hoofdplaats opkomen, om te komen in te-
genwoordigheid van den Vorst of van zijn hoofd.
Ἰῶν kw. eerbied betoonen, onderdanig zijn
(van Ἰῶν en Ἰῶν). Ἰῶν zie ben.
— Ἰῶν en Ἰῶν kw., Ἰῶν, Ἰῶν
Ἰῶν. poët. zwa. Ἰῶν Ἰῶν
kw. en poët., Ἰῶν kn. ook wel Ἰῶν
Ἰῶν, wordt gezegd van de persoon, in wiens te-
genwoordigheid zijn onderhoorigen of ondergeschik-
ten komen of zitten; bv. Ἰῶν
zitten met zijn dienaren vóór zich. Zoo ook Ἰῶν
en Ἰῶν — Ἰῶν, Ἰῶν
Ἰῶν bij of in tegenwoordigheid van zijn meerdere
of een voornaam persoon komen. — Ἰῶν
Ἰῶν Ἰῶν iemand bij of in de te-
genwoordigheid van zijn hoofd of van een voornaam
persoon doen komen of brengen. — Ἰῶν of Ἰῶν
Ἰῶν kw. zwa. Ἰῶν, Ἰῶν. zwa.
Ἰῶν en Ἰῶν als destiger woord (zooals
Ἰῶν voor Ἰῶν); ook Ἰῶν kw. onderdaan,
onderhoorig zijn, aan een Vorst. — Ἰῶν
Ἰῶν kn. een vergadering of bijeenkomst van onder-
hoorigen. Ἰῶν een vergadering van
onderhoorigen beleggen. R. — Ἰῶν
Ἰῶν vergaderplaats, waar men ambtshalven komt

of zitting heeft; plaats waar de regtszittingen gehouden worden; *iemand's* opkomst op zulk een plaats; zittingdag. Ծոցիցան de groote zittingen op de pagelaran van den rijksbestierder en de wädän's met hun ondergeschikte ambtenaren op Maandag en Donderdag. Ծոցիկան de kleine zittingen op de verschillende paséban's op Woensdag en Zaterdag. — Ծոցիկանցի iems. դարչան W. I. 287.

դարչալ չի դարչալ

Ծոցի կա. չա. Ծոցիկանցի

Ծոցի կա. չա. Ծոցի (օր. Ծոցի).

Ծոցի 1. կն. *naam van een boom.* 2. կ., Ծոցիկանցի կ., bedijkt rijstveld voor den natten rijstbouw; ook Ծոցիկանցի *gew.* Ծոցիկանցի *en* Ծոցիկանցի *gew.* Ծոցիկանցի sawahs bebouwen, met den natten rijstbouw zich bezig houden, rijst bouwen. — Ծոցիկանցիկանցի begiinen te sissen of borrelend van water, dat begint te koken (zooals het sawah water ook wel doet, onder den invloed van de zon, Rh.). — Ծոցիկանցի Ծոցիկանցի grond tot sawah maken; *een sawah* bewerken of bebouwen. Ծոցիկանցի Ծոցիկանցի *pass.* — Ծոցիկանցի Ծոցիկանցի sawahs tot hun onderhoud krijgende *pradjoeerits* (օր. Ծոցիկանցի). — Ծոցիկանցի Ծոցիկանցի sawah-gronden, gronden die tot sawahs dienen, sawah-land.

Ծոցիկանցի 1. *zie* Ծոցիկանցի 2. — 2. կն. oneffen, ongelijk, verschillend, in vorm of kleur, *van twee dingen, die een paar moeten uitmaken; fig. չա. դարչանցի* — Ծոցիկանցի *poët.* Ծոցիկանցի oneffen, *enz.* maken.

Ծոցիկանցի կա. չա. Ծոցիկանցի

Ծոցիկանցի կա. չա. Ծոցիկանցի

Ծոցիկանցի կն. *naam van een zeer bittere vrucht.*

Ծոցիկանցի կ. չա. Ծոցիկանցի

Ծոցիկանցի կն. de verborgen oorzaak van stuipjes bij kleine kinderen, *en* van aanvallen van apoplexie bij oude menschen; ook *wel* van ziekte van een nog ongeborenkind in den moederschoot, *zich daarin openbarend, dat het kind zich niet beweegt in den moederschoot of niet schreit na de geboorte. De oorzaak wordt veelal toegeschreven aan de werking van booze gersten; of ook aan iets verkeerds, dat bedreven is.* Ծոցիկանցի *een* naar buiten komende sawan bij kleine kinderen, een soort roode hond Ծոցիկանցի *de* roos. Ծոցիկանցի *de* vallende

ziekte, Rh. — Ծոցիկանցի *geneesmiddel voor een Ծոցիկանցի (een ander zie ben).* — Ծոցիկանցի *aan een sawan lijden, een sawan hebben.*

Ծոցիկանցի *of* Ծոցիկանցի կն. *benaming van een soort van halssierraad.*

Ծոցիկանցի *zie* Ծոցիկանցի

Ծոցիկանցի կն. *een Ծոցիկանցի van hard hout met een punt, om te graven of den grond om te woelen.* — Ծոցիկանցի *met een soewan werken.*

Ծոցիկանցի *zie* Ծոցիկանցի

Ծոցիկանցի կ., *zie* Ծոցիկանցի II.

Ծոցիկանցի կա. չա. Ծոցիկանցի Ծոցիկանցի (Skr. sjonā, bloed Ծոցիկանցի, hond).

Ծոցիկանցի կա. չա. Ծոցիկանցի (P. Ծոցիկանցի *bij* Ծոցիկանցի *Skr. sawana, zie* Ծոցիկանցի).

Ծոցիկանցի կա. չա. Ծոցիկանցի Ծոցիկանցի

Ծոցիկանցի կա. չա. Ծոցիկանցի Ծոցիկանցի (օր. Ծոցիկանցի). 2. չա. Ծոցիկանցի Ծոցիկանցի

Ծոցիկանցի *voor* Ծոցիկանցի *zie* Ծոցիկանցի

Ծոցիկանցի 1. *zie* Ծոցիկանցի 2. Ծոցիկանցի *of* Ծոցիկանցի *tot afwassing (van het Skr. sawana, het baden, reiniging, inzonderheid als voorbereiding voor een godsdienstige plegtigheid. Een ander zie* Ծոցիկանցի). Ծոցիկանցի *water daar wapentuig met gewasschen wordt, չա. Ծոցիկանցի Ծոցիկանցի *of* Ծոցիկանցի Ծոցիկանցի *of* Ծոցիկանցի կա. չա. Ծոցիկանցի (van Ծոցիկանցի *en* Ծոցիկանցի); eign. van den Patih van Aridjoenä-sürä.*

Ծոցիկանցի *zie* Ծոցիկանցի

Ծոցիկանցի (Skr. sionita, bloed). in Waj. I. 265,

Waj. II, 112, չա. Ծոցիկանցի օր. Ծոցիկանցի

Ծոցիկանցի *of* Ծոցիկանցի կն., *zie* Ծոցիկանցի

Ծոցիկանցի, *zie* Ծոցիկանցի

Ծոցիկանցի կն. strooisel, *zooals van bloemen of zaad; geld dat bij een begraafnis langs de weg te grabbel gestrooid wordt, ook een soort batiksel, Rh. en een soort suikerriet, Tj. (grondvorm Ծոցիկանցի օր. Ծոցիկանցի *en* Ծոցիկանցի). — Ծոցիկանցի *in* *poëzie* Ծոցիկանցի *strooijen, uitstrooijen; te grabbel strooijen; zaad strooijen, o. a. van de gabah, padikorrels, ook Ծոցիկանցի օր. Ծոցիկանցի *bij* Ծոցիկանցի 2. օր. Ծոցիկանցի *bij* Ծոցիկանցի Ծոցիկանցի *gestoord van een zaak, daar men mee bezig was, en die daarom niet ten einde gebracht wordt; en չա. Ծոցիկանցի *met anderen verward, er niet****

van te onderkennen zijn. — *ἄν* iets be-
strooijen; geld langs de weg strooijen bij een be-
graafnis *iets* strooijen, rondstrooijen, z. a. *zand of*
aarde, van een leeuw die den grond omwoelt, W.
II, 73 (vrg. *ἀνδάνη-ἡδάνη* — *ἄν* in
poëzie *ἄν* *iets* strooijen, verstrooijen,
rondstrooijen; met *iets* strooijen; *iets* verbreiden,
ruchtbaar maken (vrg. *ἄν*). — *ἄν* zich
verspreidend.

ἄν KN. de borstels aan de kinnebakken van een var-
ken, WW.; in W. II, 69, de baard of kuevels v.
een leeuw; de uitstekende vinnen bij de kieuwen
of op den rug van een visch, WW. GR.; zie *ἄν*.
ἄν 1. touw. G. (Vrg. *ἄν*). 2. licht van
kleur, van de oogen, zooals de blauwe of grijsach-
tige oogen van de Europeanen. — *ἄν* 1. bin-
den, vastbinden. 2. goederen aanslaan of in beslag
nemen (vrg. *ἄν* en *ἄν*); verzegelen,
iets afsluiten, ook zva. *ἄν* van een vrouw, enz. —
ἄν het in beslag nemen van goederen. —
ἄν of *ἄν* in beslag genomen
goed; beslag, confiscatie.

ἄν KN., *ἄν* zich inhouden, zich bedwingen, om
niet te spreken.

ἄν KN. een waterschepper, van een klapperdop met
een steel er aan, maar ook wel van blik of koper
(vrg. *ἄν* en *ἄν*); *ἄν* het
zevende geslacht, volgende op *ἄν* B.

ἄν KN. de scherpe rand bij de kieuwen v. een visch, Rh.

ἄν KN. scheur of scheurtje, inscheuring in de rand
of kant; zulk een inscheuring hebben, ingescheurd
(vrg. *ἄν* en *ἄν* en *ἄν*); *ἄν*
zva. *ἄν* een stuk of
stukje papier, van een heel vel. *ἄν* een klein briefje. — *ἄν* iets aan de kant
inscheuren. — *ἄν* mv. — *ἄν* freq. a.
ἄν overal ingescheurd. *ἄν* v. iem. die nu eens het eene dan weer het
andere denkt, besluiteloos, inconsequent, onstand-
vastig. — *ἄν* een scheur in iets maken, af-
scheuren.

ἄν KN. in het rond verspreid gerucht; het gerucht
dat er van iemand gaat. — *ἄν* gew. *ἄν*
ook wel *ἄν* in het rond verbreid, overal rucht-

baar; vermaard, beroemd (vrg. *ἄν* en *ἄν*). *ἄν* overal geroemd worden of ge-
worden. — *ἄν* *iets* verbreiden, in het
rond bekend maken; en zva. *ἄν* van
iemand een gerucht verbreiden of iets overal rucht-
baar maken. *ἄν* pass.

ἄν ook *ἄν*, *ἄν* of *ἄν*,
geluid van iemand of iets, stem; Tj. Sengk. zeven
(Skr. *swara*. Vrg. *ἄν*). *ἄν* de op
zich zelf staande klinkletters *ἄν* enz. —
ἄν of *ἄν* geluid geven, zich
laten hooren. — *ἄν* iemand zich laten
hooren, door een geluid met den mond zijn tegen-
woordigheid te kennen geven; *iets*, zoo-
als een pop, een geluid doen geven; *iemand* aan-
leiding geven of noepen om te spreken. — *ἄν*
ἄν *iets* door een geluid bekend maken of
aankondigen; een geluid maken, een stem laten
hooren.

ἄν zie *ἄν*
ἄν verbastering van *ἄν* de casuaris-vogel.

ἄν en *ἄν* zie bij *ἄν*

ἄν of *ἄν* KN. de hemel, het hemel-
sche paradijs, het verblijf der gezaligden (Skr.
swarga. Vrg. *ἄν*); ook *ἄν*; *ἄν*
of *ἄν* en *ἄν*; *ἄν* en *ἄν*; *ἄν*
Uw vader, Uw vader zaliger. *ἄν*
ἄν gelukkig die een broeder heeft!
— *ἄν* in den hemel gaan. — *ἄν* en
ἄν het he-
meltijk, het hemelsche paradijs, de zaligheid.

ἄν *ἄν* zie bij *ἄν*

ἄν *ἄν* en *ἄν* in
ἄν of *ἄν* spreekwijs van
iemand die lang aan iets werkt en niets tot stand
brengt, een knoeijersbaas.

ἄν of *ἄν* KN. van het overige afgeschei-
den, afgezonderd; elders toegedeeld. — *ἄν*
of *ἄν* *iets* van het geheel afscheiden, af-
nemen, om het bij iets anders te voegen of aan
een ander te geven; een deel overdoen; een nieuw
verdeeling maken, van gronden, distrikten of man-
schappen voor verschillende werken; ook in of aan

de kaut van een rivier of water een afperking, afscheiding of dam maken, *bv. om er visschen in te lokken, te houden en te vangen*, JR. — անտկողող of դատարանող what afgescheiden of af te scheiden is; overgedaan gedeelte; nieuwe afdeling; JR. afdlamming of afscheiding in of aan de kant van een water om visschen te vangen (*verg. սփռուող*); (*ook zva. անտկողող* afscheiding, nieuwe verdeeling, overdoening, JR.)

սփռուող KW. *zva. սփռուող* KN. een scheur; gescheurd; scheuren (*verg. սփռուող en սփռուող*); *fig.* vervallen, opgeheven, afgeschapt. — սփռուող iets opheffen, afschaffen, intrekken; (beletten, verhinderen, tegengaan, G.). — սփռուող *obj. den.*; omdijkte kuil aan de kaut van een water met een opening om er visschen in te lokken en te vangen, *zva. անտկողող* — սփռուող in vele stukken scheuren, G.; *volg.* Rh. een groote scheur hebben.

սփռուող KN.; սփռուող սփռուող snorren, een snorrend geluid maken. G. (*verg. սփռուող սփռուող*).

սփռուող KN. ophouden, zich niet meer laten hooren, van een geluid, *zoals een gamélanspel, gedruisch, getwist of krakeel*; *ook het een of ander bijgeloovig middel tot afwending of het doen ophouden van een ziekte of kwaal.* — սփռուող *een geluid of een muziek* laten ophouden, *in deze bet. ook սփռուող* o. a. W. I. 13; door het een of ander bijgeloovig middel een ziekte of kwaal zoeken af te wenden of op te doen houden. սփռուող անտկողող het prevelen van een gebelje en blazen op de սփռուող անտկողող om een kwaal te doen ophouden. — սփռուող toediening van een bijgeloovig middel tot afwending van een kwaal.

սփռուող KN. een scheur, gescheurd; scheuren, *zoo als papier of lijnwaad* (*verg. սփռուող*) անտկողող սփռուող een afgescheurd stukje (strookje) papier (*verg. անտկողող*). անտկողող սփռուող scheurbare voorwerpen, *inzonderheid* goed, stoffen, voor kleedjes. սփռուող սփռուող *zva. սփռուող սփռուող* — սփռուող iets scheuren, een scheur in iets maken. — սփռուող iets doen scheuren. — սփռուող afgescheurd stuk van iets, afgescheurde lap of strook. — սփռուող ruw weg bij een arm pakken en sleuren. — սփռուող անտկողող lijuwaden; *zie անտկողող en անտկողող*

անող

դատարան *zie անտկողող*

դատարան KN. *zva. անտկողող* lijnwaad, een kleedje. դատարան KN. — դատարանող de gele blaren van de tabaksplaut wegnemen, SG.

դատարան of անտկողող KW. *zva. դատարանող* անտկողող (*Skr. séwa ka*, dienstbaar, een dienaar, van séwa; *zie bij դատարան II*). անտկողող *naam van een boek dat lessen bevat voor dienstbaren. անտկողող of անտկողող* in staatsie zitten op de pagélarau of situnggil met ziju dienaren in ziju tegenwoordigheid; *van een Vorst*, zitting houden. — դատարանող *zva. անտկողող* van een Vorst, R. *volg.* Rh. audiëntie of conferentie van onderhoorigen bij huu meerdere, *zie դատարանող* bij դատարան II. — սփռուող de plaats waar de dienaren in staatsie komen om te zitten in de tegenwoordigheid van den Vorst.

անտկողող *zie անտկողող*

անտկողող *zie անտկողող*

սփռուող (Sri T. անտկողող), սփռուող սփռուող, I. *zva. անտկողող* 2. անտկողող *zva. անտկողող* սփռուող alle (Sri T.) Rh.

անտկողող of սփռուող KN. zestig. սփռուող 55.

սփռուողող *zie սփռուող*

անտկողող KN. iets waarmee men naar iemand of iets gooit (*verg. անտկողող en անտկողող*), *en algemeene benaming van verschillende batikfels, zoals անտկողող en անտկողող անտկողող անտկողող անտկողող enz.* — սփռուող gooijen of smijten naar (*verg. անտկողող*). — սփռուող *mv.*, en op een batikfel een sawat maken. — սփռուող *een object*, gooijen naar, wegsmiten; gooijen met.

անտկողող of անտկողող KW. *zva. սփռուող* G. (*verg. անտկողող*). — KN. een krom hout onder den hals van het trekspan van een kar of ploeg, dat aan het juk bevestigd wordt en tot haam dient; *fig. voor het juk*; *ook iets dat tot bevestiging dient* (*ook անտկողող* *verg. անտկողող*). սփռուող անտկողող de tijd tussehen tien en elf uur dat men de trekbeesten van den ploeg afsphant.

անտկողող *zie bij անտկողող*

անտկողող of անտկողող KN. vijf streepjes en krulletjes in een batikfel en een wajangfiguur. անտկողող

stuk. — චුච්චනා *een vraag doen, een vraagstuk opgeven.* — චුච්චනා *sv.* (*en* een vraag beantwoorden, een vraagstuk oplossen. WW.).

චුච්චනා KN. *ingepropt, als een prop ergens in (bv. in den zak) geduwd. චුච්චනා-චුච්චනා* ingepropt en ingeduwd. — චුච්චනා *iets ergens inprop-pen, als een prop ergens induwen.*

චුච්චනා KN. *een ijzeren punt, die in het leëren omwindsel aan den kop van den steel van een bijl gestoken wordt; een mal van een goudsmid om iets hols te bomberen (vrg. චුච්චනා); vobg. Rh. ook een taud die boven de anderen uitgroeit.* — චුච්චනා *op een mal zetten of bomberen, van een goudsmid.*

චුච්චනා *of චුච්චනා = චුච්චනා* *zie චුච්චනා* — චුච්චනා = චුච්චනා
චුච්චනා *of චුච්චනා = චුච්චනා*
maar van kleine stukjes, bv. uit den rand van een bord.

චුච්චනා KW. *zva. චුච්චනා චුච්චනා චුච්චනා චුච්චනා චුච්චනා චුච්චනා* *naam van een Kawische zangwijs.*

චුච්චනා KW. *zva. චුච්චනා (Skr. soewéla, een berg). චුච්චනා* *zva. චුච්චනා (zamenstelling van චුච්චනා en චුච්චනා).*

චුච්චනා *en චුච්චනා* KN. *tegenstand, verzet, tegenspraak, strijd; tegenstand bieden, zich verzetten tegen; oneenig zijn, zich van weërskanten verzetten (van චුච්චනා of චුච්චනා en චුච්චනා vrg. චුච්චනා en චුච්චනා). චුච්චනා-චුච්චනා* met elkander twisten om gelijk te hebben (*vrg. චුච්චනා* *en චුච්චනා*). — චුච්චනා *tegenstand bieden, tegenstrijden, tegenspreken.* — චුච්චනා *iemand tegenstand bieden, tegen iemand zich verzetten; iets tegenspreken.*

චුච්චනා KW. *zva. චුච්චනා චුච්චනා චුච්චනා චුච්චනා චුච්චනා* *en චුච්චනා* (voor een Vorst of hoofd verschijnen. G. *Vrg. චුච්චනා II. en චුච්චනා* *Met het aanhechtel nu worden in het Skr. naamwoorden gevormd).*

චුච්චනා *චුච්චනා* *zie bij චුච්චනා*

චුච්චනා *zie චුච්චනා*

චුච්චනා *චුච්චනා* *zie bij චුච්චනා*

චුච්චනා KW. *zva. චුච්චනා චුච්චනා-චුච්චනා* (*vrg. චුච්චනා*). *චුච්චනා* *de vorstenzonen.*

චුච්චනා *zie bij චුච්චනා*
චුච්චනා KW. *zva. චුච්චනා*
චුච්චනා KW. *zva. චුච්චනා en චුච්චනා (Skr. swami, meester; swamini, meesteres).*

චුච්චනා *zie චුච්චනා*

චුච්චනා *of චුච්චනා* KN. *naam van een dikke lunge aardvrucht, die in de bosschen gevonden wordt, en in smaak met de චුච්චනා overeenkomt.*

චුච්චනා KW. *zva. චුච්චනා of චුච්චනා en චුච්චනා* (Skr. samwega, beroering, heftige beweging).

චුච්චනා *zie චුච්චනා*

චුච්චනා KW. *zamenstelling van චුච්චනා en චුච්චනා*
චුච්චනා *grammatische benaming van de vorm van den Imperatief en Jussief.*

චුච්චනා KW. *zva. චුච්චනා en චුච්චනා* — චුච්චනා *චුච්චනා* *en චුච්චනා* *aanranden, aanvallen.* G. — චුච්චනා *zva. චුච්චනා* *en චුච්චනා*

චුච්චනා KN. 1. *zva. චුච්චනා*. — 2. *kracht, uitwerking van iets; door iemand of iets bewerkte zegen of zegenende invloed van iemand, zooals van een Vorst of propheet. චුච්චනා* *zva. චුච්චනා* — *චුච්චනා* *zijn kracht, invloed of zegen medeelen aan; iemand tot zegen verstrekken. චුච්චනා* *een schade-lijken invloed hebben.*

චුච්චනා KW. *zva. චුච්චනා*

චුච්චනා KW. *zva. චුච්චනා*

චුච්චනා *in poezie* *zva. චුච්චනා* *bv. Rs. KN. 1. het uiterlijk aanzien of uitzien van iemand of iets (vrg. චුච්චනා).* 2. *aanzetsel van rook, aangezet roet (vrg. චුච්චනා).* 3. *spinrag, dat in huis hier en daar aanhangt. චුච්චනා* *er uitzien als de maan.* — *චුච්චනා* *al het aanzien of voorkomen van iemand. චුච්චනා (in poezie චුච්චනා) iemand of iets aanzien; met min of meer belangstelling, aanzien of beschouwen (vrg. චුච්චනා en චුච්චනා); ook op het geziget iets gelijken. චුච්චනා* *de maan gelijken.* — *චුච්චනා* *iets laten bezien of aanschouwen.* — *චුච්චනා* *het aanzien, enz.; ook het vermogen om te zien, het geziget (vrg. චුච්චනා).* — *චුච්චනා* *met rook, aanzetsel of spinnewebben.* — *චුච්චනා* *of චුච්චනා* *het uiterlijk aanzien van iemand of iets, wat iemand of iets aan te zien is; elkander aanzien, in het geziget zien;*

ook ကြည့်ကြည့်ကွ. zwa. ကြည့်ကြည့် ခြေကြည့်
KN. een fluitje aan de staart van een tamme duif
vastgemaakt, dat geluid geeft, als de duif in de
lucht rondvliegt; en ကြည့်ကြည့် of ကြည့်ကြည့်
uitwatering of monding van een rivier (erg. ကြည့်
ကြည့်ကြည့် en ကြည့်ကြည့်).

ကြည့် I. K., zie ကြည့်ကြည့် ook fig. in het algemeen
wat men laat vechten, een haan, een buffel, enz.
kemirinoel, RI. — II. KW. zwa. ကြည့်ကြည့် ကြည့်
ကြည့် en ကြည့်ကြည့် KN. een kind op den arm nemen
(zonder ကြည့်ကြည့်ကြည့်); en aaneenhechten,
zamenwajien, zooals twee breidsels netwerk tot één
maken. — III. KW. zwa. ကြည့်ကြည့် tegelijk, gelijk-
tijdig; toen, tijdens. — ကြည့် K. ၅, ၂. betel ကြည့်
ကြည့် zwa. ကြည့်ကြည့် ကြည့် gepaard met (ook PJ.) —
ကြည့်ကြည့် I. K. zie bij ကြည့်ကြည့် ၂. KN. iets dat
op een afstand gezien wordt. G. zie ကြည့်ကြည့် en ကြည့်ကြည့်
— ကြည့်ကြည့် of ကြည့်ကြည့် zie boven. — ကြည့်ကြည့် ခြေ
bij ကြည့်ကြည့်

ကြည့်ကြည့် ခြေ ခြေ

ကြည့်ကြည့် I. K., ကြည့်ကြည့် K., een oorkrab, oorsieraad in
de vorm van een dun langwerpig klosje in de oor-
lel. ကြည့်ကြည့်ကြည့် ခြေ ကြည့်ကြည့်ကြည့် — II. K., ခြေ ကြည့်ကြည့်
— ကြည့်ကြည့်ကြည့် ကြည့်ကြည့်ကြည့် — ကြည့်ကြည့်ကြည့် ကြည့်ကြည့်ကြည့်
ကြည့်ကြည့် met oorkrabben in de ooren.

ကြည့်ကြည့် KN. een weinig ingescheurd, met een klein
scheurtje aan den rand van harde voorwerpen; ge-
spleten van een lip; een spleetje in de lip hebben
(erg. ကြည့်ကြည့် ကြည့်ကြည့် en ကြည့်ကြည့်).

ကြည့်ကြည့် N., ကြည့်ကြည့် K., ledig, verlaten, onbewoond, on-
bevolkt, ontvolkt, van volkontbloot, van een plaats;
en afwezig, niet op een plaats aanwezig, ook bv.
water, Men.; niet te huis, van een persoon (erg.
ကြည့်ကြည့် en ကြည့်ကြည့်). ကြည့်ကြည့်^၂ een paard zonder
haarkringen achter de ooren. ကြည့်ကြည့်^၂ een maand
waarin geen Dingsdag-kliwon voorkomt (zie ကြည့်ကြည့်
ကြည့်). — ကြည့်ကြည့်^၂ een plaats verlaten, ledig maken.
— ကြည့်ကြည့်ကြည့် ကြည့်ကြည့်ကြည့်^၂ een plaats ledig,
ontvolkt, verlaten maken.

ကြည့်ကြည့် ခြေ ခြေ

ကြည့်ကြည့် ခြေ ခြေ

ကြည့်ကြည့် of ကြည့်ကြည့်ကြည့် KN. I. ontworteld; ontwor-
teld worden; omvallen met de wortels, van een boom.
— ကြည့်ကြည့်ကြည့်^၂ een boom ontwortelen, de wortels
van een boom uit den grond halen. — ကြည့်ကြည့်ကြည့်^၂

ကြည့်ကြည့်^၂ een boom doen ontwortelen, met de wortels
doen omvallen. ၂. — ကြည့်ကြည့်ကြည့်^၂ in een menigte
doordringen, iemand verdringen.

ကြည့်ကြည့် KW. zwa. ကြည့်ကြည့် ကြည့်ကြည့် ကြည့်ကြည့်
KN. naam van een kampoeng in de nabijheid van
de kraton te Soerakarta, waarnaar de geheele
hoofdplaats veelal Sälä genoemd wordt. ကြည့်ကြည့်
ကြည့် ခြေ ခြေ. — ကြည့်ကြည့်^၂ zwa. ကြည့်ကြည့်ကြည့်
ကြည့်ကြည့်^၂ en ကြည့်ကြည့်ကြည့်^၂

ကြည့်ကြည့် TD. (ook in Sri T.) een bank, rustbank vóór
een Javaansch huis, of zwa. ကြည့်ကြည့်ကြည့်^၂ nl. in het
voorhuis in de ကြည့်ကြည့်ကြည့်^၂ bestaat het huis uit
၃ huizen, dan wordt het voorste waar de gasten
ontvangen worden ကြည့်ကြည့်^၂ genoemd.

ကြည့်ကြည့် KN. I. in reepen gesnedeue, in de zon ge-
droogde vruchten pisang, in pisaugblaren gewikkeld.

ကြည့်ကြည့် KN. tusschenruimte, bv. tusschen twee huizen
of tusschen de vingers van een hand; een tusschen-
ruimte of tusschenruimte, gapingen, hebben; ook
naam van de elfde maand van het Mohammedaan-
sche jaar, anders Doelkangidah genoemd, de maand
tusschen Sawal en Bésar, omdat in die maanden
geen offerhanden te doen zijn (erg. ကြည့်ကြည့် ကြည့်ကြည့်
ကြည့်). ကြည့်ကြည့်ကြည့်^၂ en ကြည့်ကြည့်ကြည့်^၂ tusschen. ကြည့်
ကြည့်ကြည့်ကြည့်^၂ de tusscheuren, vrije uren, van
een ambtenaar. ကြည့်ကြည့်ကြည့်^၂ ကြည့်ကြည့်^၂ tusschen de ver-
schillende zuilen. — ကြည့်ကြည့် (poët. ကြည့်ကြည့်) tusschen
iets anders inliggen. ကြည့်ကြည့်^၂ iem. beleeft in de
rede vallen; met uw verlof, met uw welnemen,
W. I. 6, 4 v. o. ကြည့်ကြည့်^၂ poët. in de rede
vallen, hernemen. — ကြည့်ကြည့်^၂ (poët. ကြည့်ကြည့်^၂)
ergens tusschen in komen, bv. tusschen twee neens
elkander zittende personen; er tusschen komen, er
tusschenin vallen, met spreken; tusschen iets in
plaatsen. — ကြည့်ကြည့်^၂ tusschen; tusschen komen;
een ledige plaats bezetten; poët. zwa. ကြည့်ကြည့်^၂ —
ကြည့်ကြည့်^၂ tusschen. — ကြည့်ကြည့်ကြည့်^၂ tusschen-
komst, G.

ကြည့်ကြည့် KN. eenling, zonder de weërgá, daar het een
paar meê moet uitmaken, zooals een handschoen,
waarvan men de andere daarbij behoorende niet
heeft. ကြည့်ကြည့်^၂ één, bv. van een paar schoenen.
— ကြည့်ကြည့်^၂ alleen wonen (niet in een kampoeng
met anderen), zitten (niet bij het andere gezels-
schap), staan (niet bij de anderen); verschillen in

lotgevallen; in gevoelens van anderen of van het algemeen; vrg. I. 111, 316, fig. zonderling zijn, van kleeding, gewoonten, enz. — *ἄνητοιχοί* niet als paar bij elkander, geen paar uitmakend.

ἀντι KW. *zva. αναντιστον* welgemanierdheid; KN. op de meest ordentelijke en welgemanierde wijze zitten, met kruislings onder het lijf geslagene beenen, en, bij de mannen met geheel, bij de vrouwen met niet geheel, tegen den grond liggende knieën; *en* zoo ook *ἄνητοιχοί* (of *ἄνητοιχοί*) *ἀντι* (*Skr. sjila*, aard, natuur, gedrag; goed gedrag; welgemanierdheid, ordentlijkheid. *Vrg. ἄντι-ῥοί*). *ἀντιπροσβύτιον* op een minder ordentlijke, minder gesoigneerde, wijze zitten, met het ééne been niet onder de dij van het andere; maar er bovenop, gelegd. *ἀντιπροσβύτιον* ook *wel ηανπροσβύτιον* welgemanierdheid en beleefdheid. *ἀντιπροσβύτιον* (*ἀντιπροσβύτιον* Tj.). eene wijze van *ἀντι* met één van de beenen boven de dij geslagen, die alleen aan hooger geplaatsten geoorloofd is. *ἀντιπροσβύτιον* KW. iemand beleefdelijk vragen. — *ἀντιπροσβύτιον* *αναντιστον* zie bij *ἀντι* *en* *αναντιστον* zie *boven*. — *αναντιστον* fatsoenlijk gezelschap (*vrg. αναντιστον*).

ἀντι KN. naam van een riviervisch, een zeer dun aaltje. *ἀντιπροσβύτιον* naam van een klein soort van mangga. *αναντιστον* een uitdrukking voor heel klein; Tj.: *αναντιστον*

ἀντι *zva. ἀνητοιχοί*

ἀνητοιχοί KN. verblind, van het gezigt of de oogen, door een te sterk licht, zoodat men niet zien kan wat er zich achter bevindt (*vrg. ἀνητοιχοί*).

ἀνητοιχοί KW. *zva. αναντιστον* *αναντιστον* *en* *αναντιστον* (*Skr. sjoēla*, pick, speer). — *αναντιστον* *zva. ἀντιπροσβύτιον* (*zamenstelling van αναντιστον* *en* *αναντιστον*). — *αναντιστον* *zva. αναντιστον* (*zamenstelling van αναντιστον* *en* *αναντιστον*); KN. naam van een boom, waarvan de bloemen tot medicijn dienen. — *αναντιστον* zie bij *αναντιστον*

αναντιστον KW. *zva. αναντιστον*

αναντιστον KW. *zva. αναντιστον*

αναντιστον I. KN. *zva. ἀντι* — 2. K. van *αναντιστον* *en* van *αναντιστον* ook wel in *Krāmā* voor *αναντιστον* (*Skr. sjila*, steen; *sjaila*, berg, *storax*).

αναντιστον I. KW. *zva. αναντιστον* *en* *αναντιστον*

ook *zva. ἀντι* *en* *αναντιστον* — *αναντιστον* *zva. αναντιστον* (*αναντιστον* *zva. αναντιστον* neerleggen, afstand doen van de regering, Djo.). — *αναντιστον* *zva. αναντιστον* *αναντιστον* *αναντιστον* *zva. αναντιστον*

II. KN. verkeerd, fout, mis; mis hebben (*vrg. αναντιστον* *αναντιστον* *αναντιστον* *en* *αναντιστον*). *αναντιστον*, *αναντιστον*, *αναντιστον* K., *αναντιστον* *αναντιστον* *poët.*, iets verkeerd, een verkeerd werk, doen; onbezonnen handelen, zich vergripen. *αναντιστον* tegenstrijdig van smaak. *αναντιστον* wanschappen. *αναντιστον* misbruiken. *αναντιστον* verkeerd opvatten, misverstaan. *αναντιστον* (*of αναντιστον*) mis zien, verkeerd zien, ook *zva. αναντιστον* (*of αναντιστον*) verkeerd zien door zins- of verstands-verbijstering, zich bedriegen op het gezigt, *vorg.* Rh. niets zien of ontzien door arreu woede of woedende drift, *αναντιστον* *αναντιστον* in den toestand zijn van *αναντιστον* daaraau lijden. *αναντιστον* zijn tijd verbeuzelen, door aan andere dingen te denken, dan waaraan men denken moest, of uit het oog te verliezen wat men doen moest. *αναντιστον* *αναντιστον* *poët.* een verkeerd verlangen, verkeerd begrip, verkeerde meening. *αναντιστον* (*of αναντιστον*) wanschappen worden, gemetamorphoseerd worden in een lelijk wezen, zoodat een krokodil, slang of boetà. *αναντιστον* in een verkeerd jaargetijde, *bv. regen.* *αναντιστον* (*of αναντιστον*), *αναντιστον* (*of αναντιστον*) één van beiden of één van allen. — *αναντιστον* *poët. zva. αναντιστον* — *αναντιστον* KW. *zva. αναντιστον* *en* *αναντιστον*. *αναντιστον* = *αναντιστον*. Tj. KN. leed aandoen, kwaad doen, verongelijken; zich vergripen aan, iemand een fout of schuld aanbrengeu, *bv. door het werk, dat hij voor iemand doen moet, te bederven; ook twistende menschen of het gepraat of gemompel over iemand aanstoken (misschien eigentlijk er kwaad aan doen, het nog erger maken. JR.). — αναντιστον* in het ongelijk stellen of de schuld geven, schuldig noemen of verklaren; iets fout of verkeerd noemen. — *αναντιστον* verkeerd; verkeerdheid, fout; misslag, misdrijf.

արդար KN. *Ar.* **خَالِدٌ** zalig, goddelijk.

անարձ. KW. *zva.* **անհայտ**

անյայտ KW. *zva.* **դատարան** (*erg.* **արար**). — **անյայտ** en **անարձ** *zva.* **անհետ** en **անարձ** **անյայտ** KN. **անարձ** een licht verspreiden, helder maken, schijnen, verlichten, vervrolijken.

անարձ KN. afzonderlijk; iets afzonderlijks. **անարձ** **ար** elk afzonderlijk; stuk voor stuk, goed uiteengezet. **անարձ** een verhaal of beschrijving in bijzonderheden of details. — **անարձ** **անարձ** **ար** **դու** iets stuk voor stuk, goed uiteenzetten en détailleren.

անարձ I. KW. en KN. *zva.* **անյայտ** **անար** en **ար** **ան** N *zva.* **անար** — **անար** **անար** wel verre van, BS. — **ար** **անար** TP. *zva.* **անար** en **ար** **անար**

II. KW. en KN. *zva.* **անար** **անար** en **ար** **անար** bij afwisseling, beurtelings; verwisselen, vervangen. — **անար** I. afwisselend, beurtelings; en plaatsvervanger (*erg.* **ար**). 2. KN., **անար** **անար**, naam van een persoon, *zva.* **անար** en **անար** **անար** of **անար** **անար** **անար** elkaander beurtelings van de plaats dringen. **անար** (of **անար**) **անար** (**անար** of **անար**) een aangename naam voeren (*tot verwisseling en als plaatsvervanger van zijn eigen*). **անար** **անար** of **անար** **անար** **անար** eig. elkaar beminnen; van verschillende kleuren door elkander, geschakeerd; van goud en zilver door elkander gewerkt. — **անար** **անար** *zva.* **անար** **անար** **անար** en **անար** **անար** — **անար** *zva.* **անար** en **անար** **անար** ook een naam of titel dragen. G. — **անար** **անար** of **անար** **անար** KN. **անար** figuurlijke uitdrukking voor iets; leenspreuk.

III. N.; **անար** N., **անար** K, iets te leen vragen of leenen van iemand, om het te gebruiken, in bruikleen (*erg.* **անար** en **անար**). **անար** **անար** ik vraag een pajoeng van je te leen; voor leen me een pajoeng van je! — **անար** **անար** **անար** iemand iets leenen, in bruikleen geven. **անար** **անար** **անար** recipr. vorm. — **անար** **անար** **անար** **անար** iets te leen geven aan iemand; voor iemand iets te leen vragen. **անար** **անար** **անար** recipr. vorm. — **անար** **անար** **անար** **անար** iem. die graag van een ander leent.

R. — **անար** **անար** geleend, te leen; geleend goed.

անար ook wel **անար** N., een uitdrukking in de spreektaal, die vertaald kan worden door nou! nou kijk! of nou dan! *bv.* **անար** **անար** **անար** **անար** Nou! hier heb je dan het jouwe. **անար** **անար** **անար** Nou kijk! je hebt het hem (of haar) gezegd. **անար** **անար** **անար** **անար** Nou kijk! een kind moet men niet bang maken. **անար** **անար** **անար** **անար** Nou kijk! wij zullen het straks aan het meisje voorstellen (of zij trouwen wil of niet). **անար** **անար** **անար** **անար** Nou, laat staan dat een kind het zou kunnen! (*grote menschen zullen het niet*); of **անար** **անար** **անար** **անար** **անար** Nou laat staan, dat een kind het zou kunnen! (*al is 't een groot mensch, die kan het niet*).

ար KW. *zva.* **անար** **անար** **անար** **ար** **անար** en **անար** **անար** **անար** **անար** KN. witte of gebleekte peper. — **ար** KW. *zva.* **անար** **անար** **անար** en **անար** **անար** KN. iemand tot straf aan een paal vastbinden en met zijne velen met kribben, pieken of messen doorsteken of in stukken snijden.

ար KN. plaatsvervanger; iemand tot plaatsvervanger gebruiken of zenden (*erg.* **ար** en **անար**). **ար** hetzelfde. — **ար** **անար** iemands plaats vervangen.

ար I. KN. 1. een licht, zooals een fakkel, lamp of iets dergelijks (*erg.* **անար**). 2. geel, licht van kleur, van de huidkleur van de Javanen, en van een stuk of wat pisangvruchten aan een boom, waaraan men ziet, dat de vruchten geplukt kunnen worden (*erg.* **անար**). 3. de slaap, het verdikte traanvocht, in de hoeken van de oogen. —

II. *Ar.* **سولح**, *solh*, transactie, schikking van een zaak met wederzijdsch goedvinden. — **ար** **անար** vogels of visschen vangen bij een licht in het donker; inlichting of toelichting vragen; onderzoekdoen. — **ար** **անար** van een pisangtros waarvan eenige geel beginnen te worden, Rh. *term* bij den groei van de *djarak* als de vruchten gedeeltelijk rijp zijn. — **ար** **անար** (*poët.* **անար**) iets bijlichten, toelichten, ophelderen; iets met een licht zoeken; iets goed

onderzoeken; *een vuur, dat uitgaat*, weér aanwakkeren. — *අනුමාන* of *අනුමාන* KN., *අනුමාන* KL. (volg. Rh. *අනුමාන*) *අනුමාන* KW., de hoeken (of binnenhoeken) van de oogen.

අනුමාන KN. het neêrleggen, het opgeven; er van afzien; zij u post neêrleggen *voor een opvolger, zooals zijn zoon* (erg. *අනුමාන*); ook het dalen v. d. toon, *bij het zingen van een vers, het tegenovergestelde van* *අනුමාන* het vertragen van de maat bij gamelan-spel, *voorafgaande aan* *අනුමාන* *අනුමාන* zijn ontslag verzoeken. *අනුමාන* *අනුමාන* de regering neêrleggen. — *අනුමාන* iets neêrleggen (erg. *අනුමාන*) — *අනුමාන* ergens iets op neêrleggen, voor iemand zijn betrekking neêrleggen. — *අනුමාන* iets ergens op neêrleggen; iets doen liggen, in een liggenden stand plaatsen; *een ontoengensbrief* laten rusten, niet beantwoorden. — *අනුමාන* liggend, neêrliggend; stil neêrgelegd, onbeantwoord gelaten, *van een brief of aanzoek*. — *අනුමාන* het neêrleggen van een post, de afstand, *be. van een regering*.

අනුමාන KN. manier van doen, handelen of zich gedragen, of ook van met iets te ageren; manoeuvre (van *අනුමාන* erg. *අනුමාන* en *අනුමාන*). *අනුමාන* manier van doen en wezen; handel en wandel. — *අනුමාන* met iets (dat men op een bijzondere wijze bewegen moet) manoeuvreren.

අනුමාන KW. zea. *අනුමාන* (Kawicorm van *අනුමාන* II. Erg. *අනුමාන*).

අනුමාන zie bij *අනුමාන*

අනුමාන S., *අනුමාන* K., afwisselen, veranderen; van iets, dat men gebruikt, of van kleêren of naam, die men draagt, verwisselen, door iets anders te gebruiken, aan te trekken of aan te nemen; ook bepaald zich verkleeden, andere kleêren aantrekken.

අනුමාන van gelaat veranderen, een ander gezigt zetten tegen iemand. *අනුමාන* veranderen van begrip, vreemde begrippen krijgen. *අනුමාන* (of *අනුමාන*) van gezigt veranderen, hallucinaties krijgen, *අනුමාන* nog dienzelfden dag. *අනුමාන* ook *reciproque* zea. *අනුමාන*: *අනුමාන* = *අනුමාන* Sri T. *අනුමාන* gedurig en telkens weér veranderen

en afwisselen van iets. *අනුමාන* elkan- der telkens afwisselen, Tj. Men. — *අනුමාන* im- *අනුමාන* iemand iets anders in de plaats geven; iemand verkleeden; van iets verwisselen; voor iets iets anders in de plaats stellen (erg. *අනුමාන*). — *අනුමාන* of *අනුමාන* KN. een ander of nieuw pak kleêren, en wel meer bepaald *zooals gewoonlijk tegen garêðg Moeloed en Pisâ aan het dienstbaar personeel verstrekt wordt*. — *අනුමාන* van een nieuw pak kleêren voorzien.

අනුමාන zie bij *අනුමාන*

අනුමාන zie bij *අනුමාන*

අනුමාන KN. een bamboekoker, waarin tràsi be- waard wordt, WW.

අනුමාන of *අනුමාන* KN. naam van het eiland Ceylon (waarschijnlijk zoo genoemd als het eiland van edelgesteenten, van *අනුමාන* Erg. *අනුමාන*). *අනුමාන* Ceilonsche robijn.

අනුමාන KN.; *අනුමාන* of *අනුමාන* en *අනුමාන* of *අනුමාන* ongegeueerd, vrijpostig, onbescheiden (erg. *අනුමාන* en *අනුමාන*). — *අනුමාන* ongeueerd, onbescheiden handelen.

අනුමාන KN. afwijkend, niet overeenstemmend, on- gelijk, niet op dezelfde tijd.

අනුමාන zie *අනුමාන*

අනුමාන KN. benaming van een bijzonder samen- stel van een Javaansch orkest (zie bij *අනුමාන* onder *අනුමාන*).

අනුමාන *අනුමාන* en *අනුමාන* KN. steek, prik, met de punt ergens in of doorheen; iets daar men meê prikt of steekt; stekend, prikkend gevoel; steken, prikken, van het lichaam (erg. *අනුමාන*); fig. van goed dat in eens anders huis is gekomen en daar gebleven, weggeraakt, en er niet meer uit terug gekomen is; ook zea. *අනුමාන* overeenstem- men, sluitend, passend, op elkander slaande. — *අනුමාන* prikkelen en steken. — *අනුමාන* uit- en ingaan, van een naald bij het naaijen; ook fig. door dik en door dun gaan, zea. *අනුමාන* — *අනුමාන* en *අනුමාන* prikken, steken, doorsteken, *be. met een naald*. — *අනුමාන* zea. *අනුමාන* obj. den. ook ter sluiks, hier en daar in- en uitgaan.

အိန္ဒိယ *zie* အိန္ဒိယ
 အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ *zie* အိန္ဒိယ
 အိန္ဒိယ = အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ
 အိန္ဒိယ KD. *van* အိန္ဒိယ
 အိန္ဒိယ KN. *onoverlegd, van iemands spreken, als men maar uitspelt, wat er voor den mond komt.*
 အိန္ဒိယ *onbesuisd, ruw, lompweg en wild, van zitten. schuiven, gooijen, enz. — အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ* op een ruwe wijze aankomen *vliegen of slingeren, weg of voortspringen, of smakkeende neêrkomen, van iets dat eenige lengte heeft; zeggen wat voor den mond komt. — အိန္ဒိယ အိန္ဒိယ* iets *van eenige lengte weg, neêr- of voort-smijten of slingeren, smakken.* JR.
 အိန္ဒိယ KW. *zva. အိန္ဒိယ G. (verg. အိန္ဒိယ).*
 အိန္ဒိယ KN., အိန္ဒိယ *zich gelaten en iuschikkelijk voegen naar iemand, maar de minste willen wezen (verg. အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ).* — အိန္ဒိယ *naar iemand zich gelaten schikken of voegen, voor iemand onderdoen, om de vrede te bewaren; jegens iemand gedienschtig eu voorkomend zijn. — အိန္ဒိယ* *zich gelaten houden; zich gedienschtig betoonen.*
 အိန္ဒိယ KN. *wat erg. op- om- of overhangt, zooals een doek of shawl. — အိန္ဒိယ* *een obj. erg. op- om- of overhangen, Rh.*
 အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ KN. *een losse schuifring of beugel naast de gesp van een ceutuur, daar het einde van den band doorgestoken wordt; ook een leêren koker aan een stijgbeugel, om onder het rijden een lans of pajoeng te steunen.*
 အိန္ဒိယ *zie* အိန္ဒိယ
 အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ KN. *naam van een zeer klein, lief parkietje, psittacus vernalis, groen met een roode bek (verg. အိန္ဒိယ).* — အိန္ဒိယ *als een အိန္ဒိယ* *omduikelen, ombuitelen; ook een soort gekleurd (rood en groen) goed.*
 အိန္ဒိယ KN.; အိန္ဒိယ *sluik, heimelijk, verdonkerd (ook အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ* *verg. အိန္ဒိယ).* — အိန္ဒိယ *zva. အိန္ဒိယ* *ter sluiks, op heimelijke wijze.*
 အိန္ဒိယ 1. KW. *zva. အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ (verg.*

အိန္ဒိယ). 2. KN. *vervangen, plaatsvervanger voor een korte tijd, in een werk of betrekking (verg. အိန္ဒိယ);* *wat voor een korte tijd voor iets anders in de plaats gesteld wordt, bv. een bamboe voor een houten pilaar. — အိန္ဒိယ* *iemand voor een korten tijd in het een of ander werk vervangen; het werk of de dienst van een ander voor een korte tijd verrigten of waarnemen; voor iemand in de plaats treden, om hem te vervangen.*
 အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ KN. *een lange, smal opgevouwen doek of sjaal, die door de vrouwen gedragen wordt, als zij uitgaan, tot sierraad; of ook om er een kind, of wel iets anders, in te dragen (verg. အိန္ဒိယ *en* အိန္ဒိယ).* — အိန္ဒိယ *v. e. အိန္ဒိယ* *voorzien, ook fig. iem. iets opdragen, met iets belasten.*
 အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ KW. *zva. အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ* *en အိန္ဒိယ* KN. *nm. van een welriekende grassoort, Tj.*
 အိန္ဒိယ KW. *zva. အိန္ဒိယ* WR. KN. *naam van een Kavische zangwijze.*
 အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ KN. *knip, knip met duim en vinger, zooals een knip voor de neus (verg. အိန္ဒိယ).* — အိန္ဒိယ *iets met duim en vinger knippen; iemand een knip geven; iemand een tikje geven, als wenk om zich te verwijderen; een tik of schop met een achterpoot geven, van een paard, krekel of sprinkhaan (verg. အိန္ဒိယ).*
 အိန္ဒိယ = အိန္ဒိယ
 အိန္ဒိယ *of* အိန္ဒိယ KN. *naam van een metalen muziekinstrument bij de gamelan, een soort van gambang met knoppen (အိန္ဒိယ; volg. CP. in အိန္ဒိယ) op het midden van de toetsen.*
 အိန္ဒိယ KN. *eenvoudige kennisgave van een zaak, bv. dat een bediende weggeloopt is; ook zva. အိန္ဒိယ — အိန္ဒိယ* *iemand kennis geven van een zaak; iemand opdragen iets te koopen en te betalen, zonder dat de lastgever geld er voor meêgeeft (verg. အိန္ဒိယ);* *tol of cijns heffen in natura er-gens aan de weg, van goed, dat er langs gedragen wordt, ook wel op de pasar (verg. အိန္ဒိယ).* — အိန္ဒိယ *(volg. Rh. tol of cijns in natura* *bv. in visch, door visschers op te brengen) of အိန္ဒိယ* *plaats waar zulk een heffing gedaan wordt, tolhuis.*

အရှင် *zie bij ၄*

အရှင် *zie bij ၅*

ဝါဝါ KN. *zva.* အရှင်အရှင် ဂမာဗိဝါ ဝါဝါ *wijd van mond of monding; ook naam van een zeevisch, een Caranz soort.* — အရှင်ဝါဝါ *een open mond zetten uit verlegenheid; verlegen zijn of worden; verlegenheid.*

အရှင် *zva.* အရှင် — အရှင် *zie bij အရှင်* *maar ook အရှင်* *passief.*

အရှင် *of* အရှင် *KN.* *van* အရှင် *bijzit, concubine, van een Vorst of groote (eig. uitverkorene. Vrg. အရှင်အရှင် en အရှင်အရှင်).* — အရှင် *iemand de voorkeur boven anderen geven (vrg. အရှင်); tot bijzit nemen, met een bijzit leven. အရှင်* *uitverkoren, uitgezocht. အရှင်အရှင်* *lijfstrawanten, lijfwacht.* — အရှင် *of* အရှင် *ကော့* *uitgelezen, uitgezocht, bv. van vruchten. အရှင်အရှင်* *lijfstrawanten.*

အရှင် KN. *een lange rij, zooals van een lange stoet van menschen op weg (vrg. အရှင် en အရှင်).* — အရှင် *ကော့* *zva.* အရှင် *ကော့* — အရှင် *အရှင်* *ကော့* *zva.* အရှင် *အရှင်* *ကော့*

အရှင် KN. I. *niet geheel horizontaal, een weinig hellend; een weinig overhellen, overhangen, overslaan, van een balans of weegschaal (vrg. အရှင် II., en အရှင်).* — အရှင်, *iets langzaam en zachtjes uitgieten, G.* — အရှင် *အရှင်* *aan de balans een weinig overslag geven.* — အရှင် *အရှင်* *iets een weinig doen overhellen.*

II. *het waaijen van een koeltje of zachten, verkoelenden wind (vrg. အရှင် I.). အရှင်အရှင်* *zacht waaijen, van den wind. အရှင်အရှင်* *een plaats waar men een koeltje heeft.* — အရှင် *အရှင်* *een koeltje maken, zacht waaijen, zachtjes blazen; iemand met een waaijer een zacht koeltje maken. အရှင်အရှင်* *poët. door een zacht windje aangewaaid worden.* — အရှင် *အရှင်* *tegen iets zachtjes aanwaaijen of aanblazen.* — အရှင် *အရှင်* *of* အရှင် *အရှင်* *iets in een zachten wind zetten of hangen, om te luchten of te droogen (fig. van iets spoor of tijding zoeken te krijgen. JR.).* — အရှင် *အရှင်* *zachtjes waaijend, van den wind. ဂမာဗိဝါ* *er is geen togtje.* — အရှင် *ကော့* 1. *zacht waaijend, van den wind; အရှင်* *အရှင်* *ကော့* *een zacht koeltje. 2. scheeps-term: bries, koelte, voor wind in het algemeen.*

အရှင် *အရှင်* *ကော့* *een briesje uit het westen.*

III. *borstlap. G. (vrg. ဂမာဗိဝါ).*

IV. အရှင် *အရှင်* *de schil, het dunne vlies van uijen.*

အရှင် 1. KN. *plaatsvervanger van iemand, om tijdelijk zijn werk of post waar te nemen; iemand tot zijn plaatsvervanger benoemen of stellen (vrg. အရှင် အရှင်* *en* *အရှင်).* — အရှင် *iemands werk of post tijdelijk als plaatsvervanger waarnemen; ook voor een voorwerp een ander in de plaats zetten of leggen.*

II. KN. 1. *zva.* အရှင် *de fijne, bladerlooze uiterste spieren of ranken van katjang en van pakis, die gegeten worden; ook dergelijke fijne neêrhangende ranken van sommige boomen, zooals de boeloe en de prih of prèh. 2. fijne wortel van boomen, ook van de sirih, katélá en kangkoeng (vrg. ဂမာဗိဝါ* *en* *အရှင်).* အရှင် *အရှင်* *de uit de takken neêrhangende wortels van den waringinboom, die, als ze den grond bereiken, stammen worden (vrg. ဂမာဗိဝါ); ook naam van groen, met rood en zwart of geel gestreept goed.* — အရှင် *အရှင်* *uitspruiten, nieuwe loten schieten.*

အရှင် *အရှင်* KN. *een uit de wortels opschietende loot van een boom, ook van de sirih, katélá en katjang (vrg. အရှင် II., en ဂမာဗိဝါ); ook waterloot van een vruchtboom, JR.*

အရှင် *of* အရှင် KN. *de ribben in een vlechtwerk; de regtop of horizontaal loopende bamboezen in een gèdèg, daar het vlechtwerk doorheen gewerkt wordt.*

အရှင် *အရှင်* *zva.* အရှင် *အရှင်* *1. KN. zie အရှင်* *2. KN. leguaan (vrg. အရှင်* *en* *အရှင်).*

အရှင် *အရှင်* KN. *zva.* အရှင် *အရှင်* *maar van kleinere voorwerpen of dieren. အရှင်* *ook wel* *အရှင်* *အရှင်* *zich snel heen en weer bewegen. (Tj.) Rh.*

အရှင် *အရှင်* *of* အရှင် *KN.* *vaart, waarmee iets, zooals een schuit, visch of piek, vooruitschiet.* — အရှင် *အရှင်* *in de haast, door verwarriug van gedachten, iets verkeerd doen of iets verkeerd noemen.* — အရှင် *အရှင်* *zva.* အရှင် *အရှင်* *of* အရှင် *အရှင်* *uit onbezonnenheid te ver gaan. အရှင်* *အရှင်* *onbezonnen zich een woord laten ontvallen of onbedachtzaam zijn woord geven.*

အိန္ဒိယဘာသာ KN. sluitboom, zooals van een Javaansche paarde- of buffelstal, die in- en uitgeschoven kan worden, of tot sterker sluiting van een deur of poort (verg. အိန္ဒိယဘာသာ and အိန္ဒိယ). — အိန္ဒိယဘာသာ iets van een sluitboom voorzien of sluiten.

အိန္ဒိယဘာသာ KN. zwa. အိန္ဒိယဘာသာ and een schuifbeugel aan een ceintuur (အိန္ဒိယဘာသာ), zwa. အိန္ဒိယဘာသာ

အိန္ဒိယဘာသာ of အိန္ဒိယဘာသာ zie bij အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယဘာသာ zie bij အိန္ဒိယ

အိန္ဒိယဘာသာ KN. 1. zwa. အိန္ဒိယဘာသာ 2. naam van een zoetachtige, rinsche, vrij wrange, vrucht met een geschubde schil, die aan een soort van rottingriet groeit, Zalacca edulis, Bl. အိန္ဒိယဘာသာ uilidr. voor een beetje, een ziertje bv. eten, T. အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ zie အိန္ဒိယဘာသာ

အိန္ဒိယဘာသာ of အိန္ဒိယဘာသာ KN. 1. er na aan toe of op het punt zijn; nog vóór den tijd, met het oog op iets, dat daardoor verhinderd wordt, ook van iets, dat bv. iem. overvalt, (verg. အိန္ဒိယဘာသာ and အိန္ဒိယဘာသာ).

အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ ik was nog niet gekleed, de gasten kwamen voordat ik er meê klaar was; of wil men, de komst van de gasten overviel mij. အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ als ik niet door den nacht overvallen word of werd, dan zal of zou ik, enz. အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ ik ben op het punt van erge dorst te krijgen. အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ als men hem niet bij tijds gepakt had, (dan zou hij in het water gevallen zijn).

— အိန္ဒိယဘာသာ (of အိန္ဒိယဘာသာ), met geen mogelijkheid, het zal zoo niet zijn. — အိန္ဒိယဘာသာ of အိန္ဒိယဘာသာ zwa. အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ zich verslikken onder het eten of drinken (verg. အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ). — အိန္ဒိယဘာသာ of အိန္ဒိယဘာသာ haast maken, zich haasten, om bij tijds klaar te komen. — အိန္ဒိယဘာသာ spoed doen maken, er spoed achter zetten. — အိန္ဒိယဘာသာ met haast, haastig. 2. အိန္ဒိယဘာသာ een zweep met een slag om meê te klappen.

အိန္ဒိယဘာသာ zie အိန္ဒိယဘာသာ

အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ enz. zwa. အိန္ဒိယဘာသာ of အိန္ဒိယဘာသာ enz., in West-Java en misschien elders.

အိန္ဒိယဘာသာ KN. het schoon zijn, vrij van ruigte, vuil, enz.; met van voren naar achteren glad gestreken haar (à la Chinoise). အိန္ဒိယဘာသာ met overge-

haalde voorhuid van de penis, Tj. — အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ schoon vegen, wegstrijken; wegvagen, schoonstrijken; het haar naar achteren glad opstrijken. — အိန္ဒိယဘာသာ of အိန္ဒိယဘာသာ schoon, vrij van er op liggend of drijvend vuil, bv. van een မြေ or of van water; schoon, vrij van wolken, van den hemel; ook van de huid, schoon, zuiver, Tj. schoon, van een slagveld, waarvan de vijand is weggevaagd; helder, niet beneveld, van de zonneschijn; niet overschaduwend van boomen, die met geen zijtakken overschaduwen.

အိန္ဒိယဘာသာ KN. donker, zooals een donker bosch (verg. အိန္ဒိယဘာသာ and အိန္ဒိယဘာသာ).

အိန္ဒိယဘာသာ KN. 1. een stoffer van veêren; een lange bamboe met een bos veêren er aan, die een eendehoeder in de hand houdt; een ragebol. 2. het schijnend licht of stralend schijnsel van een vuur of lamp; de heldere glans, bv. van een diamant of parel (verg. အိန္ဒိယဘာသာ). — အိန္ဒိယဘာသာ bestraald, Waj. I, 101. — အိန္ဒိယဘာသာ iets met een soelak afstoffen; iets beschijnen, bestralen.

အိန္ဒိယဘာသာ KN. nauw, eng, waar geen ruimte is (verg. အိန္ဒိယဘာသာ and အိန္ဒိယဘာသာ); beklemd, van het hart (verg. အိန္ဒိယဘာသာ). — အိန္ဒိယဘာသာ broeijen, het tegenovergestelde van အိန္ဒိယဘာသာ

အိန္ဒိယဘာသာ KN. het gezang van den Dalang bij het vertoonen van de Wajang met begeleiding van degendèr (verg. အိန္ဒိယဘာသာ). အိန္ဒိယဘာသာ benaming van boeken, die een verzameling van diepzinnige vergelijkingen (အိန္ဒိယဘာသာ) bevatten. — အိန္ဒိယဘာသာ erg. een အိန္ဒိယဘာသာ bij zingen, bv. op de wijze an အိန္ဒိယဘာသာ အိန္ဒိယဘာသာ enz.

အိန္ဒိယဘာသာ KN. loochenen, ontkennen wat men vroeger gezegd of bekend heeft, ook neen zeggen, weigeren? K. 5, 86. (verg. အိန္ဒိယဘာသာ and အိန္ဒိယဘာသာ). — အိန္ဒိယဘာသာ aan iets zich onttrekken; voor iemand iets loochenen, iemand door loochening zoeken te misleiden, iemand verloochenen.

အိန္ဒိယဘာသာ KN. zekere zijden stof met gouddraad doorweven, WW.

အိန္ဒိယဘာသာ zie အိန္ဒိယဘာသာ

အိန္ဒိယဘာသာ KN. met de beenen dicht aan elkander gestolten, ook အိန္ဒိယဘာသာ မှတ် zwa. အိန္ဒိယဘာသာ မှတ် မိန္ဒိယဘာသာ groete met aangeesloten beenen, voor eerbiedige groete.

ἄσπυρῶν κν. naam van de oost- en west-poort aan de zuidkant van de kraton, volg. Rh. buitenpoort van een ἄσπυρῶν — ἄσπυρῶν, een laag muurtje of hekje langs de rand van een galerij of pandipā aan beide zijden van den ingang. JR. volg. Rh. meestal eindigende in twee hooge stijlen aan weerskanten van den ingang.

ἄσπυρῶν of ἄσπυρῶν κω. zea. ἄσπυρῶν en ἄσπυρῶν κν. een figuurlijke uitdrukking of figuurlijk gezegde, om daarmee op een min of meer belekte wijze iemand of iets overdragtelijk, of bij wijze van beeldspraak, te beteekenen (erg. ἄσπυρῶν en ἄσπυρῶν Str. sĵlōka, vers; couplet). ἄσπυρῶν overdragtelijk gesproken. — ἄσπυρῶν in slokās spreken; op iets of iemand een slokā maken of toepassen. — ἄσπυρῶν omtrent of van iets tot slokā iets bezigen.

ἄσπυρῶν of ἄσπυρῶν κν., ἄσπυρῶν κ., zilver. ἄσπυρῶν, ἄσπυρῶν κ., zilvergeld.

ἄσπυρῶν Ml. kanaal (erg. ἄσπυρῶν).

ἄσπυρῶν naam van een wapentuig in den ouden tijd, volgens sommigen een ijzeren knods met een spits uitlopende punt.

ἄσπυρῶν eign. van een Toemēnggoeng van Daniswāra. ἄσπυρῶν naam van een door hem opgesteld wetboek.

ἄσπυρῶν of ἄσπυρῶν I. zie bij ἄσπυρῶν II. κν. de sluitpen of bout van een ploegschaar. — ἄσπυρῶν in de bout in de ploegschaar steken; fig. zea. ἄσπυρῶν (erg. ἄσπυρῶν bij ἄσπυρῶν).

ἄσπυρῶν κν. 1. koraalrif. 2. schurft, van paarden (erg. ἄσπυρῶν). — ἄσπυρῶν de schurft; schurftig, de schurft hebben, van een paard.

ἄσπυρῶν of ἄσπυρῶν κν. 1. een muziekinstrument, dat bij de gamēlan behoort, een kleine sarou. 2. een harp met koperen snaren, een kleine ἄσπυρῶν — ἄσπυρῶν op een sāloekat spelen. — ἄσπυρῶν zea. ἄσπυρῶν 3. een bamboezen pin, die beneden aan den rand van een dak door de ἄσπυρῶν gestoken wordt om de uitstekingende wēlit of atap te ondersteunen.

ἄσπυρῶν of ἄσπυρῶν κω. zea. ἄσπυρῶν ἄσπυρῶν en ἄσπυρῶν (van ἄσπυρῶν en ἄσπυρῶν Str. soelaxana, met goede kentteekens, goed voorspellend. PK.). ἄσπυρῶν

zie bij ἄσπυρῶν. ἄσπυρῶν κν. zea. ἄσπυρῶν — ἄσπυρῶν ἄσπυρῶν een ἄσπυρῶν of sluijer neerlaten, zoodat het aangezigt bedekt wordt.

ἄσπυρῶν κν. geheel bedekt, overdekt, (met een kap of klep, Rh.) ook zea. ἄσπυρῶν — ἄσπυρῶν iets bedekken, overdekken. — ἄσπυρῶν met iets bedekken.

ἄσπυρῶν of ἄσπυρῶν ἄσπυρῶν of ἄσπυρῶν spr. zea. ἄσπυρῶν W.

ἄσπυρῶν (ἄσπυρῶν of ἄσπυρῶν Rh.) κν. de binnenuitjes boven aan de binnenzijde van de dijen (erg. ἄσπυρῶν). — ἄσπυρῶν tusschen de liezen geraakt bv. van de streng van een rijtuig tusschen de liezen van een paard door het springen.

ἄσπυρῶν κν. het aansteken door een overslaande vlam, ook besmettelijke ziekte, Rh. (erg. ἄσπυρῶν) ἄσπυρῶν of enkel ἄσπυρῶν overgeslagen vlam, brand. — ἄσπυρῶν overslaande aansteken v. brand en dery.

ἄσπυρῶν κν, ἄσπυρῶν bamboe of rotting in dunne reepjes snijden of splijten. — ἄσπυρῶν in dunne reepjes gespleten of gesneden bamboe of rotting, zoodals tot vlechtwerk; (ook daarvan gemaakt touw, dat wel gebruikt wordt om, aan staken gehecht, tot afsluiting om sawahs of tēgals gespannen te worden. JR.) ook bep. zulk een scherp dun reepje om de kam van een vechthaan af te snijden, Rh.

ἄσπυρῶν κν. iets waarvan men zich bedient om iets aan te steken of in brand te steken, WW. (erg. ἄσπυρῶν en ἄσπυρῶν). — ἄσπυρῶν iets, zoodals een lamp, aansteken of opsteken; iets in brand steken; een stuk geschut met een lont afsteken (erg. ἄσπυρῶν). — ἄσπυρῶν mv., en iets, zoodals een kamer, door opgestoken lichten verlichten. — ἄσπυρῶν een blaaruitslag op de huid hebben, het springvuur, een ziekte van kinderen.

ἄσπυρῶν κν stroef, niet gemakkelijk gaau, bv. van een deur, die sleept (erg. ἄσπυρῶν); ook fig.

ἄσπυρῶν (of ἄσπυρῶν Rh.) κν. een spaan van dun gesneden bamboe of hout, om mee te roeren, te scheppen, te smeren of, zoodals met een vouwbeen, te snijden; een vouwbeen; volg. Rh.

meer bepaald voor trasi en kalk; *arg.* տղ
տառ (դարձակաց of դարձակաց օրն) soldeer-
bout. JR.).

դարձակ KN. slordig, slof, wanordelijk, achteloos (*arg.*
դրճարաց en դարձուլ արճի).
ճիդարաց Holl. selderij.

արարաց 1. *zva.* արարաց 2. *Ar.* صلاة, *saldt*,
KN. gebed; zijn gebed doen, bidden (*arg.* արարա-
արաց դարար en ճիդարաց). — արարացի՛ն for
een ander, bijzonder voor een doode, bidden. —
արարացիդարուս laten bidden, voor een ander, in
de plaats van een ander bidden, (in RP. 12, *zva.*
արարացի՛ն) — արարացիդարուս plaats om te bidden
հրահարարարարացի bidmatje.

արարացի KN. stram of stroet door klevigheid van
den mond of keel; ook van de stem (*arg.* արարացի
en ճիդարաց).

ճիդարաց KN. een ring of band om iets heen tot ver-
siering; een randje van goud, zilver of juwelen om
het dikste van het gevest van een kris. — ճիդարաց
արացի een band om iets doen; omsluiten, verhinderen,
beletten, tegenhouden. G. — ճիդարացի
in 't nauw gebracht, omsloten raken. — ճիդարացի՛ն
mv., en iets met een randje versieren.

ճիդարացի KN. de klank van een slag of strieps met
een buigzaam riet, eind touw, karwats of iets der-
gelijks. արարացի ճիդարացի ճիդարացի
zulk een strieps geven. — ճիդարացի՛ն mv. —
արարացիդարուս met iets een strieps geven. —
արարացիդարուսի՛ն de klank van een strieps geven, *bv.*
van een karwats, van het geluid van een bliksem-
slag. Tj. stekend brandend heet, van de zonnehitte;
ook van de huid, een stekende pijn gevoelen,
zoals van een zweeps slag of steek van een inspekt.
— ճիդարացիդարուս ճիդարացի, slag, met een karwats
of iets dergelijks gegeven.

ճիդարացի KN. allengs, van lieverlede. ճիդարացի
դարուս van lieverlede groot worden. ճիդարացի
դարուսի՛ն of ճիդարացի ճիդարացի al langza-
merhand en met der tijd; zachtjes aan, op zijn
doode gemak, *bv.* loopen.

ճիդարացի KN. 1. de bodem, zoaals van een mand,
vat, emmer of ճիդարացի (*arg.* արարացի). 2. de aars,
het aarsgat (*arg.* արարացի). ճիդարացի դարուսի՛ն
plat woord voor de stuit of het stuitbeen (*arg.*

դարուսի՛ն) — ճիդարացի *zva.* արարացի ճի
ճիդարացի een term bij de weddingchap met kemi-
rinoten als de punt (արարացի) afgeslagen wordt.
— ճիդարացի՛ն de bijslaap. արարացի՛ն wellustig.

դարուսի՛ն en արարացի՛ն *Mal.* silat, bersi-
lat, schermen, M.

դարուսի՛ն *zva.* դարուսի՛ն
արարացի *Ar.* سلطان, Sultan. — արարացի
van den Sultan, het rijk of gebied van den Sultan.

արարացի KN. benaming van een buis, waarvan de
mouwen tot aan de ellebogen komen.

արարացի KN. een uitroep van verwondering, *zva.*
արարացիդարուս (zie bij արարացի).

արարացի KN. naam van een afdeling in de re-
sidentie Samarang. — արարացի՛ն of արարացի
արարացի wat te Salatiga plaats gehad heeft, GR.

արարացի *Ar.* ثالث, *thoelt h*, een derde.

արարացի ճիդարացի of արարացի *Ar.* ثالث, *thal d h h*,
KN. naam van den derden dag van een week. արարացի
of (արարացի) ճիդարացի Dinsdag.

արարացի ճիդարացի *zva.* արարացի

արարացի of արարացի KN. spoor van iets, zoaals
van een slang, door een bosch of onbebouwd land
(*arg.* արարացի ճիդարացի արարացի en արարացի).
— արարացի ճիդարացի iets op het spoor zoeken te komen,
rondzoeken, doorzoeken. արարացի ճիդարացի *passief.*

արարացի of արարացի *zva.* արարացի *Mal.* sâl'sei
of sêl'sei.

արարացի KN. in de war, verward van een zaak.

արարացի = արարացի

արարացի արարացի ճիդարացի ճիդարացի

արարացի *Ar.* ثالث, *thoelt h a in i*, twee derden
արարացի of արարացի ճիդարացի ճիդարացի

արարացի KN. afwijking; afwijkeud, niet juist (*arg.* ար
արարացի). արարացի՛ն արարացի՛ն արարացի՛ն ար
արարացի՛ն արարացի՛ն արարացի՛ն en արարացի՛ն
արարացի՛ն namen van zes verschillende zangwijzen.
— արարացի՛ն afwijken.

արարացի ճիդարացի ճիդարացի

արարացի՛ն ճիդարացի՛ն ճիդարացի՛ն

արարացի՛ն of արարացի՛ն KN.; արարացի՛ն overal
doorgaan, waar geen gewone weg is (van արարացի);
bv. արարացի՛ն ճիդարացի՛ն de dorpen overal doorkruisen. ար
արարացի՛ն van den gewonen weg afaan, Tj. ար
արարացի՛ն ճիդարացի՛ն overal doorheen en langs gaan.

նորոգող of արտաքինը *zie bij արտաքին*
արտաքինը *zie bij արտաքին*
արտաքինը *en gew. արտաքինը* KN. geslachtslijst,
geslachtsregister, stamboom (*Ar. silsila, pl. coll.*
sald sil. Vrg. արտաքին).

արտաքինը *zie արտաքինը*
արտաքինը *zie արտաքինը*

արտաքինը of արտաքինը *en արտաքինը of արտաքինը* KN. stekel of splinter, die ergens aanzit *en ligt in het vleesch van een hand, vinger of voet, kruipt of indringt (vrg. արտաքինը en արտաքինը)*.
արտաքինը overal inkruipen of indringen.
— արտաքինը als een stekel of naald ergens indringen. — արտաքինը *mv.; erg.* indringen *enz.; ligt in het vleesch dringen, zooals dorens, enz. արտաքինը արտաքինը iets, bv. een splinter, in het vleesch krijgen. — արտաքինը* daaraan lijden.

արտաքինը *նորոգող of արտաքինը* *zie bij արտաքինը*
արտաքինը KN. afwijkend, niet overeenkomend, niet gelijk als het voorbeeld, model of patroon; niet passen; *iets, bv. een regel, model of gebod, niet goed volgen; ook met twee kleuren, zooals wit en zwart of groen en geel, naast elkander, JR.; volg. Rh. ook արտաքինը (eig. freq. van արտաքինը 2. zie ald.)* verschillend van vorm of kleur van twee zaken, die gelijkvormig of gelijk van kleur behooren te zijn, *bv. van een haan wiens éene poot zwart en de andere wit of geel is.*

արտաքինը *zva. արտաքինը*
արտաքինը of արտաքինը KN. het zweven, zwevend, als een schim of schaduw, zich bewegen of voorbijgaan, *zooals de voorbijgaande schaduw van een mensch.*
— արտաքինը als een schim of schaduw heen en weer zweven. — արտաքինը als een schim of schaduw voor een oogenblik te zien of voorbijzwevend. — արտաքինը heen en weer zweven (*vrg. արտաքինը*).

արտաքինը *zie bij արտաքինը*

արտաքինը of արտաքինը KN. uit elkaar, verspreid, Tj. — արտաքինը *v. iems. taal* onzamenhangend, dwaas, N.

արտաքինը of արտաքինը KN. — արտաքինը of արտաքինը kleine afwatering van een grotere waterleiding, Rh. — արտաքինը *zva. արտաքինը* *zie արտաքինը* K. 20, 52.

արտաքինը KN. — արտաքինը een uitstekende

strook van een bosch, Sri. T.
արտաքինը *Ar. صلوات, salawát (coll. mv. van صلاة; zie արտաքինը), KN.* gebeden; geld voor gebeden, dat aan de priesters gegeven wordt om bij een begraafnis voor de overledene te bidden, of om over een offerhande gebeden uit te spreken; geld voor gebeden geven; *ook* geld voor de genezing van een zieke geven. — արտաքինը արտաքինը geven voor. — արտաքինը *iets als արտաքինը* geven of beschouwen; een schuld kwijtschelden, *wanneer de schuldeischer den schuldenaar het geleende kwijtscheldt om te dienen als արտաքինը bij zijn dood.* — արտաքինը godsdienstige lofzangen te zamen zingen, *met accompagnement van de tērbang.*

արտաքինը KN. — արտաքինը van de geregelde orde afwijken, *zooals bv. een dakpan, die buiten de rei uitsteekt; ook fig. dwars staan of liggen, Rh.*

արտաքինը of արտաքինը KN.; արտաքինը *iets opscheuren, afsplinteren, inscheuren; ergens een dun strookje afnemen. արտաքինը opscheuren, afsplinteren, inscheuren.* — արտաքինը *dun strookje; splinter, afgespleten of afgesplinterd stuk. JR.*

արտաքինը KN. — արտաքինը gaten in de vloer of in den weg, *enz. Rh.*

արտաքինը KN. de bamboekokers onder de gēndèr; *ook* de ronde gaatjes in de dakou.

արտաքինը *volg. WW. = արտաքինը*

արտաքինը KN. scheef, niet haaksch (*vrg. արտաքինը en արտաքինը*).

արտաքինը *zie արտաքինը*

արտաքինը *zva. արտաքինը*
արտաքինը of արտաքինը KN.; արտաքինը of արտաքինը *afwijken, van het spoor afwijken; van een bevel afwijken (vrg. արտաքինը).* — արտաքինը *zich overal op zijn weg ophouden, zooals van iemand, die een boodschap te doen heeft.* — արտաքինը *hetz. K. 20, 45.*

արտաքինը KN. iets dat men onder het eten tusschen de tanden krijgt, *bv. een stukje vleesch, een graatje, enz. արտաքինը արտաքինը* *nl. zoo weinig.* — արտաքինը of արտաքինը *iets tusschen de tanden hebben of krijgen.*

արտաքինը *of արտաքինը* of արտաքինը

lja. *Vrg.* ဆတူရကေ). ဆယျုနက Saljas dood benaming van een bedrijf in de Wajang-poerwá (van စတူရကေ).

၁၁၁၁၁၁ KW. *zva.* ဆယျုန and ဆယျုန KN, ၁၁၁၁၁၁ *en gew.* ဆယျုန strijdig, strijdigheid; oneenig, oneenigheid, geschil; in strijd of oneens; anders gezind; ongelijk van kleur of ongelijkvormig (*vrg.* ဟတူရ); *ook naam van een gending.* — ဆယျုန in *puëzie* *ook* ဆယျုန afwijken, verschillen, in strijd zijn met. — ဆယျုန met iets in strijd zijn; strijdig handelen; met iemand oneens zijn. — ဆယျုန of ဆယျုန met elkander oneens of in strijd zijn, oneenigheid hebben.

ဆယျုန *zie* ဆယျုန

၁၁၁၁၁၁ KW. *zva.* ဆယျုန ဆယျုန *en* ဆယျုန KN. ဆယျုန overal afgemat op den grond neêrzinken (waarschijnlijk van ဆယျုန) of ဆယျုန in wanorde, verward, *erg* liggen. — ဆယျုန afgemat, krachteloos, bezweken, neêrgezonden.

ဆယျုန *zva.* ဆယျုန *zie* ဆယျုန

ဆယျုန *zie* ဆယျုန

၁၁၁၁၁၁ KN, ၁၁၁၁၁၁ *en* ၁၁၁၁၁၁ ၁၁၁၁၁ *of* ၁၁၁၁၁၁ waggelen, waggelend gaan, door zwakheid in de beenen, *ook* door dronkenschap (*vrg.* ဆယျုန ဆယျုန ၁၁၁၁၁၁ ဆယျုန ဆယျုန)

၁၁၁၁၁၁ KN. het knikken of waggelen, van zwakte of vermoëtenis, van de knie of een ander gewricht (*vrg.* ၁၁၁၁၁၁). — ဆယျုန knikken. ဆယျုန komen te knikken. — ၁၁၁၁၁၁ al knikkende.

၁၁၁၁၁၁ *Ar.* *saldm*, KN. heil, vrede, groete. ၁၁၁၁၁၁၁၁၁၁ *groete en hoogachting, groete van een jongere aan een oudere.* ဆယျုန *of* ဆယျုန ဆယျုန *groete en heilbede, groete van een oudere aan een jongere.* ဆယျုန Eugenia lucidula Miq, *Nat. fam. der Myrtaceae, de bladeren gelijkende op laurierbladeren, worden als specerij gebruikt en het afkooksel van de bast om netten donkerbruin te verwen*, Rh. ဆယျုန *naam van een boom, waarvan het hout tot brandhout, maar ook wel voor djoekoengs en het bouwen van huizen, gebruikt wordt.* JR. — ဆယျုန *of* ဆယျုန *elkander groeten en heil*

wenschen onder het toereiken van beide handen op de wijze van de Arabieren; *ook* complimenteeren door de hand te geven op de wijze van de Europeanen.

ဆယျုန *zie* ဆယျုန

၁၁၁၁၁၁ KN. in het water duiken, verdwijnen, zinken; *ook* uit het gezigt, door den afstand voor het gezigt verdwijnen (*vrg.* ဆယျုန ဆယျုန ဆယျုန *en* ဆယျုန). — ဆယျုန (*voet.* ဆယျုန), *zich of een obj:* laten zinken, onder water dompelen; (*iemand* verdrinken. WW.). — ဆယျုန *naar iets* onder water duiken. — ဆယျုန WP. 35.

၁၁၁၁၁၁ KW. ဆယျုန *en* ဆယျုန (*vrg.* ဆယျုန ဆယျုန *en* ဆယျုန). — ဆယျုန onzichtbaar, ဆယျုန onzichtbare wezens. — ဆယျုန *zich* onzichtbaar houden of houdend; onzichtbaar. ဆယျုန *een rijk van onzichtbare wezens, een onzichtbaar rijk.*

၁၁၁၁၁၁ KN. tusschenin of doorheen gewerkt, ingevlochten, nette stop, *zoals in vlechtwerk*; tot herstelling tusschen ingezet of ingelegd; ingeboet, van boomen en planten; plant of boom, die voor een gestorvene of kwijnende ingeboet wordt; met goud of zijde doorwerkt, doorstikt of geborduurd. ဆယျုန pick, waarvan het omwindsel (ဆယျုန) uit gouden en zilveren draden, uit zilveren draden en areuvezels, of uit draden van geel koper en areuvezels, bestaat. — ဆယျုန tusschenin of doorheen werken, invlechten, een nette stop inzetten; inboeten; met goud of zijde doorwerken, doorstikken of borduren (*vrg.* ဆယျုန). — ဆယျုန *mv., en iets* door inzetten, inboeting, *enz.* herstellen of aanvullen; *iets* met goud of zijde doorstikken. — ဆယျုန inzetsel, invlechtsel, wat dient om in te boeten, borduursel, borduurwerk, stopwerk, lapwerk

၁၁၁၁၁၁ KN, ဆယျုန *zva.* ဆယျုန *en* ဆယျုန *door dik en door dun gaan, aan niets, hoe aanzienlijk of heilig ook, zich storen; ongemaniërd.*

၁၁၁၁၁၁ *Ar.* Soleimân, *eign.* Salomo.

ဆယျုန *zie* ဆယျုန

၁၁၁၁၁၁ *of* ၁၁၁၁၁၁ KW. iets brandends, dat iemand of iets brandt, of dat men gebruikt,

om te branden of in brand te steken (vrg. արջար
en արհար). — դրուրդար of արդուրդ
արդ iets of iemand met een slömöd branden,
schroeijen, doen branden. արդուրդար met
een slömöd aangeraakt. — դրուրդարդան iets
tot slömöd bezigen; met iets branden, schroeijen,
enz. WW. volg. Rh. դրուրդար met gloeiend
vuur branden of aansteken.

հիւնար zie արարիւնար

հիւնար KN. fijn stekend of prikkend; een stekend,
zich heen en weer verplaatsend, gevoel hebben, bv.
in den buik (vrg. հիւնար en արարիւնար).

արարիւնար արարիւնար of հիւնար N., արարիւն
of verk. արարիւն, արարիւն, heil, geluk, welzijn,
welvaart; ongedeerd, gelukkig, welvarend, geheel
wel, zonder onheil, zonder dat er iets aan deert
of ontbrekt (Ar. արարիւն is Kramävorm
van արարիւն Vrg. արարիւն en արարիւն);
արարիւնար արարիւն (of արարիւն) արարիւն
heilwenschen, gelukwenschen. հիւնարդար M.
heilwensch met het nieuwe jaar. արարիւնար zie
ben. bij հիւնարդար — արարիւն, արարիւն of արարիւն
արարիւն, voor iemands welzijn een offerhande doen of
een offermaal geven. — արարիւնարդան արարիւն
արարիւն of արարիւնարդան een offerhande doen of
offermaal geven voor het welzijn van iemand; op
iemands welzijn drinken; iemand bij zijn aankomst
naar zijn welstand vragen. — արարիւնարդան արարիւն
արարիւնարդան en արարիւնարդան heil, welzijn,
geluk, waarmee iemand gezegend is; zaligheid. արարիւն
(արարիւնարդան of արարիւնարդան) արարիւն
արարիւնարդան (of արարիւնարդան), iemand heil wens-
chen, met heilwensching groeten of zijn compli-
ment maken. արարիւնարդան արարիւնարդան
արարիւն արարիւն արարիւն ik bied (of in een brief ik zend)
mijn vriend mijn heilwenschen of complimenten. արարիւն
արարիւնարդան (of արարիւնարդան) արարիւն
արարիւնարդան ik geef bericht van mijn wel-
stand. — հիւնարդար արարիւնարդան of արարիւն
արարիւն in welstand; en heiloffer, offerhande, offer-
feest of offermaaltijd voor het welzijn van iemand
bij een bijzondere gelegenheid. արարիւնարդան
en gew. արարիւնարդան de heiloffers van den
Vorst bij gelegenheid van een groot feest.

դրուրդար zie դրուրդար

դռուռանիւնար naam van een poort van het pa-
leis van Balörä Goeroe.

արարիւն KN. een lus van touw om de voeten bij
het beklimmen van pinangstammen, Rh.; vrg. արարիւնար

արարիւնար zie bij արարիւնար

արարիւնարդան Holl. KN. trompet; ook trom-
petter. — արարիւնարդան արարիւնարդան op de trompet bla-
zen, trompetten. — արարիւնարդան արարիւնարդան het
trompetten, en trompetter. — արարիւնարդան արարիւն
արարիւն een kindertrompet; op de trompet blazen; de
plaats waar de trompetters van den Vorst wonen.

արարիւն = արարիւն

արարիւնարդան of արարիւնարդան zva. արարիւնարդան of արարիւն
արարիւնարդան of արարիւնարդան KN.; արարիւնարդան
en արարիւնարդան tusschen de plooijen, vouwen,
bladen van een boek of iets dergelijks inzitten (vrg.
արարիւնարդան en արարիւնարդան). — արարիւնարդան արարիւն
արարիւն ergens tusschen geschoven raken; fig. overgeslagen,
vergeten, over het hoofd gezien raken — արարիւն
արարիւն ergens iets tusschen schuiven (vrg. արարիւն
արարիւն). — արարիւնարդան արարիւն արարիւն արարիւն արարիւն
iets ergens tusschen
schuiven. — արարիւնարդան արարիւն արարիւն արարիւն
tusschengeschoven,
het tusschengeschovene.

արարիւնարդան KW. zva. արարիւն արարիւն արարիւն KN.,
— արարիւն արարիւն արարիւն wegsluipen, zich verschuilen om
niet gemerkt te worden; sluipend, ongemerkt, iets
doen. — արարիւն արարիւն արարիւն արարիւն արարիւն արարիւն
zich schuil houdend,
sluipend.

արարիւն արարիւն zva. արարիւն ongerust, zich ongerust ma-
ken over een of ander, of iem.

արարիւն արարիւն արարիւն արարիւն zie bij արարիւն արարիւն

արարիւն արարիւն KN. bandelier, riem over de schouders,
waaraan bv. door een soldaat de sabel of bajon-
net gedragen wordt (vrg. արարիւն).

արարիւն արարիւն zie արարիւն

արարիւն արարիւն zie bij արարիւն արարիւն

արարիւն(արարիւն) KN.; արարիւն(արարիւն) overal rondzwerfen. — արարիւն
արարիւն(արարիւն) heen en weer zwerfen (vrg. արարիւն(արարիւն)).

արարիւնարդան of դրուրդարդան zie դրուրդարդան
արարիւնարդան KN. naam van een gereedschap, een pun-
tig stuk hout op een voetstuk, waarmee de harige
schil van een kokosnoot afgestoken wordt. — արարիւն
արարիւն արարիւն արարիւն արարիւն արարիւն արարիւն
een kokosnoot met dat gereedschap de
harige schil afsteken.

ἰνῆ: of ἰνῆ κΝ. ter sluiks, heimelijk, ver-
 duisterd, verdonkeremaand, gesmokkeld (erg. ἰνῆ
 ἰνῆ). ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ, een vrouw, die het
 goed van den man heimelijk te zoek brengt. — ἰνῆ
 ἰνῆ en ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ smokkelen, iets
 smokkeleu; verheimelijken, verdonkeremaanen. —
 ἰνῆ ἰνῆ ter sluiks; het gesmokkelde of
 verduisterde; sluikhandel.

ἰνῆ ἰνῆ zie bij ἰνῆ

ἰνῆ ἰνῆ κΝ.; ἰνῆ ἰνῆ met een zijdelingschen
 sprong er op gaan zitten, er op springen, zonder
 trap, stijgbeugel of ander hulpmiddel (erg. ἰνῆ
 ἰνῆ van ἰνῆ ἰνῆ). — ἰνῆ ἰνῆ op iets
 zoo gaan springen, JR.

ἰνῆ κΝ. naam van een boom, waarvan het hout
 bij voorkeur voor ἰνῆ wordt gebruikt; zie ἰνῆ
 ἰνῆ Rh. met een geneeskrachtig blad? W.

ἰνῆ κ., zie bij ἰνῆ

ἰνῆ κΝ. stekend heet, brandend heet bv. van
 zonnearmte, Tj. en kokend water. — ἰνῆ
 ἰνῆ door een dergelijke warmte, ook door vuur,
 koorts enz., brandend heet zijn, Tj.

ἰνῆ of ἰνῆ κΝ. een soort van trechter of
 van onderen open peperhuis, van een blad of van
 metaal, waarin sirihibladeren gedaan worden.

ἰνῆ ἰνῆ zie bij ἰνῆ

ἰνῆ κΝ., ἰνῆ ἰνῆ met woorden of
 handelingen zich in iets mengen; zoo handelen of
 meêpraten; zijn tong of zijn handen overal in-
 steken; iem. ongevraagd antwoorden. — ἰνῆ
 ἰνῆ ἰνῆ iets, zooals goederen, met elkander wis-
 selen. ἰνῆ (ἰνῆ ἰνῆ of ἰνῆ ἰνῆ) rede-
 wisselen, (erg. bij ἰνῆ ἰνῆ).

ἰνῆ of ἰνῆ κΝ. laag, lagen, van het één op
 het ander; gelid, gelederen (Ar. صف, sapph,
 rij, gelid. Erg. ἰνῆ ἰνῆ welligt toevallige overeen-
 komst; althans reeds kw. ἰνῆ = ἰνῆ).
 ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ mijn huis
 heeft een dubbele bovenverdieping. ἰνῆ ἰνῆ
 ἰνῆ drie dubbele gelederen. ἰνῆ ἰνῆ en ἰνῆ
 ἰνῆ zie bij ἰνῆ ἰνῆ — ἰνῆ ἰνῆ op iets
 nog iets anders leggen, bv. op een tapijfe een mat.
 ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ bij lagen, bij rijen; gelijklopend,
 parallel.

ἰνῆ ἰνῆ verk. van ἰνῆ ἰνῆ Rh.

ἰνῆ I. Holl. soep. II. ἰνῆ of ἰνῆ ἰνῆ
 ἰνῆ ook wel ἰνῆ ἰνῆ verminderd, afgenomen,
 afgelopen, van water; eb, ebbu; fig. afnemen,
 verminderen (erg. ἰνῆ ἰνῆ). — ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ
 iets doen afnemen of verminderen.

ἰνῆ I. KW. zva. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ en ἰνῆ
 (Skr. s'jāpa, vloek, vervloeking, eed. Erg. ἰνῆ
 ἰνῆ). ἰνῆ κΝ. vloek, verwensching, vervloe-
 king; plegtige gelofte met een vloek; ἰνῆ een vloek
 of plegtige gelofte uitspreken. II. ἰνῆ ἰνῆ,
 ἰνῆ κ., vragend voornaamwoord van personen: wie?
 ook wie in een vragende onderstelling (van ἰνῆ
 voor ἰνῆ zooals in 't Mal., waarvan ook de
 Krāmā-vorm). ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ wie ben je
 wat je naam betreft? hoe is je naam? ἰνῆ ἰνῆ wie
 is het, die enz.? of wie het is, die enz. ἰνῆ ἰνῆ
 al wie. ἰνῆ ἰνῆ wie het ook wezen mag. ἰνῆ
 ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ, ἰνῆ ἰνῆ al wat mensch,
 G. — ἰνῆ ἰνῆ voor ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ iemand
 aanspreken. — ἰνῆ κΝ. poët. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ
 κΝ., iemand vragen, wie hij is; vragen, wie is
 daar? verda roepen; ook iemand, die gekomen is,
 toespreken. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ elkander toespreken, en
 zoo ook ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ — ἰνῆ ἰνῆ het vra-
 gen, wie iemand is, enz.; ook iemand, die naar
 den naam van een ander vraagt.

ἰνῆ ἰνῆ, ἰνῆ κΝ., ἰνῆ κ., rund, koebeest, koe,
 ἰνῆ ἰνῆ stier. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ rundvleesch. —
 ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ vrachtkoeijen, koeijen voor last-
 dieren. WW. volg. Rh. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ κΝ. bezem (erg. ἰνῆ ἰνῆ) van een die zijn steun,
 zijn toevlugt verloren heeft, heet het in Tj.
 ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ zva. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ spr.
 Z. II. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ naam van een stuk geschut
 op de aloen-aloen te Soerakarta; van een gending;
 en van een vorst of overste van geesten. ἰνῆ ἰνῆ
 ἰνῆ κΝ. zva. ἰνῆ ἰνῆ en ἰνῆ ἰνῆ — ἰνῆ ἰνῆ
 met den bezem vegen; iemand geeselen, met de
 roede, en ook met de rotting, vooral tot straf
 (erg. ἰνῆ ἰνῆ). — ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ iets met den
 bezem vegen, een plaats schoonvegen. — ἰνῆ ἰνῆ
 ἰνῆ ἰνῆ met een bezem vegen. — ἰνῆ ἰνῆ
 subst. den. ἰνῆ ἰνῆ en enkel ἰνῆ ἰνῆ bediende,
 wiens werk het is met den bezem te vegen. —
 ἰνῆ ἰνῆ of ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ obj. den. bezem-

veegsel; ook *zva.* ἰῆναῖον bezemgeld, *wat betaald moet worden voor het schoonvegen van de pásar.* Ook ἰῆναῖον plaats die geveegd wordt; (en een persoon, die veegt. G.).

ἰῆνα KN. smakeloos, flauw van smaak, niet smakelijk om gegeten te worden (*verg.* ἰῆναῖον); ook *fig.* van een verhaal, zouteloos, flauw.

ἰῆνα N., ἰῆναῖον K., eenzaam, ledig, onbewoond, stil, *van een plaats*, daar men geen menschen of weinig menschen vindt, *of* daar men niet vindt wat men er zoekt; afwezig, niet aanwezig, *van een persoon of zaak op een plaats, waar men die zoeken zou*; niet vinden, niet door getuigen bevestigd vinden, wat men zoekt, *bij een onderzoek* (*verg.* αἰῆνα en ἰῆναῖον). ἰῆναῖον gemis aan orde, ordeloosheid. ἰῆναῖον niet missen *iets te doen, het altijd geregeld doen.* ἰῆναῖον niet zonder belooning blijven. ἰῆναῖον bij afwezigheid of ontstentenis van. ἰῆναῖον manslag of verwonding buiten een bijzondere gelegenheid, *die aanleiding gaf tot gevecht.* ἰῆναῖον in afzondering leven. — ἰῆναῖον KN. eenzaam en onbewoond. — ἰῆναῖον *of* ἰῆναῖον KN. zich afzonderen, zich in de eenzaamheid begeven; stil, alleen leven; een plaats, *bv. zijn dorp, verlaten, zoodat men daar niet te vinden is.* — ἰῆναῖον een plaats eenzaam, verlaten *of* doodsch maken; *een plaats verlaten, van de bewoners.* — ἰῆναῖον *of* ἰῆναῖον en ἰῆναῖον op een stille wijze, zonder muziek, *een bruiloft geven (een ander αἰῆναῖον zie ben.).* — ἰῆναῖον verstoken van *iets, dat men anders gewoonlijk heeft, ook* al te eenzaam, zich in de eenzaamheid vervelen (*verg.* ἰῆναῖον). — ἰῆναῖον een eenzame verlatene plaats. — ἰῆναῖον plaats om zich aftezonderen of alleen te zijn; *naam van een bijgebouw ten noorden van de Prábitjää te Soerakarta, voor den Vorst om alleen te zijn en om iemand te spreken zonder hem in het scraül te laten.* ἰῆναῖον de moskee naast de panèpèn, *anders αἰῆναῖον genoemd.*

ἰῆνα *of* ἰῆναῖον *poët. zva.* ἰῆναῖον uitermate, zeer, *bv.* αἰῆναῖον doch ook

ἰῆναῖον *komt in die bet. voor, en wordt verkt* ἰῆναῖον niet een weinig, *d. i.* heel veel (*deze twee tegenstrijdige bet. zouden kunnen verklaard worden uit ἰῆνα = ἰῆναῖον hetg. bet. hoeveel, hoe groot enz. maar ook hoe weinig, hoe klein.*)

Nog wordt ἰῆνα en ἰῆναῖον vkt. door ἰῆναῖον αἰῆνα 1. K. van ἰῆνα — 2. αἰῆνα αἰῆναῖον of ἰῆναῖον K. van ἰῆναῖον

ἰῆνα KN. gedaante, vorm, gelijkenis; zweem, zweemen; iets dat *ergens* een zweem van heeft (*verg.* ἰῆνα en ἰῆναῖον). ἰῆναῖον het lijkt naar niets. — ἰῆναῖον vergelijken, op *iets* een gelijkenis toepassen, *zva.* ἰῆναῖον ἰῆναῖον — αἰῆνα *of* ἰῆναῖον gelijkend, de gedaante van iets hebbend, in zulk een vorm of op zulk een wijze, dat het gelijkt naar iets anders. — ἰῆναῖον ook *wel* ἰῆναῖον *of* ἰῆναῖον *passief: bv.* ἰῆναῖον van iets waaraan de gedaante van een mensch gegeven is, *zoodat het op een mensch gelijkt.* JR. zie αἰῆνα ἰῆνα

ἰῆνα KN.; ἰῆναῖον formuliergebed (ἰῆναῖον) tot het verkrijgen van de kennis van geheime wetenschappen; de zwarte kunst. (ἰῆναῖον ἰῆναῖον)

ἰῆνα Holl. KN. zoopje. ἰῆναῖον jenever (*verg.* ἰῆναῖον).

ἰῆνα KW. *zva.* ἰῆναῖον ἰῆναῖον en αἰῆναῖον KN. scheiden, van elkander gaan, *en* den strijd staken, *van strijdende partijen,* (*verg.* ἰῆναῖον).

— ἰῆναῖον (*poët.* ἰῆναῖον) 1. iemand afweren, op een afstand verwijderd houden; *strijdende partijen* scheiden, den strijd doen staken. 2. ἰῆναῖον KN., ἰῆναῖον KI., een kind spenen. — ἰῆναῖον ἰῆναῖον gespeende; een gespeend kind; een kind op die leeftijd, dat het gespeend wordt of gespeend moet worden.

ἰῆνα 1. KD. van ἰῆνα en van ἰῆνα 2. — 2. KN. uitgekauwd, uitkauwsel. ἰῆναῖον zie bij ἰῆνα — ἰῆναῖον een uitgekauwde sirlipruim op een wond leggen. — ἰῆναῖον naam v. e. kleinen vogel (Tj.), WW.

ἰῆνα I. K., zie ἰῆνα — 2. KN., ἰῆνα KD., het water waarmee ijzer en staal gehard, *of* een wapen vergiftigd, wordt; ook dat waarmede hoorn gehard

wordt; en het vocht, waarmede goud gebruineerd, aan het goud een hooger kleur gegeven wordt. — ἰνῆαυα ἰνῆαυα ἰνῆαυα ijzer, staal of hoorn harden; goud bruineren. — ἰνῆαυα ἰνῆαυα obj. den.

ἰνῆαυα zva. ἰνῆαυα 2.

ἰνῆαυα of ἰνῆαυα KN. 1. Sipajer, Bengaleesch of ander inlandsch soldaat bij de Engelsche troepen (Eng. sepoy, Pers. sipâhi, soldaat). ἰνῆαυα ἰνῆαυα naam van oude duiten en gobangs met een ruwen rand, waarschijnlijk van de tijd van het Engelsche tusschenbestuur herkomstig.

ἰνῆαυα ἰνῆαυα K., zie ἰνῆαυα

ἰνῆαυα ἰνῆαυα zie bij ἰνῆαυα

ἰνῆαυα KN. andere ben. v. d. ἰνῆαυα

ἰνῆαυα K., zie ἰνῆαυα

ἰνῆαυα 1. N. zie bij ἰνῆαυα 2. verb. van Holl. dispens, provisiekamer.

ἰνῆαυα KW. zva. ἰνῆαυα

ἰνῆαυα KW. zva. ἰνῆαυα en ἰνῆαυα (Skr. sopâna, trap, treë, trappen).

ἰνῆαυα zie bij ἰνῆαυα

ἰνῆαυα ἰνῆαυα enz., K. zie bij ἰνῆαυα

ἰνῆαυα K., zie bij ἰνῆαυα

ἰνῆαυα Ar. صفر, saphar, KN. naam van de tweede maand van het Moh. jaar. — ἰνῆαυα nm. v. e. gebruikelijk offer in die maand.

ἰνῆαυα KW. zva. ἰνῆαυα — ἰνῆαυα KN. een plaats aandoen, aangieren (vrg. ἰνῆαυα).

ἰνῆαυα Holl. cipier; KN. voor Europesche gevangenis, en ἰνῆαυα voor cipier. — ἰνῆαυα iemand in de gevangenis zetten. — ἰνῆαυα gevangenis. ἰνῆαυα een gevangene. — ἰνῆαυα wat voor gevangenis dient. Zoo ἰνῆαυα ἰνῆαυα gevangenhuis.

ἰνῆαυα zie ἰνῆαυα

ἰνῆαυα of ἰνῆαυα. Hollandsche spreij.

ἰνῆαυα of ἰνῆαυα Holl. cijfer (vrg. ἰνῆαυα)

ἰνῆαυα zie ἰνῆαυα

ἰνῆαυα en ἰνῆαυα zie ἰνῆαυα

ἰνῆαυα KN.; ἰνῆαυα streven; streven iets te verkrijgen of te bewerken, zijn best er toe doen; bij iemand aanstaan, dat hij iets doen zal; ongeveer zva. ἰνῆαυα (ἰνῆαυα is een samenstelling van ἰνῆαυα en ἰνῆαυα) ἰνῆαυα ἰνῆαυα als het om de eijeren te doen is.

ἰνῆαυα zie bij ἰνῆαυα

ἰνῆαυα ἰνῆαυα zie bij ἰνῆαυα

ἰνῆαυα KN. naam van een boom, waarvan de vrucht tot medicijn gebruikt wordt.

ἰνῆαυα ἰνῆαυα of ἰνῆαυα KW. Ml. zva. ἰνῆαυα (Skr. prati, in den zin van pratimâ, weërgâ, gelijkenis, met het voorvoegsel ἰνῆαυα PK.). ἰνῆαυα naam van een Kavische zangwijze.

ἰνῆαυα eign. van de vrouw van Antâbogâ.

ἰνῆαυα KW. zva. ἰνῆαυα (Skr. soepraba, zeer schitterend. PK. Vrg. ἰνῆαυα) ἰνῆαυα eign. van een uitstekend schoone Widâdari.

ἰνῆαυα KN. het volledig geheel van beooidigheden tot het maken of zamenstellen vaniets (Skr. samagri volledig apparaat of geheel van beooidigheden. PK.).

ἰνῆαυα gev. ἰνῆαυα ook ἰνῆαυα en ἰνῆαυα KN. nauw, eng, bekrompen van ruimte, van een plaats, zoals een huis of straat; fig. benauwd, beklemd, geen uitkomst zien, van het hart (vrg. ἰνῆαυα). — ἰνῆαυα in benauwdheid, enz., ook verstikt. — ἰνῆαυα poët. hetz. — ἰνῆαυα bekrompen, van een niet ruime woning.

ἰνῆαυα zie ἰνῆαυα

ἰνῆαυα KN. schop, zoals van een paard met de achterpoot achteruit (vrg. ἰνῆαυα en ἰνῆαυα). ἰνῆαυα ἰνῆαυα zie bij ἰνῆαυα — ἰνῆαυα zoo schoppen; zulk een schop geven aan. — ἰνῆαυα of ἰνῆαυα mv. — ἰνῆαυα van schoppen houden, graag schoppen van een paard. — ἰνῆαυα verschoppeling? Rs.

ἰνῆαυα KN. aangezet of ingezet met een stuk, van wat niet uit één stuk bestaat, maar waarvan het eene gedeelte een ander stuk is, dan het ander gedeelte (vrg. ἰνῆαυα), ook voor ἰνῆαυα Men. ἰνῆαυα zie ἰνῆαυα — ἰνῆαυα ergens een stuk inzetten, aanzetten of aanlasschen. ἰνῆαυα met stukjes goud of gouden figuurtjes ingezet. — ἰνῆαυα aangezet of ingezet; aangezet of ingezet stuk; aanhechtsel; fig. voor zamengeraapt verzuusel, verdichsel. ἰνῆαυα een aangezette valsche neus (die afgenomen kan worden). ἰνῆαυα een niet eigene, maar van een ander overgenomene gedachte. ἰνῆαυα een ingeschoven persoon, bv. een ambtenaar die niet van ambtenaars familie is; ook fig. zva. ἰνῆαυα

ἰῶν ἰῶν KN. samen verbonden met een ander, zoodat men het met hem houdt en één lijn met hem trekt (van ἰῶν ἰῶν en dit van ἰῶν Vrg. ἰῶν ἰῶν en ἰῶν).

ἰῶν ἰῶν KN. ben. van een model of fatsoen van krissen, WW.

ἰῶν of ἰῶν zie bij ἰῶν

ἰῶν KW. zva. ἰῶν (misschien 't Skr. sjadpada, roofdier, wild beest. PK.) G.

ἰῶν KW., zie bij ἰῶν

ἰῶν K., zie ἰῶν

ἰῶν KW., zie bij ἰῶν

ἰῶν I. KW. zva. ἰῶν (Skr. sapta Lat. septem, zeven). II. ἰῶν of ἰῶν KI. van ἰῶν (Skr. sakta, gehecht aan, overgegeven aan. PK.). — ἰῶν KW. zva. ἰῶν — ἰῶν KI. van ἰῶν Tj. — ἰῶν KI. van ἰῶν

ἰῶν ἰῶν en ἰῶν ook en eig. ἰῶν Ar. سبت, KN. naam van den zevenden dag van een week.

ἰῶν ἰῶν Zaterdag. — ἰῶν Zaterdag houden, buiten komen op Zaterdag om het tournooi bij te wonen, van den Vorst (zie ook ἰῶν of ἰῶν boven, wat misschien hier behoort). — ἰῶν ἰῶν tournoospel op Zaterdag op de aloen-aloen (dat nu niet meer plaats heeft). ἰῶν ἰῶν Zaterdagsehe gamelan, vroeger bij dat tournooi en ook nu nog zonder tournooi, gespeeld.

ἰῶν KW. zva. ἰῶν

ἰῶν KW. zva. ἰῶν

ἰῶν KN. tang, vuurtang, taugetje; ook knipper, zva. ἰῶν (vrg. ἰῶν ἰῶν en ἰῶν). ἰῶν ἰῶν zva. ἰῶν ἰῶν ἰῶν naam van een zeker breed fatsoen van niekijzer. ἰῶν ἰῶν een insect met een schaar aan zijn achterste. — ἰῶν ἰῶν iets met een ἰῶν vatten.

ἰῶν KW. zva. ἰῶν ἰῶν ἰῶν ἰῶν ἰῶν ἰῶν ἰῶν ἰῶν ἰῶν — KN. lapje van katoen of flanel, om het aangezicht met wolk te bestrijken. ἰῶν ἰῶν (of ἰῶν) in de morgen of avondschemering tusschen licht en donker (vrg. ἰῶν ἰῶν en ἰῶν). ἰῶν ἰῶν (of ἰῶν) het tot iets behorende houtwerk, vooral

van een kris, sché en gevest. ἰῶν ἰῶν (of ἰῶν ἰῶν), het toebehooren van iets; bv. van een ledikant, paard of kris. ἰῶν ἰῶν ἰῶν met zijn toebehooren — ἰῶν ἰῶν of ἰῶν ἰῶν KW. bedekken; over iets heen strijken; raken, treflen, bereiken; overvallen. G. ἰῶν ἰῶν ἰῶν N., ἰῶν ἰῶν ἰῶν K., door de nacht overvallen raken, eig. overdekt raken, zoodat men niet meer zien kan. ἰῶν ἰῶν ἰῶν (volg. Rh. ἰῶν ἰῶν), sneuvelen in den oorlog. PL. ἰῶν ἰῶν KN. een behoefte van het noodige voorzien, een kind in overvloed alles verschaffen, PJ.; ook mv. bedekken, Rs. — ἰῶν ἰῶν, duizelig, duizelig worden, van iemand wien het donker wordt voor de oogten, zoodat hij dreigt te bezwijmen (en zoo ook ἰῶν ἰῶν ἰῶν of ἰῶν ἰῶν ἰῶν vrg. ἰῶν ἰῶν); ook komen of reiken tot aan, bv. van water tot aan de knieën; (en zich nauw aan iemand aansluiten. G).

ἰῶν KN. naam van een kleine platte riviervisch, en van een van Siam aangevoerde zeevisch.

ἰῶν KW. zva. ἰῶν KN. wrang, zamentrekend van smaak (vrg. ἰῶν ἰῶν en ἰῶν ἰῶν); ook van de oogten, als zij door slaperigheid met moeite opengehouden worden; en de harige, vezelachtige schil of bolster van sommige vruchten, zooals de kokos- en betel-noot (vrg. ἰῶν ἰῶν en ἰῶν ἰῶν). — ἰῶν ἰῶν een obj. in iets zamentrekends doopen of daarmee bestrijken om het bestand te maken tegen vochtigheid, bv. een visch-net met de bast van de ἰῶν

ἰῶν ἰῶν verb van het Holl. hutsput.

ἰῶν KW. zva. ἰῶν ἰῶν ἰῶν en ἰῶν ἰῶν KN. 1. rechte lijn of streep, die een timmerman op het hout maakt om er zich naar te rijgen, bv. bij het zagen, regtlijnig, regtstreeks. (Jui t, klaar. G.). 2. eigenschap, hoedanigheid, gedaante (als hoedanigheid van ἰῶν of ἰῶν); deze of die eigenschap, hoedanigheid of gedaante hebben of hebbeud (Ar. صفة: siphat), ook even als ἰῶν om de soort aan te duiden, waar wij het lidwoord gebruiken: ἰῶν ἰῶν de mannen, tegenover de vrouwen, RI. ook ἰῶν ἰῶν ἰῶν W. I. 166, een man; zoo dan ook ἰῶν ἰῶν zva. ἰῶν ἰῶν ieder; ἰῶν ἰῶν ἰῶν ἰῶν ἰῶν N. als hij

maar of zoodra, hij wakker is, grijpt naar de speelkaarten. 3. oogsmersel of oogwater. ἄνευ ἕως ἡμέρας in een regte lijn met de neus. ἀνευθέρως de lijn overschrijden, *fig.* voor een verbod overtreden. ἐν ἀνευθέρως ἀνευθέρως met zijn hoofdloek tot aan de wenkbrauwen. ἀνευθέρως loodlijn, perpendiculaire lijn, om zich naar te rigten. ἀνευθέρως de eigenschappen van God. ἀνευθέρως God de barmhartige. ἀνευθέρως de gedaante van een titan hebben. — ἀνευθέρως een regte lijn trekken; regt aanleggen op; er lijnregt op aankomen of aanvliegen. ἀνευθέρως ongeveer *zwa.* ἀνευθέρως wat regt is, wat daaronder hoort. ἀνευθέρως het is niet anders dan billijk. A. 33, 3. — ἀνευθέρως een ἀνευθέρως of regte lijn maken op; iemand de oogen met een oogsmersel of oogwater bestrijken. — ἀνευθέρως iets, zooals een stuk geselut, rigten op iets; en met iets tot oogsmersel of oogwater de oogen bestrijken. — ἀνευθέρως middel om een regte lijn te trekken; bakje met een zwart smeersel, daar een koord door gehaald wordt, om zoo met dat koord een regte lijn af te teekenen; een liniaal (*verg.* ἀνευθέρως). ἀνευθέρως of ἀνευθέρως hoe iemand er uitziet, iemands uiterlijke gedaante. — ἀνευθέρως iemands uiterlijk voorkomen.

αὐθέρως 1. KN. benepen, in de klem; nauw aan elkander; knijper, tang; rijptang, van een ijzersmid; schaar van een kreeft, krab, garnaal of schorpioen (*verg.* ἀνευθέρως en ἀνευθέρως). *volg.* Rh. het zitbeen van pluimvee. 2. KL., zie ἀνευθέρως ἀνευθέρως schaar van een kreeft; een poort die van boven niet overdekt is en alleen uit twee pilaren bestaat; ook naam van een zekere slagorde. ἀνευθέρως benaming van een bijzondere wijze van kapsel van mannen in de vorm van een kreeftschaar, als zij een kooelock ophebben. — ἀνευθέρως iets met een nijper vatten of knijpen; nauw in of aansluiten; iemand in het nauw brengen. — ἀνευθέρως 1. *mv.*; 2. KL., zie bij ἀνευθέρως — ἀνευθέρως 1. KN. iemand in het nauw brengen, maken dat iemand in het nauw komt. 2. KL., zie bij ἀνευθέρως — ἀνευθέρως nauw van een doorgang. ἀνευθέρως een steeg; een nauwe of smalle gang in een huis.

αὐθέρως *zwa.* ἀνευθέρως
 ἀνευθέρως *gew.* ἀνευθέρως N., ἀνευθέρως en ἀνευθέρως KW., ἀνευθέρως K., vloek, vervloeking; eed; vloeken, zweren met vervloeking; een eed doen. (Skr. *sjapatha*; *Vrg.* ἀνευθέρως ἀνευθέρως ἀνευθέρως en ἀνευθέρως; ook ἀνευθέρως *zwa.* η ἀνευθέρως Men.). ἀνευθέρως ἀνευθέρως ἀνευθέρως *meineed.* — ἀνευθέρως ἀνευθέρως ἀνευθέρως vloeken. — ἀνευθέρως N., ἀνευθέρως ἀνευθέρως K., ἀνευθέρως ἀνευθέρως en ἀνευθέρως KW., iemand vloeken, vervloeken; tegen of over iemand een vloek uitspreken; (iemand beëdigen, een eed afnemen; G.) iets bezweren — ἀνευθέρως ἀνευθέρως ἀνευθέρως ἀνευθέρως iemand iets door een eed laten bevestigen, laten zweren; voor een ander een eed doen. — ἀνευθέρως een eed; een eed afleggen.

αὐθέρως of ἀνευθέρως KN. schoen (Port. *sapatá*); ook voor remschoen. ἀνευθέρως schoenmaker. ἀνευθέρως *zwa.* ἀνευθέρως
 ἀνευθέρως zie ἀνευθέρως
 ἀνευθέρως zie bij ἀνευθέρως
 ἀνευθέρως gemalin van den vorst, Waj. I, 26, Skr. zie *patní*, gemalin. ἀνευθέρως
 ἀνευθέρως KW. *zwa.* ἀνευθέρως (Skr. *asjroepáta*, het storten van tranen. PK.).
 ἀνευθέρως of ἀνευθέρως naam van een berg, waarvan Pála-sára afkomstig was, en waan de voorouders van de Pandava's *tápá* pleegden te doorn en begraven te worden (waarschijnlijk verb. van 't Skr. *Sjataśrēngga*, de honderttappige).
 ἀνευθέρως *gew.* verk. ἀνευθέρως KN. Spaansche mat, reaal.
 ἀνευθέρως KN. metalen beslag, ring of knoop onder aan een piekstek.
 ἀνευθέρως of ἀνευθέρως KN. iets gering's, een kleinigheid; luttel, onbeduidend. — ἀνευθέρως KN., ἀνευθέρως en ἀνευθέρως KN., onbeduidend, van geen belang.
 ἀνευθέρως zie ἀνευθέρως
 ἀνευθέρως ἀνευθέρως ἀνευθέρως *zwa.* ἀνευθέρως (Tj.) WW.
 ἀνευθέρως en ἀνευθέρως KN. luttel, onbeduidend; iets onbeduidends, een flauwigheid; niets of weinig beteekenen, van iets, daar men meer van verwacht

ἔσχατος ἰσχυρή en ἰσχύς, ἰσχυρή (of ἰσχύς) ἰσχυρή een verwonding of moord niet aangeven, en wordt ook gezegd van een plaats die zooveel eerbied inboezent, dat men er niet hard durft spreken. — ἰσχυρή KW. zva. ἰσχύς ἰσχυρή ἰσχυρή en ἰσχύς — ἰσχυρή iets stil of geheim houden, verzwijgen, achterhouden. ἰσχυρή ἰσχύς en ἰσχυρή ἰσχύς achterhoudend, achterhoudendheid. ἰσχυρή ἰσχυρή boete wegens het niet aangeven van een verwonding of moord. — ἰσχυρή het verzwijgen, verzwijger.

ἰσχυρή of ἡλικία ἰσχυρή zie ἡλικία

ἡλικία ἰσχυρή zie ἡλικία

ἰσχύς KN. naam van een wilden boom. — ἰσχύς op iets stooten, tegen iets stuiten; iets, zooals een paard dat op hol is, stuiten, tegenhouden. Verg. ἰσχύς en ἰσχύς.

ἰσχύς. 1. KN. van pas van grootte of ruimte; groot of ruim genoeg; terwijl toen, nadat? AS. (verg. ἰσχύς ἡλικία en ἡλικία). 2. N., ἰσχύς K., tamelijk, middelmatig; gematigd; genoegzaam, voldoende; de juiste tijd voor iets (verg. ἡλικία). ἰσχύς zie bij ἡ. I. — ἰσχύς KN. pas van grootte of hoogte zijn voor iets; den vollen wasdom bereikt hebben, van gewassen en vruchten. — ἡλικία middelmatig zijn, zich middelmatig vertoonen, bv. van hoogte of dikte; de drukste tijd van iets, bv. van den oogst. — ἡλικία van pas, juist van pas; de juist gepaste tijd; bv. om iets te doen, of om gebruikt of gedragen te worden (ἡλικία zie bij ἡλικία).

ἰσχύς KN. een gedeelte, een stuk of stukje van iets; bv. ἰσχύς ἡλικία (verg. ἡλικία). ἰσχύς ἡ. een klein gedeelte, een weinig, G. maar een weinig verschillen van iets anders (verg. ἡλικία ἡλικία). R. — ἰσχύς verdeelen, in tweeën verdeelen. G. volg. Rh. zva. ἡλικία bij ἡλικία — ἡλικία obj. den. (kloof G.) ook benaming van een batiksel met een schuinse ruit in het midden, zooals op sommige hoofdoeken en sléndangs.

ἡλικία KN., ἡλικία met de horens stooten (verg. ἡλικία ἡλικία ἡλικία en ἡλικία). — ἡλικία ἡ. mo.

ἡλικία KN. wildvarkensnest; verachtelijk van het bed in een armoedige woning, en voor een armoedig

woning (verg. ἡλικία).

ἡλικία KN., scheef, ter zijde overhellen, eig. zich afwenden van (verg. ἡλικία), Rh. ontrouw, ontrouw worden, in vriendschap, liefde en het volgen van een heer. — ἡλικία ontrouw worden; (zie ook ἡλικία bij ἡλικία en ἡλικία).

ἡλικία (Waj. I. 187) = ἡλικία ἡλικία zie bij ἡ.

ἡλικία KW. zva. ἡλικία en ἡλικία

ἡλικία KN., ἡλικία KW., ἡλικία ἡλικία KI., iets dat voor een gast gereed gezet wordt, zva. ἡλικία (verg. ἡλικία en ἡλικία). ἡλικία iets voor gasten gereed zetten. ἡλικία zva. ἡλικία volg. G. ook iets van spijzen, sarih, bloemen, enz., dat tot een offerhande voor een geest of geesten wordt neêrgezet. ἡλικία ook ἡλικία

K. 13, 4, een deksel van bladen, daar gereed gezette spijzen meê bedekt worden. — ἡλικία of ἡλικία KN., ἡλικία KI. voor iemand als gast iets gereed zetten; KN. ergens of bij iets offerspijzen gereed zetten of leggen. — ἡλικία KN. ἡλικία KW, ἡλικία KI., gereed gezet voor een gast of gasten. — ἡλικία een ἡλικία of offerhande gereed zetten voor. — ἡλικία of ἡλικία offerspijzen met de daarbij behoorende artikels, als bloemen, benzoin, amfoen, enz. meestal gehangen aan een boom, of op heilige plaatsen neêrgelegd. Rh.

ἡλικία zie ἡλικία

ἡλικία ἡλικία ἡλικία en ἡλικία zie onder ἡλικία.

ἡλικία KW zva. ἡλικία ἡλικία en ἡλικία ἡλικία ἡλικία zva. ἡλικία ἡλικία en ἡλικία naar een soedji-bloem gelijkende, een schoone vrouw. — ἡλικία bamboezen of houten spit, braadspit (verg. ἡλικία); ook ijzereu pen, bij het landmeten. — ἡλικία als de voordeur in den ringmuur en de huisdeur regtlijnig staan zoodat men van buiten door en door naar binnen in huis kan zien; 't geen als een onheil voor den bewoner beschouwd wordt. ἡλικία ook de haarkronkels in de flanken van een paard, een slecht teeken. — ἡλικία of ἡλικία iets aan een soedjen of iets dergelijks steken of rijgen. — ἡλικία

aan een soedjen of iets dergelijks gestoken of
gelegen.

ἡσυχία κ., ἡσυχία οὐκ ἔστιν ἡσυχία κ.,
ἡσυχία κ., ἡσυχία κ. of ἡσυχία κ. κδ.,
een andere, verschillend van hoedanigheid, iets anders;
anders (zva. ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. ἡσυχία κ.);
ook een andere of iets anders dan; iets niet zijn
(zva. ἡσυχία κ.). — ἡσυχία of ἡσυχία en ἡσυχία
ἡσυχία zich afzonderen of onderscheiden van anderen;
van verschillende hoedanigheid of aard zijn. — ἡσυχία κ.
— ἡσυχία κ. ieder een afzonderlijke poort nemen,
doorgaan, Joes. — ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. ἡσυχία κ.
ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. ἡσυχία κ.
iets op een andere plaats zetten, afzonderen, afzonderlijk
leggen of zetten, uitzonderen, niet gelijk met de anderen
beschouwen; iemand, bv. een kind, bij een ander,
bv. bij een anderen meester, plaatsen, of aan een
ander, bv. een anderen arts, toevertrouwen. — ἡσυχία κ.
ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. ἡσυχία κ.
zich anders voordoen, gedragen of houden dan de
anderen, zich onderscheiden, een uitzondering maken,
JR. volg. Rh. zich houden als ἡσυχία κ. bv. als niet
verwant, terwijl men het wel is. — ἡσυχία κ. ἡσυχία κ.
ἡσυχία κ., iets anders, iets van een anderen aard,
een ander onderwerp, volg. Rh. dial. voor ἡσυχία κ.
ἡσυχία κ. of ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. een andere dag
ἡσυχία κ. van een andere moeder, of van verschillende
moeders.

ἡσυχία κ. zie bij ἡσυχία κ.

ἡσυχία κ. zie bij ἡσυχία κ.

ἡσυχία κ. zie bij ἡσυχία κ.

ἡσυχία κ. 1. zva. ἡσυχία κ. (Skr. soedjana, deugdzaam,
braaf, goed, enz., van ἡσυχία κ.) 2. wantrouwend,
ergdenkend, behoedzaam uit wantrouwen (zva. ἡσυχία κ.
bij ἡσυχία κ.). — ἡσυχία κ. of ἡσυχία κ. wantrouwen,
erg hebben in, argwaan opvatten tegen, (zva. ἡσυχία κ.
bij ἡσυχία κ.). — ἡσυχία κ. zva. ἡσυχία κ. ἡσυχία κ.
ἡσυχία κ. of ἡσυχία κ. kw. zva. ἡσυχία κ. ἡσυχία κ.
ἡσυχία κ. (Skr. soedjanmā, van goede geboorte van soe en
djanmā, geboorte).

ἡσυχία κ. zie bij ἡσυχία κ.

ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. of ἡσυχία κ. en ἡσυχία κ. kw.,
zie onder ἡσυχία κ.

ἡσυχία κ. of ἡσυχία κ. 1. stamboom, geslachtslijst

(Ar. sjadjara, boom. Vrg. ἡσυχία κ.). — ἡσυχία κ.
volgens de graden in een opklimmende of afdalende reeks
opnoemen. 2. verb. van ἡσυχία κ. bezoek, een bezoek
brengen.

ἡσυχία κ. een bidkussen? ZG. 1882, 109.

ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. Ar. سدرۃ المنتهى (de lotusboom
van het einde), naam van een boom in het hemelsche
paradijs in den Koran.

ἡσυχία κ. eigen manier of manieren en wijze, bv.
van zitten, dansen, kleeding, of spreken; houding,
lichaamshouding; bijzondere variatie van een melodie.

ἡσυχία κ. aanbidden, voor God zich uederbuigen,
door het voorhoofd op den grond te brengen en zoo
eenigen tijd te houden (een ritus van het Mohammedaansche
gebed; Ar. سجود). — ἡσυχία κ. of ἡσυχία κ. bidmatje.

ἡσυχία κ. zie ἡσυχία κ.

ἡσυχία κ. KN. met de beenen bij elkander regt uitgestrekt
zitten; en met het geheele lichaam regt uitgestrekt op
den rug liggen te slapen (zva. ἡσυχία κ. bij ἡσυχία κ.
en ἡσυχία κ. bij ἡσυχία κ.).

ἡσυχία κ. en ἡσυχία κ. zie ἡσυχία κ.

ἡσυχία κ. zie bij ἡσυχία κ.

ἡσυχία κ. zie bij ἡσυχία κ.

ἡσυχία κ. KW. en TP. zva. ἡσυχία κ. — ἡσυχία κ.
beschonken.

ἡσυχία κ. 1. KW. zva. ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. en ἡσυχία κ.

II. ἡσυχία κ. en gew. ἡσυχία κ. KN. al meer en meer.
hoe langer hoe meer; toenemen (misschien het Skr.
tjaja, ophooping, en santjaja, bijeenhooping. PK.).
ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. evenwel bleef hij even ongetroost,
Rs. ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. hoe langer het duurde, hoe
ongeruster het mij maakte. ἡσυχία κ. in de spreektaal
zva. ἡσυχία κ. (zoo in Men), misschien van ἡσυχία κ.
en Skr. sādja, einde. ἡσυχία κ. naam van een slecht
teeken in het haar van een paard. — ἡσυχία κ.
hetz. als ἡσυχία κ.

ἡσυχία κ. en gew. ἡσυχία κ. KN. zonder ontzien of mededoogen,
willekeurig, wreed, onbillijk, onregtvaardig, onmensche-
lijk; wreedde, onmenscheijke behandeling, willekeurig,
willekeurig, met iets leven, er willekeurig meê omgaan,
zonder het te ontzien, veronachtzamen, verwaarlozen.
ἡσυχία κ. wreeddaardig. — ἡσυχία κ. ἡσυχία κ. of ἡσυχία κ.

ու *iemand* willekeurig of wreed behandelen, mishandelen (*erg* անխնայ).

Երբ Երբ կւ. շա. արթնոյր (*erg* արթն *en* արթն).

Երբ կւ. KN. moe, vermoeid, *van lichamelijke vermoeijenis*; moe worden (*erg* արթն *en* արթն). — Դուրստանուանաւն օւրվմուծ (*erg* անուանաւն). — Երբ անուանաւն vermoeijen, vermoeijend. — Երբ անուանաւն vermoeid maken. — Կուրստանաւն vermoeid, vermoeid geworden, WW. vermoeidheid. — Դուրստան *zie beneden*.

Երբ *een uitroep, ongeveer* շա. անուանաւն *zamengesteld uit ան *en* անա verk. van անուանաւն*

Երբ անուանաւն *zie bij անա *en* անուանաւն*

Երբ անուանաւն *zie անուանաւն*

Կուրստան կւ. շա. արթն (Skr. *śajana*, iets om op uit te rusten, rustplaats). Երբ անուանաւն *of անուանաւն շա. անուանաւն*

Երբ անուանաւն *of անուանաւն կւ. շա. անուանաւն (Skr. śyandana, strijdwagen, strijdkaar); ook naam van een Kawiische zangwijze. Երբ անուանաւն *of անուանաւն անուանաւն naam van een zekere slagorde.**

Կուրստան կւ. շա. անուանաւն

Կուրստան *MI. KN. շա. անուանաւն* groente, moes of soep van groenten. — Երբ անուանաւն շա. անուանաւն moeskruiden; *meer bep.* Europese groenten.

Երբ անուանաւն *of verkeerde spelling, voor անուանաւն*

Երբ անուանաւն կւ. շա. անուանաւն *of անուանաւն (zamen-trekking van անուանաւն).*

Երբ անուանաւն *of անուանաւն KN. meestal herb.* luidruchtig juichen; *zie անուանաւն *en* անուանաւն*

Կուրստան կւ. *Mal.* een soort geplooid rok, vroeger vooral door de dames bij de kébaja gedragen.

Կուրստան *enz. շա. անուանաւն *enz.* zich vereenigen met iets, WW.*

Կուրստան կւ. KN. *klanknab. van het uitgieten van olocistoffen.* — Դուրստանաւն uitgieten.

Երբ անուանաւն կւ. շա. անուանաւն

Կուրստան կւ. շա. անուանաւն (Skr. *śajaka*, pijl).

Կուրստան կւ. 1. voorgeven, voorwenden (*poët. անուանաւն *en* erg. անուանաւն*). — Կուրստանաւն *of անուանաւն* van *iemand of iets het een of ander* voorgeven; *iets ergens voor* uitgeven, *bv. swāśā voor goud.* — Կուրստանաւն *voorwendsel, voorgeven.* — 2. — Կուրստանաւն *afval van vleesch.*

Կուրստան *Ar. سيد, sajid, heer, als betiteling.*

արարար կւ. onderworpen, onderdanig; zich onderwerpen (*erg. արարար*). — Կուրստանաւն *underworpen, onderdanig zijn.*

Կուրստանաւն *Ar. سيد الاليت* Heer des geloofs, M.

Կուրստանաւն կւ. շա. անուանաւն

Կուրստանաւն կւ. շա. անուանաւն *en անուանաւն անուանաւն* *zich bedwingen, L. 229; Joes. KN. zich met iets vereenigen, bv. met het voorstel van een ander.* — Կուրստանաւն *of անուանաւն կւ. շա. անուանաւն անուանաւն *en* անուանաւն* KN. *iets met een band of windsel omwinden, onderwinden, met banden stevigen; iets, zooals een gebroken arm, verbinden.* — Կուրստանաւն *of անուանաւն կւ. շա. անուանաւն* *tegenhouden, bedwingen, tegengaan; ook met iets, zooals het voorstel van een ander, zich vereenigen.*

Կուրստանաւն կւ. շա. անուանաւն *en անուանաւն* KN. *het gesuis van iets, dat met snelheid de lucht doorklieft, zooals van een snel vliegende vogel of van een sabelhouw. Կուրստանաւն *of անուանաւն անուանաւն* *suizen en snorren.* — Կուրստանաւն *en անուանաւն* *suizend, snorrend de lucht doorklieven van een wapen, PI. *en* Men.; suizen; ook het gevoel van slaap hebben, alsof de oogten toevallen.**

Կուրստանաւն KN. *booze geesten, in het algemeen (Ar. شياطين, coll. mv. van شيطان, Կուրստանաւն)*

Կուրստանաւն *Կ., *zie անուանաւն**

Կուրստանաւն *ԿD., *zie անուանաւն**

Կուրստան *of անուանաւն* *ԿI. շա. անուանաւն շա. անուանաւն *en* անուանաւն* (*van ան *en* անուանաւն*). — Կուրստանաւն *of անուանաւն շա. անուանաւն*

Կուրստանաւն *of անուանաւն կւ. շա. անուանաւն* *strenge straf, lijfstraf (Ar. سياسة, bestuur, regering; straf, foltering. Erg. անուանաւն անուանաւն անուանաւն *en* անուանաւն).* — Կուրստանաւն *of անուանաւն* *իemand op een strenge wijze straffen.*

Երբ անուանաւն կւ. շա. անուանաւն (*een verkeerd gelezen անուանաւն* *Skr. swastha, welvarend*).

Կուրստան կւ. շա. անուանաւն

Կուրստանաւն KN. *tegenspoed hebben, ongelukkig zijn, bv. in het spel *en* in den handel (erg. անուանաւն).*

Կուրստանաւն KN. *zamen opstemmen *en* zich vereenigen om gezamenlijk iets te verrigten (erg. անուանաւն).* — Կուրստանաւն *of անուանաւն *en* անուանաւն* *of անուանաւն* *իemand tot iets trachten te stemmen, zoeken over te halen, om iets te willen doen.*

տղ անդամները և անդամները *Ad.*, անհատ
տղ *K.*, *aanwijzend voornaamwoord van quanti-
teit, van hoeveelheid of hoegrootheid; zoo veel,
zoo groot, of zoo weinig, zoo klein; in die of deze
mate, zoo veel (van բազմությունը և դե-
ղքը). դասակարգում N., արդյունքում KW.,
տեսնելու համար K.*, toen ter tijd. անդամներ
տղ dat (of die) zoo veel of zoo groot; die
hoeveelheid, dat alles, die alle; met dat al, even-
wel, intusschen en dat nog wel, *RP. 51.* անդամներ
տղ evenwel, evenzeer, even zoo ook *ook zva.* ան-
դամները և անդամները evenzoo, evenzeer, desgelijks.

անդամը *zie անդամ*

անդամը *zie անդամ*

անդամը *zie անդամ*

անդամներ անդամները *zie անհատ*

անդամը of անդամը *KN.* uitgesteld, uitgesteld wor-
den; een uitstel (*van անդամը Vrg. անդամը և ան-
դամը*). — անդամները *iemand* een uitstel
geven. անդամները *iets* uitstellen.

անդամը of անդամը *ook անդամը zva.* ան-
դամը անդամները (of անդամը of անդամ-
ները) *regen, die men hoort ruischen, maar die op
een afstand neêrvalt? volg. Rh. verb. van անդամը
een sijne, digte, regen, ongev. zva. անդամներ
ook անդամները in Rs. van een menigte troepen,
անդամները — անդամը *iets* uitstellen; en
iemand een uitstel geven.*

անդամները *zie անդամներ*

անդամները *naam van een regentschap of vorstendom
op het eiland Madoera.*

անհատը *KW. zva. անդամը (Skr. samanta, al, ge-
heel, algemeen).*

անհատները անհատները անհատները *zie ան-
հատ*

անհատը *naam van het eiland Sumatra.*

անհատը *KW. zva. դասակարգում անհատները և ան-
հատը (Skr. samantara, inmiddels, ter zelfder tijd,
van sama, zelfde, en antara, tusschenpoos,
poos. PK.).*

անհատը *naam van een wapen.*

անհատները *KN. naam van een medicinale plant.
(Tj.) WW.*

անհատները *zie անհատներ*

անհատը *KN. onduidelijk. verborgen, geheim, geheimzin-*

nig; bedekt, niet opentlijk; onveilig, niet veilig
(*verg. անհատը և անհատը*), ook onzeker. անհատ-
ները *ik ben er niet zeker van, ik twijfel, of weifel*
W. II, 120. անհատները *duidelijk zien, wel
zien, iemand niet onzeker of verborgen zijn, iemand
duidelijk zijn. — անհատը (poët. անհատը) iets on-
duidelijk maken, niet laten blijken, bedekt houden,
ook zich verbergen, zich schuil houden, zich vermom-
men. անհատը of անհատը verborgen, aan het
gezicht onttrokken. — անհատը *iets* verbergen, aan
het gezicht onttrekken. — անհատը *bedrieglijk voor
het gezicht; gevaarlijk; iets* verbergen; *ook iemand*
*bedotten. անհատները verborgen, verholen ra-
ken; zich vergissen in iemand, zoodat men hem
niet herkent of voor een ander houdt; door zulk
een vergissing van een ander een ongeluk krijgen.
անհատը wordt gezegd van iemand, voor wien
niets bedekt of geheim is of blijft. — անհատը of
անհատը schemerend, tusschen licht en donker,
half donker; niet duidelijk herkennen. — անհատ-
ները verborgenheid.**

անհատը *KN. 1. een rond gesneden pisangblad, daar men
bij feestelijke gelegenheden het eten op doet, of wel
meê bedekt; և een lange strook pisangblad, aan
den rand van een դասակարգում gehangen, daar de դասակար-
գումները mée rondgezonden wordt 2. een gele,
roode, groene of purperen smalle gladgevouwen
shawl, tot onderscheidingsteeken om den hals ge-
dragen door de mannelijke en vrouwelijke beamtben,
die de insigniën van den Vorst en de prinsen dra-
gen; ook een rand die om een of ander gezet is,
ongeveer zva. անհատը 3. TP. zva. անհատը gordijn.
— անհատը van een անհատ voorzieu; ook in iets
een diamant of edelgesteente zetten. — անհատը
դասակարգում als անհատ bezigen; *fig. zva. անհատները*
*Men. — անհատները met een անհատ onk tot ver-
siering, opluistering.**

անհատը *KN. onduidelijk, onkenbaar (verg. անհատը). — ան-
հատը (poët. անհատը) 1. iets onkenbaar maken; zich
onkenbaar maken, zich vermommen; door vermom-
ming, verkleeding of het achterlaten van zijn ge-
woon gevolg, iets zóo doen, dat men niet herkend
wordt, bv. անհատները, անհատները, անհատները
անհատները և անհատները 2. iemand op-
wekken, levendiger of opgeruimd maken, bv. door*

hem sterken drank te geven. G. කුඹුණු කුඹුණු
 zich onkenbaar maken door kleeding. — කුඹුණු
 onherkenbaar worden door onder anderen of onder
 iets anders te raken. — කුඹුණු කුඹුණු onkenbaar
 enz. maken; maken, dat iem. niet opgemerkt wordt,
 W. කුඹුණු tot afleiding van zich zelf of van een
 ander ඉගුණු කුඹුණු W. I. 7 Ib. 7
 ඉගුණු කුඹුණු tot afleiding of om niet te
 laten merken, wat zij werkelijk dacht, schertsende:”
 — කුඹුණු zva. කුඹුණු — කුඹුණු zva. කුඹුණු
 ඩව. කුඹුණු කුඹුණු ook sluipen, zich onder
 een troep of in een gedrang mengen om niet her-
 kend te worden. JR. කුඹුණු = කුඹුණු
 කුඹුණු කුඹුණු zie op කුඹුණු

බිඳි KN. een stut, om pilaren of paalwerk of iets
 dergelijks recht overeind te houden; en eign. van
 den getrouwen, maar koddigen pānā-kawan van
 Pālāsārā, en vervolgens van de Pandāvās, die
 wegens zijn getrouwe diensten déwa geworden is.
 Hij wordt ook කුඹුණු genoemd en was de
 vader van Pétroek en Nālā-gareng. ඉබ්බුණු
 nm. van het fatsoen van een kris, met een buik,
 van vorm bijna als een කුඹුණු en van een lekker-
 nij, (Tj.) කුඹුණු නාම v. e. lekkernij. WW
 — කුඹුණු als Sēmar, nl. zoo koddig? Moc.

බිඳි, Holl. smeer, zooals om de spil van een wiel
 te smeren (verg. කුඹුණු). — කුඹුණු iets smeren.

බිඳි, Holl. gesmoord, iets dat in een gesloten pan
 gebraden is, zooals කුඹුණු කුඹුණු gebraden
 eendvogel. කුඹුණු කුඹුණු gesmoord toebereiden. —
 කුඹුණු iets smoren, met gesloten deksel braden.

බිඳි, KW.; බිඳි zva. කුඹුණු කුඹුණු en කුඹුණු කුඹුණු
 කුඹුණු — කුඹුණු, KW. zva. කුඹුණු en කුඹුණු KN.
 bedrieglijk, van een gezigt, dat iemand ligt be-
 driegen kan. — කුඹුණු iemands gezigt bedrie-
 gen, zich vermommen. — කුඹුණු කුඹුණු bedriege-
 lijk, zoodat men iemands gezigt bedriegt; vermomd.
 Zoo කුඹුණු කුඹුණු කුඹුණු

බිඳි KW. zva. කුඹුණු කුඹුණු en කුඹුණු කුඹුණු
 කුඹුණු zva. කුඹුණු කුඹුණු කුඹුණු කුඹුණු
 කුඹුණු කුඹුණු

බිඳි KN. heet, hitte, van het lichaam uitwendig,
 door ongesteldheid (verg. කුඹුණු).

බිඳි KN. put, waterput. කුඹුණු කුඹුණු නාම van
 een horizontaal liggende put in de onderaardsche

gangen van het waterpaleis te Djokjokarta, met
 vele gaten of openingen aan de kant, waarin men
 zich zou kunnen verschuilen. — කුඹුණු in de put
 goojen. WW.; op een කුඹුණු gelijken, een put ma-
 ken, te M. — කුඹුණු කුඹුණු iets dat als een put
 gemaakt is.

බිඳි, KN. නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු. KN. naam van
 een boezen geest in de gedaante van een krokodil
 of visch, RI.

බිඳි, KN. නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු. KN. naam van een hoogen
 vulcanischen berg in het oosten van Java; in de
 mythologie de zetel van God Goeroe (van කුඹුණු en
 කුඹුණු. Skr. soeméroe, de heilige berg Méroe);
 ook nm. v. e. gending en batiksel.

බිඳි, KN. zuur of rinsch, verfrisschend, verkwik-
 kend Rh.; frisch, verkwikt, WW. (verg. කුඹුණු en
 කුඹුණු). — කුඹුණු කුඹුණු verkwikkend, B. — කුඹුණු
 කුඹුණු කුඹුණු verkwikken.

බිඳි, KW. en KN. koeltje, koel luchtje (Skr. sa-
 miraṇa, lucht, wind). — කුඹුණු කුඹුණු een කුඹුණු
 කුඹුණු gelijk, W. II, 55.

බිඳි, KN. නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු
 බිඳි කුඹුණු නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු

බිඳි, KN. නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු
 බිඳි කුඹුණු නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු

බිඳි, KN. නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු
 බිඳි කුඹුණු නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු

බිඳි, KN. නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු
 බිඳි කුඹුණු නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු

බිඳි, KN. නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු
 බිඳි කුඹුණු නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු

බිඳි, KN. නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු
 බිඳි කුඹුණු නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු

බිඳි, KN. නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු
 බිඳි කුඹුණු නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු

බිඳි, KN. නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු
 බිඳි කුඹුණු නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු

බිඳි, KN. නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු
 බිඳි කුඹුණු නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු

බිඳි, KN. නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු
 බිඳි කුඹුණු නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු

බිඳි, KN. නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු
 බිඳි කුඹුණු නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු

බිඳි, KN. නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු
 බිඳි කුඹුණු නම කුඹුණු බිඳි කුඹුණු

lustig van aard (arg. ⲛⲓⲛⲁⲓⲛⲁ en ⲛⲓⲛⲁⲓ).

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ I. KN. toebereid, gelooid leër; (arg. ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ); leëren band van een boek. II. Ar. ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ hoorend, als eigenschap van God. ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁⲓ leërlooijer; werkman in leer; zadelmaker; boekbinder. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁⲓ ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ hoorende en ziende, als eigenschap van God. — ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ leërlooijen; een boek in een leeren band binden. — ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ leërlooijerij, leerwerkerij, zadelmakerij.

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ KN. 1. naam van een eetbare vrucht, waarvan het kleverig sap tot lijm gebruikt wordt. 2. ook verk. van ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ de vader; ZG. 1832, 134; zie achter ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ 3. dial. = ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ 1. zie ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ 2 drassig v. d. grond.

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ KN. 1. even gelijk, bv. van grootte of van krachten (arg. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ en ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ). ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁⲓ niet te vergelijken, niet in vergelijking komen. — ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ iemand of iets evenaren. 2. volg. Rh. in TP. ook de moeder; arg. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ en ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ of ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ KN. niet frisch ruiken, duf, bv. van eten, daar een luchtje aan is, of van de lucht van een lang gesloten kamer (arg. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ). JR. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ of ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ en ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ KI., zie bij ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ KN. drukkend heet, benauwd warm; drukkende warmte (eigenlijk indringende en inwendig verhittende warmte, zooals die veroorzaakt wordt door warme dampen lucht; arg. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ en ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ); ook verhit, rood door drift, van het gelaat, van de oogen, zva. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ? Men. WP. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ de warmte, het warm opgeven, van den grond. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ de verhitting van den wijn. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ de magtige werking van de deugd op het gemoed van een ander. — ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ aan iets zijn warmte of invloed meedeelen; inwendig verhitten; drukkend, van de warmte. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ pass.; de inwerking van iets ondervinden.

ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ KN. 1. spreik, wat men over of onder iets spreidt (arg. ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ). 2. ontbijt, ontbijten (arg. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ). — ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ hetzelfde (Tj.) WW.

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ zie ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ JR.

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ zie ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ KN. al het benooidigde; al het benooidigde hebben, van al het benooidigde voorzien zijn; toegelust (Skr. *samāpta*, voltooid. PK. Arg. ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ en zie ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ). — ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ zich van al het benooidigde voorzien. — ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ iemand van al het benooidigde voorzien. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ van al het noodige voorzien zijn; met al het noodige toegelust; gegoed, welgesteld.

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ, zie ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ of ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ en ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ of ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ KN. verwaand; hoogmoedig, van iemand die zich op het een of ander veel laat voorstaan; (misschien van ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ).

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ KN.; ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ (poët. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ) 1. zva. ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ of ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ 2. zva. ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ en ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ zva. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ enz. — ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ een brandende lont. G.

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ of ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ KN. diepe godsdienstige aandacht, diep aandachtig gebed; diep aandachtig bidden (Skr. *samādi*, diep godsdienstig gepeins, diepe godsdienstige aandacht, door den geest van het zinnelijke af te trekken en op het bovenzinnelijke te bepalen. Arg. ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ en ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ). ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ met diepe aandacht den geest op het bovenzinnelijke vestigen en bidden.

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ naam van de buitenste poort van het hof van Batârâ Êndrâ.

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ zie ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ KW. zva. ⲛⲓⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ (Skr. *sambādāna*, een poort).

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ KN. voorgeven, bv. ziek te zijn, of iets te kennen; veinzen (arg. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ en ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ). — ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ KW. zva. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ en ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ — ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ geveinsd. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ geveinsde vrolijkheid vertoonen door de uitdrukking van het gelaat. — ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ bij iemand iets voorgeven. — ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ huichelarij.

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ of ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ KW. zva. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ Tj. *ḍṅgk*. vier (Skr. *samoedra*). *ḍṅgk* poët. de bloedvloeiing van een vrouw, die de maandstonden heeft. — ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ zva. ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ M.

ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ, zie ⲁⲓⲉⲛⲁⲩⲟⲩⲛⲁ

အဘူဇာလ^၁ ook wel အဘူဇာလ^၂ KW. *zva.* အဘူဇာလ^၃ အဘူဇာလ^၄ (Skr. *samoedja*, geheele menigte, collectie).

အဘူဇာလ^၅ *zie bij အဘူဇာလ^၆*

အဘူဇာလ^၇ 1. *zie အဘူဇာလ^၈* 2. ook *verk.* van ဘူဇာလ^၉ အဘူဇာလ^{၁၀} — အဘူဇာလ^{၁၁} na een draai of kring gemaakt te hebben op zijn uitgangspunt terugkomen, Rh.

အဘူဇာလ^{၁၂} KN. mier (*verg.* ဘူဇာလ^{၁၃} ဘူဇာလ^{၁၄} ဘူဇာလ^{၁၅} ဘူဇာလ^{၁၆} ဘူဇာလ^{၁၇}); ook naam van een soort van roodehond, jeukerige huiduitslag bij kinderen. အဘူဇာလ^{၁၈} naam van een soort van kleine mieren, waarvan de best jeuking veroorzaakt; en van een uit knapen bestaand corps *páná-kawans* bij den Vorst. အဘူဇာလ^{၁၉} het vocht van deze mier wordt bij bufels tegen buikziekte aangewend. အဘူဇာလ^{၂၀} het vocht van deze mier wordt in de oogen gedruppeld van krankzinnigen, Rh. — အဘူဇာလ^{၂၁} als de mieren loopen, *nl.* één voor één achter elkander, Tj. — အဘူဇာလ^{၂၂} een jeukenden uitslag op de huid hebben, een soort roode hond; WW.; *volg.* Rh. slaap in de voeten hebben *zva.* အဘူဇာလ^{၂၃} အဘူဇာလ^{၂၄} kriebelig vantoorn, D. W. 45.

အဘူဇာလ^{၂၅} KW. *zva.* အဘူဇာလ^{၂၆} verb. van အဘူဇာလ^{၂၇} အဘူဇာလ^{၂၈} of အဘူဇာလ^{၂၉} = အဘူဇာလ^{၃၀}

အဘူဇာလ^{၃၁} KW. *zva.* အဘူဇာလ^{၃၂} အဘူဇာလ^{၃၃}

အဘူဇာလ^{၃၄} *eign.* van een vorstelijken priester; ook van een zoon van Ardoenoá (Skr. *Soemitra*).

အဘူဇာလ^{၃၅} ook အဘူဇာလ^{၃၆} KN. stadgenoot, landsman. (zoo *althans* L. 190; *verg.* de uitdr. အဘူဇာလ^{၃၇} G. (misschien van အဘူဇာလ^{၃၈} dus *eig.* van hetzelfde koord, R).

အဘူဇာလ^{၃၉} (*poét.* အဘူဇာလ^{၄၀}) Chin. KN. een term bij het dobbelspel, als men met de drie steenen 3 x 4, 5 of 6 oogen werpt, wat een goede worp is.

အဘူဇာလ^{၄၁} KN. naam van een ster, WW. အဘူဇာလ^{၄၂} het schitteren van sterren. Tj.

အဘူဇာလ^{၄၃} KN. een omheining van jonge bamboe. G. (*verg.* အဘူဇာလ^{၄၄}).

အဘူဇာလ^{၄၅} *zie အဘူဇာလ^{၄၆}*

အဘူဇာလ^{၄၇} အဘူဇာလ^{၄၈} *zie bij အဘူဇာလ^{၄၉} II.*

အဘူဇာလ^{၅၀} of အဘူဇာလ^{၅၁} KW. en KN. *zva.* အဘူဇာလ^{၅၂} အဘူဇာလ^{၅၃}

အဘူဇာလ^{၅၄} KW. de wolkenhemel, G.

အဘူဇာလ^{၅၅}, *zie အဘူဇာလ^{၅၆}*

အဘူဇာလ^{၅၇} KW. verdriet, hartzeer.

အဘူဇာလ^{၅၈} en အဘူဇာလ^{၅၉} *zie bij အဘူဇာလ^{၆၀}*

အဘူဇာလ^{၆၁} *zva.* အဘူဇာလ^{၆၂} *zie bij အဘူဇာလ^{၆၃}*

အဘူဇာလ^{၆၄} *zie bij အဘူဇာလ^{၆၅}*

အဘူဇာလ^{၆၆} *ML.* toereikend, *bv.* van middelen om van te leven (*verg.* အဘူဇာလ^{၆၇}); KN. uit, van een kaartspel. — အဘူဇာလ^{၆၈} KN. in het voorbijgaan meepakken, door een zwaai met de hand raken of grijpen; rakelings treffen, met een knods. Men. *volg.* Rh. het spel အဘူဇာလ^{၆၉} (of အဘူဇာလ^{၇၀} BV.) eindigen en winnen; ook iets afstooten, afweren, afspereren; *fig.* iets afwijzen, van de hand wijzen (*verg.* အဘူဇာလ^{၇၁} အဘူဇာလ^{၇၂}). အဘူဇာလ^{၇၃} အဘူဇာလ^{၇၄} elkander van zich afstooten. G.

အဘူဇာလ^{၇၅} KW. *zva.* အဘူဇာလ^{၇၆} (Skr. *sámipa* nabijheid).

အဘူဇာလ^{၇၇} KW. = အဘူဇာလ^{၇၈} ook *zva.* အဘူဇာလ^{၇၉} *verg.* အဘူဇာလ^{၈၀}

အဘူဇာလ^{၈၁} *zie bij အဘူဇာလ^{၈၂}*

အဘူဇာလ^{၈၃} KN. naam van een wilden boom, waarvan het hout tot brandhout dient en om er gereedschappen van te maken; in Tj. *nm.* van een lekkere vrucht.

အဘူဇာလ^{၈၄} KN. eed, eedzwering; een eed doen, zweren (*verg.* အဘူဇာလ^{၈၅} en အဘူဇာလ^{၈၆}). — အဘူဇာလ^{၈၇} iemand een eed afnemen, beëdigen. — အဘူဇာလ^{၈၈} *mv.*, en een eed doen op; ook *zva.* အဘူဇာလ^{၈၉} iemand vervloeken. — အဘူဇာလ^{၉၀} *mv.* iemand een eed laten doen of doen afnemen; voor *iem.* den eed afnemen *zooals bv.* de *péngoeloe* voor den *regter.* — အဘူဇာလ^{၉၁} vloek, eed.

အဘူဇာလ^{၉၂} KN. *ben.* van een soort van vaarttuig, *zooals de rooversprauwen*; sloep, boot, groote အဘူဇာလ^{၉၃}

အဘူဇာလ^{၉၄} K. 1. van အဘူဇာလ^{၉၅} 2. van အဘူဇာလ^{၉၆}

အဘူဇာလ^{၉၇} KN. iets bergen, wegleggen, vooral voor later gebruik; geborgen of weggelegd, bij zich in huis hebben, *zoodat men het in voorraad heeft* (*verg.* အဘူဇာလ^{၉၈}); in voorraad hebben. အဘူဇာလ^{၉၉} een geheim houden, bewaren. အဘူဇာလ^{၁၀၀} heimelijk ongerust zijn. — အဘူဇာလ^{၁၀၁} iets bergen, opbergen, wegleggen voor later gebruik, iets bewaren, sparen; iets verborgen of bedekt houden; of အဘူဇာလ^{၁၀၂} iemand, een arrestant, voorloopig in verzekerde bewaring stellen of houden. JW. — အဘူဇာလ^{၁၀၃} iets opbergen, wegbergen, om het te bewaren; iets sparen, besparen, opleggen; *volg.* R. ook bij zich

verborgen houden. — ἄρθησις of ἄρθησις
 ἄρθησις obj. den; ook iets heimelijk in het schild
 voeren. — ἄρθησις bergplaats, kist of
 kast tot berging; bewaring. G.
 ἄρθησις KN. algemeene benaming van eenige slang-
 vormige soorten van krissen, met veel bogten,
 (tegenover ἄρθησις) en versierselen digt
 bij het gevest, boven aan het lemmer.
 ἄρθησις KW. een weg langs een ravijn. G. (waar-
 schijnlijk hetzelfde als ἄρθησις).
 ἄρθησις zie ἄρθησις
 ἄρθησις KD., zie bij ἄρθησις
 ἄρθησις KN. het met den voet raken door er snel bij
 langs te strijken (verg. ἄρθησις en ἄρθησις). ἄρθησις
 ἄρθησις de afstand van 't gebruik van de
 rijstvelden van een loerah-tabon aan een nieuw be-
 noemd hoofd, na de betaling van het bekti-geld. —
 ἄρθησις (poët. ἄρθησις PM.) rakelings langs of
 over iets heenstrijken; iets raken of tegen iets
 aansluiten door met den voet er snel bij langs te
 strijken. — ἄρθησις obj. den; ook elkaar
 strijkkelings raken.
 ἄρθησις KW. zva. ἄρθησις ἄρθησις ἄρθησις — ἄρθησις
 ἄρθησις over iets, zooals een rek, stoel, kapstok
 of schouder van iemand, iets heen hangen; tijde-
 lijk opdragen aan; tijdelijk belasten met; tijdelijk
 toevertrouwen, te besturen, te beheeren of te be-
 werken geven aan. — ἄρθησις ἄρθησις iets over
 iets heenhangen; een object tijdelijk opdragen, te
 beheeren of te bewerken geven aan; tijdelijk onder
 het bestuur stellen van. — ἄρθησις ἄρθησις ergens over
 heen hangen; tijdelijk aan een ander opgedragen,
 onder het beheer of in handen van een ander. —
 ἄρθησις ἄρθησις rek, lijn of kapstok om eriets over
 heen te hangen; wat tijdelijk aan een ander opge-
 dragen wordt.
 ἄρθησις KN. een sjerp of lang breed lint om het lijf
 over het staatsiekleed van de prinsessen en van de
 danseressen van den Vorst, waarvan de beide ein-
 den naar beneden hangen (verg. ἄρθησις en ἄρθησις).
 — ἄρθησις ἄρθησις iemand een sampoeer aandoen. (Een
 ander zie bij ἄρθησις). — ἄρθησις ἄρθησις of ἄρθησις
 ἄρθησις met een sampoeer gekleed.
 ἄρθησις KN.; ἄρθησις ἄρθησις uitbruischen, uitgudsen,
 (verg. ἄρθησις ἄρθησις), G. volg. Rh. een verb. van ἄρθησις

ἄρθησις zie ἄρθησις
 ἄρθησις KW. zva. ἄρθησις ἄρθησις KN. ter zijde gaan
 (verg. ἄρθησις). ἄρθησις ἄρθησις volg. Rh. —
 ἄρθησις ἄρθησις — ἄρθησις (poët. ἄρθησις) met
 den voet op zijde stooten, op zijde gooijen, weg-
 stooten, van zich wegwerpen of wegslingeren. ἄρθησις
 ἄρθησις ἄρθησις overal verstootten, verslingerd. ἄρθησις
 ἄρθησις ἄρθησις vruchten, die ter zijden uit over
 den grond groeijen, zooals komkommers en me-
 locnen.
 ἄρθησις KN. met een verlamden, lam neêrhangenden,
 vleugel (verg. ἄρθησις). — ἄρθησις de vleu-
 gels laten hangen. ἄρθησις ἄρθησις eig. als een
 pauw die (bij ἄρθησις) zijn vleugels langs den
 grond strijkt; uidr. voor een schoonen gang, W.
 I, 23; ook benaming van een bijzondere wijze van
 het te droogen zetten van de padi, en van een
 dak te dekken.
 ἄρθησις KN. lam, verlamd, van een arm of been,
 door een slag, rhematiek, lang zitten, enz. (verg.
 ἄρθησις).
 ἄρθησις KN. Dillenia aurea, een hooge boom,
 waarvan de vruchten dienen om het hoofd te zu-
 vereren.
 ἄρθησις KN. nm. van een lekkernij, rijstmeel
 met suiker in een peperhuisje van pisangblad,
 (Tj.) Rh.
 ἄρθησις of ἄρθησις KN. volkomen, volmaakt,
 volledig, voleindigd; ook volkomen hersteld; ge-
 heel-, op-, weggeruimd, volkomen zuiver; heilig;
 ook zva. ἄρθησις verdelging (Skr. sampoérna, van
 poérna, zie ἄρθησις Verg. ἄρθησις ἄρθησις en ἄρθησις
 ἄρθησις). — ἄρθησις (poët. ἄρθησις) ἄρθησις ἄρθησις
 iets volkomen maken; een voornemen volvoeren;
 iets volkomen uit den weg ruimen; van alle smet-
 ten zuiveren. — ἄρθησις ἄρθησις volmaaktheid;
 volmaakte heiligheid; verdelgingsmiddel; (acht-
 baar. G.).
 ἄρθησις KN. piepend geluid, gepiep; ook ἄρθησις
 ἄρθησις volg. Rh. een fluitje of iets derg.,
 waarmee een piepend geluid gemaakt wordt; ook
 het bekleedsel van een jong sirihblad, omdat het
 dikwijls als fluitje door kinderen gebruikt wordt.
 ἄρθησις ἄρθησις op die wijze piepen. — ἄρθησις
 ἄρθησις freq.

terbout, bilstuk, van een viervoetig beest heet *၂၅၆*.
အိမ်-အိမ် ham. — အိမ်-အိမ် de bout af-
hakken.

အိမ်-အိမ် KN. af, afgekapt, afgebroken, afgescheurd,
afgewaaid; afbreken, afscheuren; afgebroken, afge-
scheurd raken; van een tak van een boom of lid
van een lichaam (vrg. အိမ်-အိမ် အိမ်-အိမ် en
အိမ်-အိမ်); fig. gefuikt, van iemands magt. —
အိမ်-အိမ် iets afbreken, enz., ook *bv.* een ver-
haal afbreken. အိမ်-အိမ် အိမ်-အိမ် ook fig:
voor iemand van alle magt berooven. — အိမ်-အိမ်
အိမ်-အိမ် afgebroken of afgehakt stuk; arm van een
rivier; fragment, van een verhaal. — အိမ်-အိမ်
အိမ်-အိမ် overal met lappen er afgescheurd, van
een kleed.

အိမ်-အိမ် အိမ်-အိမ် en အိမ်-အိမ် *zva.*
အိမ်-အိမ် *enz.*, maar van kleiner of teerder
voorwerpen, zooals takjes of bloemen, *volg.* Rh.
ook de rand van borden, potten of pannen, *enz.*

အိမ်-အိမ် KN. *zva.* အိမ်-အိမ်

အိမ်-အိမ် KN. 1. stop, prop, kurk, zooals van een
flesch (vrg. အိမ်-အိမ်). 2. propachtig, rond en dik,
van de kam van een haan, dubbel, zie အိမ်-အိမ်
အိမ်-အိမ် bij အိမ်-အိမ် အိမ်-အိမ် *ben.* van een gras-
soort, CP. — အိမ်-အိမ် iets stoppen, digtstop-
pen, met een stop of kurk digt maken; ergens een
prop in doen; een gat met een stop digt maken.
အိမ်-အိမ် verstopt geraakt. — အိမ်-အိမ်
အိမ်-အိမ် benauid, toegenepen, van de keel, maag of
het hart.

အိမ်-အိမ် *volg.* Rh. *gebr.* voor အိမ်-အိမ် —

အိမ်-အိမ် = အိမ်-အိမ်

အိမ်-အိမ် KN. 1. naam van een fraaije bloem,
die in de bosschen gevonden wordt.

အိမ်-အိမ် = အိမ်-အိမ် *zie* အိမ်-အိမ် Rh.

အိမ်-အိမ် KN. een kleine huisjesslak (vrg. အိမ်-အိမ်
အိမ်-အိမ်). — အိမ်-အိမ် *som* pilvormig, voor-
al van de sirihbladen, die met toebehooren in
dien vorm gevouwen, en aan een အိမ်-အိမ် bloem
gehecht, met garèbèg in de kraton aan de gasten
worden rondgediend; *zie* အိမ်-အိမ်

အိမ်-အိမ် = အိမ်-အိမ်

အိမ်-အိမ် *volg.* Rh. = အိမ်-အိမ် *en* *fig.* *zva.*
အိမ်-အိမ်

အိမ်-အိမ် KN. moe, verdrietig, wanhopig, ten ein-

de raad, het niet meer kunnen uithouden, door
verdrietelijkheid, mislukkingen, terging, *enz.* WW.

အိမ်-အိမ် KN. voorspoedig, bestendig welgaan; mee-
loopen, voorspoed hebben; voordeelig, goed voor-
uit, gaan; voorspoedig groeijen.

အိမ်-အိမ် KN. iets korts om mee te slaan, zooals
een pantoffel; een korte knuppel, kleiner dan အိမ်-
အိမ် (vrg. အိမ်-အိမ်). — အိမ်-အိမ် iemand
met een အိမ်-အိမ် slaan; ook iemand met de
rug van de geslingerde hand een slag geven, *volg.*
Rh. met de rug van de hand of vuist een slag
tegen de kin geven; *zie* အိမ်-အိမ် *bij* အိမ်-အိမ်

အိမ်-အိမ် — အိမ်-အိမ် *een* hapje zaam-
getrokken uit အိမ်-အိမ် *zie* အိမ်-အိမ်
အိမ်-အိမ် Rh.

အိမ်-အိမ် = အိမ်-အိမ် *maar* van grooter
breuk. Rh.

အိမ်-အိမ် *volg.* Rh. *zva.* အိမ်-အိမ်

အိမ်-အိမ် KN. tegelijk met zijn tegenpartij vallen of
sneuvelen in een gevecht (van အိမ်-အိမ် *en* *၂၅၆*).

အိမ်-အိမ် KN. beteuterd, beklemd; van vrees, angst
of schrik bevangen; beteuterdheid, beklemdheid, JR.

အိမ်-အိမ် *zie* အိမ်-အိမ်

အိမ်-အိမ် (poët. အိမ်-အိမ်). 1. KI. van အိမ်-အိမ်
အိမ်-အိမ် (vrg. အိမ်-အိမ်). 2. K. van အိမ်-အိမ်
အိမ်-အိမ် *en* အိမ်-အိမ် *voornaamwoord* van de tweede per-
soon. အိမ်-အိမ် *de* voeten van den Vorst,
dat is de Vorst zelf, Zijn Majesteit.

အိမ်-အိမ် *of* အိမ်-အိမ် *eign.* van een Bagawan,
Vorst van Bâná-king, pleegvader van Sindoerè-
dja, in de Brátá-joedá-djarwá.

အိမ်-အိမ် KN.; အိမ်-အိမ် *tegenaanslaan*, aan-
klotsen, aandruischen. G. ongeveer *zva.* အိမ်-အိမ်
အိမ်-အိမ် B. T. Dj. 83. (vrg. အိမ်-အိမ် *en* အိမ်-
အိမ်).

အိမ်-အိမ် KN.; အိမ်-အိမ် *poët.* အိမ်-အိမ်
အိမ်-အိမ် Rs. *tegen* aankletsen, kletsende aan-
slaan; ook slaan met een tak met blâren, *bv.* een
karbouw bij het tijgergevecht om hem aan te kletsen,
met အိမ်-အိမ် *blâren*; ook van een menigte pijlen
die op iem. aankomt. Men. အိမ်-အိမ် *zulk*
een slag krijgen, bekleet worden, een klets krij-
gen; iets tegen zich aan gekletst krijgen, *bv.* een
golf; ook *fig.* *zva.* အိမ်-အိမ်

အိမ်-အိမ် KN.; အိမ်-အိမ် *zva.* အိမ်-အိမ် *van*

အစော G. (vrg. စာစော ဟူ၍ ဟု အစော ဟူ၍).
 အစော KN. — အစော ဟူ၍, bespoedigen, ergens spoed,
 klem bij zetten; အစော ဟူ၍ အစော အစော, Tj. vrg.
 အစော WW.
 အစော ဟူ၍ zva. အစော အစော ဟူ၍ အစော ဟူ၍ zva.
 အစော ဟူ၍ Tj.
 အစော ဟူ၍ KN., အစော ဟူ၍ အစော ဟူ၍ waggelen,
 slingeren, waggelend gaan, van ouderdom,
 zwakheid of besconkenheid (vrg. အစော ဟူ၍ အစော
 ဟူ၍ en အစော ဟူ၍).
 အစော KN. stomp, stomp van punt, daar de
 punt af is; van het verstand, stomp, onbevattelijk,
 suf, (vrg. အစော ဟူ၍ အစော ဟူ၍ အစော ဟူ၍ en အစော
 ဟူ၍).
 အစော ဟူ၍ zie အစော ဟူ၍
 အစော KN. naam van een wilden boom, en de daar-
 van verkregen hars, die als အစော ဟူ၍ ဟူ၍
 wordt. — အစော ဟူ၍ met အစော ဟူ၍ bestrijken. —
 အစော ဟူ၍ obj. den.; ook ben. van een padi of
 kēlan soort.
 အစော KN.; အစော (poēt. အစော) op zijde wij-
 ken of afwijken; een zijpad inslaan; van een onder-
 werp afwijken; fig. bv. van het regt (vrg. အစော
 အစော). — အစော အစော, op zijde wijken voor; iemand
 of iets ontwijken, (volg. Rh. fig. bv. een ongeluk).
 — အစော အစော, op zijde wijkend, niet regt uitgaande.
 — အစော အစော, voor elkander uit den weg gaan;
 zijweg; zijtak van een rivier (vrg. အစော ဟူ၍). အ
 အစော^o een zijweg, zijpad; ook bijpad nevens een
 weg. — အစော အစော, een langwerpige groote vijver
 of waterkom in Toeban (vrg. အစော ဟူ၍). R.
 — အစော အစော (poēt. အစော အစော of အစော အစော)
 op zijde, niet regt uit, gaan; een zijdelingsche rig-
 ting nemen; wijken, een andere weg of andere
 wending nemen; afwijken; ontwijken; fig. van streek,
 van de gedachten. — အစော အစော ဟူ၍ caus. v.
 d. weg brengen, B. T. Dj. 15.
 အစော KN. naam van een dunne ronde zeeschelp,
 eene Meleagrina? een oesterschelp, die veel op
 paarlemoer gelijkt, en die wel eens voor glasruiten
 in lantaarns gebruikt wordt (vrg. အစော).
 အစော KN., အစော ဟူ၍, KI., I. iets, zooals een
 bloem of takje, dat tot sierraad boven de ooren ge-
 dragen wordt. 2. een oorsierraad van doorgeslagen
 leër of goud in de vorm van een blad of vlerkje en

met snoeren behaagen, dat door dansers en dan-
 seressen gedragen wordt bij theatrale dansen. 3. be-
 naming van een opbrengst buiten de gewone pacht,
 in geld, als de gewone pacht in natura betaald
 wordt, anders omgekeerd, en meestal minder dan
 de gewone pacht. — အစော အစော, iemand een soem-
 ping boven het oor steken. — အစော အစော, iets
 tot soemping boven het oor steken. — အစော အစော,
 wat voor soemping buiten de gewone pacht
 wordt opgebracht; bv. အစော အစော အစော — အစော
 အစော, naam van een krijgsvolk, waarover in vroe-
 gere tijden een Toemnggoeng als hoofd gesteld was;
 ook de uiterste grens of rand van iets, de vleugel
 van een leger. အစော အစော အစော, titel van één van
 de vier buiten-weddān's.
 အစော KN. verminkt door dat er iets, dat er aan
 uitsteekt, af is, zooals de tuit van een kēndi, één
 of meer vingers of teenen van een hand, voet of
 poot, de top van den neus, de bovensnavel van een
 haan. — အစော အစော, iets zóo verminken.
 အစော KW. zva. အစော (Skr. śmadja).
 အစော KW., zie အစော
 အစော KW. zva. အစော, zie အစော
 အစော KW. 1. zva. အစော 2. zva. အစော WW.
 volg. W. zva. အစော
 အစော KW. 1. zva. အစော အစော အစော, အစော en
 အစော (Skr. saumja, zacht, vreedzaam, beval-
 lig, van soma, de maan).
 အစော အစော of အစော, အစော, အစော အစော of
 အစော အစော, K., belofte of afspraak om op een
 bepaalde tijd iets te zullen doen; vraag of verzoek
 om uitstel, bv. van betaling, tot een bepaalde la-
 tere tijd; tot later uitstellen (Skr. samaja, tijd,
 termijn, overeenkomst, bepaling. Vrg. အစော en အစော
 အစော). — အစော အစော, အစော အစော, iets tot
 later uitstellen; voor iets verlot tot uitstel vragen;
 voor iets een termijn bepalen. — အစော အစော အစော
 အစော အစော အစော, met elkander een afspraak maken,
 zamen afspreken.
 အစော ဟူ၍ ဟူ၍
 အစော ဟူ၍ ဟူ၍
 အစော KN. frisch, verkwikt, W. II. 70; vrg. အစော
 အစော en အစော
 အစော KN. 1. zich verfrischt of verkwikt gevoelen (vrg.
 အစော အစော en အစော). 2. verspreid, zva. အစော အစော

en (အုတ္တု) (vrg. အုတ္တု). 3. zva. အုတ္တု zich overal laten hooren, bv. van de gamelan, Rs. zie အုတ္တု and အုတ္တု, weergalmen, van een geluid; ruischen van de boomen, Tj. ook zva. အုတ္တု (DW. 343) van de volle maan.

အုတ္တု KN. zich naar alle kanten verspreiden of verstrooijen; naar alle kanten tot gruis uit elkander spatten (vrg. အုတ္တု 2).

အုတ္တု KN. juichen, van vreugde het uitgalmen; (vrg. အုတ္တု).

အုတ္တု KW. zva. အုတ္တု အုတ္တု အုတ္တု အုတ္တု အုတ္တု အုတ္တု en အုတ္တု အုတ္တု အုတ္တု KN.; အုတ္တု အုတ္တု huiverig, twijfelmoedig, met een kloppend hart (vrg. အုတ္တု bij အုတ္တု).

အုတ္တု en အုတ္တု zie bij အုတ္တု အုတ္တု of အုတ္တု zie bij အုတ္တု

အုတ္တု KW. naam van een wapentuig in den ouden tijd (misschien verb. van amoga, naam van de speer of schicht van Vorst Bagadatta, eig. niet missend. PK.).

အုတ္တု KN. verbastering van အုတ္တု and dit van အုတ္တု Ar. مسجد, masjid of masjid, moskee, WW. zie op အုတ္တု

အုတ္တု N., အုတ္တု အုတ္တု of အုတ္တု K., en tegelijk, tegelijk met, van iets dat tegelijk met iets anders gedaan wordt (vrg. အုတ္တု). အုတ္တု အုတ္တု အုတ္တု al loopende eten, ook အုတ္တု poet. — အုတ္တု KN. iets tegelijk met iets anders, of onder iets anders, verrigten. အုတ္တု အုတ္တု het kan (of mag) niet onder iets anders (als bijwerk) gedaan worden အုတ္တု အုတ္တု အုတ္တု အုတ္တု gaan en tegelijk (of onderwijl) met elkander praten. Een ander အုတ္တု zie boven. — အုတ္တု of အုတ္တု en gew. အုတ္တု of အုတ္တု wat tegelijk met iets anders verrigt wordt; bijwerk; ook tijdkorting, tijdverdrijf, in tusschentijd iets anders doen, bv. op een togt even ophouden om wat te eten, Tj. အုတ္တု ook wat voor de schijn gedaan wordt, terwijl men intusschen eigenlijk iets anders doet; onder den schijn van, of voor tijdverdrijf. — အုတ္တု iets dat zóo voor den schijn of voor tijdverdrijf gedaan wordt.

အုတ္တု ook wel အုတ္တု eign. van éen van de negen hoofdgoden, een zoon van God Goeroe (Skr. Sjamboe, naam van Siwa en van Brahma. Een ander

အုတ္တု zie bij အုတ္တု). အုတ္တု KW. zva. အုတ္တု

အုတ္တု verkorting van အုတ္တု

အုတ္တု KN. 1. een soort van weverskam, een lat met twee schuins ingestoken naalden, die op het weefsel gelegd wordt om de schering strak te trekken (vrg. အုတ္တု). 2. de roerstut op een vaartuig, een schuins vooruitstekend hout, waaraan de roerpen met een luds is vastgemaakt (vrg အုတ္တု). 3. de tong van een gesp, zie အုတ္တု အုတ္တု အုတ္တု အုတ္တု

အုတ္တု KN. pit of lemmet, waaraan een kaars of lamp wordt aangestoken (vrg. အုတ္တု); het ééne met kruid gevulde einde van een voetzoeker, waaraan deze aangestoken wordt. — အုတ္တု zundgat van een geweer of kanon; volg. WW. gelukkig in de vangst van wild of visch, — in het opdoen van nieuwtjes. Tj.

အုတ္တု KW. zva. အုတ္တု ook eign. van een zoon van Krěsná (Skr. Samba, naam van een godheid. PK.).

အုတ္တု zie bij အုတ္တု

အုတ္တု KN. eerbewijs; eerbiedige begroeting; bewijs van eerbied van een mindere jegens een meerdere, door de tegen elkander zamengevoegde handen zóo naar het voorhoofd te brengen, dat de toppen van de duimen den punt van den neus raken. အုတ္တု အုတ္တု gew. အုတ္တု ook အုတ္တု Godsvereering, eeredienst; zijn godsdienst verrigten, bidden, zool als in de moskee (vrg. အုတ္တု and အုတ္တု). အုတ္တု အုတ္တု and အုတ္တု အုတ္တု zie bij အုတ္တု and အုတ္တု — အုတ္တု (poet. အုတ္တု) iemand eerbiedig begroeten; een sėmbāh maken; god vereeren, aanbidden, အုတ္တု zva. အုတ္တု — အုတ္တု poet. zva. အုတ္တု — အုတ္တု tot heil van een overledene de door dezen verzuimde gebeden verrigten. — အုတ္တု (voorwerp van eerbiedige vereering), hooge, vorstelijke titel, vroeger wel door vorsten gevoerd, en later wel door den Vorst verleend aan een in graad van bloedverwantschap boven hem staanden prins, bv. aan een oudoom.

အုတ္တု KN. vermeerderen. G. (Mad. အုတ္တု = အုတ္တု vrg. အုတ္တု). — အုတ္တု iets op nieuw baticken; iets, zooals een verroeste geelkoperen pēndok, weér als nieuw oppoetsen. — အုတ္တု =

ken, van een geur (verg. അനന്ദ), JR.

മിന(ദ്രോണ) മിന(ദ്രോണ) en മിന(ദ്രോണ) KN. aan de raud ingescheurd of uitgescheurd, van papier of harde voo werpen, zooals een liniaal (verg. ചുട്ടി).

— മിന(ദ്രോണ) iets aan den rand scheuren, afscheuren of uitscheuren. — മിന(ദ്രോണ) afstroopen zooals de blaren van een afgesneden padiaar. SG.

— മിന(ദ്രോണ) scheur in de rand; het uit- of afgescheurde. അനന്ദ ൧, een uit- of afgescheurde spliuter.

മി(ദ്രോണ) zie മി(ദ്രോണ)

മി(ദ്രോണ) of മി(ദ്രോണ) KW. zva. മി(ദ്രോണ) KN. stralen schieten van onder de oosterkim, van zon of maan; lichte strepen krijgen, van sommige rijpende vruchten; den. van de stand van het rijstgewas naastvoorgaande aan (മി(ദ്രോണ) SG. — മി(ദ്രോണ) met zijn stralen te voorschijn komen, van de zon, zva. ചുട്ടി മി(ദ്രോണ) zie മി(ദ്രോണ) met stralen uitspuiten, van bloed uit een wond; zich overal mooi groen beginnen te vertoonen, van het padi-gewas; (ook met zand gooijen. G.). — ചുട്ടി മി(ദ്രോണ) met stralen uitspuiten, van bloed uit een wond.

മി(ദ്രോണ) KN.; മി(ദ്രോണ) door een reet of spleet met een vlakke straal vocht doorlaten of uitschieten, bv. van een lekken emmer; zich verdeelen en verspreiden of uiteengaan, van een vlakke straal; door een reet of opening heenschijnen, van een licht of straal; ook niet zuiver, bv. van de stem, als de keel niet glad is.

മി(ദ്രോണ) KW. zva. അനന്ദ (Skr. sambarama, haast ook respect, reverentie; zva. het Fr. empressement. PK.). — മി(ദ്രോണ) (of മി(ദ്രോണ) Waj. I. 155, obj. imp. അനന്ദ(ദ്രോണ) KW. en KN. zva. അനന്ദ(ദ്രോണ) അനന്ദ(ദ്രോണ) verwelkomen met de beteldoods, de beteldoods presenteren. — അനന്ദ(ദ്രോണ) verwelkoming, begroeting.

അനന്ദ(ദ്രോണ) en അനന്ദ(ദ്രോണ). അനന്ദ(ദ്രോണ) of (soma-darany) N., അനന്ദ(ദ്രോണ) en അനന്ദ(ദ്രോണ) K., ook അനന്ദ(ദ്രോണ) KN. zva. അനന്ദ(ദ്രോണ) alles, alle (van അനന്ദ en അനന്ദ met അനന്ദ. en met അനന്ദ) K. van അനന്ദ).

മി(ദ്രോണ) zva. അനന്ദ(ദ്രോണ) zie bij അനന്ദ

മി(ദ്രോണ) voor മി(ദ്രോണ) de moeder, Kr. (zie അനന്ദ)

അനന്ദ(ദ്രോണ) KN., of അനന്ദ(ദ്രോണ) Ml. zva. അനന്ദ(ദ്രോണ) en

അനന്ദ(ദ്രോണ) (Pers. جمیق) — അനന്ദ(ദ്രോണ) poet. അനന്ദ(ദ്രോണ) met de zweep slaan.

അനന്ദ(ദ്രോണ) of അനന്ദ(ദ്രോണ) KN. ongeval; moeilijkheid; gevaar (waarschijnlijk van അനന്ദ en അനന്ദ) Verg. അനന്ദ(ദ്രോണ) en അനന്ദ(ദ്രോണ).

അനന്ദ(ദ്രോണ) of അനന്ദ(ദ്രോണ) KW. zva. അനന്ദ(ദ്രോണ) KN. voegzaam, passend, zamenpassend; in gepaste, voegzame of voldoende verhouding; geschikt voor iets; bestand tegen, W. II, 87; eveuredig aan of overeenkomende met; zie W. II, 164, van kracht of gespierdheid, geevenredigd aan schoonen lichaamsbouw; overeenkomen bv. met iets. gevoelen. (Skr. sam-wada, harmonie, overeenstemming). അനന്ദ(ദ്രോണ) verdicht, verdichtsel; verdichte namen der pānākawān's van Adjisikā, Waj. I. 130. അനന്ദ(ദ്രോണ) een goed geproportioneerde, welgemaakte statuur. — അനന്ദ(ദ്രോണ) (poet. അനന്ദ(ദ്രോണ)) aan iets (voegzaam) beantwoorden of voldoen; weerstaan, genoegzamen weerstand bieden aan, zich met iets vereenigen, er mee instemmen. അനന്ദ(ദ്രോണ) voldaan van een wensch of verlangen; voldoening (van zijn wensch of verlangen) erlangen; verhoord (van een bede); voldoening van een verlangen.

അനന്ദ(ദ്രോണ) ook അനന്ദ(ദ്രോണ) eign. van een dochter van Basoe-déwā. oudste gemalin van Ardjoenā, moeder van Abinanjoe (Skr. Soe badra).

അനന്ദ(ദ്രോണ) അനന്ദ(ദ്രോണ) en അനന്ദ(ദ്രോണ) KN. het klagende uitroepen; jammeren, bv. van pijn; om hulp roepen. അനന്ദ(ദ്രോണ) "ach, ik sterf!" of "help, ik sterf!" roepen. — അനന്ദ(ദ്രോണ) om hulp vragen; iemand te hulp roepen, iemands hulp inroepen, vooral de hulp of bijstand van bloedverwanten, buren of vrienden inroepen tot het een of ander (verg. അനന്ദ(ദ്രോണ) bij അനന്ദ(ദ്രോണ)); klagende iets uitroepen, (hulp verleenen bij de padicultuur tegen vrije voeding, SG). അനന്ദ(ദ്രോണ) wat om hulp uitgeroepen wordt, een beleefde uitdrukking voor de naam, waarmee iemand aangesproken wordt; bv. അനന്ദ(ദ്രോണ) അനന്ദ(ദ്രോണ) voor അനന്ദ(ദ്രോണ) അനന്ദ(ദ്രോണ) Zoo ook അനന്ദ(ദ്രോണ) അനന്ദ(ദ്രോണ) De dalangs gebruiken ook deze uitdrukking: അനന്ദ(ദ്രോണ): (in Krāmā ook wel അനന്ദ(ദ്രോണ)) മി(ദ്രോണ) അനന്ദ(ദ്രോണ) als er een valt, en een geliefde naam wordt uitgeroepen? (wat naam wordt dan uitgeroepen?). Waar-

snijden, een *beest* slagten, (vrg. ἰκτῆρις ἰκτῆρις en ἰκτῆρις ἰκτῆρις) — ἰκτῆρις ἰκτῆρις geslagt, en om te slagten. — ἰκτῆρις ἰκτῆρις het slagten, de slagter.

ἰκτῆρις KN. vergelding, vergoeding; vergoeding nemen of krijgen voor geleden gebrek, verlies, moeite, enz.; zijn schade inhalen, bv. met slapen na een nachtwaak (vrg. ἰκτῆρις ἰκτῆρις en ἰκτῆρις ἰκτῆρις). — ἰκτῆρις ἰκτῆρις iemand vergelding of vergoeding geven; iets vergelden of vergoeden. — ἰκτῆρις ἰκτῆρις (ook ἰκτῆρις ἰκτῆρις W. II. 424), wat tot vergoeding dient of gegeven wordt. ἰκτῆρις subst. den. vergelding of vergoeding.

ἰκτῆρις naam van een boom in de Manik-māñā.

ἰκτῆρις of ἰκτῆρις KN. naam van een zeevisch, waarvan het eten de zwangerheid van een vrouw zou doen verdwijnen. — ἰκτῆρις gelijk een sembilang, nl. die een stekel op zij heeft; de kris links op zij dragen met het gevest naar voren; zie ἰκτῆρις — ἰκτῆρις door het eten van sembilang de zwangerheid verliezen, van een zwangere vrouw.

ἰκτῆρις KW. zva. ἰκτῆρις of ἰκτῆρις ἰκτῆρις ἰκτῆρις en ἰκτῆρις ἰκτῆρις

ἰκτῆρις of ἰκτῆρις ook wel ἰκτῆρις KN. naam van een boom met groote witte bloemen, die veel op begraafplaatsen geplant wordt, Plumiera acutifolia, Nat. fam. der Apocynaceae, ook ἰκτῆρις naam van een gestreepte zijden stof, afkomstig van Sambodja verb. van Kambodja, een rijk in achter-Indië.

ἰκτῆρις ἰκτῆρις zie bij ἰκτῆρις

ἰκτῆρις KW. zva. ἰκτῆρις ἰκτῆρις ἰκτῆρις ἰκτῆρις ἰκτῆρις ἰκτῆρις en ἰκτῆρις (ook opschik, sierraad. G. Skr. samwēga, haast, drift).

ἰκτῆρις zie ἰκτῆρις — ἰκτῆρις nm. van een krisgevest, zonder snijwerk, WW.

ἰκτῆρις KN. naam van een soort van fijn sits (vrg. ἰκτῆρις).

ἰκτῆρις ἰκτῆρις ἰκτῆρις en ἰκτῆρις I. KW. zva. ἰκτῆρις ἰκτῆρις ἰκτῆρις en ἰκτῆρις (Skr. soebaga; gelukkig; bevallig, aangenaam voor het gezicht; bemind, geliefd; van soe en baga, zie ἰκτῆρις) ἰκτῆρις zva. ἰκτῆρις

Rs. 2. de knop van een kloet (ἰκτῆρις). ἰκτῆρις toovergebed om bij den gekozen opschik (bv. van een bruid) er bekoorlijk uit te zien.

ἰκτῆρις KN. de ronde, het rondgaan van een patrouille; de ronde doen; naar iets rond zien, rondgaande zoeken, onderzoeken (vrg. ἰκτῆρις); ook naam van een boozen geest, aan wiens werking kramp in de buik of maag wordt toegeschreven. WW. ἰκτῆρις ἰκτῆρις en ook enkel ἰκτῆρις benaming van een erge oogontsteking waarbij de oogen rood, jeu-kend en etterig zijn, JR.; volg. Rh. ἰκτῆρις naam van een oogziekte na de kraam. ἰκτῆρις ἰκτῆρις ook naam van een geneeskrachtig blad v. d. Hyrtanandra pentandra, Miq. ἰκτῆρις benaming van een epidemische ziekte in de beenen (volgens sommigen ook, in de armen), waardoor die geheel verzwakken en uitteren, totdat men niet meer loopen kan (in 't Mal. bère-bèri-ziekte genoemd). Ook buffels overkomt deze ziekte. JR. ἰκτῆρις ommeegaande regter; regtbank van ommeegang. — ἰκτῆρις om iets de ronde doen; naar iets al rondgaande zoeken; over iets al rondgaande het toezigt houden, zooals een opzichter doet. — ἰκτῆρις aan de sambang-ziekte lijden.

ἰκτῆρις, ἰκτῆρις K., verlengstuk; wat aan iets aangelascht, aangezet of aangeknoopt wordt tot verlenging; het gelascht zijn van iets; voortzetting, vervolg, van een verhaal. ἰκτῆρις uitleggingen tot vergrooting van koffijtuinen, R. ἰκτῆρις ἰκτῆρις d. i. als de eene fakkel uit is, dan een nieuwe aangehecht en anders bij maaulicht, voor een reis gedurende den geheelen nacht voortgezet, WP. Rh. — ἰκτῆρις (ἰκτῆρις poet.) en ἰκτῆρις iets lasschen, zamenlasschen, aaneenknoopen, aaneenhechten, verlengen. ἰκτῆρις het leven van iemand verlengen, hem voor ondergang behoeden. ἰκτῆρις het woord in een gesprek opvatten. — ἰκτῆρις ἰκτῆρις aan iets aanslachten of aanknoopen; aan iets een stuk aanzetten; aan een ander zich achter aansluiten in een rei. ἰκτῆρις KN., ἰκτῆρις KD.; op of na hetgeen een ander in een gesprek gezegd heeft, het woord opvatten of opnemen, daaraan aanknoopen. ὀικτῆρις het werk van een ander overnemen, vervolgen, ὀικτῆρις van iem. een zending overne-

men, voor hem de reis vervolgen. *ἄνθη* *ἄνθη* *ἄνθη*
 zva. *ἄνθη* *ἄνθη* — *ἄνθη* *ἄνθη* *ἄνθη*
 ἄνθη iets ergens aanlpassen of aanknoopen. —
ἄνθη *ἄνθη* KN. zich aansluiten achter anderen in
 een rei of stoet; het woord opnemen. — *ἄνθη*
ἄνθη *ἄνθη* *ἄνθη* aaneengelast, zamengeknoopt;
 nanknoopsel; de knoop, het verband of de lasch.
ἄνθη *ἄνθη* zonder naad, uit één stuk, bv. van een
 tapijt. *ἄνθη* *ἄνθη* *ἄνθη* het zich laten aaneen-
 knoopen. G.

ἄνθη KN. benaming van eenige planten, Conyza
 soorten (waarvan een afkooksel wordt gebruikt om te
 transpireren, zooals onze camille, Rh.), die tot ge-
 neesmiddel gebruikt worden. *ἄνθη* *ἄνθη* of *ἄνθη*
ἄνθη naam van een in 't wild groeiende plant
 van 3 of 4 voet hoog, met dofgroene wolachtige
 bladen en een kamferachtigen reuk, veel op salie
 gelijkend. *ἄνθη* *ἄνθη* *ἄνθη* (of *ἄνθη* *ἄνθη* *ἄνθη*), een
 plant met kleinere gladdere blaadjes, bitter van
 smaak. JR):

ἄνθη of *ἡσυχία* KN. een sjerp of lang breed lint
 over het dienstkleed van de vrouwen van minderen
 rang, als zij voor den Vorst verschijnen, gelijk de
ἡσυχία van de princessen. (Het onderscheid bestaat
 hierin, dat de *ἡσυχία* zonder, de *ἄνθη* met plooi-
 jen en vouwen is. — *ἄνθη* *ἄνθη* of *ἡσυχία*
ἄνθη een *ἄνθη* dragen; benaming van de genoemde
 dienstkleeding. G. zie *ἡσυχία*

ἄνθη KN. zva. *ἄνθη* ook het darmnet (zva. *ἄνθη*
ἄνθη). — *ἄνθη* bijdragen, een bijdrage geven,
 vooral tot het vieren van een groot feest, zooals
 een bruiloft; ook voor het geeft toch iets, het is
 toch wat, R. volg. Rh. van iets, dat wat helpt,
 bv. bij gebrek van beter; beter iets, dan niets. *ἄνθη*
ἄνθη *ἄνθη* *ἄνθη* *ἄνθη* *ἄνθη* *ἄνθη* (ik heb geen be-
 diende, maar) mijn hond heeft geleerd vuur tehalen: dat
 helpt nog wat. — *ἄνθη* *ἄνθη* als *ἄνθη* doen
 dienen W. II. 338. — *ἄνθη* of *ἄνθη* bij-
 drage, vooral tot het viereu van een groot feest
 door de genoodigden aangebracht, en ook door de
 hoofden gecischt van de opgezetenen van hun lan-
 derijen; ook tot den goeden afloop van een togt,
 bv. door daarvoor te bidden of *tápá* te doen, W.
 I, 354.

ἄνθη KW. zva. *ἄνθη* KN. zva. *ἄνθη* —

ἄνθη KW. zva. *ἄνθη* *ἄνθη* en *ἄνθη*
ἡσυχία

ἡσυχία KN. ongeveer zva. *ἡσυχία* door
 de vrouwen over de *ἡσυχία* gedragen, bv. door de
 danseressen of vrouwen van minderen rang, als
 zij aan het hof verschijnen, Rh.; spottend tegen
 een zwaarlijvige: *ἡσυχία* *ἡσυχία* *ἡσυχία*
 W. II. 48.

ἡσυχία KN. veinzen, huichelen; geveinsd, huichelend,
 huichelachtig, schijnheilige. G. (vrg. *ἡσυχία*); ook
ἡσυχία en *ἡσυχία* heimelijk in onzekerheid of
 twijfel R. (vrg. *ἡσυχία* *ἡσυχία* en *ἡσυχία*),
 voorwendsel, dekmantel, uitvlugt, schijn. *ἡσυχία*
ἡσυχία voorwenden, den schijn aannemen, WW.

ἡσυχία KN. *ἡσυχία* een eenigzins warm gevoel
 hebben bv. bij een vuur, Rh. vrg. *ἡσυχία*

ἡσυχία KN. eenigzins warm van de huid, volg. Rh.
 bv. door koortsigheid, een koortsig gevoel hebben,
 meer bep. ten gevolge van verkoudheid en van
 kinderen gezegd, vrg. *ἡσυχία* (vrg. *ἡσυχία* en
ἡσυχία).

ἡσυχία KN. warm afgeven, van een heet voorwerp of
 van het lichaam (vrg. *ἡσυχία* en *ἡσυχία*) gloeijen
 van drift, van de borst, L. 232.)

ἡσυχία zie bij *ἡσυχία*

ἡσυχία zie bij *ἡσυχία*

ἡσυχία of *ἡσυχία* KN. groote verbeelding van
 zich zelf hebben, ingebeeld, vol inbeelding (vrg. *ἡσυχία*
 2., en *ἡσυχία* *ἡσυχία*).

ἡσυχία Dr. zva. *ἡσυχία* als eigenschap van
 God (accusatief-vorm van *ἡσυχία*, of verb. van den
 nominatief *ἡσυχία*).

ἡσυχία of *ἡσυχία* zie bij *ἡσυχία*

ἡσυχία KN. verrukkelijk.

ἡσυχία KN., *ἡσυχία* KN., watermeloen,
 de Citrullus edulis Spach. *ἡσυχία* *ἡσυχία* door-
 gesneden worden als een watermeloen, spreekwijs
 voor in tweeën, in twee gelijke deelen, gedeeld of
 gesplitst worden.

ἡσυχία 1. KW. zie bij *ἡσυχία* 2. KN. zie bij
ἡσυχία

ἡσυχία *ἡσυχία* *ἡσυχία* zie bij *ἡσυχία*
ἡσυχία

ἡσυχία KN. naam van een kruid, dat op waterach-
 tige plaatsen groeit en als groente gegeten wordt.

verrijken, en voor rijk houden. — արջոյնն ինչ
als rijk, als een rijk man, voordoen. — արջոյնն
արտոյնն rijkdom, vermogen, overvloed.

արջոյնն N., նորնն K., wat aan een արջոյնն
gast of iemand, die bij iemand aan huis komt, te
eten of te drinken gepresenteerd wordt, onthaal
(*arg. արջոյնն*). արջոյնն արջոյնն eten of drinken
presenteren aan een gast. — արջոյնն արջոյնն
iemand iets te eten of drinken presenteren; een
gast onthalen, iemand op iets onthalen, iemand
iets oplisschen; ook *fig. bv. op leugens.* — արջոյնն
արջոյնն արջոյնն iemand als gast onthalen. —
արջոյնն արջոյնն արջոյնն iets te eten of
te drinken presenteren of voorzetten aan iemand:
op iets een gast onthalen. — արջոյնն արջոյնն
voor of tot արջոյնն *bv. արջոյնն արջոյնն*: geld om
soegoch te koopen; en *zva. արջոյնն* — արջոյնն
արջոյնն of արջոյնն արջոյնն en արջոյնն of արջոյնն
արջոյնն gastmaal.

արջոյնն *zie bij արջոյնն*

արջոյնն of արջոյնն *kw. zva. արջոյնն արջոյնն արջոյնն*
նորն, en արջոյնն *kn.* zich omdraaijen, zich er
van afwenden, er niets van willen weten, er zich
niet om bekommeren, er onverschillig voor zijn.
արջոյնն of արջոյնն *zich er niet om verdraaijen of verroeren.* — արջոյնն
zich op dezelfde plaats heen en weer bewegen en
niet vooruitkomen; in een verlegene positie zijn;
ook zich er niet om bekommeren. — արջոյնն of
արջոյնն *spr.* onverschillig, koel, terughou-
dend, zich houden als of men het niet merkt of
niet begrijpt; zich dom houden en er niet mee
bemoeijen.

արջոյնն *kw. zva. արջոյնն արջոյնն արջոյնն* *kn.*
druk in de weer zijn om voor een goed onthaal van
een gast te zorgen.

արջոյնն *zie bij արջոյնն*

արջոյնն *zie bij արջոյնն*

արջոյնն *zie bij արջոյնն*

արջոյնն of արջոյնն *к.*, *zie արջոյնն*

արջոյնն *kn.* frisch; frisch van smaak; frisch er uit
ziende, fleurig, van planten (*in Tj. van een huis,*
open, luchtig? of frisch, door lommer?) en *fig.*
van het lichaam of gelaat: frisch, niet verlept;
versch, van visch; opgefriacht, verkwikt. — արջոյնն

արջոյնն verfrisscheud, verkwikkeud. — արջոյնն
արջոյնն iets verfrisschen, frisch maken, frisch doen
uitzien, opfrisschen, ververschen. արջոյնն
verfrisschen. — արջոյնն *Tj. of արջոյնն*
iets frisch, W. II. 68.

արջոյնն *kn.* gekloofd, in tweeën gespleten; de helft van
iets, dat uit twee stukken bestaat, *zoals een schaar*
of *nijptang*. արջոյնն of արջոյնն een halve; en
bep. een halve duit, een penning. արջոյնն արջոյնն
de halve wereld. արջոյնն արջոյնն anderhalf stuk (*bv.*
van een brood); anderhalve duit. արջոյնն արջոյնն der-
dehalve duit. արջոյնն արջոյնն zesdehalve djoeng. արջոյնն
արջոյնն արջոյնն geen enkele penning (*als-*
of *արջոյնն het grondwoord was*). արջոյնն արջոյնն
in eens in tweeën splijten. — արջոյնն iets in twee
helften snijden, in het lang kloven, splijten of split-
sen; ook elk voor een halve duit. — արջոյնն արջոյնն,
en in iets, *zoals een pen*, een spleet maken. —
արջոյնն արջոյնն helft van iets dat in tweeën gesneden
of gekloofd is; gekloofde stukken; de spleet van
een pen. արջոյնն of արջոյնն in of bij
halve duiten of penningen; een halve duit het stuk.
— արջոյնն արջոյնն werktuig om te kloven of in
tweeën te splijten.

արջոյնն 1. *kw. zva. արջոյնն արջոյնն արջոյնն*
of արջոյնն (*Skr. s'j'gra*). 2. *к.* van արջոյնն
արջոյնն of արջոյնն, արջոյնն *к.*, 1. zee, de
zee, oceaan; *Tj. S'ngk.* vier (*Skr. s' d'g'ara*). 2.
արջոյնն of արջոյնն *kn.* de ruimte van hart van
iemand, die, niet of wel kleingeestig, het niet
of wel nauw neemt, niet of wel kwalijknemend is.
արջոյնն (of արջոյնն) արջոյնն *spr.* ruim van
hart, niet kwalijknemend, grootmoedig, vergevens-
geziud. արջոյնն *spr.* eng van hart, kleingeestig,
kwalijknemend. արջոյնն արջոյնն grootmoedig, verge-
vingsgeziud, van aard. արջոյնն արջոյնն zandzee,
zandwoestijn. — արջոյնն արջոյնն արջոյնն een
meer, een groote vijver (*arg. արջոյնն*).

արջոյնն *kn.*; արջոյնն *zva.* արջոյնն (*zie bij*
արջոյնն).

արջոյնն *kn.* schrobzaagje, handzaagje met groote
tanden om scheden van binnen breed en hoekig
uit te zagen. — արջոյնն արջոյնն met een schrob-
zaagje zagen of uitzagen.

արջոյնն *kn.* een stok of bamboe met een daar-

aan gevlochten soort van mandje, daar men iets duwendeméé afstoot (դուրդուրդահանույ տուրդ). — ամիշակոյ *iets, zooals vruchten van een boom, met een անիշակոյ duwende afstooten.*

դարկուցոյ of դարկուցոյ KN. klanknab. van plotseling of vast ergens gaan zitten. — դուրդուրդակոյ *enz. plotseling of vast ergens gaan zitten; vrg. դարկոյ. BV.*

մինջ *en արնջ* KN. statig, van iemand die er statig uitsiet of statig gekleed is; statig, indrukwekkend van een moskee; statig, van een woud; ook van een dorp of hof, met veel statig geboomte.

միշիչ KN. zwaar begroeid, somber van een ravijn K. 16, 25. Rh. vrg. մինջ

արնջ KN. 1. zie մինջ 2. TD *zva. արնջ — սոսքի տեսչի TD. zva. սոսքի տեսչի*

միշուցոյ (volg. Rh. միշուցոյ vrg. միշուցոյ) KN. steek, pijnlijk stekend of drukkend gevoel in het lichaam, vooral in den buik (vrg. դարկուցոյ *en միշուցոյ*). միշուցոյ միշուցոյ *aanhoudend of bij herhaling zóo pijnlijk stekend.* — արնիշուցոյ *zulk een pijnlijk stekend gevoel hebben.*

դարկուցոյ KN. ijzeren pook, om het vuur op te poken; stoker; schuif aan een deur; ook *zva. դարկուցոյ* sleutel; *en barsch, ruw, van iemands taal (vrg. արտուցոյ)*. օարկոյ *tandestoker; en met een tandestoker de tanden schoonmaken.* օնանիւցոյ of օնանիւցոյ *naam van een kruipend waterinsect met een lang puntig staartje, dat zich onder de steenen in ondiepten ophoudt.* — դարկուցոյ *met een stok of iets dergelijks poken, porren, peuteren; in iets porren of peuteren (vrg. արտուցոյ van արտուցոյ).* — դարկուցոյ *de holle spits toeloopende streep in het lemmer van een kris, WW. ook de in een punt uitloopende haarlokjes (favoritje's of korte bakkebaardjes van wajangpoppen? Waj. II. 427. Rh.*

սոսքոյ K., *zie մինջ*

միշակոյ of միշակոյ KN., *միշակոյ of միշակոյ* klanknab. van het grazen, van beesten; ook gras of iets dergelijks met de hand uit den grond trekken, vrg. միշակոյ Rh.

միշակոյ KN., 1. bijzonder schoon, vooral van een man, doch ook *zva. դարկոյ van een vrouw.* —

միշակոյ *zich als միշակոյ voordoen (vrg. արտուցոյ).* 2. — *միշակոյ* een klein stukje erg. afbijten, Rh. vrg. միշակոյ.

արտաս of դարտաս *en ըլտաս* 1. KW. *zva. արտաս արտուցոյ *en արտուցոյ* 2. արտաս of արտաս K., *en միտաս K.D. onthaal, als mooijer woord dan միտ (Skr. soegata, wel, goed gedaan; ook een heilige, Boedaheilige, Boedistisch; s w á g a t a, verwelcoming, begroeting.* — *արտաս միտաս *en միտաս K., als mooijer woord dan միտ — արտասի K., voor միտասի — արտաս K. voor միտաս***

արդուցոյ KW. een panditâ, die iets opbrengt. G. (vermoedelijk *Skr. soegata, zie boven).*

դարտաս *zie արտաս*

արտուցոյ *zie bij դարտուցոյ*

արտուցոյ *en արտուցոյ; zie bij դարտուցոյ* արտուցոյ *klanknab. van de voetstap op bladeren, in struiken, Waj. II, 64.*

միտակոյ of միտակոյ KN. naam van een hoogen boom, Aduanthera microsperma, *Nat. fam. der Mimosaeae, waarvan het hout tot brandhout, en ook wel tot timmerhout, gebruikt wordt.*

միտակոյ K., *zie սոսք*

արտուցոյ KW. *zva. միտակոյ*

արտուցոյ KN. norsch, barsch, in het spreken (vrg. դարտուցոյ *միտակոյ. միտակոյ. արտուցոյ *en արտուցոյ).**

դարտուցոյ *Holl. zegel (vrg. արտուցոյ).*

դարտուցոյ KN. loot, waterloot, regt opgaande loot uit den wortel, stam of takken van boomen; uit de wortels van de gesnedene padi opschietende looten, opschot; zulke uitloopende looten of opschot krijgen. — դարտուցոյ *looten doen schieten, uit doen loopen.* — դարտուցոյ *een loot, een spruit; de waterlooten; ook naam van een klein soort van vaartuig, en van een uit kètan bereid gebak.*

արտուցոյ KW. *zva. արտուցոյ արտուցոյ *արտուցոյ *արտուցոյ***

միտակոյ — միտակոյ *միտակոյ zva. միտակոյ միտակոյ Rh.*

դարտուցոյ KN. een loot of spruit; *zie դարտուցոյ*

արտուցոյ of միտակոյ KN. naam van het letterteken 3.

ἄσπρη KN. af breken, afgebroken worden, niet voortgaan of doorgaan, *bv. van iemands rede en van een blindlopende weg; afsluiting door een schot of heining. ἄσπρη of ἄσπρη wordt in verhalen gebruikt daar, waar men afbreekt, om tot een ander onderwerp over te gaan (vrg. ἄσπρη en ἄσπρη bij ἄσπρη; zie ook twee regels verder ἄσπρη κρη).* — ἄσπρη (poët. ἄσπρη), iets afbreken, niet vervolgen, *er bij atbreken; iets afsluiten, afschutten ἄσπρη κρη in een verhaal: zwijgen wij daarvan! laten we daar niet verder over spreken!* — ἄσπρη mv. — ἄσπρη ἄσπρη iets doen afbreken of afsluiten; aan een verhaal een einde maken. — ἄσπρη κρη, afgebroken, afgesloten of afgeschoten; waar iets afbreekt; schot tot afschutting.

ἄσπρη KN. stijf, gedwongen, onhandig, lomp, (Men.); ook een wijze van de bendâ boon bij het ἄσπρη spel met een draai van de voet weg te schoppen. — ἄσπρη de bendâboon zoo weg schoppen. ἄσπρη een zaak van zich afweren, een andere wending geven, verdraaijen, (vrg. ἄσπρη en ἄσπρη).

ἄσπρη KN. — ἄσπρη met een hoek of hoeken loopen van een weg, vrg. ἄσπρη — ἄσπρη de plaats, waar bv. een hoek gevormd wordt.

ἄσπρη KW. een lang kussen. G.

ἄσπρη KW., zie bij ἄσπρη

ἄσπρη zie ἄσπρη

ἄσπρη κτ., zie ἄσπρη en vrg. ἄσπρη

ἄσπρη zie ἄσπρη

ἄσπρη of ἄσπρη (Fil. singoegoe, naam van een heester, Clerodendrum serratum Sprg. Nat. fam. der Verbenaceae; welke geneeskrachtige eigenschappen bezit, K., 13,28.

ἄσπρη in de spreektaal verk. van ἄσπρη ἄσπρη verk. van ἄσπρη ἄσπρη — ἄσπρη KW. vza. ἄσπρη ἄσπρη en ἄσπρη

ἄσπρη KW. vza. ἄσπρη en ἄσπρη ἄσπρη vza. ἄσπρη ἄσπρη en ἄσπρη — ἄσπρη KN. wasem, het wasemen, van iets dat gekookt wordt.

ἄσπρη KN., ἄσπρη lelijke oprisping hebben (vrg. ἄσπρη). — ἄσπρη last heb-

ben van lelijke oprispingen door het eten van iets, dat zulke oprisping veroorzaakt, zooals de doerian en kwèni. ἄσπρη zie ἄσπρη

ἄσπρη zie bij ἄσπρη

ἄσπρη KW. vza. ἄσπρη ἄσπρη en ἄσπρη (Skr. sabd, vergadering, bijeenkomst). KN. rondloopen, ergens rondloopen, zooals kippen op een heem; van visschen, ergens rondzwemmen; veel ergens loopen, dikwijls ergens komen, dikwijls een plaats bezoeken. ἄσπρη naam van een pisangsoort CP. ἄσπρη 's nachts rondvliegen, van roofvogels; 's nachts rondloopen om te stelen. ἄσπρη ergens heen ziju, elders zich bevinden, van iem. die niet te huis is; ἄσπρη op reis, op een vreemde plaats zijn. Men. — ἄσπρη op een plaats veel komen, een plaats veel bezoeken. — ἄσπρη zie ben. — ἄσπρη ἄσπρη plaats waar iemand loopt of dikwijls komt W.; bv. ἄσπρη waar loopt die Pâ-trâ al zoo? JR. — ἄσπρη plaats die men dikwijls bezoekt; plaats om zich vrij in te bewegen; park waar beesten vrij rondloopen.

ἄσπρη Pers, Ml. KN. een shawl, Oostersch kleedingstuk van mannen (Ar. سليل).

ἄσπρη KN. verdragen, verduren, uitstaan WR. volg. Rh. ἄσπρη of ἄσπρη niet kunnen uitstaan.

ἄσπρη KN.; ἄσπρη en ἄσπρη iemand met beleefdheid en onderscheiding ontvangen en onthalen (Skr. sjo e ba, goed, gunstig; luisterrijk, gedistingeerd, enz. Vrg. ἄσπρη en ἄσπρη). ἄσπρη pass. ἄσπρη en ἄσπρη zie ben. — ἄσπρη KW. betuiging van eerbied, hulde. — ἄσπρη en ἄσπρη KW. en KN. vza. ἄσπρη en ἄσπρη (van het Skr. voorvoegsel o e pa, bij, en sjo e ba).

ἄσπρη zie bij ἄσπρη II.

ἄσπρη KW. vza. ἄσπρη ἄσπρη en ἄσπρη schitteren, vlammen, fonkelen (Skr. sjo b d, luster).

ἄσπρη (of ἄσπρη Rh.) KN. benauwd, gevoel van benauwdheid in de maag, als men te veel gegeten heeft, of iets dat zwaar te verteren is; fig. zad van iets, als men er overgenoeg van heeft of overbezwaard van is.

ἄραγε: Ar. صبح, soebh, KN. de tijd van het morgengebed, om half vijf 's ochtends; dat gebed ver- rigten.

ἄραγε 1. Ar. شعبان, sj'abân, KN. naam van de achtste maand van het Mohammedaansche jaar, anders ἄραγε 2. poët. zva. ἄραγε.

ἄραγε KN. elk, ieder; telkens; gewoonlijk, door- gaans, dagelijks; telkens als, ieder keer als. En zoo ook ἄραγε ἄραγε (erg. ἄραγε en ἄραγε ἄραγε). ἄραγε ἄραγε ἄραγε ἄραγε ἄραγε ἄραγε en ἄραγε ἄραγε ἄραγε ἄραγε ἄραγε ἄραγε, zooals gewoonlijk, zooals doorgaans, zooals dagelijks.

ἄραγε. K. zie ἄραγε

ἄραγε KN. zeep (Ar. صابون); ook naam van een soort van gebak. — ἄραγε zeepen, inzeepen.

ἄραγε. zva. ἄραγε? CP.

ἄραγε ἄραγε ἄραγε zie bij ἄραγε II.

ἄραγε KW. zva. ἄραγε en ἄραγε (Skr. soebanda, goed gebonden, wel verzekerd. Vrg.

ἄραγε en ἄραγε).

ἄραγε KN. geduld; geduldig, lankmoedig, verdraag- zaam (Ar. صبر, sabr. Vrg. ἄραγε). — ἄραγε ἄραγε, iets geduldig verdragen. — ἄραγε ἄραγε met iets geduld hebben; iets met geduld dragen; het uithouden (erg. ἄραγε en ἄραγε ἄραγε). — ἄραγε ἄραγε, geduld, lankmoedigheid. — ἄραγε ἄραγε, geduldig, lankmoedig van aard; geduldig om iets te kunnen verdragen.

ἄραγε KN.; ἄραγε (poët. ἄραγε) strooijen, uitstrooi- jen, zaaijen, naar alle kanten verspreiden; naar alle kanten menschen uitzenden; naar alle kanten in het rond (erg. ἄραγε ἄραγε). ἄραγε ἄραγε ga- bah zaaijen. — ἄραγε ἄραγε, iets bestrooijen; een grond bezaaijen. ἄραγε ἄραγε, bezaaid met bloe- men, overal met bloemwerk, van een tapijt. — ἄραγε ἄραγε, verspreid; zich verspreiden; verspreid liggen. — ἄραγε ἄραγε, naar alle kanten, overal, verstrooid of verspreid.

ἄραγε KN. uitgekauwde kruiden, die als gencesmiddel op de borst gespuid of gesmeerd worden (erg. ἄραγε ἄραγε). — ἄραγε ἄραγε met water begieten of overgie- ten, bv. zaden om ze te weken, en rijst bij het koken, JR.

ἄραγε KN. welig of weelderig opschieten of groeijen van planten, kinderen en menschen. — ἄραγε ἄραγε

ἄραγε verguld zilver of koper, spinsbek (erg. ἄραγε).

ἄραγε KN. wat als haren ergens van neêrhangt, zooals de soeloer van den waringinboom; ben. van de luchtwortels onder de bladscheeden van de padi SG.; aan een draad geregen bloemen, die van het kapsel van een bruid over haar schouders neêrhan- gen. volg. Rh. TP. zva. ἄραγε.

ἄραγε KN. klanknabootsend woord voor het geluid van het snel met een ruk trekken, scheuren of af- scheuren: rits! naar dat geluid worden op de sa- wah's genaamd slaphangende touwen, die regt kunnen worden getrokken om de daarop zittende vogels te verjagen. — ἄραγε aan iets met een ruk trekken, bv. om het af te scheuren; een stuk van iets afritsen, zich willen losrukken bv. van een paard, dat gebonden of aangespannen is. (erg. ἄραγε).

ἄραγε ἄραγε = ἄραγε ἄραγε. Rh.

ἄραγε ἄραγε ἄραγε zie ἄραγε ἄραγε

ἄραγε KN. klanknab. van het uitrukken of afruk- ken van gras of bladeren met de hand of den bek. — ἄραγε uitrukken, afrukken; erg. ἄραγε en ἄραγε

ἄραγε ἄραγε KN.; ἄραγε ἄραγε iets van iemand in het voorbijgaan of in een gedrang met een ruk af- nemen en er zich van meester maken (erg. ἄραγε). — ἄραγε ἄραγε iemand iets met geweld ontruk- ken; iemand iets afzetten.

ἄραγε of ἄραγε of ἄραγε KN. onderge- tuigen verklaren, dat men van iemand, bv. van een kind, niet meer weten en niet verder verantwoor- delijk voor hem zijn wil. — ἄραγε ἄραγε iemand verstooten, zijn handen van hem aftrekken.

ἄραγε ἄραγε of ἄραγε ἄραγε kort en dik van een vrouw, met breede en hangende billen, WW.

ἄραγε ἄραγε eign. van een dochter van Krêsna.

ἄραγε KN. overkant, bv. van een water, weg of veld, overzij, overwal, de tegenoverliggende oever, over- zee; overwalsch, overzeesch. ἄραγε ἄραγε ge- neeskundige benaming van de bladen van lömbök. — ἄραγε (poët. ἄραγε) oversteken, naar de overkant gaau; iets, bv. een rivier, oversteken. — ἄραγε ἄραγε oversteken naar — ἄραγε ἄραγε een obj. naar de overkant brengen; met iets overste-

ken; naar overzee verbannen. — אֲרֻכָּהּ de overkant; de plaats waar men oversteekt, overzet. — אֲרֻכָּהּ het overwalsche. — אֲרֻכָּהּ פִּינְסָה plaats waar men over kan varen, veer.

אֲרֻכָּהּ en אֲרֻכָּהּ זֶה אֲרֻכָּהּ
 אֲרֻכָּהּ זֶה בִּי אֲרֻכָּהּ
 אֲרֻכָּהּ KN. een fijne steensoort, daar met potlood op geschreven wordt; ook een schrijfeil, daar men met een griffel op schrijft, ook wel van אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ Men.

אֲרֻכָּהּ KN, אֲרֻכָּהּ KI., gordel van katoen of zijde, breede gordel om de lenden, een Oostersch kleedingstuk voor mannen (verg. אֲרֻכָּהּ en אֲרֻכָּהּ). אֲרֻכָּהּ בִּנְיָהּ בִּנְיָהּ benaming van een bijzonder fatsoen van krissen. — אֲרֻכָּהּ iemand een gordel omdoen, gorden, omgorden. — אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ iets tot gordel bezigen. — אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ met een gordel, een gordel omhebben, gegord; zich gorden of aangorden.

אֲרֻכָּהּ KW. zva. אֲרֻכָּהּ
 אֲרֻכָּהּ KN. kort en gezet; zie אֲרֻכָּהּ
 אֲרֻכָּהּ WW.

אֲרֻכָּהּ of אֲרֻכָּהּ KW. zva. אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ en אֲרֻכָּהּ (Skr. *sjabda*, geluid, klank, woord; ook KI. zva. אֲרֻכָּהּ en zva. אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ naam van een goed teeken in het haar van paarden. — אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ en אֲרֻכָּהּ KW. zva. אֲרֻכָּהּ en אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ KI. zva. אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ W. 1. 479. = אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ — אֲרֻכָּהּ KI. zva. אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ

אֲרֻכָּהּ en אֲרֻכָּהּ זֶה אֲרֻכָּהּ
 אֲרֻכָּהּ en אֲרֻכָּהּ KW. zva. אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ en אֲרֻכָּהּ (verg. bij אֲרֻכָּהּ).

אֲרֻכָּהּ en אֲרֻכָּהּ זֶה אֲרֻכָּהּ
 אֲרֻכָּהּ KN. iets daar men met een zwaai meê slaat; de kling van een sabel; een sabel; de slag van een zweep (verg. אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ en אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ dat het sterk gevlochten eindje van den zweeps slag beteekent). אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ de omtrek die tot een huis behoort, en zva. אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ (verg. אֲרֻכָּהּ KW. en אֲרֻכָּהּ 2.). — אֲרֻכָּהּ 1. met een zwaai slaan naar; met een sabel, zweep of iets dergelijks slaan; van een vechthaan, een flinken slag slaan; ook fig. een goeden slag slaan, bv. met iets goedkoop te koop.

2. met al zijn toebehooren, bv. אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ een paard met tuig en al. WW. אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ een slingerslag weg- of meekrijgen, bv. van een zweeps slag. אֲרֻכָּהּ opgezweept door den westen wind? B. fig. even als אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ door eenig ongeluk getroffen worden, een ziekte belooopen, een toeval krijgen, in een regtzaak mee betrokken raken אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ door Amors schicht getroffen. אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ door slechten wind belooopen, van een vaartuig, dat met slechten wind te kampen gekregen heeft. — אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ een obj. slingeren naar; met iets zwaaijende slaan; met iets naar iets slingeren.

אֲרֻכָּהּ Ar. ثَابِت, *thabit*, KN. wat vast staat en constant is; wat aan iets uit zijn natuur en onveranderlijk eigen is.

אֲרֻכָּהּ KN. gescheurd, scheuren; verscheurd, afgescheurd, daar iets van afgescheurd is, bv. van een stuk papier of lijnwaad (verg. אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ). אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ זֶה אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ naars van een visch. — אֲרֻכָּהּ (poet. אֲרֻכָּהּ) iets afscheuren of aftrekken; iets van een geheel of zekere hoeveelheid afnemen; scheuren, verscheuren; van een paard, van de weg afgaan, op zij springen, (verg. אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ bij אֲרֻכָּהּ).

אֲרֻכָּהּ KN. klanknab. van een snelle beweging, rits! roef! ook אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ fluks? Men. K. 6. 12. אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ rof! roef! een uitdrukking van iemand, die onbezonnen het ééne voor, het andere na, verspilt of verdoet. 1. uitroep, wat door iemand uitgeroepen wordt; geroep, wat zich laat hooren, gewag, mare, het luiden van een naam. 2. betrokken, niet helder, van het gelaat van iemand die pas uit den slaap komt of treurig gestemd is (verg. אֲרֻכָּהּ en אֲרֻכָּהּ). 3. naam van een visch. — אֲרֻכָּהּ (poet. אֲרֻכָּהּ) iets uitroepen. vermelden, opnoemen; noemen met dezen of dien naam; gewag maken van, door den naam te noemen; iemand aandroepen; Gods naam aandroepen; en zoo ook enkel אֲרֻכָּהּ voor God aandroepen; als ook door een uitroep te kennen geven, dat men verkeerd of onverstandig handelt; (אֲרֻכָּהּ KW. om zich heen slaan G.). אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ godvergeten, ook voor onverstandig of ergerlijk. אֲרֻכָּהּ אֲרֻכָּהּ vermeld, opgenoemd; het opgenoemde

օրնոն als kundig oekend staan. — ւմտարկող զոն van iets gewag of melding maken; iets opnoemen of uitspreken. — ևւտարկող of ևււնայքողը wat van iemand of iets gemeld wordt, de goede of slechte naam, dien iemand of iets heeft, naam of benaming, waarmee iemand genoemd wordt. Zoo ook ևւտարկողը (en ևւյրարկողը W.) en dit ook het algemeene onderwerp van het gesprek.

ևտեսքը zie քրնեսքը

դառնեցող 1. կր. eensklaps, onmiddellijk. 2. կն. net van pas, juist om het lijf sluitend, van kleedren. օրհյն՝ vorm van een օրնոն — դառնեցողը zoa ւտանեցող 1. en 2. — ևւդառնեցողը pass., fig. ook in den zin van ևււնառնեցող en ևււնեցողը — դառնեցողը net van pas voor het gebruik, niet te lang of te kort; bereidvaardig, altijd onmiddellijk gereed en vaardig.

դառեսքը Ar. Mi. صحبة, sohbət, կն. vriend (org. ատարտոն en պարույրող), — դառեսքը iem. als vriend beschouwen, W. I, 120. — ևւդ դառեսքը of ևւդառեսքը het vriend of bevriend zijn, of de vriendschap, met een ander. — դառեսքողը of ևւդառեսքողը als vrienden, in vriendschap, met een ander leven. — ևւդառեսքողը vriendschap.

գլխունկա կն. het inacht nemen van de beleefdheid in den omgang met iemand, zoodat men iemand niet al te ongeneerd bejegt (Skr. soebdsita, wel gesproken, welsprekend, welsprekendheid. Vrg. տեսնողը). դառնունդառեսքը՝ zoodat men complimenten, ongeneerd, (ևւտող of ևւդուն գլխունկա) zich niet geneeren.

գլխունկա կր. een schijn of glans in het water (waarschijnlijk van het Skr. sjoeba. schijnend, schijn, en sjiti, wit).

ևտեսքը zie քրնեսքը

դադարեցողը zie քրնեսքը

ևտեսն ևւտեսն of գլխուն կն. geluid of gedruisch dat zich hooren laat; in WP. 376 zoa. ըրտ of արտն (org. արտեսն en ըրտ). — ւտեսն geluid geven, zich laten hooren.

ւտեսնը Ar. نبي سبيل (sabil) weg: الله, in de weg van God, dat is voor het ware geloof of ter eere Gods. ևւտեսնող of ևւտեսնողը կն.

de heilige strijd voor het geloof. քրնեսնողը of ւտեսնողը, sterven als martelaar voor het geloof; sterven in de kraam. քրնեսնողը martelaar worden. Ook beteekent ևւտեսնող of ւտեսնողը strijd voeren tegen zijn hartstogt, zijn hartstogt bekampen. — ւտեսնողը, een hartstogt bekampen, een vijand weerstand bieden.

ևւտեսնող կն. afwijkend, in den zin van in gelijkenis met een ander verschillend, een ander niet gelijken. — ւտեսնողը afwijken, bv. van een weg, als men een andere weg inslaat, of van een verhaal, als men over iets anders gaat handelen; ook scheef gaan, bv. van scheuren en snijden; scheef inscheuren (org. ւտեսնողը). ևւդառնեցողը ևւտարկողը een van het algemeen afwijkende voorstelling, gedachte of wensch.

ևւտեսնող կն. niet gelukkig zijn, van iemand wien het tegenloopt, en die niet slaagt in hetgeen hij wensch te erlangen.

ևւտեսնող կն. de uit den mond met kracht gestooten adem (org. արտես). — ւտեսնողը op, in of tegen iets met kracht blazen, iets, zooals een blaas opblazen.

ևւդարեցող կն. van iets een strook afsnijden, afknijpen, afscheuren, afhakken, enz.; van een werk een oogenblik of uurtje afnemen, bv. om iets anders te doen. — ևւդարեցողը strook, smal afgenomen deel, schaaldeel, alles wat van iets afgenomen wordt om voor iets anders te gebruiken, uitgebroken uurtje, snipperuurtje. JR. welligt verb. van ևւդարեցողը enz.

գլխունկա կն. 1. aanvulsel, opvulsel, wat onder iets gemengd wordt om het te vervalschen, pakking in machines. 2. iets daar men de holligheid van een rijstblok inee schoonmaakt, door er daarmee in te stampen, zooals een bos stroo of uitgerafelde bast van kokosnoot. — արտեսնողը iets aanvullen, opvullen, vermengen, vervalschen; met iets anders een rijstblok op bovengenoemde wijze schoonmaken. — գլխունկա aangevuld, opgevuld, vermengd of vervalscht met iets anders, nl. van drooge waren; opgelapt, zooals met een klamp er op, waar een gat is.

ևւդարեցողը zie ևւդարեցողը

ևւդարեցող կն. slag met de punt van iets lenigs, zoo-

— *ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି* *zva.* ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି *schuinsch hout aan een ploegschaar, om de aarde op zij te werpen.* JR.

ଅଁକ୍ଷି KN. afgelegen, afgezonderd, weinig bezocht, achteraf, Rh. — *ଅଁକ୍ଷି* *zich afzonderen, zich achteraf houden, ook zva.* ଅଁକ୍ଷି *iemand of iets veronachtzamen; terzijden of achteraf leggen of zetten; iemand miskennen, voorbijgaan.* — *ଅଁକ୍ଷି* *iemand in een zaak niet kennen, door iets stil achter zijn rug te doen.* — *ଅଁକ୍ଷି* *met naar achter geschoven kris, Tj.; fig. achterbaks, in het geheim, Rh.*

ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି KN. slordig, lelijk, in *kleeding of houding; ook van een huis, slecht onderhouden.*

ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି KW. I. wild, woest, toornig; een wild zwijn, everzwijn. 2. de zon; *en een naam van God Goeroe (Skr. sjangkara, heilaanbrengend, en een naam van Siva).* 2. bedreven, bekwaam, kundig.

ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି KW. onmogelijk, onmogelijkheid. (*verg. ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି*).

ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି KN. bamboetakken en doornstruiken tot *versperring of afsluiting (verg. ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି en ଅଁକ୍ଷି); (verg. ଅଁକ୍ଷି en ଅଁକ୍ଷି).* — *ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି* *een weg of plaats met ଅଁକ୍ଷି* *ontoegankelijk maken.* — *ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି* (R. ook) *ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି* (*verg. ଅଁକ୍ଷି* *ଅଁକ୍ଷି*) *verward door elkaar liggen.*

ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି *en ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି* *in de spreektaal zva.* ଅଁକ୍ଷି *enz.*

ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି KW. *zie bij ଅଁକ୍ଷି*

ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି KN. barsch en ruw *van iemands woorden (verg. ଅଁକ୍ଷି).* — *ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି* *een paard met de teugels in den bek hard rukken; iem barsch en ruw toesnaauwen.*

ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି I. *zva.* ଅଁକ୍ଷି 2. — *ଅଁକ୍ଷି* *zva.* ଅଁକ୍ଷି (*bij ଅଁକ୍ଷି*) *steil oploopen v. e. weg.*

ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି KW. *zva.* ଅଁକ୍ଷି *en ଅଁକ୍ଷି* *Sanskrit, PL. I. 4.*

ଅଁକ୍ଷିକ୍ଷି KN. *benaming van een corps pradjoerits van den Vorst.*

ଅଁକ୍ଷି *of* ଅଁକ୍ଷି KN. *zva.* ଅଁକ୍ଷି *iets om iets te bedekken of bedekt te houden.* — *ଅଁକ୍ଷି* *zva.* ଅଁକ୍ଷି *iets bedekken of bedekt houden.*

ଅଁକ୍ଷି KN. een scherp bijtend of brandend gevoel van de huid, *zoals door aanraking van brandnetels (verg. ଅଁକ୍ଷି).* ଅଁକ୍ଷି *op vele plaatsen of*

aanhoudend zulk een gevoel hebben. — *ଅଁକ୍ଷି* *scherp of brandend prikkelen, zoals brandnetels doen.*

ଅଁକ୍ଷି = ଅଁକ୍ଷି
 ଅଁକ୍ଷି *zva.* ଅଁକ୍ଷି *en zie BV.*

ଅଁକ୍ଷି KN. slingerend, niet regt, *langs de weg loopen.*

ଅଁକ୍ଷି *waarschijnlijk een Chineesch woord.* KN.; ଅଁକ୍ଷି *een volbloed Chinees, in tegenoverstelling van ଅଁକ୍ଷି of ଅଁକ୍ଷି* *ଅଁକ୍ଷି* *KN. van de schouder, pijnlijk, lam, van het dragen, Rh.; tobben, sukkelen, niet voort of tot zijn doel kunnen komen, door moeilijkheden, tegenspoeden, wederwaardigheden, ongelukken, tegenwind, enz. (verg. ଅଁକ୍ଷି).*

ଅଁକ୍ଷି KN. een zwart fluwelen muts (zonder rand of klep), die tot het krijgsgewaad van den Vorst, de prinsen, den Rijksbestierder, de regenten en de hoofdofficieren behoort, *eenvoudig zwart van den Vorst, van de overigen met smal galon omboord.* ଅଁକ୍ଷି *en ଅଁକ୍ଷି* *een sòngkòk dragen of ophebben.*

ଅଁକ୍ଷି KN. met lust, met graagte, met lust en ijver. — *ଅଁକ୍ଷି* *met lust, ijver en dapper in de weer zijn.*

ଅଁକ୍ଷି KN.; ଅଁକ୍ଷି *zich met een kronkel slingeren; een kink krijgen van een kabel; zich slingeren om, van een touw en zoo vastraken; het touw van zijn vlieger slingeren om dat van de ander, fig. elkaar ontmoeten van de blik van twee personen, Tj.; iets belemmeren, hinderen of deren door er tegen aan te raken.* — *ଅଁକ୍ଷି* *acc. pass.; verder verhinderd of belemmerd worden door iets dat iemand overvalt, zoals door den nacht, ziekte of regen.*

ଅଁକ୍ଷି — *ଅଁକ୍ଷି* *naam van een geneeskruid, Ocimum sauctum, Nat. fam der Labiatae?*

ଅଁକ୍ଷି KN. een met gouddraad of zijde, of op eenige wijze, doorwevene of doorstikte stof. — *ଅଁକ୍ଷି* *zulk een stof vervaardigen, iets met gouddraad of zijde doorweven; iets doorstikken of borduren.* — *ଅଁକ୍ଷି* *stiksel of borduurwerk; doorstikt.*

ଅଁକ୍ଷି KN. *poet. en als KI. voor ଅଁକ୍ଷି of ଅଁକ୍ଷି*

անոսոյ ԿՆ. het hecht van een bijl. (*անդրոսոյ* of *ուսոյ*). *անոսոյ-լոյ* een klamp tot genezing van een been- of armbreuk, *en naam van een olie of zelf voor wonden en kneuzingen*. *անոսոյցանոս* waarzeggersboek (Tj.) Rh. — *անոսոյ* gelijk het hecht van een bijl. *անոսոյ-լոյ* van een weg, die met een bogt een winkelhaak vormt; ook van *schoongevormde, bijna haaksche kaken*, (ook *անոսոյ-ուսոյ* WP. 9).

անոսոյ of անոսոյ ԿՎ. *zva. անոսոյ անոսոյ* en *անոսոյ* — *անոսոյ* iemand in iets verlichten door een deel er van op zich te nemen. *Յօ անոսոյ անոսոյ* of *անոսոյ անոսոյ* iemand verlichten in zijn werk of werkzaamheden (*անոսոյ-անոսոյ* iemand zijn levensonderhoud verlichten, door er gedeeltelijk in te voorzien. JR.).

անոսոյ *zva. անոսոյ*
 անոսոյ ԿՆ. moeilijk, van wat zwaar gaat, *zooals van een arbeid en hoest* (erg. *անոսոյ* en *անոսոյ*); ook zwaar en eenigzins knijpend, *van de buik*.

անոսոյ of անոսոյ ԿՆ. belemmering, hinderpaal, struikelblok, tegenspoed, (Tj.). *անոսոյ* ongeveer *zva. անոսոյ* Rh.

անոսոյ ԿՆ. het hout boven het ploegijzer, dat dient om de aarde uit de voor op zijde te werpen. *zva. անոսոյ անոսոյ* drie voren, drietrekken met de ploeg. — *անոսոյ* *ben. van een periode van padigroei: als de plantjes ± 4 Rijnl. duim hoog zijn.* (Tj.) SG. — *անոսոյ* voren maken, voren trekken. — *անոսոյ* voor.

անոսոյ ԿՆ. naam van een boomgewas, dat zich regt opklimmende aan andere boomen hecht. *De bladen worden wel tot groente gebruikt.*

անոսոյ ԿՆ. een vuistslag van onder naar boven, een opstopper.

անոսոյ ԿՆ. 1. tijdrekening, jaartelling; een chronogram, een door zekere woorden uitgedrukt jaartal (*Տր. sangkala*, optelling). 2. een noodlottige ramp, ongeluk (*waarschijnlijk van ան en ոսոյ*). III. *Մր. անոսոյ*). 3. *անոսոյ* en *անոսոյ* ԿՎ. ketting (*Տր. sjrəngkhalā en sjrəngkhalā*. ԲԿ.). *անոսոյ* de uitdrukking van een jaartal in een chronogram door zekere daartoe ge-

bruikelijke woorden. — *անոսոյ* ongelukkig zijn. *անոսոյ* door een ongeluk getroffen. — *անոսոյ* op iets een chronogram maken; *iemand* in een ongeluk storten. — *անոսոյ* oud — *pass. ook wel voor:* in het jaar... o. a. B. T. Dj. 48.

անոսոյ *zie անոսոյ* 3.

անոսոյ ԿՆ. meestal *verdubbeld անոսոյ անոսոյ* sierlijk zwaaijen met de armen *onder het loopen*, W. I, 166.

անոսոյ ԿՆ. gekrookt of gekuakt er bijneer hangen, *van een blad, steel of tak; ook fig. van een schouder door vermoeidheid, zoodat de arm er lam bij neer hangt* (erg. *անոսոյ*). — *անոսոյ* iets zoo kroken of knakken. — *անոսոյ* maken, dat iets zoo gekuakt wordt.

անոսոյ անոսոյ of անոսոյ ԿՆ. laken, lakensche stof; van laken (*Pers. سقرات*, scharlaken, laken); ook *benaming van een fatsoen van krissen*. *անոսոյ* scharlaken.

անոսոյ — (en volg. Rh. *gebruikelijker dan*) անոսոյ

անոսոյ of անոսոյ *enz. ԿՆ. van անոսոյ* *enz. անոսոյ* *zva. անոսոյ* K. 29, 6; B. Tj. — *անոսոյ* *caus. pass. Tj.*

անոսոյ ԿՎ. *zva. անոսոյ* of *անոսոյ* en *անոսոյ* անոսոյ *zie bij անոսոյ*.

անոսոյ ԿՎ. *zva. անոսոյ* (*անոսոյ* *անոսոյ*)

անոսոյ ԿՆ. *zva. անոսոյ* (erg. *անոսոյ* en *անոսոյ*). — *անոսոյ* waggelen, heeu en weêr waggelen, *van iets dat dreigt om te vallen.*

անոսոյ ԿՆ. *անոսոյ անոսոյ* of *անոսոյ* (AS.) onder het gaan slingeren met het bovenlijf.

անոսոյ ԿՆ. het waggelen, *van iets dat dreigt te vallen; het waggelen of slingeren zooals van een beschonkene* (erg. *անոսոյ* en *անոսոյ*). — *անոսոյ անոսոյ* of *անոսոյ անոսոյ* en *անոսոյ անոսոյ* waggelen.

անոսոյ ԿՆ. de naar den grond gerigte, neigende of hellende toestand van iets; diep voorovergebogene houding; overhelling of neiging van iemand of *iemands hart tot iets*. *անոսոյ* diepe eer-

ἄνδρ en zegt men bv. ἄνδρ ἄνδρ ἄνδρ ἄνδρ).

ἄνδρ KW. zva. ἄνδρ

ἄνδρ KW. zva. ἄνδρ

ἄνδρ zie ἄνδρ

ἄνδρ ἄνδρ ἄνδρ ἄνδρ of ἄνδρ ἄνδρ KW. en poët. vorstelijke zetel, troonzetel, zva. ἄνδρ of ἄνδρ (Skr. *singhā sāna*; van ἄνδρ en ἄνδρ).

ἄνδρ of ἄνδρ KN. ellende, smartelijk lijden, van alles, dat den mensch in dit ondermaansche leven smartelijks te verduren kan hebben, ook ellendig, rampzalig, — zijn W. I, 445, (vrg. ἄνδρ ἄνδρ en ἄνδρ Skr. *sangsāra*, de existentie van een levend wezen in deze zinnelijke wereld). ἄνδρ ἄνδρ een ellendige lijder. — ἄνδρ ἄνδρ ἄνδρ ellendig, rampzalig. — ἄνδρ ἄνδρ ἄνδρ ellende lijden.

ἄνδρ zie ἄνδρ

ἄνδρ zva. ἄνδρ zie bij ἄνδρ

ἄνδρ KN. strak aangehaald; strak om het lijf sluiten; vast (niet slap) van vleesch of spieren, van het lichaam (vrg. ἄνδρ). — ἄνδρ iets straf of stijf aanhalen of aan het lijf sluiten. — ἄνδρ ἄνδρ het lichaamsgestel adstringeren, vast van vleesch of spieren maken. — ἄνδρ van een ἄνδρ zva. ἄνδρ Tj. — ἄνδρ 1. KI zie ἄνδρ 2. KN. verlovingspand, een geschenk van een ring, eenige kleedjes of iets anders, dat door den vader van een jong mensch aan den vader van het meisje gezonden wordt, als onderpand van de wederzijdsche verloving. — ἄνδρ ἄνδρ iemand de paningsēt zenden. — ἄνδρ ἄνδρ zie bij ἄνδρ

ἄνδρ KN. met den mond fluiten (vrg. ἄνδρ).

ἄνδρ KN. zva. ἄνδρ niet overeenkomend met iets anders (vrg. ἄνδρ en ἄνδρ).

ἄνδρ KN. afvliegen, van zijn plaats raken en tot op een afstand voortgeslingerd worden, zooals een hoed of hoofddoek van het hoofd of een tak van een boom (vrg. ἄνδρ). — ἄνδρ iets doen af- en wegvliegen. ἄνδρ af- of weggeslingerd raken of geraakt, zooals een muts van het hoofd; een wapentuig dat teruggeslagen wordt,

ook van iets dat door verslingering wegraakt; iem. van zijn paard, — Men. ἄνδρ ἄνδρ iets afslaan, afstooten, doen afspringen, afwaaien, enz.

ἄνδρ zva. ἄνδρ CP.

ἄνδρ KW. zva. ἄνδρ en ἄνδρ (beter kortom, en kortbegrip; Skr. *sangxipta*, beknoot, verkort; *sangxepa*, kortbegrip. PK.).

ἄνδρ 1. KN. zie ἄνδρ II. — 2. ἄνδρ ἄνδρ of ἄνδρ KN. moeilijkheid, moeite, ongemak, ongemakken, bv. van een reis; fig. van het hart (van ἄνδρ KW. zva. ἄνδρ). — 3. KW. zva. ἄνδρ list, bv. van een vijand, kriegslist (zie ἄνδρ I.). — 4. KW. zva. ἄνδρ (Skr. *sangsaja*, twijfel, onzekerheid). ἄνδρ ἄνδρ ongemakken lijdend. — ἄνδρ of ἄνδρ KN. in moeilijkheden geraken.

ἄνδρ zie ἄνδρ 2.

ἄνδρ, zie ἄνδρ

ἄνδρ zie ἄνδρ

ἄνδρ KW. zva. ἄνδρ

ἄνδρ KN. het merg in de beenderen; fig. voor lichaamskracht. ἄνδρ ἄνδρ ἄνδρ ἄνδρ ἄνδρ ἄνδρ voor van hetzelfde vleesch en bloed.

ἄνδρ KN. het neerhangen, ergens aanhangen. — ἄνδρ ergens aanhangen, (Tj.); zich laten neerhangen, zooals een slang, die aan een tak van een boom zich laat neerhangen. — ἄνδρ 1. ergens, bv. aan een tak van een boom, iets zooals een mand, aanhangen, ook fig. erg. blijven hangen, zooals bv. een boodschapper erg. langer blijft dan noodig is. 2. KI., zie bij ἄνδρ — ἄνδρ ἄνδρ iets ergens aan doen of laten hangen. — ἄνδρ neerhangend. — ἄνδρ ergens aan vast raken of geraakt zijn, zoodat het er aan blijft hangen; (met de voeten in iets vast raken; door iets gestuit of verhinderd worden. G. in deze bet? Dam. Woe: ἄνδρ). — ἄνδρ KI. van ἄνδρ en van ἄνδρ

ἄνδρ 1. KW. zva. ἄνδρ ἄνδρ ἄνδρ en ἄνδρ (vrg. ἄνδρ). 2. KN. een akelig sissend geluid, dat 's nachts gehoord wordt en dat men niet weet, waardoor het veroorzaakt wordt; en een weinig door den neus snuivend, van iemands wijze van spreken (vrg. ἄνδρ en ἄνδρ).

Ἰνδῶν zie bij Ἰνδῶν

Ἰνδῶν KN. 1. ondersteboven. 2. naam van een wilde klimplant met roodachtige bloemen, die voor zwaar vergiftig gehouden en uitwendig tot geneersmiddel gebruikt worden. 3. naam van den achtsten zoon van Watoe-goenoeng en van de tiende woekoe. Ἰνδῶν ἐπισημασμένη ἐστὶν ἡ σφ. voor de verkeerde wereld. als bv. de ouders aan de kinderen gehoorzaam zijn, in plaats van omgekeerd. — Ἰνδῶν ondersteboven zetten, leggen of gekeerd houden; ondersteboven staan of hangen. Ἰνδῶν ἕλθω slapen met het hoofd aan het voeteneinde. Ἰνδῶν ἕλθω ondersteboven gezet of gekeerd, zva. Ἰνδῶν ἕλθω σφ. van iemand die ongelukkig geworden is doordat hij zijn eed gebroken heeft.

Ἰνδῶν KW zva. Ἰνδῶν of Ἰνδῶν (vrg. Ἰνδῶν). — Ἰνδῶν of Ἰνδῶν KW. zva. Ἰνδῶν KN., Ἰνδῶν tegen iets, bv. legen den stroom, opgaan. Ἰνδῶν zva. Ἰνδῶν ἕλθω Ἰνδῶν ἕλθω (of Ἰνδῶν) berigt of tijding gaan vernemen (eig. gaan afhaken). Ἰνδῶν ἕλθω iemand met een glimlach tegemoetgaan of aankomen, WW. zich informeren naar: L. 338, 8, Ἰνδῶν ἕλθω Ἰνδῶν ἕλθω ook naspeuren, bv. door bijen van de geur van bloemen. PJ.; vgl. Rh. Ἰνδῶν zva. Ἰνδῶν of Ἰνδῶν ἕλθω of Ἰνδῶν ἕλθω zva. Ἰνδῶν ἕλθω of Ἰνδῶν ἕλθω glimlachen (zoo waarschijnlijk in PJ.). Ἰνδῶν ἕλθω het met een lachend gezicht tegemoetgaan; ook een Wangsallan op Ἰνδῶν — Ἰνδῶν ἕλθω een meerdere iets geven. G. Ἰνδῶν ἕλθω bij iemand berigt of tijding gaan vernemen. — Ἰνδῶν of Ἰνδῶν zva. Ἰνδῶν ἕλθω in poëzie ook voor offerhande. Ἰνδῶν (of Ἰνδῶν) geschenken komen aanbieden.

Ἰνδῶν zie bij Ἰνδῶν

Ἰνδῶν ἕλθω en Ἰνδῶν ἕλθω KI., zie Ἰνδῶν

Ἰνδῶν ἕλθω en Ἰνδῶν ἕλθω KN. zva. Ἰνδῶν — Ἰνδῶν ἕλθω en Ἰνδῶν ἕλθω iemand norsch of barsch bejegenen.

Ἰνδῶν TD. en TP. N., Ἰνδῶν KN., hoofddoek (vrg. Ἰνδῶν).

Ἰνδῶν KN. schier onbegaanbaar of ontoegankelijk, van een bosch, berg, ravijn, steilen oever of terrein; fig. van het gemoed, onhandelbaar, daar men niet mee overweg kan (vrg. Ἰνδῶν).

Ἰνδῶν KN. ben. van het wigvormig deel van het

ijzer van een bijl, SG.

Ἰνδῶν ἕλθω zie Ἰνδῶν ἕλθω

Ἰνδῶν KN. verschillen in grootte, rang of kleur, zoodat het een met het ander niet overeenstemt (vrg. Ἰνδῶν ἕλθω Ἰνδῶν ἕλθω en Ἰνδῶν ἕλθω).

Ἰνδῶν of Ἰνδῶν KN. somber en eerbiedwekkend door stilte of eenzaamheid, van een plaats (vrg. Ἰνδῶν ἕλθω en Ἰνδῶν ἕλθω). — Ἰνδῶν ἕλθω of Ἰνδῶν ἕλθω in stilte, in het geheim, verrigt. — Ἰνδῶν ἕλθω buiten weten van iem. iets doen.

Ἰνδῶν ἕλθω KN. de vereeniging van een rivierbedding met een andere; vrg. Ἰνδῶν ἕλθω WW. mond uitwatering van een rivier, G. metalen leest van een pëndok.

Ἰνδῶν zva. Ἰνδῶν zie bij Ἰνδῶν

Ἰνδῶν KN. niet meer dan één zaadbal hebben, of één groote met een kleine.

Ἰνδῶν KN. zva. Ἰνδῶν van Ἰνδῶν ook ontkenne, van een schuld. — Ἰνδῶν ἕλθω gelijk ook Ἰνδῶν ἕλθω en Ἰνδῶν ἕλθω iets niet nakomen; een schuld ontkenne.

Ἰνδῶν KN.; Ἰνδῶν op het strand of een bank loopen, van een vaartuig (vrg. Ἰνδῶν ἕλθω). — Ἰνδῶν ἕλθω op het strand of een bank raken. — Ἰνδῶν ἕλθω een vaartuig op het strand of een bank doen loopen.

Ἰνδῶν zie bij Ἰνδῶν

Ἰνδῶν KN. een werktuig, daar metaal mee gepolijst wordt. — Ἰνδῶν metaal polijsten. — Ἰνδῶν ἕλθω mv. — Ἰνδῶν ἕλθω gepolijst.

Ἰνδῶν zva. Ἰνδῶν Tj. Ἰνδῶν zva. Ἰνδῶν ἕλθω

Ἰνδῶν = Ἰνδῶν Men.

Ἰνδῶν KN. — Ἰνδῶν uitwateren, Tj. — Ἰνδῶν ἕλθω KN. uitwatering van een rivier of waterboezem; een zijl (vrg. Ἰνδῶν ἕλθω Ἰνδῶν ἕλθω en Ἰνδῶν ἕλθω), ook, volgens G., duin.

Ἰνδῶν of Ἰνδῶν Ml. s ahadja of sangadja, opzet, voordacht. — Ἰνδῶν KN. 1. zva. Ἰνδῶν (van Ἰνδῶν II.). — Ἰνδῶν ἕλθω iets toestaan, vergunnen, A. 22. — 3. zva. Ἰνδῶν ἕλθω of Ἰνδῶν

Ἰνδῶν ἕλθω of Ἰνδῶν ἕλθω Md. zva. Ἰνδῶν ἕλθω Ἰνδῶν KW. en WJ. zva. Ἰνδῶν — Ἰνδῶν KW. zva. Ἰνδῶν ἕλθω Ἰνδῶν ἕλθω en Ἰνδῶν ἕλθω

αἰσθητῶν, om hierdoor gedragen te worden (verg. ἀντήν).

ἀντήν 1. KW. εἰς τὸν ἴον ἐκαστὴν 2. KN. naam van een rivierisch.

ἀντήν — ἀντήν τῶν = ἀντήν τῶν CP.

ἀντήν KN. scherp, vinnig, van een gezegde of antwoord (verg. ἀντήν en ἀντήν). volg. Rh ook een prikkelend gevoel bij het aanraken van een ruig of stekelig voorwerp. — ἀντήν een rauw geschreeuw geven, bv. van een tijger; met een rauw geschreeuw snauwen, brullen tegen (PJ) — ἀντήν ἑνῶς iemand scherp of vinnig bescheid geven.

ἀντήν KN. naam van een vischje, ook ἀντήν genoemd. ἀντήν freq. mager als geraamten, (eig. als zulke vischjes) Ra.

ἀντήν KN.; ἀντήν een krassend, hard en onharmonisch geluid maken op een viool of dergelijk instrument (verg. ἀντήν). JR; volg. Rh. klanknab. van het strijken op een snaar van een viool.

ἀντήν KN. klanknab. van het met een kleine vaart erg. teregt komen, bv. erg. gaan zitten, Rh.

ἀντήν ἑνῶς KN. wantrouwend, twijfelmoedig, beschroomd, geeneerd. niet vrij zijn, tegenover een persoon, dien men wantrouwt; (verg. ἀντήν en ἑνῶς en ἀντήν). ἀντήν ἑνῶς ἀντήν ἑνῶς wees niet wantrouwend of beschroomd! — ἀντήν ἑνῶς voor iemand uit wantrouwen zich generen.

ἀντήν τῶν KN. naam van een rivierisch.

ἀντήν KN. het uitroepen van ho, ho! uit vrolijkheid; gejuich (verg. ἀντήν); het geroep van ho! ha! waarmee de man, die de maat van de muziek slaat, den dans van de dansers of danseressen begeleidt. ἀντήν ἀντήν juichen. — ἀντήν muziek of dans met een geroep van ho! ha! op de maat begeleiden, ook εἰς ἀντήν met gejuich begroeten, A. 27, 10.

ἀντήν εἰς zie ἀντήν εἰς

ἀντήν εἰς N.; ἀντήν εἰς K.; ἀντήν εἰς ἀντήν εἰς iets, zooals een aanzoek of uitnodiging, op een beleefde wijze ontvangen, maar zonder bepaald antwoord laten en uitstellen; iem. met mooie woorden paaijen; lekker maken.

ἀντήν KN.; ἀντήν in het verband zitten,

liggen, zich zamenvoegen (verg. ἀντήν ἀντήν). — ἀντήν ἑνῶς iets in het verband brengen, zetten, leggen of zamenvoegen. — ἀντήν ἀντήν verband; met elkander in verband.

ἀντήν zie ἀντήν

ἀντήν zie ἀντήν

ἀντήν KN. afsluiting, afschutting, afgesloten, bv. door een schotje, schutting of heg; blindloopen, van een weg; van tijd tot tijd uit koppigheid op één's stil staan, van een paard; volg. Rh. beperkt, eng van ruimte, — ἀντήν iets afsluiten, afschutten, asperken; volg. Rh. beperken, eng maken van een ruimte. — ἀντήν ὀβ. den.; afsluiting, afschutting, omheining; v. e. paard ἀντήν van aard.

ἀντήν of ἀντήν KN. lange stok of bamboe, met of zonder scherp of haakje er aan, om iets in de hoogte, zooals vruchten aan een boom, naar zich toe te halen, of af te stooten, of ook om een tak van een vruchtboom naar te halen; fig. middel om iets te bereiken, wat men beoogt (verg. ἀντήν en ἀντήν). — ἀντήν ἀντήν ἀντήν met een ἀντήν enz. naar zich toe halen, enz.; trachten te bereiken, ook fig. iets zoeken te bereiken. — ἀντήν ἀντήν ἑνῶς enz. iets tot sènggèt bezigen.

ἀντήν KN. wip of hengel van een put (verg. ἀντήν). — ἀντήν wippen, hengen, met een wip boven op een paal.

ἀντήν KN. omhoog gebogen van de staart van een haan, als keumerk van mindere geschiktheid voor vecht- of klophaan.

ἀντήν ἀντήν KD., zie ἀντήν

ἀντήν ἀντήν K., zie ἀντήν

ἀντήν ἀντήν KD., zie ἀντήν

ἀντήν KN., ἀντήν KD., stijgbeugel (van ἀντήν met ἀντήν en ἀντήν).

ἀντήν KW. εἰς ἀντήν volg. Rh. een bijzonder fatsoen van haarwring bij de Jav. vrouwen gebruikelijk. ἀντήν ἀντήν een ronde sanggoel opgevuld met bloemen. ἀντήν ἀντήν een sanggoel waarbij de uitciuden van het haar los neêrhangen; zie ἀντήν ἀντήν

ἀντήν KN. naam van een zalf of smeersel tot afwering van ziekte of onheil. — ἀντήν μετ

అధ్యయనము *naam van de hellepoel, volgens de Manik-mâjâ door Allah geschapen: gelijk God Goeroe de అధ్యయనము geschapen heeft. In het Arabisch zou het moeten zijn ويل الجينم, wailoe-djahan nam.*

అధ్యయనము *of అధ్యయనము* KW. 1. *sva. అధ్యయనము* en *అధ్యయనము* (Skr. *wadhja*, viterlijk). 2. *sva. అధ్యయనము* (toen, tijdens, wanneer. G.; *waarsch. voor అధ్యయనము* *sva. అధ్యయనము* PK.). — *అధ్యయనము* *sva. అధ్యయనము* en *అధ్యయనము* — *అధ్యయనము* *sva. అధ్యయనము*

అధ్యయనము *zie అధ్యయనము*
అధ్యయనము KW. 1. *openbaring uit den hemel (Ar. وحى, wahjoe)*. 2. *van den hemel ontvangene waardigheid, hooge waardigheid, hoogheid van rang en aanzien; geluk, voorspoed (verg. అధ్యయనము 2., en అధ్యయనము)*.

అధ్యయనము *sva. అధ్యయనము* *zie అధ్యయనము*

అధ్యయనము *of అధ్యయనము* KW. *sva. అధ్యయనము* en *అధ్యయనము* (verg. *అధ్యయనము*).

అధ్యయనము *of అధ్యయనము* KW. *sva. అధ్యయనము*
అధ్యయనము KW., *అధ్యయనము* KI., *niezen.*

అధ్యయనము 1. KW. *sva. అధ్యయనము* 2. KW. *naam van een plant of boom, waarvan de bladen tot medicijn gebruikt worden.*

అధ్యయనము KW. *sva. అధ్యయనము* *of అధ్యయనము*
అధ్యయనము = అధ్యయనము

అధ్యయనము *verk. van అధ్యయనము* en *van అధ్యయనము*

అధ్యయనము KW. *sva. అధ్యయనము* *అధ్యయనము* *sva. అధ్యయనము*
అధ్యయనము *in de spreektaal ongeveer* *sva. అధ్యయనము* *'t gaat wel, 't schikt, Rh.*

అధ్యయనము *అధ్యయనము* en *అధ్యయనము* KW., *zie అధ్యయనము* (verg. *అధ్యయనము* *అధ్యయనము* *of అధ్యయనము* KW. *sva. అధ్యయనము*

అధ్యయనము (van *అధ్యయనము* en *అధ్యయనము* Skr. *wandri*, van *wana* en *adri*, wouden en bergen. PK.). —

అధ్యయనము ook *wel అధ్యయనము* KW. *sva. అధ్యయనము*
N., *అధ్యయనము* K.; *zie echter op అధ్యయనము* (Skr. *wana-wadza*, woudverblijf). Zoo ook *అధ్యయనము*, *అధ్యయనము* K., woud en wildernis. *అధ్యయనము* een bosch (Skr. *wandutara*, het binnenste van een bosch, een bosch in 't algemeen).

అధ్యయనము KW. *sva. అధ్యయనము*

అధ్యయనము KW. *sva. అధ్యయనము* *sva. అధ్యయనము*

అధ్యయనము KW. *sva. అధ్యయనము* KW. *afval van bossen padi, losse aren of korrels, die er bij het bewerken uit-*

vallen.

అధ్యయనము KW. *iemand kennen, door omgang of verkeer kennen (verg. అధ్యయనము* en *అధ్యయనము*). — *అధ్యయనము* met *iemand* kennis, gemeenzame kennis, maken; door gewoonte de slag van *iets* hebben, *sva. అధ్యయనము* *zie అధ్యయనము* — *అధ్యయనము* *iemand* in kennis brengen *met een ander*. — *అధ్యయనము* kennis, een kennis van *iemand*; (ook verkeer, verkeer, omgang G. *Verg. అధ్యయనము* en *అధ్యయనము*). *అధ్యయనము* kennis met elkaar maken; vriendschap aanknoopen, W. I., 477.

అధ్యయనము KW. *sva. అధ్యయనము*

అధ్యయనము N. (poet. *అధ్యయనము*), *అధ్యయనము* K., het van zich kunnen verkrijgen *of* den moed hebben *iets te doen*; *iets* durven, wagen; moedig, stout, driest, brutaal (verg. *అధ్యయనము*); ook driestweg, zonder *iemand* te outzien, *bv. iets wegnemen of een deur openbreken, volg. Rh.* ook met geweld, met dwang; *het staat dan achteraan*, *bv. B. T. Dj. 256.* *అధ్యయనము* W. II. 390. *అధ్యయనము* *అధ్యయనము* een eed durven doen. *అధ్యయనము* tot moed aansporen. — *అధ్యయనము* *అధ్యయనము* zich verstouten, zich vermeten, de driestheid *of* brutaliteit hebben, *iets te doen*; driest, brutaal. *అధ్యయనము* *అధ్యయనము* op de brutaalste wijze, *bv. iemand slaan*. — *అధ్యయనము* *of అధ్యయనము* en *అధ్యయనము* *iemand* aanmoedigen, den moed van *iemand* opwekken, *hem* moed inspreken. — *అధ్యయనము* *అధ్యయనము* *iemand* aandurven; tegen *iemand* in verzet komen. — *అధ్యయనము* *అధ్యయనము* *of అధ్యయనము* *అధ్యయనము* en *అధ్యయనము* *iemand* stoutmoedig *of* stoutmoediger maken, maken dat hij durft, zóó tegen *iemand* doen, dat men maakt dat hij stoutmoediger wordt, door *bv. eerst weg te loopen, en van een vrouw door zich eerst koel te betoonen voor de minnekozerij van een man*; tartend. — *అధ్యయనము* *అధ్యయనము* *అధ్యయనము* zich moedig zoeken te maken *of* te houden, zich vermannen; tegen *iets* zich zoo moedig als mogelijk houden. *అధ్యయనము* den moed in *hem* zoeken te houden, *hem* van tijd tot tijd aanmoedigen. — *అధ్యయనము* *అధ్యయనము* moedig, stout, brutaal, van aard. — *అధ్యయనము* *of అధ్యయనము* en *అధ్యయనము* moed daar *iemand* moe bezielid is; *iemand's* dapperheid *of* stoutheid. — *అధ్యయనము* *of అధ్యయనము*

ඉඤ්ඤා *en* ආඤ්ඤා *te* stout, *te* gewaagd, vermetel. — ආඤ්ඤාකර, ආඤ්ඤාඉඤ්ඤා *en* *gew.* ආඤ්ඤාකර ක., *zich* het voorkomen geven van dapper *of* moedig *te* zijn; *en* *zich* verstouten, de vrijheid nemen, zoo vrijpostig zijn, *iets* *te* doen; vrijpostigheid.

ආඤ්ඤා 1. *kw.* *zva.* ආඤ්ඤා *ook* *zva.* ආඤ්ඤා *en* ආඤ්ඤා 2. *kn.* *naam* van een hoogen boom, Antidesma Bunias, Sprg. *en* van de aan trossen groeiende bessen daarvan, die aangenaam zuur van smaak zijn, ongeveer zooals onze roode bessen. Men heeft ook zwarte *of* donker blauwe, die zoet van smaak zijn. ආඤ්ඤා *benaming* van een soort van gestreept goed. — ආඤ්ඤා *ben.* v. d. (*nl.* stompe, die den vorm van ආඤ්ඤා hebben) dorrens aan een Jav. stang (ආඤ්ඤාකර). — ආඤ්ඤා *kw.* *zva.* ආඤ්ඤා *en* ආඤ්ඤා *zva.* ආඤ්ඤා

ආඤ්ඤා *kn.* eenvoudig in één van achteren loshangende streng zamengebonden haar (*Skr.* *වේදි*); *ook* het haar plat over de slapen van het hoofd gelegd, een wijze van kapsel. — ආඤ්ඤා *zie* *boven.* — ආඤ්ඤා *kw.* *zva.* ආඤ්ඤා

ආඤ්ඤා *kw.* *zva.* ආඤ්ඤා *en* ආඤ්ඤා *ආඤ්ඤා* *kn.* anders, verschildend (*erg.* ආඤ්ඤා). ආඤ්ඤා *andere* dan. ආඤ්ඤා *of* ආඤ්ඤා (*of* ආඤ්ඤා) ආඤ්ඤා *ook* *wel* *enkel* ආඤ්ඤා sommigen, anderen (*erg.* ආඤ්ඤා). — ආඤ්ඤා *ආඤ්ඤා* *of* ආඤ්ඤා *A.* 16, *gebr.* ආඤ්ඤා *ආඤ්ඤා* *zonderling.*

ආඤ්ඤා *kn.* *zva.* *het* Mal. *bibit*, alles waaruit iets geteeld wordt, zaad, zaaizand, plantjes, poteling, *en* een fokbeest, een beest dat alleen tot voortteling gehouden wordt (*erg.* ආඤ්ඤා); *fig.* oorsprong, oorzak; *en* *zoo* *gew.* ආඤ්ඤා *ආඤ්ඤා* *het* zaad (voor plantjes) zaaien. — ආඤ්ඤා *en* *verk.* ආඤ්ඤා; zaalbedding. — (*erg.* ආඤ්ඤා).

ආඤ්ඤා *ungebr.*; ආඤ්ඤා *ආඤ්ඤා* *en* ආඤ්ඤා *zva.* ආඤ්ඤා *van* ආඤ්ඤා (*Waar-schijnlijk* *is* ආඤ්ඤා *zva.* ආඤ්ඤා *passief* *van* ආඤ්ඤා). — ආඤ්ඤා *ආඤ්ඤා* *en* ආඤ්ඤා *zva.* ආඤ්ඤා *ආඤ්ඤා* *ආඤ්ඤා* *Med.*, *voor* ආඤ්ඤා *geef* *het* (*mij*)!

ආඤ්ඤා *zva.* ආඤ්ඤා *van* ආඤ්ඤා *G.* ආඤ්ඤා *zva.* ආඤ්ඤා *zie* *bij* ආඤ්ඤා ආඤ්ඤා *zie* ආඤ්ඤා

ආඤ්ඤා *kw.* *zva.* ආඤ්ඤා *ආඤ්ඤා* *zva.* ආඤ්ඤා (*Skr.* *වේදි* *nara*). — ආඤ්ඤා *zva.* ආඤ්ඤා *zva.* ආඤ්ඤා *zie* *bij* ආඤ්ඤා

ආඤ්ඤා *en* *poët.* *zva.* ආඤ්ඤා *of* ආඤ්ඤා *ආඤ්ඤා* *en* ආඤ්ඤා (*Skr.* *manoduja*, *schoon*, *en* *een* *prinses*.) ආඤ්ඤා *de* *schooone.* ආඤ්ඤා *kw.* 1. *zva.* ආඤ්ඤා (*Skr.* *wanita*).

2. *zva.* ආඤ්ඤා (*Skr.* *ganita*, *gereken*, *het* *tellen*; *cijferkunst.* *pk.*) ආඤ්ඤා *kn.* *um.* *van* *een* *houtsoort*, *waarvan* *o.* *a.* *wandelstokken* *gemaakt* *worden*, (*Tj.*) ආඤ්ඤා *kn.* helder *en* *zuiver*, meestal *van* *groen* *en* *geel*, *en* *van* *het* *gelaat*, *als* *daarin* *zekere* *luister* *doorstraalt*; *doch* *ook* *bleek* (*Rs.*).

ආඤ්ඤා *kw.* gereed, voltooid, *G.* ආඤ්ඤා *zva.* ආඤ්ඤා *ආඤ්ඤා* *zva.* ආඤ්ඤා *zie* *bij* ආඤ්ඤා ආඤ්ඤා *kn.* 1. *zva.* ආඤ්ඤා *Ml.* *bēna ng*, *volg.* *Rh.* *bepaald* *katoengaren.* — 2. *poët.* *zva.* ආඤ්ඤා *het* *mag.* *kn.* *gemagtigd*, *gerechtigd*, *bevoegd*; *vrijheid* *hebben* *om* *iets* *te* *doen* (*erg.* ආඤ්ඤා *en* ආඤ්ඤා). ආඤ්ඤා *willekeurig*, *eigendunkelijk* (*erg.* ආඤ්ඤා). — ආඤ්ඤා *of* ආඤ්ඤා *mag-* *tiging*, *autorisatie*, *die* *iemand* *verkegen* *heeft* *of* *besit*; *voorregt.* — ආඤ්ඤා *gemagtigd*, *gerechtigd*; *ook* *bijnaam* *van* *God* *Goeroe*, *als* *door* ආඤ්ඤා *ආඤ්ඤා* *to* *de* *wereldschepping* *en* *wereldregering* *gemagtigd.* — ආඤ්ඤා *kw.* *zva.* ආඤ්ඤා *en* ආඤ්ඤා *en* ආඤ්ඤා *of* ආඤ්ඤා *kn.* *gemagtigd*, *geautoriseerd*, *gerechtigd.* ආඤ්ඤා *WP.* *ungebr.* *voor* ආඤ්ඤා *zich* *tot* *alles* *gerechtigd* *achten*, *zich* *alles* *veroorloven.* — ආඤ්ඤා *het* *winnen*, *in* *een* *gevecht*, *proces* *of* *spel*, *overwinnen*; *iemands* *winst* *in* *het* *spel*; *iemands* *overwinning* *in* *een* *gevecht* *of* *kampstrijd* (*toestandswoord*, *eig.* *de* *magtigere* *of* *de* *door* *het* *fortuin* *gemagtigde* *zijn*; *het* *tegen-* *overgestelde* *van* *ආඤ්ඤා*). ආඤ්ඤා *oude* *benaming* *van* *het* *rijk* *van* *Kēdiri.* — ආඤ්ඤා, ආඤ්ඤා *k.*, *iets* *nog* *aanwezig* *vinden*; *iets* *beleven*, *nog* *be-*

één of doorelkander doen of mengen, vermengen, zamen bijéén voegen, vereenigen. *אִתְּךָ וְאִתְּיָנוּ* en *אִתְּיָנוּ* pass. — *אִתְּךָ* of *אִתְּיָנוּ* onder één (of onder een gemengd) raken met iets anders. — *אִתְּךָ* of *אִתְּיָנוּ* iets mengen, aanmengen of vermengen met iets anders; ergens iets onder doen; met iets zoo iets anders vereenigen, dat het er één meê wordt; bij een troep of gezelschap zich voegen, zoodat men er onder leeft. *אִתְּךָ* *אִתְּיָנוּ* zich naar iems. wil voegen, WW. *אִתְּךָ* of *אִתְּיָנוּ* of *אִתְּךָ* onder iets raken of vermengd raken; fig. met, gepaard met iets, zooals met scherts, drift of droefheid; bezwangerd met iets. *אִתְּךָ* *אִתְּיָנוּ* (nl. *אִתְּךָ*) lust hebben in iets, bv. in zure vruchten, van een vrouw in het begin der zwangerschap, L. 25. — *אִתְּךָ* *אִתְּיָנוּ* of *אִתְּךָ* onder of met iets anders of anderen mengen of vereenigen, onder of bij iets anders of anderen doen. — *אִתְּךָ* ben. van een fijn, wit staal, dat door de wapensmeden onder het andere staal gesmeed of getrokken wordt, en waarvan de aren en draden op het lemmet zichtbaar zijn, volg. Rh. de damascering. — *אִתְּךָ* het mengen, enz. *אִתְּךָ* en *אִתְּיָנוּ* zich onder of met anderen mengen of vereenigen; zich bij anderen voegen; onder anderen zich bevindend. *אִתְּךָ* (ה) *אִתְּיָנוּ* of *אִתְּיָנוּ* *אִתְּיָנוּ* spr. voor zoo onder anderen zich bevinden of begeven, dat men niet te onderkennen is, bv. van een spion onder de vijanden. — *אִתְּךָ* of *אִתְּיָנוּ* met iets het een of ander onder één mengen, vermengen of vereenigen. *אִתְּךָ* of *אִתְּיָנוּ* passief. — *אִתְּךָ* of *אִתְּיָנוּ* gemengd, uit verschillende soorten gemengd of bestaande; mengsel; wat onder iets anders gemengd of gedaan wordt; onder of met anderen omgaan of verkeereren; met een ander leven; met een ander zamen slapen, zitten, eten, enz.

אמ I. KW. 1. zva. *אמ* en *אמ* (Skr. *wāra*, een menigte, troep, hoop). 2. zva. *אמ* en *אמ* (Skr. *wāra*, uitgelezen, uitmuntend, voortreffelijk); en een voorvoegsel voor eigennamen of benamingen van uitstekende personen, tot betile-

ling van helden en van aanzienlijke vrouwen. — II. KN. zva. *אמ* en *אמ* — *אמ* zva. *אמ* KN. aan den een of ander iets zeggen, mededeelen of bekend maken. *אמ* een inzet bij het spel niet met geld, maar alleen met het noemen van de som, die men inzet. *אמ* ijdele belofte, die alleen in woorden bestaat, maar niet gemeend is. *אמ* of *אמ* *אמ* bloote aangifte, van een zaak bij de regtbank, die alleen tot bekendmaking van een zaak dient, maar waarbij geen persoon of personen genoemd worden, die in regten te vervolgen zouden zijn (in onderscheiding van *אמ* zie bij *אמ*). *אמ* het door de regtbank verleend bewijs van zulk een bloote aangifte. *אמ* bevelschrift van den Vorst betreffende het aangeven van misdaden met of zonder opgaaft van de daders. — *אמ* KW. de eerste, voornaamste; hoofd, aanvoerder (Skr. *prawāra*, voortreffelijk, uitmuntend); ook eign. van een hoofd van *Srawanti-pocra*.

אמ KN. ook wel *אמ* K., naam van een boom, een Malvacea, die bloemen draagt, waarvan de bladen en bloemen tot geneesmiddel gebruikt worden; het hout is licht, maar sterk, dient bv. voor velgen en spaken van wielen; de vezels van de bast leveren goed touw. *אמ* (of *אמ*) een soort met zeer breede bladeren, waarvan het hout minder deugdzaam is, Rh. en *אמ* *אמ* (of *אמ*) een soort waarvan het hout deugdzaam is. Het beste hout levert *אמ* de Hibiscus tiliaceus, L. *אמ* de waroebloem; en een brandende lampetit, waarvan de verkolde top sterretjes vertoont, WW. (volg. Rh. eig. *אמ*) Het wordt als zinnebeeld gebruikt van iemand, die geen deel aan iets neemt, die zich niet verantwoordelijk voor iets of iemand stelt. — *אמ* Trigonella Foenum graecum, Lam. Nat. fam. der Papilionaceae, met welriekend zaad, Semina toeni graeci, deze pitjes worden ook geregen voor colliers of armbandjes.

אמ KW. zva. *אמ* KN. lastige plaag in een woning of woonplaats, zooals ratten en slecht volk (erg. *אמ*).

אמ KN. naam van een wilden boom met breede bla-

ἄσπιν of ἄσπινημερῶν naar nieuws of bericht gaan of komen vernemen, volg. Rh. ook een bericht verspreiden, uitstrooijen (erg. ἀσπινῶν). — ἀσπινῶν ἀσπινῶν of ἀσπινῶν ἀσπινῶν verteld, verteld enz. geworden door velen; algemeen bekend geworden; vermaard of berucht. — ἀσπινῶν ἀσπινῶν of ἀσπινῶν ἀσπινῶν vertellen of berigten aan. ἀσπινῶν ἀσπινῶν eign. van den oudoom van Sênâ-pâti, den Vorst van Mularam; en naam van een Javaansche courant, die te Soerakarta wordt uitgegeven. ἀσπινῶν ἀσπινῶν enz., een tijding of bericht ontvangen. — ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἀσπινῶν iets vertellen of berigten aan iemand; van iets de tijding brengen. ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἀσπινῶν iets aan dezen of genen, hier en daar of overal, vertellen of bekend maken. — ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἀσπινῶν een (bepaalde) tijding, een (of het) nieuws, bericht, gerucht, tijding.

ἄσπιν 1. κ., zie ἀσπιν — 2. κω., zie ἀσπιν
 ἄσπιν zie ἀσπιν

ἄσπιν 1. κ., zie ἀσπιν — 2. κω., zie ἀσπιν
 ἄσπιν ἄσπιν of ἄσπιν κω. in ἀσπινῶν of ἀσπινῶν (zie bij ἀσπινῶν) schijnt het Skr. wrēti of wrētti te zijn, dat ronding, cirkel en hoepel beteekent, zoodat het eigenlijk wil zeggen: zich vouwen tot een cirkel of hoepel, voor een diepe buiging maken.

ἀσπινῶν κω. zva. ἀσπιν

ἀσπινῶν of ἀσπινῶν κν. huivering-, ontzagwekkend van een woord (erg. ἀσπινῶν); volg. te M. en Rh. ook schuw. ril, bv. van herten wegens de aanwezigheid van tijgers op een plaats, zva. ἀσπινῶν ἀσπινῶν κν. grof, draderig, met veel kwasten van hout, gerimpeld, bv. van de huid.

ἀσπινῶν ἀσπινῶν of ἀσπινῶν, ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἄσπινῶν of ἀσπινῶν κ., overal effen of gelijk, R., overal, algemeen; algemeen verbreid, overal ruchtbaar; allen in het rond, ook zva. ἀσπινῶν of ἀσπινῶν ἄσπινῶν R. — ἀσπινῶν ἀσπινῶν of ἀσπινῶν ἀσπινῶν zva. ἀσπινῶν ἀσπινῶν — ἀσπινῶν ἀσπινῶν overal naar alle kanten zich verbreiden of verbreedend; algemeen tot allen zich uitstrekken; algemeen aan allen meêdeelen, bv. een circulaire; met allen hetzelfde doen. — ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἀσπινῶν

ἀσπινῶν iets overal verbreiden, verspreiden, bv. een tijding, Men.; algemeen aan alle meêdeelen. — ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἀσπινῶν zva. ἀσπινῶν en ἀσπινῶν ἄσπινῶν R.

ἀσπινῶν of ἀσπινῶν κω. zva. ἀσπινῶν

ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἀσπινῶν κ., zie ἀσπινῶν

ἀσπινῶν κω. zva. ἀσπινῶν

ἀσπινῶν zva. ἀσπινῶν

ἀσπινῶν zva. ἀσπινῶν ἀσπινῶν κω. de naam van de plaats, daar de regen zich bevindt, vóórdat die op de aarde neêrvallt, G.

ἀσπινῶν κω. zva. ἀσπινῶν en ἀσπινῶν (Skr. w arsa).

ἀσπινῶν ἀσπινῶν zva. ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἀσπινῶν

κν. jaarcijfer, jaartal. ἀσπινῶν ἀσπινῶν eign. van een zoon van Karṇā. — ἀσπινῶν κω. vullen, van den regen. — ἀσπινῶν ἀσπινῶν zva. ἀσπινῶν ἀσπινῶν

ἀσπινῶν κω. zva. ἀσπινῶν (Skr. w arsi, regeneend. Erg. ἀσπινῶν).

ἀσπινῶν N., ἀσπινῶν κ., ἀσπινῶν κλ., gezond; weêr gezond, hersteld, genezen; weêr gezond worden, beteren; (erg. ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἀσπινῶν en ἀσπινῶν). ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἀσπινῶν gezond en wel, frisch en gezond, WW. (volg. Rh. ἀσπινῶν ἀσπινῶν). — ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἀσπινῶν een ziekte of een ziekte genezen. — ἀσπινῶν ἀσπινῶν κν. louter, en zoo maar, zonder rede of omstandigheden. ἀσπινῶν louter rijst, zonder iets er bij. ἀσπινῶν ἀσπινῶν zoo maar een oorveeg krijgen. — ἀσπινῶν ἀσπινῶν N., ἀσπινῶν ἀσπινῶν κ., gezondheid, het genot van gezondheid; gezondheid genieten.

ἀσπινῶν κν.; erfgenaam, erfenis (Ar. w ârit h, erfgenaam); ook bijzonder gelukkig zijn, bv. in het spel of in den handel (erg. ἀσπινῶν ἀσπινῶν), ἀσπινῶν ἀσπινῶν zie bij ἀσπινῶν — ἀσπινῶν ἀσπινῶν zijn bezittingen bij uiterste wil verdeelen, KT; de nalatenschap van iemand onder de erven verdeelen, WW. en in het algemeen verdeelen, zva. ἀσπινῶν en ἀσπινῶν toedeelen, van de Godheid, R.; ook erven, iets erven, bv. een huis. — ἀσπινῶν ἀσπινῶν iemand iets van zijn bezittingen toedeelen of vermaken. ἀσπινῶν (of ἀσπινῶν) ἀσπινῶν ἀσπινῶν bijzonder gelukkig, bv. in het spel. — ἀσπινῶν ἀσπινῶν ἀσπινῶν iets van of zijn bezittingen toedeelen of vermaken aan iemand. — ἀσπινῶν ἀσπινῶν erfenis; iemands erfdeel of erfportie; erfgoed. — ἀσπινῶν ἀσπινῶν testament;

volg. Rh. மனமவரினா of மனமவனா).
 மனமவனா, மனமவனா, uitdrukking van iemands
 gedachten, gevoelen of meening, zva. மனமவனா
 (மனமவனா) R. en kl. van மனமவனா of மனமவனா de in-
 houd van een brief, zva. மனமவனா Ook wordt மன
 மவனா veel gebruikt als k. van மனமவனா (Het
 is van மனமவனா met het voorvoegsel மன). — மன
 மவனா மனமவனா poët. 1. iets uiten, met een
 woord of woorden uitdrukken of nitspreken; van
 iets spreken. 2. zeer smakelijk, van eten; fig. erg
 lekker erg. mée zijn; zich zeer voldaan gevoelen,
 en smaakvol, bv. van een gedicht (waarsch. in
 deze beteekenis verk. van மனமவனா van het Skr.
 soerasa; zie bij மனமவனா) R. மனமவனா (of மன
 மவனா) மனமவனா (of மனமவனா) மனமவனா
 மனமவனா (of மனமவனா) on-
 uitsprekelijk, onbeschrijflijk; en er kan geen spraak
 van zijn, niet over gehandeld worden. — மனமவனா
 மனமவனா het uiten van iets; poët.
 ook மனமவனா k. van மனமவனா
 மனமவனா kw. zva. மனமவனா org. Mat. bër sikh.
 மனமவனா KN. naam van een rielachtige boschplant,
 waarvan de groene vrucht uit de wortels groeit,
 en boven den grond uitkomt; de pit wordt als lek-
 kere vrucht door velen gegeten; een soort plant
 als de மனமவனா
 மனமவனா zie bij மனமவனா
 மனமவனா kw. zva. மனமவனா (Skr. Wr̥śnī is de naam
 van een geslacht, waaruit Vorst Kr̥śnā gesproten
 was). மனமவனா de held van de Wr̥śnī's, bijnaam
 van Silyaki, ook in Kawi மனமவனா மனமவனா
 en மனமவனா de telg der Wr̥śnī's. genoemd.
 மனமவனா zie மனமவனா 2.
 மனமவனா kw. naam van een bloem; ook naam van
 een Widādari.
 மனமவனா waarsch. zva. மனமவனா en மனமவனா Zōo
 in den eign. van den poedjānggā மனமவனா
 மனமவனா
 மனமவனா kw., zie மனமவனா
 மனமவனா zie மனமவனா
 மனமவனா kw. zva. மனமவனா மனமவனா en மனமவனா
 Skr. roetjita wat behaagt, arotjita, gemeld,
 medegeedeeld. Vrg. மனமவனா: — மனமவனா zva. மன
 மவனா மனமவனா மனமவனா மனமவனா மனமவனா
 en மனமவனா

மனமவனா kw. zva. மனமவனா en மனமவனா ook een
 mooi woord voor de penis (மனமவனா) Tj. (zamenst. van
 மனமவனா met மனமவனா 2).
 மனமவனா kw. zva. மனமவனா (een Kawivorm van
 மனமவனா; en eign. van een Vorst van Lokā-poerā).
 மனமவனா en மனமவனா kw. zva. மனமவனா (Skr. wr̥śtī.
 Vrg. மனமவனா en மனமவனா).
 மனமவனா of மனமவனா zie மனமவனா
 மனமவனா of மனமவனா eign. van een soon van
 den Vorst van Wirata; in het Kawi மனமவனா
 genoemd, Skr. Sjangkha, zamengesteld met மன
 மவனா of மனமவனா 2.
 மனமவனா kw. zva. மனமவனா volgens de Dāsā-nama:
 schrift in zilver gegraveerd.
 மனமவனா zva. மனமவனா
 மனமவனா KN. heen en weër gaan of loopen, bv. in
 een kamer of gaandertij (vrg. மனமவனா).
 மனமவனா KN. naam van een gele bloem met grootte
 bladen, en van een soort van kris. மனமவனா
 naam van een baliksel. மனமவனா naam van een derge-
 lijke roode bloem, die geen geur heeft. — மனமவனா
 மனமவனா zoo rood als de மனமவனா van
 drift; ook van de roode gezigtstkleur van een moe-
 dig held, Men.
 மனமவனா zie மனமவனா
 மனமவனா ook மனமவனா Ar. KN. obstakel, belet-
 sel, iets dat in de weg komt, waardoor men ver-
 hinderd wordt (Ar. عارض, 'arizl, en معارض,
 moe'arizl, accident, iets dat in de weg komt,
 vermindering. Vrg. மனமவனா),
 மனமவனா kw. zva. மனமவனா en மனமவனா (Skr. wi-
 r̥ddā, tegeukanting).
 மனமவனா KN. de jongere broeder of zuster, of vrouw;
 TE. zva. மனமவனா (Skr. awaradja, jonger
 geboren, jongere broeder; awaradja, jongere
 zuster. Vrg. மனமவனா மனமவனா en மனமவனா).
 மனமவனா kw. zeer bedreven, kundig, geschikt. G.
 (mischien van மனமவனா 2., en மனமவனா of verb. van
 மனமவனா).
 மனமவனா of மனமவனா kw. zva. மனமவனா
 மனமவனா of மனமவனா kw. zva. மனமவனா மனமவனா மனமவனா
 மனமவனா en மனமவனா (Skr. warja, uitnemend, wdrja,
 tegen te houden, af te weren; awdrja, niet af te
 weren, onafwendbaar. PK.).
 மனமவனா of மனமவனா kw. vermogen, groote magt, hoog

't Sansk. *rāga*, gepassioneerd; verliefd; met het voorvoegsel ἄν I., ofschoon in 't Skr. *wirāgi* het voorvoegsel den zin heeft van ἄν II., en zonder passies, driften of begeerlijkheden beteekent, en *wairāgja*, onderdrukking van passies).

ἄνωμα κω. verschikt, ontsteld, schrik, ontsteltenis. G.

ἄνωμα en verk. ἄνωμα κν. kosten, onkosten (verg. ἄνωμα). — ἄνωμα of ἄνωμα iets bekostigen; aan iets te koste leggen; de onkosten van iets bestrijden.

ἄνωμα zie ἄνωμα

ἄνωμα κν. een soort van otter, of wel een groote waterrot, die er ongeveer uitziet als een ἄνωμα en zich ophoudt in of bij bamboebossen, die dicht bij het water groeijen (verg. ἄνωμα en ἄνωμα).

ἄνωμα of ἄνωμα en verk. ἄνωμα κν. de jongste, het jongste kind; de jongste; ook wel voor het laatst getrouwde, vrouw van een man (verg. ἄνωμα). — ἄνωμα het jongste kind.

ἄνωμα zie ἄνωμα

ἄνωμα zie ἄνωμα

ἄνωμα of ἄνωμα κω. zva. ἄνωμα W. poët. zva. ἄνωμα volg. Rh. zva. ἄνωμα

ἄνωμα naam van een rijk en rijkszetel in de Brātā-joedā (Skr. *Wirātā*). ἄνωμα de prins of prinsen (zoon of zonen van den Vorst) van Wirātā.

ἄνωμα κω. zva. ἄνωμα en ἄνωμα (verk. van ἄνωμα κω. G.). — ἄνωμα I. κω. zva. ἄνωμα ἄνωμα en ἄνωμα — 2. ἄνωμα κ., ἄνωμα κ., rottekruid, arsenicum. — ἄνωμα of ἄνωμα κ., ἄνωμα κ., met rottekruid vergiftigen; een wapen met arsenicum inwrijven.

ἄνωμα κν. een fijn soort van ἄνωμα (de grove heet ἄνωμα) waarvan wel bedjodijuen gemaakt worden, waarvan de visschers ook wel baandjes enz. maken (in PJ. van een ἄνωμα), een van gareu of vlas gemaakt sleepnet met fijne mazen, om garnalen te vangen. — ἄνωμα met een ἄνωμα garnalen vangen.

ἄνωμα, ἄνωμα κ., een kraam of kleine winkel aan de weg, waar eetwaren, sirih, specerijen en snoeperijen te koop zijn (verg. ἄνωμα ἄνωμα).

ἄνωμα en ἄνωμα. — ἄνωμα een waroeng houden. ἄνωμα een waroenghouder.

ἄνωμα κν. naam van een boom. 2. naam van een klein soort van kippen, hooger op de pooten, dan de ἄνωμα van menschen klein gebouwd, maar goed geproportioneerd. 3 een kind of afstamming in het vijfde lid, kind van een ἄνωμα en bet-over-over-grootvader of grootmoeder, vader of moeder van een ἄνωμα

ἄνωμα 1. κω. zva. ἄνωμα — 2. κν., ook ἄνωμα ἄνωμα naam van een klein groen insect, dat de boomen beschadigt, en op zekere tijden 's avonds in menigte op het licht afvliegt.

ἄνωμα zie ἄνωμα

ἄνωμα κν., ἄνωμα κν., schaamte, als gevoel van belediging of krenking in zijn eer; zich schamen; beschaamd; schande door belediging van het eergevoel (verg. ἄνωμα en ἄνωμα). — ἄνωμα iemand schaude aandoen. — ἄνωμα zva. ἄνωμα (zie ἄνωμα). — ἄνωμα ἄνωμα tot schande strekken of strekkend, oonteerd, (het eergevoel) beledigen of beledigend. — ἄνωμα ἄνωμα iemand beschaamd maken, in zijn eergevoel kwetsen. — ἄνωμα ἄνωμα ἄνωμα beschaamdheid, schaamte; schaude, oneer. ἄνωμα ἄνωμα onbeschaamd. ἄνωμα ἄνωμα ἄνωμα zijn schaamte(schaamdeel, WW.) bedekken, fig. zijn schaude belekken, bv. door ontlugten of leugens. — ἄνωμα ἄνωμα ἄνωμα iemand met iets beschamen; iemand schande of oneer aandoen; iemand in zijn eergevoel kwetsen of beledigen; onteeren; oonteerd, schandelijk. Zoo ook ἄνωμα ἄνωμα ἄνωμα iemand beledigen, zijn eergevoel kwetsen; en iemand op een oonteerdende wijze tentoonstellen. — ἄνωμα ἄνωμα ἄνωμα schaamachtig; bloode van aard, (blootheid; beschaamdheid. GR).

ἄνωμα zie bij ἄνωμα ook ben. van een soort Orchidea (Tj.).

ἄνωμα gew. ἄνωμα κν. naam van een, nu niet meer bestaand, corps pradjoerits van den Forst, die krijgsdansen moesten uitvoeren; ook ἄνωμα of ἄνωμα een roode haan met gele pooten, ook ἄνωμα (of ἄνωμα) ἄνωμα genoemd; en ἄνωμα (of ἄνωμα) ἄνωμα roode haan met zwarte pooten, beide bij voorkeur tot vechtkunnen gekozen.

tie, afwijking van zijn natuurlijken of gezonden toestand, afwijking van de natuurlijke en rustige gemoedsgesteldheid, emotie, gemoedsbeweging, drift; *awikdra*, onveranderlijk, permanent). אִי־מִשְׁכָּח *zie bij אִי־מִשְׁכָּח* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח KN. onrustige of anormale taal van iemand die niet bij zijn zinnen of krankzinnig is. אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח sterven zonder erg, zonder eeuwige verandering in den toestand, die voor de dood zou doen vreezen. אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח sterven op het bed van eer, van iemand die met dapperheid vechtende sneuvelt. אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח bewusteloos worden zonder teeken van leven te geven. אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח : אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח wat is er gebeurd, dat men dat kind slagen geeft? R. *zie* Z. II. אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *welligt* *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *met de bet. van* bij ongeluk, door onvoorzigtigheid *enz?* — אִי־מִשְׁכָּח *KW.* *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *of* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח

אִי־מִשְׁכָּח *KW.* *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *volgens anderen* *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *(beide louter gissingen, tot verklaring van אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח)* *zie bij אִי־מִשְׁכָּח* *Skr.* *wikridita*, spelende; spel. *PK.*)

אִי־מִשְׁכָּח *KW.* *verkorting van* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *(Skr.* *wikrama*, heldhaftigheid). — אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח

אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *zie* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *KD.*, *zie* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *KW.* *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח (zich verliezen, verdwijnen *G.* *Skr.* *waktā*, van *waktā*, sprekend, spreker, prater). — אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *en* אִי־מִשְׁכָּח *Ar.* *وقت*, *waktōe*, *KN.*, *אִי־מִשְׁכָּח* *of* *אִי־מִשְׁכָּח* *KD.*, tijd, tijdstip; termijn; *inzonderheid* de bepaalde tijd voor het verrigten van de vijf dagelijksche gebeden; het gebed op de bepaalde tijd verrigten (*erg.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *en* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח).

אִי־מִשְׁכָּח *of* אִי־מִשְׁכָּח *KN.* *zva.* אִי־מִשְׁכָּח *of* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח — אִי־מִשְׁכָּח *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *of* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח

אִי־מִשְׁכָּח *KW.*, *zie* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *KW.* *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *en* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח

אִי־מִשְׁכָּח (*Skr.* *waktā*, aangezigt).

אִי־מִשְׁכָּח I. *KN.* einde (*erg.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח). 2. *N.*, אִי־מִשְׁכָּח *K.*, אִי־מִשְׁכָּח *of* אִי־מִשְׁכָּח *KI.*, wat door iemand bij het heengaan, weggaan of scheiden aan iemand wordt opgedragen, als last, boodschap, bestelling, commissie of verzoek om iets te verrigten. אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח het westelijk einde, westeinde. אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח het levenseinde, de dood. אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח eindeloos; te vergeefs, *bv.* op iemands thuiskomst wachten. — אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח een opdracht, last, bestelling; commissie (*in het algemeen*); het een of ander te belasten of te bestellen hebben. — אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח iets (bij het heengaan, weggaan of scheiden) belasten, opdragen, bestellen, als last of boodschap meêgeven of achterlaten; ook bij uiterste wil iets opdragen; *en* iemand iets belasten, opdragen, *enz.* — אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח belasten, opdragen, *enz.*; de een of andere boodschap meêgeven of achterlaten. — אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *of* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח I. *KN.* iets eindigen, ten einde brengen, voleindigen; de rij of reeks besluiten, de laatste zijn van een stoet; ook *spr.* veeg zijn, van iemand, die op een met zijn gewoonte geheel strijdige wijze gaat handelen, alsof hij daarmee wilde besluiten; *volg.* *Rh.* zijn einde nabij zijn, stuiptrekken voor den dood (*erg.* *W.* II, 69). 2. אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *N.*, אִי־מִשְׁכָּח *K.*, אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *KI.*, iemand met iets belasten; iemand een bestelling of commissie geven op iets. — אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *pass.*; *en* de uitkomst, afloop; de gevolgen, daar iets bij slot op uitloopt (*erg.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח). אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח bij slot, *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *en* zoo ook אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *zva.* אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *hetz.* — אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח omtrent iets of iemand een last, opdracht, boodschap of commissie geven aan iemand bij het heengaan, inzonderheid om iemand of iets van de plaats, daar iemand naar toe gaat, meê te brengen; iemand bestellen om te komen; voor iemand iets bestellen. — אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח I. *KN.* het einde; de (of het) laatste of achterste; ten laatsten, eindelijk; ook ten uiterste *bv.* ontsteld, *W.* I, 226. 2. *N.*, אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *K.*, אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח *KI.*, het bestelde of tebestellene; bestelling, bestelwerk; opgedragen of op te dragen werk. אִי־מִשְׁכָּח אִי־מִשְׁכָּח

ἰνῆ zonder einde; eindeloos; oneindig. ἰνῆμα-ἰνῆ
 ἰνῆ of ἰνῆ ἰνῆμα-ἰνῆ ten laatsten; bij slot,
 in 't eind, eindelijk. ἰνῆμα-ἰνῆμα-ἰνῆ het aller-
 laatste. ἰνῆμα-ἰνῆμα-ἰνῆ ten allerlaatsten, bij
 slot van rekening. — ἰνῆμα-ἰνῆ 1. KN. laatste
 van een reeks, achterste, jongste; het non-plus-
 ultra (verg. ἰνῆμα-ἰνῆ). 2. N., ἰνῆμα-ἰνῆ K., ἰνῆ
 ἰνῆμα-ἰνῆ KI., het belasten, enz; opdracht; bestelling.
 ἰνῆμα-ἰνῆ zie ἰνῆμα

ἰνῆμα-ἰνῆ KN. gevolmagtigde, gelastigde, zaakwaarne-
 mer, vertegenwoordiger (Ar. وكيل, wakil); een
 ἰνῆμα-ἰνῆ gebruiken of zenden; zich laten verte-
 genwoordigen. — ἰνῆμα-ἰνῆ iemand vertegenwoor-
 digen, iemands betrekking waarnemen; ook aan
 iemand procuratie geven. ἰνῆμα-ἰνῆμα-ἰνῆ
 de waarnemende Gouverneur-generaal. ἰνῆμα-ἰνῆ
 ἰνῆμα-ἰνῆ pass., en wakilschap. — ἰνῆμα-ἰνῆμα-ἰνῆ
 voor of tot iets volmagt of procuratie geven. ἰνῆμα-ἰνῆ
 de lastgever. — ἰνῆμα-ἰνῆμα-ἰνῆ de procuratie, KT.

ἰνῆμα-ἰνῆ KN. mand voor gekookte rijst, grooter dan
 ἰνῆμα-ἰνῆ ἰνῆμα-ἰνῆ fig. voor belegeren.

ἰνῆμα-ἰνῆ KN. braaf, zedelijk, eerlijk; braafheid, goed
 zedelijk gedrag (verg. ἰνῆμα-ἰνῆ); volg. Rh. ook vol-
 hardend, vasthoudend.

ἰνῆμα-ἰνῆ Ar. وقف, wakf, KN. een gitt, legaat,
 fonds of stichting tot een liefdadig doel. — ἰνῆμα-ἰνῆ
 ἰνῆμα-ἰνῆ aan iemand tot een liefdadig doel iets lega-
 teren. — ἰνῆμα-ἰνῆμα-ἰνῆ iets tot een liefdadig
 doel legateren.

ἰνῆμα-ἰνῆ zie ἰνῆμα

ἰνῆμα-ἰνῆ KN. trouw, getrouw; trouw zijn; vertrouwen
 stellen in iemand (verg. ἰνῆμα-ἰνῆ en ἰνῆμα-ἰνῆ). —
 ἰνῆμα-ἰνῆ in iemand vertrouwen stellen; van
 iemand iets vertrouwen, R.

ἰνῆμα-ἰνῆ uitroep,

ἰνῆμα-ἰνῆ KW. zwa. ἰνῆμα-ἰνῆ

ἰνῆμα-ἰνῆ KW. zwa. ἰνῆμα-ἰνῆμα-ἰνῆ KN. zwa. ἰνῆμα-ἰνῆ
 en wortel in een fig. zin, groundbegrip, ἰνῆμα-ἰνῆ
 ἰνῆμα-ἰνῆ hoofdzak, zie ἰνῆμα-ἰνῆ verder ἰνῆμα-ἰνῆ
 ἰνῆμα-ἰνῆ, wortel van mijn hart, een uitdrukking
 van liefkozing, zwa. mijn oogappel. ἰνῆμα-ἰνῆ
 de wortel, grondvorm, van een woord.

ἰνῆμα-ἰνῆ KW. zwa. ἰνῆμα-ἰνῆ (Skr. wadda, bespreking,
 verhandeling; aanklagt, beschuldiging). ἰνῆμα-ἰνῆ
 KN. berisping, kastijding met woorden. — ἰνῆμα-ἰνῆ

KN. smaden, laken, minachten, misprijzen; met
 minachting dus of zoo noemen of schelden; sma-
 len op (verg. ἰνῆμα-ἰνῆ ἰνῆμα-ἰνῆ en ἰνῆμα-ἰνῆ).
 ἰνῆμα-ἰνῆ smalen, schimpen. — ἰνῆμα-ἰνῆ iemand
 smaden, smadelijk behandelen; iemand een schimp-
 naam geven. — ἰνῆμα-ἰνῆ scheld- of schimpnaam,
 tegen elkaar schelden, of op elkaar schimpen.

ἰνῆμα-ἰνῆ 1. KN. zwa. ἰνῆμα-ἰνῆμα-ἰνῆ (WP.) R. 2. ἰνῆμα-ἰνῆ
 ook wel ἰνῆμα-ἰνῆ, ἰνῆμα-ἰνῆ en ook wel ἰνῆμα-ἰνῆ
 ἰνῆμα-ἰνῆ K., geheim, een geheim; iets geheimzinnigs;
 een teër punt, dat men niet aan moet roeren, om-
 dat het bedenkelijke gevolgen kan hebben, als het
 uitgesproken wordt (verg. ἰνῆμα-ἰνῆ en ἰνῆμα-ἰνῆ
 ἰνῆμα-ἰνῆ ἰνῆμα-ἰνῆ iem. tot beleediging strekken van
 het een of ander gezegd. WP. ἰνῆμα-ἰνῆ of
 ἰνῆμα-ἰνῆ ἰνῆμα-ἰνῆ zwa. ἰνῆμα-ἰνῆ of ἰνῆμα-ἰνῆ
 heel erg, buitengemeen, enz. ἰνῆμα-ἰνῆ ἰνῆμα-ἰνῆ
 = ἰνῆμα-ἰνῆ DW. 48. — ἰνῆμα-ἰνῆ ἰνῆμα-ἰνῆ
 zie boven. — ἰνῆμα-ἰνῆ ἰνῆμα-ἰνῆ iets geheim
 houden. G. ἰνῆμα-ἰνῆ streng geheim gehou-
 den, een diep geheim, WR. — ἰνῆμα-ἰνῆ 1. KN.
 zwa. ἰνῆμα-ἰνῆ of ἰνῆμα-ἰνῆ R. 2. ἰνῆμα-ἰνῆ N.,
 ἰνῆμα-ἰνῆ K. of ἰνῆμα-ἰνῆ ἰνῆμα-ἰνῆ voor
 iemand geheim houden. — ἰνῆμα-ἰνῆ ἰνῆμα-ἰνῆ of
 ἰνῆμα-ἰνῆ ἰνῆμα-ἰνῆ en ἰνῆμα-ἰνῆ ἰνῆμα-ἰνῆ of ἰνῆμα-ἰνῆ
 ἰνῆμα-ἰνῆ van iets een geheim maken.

ἰνῆμα-ἰνῆ en ἰνῆμα-ἰνῆ KW. zwa. ἰνῆμα-ἰνῆ en zwa. ἰνῆμα-ἰνῆ
 en ἰνῆμα-ἰνῆ (verg. ἰνῆμα-ἰνῆ. Skr. wadda, een vrouw;
 een wijfje). ἰνῆμα-ἰνῆ zwa. ἰνῆμα-ἰνῆ
 een uildr. voor geesten, W. I. 212. — ἰνῆμα-ἰνῆ
 en in de spreektaal ook ἰνῆμα-ἰνῆ ἰνῆμα-ἰνῆ
 of ἰνῆμα-ἰνῆ N., ἰνῆμα-ἰνῆ en gew. ἰνῆμα-ἰνῆ
 K., vrouwelijk, vrouw; wijfje (Skr. stri). ἰνῆμα-ἰνῆ
 dochter. ἰνῆμα-ἰνῆ meisje. ἰνῆμα-ἰνῆ
 merrie. ἰνῆμα-ἰνῆ teef. ἰνῆμα-ἰνῆ ἰνῆμα-ἰνῆ vrouws-
 persoon; ook de vrouw van iemand, en voor zijn
 vrouw of mijn vrouw (Hoogd. das Weib). ἰνῆμα-ἰνῆ
 ἰνῆμα-ἰνῆ de vrouw, in tegenoverstelling van
 den man. ἰνῆμα-ἰνῆ verwijfd. ἰνῆμα-ἰνῆ
 ἰνῆμα-ἰνῆ een kēmiri met dubbele pit, anders
 ἰνῆμα-ἰνῆ — ἰνῆμα-ἰνῆ veel neiging
 tot vrouwen hebben; wellustig. — ἰνῆμα-ἰνῆ er
 als een vrouw uitzien, zoo handelen; regt vrou-
 welijk; van een vrouw; verwijfd van een man;
 aan een mannetje een wijfje geven; slaan van een

pas gevangen pèrkoetoel zie արգոյնք — արդար
 առարկա gebr. արդարացիաւ een man als een
 vrouw beschouwen, minachten. — արդարացի
 դատըլլայք wijze, om meê te paren; moêr van
 een schroef. — արդարցիւղ of անարդարցիւղ
 en դողըլլայք of դողըլլայք-առարկայքը
 te veel aan de vrouwen, aan wellust, overgegeven;
 een wellusteling. — արդըլլայք K. en KI. zva. դը
 լլայք (misschien verb. van արարըլլայք; ook zva.
 արդարըլլայք KT. արարըլլայք արարըլլայք
 լլայք wat vermag een vrouw te doen? — ար
 դարացի արդարըլլայք het vrouwelijk schaam
 deel (vrg. անարդարըլլայք bij անար). — արդ
 դըլլայք de plaats waar de vrouwen bijeen zijn.
 դողըլլայք G., արդարըլլայք TD. արդըլլայք
 en արդարըլլայք zva. արդըլլայք zie արդըլլայք —
 անարդարացիւղ of արդարացիւղ en արդար
 դըլլայքը vrouwelijkheid, de hoedanigheid van
 een vrouw, en zva. անարդարացիւղ
 արդար I. KN. linnengoed, dat te koop wordt aan
 geboden (արդարացիւղ արդար). 2. K. zva. արդար
 zie դարըլլայք — արդար արդարըլլայք արդար
 անըլլայք արդար en արդարացիւղ K., zie bij
 դարըլլայք — արդարացիւղ = արդար I.
 արմ. N., արդարըլլայք en gew. արդըլլայք K., bang, be
 vreesd, angstig; vrees, angst (vrg. արմ. I., ար
 լլայքըլլայք արար. արդարըլլայք en արդարըլլայք). — ար
 մ. արմ. արդարըլլայք iets om bang te maken; (vog
 elverschrikker, waaraan de gedaante van een
 mensch gegeven is, JR. volg. Rh. արմ. արմ.) —
 արմ. voor iets vreezen. G. -- արմ. KN.,
 արմ. դարըլլայք KD., een spook, spooksel. —
 արդարըլլայք արդարըլլայք արդըլլայք iemand
 bang maken; vreeslijk; vreezen of bang zijn voor
 en in dezen laatsten zin ook արդարըլլայք արդարըլլայք
 արդարըլլայք en արդարըլլայք pass. (արդար
 արդարըլլայք W. I. 202). — արմ. դարըլլայք արմ.
 արմ. արդարըլլայք արմ. արդարըլլայք iemand bang zoeken te
 maken, dreigen, afschrikken, angst of vrees ver
 wekkend, vreeslijk, verschrikkelijk; vreeselijk, erg
 mooi zingen, Tj. — արդարըլլայք արդար
 արմ. արմ. արդարըլլայք արմ. արդարըլլայք maken, oorzaak zijn,
 dat iemand bang wordt, iemand angst veroorzaken;
 met iets iemand bang maken. — արդարըլլայք արդ
 դարըլլայք արդարըլլայք արդարըլլայք bang van aard, vrees

achtig, schroomvallig. արդարըլլայք արդարըլլայք
 արդ en արդարըլլայք of արդարըլլայք արդարըլլայք
 iets daar men bang voor is of een schrik voor
 heeft; volg. JR. ook een vogelverschrikker. — ար
 մ. արդարըլլայք արմ. արդարըլլայք արդարըլլայք be
 vreesdheid, vrees; ontzag (vrg. դարմ. արմ.).
 արմ. I. KW. zva. դարդարըլլայք դարդարըլլայք en ար
 մ. արմ. արմ. արմ. արմ. zva. դարդարըլլայք արմ. արմ.
 geharde, stalen krijgsglieden, op wier huid de ko
 gels als borêh, zoo fijn, als pap worden, AS. 2.
 KN. zie դարար արմ. արմ. արմ. poët. voor de
 jonge vrouwen en meisjes. դարդարըլլայք de geur
 van muskus, en van դարդարըլլայք (Skr. gandha,
 reuk, reukwerk, en wedha, menging van reuk
 werk; of wiiddha, gemengd). արմ. արմ. I. poët.
 zva. դարդարըլլայք արմ. արմ. 2. արմ. արմ. N., արմ.
 արդարըլլայք K., naam van een kruipgewas met schoone
 eenigzins naar muskus riekende bloemen, Porana
 volubilis, Brn. Nat. fam. der Convolvulaccae.
 արմ. KW. zva. արմ. արմ. en դարար (Skr. widi, re
 geling, voorschrift, noodlot, voorzienigheid, ook
 naam van Brahmâ en van Wisnoe). արմ. արմ. God
 de Albeschikker. — արդարըլլայք KW. regt maken;
 KN. iets, zooals geld of een som, natellen (vrg.
 արդարըլլայք).
 արդարըլլայք KN. benaming van een haan met veêren van
 drie verschillende kleuren. արդարըլլայք արդարըլլայք
 արմ. արդարըլլայք արդարըլլայք արդարըլլայք
 արմ. արմ. արդարըլլայք արդարըլլայք արդարըլլայք
 արմ. արմ. արդարըլլայք en արդարըլլայք արդարըլլայք
 benamingen van verschillende varietêten van zulk een haan.
 արդար KN., արմ. KI., naakt, bloot, zich naakt uit
 kleeden (vrg. արդար en արդարըլլայք bij արդար). ար
 դարըլլայք naakt zijn. — արդարըլլայք zich ontbloo
 ten, naakt uitkleeden. — արդարըլլայք of արդարըլլայք en ար
 մ. արմ. iemand ontblooiten, naakt uitkleeden. ար
 դարըլլայք naakt worden of geworden; naakt door ar
 moede. արդարըլլայք արմ. de naakten kleeden.
 արմ. արմ. spr. voor een aangifte bij de regt
 bank, die niet formeel in orde of zonder dagteek
 ning is.
 արմ. KN. benaming van een groote Lo-boom (Skr.
 bodi, de heilige vijfgeboom, ficus religiosa. Vrg.
 դարմ. արմ.), R.
 արդարըլլայք արմ. en դարար KN. gebrek, wat niet goed

ἄριστος begin, aanvang, aanhef; de (of het) eerste; ook zva. ἀριστος (zie hier boven). ἄριστος in het begin. ἄριστος ἄριστος het begin en het einde er van, alles van A tot Z.

ἄριστος 1. kw. zva. ἄριστος en grondvorm van ἄριστος (zie ben); ook zva. ἄριστος — 2. ἄριστος of ἄριστος (volg. Rh. ook ἄριστος ἄριστος) kn, vonder, vlouder, smalle brug over een water of ravijn. ἄριστος ἄριστος ἄριστος ἄριστος en ἄριστος ἄριστος poët. zva. ἄριστος met een sambah zijn eerbiedig compliment maken; (volg. Rh. zva. ἄριστος ἄριστος). — ἄριστος kw. zva. ἄριστος — ἄριστος (of ἄριστος Rh.). kn. over een vonder gaan. — ἄριστος iets van een vonder voorzien, ergens een vonder over leggen. ἄριστος passief.

ἄριστος 1. kw. zva. ἄριστος en ἄριστος. (Skr. wati, lucht, wind. Ook is wati het vrouwelijk van wat, een uitgang, die zva. hebbend, bezitter, beteekent). 2. Ar. coitus, vleeschelijke gemeenschap; vleeschelijke gemeenschap hebben (Ar. واطي watiä). — ἄριστος een vrouw beslapen. KT.

ἄριστος, ἄριστος. en kw., steen (erg. ἄριστος). ἄριστος ἄριστος, ἄριστος ἄριστος, keisteen, Rh. ἄριστος puimsteen. ἄριστος een puntige, pyramidale steen, Tj. ἄριστος een soort vuursteen (Tj.). ἄριστος fijne grint. ἄριστος een groote keisteen, A. ἄριστος K., ἄριστος K., ἄριστος kw., bergsteen; en zijn van een Vorst van Giling-wèsi, door God Wisnoe overwoonen; en naam van de dertigste woekoe. (De namen van de dertig woekoes zijn namentlijk ontleend aan den naam van dien Vorst en de namen van zijn twee vrouwen en 27 zonen). ἄριστος zie boven. — ἄριστος 1. kn. als een steen zoo hard of stijf; van het hart, stijfzinnig, onhandelbaar (erg. ἄριστος). 2. ἄριστος N., ἄριστος K., iets met steenen beleggen; een weg bestraten; (met een steen werpen. G.). — ἄριστος zie ben., en ἄριστος ἄριστος boven. — ἄριστος steenachtige grond.

ἄριστος; ἄριστος K., ἄριστος K., het uitgaan, het uitkomen, buitenkomen, voor den dag komen; het gebo-

ren worden (erg. ἄριστος). ἄριστος (of ἄριστος) ἄριστος het opkomen van de maan. ἄριστος ἄριστος ἄριστος uitgaaf van geld. ἄριστος er komt niets uit, het brengt (of levert) niets op. ἄριστος al wat er maar uitkomt, al wat naar voor den mond komt. — ἄριστος poët., gew. ἄριστος ἄριστος ἄριστος uitgaan, uitkomen, buiten komen; er uitkomen; ergens uitkomen; voor den dag komen; ter wereld komen; naar buiten; van de hoofdplaats naar buiten (naar de désa) gaan; uit de dienst gaan, van een bediende; opkomen, van werkvolk tot een werk; voortspruiten; voortbrengen, opbrengen, bv van een land; vruchten voortbrengen; opbrengen v. pacht, boete enz.; ook zva. ἄριστος baren; over een plaats naar een andere gaan, over zee of land, langs een pad of rivier, door de deur, enz., door de handen, tuschenkomst of bemiddeling, van een ander. — ἄριστος zijn driftigheid komt uit, hij wordt driftig. ἄριστος ἄριστος ἄριστος hij komt tot betere gedachten. ἄριστος en ἄριστος N., ἄριστος en ἄριστος K., ἄριστος en ἄριστος K., zegt men van een ter wereld komend kind om het mannelijk of vrouwelijk geslacht te beteekenen. ἄριστος ἄριστος door tuschenkomst van den Heer Resident. ἄριστος ἄριστος 25 realen van de djoeng. — ἄριστος ἄριστος ἄριστος of ἄριστος enz., acc. pass., er uit geraken, uitkomen, uit den mond komen, geuit worden. — ἄριστος ἄριστος ἄριστος tot, naar of om iets of iemand uitgaan, naar buiten, of van de hoofdplaats naar de désa, gaan; opkomen op een oproeping of tot een werk; een danseres tegemoet treden om met haar te dansen; vrucht geven, van planten; een jong of jongen krijgen, van beesten; een kind of kinderen krijgen, van een vrouw. — ἄριστος ἄριστος voor ἄριστος ἄριστος zva. ἄριστος en ἄριστος — ἄριστος slagen, goede oogst geven (Tj.). — ἄριστος ἄριστος ἄριστος doen uitkomen, doen uitgaan, doen opkomen; werkvolk oproepen: naar buiten brengen, uitbrengen, voortbrengen, geld uitgeven, een bediende uit zijn dienst ontslaan of laten ver-

ἡμετέρας ἰσχυρίας zie bij ἡμετέρας
 ἡμετέρας ἰσχυρίας zie bij ἡμετέρας
 ἡμετέρας ἰσχυρίας zie bij ἡμετέρας
 ἡμετέρας Tjeribonsch, zva. ἡμετέρας aan.
 ἡμετέρας kw. zva. ἡμετέρας
 ἡμετέρας kn. klanknab. van het suizen door de
 lucht *bv. van een snelvliegende vogel.*
 ἡμετέρας of ἡμετέρας zie ἡμετέρας
 ἡμετέρας 1. kw. zva. ἡμετέρας 2. ἡμετέρας kw. zva. an
 ἡμετέρας an ἡμετέρας (altoos, bestendig, G.).
 ἡμετέρας kn. 1. zva. ἡμετέρας en ἡμετέρας 2. zva.
 ἡμετέρας an ἡμετέρας of ἡμετέρας (Skr. awa-
 gát a, slag, verwonding; en *verg. ἡμετέρας*). ἡμετέρας
 ἡμετέρας zva. ἡμετέρας — ἡμετέρας zva. an
 ἡμετέρας ἡμετέρας zva. ἡμετέρας en
 ἡμετέρας ἡμετέρας
 ἡμετέρας kn. (lange stok of bamboe, zooals een droog-
 stok, polsstok of boom om een vaartuig voort te
 duwen, *gebr. ἡμετέρας*) zva. ἡμετέρας tournooi-
 lans, *poët. ook zva. ἡμετέρας en* tournooi, steek-
 spel. ἡμετέρας naam van een soort van groote
 komkommers. ἡμετέρας zie bij ἡμετέρας — ἡμετέρας
 (iets met een langen stok of boom voortduwen,
gebr. ἡμετέρας v. ἡμετέρας) met een tournooilans ste-
 ken; *poët., ook zva. ἡμετέρας ἡμετέρας*
 zva. ἡμετέρας ἡμετέρας — ἡμετέρας mv. — ἡμετέρας
 ἡμετέρας subst. den. (het werken met een watang; de
 boomer op een vaartuig, *gebr. ἡμετέρας*). — ἡμετέρας
 ἡμετέρας of ἡμετέρας de watangvormige
 hals van de ἡμετέρας CP. tournooi, tournoois-
 spel, steekspel; tournooijen, zamen tournooijen; *met*
iemand een lans breken, *ook zva. ἡμετέρας*
 kw. zva. ἡμετέρας ἡμετέρας in Tj. ἡμετέρας
 ἡμετέρας (en al boomende, door middel van
 boomen van een vaartuig *gebr. ἡμετέρας*), *ook*
de balans van een weegschaal JR, en KI. van ἡμετέρας
 ἡμετέρας ἡμετέρας kn, tournooituig (paar-
 deltuig, dat bij de tournooispielen gebruikt wordt,
 en waarmede alleen ambtenaren en bruidegoms op
 den dag van hun huwelijk, hun paarden mogen
 tuigen. (Behalven bij het tournooispiel wordt dit
 tuig ook gebruikt op Maandag en Donderdag, wan-
 neer de Vorst op de aloen-aloen komt). — ἡμετέρας
 ἡμετέρας tournooiveld; en benaming van de pa-
 sebaans van de ambtenaren op de aloen-aloen,

waar Zaturdags de paarden voor het tournooi
 stonden.
 ἡμετέρας kn., ἡμετέρας en *gew. ἡμετέρας* KI.
 (ook wel als κ.), de buik; ook ἡμετέρας het uitste-
 kende kappesje aan een loeké. — ἡμετέρας N., an
 ἡμετέρας κ., ἡμετέρας KI., zwanger. ἡμετέρας
 ἡμετέρας kn., (ἡμετέρας KD., R.) een buik hebben;
fig. bv. van iets dat in het midden dik is en aan
beide einden spits toeloopt, geladen, van een ge-
weer; zwellen of gezwollen, van de landkassen,
als de landjes tegen het uitkomen zijn, en van
graan, als de aren gezwollen zijn. ἡμετέρας
zie bij ἡμετέρας — ἡμετέρας kn., ἡμετέρας KD.,
een vrouw bezwangeren, bevruchten; een gewe-
er van een lading voorzien (verg. ἡμετέρας). — ἡμετέρας
 ἡμετέρας maken, dat iemand zwanger is of dat
 iets geladen of gezwollen is; ἡμετέρας ἡμετέρας
 ἡμετέρας ἡμετέρας en ἡμετέρας ἡμετέρας
 een vrucht onder het hart dragen, van een kind
 zwanger gaan. an ἡμετέρας of ἡμετέρας
 ἡμετέρας pass. — ἡμετέρας ἡμετέρας en ἡμετέρας
 ἡμετέρας vrucht, waarvan een vrouw zwanger
 is (*verg. ἡμετέρας*); de toestand van een nog on-
 geborene, *bv. ἡμετέρας ἡμετέρας ook* zwan-
 gerschap, Rh.
 ἡμετέρας en ἡμετέρας 1. zie ἡμετέρας 2. kw. zva. ἡμετέρας
 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας en an
 ἡμετέρας — ἡμετέρας kn. juist en scherp zien of
 toezien; scherp ziende, scherp van gezigt; door-
 zien, doorziende; ook voorzien, vooruitzien, van
 een ziener, die in de toekomst kan zien. ἡμετέρας
 ἡμετέρας zie nauwkeurig toe! geef nauwkeurig acht! an
 ἡμετέρας juist met het geweer schieten.
 een scherpschutter zijn. — ἡμετέρας *poët.* juist en
 scherp zien. — ἡμετέρας ook wel ἡμετέρας kn.
 scherp toezien of toekijken; iemand scherp in het
 gezigt zien; mikken, op of naar iets of iemand mik-
 ken, *volg. Rh. ook* letten, achtslaan, acht geven
 op, (*verg. ἡμετέρας*). ἡμετέρας met een geweer
 mikken. — ἡμετέρας iets goed en duidelijk
 doen zien; voor een ander mikken. — ἡμετέρας
 ἡμετέρας op iets scherp toekijken; iets met nauwkeu-
 righeid beschouwen. — ἡμετέρας het scherp toe-
 zien, enz.; doorzigt; beschouwing. — ἡμετέρας
 ἡμετέρας het vermogen (of de kunst) om scherp, of

ook in de toekomst, te kunnen zien. արանահանի
scherp in het mikken, scherp kunnen mikken; zie
ook արանահան

Այն KN. — Ենայ of Եյայ KN. — Ենայ
of Եյայ կնեն, wringen; *fig* onderdrukken,
Rh.

Այն I. verkorting van արանահան G. — 2 Այն
of այնայ ook poet. en deftig, պայ en պ
պայն., արայն K., անպայ (ook wel in
één lettergreep 'moe n). Md., afgedaan, afgemaakt
(*arg.* արայն); volkomen, perfect; voldoende; al,
alreeds; nu eenmaal; nu! nou! in den zin van af-
gedaan! genoeg! en redevoord tot uitdrukking van
het Perfectum. անպայն անանահանայն de
(of het) afgedane, vorige. պայնահանայն
դու het moet door jou afgedaan worden. անպայ
դանահան volkomen als een doode. անպայն
gestorven, gestorven zijn. պայնահանայն
het is nu eenmaal zóó mijn wil. Այնդիտու
Nou! ga naar huis! Եյն Nou dan! արայն Nu
goed! դանահանայն niet ophouden. դանահան
անպայնայն maar altoos niet ophouden, maar
niet uitscheiden, maar aanhoudend. պայնայն
դանահանայն nog niet af. անպայնահան
արայնահանայն volstrekt niet, en niet meer;
volg. Rh. ook onmogelijk! արայնահանահանայն
այնայն of արայնայն K., անպայնայն արայնայն
of արայնայն Md., na, nadat; daarna.
— Եյնահան of Եյնահան., անպայն Md.,
արայնայն K., een einde maken aan, met iets op-
houden of uitscheiden; iets voleindlen, gedaan of
afgedaan maken, voltoojien, afdoen; afdoende, af-
maken, doodden. անպայնայն անպայնահանայն
անանահանայն անպայնայն pass., en af
doening, einde. — Եյնահանահան անպայնահան
անպայնահանայն maken dat iets afgedaan wordt;
afmaken, ook een persoon afmaken. — Եյնահանայն of
այնահանայն անպայնայն en արայնայն het
met malkander uitscheiden, *bo.* met spelen, uit-
scheiden, afloop, *bo.* van een feest, en meestal
herh. անպայնահանայն afgedaan, afgeloopen van een
werk, feest, enz. Ra. անպայնահան N., անպայն
այնայն K., de tijd dat men met den veldarbeid
nitscheidt, omstreeks half elf op den dag. արայնահան
անպայնահանայն een veldarbeiders schoft

gians. WW.

Այն of պայնայն zie անպայն — Եյնահանայն
KN. *zva.* անպայնահան այնահան *ie* iemand berispen over het-
geen hij gedaan heeft (*arg.* պայնայն). — Եյնահան
դան հեշ. B. T. Dj. 687. — արայնահանայն
het berispen, berisping.

Այնահան of պայնահան K., zie անպայն KN hoofd-
inhoud, substantie; hoofdzaak, *fig.* een baas, een
held, Rh.

Այնահան *zva.* անպայնահան en դանահան KN. over-
meesterd; onder de magt staan van een ander,
zoovs de vrouw onder die van den man (*Skr.*
wasja, overmagt, gezag, overmagt, overmeesterd).
անպայնահան zie bij անպայն — արայնահան of պայնահան
zie boven. — անպայնահան en պայնահան KN. van
zijn overmagt gebruik maken, overweldigen, gewel-
dadig handelen. — արայնահանահան een dwang-
middel., G. — անպայնահան *zva.* արայնահանահան — պայնահան
անպայնահան zie beneden.

Այնահան *zva.* արայնահանահան of դանահանահանահանահան
(*Skr.* *wasji*, tenondergebracht, onderworpen; een
wijze met tenondergebrachte drijven).

Այնահան., դանահանահան K., ijzer. Եյնահանահան KN. ijzer
van waarde, voor wapentuig, wapens. Եյնահանահան
դանահանահան zie bij պայնահան — անպայնահան KN. als ijzer, zov
hard).

Այնահան KN. vergif, zoovs arsenicum; venijn, zoovs van
een slang; *fig.* van al wat schadelijk is, en iemand
die tweedragt zaait (*Skr.* *wisa*, vergif. *Arg.* արայնահան
անպայնահան). անպայնահանահան naam van een corps
poortwachters in de kraton, ook naam van een
heester. (Tj.) WW. — անպայնահան *zva.* արայնահանահան
անպայնահանահան — անպայնահանահան of պայնահանահան
vergiftigen; vergiftigend.

Այնահանահան KW. zitten. G.

Այնահան KN. een werktuig, waarmee kapas gezuiverd
wordt, bestaande in een hoog van bamboe, waar-
van het gespannen koord met een haakje (անպայնահան)
in trillende beweging gebracht wordt te midden van
de boomwool. — արայնահանահան boomwool met dat werk-
tuig zuiveren (*arg.* արայնահանահան bij արայնահան).

Այնահանահան en արայնահանահան KW. *zva.* արայնահանահան (*arg.* անպայնահան). —
արայնահանահան wasschen, van kleeren door kloppen; rei-
uigen, zuiveren en beuken, tegen iets aanslaan
of kletsen; aflossen (*arg.* արայնահանահան bij արայնահանահան en անպայնահանահան)

գլխի *bij* անօգչ). Կոչանօգչ *wasscher*. Կոչանօգչ *և* անօգչ *zich reinigen door onthouding van zingenot.* — Կոչանօգչան *iets laten wasschen; voor iemand iets wasschen.* — Կոչանօգչ *het wasschen; en wascher, waschman of waschvrouw. Zoo ook կոչանօգչ և անօգչան և անօգչան* — Կոչանօգչան *plaats daar men linnengoed wascht.* — Կոչանօգչան *zva. անօգչանօգչ և* *iets waarin men wascht.*

անօգչ *KN.*, անօգչ *KN.*, *zich de handen of voeten wasschen; ook fig. zich de handen van een zaak afwasschen, (vrg. անօգչ և անօգչան և անօգչան).* Կոչանօգչան *waschwater voor handen of voeten.* — անօգչ *zich de handen of voeten gaan wasschen.* — անօգչան, անօգչան *of անօգչան և անօգչան* *de handen of voeten wasschen; iemand de handen of voeten wasschen.* — անօգչանօգչ *անօգչանօգչ* *om handen of voeten te wasschen. անօգչանօգչան* *zva. անօգչանօգչ և անօգչանօգչ* *het is gemakkelijk de handen of voeten, te wasschen (als die vuil geworden zijn).* — անօգչանօգչ *և անօգչանօգչ* *kom of kuip om handen of voeten te wasschen: handwasscherskom.*

անօգչանօգչ *zie անօգչանօգչ*

անօգչ *zie անօգչ*

անօգչ *eign. van een Batârâ (Skr. Wisnoe).* անօգչան *eign. van een dochter van Krësâ (daar deze een incarnatie van Wisnoe was).* անօգչան *ben. van een zwart paard, zonder անօգչան, nl. de twee haarkronkels achter de ooren, Rh. Zie bij անօգչ.*

անօգչան *և անօգչան* *of անօգչան* *KN.*, անօգչան *KN.*, *einde; afloop, nitalag, resultaat; eindelijk, ten laasten; en zoo ook անօգչան (Skr. awastha, einde. Vrg. անօգչանօգչ).* անօգչան *of անօգչան* *eindelijk, ten slotte.* — անօգչանօգչ *of անօգչանօգչ* *zva. անօգչանօգչ*

անօգչ *KN.* *onrust, verstoring van rust en vrede, oneenigheid (Skr. pisjoesa, verklikker, aanbrenger, kwaadstoker, gezwollen, uitgebreid, uitbreiding verkregen hebbende).* անօգչանօգչ *և անօգչանօգչ* *of անօգչանօգչ* *onrust verwekken.*

անօգչ *verkorting van անօգչան*

անօգչ *oude benaming van het leestecken Wignjan (Skr. wisarga).*

անօգչ *KN.* *eig. influistering (vrg. անօգչան); vandaar mededeeling of waarschuwing in het geheim of in den droom (vrg. անօգչ և անօգչան); ook benaming van een soort van lange krissen.* — անօգչան *iemand iets influisteren, in't geheim mededeelen, waarschuwen of zeggen wat hij doen moet; KW. ook bij een vrouw slapen.* — անօգչան *KN. mo., en iemand iets toefluisteren.* — անօգչան *zva. անօգչանօգչ և անօգչանօգչ* *fluistergebed een gebed om door het opzeggen daarvan een slapende in stilte te doen ontwaken.*

անօգչ *KW. zva. անօգչան* *KN.* *helder inzien, goed begrijpen; helder van inzicht; bedreven (samengesteld uit անօգչ և անօգչան. Jav. անօգչ, vrg. o. a. Malegassisch hita "gezien". PK.).*

անօգչան *of անօգչան* *KW. zva. անօգչան և անօգչան.* (Skr. wisjoedda, zuiver, rein; vrij van fouten of gebreken; vroom; zedig). անօգչանօգչ *of անօգչանօգչ* *KN.* *in rang of stand verhoogden. անօգչանօգչանօգչ* *of անօգչանօգչանօգչ* *pass.* — անօգչան *zva. անօգչանօգչ* *of անօգչանօգչ* — անօգչանօգչ *promotie. անօգչանօգչանօգչ* *Wangs. op անօգչանօգչ* *CS.*

անօգչ *of անօգչ* *KN.* *van անօգչ, in den zin van naam, maar ook van անօգչան (Skr. awastha, stand, positie. Vrg. անօգչ 1). անօգչանօգչ* *of անօգչանօգչ* *KN.* *los komen uit zijn positie, van een heilige die van zijn afgetrokkene, op het bovenzinnelijke gevestigde aandacht afgeleid, zijn stijve, onbeweeglijke positie laat varen en in beweging of tot spreken komt, R. volg. Rh. waarschijnlijk een verbastering van անօգչանօգչ* *of անօգչանօգչ* *de armen losmaken, nl. uit den gewonen toestand (անօգչանօգչ); zie WP. waar op bl. 22, 10 v. o. անօգչանօգչ* *"de handen bewegen" volgt.*

անօգչ *ook անօգչ* *KW. zva. անօգչ* *of անօգչ* (Skr. wastoe, het wezen, de wezentlijke natuur van iets). անօգչան *zva. անօգչան* *և անօգչան* — անօգչ *zie անօգչ.*

անօգչ *KN.* *1. zve անօգչան 2. zva. անօգչան* *և անօգչան* *և անօգչան* *և անօգչան* *volgens anderen zva. անօգչան և անօգչան* *volgens G. voordeel. (Skr. basita, gesproken, gezegd; wasjita, het oppermagtig zijn, in onderwerping houden; oppermagt. Vrg.*

ἑξῆς ἐν τῷ ἑξῆς). — εἰσαγωγὴ *zva.* ἀνα-
 ῥήσις
 εἰσαγωγὴ *kw.* *zva.* ἄλλοι (volgens anderen *zva.* ἀνα-
 ῥήσις?)
 εἰσαγωγὴ *of* ἀναῖσις *kw.* hier beneden. *G.* (waarsch.
 het *Ar.* ٱسفل, *vr.* van اسفل), *wasit*, wat in het
 midden is). ἀναῖσις (of ἀναῖσις) de tegen-
 woordige eeuw, *in tegenstelling van* ἀναῖσις
 ἑξῆς *kw.* 1. *zva.* ἀναῖσις *en* ἡ ἀναῖσις (Skr. *wastra*,
 kleed, kleedingstof). 2. *zva.* ἀναῖσις
 ἀναῖσις *en* ἀναῖσις *kw.* (waarsch. *zamenst. met*
verkorting van ἀναῖσις *en* ἀναῖσις). — ἀναῖσις
 ἑξῆς *of* ἀναῖσις (ἀναῖσις. Men). *KN.* be-
 merkt worden, *van* wat iemand in het oog krijgt.
Zoo ook ἀναῖσις ἀναῖσις
 εἰσαγωγὴ *naam van een Kawische zangwijze.*
 εἰσαγωγὴ *KN.* kundig, bekwaam, bedreven, met vir-
 tuositeit, *DW.* 290, (*org.* ἀναῖσις *en* ἀναῖσις); *bv.* ἀ-
 ναῖσις — ἀναῖσις *kw.* kundigheid,
 bekwaamheid, bedrevenheid. — εἰσαγωγὴ *tot*
 alles bekwaam.
 εἰσαγωγὴ ἀναῖσις *of* ἀναῖσις *KN.* vrijmagt, op-
 permagt, vrijmagtig gezag; gebruik van zijn opper-
 magt, geweld; vrijmagtig, oppermagtig (*Skr.* *wi-*
siesa, onderscheiding; uitmuntendheid, voortref-
 lijkheid). εἰσαγωγὴ God de Vrijmagtige. ἀναῖσις, vrijmag-
 tig gebieder, dwingeland. ἀναῖσις ἑξῆς ἀναῖσις
 ἀναῖσις *straf volgens het vrijmagtig gezag van het*
rijk, volgens het wereldlijk gezag (in tegenstelling
van een straf volgens het goddijk regt). — εἰσαγωγὴ
 ἀναῖσις *of* εἰσαγωγὴ *vrijmagtig beschikken, van zijn*
vrijmagt gebruik maken; iets vrijmagtig bepalen,
eischen of vorderen; geweld gebruiken tegen; met
geweld dwingen, of noodzaken. ἀναῖσις (of
ἀναῖσις) de oppermagtige, de vrijmagtige ge-
bieter. ἀναῖσις onder het vrijmagtig gezag
van een ander staan. ἀναῖσις μετ' ἀναῖσις met ge-
*weld gedwongen. — εἰσαγωγὴ *of* εἰσαγωγὴ*
oppermagtige heerschappij voeren of gezag hebben
*over. ἀναῖσις *pass.*; ook met vrijmagt be-*
kleed, en het met vrijmagt bekleed zijn. — εἰσαγωγὴ
*ἀναῖσις *of* εἰσαγωγὴ ἀναῖσις iemand*
stellen in de magt of ter beschikking van een an-
der; en iemand gemagtigd maken tot iets. — ἀναῖσις
*ἀναῖσις *of* ἀναῖσις geweld; geweldhebber,*

dwingeland.
 εἰσαγωγὴ *kw.* *zva.* ἀναῖσις εἰσαγωγὴ *in eens (org.* ἀ-
 ναῖσις). — εἰσαγωγὴ *KN.* iets in eens, in één keer,
 afdoen.
 εἰσαγωγὴ *zie bij* ἀναῖσις
 εἰσαγωγὴ ἑξῆς *zva.* ἀναῖσις
 εἰσαγωγὴ *kw.* 1. *zva.* ἀναῖσις *en* ἀναῖσις (*org.* ἀναῖσις
 2.) *W.* 2. *zva.* ἀναῖσις 3 een landman *G.* (een ver-
 keerd gelegen ἀναῖσις (*ἡ ἀναῖσις*). *Skr.* *waisjya*,
 iemand van den 3den stand, (boer, koopman,
 burger)?
 εἰσαγωγὴ *of* ἡ ἀναῖσις *kw.* *zva.* ἀναῖσις ἀναῖσις *en* ἡ ἀναῖσις
 (*Skr.* *wiswa*, kwaaddoend).
 εἰσαγωγὴ *of* ἀναῖσις *zva.* ἀναῖσις (*Holl.*
waschwan, badkuij?)
 εἰσαγωγὴ *kw.* *zva.* ἀναῖσις
 εἰσαγωγὴ *zie bij* ἀναῖσις
 εἰσαγωγὴ *zie* ἀναῖσις
 εἰσαγωγὴ *zie* ἀναῖσις
 εἰσαγωγὴ *kw.* *zva.* ἡ ἀναῖσις
 εἰσαγωγὴ ἀναῖσις *of* ἀναῖσις ἀναῖσις (*onjuiste vorm*
van *Skr.* *wisjal yakarinti*, zeker mythisch kruid
 dat wonden hoelt), *naam van een Kawische zang-*
wijze.
 εἰσαγωγὴ *zie* ἀναῖσις
 εἰσαγωγὴ *kw.*, *zie* ἀναῖσις
 εἰσαγωγὴ *en* *dial.* ἀναῖσις *κ.*, εἰσαγωγὴ *en*
dial. ἀναῖσις *κ.*, duidelijk te zien en met
 het gezigt te onderkennen (*org.* ἀναῖσις); *ook*
zva. ἀναῖσις, scherpsziende; *en* scherpsziuig (*org.*
 ἀναῖσις). — εἰσαγωγὴ ἀναῖσις *of* ἀναῖσις
 ἀναῖσις *en* εἰσαγωγὴ ἀναῖσις *of* ἀναῖσις
 ἀναῖσις *maken dat iets duidelijk te zien*
en te onderscheiden is; nauwkeurig toezien (om
duidelijk te kunnen onderscheiden); nauwkeurig
iets bezigtigen; op iets nauwkeurig acht geven.
 εἰσαγωγὴ *zie* ἀναῖσις
 εἰσαγωγὴ *of* ἀναῖσις *KN.* iets waarmee men een wild
 verschalkt om het te vangen, valstrik, net, lok-
 aas; de verleidingen van de zinnelijke wereld; *ook*
fig. list, volg. *Rh.* *ook fig.* middel om zijn doel te
 bereiken. *Tj. Sengk.* vijf (*Skr.* *wisaja*, een voor-
 werp der zinnen; voorwerp van najaging, *enz.* *Vrg.*
 ἀναῖσις II. *en* ἀναῖσις). — εἰσαγωγὴ *iets met*
 een ἀναῖσις *zoals visschen in een fuik, zoeken*

te vangen, ook visschen in een rivier, *bv.* W. I, 29, lagen leggen. — ԲԻՆԱՆԱԿՅԻՆ՝ *ergens* een անանն leggen of plaatsen; iemand lagen leggen. ԵՄ ԲԻՆԱՆԱԿՈՒԳ՝ *auslag, list, kwaad opzet, ook zva.* ԵՄՈՒՆԱՅԻՆՈՒԳ՝ W.

ԱՆՆԱՆԱԿՈՒԳ՝ KN. uiterste wil; uiterste wilsbeschikking; testament; *en zva.* ԳՅՈՒՄՈՒՆ՝ een erfstuk, dat in de familie bewaard moet blijven en niet vreemd mag worden (*Ar.* وصیة, *wasijat.* *Vrg.* ԱՄԵՐԻՆՈՒԳ). ԵՄՆԱՆՆԱԿՈՒԳ՝ een uiterste wilsbeschikking of legaat maken, legateren. — ԱՆՆԱՆԱԿՅԻՆԻՄԱՆՈՒԳ՝ erfstukken van het rijk. ՆԱՆՆԱՆՆԱԿՈՒԳ՝ een boek, dat als een erfstuk in de familie bewaard blijft; *en* een testament. — ԵՄՆԱՆԱԿՅԻՆ՝ *iemand iets* bij uiterste wil vermaken of legateren. — ԵՄՆԱՆԱԿՅՈՒԳ՝ ԵՄՆԱՆԱԿՅՈՒԳՈՒՆ՝ *of բանանախոյրտն* *iets* bij uiterste wil vermaken of legateren *aan iemand.*

ԲԻՆԱՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *of* ԲԻՆԱՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ KN. foltering; ge-folterd (*misschien voor* ԲԻՆԱՆԱԿԱԿՈՒԳ, *van* ԲԻՆԱԿԱԿՈՒԳ *met het voors.* ԲԻՆ՝ *Vrg.* ԲԻՆՈՒԳ) — ԲԻՆԱՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *of* ԲԻՆԱՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *iemand* folteren; *ook zva.* ԲԻՆԱՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *iemand* gestrengelijk straffen. — ԱՆՆԱՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *of* ԱՆՆԱՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ foltering, strenge straf.

ԲԻՆՅԱՆ՝ KW. *zva.* դասաբնա (Skr. *wasjma*, een huis). ԲԻՆՅԱՆ՝ KW. *en* KN. *zva.* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ *en* ԲԻՆԱՆԱԿՈՒԳ (Skr. *wismaja*, verbazing). — ԵՄ ԲԻՆՅԱՆՈՒԳ՝ KN. verbaasd, *zva.* ԵՄՈՒՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ ԲԻՆՅԱՆՈՒԳ՝ *zva.* ԲԻՆՅԱՆ՝ *in het spr.* ԲԻՆԱՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ ԵՄՈՒՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ ԵՄՈՒՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ ԵՄՈՒՆԱԿԱԿՈՒԳ՝

ԲԻՆՅԱՆ՝ KW. *zva.* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ *en* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ (Skr. *westa*, *zie bij* ԱՆՆԱԿՈՒԳ).

ԲԻՆՅԻՆ՝ *of* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ KW. *zva.* ԱՊՈՒՄԱԿՈՒԳ՝ (Skr. *wisti* arbeid). ԲԻՆՅԻՆ՝ *(of* ԱՊՈՒՄԱԿՈՒԳ՝) ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ *zie bij* ԲԻՆ՝ ԱՊՈՒՄԱԿՈՒԳ՝ *zie bij* ԱՊՈՒՄԱԿՈՒԳ՝ ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ *zva.* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ R.

ԲԻՆՅԱՆ՝ *eign. van den oudsten zoon van Vorst Bâ-lâ-déwâ.*

ԲԻՆՅԱՆԿԱՆ՝ *eign. van een zoon van Ardjoenâ* (Skr. *wisjangkata*, groot; *wisanghata*, een leeuw).

ԲԻՆՅԱՆՈՒԳ՝ *eign. van een zoon van Ardjoenâ.*

ԵՄՈՒՆ՝ I. ԵՄՈՒՆ՝ *of* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ KN. gloeiende, brandende kool. — II. ԵՄՈՒՆ՝ *zva.* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ *en* *zva.* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ *en* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ *waarvan het de grondvorm is.* —

III. ԵՄՈՒՆ՝ *of* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ KN. *naam van een soort van apen zonder staart.* — IV. KW. *zva.* ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *en* ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ — ԵՄՈՒՆ՝ I. ԵՄՈՒՆ՝ *of* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ KN. *zva.* ԱՆՆԱԿՈՒԳ՝ *of* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ *Zoo ook* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ *gloeijende kolen.* — II. ԵՄՈՒՆ՝ KW. *zva.* ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *ook* ԵՄՈՒՆ՝ N., ԵՄՈՒՆ՝ K., *fig.* *meëbrengen, met zich brengen, als oorzaak of aanleiding.* ԲԻՆ՝ (*of* ԲԻՆ՝) ԵՄՈՒՆ՝ N., ԲԻՆ՝ ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ K. *de oorzaak, dat de oorzaak is van iets, om rede, omdat.* ԵՄՈՒՆ՝ ԵՄՈՒՆ՝ *ook zva.* ԵՄՈՒՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *ook դառնաբան = դառնաբանություն* *zonder, (zie bij* ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ). ԵՄՈՒՆ՝ *ook wel voor* ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *bv.* ԵՄՈՒՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *een vaandel met zich voeren of bij zich hebben.* ԵՄՈՒՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ N., ԵՄՈՒՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ K., *zie bij* ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ KW. *zva.* ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ N., ԵՄՈՒՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ K., *al naar gelang (of mate) van; bv.* ԵՄՈՒՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *al naarmate (of het hangt af) van de slechtere of betere gesteldheid van den grond; fig.* *de slechtere of betere gesteldheid van den grond brengt het meë (vrg.* ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ). — ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ I. KW. *zva.* ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ — 2. KN. *over en weër, tegen elkander.* ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *partijen tegen elkander; elkander tegen-spreken.* ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *met elkander twisten, in strijd zijn.* ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *redewisselen, redetwisten; dispuut.*

ԵՄՈՒՆ՝ KW. *zva.* ԵՄՈՒՆ՝ K., *zie bij* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ KN. *naam van de Arabische letter* Wau, *en van het zevende jaar van een windoe.*

ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ N., *even als* ԱՊՈՒՄԱԿՈՒԳ՝ *in de spreektaal voor* ԱՊՈՒՄԱԿՈՒԳ՝

ԲԻՆՅԱՆ՝ KW. *zva.* ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝

ԵՄՈՒՆ՝ KN. *benaming van een halve àmèt of 12 gèdèng.* 260 ԲԻՆՅԱՆ՝ *een halve àmèt.*

ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ KN. *naam van een roofvogel; en van een soort van vischfuik, een grootte անանն, of volgens anderen een fuik met deurtjes, die wel door-, maar niet teruglaten (vrg.* ԲԻՆՅԱՆ՝ ԱՆՆԱԿԱԿՈՒԳ՝; *volg.* Rh. անաննԱԿՈՒԳ).

ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ *een jong blad. G.*

ԵՄՈՒՆԱԿՈՒԳ՝ KN. *naam van een tuin- en boschspook, een vrouwelijke gèndroewo, vrg.* ԱՊՈՒՄԱԿԱԿՈՒԳ՝ *bij* ԱՊՈՒՄԱԿԱԿՈՒԳ՝ *een ամանաննԱԿԱԿՈՒԳ՝ W. II.*

372. ԵՄՈՒՆԱԿԱԿՈՒԳ՝ *een vrouwelijk spook met lange hangende borsten.* ԱՊՈՒՄԱԿԱԿՈՒԳ՝ ԱՊՈՒՄԱԿԱԿՈՒԳ՝

ἡγεμονία (van ἡγεμονία met het voorvoegsel ἡγε-
 Vrg. ἡγεμονία 2). ἡγεμονίαῖον nog geheel
 bij elkander; en onbeschadigd, zwa. ἡγεμονίαῖον
 ἡγεμονίαῖον — ἡγεμονίαῖον. zwa. ἡγεμονίαῖον en
 ἡγεμονίαῖον (ook wegschuiven, van plaats veran-
 deren. G.). — ἡγεμονίαῖον KN. wat dient om zich
 te onttrekken, in ἡγεμονίαῖον (of in ἡγεμονίαῖον) ἡγεμονίαῖον
 de som gelds, waarmee zich een vrouw de echtschei-
 ding verwerft vñ een man, die niet aan zijn hu-
 welijkspligten voldoen, maar ook niet in de echt-
 scheiding bewilligen wil, vrg. ἡγεμονίαῖον zie ἡγεμονίαῖον
 ἡγεμονίαῖον. °ἡγεμονίαῖον nm. van een der ἡγεμονίαῖον zang-
 wijzen.

ἡγεμονίαῖον. zwa. ἡγεμονίαῖον ἡγεμονίαῖον

ἡγεμονίαῖον. zwa. ἡγεμονίαῖον ἡγεμονίαῖον

ἡγεμονίαῖον dik en vast van vleesch; vrg. ἡγεμονίαῖον

ἡγεμονίαῖον enz. zwa. ἡγεμονίαῖον enz. WW.

ἡγεμονίαῖον KN. — ἡγεμονίαῖον tegenzin
 hebben in iets, bv. in eten, daar men er te veel
 van gebruikt heeft; ook fig. beu zijn bv. van iets te zien.

ἡγεμονίαῖον. zwa. ἡγεμονίαῖον

ἡγεμονίαῖον of ἡγεμονίαῖον KN. het aanzien of voorkomen van
 iets bij het aanschouwen (vrg. ἡγεμονίαῖον beide met
 ἡγεμονίαῖον van den grondvorm ἡγεμονίαῖον Een ander ἡγεμονίαῖον
 zie ben). — ἡγεμονίαῖον of ἡγεμονίαῖον iets aanzien, beschou-
 wen, bekijken; bij zijn beschouwing in aanmerking
 nemen, bv. het aanzien of de geringheid van een
 persoon. ἡγεμονίαῖον of ἡγεμονίαῖον (ἡγεμονίαῖον DW. 193)
 voor den geest komen, voor de verbeelding ver-
 schijnen. ἡγεμονίαῖον niet geacht worden, Tj.
 — ἡγεμονίαῖον of ἡγεμονίαῖον het aanzien of beschouwen;
 iemands beschouwing. — ἡγεμονίαῖον aanschou-
 wing, beschouwing, gezicht, G.

ἡγεμονίαῖον of ἡγεμονίαῖον KN. nok of vorst van een dak; de
 bedekking van den nok en de hoeken van een dak
 (van een atēpdak met over elkander gelegde en za-
 mengeregen alang-alang of nipah); vorstpannen
 (vrg. ἡγεμονίαῖον). ἡγεμονίαῖον baden zoodat het hoofd
 nat wordt, Tj. — ἡγεμονίαῖον of ἡγεμονίαῖον nokbedekking
 maken; den nok, of de hoeken van een dak, dek-
 ken; een obj. van uit de hoogte slaan; van uit de
 hoogte doen neêrkomen op. ἡγεμονίαῖον pass. ook fig.
 van hooger hand bevel krijgen; water boven op het
 hoofd gieten (een ander ἡγεμονίαῖον zie bij ἡγεμονίαῖον). —
 ἡγεμονίαῖον de nok van een huis (als plaats); bv.

ἡγεμονίαῖον ἡγεμονίαῖον op de nok staan.
 ἡγεμονίαῖον zie ἡγεμονίαῖον en vrg. ἡγεμονίαῖον en ἡγεμονίαῖον
 ἡγεμονίαῖον of ἡγεμονίαῖον KN. 1. het vlies, waarmee een
 kind in de baarmoeder omgeven is; baarmoeder. ἡγεμονίαῖον
 ἡγεμονίαῖον, gekronkeld, gefrommeld; zich zameukron-
 kelen (Tj.); vrg. ἡγεμονίαῖον — ἡγεμονίαῖον
 door elkander vermengd, verward. 2. ἡγεμονίαῖον ἡγεμονίαῖον
 ἡγεμονίαῖον KN. klanknab. van het ophappen van eten,
 hap! (Tj.) Rh. vrg. ἡγεμονίαῖον

ἡγεμονίαῖον. zwa. ἡγεμονίαῖον of kleine, jonge boetà, als
 Tj. Sengk. vijf. ἡγεμονίαῖον naam van een fabelach-
 tigen grooten vogel, daar Bomā op vaart (misschien
 verb. van ἡγεμονίαῖον PK.) ἡγεμονίαῖον eigm. van een
 zoon van Bāla-déwā.

ἡγεμονίαῖον KN. ἡγεμονίαῖον = ἡγεμονίαῖον
 echt, M. ἡγεμονίαῖον of gebr. ἡγεμονίαῖον of
 ἡγεμονίαῖον klanknab. van het bewegen
 van de lippen; bv. van koude of vrees bibberen; of
 bij het praten, eten, enz. de lippen telkens bewe-
 gen; vandaar veel praten, veel eten enz. (vrg. ἡγεμονίαῖον
 ἡγεμονίαῖον).

ἡγεμονίαῖον van gulzig eten, Tj. zie ἡγεμονίαῖον bij
 ἡγεμονίαῖον

ἡγεμονίαῖον 1. KN. zwa. ἡγεμονίαῖον en wel het grondwoord
 hiervan (zie bij ἡγεμονίαῖον). — 2. verk. van ἡγεμονίαῖον
 ἡγεμονίαῖον — 3. KW. zwa. ἡγεμονίαῖον ἡγεμονίαῖον ἡγεμονίαῖον ἡγεμονίαῖον
 ἡγεμονίαῖον ἡγεμονίαῖον ἡγεμονίαῖον en ἡγεμονίαῖον (Skr.
 wala, omgeving, insluiting; bala of wala, jong;
 een kind; en vrg. ἡγεμονίαῖον). ἡγεμονίαῖον of ἡγεμονίαῖον
 ἡγεμονίαῖον KN. een bēbēd zóo gedragen, dat het eene
 eind om de lenden geslagen tegelijk tot gordel dient
 (zooals gewoonlijk de jongens hun bēbēd aanhebben,
 vóórdat zij besneden zijn). ἡγεμονίαῖον spr.
 een kind tot getuige hebben, ook wel van iemand,
 die niet meer dan één getuige heeft. — ἡγεμονίαῖον
 KW. zwa. ἡγεμονίαῖον — ἡγεμονίαῖον zie bij ἡγεμονίαῖον

ἡγεμονίαῖον I. Ar. wali, KN. 1. vriend, vertrouwde vriend.
 2. naastbestaande voogd, de persoon, wiens toe-
 stemming tot het huwelijk van een meisje of vrouw
 vereischt wordt, zooals vader, grootvader, broeder,
 oom of neef, en die de bruid bij de voltrekking
 van het huwelijk vóór den priester vertegenwoor-
 digt. 3. benaming van de eerste verkondigers van
 het Mohammedanisme op Java, die als land-

အဂ္ဂိယာ *zva.* အဂ္ဂိယာ openhartig zijn jegens elkaar. အဂ္ဂိယာဝါဝါ = အဂ္ဂိယာ *Wangs.* op အဂ္ဂိယာဝါဝါ Rh.

အဂ္ဂိယာ *zie* အဂ္ဂိယာ

အဂ္ဂိယာ 1. *kw.* *zva.* အဂ္ဂိယာ *en* အဂ္ဂိယာ (*erg.* အဂ္ဂိယာ *en* အဂ္ဂိယာ). 2. *kn.* pagaai (*erg.* အဂ္ဂိယာ *en* အဂ္ဂိယာ *bij* အဂ္ဂိယာ). 3. *k.*, *zie* အဂ္ဂိယာ — အဂ္ဂိယာ အဂ္ဂိယာ pagaaijen; *een* vaartuij pagaaijen.

အဂ္ဂိယာ *kn.* *alleen* in အဂ္ဂိယာ (အဂ္ဂိယာဝါဝါ) အဂ္ဂိယာ *zva.* အဂ္ဂိယာ (*erg.* အဂ္ဂိယာ); *ook* door het noodlot *iets* ondervinden *of* begaan, dat men niet gedacht zou hebben te zullen ondervinden *of* begaan, — အဂ္ဂိယာ *onder* het oog brengen; terechtwijzen. — အဂ္ဂိယာ *of* အဂ္ဂိယာ အဂ္ဂိယာ *aan* het licht komen, *van* een verkeerdheid *of* ondeugd; overtuigd. — အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *iets* verkeerd *of* slechts *aan* het licht brengen; *iemand* *iets* verkeerd *onder* het oog brengen *of* daaraan overtuigen. — အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ terechtgewezen. — အဂ္ဂိယာ *het* *aan* het licht brengen; overtuiging; middel om *iets* *aan* het licht te brengen.

အဂ္ဂိယာ *kn.* platte, *of* bijna geheel platte, bamboelat van gespleten bamboe (*erg.* အဂ္ဂိယာ *en* အဂ္ဂိယာ); lemmer *of* kling van een kris *of* zwaard; de (houten *of* metalen) toetsen van een gambang. — အဂ္ဂိယာ *bamboelatten* maken; *bamboe* tot latjes splijten *en* snijden; *pad* uit de gèdèng's *of* potjong's trekken, uitzoeken *om* tot bibit te dienen, *een* kris *of* *iets* anders heimelijk uit de schede trekken *en* stelen. — အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *of* အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *de* toetsen van een gambang, Tj.

အဂ္ဂိယာ I. *kn.*, အဂ္ဂိယာ *kd.*, *nm.* van een dunne bamboesoort met lange geleedingen (Bambusa excelsa). အဂ္ဂိယာ *een* gele soort, daar men blaaspippen van maakt, *ook* pagèr's enz. II. အဂ္ဂိယာ *n.*, အဂ္ဂိယာ *k.*, loop van een geweer *of* pistool; *ook* grauw; halfwit, nog niet geheel wit gestampt, van rijst. အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *kn.* het zevengesternte. — အဂ္ဂိယာ *kn.* *iets* met de ruwe kant van bamboewoeloe gladschuren, *om* het daarna met အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *nog* gladder te schuren, *ook* als အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *kn.* een fijne, helder klinkende stem. — အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *kn.* een pijp.

အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *kn.* အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *of* အဂ္ဂိယာ

အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *duidelijk* te zien, *k.* 20, 50.

အဂ္ဂိယာ *of* အဂ္ဂိယာ *kn.* 1. *zva.* အဂ္ဂိယာ 2. *zva.* အဂ္ဂိယာ အဂ္ဂိယာ *zie* *bij* အဂ္ဂိယာ — အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *zva.* အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ

အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ 1. *kn.* *zie* *bij* အဂ္ဂိယာ — 2. *kw.* *zva.* အဂ္ဂိယာ *volgens* G., *tuin*, *en* *naam* van een *tuin*. (tuinground, pk).

အဂ္ဂိယာ *kw.* 'wetering, vliet' *volg.* Rh. *ook* အဂ္ဂိယာ *kn.* drassige, moerasachtige grond; grond die nu *en* dan *onder* water staat, grond aan zee, *die* *afhankelijk* is van eb *en*loed. Tj.

အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *Ar.* voor الله اعلم, wa-lla-hoe a-lam, God weet het, 't is God bekend.

အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *zie* *bij* အဂ္ဂိယာ

အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *zie* *bij* အဂ္ဂိယာ

အဂ္ဂိယာ 1. *naam* van een slingerplant, dezelfde als Wala, Fil. Flagellaria indica, L. (Tj.). 2. *ben.* van een verpigt geschenk van een desahoofd aan zijn loerah tabou, dat uit rijst, djè nang, djoe-wadjah, wadjik *of* *ook* *wel* uit vruchten *en* andere versnaperingen bestaat, *en* met poewasa *en* moeloed met den pachtschat gegeven wordt, WW.

အဂ္ဂိယာ *kw.* *zva.* အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *kn.* een doek over den schoot, om een kind op te leggen, *en* met tapel te besmeren.

အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *kn.* *naam* van een slingerplant, Tj.

အဂ္ဂိယာ 1. *kw.* *zva.* အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ — 2. *k.*, (*volg.* Rh. *kn.*) *zie* အဂ္ဂိယာ — 3. *kd.*, van အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ အဂ္ဂိယာ (*of* အဂ္ဂိယာ) အဂ္ဂိယာ *naam* van een soort van banaan. — အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *zie* *bij* အဂ္ဂိယာ

အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *zie* *bij* အဂ္ဂိယာ

အဂ္ဂိယာ *kw.* *zva.* အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *en* အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ

အဂ္ဂိယာ *k.*, *zie* အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ

အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *of* အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ, အဂ္ဂိယာ *of* အဂ္ဂိယာ *k.*, Hollandsch, *en* in 't algemeen Europeesch. အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *Hollander*, *Europeaan*. အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ (*of* အဂ္ဂိယာ) *voor* Afrikaansche neger. — အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *kn.* zich als een Hollander voordoen, de manieren van een Europeaan aannemen. အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *zich* op allerlei wijze als een Hollander trachten voor te doen. — အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *veel* van een Europeaan hebben; den Hollander uithangen. — အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ အဂ္ဂိယာအဂ္ဂိယာ *Europeesche*, door Europeers bewoonde, *wijk*.

Ἐπιπέλας KW. zva. Ἐπιπέλας ἡ ἐπιπέλας ἐπιπέλας
ἐπιπέλας ἡ ἐπιπέλας

Ἐπιπέλας KW. zva. ἐπιπέλας ἐπιπέλας — ἐπιπέλας
ἐπιπέλας zva. ἐπιπέλας zie BV. vrg. ἐπιπέλας bij ἐπιπέλας
ἐπιπέλας Tjeribonsch, zva. ἐπιπέλας

Ἐπιπέλας ἐπιπέλας of ἐπιπέλας KN. een weduw of van
haar man gescheidene vrouw, die nog geen kind
heeft of gehad heeft (vrg. ἡ ἐπιπέλας). ἐπιπέλας ἐπιπέλας
ἐπιπέλας (of ἐπιπέλας ἐπιπέλας) benaming van twee hel-
dere sterren in den Centaurus, ten oosten van het
Zuiderkruis.

Ἐπιπέλας KW. zva. ἐπιπέλας ἐπιπέλας

ἐπιπέλας en ἐπιπέλας KN. verbod (vrg. ἐπιπέλας) —
ἐπιπέλας verbieden; iemand iets verbieden (vrg. ἐπιπέλας);
ook de lijn trekken of aanwijzen, die niet
overschreden mag worden. — ἐπιπέλας verboden;
ook de baarmoeder van beesten; en ingewand
van visschen (vrg. ἐπιπέλας ἐπιπέλας en
ἐπιπέλας ἐπιπέλας). ἐπιπέλας of ἐπιπέλας
ἐπιπέλας goudsmidsbeiteltje om de lijnen voor uitsteek-
werk te trekken.

ἐπιπέλας KW. zva. ἐπιπέλας G.

ἐπιπέλας KN. naam van een wilde plant en van de knol
daarvan, die in tijden van duurte wel gegeten
wordt, maar onaangenaam prikkelend van smaak
is, Sauromatum? Horstfieldii Miq. Nat. fam. der
Aroideae.

ἐπιπέλας KW. zva. ἐπιπέλας ἐπιπέλας en ἐπιπέλας ἐπιπέλας
ἐπιπέλας KN. sterke armen om te werken (zie ook bij
ἐπιπέλας) R.; vrg. Rh. breedgeschouderd; ook van
de buik uitgezet, AS.

ἐπιπέλας KN. trein van veel personen of zaken één voor
één achter elkander (vrg. ἐπιπέλας ἐπιπέλας en ἐπιπέλας).

ἐπιπέλας ἐπιπέλας zie bij ἐπιπέλας

ἐπιπέλας of ἐπιπέλας KN. de lade van een wever,
waarmede na elken inslag het weefsel aangedrukt
wordt. — ἐπιπέλας als een wélira zijn, nl. plat,
van de beenen van een paard, een teeken van
kracht.

ἐπιπέλας KN. naam van een soort van lang gras.

ἐπιπέλας KW. zva. ἐπιπέλας

ἐπιπέλας KN. zwavel. ἐπιπέλας ἐπιπέλας, ἐπιπέλας ἐπιπέλας
K., roodachtige zwavel, en naam van een in kleur
daarop gelijkenden edelen steen.

ἐπιπέλας KN. bepaling, beperking, voorbehoud, voor

verbod (vrg. ἐπιπέλας en ἐπιπέλας); ook goede reden,
die iemand heeft om iets te doen, bv. om zich niet
de voeten te maken (vrg. ἐπιπέλας). ἐπιπέλας ἐπιπέλας
of ἐπιπέλας ἐπιπέλας zva. ἐπιπέλας om rede van;
uit aanmerking van; naar gelaug van. ἐπιπέλας
ἐπιπέλας al naardat het duurt (vrg. ἐπιπέλας
bij ἐπιπέλας). — ἐπιπέλας zie ben. — ἐπιπέλας
iemand een bepaling of beperking stellen, ten op-
zigte van iets een voorbehoud maken of een verbod
stellen.

ἐπιπέλας KN., ἐπιπέλας KN., omgekeerd, onderste

boven, achterste voor, buitenste binnen; omgekruld;
gekruld, van het hoofdhaar; onliggen, onliggend,
van de suet van een mes; de keerzijde, bv. van
een blad papier; andersom (vrg. ἐπιπέλας en ἐπιπέλας
ἐπιπέλας). ἐπιπέλας ἐπιπέλας kip met omgekrulde veeren
aan den kop en hals en over het geheele lijf (vrg.
ἐπιπέλας). ἐπιπέλας ἐπιπέλας naam van een boom en
van zijn ligt, maar hard hout, met vlammen als
veeren, waarvan wandelstokken, kistjes, pennen,
jukken en andere kleine zaken gemaakt worden.

— ἐπιπέλας ἐπιπέλας iets omkeeren, omslaan,
omdraaijen, wendjen; omwenden; het binnenste van
iets naar buiten keeren; woorden zoo verdraaijen,
dat ze het tegenovergestelde beteekenen; de gedaante
(vrg. ἐπιπέλας of ἐπιπέλας) van iets of iemand
veranderen, metamorphoseren, WR.; vrg. WW.
intr. ἐπιπέλας van gedaante veranderen; vrg.
ἐπιπέλας rijstveld gereed maken voor het tweede
padigewas (in hetzelfde jaar); veranderen, zich ver-
anderen, van partij veranderen; omgeslagen, zoo
bv. van schubben, van een slang. ἐπιπέλας tegen
den draad in opstaan, AS., opgekruld. ἐπιπέλας
ἐπιπέλας de buis omkeeren, spr. ook tot den vijand
overloopen, enz. (vrg. ἐπιπέλας). ἐπιπέλας ἐπιπέλας
den vloek omkeeren, bv. als men zwoert: ἐπιπέλας
ἐπιπέλας ἐπιπέλας en men daaraan den zin
hecht, niet van 'ik mag sterven, als ik gestolen
heb"; maar dezen: "hij mag sterven, als ik gesto-
len heb. Het wordt ook gebruikt, wanneer een ver-
bod en de daarop gestelde straf hem, die het ver-
bod gegeven heeft, zelf treft. R. ἐπιπέλας ἐπιπέλας
zich ten goeden veranderen, zich bekeeren. — ἡ
ἐπιπέλας ἐπιπέλας nm. van een lekkernij, WW.
— ἡ ἐπιπέλας ἐπιπέλας zich om en om keeren; tel-

kens weër veranderen; borrelen, *van kokend water, zoodat het onderste naar boven en het bovenste naar onderen gaat* (erg. *արդարապես*); iets telkens nu op de ééne, dan op de andere zijde keeren; zie ook op *դարձակադարձություն* — *հակադարձություն* of *արդարապես* N., *հակադարձություն* of *արդարապես* K., omgekeerd, het binneste buiten, het bovenste onder, achterste voor; averegts; overhoop; zoo geslepen, dat het onlicht; ongelukkig worden door zijn eed gebroken te hebben. *հակադարձություն* onderste boven komen te tuimelen, hals over kop. *արդարապես* *արդարապես* *արդարապես* omgekeerd en achterstevoor. — *արդարապես* mv. van *արդարապես* — *արդարապես* omgekeerd, *zoals een baksel in een pan*; telkens terugkeeren; zich ondersteboven keeren en overelkander heenrollen, *bv. van de golven in een branding*; of *արդարապես* tweede padigewas in hetzelfde jaar, *nl. zonder andere veldigewassen er tusschen in, onmiddellijk volgende op het eerste padigewas*, Rh. (beplanting van rijstveld voor een tweede gewas tegen het natte seizoen WW. R.). (erg. *տապալ*). *արդարապես* poët. zva. *արդարապես* *արդարապես* sawah's bewerkt voor of beplant met *արդարապես* — *արդարապես* gew. *արդարապես* zva. *արդարապես* koken van water, (Men.) Rh. — *արդարապես* het omkeeren; het zich omkeeren; ommekeer, enz.

Արդարապես KN. zva. *արդարապես* ook landplaaĝ als een straf van God. *Արդարապես* pest, sterfte onder de menschen.

Արդարապես KW. zva. *արդարապես*

Արդարապես KW. zva. *արդարապես*

Արդարապես ook wel *Արդարապես* KN. eenvoudig, zonder dat er iets bijzonders bij of aan is (erg. *Արդարապես*). *Արդարապես* zie bij *Արդարապես* — *Արդարապես* werkelijk, niet in de verbeelding.

Արդարապես KW. zva. *արդարապես* *Արդարապես* KN. naam van een gouden vogel met een slangekop, die tot de vorstelijke staatsie behoort (Skr. *mallika*, een vogel, soort van gans; en een kop of beker), ook eign. van den vorst der slangen (erg. *Արդարապես*).

Արդարապես of *Արդարապես* ook *Արդարապես* N., *Արդարապես* *Արդարապես* of *Արդարապես* K., ploeg. *Արդարապես* naam van een gesternte, de Orion. — *Արդարապես* *Արդարապես* of *Արդարապես* N. en *Արդարապես* *Արդարապես* of *Արդարապես* K., ploegen; iets

ploegen of beploegen. — *Արդարապես* *Արդարապես* of *Արդարապես* *Արդարապես* en *Արդարապես* of *Արդարապես* tot ploegen bezigen, laten ploegen; met een ploeg een voor maken; voor een ander beploegen. — *Արդարապես* of *Արդարապես* en *Արդարապես* of *Արդարապես* geploegd, beploegd; door het ploegen gemaakte voor (erg. *Արդարապես*). — *Արդարապես* benaming van een buffel, die reeds voor den ploeg gebruikt kan worden (*van boven de vier jaar*).

Արդարապես KW. zva. *Արդարապես*

Արդարապես KW. zva. *Արդարապես* *Արդարապես* *Արդարապես*

Արդարապես verb. van *Արդարապես*

Արդարապես KN. schouderblad, schouderbladen; en de rug tusschen de schouderbladen.

Արդարապես KN. naam van een hard en taai soort van hout, waarvan wagenassen, rijtuigboomen, spinnewielen, enz., gemaakt worden, van de Schoutenia ovata Korth. Nat. fam. der Filiceae.

Արդարապես KN. naam van een heester, waarvan de bladen tot medicijn gebruikt worden.

Արդարապես zie bij *Արդարապես*

Արդարապես KW. zva. *Արդարապես*

Արդարապես of *Արդարապես* KW. zva. *Արդարապես* en *Արդարապես* (Ml. *bēlakang*, de rug; achter); KN. zva. *Արդարապես*

Արդարապես KN. aanslibbing, aangeslibd, aangeslibde grond of bank; aanslibben (erg. *Արդարապես*); fig. achterstallig gebleven, van pacht of te verrigtene werkzaamheden, waardoor het tebetalene of te verrigtene verhoogd wordt (erg. *Արդարապես*); *bv. Արդարապես* met hoeveel is je pacht aangeslibd? hoeveel achterstallige pacht heb je nog te betalen? — *Արդարապես* achterstallig zijn, *bv. in het betalen van pacht*. — *Արդարապես* iets aanslibben door aanslibbing ondieper makeu. *Արդարապես* of *Արդարապես* aanslibbing krijgen. *Արդարապես* achterstallige pacht te betalen hebben, ten achteren raken in het betalen van pacht. — *Արդարապես* aangeslibde grond.

Արդարապես of *Արդարապես* KN. mes van bamboe, om kippen en vogels te keelen, en vooral om den navelstreng van een pasgeboren kind door te snijden, ook wel om iets anders te snijden bij gebrek van

een ander mes (vrg. ունի). ունի (of ճարճի) արճարճարճ spr. voor broeders en zusters van één vader en moeder.

արշար KN. vast van consistentie, taai, sterk, van iets dat door zijn hechtheid niet ligt uit elkander gaat, zooals van houtsoorten, touw, geweven stoffen en ijzerwerk (vrg. տղոռայ and հնայ); ook fig. bv. արշարդիտա taai van leven. R. արշարիտա WP. 134, taai van huid, zoodat bv. een pijl die hem treft, er niet indringt (vrg. հնայ). — արշարյալալա taai zijn, van rotansoorten, K. 4,56.

արճար KN. naam van een heestergewas, Covellia didyma Miq. met vruchten als de դոռ

արճարյի zie bij արճ

արճար KN. een bezoeking of toegeschiedt onheil tot straf voor een belediging of oneerbiedige behandeling van heilige personen, goeroe's, overheden, ouders, enz., of voor heiligschennis of het ontheiligen van gewijde plaatsen en voorwerpen; (ook overtreden; weêrestreven, weêrspannig. G. Ar. Այ, bahl at, vloek. Vrg. արճար արճար and արճարայ). արճարդիտա een door de ouders wegens een belediging toegeschikte bezoeking. արճ (of արճի) արճար een walat toeschikken. — արճարայ door een արճար getroffen. — արճար of արճարայ een walat berokkenen of berokkenend; iets heiligs, waaraan men zich niet ongestraft kan bezondigen.

արճարյի zie արճար

արճարյի KN. om een արճարյի geslagen, verder breed uitgespreid en tusschen twee dunne bamboelatten geknepen en met արճարյի արճարյի of արճարյի vastgemaakte alaug-alang of bladen van de rēboeloeng, waarmede een huis gedekt wordt (vrg. արճարյի). դոռարյի արճարյի een huis met een dak van wēlit — արճարյի wēlit maken; van iets wēlit maken; een dak of huis met wēlit dekken, in tegenstelling van արճարյի

արճարյի KN. een in modderachtige of moerasachtige plaatsen (zoet water, vooral in rawa's, JR.) levende (kleine, groenachtige JR.) aal of paling (vrg. արճարյի արճարյի and դոռարյի). արճարյի արճարյի een grootere, geelachtige paling. JR. արճարյի արճարյի zie արճար — արճարյի արճարյի

zoeken of vangen.

արճարյի 1. KW. zva. արճարյի արճարյի (vrg. արճարյի); en zva. արճարյի արճարյի en արճարյի

— 2. KN. een goede ronding hebbend, liefelijk voor het gezigt of gehoor, welluidend, elegant, met smaak; melodieuze interval bij een gending Rh. — արճարյի

1. KW. zva. արճարյի — 2. KN. iets fraaijer of bevalliger maken. արճարյի արճարյի zich laten inpakken, bewegen of vermurwen door zoetsappige of liefelijke woorden of door bidden en smeeken. արճարյի արճարյի omwikkelde of omslingerde woorden, woorden die met slinheid gekozen zijn om listig een doel te bereiken, WR. — արճարյի zva. արճարյի 2., ook verward dooréén, G.

արճարյի KW. zva. արճարյի (vrg. արճարյի). KN. gewijde speeksel; speeksel onder gebed (աա) tot medicijn of afworing van kwalen ergens op gespuwd, WW.

արճարյի KW. zie արճարյի արճարյի pass. van արճարյի (zie aldaar).

արճարյի KW. schrift in rotting gesneden, volgens de Dāsā-nāmā.

արճարյի verbast. van արճարյի eign. van een schoone Widā-dari (Skr. Tīlōttamā).

արճարյի (of արճարյի RI.) met of zonder արճարյի een rotan soort, klein maar bijzonder sterk, die veel als bindrotting wordt gebruikt, Calamus L. et Daemonorops, Bl.

արճարյի KN. beantwoording, vergelding, wedervergelding; wraak; straf. Zoo ook արճարյի — արճարյի of արճարյի iets beantwoorden; vergelden terugdoen; beloonen; wreken; straffen. արճարյի geweld met geweld beantwoorden. արճարյի terugslaan. արճարյի een moord wreken. արճարյի het regt van wedervergelding uitoefenen, wraak nemen. արճարյի wraakzuchtig. — արճարյի սո., en iemand iets vergelden, beloonen, bestraffen; een brief beantwoorden; ook terugdoen; en zva. արճարյի — արճարյի met iets, iemand of iets vergelden, iets tot vergelding bezigen; over iets wraak nemen; voor iemand wraak nemen. — արճարյի vergelding, wedervergelding; wraak.

— արճարյի wat teruggedaan wordt, bv. արճարյի wederkerige hulp; het elastiek en buigzaam gedeelte van een werktuig; արճարյի

zie ben. SG.

ἄρκα *zva* ἄρκα

ἄρκα Ν., ἄρκα Κ., geit of schaaap; bok of ram, ἄρκα ἄρκα = ἄρκα Wangs. op ἄρκα Β. ἄρκα, *ber.* een bok of ram. ἄρκα een soort van kleine geiten of bokken, *volg.* Rh. ook van kleine schapen. — ἄρκα Κ. als een bok (zoo onbeschaamd). — ἄρκα beestachtigheid, door ontucht; ook naam van een plant, Ageratum Conyzoides.

ἄρκα zie ἄρκα

ἄρκα of ἄρκα Κ. zwemblaas van een visch. — ἄρκα ingewand van visschen, vischgroin; *fig.* plat voor aard, inborst, (*erg.* ἄρκα).

ἄρκα Κ. grof, van stoffen, ruig van haar, B. en *figuurlijk* het stoffelijke van een mensch (*erg.* ἄρκα ἄρκα en ἄρκα). ἄρκα en ἄρκα een stoffelijk wezen. ἄρκα een grof (onbeschaafd) mensch. ἄρκα een grof (lomp, gemeen) gezigt. ἄρκα grof (ruw) van aard.

ἄρκα Κ. matje, scherm of schut, van door elkander gevlochten halve klapperbladen (*erg.* ἄρκα ἄρκα of ἄρκα ἄρκα).

ἄρκα Κ. schoorvoetend, huiverig, aarzelen, Tj. Joes.

ἄρκα Κ. kliekje, overgebleven of overgeschoten restje, van eten of werk van den vorigen dag — ἄρκα Ν., in de spreektaal *zva.* ἄρκα eten, zijn maal doen (*eig.* met rijst). — ἄρκα *zva.* ἄρκα (een ander bij ἄρκα). — ἄρκα *zva.* ἄρκα (een ander bij ἄρκα). — ἄρκα en ἄρκα *zva.* ἄρκα en ἄρκα — ἄρκα *zva.* ἄρκα

ἄρκα Κ. een groote fuik, Rh. zie ἄρκα W. I, 5.

ἄρκα Κ. breed hakmes met houten scheê, dat bij de hofkleeding aan de linkerzijde gedragen wordt (*erg.* ἄρκα en ἄρκα).

ἄρκα Κ. een soort van kleine zeekrabben, *erg.* ἄρκα

ἄρκα Κ. onhandig, lomp, linksch, boersch (*erg.* ἄρκα). — ἄρκα de onvoldragen vrucht van een beest (*erg.* ἄρκα).

ἄρκα *kw.* *zva.* ἄρκα

ἄρκα 1. Ν., ἄρκα, staal. ἄρκα staal aan vierkante staven. ἄρκα *id.* aan platen.

2. ἄρκα Κ. ijzeren braadpan; (ook rooster. G.).

3. ἄρκα (ἄρκα Κ.) κί. van ἄρκα 4. Κί. van ἄρκα — ἄρκα Κί. van ἄρκα — ἄρκα Κ. kleine ijzeren braadpan; en aarden braadpan, om iets met olie in te bakken of te braden.

ἄρκα *kw.* *zva.* ἄρκα

ἄρκα *kw.* *zva.* ἄρκα (*erg.* ἄρκα en ἄρκα); ook *zva.* ἄρκα en volgens G. huisje, stulp.

ἄρκα *kw.* 1. *zva.* ἄρκα ἄρκα en ἄρκα (*Skr.* *widja* en *witja*, afscheiden, onderscheiden. *Erg.* ἄρκα). 2. *zva.* ἄρκα of ἄρκα — ἄρκα ἄρκα (*In* W. II. 428, ἄρκα zooals *eig.* behoort geschreven te worden) *zva.* ἄρκα? zie bij ἄρκα

ἄρκα Κ. zaad, zaadkorrel; jong uit zaad geteeld plantje om overgeplant te worden; *fig.* spruit; kroost, afstamming; geslacht, afkomst, ras. ἄρκα van goed ras. ἄρκα van Kedoese afkomst, of Kedoese ras, *fig.* oorsprong, begin, oorzaak, aanleiding, WW. ἄρκα aanleiding tot een zaak; *volg.* Rh. het voornaamste, het fond van de zaak, (*Skr.* *bidja*, zaad; *bidjé*, gezaaid hebbend *widjja*, uit zaad gesproten, spruit, afstamming. *Erg.* ἄρκα en ἄρκα zie ook bij ἄρκα onder ἄρκα). ἄρκα (of ἄρκα) een pagër met scheve ruiten gevlochten, zie op ἄρκα ook een puntige vorm van tanden slijpen, Kr. — ἄρκα of ἄρκα Ν., ἄρκα ἄρκα Κ., ἄρκα of ἄρκα Κ., ἄρκα of ἄρκα Md., een enkel of eenig, een enkele of eenige; een zeker of een zekere. ἄρκα een zeker persoon; een zeker iemand, WW. *volg.* G. één der menschen, *volg.* Rh. ook *zva.* ἄρκα ἄρκα ieder mensch. ἄρκα ἄρκα op zekeren dag. WW. ἄρκα *zva.* ἄρκα de ééne. ἄρκα ἄρκα elk mensch, een iegelijk. ἄρκα ἄρκα ieder afzonderlijk, elk in 't bijzonder. ἄρκα ἄρκα laat het een enkele wezen, al was het ook maar één. — ἄρκα *zva.* ἄρκα of ἄρκα de stamvader zijn van, B. — ἄρκα, zaaizaad, zaaijadi, tot zaad voor

ඉග් en විකේ නැමිනි, *namen van twee poorten onder en boven aan de trappen van de sittingsil.* — විකේ නැග්. *KW. zva. විකේ of විකේ නැග් en KI. zva. විකේ නැග්* gesproken, geboortig; *KN. naam van een zangwijze.* — විකේ නැග්. *KW. en KI. zva. විකේ නැග් en විකේ නැග්* — විකේ නැග්. *poët. zva. විකේ නැග් නැග්* — විකේ නැග්. *KN. afkomst; geboorteplaats (arg. විකේ නැග්)*

විකේ නැග්. *KW. zva. විකේ නැග්* W. II, 428; *zie විකේ නැග්*

විකේ නැග්. *KW. zva. විකේ නැග් en විකේ නැග් (van විකේ met het voorvoegsel විකේ) Skr. vidjaja, overwinning, triomf. විකේ නැග්* naam van een wapentuig van Karná. විකේ නැග් naam van een විකේ නැග් van Vorstin Soeprábá-wáti, een geschenk van Batárá-Soerjá. විකේ නැග් *zie bij විකේ නැග්* — විකේ නැග්. *zva. නැග් විකේ* — විකේ නැග් — විකේ නැග්. *KN. het vermogen, de gaat om te overwinnen, onoverwinnelijkheid; triomfering, zegepraal (arg. විකේ නැග් bij විකේ නැග්).*

විකේ නැග්. — විකේ නැග් *zie bij විකේ නැග්*
විකේ නැග්. *KN. vol sporen, zoals voetstappen, gestort of afgefallen goed, als bewijs dat iemand daar geweest is (arg. විකේ නැග් විකේ නැග් en විකේ නැග්).*

විකේ නැග්. *Ar. واجب, KN. pligt en regt; verplicht zijn, en regt hebben, bevoegd zijn. විකේ නැග්* pligtmatig. *විකේ නැග්* of *විකේ නැග්* pligtshalven. — විකේ නැග් *iemand een verplichting opleggen; iemand de bevoegdheid geven, hem magtigen; op iets regt hebben. — විකේ නැග්* of *විකේ නැග්* *iets als een verplichting beschouwen; iemand regtigen; voor bevoegd houden of verklaren. — විකේ නැග්* of *විකේ නැග්* *verplicht of gerechtigd; regt, en pligt of verplichting; verantwoordelijkheid, aansprakelijkheid, arg. විකේ නැග් bij විකේ නැග්*

විකේ නැග්. *KN., විකේ නැග්* *een wijfje bespringen, van beesten; trodon, van vogels (arg. විකේ නැග් en විකේ නැග්).* — විකේ නැග් *paren van beesten. — විකේ නැග්* *laten bespringen of treden. — විකේ නැග්* *paren, van beesten.*

විකේ නැග්. *KN. ongeveer zva. විකේ නැග් — විකේ නැග්, zva. විකේ නැග්* *maar ook tegenwerken, bv. iemands wil of plannen. විකේ නැග් zva. විකේ නැග් — විකේ නැග් zva. විකේ නැග්*

විකේ නැග්. *KN. — විකේ නැග්* *in kleine stukken deelen.*

විකේ නැග්. *KN. geregelde afzondering, onderscheiding of afzonderlijke opgaaf (arg. විකේ නැග්); ook zijn besneden, fig. van taille, armen, enz. (arg. විකේ නැග්). විකේ නැග්* *juiste onderscheiding van het één van het ander; ieder afzonderlijk; de bijzondere deelen van iets. විකේ නැග්. KW. zva. විකේ නැග්* — විකේ නැග් *geregeld onderscheiden of afzonderlijk opgeven. Zoo ook විකේ නැග්* *juist onderscheiden, bv. het verschillend spraakgebruik van de woorden. — විකේ නැග්* *obj. den. o. a. zva. විකේ නැග්* *විකේ නැග්* *het bijzondere; de bijzonderheden of afzonderlijke deelen van iets.*

විකේ නැග්. *KN. een soort van wild zwijn, zwart van kleur, kleiner dan de විකේ නැග්*

විකේ නැග්. *KN. een ongehuwd persoon (arg. විකේ නැග්). විකේ නැග්* *of විකේ නැග්* *ongehuwd; een ongehuwd leven leiden; en zva. විකේ නැග් — විකේ නැග්* *zie beneden.*

විකේ නැග්. *KW. zva. විකේ නැග් (arg. විකේ නැග් en විකේ නැග්).*

විකේ නැග්. *KW. zva. විකේ නැග් of විකේ නැග් — විකේ නැග් zva. විකේ නැග්* *zie beneden.*

විකේ නැග්. *KW. zva. විකේ නැග්. KN. niet meer frisch, verfleust, verflaagd, verschaald, verzuurd, verslagen, door te veel aan de lucht blootgesteld geweest te zijn (Skr. wájoe, lucht, wind. Vrg. විකේ නැග්).* — විකේ නැග් *of විකේ නැග්* *(ook විකේ නැග් Tj.), afgemat, afgetobt (arg. විකේ නැග් en විකේ නැග්).*

විකේ නැග් *zie විකේ නැග්*

විකේ නැග්. *KW. zva. විකේ නැග්*

විකේ නැග්. *naam van den twintigsten zoon van Watogoengoeng, en van de twee-en-twintigste woekoe.*

විකේ නැග්. *of විකේ නැග්. KN. zva. විකේ නැග්* *slap, flauw; en achteloos, onbehoedzaam, onvoorzigtig.*

විකේ නැග්. *KW. zva. විකේ නැග් (arg. විකේ නැග්) විකේ නැග් en විකේ නැග්*

විකේ නැග්. *I. N., (in de spr. ook විකේ නැග් en verk. විකේ නැග්), විකේ නැග්* *K., leeftijd, en tijd van den dag (arg. විකේ නැග් 2. en විකේ නැග් 2. KI. zie විකේ නැග් (Skr. waja h, leeftijd, en jeugd). විකේ නැග්* *moederjarige leeftijd. විකේ නැග්* *in de vroege, 's ochtends. විකේ නැග්* *om half drie. විකේ නැග්* *wat tijd van den dag is het? විකේ නැග්* *of විකේ නැග්* *op deze tijd van den dag,*

zoo laat. விடியற்காலம் het was nu eenmaal zijn leeftijd, hij had zijn jaren bereikt. — விவாய் of விவாய் KN. rijpe leeftijd, ongeveer 17 of 18 jaar van een jonge, 16 van een meisje (verg. விவாய்). விடிவாய் al tot rijpe leeftijd gekomen. விடியற்காலம் over de jongelingsjaren heen, WR.

வாய் KN. meer dan één vrouw tegelijk hebben; meer dan één heer, leermeester, (man, bv. விசுவவாய்க்கு), dienst of werk, tegelijk hebben. — வாய் of வாய் bij zijn vrouw een tweede, of meer, nemen. விவாய் ook விவாய் passief.

விவாய் KW. zva. கந்தம் விவாயற்கு N., விவாய்க்கு கந்தம் K. zva. விவாயற்கு en விவாய்க்கு gemeenlijk, gewoonlijk, doorgaans (zva. கந்தவாய்க்கு of கந்தவாய்க்கு). விவாய் of விவாய் gemeen, gewoon, alledaagsch. விவாய் een gewoon mensch, zoals Jan en alle man. — விவாய், alledaagsche (sobere) kost. — விவாய்விவாய் gemeen, onbescheiden, zonder iemands waardigheid of eergevoel te ontzien; slordig zijn werk verrigten, onbescheiden met minachting zich gedragen; minachten. விவாய் (of விவாய்) gemeene (beleedigende) woorden of uitdrukkingen. விவாய் op een onwaardige wijze behandeld worden. — விவாய், iemand op een onwaardige wijze of met minachting behandelen.

விவாய்க்கு வலி. Rh. zva. விவாய்க்கு W. II, 515 5, slordig, onverschillig; v. விவாய்?

விவாய்க்கு KN. altijd onvoldaan en niet te bevredigen; altijd in de contramine zijn en wat anders willen, ontevreden van aard.

விவாய் = விவாய் (Skr. vijāya, één van de vijf levensgeesten, die door het geheele lichaam verspreid zijn).

விவாய் விவாய் விவாய்க்கு விவாய்க்கு of விவாய்க்கு en விவாய்க்கு K., zie விவாய்க்கு — விவாய்க்கு KN. open en ruim, van een plaats of plek (verg. விவாய்க்கு), R.

விவாய் KW. nutteloos (Skr. vijāya).

விவாய் of விவாய் KN.; விவாய் விவாய் of விவாய்க்கு iets openen of open maken door omslaan, wegschuiven, opligten, enz.; bv. zijn mantel of een boek openslaan; fig een geheim ontdekken,

openbaar maken (verg. bij விவாய்க்கு). விவாய்க்கு KW. spraakkunst, grammatica (Skr. vijāyaka).

விவாய் KW. zva. விவாய்க்கு விவாய்க்கு விவாய்க்கு KW. zva. விவாய்க்கு en விவாய்க்கு (Skr. vijādi, ongemak, kwaal).

விவாய் KW. zva. விவாய்க்கு விவாய்க்கு விவாய்க்கு

விவாய்க்கு KW. zva. விவாய்க்கு

விவாய்க்கு KW. zva. விவாய்க்கு

விவாய்க்கு KW. zva. விவாய்க்கு விவாய்க்கு விவாய்க்கு (Skr. vijāta, het luchtruim, de dampkring, de hemel). — விவாய்க்கு in de lucht; in het luchtruim. — விவாய்க்கு zva. விவாய்க்கு விவாய்க்கு een soort விவாய்க்கு school van een pandita W. II. 166.

விவாய்க்கு KW. zva. விவாய்க்கு en விவாய்க்கு — விவாய்க்கு KW.; விவாய்க்கு KN. afdoende zijn, een afdoende uitwerking hebben (waarsch. van விவாய்க்கு விவாய்க்கு Verg. விவாய்க்கு விவாய்க்கு en விவாய்க்கு விவாய்க்கு niet baten, niet afdoende.

விவாய்க்கு KW. zva. விவாய்க்கு (Skr. vijāti, locatief van vijāta, dus in het luchtruim. PK.).

விவாய்க்கு KI. (eig. krāmā vorm van விவாய்க்கு), zie விவாய்க்கு KW. aanvang, begin, bv. van een brief. விவாய்க்கு beginnen, aanvaangen. விவாய்க்கு KD., zie bij விவாய்க்கு — விவாய்க்கு விவாய்க்கு விவாய்க்கு விவாய்க்கு en விவாய்க்கு விவாய்க்கு KI., zie bij விவாய்க்கு

விவாய்க்கு KW. விவாய்க்கு of விவாய்க்கு (Skr. vijāsa, een kraai), ook volgens G. kleed, kleëren.

விவாய்க்கு KW. zva. விவாய்க்கு en விவாய்க்கு (verg. விவாய்க்கு).

விவாய்க்கு of விவாய்க்கு zie விவாய்க்கு

விவாய்க்கு விவாய்க்கு en விவாய்க்கு KN. touw. G. — விவாய்க்கு விவாய்க்கு en விவாய்க்கு iemand, of iemands handen en voeten, binden (verg. விவாய்க்கு).

விவாய்க்கு zva. விவாய்க்கு

விவாய்க்கு KW. zva. விவாய்க்கு விவாய்க்கு விவாய்க்கு en விவாய்க்கு விவாய்க்கு விவாய்க்கு (Skr. vijāga, afwezigheid, afzijn, scheiding, inzonderheid van geliefden). — விவாய்க்கு zva. விவாய்க்கு

விவாய்க்கு waarvan men iets raadt of raamt, of vermoedt; vermoedelijk? Rh. விவாய்க்கு விவாய்க்கு விவாய்க்கு dit kind zal vermoedelijk slecht worden. — விவாய்க்கு naar iets gissen, raden of

ἑσπέρη KW. zva. ἑσπέρη ἀπὸ τῆς ἑσπέρης ἐκ τῆς
αἰῶν KN. draaibeitel. ἑσπέρη ἀπὸ τῆς ἑσπέρης
een Kawische zangwijze.

ἑσπέρη KW. zva. ἀπὸ τῆς ἑσπέρης (vrg. ἑσπέρη). ἀπὸ
ἑσπέρη zva. ἀπὸ τῆς ἑσπέρης of ἀπὸ τῆς

ἑσπέρη KW. zva. ἀπὸ τῆς (vrg. ἀπὸ τῆς).

ἑσπέρη zie ἑσπέρη 2.

ἑσπέρη Ar. KN. naam van een gebed, zooals om
een spook te doen verdwijnen.

ἑσπέρη KW. 1. zva. ἀπὸ τῆς ἑσπέρης en ἀπὸ τῆς 2. een boom
die in vollen bloei staat. G.

ἑσπέρη KN. nm. van een (dik, log?) beest in de Mé-
naq? vrg. W. II, 168.

ἑσπέρη KW. zva. ἑσπέρη ἀπὸ τῆς ἑσπέρης en ἑσπέρη
ἀπὸ τῆς

ἑσπέρη oude benaming van het leesteeken Péng-
kal, als ook van de Pasangan Wā in een woord als
ἑσπέρη (vrg. ἑσπέρη).

ἑσπέρη eign. van den jongeren broeder en op-
volger van Dāsā-mockā (Skr. Wīdīśāna, eig.
vreeslijk, verschrikkelijk).

ἑσπέρη KW. zva. ἑσπέρη ἀπὸ τῆς ἑσπέρης ἐξ
ἑσπέρης ἐξ ἑσπέρης en ἀπὸ τῆς (Skr. wibāwa,
bezittingen, rijkdom; bovennatuurlijke magt). ἑσπέρη
en ἀπὸ τῆς ἑσπέρης of ἀπὸ τῆς ἑσπέρης KN. in
rijkdom, hoogte en overvloed leven. — ἀπὸ τῆς
ἑσπέρη zva. ἀπὸ τῆς ἑσπέρης het genot van een le-
ven in rijkdom en hoogte.

ἑσπέρη KW. zva. ἀπὸ τῆς (Skr. wibādya, ge-
deeld hebbende; wibādya, deelbaar. Vrg. ἑσπέρη
ἀπὸ τῆς).

ἑσπέρη KW. zva. ἀπὸ τῆς en ἀπὸ τῆς (Skr. wi-
bāga, scheiding; deel).

ἑσπέρη KW. zva. ἀπὸ τῆς (vrg. ἀπὸ τῆς). — ἀπὸ τῆς zva.
ἀπὸ τῆς of ἀπὸ τῆς — ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς verbergen,
geheim houden. G.

ἑσπέρη 1. grondvorm van ἀπὸ τῆς ἑσπέρης ἀπὸ τῆς ἑσπέρης en
ἀπὸ τῆς ἑσπέρης — 2. verk. van ἀπὸ τῆς of ἀπὸ τῆς
— 3. ἑσπέρη of ἑσπέρη KN., kaak, kaakbeen, poët. zva.
ἀπὸ τῆς de kaken, de wang. — 4. ἑσπέρη of ἑσπέρη KN.
munt, muntstuk; geld; en benaming van een hoe-
veelheid van tien duiten, dubbeltje in koper; vrg.
ἀπὸ τῆς ἑσπέρης ἀπὸ τῆς ἑσπέρης breede kaken. ἑσπέρη (of ἑσπέρη)
ἑσπέρη goudgeld, goudstuk. ἑσπέρη (of ἑσπέρη)
en ἑσπέρη zilvergeld; en zilveren dubbeltje.

ἑσπέρη ἑσπέρη en ἑσπέρη kopergeld. ἑσπέρη
ἀπὸ τῆς ἑσπέρης papieren geld, muntbillet. ἑσπέρη (voor
ἑσπέρη) een dubbeltje koper. ἑσπέρη twee wang,
(dubbeltjes koper). ἀπὸ τῆς de riem aan het hoofd-
stel van een paard, die onder den hals door vast-
gegespt wordt. — ἀπὸ τῆς ieder (of elk) een wang.
— ἀπὸ τῆς bij wangs, een wang het stuk

ἑσπέρη KW. zva. ἀπὸ τῆς

ἑσπέρη of ἑσπέρη N., ἀπὸ τῆς of ἑσπέρη K., mensch,
persoon; lieden, lui, volk; iemand; meu, de men-
schen; ook voor den infinitief als substantief,
ἀπὸ τῆς ἑσπέρης ἀπὸ τῆς ἑσπέρης het is moeilijk om va-
der te zijn; of ἀπὸ τῆς ἑσπέρης BP. II. 74; zoo om
een bedrijf, werkzaamheid, enz. aan te dui-
den: ἑσπέρη ἑσπέρη het koeli zijn, het koeli-
bedrijf. ἑσπέρη ἑσπέρη het koffieplanten, enz.
als vocatief mensch! voor immers, trouwens! (vrg.
ἑσπέρη). ἑσπέρη een mau. ἑσπέρη ἑσπέρη
een vrouw. ἑσπέρη ἑσπέρη of ἑσπέρη ἑσπέρη
een jong mensch (in tegenstelling van ἑσπέρη
ἑσπέρη). ἑσπέρη ἑσπέρη iemand van de fami-
lie. ἑσπέρη ἑσπέρη het geringe volk, iemand van
het geringe volk, in tegenstelling van de hoofden.
ἑσπέρη ἑσπέρη een aanzienlijke. ἑσπέρη ἑσπέρη dorps-
bewoner, landman. ἑσπέρη ἑσπέρη de persoon, de man
of de vrouw. ἑσπέρη ἑσπέρη het volk, de menschen
in het algemeen; poët. zva. ἑσπέρη ἑσπέρη ἑσπέρη ἑσπέρη
= ἀπὸ τῆς ἑσπέρης fig. met of zonder bijgevoegd
ἑσπέρη ἑσπέρη onder toezigt, bescherming zijn van
de goden, Tj. PJ. — ἀπὸ τῆς ἑσπέρης ἀπὸ τῆς ἑσπέρης
ergens menschen voor stellen of geven, bv. voor een werk.
bevolken, bv. van een vroeger verlaten desa. ἀπὸ τῆς
ἑσπέρη ἑσπέρη ἀπὸ τῆς ἑσπέρης waar menschen voor
gesteld of aangewezen zijn. ἀπὸ τῆς ἑσπέρης zva. ἀπὸ τῆς
ἀπὸ τῆς van een beest den aard hebben van een
mensch, alsof er eens menschen geest in gevaren
is; van een mensch, bezield door een goede of
kwade geest, ἑσπέρη ἑσπέρη door een kwaden geest
bezield; ἀπὸ τῆς ἑσπέρης als bezeten, zoo erg wijs,
maar ook onwijs. KN. ἀπὸ τῆς ἑσπέρης spr. voor
op iets smalen, maar er toch van houden en ge-
bruik maken, ook van iemand die smaalt op het
dienstbaar zijn, maar toch weêr gaat dienen. W.
GR. — ἑσπέρη ἑσπέρη ἑσπέρη ἑσπέρη iemands
persoon, zooals zijn gestalte en uiterlijk, signale-

een plek grond tot een tuin); verbouwen, vernieuwen, opknappen (erg. անշտոյն). fig. in den toestand, de gesteldheid zijn van; bv. արդիւան in bezorgdheid, in moeilijkheid zijn. արդուն in een gelukkigen staat zijn. արդոտուտալ een huis bouwen of opknappen, արդոտին oorlog gaan maken of voeren. արդիւան een tãpaleven beginnen, leiden, արդիւան met de verbeelding scheppen, zich voorstellen. արդիւան formeel de regering aanvaarden. (Adj. S. 123, 3. v. o.). R. արդիւանտարդարարարարար een regeringaanvaarding met geheele vernieuwing van het hof en het bestuur, Ib. 125. R. արդարոն naam van een corps lakeijen, wapendragers van den Vorst. արդարոնն naam van een corps pradjoerits van den Vorst. — Էրարարարար iets bouwen, — Էրարարար het fatsoeneren, Էրարարարար de scheppende verbeelding, de fantasie. — արարար of արարարար gefatsoeneerd, verbouwd, opgekuapt; de bouw of bouwtrant van een huis; iemands gestalte, bouw, leest, postuur. Էրարարար een tijd, waarin de zaken een geheel nieuwe gedaante verkrijgen, een revolutie.

արարարար KW. zva. դարարար KN. naam van een heestergewas, waarvan de bladen als groente gegeten worden, en van welks hout volg. CP. wajany-poppen gemaakt worden, Moschosma polystachium Benth. Nat. fam. der Labiatae? արարարար (of արարարար) KN. met een dak beschut, onder dak. արարարար արարար ounder mijn dak komen of schuilen.

արի of արի en արի KN. stank; vuile, vieze lucht; stinken, zooals bv. een tijger in een hok, (erg. արի տն en տնարար). — արարար ontdekt, ontdekt worden (erg. դարարար արարար).

արի zie արի

արարար poet. KN. (արարար en արարար KW.) zva. արարար արարար en արարար արարար արարար KN. een ongelukkige dag volgens de woekoe in een արարարարար

արարար KN. de rand om iets heen, waardoor het omvat en zamengehouden wordt, bv. de rand van een vat, maat of mand, omtrek, cirkel, hoepel, (erg. արարարար); fig. beheerder, bestuurder van een

land, bevelhebber van troepen. — արարար omvatten, fig. beheerschen, onder zijn magt en beheer hebben, en zoo wordt genoemd het beheer van een Vorst over een land, van een bevelhebber over zijn troepen, van een man over zijn vrouw en kinderen (erg. արարար bij արարար en արարար); enz. ook zich beheerschen, langmoedig zijn jegens iemand, zva. արարար արարարարար godsdienstinstellingen beheeren, stichter van een godsdienst zijn. — արարարար iets van een rand er omheen voorzien; over iets het beheer hebben of voeren, iets beheerschen. — արարար het beheerschen, beheer, bestuur; zelfbeheersching, laukmoedigheid (zva. արարար). — արարար of արարարар onderhoorige omtrek, bv. om een huis heen; onderhoorigheid, gebied, de kreits van iemands beheer, vooral van een Demang (erg. տարար). արարարար արարար արարար արարար het bestuur van al de huishoudelijke zaken, WR.

արարար KN. scherf van aardewerk, potscherf, ook nm. van een gebak, Rh. (erg. դարարար en արարար). — արարար stijfhoofdig, harduekig; ook geil, wulpsch van een vrouw.

արարար KW. zva. արարար

արարար KN. een draagstok met twee voetstukken van bamboe, Rh.

արարար KN. krom, gebogen, van lichaamsgestalte. արարարար արարար krom en gebocheld.

արարար KN. zva. արարար en արարար — արարար zva. արարար

արարար zva. արարար

արարար KN. onwillig, stijfhoofdig, halstarrig (erg. արարար). — արարար արարար tegen iemand zich stijfhoofdig of halstarrig betoonen, zich verzetten.

արարար KN. — արարար iets dat hol is overtrekken bv. een trom met leer, (Tj.).

արարար KW. zva. արարար en արարար KN. opgestroopt, opgevouwen, opgenomen, G. (erg. արարար en արարար). — արարար opstropen, opneemen, opschorten; ook wel optrekken van de lippen? Men.

արարար KN. iets, zooals een blad of stuk papier, daar iets ingewikkeld wordt; (ingewikkeld; een bundel. G. Erg. արարար). արարար արարար het hersenvlies. — արարար iets inwikkelen; inpak-

en ἀντιζαίνειν KN., ἀντιζαίνειν KI., *ergens* naar toe verhuizen, een andere woning gaan betrekken. — ἀντιζανησθαι *iets, en iemand iets*, laten verplaatsen, verzetten of verleggen; voor *iemand iets* verplaatsen. ἀντιζανησθαι *iemand* naar een andere plaats laten verhuizen, naar elders overplaatsen. — ἀντιζανησθαι het verplaatsen. — ἀντιζανησθαι het verhuizen, verhuizing. — ἀντιζανησθαι van schouder verwisselen, bij het dragen (ἀντιζανησθαι); van zijde verwisselen, op de andere zijde gaan liggen. ἀντιζανησθαι ἀντιζανησθαι met zijn velen verhuizen. — ἀντιζανησθαι zie boven; ἀντιζανησθαι en ἀντιζανησθαι zie beneden.

αἴμα of ἀντιζανησθαι KN., ἀντιζανησθαι KI., traan, tranen (erg. ηἴμα). Skr. *wásjpa* en *wáspa*). ἀντιζανησθαι αἴμα (of ἀντιζανησθαι) tranen storten.

αἴμα I. N., verk. van ἀντιζανησθαι (zie ἀντιζανησθαι). 2. KN. een uitroep, zva. ἀντιζανησθαι — 3. KW. zva. ἀντιζανησθαι — ἀντιζανησθαι zie beneden.

αἴμα of ἀντιζανησθαι I. KN. vruchtbaar, van grond, door genoegzaam water (erg. ἀντιζανησθαι en ἀντιζανησθαι). ἀντιζανησθαι zie ἀντιζανησθαι ἀντιζανησθαι zva. ἀντιζανησθαι visch in het algemeen, (meer bep. rivier-visch en ἀντιζανησθαι zeevisch, Rh.) in tegenstelling van vleesch (ἀντιζανησθαι). — ἀντιζανησθαι grond vruchtbaar maken (door bemesting).

II. ἀντιζανησθαι ἀντιζανησθαι of ἀντιζανησθαι Ar. ح لوح كلام لوح المحفوظ
 lauk, tafel. ἀντιζανησθαι Ar. لوح كلام لوح المحفوظ of ἀντιζανησθαι of ἀντιζανησθαι Ar. لوح المحفوظ, de tafel van het noodlot.

αἴμα KN. 1. ledig, zonder vrucht, met ledige handen; voor niet, zonder nut, vergeefs (erg. ἀντιζανησθαι 2., ἀντιζανησθαι ἀντιζανησθαι en ἀντιζανησθαι). 2. dun gesneden bamboe tot fijn hekwerk zamengebonden, om er afsluitingen (ἀντιζανησθαι of ἀντιζανησθαι) in zee of in een rivier van te maken, om er visch in te vangen (erg. ἀντιζανησθαι). — ἀντιζανησθαι of ἀντιζανησθαι vruchteloos, nutteloos zijn, tot niets leiden. — ἀντιζανησθαι ἀντιζανησθαι of ἀντιζανησθαι onnut, niets beduidend, bv. onnutte woorden of praat (een ander ἀντιζανησθαι zie bij ἀντιζανησθαι). ἀντιζανησθαι of ἀντιζανησθαι voor niet, voor niets, gratis.

αἴμα ἀντιζανησθαι of ἀντιζανησθαι KN. lelijke oude gewoonte; malle aangewende kuur (erg. ἀντιζανησθαι 3., ἀντιζανησθαι ἀντιζανησθαι en ἀντιζανησθαι).

αἴμα KN. uitroep, zva. ἀντιζανησθαι och! och Heer! ἀντιζανησθαι KW. *Al. zva. ἀντιζανησθαι ἀντιζανησθαι en ἀντιζανησθαι*

αἴμα ἀντιζανησθαι zva. ἀντιζανησθαι ἀντιζανησθαι KN. zva. ἀντιζανησθαι erg. ἀντιζανησθαι ἀντιζανησθαι zva. ἀντιζανησθαι losse bouwgrond (eig. lava-humus).

αἴμα KN. 1. uitwendig; wat uitwendig te zien is; openbaar, geopenbaard, aan het licht of voor den dag gekomen (het tegenovergestelde van ἀντιζανησθαι).

2. KN., ἀντιζανησθαι KI., geboren; geboren worden; geboorte (Ar. طاهر dldhir). ἀντιζανησθαι voor den schijn, in schijn; in het openbaar. ἀντιζανησθαι uiterlijk en innerlijk; niet alleen voor het uitwendige, maar ook met het hart; *iemand's* geheele en onverholene gezindheid. — ἀντιζανησθαι van *iets of iemand* voor het uiterlijke of voor den schijn zijn werk maken; *iemand* voor den schijn dienen of het met hem eens zijn, WR. ἀντιζανησθαι aan het licht komen, openbaar worden; geuit, uitgebracht, van wat men in zijn binnenste heeft, uitgesproken; zich uiteen (erg. ἀντιζανησθαι). — ἀντιζανησθαι openbaar maken, openbaren; voor den dag, te voor-

schijn, brengen; *iets* uitspreken. — ἀντιζανησθαι zva. ἀντιζανησθαι geboortig. — ἀντιζανησθαι 1. uiterlijkheid, het uitwendige, schijn, voor het uiterlijk, W. II, 380, ook wat uitgesproken is; met woorden, L. 124. 2., ἀντιζανησθαι KI., geboorte, geboorteplaats, geboortedag; zie ἀντιζανησθαι

αἴμα KN. 1. zie ἀντιζανησθαι — 2. αἴμα ook ηἴμα en αἴμα poet. zva. αἴμα in proza αἴμα fig. hoog, verheven, groot, aanzienlijk, van adel, adellijk, edel. ἀντιζανησθαι van edel geslacht. ἀντιζανησθαι God de Allerhoogste. ἀντιζανησθαι met opgeheven hand, milddadig, G. ἀντιζανησθαι in de hoogte. — ἀντιζανησθαι of ἀντιζανησθαι voorouders. — ἀντιζανησθαι zich als een hoog aanzienlijk persoon voordoen. — ἀντιζανησθαι hoog aanzienlijk willen schijnen. ἀντιζανησθαι verk. van ἀντιζανησθαι ἀντιζανησθαι benaming van een soort van koetskar (αἴμα) van vorsten, prinses en prinsessen. — ἀντιζανησθαι overtreffen, uitmunten (erg. ἀντιζανησθαι en ἀντιζανησθαι). ἀντιζανησθαι iemand door zijn superioriteit met zijn woorden en redenen tot

ηλιασημ JR. ηλιασημ KN. week of vloei-
baar geworden, zooals van boter door de hitte,
van aarde door vermenging van water, zoodat het
slik wordt: verdund, zooals van vervalschte wel-
riekende olie.

ηλιασημ KN. 1. een kleine ανησημ, een derge-
lijk tafeltje, om koopwaren op uit te stallen, stal-
letje, snoeptafeltje. 2. sprong, in ηλιασημ παραμ
spr. een ravesprong, zulk een sprong maken, bv.
van een rijstvoegeltje van de hand op de kruk;
fig. naar een andere plaats niet ver in de buurt
verhuizen. ηλιασημ παραμ ανησημ aanhoudend heeu en
weer springen, huppelen (erg. ηλιασημ παραμ ανησημ en
ηλιασημ παραμ ανησημ). — ηλιασημ ανησημ een sprong
of sprongetje doen; overspringen; digt in de buurt
verhuizen.

ηλιασημ KN. 1. stijf, onvruchtbaar, kleiachtig,
van grond, die niet goed het water absorbeert
(erg. ανησημ ανησημ). 2. uitslippen, van een stut, die
boven of beneden uitslipt en niet houdt of los-
gaat; fig. zva. ανησημ — ηλιασημ ανησημ iets, zooals
een belofte, ontrouw worden, het niet nakomen;
de hoop teleurstellen; de moeite niet loonen; be-
drieglijk.

παραμ KW. scherp. G.

ηλιασημ KW. zva. ηλιασημ

ηλιασημ KN. een soort borduursel of garnituur,
ter zijde van de knoopen en knoopsgaten van een
Javaansch buis, Tj.

παραμ KN. langwerpig, smal uitlopend, bv. van
iemand's aangezicht (erg. παραμ παραμ).

παραμ ανησημ en παραμ ανησημ KN. spits, puntig; scherp van
punt (erg. παραμ παραμ en παραμ παραμ). παραμ ανησημ
ανησημ puntig van hart, van iemand die ligt iets
kwalijk neemt. — παραμ ανησημ en παραμ ανησημ iets
puntig, scherp of scherper van punt, maken.

ηλιασημ zie παραμ παραμ

ηλιασημ παραμ KN. bedorven tempé tot ανησημ in som-
mige soorten van toespizzen, die dan ook daarnaar
zoo genoemd worden, bv. ανησημ παραμ παραμ

ηλιασημ — παραμ παραμ K. 7, 149.?

ηλιασημ KN. piramidaalvormig; van voorwerpen,
die van onderen zekeren omvang hebben en spits
toelooopen. — παραμ παραμ spits toelooopen, als bo-
ven. Men.

παραμ KN. 1. vooruitlopend, voorbarig, al te vlug
met iets te doen of met spreken. 2. een schuitje in
de vorm van een broodmaud, waarin bij vorstinnen,
prinsessen en aanzienlijke vrouwen de doos met si-
rih (ανησημ παραμ) gepresenteerd wordt. — παραμ
ανησημ iemand of iets vooruitloopen (erg. παραμ ανησημ
ανησημ); iemand voorbijstreven, zoeken vooruit te ko-
men; iemands orders niet behoorlijk afwachten, te
voorbarig te werk gaan; παραμ ανησημ al voor-
uit beloven. — ανησημ παραμ zich te voorbarig ge-
dragend, vermetel, overijld, onbezonnen (erg. ανησημ
ανησημ). — παραμ παραμ of παραμ παραμ
elkander trachten voorbij te streven; (ook met haast
alleen zonder gevolg of geleide gaan. GR.). — ανησημ
παραμ ανησημ te voorbarig.

παραμ of παραμ KN. naam van een soort van kleine
bijen, nog kleiner dan een gewone zwarte vlieg,
die een fijn soort van was geven, dat tot het
batikken gebruikt wordt; ook wel zva. ανησημ
παραμ Tj.

παραμ KN., ανησημ παραμ kippedrek die zacht als
gelei is.

παραμ KN. — παραμ slenteren, rondloopen;
voor plezier uitgaan, pierewaaijen. — παραμ παραμ
παραμ een pierewaaijer. — ανησημ παραμ παραμ een
plaats waar men dikwijls voor zijn plezier komt.

παραμ KN. regt loopend, zonder bogten, in een regte
lijn, lijnregt; ook fig. regt, jnist van een oordeel
erg. ανησημ παραμ

ηλιασημ KN. klok, en horologie (erg. ανησημ); klok
of groote schel, die geluid wordt. ανησημ παραμ
ηλιασημ παραμ de klok luiden. — ηλιασημ παραμ
παραμ uurwerk, G. wat op een ηλιασημ παραμ gelijkt.
— ανησημ παραμ παραμ klokkehuis.

ηλιασημ KN. — ηλιασημ ongeev. zva. ηλιασημ
ηλιασημ te ver gaan, zich vergalopperen; volg.
Rh. zich onbeschoft gedragen, onbeleefde manieren
hebben jegens meerderen of onderen in jaren; (erg.
παραμ παραμ ανησημ παραμ) op een dwaal-
spoor leidend, zoodat men hoe langer hoe meer
van de regte weg komt; misleidend, van iemands
woorden. — ηλιασημ παραμ παραμ iemand op een
dwaalspoor leiden, in de strik laten loopen; een
goede zaak bedrieglijk door misleiding verknoeien,
zoodat die slecht afloopt. — ανησημ παραμ mis-

leiding, strik.

ကလေးစာအုပ် K., *zie* ဇာတ်ကား

ကလေးစာအုပ် K., *zie* မိမိ

ကလေးစာအုပ် KW. *zwa.* ကလေးစာအုပ် — KN. *naam van een klimgewas, dat voor touw gebruikt wordt.*

ကလေးစာအုပ် *zie* ကလေးစာအုပ်

ကလေးစာအုပ် *zie* နှစ်

ကလေးစာအုပ် KN. *lief en bevallig, vooral van de oogen (vrg. မိမိ).* ကလေးစာအုပ်(ကလေးစာအုပ်) *een lief, bevallig gelaat.*

ကလေးစာအုပ် KN. *naam van één van de zangwijzen, die tēngahan genoemd worden. — ကလေးစာအုပ် in den slaap spreken, overluid droomen; ook slaapwandelen (vrg. ဇာတ်ကား).* — ကလေးစာအုပ် *aan het spreken in den slaap of aan het slaapwandelen onderhevig. — ကလေးစာအုပ် het spreken in den slaap, enz.*

ကလေးစာအုပ် *zie* ကလေးစာအုပ် TP. *ook zwa. ကလေးစာအုပ်*
ကလေးစာအုပ် 1. KN. — ကလေးစာအုပ် *uitsteken, van iets langs, fig. van dunne en lange mensen. 2. volg WW. ကလေးစာအုပ် ကလေးစာအုပ် of ဇာတ်ကား *een behaagzieke, manzieke, wulpsche vrouw.**

ကလေးစာအုပ် *gew.* ကလေးစာအုပ် (ကလေးစာအုပ် TP.) *Holl. KN. landraad. — ကလေးစာအုပ် een zaak in den landraad behandelen; iemand voor den landraad roepen of dagvaarden. — ကလေးစာအုပ် iemand een landraadzaak aandoen, voor der landraad laten dagvaarden; een zaak voor den landraad brengen. JR.*

ကလေးစာအုပ် KN. 1. *naam van een plant, welks bladeren als မိမိမိမိ worden gebruikt. Tj. 2. ကလေးစာအုပ် of ကလေးစာအုပ် *naam van de tweede vrouw van Watoe-goemoeng, en van de tweede woekoe.**

ကလေးစာအုပ် KN.; ကလေးစာအုပ် *of* ကလေးစာအုပ် *ver of lang zich uitstrekken, van een wolk of rookwolk in de lucht, van een stralenden glans, enz.; een langen trein vormen, van menschen achter elkander. — ကလေးစာအုပ် ကလေးစာအုပ် *een lange trein.**

ကလေးစာအုပ် K., *zie* ကလေးစာအုပ်

ကလေးစာအုပ် K., *en* ကလေးစာအုပ် *of* ကလေးစာအုပ် KN. *zie* မိမိ

ကလေးစာအုပ် KW. *zwa. ကလေးစာအုပ် *en* ကလေးစာအုပ် — ကလေးစာအုပ် KN. al verder en verder gaan; van den één op den ander overgaan; van de eene plaats naar de andere zwerfen. ကလေးစာအုပ် *van een bevel van den een op den ander overgaan, zwa. ကလေးစာအုပ် *in* ကလေးစာအုပ် *verdwaald raken, verloren raken, niet teregt komen. ကလေးစာအုပ်***

ကလေးစာအုပ် *al verder en verder voortzwerfen, verder en verder van den weg afdwalen, Rs. van kwaad tot erger komen. — ကလေးစာအုပ် *van den één op den ander, of van de eene plaats naar de andere doen overgaan; al verder en verder overgeven; iets verder opzenden.**

ကလေးစာအုပ် KN. *groefend, door oefening of gewoonte vaardigheid verkregen hebben in iets (vrg. ကလေးစာအုပ်); van de borst afgewend, van een gespeend kind.*

ကလေးစာအုပ် KN. *bloedzuiger, °amaqung (W. I. 73) een groote, lange bloedzuiger, grof van huid, CP. — ကလေးစာအုပ် *ergens bloedzuigers op zetten; een kwaal met bloedzuigers cureren.**

ကလေးစာအုပ် K., *zie* ကလေးစာအုပ်

ကလေးစာအုပ် KN.; ကလေးစာအုပ် *middel om iets te raken of te bereiken (vrg. ကလေးစာအုပ် *en* ကလေးစာအုပ်); een persoon, door wien iemand bij een ander aangemeld, aangediend of geïntroduceerd wordt (vrg. ကလေးစာအုပ် *van* ကလေးစာအုပ် *af* 2., *en* ကလေးစာအုပ် R. ကလေးစာအုပ် *iets tot houder van een stalen pen, WW. ကလေးစာအုပ် *een puthaak, een lange staak van bamboe, waarmee een puttemmer aan den putzwengel hangt. ကလေးစာအုပ် *met een vlonder over een water gaan. — ကလေးစာအုပ် *van een ကလေးစာအုပ် *of* ကလေးစာအုပ် *voorzien. — ကလေးစာအုပ် *van* ကလေးစာအုပ် *aandienen, aanmelden, introducereen, voor iemand iets, zooals een verzoek, overbrengen.*******

ကလေးစာအုပ် KN.; ကလေးစာအုပ် *blijven voortgaan met iets te doen; voortdurend iets doen; iemand laten voortgaan met iets te doen (vrg. ကလေးစာအုပ်).* — ကလေးစာအုပ် *voortgegaan, voortgeraakt; voortgezet worden, bv. van een slecht gedrag, waarin men voortgaat. ကလေးစာအုပ် *iemand die in zijn ondeugd of slechtheid maar steeds voortgaat. ကလေးစာအုပ် *een uitdrukking die men niet verdedigen kan, omdat men zich vergaloppeerd, te veel gezegd heeft, ook een verbasterd woord. ကလေးစာအုပ် *al verder en verder voortgezet of voortgegaan; te ver voortgaan. — ကလေးစာအုပ် *iets verder laten voortgaan, verder laten bestaan.*****

ကလေးစာအုပ် KW. *zwa. ကလေးစာအုပ်*

ကလေးစာအုပ် 1. KW. *zwa. ကလေးစာအုပ် *en* ကလေးစာအုပ် — ကလေးစာအုပ် *KN. zooveel als er gelegenheid toe is of ge-**

geven wordt. R. — နှိပ်စက်၍ *zva.* နှိပ်စက်၍ 2. *zva.* နှိပ်စက်၍. — နှိပ်စက်၍ ဝှက်ပုလင်း *oprollen* *bv.* *cigaretten*, Rh. *zie* *nog* နှိပ်စက်၍ *bij* နှိပ်စက်၍

၅၆၅ KN. afspoelen, zich loslaten; afgeven, *van* *kleuren*; verkleuren, verschieten; *fig.* gaande gemaakt of verworven worden, *bv.* *van* *iemands* *gunst* *en* *medelijden*; *en* *zoo* *ook* နှိပ်စက်၍ နှိပ်စက်၍ နှိပ်စက်၍ *verwonden* worden; zich laten verbidden, medelijden krijgen. နှိပ်စက်၍ *een* *afdrijvend* *geneesmiddel* (*erg.* နှိပ်စက်၍ *afgeven*, zich mededeelen *bv.* *van* *geur* *aan* *iets* *anders*, W. I. 152. — နှိပ်စက်၍ *de* *gunst* *van* *iemand* *verwerven*. — နှိပ်စက်၍ *poët.* *zva.* နှိပ်စက်၍ *afstammeling*, *telg* *of* *နှိပ်စက်၍* *volgens* *sommigen* *ook* *zva.* နှိပ်စက်၍ *volg.* Rh. *een* *koord* *of* *lijn* *gespannen*, *bv.* *om* *de* *plaats* *voor* *beddingen* *aan* *te* *geven*.

၅၆၅ KN. de koningin van de witte mieren; *die* *zich* *alleen* *in* *een* *torentje* *in* *het* *mieren* *nest* *op* *houdt* (*erg.* နှိပ်စက်၍), JR.

၅၆၅ *verbastering* *van* *၅၆၅* KN. blad van den talboom, *waarop* *met* *de* *punt* *van* *een* *krom* *mesje* *vroeger* *geschreven* *wierd*, *en* *ook* *nu* *nog* *wel* *geschreven* *wordt* (*erg.* နှိပ်စက်၍). *၅၆၅* *zva.* *၅၆၅*

၅၆၅ *၅၆၅*, *၅၆၅* *၅၆၅* *een* *plat* *woord* *voor* *eten*, *vreten*; *iets* *op* *vreten*; *naar* *binnen* *slaan*; *ook* *zva.* *၅၆၅* *zie* *bij* *၅၆၅* (*erg.* *၅၆၅* *en* *၅၆၅*). — *၅၆၅* *wat* *men* *vreet*, *vreeterij*.

၅၆၅ *of* *၅၆၅* *Holl.* *lantaarn*.

၅၆၅ KN. — *၅၆၅* *zwak* *door* *gebrek* *aan* *voedsel*, N.

၅၆၅ KN., *၅၆၅* *op* *een* *gemaakte* *wijze* *wiegeleud* *en* *langzaam* *gaan* (*erg.* *၅၆၅* *၅၆၅*).

၅၆၅ *zva.* *၅၆၅*

၅၆၅ KW. *zva.* *၅၆၅* *၅၆၅* *၅၆၅* *၅၆၅* *flets*, *flaauw*, *slap*, *zwak*, B. P. II. 30. KN.; *၅၆၅* *၅၆၅* *zwak* *en* *langzaam* *met* *hangend* *hoofd* *gaan*, *zooals* *een* *zieke* *of* *die* *onder* *groot* *verdriet* *gebukt* *gaat* (*erg.* *၅၆၅* *၅၆၅*), WW.

၅၆၅ KN. *၅၆၅* *၅၆၅* *zwak*, *slap*.

၅၆၅ KN. *ben.* *van* *een* *kaart* *in* *het* *Chineesch* *kaartspeel*.

၅၆၅ KN. *၅၆၅* *၅၆၅* *met* *de* *nous* *in* *den* *wind*

loopen, *een* *uitdagende*, *brutale*, *trotsche* *houding*, *vooral* *v.* *e.* *vrouw*, Rh

၅၆၅ KN. *၅၆၅* *၅၆၅* *zwak*, *loom* *gaan*, *bv.* *van* *verdriet*, *zie* *bet.* WW. *bij* *၅၆၅* *၅၆၅*

၅၆၅ 1. *naam* *van* *een* *wapen* *in* *den* *ouden* *tijd*.
2. *naam* *van* *een* *rivier* *visch*, *ongeveer* *zva.* *၅၆၅* *ook* *ben.* *van* *de* *၅၆၅* *clitoris*, *een* *soort* *as* *၅၆၅* *၅၆၅* *Men*.

၅၆၅ KN. *benaming* *van* *een* *ring* *met* *op* *een* *rij* *ingezette* *steen*en.

၅၆၅ KN. — *၅၆၅* *lang* *uitgestrekt*, *bv.* *van* *een* *wolk*.

၅၆၅ KN. *een* *steeg*, *of* *gang*. — *၅၆၅* *၅၆၅* *zulk* *een* *steeg* *of* *gang* *vormen*; *ook* *၅၆၅* *၅၆၅* *in* *drift* *regt* *voor* *zich* *uitloopen*, *zonder* *links* *of* *regts* *te* *zien* *doorgaan*. — *၅၆၅* *၅၆၅* *၅၆၅* *zva.* *၅၆၅*

၅၆၅ KN. *laadstok*. — *၅၆၅* *staaf* *of* *stanfje* *van* *metaal*. — *၅၆၅* *eig.* *als* *een* *laadstok*, *fig.* *erg.* *in* *of* *doordringen*, Waj. I, 458.

၅၆၅ KN.; *၅၆၅* *zich* *aanhoudend* *op* *een* *afstand* *laten* *hooren*, *van* *een* *sijn* *stemgeluid*.

၅၆၅ KN. — *၅၆၅* *hangerig*, *slaperig* *van* *houding* *of* *gang*, *bv.* *door* *te* *veel* *slaap* *of* *verdriet* *enz.*; *erg.* *၅၆၅*

၅၆၅ KN. *zva.* *၅၆၅* *en* *K.* *van* *၅၆၅* (*zie* *bij* *၅၆၅*). — *၅၆၅* *zva.* *၅၆၅* *door* *omkeering* *uitgestort*, *ook* *van* *een* *kris* *uit* *de* *schee*.

၅၆၅ KN. *effen*, *gelijk*, *zonder* *bogten*, *bv.* *van* *een* *effen* *geschaafde* *piekstok* *of* *effen* *gesnedene* *punt*, *volg.* Rh. *ook* *slank*, *regt* *van* *gestalte*, *en* *volg.* WW. *doordringend* *van* *een* *geluid*; *erg.* *an* *၅၆၅*

၅၆၅ KN. *hard* *luidend*, *krachtig*, *helder* *klinkend*, *doordringend*, *ver* *reikend*, *van* *een* *geluid* (*erg.* *၅၆၅*); *ook* *naam* *van* *een* *hecster*. *en* *van* *het* *sterk* *riekend* *geneeskrachtig* *blad* *daarvan*, *bij* *Fil.* *Pluchea* *indica*, *en* *Conyza* *indica*.

၅၆၅ 1. KW. *zitplaats*. G. — 2. KN *ligt* *boos* *wordend*, *ligt* *geraakt*, *van* *een* *vrouw* (*erg.* *၅၆၅* *en* *၅၆၅*).

၅၆၅ KN. *schrander*, *gevat*, *scherpziinnig*, *vatbaar* *om* *te* *begrijpen*, *vernunftig* (*erg.* *၅၆၅*). — *၅၆၅* *schranderheid*, *gevatheid*,

scherpzinnigheid, vernuft. — հիշատակիս *hel verstand* scherp.

դասական KN. een stokdegen, degen in een stok, degenstok; *volg.* Rh. ook een hoornen of houten koker, waarin een pompstok met kracht geslagen wordt, zóodat *le* daaraan bevestigde zwam vuur *vat*.

սովորական *zie դասական*

սովորական KN.; սովորական *een obj.* zweemmende met de éene hand boven water houden, (*arg.* հիշատակիս); սովորական *ուրու*, de zaak van een ander aangeven en bepleiten. — սովորական *obj.* den. en k. van սովորական

սովորական *of* սովորական KN.; սովորական (*of* սովորական) aardolie, jodelijm. — սովորական *plaats* waar een bron van aardolie is.

սովորական KW. *zva.* սովորական

սովորական I. KD. van սովորական *in plaats van* սովորական — սովորական KD. van սովորական սովորական *zva.* սովորական սովորական — սովորական KD. van սովորական սովորական KD. van սովորական

II. KN. ster, sterren, gesterute (*arg.* հիշատակիս). սովորական *սովորական* (*of* *դասական*) de avondster, de morgenster. — սովորական *zich* als sterren vertoonen, *fig.* van maïs en dergelijk plantsoen, vele verspreide rijpe aren vertoonen. — սովորական *դասական* de sterrehemel; de dierenriem; de sterrekunde. *սովորական* *naam van een boek over sterrekundige berekening.*

III. KD. van սովորական *դասական* *zva.* *դասական* *սովորական* *zva.* *սովորական* — սովորական KD. verwisselen; bij een ander *werk* komen of geplaatst worden; naar een andere *plaats* verhuizen, *zva.* *դասական* *en* *սովորական* *of* *սովորական* (*eig.* *krämä* vorm van *սովորական*).

սովորական KN. een rolletje, *bv.* van een opgerold blad; en k. van *դասական* — սովորական *iets* oprollen of zamenrollen tot een rolletje; *iets* ergens in oprollen (*arg.* սովորական, սովորական). — սովորական սովորական *zva.* սովորական *en* սովորական *zva.* սովորական *zie* bij սովորական

սովորական KW. *zva.* *սովորական* *en* *սովորական*

սովորական *en* *սովորական* KW. *zva.* *սովորական* *սովորական* *en* *սովորական*

սովորական KW. *zva.* *սովորական* (*arg.* *սովորական*). KN. *naam van een rivierisch.*

սովորական KN. aardbeving. — սովորական *door* den invloed van een aardbeving niet geslaagd *of* laat uitgebroeid *van een ei*, laat geboren worden *van een vrucht*, Rh.

սովորական KN. *naam van een rivierisch* (*arg.* *դասական*).

սովորական KW. *zva.* *դասական*

սովորական KN. loog. *սովորական* (*of* *սովորական*) *դասական* loogwater, aschwater; *wordt ook in gebakbeslag gedaan tot gisting, en dan veelal van doerianschillen of padistroot gemaakt.*

սովորական KN. *zva.* *սովորական* *en naam van een visch* (*arg.* *սովորական*).

սովորական KN., *սովորական* *of* *սովորական* I. KN. piekstok, schacht *of* stok van een lans, speer *of* piek (*arg.* *սովորական* *սովորական* *en* *սովորական*). 2. k. van *սովորական* (*zie* bij *սովորական*). *սովորական* *սովորական* vaandelstok. *սովորական* *սովորական* *fatsoenen van piekstokken*, Tj. 3. *ook zva.* *դասական* *դասական* *zie* bij *դասական*

սովորական KW. *zva.* *սովորական* — *սովորական* *zva.* *սովորական* *en* *սովորական* — *սովորական* KN. op iets liggen; iets onderdrukken, neêdrukken; de overhand hebben, overwinnen (*arg.* *սովորական* *bij* *սովորական*). *սովորական* er onder raken; overmand, overwonnen raken; *ook* gekreukt van geestvermogens, simpel, niet wel bij zijn verstand. — *սովորական* op iets *of* iemand liggen; iemand *of* iets neêdrukken, onderhouden, tenonderbrengen, overmannen. *սովորական* *սովորական* door de gunsten van iemand aan hem verplicht geraakt. *սովորական* *ook* gekreuktheid van geestvermogens.

սովորական KN.; *դասական* leunen, leunend zitten (*arg.* *դասական*) *ook zva.* *սովորական* *bij* *սովորական* de minste willen zijn. — *դասական* leunen tegen *of* op. — *դասական* *դասական* *դասական* (*ook* *դասական* W. I. 468) *een obj.* tot leun *of* steun gebruiken, *er* tegen *of* op leunen *of* steunen.

սովորական KN. egel, stekelvarken. — *սովորական* *ge*lijk een stekelvarken een laugwerpige groef in den grond graven; tegen *een vesting* een loopgraaf maken; met *iets*, *zo*als *een piek*, zóo slepen, dat het een groef in den grond maakt. — *սովորական* *nu.*, *en* *ergens* *of* tegen *iets* een groef *of* loopgraaf

maken. — ἀντιπλάττω een in den grond gemaakte groef of loopgraaf.

ἀντιπλάττω KN. een donkere plaats of plek in de schaduw, daar het licht niet doordringt, *bv. in een hoek van een vertrek, achter een scherm of in de schaduw van het voetstuk van een lamp*; WW. (verg. ἀντιπλάττω) of ἀντιπλάττω Tj. een plaats waar men beschut is voor den wind, luwte; een plaats in een rivier, waar geen of weinig stroom is.

ἀντιπλάττω KN. ἀντιπλάττω of ἀντιπλάττω hangen en lennen op *bv. iems. lijf*, W. II. 383; ook fig. op iem steunen.

ἀντιπλάττω KN. verrot van veldgewassen door te veel water. SG. verg. ἀντιπλάττω.

ἀντιπλάττω KN — ἀντιπλάττω iets vast onder iets anders tot steun, *om op te slaan; hakken, snijden. enz. hakblok; aanbeeld (verg. ἀντιπλάττω en ἀντιπλάττω); fig. iemand of iets waarop men zich grondt of beroept, tot bewijsgrond; borg of grond van verontschuldiging.*

ἀντιπλάττω KN. *zva. ἀντιπλάττω en daarenboven*, (Tj.) Rh.

ἀντιπλάττω KN. scherp van snee of punt (verg. ἀντιπλάττω); het scherp van iets; snedig, scherpzinnig, schrander, bevattelijk; met scherpe hoeken, kantig, van hout (verg. ἀντιπλάττω). ἀντιπλάττω iets scherp, scherp (als zelfstandig naamwoord), scherp tuig. ἀντιπλάττω tweesnijdig. G. ἀντιπλάττω scherp is, (bij hem vergeleken), een kuie, nog stomper dan een kuie, d. i. stomp, dom, botterik. — ἀντιπλάττω scherp maken; fig. onschuldige of niet kwaad bedoelde woorden scherp opnemen, zich die aantrekken. — ἀντιπλάττω iets scherp maken, scherpen, ook fig. het verstand. — ἀντιπλάττω scherp, scherpzinnig, van aard. Zoo ook ἀντιπλάττω

ἀντιπλάττω zie ἀντιπλάττω

ἀντιπλάττω zie bij ἀντιπλάττω

ἀντιπλάττω KN. lang, langer dan de gewone maat, langwijdig; gestrekt van een lang lijf, W.; gerekt, *bv. van de stem, lankmoedig van aard (verg. ἀντιπλάττω en ἀντιπλάττω)*; (ook langwerpig. G. Verg. ἀντιπλάττω). — ἀντιπλάττω iets verlengen. — ἀντιπλάττω iets lang of langer maken, lang uithalen of aanhouden, lang rekken. — ἀντιπλάττω (een gemeene uit-

drukking voor het vrouwelijke schaamdeel, G. ἀντιπλάττω zie ἀντιπλάττω

ἀντιπλάττω KN. *zva. ἀντιπλάττω*

ἀντιπλάττω KN. *zva. ἀντιπλάττω en ἀντιπλάττω* — ἀντιπλάττω KN. *zva. ἀντιπλάττω* iets tot schut of schuilplaats nemen; een koele plaats in de schaduw zoeken; bescherming zoeken bij iemand (verg. ἀντιπλάττω). — ἀντιπλάττω schuilplaats tegen de zon in de schaduw; beschermer.

ἀντιπλάττω KN. (of ἀντιπλάττω Tj.) wig of koevoet van hout; ongestadig, (eig. ἀντιπλάττω als een ἀντιπλάττω die gebruikt wordt om nu eens deze, dan die balk open te splijten, en telkens verplaatst wordt), onbestendig, veranderlijk, wispelturig; onbestendig in de dienst, van iemand, die gedurig van meester verandert (verg. ἀντιπλάττω); KN. *zva. ἀντιπλάττω* een allemanshoer. — ἀντιπλάττω van den één tot den ander gaan. G., iets erg. inpassen, *bv. een schroef in een moer*, telkens beproeven of hij er in past; oefenen, drillen, *zva. ἀντιπλάττω*

ἀντιπλάττω = ἀντιπλάττω

ἀντιπλάττω KN. ἀντιπλάττω of ἀντιπλάττω van den een tot den ander gaan, den eenen buur na den anderen gaan bezoeken (verg. ἀντιπλάττω): (zich indringen, opdringen. G.) — ἀντιπλάττω bezoekziek, van iemand die gaarne bij de bureu loopt; (een indringer. G.).

ἀντιπλάττω KN. wellustig, hysterisch van een vrouw. Ra.

ἀντιπλάττω 1. zie ἀντιπλάττω — 2. KN. toegift, *bv. van 2 op de 25 stuks, bij een koop (verg. ἀντιπλάττω)*. — ἀντιπλάττω iemand iets als toegift geven; ergens een ἀντιπλάττω bijzetten, iem. zijn kind afstaan, volgens oud bijgeloof als middel tot het krijgen van kinderen. — ἀντιπλάττω een staak (zoals een boonestaak) of stok (zoals een tuinstok), die bij een plant gezet wordt, om er bij op te groeijen, of om er bij aan te houden ἀντιπλάττω katjangsoorten, die er langs ἀντιπλάττω geleid opgroeijen; staakboonen, ook ἀντιπλάττω genoemd. volg. WW. ook fig. ongeveer *zva. ἀντιπλάττω* bemiddelaar.

ἀντιπλάττω KN.; ἀντιπλάττω een heele stengel, een heele halm, *zva. ἀντιπλάττω* maar van dunner voorwerpen, zoals rotting, dun riet, en planten met

သတိ (Rs.) *nl.* wat te vrij in het spreken; Rh. အတ္ထုပ္ပတ္တိ *kw.* *zva.* အသံကို ရှိနေသော အတ္ထုပ္ပတ္တိ — အတ္ထုပ္ပတ္တိ *zich* ongemerkt *ergens* heen begeven, *Rs.*

အတ္ထုပ္ပတ္တိ *kn.*; အတ္ထုပ္ပတ္တိ *langzaam* vooruitgaan; zachtjes voortslenteren (*erg.* အတ္ထုပ္ပတ္တိ) — ရှမ်း *ဟေ့* *hetz.*

ရှမ်းစာအုပ် *kn.* 1. een ontuchtig vrouwspersoon; hoer (*erg.* အတ္ထုပ္ပတ္တိ *en* ရှမ်းစာအုပ်) — ရှမ်းစာအုပ် *hoereren*, in ontucht leven, *van mannen en vrouwen*. — ရှမ်းစာအုပ် *hoerceder*. — ရှမ်းစာအုပ် *ဂရ* plaats waar zich ontuchtige vrouwen ophouden; hoerehuis, bordeel. 2. *ook* *tr.* *zva.* ရှမ်းစာအုပ် *ဟေ့* *Rh.*

အတ္ထုပ္ပတ္တိ *kn.*; အတ္ထုပ္ပတ္တိ *of* အတ္ထုပ္ပတ္တိ *langzaam* en bedaard voortsuikkelen, (*erg.* အတ္ထုပ္ပတ္တိ *ဟေ့* *ဟေ့*).

သတိ *kn.*, သတိ *zonder* bediende alleen voortslenteren (*erg.* ရှမ်းစာအုပ် *ရှမ်းစာအုပ်*).

ရှမ်းစာအုပ် *kn.* *naam van één van de zangwijzen, die têngahan* genoemd worden; *van een batiksel; en van een gënding.* ရှမ်းစာအုပ် ရှမ်းစာအုပ် *zva.* ရှမ်းစာအုပ် ရှမ်းစာအုပ် *erg.* *nog* ရှမ်းစာအုပ် ရှမ်းစာအုပ် *Rh.*

ရှမ်းစာအုပ် *kn.* ရှမ်းစာအုပ် ရှမ်းစာအုပ် *met strepen* (*erg.* ရှမ်းစာအုပ်).

ရှမ်းစာအုပ် *kn.* *meel of rijst met klappermelk in een pisangblad gewikkeld en zoo gestoomd* (*zie bij* ရှမ်းစာအုပ်). ရှမ်းစာအုပ် ရှမ်းစာအုပ် *er goed en frisch uitzien* (*van een kind*) *Jl.* (*zie* ရှမ်းစာအုပ်) *alleen* *loopen* *zonder iemand bij zich te hebben*, *WR.* *volg.* *WW.* *van een vrouw* *zonder* ရှမ်းစာအုပ် *gaan.*

ရှမ်းစာအုပ် *kn.* — ရှမ်းစာအုပ် *glimmend* *maken* *door* *wrijven* *erg.* ရှမ်းစာအုပ် *WW.*

ရှမ်းစာအုပ် *tr.* = ရှမ်းစာအုပ် = ရှမ်းစာအုပ် — ရှမ်းစာအုပ် = ရှမ်းစာအုပ် *erg.* ရှမ်းစာအုပ် *ရှမ်းစာအုပ်* *bij* ရှမ်းစာအုပ်

ရှမ်းစာအုပ် *kn.* *grappig, kluchtig, wat iemand doet lachen; grappemaker, kluchtemaker, snaak; klucht* (*erg.* ရှမ်းစာအုပ်). ရှမ်းစာအုပ် *grappen of potsen verkoopen.* ရှမ်းစာအုပ် *zie* *ben.* ရှမ်းစာအုပ် *K. 4, 48, zva.* ရှမ်းစာအုပ် *bespottelijk* *maken.* — ရှမ်းစာအုပ် *grappen* *maken* *bij of voor,* *Men.* — ရှမ်းစာအုပ် *grap, klucht, grappen* *maken.* ရှမ်းစာအုပ် *een hofnar* *G.*

ရှမ်းစာအုပ် *kn.* — ရှမ်းစာအုပ် *de kaarten* *verschieten;* *zie* ရှမ်းစာအုပ်

ရှမ်းစာအုပ် *kw.* *zva.* ရှမ်းစာအုပ် ရှမ်းစာအုပ် *Ml.* *kn.* *zacht* *voor* *het gevoel;* *week* *van den grond,* *R.*

ရှမ်းစာအုပ် *kw.* *zva.* ရှမ်းစာအုပ် (*Skr.* *lotjana*); *ook* *de hoeken* *van* *de oogen* *G.* *Het* *wordt* *ook* *verklaard* *door* ရှမ်းစာအုပ် *G.*

ရှမ်းစာအုပ် *kn.* *voortdurend* *ongelukkig* *in* *het spel,* *in* *zijn* *ondernemingen,* *enz.*

ရှမ်းစာအုပ် *kn.* *spoor, voetspoor, zooals* *van een wagen* *en* *van een paard* *of* *buffel* (*erg.* ရှမ်းစာအုပ် *en* ရှမ်းစာအုပ်). — ရှမ်းစာအုပ် *het spoor* *van iets* *volgen* *of* *nagaan* (*erg.* ရှမ်းစာအုပ်).

ရှမ်းစာအုပ် *kn.* *vreesachtig, geen standvastigen* *moed hebben;* *volg.* *Rh.* *van een haan,* *vreesachtig* *ge worden* *door* *herhaalde* *nederlaag.*

ရှမ်းစာအုပ် *kn.* *ခိုင်* *scheldwoord* = ရှမ်းစာအုပ် *ခိုင်* *B.*

ရှမ်းစာအုပ် *kn.* *los, niet vast, zooals* *een kris in de scheel;* *bv.* *van een veer* *aan* *de haan* *van een geweer* *door* *stijlaadje,* *ook* *los, in* *het spreken* *zva.*

ရှမ်းစာအုပ် *ook* *zva.* ရှမ်းစာအုပ် *niet dienstvast.* — ရှမ်းစာအုပ် *losmaken, afslijten,* (*erg.* ရှမ်းစာအုပ် *en* ရှမ်းစာအုပ်). — ရှမ်းစာအုပ် *den schors* *van* *een boom* *afschillen.* ရှမ်းစာအုပ် *pass.* — ရှမ်းစာအုပ် *de* *afgenomene* *schors* *of* *schil;* *van* *de schil* *of* *schors* *outdaan.*

ရှမ်းစာအုပ် *kn.*; ရှမ်းစာအုပ် *iets* *in* *een koker, zooals* *van bamboe,* *met* *een stamper* *of* *iets dergelijks* *stooten* *of* *dooreenstampen* (*erg.* ရှမ်းစာအုပ် *bij* ရှမ်းစာအုပ်). ရှမ်းစာအုပ် *of* *bij* *verkorting* ရှမ်းစာအုပ် *een* *verwensching* *of* *gemeen* *scheldwoord.*

ရှမ်းစာအုပ် *kn.* *buitensporig, uitpattend; brooddronken, WW.*

ရှမ်းစာအုပ် *kn.* *glad* *als* *een aal, slim,* (*Rs.*) *Rh.*

ရှမ်းစာအုပ် *en* ရှမ်းစာအုပ် *kn.* *geschaafd, van de huid* (*erg.* ရှမ်းစာအုပ် *en* ရှမ်းစာအုပ်).

ရှမ်းစာအုပ် *en* ရှမ်းစာအုပ် *zva.* ရှမ်းစာအုပ် ရှမ်းစာအုပ် *en* ရှမ်းစာအုပ် *kn.* *geschaafd, van* *huid, zoodat* *het vel* *er* *af* *is* (*erg.* ရှမ်းစာအုပ် *ရှမ်းစာအုပ်* *en* ရှမ်းစာအုပ်). — ရှမ်းစာအုပ် *of* ရှမ်းစာအုပ် *naakt* *uitkleed.* — ရှမ်းစာအုပ် *iemand* *naakt* *uitkleeden* *of* *uitschudden, van* *alle kleeren* *berooven.*

ηρωικισμος en αηρωικισμος of ηηρωικισμος opene blaren hebben of krijgen, geblakerd worden (erg. ηρωικισμος).

ηρωικισμος ηρωικισμος en αηρωικισμος kw. zva. ανελωκισμος en ηηρωικισμος (Skr. lotjita, gesproken; dlotjita, overdacht, wat men overdenkt). αηηρωικισμος ηρωικισμος bij zich zelf denken of spreken. αηηρωικισμος subst. den. W. 1. 190.

ἦν of ἦν κν. I. veër aan de vleugels ofstaart van een vogel, slagveër, schacht (erg. ηηρωικισμος); vleugel van insecten, spaak van een wiel. κνωκισμος een veëren pen. κνωκισμος κνωκισμος een lampestandaard met vleugels, (zijbladen) tot beschutting tegen den wind. — ἦν en ἦν gelijk veëren of vleugels, bv. ανηηρωικισμος als hommelveugels van kleur, d. i. zwart met groene weërschijn. ηηρωικισμος als krekvelkerkes nl. zoo mooi geteckend, Rh. ανηηρωικισμος van de tanden een weinig gelijk af en aan beide zijden een weinig schuin ingevijld, Kr. — αηηρωικισμος slagveëren beginnen te krijgen. — ηηρωικισμος figuren als vlerken op een batiksel, Rh; de latten van een ηηρωικισμος SG. — ἦν van veëren voorzien, bv. een pijl, PJ. op een batiksel figuren als vlerken maken, Rh.

II uitzetting, uitlijging, verwijding, uitrekking, uitbreiding; uitleg, bv. van een stad (erg. ἦν). — ἦν zich uitzetten, zich verwijden, wijder worden; rekken; uitlijgen; ook een trechtervormig ineen gedraaid strookje kokosblad, dat in het gaatje van de oorlel gestoken wordt, als men geen oor-knoppen draagt, om het gaatje groot te houden JR. volg. Rh. in de laatste bet. αηηρωικισμος (erg. αηηρωικισμος). — ἦν iets uitzetten, verwijden, rekken, uitleggen, uitbreiden, bv. de grenzen van een gebied. — ανηηρωικισμος iets verwijden, maken dat iets wijder wordt, rekt of nitzet.

ἦν of ἦν κν. draadje, scheutje, van iets dat lang of dun is; streepje, smal strookje. ανηηρωικισμος of ανηηρωικισμος een draadje, enz. κνωκισμος een enkel haar. ηηρωικισμος een draad garen; ook een heele draad van een streng garen. ηηρωικισμος twee bamboezen (erg. ηηρωικισμος). ηηρωικισμος draad vinden, voor spoor knunen vinden, bij het opspo-

ren en navragen van vermist goed (erg. ανηηρωικισμος ανηηρωικισμος bij ηηρωικισμος). — ανηηρωικισμος iets dat lang en dun is, uit een bos trekken of lostrekken; den draad (dwoz. het spoor) van iets zoeken te krijgen ανηηρωικισμος een plat woord voor eten, WW. — ανηηρωικισμος een zeer dun, smal bamboe latje, CP. — ανηηρωικισμος en ανηηρωικισμος het gevoel van een voortgaand gekriebel in of op het lichaam, zooals wanneer er een klein beestje over kruipt (erg. ανηηρωικισμος ανηηρωικισμος). ανηηρωικισμος overal gekriebel. — ανηηρωικισμος zulk een kriebelig gevoel hebben; ook van geilheid, Tj. erg. ανηηρωικισμος — ανηηρωικισμος kruipend vorderen (erg. ανηηρωικισμος).

ἦν ook ἦν κν. gelijk. ἦν (of ἦν) ηηρωικισμος het geheel van de brief (al wat ik te schrijven heb) R. (doch ἦν kw. ook zva. ανηηρωικισμος) welligt beter: het doel of de strekking van den brief. ἦν ook zva. ηηρωικισμος zie K. 5, 49. ανηηρωικισμος er zijn velerlei; en begin, oorzaak. ανηηρωικισμος ανηηρωικισμος zva. ανηηρωικισμος reden dat het zoo is; want; namelijk. ἦν even als. ἦν en ἦν zie den. — ανηηρωικισμος κν., ανηηρωικισμος kw., het geheel, alles, gezamentlijk, alle. ανηηρωικισμος alle zaken. ανηηρωικισμος ανηηρωικισμος het geheele onderzoek. — ανηηρωικισμος zva. ἦν ανηηρωικισμος en ανηηρωικισμος ἦν κν. het geheel, alles zonder onderscheid. — ἦν of ανηηρωικισμος gelijken. ανηηρωικισμος geheel als. — ανηηρωικισμος of ανηηρωικισμος om iets zich niet bekommeren; iets, zooals goeden raad, in den wind slaan, zva. ανηηρωικισμος en ανηηρωικισμος ανηηρωικισμος In PJ. zva. ανηηρωικισμος ανηηρωικισμος ἦν ανηηρωικισμος leg het uit!

ἦν of ανηηρωικισμος κν. zva. ανηηρωικισμος (erg. ανηηρωικισμος). κν. klanknab. van iets dat rekt, rek! erg. ανηηρωικισμος ανηηρωικισμος enz. ook een klein soort van aardworm (erg. ανηηρωικισμος en ανηηρωικισμος). — ανηηρωικισμος zie boven. — ανηηρωικισμος zie beneden.

ηηρωικισμος 1. κν. uitgespreid, bv. van rijst, peper of tabak, om te laten droogen. 2. κ., zie ηηρωικισμος — ανηηρωικισμος κν. iets uitspreiden of uitcën leggen; iets verspreiden (zva. ανηηρωικισμος ανηηρωικισμος). — ανηηρωικισμος zich uitbreiden, Rs. — ανηηρωικισμος kw. effen, vlak; gelijke grond. κν. sawahveld, nadat het voor de tweede maal geploegd is, eggen, om het voor het in den grond leggen van het zaad en de beplanting

gerceed te maken. G. ook *zva.* אֲהַרְוֹת Tj. — אֲהַרְוֹת het uitspreiden. — אֲהַרְוֹתוֹתוֹת iets om er op, in of meê uit te spreiden.
 קוּלָּה of אֲהַרְוֹת N., קוּלָּה of אֲהַרְוֹת K., noord, het noorden, noordelijk. אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *naam van een gemalin van Daniswârâ.* אֲהַרְוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹת de noordkant, of aan de noordkant van...; benoorden. — אֲהַרְוֹתוֹת אֲהַרְוֹתוֹת naar het noorden gaan. — אֲהַרְוֹתוֹת אֲהַרְוֹתוֹת wat naar het noorden gaat, het noordwaarts gelegene. — אֲהַרְוֹתוֹת אֲהַרְוֹתוֹת noordwaarts gaan, noordwaarts. — אֲהַרְוֹתוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת *en אֲהַרְוֹתוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת iets naar het noorden, of noordwaarts, verplaatsen, wenduen, brengen, schuiven, enz.* — אֲהַרְוֹתוֹת אֲהַרְוֹתוֹתוֹת ten noorden gelegen, zich in het noorden bevinden. — אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *te veel noordwaarts.*

אֲהַרְוֹת I. N., אֲהַרְוֹת K., אֲהַרְוֹתוֹת K., אֲהַרְוֹתוֹת K., pijnlijk aangedaan, ongesteld, ziek, krank; pijnlijke aandoening, pijn, ongesteldheid; ziekte, zeer, ongemak; leed; pijn hebben; ziek of ongesteld zijn. אֲהַרְוֹתוֹתוֹת tandpijn, kiespijn. אֲהַרְוֹתוֹתוֹת hartzeer, ergernis, leed; gekrenkt, geërgerd, zich ontevreden gevoelen. אֲהַרְוֹתוֹתוֹת meê ongemakken lijden, deelen in de ongemakken *met iemand.* אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *poët.* van aandoening weenen. — אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *en אֲהַרְוֹתוֹתוֹת* KN. bitter, *zoals in bitter schreijen;* bitter gegriefd. — אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *ziek of ongesteld.* — אֲהַרְוֹתוֹתוֹת אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *een ongesteldheid of ziekte, in den ruimsten zin van het woord, ongemak, pijn en smart.* — אֲהַרְוֹתוֹת K., אֲהַרְוֹתוֹת N., אֲהַרְוֹתוֹתוֹת K., kwellen, in strenge tucht houden, pijnigen, mishandelen. — אֲהַרְוֹתוֹתוֹת אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *אֲהַרְוֹתוֹתוֹת* iemand pijn of leed aandoen; iemand pijnigen; iemand ziek maken; schadelijk voor de gezondheid, ongezonder; ook de barensweeën hebben, in barensnood zijn. אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת *zich zelf kastijden.* אֲהַרְוֹתוֹתוֹת KN. ongesteld geworden zijn; pijn lijden; in een pijnlijken (treurigen) toestand verkeeren. — אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת *אֲהַרְוֹתוֹתוֹת* iemand ziek maken, ziek doen zijn; ziekte, pijn of leed veroorzaken of veroorzakend. אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת *hartzeer, ergernis of*

leed veroorzaken, krenken, deren, ergeren, ontevreden maken, — אֲהַרְוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹת *poët.* zeer doen, pijn aandoen, ziekte veroorzaken. — אֲהַרְוֹתוֹת אֲהַרְוֹתוֹת *overgevoelig, lichtgeraakt.* — אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *lijden door armoedige, behoeftige omstandigheden.* — אֲהַרְוֹתוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *en אֲהַרְוֹתוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹתוֹת* een arrestant; een gevangene; gevangenschap. אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת *uit het arrest ontslagen.* — אֲהַרְוֹתוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *en אֲהַרְוֹתוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹתוֹת* ziekelijk; aan ziekten of ongemakken lijdend. — אֲהַרְוֹתוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹת (of אֲהַרְוֹתוֹת) *אֲהַרְוֹתוֹתוֹת* *zva.* אֲהַרְוֹתוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת *אֲהַרְוֹתוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹתוֹת* *gevangenis, ziekenhuis, gasthuis.* — אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *plaatselijke ziekte, PL. kwaaddoener, deugniet, kwaadstoker; (toovenaar G.) אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת* schurftziekte. אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת *koortser, als plaatselijke ziekte. PL. אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת אֲהַרְוֹתוֹתוֹת* een aartsdeugniet. — אֲהַרְוֹתוֹתוֹת אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *pijniging, foltering.* — אֲהַרְוֹתוֹתוֹת (in despreektaal ook אֲהַרְוֹתוֹת) *en אֲהַרְוֹתוֹתוֹת* iemand pijnigen, folteren, mishandelen. אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *pass.* — אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *אֲהַרְוֹתוֹתוֹת* meervoud.

II. אֲהַרְוֹתוֹת of beter (tot onderscheiding van I.). אֲהַרְוֹתוֹת K. *zva.* אֲהַרְוֹתוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *אֲהַרְוֹתוֹתוֹת* KN. mejufvrouw, titel van dochters van achterkleinkinderen van den Vorst, zoolang zij ongetruwd zijn, en die als zij getruwd zijn, אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת *of, als zij met een prins of hoog ambtenaar huwen, אֲהַרְוֹתוֹתוֹת, genoemd worden.* אֲהַרְוֹתוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *juffer, betiteling van een satsoenlijkmeisje, dat niet van vorstelijke afkomst is, zoals de ongehuwde dochter van een ambtenaar of ook (volg. W.) v. e. koopman. (Het staat gelijk met אֲהַרְוֹתוֹתוֹת van jonges)* Zoo ook אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *אֲהַרְוֹתוֹתוֹת* *אֲהַרְוֹתוֹתוֹת* *een benaming van de opium (אֲהַרְוֹתוֹתוֹת) in de spreektaal. אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת* *naam van een bloem. אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת (voor אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת) N, en door misverstand אֲהַרְוֹתוֹתוֹתוֹת, een geweer, waarvan de lade niet zoo lang is als de loop, een karabijn; een jagtgeweer met enkelen loop, (eig. een ontbloote juffer). אֲהַרְוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹתוֹת *naam van een schoone vrouw, die dikwijls bezongen wordt, en naam van een lekkernij, Tj.* — (אֲהַרְוֹתוֹת of אֲהַרְוֹתוֹת) *een door meisjes in reizen uit-**

gedreven, *zoals van regenwolken*; afzakken, af-drijven; afspoelen, wegspoelen, wegstroomen, *bv. door den stroom of regen*; afzakken, *als weggevaagd?* L. 76, *van vlugtelende troepen*; verbleekt, *van den glans van iemands gelaat*, G. (*arg. ուր* ար դոդոտայ. *en սլայ*). — արջայ *of* արջայ *kw. zva. մնոտոտայ* *kn. iets gaan wegwerpen, weggooijen, bv. in de rivier; ook voor verbannen.*

դոդոտայ *kn. schijf, glans, blik (zva. արար* արայ *en միմի)*. G. — արդոդոտայ *of* արդոդոտայ *zie ben.*

դոդոտայ *kn. դոդոդոդոտայ* *order het zitten de billen godurig verschuiven. — դոդոտայ* արայ *iets afvegen, bv. een verskruast; door schrapen of schuren schoonmaken.*

դոդոտայ *kn. afzakken, wegzakken; fig. afzakken, zich terugtrekken, terugdeinzen, de wijk nemen (arg. ուղեայ).* — դոդոտայ *iets afnemen, zoals het eten na de maaltijd, de kajon van het scherm; արդոդոտայ* *batiksel in kokend water dompelen, opdat de was loslate; iemand doen dalen in rang of aanzien, degraderen; om een afgelegd kleedingstuk van iemand vragen. արդոդոտայ* *afgezakt, bv. van iets daar men op zit, en van een kleed, doordat het van het lijf naar beneden getrokken wordt; gezakt, gedaald, in rang of aanzien. — դոդոտայ* *afgesel of afval van eten geven aan; ook afzetten, ontheffen van een ambt, B. T. Dj. 567. — դոդոտայ* *iets doen wegzakken; het overgeschoten eten of een afgelegd kleedingstuk aan zijn bedienden of anderen geven; iemand doen dalen in rang of aanzien. — դոդոտայ* *naar beneden afgedreven, bv. steenen van een berg door bandjir Tj. afstroomen zoals van արայ Tj.; met zijn velen afzakken, de wijk nemen; afval, overgeschoten eten (arg. արայ արայայ); afgelegd kleedingstuk. արայ* *de was, die zich als boven heeft losgelaten. — դոդոտայ* *het glijdend afzakken, naar beneden zakken of glijden. — դոդոտայ* *glijdend afzakken, naar beneden glijden; dalen, van iemands rang; zakken, van de baarmoeder; (afzakken, afdeinzen, zich terugtrekken, uit de voeten maken GR.) (arg. դոդոտայ); արդոդոտայ* *afkomen te glijden of zak-*

ken; *enz. — դոդոտայ* *glijdend neerkomen op. — դոդոտայ* *iets doen neerglijden, doen zakken. — արդոդոտայ* *of* *արդոդոտայ* *արայ* *een pot waarin de was van een gebatikt kleed met warm water afgespocld wordt.*

ուղեայ *zie ուղեայ*

դոդոտայ *kn. zva. մնոտոտայ (arg. դոդոտայ)*. — դոդոտայ *over de rivier gespannen touw waar langs de veerman overhaalt; ook zva. ուղեայ* *de leuning van een vlonder.*

ուրայ *of* ուրայ *1. kw. streelende aandoening; genot; ook mingenot; bekoorlijk schoon; (ook gesluip. G.), en zva. ուղեայ* *en արայ* *2. kn. streelend door harmonie en melodie, van muziek en zang; harmonisch, melodieus, toonladder van een gamelan, ook zva. արայ (toon); harmoniëren, overeenkomen met. — դոդոտայ* *een muziekinstrument of muziekinstrumenten stemmen (zva. արայ); de toon van de stem op de behoorlijke hoogte brengen; dingen met elkander in harmonie brengen of schikken, smaakvol inrigten of regelen; iets naar iets anders beoordeelen of beschouwen, zoodat het daarmee in overeenstemming is (met volgend արայ). արայ* *pass. արայ* *beoordeeld naar, in overeenstemming met (արայ* *zie boven). արայ* *kw. fraai maken, verfraaijen. արայ (արայ Tj.) ook zva. արայ* *zich diep aangedaan gevoelen. — ուրայ* *kn. gestemd, van de toon van een muziekinstrument; op de juiste hoogte gebracht, van de stem bij het zingen; (uitgeschoten, door uitschieting van het slechte uit het goede, bv. van sirihlakjes of vellen papier; WW.), verbeterde meening G. — արայ* *zva. արայ*

արայ *kw. zva. ուրայ* *արայ* *en արայ* *kn. goed van de hand gaan, gewild zijn, goeden aftrek hebben, van waren (arg. արայ); ook wel fig., bv. van een danseres. արայ* *het goed dat het eerst beneden de waarde verkocht wordt, als middel om de rest gewild te maken. — արայ* *kw. zva. արայ* *— արայ* *van het verkoopen van goederen, beneden de waarde, als middel om de rest gewild te maken. — ուրայ* *ge-*

lukkig in het verkoopen. — ἀλλοτρίως *allos* middel (kunst of toovermiddel) om zijn waren gewild te maken.

ἄλλοτρητος κ., zie ἀλλοτρητός

ἀλλοτρητός of ἀλλοτρητικός KN. zacht, van een zacht windje of zacht regentje (erg. ἀλλοτρητός ἀλλοτρητός en ἀλλοτρητός). ἀλλοτρητός of zonder ἀλλοτρητός Tj. zacht regentje, en benaming van een soort van batiksel.

ἀλλοτρητός of ἄλλοτρητος KN. lijn en wel gevormd, zonder bogten en bulten, van iets dat min of meer lang en rond is, zooals een arm of geheele lichaamsgestalte, een piekstok, enz. (erg. ἀλλοτρητός en ἀλλοτρητός 1.). ἀλλοτρητός *allos* ἀλλοτρητός — ἀλλοτρητός en ἀλλοτρητός (ἀλλοτρητός Men). zie ἀλλοτρητός

ἀλλοτρητός KN. schuinsch, schuinsch afhellend; niet in ernst, niet regt gemeend; in schijn, alleen voor het oog. ἀλλοτρητός *allos* gevecht voor den schijn. GR. ook slinksch; volg. WW. wellustig, wulpsch. KW. *allos* ἀλλοτρητός al vechtende retireren.

ἀλλοτρητός ἀλλοτρητός en ἀλλοτρητός KN. lavendel, lavendelkruid.

ἀλλοτρητός KW. *allos* ἀλλοτρητός en ἀλλοτρητός KN. zich er niet aan houden, niet nakomen. — ἀλλοτρητός *allos* iets, zooals een beblofte of raadgeving, niet nakomen, verouachtzamen, in den wind slaan (erg. ἀλλοτρητός).

ἀλλοτρητός en ἀλλοτρητός zie ἀλλοτρητός

ἀλλοτρητός KW. *allos* ἀλλοτρητός ἀλλοτρητός ἀλλοτρητός KN. 1. *allos* ἀλλοτρητός ἀλλοτρητός een laag bv. steenen. ἀλλοτρητός de gouden of zilveren plaatjes waarmede de twee boven voortanden als versiersel beslagen worden; ook de gouden of zilveren plaat op het voorhoofd van aanzienlijke personen. — 2. vaart, snelle loop, snelle vlugt, bv. door de lucht enz. of erg. heen, snel voorbijschieten, van een lichtstraal of flikkering; het dalen van de zon; geflikker, bv. van een sabel die gezwaaid wordt; rigting, strekking, bedoeling van een woord, gezegde; vlugtig of eenigzins blijkbaar, van iets dat maar vlugtig vernomen of begrepen wordt, R. eenigzins blijkbare overeenkomst, schijn of schaduw van gelijkenis, WR. schuw; schuw. G. — ἀλλοτρητός

ἀλλοτρητός voorbijschieten, naar beneden strijken, bv. van een vogel; naar beneden hellen, in het westen dalen, van de zon. ἀλλοτρητός *allos* ἀλλοτρητός wegvliegen van een pijl, Men. B. — ἀλλοτρητός *allos* ἀλλοτρητός een kleine vliegende, of liever, zwevende en de boomen bewonende hagedis, met vliezen tusschen de voor- en achterpooten aan het lijf, gestreept van kleur (erg. ἀλλοτρητός). — ἀλλοτρητός met een vaart als boven erg. heen gaan; een obj. treffen van een pijl; de tanden of het voorhoofd van een ἀλλοτρητός voorzien; volg. Rh. *allos* ἀλλοτρητός bij ἀλλοτρητός *allos* met een laus of pijl treffen. — ἀλλοτρητός *allos* iets doen voortschieten; een pijl afschieten; de tanden, het voorhoofd van ἀλλοτρητός laten voorzien, (iemand de weg wijzen, *allos* ἀλλοτρητός G.); iemand aandienen, aamelden (erg. ἀλλοτρητός). — ἀλλοτρητός 1. aandiening, bv. ἀλλοτρητός zonder aandiening, zonder zich te laten aandienen. 2. (of ἀλλοτρητός W. II, 277) kl. van ἀλλοτρητός (nl. naar het schitteren van de ἀλλοτρητός op het voorhoofd). 3. van tanden of het voorhoofd met ἀλλοτρητός bedekt. — ἀλλοτρητός aandieners, aanmelders; de persoon die een boodschap aanneemt en aan zijn heer overbrengt.

ἀλλοτρητός of ἀλλοτρητός zie ἀλλοτρητός

ἀλλοτρητός KN. geflikker. ἀλλοτρητός *allos* flikkeren; schitteren, Men. ἀλλοτρητός schitterend, flikkerend, B. P. I, 25.

ἀλλοτρητός of ἀλλοτρητός KW. *allos* ἀλλοτρητός ἀλλοτρητός en ἀλλοτρητός KN. stomp, bot, of een weinig schaaardig, van een mes; beginnen te verminderen, bv. van iemands moed, gunst of drift; (nauwkeurig nagaan, nauwkeurig zijn bij het zoeken of uitzoeken. — ἀλλοτρητός *allos* iets, zooals koffieboonen, nauwkeurig uitzoeken. GR.).

ἀλλοτρητός KN. 1. schuifbandje, schuiflidsje, bv. aan een stijgbeugelriem, (erg. ἀλλοτρητός). 2. witte vlekken aan de oorlellen van een haan.

ἀλλοτρητός KN. listig, valsch; loopje (fig.), misleiding door list (erg. ἀλλοτρητός en ἀλλοτρητός). ἀλλοτρητός of ἀλλοτρητός door listige misleiding in den strik raken, beetgenomen worden, zich laten foppen of beetsuemen, ἀλλοτρητός ook te ver gegaan, zich vergalop-

peren, Men. — դիւրդռնտի *iemand* lagen leggen, *iemand* in een valstrik brengen, door list misleiden. — արիւկտի *het leggen van lagen*, misleiding door list. — դռնդռնտի *laag, valstrik: listige misleiding.*

նիւկտի KN. *naam van een soort van kleine zee-mosselen, die in de zon gedroogd, en daarna gebroken bij de rijst gegeten worden.*

ննտի of ճնտի KW. *zva. դռնդռնտի դռնդռնտի zie bij դռն՝ արիւկտի արիւկտի*

յըպտի *zie bij պտի*
նռտի KN., ճռտի *ergens naar toetrekken of optrekken, van velen (erg. ուռտի en սրտի).*

սարտի KN. *het spoor van een object, dat slepend zich over den grond voortbeweegt, bv. van een slang, van een kaaiman; fig. het spoor van iroepen, Rh. (erg. ուռտի en սրտի).* — ճրտի *al verder en verder trekken; al verder blijven voortgaan WW.R.*

ննիտի KW. *zva. սրտի — սրնիտի KN. zva. սրտի of սրտիտի erg. սրնիտի (en voorspoedig zijn, goed geluk of succes hebben, bv. met verkoopen. GR.). ճնիտի KN. huiswaarts keeren van vee, dat geweid heeft, 's namiddags tusschen 5 en 6 uren, welke tijd den naam heeft van սնիտիտիտի of սնիտիտի Rh.*

սրտի KN.; ճրտի *uittrekken, optrekken, te velde trekken, van velen; een expeditie doen, ook trekken naar een plaats waar een wedstrijd plaats heeft, zooals bv. een hanegevecht (erg. ուռտի en սրտի).* — ճրտի *naar een wedstrijd en derg. optrekken, optrekken tegen. — սրտիտի laten te velde trekken, enz. — սրտիտի optrekken. — արիւկտի het optrekken; veldtogt, expeditie. — սրտիտի expeditie, Men. դռն՝ expeditie troepen.*

դռնդռնտի KN. *het geluid van iets dat over den grond of in een sponning schuift; afwijking, declinatie, van de zon naar het zuiden of noorden; (erg. ննիտի en դռնդռնտի).* — դռնդռն դռնդռնտի *op en neer schuivende, zich bewegen, zooals bv. een spin, die een web maakt, K. 7, 13. — դռնդռնտի intr. op zijde schuiven,*

op zijde gaan, bv. om den strijd voor een oogeblik te ontloopen, zooals bv. een haan wel doet, die telkens uitwijkt om zijn teggenpartij te vermoeijen. — սրտիտիտի op zij gaan, zich terugtrekken, W. I. 206; declineren naar het zuiden of noorden, van de zon; overhellen of naderen tot bv. van de bet. van een woord tot die van een ander. L. 64, noot. — դռնդռնդռնտի iets in een sponning of gleuf laten schuiven; iets open, digt of neerschuiven, of laten schuiven of glijden, doen op zij gaan, met een zijdelingse beweging doen retireren. — դռնդռնտի schuifplank, schuiflat, schuifroede, al wat in en uit, of waarop, iets geschoven wordt (erg. դռնդռնդռնտի).

դռնդռնտի KN. *een groote gleuf tusschen twee hellingen; rigting bv. van een door troepen achtergelaten spoor. — սրտիտիտի schuiven, zva. սրտիտի *maar van grootere voorwerpen; uitglijden, uitschieten, zooals bv. een tegen den muur staande lans, zijwaarts of onder uitglijdt; een gleuf vormen; zijn rigting erg. heen nemen. — սրտիտիտի *een object glijdende of schuivende treffen; erg. heen glijden; schuivende komen in de plaats van; iets verschuiven; een obj. geven in de plaats van; fig. ook iem. van zijn plaats schuiven; iem. overtreffen bv. door groote magt. Men. — դռնդռնդռնտի zva. դռնդռնտի en schuif, schuiflade, groote lade (erg. դռնդռնդռնտի) սրտիտիտի *een bamboe bankje ter rechterzijde van de weefster, waarover bij het weven de lade (ննիտի) heen en weer geschoven wordt.****

նռտի *ook wel ուռտի KN. overtrek, lakensch overtrek, van het hout van een Javaansch zadel; volg. Rh. ook een dek bv. van stroo over iets dat gezaaid is, bv. tabakszaad. (erg. սրտիտի).* ննտի *een laag van wat over elkander heen gelegd wordt. սրտիտի zva. սրտիտի of սրտիտի van de zon, B. T. Dj. 464. — ճրտիտի *iets, zooals een zadel, bekleeden; bedekken.**

սրտիտի KW. *zva. սրտիտի*
յըպտի of պպտի *ook պպտի of պպտի KN. rust houden, ergens rust houden, bv. van marcherende troepen; tot rust of stilte komen of gekomen, bv. van oproerigen (erg. պպտի of պպտի).* — ճրտիտի *of ճրտիտի *iemand**

ἡρωικῆ, zie ἀνῆρωικῆ

ἡρωικῆ I. KN. zie ἀνῆρωικῆ — 2. ἡρωικῆ

Ar., zie ἡρωί II.

ἡρωί KW. zwa. ἡρωί en ἡρωί — ἡρωί

zwa. ἡρωί verguld.

ἡρωί KN. de man van een vrouw; (legenover ἡρωί) en ἡρωί of ἀνῆρωί KN., ἡρωί KI., een man hebben of krijgen, huwen, trouwen, van een meisje of vrouw (verg. ἡρωί) ἡρωίκα ἡρωίκα en ἡρωίκα), kruisen van vrouwelijke beesten, volg. WW. in den paartijd zijn; ook passen in, van een sleutel in een vreemd slot ἡρωίκα ἡρωίκα gehuwd, gehuwd zijn. ἡρωίκα ἡρωίκα zamen getrouwd, het huwelijk. ἡρωίκα ἡρωίκα zoowel man als vrouw; man en vrouw te zamen; (verg. ἡρωίκα); ἡρωί (of ἡρωί)° proces tusschen man en vrouw, zulk een proces hebben. — ἡρωί ἡρωί, een man tot echtgenoot nemen. — ἡρωί ἡρωίκα ἡρωίκα een meisje of vrouw een man bezorgen; een meisje uithuwelijken. — ἡρωίκα ἡρωίκα of ἡρωίκα ἡρωίκα paren, van beesten (verg. ἡρωίκα); van een vrouw, veel mannen krijgen, trouwziek. — ἡρωίκα ἡρωίκα als getrouwd, van bamboe's, die als omstrengeld, door den wind bewogen en over elkaar schurende, een piepend geluid ἡρωίκα doen hooren: K. — ἡρωίκα het huwelijk, van een vrouw; de toestemming tot een huwelijk, van een vrouw, KT. — ἡρωίκα ἡρωίκα de toestemming tot een huwelijk geven voor een vrouw. KT.

ἡρωί N., ἡρωί K., ἡρωί KI., gang, loop, marsch, togt, de gang van iets, de wijze waarop iets gaat; voortgang; handelwijze, gedrag; leefregel, die gehouden wordt, boete, die men zich oplegt, om het een of ander, dat men wenscht, van de godheid te verwerven (bv. zich gek houden, op Donderdag gaan bedelen, zich van deze of die kost onthouden, enz.); ook de wijze waarop iets gemaakt is, bv. ἡρωί ἡρωί met een aanvoeging, niet uit één stuk, Men; (ook het eerste of de eerste verzen van een strophe in Kawische zangwijzen, waarin de rhythmus en melodie doorloopen, in onderscheiding van het laatste vers, waarin zij tot rust komen (ἡρωί) JR., in zamengestelde uitdrukkingen, zwa. ἡρωί en

ἡρωί op nieuwe wijze, nieuwwerwetsch. ἡρωί een groote stoet (van menschen op weg). ἡρωί bij nacht reizen. ἡρωί togt te scheep, te scheep reizen. ἡρωί gehurkt gaan (zich gehurkt voortbeweegen). ἡρωί geen vergeefsche reis doen, d. i. slagen, zwa. ἡρωί ἡρωί ἡρωί ἡρωί het verliezen in het zetten, bij dammen, schaken enz., als de tegenpartij met zetten vooruit is. ἡρωί benaming van de schrijfwijze of spelling in Kawi, waarbij de klanken van de woorden nauwer aaneengeschakeld worden, zoodat ze meer doorloopen (bv. ἡρωί ἡρωί in plaats van: ἡρωί ἡρωί ἡρωί ἡρωί ἡρωί ἡρωί ἡρωί ἡρωί ἡρωί ἡρωί). ἡρωί ἡρωί ἡρωί de gebruiken, bv. van de Javanen, of van een land. ἡρωί ἡρωί ἡρωί ἡρωί de gebruiken van de praljoerits, zooals bij het marcheren en het gebruik van de wapens. — ἡρωί ἡρωί op reis gaan, op reis zijn. ἡρωί van de reis teruggekomen. ἡρωί een reiziger. — ἡρωί of ἡρωί N., ἡρωί of ἡρωί K., ἡρωί KI., gaan; loopen, marcheren, reizen; op weg zijn, aan den gang komen; voortgang hebben; vlot met iets weg kunnen; routine van iets hebben. ἡρωί (of ἡρωί) in dienst zijn. ἡρωί het er volstrekt op gezet hebben, volstrekt verlangen, Adji Sáká, W. beter ἡρωί ἡρωί zie onder. — ἡρωί ἡρωί algemeen aangenomen, in zwang gekomen; gewoonlijk in zwang, van een gewoonte. — ἡρωί ἡρωί iets begaan, verrigten, bedrijven, plegen, doen of gaan doen, uitvoeren, ten uitvoer brengen, bewerkstelligen; deelnemen aan bv. een sajèmbàrà, W. I. 120; een post waarnemen, bereizen, een weg afleggen; ook ondergaan, onder vinden; en tot verwerving van iets de noodige lakoe doen. — ἡρωί ἡρωί uitgevoerd; geschied, gebeurd; geschieden. ἡρωί ἡρωί de (of het) gebruikelijke. ἡρωί° de gebruikelijke gewoonte. — ἡρωί ἡρωί KN. (ἡρωί ἡρωί) niemands wandel, gedrag. — ἡρωί ἡρωί ἡρωί ἡρωί doen gaan, loopen of marcheren; troepen laten marcheren; een

bode uitzenden; een brief met een bode laten gaan; gebruiken om moe te loopen, *bv. zijn voeten; geld* in den wandel brengen, uitzetten, in den handel doen of op rente geven; een vaar- of overtuig voeren, besturen; sturen; een zet of schuif doen bij het schaak- of damspel; van een verhaal een ἄλλοτροπία maken bij het wajangspel, (een bedenking in het midden brengen of opperen, bij een beraadslaging, R.). — ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία te gaan, te begaan; gaans; gang, reis; bedrijf, onderwerp van een wajangvertooning; stel pijlen (waaronder men vier stuks verstaat). ἄλλοτροπία of ἄλλοτροπία en ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία of ἄλλοτροπία ambt, post, betrekking, WW. werkzaamheid, Rh.; iemands lotgevallen, wedervaringen, ontmoetingen. — ἄλλοτροπία of ἄλλοτροπία en ἄλλοτροπία of ἄλλοτροπία plaatsbekleeder, de waarnemer van den post van een afwezige, WW. R. een afgezondene van de regtbank (een kabajan) om iemand voor de regtbank te brengen. G. — ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία *zva.* ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία maar met de beteekenis van de vorm van het werkwoord, zoodat het een gaan met een doel beteekent, op weg gaan, zich op weg begeven; in de spreektaal ook ἄλλοτροπία of ἄλλοτροπία en ἄλλοτροπία of ἄλλοτροπία door omzetting van de beide eerste letters voor ἄλλοτροπία en ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία N., ἄλλοτροπία K. ook *zva.* ἄλλοτροπία en ἄλλοτροπία iets verzoeken, om iets vragen. ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία TP. *zva.* ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία gaan wandelen (*verg.* ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία). — ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία iemand iets verzoeken. ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία verzoekt worden om hulp. — ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία zich wenden tot hulp bij iemand, en iemand of iets opvragen. — ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία *zva.* ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία in den zin van post, ambt, betrekking, GR. — ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία dagelijksche werkzaamheden of verrichtingen, *verg.* ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία KN. steen- of kalkachtig aanzetsel van kokend water in een ketel; kalkachtig aanzetsel aan de lander en kiezen.

ἄλλοτροπία *zva.* ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία of ἄλλοτροπία Ar. ضلع, zloehd, de tijd van den morgen, als de zon voor het oog ongeveer een

lans-hoogte boven de horizont gerezen is. ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία KN het gebed dat op die tijd, ongeveer om acht uur, verrigt wordt (één van de niet verpligte gebeden, dat alleen door boetelingen verrigt wordt).

ἄλλοτροπία N., zie ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία ongeveer *zva.* ἄλλοτροπία doch de buik niet rond, Rh.

ἄλλοτροπία 1. KW. een wereld, een plaats in de wereld of het heclal (Skr. loka). ἄλλοτροπία de drie werelden nl. hemel, aarde en hel (Men.). 2. KW. *zva.* ἄλλοτροπία (Skr. dloka, lof). 3. ἄλλοτροπία Ar., zie ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία *zva.* ἄλλοτροπία (Skr. swargaloka, de hemel, het paradijs). ἄλλοτροπία omzetting van ἄλλοτροπία M. ἄλλοτροπία (of ἄλλοτροπία) naam van de residentie van Balārā Goeroe in de Soerā-lōjā. ἄλλοτροπία naam van de residentie van Kila-srānā (zie bij ἄλλοτροπία III) ἄλλοτροπία naam van een melodie op de gamelan, G.; een soort gamelan? W. I. 130. — ἄλλοτροπία KN. *zva.* ἄλλοτροπία alom geprezen. geroemd (*verg.* ἄλλοτροπία).

ἄλλοτροπία — ἄλλοτροπία een soort groote boonen, zoodals onze boerenboonen. ἄλλοτροπία een ἄλλοτροπία van dien vorm.

ἄλλοτροπία KN. water met veel inodder, bandjir water; SG.

ἄλλοτροπία KN. ἄλλοτροπία lagchen met hē, hē, hē, Rs.

ἄλλοτροπία KN. goed dooréengemengd van metselkalk met zand, van rijst met allerlei toesprijzen; smerig, vuil, van iemands praat.

ἄλλοτροπία Holl. lake u (*verg.* ἄλλοτροπία).

ἄλλοτροπία zie bij ἄλλοτροπία

ἄλλοτροπία zie bij ἄλλοτροπία

ἄλλοτροπία of ἄλλοτροπία denominatief van ἄλλοτροπία II., *zva.* ἄλλοτροπία of ἄλλοτροπία zie ἄλλοτροπία

ἄλλοτροπία of ἄλλοτροπία Ar. لعنة, la'nat, KN. vloek (*verg.* ἄλλοτροπία). ἄλλοτροπία de van God vervloekte. ἄλλοτροπία de vloek van Allah. ἄλλοτροπία vervloekte heiden' ἄλλοτροπία ἄλλοτροπία den vloek bewerken van Allah's dienaren.

ἄλλοτροπία en ἄλλοτροπία KN. I. in de spreektaal *zva.* ἄλλοτροπία

wezentlijk, inderdaad. 2. *zva.* ἡμῶν ἐπιπέφυκτος WW. 3. wat tot iets bestemd, maar nog onbewerkt is, *zooals van het hout voor iets, zva.* ἀνεπιπέφυκτος of ἀνεπεργασμένος ἀνεπεργασμένος — ἀνεπεργασμένος wat voor iets bestemd, maar nog niet klaar is. ἀνεπεργασμένους stukken hout voor een tafel. ἀνεπεργασμένους onbereide nipalbladeren (voor cigaretten).

Ἐκείνη KN. roud van omtrek; roud; *van een aangezicht; gekronkeld, zooals een slang, staart van een beest, in ronde windingen opgenomen touw.* een ringvormig voorwerp, *bv. een rond kussen van stroo, waarop de suikerpot rust, ten einde de stroop er uitloopt; een rand bv. van een mand, de omtrek (contour) van het gelaat.* (verg. Ἐκείνη) ἀνεπεργασμένους de geheele omtrek der aarde, Men. — Ἐκείνη ook Ἐκείνη en Ἐκείνη gekronkeld liggen; zich kronkelen; *een touw opschieten.* — Ἐκείνην iets bekronkelen; *ergens, of om iets of op iets, zich kronkelen.*

Ἐκείνη KN. — Ἐκείνην krom liggen, Rh.

Ἐκείνη KN. *een woord, dat dient om de getallen van 21 tot 29 te vormen, met uitzondering van 24 en 25 (Ἐκείνην); bv. Ἐκείνην één-en-twintig; ἡ ἡμετέρας N., ἀνεπεργασμένους K., twee-en-twintig. Voor 24 (ἀνεπεργασμένους N., ἀνεπεργασμένους K.), gebruiken de kooplieden wel den term ἀνεπεργασμένους — ἀνεπεργασμένους elk één-en-twintig. — ἀνεπεργασμένους een offermaaltijd houden op den avond van den 21sten in de maand Ramëlan. — ἀνεπεργασμένους bij getallen van 21 tot en met 29.*

Ἐκείνη KW. of KI. *van ἀνεπεργασμένους bv. van een haarwring; KI. van ἀνεπεργασμένους en ἀνεπεργασμένους — ἀνεπεργασμένους outblooten; KI. van ἀνεπεργασμένους een kleed uittrekken.* Ἐκείνην KI. *van ἀνεπεργασμένους en ἀνεπεργασμένους of ἀνεπεργασμένους — ἀνεπεργασμένους KI. van ἀνεπεργασμένους voor een ander uitkleeden, en van ἀνεπεργασμένους*

ἡμετέρας KN. *Holl. lekker. — ἡμετέρας on-tuchtige gemeenschap met elkaar hebben van vrouwen in een harëm.*

ἡμετέρας KN. — ἡμετέρας lekker liggen te slapen, maar door blijven slapen (*een ander zie bij ἡμετέρας*).

ἡμετέρας *benaming van het letterteeken ἡ anders ἀνεπεργασμένους genoemd (van ἡ en ἀνεπεργασμένους).*

ἡμετέρας KN. *een soort van dooze geesten, WW. ἀνεπεργασμένους en ἡμετέρας KN.; ἀνεπεργασμένους en ἡμετέρας ἀνεπεργασμένους schateren van lachen, naar het geluid hâ, hâ, hâ! of hê, hê, hê! (verg. ἀνεπεργασμένους ἀνεπεργασμένους en ἀνεπεργασμένους).*

ἡμετέρας KN. *scherp, bijtend, prikkelend in de keel zooals de smaak van sterken drank.*

ἡμετέρας KN. *kleine holte, kuiltje, zooals in de wang-en en in den nek (verg. ἡμετέρας).* — ἡμετέρας ἡμετέρας kleine holten; met kleine holten of kuiltjes, *bc. van uitgesneden bloemwerk; (ook gefronsd van het voorhoofd. G.).*

ἡμετέρας KN. *hol, zooals een kom; met een holte of kuil; ingedeukt; uitgehold; holte; (ook nis. G. Verg. ἡμετέρας en ἡμετέρας ἡμετέρας en ἡμετέρας).*

ἡμετέρας of ἡμετέρας KN. *niet geheel vol, niet meer geheel vol, zooals een pot met water; verminderd in iets, zooals een pot, zoodat die niet meer geheel vol is; van water in een meer, Tj.; gebrekkig van verstand of kunde, onnoozel of onkundig (verg. ἡμετέρας).* — ἡμετέρας iets niet geheel vullen. — ἀνεπεργασμένους of ἀνεπεργασμένους niet geheel vol gedaan.

ἡμετέρας KN. ἡμετέρας ἡμετέρας met veel kleine gauen, hoeken, bogten, enz. *van een huis, dat onregelmatig gebouwd is; fig. niet opregt, met draaijerijen omgaan.*

ἡμετέρας zie ἀνεπεργασμένους

ἡμετέρας zie ἡμετέρας

ἡμετέρας of ἡμετέρας KW. *wereld; wereldling (Skr. laukika, van loka, ἡμετέρας); ook zva. ἀνεπεργασμένους en ἀνεπεργασμένους — ἡμετέρας zva. ἀνεπεργασμένους*

ἡμετέρας *naam van het laatste gedeelte van de Ambija, dat de geschiedenis van een door Mohammed tegen een Vorst Lahad gevoerden oorlog bevat.*

ἡμετέρας KN. *zva. ἡμετέρας en ἡμετέρας het kleven, verkleed, aan iemand gehecht zijn. — ἡμετέρας ἡμετέρας iem. aankleven, zich hechten aan.*

ἡμετέρας zie ἡμετέρας

ἡμετέρας KN. *goed door elkaar gekneed, gemengd, geroerd, bv. van deeg, van cement enz.*

ἡμετέρας KN. *geheimzinnig, diepzinnig, verborgen.*

hebben (arg. ἡμιον); ook zva. ἰσχυρ — εἰ
 ἔστιν of ἴσχυρ ergens tusschen-plaatsen, -voegen,
 inlasschen; vóór iets dat men doen zal, een -tijd
 laten verlopen; met een verstoofene vrouw een
 huwelijk aangaan. ἰσχυρ — ἰσχυρ — ἰσχυρ -gekomen, met
 iets -beiden. ἰσχυρ ἰσχυρ ergens iets -voegen,
 -leggen, -steken; er -beiden staan, liggen of zitten.
 ἰσχυρ ἰσχυρ door iets er tusschen ge-
 scheiden. — ἰσχυρ ἰσχυρ iets verhuren. ἰσχυρ
 ἡμισυ te huur. — ἰσχυρ ἡμισυ huur, de huur;
 het gehuurde, wat gehuurd wordt, ἰσχυρ of
 ἰσχυρ ἰσχυρ iets tusschenbeiden hebben;
 bv. ἰσχυρ ἰσχυρ één stoel van elkander
 af zitten. ἰσχυρ het gehuurde; ook perio-
 diek.

ἰσχυρ verk. van ἰσχυρ (zie ἰσχυρ), en van
 ἰσχυρ ἰσχυρ; zie bij ἰσχυρ

ἰσχυρ zie ἰσχυρ — ἰσχυρ kronkeling,
 zich kronkelen, zva. ἰσχυρ

ἡμισυ 1. kw. zva. ἡμισυ of ἡμισυ
 ἡμισυ ἡμισυ en ἡμισυ (arg. ἡμισυ).

volg. PK. ἡμισυ ook zva. ἡμισυ
 onmiddellijk daarop, WS. 78, 124. 2. kw. zva. ἡμισυ

— 3. kw. zva. ἡμισυ en ἡμισυ —

4. kw. zva. ἡμισυ KN. naam van een
 soort van paddestoel (ἡμισυ). — 5. Holl. KN. lood,
 paslood. — ἡμισυ kw. zva. ἡμισυ
 (arg. ἡμισυ). — ἡμισυ taai, zooals
 bv. elastiek; niet malsch, bv. vleesch); stijf vast zit-
 ten, niet los willen, ook van hoest en fluimen;
 niet vlot, niet vlot van de hand gaan (arg. ἡμισυ
 ἡμισυ en ἡμισυ). — ἡμισυ
 zich als taai voordoen; overal tegen kunnen, on-
 kwetsbaar.

ἡμισυ kw. zva. ἡμισυ ἡμισυ
 ἡμισυ en ἡμισυ (Skr. lat d, kruip- of
 slingerplant; ook benaming van verschillende soor-
 ten van zulke planten; Ml. kruipen, van planten
 en dieren). — ἡμισυ hetzelfde.

ἡμισυ kw. zva. ἡμισυ

ἡμισυ 1. KN. vonk, in de lucht vliegende vonk van
 iets (arg. ἡμισυ). — 2. K., zie ἡμισυ

ἡμισυ kw. zva. ἡμισυ

ἡμισυ kw. zva. ἡμισυ

ἡμισυ kw. zva. ἡμισυ

ἡμισυ kw. zva. ἡμισυ
 ἡμισυ KN. maal, gek door zenuwachtigheid, wan-
 neer iemand alles nadoet, wat een ander hem voor-
 doet, bv. lagchen, zingen, dansen, enz. schaterend,
 van gelach (arg. ἡμισυ). ἡμισυ schat-
 teren; schaterend lachen.

ἡμισυ 1. kw. zva. ἡμισυ — 2. KN. ἡμισυ of
 ἡμισυ naam van een zee gras of wier, dat tot
 gele gekookt en gegeten wordt (arg. ἡμισυ en ἡμισυ).

ἡμισυ zie ἡμισυ 2.

ἡμισυ KN. brem zout, bitter zout van smaak, zooals
 van loog, van het water van zoute bronnen en van
 al te zout eten (arg. ἡμισυ).

ἡμισυ KN. troebel, vuil, morsig, vuiligheid; zva. ἡμισυ
 ἡμισυ en fig. van een mensch, uitvaagsel,
 schuim, Sri T. ook zva. ἡμισυ beroering, troe-
 bels, (arg. ἡμισυ en ἡμισυ).

ἡμισυ KN. bleek (arg. ἡμισυ), WW.

ἡμισυ Holl. luitenant.

ἡμισυ zie ἡμισυ

ἡμισυ KN. plein, voorplein, vlakke, effene grond
 vóór of achter een huis (arg. ἡμισυ en ἡμισυ);
 ook het veld, de grond, de grondkleur, van ge-
 batikte, gebloemde of gestreepte, stof. ἡμισυ
 ἡμισυ een bēbēd met zwarten grond. — ἡμισυ
 ἡμισυ een ruim plein. — ἡμισυ of ἡμισυ poët.
 zva. ἡμισυ (uitgebreid, ruim G.). — ἡμισυ
 ἡμισυ of ἡμισυ zich uitbreiden over een vlakke,
 bv. van troepen op een maliebaan of slagveld; zich
 veraf wagen, ver van huis of van de anderen af;
 (uitbreiden, openleggen). — ἡμισυ
 ἡμισυ het voor- of achterplein, vooral voor
 een vorstelijke of aanzienlijke woning; ook het
 plat, vlakke gedeelte, bv. van een tafel (arg.
 ἡμισυ).

ἡμισυ kw. zva. ἡμισυ G.

ἡμισυ KN. plat, vlak, bv. van een grond of
 iemands voorhoofd; vlak, ondiep, (niet hol), bv.
 van een bord en van een wond (arg. ἡμισυ ἡμισυ
 ἡμισυ ἡμισυ en ἡμισυ); kw. een ron-
 dedans. — ἡμισυ KN. den grond effen en gelijk
 maken; dansende zich zijwaarts begeven eu een rui-
 men kring beschrijven, ook fig. slenteren, bv. van
 een die telkens in een amfoenkit te vinden is

en daar rondslentert; ook *מקורן הנה* A. 51.
 מרובותן of מרובותהן KW. *zva. מרובותהן* KN.
 drap, bezincksel, van indigo (vrg. *מרביותהן*).
 מקורותהן 1. KN. *zva. מקורותהן* — 2. KW. *zva.*
קורותהן
 קורותיהן KN. *ben. van een soort van roedjak.*
מרבית zie bij *מרביותהן*
 מרבית of מרביותהן ook *מרביותהן* KN. een
 plank boven een deur, of boven en onder een raam,
 in een binnenmuur, WW. R.
 מרבית KN. netel, brandnetel.
 מרבית = *מרבית*
 מקורית KN. kalklucht en kalksmaak.
 מקורית KN. *naam van een soort van zwarte, langha-*
rige apen, Presbytes maurus.
 מקורית KN. bovenverdieping, bovenkamers; zol-
 der. — *מקורית* iets, dat naar een *מקורית*
מקורית gelijkt, een soort plafond.
 מקורית of *מקורית* KN. 1. korrel van ongekoekte
 of ongepelde rijst (vrg. *מקורית*); *voly. Rh. gew. v.*
מקורית *bv. מרבית מרביותהן* er
 zijn veel (ongepelde) korrels in deze (gepelde) rijst;
 stuk van kleine min of meer ronde dingen, zooals
 erwtjes en ruwe diamantjes (vrg. *מקורית* en *מרבית*);
 ook fig. kern, puik, *מקורית* even puik, B.
מרבית of *מרביותהן* een korrel. *מקורית*
מקורית politoersteen, WR. *voly. Rh. puinsteen*
(ook מרביותהן). — *מקורית* of *מרביותהן*
מקורית losse korrels of steentjes (*bv. van*
diamanten); bij korrels. ook bij aren, SG. *מקורית*
מרביותהן deze rijst is groot
 van korrel. 2. zie bij *מקורית* II.
 מקורית KN. in eens weg raken, indommelen, in slaap
 of in een flauwte vallen. Zoo ook *מקורית*
 — *מקורית* (*מקורית* K. 21, 28) diep slapen;
 diep getroffen of aangedaan zijn, van het hart (zie
 bij *מקורית*). — *מקורית* *מקורית* een dutje,
 een sluimering. — *מקורית* slaperig, telkens
 insluimeren; herhaaldelijk in onmagt vallen. *מקורית*
מקורית 1. — *מקורית* dommelen, insluimeren. 2.
ben. van een ziekte, aan den invloed van een booze
geest toegeschreven, W.
 מקורית of *מקורית* zie *מקורית* — *מקורית* zie
 bij *מקורית* ook voor het Holl. lezen, een boek
 lezen.

מקורית of *מקורית* KN. glad of effen gestreken. —
מקורית zie *ben.* — *מקורית* en *מקורית* zie
 boven. — *מקורית* iets met de hand strijken,
 glad of effen strijken, streclen; iemand op een
 zachte wijze gedwee of handelbaar maken, of ma-
 ken, dat hij doet wat men wil. — *מקורית*
 effen gemaakt, gepolijst. — *מקורית* iets om glad
 te maken. *מקורית* gladschaafje, (vrg. *מקורית*).
 מקורית of *מקורית* ook *מקורית* of *מקורית*
 Holl. 1. lijst, lijstje. 2. leidse van paarden voor
 een rijtuig. — *מקורית* of *מקורית* aan iets
 een lijst of lijstje schaven; iets in een lijst zetten,
 JR. — *מקורית* zie boven. — *מקורית*
 of *מקורית* aan iets, zooals een belofte, zich
 onttrekken; aan iets, *bv. een gezelschap*, stil zich
 onttrekken; van iets zich stil terugtrekken (vrg.
מקורית)
 מקורית of *מקורית* 1. KN. zich heimelijk ver-
 wijderen (vrg. *מקורית* en *מקורית*)
 2. Holl. loods (vrg. *מקורית*). — *מקורית*
 om iemand of iets zich heimelijk verwijde-
 ren. — *מקורית* maken dat iemand zich
 heimelijk verwijdert, iemand heimelijk laten ont-
 vlugten. — *מקורית* losgaan, zooals uit
 een bos; uit zijn verband raken, zooals van din-
 gen die zaamgebonden waren; en KI. van *מקורית*
מקורית zich heimelijk verwijderen, *bv. uit zijn*
paleis. — *מקורית* iets, zooals uit een ko-
 ker, uit een sched, er uit trekken, uit een bos
 trekken; iets van iets af of lostrekken, *bv. een*
ring van een vinger. — *מקורית* *מקורית* *מקורית*
 alsof hem het lijf (of gebeente) uitgetrokken wierd;
 zoo diep aangedaan (*מקורית*); of zoo lam en af-
 gemat (*מקורית*). — *מקורית* acc. pass. er
 uitgetrokken, uitgeraakt als boven.
 מקורית KN., *מקורית* en *מקורית* KI., R. (voly. WW. *מקורית*
מקורית en *מקורית* beide KN. volg. G. en Rh. *מקורית*
 N. *מקורית* K.), loom, mat, lam van leden, zwak,
 uitgeput; moe of mat gevoel; verzwakken; tot be-
 daren gekomen, van drift (vrg. *מקורית*
מקורית en *מקורית*). — *מקורית*
 in een periode zijn van loomheid, van
 zwakte, van slapheid, zooals *bv. na een zware*

zieke, of van een kind, dat pas gespeend is, ook wel loom, afgemat, na sterke krachtsinspanning, Rh. — ἀσθητικὸς KN. afgemat, uitgeput, van krachten beroofd. — ἄσθητος of ἄσθητος KN., ἀσθητικὸς KI., wat rust nemen of gaam liggen, na afmatting. ἀσθητικὸς of ἄσθητος ἡσθητικὸς sineersel tegen vermoedheid. — ἀσθητικὸς = ἀσθητικὸς plaats om van vermoedenissen vit te rusten.

ἄσθητος KW. zva. ἀσθητικὸς en ἀσθητικὸς — 1. KN. niets krijgen, bv. met visschen of met manen; ongedeerd blijven, bv. van een huis bij een brand bij de buren (dit volg. Rh. ἀσθητικὸς); zonder ongeval van een reis op de plaats van zijn bestemming aankomen, WW.; volg. Rh. schoon, vrij van onkruid, niet begroeid van een erf of plek, zva. ἀσθητικὸς ἄσθητικὸς ἡσθητικὸς ἄσθητικὸς schoon als het leger van de tijger; fig. schoon, met leege handen bv. thuis komen, van de jagt of vischvangst.

ἀσθητικὸς KN. — ἀσθητικὸς = ἀσθητικὸς zie ἀσθητικὸς WW.

ἄσθητος KN. (volg. Rh. nl. k. v. ἄσθητος = ἡσθητικὸς ἡσθητικὸς) week worden, van een lijk, dat tot ontbinding overgaat; slap worden, van verwelkende bloemen en bladen (erg. ἡσθητικὸς). 2. KI., zie ἄσθητος R. volg. WW. KN. en volg. G. en Rh. k. ἀσθητικὸς, zie ἄσθητος

ἄσθητος gew. ἀσθητικὸς KN., verward, in wanorde, door elkaar gewoeld bv. van gras en andere digt op elkander groeiende planten, doordat een beest er op gelegen heeft of een groote slang er over heen gekropen is (erg. ἡσθητικὸς).

ἄσθητος (en volg. Rh. de ware spelling in plaats van) zva. ἡσθητικὸς

ἡσθητικὸς KN. tegen den grond vallen of liggen, bv. van padi, als die niet op zijn tijd gesneden wordt; in menigte verstrooid of verspreid liggen, bv. van geld (erg. ἡσθητικὸς en ἡσθητικὸς). — ἡσθητικὸς tegen den grond liggen, van niet tijdig gesneden padigewas; in menigte of overal te bekomen, bv. van de één of andere soort van vruchten, WW. — ἡσθητικὸς (en ἡσθητικὸς R.), in menigte op den grond verspreid liggen, zie ἡσθητικὸς

ἡσθητικὸς KN. week worden, tot verrotting overgaan; verteren vergaan, tot ontbinding overgaan,

ontbinding, bv. van het vleesch aan het lichaam; versleten, van kleeren (erg. ἡσθητικὸς en ἄσθητος).

ἡσθητικὸς Dr. لسان, lisân, tong; iemands spraak; KN. 1. iemands spraak of uitspraak; ook wel als KI. van ἀσθητικὸς ἡσθητικὸς en ἀσθητικὸς — 2. doel, schijf, waarnaar geschoten wordt; schijfschieten; iemand die het ontgelden moet, alles op zijn hoofd krijgt, het kind van de rekening wordt. — ἡσθητικὸς ἡσθητικὸς ἡσθητικὸς het komt van zijn eigen tong (uit zijne mond). ἀσθητικὸς (of ἀσθητικὸς) ἡσθητικὸς van alles de schuld moeten dragen, zondebok. — ἡσθητικὸς ἡσθητικὸς naam van het rijksg gebied van Vorst Sétjadjit.

ἡσθητικὸς Holl. KN. dozijn. ἡσθητικὸς een dozijn. ἡσθητικὸς het dozijn. — ἡσθητικὸς bij dozijnen.

ἄσθητος KN. schoon, zonder meer; niet besmet of vermengd met iets anders; onbesmet van het hart. ἄσθητικὸς μετ' ἀσθητικὸς met schoone handen (zonder iets mee te brengen) thuis komen.

ἄσθητος en ἄσθητικὸς zva. ἄσθητικὸς en ἄσθητικὸς KN., zie ἄσθητικὸς

ἡσθητικὸς ἡσθητικὸς of ἡσθητικὸς en ἡσθητικὸς KW. zva. ἡσθητικὸς

ἄσθητος KW. zva. ἡσθητικὸς (ἀσθητικὸς ἡσθητικὸς) = ἡσθητικὸς ἡσθητικὸς (Tj.), volgens G. zva. ἡσθητικὸς (zoo in B. en Tj.).

ἄσθητικὸς zie ἡσθητικὸς

ἄσθητικὸς KN. — ἄσθητικὸς ἡσθητικὸς (Tj.) gew. ἡσθητικὸς ἡσθητικὸς of ἡσθητικὸς (soms ook ἡσθητικὸς TD.) aangelslibde grond vooral aan de rivierkant, waar men moestuinen aanlegt, Rh.

ἡσθητικὸς of ἄσθητικὸς N., ἡσθητικὸς K., zonder ongeval of tegenspoed; voorspoedig, gelukkig, ongehinderd; voorspoed, geluk, slagen, welslagen; zonder interruptie voortduren of voortgang hebben; TP. zva. ἀσθητικὸς en ἀσθητικὸς — ἡσθητικὸς ἡσθητικὸς ἡσθητικὸς ἡσθητικὸς ἡσθητικὸς iets laten voortgaan of gevolg doen hebben door het niet te hinderen; iets laten voortduren, ongehinderd zijn gang laten gaan; iets voortzetten, bij voortdoring doen, door het niet af te breken; voorspoedig doen zijn, een goede uitkomst bezorgen; TP. zva. ἀσθητικὸς ἡσθητικὸς en ἀσθητικὸς ἡσθητικὸς — ἡσθητικὸς ἡσθητικὸς KW. zva. ἡσθητικὸς en ἡσθητικὸς

goed, *bij vergelijking*, beter. Գորդեանքնիւն
 անդրաքնիւն 2 twee gulden, plus drie duiten. ոչ
 միտողութիւն ոչ միտողութիւն hoe verder, hoe
 meer. ոչ միտողութիւն eu nog meer, vooral. Zoo
 ook ոչ միտողութիւն ոչ միտողութիւն zeer bijzon-
 der, bovenal; uitstekendste (bv. menschen). Երբ
 ոչ միտողութիւն of ոչ միտողութիւն zie bij ոչ միտողութիւն — շատ
 ոչ միտողութիւն zie bij շատ — ընդունելի ԿՆ., ook ու
 ղիւնի Կ., verheven, hoog, voortreffelijk, uitste-
 keud, uitmuntend, kostelijk. — աստիճան ԿՆ.
 zie boven. աստիճան ոչ միտողութիւն, zva. աստիճան
 լուր — ինքնին ինքնին overtreffen, te boven
 gaan; meer dan gewoon; iemand of iets overtref-
 fen. աստիճան ոչ միտողութիւն (of աստիճան ոչ միտողութիւն of ոչ միտողութիւն
 միտողութիւն) bovenmatig (uitermate) groot (of dik).
 ոչ միտողութիւն մեծ Երբ մեծ Երբ մեծ
 աստիճան ոչ միտողութիւն meer dan gewoon vrolijk. —
 աստիճան ոչ միտողութիւն 1. ԿՆ. աստիճան ոչ միտողութիւն ԿՆ., uit-
 stekende begaafdheid, voortreffelijkheid, uitnemend-
 heid; heerlijkheid. 2. Ն., աստիճան ոչ միտողութիւն Կ., te
 veel krijgen; overmaat, overvloedig. — ոչ միտողութիւն
 ոչ միտողութիւն of ոչ միտողութիւն en ոչ միտողութիւն of ոչ միտողութիւն
 ոչ միտողութիւն wat men overgehouden heeft, wat over-
 gehouden is, het overgeschotene, overschot; wat
 boven een bepaalde maat of som gaat.

դողեր ԿՆ. gleuf enz. zva. անդրաքնիւն (erg. դ
 դողեր).
 դողեր ԿՆ. smalle doorgang, nauwe pas, berg-
 engte, bergkloof; gaping, opening, ledig vak, opene
 ruimte (erg. ոչ միտողութիւն դողեր en դողեր).
 — դողեր ԿՆ. gleuf, lange uitholling, diepe
 deuk. JR. volg. Rh. zva. դողեր
 ուտող 1. ԿՆ. iemand, die men als tegenpartij,
 of ook als medehelper, tegen over zich heeft;
 tegenhanger (erg. անոթն անոթն en դողեր);
 ook poet. gepaard met iets anders; tegenover; we-
 derheft. 2. ուտող en gew. անոթն ուտող Ն.,
 անոթն անոթն en անոթն Կ., met,
 benevens, en (erg. ուտող en անոթն). անոթն
 ուտող weergaaloos. — դողեր ԿՆ. tegenstand
 bieden, weêrstaan, zich verdedigen (tegen een an-
 der); met een tegenpartij in een wedstrijd zich me-
 ten. — դողեր. ook դողեր. iem. tot partner
 dienen, iem. tot medehelper zijn, doch ook iems.
 tegenpartij zijn, zich verzetten of verdedigen, partij
 trekken tegen; iets, zooals iemands liefde, beant-

woorden; tegen iets inzetten, bij het spel; iemand
 bestrijden. անոթն iemand te woord staan, tegen
 hem spreken, ook iem. tegenspreken. անոթն
 ուտող iemand te wille zijn om met hem te vechten;
 ook iemand tegenspreken. — ոչ միտող tegen-
 stand biedend. — ուտող of ոչ միտող
 partij of tegenpartij tegenover een ander, partijen
 tegen elkander; met iemand als partij iets te doen
 hebben, elkander helpen, doch ook elkaar bestrij-
 den. ուտող ուտող ուտող ուտող als tegen-
 partij in proces met een Chinees, tegen een Chi-
 nees in proces. ոչ միտող ուտող met een ander of
 met elkander in brieftwisseling zijn. WW. ոչ միտող
 ոչ միտող ուտող de ander tegen wien hij sprak. —
 ուտող het tegenstand bieden, tegenstand;
 tegenstander, tegenpartij. -- դողեր. el-
 kander tegenspreken. — անոթն ուտող iemand te-
 genspreken. WW.

անոթն ԿՆ. zva. դողեր ուտող ուտող անոթն
 ոչ միտող դողեր ուտող en դողեր volgens
 G. zva. ուտող en ուտող

ուտող ԿՆ. zva. ուտող volgens G. overtreffen.
 — ուտող ուտող zva. ուտող ուտող
 erg. ուտող — ուտող ուտող zva. ուտող ու
 ոտող en ուտող ուտող

ուտող 1. ԿՆ., zie bij ուտող — 2. ԿՆ. vui-
 ligheid van het lichaam. G.

ուտող ԿՆ., ուտող ԿՆ., wit doek of ka-
 toen (van inlandsch fabriekaat. Erg. դողեր);
 doek van wit katoen (ook wel van դողեր), daar
 een lijk meê bedekt of ingewikkeld wordt. — ու
 ոտող ուտող ուտող zva. ոտող ուտող G. zoo
 in B.

ուտող ԿՆ. zva. ոտող en ուտող (Skr.
 lavana, zout, ziltig; zoutsmaak).

ուտող ԿՆ., zie ուտող
 ուտող poet. ուտող ԿՆ., louter, onvermengd,
 zonder iets anders er bij, van eten en drinken,
 dat anders niet zoo louter gebruikt wordt (erg. ու
 ոտող). ուտող ուտող zuiver warm water,
 en thee of koffie zonder melk of suiker.

ուտող ԿՆ. zva. ուտող
 ուտող ԿՆ. (links en regts uitgebogen, zooals de tan-
 den van een zaag. JR.), volg. Rh. krom getrokken
 van hout, en fig. een verkeerden weg gaan? los-

bandig, niet onder de tucht gehouden, *van een jonge*; los van gedrag *van een vrouw*. WW. (ἀν ἀνὴρ ἡμῶν ἰῶν die het bestuur van zijn verstand verloren heeft. — ἰῶν ἰῶν *een zaag zetten*. — ἰῶν ἰῶν *gereedschap om een zaag te zetten*. JR.). ἰῶν *en ἰῶν* KN. wat in het water ronddrijft, *zoals vezels, stukjes mos, enz.* ἰῶν ἰῶν *overal rondzwemmen, rondvliegen, rondzweven, enz.* ἰῶν ἰῶν *zie bij ἀνὴρ ἰῶν — ἰῶν ἰῶν heen en weer zwemmen van een visch.* — ἰῶν ἰῶν *zva.* ἡμῶν *aanvlog.* voorbij zweven, zwevend voorbijgaan, Rh. — ἰῶν ἰῶν *door elkander loopen, vliegen, zwemmen, dwarlen.* — ἰῶν ἰῶν *hetz. heen en weer of overal rondzwerfen, bv. van stroopbenden, overal rondwaren van geesten of spoken.*

ἰῶν KN. los, verlost, ontslagen, bevrijd; ontslagen van hetgeen men zich voor een tijd lang heeft opgelegd, doordat die tijd verstreken is; *ook zva.* ἰῶν ἰῶν *uitscheiden, gedaan hebben met, Men.* ἰῶν ἰῶν *een ἰῶν ἰῶν gevlochten als een luds, zoodat die kan losgetrokken worden; na de vervulling van een gelofte wordt die ἰῶν ἰῶν losgetrokken als blijkt, dat men van zijn belofte ontslagen is.* (verg. ἰῶν ἰῶν ἰῶν, ἰῶν, ἰῶν *en ἰῶν*). — ἰῶν *aan iets, dat men zich heeft opgelegd, een einde maken, bv.* ἰῶν ἰῶν *zijn τὰπὰ staken.* — ἰῶν *iemand verlossen, in vrijheid stellen, bevrijden; een gelofte vervullen, betalen; ook een gelofte van een ander vervullen, door te maken, dat hij er van ontslagen wordt.* ἰῶν ἰῶν *de één den ander bevrijden.* — ἰῶν ἰῶν *verlossing, het verlost zijn.* — ἰῶν ἰῶν *iemand van of uit iets bevrijden of verlossen.* — ἰῶν ἰῶν *ontslagen, op vrije voeten gesteld; verlossing, bevrijding; iets, zoodat een gebed, afgedaan hebben; ook zva.* ἰῶν ἰῶν *of ἰῶν ἰῶν uitscheiden, gedaan hebben bv. met eten.* — ἰῶν *verlosser.* — ἰῶν ἰῶν *verlossing.*

ἰῶν *(ongeveer zva. ἰῶν)* KN. een kring, een cirkel. — ἰῶν *de vorm van een kring of cirkel hebben, Rh.* ἰῶν *interjectie voor het maken van een kring of cirkel.*

ἰῶν *zie ἰῶν* *ook* KN. een uitgespannen wit doek tot verhemelte, *zoals over een plaats, daar een*

maaltijd gehouden wordt, over een bruidspaar, een graf, enz. — ἰῶν *over iets, of boven iemand, een gehemelte van wit doek spanneu.*

ἡμῶν *zva.* ἰῶν

ἡμῶν KN. te wijd voor iets dat er ingestoken wordt of ingestoken moet worden, *zoodat het los zit of heen en weer wiggelt* (verg. ἡμῶν *en ἡμῶν* *αντῆς*); *ontuchtig van een vrouw* (verg. ἰῶν).

ἡμῶν KN. te wijd van gat, *vooral van de gaten in de oorlellen voor oorknoppen* (verg. ἡμῶν).

ἡμῶν *zva.* ἡμῶν

ἡμῶν KN. vuiligheid, G. *en* *fijne aarde, waarmee een ἰῶν zijn gat bedekt als hij er ingekropen is, R; zie boven ἡμῶν*

ἡμῶν KN. 1. het onderste gedeelte van den romp van een vaartuig. ἡμῶν *een tandoe bestaande uit een hangmat met een houten dak, ook ἡμῶν* *of ἡμῶν* *(zonder ἡμῶν).* ἡμῶν *Bab. Mat. I. 85, eld.* ἡμῶν *een olifant met zulk een tandoe op den rug. 2. naam van een rivierisch, gelijkende op onze voren, Rh.*

ἡμῶν KN. de steenmarter, *een soort van wilde kat, die kippen en rijpe koffieboonen verslindt, Herpestes Javanicus?* (verg. ἡμῶν).

ἡμῶν KN. een wit en bruin gevlekte groote slang, die kippen en eenden verslindt, *een soort Boa?* Rh. *en een soort van houwer, die de Javanen voor van den overwal afkomstig houden (volg. Rh. ἡμῶν een soort klewang met een breede punt).*

ἡμῶν KN. open, openstaand, *van een vacante post of bediening* (verg. ἡμῶν *en ἡμῶν* *ἡμῶν*). — ἡμῶν *een gat hebben, van den grond, waar bv. een paal gestaan heeft.* — ἡμῶν *zva.* ἡμῶν *iem. misleiden, in een valstrik brengen.* — ἡμῶν *een gat in den grond* (verg. ἡμῶν).

ἡμῶν KN.; ἡμῶν *iets met eenig vocht fijn malen, wrijven, kneden, enz.; verf of medicijn op een steen wrijven; iets tot een deeg maken; een rijstveld voor de tweede maal beploegen, (verg. ἡμῶν).* — ἡμῶν *het fijn malen enz.* — ἡμῶν *fijn gemalen of gewreven; voor de tweed maal geploegd rijstveld.*

1850 KN. 1. *zwa.* անդամու bezoek. — 1850
 1850 en 1850 een bezoek brengen, bij iemand
 komen. — 1850 zie ben. — 1850
 het bezoeken, ook *zwa.* 1850 een bezoek
 van rouwbeklag. 2. — 1850 in een kring
 rondvliegen, *zoals arenden, tamme duiven, ook
 fig. van tijgers, die* altijd in de nabijheid van een
 bewoonde plaats rondwaren. 1850 een soort
 lang gras, B. — 1850 tamme duiven om
 een weddenschap laten vliegen. (Tj.); een tol weg-
 slingeren, dat hij een kring maakt; *fig. zijn vrouw*
 de deur uitzenden, om door ontucht den kost te
 laten verdienen.

1850 KN. zwaluw, (Tj.); een kleine soort heet
 1850

1850 N., 1850 K., passeren, voorbijkomen,
 voorbijgaan; een brug of veld overgaan; voorbij,
 over; overheen; ook over- in den zin van boven-
 mate (*erg. 1850 dat sur passeren beteekent*). 1850
 1850 ver voorbij, ver overheen 1850
 1850 *zwa.* 1850 alleenlijk voor
 'k heb alleen te zeggen. — 1850 en 1850
 passeren, voorbijgaan, G. — 1850 1850
 1850 overheenkomen, voorbij raken; gepasseerd;
 overschrijden, voorbij; over, overheen; buitenge-
 meen, 1850 1850 in de hoogste mate, buitengemeen. 1850
 1850 en *gew.* 1850 ook als K. van 1850
 1850 en van 1850 *bv.* 1850
 1850 *zwa.* 1850 R. en
 1850 *zwa.* 1850
 1850 — 1850 1850
 1850 passeren, voorbijgaan, overheengaan, over-
 gaan, overschrijden; *iets of iemand* overslaan;
 1850 den loef afsteken, buitengemeen, uitermate.
 1850 1850 *pass.* — 1850
 1850 *pass.* bij ongeluk overgeslagen worden. — 1850
 1850 meer dan buitenge-
 meen.

1850 KN. wat in een 1850 gekookt wordt
 van rijst. 1850 (of 1850) 1850 een bij-
 zondere soort van gekookte rijst, (misschien vroe-
 ger in een 1850, en zoo ook nu bij den
 Vorst, maar nu doorgaans in een 1850), met ko-

kosmelk; uijen, salambladen en een heele kip. —
 1850 rijst in een 1850 koken, zoodat er
 onder in de këndil een korst komt. 1850
 1850 te weinig om in een këndil gekookt
 te worden, R. *spr.* te weinig om van te leven?
 Rh. — 1850 rijst in een 1850 laten
 koken, voor iemand in een 1850 koken. —
 1850 in een 1850 gekookte rijst; wat
 in een këndil gekookt wordt; kooksel van zoo ge-
 kookte rijst. — 1850 het koken van rijst
 in een 1850 ook de tijd of duur van dat
 koken, *bv.* 1850

1850 N., 1850 K., 1850 KW., 1850 KD.,
 lang (van tijd), lange tijd, lang van duur, een lan-
 ge tijd, in een lange tijd, lang duren; oud, van
 iets dat men al lang gehad heeft, of van iemand
 die iets lang geweest is (*erg. 1850 en 1850*).
 1850 nog als voorheen, nog zooals vroe-
 ger. 1850 ten laatsten, telange-
 laatsten. 1850 ook
 wel 1850 zoo lang als; al
 den duur van, gedurende, altoos, altijd, steeds,
 voor altijd. 1850 op de lange weg, telangelaatsten, almettertijd; heel
 lang, heel lang duren. 1850 op zijn
 allerlangst. 1850 voor altijd, voortdurend. — 1850
 1850 maken dat iets lang duurt, iets op-
 zettelijk vertragen, iets rekken, zoodat het lang
 duurt, op de lange baan houden. — 1850
 1850 oorzaak zijn dat iets lang
 duurt; voor iets als langste tijd een zekere tijd
 stellen. — 1850 al te
 lang, al te lang duren.

1850 KN. oud, van iets dat met de leugte
 van tijd zijn verscheheid, frischheid of kracht
 verloren heeft; van vruchten overrijp zoodat ze
 verdroogen, over de tijd (*verwant met 1850
 1850 en erg. 1850 en 1850*).
 1850 in zijn dien
 wordt hij op de lange weg minder. 1850
 of 1850 over de tijd dat een
 vrouw de maandstonden krijgt.

1850 KN. los en gemakkelijk in zijn bewegingen
 en manieren; zich met losheid aangenaam en be-

vallig weten voor te doen door zijn manieren en spreken, elegant, bevallig, (erg. ἡρώδης en ἡρώδης).

ἡρωικὸν ongebr.; ἡρωικὸν KN. het uit schaamte zich verwijderen. — ἡρωικὸν uit-schaamte zich verwijderen, beschaamd weggaan, af-druipen (erg. ἡρωικὸν). GR.

ἡρώδης KW. zva. ἡρώδης — ἡρώδης N, ἡρώδης K., naam van een plaats in het Soera-kartasche, waar vorstelijke graven zijn.

ἡρωικὸν KN. naam van een boozen geest.

ἡρώδης 1. KN. ingang, bv. van een spelonk. — 2. N., ἡρώδης K., deur, zooals van een huis of kamer; en benaming van een regterlijk beambte nevens een djèksâ, bij wien de stukken inkomen en die ze expedieert; Tj. S'ngk. negen. ἡρώδης N., ἡρώδης ἡρώδης of enkel ἡρώδης K., de buitendeur van een ἡρώδης (die, als hij overdekt is, ἡρωικὸν genoemd wordt). — ἡρώδης KN., ἡρώδης KD., ingang, opening tot ingang; deurtje, zooals van een kippehok en vogelkooi; ook met een ἡρώδης — ἡρώδης KN. deurwachter, de persoon door wiens tusschenkomst men bij den meester komt; ook wel benaming van den regterlijke beambte, die gewoonlijk ἡρώδης of ἡρώδης genoemd wordt.

ἡρώδης 1, KW. zva. ἡρώδης ook zva. ἡρώδης zoo bv. ἡρώδης Rs. — ἡρώδης = ἡρώδης (A.) Rh. — 2. KN. speer, laus, die bij een krijgsdans gebruikt wordt; volg. GR. ook lansstok, schacht van een speer (erg. ἡρώδης ἡρώδης ἡρώδης en ἡρωικὸν). ἡρώδης een buffel, die niet tot den arbeid gebruikt wordt. WW. ἡρώδης zie bij ἡρώδης — ἡρώδης met een speer steken. — ἡρώδης en volg. Rh. gebr. ἡρώδης pickerek, wapenrek; volg. Rh. ἡρώδης meer bep. een droogrek van bamboe; een pickerek gew. ἡρώδης bij ἡρώδης — ἡρώδης het steken met een speer. ἡρώδης een afgezant, die een doodstijding of andere slechte tijding komt brengen, W. I. 103, 10.

ἡρώδης KN., verwoed, van een aanval; zinneloos, van radeloosheid of droefheid; dol van verlieftheid (erg. ἡρώδης en ἡρώδης), ook wentelend in de

lucht draaijen, van een vlieger; ook naam van een gending, Rh. — ἡρώδης groot en eenzaam, (om er dol en zinneloos in te worden), van een woud.

ἡρώδης 1. KW. woud (Sd. löwöng). 2. ἡρώδης en ἡρώδης KN. kuil, gat in den grond (erg. ἡρώδης en ἡρώδης). 3. KN. wat iemand opdoet, de gevolgen, van zijn levenswijs, gedrag of handelingen; iemands (opgedane) ondervinding. — ἡρώδης ergens een kuil graven; iets kuilen, in een kuil doen of begraven. — ἡρώδης of ἡρώδης een in den grond gegravene kuil, (erg. ἡρωικὸν ἡρώδης en ἡρώδης). ἡρώδης iemands opgedane ondervinding. — ἡρώδης ἡρώδης of ἡρώδης een gegravene, en vervolgens overdekte en onzichtbaar gemaakte, kuil om wild te vangen. — ἡρώδης of ἡρώδης iemand een kuil graven, in een fig. zin; en in een kuil gaan, zich verbergen.

ἡρώδης en ἡρώδης zie ἡρώδης (erg. ἡρώδης ἡρώδης) volg. Rh. ook meer bep. het gat van een kom-buis waar de brandstof in gestoken wordt.

ἡρώδης KN. naam van een dikke, cilindervormige, zwartbruine, niet vergiftige duizendpoot (erg. ἡρώδης ἡρώδης en ἡρώδης); ook naam van een hec-ter met peervormige vrucht, ongeveer zva. ἡρώδης Rh.

ἡρώδης 1. K., zie ἡρώδης — 2. KN. zva. ἡρωικὸν ἡρωικὸν KN. schikkelijk, redelijk, tamelijk, niet geheel te verwerpen; wat bij gebrek van beter dienen kan; beter iets dan niets (erg. ἡρωικὸν ἡρώδης 2., en ἡρωικὸν). ἡρωικὸν nog al schikkelijk, vrij wel, bv. er uitzien, van een vrouw.

ἡρωικὸν KN. open vak; openstaand, vakant, van een post; niet opkomen voor werkzaamheden of op de paséban, ook, volgens G. geen acht op iets slaan, onoplettend. — ἡρωικὸν voor een be-paalden tijd (gew. voor acht dagen) vasten, door dagelijks één of meer ἡρωικὸν rijst minder te eten, totdat men gedurende de laatste vier-en-twin-tig uur volstrekt niets meer gebruikt en ook niet onder dak mag zijn (wat dan ἡρωικὸν genoemd wordt), volg. Rh. ook open staan bv. van een luds of strik, zie ἡρωικὸν — ἡρωικὸν een

open vak, onbezet, onvervuld, overrigt laten.
 աղոյոյ զնորոյն զի ծնունդն զի ծնունդն
 զա. դոյոյ զնորոյն զի ծնունդն զի ծնունդն
 L. 160.

պոյոյ *verkortling van առաջոյոյ*

առաջոյոյ **ԿՄ.** զա. առաջոյոյ (van առաջ); **ԿՆ.** զա.
 նորոյն — առաջոյոյ *en առաջոյոյն*
 զի *beneden.*

առաջոյոյ, **առաջոյոյ**, aan iets niet denken, vergeten,
 uit het oog verliezen; verzuimen, zich zelf verge-
 ten; het bewustzijn verliezen, buiten zich zelf zijn
 (het tegenovergestelde van դարձնալ *erg. դարձնալ*
en դարձնալ). դարձնալ *iets* niet vergeten,
er wél aan denken. *առաջոյոյն* naam van een
mangga soort. — *առաջոյոյն առաջոյոյն* *iets* uit
 de gedachten zoeken te zetten, zoeken te vergeten.
 — *առաջոյոյն առաջոյոյն առաջոյոյն* *iemand*
of iets doen vergeten, maken dat men *aan iemand*
of iets niet denkt; onnadenkend, achteloos maken,
 maken dat men zich zelf vergeet. — *առաջոյոյն*
en առաջոյոյն *of առաջոյոյն* vergeetachtig, kort
 van geheugen. — *առաջոյոյն*, *առաջոյոյն*
Կ., *առաջոյոյն* **ԿԼ.**; *iets* vergeten (*eig.* verge-
 ten raken), *van iemand* dien *iets* ontschoten *of* door
 het hoofd gegaan is; buiten zich zelf raken, zich
 zelf geen meester blijven; ook *առաջոյոյն* **ԿՆ.**
naam van een rivier visch.

առաջոյոյ **ԿՄ.** զա. առաջոյոյ *of* առաջոյոյն *առաջոյոյն*
առաջոյոյն *of* *առաջոյոյն* *առաջոյոյն* *en* *առաջոյոյն*
առաջոյոյն **ԿՆ.** զա. առաջոյոյն — *առաջոյոյն*
ԿՆ. om niets meer geven; wanhopig; een wanho-
 pigen stap doen; zich uit wanhoop aan de grootste
 gevaren blootstellen, den dood zoeken. *առաջոյոյն*
 sterven uit wanhoop. *առաջոյոյն*. զա. *առաջոյոյն*
առաջոյոյն liever sterven, (dan) — *առաջոյոյն* *of*
առաջոյոյն tot elken prijs, in 's hemels
 naam, Rh. (*առաջոյոյն* (*of* *առաջոյոյն*). *առաջոյոյն*
առաջոյոյն (*of* *առաջոյոյն*); *of* *enkel* ook *առաջոյոյն* zich
 van kant maken, zich zelf het leven benemen, *bv.*
door *zich* *te* *verdrinken*, *zich* *dood* *te* *steken* *of*
het *innemen* *van* *vergift* (*erg.* *առաջոյոյն* *en* *առաջոյոյն*
առաջոյոյն WR.). — *առաջոյոյն* *iets* liever willen, ver-
 kieslijker achten, *aan* *iets* *de* voorkeur geven (*զա.*
առաջոյոյն *առաջոյոյն* *en* *առաջոյոյն*).

առաջոյոյն *ook* *wel* *առաջոյոյն* *en* *eig.* *առաջոյոյն* (*ook* *առաջոյոյն*)

Rh.) **ԿՆ.**, (*volgens sommigen* *առաջոյոյն* **Կ.**) welge-
 vallen, vergunning, permissie, verlof, toestemming;
 genoegen in *iets* nemen; volkomen vrede met *iets*
 hebben; *iets* goedvinden; *ook* (*en* *zoo* *vooral* *առաջոյոյն*
առաջոյոյն) *iets* gaarne en opregt gemeed afstaan *aan*
iemand; goedhartig *en* goedhartigheid, *of* goedhar-
 tige gulheid, *met* *het* *gul* *afstaan* *van* *iets* (*Ar.*
Մ. **رضا**, *rizla*. *erg.* *առաջոյոյն*). *առաջոյոյն*
առաջոյոյն naar zijn vermogen en believen. *առաջոյոյն*
in *iets* berusten *en* *er* volkomen vrede mee hebben.
առաջոյոյն niet hechten aan de aardsche goe-
 deren, *van* *daar* mild; het aardsche veil hebben. —
առաջոյոյն *iemand* *iets*, *of* *iets* *aan* *iemand*, ver-
 gunnen, permitteren, toestaan, veroorloven, toela-
 ten, toestemmen, bewilligen, inwilligen. *առաջոյոյն*
առաջոյոյն vergund, gepermitteerd, toegestaan, veroor-
 loofd; vergunning, permissie, verlof; voorregt; ver-
 lof bekomen. — *առաջոյոյն* *iets* afstaan, *en*
iets, *zoals* *een* *schuld*, kwijtschelden, *aan* *iemand*.
 — *առաջոյոյն* toegeslijk van aard, *zoo* *van* *aard*
 dat men in alles genoegen neemt.

առաջոյոյն **ԿՄ.** զա. դարձնալ

առաջոյոյն **ԿՄ.** զա. առաջոյոյն

առաջոյոյն **ԿՄ.** զա. *առաջոյոյն* *en* *առաջոյոյն* *volgens ande-*
ren զա. *առաջոյոյն* *en* *առաջոյոյն* — *առաջոյոյն* *iemand*
 maar alles, *of* *meer* *dan* *hij* hebben wil, *geven* *of*
 toestaan, *bv.* *een* *schrokken* *kind* opproppen met
 eten, *zoodat* *het* *hem* *walgt*, *om* *hem* *bv.* *gulzig-*
heid *af* *te* *leeren*; *fig.* *iem.* bestraffen *of* sar-
 castisch aansporen om zijn kwade neigingen maar
 te volgen, hem overstelpen met toegevendheid,
 hem maar laten begaan, *al* *zou* *het* *ook* *tot*
zijn *ongeluk* *strekken*, (Tj.). — *առաջոյոյն* *of*
առաջոյոյն geheel, geheelenal; geheel naar één
 kant gaan; een dikken *buik* hebben, *bij* *mager*
armen *en* *beenen*; groote oogen hebben, *bij*
een *mager* *gezicht* (*erg.* *առաջոյոյն* *bij* *առաջոյոյն*
առաջոյոյն). *առաջոյոյն* geheel in kopergeld.
առաջոյոյն maar geheel aan het winnen
 van de kost denken; *ook* *maar* *alleen* *aan* *eten*
 denken.

առաջոյոյն **ԿՄ.** զա. *առաջոյոյն* **ՄԼ.** **ԿՆ.** *benaming van*
een *inlandsch* *klein* *stukje* *geschut*. — *առաջոյոյն* **ԿՆ.**
 zich duidelijk vertoonen, outbloot, ongedekt *niet*
door *bosschen* *of* *struiken* *gedekt*, open voor het

het algemeen, smercaars. — քննող KN. gladde meubels met was boenen; iets in de was zetten, van kastemakerswerk.

պոյն KN. zva. քննող պոյն քննող և քննող — քննող zva. քննող քննող քննող և KN. poët. zva. քննող meêgevoerd, meegesleept, verleid raken. — քննող of քննող KN. poët. zva. քննող

քննող zie քննող

քննող KN. zva. քննող դառնող և քննող KN. քննող և քննող ook դառնող աanklevend vuil op iets, bv. op het lichaam. քննող (of դառնող) դառնող քննող klevend vuil op het lichaam hebben. — քննող iets, bv. het lichaam, met de vingers, een doek of iets anders, wrijven, dat het aanklevend vuil loslaat (pass. քննող և քննող); iets nauwkeurig onderzoeken of nasporen, ook iem. opsporen, L. 269; een geschrift nazien, of er ook fouten in zijn, collationeren, corrigeren (pass. քննող).

քննող KN. een vlieg, (de zwarte vlieg). քննող քննող քննող een grootte, groene, glauzige vlieg, de strontvlieg (vrg. քննող). — քննող als een vlieg doen (vrg. քննող). քննող քննող als een stroutvlieg doen, gemeene schandelijke dingen doen, W., volg. Rh. de kleur hebben van een քննող քննող ongeveer zva. քննող քննող donkergroen met violetten weerschijn. քննող քննող քննող van knevels die afgeschoren zijn in het midden, en de korte uiteinden alleen overblijven, als of er een vlieg aan weerskanten op de wang zit.

քննող of դառնող KN. — քննող of դառնող դառնող voortkruipen, van gewassen.

քննող քննող քննող zie onder քննող քննող KN; քննող of քննող wakker worden in den slaap; voor een oogenblik opstaan, van een slapende, bv. om eens te drinken; weer bijkomen uit een flauwte; opstaan, weer opstaan, van een plant die verplant is en de bladen liet hangen; en benaming van de geplante rijst in de eerste maand, (de plantjes rigten zich op, ontwikkelen een blad, en worden groen. SG.); ook benaming van de eerste periode van groei bij de tabak na de overplanting, vrg. քննող և դառնող — քննող քննող fig. middel om levendig te houden, bv.

iems. aandenken, AS. — քննող քննող caus. — քննող քննող ligt slapend, dikwijls wakker wordend in zijn slaap. — քննող քննող een tijdmaat van omstreeks drie à vier uur, W. II. 375.

քննող KN. 1, een mengsel, waarmee men den huid van het lijf of aangezigt wrijft en zuivert. 2. de haas of het haasje van een geslacht beest (vrg. քննող). — քննող het kruipen, zooals van een worm, ook van kruipgewassen. — քննող 1. met քննող schoon wrijven, volg. Rh. քննող of քննող strijkende wrijven, zooals bv. schreiende zich de beenen wrijven, Rs. 2. kruipen (vrg. քննող քննող և քննող); ook kruipend of traag en langzaam in zijn bewegingen (vrg. քննող).

քննող KN. zwak, slap, WW. դառնող քննող uitgestrekt neerliggen, maar blijven liggen, Rh.

քննող KN. toets op een toetssteen (vrg. քննող keur); blijk door toetsing; alooi, ook fig. goed of slecht alooi van iets of iemand; poët. zva. քննող քննող geschenk, even als քննող և zó քննող դառնող geschenk en belooning. — քննող քննող goud of zilver toetsen; fig. beproeven, op de proef stellen; poët. zva. քննող — դառնող քննող geëgde grond, geheel gereed tot beplanting, volg. Rh. meer bep. voor nattle cultuur (vrg. քննող քննող). — քննող քննող toetssteen.

քննող քննող zie քննող

քննող քննող volg. Rh. քննող Ar. KN. gebrek lijden, WW.

քննող քննող KN.; դառնող քննող քննող er blank uitzien van blanketsel, of er zoo blank uitzien alsof men geblanket was, WW. volg. Rh. դառնող քննող

քննող ongebr.; քննող KN. grondgebied, regtsgebied (vrg. քննող քննող և քննող քննող).

քննող KN. snelle draaijing bv. van een tol, Rh. zie քննող

քննող KN. veerkrachtig, en daardoor sterk, zooals voorwerpen van goed staal. դառնող քննող een meegevend, inschikkelijk persoon.

քննող քննող KN. traag, lui, vooral van een dalang, die laat met zijn voorstelling begint, Rh.

ဗျဉ်းဗျဉ်း KN. 1. *zva* ဂါဝါဝါဝါ WW. — ဗျဉ်းဗျဉ်း
 ဗျဉ်းဗျဉ်း een Ngã met een draai, omslingering, *benaming van het letterteeken* ဗျဉ်းဗျဉ်းဗျဉ်းဗျဉ်း
 en ဗျဉ်းဗျဉ်းဗျဉ်းဗျဉ်း *zie* ဗျဉ်းဗျဉ်းဗျဉ်းဗျဉ်း en ဗျဉ်းဗျဉ်း
 ဗျဉ်းဗျဉ်း — ဗျဉ်းဗျဉ်းဗျဉ်း *iets* tusschen de vingers draai-
 jende zamenrollen, *bv. zoo een cigaret rollen*, JR.
 (volg. Rh. in *deze bet.* ဗျဉ်းဗျဉ်းဗျဉ်း) *iets* om een stok
 draaijen, *bv. een vlag; (ook iets* geheim houden, *en*
voor zich bewaren. G.)

ဂါဝါဝါဝါ KN. *iets*, (zooals *een stok*) als middel om
 er iets omheen te draaijen of te slingeren (*org.*
 ဗျဉ်းဗျဉ်း). ဂါဝါဝါဝါ ဂါဝါဝါဝါ *een* draaijende, snij-
 dende pijn *in den buik*. — ဂါဝါဝါဝါ *iets* draaijen
bv. touw, oprollen, *bv. cigarettten; met een gekeekte*
stok vruchten van de steel afdraaijen. — ဂါဝါဝါ
 ဗျဉ်းဗျဉ်း *gedraaid zijn; zich draaijen, zich slingeren*
om; ook fig. draaijen, uitvlugten zoeken. — ဂါဝါဝါ
 ဗျဉ်းဗျဉ်း *of* ဂါဝါဝါဝါဗျဉ်းဗျဉ်း *zitten te draaijen* en
zich te wringen, zooals van buikpijn of van ver-
veling in een gezelschap.

ကုလုကု KN. *zva.* ဂါဝါဝါဝါဝါ ဗျဉ်းဗျဉ်း ဂါဝါဝါ
 ဂါဝါဝါဝါ ဂါဝါဝါဝါ ဂါဝါဝါဝါ *en* ဂါဝါဝါဝါဝါ KN.
 verkleefd, gehecht, *aan iemand*; beïnd, bevriend;
 vriendschap (*van* ကုလု *org.* ကုလုကု) ကုလုကု
 ဗျဉ်းဗျဉ်း *met* gelijke verkleefdheid. ကုလုကုကုကု *of*
ကုလုကုကုကု *zie* *bij* ဂါဝါဝါ ဂါဝါဝါဝါဝါ
 rijst met kêtan, klappermelk, curcuma *enz.* in een
 dandang gekookt tot offerhande. ကုလုကုကုကု
naam van een soort aardworm, die meestal in
grooten getale opkomt; volg. bijgeloof zouden zij
voor den bewoner van het huis waar zij zich ver-
toomen, geluk aanbrengen. ကုလုကုကုကု tot iemand
getrokken worden; lieveling, gunsteling, beminde,
boezemvriend (org. ကုလုကုကု) — ကုလုကုကု *aan*
iemand *zich* hechten met liefde. ကုလုကုကုကု
pass. ကုလုကုကုကု *geliefd*. — ကုလုကုကုကု
 tot verliefdheid opwekken, GG.

ကုလုကုကု KN. smeersel, om met den vinger mee
 te smeeren (*org.* ကုလုကုကုကု). — ကုလုကုကုကု
iemand of iets met den vinger een smeer geven;
 besmeren *met iets; ook fig. iems.* naam bevlecken,
iem. een kwaden naam geven. — ကုလုကုကုကု
 ကုလု *iets* ergens met den vinger op- *of* aansmeere-
 ren. — ကုလုကုကုကု *de smerigheid van een*
pijp, het vochtige vuil, dat er na het rooken in

blijft zitten; *org.* ကုလုကု
 ကုလုကု KN. *zva.* ကုလုကုကု ကုလုကု ကုလုကု
 ကုလုကုကု ကုလု *en* ကုလုကုကု (Skr.
Lalita, bevallig, aardig, schoon, lustig, *enz.*).
 ကုလုကုကု *naam van een Kawiische zang-*
wijs.

ကုလုကု KN. *zva.* ကုလု (*org.* ကုလုကု). —
 ကုလုကု *zva.* ကုလုကု B.S

ကုလုကု KN. het gedraaid zijn, *van een touw (en*
zie *bij* ကုလု). — ကုလုကု *iets, zooals ardevezels*
tot touw draaijen. — ကုလုကု *een klein kruis*
van hout of bamboe om ကုလု *of* ကုလု *tot*
touw te draaijen.

ကုလုကု KN. bij voortdaring, onveranderd, besten-
 dig; blijven, *wat iemand of iets is; zich bestendi-*
gen; zich bevestigen, bv. van een gerucht; voort-
durend, bestendig; gevolg hebben, bv. van een be-
raadslaging, vervuld worden, bv. van een wensch,
iemand het bestendig welgaan (*org.* ကုလုကု *en*
 ကုလုကု). *Mijn bede is, ကုလုကုကုကုကု*
dat het hem voortdurend wel mag gaan. —
 ကုလုကု *iets* onveranderd laten blijven *of*
 laten voortgaan, bestendigen; *iemand* bestendig la-
 ten blijven *wat hij is*.

ကုလုကုကု KN. 1. ကုလုကု *ongev. zva.* ကုလုကု
 ကုလု ကုလု *wijkende* vechten. 2. vlejend spreken
of iets vlejend verzoeken.

ကုလုကုကု *zie* *onder* ကုလုကု
 ကုလုကု KN. *zva.* ကုလုကုကု
 ကုလုကု KN. *zva.* ကုလုကု
 ကုလုကု *zie* *bij* ကုလုကု

ကုလုကုကု KN. *zva.* ကုလုကုကု KN. gemeen,
 laag, onnut (*van* ကုလု *en* ကုလု). ကုလုကု
 ကုလုကု *gemeene taal. ကုလုကုကု* *ge-*
meene praat. ကုလု (of ကုလု) ကုလုကု *een*
gemeen, slecht mensch. ကုလုကု *nietig werk, W.*

ကုလုကု KN. eigenmagtig, willekeurig, onregt-
 vaardig. G.

ကုလုကု I. KN.; ကုလုကု *in* het water zinken (*org.*
 ကုလုကု *grondvorm* ကုလု). — ကုလုကု *hetz.*
als *acc. pass.* *ook* niet terugkomen *of* lang weg-
 blijven *van een bode; niet terugbezorgd worden* *van*
geleend goed, op den achtergrond geraakt, gesmoord,
 gedempt *van een geluid, dat overstemd wordt*. —

հրկատիլիս *iets* onder water steken, duwen of doen zinken; *iets ergens* induwen, zoodat het geheel niet meer te zien is; *en, van water*, zóo diep zijn, dat iemand er onderkomt en gevaar loopt van te verdrinken.

II. Գրքայ of (WW.) Գրքայիլիլ ԿՆ. omslagtig, *bv. van een omslagtig (langwijlig)verhaal*; omslagtig (niet vlug), *van iemands verstand bij het nadenken en zich uiten*; omslagtig, *van iemand, die wel langzaam te werk gaat, maar toch met geduld en volharding voortgaat, of met wien men niet spoedig klaar komt*. — Գրքայիլ of (WW.) Գրքայիլիլ *bedaald voortgaan, langzaam vorderen*.

նորոգիչ or նորոգիչիլ ԿՆ. 1. een enkele van vlakke platte zaken, *zoals planken, lappen, enz.* (zie նորոգիչիլ). 2. ook *zva. արնորոգիչ* zich vergis-sen, Tj.

պարսայ or (volg. Rh. gebr.) պարսայիլ ԿՆ, de vezelbaast van boomen, vooral van den waroebom, *die tot binden gebruikt en tot touw (անարկայիլ) gedraaid wordt*. — *պարսայիլիլ* een werktuig waarmee de kapok gezuiverd wordt (*vorg. առնոր*). G. *volg. Rh.* waarschijnlijk een Wangsallan op առնորիլ

արայիլ ԿՎ. *zva. առնիլ en սիտայիլ* — *պարսայիլ* *zva. առնիլ en պարսայիլ*

պարսայիլ or դարսայիլ ԿՎ. *zva. Կրպիլ*
դարսայիլ ԿՎ. *zva. ձիլակ* (vermetel, stout, ondeugend. G. *Vrg. դարսայիլ*).

արայիլիլ ԿՎ. *zva. առնիլ* — ԿՆ. *benaming van een soort van botiksel*,

նորոգիչիլ Ar. ظالم, *djalim*, ԿՆ. onregtvaardig; wreed, tiran.

Գրքայիլ *zie* Գրքայիլ

արայիլիլ ԿՆ. onrijpe vruchten, rauwe bladen of boonen tot toespijs bij de rijst gegeten (*vorg. որայիլ*). ook die onrijpe vruchten *enz.* eten. — *արայիլիլ* արայիլ 1. onrijpe vruchten, *enz.* die rauw bij de rijst gegeten worden, *en volg. Rh. fig.* dagelijksch werk.

Գրքայիլ *zie* Գրքայիլ II.
պարսայիլ *zie* պարսայիլ
առնիլ ԿՎ. *zva. առնիլ*
նորոգիչ *en* արնորոգիչ *zie* նորոգիչ

պարսայիլ *zie* նորոգիչիլ
դարսայիլ դարսայիլ *en* դարսայիլ *Port. leilao*, ԿՆ. veiling, publieke verkooping. *vendutie*. — դարսայիլիլ *en* արնորոգիչիլ *vendutie* houden, *iets* publiek verkopen. — դարսայիլիլիլ *enz.*, *iets* op een *vendutie* te verkopen *geven, laten* verkopen. — դարսայիլիլիլ *enz.* *vendutie* die *gehouden* wordt.

արայիլ ԿՆ. *een uitroep waarmee te kennen gegeven wordt, dat iemand of iets* in eens weg of verdwenen is: *fuut!* in eens! ook *er* in eens, met één veeg, door *of* in, *bij snijden*. (*Vrg. Գրքայիլ առնորիլ նորոգիչիլ en արայիլիլ*); *արայիլիլ* *fuut!* verdwenen is hij (*of* het)! *ineens* is hij verdwenen. *արայիլիլիլ* in eens valt hij in slaap. *արայիլիլ նորոգիչիլիլ դարսայիլիլ դարսայիլիլիլ* daar vergeet zij in eens voor een oogeblik, dat zij een kind op den schoot heeft! *արայիլիլիլիլիլիլիլիլիլ* *իլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլ* weg gaat hij! *en* in een oogwenk is hij bij zijn kind in het bosch. *արայիլիլիլիլ* het buldert, *en* verdwenen is hij. — *արայիլիլ* *en* *արայիլիլ* *zie* *ben.* — *արայիլիլիլիլ* *or* *արայիլիլիլիլիլիլիլիլ* telkens weg, telkens niet te zien zijn; telkens toevallen, *van de oogen door erge slaperigheid*.

Գրքայիլ ԿՆ. *een uitroep, zva. արայիլ, van iets dat* in eens ergens in weg raakt of duikt (*en grondvorm van Գրքայիլիլ նորոգիչիլ *en* նորոգիչիլ*). *Գրքայիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլ* *դարսայիլիլիլիլիլ* flap! in den mond gestopt; *ineens* is het in den mond verdwenen. *Գրքայիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլ* in eens is hij de kamer in *en* verdwenen. *արայիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլ* in het water gevallen; is hij (*of* het) in eens verdwenen!

պարսայիլ *zie* պարսայիլ
արայիլ *in* *poëzie* ook *արայիլ* ԿՆ. *honger, gebrek; hong-*

gerig (Ml. lapar, Bat. rapar. Vrg. պարսայիլ).
արայիլիլ *honger, gebrek* lijden. *արայիլիլիլիլիլ* den *honger* kunnen verduren, lang *honger* kunnen lijden. *արայիլիլիլ* ԿՆ. *gebrek* lijden. — *արայիլ* *vrij-*willig *honger* lijden, *vasten* ter bereiking van een *of* ander doel. — *արայիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլ* door den *honger* gefolterd.

արայիլիլ ԿՎ. *uitspuwing, het uitspuwen*. G. (*vorg. Գրքայիլիլ*). — *արայիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլիլ* *zie* *bij* *արայիլիլիլ*
արայիլ 1. ԿՎ. *zva. որայիլ* — 2. ԿՆ. *afgevallen; gew.*

gen of te kennen geven, (KT.) R.
 බිඳු en බිඳුනු zie ආරාධනා
 ආරාධනා KW., ආරාධනා බිඳුනු of බිඳුනු KN. van
 බිඳුනු (erg. බිඳුනු). — ආරාධනානු KW. zva. බිඳු
 බිඳුනු — ආරාධනානු zva. බිඳුනු වත්
 බිඳුනුනු poët. voor ආරාධනානු
 බිඳුනු KN. goed van een ander maar wegnemen, of
 ook houden, alsof het zijn eigen was (misschien
 voor බිඳුනු zie බිඳු een interjectie voor het
 fluks wegbrängen van een of ander, Rh.). — බිඳු
 බිඳුනු iets van een ander zóo maar wegnemen of
 houden.
 බිඳු KN. ruim, vlak, effen en ruim, WW. komt o.
 a. voor in P. I.; doch volg. Rh. Mal.
 බිඳු KW. zva. ආරාධනානු MI. peper in het al-
 gemeen. ආරාධනානු naam van een soort van ge-
 kookte groente, daar Spaansche peper bij gebruikt
 wordt (erg. ආරාධනානු).
 බිඳු KW. zva. බිඳුනු KN. slik en alles, wat met
 een overstroming meegevoerd op den grond bezinkt
 en achterblijft, of modder die bij zware regens van
 de bergen afstroomt en op lage gronden liggen
 blijft; ook lava. — බිඳුනු wat door lađoe
 gevormd is, enz. බිඳුනුබිඳුනු of බිඳුනු
 බිඳු zóo aangeslibde grond; grond met බිඳු —
 බිඳුබිඳුනු met lađoe bedekt geworden; door
 බිඳු overstromd; ook zva. බිඳුබිඳුනු
 බිඳු KW. zva. බිඳු
 බිඳු ongebr.; බිඳුබිඳුනු zie boven.
 බිඳුනු zie බිඳුනු
 බිඳුනු KN. groente met kokosmelk, lomboek,
 trasi en bedorven témpé gekookt. — බිඳුනු
 lóđèh maken; groente tot lóđèh bereiden.
 බිඳුනු KN. verrot, vergaau, onder den invloed
 van water en vocht, week, tot pap worden van
 vruchten. බිඳුනු benaming van een ziekte of be-
 derf, in veldgewas, zóoals padi en suikerriet,
 waarbij de bladen geel worden en de plant verrot;
 erg. බිඳුනු
 බිඳුනු KW. zva. බිඳුනු G.
 බිඳුනු KN. hol, met een ingedrukte oppervlakte
 bv. van grond; een bedding van een rivier; lage
 grond tusschen hooger gelegene gronden (erg. බිඳු
 බිඳුනු en බිඳුනු); en naam van een distrikt op
 Java.

ආරාධනා KN.; ආරාධනානු of බිඳුනුබිඳුනු
 saarren, plagen; tergen, voor den gek houden.
 ආරාධනානු ආරාධනානු ආරාධනානු KN.
 er gemakkelijk ingaan van iets kleins in iets anders
 met een groote opening, los zitten, niet vastzitten,
 door te veel ruimte, zóoals een te wijde ring om
 een vinger, of een kogel in den loop van een ge-
 weer; te wijd, niet genoeg sluitend, zóoals de
 mouwen van een kleed (erg. ආරාධනානු en ආ
 ආරාධනානු).
 බිඳුනු KN. ontveld, opengereten, geschaafd v. d.
 huid, Rh.; volg. WW. meer bep. van mond, tong
 of lippen.
 බිඳුනු KN. geheel weg, zoodat er niets meer over
 is, zóoals van het plantsoen ergens; geheel woest,
 zóoals van een plaats, die geheel afgebrand is;
 geheel uitgedoofd, van het vuur in een stookplaats;
 allen weggestorven, van iemands kinderen en klein-
 kinderen (erg. බිඳුනු en බිඳුනු). —
 බිඳුනු verwoesten, verdelgen, uitroeijen; geheel
 uitdooven.
 බිඳුනු zva. බිඳුනු Rh. volg. WW. bep. v.
 de oogleden; ook uitgespoeld van de grond door
 water.
 බිඳුනු of බිඳුනු zva. බිඳුනු
 බිඳුනු බිඳුනු van padi: de bovenste
 blaadjes openen zich, SG.
 බිඳුනු KN. overmatig ruim, van een gat of ope-
 ning (erg. බිඳුනු).
 බිඳු KN. opengekapt, ruim en licht gemaakt van
 een wildernis, gereed voor bebouwing; fig. zva.
 බිඳු vrije tijd hebben tot iets, enz.; ook zva.
 බිඳු bereid zijn. — බිඳුනු naam van een
 zeevisch, R.; volg. Rh. zva. බිඳුනු bij බිඳු
 බිඳු KN. afgedaan, afgeloopen, voorbij, van een
 zaak, werk, drukte of ongesteldheid; (geheel uit-
 verkocht, van de huid gezet, van een partij koop-
 waren; (erg. බිඳුනු en බිඳුනු JR.). — බිඳු
 vruchten, die onder de aarde gestopt zijn om te
 doen broeijen en spoedig rijp te doen worden
 er uithalen; eig. een eiude maken aan het broei-
 jenu, Rh.
 බිඳුනු gew. බිඳුනු KN. een wandeling doen of
 gaan doen, gaan kuijeren (erg. බිඳුනුබිඳුනු
 බිඳුනුනු en බිඳුනු).

ἡμισυ KN. een wijde koker of vat van (een of twee leden dikke) bamboe, zooals om water te dragen en palmwijn af te tappen (verg. ἡμισυ en κηξί).

ἡμισυ KN. snel van voortgang, GR. *ML.*; zonder ophouden, doorgaan, voortgaan, *bv. van een reizende* (verg. ἡμισυ en ἡμισυκτονη), en κ. *zva. ἡμισυκτονη* κ. *zva. ἡμισυκτονη* R. — ἡμισυ snel loopen (verg. ἡμισυ), R. *welligt onmiddellijk, regtstreeks doorgaan*, WP.

ἡμισυ KW. *zva. ἡμισυκτονη*

ἡμισυκτονη KN. ἡμισυκτονη *erg.* buiten zijn woonplaats gaan oogsten, *bv. padi snijden, koffie plukken*, Rh. *Vrg. ἡμισυκτονη*

ἡμισυ KN. een vorm voor metalen krisscheden en andere holle en dunne metalen voorwerpen, om ze daarop te bewerken of om ze voor deuken te bewaren. — ἡμισυ iets op zulk een vorm zetten. JR.; *erg. ἡμισυκτονη*

ἡμισυ KN. in goud gestikt, *Mal.*; een soort van gestreept katoen, WW. *in Tj.: ἡμισυκτονη*

ἡμισυ Holl. KN. loge, voor een Europeesch etablissement, burgt, kasteel, fort. *In de Gouvernementslanden meer bep. van het Residentiehuis. Te Soerakarta heet het fort ἡμισυκτονη* de Europeesche stad ten oosten van het fort ἡμισυκτονη de Europeesche woningen ten westen van het fort, *nevens het Residentiehuis, ἡμισυκτονη* en daar achter ἡμισυκτονη het Residentiehuis zelf ἡμισυκτονη *zva. ἡμισυκτονη*

ἡμισυκτονη KN. — ἡμισυκτονη *iem* herhaaldelijk steken *bv. met een kris. ἡμισυκτονη* *zva. ἡμισυκτονη* scheldwoord, W. II, 69.

ἡμισυκτονη *zie ἡμισυκτονη*

ἡμισυ KW. *zva. ἡμισυκτονη* of ἡμισυκτονη ploeg. G. — ἡμισυκτονη ἡμισυκτονη en ἡμισυκτονη *zva. ἡμισυκτονη* ook ἡμισυκτονη *zva. ἡμισυκτονη* KN. *zva. ἡμισυκτονη* en de hoofdstutten van een dam; *fig. hoofd, aanvoerder, van troepen in den oorlog*, in W. II. 95: ἡμισυκτονη

ἡμισυ KN. in de lengte voortgaande rigting, linie of rij; in de lengte. ἡμισυκτονη een regte rij; in de lengte regt door. ἡμισυκτονη een lange rij aan weers-

kanten. ἡμισυκτονη de geheele (regt doorlopende) lengte van de heining. — ἡμισυκτονη een regte lijn trekken; *voorwerpen* in een rij zetten; *een plan* doorzetten. — ἡμισυκτονη tot verlenging; in lange stukken van de geheele lengte.

ἡμισυ KN. tot kalme gekomen of gebracht, gerust, tevreden, opgeruimd, opgebeurd (verg. ἡμισυκτονη en ἡμισυκτονη). — ἡμισυκτονη iemand tot bedaren brengen, tevredenstellen, opbeuren, opgeruimd doen zijn.

ἡμισυκτονη *ongebr.*; ἡμισυκτονη te veel, *bv. rekenen, ook meer bep. te veel gezegd hebben, zich vergalopperen met praten; te veel gewaagd*, AS. *ook zva. ἡμισυκτονη* L. 88. ἡμισυκτονη niet te ver gaan, niet verder gaan K. 8, 11, (ook iets dat plaats gehad heeft; en benadeelen, te kort doen; kwaad van iemand spreken. G. (*Vrg. ἡμισυκτονη*).

ἡμισυκτονη KN.; ἡμισυκτονη te ver gaan, te ver vooruit gaan; te ver vooruit, *bv. zitten*; buiten de oevers treden of overloopen, *van water*; voortholleu; ook ver vooruitsteken *bv. van een hoek of kaap* (verg. ἡμισυκτονη — ἡμισυκτονη bij ongeluk of uit onvoorzigtigheid te vergaan of komen; zich vergalopperen; (doorgaan; afglijden. G.). — ἡμισυκτονη iets te ver doen gaan; overdrijven, overschatten.

ἡμισυκτονη KW. *zva. ἡμισυκτονη* of ἡμισυκτονη

ἡμισυκτονη of ἡμισυκτονη Ar. (?) KN. er niets van krijgen (geen ongeluk krijgen, er goed van afkomen); en er niets van halen of behalen. ἡμισυκτονη met door het bosch te gaan is hij er goed van afgekomen. ἡμισυκτονη met zijn gaan stelen is hij er goed van afgekomen; of ook heeft hij niets behaald, WW.

ἡμισυκτονη KN. 1. wat uit iemands gezigt, of uit het aanzien van iets, op te maken is; een zinnebeeld (verg. ἡμισυκτονη). ἡμισυκτονη het lijkt wel. ἡμισυκτονη de slaap is het zinnebeeld van den dood. ἡμισυκτονη van een woord: door zijn klank zijn beteekenis aanduiden. — ἡμισυκτονη *zva. ἡμισυκτονη* *iem.* door een zinspeling of een wenk iets te kennen geven. 2. *volg.* Rh. *klanknab. v. h. doordringen v. iets scherps in een*

week ligchaam.

බිඳුණ KN. in menigte te zien zijn, van de sporen van een beest, dat op een plaats heen en weer geloopt heeft; dikwijls of herhaaldelijk ergens komen (verg. ගුණගුණ).

ගුණගුණ KN. van een plaats, veel sporen of bliken dragen, dat die door velen bezocht of betreden is, of dat er velen iets gedaan hebben, zooals wilde zwijnen, kippen, dieven, enz.; අගුණගුණ ගුණ ගුණ een ontuchtige vrouw; dikwijls of herhaaldelijk komen volg. Rh. ook zva. ගුණගුණ (verg. බිඳුණ en බිඳුණ).

බිඳුණ (Kramavorm van බිඳුණ en බිඳුණ) බිඳුණ බිඳුණ බිඳුණ en බිඳුණ බිඳුණ K., zie බිඳුණ — බිඳුණ බිඳුණ බිඳුණ බිඳුණ බිඳුණ en බිඳුණ බිඳුණ K., zie බිඳුණ

බිඳුණ K.; zie bij බිඳුණ en bij බිඳුණ — බිඳුණ බිඳුණ බිඳුණ en බිඳුණ බිඳුණ K., zie bij බිඳුණ

බිඳුණ KW. 1. zva. බිඳුණ 2. zva. බිඳුණ (Skr. laja, ook verwoesting, vernietiging, smelting) 3. zva. බිඳුණ of බිඳුණ — බිඳුණ

බිඳුණ KN. voor zijn genoegen reizen. — බිඳුණ

බිඳුණ KN., බිඳුණ poët., voor zijn genoegen gaan reizen of verschillende oorden bezoeken. — බිඳුණ

බිඳුණ KW. zva. බිඳුණ (Skr. pralaja). — බිඳුණ

බිඳුණ zva. බිඳුණ — බිඳුණ zva. බිඳුණ of zva. බිඳුණ (Skr. wilaja, verwoesting, vernietiging; smelting).

බිඳුණ 1. KW. zva. බිඳුණ බිඳුණ බිඳුණ බිඳුණ බිඳුණ en බිඳුණ (verg. බිඳුණ). — 2. බිඳුණ

en gew. බිඳුණ KN., බිඳුණ KV., een pick of lans met een vlaggetje (ගුණගුණ), zooals van de lousiers; en een haastig berigt met een renbode. — බිඳුණ N., බිඳුණ K., hard loopen, rennen; weglloopen, vlugten; ook zva. බිඳුණ

Maleisch. — බිඳුණ N., බිඳුණ K., ook veel බිඳුණ en බිඳුණ uit gehechtheid iemand achterna loopen, zooals een kind de moeder, als deze weggaat, (ook verg. ගුණගුණ) sterk aange trokken worden, K, 2, 38; een hartstogtelijke neiging hebben tot. බිඳුණ KN. naam van een boom, Erioglossum edule Bl., Nat. fam. der Sapindaceae; het harde hout dient voor stelen van gereedschap pen; de jonge bladeren worden als groente gebruikt,

de zuurzoelachtige vruchten gegeten. Wangsallan:

බිඳුණ බිඳුණ = ගුණගුණ බිඳුණ බිඳුණ = බිඳුණ බිඳුණ naam van een Kawische zangwijze. — බිඳුණ (ook බිඳුණ BJ.) බිඳුණ iemand uit ge

hechtheid achterna loopen. — බිඳුණ renbode. — බිඳුණ of බිඳුණ N., බිඳුණ of බිඳුණ K., loop; het loopen; het weglloopen, op den loop gaan, vlugten; de vlugt; de loop in de lengte van iets (in tegenstelling van බිඳුණ). — බිඳුණ of බිඳුණ en බිඳුණ of බිඳුණ op den loop gaan, weglloopen, de vlugt gaan nemen; en

Maleisch. ගුණගුණ Maleijer. — බිඳුණ N., බිඳුණ K., ගුණගුණ K. op de vlugt geslagen of gedreven, gevloeden; op de vlugt geslagen worden. — බිඳුණ verlangende zijn om mee te gaan, zva. බිඳුණ. — බිඳුණ බිඳුණ naar iemand of iets toeloopt, iemand achterna loopen om bij hem te komen. — බිඳුණ

බිඳුණ බිඳුණ iemand of iets ergens heen laten loopen; met iets op den loop gaan, met iets weglloopen. — බිඳුණ බිඳුණ loopen voor zijn plezier, loopen en loopen spelen, van kinderen; benaming van den leeftijd van een kind van twee jaar ongeveer, dat gaarne loopt en dribbelt; met een ander of met elkander om het hardst loopen, en haastig, met haast; ben. van een

gending, Tj. W. I, 236. බිඳුණ beesten om het hardst tegen elkander laten loopen; een wedren orgauiseren, Rh. — බිඳුණ zie ben.

බිඳුණ KN., maar veelal බිඳුණ K., ander, anders, van plaats, voorwerp, enz., zelden van aard of hoedanigheid (grondv. බිඳුණ verg. ගුණගුණ).

බිඳුණ N., බිඳුණ (of බිඳුණ) බිඳුණ een andere negārā. ගුණගුණ බිඳුණ

een ander persoon, iemand anders. බිඳුණ N., බිඳුණ en බිඳුණ K., een ander of het andere. බිඳුණ een ander dan ik.

බිඳුණ of බිඳුණ ieder ander dan ik. ගුණගුණ බිඳුණ alle andere beesten. බිඳුණ (of බිඳුණ) බිඳුණ N., බිඳුණ (of බිඳුණ) බිඳුණ K. ander (of andere) dan. බිඳුණ (of බිඳුණ) behalven dat, overigens. බිඳුණ behalven de huizen

geen wonder; ik denk wel, ik denk het wel (erg. առաւել). Zoo ook ուսուսուսուսուս ուսուսուսուս ուսուսուսուս ook zva. աւելուս ուսուսուսուսուս een onwaardige.

դոդոսոսոսոս KN. naam van een spel van kinderen, gew. van meisjes, waarbij zij in de maanschijn al zingende elkander bij de hand vasthouden en bij het einde van het liedje achteroverhangende rond-draaijen, en dan. — դոդոսոսոս overhangen, schuins staan, bv. van een huis of kast, erg. դոդոսոս — անդոդոսոսոս de minste zijn, overwonnen, verslagen.

դոդոսոսոսոս դոսուսոսոս KN. tusschenwerpsels; het eerste als men met de hand, het laatste als men met de voet in iets wecks terecht komt. անդոդոսոսոսոս zoo terecht komen.

ուսուսուս of ուսուսուսոս KW. zva. ուսուս ուսուսուս ուսուսուս en անդուսուս — ուսուսուսոս KN. zva. ուսուսուս of ուսուսուսուս een bezoek doen na een ongeval (tengevolge van een alarmsein, W. I. eig. աւել, 216), sterfgeval, roof, brand of overstrooming, om zijn deelneming te betuigen, condoleren gaan of komen condoleren. ուսուսուսուս met zijn velen erg. heen snellen. — ուսուսուս verslimmeren van een ziekte, PM. BB. — աւելուսուս of աւելուսուսուս het doen van een bezoek na een ongeval; het betuigen van zijn deelneming; rouwbeklag. ադոսուս (ադոս of աւելուս) աւելուսուսուս zijn deelneming betuigen — ուսուսուսուս het voorwerp van of de reden tot rouwbeklag, W. II, 473. — անուսուսուսուս door talmen te laat worden of geworden, zoodat men zich te beklagen heeft; en zva. անուսուս ուսուսուս

դոդոսուսուս KN. դոդոսուսուսուսուսուս wagge-len, zwak op zijn beenen staan.

ուսուսուսոս KW. zva. ուսուս անդուսուս ուսուսուսուսուսուսուս

նուսուսուս of ուսուսուսոս KW. zva. ուսուսուս en աւելուսուսուսուսուսուս — ուսուսուսուսուս zva. ուսուսուս (erg. ուսուսուս).

ուսուսուսուս KW. zva. ուսուսուս անդուսուսուսուսուսուս

ուսուսուսուս KW. zva. ուսուսուսուս

ուսուսուս KW. zva. ուսուսուսուս

ուսուսուս KW. zva. ուսուսուս

ուսուսուս KW. zva. ուսուսուս en ուսուսուս (nl. an ւել AS. Rs. Sri T.) — ուսուսուսուսուս KN. dom-melig, dommelen (erg. ուսուսուս); flauw, van iemands herinnering; աւելուսուսուսուս een dutje, als tijdmaat, W. I, 354.

ուսուսուսուս KW. zva. ուսուսուսուս en աւելուսուս meer bep. een schoon vergezigt.

նուսուսուս KW. zva. աւելուս en ուսուսուս Sri T. KN. half gesloten, van de ooggen; lieve kleine oogjes, als een schoonheid (erg. ուսուսուս en ուսուսուս). ուսուսուսուսուս de ooggen half gesloten hebben, bv. als men over iets peinst; klein, flauw staan, van de ooggen door slaperigheid; heel flauw branden; bijna uit zijn, van een vlammetje. — ուսուսուսուսուս zich sluiten, van de ooggen bij het in slaap vallen; de ooggen luiken. դոսուսուսուսուսուս geen oog lui-ken. — ուսուսուսուսուս een sluimering, dutje. Zoo աւելուսուսուսուսուս een dutje slapen.

դոդոսուսուսուս KN. helleud; overhellen, scheef staan, bv. van een muur (erg. դոսուսուսուս); de ooggen niet goed meer open kunnen houden, van slaap (erg. ուսուսուս); hangend, neêrhangend van knevels. աւելուսուսուսուս դոսուսուսուսուսu zegt men van iemand, die in slechte omstandigheden gekomen is of die den moed heeft laten zakken.

ուսուսուս KW. zva. ուսուսուս ուսուսուս — ուսուսուսուս = ուսուսուս W. II. 515, Rh.

դոդոսուսուսուս KN. een rigting waarin iemand gaat; de loop dien iets neemt, fig. de gevolgtrekking, die men daaruit maken kan.

ուսուս KW. zva. դոսուսուս

ուսուս I. KN. naam van een zeevisch, die op onze haring gelijkt, en evenzoo ingezouten wordt. 2, N., անուսուս K., geschrift, geschreven stuk, brief, boek (erg. ադոսուս). ուսուսուսուսուսուս leesboek. ուսուսուսուսուսուսu schriftelijk bewijs. ուսուսուսուսուսu bevelschrift. ուսուսուսուսուսu schriftelijke dagvaarding. — ուսուսուս KN. zweven, in de lucht zweven; zich laten neêrzijgen; zwevend of zeilend (zonder de vleugels te bewegen) neêrstrijken, van een vogel; het bovenlijf zwevend laten overhellen, bij het tandakken (erg. ուսուս); ook buiten zijn huis gaan rondzwerfen, als een land-looper (erg. ուսուսուս). — ուսուսուսu iem. een

brief enz. toezenden. — ռւսիցացի, een vlieger; schaduw, schaduwbeeld, beeld in een spiegel (arg. ռւսից և ռւսիցացի); iemand die een rondzwerwend leven leidt, een landlooper, G. arg. ինչ ռւսից — ռւսից ռւսիցացի, met zijn eigen schaduw alleen gaan, geheel alleen zijn weg gaan, op eigen wieken drijven. G. WW. — զւսիցացի, een overlaat in een dam op de sawah's, SG. — ռւսիցացի կՆ. brievebode, briefbesteller.

ռուսից կՎ. շա. ստար կՆ. door de ondergegaane zon met kleuren verlichte wolk of wolken; avondrood. ռուսից ռուսից, een op treurigen toon gerekt schreijen, en naam van een kinderspel. — զւսից, verwelken van een bloem (arg. ռուսիցացի), wegwijnen van een mensch. ռուսից, tering. — աւսից, verwelking; wegwijning.

նւսից կՆ.; զնւսից, op of tegen iets met den elleboog, arm, hand of rug, leunen (arg. դադարից և դադարից). — ռուսիցացի, leun, leuning, iets daar men op of tegen leunt, iets tot leun hebben of gebruiken; op iets leunen, den naam van een ander gebruiken, bv. om iets gedaan te krijgen of iets te kunnen weigeren. — կնւսից, zie boven.

նիսիցալ Chim. draak, bij een feestelijke optocht ter gelegenheid van de Tjap-gomé rondgedragen.

նիսիցալ կՎ. շա. ռիսից և ռիսիցալ կՆ., ղիսիցալ Մլ. և ղիսիցալ, het (laaije en buigzame) hout van den arenpalm, arenhout, dat onder anderen veel tot veeren voor karretjes gebruikt wordt. աւսիցիցալ, աւսիցիցալ (volg Rh. gebr.) appelschimmel, kleur van een paard, zie ook ղիսիցալ

նիսիցալ կՆ. և ղիսիցալ, een djaraksoort, welks bast als ingredient van de ուրից dient, Kr.

դիսիցալ կՆ., of նից (նիսիցից) դիսիցալ, gekookte en in de zon gedroogde, en dan weer (veelal met kokosmelk) op nieuw gekookte rijst.

դիսիցալ շա. նիսիցալ

դիսիցալ շա. նիսիցալ

նուսիցալ կՎ., zie ուսիցալ

նուսիցալ կՆ., zie ուսիցալ

Եջիցալ կՆ., zie Եջիցալ

Եջիցալ կՎ. շա. առիցալ առիցալ կՆ. of Եջիցալ, het vet dat zich in de schaal van een krab ophooft, lange mest, nl. verrotte padihalmen of andere

soorten van stroo.

Եջիցալ կՆ., Եջիցալ կՆ., dik, lijvig, vet; goed in 't vleesch, goed gevuld, van het lijf van een beest of mensch, zwaar, met goed gevulde aren of halmen, van gewassen; ook vet, van bouwgrond. Եջիցալից և Եջիցալից, vaste benaming van Sëmar. — Զիցիցալ կՆ. een beest vetmesten, door veel voer vet zoeken te krijgen; fig. iemand voordeelen bezorgen. — Զիցիցալից և Եջիցալից, makend, ook beginnen Եջիցալ te worden, B. — Զիցիցալից և Զիցիցալից, դիկ և Եջիցալից, dik of vet maken, maken dat iets dik of vet wordt. — առիցիցալ և առիցալ, gemest, dik gemaakt, dikheid, vetheid; te dik, te vet. — Եջիցալից, buffel- of rundermest, korte mest, arg. Եջիցալից Rh. volg. WW. heele korrels, van rijst.

նիսիցալ Ն., նիսիցալ (ook wel նիսիցալ ՕՏ.). կ. vijf. դիսիցալ (ook wel Եջիցալ). Ն., նիսիցալ Ն., vijf personen. նիսիցալիցալ, vijf gulden. նիսիցալիցալ, vijf honderd. նիսիցալիցալ, առիցալիցալ կ. vijfmaal; de (of het) vijfde. նիսիցալ (in Tjeribon, zooals in het Soendasch, նիսիցալիցալ Ն., նիսիցալիցալ կ., vijftien. — Զիցալ և նիսիցալիցալ, elk vijf. — Զիցալիցալիցալ դիսիցալիցալ, haar glimlach is een rijksdaalder waard, Rh. նիսիցալ Ն., նիսիցալ կ., eig. tot vijf gekomen in նիսիցալիցալ Ն., նիսիցալիցալ կ., vijfdehalf. դիսիցալիցալիցալ, դիսիցալիցալիցալ կ., de vijfde van de 12 māngs'a. ուսիցալիցալիցալիցալ (of առիցալիցալ of առիցալ) of ուսիցալիցալիցալիցալ, naam van een geschreven talisman, die, met een pijl afgeschoten, tot een vreeslijk alverdelgend wapen diende, in het bezit van de Pandawā's. — առիցալիցալ առիցալիցալ, vijfde deel. նիսիցալիցալ, een vijfde. — Զիցալիցալ և նիսիցալիցալ, voor een vrouw in de vijfde maand van haar zwangerschap een offermaal geven. — նիսիցալ, zie ben. — առիցալիցալ առիցալիցալ, vijfde gedeelte van iets. նիսիցալիցալ, een vijfde van iets. — նիսիցալիցալիցալ, նիսիցալիցալիցալիցալ, vervijftiening, benaming van een boete, vermeerdering met de helft van de pacht (zoodat tien vijftien wordt), wanneer die niet op de gezette tijd gestort wordt. — Զիցալիցալ և նիսիցալիցալ, vijftien tegen 10, anderhalf tegen één

zetten, wedden *bv. bij een hanegevecht.* — *ruge* *ruge* *ruge* *ruge* vervijftien
 en, *de niet op zijn tijd gestorte pacht tot boete*
 met de helft verhoogen. — *ruge* *Ml.* bevel-
 hebber, opperhoofd, *Kn.* opperhoofd van een troep
 roovers of zeeroovers. *ruge* *Ml.* benaming
 van de hoogste rijksbeambten, met verschillende
 functies.

ruge *Kw.* *zva.* *ruge* *ruge*
ruge *Kn.* mild, mildadig, gul. — *ruge*
iemand met mildheid behandelen, iemand mildadig
heid bewijzen. — *ruge* mild of mildadig van
 aard, gulhartig; op milde wijze. — *ruge*
 mildheid, mildadigheid.

ruge *N.*, *ruge* *K.*, grond; soort van grond, aarde,
 humus; land, landerijen; ook naam van een zee-
 visch. *ruge* op den grond. *ruge*
ruge zwarte roodachtige grond (humus). *ruge*
ruge donkervaal, kleur van een paard.
ruge *N.*, *ruge* of *ruge*
K. en *Kl.*, naam van een vierkant onmuurd terras
 met traliewerk en poort van voren, vóór den in-
 gang van de vorstelijke woning, waar de Vorst
 komt en zit, wanneer hij zich op de groote feesten
 aan zijn onderdanen vertoont. — *ruge*
zva. *ruge* *N.*, *ruge* *K.*, de ge-
 steldheid van den grond; de bij een huis behoo-
 rende grond (*org. ruge*); landerijen; land-
 goed, landschap.

ruge *Kn.* de achterzijde van een voorwerp tegen-
 over *ruge* het op den rug, achterover, op
 de achterzijde liggen, *bv. van een halven*
kokosdop, van een mensch enz. op zijn bodem met
 de opening naar boven liggen, *bv. van een mand.*
ruge de geheele oppervlakte van de
 aarde, zie *ruge* bij *ruge*
ruge de handen met de palmen naar boven
 keeren; door die geste aanduiden, dat men zich
 van alle verantwoordelijkheid ontslaat of het ge-
 heel aan een ander overlaat (*org. ruge*). *ruge*
ruge aanhoudend op den rug liggen. — *ruge*
ruge en *gew. ruge* op den rug, *enz.* lig-
 gend, achterover *ruge* vlak en breed, open
 van een terrein, B. — *ruge* of *ruge*
 achterover vallen. — *ruge* iets op den

rug, *enz.* zetten of leggen, iemand achterover op
 den rug leggen. *ruge* de palm
 van de hand naar boven gekeerd houden, Men.

ruge *Kn.* afkeerig, ongenegen (abgeneigt); antipathic,
 uit afkeer een tegenzin in iets hebben, *bv. in het*
leven, den huwelijksstaat, of het werken; onwil-
 lig, ongenegen zijn om iets te doen; aan iemand
 een tegenzin hebben of krijgen, (*org. ruge* en
ruge). — *ruge* *iem.* of iets dulden, om
 onaangenaamheden te ontwijken, iemand maar la-
 ten loopen of begaan. *ruge* en *ruge*
ruge *pass.* *ruge* iets niet kunnen dul-
 den of velen.

ruge *Kw.* *zva.* *ruge* *ruge* *ruge*
 en *ruge*

ruge *W.* *zva.* *ruge*
ruge 1. *Kn.* in de spreektaal *zva.* *ruge*
 en *ruge* 2. *W.* *Sd.* *Kw.*, *poët.*, en in def-
 tig Ngoko, *zva.* *ruge* als, indien; dat. *ruge*
ruge *zva.* *ruge* (of *ruge*),
 en *ruge* *zva.* *ruge* (of *ruge*)
ruge — *ruge* *poët.* *zva.* *ruge* —
ruge zie *ruge*

ruge *Kn.* *zva.* *ruge* de bladen aan de
 halmen of de halmen van de padi, die bij het
 snijden op het veld zijn achtergebleven; (*org. ruge*
ruge)

ruge *Kw.* *zva.* *ruge* *Kn.*
 een in de zee of in een rivier vooruitstekende rots.

ruge *Kw.* *zva.* *ruge* *ruge* *ruge*
 en *ruge* (damp, mist, rookwolk Rh.), *enz.*
Kn. *zva.* *ruge*? geheel onzichtbaar — *ruge*
ruge de gesteldheid van *ruge* *bv.* *ruge*
ruge stik donker, zoodat men geen
 hand voor de oogen zien kan. *ruge*
 tooverformulier om zich onzichtbaar te maken —
ruge of *ruge* geheel vergeten
 (*org. ruge* en *ruge*
ruge).

ruge zie bij *ruge*

ruge zie bij *ruge*

ruge *Kd.*, zie *ruge*

ruge *Kn.*; *ruge* aanzoek doen om een meisje ten
 huwelijk, voor zich of voor een zoon of neef; en
 het geschenk. *ruge* aanzoek tot een huwelijk.

— *νῆψ* geschenk, in eenige lekkernijen be-
staande, dat aan de ouders van een meisje, dat ten
huwelijk gevraagd is, tegelijk met of kort na de *αἰ-
σῆσις* gezonden wordt (*arg. ἀλλυζάνου*).

νῆψ KN. 1. bijziende, bijziendheid, myopie (*arg. ἡ-
ρασιανή*). — *νῆψ* maken dat iemand
bijziende wordt. — *νῆψ* ben. van een gras-
soort, Tj. — *νῆψ* bijziende, als een kwaal
of gebrek.

νῆψ KN. een offer van *αἰτησιμῶν* en *σῆσιμῶν*
aan een doekoen aangeboden, om een zieke te cu-
reren; of wel hetzelfde als *αἰτησιμῶν* sirihsbla-
den, waarvan de aartjes aan weerskanten van het
blad juist aan de middelste aar bijeenloopen, en die
door een doekoen gekauwd en als medicijn gebruikt
worden (ook *αἰτησιμῶν* genoemd).

νῆψ KN. naam van een gebloemde zijden stof; ook
νῆψ en gew. *νῆψ* artsenijkundige bena-
ming van de kélorbladen.

νῆψ zie *νῆψ*

νῆψ KN. zacht, malsch (bv. van vleesch); ook zacht
op het gevoel, zooals van sijn gemalen poeder en
van fluweel.

νῆψ zie bij *νῆψ*

νῆψ KN. niet vast, veranderlijk, onbestendig,
wankelbaar. — *νῆψ* hetz. als een kwaal
of slechte gesteldheid, van iemand die niet vast
van karakter, daar geen staat op te maken is; zich
niet goed houden, van zijn stuk raken; wankel-
moedig.

νῆψ 1. *zva.* *νῆψ* zie bij *νῆψ* 2. *ben.*
van den stand der padi, als de uitstoeling is afge-
loopen. SG.

νῆψ Port. almario of armario KN., *νῆψ*
KD., kast.

νῆψ K., zie *νῆψ*

νῆψ 1. KW. *zva.* *νῆψ* — 2. N., *νῆψ* K.,
algemeen, gewoon, in algemeen gebruik, alledaagsch,
algemeen aangenomen (*arg. νῆψ*); ook gemeen-
lijk, en zoo gew. *νῆψ* *νῆψ* of *νῆψ* en
met meer nadruk *νῆψ* of *νῆψ* en
νῆψ wat nu eenmaal algemeen of
algemeen gebruikelijk is. *νῆψ* niet al-
gemeen, ongemeen, buitengewoon, zonderling. —
νῆψ de algemeene gewoonte vol-

gen. Tj. — *νῆψ* iets
algemeen maken, van algemeene toepassing maken,
algemeen verspreiden; een ontvangen bevel alge-
meen maken, door het aan alle onderhoorigen meê
te deelen. — *νῆψ* algemeen geworden, in algemeen gebruik gekomen,
algemeen aangenomen; algemeenschap. *νῆψ*
νῆψ zich gedragen, handelen
naar het algemeen gebruik. *νῆψ* ge-
meenlijk. *νῆψ* wat nu eenmaal
algemeen of algemeen aangenomen is.

νῆψ KW. *zva.* *νῆψ* *νῆψ*
en *νῆψ* (zich verspreiden, en uit elkander
gaan. G.)

νῆψ KW. *zva.* *νῆψ* *νῆψ*
en *νῆψ*

νῆψ KN *zva.* *νῆψ* en *νῆψ* gaan
naar, of tot aan (*arg. νῆψ*). GR.

νῆψ zie bij *νῆψ*

νῆψ 1. KW. *zva.* *νῆψ* en KN. met vet er aan
of met vet doorregen, van dendeng en vleesch. —
2. KN. *zva.* *νῆψ* of *νῆψ* = *νῆψ* een gelijke van een vorst —
3. KN. ter versterking achter *νῆψ* laat staan,
dat; enz. volg. Rh. zoo ook *νῆψ* — *νῆψ*
dat gedeelte van de lever, daar
vet aan zit, WW.

νῆψ KN. 1. nevel, neveligheid, van de lucht
(*arg. νῆψ* en *νῆψ*). 2. mug, grooter dan
de *νῆψ* en iets kleiner en korter dan de *νῆψ* —
νῆψ nevelig, niet helder, van de
lucht, van glas en van een door onderdom ver-
zwakt gezigt. — *νῆψ* met nevel be-
dekt.

νῆψ ook *νῆψ* KN. onderlegsel,
alles wat gebruikt wordt om onder iets te leggen
of om er op te liggen of iets op te zetten of te
plaatsen, zooals een onderlaken op een bed, iets
op den grond om er op te slapen, een karpert onder
een tafel, kleedje of matje om iets op te zetten;
iets tot zulk een onderlegsel hebben (*arg. νῆψ*
en *νῆψ*). *νῆψ* tafellaken, om het
elen er op te zetten. *νῆψ* stoelemtje.
νῆψ met een tapijt er onder,

of op een tapijt. — դրդակն *iets* van het een of ander tot onderlegsel voorzien, *bv. om er iets op te zetten*; over *iets* het een of ander heen spreiden of leggen, ook *bc. om het niet met de bloote hand aan te raken*. — դրդակն *iets* tot onderlegsel bezigen, *iets ergens* onderleggen, of overleggen, *om er iets op te zetten of om er op te liggen of te zitten*.

դրդակն voor դրդակն **kw. zva.** դրդակն տակակն **zva.** ուրակն

դրակն **kw. zva.** ճիւղակն արեղակն և որակն և անճիւղակն

դրակն **kw.**, zie bij ուրակն

ուրակն **kn.** *verk. van տուրակն kw. zva.* արեղակն **volg. Rh. zva.** տուրակն *en van daar* — ուրակն *flauw of nauwelijks te zien of te hooren, ook van iemands herinnering of van wat iemand voor den geest staat; ook zoo* fijn of dun, dat het nauwelijks te zien is, *bv. van een dun vliesje (arg. տուրակն) և որակն և որակն* maar heel flauw te zien zijn. — դրակն *zich maar flauw laten zien, bv. դրակն և որակն* — ուրակն, op een nauwelijks zichtbare wijze, flauwtjes, dunnetjes.

դրակն *eig.* դրակն **kn.** kleine mug, muskiet (*arg. ուրակն 2. և արեղակն*). — դրակն *zva.* դրակն *van een verzwakt gezigt*.

նրակն **kw. zva.** անորակն **kn.** door haftering, betreding of andere schuring min of meer glad of vlak geworden; *fig.* heel netjes van kleeding en toilet, *volg. Rh. ook* schoon, glad, *door schuring veginz enz.; ook naam van het fatsoen van een krisgeest.* անորակն *een beloopend pad, bv. door een groen veld of begroeid busch.*

նրակն **kn.** nevelwolken; die de toppen van de bergen bedekken, *pruik op een berg (arg. նրակն և որակն)*. — նրակն *zva.* անորակն **Tj. 2. kw. zva.** անորակն **K. 20, 66,** die toestand van de ziel, waarin men zoo zeer door iets getroffen is, dat men zich zelf en de wereld om zich heen vergeet; *bv. նրակն տուրակն* — նրակն **kw. zva.** դրակն *անորակն pass.* — անորակն *zva.* անորակն **kw. zva.** անորակն **G.**

նրակն **kn.** mos, naar mos gelijkend groen, aan-

groeisel, aanzetsel op steen, *in het water of door vocht*, kroos, eendekroos. նրակն *naam van een soort van pisany.* — նրակն *bemost, met mos of groen aangroeisel begroeid.*

դռնակ **kn.** vlak, plat, als gekleefd, tegen de bovenlip, niet borstelig vooruitstekend, *van dunne sijne knevels.* — դռնակ *dunnetjes er opgesmeerd van iets kleverigs, als bv. vet, zalf, cosmetiek enz.*

ուրակն **kn.** geveinsd, niet ernstig gemeend, gehucheld; onopregt; huichelarij (*arg. ճիւղակն*). — դռնակն *door mooie, niet in ernst gemeende woorden en voorstellingen zoeken te misleiden, over te halen of tevreden te stellen.*

ուրակն **kn.** 1. donker grauw (*de gewone kleur van buffels. Arg. դռնակն և որակն*). 2. afgestroopt vel van een of ander dier, (*arg. անորակն* bereid leer, *Rh. de daarvan gemaakte*) blaasbalg der goudsmeden. — դռնակն *een geslagt schaaap van de vacht outdoen, door er een opening in te maken, en met een blaasbalg los te blazen; een dier het vel afstroopen.* — դռնակն *met een ուրակն wind maken, een vuur aanblazen.*

դռնակ **kn.** lenig, buigzaam, zacht, week, niet hard, teér, slap, niet stijf; los, niet stijf, van taal of manieren, *en daardoor* bevallig; meêgevend, *van aard, (arg. ուրակն) և որակն և որակն* և դռնակն *zijde, zijden stof (arg. ուրակն).* **WW.** — դռնակն *verzachten, verteederen, G. met zachtheid behandelen, zva. դռնակն և որակն* *volg. Rh. ook* vleijen; verslappen, *door een ziekte;* — դռնակն *iets zacht, week, slap maken of doen worden.* — դռնակն *zijden stofsen, WW.*

նրակն **kn.** *benaming van buffelvleesch onder de achterdij.* — նրակն *benaming van een fatsoen van huizen, met wolvedak, niet met opstaande gevels (arg. անորակն).*

նրակն **kw. zva.** ուրակն *een berg (arg. անորակն).* **G.**

նրակն **kw. zva.** ճիւղակն և նրակն — ուրակն **kn.** bekoord zijn.

նրակն **TP. zva.** ուրակն

၂၅၆၂ KN. een vierkant blok hout met een gat in het midden om de rijst wit te stampen, nadat zij in de *၂၅၆၂* van de bolster is ontdaan. Een dergelijk gat heeft men ook wel aan het eind van de *၂၅၆၂* hetgeen dan ook *၂၅၆၂* wordt genaamd, vijzel, mortier. *၂၅၆၂* steenen mortier. — *၂၅၆၂*: putten of kuiltjes beginnen te krijgen, van de kinderpokken, als de roven zich loslaten. — *၂၅၆၂* schorbutieke puisjes hebben aan de binnenzijde van de lippen of ook dieper in den mond.

၂၅၆၂ KW. *sva. မိတ်တူ*

၂၅၆၂ KN. plat en breed, en benaming van een plat gebakje van *kétan*, een soort van oblie, volg.

Rh. een plank of plaat. — *၂၅၆၂* een breed stuk hout plat afhakken, er een zwalp van maken, tot het maken van een vaarttuig. (volg. Rh. tot planken maken, of zagen van een balk). — *၂၅၆၂* een zwalp, JR.

၂၅၆၂ KN. het vleesch van de zijde tusschen de dij en den buik, van een geslagt beest.

၂၅၆၂ KN. de holle bladstengels van de *၂၅၆၂* en andere planten, waarvan sajoer gemaakt wordt, WW. volg. Rh. van de *၂၅၆၂* *၂၅၆၂* naam van een gending, Tj. — *၂၅၆၂* een gat, *sv. van een kannon.* (verg. *၂၅၆၂* en *၂၅၆၂*). *၂၅၆၂* *၂၅၆၂* *sv. voor ventilatie*, een luchtgat. *၂၅၆၂* een schoorsteen. — *၂၅၆၂* het openstaan van een gat. *၂၅၆၂* overal met opene gaten. — *၂၅၆၂* een gat hebben, *sv. van een muur*, open staan, *sv. van den mond*, met open mond staan te kijken van verwondering *sv. open*, duidelijk te zien zijn, Tj. — *၂၅၆၂* *sva. ၂၅၆၂* WW. en freq. telkens met open mond staan te kijken, Rh.

၂၅၆၂ KN. naam van een gebak, bestaande uit aan stukjes gesneden pisang of katêlâ in meelbeslag gedoopt en in olie gebraden.

၂၅၆၂ of *၂၅၆၂* KW. benaming van een fatsoen van vaarttuig. *၂၅၆၂* KN. benaming van een soort van vaarttuig.

၂၅၆၂ KN., *၂၅၆၂* KI., lip, van een mensch of beest; ook plat voor mond of gezegde: boord of rand,

van een schuit, kopje, pol, put, vijver, enz. (verg. *၂၅၆၂* en *၂၅၆၂*). *၂၅၆၂* bakboord. *၂၅၆၂* ongeveer *sva. ၂၅၆၂* niet genoeg besproken of overwogen. Men. *၂၅၆၂* te veel praats hebben. *၂၅၆၂* een inkeping aan de *၂၅၆၂* of aan de warongkâ in de vorm van de onderlip van een olifant. *၂၅၆၂* zacht in de bek *v. e. paard. ၂၅၆၂* *sv. cerk. van ၂၅၆၂* met een dandangrand, met een naar buiten omliggenden rand, *sv. ၂၅၆၂* een glas (kelk) met zulk een raud. *၂၅၆၂* ziek volg. eigen zeggen, schijnziek. *၂၅၆၂* de lippen rood maken, voor sirihkauwen, ook *sv. voor iemand naar den mond praten.*

၂၅၆၂ KW. *sva. ၂၅၆၂*

၂၅၆၂ KW. *sva. ၂၅၆၂*

၂၅၆၂ 1. K., zie *၂၅၆၂* — 2. KW., zie *၂၅၆၂* *၂၅၆၂* KN. benaming van een fatsoen van krissen.

၂၅၆၂ KW. *sva. ၂၅၆၂*; *၂၅၆၂* aanhoudend opspringen (verg. *၂၅၆၂* en *၂၅၆၂*). — *၂၅၆၂* steigeren van een paard, opspringen, zooals een haan, een kind, een visch boven het water. — *၂၅၆၂* of *၂၅၆၂* zich in het water vermaken met zwemmen of baden, spelevaren, een pleiziertogtje op het water maken (verg. *၂၅၆၂*).

၂၅၆၂ KN. algemeene naam van de breede bladen van *၂၅၆၂* en van onderscheidene waterplanten, die tot sajoer gebruikt worden. WW. volg. Rh. naam van een waterplant, waarvan de knol gegeten wordt; de stengel heet *၂၅၆၂* *sv. van een wijze van den hoofddoek om te doen*, CP.

၂၅၆၂ KN. eenvoudig, enkel, niet dubbel; ook van een enkele, niet dubbele bloem (verg. *၂၅၆၂*); ook eenvoudig, van het verstand, en ongekuusteld, opregt; eenvoudig, argeloos; eenvoudig, zonder iets in zijn schuld te voeren, ongehuwd, een eenloopend mensch. *၂၅၆၂* een haan met een enkele, niet dubbele kam. Rh. *၂၅၆၂* effen en glad, niet verward over elkander, van de veeren van een vogel, R. — *၂၅၆၂* eenvoudig gemaakt. — *၂၅၆၂* enkel laten; eenvoudig, ongekuusteld zijn jegens. — *၂၅၆၂* ongedubbeld, van touw; on-

getrouwd leven, een ongehuwd leven leiden. Zoo ook ဟူသောကံ၊ အကျင့်သောကံ၊ zva. အကျင့်သောကံ of အကျင့်သောကံ၊ omdat de einden niet aan elkaar genaaid zijn, Rh. — အကျင့်သောကံ၊ te eenvoudig

၅၆၆၊ KN. 1. laag, van een grond, in vergelijking van hoogere gronden, fig. zich niet hoog verheffen, nederig, zacht, toegevend. 2. ben. van de balk van een egge, waarop de landman zit, SG.

၅၆၆၊ KN. ongebr.; ၅၆၆၊ KN. of ၅၆၆၊ KN. ook ၅၆၆၊ KN. de armen laten slingeren, voor en achter uitslaan, onder het gaau, zooals de inlandsche gewoonlijk doet.

၅၆၆၊ KN. zie bij ၅၆၆၊ KN.

၅၆၆၊ KN. zie bij ၅၆၆၊ KN.

၅၆၆၊ KN. vast slapend; vast slapen, (het te genovergestelde van အကျင့်သောကံ), ook fig. vadsig; Rh. — ၅၆၆၊ KN. in de levensperiode zijn dat men veel en vast slaapt.

၅၆၆၊ KN. zva. ၅၆၆၊ KN. volg. Rh. meer bep. roeiwedstrijd.

၅၆၆၊ KN. zva. ၅၆၆၊ KN. en ၅၆၆၊ KN. — ၅၆၆၊ KN., ၅၆၆၊ KN., iemand of iets loven, roemen, prijzen. — ၅၆၆၊ KN. lof, prijs.

၅၆၆၊ KN. ongebr.; ၅၆၆၊ KN. ongeveer zva. ၅၆၆၊ KN. wat ergens onder gelegd of onder gezet wordt, om behoorlijk, bv. niet op den blooten grond of op de tafel of op de planken van een kast, te liggen of te staan, een blad of papier op een etensbord, papier op de planken van een kast, kleedje onder een lamp, schoteltje onder een kopje, enz. ook zva. ၅၆၆၊ KN. vatdoek en fig. zva. ၅၆၆၊ KN. middel, werktuig. ၅၆၆၊ KN. zie ၅၆၆၊ KN. — ၅၆၆၊ KN. ergens iets onder leggen of zetten. — ၅၆၆၊ KN. iets ergens onder leggen of zetten.

၅၆၆၊ KN. kant, rand, boord, oever van een rivier of racijn; zva. ၅၆၆၊ KN. Rh.

၅၆၆၊ KN., enkel blad, van bladen, van planten, papier, en ook wel van lijnwaden. ၅၆၆၊ KN. een blad, of een blaadje, papier. ၅၆၆၊ KN. twee blaadjes sirihi. — ၅၆၆၊ KN. in of bij bladen; de enkele bladen (folia) van een boek; ook zva. ၅၆၆၊ KN. hetgeen men bij de rijst eet, zooals sld of komkammer; ook naam van een kost met ingrediënten. — ၅၆၆၊ KN. voetje voor

voetje *bo. trippelen, van een paard*, W. II, 149. ၅၆၆၊ KN. bij stukken en brokken aan iets werken.

၅၆၆၊ KN. wat bij nacht of nachlicht verrigt wordt, in samenstelling zooals အကျင့်သောကံ၊ nachtwerk. — ၅၆၆၊ KN. iets bij nacht doen of verrigten van iets dat anders alleen bij dag gedaan wordt, om een werk spoedig af te krijgen, meestal van balikken, volg. WW. ook kwaadspreken van iem. — ၅၆၆၊ KN. wat bij nacht gedaan of verrigt wordt; met anderen zamen bij nacht werken.

၅၆၆၊ KN. — ၅၆၆၊ KN. te voorschijn komen, zich vertoonen, *bv. van visschen aan de oppervlakte van het water*, fig. ook van personen.

၅၆၆၊ KN. zva. အကျင့်သောကံ

၅၆၆၊ KN. — ၅၆၆၊ KN. naar verre plaatsen zijn kost of fortuin gaan zoeken, WW. *erg. ၅၆၆၊ KN. zie op ၅၆၆၊ KN.*

၅၆၆၊ KN. zva. ၅၆၆၊ KN.

၅၆၆၊ KN. — ၅၆၆၊ KN. in zijn volle uitgestrektheid, achteloos op den grond liggen, verspreid op den grond liggen, Rh.

၅၆၆၊ KN. — ၅၆၆၊ KN. hangen van de borsten of buik.

၅၆၆၊ KN. — ၅၆၆၊ KN. dik en ineen gedrongen van gestalte, Tj.

၅၆၆၊ KN. — ၅၆၆၊ KN. zwerven, rondloopen, laudloopen.

၅၆၆၊ KN. naam van een kost = ၅၆၆၊ KN. Tj.

၅၆၆၊ KN. schommeling van het water, golf. Rh. *zie ၅၆၆၊ KN. ၅၆၆၊ KN.*

၅၆၆၊ KN. *zie bij ၅၆၆၊ KN.*

၅၆၆၊ KN. zva. ၅၆၆၊ KN.

၅၆၆၊ KN. KW. zva. ၅၆၆၊ KN. benaming van een buitengewoon dikke dienstmaagd aan het hof van Njastinã in de wajang: van daar ook, buitengewoon dik, van een vrouw?

၅၆၆၊ KN. KN. golving, golvende beweging, van het water of van iets op het water, deining, dobbering; (*erg. ၅၆၆၊ KN. en ၅၆၆၊ KN.*) ၅၆၆၊ KN. zich met de stroom van de golven laten meedrijven. ၅၆၆၊ KN. ၅၆၆၊ KN. zich laten meevoeren door de neiging van het hart. ၅၆၆၊ KN. aanhoudend golven of op het water dobberen. — ၅၆၆၊ KN. Tj.

kan, van een kamer die vrij, niet bezet is, van een bed of ledikant, daar men op kan gaan slapen; vrij, vrij zijn, als men de handen ruim heeft, niet door bezigheden bezet is, zijn tijd vrij heeft, en het iemand gelegen komt (verg. အိမ်); vrij zijn, van iets dat op het oogenblik niet gebruikt wordt; los, niet verstopt; verruimd, opgelucht; ook fig. van het hart, en voldaan, tevreden; er geen bezwaar in zien, er niet tegen hebben. အိမ် အိမ်ဆီကဲ့၊ eig. tot tevredenheid van mijn hart; bij wenschen: ik zou regt voldaan zijn, als dit of dat gebeurde. — အိမ် of အိမ်ထဲမှ မြေသည် stand van de padi, een of twee voet hoog, SG. — အိမ် အိမ်၊ iemand, of aan iemands wensch of verzoek, voldoen; iemand zijn zin geven, genoeg doen, bevredigen. — အိမ်ကပ်ကပ်ကပ်၊ iets ruim maken, opruimen; vrij, onbezet houden, zich vrije tijd maken; verruimen, opluchten. အိမ်ကပ်ကပ်ကပ် အိမ်အိမ်ထဲမှ၊ maken dat het hart van iemand opgeruimd of opgelucht wordt, iemand genoeg doen hebben, bevredigen. — အိမ်ထဲမှ of အိမ်ထဲမှ၊ vrij, zoodat iemand de handen en zijn tijd vrij heeft, als vrijgezel leven, voor geen vrouw en kindereu te zorgen hebben; ook vrij, weér te krijgen, van een vrouw, die reeds getrouwd geweest is (verg. အိမ်ထဲမှ၊ en အိမ်ထဲမှ).

အိမ် KN. zoet, van smaak (verg. အိမ်ထဲမှ၊ en အိမ်ထဲမှ); ook naam van den eersten dag van een pasarweek. အိမ်ထဲမှ၊ zoethout, Cinnamonum aromaticum Nees. Nat. fam. der Laurineae. အိမ်ထဲမှ၊ zoete melk. — အိမ်ထဲမှ၊ iets zoets, een zoetigheid. — အိမ်ထဲမှ၊ het zoete sap, dat van den bloesem van palm- en kokosboomen wordt afgetapt, en van suikerriet; palmwijn; (ook zva. အိမ်ထဲမှ၊ van de အိမ်ထဲမှ၊ daar die gewoonlijk tot gist gebruikt wordt. GR.). — အိမ်ထဲမှ၊ te zoet.

အိမ် KN. zva. အိမ်ထဲမှ၊ en အိမ်ထဲမှ၊ — အိမ်ထဲမှ၊ iets ontblooten, zoodat het te zien komt (verg. အိမ်ထဲမှ၊); een wapen ontblooten, van de scheef ontdoen of uit de scheef trekken (verg. အိမ်ထဲမှ၊). — အိမ်ထဲမှ၊ mv. — အိမ်ထဲမှ၊ of အိမ်ထဲမှ၊ bloot, ontbloot van een wapen.

အိမ် KN. zva. အိမ်ထဲမှ၊

အိမ် KN. waar, de zuivere waarheid; echt, onvervalscht; eigentlijk, wezentlijk (verg. အိမ်ထဲမှ၊ အိမ်ထဲမှ၊)

အိမ် en အိမ်ထဲမှ၊); ook hoofdsom, kapitaal, en volg. Rh. ook hoofdzak, hoofdbestanddeel. အိမ်ထဲမှ၊ naar de juiste waarheid, eigentlijk en wezentlijk. အိမ်ထဲမှ၊ အိမ်ထဲမှ၊ de geheele zuivere waarheid. အိမ်ထဲမှ၊ အိမ်ထဲမှ၊ een wezentlijk, echt, paard. — အိမ်ထဲမှ၊ အိမ်ထဲမှ၊ naam van één van de zangwijzen, die lèngahan genoemd worden; ook zva. အိမ်ထဲမှ၊ W.

အိမ်ထဲမှ၊ ongebr.; အိမ်ထဲမှ၊ အိမ်ထဲမှ၊ of အိမ်ထဲမှ၊ အိမ်ထဲမှ၊ en အိမ်ထဲမှ၊ အိမ်ထဲမှ၊ KN. grillige gewoonte; aanwendsel, kuur (verg. အိမ်ထဲမှ၊), WW. verg. အိမ်ထဲမှ၊ အိမ်ထဲမှ၊

အိမ်ထဲမှ၊ KN. ledig, zonder vracht of zonder iets te dragen, van lastdieren of menschen (verg. အိမ်ထဲမှ၊). — အိမ်ထဲမှ၊ အိမ်ထဲမှ၊ een lastdier leeg laten loopen, zonder dat het iets draagt. — အိမ်ထဲမှ၊ အိမ်ထဲမှ၊ onbeladen, zonder iets te dragen te hebben.

အိမ်ထဲမှ၊ KN. အိမ်ထဲမှ၊ zva. အိမ်ထဲမှ၊ op zijn doode gemak zitten; met den buik vooruit en het ligchaam achterover tegen iets aanleunen, Rh. volg. G. statig, deftig.

အိမ်ထဲမှ၊ zie bij အိမ်ထဲမှ၊

အိမ်ထဲမှ၊ zie bij အိမ်ထဲမှ၊

အိမ်ထဲမှ၊ KN. uitspruitsel, jonge spruiten of stengels van kèlor en dadap (verg. အိမ်ထဲမှ၊ en အိမ်ထဲမှ၊); het verscheurde weefsel in de stengels. SG. ook de slijmerige binnenbast van een boom of wortel, volg. Rh. ook zva. အိမ်ထဲမှ၊ bezinksel, van een slijmachtig vocht, en het verborgen of wel beschutte nest of leger van een dier, bv. van een tijger. — အိမ်ထဲမှ၊ of အိမ်ထဲမှ၊ legeren, nestelen.

အိမ်ထဲမှ၊ zie bij အိမ်ထဲမှ၊

အိမ်ထဲမှ၊ of အိမ်ထဲမှ၊ 1. KW. zva. အိမ်ထဲမှ၊ (Skr. nagná, bloot, naakt. PK). 2. KN. onverboden, onaangehecht, van een အိမ်ထဲမှ၊ zonder sandangan, pasangan of patèn (Skr. alagna, onverboden, onvereenigd, onaangehecht). အိမ်ထဲမှ၊၊ een verlaten mensch, iem. die alleen op de wereld staat; iemand die zijn crediet verloren heeft. Men zegt ook အိမ်ထဲမှ၊ (en အိမ်ထဲမှ၊) အိမ်ထဲမှ၊ (en အိမ်ထဲမှ၊) (verg. အိမ်ထဲမှ၊)

အိမ်ထဲမှ၊၊ zie အိမ်ထဲမှ၊

အိမ်ထဲမှ၊၊ verb. van grenadier.

အိမ်ထဲမှ၊ KN. uitroep om aan te duiden, dat iets glad of met een vaart door de keel gaat (waarschijnlijk

van ἄνθη en een verkorting van ἄνθη).

ἄνθη verb. van dragouder.

ἄνθη KN. naam van een struikgewas, dat tot medicijn gebruikt wordt (vitex trifolia en vitex negundo, Nat. fam. der Verbenaceae. Skr. nir-goendi, Negundoheester. PK.).

ἄνθη KN. naam van een van kēlan of rijst bereide met jonge kokosbladen omwikkeld lekeruij.

ἄνθη KN.; ἄνθη zva. ἄνθη van ἄνθη kreupebosch of alang-alang afbranden. — ἄνθη ἄνθη brandend of afgebrand veld of kreupehout; en zva. ἄνθη ook zonder zadel, van een paard, zonder kris, van een man, zonder slēndang, van een vrouw, zonder groote staatsie, bv. te voet, van bruid en bruidegom bij de huwelijks-optogt.

ἄνθη — ἄνθη zva. ἄνθη = ἄνθη

ἄνθη KN. zva. ἄνθη en overdragt, het overgedragen worden van iets op een ander (vrg. ἄνθη).

— ἄνθη zva. ἄνθη — ἄνθη aan of op iemand iets, zooals een schuld, pand, huur of ook een werk, overdragen, iemand iets, zooals een geleende kris, voor een schuld tot betaling geven.

— ἄνθη iets, zooals een schuld, overdragen aan of op een ander: iets tot betaling geven voor een schuld, iets, zooals verdiend loon, verrekenen tegen een schuld. — ἄνθη of ἄνθη ἄνθη met een ander of met elkander over een overdragt onderhandelen, schulden tegen elkander verrekenen, wisselen van werk; wat overgedragen of verrekend, of over te dragen of te verrekenen is.

ἄνθη KN. — ἄνθη uitgestrekt neerliggen bv. v. e. buffel, plat van een mensch.

ἄνθη of ἄνθη KN. Holl. legger, vat om af te tappen; okshoofd; ook voor groote ton of watterton.

ἄνθη zie ἄνθη — ἄνθη KN. onbedekt ontbloomt, bloot liggen, zich van onder een dek laten zien, JR.

ἄνθη KN. zva. ἄνθη ook los van een hoest of van sluimen; (los, niet stijf, famieljaar, in den omgang met iemand WW.); vrg. ἄνθη ἄνθη; ook niet bekrompen.

ἄνθη ἄνθη zie ἄνθη

ἄνθη ἄνθη zie ἄνθη

ἄνθη zva. ἄνθη doch volg. Rh. meer de wijze van zich uit te drukken en derg.

ἄνθη zie bij ἄνθη

ἄνθη KN. hol liggend, van grond; met hollen (vrg. ἄνθη). — ἄνθη holte of holligheid, in den grond; ook holte van een holle kies; en een nis in een muur.

ἄνθη KN. met een bogt of kromming loopen, zoodat iets, bv. een weg, niet regt loopt; bogt; kromming (vrg. ἄνθη en ἄνθη ἄνθη). ἄνθη en aanhoudend in bogten heen en weer of kronkelend zich bewegen, zooals een slang of tusschen groote steenklompen door in een rivier stroomend water. — ἄνθη een bogt of kromming maken. — ἄνθη een inham gemaakt door de kromming van iets dat niet regt doorloopt, bv. op deze wijs —.

ἄνθη KN. iets dat in een koker gestoken wordt om er iets door te drijven of uit te halen, zooals de zuiger van een spuit of de pompstok van een karon (vrg. ἄνθη). — ἄνθη in iets met een ἄνθη werken, pompen; zich of iemand den viuger in de keel steken, bv. om er iets uit te halen of te doen braken. ἄνθη scheldwoord tegen een vrouw.

ἄνθη KW. zva. ἄνθη KN. 1. zva. ἄνθη ἄνθη (Tj.) BV. 2. ook zva. ἄνθη Tj.

ἄνθη KN. — ἄνθη (bij Fil. lēgētang, een klimplant, Nat. fam. der Compositae), naam van een eetbare plant, een soort spinazie, WW.

ἄνθη (ook ἄνθη WW) KN. de fijne scherpe haren aan de punt of geleidingen van bamboe- of suikerriet; fijne haartjes of vezeltjes aan de bast of schil van sommige planten en vruchten; ἄνθη zoo klein of weinig als een ἄνθη een haartje, een ziertje, ἄνθη een spreekmanier voor zooveel als niets of iets onbestaanbaars, niet in het minste, want de ἄνθη heeft geen ἄνθη — ἄνθη ἄνθη als ἄνθη er uitzien; ἄνθη krijgen of hebben; iem. ἄνθη ingeven om te vergifigen.

ստանալ ԿՆ. vrij, onbelast, met leege handen *bv. thuis komen*, ongehinderd.

ստանալ ԿՆ. eenvoudig, zonder iets er aan, dat er anders veelal aan is, zonder versiersel, snijwerk, *enz.*; eenvoudig, zonder gevolg tot staatsie, gaan. *դստայանալ ստանալ* een eenvoudig houten sirih-kistje, *zonder overtrek van leer*. — *ստանալ* zich eenvoudig, niet naar zijn rang, kleeden; geen staatsie voeren; (*Vrg. ստանալ van ստանալ*).

ստանալ ստանալ of ստանալ ԿՆ. *tuschenwoerspel voor het onverschillig en zonder complimenten erg. gaan liggen of zich neervleijen*: roef! — *ստանալ* *enz.* zich zóo neervleijen.

ստանալ *gebr. ստանալ*
ստանալ ԿՆ. gaarne toegevend, en gaarne tot een offering bereid; edelmoedig (*վր. տեսել en ստանալ*). *Տր. լճառա*, ligtheid, van *լագո*, *zie ստանալ*. *ստանալ* edelmoedigheid.

ստանալ ԿՆ.; ստանալ *erg* (kwaad vermoeden) hebben in *iets. դստայանալ* geen *erg* in iets hebben, WW.

ստանալ of ստանալ ԿՆ. beul, scherpregter (*վր. ստանալ*).

ստանալ ԿՆ., *zie ստանալ*

ստանալ *sva. ստանալ*

ստանալ ԿՆ.; ստանալ achterover leunen, zich achterover neervleijen, Tj.

ստանալ = ստանալ = ստանալ

ստանալ *zie ստանալ*

ստանալ ԿՆ. *sva. ստանալ*

ստանալ ԿՆ. — ստանալ met de neus in den wind, met het hoofd in den nek, WW.

ստանալ ԿՆ. ստանալ of ստանալ zoo door *iets* getroffen, dat het denkvermogen belemmerd wordt, en men sprakeloos blijft kijken of staren, CS.

ստանալ ԿՆ.; ստանալ ստանալ stom blijven zitten, zonder te spreken of meê te spreken in gezelschap; met den mond vol tanden zitten (*վր. ստանալ*), welligt stijf, roerloos zitten of staan; *վր. ստանալ ստանալ ստանալ* *enz.*

ստանալ ԿՆ. de bloote grond. *ստանալ* op den

blooten grond liggen, *bv. om te slapen* (*վր. ստանալ*).

— ստանալ standvastig blijven, niet te bewegen zijn; *zóo* RP. 163: *ստանալ ստանալ ստանալ* G.

ստանալ ԿՆ. — ստանալ met opgeheven hoofd, in een dwaze, trotsche houding, zitten *bv. te paard*.

ստանալ ԿՆ. met vooruitgestoken hals, roerloos zitten of staan, Rh.

ստանալ of ստանալ = ստանալ

ստանալ ԿՆ. *sva. ստանալ* — *ստանալ* *zie bij ստանալ* — *ստանալ* TD. en *poët. sv. ստանալ* *fig.* overstromen; *velen* overladen, van *iemand's* weldaden; van *een* bloemenregen, Men. (*վր. ստանալ*) ԿՆ. geheel bedekken.

ստանալ of ստանալ ԿՆ. het onder water staan of gezet zijn, van grond of plantsoen (*վր. ստանալ en ստանալ* I., en *ստանալ*). — *ստանալ* veld of veldgewas, onder water zetten; *ստանալ en ստանալ* *pass.* — *ստանալ* en *ստանալ* (*van ստանալ* *sva. ստանալ* *mv.*, en *sva. ստանալ* overstromen, landen of dorpen overstromen, *bv. van een* waterloed. *ստանալ ստանալ en ստանալ* *pass.* — *ստանալ* overstromd raken of geraakt. — *ստանալ* voor *een* ander onder water zetten. — *ստանալ* wat onder water gezet wordt.

ստանալ of ստանալ ԿՆ. klanknabootsend woord om aan te duiden dat *iets* in het water gedompeld er onder raakt (*վր. ստանալ en ստանալ*). *ստանալ* *zie* beneden.

ստանալ of ստանալ ԿՆ. boordevol, tot aan den rand vol, *bv. van een* rivier; overvloedig, meer dan voldoende, *bv. van* *iemand's* bekwaamheden of weldaden (*վր. ստանալ en ստանալ*). — *ստանալ* *iets* overstromen, over *iets* heen stroomen, ook geheel bedekken, Men. *ստանալ* overstromd raken. — *ստանալ* *sva.* overgelopen water.

ստանալ ԿՆ. *MI.* winst, voordeel, *sva. ստանալ* *ստանալ* *ստանալ* en *ստանալ* (*Տր. լճա*); ook *sva. ստանալ* *ստանալ*

ստանալ I. ԿՆ. *sva. ստանալ* en *ստանալ* — 2. ԿՆ. een lange, dikke, witte pompoen, *een soort* van *ստանալ* (*Տր. ալճո*, fleschkalabas; *volg.* Rh.

neigheid, van iemand, aard, auleg, (erg. ἀνέξῃ κλητῶ). — ἄνθη ἀνθητῶ κν., ἀνθητῶ κν., ankerplaats, ankergrond; reede, haven (erg. ἔλκω).

ἄνθη = ἄνθη ἄνθη κ.

ἄνθη κν. onbebouwd, verwaarloosd land; WW. vuilnis. — ἀνθητῶ κλητῶ vuilnishoop (erg. ἀνθητῶ κλητῶ bij ἄνθη Rh.).

ἄνθη κν. zwa. ἄνθη κν. G.

ἄνθη κν. naam van een wilden hoogen boom, welks hout tot kleine gereedschappen, doch ook wel tot huisbouw dient, Vitex pubescens Vahl. Nat. fam. der Verbenaceae.

ἄνθη κν. zie bij ἄνθη II.

ἄνθη κν. met water aangemaakte kalk, kalkbrij; ook pleisterkalk, kalk met cement (erg. ἄνθη κν.). ἀνθητῶ κλητῶ witkalk. — ἄνθη κν. pleisteren; met kalk witten. — ἄνθη κν. mv., en bepleisteren.

ἄνθη κν. ten einde, geëindigd, afgeloopen; met iets gedaan hebben; met iets uitzijn, niet meer te krijgen, bv. van een soort van vruchten; ook met iets uitzijn, zoodat er niets goeds meer van te wachten is (erg. ἄνθη κν.). ἄνθη κλητῶ eig. als de tenten zij afgebroken, d. i. na afloop van het feest; een uitdrukking voor te laat, bv. gedaan of gezegd, W. II. 270. ἄνθη κν. als de padi van het veld is. ἀνθη κλητῶ als het geëindigd is, nadat. — ἄνθη κν. wegmaken, verbreken, G. — ἄνθη κλητῶ iets doen eindigen zoodat het er mee gedaan is, een pretensie of schuld, vernietigen. — ἄνθη κλητῶ uitscheiden, uiteengaan (erg. ἄνθη κν.), ook zwa. ἀνθη κλητῶ te Batavia ἀνθη κλητῶ κλητῶ genoemd, dat feest vieren.

ἄνθη κν. opgelost, versmolten, verdeeld, uitgedelgd, vergaan; zich oplossen, vergaan, tenietgaan, verdeeld worden, (erg. ἄνθη κν.). — ἄνθη κν. iets oplossen, versmelten, verdeelgen, vernietigen. ἄνθη κλητῶ iemands voetstappen verdeelgen (wegstappen), voor iemand als volgeling (knecht of leerling) dienen. — ἀνθη κλητῶ κλητῶ verdeelgingsmiddel.

ἄνθη κν. van ἄνθη κν. of zwa. ἄνθη κν.

ἄνθη κν. vrijaf, vacantie hebben (erg. ἄνθη κλητῶ κλητῶ en ἄνθη κν.). — ἀνθη κλητῶ κλητῶ tot vacantie, vacantielijd.

ἄνθη κν. ten einde, afgedaan, afgeloopen, bv. van een werk (erg. ἄνθη κν. en ἄνθη κν.); vervallen, van een rechtszaak, zoodat het er mee uit is, zwa. ἀνθη κν. — ἀνθη κν. of ἀνθη κν. zwa. ἀνθη κν. of ἀνθη κν. ἀνθη κν. ook het vervallen verklaren van een eisch. — ἀνθη κλητῶ κλητῶ uitscheiden, na den afloop uiteengaan. — ἀνθη κλητῶ κλητῶ tot beëindiging; om uit te scheiden, bv. v. e. sein door een longlong enz.

ἄνθη κν. overloopen, overlopend, zwa. het water in een kom, als die te vol is; mild, milddadig, milddadigheid (van ἄνθη κν. erg. ἀνθη κν. ἀνθη κν. en ἄνθη κν.). ἀνθη κλητῶ κλητῶ en ἀνθη κλητῶ κλητῶ overlopend vol. — ἀνθη κν. of ἀνθη κν. overloopen. — ἀνθη κλητῶ κλητῶ het overgelopen; een plaats of plek, daar iets overgelopen is.

ἄνθη κν. w. zwa. ἄνθη κν. — ἄνθη κλητῶ κλητῶ en ἄνθη κν. κν. zwa. ἀνθη κν. ook fig. overgaan, zich uitbreiden. — ἀνθη κλητῶ κλητῶ op iets overloopen, door zijn overvloed.

ἄνθη κλητῶ κν. nm. v. e. gending.

ἄνθη κλητῶ κν. lovertje, bv. ἀνθη κλητῶ κλητῶ geborduurd met lovertjes, Tj.

ἄνθη κν. voor ἄνθη κν. Holl. râbraken. —

ἄνθη κν. κν. iemand râbraken; fig. iemand geweldig afrossen; de leden lam slaan (erg. ἀνθη κν.). — ἀνθη κν. een pak slaag waard, W. II. 158.

ἄνθη κν. κν. vlak land, laag land, tusschen hoogere landen, een vlakte, een dal (erg. ἄνθη κν. en ἄνθη κν.).

ἄνθη κν. κν. een soort van lange en dikke radia's, Raphanus caudatus, L. Nat. fam. der Cruciferae.

ἄνθη κν. κν. zwa. ἄνθη κν. κν. (erg. ἄνθη κν. κν.), ongeveer zwa. ἀνθη κν. of ἀνθη κν. vrijen toegang hebben bij iem.; familiaar omgaan met.

ἄνθη κν. of ἄνθη κν. 1. kw. gekregen, verkregen, erlaagd (Skr labdú; erg. ἄνθη κν. κν.). 2. κν. ervaren in iets, zwa. een werk of taal, van iemand die zich iets door oefening of aanleeren goed magtig of eigen gemaakt heeft. ἄνθη κν. κν. naam van een Kawische zangwijze. ἄνθη κν. κν. welgeslaagd zwa. ἀνθη κν. κν. κν. G. — ἄνθη κν. κν.

դռոս N. — անհնձող K. *iets* zich eigen maken.
 — ԵրևանաԿՎ. շճ. Գնորդ *en* ասդուսդ
 դուսն
 Բջիւր *zie* ուսիւր
 դարդուսդ K. *klanknab. van het* aaraken, op-
 scheppen *of* trappen *op iets* wecks, Rh.
 անձնող 1. ԿՎ. շճ. անձնող *achtergebleven*
 spoor *of* teeken *van iets* vroegers; *verworven* repu-
 tatie *of* verdiensten; *antecedent*, vroeger voorbeeld.
 2. ԿԸ. *als* ԿԼ. *van* անող (erg. ուսն (en van ու
 սող) ԿԱՅԱՆձՆՈՂ *zie* անող) — Երևան
 անդ ԿՆ. շճ. անձնող *in den* fig. *zin* *van* ante-
 cedent. — ուսնանանն ուսնողն *of* ուսն
 անողն *en* Երևանննն. *als* gevolg *van*, doer-
 dat, door (շճ. անձնող *of* անձնող). — Դան
 անն *aan iets* zich mededeelen *door* een spoor *of*
 sporen *achter* te laten; *iemands* voet-tappen vol-
 gen; (Դանողն *in den* *zin* *van* het spoor vol-
 gen *van*, Rh.) *ook* շճ. Դարդանն *zich* opofferen *voor*
 enz. *en* անողննն *v. անողն*
 ԵրևանաԿՎ. շճ. Դարդող
 Երևանդ K. *van* Բջիւր II., *en* *van* Կդուս
 — Դրևանայր անջնող. Երևանայր
 անջնողն Դրևանն Դրևանողն *zie* *bij*
 Բջիւր II. — Երևանողն *zie* *bij* Բջիւր II.,
en *bij* Կդուս — Երևանողն *zie* *bij* Կդ
 դուս
 դուդուսդ ԿՆ.; դրդուսդդուս *iets*, *zoals*
zijn *werk*, *overdragen* *of* *overgeven* *aan* *zijn* *ver-*
canger (erg. անն *en* անողն). — դուդուս
 դող *om* de beurt *elkander* *vervaugen* *of* *aflossen*;
 een *ander* de schuld *van* *iets* *geven*. WW.J.
 Դրդողն շճ. անդուսդող
 Երևանդ ԿՆ. *vol* sporen *van* *menschen* *of* *dieren*,
 druk *begaan* *v. e. weig.*
 անձնողն շճ. անողննն անդողնողն սր.
 Երևն ԿՆ. 1. een goot *van* bamboe *tot* *waterleiding*
 (erg. անն). G. 2. — Դրևն *goed* *voeren* *en*
 weinig *gebruiken* *zoals* *bv. paarden*; *vruchtboomen*
of *bamboe*, *flink* *laten* *groeijen*, *er* *geen* *vruchten*
van *nemen* *vóór* *die* *geheel* *rijp* *zijn*, *noch* *ook*
van *de* *bamboe* *kappen* *vóórdat* *die* *een* *volle* *stoel*
heeft.
 դուսն ML. շճ. դուդուսն
 դուդուսն ԿՆ. *naam* *van* *een* *gënding*. — Դրդող

դուն *iemand* *lokken* (erg. անդուսդողնող).
 — անդուսդուն *het* *lokken*, *middel* *om* *te* *lokken*.
 անդն ԿՎ. շճ. անձնող ԿՆ. *de* *insuidingen* *aan*
weerszijden *van* *de* անող
 անն ԿԼ. *van* ուղղն *van* անձնող (en *oueig.* ան
 ձնող Rh.) — Դրդողն *zie* *bij* անող
 դուդուսդ ԿՆ. sambël-gorëng *van* *katjang-roedji*.
 դուդուսդ ԿՆ. een *plas* *vocht* *of* *nat* *vuil* *op* *den* *grond*,
bv. in *huis*; *morsig*, *slikkerig*, *kledderig*, *van* *een*
plek *op* *den* *grond*; *morsig* *eten*, *als* *men* *zijn* *bord*
niet *schoon* *eet* (erg. դուդուսդ).
 ուսնող ԿՆ. hef, drab, droesem, *beziuksel*, *van* *olie*
 (erg. ուսնող *en* Երևանող).
 Երևանող ԿՆ. smerig, *vuil* *door* *vettigheid*, *bv. een*
hoofdkussen; *vettige* *droesem*; *fig.* *vuiligheid*,
slechtheid (erg. ուսնող Երևանող *en* անող).
 Երևանող *de* *heffe*, *het* *uitvaagsel*, *slechtste*, *bv.*
van *het* *land* *of* *van* *de* *menschen*; (erg. անող
 սդ). — Երևանող *en* Դրևանող *zie* *boven*. —
 Երևանող *vuil* *beziuksel*, *drab*, *droesem*, *hef*
 (erg. անողն ուսնող).
 ուսնող ԿՆ. schuifje, spaantje *of* *kleine* *spadel*,
om *kalk* *op* *een* *sirikblad*, *pëtis*, *trâsi* *of* *bôrêh* *te*
scheppen (erg. դուդուսդող անողն *en* անող
 սդ). — Դրևանող *iets* *daarmee* *scheppen*.
 դուդուսդող ԿՆ. անողն^o sambël, *van* *gebakken*
lombok *met* *kokosmelk*; *ook* *een* *bijzonder* *soort*
sambël *voor* *roedjak*, Tj — դրդուսդող *iets*
vets, *kleverigs* *of* *wecks* *met* *den* *vinger* *of* *de*
vingers *opscheppen* (erg. դուդուսդող).
 դուդուսդող ԿՆ. een *spaan* *of* *spadel* *om* *iets* *wecks*,
vets *of* *kleverigs* *op* *te* *scheppen*, *grooter* *dan* *ոյ*
վնող *volg.* Rh. *ook* *ongev. շճ.* դուդուսդող —
 դրդուսդող *iets* *daarmêe* *scheppen*, (*of* *over*
iets *heen* *smeren*); *iets* *wecks* *met* *de* *vlakke* *hand*
scheppen *of* *opscheppen*; *ook* *wel* *met* *de* *top* *van*
de *vinger* *een* *kind* *tot* *pap* *gemalen* *pisaug*
met *rijst* *in* *den* *mond* *stoppen*; TP. շճ. անող
 սդող
 ուսող ԿՎ. շճ. ուսն
 Երևն *erg* *stinken*, *bv. v. e. kreng*; Rh.
 դուսն *ongebr.*; դուսնդուսն ԿՆ. *naam* *van* *een*
kinderspel.
 դուսն ԿՆ. շճ. դուսն *of* ուսն
 նն ԿՎ. շճ. անն — անողն շճ. անդուսդող

— ဂျင်ဂျင် ဂျင်ဂျင် of ဂျင်ဂျင် KN. des nachts de
ronde doen, patrouilleren (erg. ဂျင်ဂျင် II.,
en ဂျင်ဂျင်); ဂျင်ဂျင် poet. ook zva. ဂျင်ဂျင်
In deze bet. in B. T. Dj. 345. — ဂျင်ဂျင်
ergens, in een plaats, om iets, zooals een huis,
of langs iets, des nachts de ronde doen of pa-
trouilleren; erg. voor de veiligheid de ronde doen,
kruisen. — ဂျင်ဂျင်ဂျင် patrouillebeurt.

ဂျင် of ဂျင်ဂျင် 1. KW. zva. ဂျင်ဂျင် of ဂျင်ဂျင် — 2.
KN. zva. ဂျင်ဂျင်. ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင် en ဂျင်ဂျင်ဂျင်
ဂျင်ဂျင်ဂျင် de pupil van het oog. — 3 KN.
zva. ဂျင်ဂျင်. ဂျင်ဂျင်ဂျင် en ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင် —
ဂျင်ဂျင် op iets als doel zijn aandacht gevestigd hou-
den (erg. ဂျင်ဂျင်). — 4. ဂျင် ဂျင်ဂျင် of ဂျင်ဂျင် (erg.
ဂျင်ဂျင်) klanknabootsing van het op eens verdwijnen,
zich stilletjes verwijderen. — ဂျင်ဂျင်. zva. ဂျင်ဂျင် ဂျင်
ဂျင်ဂျင် iem. vurig of hartstogtelijk beminnen, WR.
hetz. als ဂျင်ဂျင်ဂျင် — ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင် zie boven op
ဂျင်ဂျင် ဂျင်ဂျင်. KW. bekoord; en bekoorlijk, be-
koorlijkheid; KN. versuft, verbijsterd van zinnen,
door schrik, angst of verliefdheid; hartstogtelijk
verliefd. — ဂျင်ဂျင်. hartstogtelijk verliefd zijn. —
ဂျင်ဂျင်ဂျင် ဂျင်ဂျင် makend; verliefdheid wekkend. —
ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင် versuft, aan het malen, van ver-
liefdheid; hartstogtelijke verliefdheid. — ဂျင်ဂျင်
ဂျင်ဂျင် naam van een geneeskrachtige plant = ဂျင်
ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင် of ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင်

ဂျင် KW. zva. ဂျင်ဂျင်ဂျင် ဂျင်ဂျင် ဂျင်ဂျင်ဂျင် of ဂျင်
ဂျင်ဂျင် (erg. ဂျင်ဂျင် 1.). — ဂျင်ဂျင် ဂျင်ဂျင် en ဂျင်ဂျင်
zva. ဂျင်ဂျင်ဂျင် ဂျင်ဂျင်ဂျင် en ဂျင်ဂျင်ဂျင် ဂျင်ဂျင်
ဂျင်ဂျင် eigenaam van den Vorst van Mělawá-pálí.
ဂျင်ဂျင်ဂျင် er is te spreken van, spreken wij van...
ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင် wij zwijgen van... ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင်
zva. ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင် — ဂျင်ဂျင်. zva. ဂျင်ဂျင်
ဂျင်ဂျင် en ဂျင်ဂျင်ဂျင် — ဂျင်ဂျင် en ဂျင်ဂျင် ဂျင်ဂျင်

ဂျင် of ဂျင်ဂျင် I. KW. zva. ဂျင်ဂျင် 2. KN. scheut,
loot, rank, van sommige planten, vooral van
slingerplanten en kruipgewassen die dikwijls met
een bogt uitloopen, ook rank van een wijnstok
(erg. ဂျင်ဂျင် II.). ဂျင်ဂျင် ဂျင်ဂျင် bij de katélé cul-
tuur de tijd dat de loten op elkaar liggen, en de
knollen zich beginnen te vormen, SG. ဂျင်ဂျင်
ben. v. e. satsoen v. ဂျင်ဂျင် CP. — 3. verk. van
ဂျင်ဂျင် — ဂျင်ဂျင် of ဂျင်ဂျင်. zva. ဂျင်ဂျင်ဂျင် van ဂျင်
ဂျင် gebogen neer- of overhangen, van een

tak: en gelijk een rank. ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင်
een hals als een gadoeng-rank, wordt ver-
klaard door ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင် ဂျင်ဂျင် — ဂျင်ဂျင်
ben. — ဂျင်ဂျင်ဂျင် dial. v. ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင် —
ဂျင်ဂျင် KW. zich vooroverbuigen; lang, uitgestrekt.
— ဂျင်ဂျင်ဂျင် of ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင် de jonge
ranken of loten van slingerplanten; lofwerk of
versieringen of guirlandes in dien vorm.

ဂျင်ဂျင် of ဂျင်ဂျင် KN. gaatje, niet wijd gat, zooals in
den grond, door insecten, zooals mieren en kre-
kels, gemaakt; de gaten van de neus en ooren;
het gat van een blaasroer; het oog van een naald;
een muizegat, enz. (erg. ဂျင်ဂျင် en ဂျင်ဂျင်ဂျင်
ဂျင်ဂျင်). — ဂျင်ဂျင် en ဂျင်ဂျင် ဂျင်ဂျင်
zich in zulk een gat ophouden, bv. van insecten; en gelijk een gat.
— ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင် met een gaatje of met gaat-
jes; ook zva. ဂျင်ဂျင် van de neus- en oorgaten, en
van het oog van een naald.

ဂျင်ဂျင် of ဂျင်ဂျင် KN. 1. afneming, vermindering,
het afnemen of verminderen, in hoeveelheid. 2. voet-
zoeker, groote klapper, een soort vuurwerk (erg.
ဂျင်ဂျင်ဂျင် en ဂျင်ဂျင်ဂျင်). ဂျင်ဂျင်ဂျင်
gew. ဂျင်ဂျင်
gedeelte, een gedeelte; sommige, eenige (erg.
ဂျင်ဂျင်ဂျင် en ဂျင်ဂျင်ဂျင်). — ဂျင်ဂျင်
iets verminderen door er een gedeelte van af te nemen;
van iets een hoeveelheid aftrekken; iets afhouden,
korten (erg. ဂျင်ဂျင်ဂျင်). ဂျင်ဂျင် KN. afgevallen,
vernagerd. — ဂျင်ဂျင်. minder worden, vermin-
deren; vermindering; te verminderen, een ander
zie boven. ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင် het dagloo-
nersgeld gaat er af, of is er af te rekenen. — ဂျင်
ဂျင်ဂျင် ergens, van iets, een gedeelte afnemen;
iemand iets korten of afhouden. ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင်
ဂျင်ဂျင် elkander afbreuk doen, elkanders gelederen
verdunnen (van twee vijandige legers). — ဂျင်ဂျင်
ဂျင်ဂျင် (ဂျင်ဂျင်ဂျင်ဂျင် Tj.) verminderen, ver-
mindering te weeg brengen. — ဂျင်ဂျင်ဂျင်
verminderen, korten voor een ander; een obj. af-
nemen, uithouden uit een aantal, Rs. — ဂျင်
ဂျင်ဂျင် (zie ဂျင်ဂျင်ဂျင် ben.) gew. ဂျင်ဂျင်
ဂျင်ဂျင် wat van iets afgenomen wordt of af te ne-
men is; het aftetrekene of aftehoudene, TD. op-
brengst, (ook zva. ဂျင်ဂျင် Rh.) bv. van rijstvelden.
— ဂျင်ဂျင် het afnemen; het afnemen van de
maan na volle maan; aan het afnemen zijn, van

kijken, *bv. naar iets in de verte of naar iets dat men met verwondering aanschouwt.*

նահալ KN. stap over iets heen; overstappen, iets overslaan, er over heen (over het doel heen) vliegen (*verg. անհալ և անհալ*); ook *fig.* aanrattigend. — *սլահալ* er over heen; over heen stappen of vliegen, *bv. over een heining.* — *սահալ ան* over iets of iemand heen stappen; iemand of iets voorbijgaan; passeren, overslaan, overspringen; een bevel overtreden, overslaan; overspringen *bv. bij het vlechten, of bij een verzoek zijn onmiddellijke chef.* — *սահալ* of *սահալ* *շա սլահալ* in den zin van een werkwoord; een wijden stap maken, wijd stappen.

սլահալ KN. een holle plaats of pas tusschen hoogten of bergen (*niet zoo diep en steil als een անհալ*), een bergpas. (*սլահալ* iets zooals een *սլահալ*, *bv. in den bodem van de zee.* — *սլահալ* hol, met een holte, *bv. van den rug van een paard* JR.).

սահալ KN.; *սահալ սահալ* met groote stappen loopen, en de armen zwaaijen, *v. iem. die lange armen of beenen heeft*, (Men.) WW.

անհալ naam van den elfden zoon van Watoe-goenog, en van de dertiende woekoe.

անհալ KN. *շա. անհալ*
անհալ KN. — *անհալ* gebogen of gekromd liggen.
անհալ անհալ zie bij *անհալ*
սահալ KN. *um. v. e. gending.*

անհալ KN. iets ondenkbaars zeggen (*verg. սահալ ան*). — *անհալ* of *անհալ* ondenkbaar, ongerijmd (*verg. սահալ*).

անհալ KN. mat, afgemat, uitgeput van krachten (*verg. սահալ*); en *volg.* Rh. ook *շա. անհալ* ontworteld, van een boom, omwoeld van den grond, enz.

սահալ KN. draaijen, zich draaijen, in bogten (*van սահալ*; *verg. սահալ և սահալ*). *սահալ* slangsgewijs.

անհալ KN. mager en zwak; *v. e. paard*, met een holle opgetrokken buik, Rh.

անհալ KN. *շա. սահալ* — *անհալ* *հալ* of *անհալ* langzaam, op zijn gemak (en een weinig achterover WW.) loopen; *volg.* Rh. *անհալ*

սահալ KN. vastkleven, zich aan iets klevend

vasthechten (*verg. սահալ*); *fig.* gehecht. — (*անհալ սահալ* *ML.* aan elkander kleven.).

նահալ en անհալ KN. krachtig, *bv. սահալ* sterk en krachtig. *van een mensch en van een beest* (*verg. սահալ*), ook *sterk van verlangen*, K. 15, 26; *volg.* Rh. K. 13, 28: *անհալ* in den zin van „vlug, behendig”, *welligt voor անհալ* een andere vorm van *անհալ*

սահալ zie *սահալ* bij *սահալ*
նահալ 1. KN. naam van een wilden boom, *Arenca obtusifolia*, *Nat. fam. der Palmae*, het hout dient voor lanssen enz. 2. KI. van *սահալ* —

նահալ KW. *շա. անհալ*
անհալ KD. *շա. անհալ և անհալ*
անհալ *շա. սահալ*

անհալ KN.; *անհալ* iets, zooals een kleed, papier of matje, dubbelvouden, zoodat de ééne helft de andere geheel of voor een groot gedeelte dekt; een open boek digtslaan (*verg. սահալ*); zich dubbelvouden, dubbelgevouwd liggen, *bv. van een tafellaken.*

անհալ KN. in een opengeslagen toestand. — *անհալ* *շա. անհալ* een boek openslaan; een dekkleed of gordijn opslaan of opligten; van een deksel opengaan; zich openen van gelederen, en opengeslagen of opgeslagen liggen. *անհալ* opengeslagen of opgeslagen raken of geraakt; *fig.* ontdekt, ook achterovergeslagen, *շա. սահալ* Men. — *անհալ* *mv.*, een boek doorbladeren.

անհալ KN. zwart, leikleurig van een buffel, *շա. անհալ* *fig.* donker, duister, voor het oog, Tj.

անհալ 1. KN. een richel om het uitwijken te beletten of om iets te dragen dat er opgelegd wordt. 2. K., zie *անհալ* en *անհալ* — *անհալ* K. van *անհալ* en van *անհալ*

անհալ = *սահալ* M.
անհալ KN.; *անհալ* rijzig, lang en tenger van gestalte (*verg. սահալ*).

անհալ KN. een inham aan de kust; *verg. սահալ* *հալ* en *անհալ* ook een holte in een berg, een bergpas, Tj.

անհալ = *անհալ*
անհալ *շա. սահալ*
անհալ KW. afgescheiden, G. — *սահալ* af-

nw handelingen zijt, zal ik er aan beginnen, W. I. 57. Rh.; *erg.* W. II, 161, eindelijk, ten slotte.

ἔπιπλοῦ **kw.** *zva.* ἀπλοῦ en ἠπλοῦ kloof, spleet, reet. **KN.** naam van een (niet dikke) soort van waroeboom WW. (*zie bij πλοῦ*). ἀπλοῦ een (niet dikke) soort van djatiboom. ἠπλοῦ de plaats in de zijde van den rug tusschen de onderste rib en het heupbeen. — ἔπιπλοῦ tenger, niet zwaar gebouwd, van een mensch. **G.** — ἠπλοῦ **kw.** op een spleetje of reetje gezet, van de oogen.

ἔπιπλοῦ **KN.** stuursch of nijdig (niet goedaardig) van uitzigt; stug, of hatelijk, kregelig in zijn woorden (*erg.* ἀπλοῦ en ἀπλοῦ).

ἠπλοῦ **KN.** voorgeven, voorwendsel, uitvlugt (*erg.* ἀπλοῦ en ἀπλοῦ).

ἠπλοῦ **I. KN.** de schering van een weefsel; en eenige haren van het voorste gedeelte van het hoofd, waartusschen de haarwring aan het achterhoofd als aan een ludsje haugt. **2. kw.** goedkeuring. (*Het wordt verklaard door ἀπλοῦ *erg.* ἠπλοῦ*). **G.**

ἠπλοῦ ongebr.; ἀπλοῦ **1. kw.** *zva.* ἠπλοῦ — **2. KN.** alledaagsch, van een kleedingstuk; alledaagsche kleeding, dagelijksche dragt. — ἀπλοῦ *zva.* ἀπλοῦ

ἠπλοῦ **KN.;** — ἠπλοῦ zich op den buik vooruit schuiven.

ἠπλοῦ **KN.** hellend, van den stand van de zon (*erg.* ἠπλοῦ). ἠπλοῦ de voormiddag, een paar uur vóór den middag. ἠπλοῦ de namiddag, een paar uur na den middag. ἠπλοῦ na middernacht. ἀπλοῦ over de veertig jaar, van een mensch, over de tien, van een paard. — ἠπλοῦ hellende rizeu of dalen. — ἀπλοῦ voorbij den middag, over den tijd, *bv.* van middageten, Tj.

ἠπλοῦ **KN.;** ἠπλοῦ of ἀπλοῦ op den blooten grond liggen, *erg.* ἀπλοῦ

ἠπλοῦ **kw.** *zva.* ἀπλοῦ — ἠπλοῦ of ἠπλοῦ **KN.** de haas of het haasje van rundvee.

ἠπλοῦ **KN.** gezakt; afgenomen, verminderd (*erg.* ἠπλοῦ en ἠπλοῦ). — ἠπλοῦ den rang van een ambtenaar doen dalen, hem degra-

deren; om iets dat afgelegd is, of niet meer gebruikt wordt, vragen. ἀπλοῦ (*of* ἀπλοῦ) van zijn vorstelijke waardigheid ontzet worden (*erg.* ἠπλοῦ). ἀπλοῦ naar beneden gezakt of gegleden (*bv.* van een ἀπλοῦ), in rang vernederd, gedegradeerd. ἀπλοῦ neêrhangende wangou, smalle kaken. ἠπλοῦ *ben.* van een slecht teeken in het haar van een paard, nl. de twee vaste haarkronkels achter de ooren te ver achteruit, zoodat de toppen van de ooren er niet bij kunnen, Rh. — ἀπλοῦ *oud-pass.;* van eten naar beneden, naar de bedienden gebracht, Rs. AS. — ἀπλοῦ zakken, afnemen, verminderen, afglijden. — ἠπλοῦ *iem.* een aflesgel, *enz.* geven. — ἠπλοῦ laten zakken *bv.* een touw in een put, Rs.; een aflesgel, *enz.* iets overtolligs K. 5, 25, geven aan. — ἀπλοῦ afgedragen, versleten, afgeslagen; ontslagen, gewezen van een ambtenaar.

ἠπλοῦ **KN. 1** afzakken, afglijden, van de aarde van een berghelling; *fig.* afzakken, aftrekken, gaan retireren; en zich in een gebogene houding verwijderen uit de tegenwoordigheid van een voornaam persoon (*erg.* ἠπλοῦ en ἠπλοῦ). **2.** schenkbord, schenkbord, presenteerblad (*erg.* ἀπλοῦ). — ἠπλοῦ iets op een schenkbord zetten; en ook iets van een schenkbord afzetten, afnemen en neêrzetten; een gebogene houding aannemen om zich te verwijderen. — ἠπλοῦ *mv.,* en voor iemand zich verwijderen, terugtrekken, retireren. — ἠπλοῦ in een gebogene houding zich verwijderen, en terugtrekken, retireren (*erg.* ἀπλοῦ).

ἠπλοῦ **KN.** afzakken, afglijden, van aarde (*erg.* ἠπλοῦ ἀπλοῦ ἀπλοῦ en ἀπλοῦ). — ἠπλοῦ met uitgestrekte beenen op den grond gaan liggen. — ἠπλοῦ zóo op den grond liggen.

ἠπλοῦ *zva.* ἠπλοῦ

ἠπλοῦ **KN.** oud, zoover versleten, dat het mooije er af is, haltsleten, van laken, tapijtgoed, een kleedingstuk, rijtuig, schilderwerk, *enz.* (*erg.* ἠπλοῦ); ook verflensd, verdord van bloemen, Waj. I, 72. ook gekreukeld, verformfaaid, verkneukeld; kneukelen.

ἠπλοῦ *of* ἀπλοῦ **KN.** naam van een boom *Lansium domesticum* Jack. *Nat. fam. der Meliaceae.*

အိမ်တော့ of အိမ်ဂုဏ်တော့ wat op iets toegege-
ven wordt, overmaat, overwigt, enz.

အိမ် KN. အိမ်တော့ ရှိတော့ rijst toebercid met klapper-
melk, katjang, gekorven dendleng, eijeren, enz. Rh.

အိမ် ခြေ ခြေ

အိမ် ခြေ ခြေ

အိမ် N., အိမ် K., 1. *en dan အိမ်တော့ ကြေ*,

iets daar men op zit; iets dat men onder zich, ou-
der zijn beheer, heeft, *iemand's* leenbezit in laude-
rijen, apanage; *iemand's* post, ambt; *iemand's* rang;
ook *zva.* အိမ် 2., *en dan ook wel als eleganter*
vorm အိမ် KN., အိမ်တော့ (အိမ်တော့ ဝါ)
KI., *ook wel အိမ် als KI., maar minder hoog,*
iets tot zit hebben of nemen, zitten, gaan zitten;
het zitten *van iemand*, de wijze van *iemand's* zit-
ten, *en fig.* hoe iets zit; *een post of ambt* beklee-
den. *အိမ်တော့အိမ်တော့* een vaste hand van
schrijven hebben. 3. *အိမ်တော့ အိမ်တော့* *benaming*
van een kind van vijf maanden. အိမ်တော့ (of
အိမ်တော့) op een stoel zitten of gaan zitten. အိမ်
တော့ of အိမ်တော့ neem pl als! အိမ်တော့ de
beheerder, G. — *အိမ်တော့ အိမ်တော့ zva.* အိမ်တော့
en အိမ်တော့ in den fig. zin van apanage en rang.
— အိမ်တော့ အိမ်တော့ အိမ်တော့ အိမ်တော့
op *iets* zitten of gaan zitten. အိမ်တော့ အိမ်တော့
အိမ် *iemand* iets tot apanage geven; *een land* als
zijn apanage beheeren; *iemand's* zetel innemen *als*
opvolger; iets, *zooals een belofte of de voorschrif-*
ten van de godsdienst, nakomen (*erg.* အိမ်တော့ ၃).

အိမ်တော့အိမ်တော့ *pass.*, *en*
iemand's post of betrekking. အိမ်တော့အိမ်တော့
အိမ်တော့ nu juist de tiende dag; *wellicht te*
verklaren uit အိမ်တော့ = အိမ်တော့ = အိမ်တော့ dus
zva. အိမ်တော့အိမ်တော့ — အိမ်တော့အိမ်တော့ အိမ်တော့
အိမ်တော့ အိမ်တော့အိမ်တော့ *iemand* doen of laten
zitten of plaats nemen. အိမ်တော့အိမ်တော့အိမ်တော့
zijn fatsoen houden. အိမ်တော့အိမ်တော့အိမ်တော့
zijn hooge waardigheid ophouden. — အိမ်တော့
of အိမ်တော့ *en အိမ်တော့ of အိမ်တော့* *iemand's*
residentie; *ergens* zijn zetel of residentie hebben.

အိမ်တော့ အိမ်တော့ *ook* het geld (*ten bedrage*
van vier realen voor elke djoeng), dat elk nieuw
benoemd ambtenaar voor de verkrijging van het
naan zijn beliening verbonden landbezit aan zijn
wadlana betalen moet. အိမ်တော့ *en* အိမ်တော့

ook *zva.* အိမ်တော့ အိမ်တော့ *of* အိမ်တော့
zva. အိမ်တော့ de kluizenaar. — အိမ်တော့ အိမ်
တော့ *zich* beklagen, *gaan of komen* beklagen
over iets bij iemand. WW. — အိမ်တော့အိမ်
တော့ *bij iemand* *zich* gaan of komen bekla-
gen. WW. — အိမ်တော့အိမ်တော့အိမ်တော့
over iets *zich* beklagen. WW. — အိမ်တော့အိမ်
တော့အိမ်တော့ အိမ်တော့ *of* အိမ်တော့
အိမ်တော့ အိမ်တော့ *of* အိမ်တော့အိမ်တော့ *en* အိမ်
တော့အိမ်တော့ *zamen* zitten, met een ander of bij elkan-
der *zamen* zitten; *een zitting* houden. — အိမ်တော့
အိမ်တော့အိမ်တော့ အိမ်တော့အိမ်တော့ *en* အိမ်
တော့အိမ်တော့ *zitplaats, zetel.* [volg. Rh. *bet.*
အိမ်တော့ N. အိမ်တော့ K., အိမ်တော့ KI. *beper-*
delijk zitten, *zich* nederzetten, *zitzelen*; *maar*
iets daar men op zit, *enz.* အိမ်တော့အိမ်တော့
အိမ်တော့အိမ်တော့ *daarentegen* အိမ်တော့အိမ်တော့ *zamen*
zitten, enz.]

ဂုဏ်ဂုဏ် ခြေ ခြေ

အိမ်တော့ KN., အိမ်တော့ KW. *zva.* အိမ်တော့ အိမ်
တော့ *en* အိမ်တော့အိမ်တော့ KN. *zva.* အိမ်တော့အိမ်
တော့ အိမ်တော့အိမ်တော့ *ook* *vaste koopman of koop-*
vrouw, bij wie men gewoon is te kooplen, *en* *kalant*,
een persoon die gewoon is van *iemand* te kooplen.

အိမ်တော့ ခြေ ခြေ

အိမ်တော့ KW. *zie* *အိမ်တော့*

အိမ်တော့ KN. *zich* verzetten, *niet* toegeven; *onwillig*
(*Skr. Langgana*, *onder anderen* *overtreding*). အိမ်
တော့ *zich* *niet* verzetten. — အိမ်တော့ *er* *zich*
tegen verzetten, *niet* toegeven, *er* *tegen* hebben,
onwillig zijn iets te doen.

အိမ်တော့ KN.; အိမ်တော့ KI., *bidkappel* (*erg.* အိမ်တော့အိမ်တော့).
— အိမ်တော့ *met* *kracht* *aanloopen*, *rijden*, *varen* *enz.*
tegen; *een vijand* *aanranden*, *een aanval* *op den*
vijand *doen*; (*ML. Langgar*); *en* *een wet of be-*
vel *overtreden* (*erg.* အိမ်တော့အိမ်တော့), *en* *zich* *tegen* *een*
meerdere, *zooals* *zijn vader*, *verzetten* အိမ်တော့
met *kracht* *komen* *tegen*, WP. *van* *een schip*, *be-*
tegen *een rots*.

အိမ်တော့ KN. — အိမ်တော့ W. II, 564. = အိမ်တော့ *zie*
အိမ်တော့အိမ်တော့ *en* *erg.* အိမ်တော့

အိမ်တော့ *en* အိမ်တော့ KW. *zva.* အိမ်တော့အိမ်တော့ *en* အိမ်
တော့အိမ်တော့ *ook* *wel* *als* KI. *voor* အိမ်တော့

အိမ်တော့အိမ်တော့ KN. *een* *als* *danseres* *verkleede* *man.* *erg.*
vergezeld *van twee of drie* *badoet's*, Tj.

դննտն **Bl. en KN. zva.** դոռողտն
 դննդտն **KN. zva.** ննտն
 Յոռտն **KN.** ինտնդ *een plat woord voor*
 eten, vreten, schranzen (*erg. դննդիւն*).
 Յոննառդ **zva.** սոննառդ
 Յոննիւն **KN.** — իննիւնդ *met een bult of als*
 een bult oppuilen; *fig. van het hart*, hartzeer heb-
 ben, **Rh.** ook սոննդդ *v. նննդդ*.
 Յոննիւնդ = նննննննն **WW.**
 Յոնն **KN. 1.** ինտն *of* ինտն *in zijn geheel*
 te zien zijn *of* zich aan het gezigt vertoonen, zoo-
 dat men er alles aan onderscheiden kan, *bv. een*
hert, een busfel of boom op eenigen afstand (erg.
Յոննդդ). **2. zva.** ննն — ինտնդդ
 over dwars leggen *bv. een balk*, (Tj.) **Rh.**
 Յոննդդ **KN.**; իննդդ *of* իննդդ
 in zijn volle gedaante, *en* niet maar half of gedcel-
 telijk, te zien zijn *of* zich vertoonen, *zoals van*
een tijger of slang die geheel uit de struiken of
ruigte te voorschijn gekomen is, of van iets dat
voor ieders oog wel te zien is (erg. նննդդ).
 նննդդ, ook wel Յոնն **GW. KN.** verwaand
 of grootsprekerig, als men meent of voorgeeft,
 dat men voor een ander (*bekwamer, grooter, rij-*
ker) niet behoeft onder te doen. ննննննն
 ննն *bij wijze van grootspraak, overdreven, gespro-*
ken. WP.
 Յոնն **KN.** — ինտն *met het hoofd achter-*
 over zijn, zoodat het hoofd achterover hangt, *ook*
zva. դննտն Rh. (erg. նննդդ). ինտն
 ննն *gedurig met het hoofd achterover knikken.*
 — սոննն *het hoofd achterover geslagen;*
 met het hoofd achterover slaan. — ինտնդդ
 het hoofd van iemand achterover buigen.
 Յոնն *zie ննն* — (Յոնննննն) *stil-*
zwijgend, zonder te spreken, door zijn houding
te kennen geven, dat iets niet naar zijn zin
is, vooral van vrouwen en kinderen. WW.R.) 2. KN.
 het hoofd telkens terugtrekkende *als 't ware een*
krop zetten, bv. uit coquetterie, Rh. in Tj. ննն
ննն *knikkebollen, dit volg. Rh. Յոնն*
 Յոնն **KN.** Յոնննննն *met op zij*
 hangend hoofd, het hoofd of de kop op zij han-
 gen; *ook fig. half dood, doodarm.*
 դննդդդդ դննդդդդդդ *het hoofd*

op den hals heen en weer draaijen, *zie K. 1, 12*
 օննննն *meer bep. van de hals, heen en*
weer draaijen.
 Յոննն *volg. WW. zva. նննննն* *volg.*
Rh. zva. Յոննդդ
 Յոննդդ **KN. 1. naam van de vrucht van den**
 rēmbocloepalm. **2. klanknab. van het plotseling**
neerzijgen, in zwoem vallen of sterven, Rh.
 նննդդ **KN.**; իննն *aan iets, bv. iemands liefde*
of verlangen, beantwoorden; in iemands gevoelen
of voorstel deelen of er mee instemmen (erg. նն
ննն en նննն). — ննննն *zva. նն*
ննն *iemand met wien men als tweede en tegen-*
over hem iets doet of verrigt. ննննննն
met iemand een woord, of woorden, wisselen. ն
ննննննն *zie bij ննն* *maar verg. նն*
նննն — նննննն *kamer of vertrek om*
over zaken te handelen, raadkamer, raadzaal, G.
 Յոնն **KN.** Յոնննն *met hoofd en lijf*
 gelidrig voorover knikken.
 դննդդդ **KN.**; դննդդդդդ *of* դնն
 դննդդդ *met het lijf onwillekeurig heen*
 en weer slingeren, *als iemand die zit te dutten.* —
 դննդդդդ *met het lijf heen en weerslinderend.*
 նննն **KN.** breekljzer, koevoet (*erg. դննդդ*
ննն).
 նննն *zva. նննննն*
 նննն *of* նննն **KN.** *een weerspies met weér-*
haken (Skr. Lānggala, ploeg. FK.)
 ննննն *zva. նննննն*
 նննն **KN.** *zonder ophouden en veraudering voortdu-*
 rend, standhoudend, onvergankelijk, onveranderlijk,
 onverderflijk, onsterflijk, eeuwig (*erg. ննննն*
en նննն). ննննն *de eeuwigheid.* — նննն
 դնն *iets bestendig doen voortduren, bestendigen,*
 vereeuwigen. — նննննն *onvergankelijkheid,*
 eeuwigheid.
 նննն *Tjeribonsch, zva. նննն*
 Յոնն **KN. 1. lang en dun, van lijf, armen of bee-**
 nen en hals; *ook van levenlooze voorwerpen. 2.*
zva. նննն en ննննն ննննննն W. II.
427; v. d. Achillespees ver van het been geschei-
den teeken van kracht en slugheid
 դնննն **KN.** *naam van een gending; volg. Rh. ook*
zva. նննն

ἡλιότομ KN. *zva.* ἡλιότομος (volgens G. hol, holte, Vrg. ἡλιότ. 2).
 ἡλιότομος *zva.* ἡλιότομος ἡλιότομος ἡλιότομος
 ἡλιότ. KW. *zva.* ἡλιότ. ἡλιότ. KN. verstomd, verbaasd (Vrg. ἡλιότ.)
 ἡλιότ. KN. — ἡλιότ. fijn, dun gevormd, van leest, WW. volg. Rh. te dun, te mager.
 ἡλιότομος KN. ἡλιότομος een scheldwoord, *zva.* ἡλιότομος Tj.
 ἡλιότομος verk. van ἡλιότομος ἡλιότομος en ἡλιότομος
 ἡλιότομος zie bij ἡλιό
 ἡλιότομος pass. imp. van ἡλιότομος

..

ἡλ. 1. verk. van ἡλ. (zie ἡλ.). — 2. verk. van ἡλ. in eigennamen, zooals ἡλ. — 3 (pà) voor ἡλ. verk. van ἡλ. in namen zoo als ἡλ. voor ἡλ. — 4. KW. *zva.* ἡλ. — 5. ἡλ. of ἡλ. KN. naam van een Javaansche aksara. ἡλ. naam van de Pasangan Pà. ἡλ. hij weet van geen a of b, Rh.
 ἡλ. verk. van ἡλ. en van ἡλ. KW. *zva.* ἡλ. ἡλ. G.
 ἡλ. KW. *zva.* ἡλ. (Vrg. ἡλ. en ἡλ.). G.
 ἡλ. of ἡλ. KN. het in de zon gedroogd worden, bv. van dendeng (Skr. pai, droogden, verdorren); ook naam van een visch, de rog, of een soort er van. — ἡλ. iets in de zon droogden of luchten. — ἡλ. mv. — ἡλ. het droogden of luchten in de zon. — ἡλ. ἡλ. 1. TP. in de zon gaan staan of zitten; anders fig. heul zoeken bij een hooger hoofd (of wel bij den Vorst of den Resident), wanneer men bij zijn onmiddellijke hoofden geen regt kan erlangen of door deze onregtvaardig behandeld wordt; eig, zooals dat vroeger plaats had, in het wit gekleed in de zon gaan staan of zitten in de nabijheid van de paseban van dat hoofd, of tusschen de twee waringin-boomen midden op de aloen-aloen, als de Vorst zitting houdt op de Pagèlàn, om zoo in

het oog te vallen en dan geroepen en gehoord te worden. 2. naam van een medicijn, dat aan kraamkinderen gegeven wordt om er sterke menschen van te maken. W. ἡλ. naam van een gemding, W. I. 189. — ἡλ. en ἡλ. iets in de zon zetten om te droogden of te luchten. — ἡλ. omtrent of over iets tot een hooger hoofd zich wenden om regt te erlangen. — ἡλ. of ἡλ. wat in de zon gezet wordt om te droogden; en dit laatste ook *zva.* ἡλ. droogplaats, plaats waar iets in de zon of lucht gezet wordt.
 ἡλ. KW. *zva.* ἡλ. (Skr. pà, rampspoed, bevoegdheid. G.).
 ἡλ. KW. *zva.* ἡλ. dus hetzelfde als ἡλ. fig. uitslag, nitkomst, resultaat.
 ἡλ. of ἡλ. en ἡλ. of ἡλ. 1. KW. *zva.* ἡλ. — 2. kanaaltje of waterleiding van den waterboezem naar de rijstvelden door een opening aan de zijde van den dam; en de zijden van den buik boven de heupen. ἡλ. onschuldig boeten voor een ander, dien men zoekt te sparen. — ἡλ. iemand die om de schuld van een ander bestraft of beknord wordt.
 ἡλ. of ἡλ. ook wel ἡλ. of ἡλ. KN.; ἡλ. gew. ἡλ. uitgeperst, uitgewrongen (Vrg. ἡλ.). — ἡλ. iets uitpersen, uitwringen, uitdrukken of uitknijpen; melken. — ἡλ. mv, en de melk van een beest uitmelken. — ἡλ. ἡλ. of ἡλ. ook wel ἡλ. van ἡλ. van ἡλ. melk van beesten. ἡλ. karnemelk.
 ἡλ. zie ἡλ. (KW. schuld, fout, G.).
 ἡλ. 1. zie ἡλ. — 2. zie ἡλ. — 3. KN. naam van een soort van mangga, of wel een jonge mangga, die reeds middelmatig van grootte, maar nog zacht van pit is.
 ἡλ. in poezie om het rijm *zva.* ἡλ.
 ἡλ. KN., ἡλ. KD., iets anders, het is iets anders, het maakt een verschil (Vrg. ἡλ. en ἡλ.); KW. indien, bijaldien (Vrg. ἡλ.). ἡλ. iets onveranschilligs; het maakt geen verschil.
 ἡλ. KN. naam van een Chineesch kaartspel; dat spel spelen.

အရဟတေတရ *zva.* အရဟတေတရ **G.**
 အရဟတေတရ *verkorting van အရဟတေတရ*
 အရဟတေတရ *Chin. KN.* een geldtasch, die de
 Chinezen op zijde onder hun buis aan een band
 hebben hangen; een tabakstasch, die aan een Chi-
 neseche pijp hangt; *ook* een zak die op zijde aan
 den gordel hangt *voor tabak, pijp en dergelijke*;
 tabakszak.
 အရဟတေတရ **KN** een sierlijk gedrapeerde plaats waar
 bruid en bruidegom zitten, de eerste avond van
 de *ဆီဆီ* *org.* အရဟတေတရ
 အရဟတေတရ *of* အရဟတေတရ (*pájo en an*), *zie* *in*
 အရဟတေတရ **KN.** een schommel; *en* wiegend *of* wiegen,
 zich op en neer wiegend *of* wiegen, *zooals van een*
boomtak (van အရဟတေတရ).
 အရဟတေတရ **KW.** *zva.* အရဟတေတရ
 အရဟတေတရ **KN.** iets *of* iemand goed kennen; goed ver-
 stand *of* begrip van iets hebben (*Ar.* *فهم*, *phā-*
ham, het verstaan. verstand).
 အရဟတေတရ **KN.** အရဟတေတရ *zva.* *ဟဟဟဟဟဟ*
ဟဟ *o!* *o!* *och!* *och!* *uitroep van Batara Goeroe,*
W. I. 290.
 အရဟတေတရ *zie* *bij* *အရဟတေတရ*
 အရဟတေတရ *en* အရဟတေတရ **K.**, *zie* *အရဟတေတရ*
 အရဟတေ **KW.** *zva.* အရဟတေတရ အရဟတေ *en* အရဟတေ **KN.**
naam van den veertienden zoon van Watoe goe-
noeng, en van de zestiende woekoe.
 အရဟတေ **KW.** *zva.* အရဟတေ *en* အရဟတေ **KN.** *naam van*
den tweedem dag van een pasarweek.
 အရဟတေ **KW.** *zva.* အရဟတေ *en* အရဟတေ — အရဟတေ
KW. *zva.* အရဟတေတရ **KN.** verdoold, verdoold van
 verstand, een scheldwoord.
 အရဟတေ *of* အရဟတေ **KN.**; အရဟတေ *of* အရဟတေ *aan iemand of*
iets alleen genoeg hebben; en zoo ook အရဟတေ *en*
iets voor lief nemen, met iets zich tevreden stellen
*of vergenoegen (org. *ဟဟ* Een ander *zie* *bij* အရဟတေ).*
 — အရဟတေ *zich vergenoegen met iets.* — အရဟတေ
 အရဟတေ *iets daar men zich meê vergenoegt of des*
noods vergenoegen kan; bij gebrek aan beter, des
*noods (org. *ဟဟဟဟ* *en* *ဟဟဟဟဟဟ*).* အရဟတေ
 အရဟတေ *van dien aard dat men zich ligt verge-*
noegt, iets ligt maar voor lief neemt.
 အရဟတေ *ongebr.*; အရဟတေတရ **ML.** **KN.** een
soort van katéls op hoogen stam met lange eetbare
wortels, door de Hollanders ingevoerd, Janipina

Manihot H. B. en K. *Nat. fam. der Euphorbiaceae.*
ook အရဟတေတရ (အရဟတေတရ) genoemd (verb. van အ
ရဟတေတရအရဟတေ), Cassave of Maniocca.
 အရဟတေ **KW.** *zva.* အရဟတေတရ
 အရဟတေ *of* အရဟတေ *verk. van အရဟတေတရ* **KN** klaar
 zijn met iets, daar men, door er over te peiuzen,
 naar gezocht heeft. အရဟတေတရ အရဟတေတရ
 အရဟတေတရ *ik heb het gevonden! nu ben ik er!*
(In de vorstenlanden zegt men in denzelfden zin:
အရဟတေတရ အရဟတေတရ); ook verk. van အရဟတေ
v. အရဟတေ *zich schrap zetten, klaar om te vu-*
ren en fig. zijn aandacht onverdeeld op één punt
gevestigd hebben, bv. van een biddende, Rh.
 အရဟတေ **1. K.** *van အရဟတေ **I.**, *en in samenstelling een*
woordje om Krāmü-woorden te vormen, zooals အရ
ဟဟ *van အရဟတေ* *en အရဟတေ* *van အရဟတေ* *in de*
spreektaal ook wel verkorting van အရဟတေတရ — 2.
(mpoen) Md., zie bij အရဟတေ **3. zva.** အရဟတေ
Holl, pond, een busje met drooge thee, gew. van
eén pond, (Tj.) Rh.
 အရဟတေ *of* အရဟတေ **Holl. KN.** pen, schrijfpen,
 အရဟတေတရ *penneemes. — အရဟတေ* *de pen*
hanterea
 အရဟတေ **1. KN.** *naam van den derden dag van een*
pasarweek. 2. KW. *maar, echter. G. 3. အရဟတေ* *of*
အရဟတေ **Holl. KN.** pond, *voor het Hollandsche pond.*
 — အရဟတေတရ **KW.** *zva.* အရဟတေ **2. — အရဟ**
အရဟတေတရ **KN.** *bij ponden, bij het pond. အရဟ*
အရဟတေတရ **N.**, အရဟတေ အရဟတေ *zva.*
အရဟတေတရ
 အရဟတေ **KN.** **1. verkorting van အရဟတေ** *in den zin van*
အရဟတေ *juist, duidelijk; bv. အရဟတေတရ* —
(2. voorspelling, voorzegging; voorzegg. G.) အ
အရဟတေ *en အရဟတေ* *zie bij အရဟတေ*
 အရဟတေ **KW.** *zva.* အရဟတေ
 အရဟတေ **KN.** witte vlekken op den huid, galvlekken,
een soort besmettelijke huidziekte ook အရဟတေ
genoemd. အရဟတေ *niet besmettelijke en nauw-*
lijks zichtbare အရဟတေ
 အရဟတေ **KW.** *zva.* အရဟတေ
 အရဟတေ **KW.** **ML.** *zva.* အရဟတေ *en* အရဟတေ — အရ
အရဟတေ **KW.** **KN.** *zva.* အရဟတေ — အရဟတေ **KN.**
zva. အရဟတေ အရဟတေ အရဟတေ *en* အရဟတေ
 အရဟတေ **KN.** *de draden van de scherping (အရဟတေ) van*
een weefsel JR. — အရဟတေ *de draden spaunen voor**

een weefael, de schering leggen. — (արդարեայ of JR.) արդարեայ het werktuig om de schering op het weefgetouw te spannen. WW. (Een ander արդարեայ zie bij անցի.)

արդարեայ KN. een houten արդարեայ

անցի KW. zva. արդարեայ G.

անցի KW. zva. արդարեայ դրամ արտարեայ (en անարտարեայ G.).

անցի of անցի KW. zva. անցի (volgens G. onderscheiden, uitgezonderd; անցի of անցի onderscheiden, uitgezonderd worden). արդարեայ անցի of արդարեայ KI. van անցի արդարեայ անցի G.

անցի zie անցի

արդարեայ KW. zva. արդարեայ G. voly. WW. zva. արդարեայ արդարեայ — արդարեայ zva. արդարեայ (volgens G. veranderen).

դարձի en դարձիդարձի zie bij դարձի

արդարեայ N., արձարեայ K., pijl, schicht. արդարեայ տարձի vauurpijl. — արդարեայ տարձի արձարեայ een pijl afschieten; met een pijl schieten op of naar. արձարեայ տարձի արձարեայ met pijl en boog schieten. — արդարեայ տարձի արձարեայ mv. — արդարեայ տարձի արձարեայ met iets, zooals een pijl, schieten op iemand of iets. — արձարեայ տարձի արձարեայ het schieten met een pijl; (en boogschutter. G.), ook een boogscheuts afstand, Men. — արդարեայ տարձի արձարեայ zamen met pijl en boog schieten; met een ander of malkander om het best met pijl en boog schieten, als wedstrijd. անարձարեայ verb. van արձարեայ արձարեայ KN. de rigting waar zich een obj. bevindt.

արդարեայ KW. zva. անցի արձարեայ en դարձարեայ KN. geheel afgedaan, van een werk (arg. արձարեայ Beide zullen wel hetzelfde zijn als արձարեայ waarvan het gewone արձարեայ). — արձարեայ KW. zva. արձարեայ en արձարեայ — արձարեայ տարձարեայ iets geheel afmaken, ook zva. արձարեայ տարձարեայ of արձարեայ տարձարեայ (zva. արձարեայ տարձարեայ). — արձարեայ KW. zva. արձարեայ

արձարեայ տարձարեայ zie bij արձարեայ

անցարեայ KW. zva. անցարեայ

արձարեայ zie bij անցի en bij արձարեայ

արձարեայ zie bij դարձարեայ

արձարեայ KN. bult, kleine verhevenheid van den grond, klein heuveltje (arg. արձարեայ en արձարեայ). անցարձարեայ overal met bulten, zie bij արձարեայ — արձարեայ als een bult uitpuilen.

արձարեայ zie bij արձարեայ

արձարեայ zva. արձարեայ zie bij անցի

արձարեայ տարձարեայ zie bij անցարեայ

արձարեայ տարձարեայ KN. een mismaakt lichaam, van անցարեայ G.

անցի zie bij անցի

արձարեայ KN.; անցարձարեայ met kurkema (արձարեայ) en kosmelk in een dandang gekookte rijst, gew. voor een offerhande. — արձարեայ voor iemand of voor een gelegenheid zulke rijst geven als offermaal.

անցարձարեայ (of անցարձարեայ արձարեայ), KI. van արձարեայ արձարեայ of անցարձարեայ (eig pass. van արձարեայ zoodat het eig. beteekent omgeven zijn van zijn dienend personeel). արձարեայ տարձարեայ տարձարեայ անցարձարեայ անցարձարեայ ik noodig u uit ten mijuent. — անցարձարեայ en անցարձարեայ zie bij արձարեայ

անցարձարեայ zie անցարձարեայ

անցարձարեայ zie bij անցարձարեայ

անցարձարեայ տարձարեայ zie bij արձարեայ

անցարձարեայ KN. een klomp of groote handvol van gekookte rijst of iets dergelijks (grooter dan անցարձարեայ). անցարձարեայ տարձարեայ zulk een klomp rijst. անցարձարեայ տարձարեայ gekookte rijst in klompen, ieder losjes in een blad gewikkeld en zoo te koop gebracht.

դարձարեայ KN.; դարձարեայ տարձարեայ op iets, bv. een boom of muur, met handen en voeten klimmen of klauteren; bij iets, zooals een ladder, opklimmen; over iets, zooals een muur, heen klimmen, անցարձարեայ դարձարեայ տարձարեայ տարձարեայ spr. = տարձարեայ տարձարեայ տարձարեայ JR. II. Rh. դարձարեայ տարձարեայ դարձարեայ ul hooger en hooger klimmen, ook fig. v. eischen. անցարձարեայ տարձարեայ klimmen, klauteren, in het algemeen. — դարձարեայ տարձարեայ mv., en iets beklimmen, op of over klimmen. — արձարեայ տարձարեայ het klimmen of klauteren. — արձարեայ տարձարեայ of անցարձարեայ տարձարեայ iets daar men op of bij opklimt of klautert, zich met klauteren vermaken. դարձարեայ տարձարեայ bij op te klimmen.

անցարձարեայ Tjeribonsch voor անցարձարեայ of արձարեայ (KT.) R.

արձարեայ տարձարեայ անցարձարեայ en արձարեայ տարձարեայ zie bij արձարեայ I.

արիւն՝ KN. ondergeschikte ambtenaar van een hoofd-ambenaar; zooals de pañewoe's en de andere mantri's van een Kliwon (waarsch. van արիւն zoodat het eig. beteekent, wat tot bloem verstrekt of wat gelijk een bloem is, daar die mantri's den luisterrijken stoet uitmaken van den hoofdambtenaar, *Vrg. դարդարառայ*), volg. Rh. in de strandresidentie's een corps rijdende lijfwacht van de inlandsche grooten, ongeveer = արիւնն en met een uniform nagenoeg gelijk die onzer kavalierie.

արիւնիւնը զի բի արիւնիւնը

արիւնիւնը զի բի դարդարառայ

արիւնը զի բի արիւնը

արիւնը զի բի արիւնը

արիւնը K. W. en K. ongeveer zva. արիւնն en als wat mooijer woord voor արիւն, deugdzaam, bijzonder goed; best in orde; het is best. — արիւնն ongeveer zva. արիւնն — արիւննիւնը ongeveer zva. արիւնն արիւնն — արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը զի բի արիւնն

արիւննը զի բի արիւնն

արիւննը K. W. zva. արիւնն

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը արիւննը արիւննը արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը — արիւննը en արիւննը զի բի արիւննը

mensch of van iets, zooals een paard of wapen, dat iemand bezit (vrg. արիւն). արիւննը of արիւննը koorts, als een ziekte (vrg. արիւննը). արիւննը koorts, van gewone afloopende koorts. ook als ziekte. արիւննը heillooze grond, daar niets goed op groeijen wil. արիւննը wordt gezegd van een eenig overgebleven kind waarvan al de broertjes of zusjes gestorven zijn, ook van een opgenomen wees, die onheil aanbrengt in huis. արիւննը nijdig, afgunstig, van iemand die een anders geluk niet velen kan (vrg. արիւն en դարդ). — արիւննը արիւննը արիւննը of արիւննը nijdig, afgunstig, van aard. արիւննը driftig, oplopend, opvliegend (waarsch. verk. van արիւննը R.). արիւննը driftig, oplopend, van aard. — արիւննը (vrg. Rh. արիւննը) zich in de zon bevinden, warmen. WW. zon, zonnige plaats. արիւննը zit niet in de zon, Rh. — արիւննը en gew. արիւննը in արիւննը gew. արիւննը driftig (ongeduldig) maken, het hart van iemand als het ware heet maken of opstoken; ook արիւննը iemand driftig maken (արիւննը pass.). արիւննը (of արիւննը K. 7, 81) heet. արիւննը zich driftig maken. driftig, van iemands taal. — արիւննը iets warmen, verwarmen, eten opwarmen; fig. heet worden, de koorts krijgen; in vuur geraten, koortsachtig worden, zich heet of driftig maken, bv. in het spel; en zoo ook արիւննը — արիւննը nijd; ook aan de hitte van de zon blootgesteld ziju, van de hitte van de zon te lijden hebben. Zoo gew. արիւննը ook al te heet. — արիւննը maken dat een object արիւննը wordt, արիւննը makend, AS. ook opwarmen, en zva. դարդ in de zon zetten om te drogen. — արիւննը zon, zonnige plaats, WW. nijdig, zwartgallig; wrok tegen elkaar hebben.

արիւննը K. W. zva. արիւննը

արիւննը of արիւննը Holl. vonnis.

արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը զի բի արիւննը

արիւննը զի բի արիւննը

անցիկացի կՆ. *benaming van een bijzonder fatsoen van klossen.*

պլիկա *zie պլիկա*

դաշտար կՆ. *merk of teeken op de rug van speelkaarten, om valsch te spelen. — դաշտար* zulk een teeken geven aan. — *դաշտար* van een դաշտար voorzien; *fig.* geteekend, gebrandmerkt *wegens slecht gedrag*, een zedelijk gebrek hebben.

անյուսեպ կՎ. *zva.* անտեսիկ անյուս և դաշտար անյուս և անյուսեպ անյուս և անյուս (bloemen in goud gegraveerd, G.).

անյուդա *zie bij ուդա*

անյոպացի *zie bij անյոպ*

անյուս և անյան *zie bij անյուս*

պլյուս և պլյուս *zie bij անյուս*

անյուսացի *zie bij անյուս*

անյո *zie bij անյո*

անյան *zie bij անյան*

անյուս և անյուսեպ *zie bij անյուս*

անյուս *verbast. v. անյո v. անյո* bagel, *zva.* դաշտար

պլյուս կՆ. *geloofte (vrg. անյուս և անյուս);* heilige belofte (*vrg. Անյուս*). W. I 128. *անյուս և անյուսեպ* և անյուսեպ. *nl.* անյուսեպ *hij was blij van hart als of hij een gelofte had vervuld, d. i. "hij was verheugd en feestelijk gertemd" (gewoonlijk toch wordt het verculd zijn van een gelofte met een feest gevierd). — անյուս* een gelofte doen.

անյուս *zie bij անյուս*

անյուս *zie bij անյուս*

անյո *of անյոյ* կՎ. *zva.* ան *of ան* (*vrg. անյո*). անյոյ և անյոյ *zijn bediende. անյոյ և անյոյ* de strijdenden.

դաշտար կՎ. *zva.* պլյուս

անյուսացի կՆ. *de vierde dag v. e. paringhellan* ZG. 1879, 247.

անյուս = անյուս *zie անյուս*

անյուս կՆ. *het ergens vandaan komen van iemand of iets; de plaats daar iemand vandaan komt (van դաշտար և անյուս II.). անյուսեպ* waar kom je van daan? — *անյուս* (ook անյուս) Men.: անյուս և անյուս (tot iets strekken, verstrekken, dienen of dienstig zijn (*vrg.*

անյուս). — անյուս *iemand iets verstreken; aan iets, zoals een verzoek of een belofte, voldoen (vrg. անյուս).*

անյուս և անյուս *zie bij անյուս*

անյուս *Holl.* pantje, paunetje. — անյուս կՆ. *iets, de hoeveelheid van iets, bepalen; iets tot een bepaald doel bestemmen, afzonderen, gereed houden; een bepaald deel van het maal afzonderen voor den man, zoals de vrouw tegen elken maaltijd doet, daar de man gewoonlijk niet met het overige huisgezin eet. (Een ander և անյուս).* անյուս և անյուս *hij verstrekt hun voor vast voedsel en deksel. — անյուս* voor *iemand of iets een hoeveelheid, zaak of persoon vast stellen, bepalen, bestemmen, aanwijzen, toewijzen of afzonderen. անյուս* er is al een dag voor bepaald. — անյուս *iets bepalen, voor vast stellen, bestemmen, aanwijzen of afzonderen voor iemand of iets. — անյուս* iets bepaalds, voor vast gesteld, bepaald aangewezen of bestemd; het door iemand bepaalde, vastgestelde; als iets bepaalds, bepaaldelijk, voor vast, eigenlijk; bepaald zeker, gewis; karakter, vaste aard of geaardheid, eigenaardigheid; vaste gewoonte. անյուս *Hoogd.* gauz bestimmt.

անյուս կՆ. — անյուս *zva.* անյուս *bij անյուս*

անյուս կՆ. *de bolvormige top van een berg; bolronde knop van Javaansche muziekinstrumenten, zoals een gong, daar op geslagen wordt (ook անյուս of անյուս); ook benaming van een fatsoen van dak, een soort van անյուս, maar steiler (vrg. bij անյուս).* անյուս *een huis met zulk een dak. — անյուս* overal met bulten, bultige puisten of gezwellen, (*nl.* min of meer met een punt, Rh.). — անյուս *met een bolvormigen top, bulterig, een bult hebben als boven; oppuilen.*

անյուս կՎ. *zva.* անյուս (*verbasterde vorm van Skr. poetjtjha, staart).*

անյուս կՆ. *punt, uitstekende hoek van iets. — անյուս* met een անյուս *uitsteken, bv. v. iemand die met vooruitgestoken lippen een pruim of iets anders in den mond heeft. — անյուս* bergtop. Tj.

ηλιοτροπία KW. zwa. ၁၆.၅၁၂ vijf. (Skr. pantjo). ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ vijf-en-twintig. ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ naam van de nagels van Wrekodarā (Skr. pantjanakha). ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ poët. benaming van de Pagëlaran. ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ zwa. ၁၆.၅၁၂ of ၁၆.၅၁၂ A. 58. ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ naam van de pees aan den boog voor de pijl ၁၆.၅၁၂ die van het haar van Kámásalah gevlochten was. ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ verzwakking of verslapping, der vijf eigenschappen die een dapper held worden toegekend, (W I, 166): hij heeft nl. spieren van ijzerdraad (ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂); beenderen van ijzer (ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂); een huid van koper (ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂); merg van hars (ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂); bloed van gom (ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂). ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ naam van de schelp-trompet van Krēsñā (Skr. Pántjadjanya), ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ benaming van de vijf zonen van Droepadi bij de vijf Paṅḍāwās (Skr. pantjakoemāra, de vijf prinseu). ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ hetz., en eign. van den zoon van Joedištirā en Droepadi, anders genoemd. ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ (Skr. pantjabāla, de vijf kinderen, en ၁၆.၅၁၂ is een verb. van het Skr. adwiltja, onvergelijkelijk). ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ KN. de leden van het dorpsbestuur behalven het dorps hoofd (eig. de vijf ouden. Vrg. ၁၆.၅၁၂). ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ zie bij ၁၆.၅၁၂ en andere met ηλιοτροπία aanvangende woorden, zie ben. ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ allerlei gevaren en ongelukken eig. vijf gevaren, veroorzaakt door godheden, menschen, dieren, djin's en satan's, R. I. — ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ tot vijf maken, in vijven verdeelen. (Een ander zie beneden).

ηλιοτροπία KN. ηλιοτροπία iets verhinderen, beletten, verijdelen; iemand van zijn voornemen afbrengen. (Een ander zie bij ηλιοτροπία). — ηλιοτροπία verhinderd raken of geraakt.

ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ zie bij ηλιοτροπία

ηλιοτροπία zwa. ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ zie ηλιοτροπία

ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ KN. het opbailen, bv. van het voorhoofd door een stoot. ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ uit onnoozelheid allerlei nonsens als ernstig gemeend vertellen. — ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ opbailen, een buil hebben of krijgen; met een bobbel opzwellen.

ηλιοτροπία KN. helderheid, zindelijkheid, netheid, v. uiterlijk, kleederen enz. — ηλιοτροπία er helder enz. uitzien.

ηλιοτροπία KN. de rigting van iets in een rechte lijn naar iets toe, bv. naar het zuiden, PI. zie ηλιοτροπία BV. (vrg. ηλιοτροπία); de regt naar beneden groeiende penwortel van een boom (vrg. ηλιοτροπία); de stamvader van een geslacht; linie van afstamming, bv. ηλιοτροπία de mannelijke linie; (ook zwa. ηλιοτροπία G.). ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ precies regt ten zuiden. — ηλιοτροπία regt maken, G. zwa. ηλιοτροπία WW. zijn koers nemen naar. — ηλιοτροπία in een rechte lijn met iets komen of loopen, R. (PL. II, 101. ηλιοτροπία volg. Rh. gestadig doorbranden van een licht; volg. WW. lustig branden; dit volg. Rh. ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ zie bij ηλιοτροπία ηλιοτροπία freq. ηλιοτροπία KN. physionomie of bijzondere uitdrukking van het gelaat.

ηλιοτροπία ηλιοτροπία en ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ zie onder ၁၆.၅၁၂

ηλιοτροπία KN. zich uitbreiden; zich propageren; zich nitbreiden tot een groote familie; verspreid; ver van elkaar staan in tegenstelling van ηλιοτροπία; uitbreiding, bv. van kundigheden; volg. CP. ook een bos padi (oa?) (vrg. ηλιοτροπία en ηλιοτροπία); ook zwa. ηλιοτροπία scheiden, van elkaar gaan, W. Pr. 52. — ηλιοτροπία uitbreiden, verspreiden; ook zwa. ηλιοτροπία — ηλιοτροπία aan iets uitbreiding geven; zijn geslacht of nakomelingschap propageren; doen voorttellen, aanfokken, aankweken. — ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ hetgeen uitgebreid is; hetgeen voortgeteeld is; een afgeleid woord. — ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ zich naar alle kanten uitbreiden.

ηλιοτροπία KW. zwa. ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ KN. zwa. ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ tip, uiterste punt zwa. ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ — ηλιοτροπία met den top of punt van iets slaan; ook tot aan den top gaan. — ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ zwa. ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ zie bij ηλιοτροπία

ηλιοτροπία ongebr. freq. ηλιοτροπία overal schitteren bv. van lampen, Tj. vrg. ηλιοτροπία ၁၆.၅၁၂ bij ηλιοτροπία

ηλιοτροπία KN. gekromd, krom gedraaid, van een hand of voet, wanneer een hand aan den pols, of een voet aan het enkel, naar binnen of naar buiten gedraaid is; met buitenwaarts gebogene knieën, met zoo gedraaide voeten loopen; ook een scheldwoord: krompoot,

ရဟုဗျာ *zie bij ရဟုဗျာ*
 ရဟုဗျာ *en ရဟုဗျာ* *zie bij ရဟုဗျာ*
 မိတ္တိဗျာ *ဗျာဗျာ* *zie ဗျာဗျာ* *iem. alleen ontmoetende het hem betaald zetten, met hem afrekenen wegens ondervonden leed, vrg. ဗျာဗျာ*
ဗျာဗျာ *ဗျာဗျာ*
 မိတ္တိဗျာ KN — မိတ္တိဗျာ *een pijnlijk gezicht trekken, zoodat de tanden te voorschijn komen, Rh.*
 မိတ္တိဗျာ KN. — မိတ္တိဗျာ *even met de punt uitsteken, bv. van een tand die uitbotten wil, vrg. ဗျာဗျာ*
ဗျာဗျာ
 ဗျာဗျာ *zie bij ဗျာဗျာ*
 ဗျာဗျာ KN. *bult tusschen den nek en rug van een rund; ook bij menschen op dezelfde plaats, of op de schouders bij lastdragers (vrg. ဗျာဗျာ*
ဗျာဗျာ).
 ဗျာဗျာ KW. *zva. ဗျာဗျာ*
 ဗျာဗျာ KN. *beleefde welkomstgroet; en zva. ဗျာဗျာ*
ဗျာဗျာ *voor ဗျာဗျာ* *trouwen. (Vrg. ook*
ဗျာဗျာ).
 ဗျာဗျာ *ook wel ဗျာဗျာ* KN. *een mannelijke bediende bij een aanzienlijk persoon; (een vrouwelijke in het algemeen heet ဗျာဗျာ).*
 — *ဗျာဗျာ* *of* *ဗျာဗျာ* *als pánákawan dienen, gaan dienen, of zijn dienst aanbieden; ook nederige uitdrukking voor een meisje of vrouw van hoogen rang ten huwelijk vragen (vrg. ဗျာဗျာ*
ဗျာဗျာ).
 ဗျာဗျာ *en* *ဗျာဗျာ* *zie ဗျာဗျာ*
 ဗျာဗျာ *zie bij ဗျာဗျာ*
 မိတ္တိ KN. *zva. ဗျာဗျာ* *en* *ဗျာဗျာ* *of* *ဗျာဗျာ*
ဗျာဗျာ (vrg. မိတ္တိ).
 မိတ္တိ KN. *een stuk gekloofte bamboe van ongeveer een voet lengte en drie vingers breedte, met eenigzins scherpe randen: de kapas wordt door den duim tegen die scherpe randen aangedrukt, om de vezels een gelijke rigting te geven, en met kleine rukken uitgetrokken, als voorbereiding voor het*
မိတ္တိ — *မိတ္တိ* *kapas op die wijze behandelen (waarop dan မိတ္တိ*
မိတ္တိ *en* *ဗျာဗျာ* *volgen); fig. het hart (verstand) beschaven; (iets nauwkeurig nagaan, uitpluizen. L. 301, 1. G.).*
 — *မိတ္တိ* *het eerste kammen van boomwol; het beschaven van het hart (verstand).*

ဗျာဗျာ K., *zie မိတ္တိ*
 ဗျာဗျာ *ဗျာဗျာ* *en* *ဗျာဗျာ* *zie bij ဗျာဗျာ*
 ဗျာဗျာ KW. *zva. ဗျာဗျာ* *en* *ဗျာဗျာ* *en* *dus zva.*
ဗျာဗျာ (zie bij ဗျာဗျာ). *ဗျာဗျာ* *niets anders, zonder wedergá. မိတ္တိ* *het lijkt (of*
leek) wel; als of; en မိတ္တိ *wel lijken; bv.*
မိတ္တိ *ဗျာဗျာ* *ဗျာဗျာ* *hij lijkt wel*
ဗျာဗျာ *is. (Vrg. မိတ္တိ*
en *မိတ္တိ).* — *ဗျာဗျာ* *ဗျာဗျာ* *enz.,*
zie
ဗျာဗျာ
 ဗျာဗျာ KW. *zva. ဗျာဗျာ* *ဗျာဗျာ* *en* *ဗျာဗျာ*
ဗျာဗျာ *(van ဗျာဗျာ* *ဗျာဗျာ).* (KN.
 1. *het vermogen om te zien. 2. gedachte, begeerte,*
verlangen. G.).
 မိတ္တိ KN.; 1 *het zwaarste punt van een gewigt of*
last, waardoor éen der dragers de meeste last te
dragen heeft. — မိတ္တိ *van de zwaarste last op*
iem. neerkomen, éen uit meer onderdrukken, achtervolgen, narijden, navliegen, enz. Tj. — မိတ္တိ
acc. pass. fig. onderdrukt worden, als boven
enz. 2. — မိတ္တိ *ook zva. မိတ္တိ* *zie bij*
မိတ္တိ
 ဗျာဗျာ = *ဗျာဗျာ* W. I. 8.
 မိတ္တိ KN. *het onrustig, bang of angstig her- en*
derwaarts zien; bange onrust van het hart. — မိ
မိတ္တိ *onrustig heen en weer gaan van de oogen.*
 — *မိတ္တိ* *of* *မိတ္တိ* *ourustig,*
bang of angstig de oogen heen en weer laten
gaan
 မိတ္တိ KN. *မိတ္တိ* *met omzetting hetz. als*
မိတ္တိ
 မိတ္တိ *zie bij မိတ္တိ*
 မိတ္တိ KN. *bestendig, standvastig, gew. met ont-*
kenning. — မိတ္တိ *onbestendig, ongestadig,*
zich niet gelijk blijven.
 မိတ္တိ *zie bij မိတ္တိ*
 မိတ္တိ *zva. မိတ္တိ*
 မိတ္တိ KN. *uitpuilend, gezwollen van de oogen;*
de knopvormige bloem van de jété en kedawoeng.
 — *မိတ္တိ* *uitpuilen, gezwollen zijn, enz. ဗျာဗျာ*
hetz. W. II, 17; BB. PJ.
 မိတ္တိ KN. 1. *het aanvliegen, slaan en kloppen,*
(volg. Rh. bep. het pikken), van vechtende hanen,
fig. debat. မိတ္တိ *het debatteren van plei-*
tenden. မိတ္တိ *iemand laten debatteren*

met zijn tegenpartij. — *ሳካዎህኑ* zijn tegenpartij aanvliegen. — *ሳካዎህኑ* mv. 2. TP. zva. *ሳካ ሃዳህኑ*

ሳካዎህኑ KN. — *ሳካዎህኑ* uitpuilen, naar buiten groeijen, opkomen *van wild of gezond vleesch uit een wond*, Rh.

ሳካዎህኑ KN. — *ሳካዎህኑ* uitpuilen, *van de oogen*, WW.

ሳካዎህኑ *ሳካዎህኑ* = *ሳካዎህኑ* Rh.

ሳካዎህኑ zie *ሳካዎህኑ*

ሳካዎህኑ KN. het strak, zonder blikken, openstaan van de oogen, *bv. van een doode* (verg. *ሳካ ሃህህኑ* en *ሳካዎህኑ*). — *ሳካዎህኑ* of *ሳካዎህኑ* strak, *van de oogen*, in het wild staroogende rondzien. — *ሳካዎህኑ* iem. strak aankijken, Rh.

ሳካዎህኑ *ሳካዎህኑ* enz., zva. *ሳካዎህኑ* enz.

ሳካዎህኑ KW. zva. *ሳካ* ook in een *figuurlijken* zin.

ሳካዎህኑ *ሳካዎህኑ* *ሳካዎህኑ* en *ሳካዎህኑ* zie onder *ሳካዎህኑ*

ሳካዎህኑ en *ሳካዎህኑ* zie onder *ሳካዎህኑ*

ሳካዎህኑ KN.; *ሳካዎህኑ* de oogen gerigt houden op, *iemand of iets* in het oog houden, op het oog hebben; *iemand* aanzien, aankijken, *iem* fixeren, *iets* beschouwen (verg. *ሳካዎህኑ* *ሳካዎህኑ* *ህህኑ* en *ሳካዎህኑ*). — *ሳካዎህኑ* de oogen naar *iets* rigten, op *iets* vestigen; *iemand* de oogen gerigt doen houden *naar iets*. — *ሳካዎህኑ* het aankijken, beschouwen, enz. — *ሳካዎህኑ* obj den; en *iets* waarop men het oog heeft laten vallen, oogkeus; volg. Rh. ook een paal waaraan men een paard vastbindt om er het oog op te houden of toe te zien, dat het goed gevoerd, enz. wordt, of ook wel tot *vermaak* om het te zien, Waj. I, 11; ook *ben. van* het staatsiepaard dat opgezadeld maar zonder ruiters vóór den stoet van den vorst geleid wordt; de afstand zoover als het gezigt reikt; en *iets* of *iemand* daar men het oog op gevestigd heeft, wat *iemand* in of op het oog heeft. Zoo ook *ሳካዎህኑ* (verg. *ሳካዎህኑ*).

ሳካዎህኑ K., zie *ሳካዎህኑ* en *ሳካዎህኑ* — *ሳካዎህኑ* *ሳካዎህኑ* *ሳካዎህኑ* en *ሳካዎህኑ* zie bij *ሳካዎህኑ*

ሳካዎህኑ het regt afgaan op een plaats of doel dat men zich voorstelt en tracht te bereiken; het doel waar-

naar men streeft. — *ሳካዎህኑ* regt afgaan op een doel of plaats *als boven*, naar *iets* met alle ijver streven; op *iets* al zijn aandacht gevestigd hebben, aan *iets* onverdeeld zich wijden (verg. *ሳካዎህኑ* *ሳካዎህኑ* en *ሳካዎህኑ*). — *ሳካዎህኑ* het streven, enz.

ሳካዎህኑ ML. KN. zva. *ሳካዎህኑ* metalen ceintuur; met een plaat (*ሳካዎህኑ*) van voren. (ook band om het lijf, waaraan een sabel gedragen wordt. G.)

ሳካዎህኑ *ሳካዎህኑ* en *ሳካዎህኑ* KW. zva. *ሳካዎህኑ* (waarschijnlijk van *ሳካዎህኑ* verg. *ሳካዎህኑ* bij *ሳካዎህኑ*).

ሳካዎህኑ zie *ሳካዎህኑ*

ሳካዎህኑ I. KN. volg. Rh. zva. *ሳካዎህኑ* en *ሳካዎህኑ* afzonderlijk en bepaald aangewezen en toebedeeld; bepaald toebedeelde taak (verg. *ሳካዎህኑ* en *ሳካዎህኑ*). — *ሳካዎህኑ* *iets*, zooals een kamer, afzonderen tot afzonderlijk verblijf; de aandeelen aan een werk afzonderen, en bepaald toewijzen, *dingen* geregeld schikken, *het één hier of hiervoor*, *het andere daar of diárvóór*; *iemand* speciaal met *iets* belasten, *hem* als afzonderlijke taak of werkzaamheid *iets* opdragen (verg. *ሳካዎህኑ*). *ሳካዎህኑ* het één na het ander afzonderlijk aanwijzen, sorteren of toewijzen. — *ሳካዎህኑ* subst. den. regeling, schikking, Adj. S. 66. — *ሳካዎህኑ* obj. den. afdeeling, afzonderlijk gedeelte. *ሳካዎህኑ* *ሳካዎህኑ* een tijdvak G., volg. Rh. eerder een seizoen, een deel van het jaar. *ሳካዎህኑ* *ሳካዎህኑ* elk afzonderlijk.

II. KW. ML. *ሳካዎህኑ* of *ሳካዎህኑ* zva. *ሳካዎህኑ* — *ሳካዎህኑ* om *iets* vragen, verzoeken of bidden. — *ሳካዎህኑ* *iemand* om *iets* vragen of verzoeken. — *ሳካዎህኑ* verzoek. — *ሳካዎህኑ* gaan of komen verzoeken. G.

ሳካዎህኑ enz. zva. *ሳካዎህኑ* enz.

ሳካዎህኑ KW. ML. zva. *ሳካዎህኑ* deur.

ሳካዎህኑ KW. zva. *ሳካዎህኑ* KN. proef, monster, staal, van *waren* of *goederen*, WW. *bv.* *ሳካዎህኑ* *ሳካዎህኑ* monster rijst (verg. *ሳካዎህኑ*). — *ሳካዎህኑ* *ሳካዎህኑ* *iemand* *iets* laten zien als proef of om het aan zijn oordeel te onderwerpen. — *ሳካዎህኑ* *ሳካዎህኑ* *ሳካዎህኑ* of *ሳካዎህኑ* *ሳካዎህኑ* *iets* laten zien als proef of ter beoordeeling van *iemand*; (van *iets* een staaltje geven, een proef laten zien; WW.) — *ሳካዎህኑ* zva. *ሳካዎህኑ* obj. den. en elkander

դրող *zva.* արդող անել; *erg.* (Անաթոլի). 2. KN. smid, ijzersmid; smeden, als smid werkzaam zijn. — արդող *iets* smeden. — արդողատու սմերի (erg. անարդող).

արդող *KN.* — արդող *de* handen met de palmen naar boven gekeerd houden om *iets* te ontvangen of een aalmoes te vragen, Rh., *volg.* WW. *de* opene hand ophouden om *iets* te ontvangen, en wel zóo dat de linkerhand onder de elleboog van de regter gehouden wordt; *ook wel* zóo de hand houden om *iets* over te geven.

արդող *KN.* naar *iets* gelijkend, gelijk als (*erg.* արդողն և անարդողն). անարդողատու *gelijk* zijn als. — արդող *of* արդողն *zich* gelijk maken aan *een ander*, het gelijkend voorkomen aannemen van *een ander*, door *gelijke kleding, nagebootste houding, manieren, enz.*; *iets* gelijk maken aan *iets anders*; aan *iets* de gelijkende gedaante geven van *iets* (*erg.* արդող); *iemand of iets* als gelijk beschouwen met *iemand of iets anders*. անարդող *de* vermoede. անարդողարդող (of անարդողարդող W.) *de* als Vorst vermoede. անարդողն անարդողն *als* een in de gedaante van een mensch gebeeldhouwde diamant. — անարդող *het* zich gelijk maken, *enz.*

արդող *N.*, անարդող, dubbel, tweemaal (voor արդող van դար), արդողություն nutteloos, overbodig, onnoodig, AS — անարդող (voor անարդող) *en* gew. անարդող *N.*, անարդող *K.*, tweemaal; ten tweeden; de (of het) tweede. — արդող *N.*, անարդող *of* անարդող *K.*, voor de tweede keer doen, herhalen, hervatten, *iemand* een tweeden slag toebrengen. դարարդողություն դարարդող (of *bij verk.* դարարդող) անարդող *het* zal niet overgedaan behoeven te worden, het zal ineens goed zijn, *ook als uitroep van berestiging*, wel zeker! het spreekt van zelf. արդողություն, անարդող անարդող *K.* *spr.* ergens tweemaal over doen of moeten doen. անարդողություն *laat* het niet overgedaan behoeven te worden! maak het in eens goed af! — արդող անարդող *iets*, nog eens overdoen, voor de tweede maal doen. — արդողություն *անարդող* անարդող *iemand* *iets* voor de tweede keer laten doen. — արդող

ոյց *obj. den.* overgedaan, op nieuw bewerkt. արդող *KN.*; արդող *de* handen op of boven het hoofd houden, *een wijze van hooge eerbiedbetuiging; iets, zooals een vorstelijke brief, die een bode ontvangt of brengt*, tot bewijs van hoogen eerbied boven het hoofd houden; *iemand of iets* ten hoogsten eerbiedigen; *een vorstelijke last* allereerbiedigst volvoeren (*erg.* արդողն անարդող *en* արդող). արդող *iemand*, *zooals zijn Vorst*, hoog en heilig eeren; *iets* op den hoogsten prijs stellen. անարդողն անարդողն *met* den hoogsten eerbied! met het hoogste respect! (Uw allergehoorzaamste dienaar!) անարդող *een naam van Batára Goeroe*. — արդող *of* արդող *voorwerp* van de hoogste vereering, *van een persoon, plaats of ander voorwerp, zooals een oude kris of oude dikke boom*; de plaats in of bij een dorp of wijk, waar de bewoners heengaan om hun offers te brengen of offermalen te houden.

արդող *KN.* — արդող *van* de eene plaats naar de andere gaan *van troepen*, Rh.; *volg.* SG. *te* dicht opgeschoten plekken padi uitdunnen en overbrengen naar plaatsen waar het zaad of de bibit slecht opkwam. — արդողն *zijn* tegenpartij vóór geven *bv. bij een wedren.*

արդող *KW.* *zva.* արդողն արդողն I. *KI.* *van* անարդող *en* անարդող (*zie* bij անարդող). — արդողն *en* անարդողն անարդողն *KI.*, *zie* bij անարդող *en* արդողն անարդող *of* անարդողն *bij* անարդող — II. անարդող *en* անարդող *KD.* *van* անարդող *en* անարդող — III. *KD.* *van* անարդող *en* անարդող *van* անարդողն — IV. *KD.* *van* անարդող *bv.* անարդողն *zva.* անարդողն *wisseling* van maand, *als* een maand ten einde is *en* een andere begint.

արդող *of* դարարդող *KN.* 1. goede, vertrouwde kennis zijn *of* worden *met iemand, meer vertrouwd en intiem dan անարդող *en* անարդող* goed kennen, bekend met, gewend aan, W. II, 92. — արդողն *enz.* *iemand* in goede en vertrouwde kennis brengen *met iemand*. WW. 2. jager. TP. *zva.* անարդող

դարարդող *KN.* *zva.* արդողն *Men.* *volg.* Rh. *zva.* անարդող *na alles beproefd, na alle moeite tot het een of ander gedaan te hebben*, het opgeven.

ἡσθησι KN. palmkool, het kroonhart van kokos- en palmdoomen, ook van pisangstruiken en pandan; ook de punt of het weck, zoetachtig geel- te van de buitenschil van een jonge kokosnoot (ἡσθησι). — ἡσθησι uit iets de palmkool snijden; een kokosboom of dergelijke de kroon afkappen.

ἡσθησι KN. 1. pandanus, naam van een soort van aloë, die langs de wegen staat en tot omheining dient (hiervoor dient volg. Rh. de ἡσθησι waaraan de ἡσθησι bloem.). ἡσθησι naam van een soort pandan waarvan de eenzijdig welriekende bladen, sijn gekroven, onder bloemen gemengd worden (tot ἡσθησι BV.). ἡσθησι = ἡσθησι Wangs. op ἡσθησι naam van een soort van zijden stof. 2. KN. naam v. e. geurige padisoort.

ἡσθησι zie bij ἡσθησι

ἡσθησι zie bij ἡσθησι

ἡσθησι KW. zwa. ἡσθησι

ἡσθησι KN. een werktuig, om te visschen of daarbij gebruikt, W. I, 6.

ἡσθησι KN. zonder iets toe te geven, zonder ἡσθησι van een ruiling; zonder ἡσθησι, ἡσθησι en ἡσθησι trouwen, ook verkoopen zonder wuist, Rh. vrg. ἡσθησι — ἡσθησι iets zonder toegift voor iets anders geven.

ἡσθησι KN met de terugkeer van dezelfde tijd; over, om. ἡσθησι ἡσθησι ἡσθησι of ἡσθησι vandaag over acht dagen. ἡσθησι over acht dagen, of om de acht dagen. ἡσθησι als de maand Moelod weër terugkomt d. i. over een jaar. ἡσθησι over tien dagen, of om de tien dagen. ἡσθησι elken avond. ἡσθησι elken Zaterdag; ook Zaterdag over 8 dagen. ἡσθησι tegen aanstaanden Woensdag over acht dagen. ἡσθησι om de hoeveel tijd? ἡσθησι ook wel zwa. ἡσθησι telkens wanneer, bv. ἡσθησι telkens als hij komt; en oneigenlijk in GG. ἡσθησι om de 25 man één, in pl. v. ἡσθησι — ἡσθησι 1. een ringetje onder om het gevest van een kris. 2. ἡσθησι of ἡσθησι

een offerhande doen van een overledene op den eersten verjaardag van zijn overliden. ἡσθησι hetzelfde op den tweeden verjaardag (volgens G. elke acht jaar. Een ander ἡσθησι zie bij ἡσθησι). — ἡσθησι 1. voor een overledene een offerhande doen een jaar na zijn overliden. 2. iemand of iets aantreffen (vrg. ἡσθησι). ἡσθησι 1. N., ἡσθησι K., metalen overtrek van een krissehe (nam. van de ἡσθησι). ἡσθησι naam van een padisoort met zwarte halmen en aren. 2. KN. een soort van schildpad, waarvan de dunne schaal aan de ribben vast zit — ἡσθησι N., ἡσθησι of ἡσθησι K., met een metalen overtrek van een kris.

ἡσθησι KN., ἡσθησι of ἡσθησι KI., schouder, schouders. — ἡσθησι iets op het schouder dragen; en op het schouder van iemand met de hand leunend.

ἡσθησι KN. kort en laag (vrg. ἡσθησι en ἡσθησι). ἡσθησι karig, van een aanzienlijke (vrg. ἡσθησι bij ἡσθησι). ἡσθησι of ἡσθησι op zijn laagst, voor op zijn minst (vrg. ἡσθησι).

ἡσθησι KN. verblijf, logies, intrek; ook voor woning van een gering man en nederige benaming van iemands eigen woning (vrg. ἡσθησι en ἡσθησι); ergens zijn thuis hebben; ook afdeeling, hoop, hoopje of vakje; bij verdeelingen meer bep. van padi op het veld, Rh. (grondwoord ἡσθησι). ἡσθησι woning tot logies, bv. van santri's bij een priesterschool. — ἡσθησι logeren, inwonen, bij iemand; op hoopen leggen, bv. van padi, Rh. (zoals bv. ons hooi). — ἡσθησι bij iemand logeren. — ἡσθησι iemand logeren; iemand ergens logeren of logies geven. — ἡσθησι of ἡσθησι plaats daar men logeert of om te logeren, herberg, tijdelijke verblijfplaats, logeerkamer (vrg. ἡσθησι en ἡσθησι). ἡσθησι een santri die geen vaste woonplaats heeft, een reizende santri? ἡσθησι naam van een wijk aan de noordelijke grens van de hoofdplaats van Soerakarta, waar de regenten van de Mantja-

nigara vroeger hun verblijf hadden, als zij op de hoofdplaats waren. ဟဟဟဟဟဟဟဟဟ erg. kampereu, W. I, 367.

အရှင်ကံလှ KN., အရှင်ကံလှ. met een knobbeltje van de keel of in de borst (een onaangenaam gevoel als van een knobeltje in de keel hebben); ook pijnlijk kranpachtig opgezet zijn, van de spieren *erg.* အရှင်ကံလှ. ook *fig.* van het hart, als men een onaangename bejegening niet goed slikken kan (*erg.* အရှင်ကံလှ).

အရှင်ကံလှ KN. kleine bobbel of bult (*erg.* အရှင်ကံလှ. — အရှင်ကံလှ *zva.* အရှင်ကံလှ. maar van kleiner knobbel of bult).

အရှင်ကံလှ KN. verhevenheid, knobbel, bult, hobbel (*erg.* အရှင်ကံလှ. အရှင်ကံလှ. en ဟဟဟဟ). — အရှင်ကံလှ. met een verhevenheid, bult of bulten, met hobbels, knobbelig, အရှင်ကံလှ. van een terrein, oneffen, hobbelig.

အရှင်ကံလှ. en အရှင်ကံလှ. *zva.* အရှင်ကံလှ. en အရှင်ကံလှ. *en* အရှင်ကံလှ. *fig.* Tj.

အရှင်ကံလှ. အရှင်ကံလှ. အရှင်ကံလှ. အရှင်ကံလှ. *enz.*, *K.*, *zie* ဟဟဟဟ. ဟဟဟဟ. *en* ဟဟဟဟ.

အရှင်ကံလှ. *volg.* Rh. *gebr.* ဟဟဟဟ. KN. aangezuiverd, geheel afbetaald; aanzuivering; van een afbetalene schuld (*erg.* ဟဟဟဟ). — အရှင်ကံလှ. een schuld geheel afbetalen, afdoen, het achterstallige *er* van aanzuiveren.

အရှင်ကံလှ. အရှင်ကံလှ. အရှင်ကံလှ. အရှင်ကံလှ. *enz.* *Kl.*, *zie* ဟဟဟဟ. ဟဟဟဟ. *en* ဟဟဟဟ. *Het* wordt ook wel als *Kl.* voor ဟဟဟဟ. gebruikt.

အရှင်ကံလှ. KN. iemand die zijn geest bezig houdt met geestelijke (niet wereldsche) en bovenzinnelijke zaken; geestelijke leeraar; asceet, kluizenaar (*Skr.* *pandita*); als *Tj.* *Sengk.* zeven. — အရှင်ကံလှ. als pandiet leven, pandiet zijn. အရှင်ကံလှ. als pandiet geëerd worden; ook slechts een *elegant*er vorm voor အရှင်ကံလှ. — အရှင်ကံလှ. de waardigheid van een pandiet.

အရှင်ကံလှ. *zva.* ဟဟဟဟ.

အရှင်ကံလှ. KN. tot aan den grond of bodem; vlak bij den grond af; van haar tot aan den wortel afgesneden of afgeschoren, Tj. (*erg.* အရှင်ကံလှ. အရှင်ကံလှ. *en* ဟဟဟဟ). — အရှင်ကံလှ. gelijk bij den

grond of bij den wortel af, gelijk af, *bv.* *afgehakt*, *afgesneden*, *afgeknipt* of *afgeschoren*; iets gelijkaft snijlen, scheren, *enz.*

အရှင်ကံလှ. KN. geheel (of alles) op of weg, zoodat er niets of niemand van over is (*erg.* အရှင်ကံလှ.). ဟဟဟဟ. အရှင်ကံလှ. alles opgegeten. — အရှင်ကံလှ. အရှင်ကံလှ. *icls.*, *bv.* *zijn bezittingen*, geheel opmaken (*erg.* အရှင်ကံလှ. 2).

အရှင်ကံလှ. KN. uitsteken van kleine verhevenheden. Tj.

အရှင်ကံလှ. *zva.* အရှင်ကံလှ. အရှင်ကံလှ. အရှင်ကံလှ. overal als bulten uitsteken of zich vertoonen.

အရှင်ကံလှ. KN., အရှင်ကံလှ. als een bult of ronde verhevenheid uitsteken of zich vertoonen, zoodals iets diks onder een kleed of in den zak (*erg.* အရှင်ကံလှ. အရှင်ကံလှ. *en* အရှင်ကံလှ.); *fig.* boven anderen uitsteken, in kwaden zin. အရှင်ကံလှ. အရှင်ကံလှ. met bulten en verhevenheden.

အရှင်ကံလှ. KN. *geslachtsnaam* van de (vijf) zonen van Pradoc (*Skr.* *Pandawa*, van အရှင်ကံလှ.); als *Tj.* *Sengk.* vijf; *en* *algemeene benaming* van een kris met vijf bogten of golvingen van het leem.

အရှင်ကံလှ. KN., — အရှင်ကံလှ. of အရှင်ကံလှ. de zak in de hoofdhoek achter het hoofd gevormd door de haarwring; de haarwring met den hoofdhoek sluitend omwonden hebben of dragen, zoodat de vorm van de haarwring te zien is.

အရှင်ကံလှ. KN. iets glimmends *bv.* een stuk glas dat boven den grond of hier of daar een weinig uitsteekt. — အရှင်ကံလှ. *zoo* uitsteken; *fig.* *bv.* van een dief, zich even laten zien, *bv.* *tusschen* struiken.

အရှင်ကံလှ. KN. (*erg.* ဟဟဟဟ.) gebrekkig van taal, van iemand die *bv.* *ngoko* en *kramā* door elkaar spreekt. — အရှင်ကံလှ. een bastaard eend, Rh.

အရှင်ကံလှ. KN.; အရှင်ကံလှ. *in* *prēzie* *en* *oorspronkelijk* အရှင်ကံလှ. een van alle kanten open, op stijlen of pilaren (*zie* *bij* အရှင်ကံလှ. I.) rustend, gebouw vóór het huis van Javaansche hoofden en inlandsche grooten, waar mannelijke gasten ontvangen worden (*Skr.*

mandapa, een open gebouw of hal; gaanderij. veranda, paviljoen). မာတုမိဟေဝ် of မာတုမိ အာမ် de eetzaal in de kraton — မာတုမိ zich in een pândápá bevinden of naar een pândápá be- geven. — မာတုမိမာ of မာတုမိမာ ကန. een bijzondere deffige wijze van gang of tred, waar- meê een staatsdienaar den Vorst nadert, wanneer deze in zijn pândápá gezeten is, en waarbij de handen met opgestoken duimen vóór het lijf ge- houden worden; een statige, wiegelende. half tan- dakkende tred van de gandèks, als zij op feest- dagen den vorst naderen, of zich verwijderen; o. a. als zij na een tiggerevecht naar de hokken van de tiggers, die afgemaakt moeten worden, gaan om het stroo in brand te steken, en dan weêr terugtreden; ook een statige tred van een daarop gedresseerd paard, waarbij het de voor- poeten beurtelings fier optilt en vooruitbrengt. — မာတုမိမာ မာတုမိမာ of မာတုမိမာမာ မာတုမိမာ met zulk een tred gaan.

မာတုမိ. ကန., zie မာတုမိမာ

မာတုမိမာ. en မာတုမိမိ. ကန., zie မာတုမိမာ

မာတုမိမာ. I. ကန. zva. မာတုမိမာ

မာတုမိမာ. ကန. het in of onder den grond zitten, bv. van een paal (erg. မာတုမိမာ); in hinderlaag ver- scholem, van krijgsvolk. (De grondvorm is မာတုမိ). မာတုမိမာ မာတုမိမာ in hinderlaag verscholen krijgs- volk; en in een hinderlaag zich legeren. — မာတုမိမာ မာတုမိမာ iets, zooals een schat, onder den grond begraven; krijgsvolk in hinderlaag leggen; ook, en dan မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ ကန. iemand, of iemands lijk of gebeente, begraven, ter aarde bestellen. မာတုမိမာ မာတုမိမာ (of မာတုမိမာ) spr. zijn waren rang verholen houden door zich als knecht of on- derdaan voor te doen, van een aanzienlijke, WR. welligt zijn eigen ik verbergen, zijn waren stand verbergen, althans W. I, 68, gebruikt de boeta, die uitdr. tegen Ardjoenâ, alsof hij twijfelt dat deze niet een prins, waarvoor hij zich uitgeeft, maar een geringer persoon is, die zich een vorstelijk air geeft. မာတုမိမာ မာတုမိမာ ook wel မာတုမိမာ မာတုမိမာ aardvruchten. — မာတုမိမာ မာတုမိမာ ergens iets begraven; iemand iets (zooals een ကန.) onder den grond begraven; ook, en dan မာတုမိမာ ကန., ergens iemand of een lijk begraven. — မာတုမိမာ မာတုမိမာ iets dat

onder den grond begraven of in hinderlaag verbor- gen is. မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ begraven schat. မာတုမိမာ မာတုမိမာ verborgen vergif, naam van een slecht tee- ken in het haar van paarden; wordt ook gezegd van een vrouw, waarvan de man gestorven is, terwijl zij zwanger was, en die men niet gaarne tot vrouw neemt. — မာတုမိမာ မာတုမိမာ het begraven, enz.

မာတုမိမာ မာတုမိမာ. Holl. fundament (erg. မာတုမိမာ မာတုမိမာ).

မာတုမိမာ ကန. zva. မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ ကန. opzigtger, die het stuur of bestuur heeft, bij een werk. WW. မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ, het bootsvolk (erg. မာတုမိမာ မာတုမိမာ). — မာတုမိမာ မာတုမိမာ over iets het opzigt en bestuur houden, WW.

မာတုမိမာ ကန. de vrucht van de pandan-êri.

မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ of မာတုမိမာ မာတုမိမာ zva. မာတုမိမာ မာတုမိမာ, enz.

မာတုမိမာ ကန. soort van soep of bouillon van fijn vleesch of visch, gew. met tamerinde zuur gemaakt. မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ eieren met tamarinde en zout ge- kookt. မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ een soort မာတုမိမာ, nl. zwart van kleur en eenigzins dik. — မာတုမိမာ pingang koken; iets tot pingang bereiden.

မာတုမိမာ ကန. 1. verk. van မာတုမိမာ — 2. မာတုမိမာ of မာတုမိမာ klein heuveltje, hoop aarde; witte miere- hoop, hoop van door de witte mieren boven hun nest opgegraven aarde (van မာတုမိမာ en erg. မာတုမိမာ မာတုမိမာ).

မာတုမိမာ ကန. naam van een grove grassoort, die in de bosschen groeit. (P. L.) JR.

မာတုမိမာ မာတုမိမာ ကန. zva. မာတုမိမာ

မာတုမိမာ မာတုမိမာ ကန.; မာတုမိမာ မာတုမိမာ iets of iemand met één of beide armen omvatten en zóo dragen; zijn bruid met beide armen om de heupen vasten en zoo het huis indragen, een plegtigheid bij het trouwen (erg. မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ). မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ, nl. het bij de hals pakken en dragen, zooals men eenden doet; op die wijze dragen. — မာတုမိမာ မာတုမိမာ mv. iemand, of zijn vrouw, kind en goederen, naar een uicuw verblijf voeren of afhalen; iemand bij zich in huis halen. — မာတုမိမာ မာတုမိမာ မာတုမိမာ wie of wat in den arm of de armen meêgevoerd wordt; ook fig. မာတုမိမာ in den toestand zijn van မာတုမိမာ မာတုမိမာ Tj.

աւրիւն զի յիւստիս

աւրիւն զի յաւրիւն

աւրիւն ԿՆ. een kleine schuit of sloep (vrg. ևիստիս). արարաւրիւն ԿՆ. een sloep.

աւրիւն ԿՎ. զա. արարիւն յիւստիս

աւրիւն ԿՎ. *Sd. en K., zie աւրիւն* — 2. ԿՆ. een grove groote ronde schotel van Chineesch aardewerk, (Pers. *phandjan*, porseleinen schotel), աւրիւն ԿՆ. een fijner en kleiner soort van porseleinen, (zoaals de poetra's, de groote lui, gebruiken?)

աւրիւն իւրիւն ԿՆ. een pandjang van koper (Tj.), WW.

աւրիւն իւրիւն ԿՆ. een van jonge klapperbladen gevlochten pandjang, WW. աւրիւն իւրիւն ԿՆ. ongeveer զա. ևիստիս զի յիւստիս — ևիստիս յաւրիւն իւրիւն ԿՆ. աւրիւն իւրիւն և աւրիւն իւրիւն զի յիւստիս

աւրիւն յաւրիւն ԿՆ. աւրիւն իւրիւն և աւրիւն իւրիւն զի յաւրիւն

աւրիւն յաւրիւն ԿՆ. *poët. of Mal. kaap, vrg. արարիւն* WW.

աւրիւն ԿՆ. *benaming van de tapih van een vrouw of meisje, als die zoo hoog omgedaan is, dat het bovenste gedeelte tot over de borsten komt en zoo tevens tot ևիստիս verstrekt. Op deze wijze wordt de tapih gedragen in huis bij het verrigten van de huiselijke bezigheden, bij het baden en te bed, ook, als bepaald costume, door het dienend vrouwelijk personeel aan het hof. — ևիստիս ԿՆ. iemand de tapih tot over de borsten omdoen. — ևիստիս իւրիւն ԿՆ. gekleed, dat de tapih de borsten bedekt, in dat costume, ook wel uit armoede.*

արարիւն 1. ԿՎ. զա. արարիւն (vrg. աւրիւն 1.). 2. ԿՆ. een geschenk aanbieden aan een meerdere, als bewijs van achting of onderdanigheid (vrg. ևիստիս և արարիւն ԿՆ. արարիւն ԿՆ.). աւրիւն արարիւն ԿՆ. geschenk als huldebewijs JR. — արարիւն ԿՆ. iemand voor hoog of aanzienlijk houden, eerbied betoonen, onderdanig zijn; G. *hun ouders* in hun onderdom de kost geven, *van kinders*, R. *ook* zoo vol zijn, dat het vocht (?) bol boven den rand staat. R. *v. drooge waren*; *zie bij արարիւն*. արարիւն ԿՆ. met kleine verhevenheden, *zoaals met mierenhoopen, van een terrein* (vrg. արարիւն ԿՆ.) PL. — արարիւն ԿՆ. iets als geschenk tot huldevijs aanbieden aan een meerdere, BM. — արարիւն ԿՆ. 1. ԿՎ. hoogte, verhevenheid. աւրիւն արարիւն ԿՆ. զա. աւրիւն արարիւն — 2. ԿՆ. geschenk aan een

meerdere als huldebewijs, G.

արարիւն ԿՎ. զա. աւրիւն

արարիւն ԿՎ. ևիստիս

ևիստիս ԿՆ., zeeschildpad, *Chelonia imbricata*, waarvan de schaal het kareet oplevert (vrg. ևիստիս ԿՆ. և արարիւն ԿՆ.). արարիւն ԿՆ. een schildpad den kam. ևիստիս ԿՆ. een soort penjoe met gemarmerde schaal. ևիստիս ԿՆ. soorten van ևիստիս met zwarte schaal. — ևիստիս ԿՆ. nageemaakt schildpad bv. van buffelhoorn.

արարիւն ԿՆ. զի յիւստիս

արարիւն ԿՆ.; արարիւն արարիւն ԿՆ. *volg. CP. ben. van een geschenk in spijzen van getrouwde kinderen, als zij op zich zelf zijn gaan wonen, aan hunne ouders, een bewijs van hulde, dankbaarheid, enz., ZG. 1866, met vooruitgestoken borst, trotsch en sierlijk voortstappen; gew. van een vrouw gezegd. ևիստիս արարիւն ԿՆ. van velen.*

արարիւն ԿՆ. — արարիւն ԿՆ. trappen op of in *gew. iets weeks*, Rh.

ևիստիս ԿՆ. և ևիստիս ԿՆ. զի յիւստիս

արարիւն ԿՆ. plat. — արարիւն ԿՆ. plat drukken, Rh. (vrg. ևիստիս ԿՆ.).

արարիւն զի յիւստիս

արարիւն ԿՆ. het nemen van iets van een ander. — արարիւն ԿՆ. iets van een ander nemen of wegnemen, զա. աւրիւն GR.

արարիւն ԿՆ. զա. արարիւն ԿՆ. Rh. — արարիւն ԿՆ. of արարիւն զա. արարիւն ԿՆ.

արարիւն ԿՆ. troep, groep, hoop (van gelijke dingen bij elkander), kudde, bende (vrg. արարիւն ԿՆ.). ևիստիս ԿՆ. een troep, *enz.* — արարիւն ԿՆ. groeppen; in troepen, groepen, hoopen, kudden of benden verdeelen; *iemand* bij een troep indeelen, in een troep opnemen. արարիւն արարիւն ԿՆ. in verschillende, afzonderlijke troepen, *enz.* verdeelen. արարիւն ԿՆ. *iemand* opnemen onder zijn gemalinnen. — արարիւն ԿՆ. of ևիստիս ԿՆ. in een troep of troepen, troepsgewijze; bij troepen, kudden, *enz.*

ևիստիս ԿՆ. 1. opgeklaard, helder van het weer, helder weer, helder weer zijn, Tj. vrg. ևիստիս ևիստիս ԿՆ. opgeruimd, opgevroljkt, *van het hart.* — ևիստիս ԿՆ. een of ander middel aanwenden om helder weder te krijgen, *gelijk de Javaan uit bijge-loof een bezem van ևիստիս omgekeerd neerzet en*

iets staren. — *αὐτῶν ἐπιβλέποντες* met groote oogen zitten of staaui te staren, of ook rond te zien; elksander aanstaren.

ἐπισημειώσεις KN. = *ἐπισημειώσεις*

ἐπισημειώσεις KN. — *ἐπισημειώσεις* driest en verwaand van houding, WW.

ἐπισημειώσεις KN.; *ἐπισημειώσεις* iets, zooals een touw of koord, sterk en strak spannen of aanhalen; poet. *zva.* *ἐπισημειώσεις* een boog door het aanhalen van de pees stijver. *spannen tot het afschieten van een pijl; ook fig.* *ἐπισημειώσεις* met inspanning een werk doorzetten, zich daaraan geheel wijden.

ἐπισημειώσεις KN.; *ἐπισημειώσεις* iets spannen, nitspannen, bv. *lijnwaad om te droogen; ie's, zooals leër*, door spannen uitrekken; *een boog door het aanhalen van de pees stijver spannen tot het afschieten van een pijl: een pijl op de pees van een boog aanhalen, om die af te schieten, iemand* (staande of liggende) *met de armen, of ook met de beenen, uitspannen aan een hout of bamboe, of aan een kruishout (een tentoonstelling tot schandstraf); iemand kruisigen, als schandelijke doodstraf (zvg. ἐπισημειώσεις αὐτῶν en ἐπισημειώσεις), volg.* Rh. *is de grondbet. de beenen wijd uit elkaar zetten, zva. ἐπισημειώσεις — αὐτῶν* het uitspannen, enz.; kruisiging. — *αὐτῶν* iets om iemand met de armen, of ook met de beenen, tot schandstraf aan vast te binden en uit te spannen; kruishout.

ἐπισημειώσεις KN. hard in het oor schreeuwen, zooals tegen een hardhoorige; fig. streng bevelen.

ἐπισημειώσεις KN. knuppel, knods (zvg. *αὐτῶν*). *ἐπισημειώσεις* knuppel in den ruimsten zin van het woord. — *ἐπισημειώσεις* knuppelen, iemand met een knuppel slaan; ook *iem.* bedriegen, in den nek zien; zvg. *ἐπισημειώσεις* bij *ἐπισημειώσεις* — *ἐπισημειώσεις* mv. — *ἐπισημειώσεις* iets tot een knuppel, of om te knuppelen, gebruiken.

ἐπισημειώσεις KN.; *ἐπισημειώσεις* iets, zooals een stuk doek of zeil, uitspannen in de lengte en in de breedte (zvg. *ἐπισημειώσεις*). *ἐπισημειώσεις* de oksels spannen, door de armen te krommen; een trotsche houding aannemen. — *ἐπισημειώσεις* uitgespannen, het uitgespannene.

ἐπισημειώσεις KN. horrelvoet.

ἐπισημειώσεις KN. met in vakken afwisselende kleuren,

zooals een in vakken met verschillende kleuren geverwede piekstok (zvg. ἐπισημειώσεις). *ἐπισημειώσεις* een sabel, waarvan de scheef gedeeltelijk met koper, zilver of goud omkleed is. *αὐτῶν* een karwats met zilveren ringen. *αὐτῶν* een takir, waarvan de randen en hoeken met jonge (gele) kokosbladen versierd zijn, *in gebruik bij offermalen en voor presentspijzen.* — *ἐπισημειώσεις* iets zóo versieren, dat het *ἐπισημειώσεις* wordt.

ἐπισημειώσεις KN. — *ἐπισημειώσεις* gehard, stevig, sterk, ongevoelig zijn.

ἐπισημειώσεις KW. *zva.* *αὐτῶν*

ἐπισημειώσεις KW. *zva.* *ἐπισημειώσεις*

ἐπισημειώσεις KW. *zva.* *ἐπισημειώσεις*

ἐπισημειώσεις zie bij *ἐπισημειώσεις*

αὐτῶν KN. naam van een boom, de Morinda Citrifolia, Nat. fam. der Rutaceae, waarvan de vrucht zeer onsmakelijk is, maar toch wel gegeten wordt (zvg. *ἐπισημειώσεις*); volg. Rh. heet meer bep. de vrucht *αὐτῶν* en de wortel en bladeren *ἐπισημειώσεις*

ἐπισημειώσεις KN. voorspelling, voorzeggung, van iets dat gebeuren zal (zvg. *ἐπισημειώσεις*). — *ἐπισημειώσεις* iets voorspellen, voorzeggung; iets voorzien, of gissen (zvg. *αὐτῶν*). — *αὐτῶν* het voorspellen, een voorspelling.

ἐπισημειώσεις *zva.* *ἐπισημειώσεις* KN de knop van een gong of kēnong.

ἐπισημειώσεις KN. blind aan één oog, maar met één oog kunnen zien (zvg. *ἐπισημειώσεις*). — *ἐπισημειώσεις* het éene oog dicht doen.

ἐπισημειώσεις Holl. KN. potje, klein trekpotje.

ἐπισημειώσεις KW. *zva.* *αὐτῶν* *αὐτῶν* *αὐτῶν* *ἐπισημειώσεις* *αὐτῶν* *ἐπισημειώσεις* en *ἐπισημειώσεις*

ἐπισημειώσεις KN. 1. stellig of uitdrukkelijk verbod (of gebod Rh.) (zvg. *αὐτῶν* en *ἐπισημειώσεις*). *αὐτῶν* uitdrukkelijk, stellig verbieden (of gebieden, Rh.). — *ἐπισημειώσεις* iemand iets uitdrukkelijk verbieden (of gebieden Rh.). — *αὐτῶν* iets uitdrukkelijk verbieden of laten verbieden aan iemand (zvg. Rh. ook gebieden). — *αὐτῶν* of *αὐτῶν* uitdrukkelijk verboden (of geboden Rh.). *αὐτῶν* in vorstelijke *nawāla's* *zva.* *ἐπισημειώσεις* en *zoo ook wel αὐτῶν* 2 ook *zva.* *ἐπισημειώσεις* *αὐτῶν* zie bij *ἐπισημειώσεις*

ἐπισημειώσεις KN. stukken, in stukken, gebroken, zoodat iets niet meer heel is; ook gespleten, en opengubarsten; open, van de huid, door verwonding.

անդառնող *erg.* bij ongeluk in of optrappen, *nl.* op of in iets weeks, (*volg.* Rh. *niet* անանառնող).

դևդևանոյ *kn.* een ijzeren hak met een houten steel, in de vorm van een timmermansdissel, maar grooter, waarmee de grond schoongemaakt, gespilt en kuilen gegraven worden (*verg.* առջող և անդառնող). — դևդևանոյ met een դասդասող; werken. (*Een spr.* zie bij անդասող), *JR.* *volg.* Rh. = աղտոյ

դևդևանոյ դևդևանոյ *poët.* *zva.* արտոյնդարտոյ *AS.*, *WP.* 143. *kn.* *poët.* *zva.* անդանող և դանող *andere* afsnijden, *doch* alleen van lijnwaad; en invallen, voor een tijd het werk van een ander opnemen, *bv.* դևդևանոյ դևդևանոյ *tegen* betaling voor een poos voor een ander een last dragen. դևդևանոյ դևդևանոյ (*of* անդանող և դևդևանոյ) een *ergens* metterwoon ingekomen vreemdeling, *WW.R.* — դևդևանոյ *mv.* ook *zva.* անանող *of* անանող *zie* bij անանող 1. van een klappernoot, *Tj.* — դևդևանոյ դևդևանոյ *een* werk of *vr.*cht door een ander laten opnemen. — դևդևանոյ *obj.* *den.* արտոյնդարտոյ⁰ geld voor het tijdelijk opnemen van een anders werk. դևանո⁰ tijdelijke inwoner. արտոյնդարտոյ⁰ tijdelijke lastdrager.

անանող *kn.* een kleine soort van bloedzuigers (*verg.* անանող), *Hirudo Zeylanica* *Blainv.* — անանող *vast* en *diep* *erg.* inzitten, *Rh.*

անանող *kn.*; անանող *geslaagd* in een kwade praktijk, van een dief of oplichter, *WW.* — անանող և անանող անանող *gebruiken*, *Tj.* — անանող *wat* als անանող *bij* het rooken van opium gebruikt wordt om het genot te verhoogen, *verg.* անանող — ook *naam* van een regentschap op Java, *nl.* in de residentie *Madison.*

անանող *kn.* ontbonden afgescheiden; ontbonden, afgescheiden worden, van iets dat aan iets anders verbonden en er mee vereenigd was; ontbonden, van een verbindtenis; los geworden, van iets dat onder verbindtenis lag, zooals een pand (*verg.* դևդևանոյ). անանող անանող *de* ziel is gescheiden, *hij* is dood. անանող անանող *af* դևդևանոյ tot aan zijn laatsten ademtogt heeft hij er niet mee

opgehouden, *Rh.* անանող անանող *de* titel of naam van kind wordt ontbonden, *hij* verliest den titel van kind. անանող անանող *afspanning* van het trekvee, *zva.* անանող անանող (*zie* bij անանող). անանող անանող *zie* bij դևդևանոյ — անանող *iets* ergens uit of van losmaken of los-trekken, een ring afdoen, *Rs.* iets ontbinden, ook *fig.*; een gespan afspannen; zijn kleeren uittrekken, *WW.* *verg.* դևդևանոյ — անանող *mv.*, en met de dood te wortelen liggen, *zva.* անանող և անանող *bij* անանող

անանող *kn.* zweep, voermans-zweep (*verg.* անանող). — անանող *zweejen*, met de zweep slaan; als een zweep zijn, *nl.* dun, lang en puntig aan het eind, zooals *bv.* bamboe en rottan. անանող *een* zijdelingschen blik op *iem.* slaan. — անանող *mv.* van de padi, als de aren maar even puntig komen uit te steken; stand van het rijstgewas voor անանող. — անանող *freq.* ook wel անանող *Rh.* *zie* echter bij անանող

անանող *of* անանող *kn.* bleek, bleek van gelaat (*verg.* անանող և անանող); (ook de geelzucht. *G.*). անանող *zie* անանող

դևդևանոյ *of* դևդևանոյ *kn.* los, niet meer in zijn verband, losgegaan, uitgetrokken, van iets dat ergens in vast zat, zooals een spijker en een kurk van een flesch, of waaraan iets vast zat, zooals een schoen aan den voet; uitgetrokken hebben of de schoenen uittrekken, afgezet, van een hoed of hoofddoek; uit zijn post gezet, afgezet, van een ambtenaar; afzetting (*verg.* անանող և անանող). — դևդևանոյ *of* դևդևանոյ *iets*, zooals een hoed, afzetten, een ambtenaar afzetten, uit zijn post zetten; zijn post neerleggen, uit de dienst gaan, van een ambtenaar. — դևդևանոյ *mv.* — դևդևանոյ *of* դևդևանոյ *afgezet*, ontslagen; *bv.* անանող դևդևանոյ *een* ontslagen regent; դևդևանոյ անանող *een* afgezette demang. — անանող *afzetting.*

անանող *of* անանող *een* plat woord voor անանող անանող *kn.* naam van een oude munt, waarschijnlijk het Holl. pietje, pietjes (een achtste van een Zeeuwsche rijkdaalder); *volg.* *Rh.* een oude Chin. munt, ook wel *gen.* անանող *ook* geld in het algemeen (*verg.* անանող). անանող *goud* en

ἄλ als patjing (zoo gemakkelijk en ineens) afgehouwen, bv. de hals of een hand. ἄλῆμα ἄλῆ, of ἄλῆμα ἄλῆ, een fig. uitdr. voor verslageneu of gesneuvelden, Men.

ἄλῆ KN. 1. zva ἄλῆ (vrg. ἄλῆ); iets stinkends dat dieuen moet om wilde varkens af te weren, of ook om booze geesten te verdrijven. 2. — ἄλῆ ἄλῆ = ἄλῆῖν bij ἄλῆῖν Rh.

ἄλῆ KN. de stam van een pinangboom (ἄλῆ ἄλῆ). ἄλῆ ἄλῆ, een pinangboom, die licht gele vruchten draagt. ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ, een pinangboom, waarvan de vrucht, als die rijp is, een groene schil heeft. G. — ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ, en ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ, KW. en KD. van ἄλῆ, ἄλῆ ἄλῆ, en ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ

ἄλῆ KN. 1. naam van een hooge boom, Pangium edule, Rwdt., een soort van ἄλῆ ἄλῆ, de zaden van de vrucht worden als ze bereid zijn ἄλῆ ἄλῆ genoemd, zij moeten nl. eerst in den grond gelegd en later geweekt worden, anders werken zij bedwelmend. 2. naam van een zangwijze, zie ἄλῆ ἄλῆ. 3. een soort van Spaansche vlieg. G. ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ (vrg. Rh. ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ) vrg. WW. ἄλῆ ἄλῆ naam van een kleine roode zwart gekekte langwerpige vliegende tor, een diertje, dat bijt noch steekt, en waarmee de kinderen graag spelen; fig. ἄλῆ ἄλῆ, een sul.

ἄλῆ ἄλῆ 1. KN. bosje, zooals van rijstplantjes, sirihlakjes en gras; twee ἄλῆ ἄλῆ padi te zamen gebonden vormen een gedèng. 2. KI. zie ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ — ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ iets in een bosje bijeenbinden, ook het hoofdhaar bossen, in een lange bos bijeenbinden, wat dan ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ genoemd wordt; ook een lijk in een linnen wikkelen en aan het hoofd- en voeteneinde met een knoop toebinden. — ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ mv. — ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ in een bosje bijeengebonden; bij bosjes.

ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ, zie bij ἄλῆ ἄλῆ

ἄλῆ ἄλῆ of ἄλῆ ook wel ἄλῆ geschreven, KN. I. een voorvoegsel tot vorming van zelfstandige naamwoorden, een wijziging van het voorvoegsel ἄλῆ pa, maar altijd met a c t i v e beteekenis, zooals in ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ en ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ (vrg. ἄλῆ III.). — In Sanskritsche woorden, die in het Javaansch zijn overgenomen, zooals ἄλῆ ἄλῆ en ἄλῆ ἄλῆ

heeft het die beteekenis niet, maar komt het overeen met de Latijnsche en Fransche voorzetsels pro, prae of pré.

II. verkorting van ἄλῆ. I., bv. in ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ (zie bij ἄλῆ ἄλῆ); in poëzie ook van ἄλῆ II., bv. in ἄλῆ ἄλῆ voor ἄλῆ ἄλῆ

III. KW. zva. ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ en ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ zie ἄλῆ

ἄλῆ 1. gewone uitspraak van ἄλῆ wegens een volgende ἄλῆ bv. in ἄλῆ ἄλῆ en ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ —

2. verkorting van ἄλῆ ἄλῆ in ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ GR.

3. verk. van ἄλῆ ἄλῆ

ἄλῆ KW. zva. ἄλῆ ἄλῆ en ἄλῆ ἄλῆ (vrg. ἄλῆ III.). —

ἄλῆ KN. zva. ἄλῆ ἄλῆ en naam van een rivier-visch; vrg. Rh. het met den boord gelijk staan, zooals van het water in een rivier. — ἄλῆ KN. met den boord gelijk staan, als boeven, Rh.; iets effen of gelijk maken, (hakken, snijden, schoffelen, strijken; zva. ἄλῆ ἄλῆ. Vrg. ἄλῆ ἄλῆ en ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ). — ἄλῆ ἄλῆ mv., en iets; zooals een boom of haag, scheren, afscheren, gelijkscheren (vrg. ἄλῆ ἄλῆ).

ἄλῆ zie ἄλῆ

ἄλῆ 1. KW. zva ἄλῆ ἄλῆ G. — 2. Holl. KN. veêr, zooals van een rijtuig of van een horloge. — ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ of ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ. N., ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ K., teleurgesteld, in zijn verwachting bedrogen, gefopt (vrg. ἄλῆ ἄλῆ). — ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ, ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ iemand teleurstellen, foppen; teleurstellend, aan de verwachting niet voldoende.

ἄλῆ of ἄλῆ ἄλῆ 1. KN. gelijk tegen gelijk, gelijkop, kamp, kampop; onbeslist, wie het gewonnen heeft; vereffend, verrekend; vereffening (vrg. ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ). — ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ iets vereffenen, verrekenen, met iets anders er tegenover. — ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ als kamp of gelijkop beschouwen; een schuld voor gequiteerd houden, als gequiteerd beschouwen, kwijtschelden. — ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ of ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ zamen quite zijn, het met elkander vereffend houden.

ἄλῆ KW. zva. ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ

ἄλῆ ἄλῆ of ἄλῆ ἄλῆ 1. KN. het dwarshout, waaraan de draaijende as van een pèdati met touwen gespannen is, JR. en een houten, met een boog in het midden ingesneden, boom, dien de wever (of weefster) achter in den rug heeft, WW. (deze vrg. Rh. ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ) met de ἄλῆ ἄλῆ ἄλῆ aan de ἄλῆ ἄλῆ

wat te veel één van de eersten willen zijn, eerezuchtig; in dezen zin volg. Rh. ἄρθρον ἑρως ἄρθρον v. ἄρθρον bij ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον 's nachts nog naar de kant van den avond (wij zeggen: 's avonds, nog al vroeg). ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον spotachtig, en zie bij ἄρθρον ἄρθρον eer vlak dan hellend van een dak. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον spotachtig van aard. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον wat gelukkig (bv. in het spel). ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον wat ongelukkig. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον N., ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον en gew. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον K., vrij bemiddeld. — ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον te veel of te weinig; te groot of te klein; nooit van pas! ἄρθρον ἄρθρον zie bij ἄρθρον ἄρθρον — ἄρθρον (voor ἄρθρον ἄρθρον) in officiële taal zva. ἄρθρον of ἄρθρον ook in deftige spreektaal, doch gewoonlijk alleen als voorzetsel, of wel bepaald in den zin van in de nabijheid komen van iets. — ἄρθρον en ἄρθρον. TP. en in poëzie, zva. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον, zva. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον en ἄρθρον zva. ἄρθρον ἄρθρον — ἄρθρον in ἄρθρον ἄρθρον verb. v. ἄρθρον ἄρθρον zie bij ἄρθρον — ἄρθρον ἄρθρον en ἄρθρον ἄρθρον zie ἄρθρον ben.

V. ἄρθρον en ἄρθρον N., verkortingen van ἄρθρον ἄρθρον en ἄρθρον zva. ἄρθρον en ἄρθρον in de hofstaat tot jongere bloedverwanten, die eenige waardigheid bekleeden; bv. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον Ik heb ontvangen een brief van u. ἄρθρον ἄρθρον uw jongere broeder. ἄρθρον ἄρθρον mijn Hoogheid.

VI. ἄρθρον KN. van een minder waarde of slechter soort. ἄρθρον ἄρθρον een paard van weinig waarde. ἄρθρον ἄρθρον kleëren van minder waarde. ἄρθρον ἄρθρον een mindere sêlir, die onder een andere staat. ἄρθρον zie bij ἄρθρον

ἄρθρον 1. zie ἄρθρον III. — 2. kw. zva. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον en ἄρθρον ἄρθρον (In het Sanskritsch is het een voorvoegsel, het Grieksche περί, om, rondom, van alle kanten; in alle opzigten, enz., doch even zoo in Javaansche woorden, bv. in ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον en andere R.). — 3. ἄρθρον N., ἄρθρον ἄρθρον K., rijst op het veld of nog in de aren, in 't Mal. pa di (erg. ἄρθρον en ἄρθρον). ἄρθρον ἄρθρον gebruikelijker dan ἄρθρον ἄρθρον een beste soort padi, die laat rijp wordt (na 5—8 maanden)

doch op lage gronden eerder dan op hooge, Rh. — ἄρθρον KN. een soort van wilde padi, een grassoort, die veel op padi gelijkt en waarvan de vrucht bij schaarschte ook wel gegeten wordt, JR.

ἄρθρον KN. gebraden longstukken van een buffel, bij de rijst gegeten (erg. ἄρθρον) Tj.

ἄρθρον KN. naam van een slingergewas, met een bittere langwerpige vrucht, die rauw of gekookt bij de rijst gegeten wordt, het blad wordt als medicijn gebruikt, (zie ἄρθρον III.) waarvan verschillende soorten zijn, als ἄρθρον ἄρθρον N., ἄρθρον ἄρθρον K., wilde paré, Momordica Balsamina L., Nat. fam. der Cucurbitaceae; ook naam van den zetel (van god Narâdâ, WP.R.) van de goden zva. ἄρθρον ἄρθρον). ἄρθρον ἄρθρον M. Charantia L. ἄρθρον ἄρθρον (niet bitter, met gladdeschild, Rh.) en ἄρθρον ἄρθρον of ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον een zeker fatsoen van ἄρθρον met hangende uit-einden, A. 35; AS. — ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον N., ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον K., of ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον en ἄρθρον ἄρθρον geel met een groene streep er door (de kleur van de jonge paré), zooals het vaandel van Prins Mangkoe-nâgârâ, en van den vroegeren pajoeng van den Rijksbestierder, verguld met een groene streep in het midden; ook naam van een gènding.

ἄρθρον N., ἄρθρον K., helft (van ἄρθρον). ἄρθρον een helft. ἄρθρον de helft. — ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον iets halveren, in tweeën deelen; splitsen; zich in tweeën deelen, in tweeën (bv. scheuren); om de helft (van de opbrengst of winst) iets doen; voor de helft van de opbrengst land bebouwen. (Een ander ἄρθρον zie ben.). ἄρθρον ἄρθρον en ἄρθρον ἄρθρον spr. het oog op twee dingen of tweërlei doel tegelijk rigten of gevestigd houden. — ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον de helft van iets (bv. van de opbrengst) nemen. — ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον iets in tweeën deelen of splitsen; land voor de helft van de opbrengst laten bearbeiten. — ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον het in twee helften deelen; splitsing. — ἄρθρον ἄρθρον of ἄρθρον ἄρθρον en ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον of ἄρθρον ἄρθρον bij helften, voor of om de helft; ook ἄρθρον ἄρθρον KN. medezuigeling, zoogbroeder of

ἡλξ *zva.* ἡλξ
 ἡλξ 1. *kw.* *zva.* ἡλξ ἡλξ ἡλξ ἡλξ ἡλξ
 ἡλξ ἡλξ — 2. *kn.* *een zekere* groote maat
 voor drooge en natte waren, *WW.* *zie* ἡλξ
 en ἡλξ *BV.* ἡλξ ἡλξ naar orde of
 rang, *WW.* *voly.* *Rh.* *zva.* ἡλξ ἡλξ ligging, situa-
 tie. — ἡλξ *kn.* in drie of meer deelen of stuk-
 ken kloven of klieven (*vrg.* ἡλξ en ἡλξ), *GR.*
voly. *WW.* met een ἡλξ meten.

ἡλξ *zie* ἡλξ

ἡλξ *kn.*, ἡλξ *kw.*, poging, wat gepoogd, waar-
 naar gestreefd wordt, doel, oogmerk (*vrg.* ἡλξ
 ἡλξ en ἡλξ). — ἡλξ *kn.*, ἡλξ en ἡλξ
 ἡλξ *kw.*, ἡλξ *kw.* en *kn.*, iets of iemand po-
 gen of zoeken te bewerken; iets pogen, bedoelen;
 zoeken of trachten uit te werken, te krijgen; iemand
 aanaastaan of zoeken te bewegen of over te halen om
 iets te doen; met oogmerk om of dat, ten einde,
 tot, om. ἡλξ ἡλξ ἡλξ ἡλξ ἡλξ ἡλξ er is
 geen goed aan te doen. ἡλξ ἡλξ of ἡλξ
 ἡλξ gemakkelijk te krijgen *v. e. object*, dat men
 op het oog heeft. ἡλξ *pass.* dikwijls te ver-
 talen door: om. — ἡλξ *kn.*; ἡλξ *kw.* en
kn., het pogen om te bewerken, poging; bedoeling;
 ἡλξ ook in den zin van bijoogmerk. ἡλξ
 ἡλξ zonder bijoogmerk, belangelous.

ἡλξ ἡλξ of ἡλξ *n.*, ἡλξ (ἡλξ
 ἡλξ) *k.*, vaarttuig, schip, schuit (*Skr.* *vahit-
 tra.* *Vrg.* ἡλξ). ἡλξ ἡλξ ἡλξ
 ἡλξ het Prnoegebergte. — ἡλξ ἡλξ te
 scheep ergens naar toe gaan, *zva.* ἡλξ ἡλξ;
 en iets of iemand schepen of inschepen. — ἡλξ
 ἡλξ ἡλξ bevaeren, met een ἡλξ
erg. oversteken, *AS.*; van een ἡλξ voorzien. —
 ἡλξ ἡλξ ἡλξ ἡλξ ἡλξ iets
 of iemand met een vaarttuig ergens brengen, over-
 zetten. — ἡλξ ἡλξ ἡλξ een nage-
 maakt scheepje; en schuitjevaren, spelevaren, een
 togtje op het water maken; ook met een ἡλξ
erg. heen gaan.

ἡλξ *Holl.* *vrij.*

ἡλξ *zie* ἡλξ

ἡλξ *zie* ἡλξ

ἡλξ *zie bij* ἡλξ

ἡλξ *zie bij* ἡλξ

ἡλξ *zie bij* ἡλξ

ἡλξ ἡλξ en ἡλξ ἡλξ *zie bij* ἡλξ
 ἡλξ ἡλξ of ἡλξ 1. *kw.* *zva.* ἡλξ
 ἡλξ — 2. *kn.* storm, orkaan (*Skr.* *prahdra*,
 slag).

ἡλξ of ἡλξ *zva.* ἡλξ (*vrg.* ἡλξ
 ἡλξ) ἡλξ (*Skr.* *prahita*, gezonden, af-
 gevaardigd) en ἡλξ (*Skr.* *parahita*, vreem-
 den welgenegen, niet vijandig); *volgens G.* het
 menschdom (*van* ἡλξ).

ἡλξ *zie* ἡλξ

ἡλξ *kn.* onderwijzer, niet op een school,
 maar aan huis; onderwijs; onderwijs ontvangen,
bv. ἡλξ ἡλξ ἡλξ ἡλξ ἡλξ onderwijs ontvangen in
 het Javaansch (*Skr.* *poerohita*, voorganger bij
 godsdienstige handelingen, huispriester. *Vrg.* ἡλξ
 ἡλξ en ἡλξ). — ἡλξ
zva. ἡλξ en ἡλξ en zich tot leer-
 ling maken. — ἡλξ *zva.* ἡλξ

ἡλξ, *zie* ἡλξ

ἡλξ ook wel ἡλξ *eign.* van een tilan, patih
 van Dâsâ-moekâ (*Skr.* *Prahastâ.* *PK.*).

ἡλξ *kn.* wat stuursch van aard (*van*
 ἡλξ en ἡλξ IV.).

ἡλξ ἡλξ en ἡλξ *Dr.* *فرائض*
phardizil, *kn.* de volgens den Koran aan de ver-
 schillende bloedverwanten toe te wijzen aandeelen
 in een erfuis, en de kennis van de bepaling en be-
 rekening van die erfdeelen (*vrg.* ἡλξ). — ἡλξ
 ἡλξ of ἡλξ een nalatenschap verdeelen.
 ἡλξ ἡλξ in kleine stukjes verdeelen, *W.*
 II, 514.

ἡλξ en ἡλξ *zie* ἡλξ

ἡλξ *Md.*, *zie bij* ἡλξ I.

ἡλξ *zva.* ἡλξ

ἡλξ ook wel ἡλξ *Holl.* *vrijnd!* *het gewone out-
 woord op werda!*

ἡλξ 1. *n.*, ἡλξ *k.*, een gaug, togt, reis,
 koers, rigting, die gemaakt of genomen wordt er-
 gens naar toe; ook een plaats, daar men naar toe
 gaat (*van* ἡλξ ἡλξ IV. *Vrg.* ἡλξ ἡλξ
 en ἡλξ). — 2. *kn.* verk. van ἡλξ als
 vocatief: Heer! Prins! (*vrg.* ἡλξ). — 3. *kw.*
 ἡλξ of ἡλξ *zva.* ἡλξ wat? hoe?

ἄλλο kom hier! ἄλλοἴα naar alle kanten, waarheen ook. — ἄλλοἴα ἄλλοἴα (ἄλλοἴα ἄλλοἴα) iets naar ginder brengen; met iets naar ginder gaan. ἄλλοἴα ἄλλοἴα ἄλλοἴα (ἄλλοἴα ἄλλοἴα ἄλλοἴα) iets daar naar toe brengen; met iets daar naar toe gaan. ἄλλοἴα ἄλλοἴα ἄλλοἴα (ἄλλοἴα ἄλλοἴα ἄλλοἴα) iets hier naar toe brengen; met iets hier naar toe gaan of komen.

ἄλλο KW. *sva. amēna mēna* (Skr. *prāṇi*, levend, ademend, een levend wezen). *καὶ τὸ ἄλλο* voor *καὶ τὸ ἄλλο* Manik-māṅ III.

ἄλλοἴα zie ἄλλο II.

ἄλλοἴα zie ἄλλο II.

ἄλλο KW. *sva. ἄλλοἴα ἄλλοἴα ἄλλοἴα ἄλλοἴα ἄλλοἴα ἄλλοἴα* en *ἄλλοἴα* (Skr. *poṣṭha*, vol, volkomen, compleet, geheel, al). ἄλλοἴα in den vorigen staat terugkeeren, herleven. — *ἄλλοἴα* zie *ben.* — *ἄλλοἴα* zie *boven.*

ἄλλοἴα zie ἄλλο II.

ἄλλοἴα zie ἄλλο II.

ἄλλοἴα zie bij ἄλλο

ἄλλοἴα (W. II, 238) = ἄλλοἴα ἄλλοἴα = ἄλλοἴα (W. II, 104).

ἄλλοἴα KN. *situatie, ligging, van een plaats in deze of die richting, bv. ten zuiden; betrekking waarin iemand tot een ander staat als bloedverwant; tot iemand in zulk een betrekking staan; goede geschikte plaats; op zijn plaats geplaatst, zooals het behoort; ook sva. ἄλλοἴα doodelijk verwondend. ἄλλοἴα ἄλλοἴα ἄλλοἴα of enkel ἄλλοἴα ἄλλοἴα niet op zijn behoorlijke plaats, niet op een voegzame plaats ἄλλοἴα ἄλλοἴα ouder zijn dan een ander, de oudere zijn. — ἄλλοἴα zich plaatsen of schicken, zijn plaats nemen. — ἄλλοἴα gelegen, gesitueerd; tot iemand staan in een betrekking, bv. als bloedverwant, iemand bestaan, bv. als neef; op zijn plaats gezet. Zoo ook ἄλλοἴα — ἄλλοἴα ἄλλοἴα iets op een geschikte plaats zetten; iemand een plaats aanwijzen, bv. om te gaan zitten of te vernachten; iemand de richting aanwijzen waar hij zijn moet.*

ἄλλοἴα KN. 1. ras, van beesten; bv. ἄλλοἴα van een paard; van gemengd ras. bv. ἄλλοἴα een halfbloed Chinees (van ἄλλοἴα), ook van inlandsch maaksel? ἄλλοἴα dergelijke kleine ka-

nouwen, *verg. ἄλλοἴα 2. volg. Rh. ook baarmoeder, sva. ἄλλοἴα*

ἄλλοἴα zie bij ἄλλο

ἄλλοἴα KN. in alles met nauwkeurigheid handelend (van ἄλλοἴα zie ἄλλοἴα).

ἄλλοἴα Holl. KN. vernis, vernist (*verg. ἄλλοἴα*). — ἄλλοἴα vernissen. — ἄλλοἴα ἄλλοἴα governist; verniswerk, lakwerk.

ἄλλοἴα KN. (*freq. van ἄλλοἴα met verandering van ἄλλοἴα in ἄλλοἴα*). — ἄλλοἴα ἄλλοἴα variatiën in de muziek, wulpsch van aard en manieren; wulpsche gekheid maken. JR. *volg. WW. ontuchtige taal of anecdoten. ἄλλοἴα ἄλλοἴα ἄλλοἴα wulpsche taal. — ἄλλοἴα ἄλλοἴα iemand wulpsch toelachen, door wulpsche manieren en gebaren zoeken te behagen, coquetteren, JR.*

ἄλλοἴα KW. bloem. G.; KI. zie ἄλλοἴα (*samenstelling van ἄλλοἴα en ἄλλοἴα*).

ἄλλοἴα of ἄλλοἴα KN. gespecificeerd, specificatie, *zoodat de bijzondere zaken, posten of punten niet te zamen bij elkander genomen en globaal genoemd, maar ieder afzonderlijk opgegeven of genoteerd worden. (Het grondw. ἄλλοἴα beteekent grensafscheiding van een bijzonder gebied, zooals van de kreits van een dāmangschap van andere dāmangschappen. — ἄλλοἴα speciaal beschouwd in een bijzonder opzigt. Ook ἄλλοἴα beteekent speciaal). — ἄλλοἴα iets afzonderlijk noemen of opgeven; iets, zooals op een nota of rekening te plaatsen goederen, specificeren; specifiek; in afzonderlijke porties verdeelen; uit jalouzy opsommen of tot in het minutieuse uitrekenen wat men bv. meer doet of minder ontvangt, dan een ander.*

ἄλλοἴα KN. verspreid, de één hier de andere dáár (*verg. ἄλλοἴα*). ἄλλοἴα ἄλλοἴα naar alle kanten verspreid.

ἄλλοἴα zie ἄλλοἴα

ἄλλοἴα of ἄλλοἴα KN. zwak, teer van een object.

ἄλλοἴα zie bij ἄλλο

ἄλλοἴα zie ἄλλοἴα

ἄλλοἴα of ἄλλοἴα en ἄλλοἴα of *gew. ἄλλοἴα* N., ἄλλοἴα ἄλλοἴα of ἄλλοἴα ἄλλοἴα en ἄλλοἴα ἄλλοἴα of *gew. ἄλλοἴα* ook wel *ἄλλοἴα* K., (*volg. Rh. KD.*), evenwel, met dat al, des

అక్షరములు క్న. kleine krul; fijn gekruld, kroes (erg. అక్షరములు en అక్షరములు). — అక్షరములు krullen, omkrullen; fig. beginnen te knoppen; nieuwe spruiten krijgen; floreren, in voorspoedige omstandigheden komen, Rh.

అక్షరములు zie bij అక్షరములు

అక్షరములు zie bij అక్షరములు

అక్షరములు zie bij అక్షరములు

అక్షరములు en అక్షరములు క్న. vochtig uitslaan of doorslaan, bv. van een aarden pot; lekken, in geringe hoeveelheid aanhoudend ergens uitvloeijen, van vochten (erg. అక్షరములు).

అక్షరములు క్న. — అక్షరములు iets kleinmaken, in kleine deelen verdeelen (erg. అక్షరములు).

అక్షరములు zva. అక్షరములు en క్న. leep, van de oogen; leepoogig, bij een langdurige ontsteking (erg. అక్షరములు 2).

అక్షరములు zie bij అక్షరములు

అక్షరములు క్న. zeer hevig (Skr. pratjanda), bv. అక్షరములు అక్షరములు ook zva. అక్షరములు en అక్షరములు అక్షరములు అక్షరములు అక్షరములు zie bij అక్షరములు — అక్షరములు wordt verklaard door అక్షరములు — అక్షరములు doch verg. అక్షరములు

అక్షరములు zie bij అక్షరములు

అక్షరములు zie అక్షరములు

అక్షరములు of అక్షరములు క్న. zva. అక్షరములు అక్షరములు అక్షరములు en అక్షరములు — అక్షరములు zva. అక్షరములు — అక్షరములు of అక్షరములు zva. అక్షరములు en అక్షరములు

అక్షరములు క్న. zva. అక్షరములు (Skr. paritjdra, bediende).

అక్షరములు zie bij అక్షరములు

అక్షరములు zie bij అక్షరములు

అక్షరములు of అక్షరములు క్న. toestel om vogels te strikken, een aantal strikjes van sèpèt naast elkander aan een snoer en met stokjes in den ground vastgestoken.

అక్షరములు క్న. kunstige beschrijving, kunstige voorstelling door beelden, kunstige afbeelding of afschildering, kunstige bedenking; kunstig woorden bedenken (Skr. pratyaka, afzonderlijk, bijzonder). -- అక్షరములు kunstig bedenken; iets kunstig in beelden beschrijven. — అక్షరములు tot kunstige beschrij-

ving. అక్షరములు een boek tot beschrijving van iets in kunstige beelden, of ook met dubbelzinnige uitdrukkingen, WR.; volg. WW. verbloeming, ver-dichting.

అక్షరములు of beler అక్షరములు క్న. zva. అక్షరములు (van 't Skr. pratjoed, voortdrijven).

అక్షరములు of అక్షరములు zie అక్షరములు

అక్షరములు క్న. klanknab. van het met kracht uitvloeijen, van iets weeks door een nauwe opening, bv. van etter, die uit een zweer wordt gedrukt; plat voor geboren worden.

అక్షరములు అక్షరములు omzetting van అక్షరములు zie bij అక్షరములు Tj.

అక్షరములు క్న.; అక్షరములు అక్షరములు telkens op de een of andere wijze uit de handen glippen (erg. అక్షరములు అక్షరములు). — అక్షరములు uit de hand of handen glippen of glijden; uitslippen, ook fig. zva. అక్షరములు అక్షరములు niet tot stand komen, niet vervuld worden; afspringen van een engagement. అక్షరములు అక్షరములు uit de handen geglipt raken (erg. అక్షరములు అక్షరములు).

అక్షరములు క్న. glimmend, glanzig (erg. అక్షరములు en అక్షరములు). అక్షరములు అక్షరములు een klein soort van kokosnoot met een glimmenden dop. WW.

— అక్షరములు ook spiegelglad; glimmen, glimmend van nieuwigheid, van iemands kleeren, ook zva. అక్షరములు — అక్షరములు verguld, niet echt van goud, WW. (erg. అక్షరములు); fig. vergulde niet te vertrouwen ijdele praatjes.

అక్షరములు zva. అక్షరములు maar van grootere massa, en zva. అక్షరములు volg. Rh. ook inter-jectie voor het plotseling voor den dag of ter wereld komen, bv. అక్షరములు అక్షరములు అక్షరములు en ben. van een district in de Res. Tegal. అక్షరములు అక్షరములు ben. van een soort అక్షరములు

అక్షరములు = అక్షరములు

అక్షరములు క్న. naam van een melodie op de gamelan. (WP.) R.

అక్షరములు of అక్షరములు క్న. een kikkertje, jonge, half volwassen kikvorsch (erg. అక్షరములు en అక్షరములు అక్షరములు).

అక్షరములు క్న. zonder horens, van een bok of geit, WW. volg. Rh. in het algemeen van hoornvee.

అక్షరములు of అక్షరములు zie bij అక్షరములు

מִתְּחִלָּה ק. v. a. מִתְּחִלָּה G.

מִתְּחִלָּה זֶה בִּי מִתְּחִלָּה

מִתְּחִלָּה I. K. W. zeggen, gelasten. G. — 2. מִתְּחִלָּה of מִתְּחִלָּה en gew. מִתְּחִלָּה N., מִתְּחִלָּה of מִתְּחִלָּה K., מִתְּחִלָּה K. D., vertrouwen, geloof; vertrouwen, gelooven; vertrouwd, te vertrouwen; ook *fig.* stevig genoeg *bv.* van een touw; *iemand*s vertrouwen, gecommiteerde; de grond van *iemand*s vertrouwen (Skr. *pratyaja*. Vrg. מִתְּחִלָּה). מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה niet genoeg vertrouwen, nog niet gelooven. — מִתְּחִלָּה gew. מִתְּחִלָּה N., מִתְּחִלָּה K., *iemand* of *iets* vertrouwen. מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה te vertrouwen. — מִתְּחִלָּה gew. מִתְּחִלָּה N., מִתְּחִלָּה K. en מִתְּחִלָּה K., *iemand* *iets* toevertrouwen, *iemand* committeren, *iemand* *iets* in commissie opdragen, *volg.* Rh. ook vertrouwen op; en *vertrouwbaar*. מִתְּחִלָּה *pass.* *enz.* de persoon wien vertrouwen *enz.* geschonken wordt, ook het vertrouwen *zelf.* — מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה *iets* of *iemand* toevertrouwen *aan iemand*; *iets* met vertrouwen ter beschikking stellen *van iemand*.

מִתְּחִלָּה ק. W. het oosten (Skr. *pradjina*. Vrg. מִתְּחִלָּה).

מִתְּחִלָּה ק. v. a. מִתְּחִלָּה (Skr. *parārtha*, belang van een ander).

מִתְּחִלָּה זֶה בִּי מִתְּחִלָּה

מִתְּחִלָּה זֶה בִּי מִתְּחִלָּה

מִתְּחִלָּה = מִתְּחִלָּה A. 29.

מִתְּחִלָּה K. I. *verk.* van מִתְּחִלָּה in *zamenstelling* *zoals* in מִתְּחִלָּה — מִתְּחִלָּה K. I. van מִתְּחִלָּה in de nabijheid van een vorst, vorstin, prinses of aanzienlijke vrouw zitten tot opwachting (vrg. מִתְּחִלָּה). מִתְּחִלָּה eig. opgewacht worden, K. I. van מִתְּחִלָּה — מִתְּחִלָּה K. de trawanten van den Vorst, gedeeltelijk *pradjoeirts*, naar hun wachtposten onderscheiden in מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה en מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה die beide onder een afzonderlijken *Wādānā* slaan. מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה (of מִתְּחִלָּה) en מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה (of מִתְּחִלָּה) zijn vrouwelijke trawanten van den Vorst, waarvan de eersten binnen aan het hof, de anderen buiten, dienst doen. 2. K. I. door het water af te leiden op de daardoor ontstane drooge plaatsen visch vangen. —

מִתְּחִלָּה *obj.* den. en die drooge plaatsen.

מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה en מִתְּחִלָּה K. N. kort bij, dicht bij, niet ver van *iets* of *iemand* af; kort op handen, naderen (vrg. מִתְּחִלָּה en מִתְּחִלָּה). — מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה en מִתְּחִלָּה naderen, in de nabijheid komen; מִתְּחִלָּה ook K. I. v. a. מִתְּחִלָּה en מִתְּחִלָּה O. I. v. a. מִתְּחִלָּה — מִתְּחִלָּה *iets* of *iemand* naderen. — מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה of מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה vrouwelijke hofbediende, v. a. vrouwelijke מִתְּחִלָּה of מִתְּחִלָּה (volgens G. ook in *iemand*s nabijheid zijn). — מִתְּחִלָּה v. a. מִתְּחִלָּה

מִתְּחִלָּה K. N. rij, gelid; laau (vrg. מִתְּחִלָּה en מִתְּחִלָּה). מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה in rijen tegenover elkander, *bv.* van huizen; in gelederen. — מִתְּחִלָּה een rij of gelid vormen; zich aansluiten aan anderen op weg om meê in de rij te komen. מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה in rechte lijnen of gelederen. — מִתְּחִלָּה zamen op een rij; ook als een liedje gezongene zinspelende uitdrukking; (v. a. מִתְּחִלָּה W. W.) v. a. מִתְּחִלָּה Rh. en een als een liedje gezongen spreekwoord (מִתְּחִלָּה); ook een מִתְּחִלָּה zingen, W. II. 290.

מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה en מִתְּחִלָּה K. N. nabij, dicht bij, naast, *bv.* van een persoon die dicht bij *iets* of *iemand* anders komt of is, terwijl מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה en מִתְּחִלָּה van *iets* gezegd wordt, dat kort bij is. מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה of מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה (of מִתְּחִלָּה) dicht bij, of naast, de weg. מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה (of מִתְּחִלָּה) dicht bij den ochtend. מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה K. N. (מִתְּחִלָּה K. W. W.) beminne-lijk, liefvallig, minzaam, aanvallig. — מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה en מִתְּחִלָּה dicht komen bij (een ander מִתְּחִלָּה zie *ben.*). מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה of מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה K. N., (מִתְּחִלָּה K. W. W.) innemend; lieflewekkend — מִתְּחִלָּה of מִתְּחִלָּה dicht bij gekomen; van den eerste rang, van gemalinnen; ook *benaming* van personen voor de dienst van den kroonprins en van ambtenaren die tot bijzondere diensten geroepen worden. W. W. R. wellicht dienstknechten, trawanten van vorstelijke personen en ambtenaren; in *poët.* Bab. 82 *althans* ook van den Vorst (vrg. מִתְּחִלָּה); in *poëzie* v. a. מִתְּחִלָּה en מִתְּחִלָּה — מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה en מִתְּחִלָּה dicht bij *iemand* of *iets* komen.

— ἄνθρωπος *zva.* ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος *dial.* = ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος *KN.* 1. *een klein soort ἄνθρωπος.* 2. *ongev. zva.* ἄνθρωπος? pogen, streven, *G.* ook *zva.* ἄνθρωπος het oog hebben op; iets bedoelen, be-geeren, *enz.* Rh. — ἄνθρωπος drijfjagt houden, *JR.* in ondiep water door afdijking visschen, *WW.* (*verg.* ἄνθρωπος 2.).
 ἄνθρωπος *KN.*; ἄνθρωπος *iets, zooals een geslagt beest of een grooten visch, ook wel een nangka, in stukken hakken of snijden, ontleden.* — ἄνθρωπος *subst. den.* — ἄνθρωπος, *obj. den.* ἄνθρωπος *zie bij ἄνθρωπος ook ontleedkamer, Rh.*
 ἄνθρωπος *KN.* het huis uitloopen, of van zijn woon-plaats wegloopen, *omdat men het er niet uit kan houden, zooals om slechte behandeling of voortdu-rende onoenigheid, zie ἄνθρωπος volg.* Rh. ook wegloopen, weghlijven uit den huiselijken kring uit ontvredenheid, verstoordheid, *ook bv. van een kind.* — ἄνθρωπος om iemand of iets verstoord het huis uitloopen.
 ἄνθρωπος *ML.* zilver; ook voor gulden, zilveren gulden; *voeg bij ἄνθρωπος en ἄνθρωπος ook zva.* ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος *WJ.* *zva.* ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος *Holl.* vork.
 ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος *enz., zie bij ἄνθρωπος*
 ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος *enz., zie bij ἄνθρωπος*
 ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος *enz., zie bij ἄνθρωπος*
 ἄνθρωπος *in het spreekwoord ἄνθρωπος (of ἄνθρωπος ἄνθρωπος) ἄνθρωπος met gekheid iets gedaan krijgen, waarin ἄνθρωπος waarschijnlijk zva. ἄνθρωπος is.*
 ἄνθρωπος of ἄνθρωπος *zie ἄνθρωπος*
 ἄνθρωπος *zie bij ἄνθρωπος*
 ἄνθρωπος — ἄνθρωπος = ἄνθρωπος *enz.* Tj.
 ἄνθρωπος *KN.* — ἄνθρωπος gekroesd, gefriseerd zijn *v. haren, Rh.*
 ἄνθρωπος, ἄνθρωπος *KN.*, zank, geval, onderwerp, artikel, stuk; geschil, kwestie, rechtszaak; ter zake van, aangaande, betreffende (*Skr. prakdra*, geval; gelijkheid; soort; wijze, manier. *Vrg.* ἄνθρωπος *en ἄνθρωπος*). ἄνθρωπος ἄνθρωπος een kwestie of rechtszaak hebben. ἄνθρωπος ἄνθρωπος kwestie maken.

ἄνθρωπος ἄνθρωπος derde geval, artikel drie. ἄνθρωπος ἄνθρωπος zonder reden *bv. iem. te lijf gaan,* (*colg.* R. onschuldig). ἄνθρωπος ten eerste, ἄνθρωπος ten tweede, *enz.* ἄνθρωπος twee verschillende, tweeërlei, *ook van personen.* *Zoo ook ἄνθρωπος ἄνθρωπος enz.* — ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος iemand een actie of rechtszaak aandoen. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος geprocedeerd; met een ander of met elkander een geschil of rechtszaak hebben; procederen.
 ἄνθρωπος *zva.* ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος *WJ.* *zva.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος (*Skr. prakirna*, verstooid).
 ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος *KN.* volkomen beleefd en beschaafd in zijn spreken (*Skr. parikrama*, rondgang; *maar in het Javaansch is in dit woord aan ἄνθρωπος de beteekenis van ἄνθρωπος I. gegeven.* *Vrg.* ἄνθρωπος 2.)
 ἄνθρωπος ἄνθρωπος *KN.* — ἄνθρωπος ἄνθρωπος met vooruitgestoken buik en de dijen wijd van elkaar loopen of zitten, *verg.* ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος *verkorting van ἄνθρωπος*
 ἄνθρωπος = ἄνθρωπος *Men.*
 ἄνθρωπος of ἄνθρωπος *KN.* geknetter, *zoals van iets dat in een braadpan gebakken wordt, en van vele tegelijk afgeschoten geweren (verg. ἄνθρωπος ἄνθρωπος en ἄνθρωπος ἄνθρωπος).* — ἄνθρωπος knetteren; *WW.* overeind staan van haren, stekels en derg., *vandaar volg.* Rh. ook *benaming van het rijstgewas (in de vijfde halve maand, als de vrucht uit de halmen geschoten is, WR.) als de aren recht naar boven staan vóór de vruchtsetting (ook ἄνθρωπος).*
 ἄνθρωπος ἄνθρωπος *KN.* beweging, drukte; opschudding, *WW.* *volg.* Rh. *zva.* ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος *KN.* geknitter, *en het knitterend verbranden van haar of veeren (verg. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος).* — ἄνθρωπος ἄνθρωπος *enz.* knitteren; knitterend verbranden of gezegd worden; *fig. van het gemoed kitteloorig; volg.* Rh. *zva.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος *ook fig. v. zinnen gekruld.*
 ἄνθρωπος ἄνθρωπος *en ἄνθρωπος ἄνθρωπος* 1. *KN.* ruw, met bobbeltjes, *grooter dan ἄνθρωπος schrompelig van de huid, en een uitslag, die veel op mazelen gelijkt.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος overal dien uitslag hebben. 2. *ook*

zva. անդրադարձ — բնորոշություն *ook iets zool als gras*, ruw uittrekken of uitrukken; iets met geweld afnemen. — անդրադարձել *obj. den.*
 անդրադարձում *of* անդրադարձում *KN.* knetterend geknap, zooals van brandend hout (*arg. անհիմնալի*). — անդրադարձել *KN.* knetterend knappen.
 անդրադարձում *of* անդրադարձում *KN.*; անդրադարձում *enz. zva. անհիմնալի enz. WW.* volg. Rh. het geknal van kleine voetzoekers.
 անդրադարձ *of* անդրադարձ *(dial. անդրադարձ)* een soort tortelduif, Turtur Malaerensis, die door de liefhebbers met honderden betaald wordt, als de stem hol en zwaar weergalmend (*անդի*) is. Բարձր ճիւղի ճիւղի = անդրադարձ *Wang.* op անդրադարձ *W.* II, 550.
 Անուս *zie* անհիմնալի
 Անուս անդրադարձ *en* անդրադարձ *KW.* zva. դուռ և անդրադարձում և անդրադարձում *KN.* magtig, sterk (*Skr. prakdsja*, openbaar, algemeen beroemd). անդրադարձ *ook* naam van een boom, waarvan het hout alleen tot brandhout dient, *JR.* volg. *WW. nm.* van een plant. Կարձ անդրադարձում; անուս *een* magtig vorst, rijk aan volk. դարձ անհիմնալի անդրադարձ *sterke* en magtige (krijgshaftige) veldheer.
 Անուս *KN.* 1. klein maar rein; klein maar mooi. 2. volg. Rh. vroeger *ook* *ben.* van de koperen duiten.
 անդրադարձ = անդրադարձ *zie* անդրադարձ *Tj.*
 անհիմնալի անուս անդրադարձ (*voor* prisá) *of* դարձ և անուս 1. *KN.* inspectie, exploratie, onderzoek. 2. *K. en* *KI.* *zie* անդի (*Vrg. անուս *Skr. parixá.** անանհիմնալի անանհիմնալի *en* անանհիմնալի *onderzoek* doen. — անհիմնալի *en* անուս *iets* bezien; naar *iets* gaan zien om het te onderzoeken, *iets* inspecteren, onderzoeken, exploreren; iemand ondervragen, bij een verhoor. — անհիմնալի *of* (անհիմնալի) 1. *KN. mv.* van անհիմնալի 2. (անհիմնալի *en* անուս) *K. en* *KI.* *zie* bij անդի — անհիմնալի անուս (անհիմնալի անուս) *iets* laten onderzoeken *of* te onderzoeken geven; *K. en* *KI.* *zie* bij անդի — անանհիմնալի *of* անհիմնալի het onderzoeken; exploratie, uavorsching, onderzoek. անուս *KI.*, *zie* bij անդի

— անհիմնալի անուս *of* անհիմնալի *en* անուս *onderzoek*, dat gedaan wordt; ondervraging, bij een geregeldijk verhoor.
 անհիմնալի *eign.* van den zoon van Abimanjoe (*Skr. Parixit*); *ook* naam van een batiksel.
 Անդրադարձ *zie* անուս
 Անդրադարձ *zie* անուս
 Անդրադարձ *dial.* voor անդրադարձ *W.* II.
 Անդրադարձ *of* անդրադարձ *KN.* *zie* անուս
 Անդրադարձ *of* անդրադարձ *KN.* een middelmatig groote bijl, volg. Rh. kleiner dan առջ. անդրադարձ *als* spotnaam tegen *iem.* met ingedoken rug en uitstekende billen. — Անդրադարձ *met* zulk een bijl werken; *iets* daarin bewerken.
 Անուս-անուս *KN.* onrustig heen en weer loopen *als* van een kip die wil leggen; *arg. անուս-անուս*
 Անուս-անուս *KN.* klanknabootsend woord voor het geklets met beide handen op de billen; *ook* *zva.*
 Անուս-անուս
 Անուս-անուս *KW. en* *KN.* schudden, daveren; daverend geluid; aardbeving (*Skr. prakampa*, schudding. beving. *Vrg. անուս-անուս*).
 Անուս-անուս *zie* bij անուս-անուս
 Անուս-անուս *KN.* *zva.* անդրադարձում grappen maken. Անուս-անուս անդրադարձում *kinderspel* door met de billen tegen elkander te stooten (*arg. անուս-անուս*).
 Անուս-անուս *KW.* *zva.* անդրադարձում անուս-անուս *en* անուս-անուս *ook* *zva.* Անուս-անուս (*Skr. prakata* *luid*), volg. *CS.* *ook* duidelijk, openbaar.
 Անուս-անուս *KN.* het wijd uitstaan van de beenen. — Անուս-անուս *wijdbeens* staan of liggen.
 Անուս-անուս *KN.* de kromgetrokken toestand van den rug. — Անուս-անուս *met* een krommen rug, een krommen rug zetten *zooals* een kat; *ook* van een mensch een krommen rug hebben, gekromd zitten of liggen; *plat* voor slapen, *Tj.*
 Անուս-անուս *KN.* — Անուս-անուս *een* weinig wijdbeens met gebogen knieën achterover staan.
 Անուս-անուս *KN.* — Անուս-անուս = Անուս-անուս *maar* voorover staan, *Rh.*
 Անուս-անուս, Անուս-անուս *K.*, verguldsel, *zooals* op hout, leer, metaal, *enz.*; goudblaadjes tot vergulding (*Skr. pradada*, kwikzilver. *Vrg. անուս-անուս* II.).

van een schoone huidkleur. နှစ်နှစ်တစ်နှစ်တစ်နှစ်
 တာဝာ။ Rs. ဗြဟ္မဗိဉ်၊ zilverblad tot verzilvering.
 — ဗြဟ္မဗိဉ်၊ ဗြဟ္မဗိဉ်၊ iets vergulden. ဗြဟ္မဗိဉ်၊
 ဗိဉ်၊ verzilveren, fig. ဝါဒီတရား၊ een slecht
 mensch, braaf noemen door zijn ondeugden te ver-
 goelijken. — ဗြဟ္မဗိဉ်၊ ဗြဟ္မဗိဉ်၊ ဗြဟ္မဗိဉ်၊
 ဗိဉ်၊ iets laten vergulden. — ဗြဟ္မဗိဉ်၊ ဗြဟ္မဗိဉ်၊
 ဗိဉ်၊ verguld, iets dat verguld is. ဗြဟ္မဗိဉ်၊
 ဗိဉ် (of ဗိဉ်) verzilverd,
 ဗြဟ္မ = ဗြဟ္မိ (Skr. word dha, gegroeid, toegenomen,
 ontwikkeld); ဗြဟ္မိ၊ ontwikkeld; B. P. II, 35.
 ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ of ဗြဟ္မိ၊ ကျ. ဗြဟ္မိ၊ သီလဂုဏ်
 (Skr. word dhi, groei, toename, ontwikkeling). —
 ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ of ဗြဟ္မိ၊ ကျ. iemand aanzetten of
 dringen tot het doen van iets; iemand onder de
 tucht houden tot naarstig en gezet werken of lee-
 ren, een kind een goede opvoeding geven door ge-
 zet onderwijs; in iets gezet onderwijs geven aan
 iemand; op iets met inspanning en naarstigheid
 zich toeleggen, op iets studeren; iets bestuderen;
 (org. ဗြဟ္မိ၊ en ဗြဟ္မိ၊) ဗြဟ္မိ၊ (of ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊) ဗြဟ္မိ၊ zedeleer. G. — ဗြဟ္မိ၊ tucht;
 opvoeding; naarstigheid, benaerstiging; tucht-
 meester.
 ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ en ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊ of ဗြဟ္မိ၊ ကျ. volg. Rh. een soort grove
 gekerkelde vijl, bv. om paardehoeven gelijk te ma-
 ken. — ဗြဟ္မိ၊ of ဗြဟ္မိ၊ daarmede vijlen;
 volg. WW. solderen.
 ဗြဟ္မိ၊ (ကျ. en ကျ. anker. G.).
 ဗြဟ္မိ၊ (of ဗြဟ္မိ၊ WW.) ကျ. rasp of raspje. —
 ဗြဟ္မိ၊ (of ဗြဟ္မိ၊ WW.) rasp. — ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊ (of ဗြဟ္မိ၊ WW.) geraspt; raspel.
 ဗြဟ္မိ၊ ကျ. stroef, niet glibberig, (org. ဗြဟ္မိ၊);
 taai van huid, niet ligt te kwetsen; taai van le-
 ven, niet ligt dood gaan, tegenover ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ = ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊ Men.
 ဗြဟ္မိ၊ = ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊ ကျ. verminderd, afgenomen, zooals
 van metalen bij het louteren. — ဗြဟ္မိ၊
 verminderen, afnemen als boven, (org. ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊) ဗြဟ္မိ၊; zich terugtrekken of ver-
 wijderen vóór den afloop, bv. van een vergadering.

— ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ caus.; ook tegen vermind-
 den prijs verkoopen.
 ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ of ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊ Pers. Dr. fir daus, ကျ. Paradijs.
 ဗြဟ္မိ၊ ကျ. ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊ ကျ. geschil; geschil hebben of krijgen
 (org. ဗြဟ္မိ၊).
 ဗြဟ္မိ၊ ကျ. van ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊ of ဗြဟ္မိ၊ ကျ. ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ en ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊
 verklaring, uitlegging (Skr. word tika, commen-
 taar, glosse). — ဗြဟ္မိ၊ en ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ an
 ဗြဟ္မိ၊ — ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊ en ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ ook ဗြဟ္မိ၊
 makarddika geestelijke, ကျ. vrij, niet in dienst,
 niet dienstpligtig; buiten dienst gesteld, geen dienst
 meer doende. — ဗြဟ္မိ၊ of ဗြဟ္မိ၊ ကျ.
 een priester of geestelijke, door den Vorst met
 landerijen beschenken, met de verplichting om vor-
 stelijke graven te bewaken en onderwijs te geven
 in de godsdienst. ဗြဟ္မိ၊ ကျ. hoofd-pardikan,
 hoofdonderwijzer aan een pèsantren. ဗြဟ္မိ၊
 ကျ. pardikan op de hoofdplaats, dienstdoende
 priester bij de Soeránát's.
 ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ eign. van een hoofd van Srawanti-poerá.
 ဗြဟ္မိ၊ ကျ. een beweging, waarbij men iemand
 uit eerbied of beleefdheid de rechterzijde toekeert en
 zoo hem voorbij of om hem heen gaat (Skr. pra-
 daxina). — ဗြဟ္မိ၊ die beweging maken.
 ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊ of ဗြဟ္မိ၊ ကျ. zich laten ge-
 legen liggen aan iets (Sd. padoli, hetz.; Dr.
 فزولي. phozloeli, iemand die zich bemoeit
 met dingen, die hem niet aangaan. Vrg. ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊. — ဗြဟ္မိ၊ onverschillig zijn om-
 trent iets, or niet om geven. — ဗြဟ္မိ၊
 zich gelegen laten liggen aan; belang stel-
 len in; zich bekommeren om, zich storen aan. —
 ဗြဟ္မိ၊ belangstellend van aard. — ဗြဟ္မိ၊
 ကျ. onverschillig van aard, om niets
 zich bekrounend.
 ဗြဟ္မိ၊ of ဗြဟ္မိ၊ ဗြဟ္မိ၊
 ဗြဟ္မိ၊ ကျ. glans, schijn; de zon (Skr. pradipta,

ontvlamd, vlammend, floukereud). — ප්‍රකාශී, fonkelend, blinkend, *zoals goud*.

ප්‍රතිබන්ධ *en* ප්‍රතිබන්ධන *zie bij aanh.* I.

ප්‍රකාශී *zva.* ප්‍රකාශී

ප්‍රකාශීන *KN.* door zwakheid van lenden wankelend gaan; *zoals van een kraamvrouw of een zwaar beladen paard*; van aandoening overstelpt zijn, WW. *volg.* Rh. *zva.* ප්‍රකාශී රොද worden in het aangezicht, de tranen in de oogen krijgen; *ook wel van de opkomende zon, het morgenrood.*

ප්‍රකාශීත *KW.* *zva.* මර්දාංග (Skr. *mr̥daṅga*, een soort van trom; *en* geluid, geraas). ප්‍රකාශීතය *සමාසයකි* ප්‍රකාශීත = ප්‍රකාශීතයකි ප්‍රකාශීතය *als* vogels die muziek maken, kwelen, zingen *Rs.* — ප්‍රකාශීත, gelijk een gamelan.

ප්‍රකාශී *KN.* klanknab. van een harden veest. — ප්‍රකාශී, dat geluid maken, als teeken van ongelooft, verachting, enz.

ප්‍රකාශී *zie* ප්‍රකාශීත

ප්‍රකාශී *zie* ප්‍රකාශීත

ප්‍රකාශීත *KN.* klanknabootsend woord voor getromvetter, *en* van een veest. — ප්‍රකාශීතය *gedurig* trompetteren met den aars; rusteloos *en* levendig, *van een vrouw uit levenslustigheid*; dikwijls nitloopen, om te spelen of een bezoek te doen (*verg.* ප්‍රකාශීත *en* *zie* ප්‍රකාශීත)

ප්‍රකාශීත *zie* ප්‍රකාශීත

ප්‍රකාශීත *KW.* *zva.* ප්‍රකාශීත ප්‍රකාශීත *අනුකූල*

ප්‍රකාශීත *bijnaam* van Aridjoenâ, den derden zoon van Parudoe (Skr. *Pārthā*, d. i. telg van Prêthâ, *namelijk* van Dêvi Koenî, genaamd Prêthâ). ප්‍රකාශීත Parta's zoon *bijnaam* van Abimanjoe. ප්‍රකාශීත *etgn.* van een zoon van Krêsna.

ප්‍රකාශීත = ප්‍රකාශීත *G.*

ප්‍රකාශීත *zie* ප්‍රකාශීත

ප්‍රකාශීත *of* ප්‍රකාශීත *Ml.* de buik (*verg.* ප්‍රකාශීත); *KN.* omgebogen, tezamengetrokken, *van een oor.*

ප්‍රකාශීත *KW.* *zva.* ප්‍රකාශීත ප්‍රකාශීත *KN.*; ප්‍රකාශීත *iets* ergens langzaam doorheen halen, *zoals de punt van een natten doek om het vocht er uit te drukken, of van kaarten, die men tusschen de vingers houdt, langzaam één achter een ander witschuiven*; *fig.* *iets* ergens uittrekken,

van ontleenen, overnemen; een gevolg trekken uit een of ander feit of omstandigheid; getrokken uit, ontleend aan of overgenomen van iets; *ook zva.* ප්‍රකාශීත (*zie* ප්‍රකාශීත). ප්‍රකාශීත *uit* zijn gedrag kan iets getrokken worden tot goede leering, (*zijn gedrag kan tot een goede les verstrekken*). *W.* ප්‍රකාශීත *ingevoelge* *en* naar aanleiding van je antwoord. ප්‍රකාශීත *outleend* aan den ouden tijd *bv.* *van een of andere gewoonte.* — ප්‍රකාශීත *mv. nl.* zóo dat de geheele voorraad opraakt; *ook bep. darmen* schoonmaken, zoodat de inhoud er geheel uitgedrukt wordt *Rh.* *verg.* ප්‍රකාශීත *bij* ප්‍රකාශීත); *fig.* *iem.* kaal plukken, geheel berooven. — ප්‍රකාශීත *subst. den.* ප්‍රකාශීත *obj. den.*; *volg.* *Rh.* *van den hoofddoek* *gebr.* voor ප්‍රකාශීත

ප්‍රකාශීත *KN.* geschrompeld, in zijn groei belemmerd, zoodat het klein blijft.

ප්‍රකාශීත *KN.* benaming van een geurige djeroek met een schrompeligen schil (*verg.* ප්‍රකාශීත), Citrus Papeda, Hassk. *die fijn geraspt dikwijls gemengd wordt met* ප්‍රකාශීත (*zie* BV.), *tot parfumerie.*

ප්‍රකාශීත *KN.* met een bles, lange witte vlek v. d. kop tot aan den neus (*van karbouwen gezegd*).

WW. *volg.* *Rh.* *een fatsoen van buffelhorens.* —

ප්‍රකාශීත *een* weinig afuemen. — ප්‍රකාශීත *mv.* *ook* *iem.* het hoofdhaar met een rand van voren afscheren. — ප්‍රකාශීත *obi. den.*; *den* hoofddoek zóo omgedaan hebben dat de rand te zien is; *In Tj. en eld.* ප්‍රකාශීත *den* hoofddoek zóo om hebben. — ප්‍රකාශීත *TP.* *zva.* ප්‍රකාශීත *zie* *bij* ප්‍රකාශීත

ප්‍රකාශීත *KN.* 1. scheef, scheef getrokken, *van den mond.* — ප්‍රකාශීත *een* scheven mond trekken.

ප්‍රකාශීත *KN.* *zva.* ප්‍රකාශීත *spruit, ben. van het* teeldeel van een hert, *en zva.* ප්‍රකාශීත WW.

ප්‍රකාශීත = ප්‍රකාශීත — ප්‍රකාශීත *iets* *bv.* spijzen in kleine deelen verdeelen — ප්‍රකාශීත *hetz.* Tj.

ප්‍රකාශීත *zie* *bij* ප්‍රකාශීත

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ
 ԴԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *of* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* *bij* ԴԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ
 ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *KN.* wat tartend, snoeverig (*van* *արայ*
met *արու* *zva.* *անարու*), *R.*

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *en* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* *bij* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ
 ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* *bij* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *of* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *KN.* regeling; voorstelling van een wijze
 van handelen, plau, raad *of* raadgeving, wenk *om*
du *of* *zoo* *te* *werk* *te* *gaan*; maatregel, wijze van
 handelen, middel om in iets te voorzien, hulpmid-
 del in zekere omstandigheden; gedragslijn (*verg.*
 ԴԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ) ceremonie, ceremonies, *bv.* *aan* *het* *hof*
of *bij* *plegtigheden*; inacht te nemen regels, *bv.*
bij *het* *dansen*; zitting, *van* *een* *reglbank.* *ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ*
 boete op het niet verschijnen van een gedaagde op
 den bepaalden zitdag. — ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *een* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ
 անարայ *uitdenken* *of* *geven*; *en* *toepassen.* — ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ
 անարայ *mv.* *een* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *geven* *aan.* — ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ
 անարայ *het* *een* *of* *ander* *door* *zijn* *raad,*
 wenken *enz.* *leiden,* *de* *regels* *enz.* *aangeven* *voor*
het *een* *of* *ander*; *een* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *uitdenken*
voor *of* *geven* *aan.*

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *en* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ (*in* *Krämä* *ook* *wel* *և*
 անարայ *en* *անարայ*). *Holl.* particu-
 lier, *ook* *voor* officieus, *niet* *officieel*, (vertrouw-
 lijk, *in* *vertrouwen*). *JR.*

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *kw.* ԴԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ ԴԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ
 անարայ *արայ* *արայ* *արայ* (*Skr.* *prathita*,
 verbreed, beroemd, *pratita*, begrepen, ver-
 heugd).

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zva.* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* անարայ II.

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *kw.* *zva.* *արայ* *անարայ* *արայ*
 անարայ (*Skr.* *pratisara*, amulet, behoed-
 middel, bescherming).

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *kw.* *zva.* *արայ* *արայ* *արայ* (*Skr.*
pratisahd, plaats waar iets staat of zich bevindt,
 woning; roem, vermaardheid). ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *ge-*
zeten *cp* *stoelen.*

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *of* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *kw.* *zva.* *արայ* *արայ* *արայ*
 ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *en* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ (*Skr.* *pārthiwa*, bezitter of be-
 stuurder der aarde; vorst, prins; *van* *ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ*).

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *of* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *kw.* *zva.* *արայ* *de* *aarde,* *de*

natuur, *ook* *eign.* *van* *een* *godin,* *die* *over* *de*
aarde *heerscht* (*Skr.* *prēthiwi* *of* *prēthiwi*,
 de aarde).

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* *bij* արայ

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *kw.* *zva.* *արայ* (*Skr.* *prati-*
banda, beletsel, hind-rnis, teleurstelling).

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* *bij* անարայ

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *en*
 ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* *bij* անարայ

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *of* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *KN.* *benaming* *van* *een* *bij-*
zonder *soort* *van* *անարայ* *met* *zilveren* *of* *gouden*
beslag (*Skr.* *prēthoela*, groot, wijd).

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *of* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* *bij* անարայ
 ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *en* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ
 ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* *bij* անարայ

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *en* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ
kw. *zva.* *արայ* *en* *արայ* (*Skr.* *pra-*
tyaksa, voor oogen, door de zinnen waar te ne-
 men; evident, perceptibel).

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *of* ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *kw.* *zva.* *անարայ*
 անարայ *en* *անարայ* (*Skr.* *apratihah*,
 onverhinderd, onafgebroken, ongedeed, on-
 verzwakt).

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *kw.* *zva.* *արայ* (*misschien* *van* *արայ*
 3. *en* *անարայ*). *G.*

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *kw.* *zva.* *անարայ* *en* *արայ* (*Skr.*
prathama, eerste, voornaamste; hoofd).

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ I. *kw.* *zie* *bij* արայ — 2. *kw.* *zva.*
 ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *en* *անարայ*

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* *bij* արայ

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *kw.* *zva.* *անարայ* *en* *արայ* *pop*;
 beeld (*Skr.* *pratimā*, gelijkenis, beeld, afgods-
 beeld).

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *kw.* *zie* *bij* անարայ

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* *bij* անարայ

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *KN.* *poët.* *zva.* *արայ* (*Skr.* *prati-*
nja, belofte, verbindtenis). — ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *elk-*
ander *heilig* *beloven.* *G.*

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *kw.* *zva.* *անարայ* *արայ* *արայ*
 արայ (*Skr.* *probhota*, voortgekomen).

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *zie* *bij* անարայ

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *kw.* *zva.* *արայ* (*van* *het* *Skr.*
patanngga, de Zon, *met* *pati*, heer. *PK.*).

ԱՐԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ *KN.* *klanknab.* *zva.* *արայ* *ook* *van* *de* *slag*

van een in het water geworpen vischnet; ook op eens, in één keer op, verteerd, en zva. ආචාර්ය: අනු of මචුණු KN. klanknab. van het te morsel vallen of gestampt worden van een broos voorwerp.

අනු of අනු KN. de bronstijd van de tijgers. අනු zie ආනුමය

අනු KN. kopergroen, Spaansch groen (erg. අනු en අනු). — අනු iets, zooals een wond, met proesi behandelen.

අනු zie ආනුමය

අනු KN. Perzië, Perzisch.

අනු 1. KN. zie bij ආනුමය — 2. K. en KI., zie අනු — අනු 1. KN., zie bij ආනුමය — 2. KI., zie අනු — 3. KI. zva. අනු of අනු horen, door hooren vernemen, zie bij අනු ආනු pass. en KI. van ආනු (zie bij අනු). — අනු KI., zie bij අනු — අනු 1. zva. අනු නුමය KI. van අනු නුමය iemand iets laten zien (pass. ආනු නුමය). 2. අනු නුමය zva. අනු නුමය zie bij අනු (pass. ආනු නුමය en ආනු නුමය). — අනු KI. 1. zie bij අනු 2. KI. van අනු නුමය

අනු 1. KI., zie අනු — 2. KW. zva. අනු — අනු een stukje afhakken of afsnijden om gelijk te maken. Rh. (een ander zie ben) — අනු 1. KN. mv. en meer bep. de schil van een kokosnoot aan de kant van den stengel afsnijden en dunner maken, om er een gat in te maken, daar men het vocht uit drinkt. 2. KI., zie bij අනු — අනු en අනු zie bij අනු

අනු KN. een langwerpige schild, in onderscheiding van අනු (Ml. parisci; ook Tamil, schild).

අනු KN. uitgeperst. — අනු iets, zooals nat lijnvaad, door drukken uitpersen, uitwringen; melken. een koe melken (erg. අනු), fig. අනු zijn gedachten of verstand (tot het uiterste toe) scherpen, bv. om het een of ander te verzinnen. — අනු mv. — අනු 1. KN. het uiterste, uitgeperste. 2. K., zie අනු. II.

අනු KN. turkoois, een groen edelgesteente (Pers. فیروز) — අනු gelijk een turkoois. අනු KW. zva. අනු

අනු 1. KW. zva. අනු — 2. KN. de pees tusschen scrotum en anus (de wortel van de අනු); in 't algemeen een pees, die in verbinding staat met het schaamdeel zoolwel het mannelijke als het vrouwelijke, van deze laatste bv. අනු අනු අනු ook de spie of punt (het verdunde einde) van een balk, die in het gat van een anderen balk moet sluiten. — අනු met een spie, van een balk.

අනු KN. gelijk met de rand, boord of oevers; අනු een gelijk met den rand afgestruken maat. — අනු gelijk met den rand, van een maat van natte of drooge waren; (en niet overvol (erg. අනු bij අනු) fig. van een persoon niet ten volle bij zijn verstand, simpel, (bij het rijstmeten toch wordt gewoonlijk met overvolle maat gemeten, en is අනු geen volle maat; ook een maat gelijk afstrijken.

අනු KN. pakje van sirihbladen, zooveel als er gewoonlijk in een peperhuisje van pisangblad (අනු) bij elkander gestoken in een sirihdoos klaar liggen (erg. අනු). ජන අනු අනු enz. — අනු een pakje van sirihbladen maken. — අනු mv., en sirihbladen in een pakje of pakjes bij elkander doen. — අනු in pakjes, in pakjes te doen, van sirihbladen.

අනු en gew. අනු of අනු eign. van een Djawätä (Skr. Parasjoe d'ma, eign. van een halfgod, den eersten van de drie Rama's, de zesde incarnatie van Wisnoe, die op aarde verscheen als zoon van den heilige Djamadagni; van parasjoe, bijl); අනු of අනු nm. van een fatsoen van kriegesest, nl. met snijwerk in den vorm van een pop.

අනු zie අනු

අනු zie ආනුමය

අනු අනු of අනු EN. geweld (Skr. parawasja, (in) de macht van een ander). අනු අනු අනු අනු geweld gebruiken. W. — අනු අනු of අනු geweld gebruiken; iemand met geweld dwingen, forceren. — අනු geweld, dwang.

අනු KW. zva. අනු (Skr. puerisa, drek).

අනු KW. zva. අනු අනු අනු (Skr.

van iets zijn; *ճխոյ* KN. scheppen (erg. *ճիւղիւն* առդառ.) en *շա. ճիւղ* onder zijn magt of beheer hebben, bestieren. *ճիւղատիւն* poet. een gedicht het eerst vervaardigen. *ճիւղատ* KN. de Schepper. *ճիւղատիւն* առդառ de Schepper der wereld. *ճիւղատիւն* առդառ de Schepper van het gezigt, of die het bestier heeft over het gezigt, die het oog van den geest verhelderen, van het zinnelijke ontdoen kan. AS. 221. *ճիւղիւն* առդառ *ճիւղատիւն* առդառ nog onder het beheer van zijn ouders staan. — *ճիւղիւն* KN. de eerste aanlegger of auteur van iets zijn. *ճիւղիւն* iets bestieren, dirigeren.

Այլառ of *Արառառ* KN., *Արառ* KI., maagd, ongetruwd meisje, van twaalf jaar af en daarboven. *Այլառ* een meisje van over de vijftien jaar. *Այլառ* zich het air van een *Այլառ* geven, Tj. *Արառառ* *Այլառ* een Arénboom, die nog nooit is (of voor het eerst wordt) afgetapt, Kr. *Այլառ* *Այլառ* *Այլառ* en *Այլառ* *Այլառ* spr., zie bij *Այլառ* *Այլառ* en *Այլառ*

Այլառ KN., *Այլառառ* KV., in de spreektaal *շա. ճիւղատիւն* of *ճիւղատիւն* *Այլառ* *Այլառ* *շա. Այլառառ*

Այլառ zie bij *Արառ*

Այլառ en *Այլառառ* zie bij *Արառ*

Այլառ KW. *շա. Այլառ* en *Այլառառ* (Skr. *voérwaaka*, eerder, vorig, voorgaand, van *poér-wa*, zie *Այլառ*). — *ճիւղատ* *շա. Այլառառ* — *ճիւղատ* *շա. Այլառառ*

Այլառառ KN. zamenvoeging, zamenstelling, zooals van een gamelan uit verschillende instrumenten, en van twee of meer woorden (zooals *Այլառառ* *Այլառառ*); ook een vers of verzen, zamengesteld uit een aantal woorden met gelijke klanken, die dikwijls niet veel meer dan klinkenden onzin behelzen; en naam van een gebouw ten zuidwesten van de *prabāsā*, binnen den ringmuur.

Այլառառ KW. ontmoeten. G.

Այլառառ KW. *շա. Այլառառ*

Այլառառառ KN. wat klikkerig of kwaadsprekend van aard (van *Այլառառ* en *Արառ* IV.).

Այլառառ of *Այլառառ* ook wel *Այլառառ* KW. *շա. Այլառառ* (Skr. *parwata*). *Այլառառ* en *Այլառառ* *Այլառառառ* namen van *Batârâ Goeroe*. *Այլառ*

Այլառառ een vulkaan. — *ճիւղատիւն* *Այլառառ* *ստիւղառ*? voor *Այլառառ* een breed uitstaande dōdōt, A. 26. — *Այլառառ* als een berg (zoo groot) en *Այլառառառ* of *Այլառառառ* als een heuvel (zoo groot), *vergelijkingen om een hoogen graad te beteekenen*; bv. *Այլառառառ* *Այլառառառ* hij was opgetogen (of in de wolken) van blijdschap.

Այլառառ KW. *շա. Այլառառ* oorzaak, rede (van *Այլառ*).

Այլառառ *շա. Այլառառ*

Այլառառառ zie bij *Այլառառ*

Այլառառառ KW. *շա. Այլառառառ* en *Այլառառառ*

Այլառառառ *Այլառառ* *Այլառառ* of *Այլառառ* KW. *շա. Այլառառ* *Այլառառ* *Այլառառ* *Այլառառ* en *Այլառառառ* *Այլառառ* (Skr. *parawastja*, zie *Այլառառ*). — *Այլառառ* enz., *շա. Այլառառ* *Այլառառ* *Այլառառ* en *Այլառառառ*

Այլառառ zie *Այլառառ*

Այլառառառ KW. overmeesterd, overmand (Skr. *parawastja*, in eens anders magt. PK.). — *Այլառառառ* overmannen, overwinnen, bedwingen.

Այլառառ zie bij *Արառ* en *erg. Այլառառ*

Այլառառ KN. — *Այլառառ* onder den schijn van vriendschap; in schijn *iem. misleiden*. L. 190. — *Այլառառ* *pass.*, *volg.* WW. *Այլառառառ* — *Այլառառառ* ook wel *Այլառառառ* een medium, een somnambule, een geest, die gezegd wordt *iem. in den droom aanwijzingen te doen of raad te geven, hoe te spreken of te handelen tegenover menschen die om medicijnen of raad enz. komen*, Rh. *Այլառառառ* of *enkel Այլառառառ* met den duivel omgaan.

Այլառառառ KN. klanknabootsend woord voor het plotseling breken van iets plats en duns, dat door zijn broosheid bij de minste aanraking breekt, zooals een slecht gebakken aardens schotel (erg. *Այլառառ*). — *Այլառառառ* van broosheid bij de minste aanraking breken.

Այլառառառ KN. *շա. Այլառառ* maar van grooter voorwerpen; en vanzelf bij de minste aanraking afvallen of uit of van elkander vallen. *Այլառառառ* zegt *uen van iets dat* zonder moeite bijna van zelf loslaat, uit elkaar valt; ook *fig. van iem.* die scheutig is; *van iem. dien de woorden* uit den mond

မြတ်သော မြတ်သော *zie bij* မြတ်
 မြတ်သော *en* မြတ်သော က. *zva.* ရာဇာဏှ or
 မြတ်သော (van ရာဇာဏှ or မြတ် *en* မြတ်
 သော *met* မြတ် *dat* in het *Skr.* ook in den *zin*
van eigen *gebruikt* wordt, vooral *met* *tan osh*,
 lichaam. *PK.* *Vrg.* မြတ်သော) မြတ်သော *zva.*
 မြတ်သော

မြတ်သော *zie bij* မြတ် — မြတ်သော *zich* als
 een *prajangan* vertoonen.

မြတ် က. *zva.* ကာဏှ မြတ် (Skr. *pradjñā*
wijsheid, pradjñā, wijs).

မြတ် က. *zva.* မြတ် — မြတ် *en* မြတ် *zie* *bij*
 မြတ် — မြတ် *zva.* မြတ်

မြတ် က. *zva.* မြတ် *en* မြတ် (Skr. *parama*,
 beste, uitstekendste, voornaamste, eerste). မြတ်
 သော *is* een *dichter. မြတ်သော* *naam* *van* *een* *boek*,
dat *regels* *bevat* *voor* *het* *Kawi* *of* *de* *dichtkunst*;
ook *voor* *spraakkunst* (*vrg.* မြတ်).

မြတ် က. *zva.* မြတ် *dv.* မြတ် *de* *zegen* *der* *goden*. မြတ် *door* *Gods* *ze-*
gen. — မြတ် *zva.* မြတ် *en* မြတ် (*zie* *ook*
မြတ် *den.*) — မြတ် *zie* *beneden*.

မြတ် က. *overtreffen, tebovengaan; meer* *dan;*
alles, geheel (Skr. *param, para, verder*
hooger); *verste, opperste* *ook* *als* *voegwoord*
maar). *G.*

မြတ် က. *medelijvende genegenheid, genade, barm-*
hartigheid, volg. *Rh.* *ook* *toegevendheid* (Skr. *pré-*
ma). — မြတ် *medelijden, barmhartigheid* *betoo-*
nen, enz. *jegens.* — မြတ် *subst. den.* — မြတ်
 မြတ် *zie* *den.*

မြတ် က. *stillend, verzachtend, pijnstillend mid-*
del, een *aromatisch smeersel* *van* *allerlei* *tot* *poe-*
der onderelkander *zijn* *gestampte* *kruiden, dat* *men*
op *een* *lichaamsdeel* *smeert* *tot* *geneesmiddel. Het*
wordt *in* *balletjes* *gekneet, in* *de* *zon* *gedroogd, en*
dan *bewaard, om* *in* *water* *of* *gedistilleerd* *opge-*
lost *te* *worden, wanneer* *men* *het* *gebruiken* *wil*
(van *မြတ်).* မြတ် = မြတ် *W.* *II.*
 27. မြတ် *gegalonneerd* *met* *goud?*
DW. 180. — မြတ် *iets* *met* *pàrēm* *smeren.*

မြတ် *het* *sluiten* *van* *de* *oogen; ook* *van* *een*
die *in* *blinden* *woede* *amok* *maakt, PJ.* *zie* *မြတ်*
 မြတ် *Pers.* فرمان, *hoog* *bevel, vorstelijk* *man-*
daat.

မြတ် *en* မြတ် က. *bedelen* (*vrg.* မြတ်).
 မြတ် *het* *bedrijf* *van* *bedelen, dv.* *als*
tapa *of* *kaeol.* — မြတ် *bij* *iemand* *bedelen,*
 iemand *om* *een* *aalmoes* *vragen.* — မြတ်
voor *iemand* *bedelen; en* *met* *iemand* *bedelen,*
 iemand, zooals *een* *kind, bedelend* *rondleiden, dv.*
tot *voldoening* *van* *een* *geloofte.*

မြတ် *of* မြတ် က. 1. *het* *klappen* *van* *het* *hart,*
als *bewijs* *van* *leven.* 2. *duidelijk* *en* *van* *nabij, dv.*
iets *zien* (*vrg.* မြတ်); *ook* *duidelijk* *blijkend* *of*
bewezen, dv. *van* *iemand* *schuld* (*vrg.* မြတ်).
 3. *goed* *raak, op* *de* *regte* *plaats* *getroffen, van* *een*
wond (Skr. *pramāna, rede, beweegrede; grens;*
bewijs, gezag; maat, hoeveelheid, enz.) — မြတ်
 မြတ် *maken* *dat* *iets* *met* *juistheid* *en*
nauwkeurigheid *geschiedt; iets* *of* *iemand* *nauw-*
keurig *opnemen.*

မြတ် က. *maat, grens* (Skr. *parimāna*); *ook*
vrouwelijk *schaamdeel, Rh.* *in* *schijn* *zich* *tevreden*
toon. *G.*) မြတ် *spr.,* *buiten* *de*
verboden *grens* *of* *kring* *blijven.*

မြတ် *zva.* မြတ်
 မြတ် *of* မြတ် *bijnaam* *van* *Doergā.*

မြတ် *zie* မြတ်
 မြတ် က. *zva.* မြတ် *en* မြတ် *zva.*
 မြတ် မြတ် က. *spr.* *voor*
een *gepleegde* *moord* *of* *verwonding* *verzwijgen,*
niet *aangeven; ook* *voor* *een* *dodelijke* *stilte* *van*
een *menigte* *in* *tegenwoordigheid* *van* *den* *Vorst,*
W. *I,* 146, (*zie* *bij* မြတ် *maar* *waarschijnlijk*
is *မြတ်* *het* *Skr.* *pramāna* *of* *pramā-*
nam, bewijs, zoodat *het* *eig.* *beteekent* *de* *bewij-*
zen *verzwijgen).*

မြတ် က. *zva.* မြတ်
 မြတ် က. *zva.* မြတ် (*vrg.* မြတ်
 က).

မြတ် *of* မြတ် *en* မြတ် က. *zva.*
 မြတ် မြတ် မြတ် *(Skr.*
paramārtha, in *den* *hoogsten* *zin* *van* *het* *woord;*
het *of* *de* *ware* *en* *wesentliche)* မြတ် *en* မြတ်
of မြတ် မြတ် က. *edelmoedig, edelaardig,*
goedhartig. မြတ် *naam* *van* *Batārā*
Goeroe.

မြတ် *zie* မြတ်
 မြတ် က. *zva.* မြတ် မြတ် *en* မြတ်

(Skr. *pramoekha*, hoofd, voornaamste, enz.).
 ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕ್ವ. ಸ್ವಾ. ಇತಿಹಾಸಾತ್ ಪ್ರಾಯಃ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ *zie bij ಪ್ರಾಯಃ*
 ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕ್ವ. ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ of ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ *zie ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ*
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ en ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಇತಿ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ en ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 (Skr. *pramoedita*, verheugd, gelukkig. Vrg. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ).
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಪೂ. ದೇವತಾಪ್ರಾಯಃ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ (Skr. *pramita*, bewezen).
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ of ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. *bijzonder uitstekend, puik*
 (Sd. *ML. p̄rmatā*, juweel). ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಪುಕ
 van wijn. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ een pracht van een
 paard.
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ en ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ (volgens G.
 ook medelijden. Skr. *parimita*, gemeten, geregeld,
aparmita, onbegrensd, onmetelijk. Vrg. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ).
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. Vorst. G. (vrg. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ).
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ (Skr. *paramāstrī*,
 uitstekende vrouw).
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ (Skr. *paramāstoeti*,
 hoogste lof).
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 ಇತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. en ಕ್ವ. ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. Vorstin, *gemalin van een Vorst*
 (Skr. *paramésjwara*, opperheer, het hoogste wezen;
 Siwa; en *Paraméswarī*, oppervrouwe, ook *benaming van*
 Doerga, *zamenstellingen van parama* [*zie bij ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ*]
 met *isīwara*, heer [*zie ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ*],
 en *iswarī*, meesteres).
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ *bijnaam van Batārā Goeroe* (Skr. *Taramesthī*,
 een naam van Brahmd, van *paramesthā*,
 hoogste). Zoo ook ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ of ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ *Holl. familie*.
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. toeloop van veel mensen, als
 bij een feestelijke gelegenheid (vrg. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ)

ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ.
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ *zie bij ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ*
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ of ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. goed bewaard, zoo
 geborgen dat het niet gemakkelijk te vinden en
 veilig is (vrg. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ)
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. het zich tot een blaasje zetten; blaasje,
 zooals van de huid als men zich gebrand
 heeft. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ blaasjes of
 builtjes, bellen vormen; naar buiten uitpuilen,
 zooals van darmen uit het lichaam. — ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 zich tot blaasjes of builtjes zetten; opkomen van
 waterbellen.
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. 1. een prikkelend gevoel door sterke
 warmte, zooals in de hitte van de koorts (vrg.
 WW. het warm, drukkend warm hebben) (vrg. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ).
 — ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ dat heet gevoel hebben; ook
 heet of warm worden van drift (vrg. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ).
 JR., — vrg. Rh. 2. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ met gaatjes
 doorboord, doorknaagd, beschadigd, zooals van
 kleeren door muizen of motten.
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. het branden in een figuurlijken zin,
 zooals van een brandende begeerte of drift;
 daar men warm van wordt; ook van de ooren,
 als die iemand warm worden (vrg. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ);
 ook brandende drukte, het drukste,
 van een werk (vrg. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ). —
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ brandend zijn, van een
 begeerte of drift.
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ *zie ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ*
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 (Skr. *prameja*, beproefd, wat de proef kan
 doorstaan, of wel *a prameja*, onvergelykelijk. PR.).
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ *zie ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ*
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. met bultjes van ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ *zie bij ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ*
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. —
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ *enz. gloeijen, schitteren, van vuur, edelgesteenten,*
 (Tj.) Rh.
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಕ್ವ. ongeveer ಸ್ವಾ. ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ den mond
 of de lippen vertrekken zooals van een kind,
 dat wil gaan schreijen. — ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ
 of ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ *freq. volg.* WW. een angstig,
 ontsteld, verlegen voorkomen hebben.
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ *zie ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ*
 ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ *zie bij ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ*

Ἐπιτομή κω., *zie* Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή *zie* Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή of Ἐπιτομή *zie* bij Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή κω. *zva.* Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή, Ἐπιτομή. *naam van een rivier op Java.*
 Ἐπιτομή κω. *zva.* Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή κω. *Ἐπιτομή zva. Ἐπιτομή (mischien naar de uitspraak van wj.).*
 Ἐπιτομή κω.; Ἐπιτομή *zva.* Ἐπιτομή en Ἐπιτομή
 — Ἐπιτομή en Ἐπιτομή κω. *aangetast, overvallen worden, bv. door een epidemische ziekte, door een storm, door een ramp of ongeluk.*
 Ἐπιτομή Ἐπιτομή Ἐπιτομή en Ἐπιτομή κ., *zie* Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή of Ἐπιτομή κω. *zva. Ἐπιτομή Ἐπιτομή*
 Ἐπιτομή κω, put, een gracht om een vesting. —
 Ἐπιτομή of Ἐπιτομή *een vesting of fort omgrachten, er een gracht om maken.*
 Ἐπιτομή κω. *zva. Ἐπιτομή tooi, tooisel.*
 Ἐπιτομή κω. *de lengte van een arm (van Ἐπιτομή).* Ἐπιτομή *een arm lang, zoo ver als men met het insteken van den arm reiken kan.*
 Ἐπιτομή of Ἐπιτομή κω. *de stomp van een afgehakten tak aan een boom, volg. Rh. de vorkvormige aanhechting, de hoek, die een tak met den boom vormt.*
 Ἐπιτομή κω.; Ἐπιτομή *iemand of iets onverwacht ontmoeten (vgl. Ἐπιτομή).* — Ἐπιτομή *een obj. onverwacht tegenkomen, ontmoeten.*
 Ἐπιτομή κω. — Ἐπιτομή *stuiten, tegenhouden. Ἐπιτομή tegengehouden worden, Rh.; volg. WW. Ἐπιτομή op iets stuiten, van schrik stil blijven staan bv. van een paard, terugdeinzen; zie Ἐπιτομή*
 Ἐπιτομή *zva.* Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή κω. *doorgeaneden, doorgekapt, afgegaan, afgeloopen, van een werk, plegtigheid of gebed (vgl. Ἐπιτομή en Ἐπιτομή).* — Ἐπιτομή *iets doorsnijden; een beest de keel doorsnijden, slagten (vgl. Ἐπιτομή); een zaak afdoen, afmaken. — Ἐπιτομή mv. — Ἐπιτομή slag, een geslagt beest; om geslagt te worden, slagvee; een afgedane zaak. Ἐπιτομή Ἐπιτομή slagvee.*

Ἐπιτομή *naam van een berg, van een boetà en van een patih van Mandoerâ.*
 Ἐπιτομή of Ἐπιτομή κω. *kaal, van een boom nl. als de bladen afgeknabbeld of afgeknaagd zijn; van een haan, welks veeren aan de top zijn afgevallen, zoodat de schacht te zien is; fig. verminderd, achteruitgegaan, van iets bezitting of fortuin, vrg. Ἐπιτομή en Ἐπιτομή*
 Ἐπιτομή of Ἐπιτομή κω. *afgevreten, afgebroken; afgeplukt van boomen of plantsoenen in het groot, van stijlen en boomen aan den top of onder eind ingevreten, vergaan.*
 Ἐπιτομή *eign. van een van de rijks grooten van Forst Dâsâ-moekâ (Skr. Pragasâ, en vrg. Ἐπιτομή).*
 Ἐπιτομή *zie* Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή *eign. van een dochter van Ardjoenâ, een kleindochter van Bagawan Siâik-watjânâ.*
 Ἐπιτομή *eign. van de jongere zuster van Prêgiwâ.*
 Ἐπιτομή Ἐπιτομή *zie* Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή κω. *handig, knap, behendig, vlug, goed geoefend, goed gedresseerd, welgemanierd, W. I. 263, (vgl. Ἐπιτομή en Ἐπιτομή). — Ἐπιτομή Ἐπιτομή of Ἐπιτομή — Ἐπιτομή goede manieren van een groote stad W. I. 231.*
 Ἐπιτομή κω. *zva. Ἐπιτομή.*
 Ἐπιτομή κω. *Holl. verguld. — Ἐπιτομή verguldsel, verguld.*
 Ἐπιτομή κω. *zva. Ἐπιτομή Ἐπιτομή Mal. Ἐπιτομή een vrouw of maagd schofferen (vgl. Ἐπιτομή en Ἐπιτομή), vrg. Ἐπιτομή*
 Ἐπιτομή κω. *zva. Ἐπιτομή bv. Ἐπιτομή Ἐπιτομή en Ἐπιτομή Ἐπιτομή (Vrg. Ἐπιτομή).* — Ἐπιτομή Ἐπιτομή *worstelen, zoodat men met de dijen tegen elkander komt.*
 Ἐπιτομή κω. *zva. Ἐπιτομή Ἐπιτομή en Ἐπιτομή ook eign. van een boetà; in W. II, 38, Ἐπιτομή (Skr. pragalbâ, stout, stoutmoedig, driest). — Ἐπιτομή een tijger nabootsen; ook ingaan, binnengaan. G.*
 Ἐπιτομή κω. *zva. Ἐπιτομή en Ἐπιτομή*
 Ἐπιτομή κω. *zva. Ἐπιτομή en Ἐπιτομή maar volgens G. behoedzaam; voorzigtig, zoo welligt in JN. (Skr. pradjânâ, kundig, geleerd; kunde, wetenschap).*

արդ *fig. van het hart*, vreesachtig. արդարացի^օ spr. hetz.

արդար *zie bij արդար* Արդար **KN.** een klein breekijzer, **G.**

արդար **KN.** het zich tot een knobbel zamentrekken van een pees, peesknobbel (*verg.* Արդար). — արդար tot een knobbel zich zamentrekken of oploopen, *van een pees; van het hart*, erg. ontvreden (*zva.* արդար).

Արդար — Արդար *zva.* արդար *zie bij արդար*

Արդար **KN.** klompje, klontje, balletje (*verg.* արդար *en* արդար); *bv.* արդար, een klontje suiker. — Արդար zich tot klompjes of klontjes vormen, klonteren. — Արդար bij klompjes of klontjes.

արդար **KN.** kluit, *bv.* een kluit aarde, *verder*, արդար *en* արդար **KN.** klomp, klont of harde knobbel (*verg.* Արդար). արդար Արդար, klompen en knobbels. — արդար *en* արդար zich tot klompen of knobbels vormen. արդար Արդար met klompen en harde knobbels. — արդար *zva.* արդար *van het hart*, Tj. — արդար *en* արդար iets tot klompen of knobbels maken; bulterig opzetten. — արդար *en* արդար in klompen, enz.

արդար of արդար ongebr.; արդար արդար *en* արդար *zie bij* արդար արդար *gew.* արդար **KN.** stank van een bok of geit; stinken als een bok (*verg.* արդար).

Արդար **KN.**; Արդար Արդար Արդար of Արդար *fig.* de tanden laten zien bij lachen of van pijn; grimlachen, grijnzen, grijnzend den mond bij herhaling vertrekken; een lelijk gezicht trekken (*verg.* արդար). — Արդար de tanden laten zien door vertrekken van den mond (*verg.* արդար *en* արդար). — Արդար of Արդար zoo grijnzend.

արդար **KN.** grimlach waarbij men de tanden laat zien, *zoals van iemand, dien men op een leugen betrapt heeft* (*verg.* Արդար *en* արդար). — արդար zoo grimlachen.

արդար **KN.** het uitsteken en zichtbaar zijn van de bovenste tanden door dat die te groot zijn of

de bovenlip te smal is (*verg.* Արդար *en* արդար). — արդար zoo uitsteken, *van de boventanden.*

Արդար *zie bij* Արդար

Արդար *zie* Արդար

Արդար Արդար Արդար of Արդար **KN.** gebloemd of met goud doorstikt tapijtwerk.

արդար **KW.** *zva.* արդար *en* արդար (*Skr. parāṅg-moekha*).

արդար *Pers. fringgi*, Frankisch, Frank, *in werken uit het Arabisch vertaald voor Europeaan.*

Արդար **KW.** gevaar, gevaarlijk (*van* Արդար *verg.* Արդար *en* Արդար). Արդար **K.**, huiveringwekkend bosch. Արդար *benaming van een corps pradjoeirts van den Vorst van Soerakarta.* Արդար *zie* Արդար — Արդար huiveren, vreezen. — Արդար vreeswekkend; ook op zijn hoede zijn, *bv. tegen gevaar of misleiding*, Rh. (*verg.* Արդար). Արդար *zie* Արդար

Արդար *zie* Արդար

արդար Արդար of Արդար **KN.** klokmetaal, een compositie van één deel rood koper met vijf deelen zink, waarvan verschillende instrumenten van de gamelan gegoten worden, **W.**, ook wel gen. Արդար naar het bestanddeel Արդար **Rs.** Sri T.

արդար **KW.** *zva.* Արդար **G.**

Արդար *en* Արդար *zie* Արդար

Արդար *zie* Արդար

արդար (Arendrots) naam van de woonplaats van Sombā.

արդար **KN.** — Արդար geraakt, verstoord van verkropte toorn of spijt, die op het gelaat te lezen is.

Արդար of Արդար naam van de woonplaats van Galotkātjā.

արդար **KW.** *zva.* Արդար

Արդար 1. — Արդար zooveel als արդար Արդար Արդար *van takken*, Tj.; *volg.* Rh. Արդար Արդար *zva.* Արդար *enz.* 2. slaan zonder vooraf te pikken, *van een vechthaan*; dadelijk op de tegenpartij aanvallen; *fig.* iem. hard aanspreken, aansaauwen.

Արդար of Արդար *en* Արդար of Արդար **KN.**; Արդար *enz.* (ook Արդար **W.** II, 71) buiten verwachting ontmoeten, tegenkomen

(*erg.* անձի տեսնումը *en* անհարմար). — Յիդույի *իեմս* ontmoeten, tegenkomen. Յիդյ տն *poët.* *zva.* Իննչնն

Յիդույ *of* Ըիդույ *en* Յիդույ *of* Ըիդույ *ույն* *zva.* Կ Յիդույ *en* Կ Յիդույ *ե* Կ Յիդույ *ook fig.* *iems.* rede verkorten, *iem.* in de rede vallen; *ook iem.* met geweld tot iets dwingen, forceeren, overmeesteren (Rs.).

Կ Յիդույ *ույն* *kn.* de kruin of top afgeslagen, *van een boom of plant* (*erg.* Յիդույ *en* Ըիդույ). — Կ Յիդույ *ույն* *een boom of plant* de kruin of top afslaan. — Կ Յիդույի *meer-voud.*

Անուտանայ *naam van den 22sten zoon van Watoe-goenoeng, en van de 24ste woekoe.*

Արդարանայ *en* Արդարանայի *zva.* Արդարանայ *en* Արդարանայի

Արդարայ *kn.* *zva.* Արդարայ *gloed (van արդար).* Արդարայ *overal schitteren van goud of juwelen.* — Արդարայ *een vuurrooden gloed hebben, zooals van gepolijst goud; volg.* Rh. *ook gloeijen, glore; fig.* blozend, blozen, *van gezondheid, v. vreugde, van drift, van schaanste, enz.*

Արդարայ *of* Արդարայ = Արդարայ *enz.* Արդարայ *gloeijen, smeulen; mooi gekleed zijn, er goed uitzien; lagchen, (niet schaterend maar zoo) dat de tanden te zien zijn.*

Արդարայ *of* Արդարայ — Արդարայ = Արդարայ *maar van een tandeloos.*

Արդարայ *zie bij Ար*

Արդարայ *zie bij Արդ*

Արդարայ 1. *zie արարայ* — 2. Արդարայ *of* Արարայ *Holl.* pacht; *ook* pachter (*erg.* արդար). — 3. *klanknabootsend woord van een slag met de vlakke hand.* Արարայի *opiumpacht; en opiumpachter, anders արարարայի* — Արարայի *pachterij, opiumpachterij.* — Արարայ 1. *pachten, zooals de opiumverkoop.* 2. *veel tegelijk koopen, in massa opkoopen (misschien van արար, de grondvorm van Արարայ of wel eig. pachten, zooals de opiumpachter de opium in massa van het Gouvernement als het ware opkoopt).* 3. — Արարայ *een slag met de vlakke hand op de kaarten geven, in plaats van "couperen".* — Արարայ *of*

Արարարայ *met de vlakke hand kloppen om te streelen of te liefkozen, bv. een kind of een paard.* Արարարայ *op het hoofd kloppen, fig.* *zijn meerderheid toonen; iem.* beleedigen, honen, kwetsen.

Արարայ 1. *kn.*, eensklaps, *bv.* Արարայ *eensklaps zick worden.* 2. *kw.* *zva.* Արարայ *en* Արարայ — Արարայ *zva.* Արարայ — Արարայ *zva.* Արարայ *en* Արարայ

Արարայ *of* Արարայ *kn.* — Արարայ *erg.* *een ziertje afnemen; volg.* Rh. *ook* *een klein gedeelte overnemen om te verkoopen.* Արարայ *een weinig verminderd, door dat er een weinigje afgenomen is.* — Արարայ *Արարայ* *voor een enkelen keer plukken; voor een enkelen keer koopen, om te verkoopen, WW.*

Արարայ *kn.* 1. (*proek*) *zie* Արարայ — 2. (*proek*) *klanknabootsend woord voor een wat dof-fen slag* (*erg.* Արարայ *en* Արարայ). — 3. Արարայ *of* Արարայ *blok of blokje van hout of bamboe* (*erg.* Արարայ *en* Արարայ). Արարայ *twoe blokken.* — Արարայ *in blokken kappen of zagen.* — Արարայ *aan blokken gehakt of gezaagd.*

Արարայ *kn.*; Արարայ *gew.* Արարայ *kn.*, Արարայ *kn.*, Արարայ *kl.*, *nemen, haleu, gaan halen, van iets dat men hebben wil* (*erg.* Արարայ *Արարայ* *en* Արարայ). Արարայ *zich toe-eigenen wat men maar vindt, voor goeden prijs verklaren, zich wederregtelijk iets toe-eigenen.* Արարայ *visch vangen, visschen.* Արարայ *een houthakker.* Արարայ *een vrouw nemen.* Արարայ *een voorbeeld nemen.* Արարայ *en* Արարայ *iets ergens uit of aan ontleenen.* Արարայ *արարարայ* *of* Արարայ *արարարայ* *iemands hart zoeken te winnen of in te nemen, WR.; dit volg.* Rh. Արարայ *of* Արարայ *of* Արարայ (*erg.* Արարայ). — Արարայ *Արարայ* *նեն* *in het algemeen; ook zva.* Արարայ *zie bij Արարայ.* — Արարայ *Արարայ* *Արարայ* *voor iemand iets halen of nemen; ergens iets voor nemen.* — Արարայ *of* Արարայ *en* Արարայ *ontneming, ontleening.* — Արարայ *Արարայ* *iets nemen om*

het te hebben en te houden, van *iets* zich meester maken, *iets* zich toeëigenen; *iets* dus of *zoo* opnemen of beschouwen. ἀνῆλθον pass. ἀνῆλθον ἡνίκου als kind aan nemen (adopteren). — ἀνῆλθον ἀλλήλους mv. ἡνῆλθον ἀλλήλους ἀλλήλους ἐκαστὸν ἀλλήλους elkander berooven. — ἀνῆλθον ἑκαστὸν ontleend, leenspreuk, uittreksel; afgeleide beteekenis van een woord. — ἡνῆλθον ἀλλήλους om *iets* (bv. om elkaanders hoofddoek) met elkander wedden, zva. ἡνῆλθον ἀλλήλους ἢ *zoo* dat degene die wint, wat een ander toebehoort neemt. ὁ ἀνῆλθον om elkaars hoofddoek wedden.

ἡνῆλθον 1. klanknab. van een slag waarmee bv. een vrucht van de boom valt; pof! 2. ἡνῆλθον of ἀνῆλθον κν. dat gedeelte bij den wortel van *iets*, vooral van een lichaamsdeel (bv. den hals, een vinger, de staart), daar het met het geheel vereenigd is; het onderste van een tak, waar die met den stam, en het onderste van een stam, waar die met den wortel, ook van een paal, waar die met den grond vereenigd is; (ook zva. ἡνῆλθον ἄνω G.). ἡνῆλθον ἄνω waar een mes in het hecht zit, bij het hecht. — ἡνῆλθον ἄνω κν. zva. ἡνῆλθον ἄνω aanhoudend het hoofd schudden. — ἀνῆλθον *iets* bij den wortel afsnijden, afhakken, afzetten, afnaaijen, enz.

ἀνῆλθον κν. (ijzeren of koperen) spijker of nagel (vrg. ἀνῆλθον). ὀκλῆς een ijzeren spijker met een breeden kop, ook zva. ἀνῆλθον ὀκλῆς kleine koperen spijkers. ἀνῆλθον spijker in een fig. zin. ἀνῆλθον ἀνῆλθον spijker der wereld, betiteling van een Vorst als die de wereld vast doet staan en bij elkander houdt. ἀνῆλθον ὀκλῆς naam van een van den Sultan onafhanklijken Prins te Djokjokarta. ἀνῆλθον ὀκλῆς naam van de Vorsten van Soerakarta. — ἀνῆλθον spijkereen, nagelen; *iets* vastspijkereen. ἀνῆλθον ὀκλῆς fastnagelen aan *iets*, *iets* aanspijkereen. ἀνῆλθον ποῖτ. de stem vastspijkereen, *iets* beloven als *iets* dat spijkervast is. G. — ἀνῆλθον mv., en *iets* bespijkereen. — ἀνῆλθον ὀκλῆς vaste, gevestigde. ἀνῆλθον ἀνῆλθον een gevestigde godsdienst, benaming van de godsdienst van Wisnóe. Zoo ook ἀνῆλθον ἀνῆλθον ὀκλῆς als ware het voor ἀνῆλθον ἀνῆλθον van ἀνῆλθον GR.

ανηκον ἀνῆλθον Sd. Ml. gebruiken (vrg. ἀνῆλθον). — ἀνῆλθον ἀνῆλθον κν. tuig, zooals paarde- en wagentuig; bagage (vrg. ἀνῆλθον ἀνῆλθον), volg. Rh. Maleisch.

ἀνῆλθον κν. zva. ἀνῆλθον ἀνῆλθον κν. zva. ἀνῆλθον ἀνῆλθον visch (Skr. pika, de Indische koekoek).

ἀνῆλθον Ml. het vrouwelijk schaaudeel. ἀνῆλθον ἀνῆλθον κν. naam van een vrucht de ἀνῆλθον ἡνῆλθον of ἡνῆλθον in de spreektaal zva. ἀνῆλθον ἡνῆλθον laat maar.

ἡνῆλθον dial. = ἡνῆλθον ἡνῆλθον Chin. naam van de kruisemuntplant. ἀνῆλθον de olie daarvan.

ἀνῆλθον κν. zich in twee of drie ongeveer even dikke takken verdeelen of splitsen, van een boomstam of dikke tak; en daardoor gevormde gaffel of hoek. — ἀνῆλθον zich in twee of meer takken of stammen verdeelen, (volg. Rh. in onderscheiding van ἀνῆλθον meer van de groote takken), fig. voor zich aan twee zaken, betrekkingen of personen tegelijk houden, twee tegelijk houden, volgen, dienen, tevriendhouden, enz. ἀνῆλθον ἀνῆλθον ἀνῆλθον twee bekdelambten hebben, één in het Soerakarta-sche en één in het Djokjokartasche. ἀνῆλθον ἀνῆλθον twee vrouwen hebben op verschillende plaatsen. ἀνῆλθον ἀνῆλθον bij twee meesters tegelijk onderwijs nemen. ἀνῆλθον ἀνῆλθον ἀνῆλθον twee ambachten uitoefenen.

ἀνῆλθον κν. zva. ἀνῆλθον ἀνῆλθον κν. de opbrengst van vruchtboomen, de winsten van een handelaar, de inkomsten van een ambtenaar (Ar. فاكهة, phikâh, het vruchtgeven van boomen).

ἀνῆλθον κν. zva. ἀνῆλθον ἀνῆλθον Ar. 1. فاكهة, phikâh, regtsgeleerdheid. 2. فاكهة, phakîh, regtsgeleerde. ἀνῆλθον ἀνῆλθον titel van een werk over regtsgeleerdheid.

ἀνῆλθον κν. zva. ἀνῆλθον ἡνῆλθον zie ἀνῆλθον ἡνῆλθον ἡνῆλθον met wijd nitgespreide beenen loopen; ook wel met het bovenlijf een weinig zijdelings gebogen door een zwaren last, Rh. zie ἡνῆλθον

ἡνῆλθον κν. kromme beenen hebben met buitenwaarts staande knieën en binnenwaarts ge-

ἄδῶν kw. zea. ἄδῶν (waarsch. het Ar. badr, de maan, inzonderheid de volle maan). GR.

ἄδῶν (ook wel ἄδῶν) (Waj.) en ἄδῶν) misschien verb. van ἄδῶν van ἄδῶν Skr. adara, laag, gemeen. ἄδῶν zie bij ἄδῶν

ἄδῶν poët. zaamgetrokken uit ἄδῶν en ἄδῶν voet v. d. berg, Tj.

ἄδῶν of ἄδῶν zie bij ἄδῶν

ἄδῶν KN. het met oplettendheid rond- of toekijken. — ἄδῶν met oplettendheid toe- of uitkijken; de oogen met oplettendheid laten rondgaan, alles goed opnemen; opspeuren, naar iets, bv. een huis, rondzien; het oog hebben op. — ἄδῶν of ἄδῶν iets daar men het oog op (gevestigd) heeft (erg. ἄδῶν). ἄδῶν op iets het oog (gevestigd) hebben.

ἄδῶν en ἄδῶν zie bij ἄδῶν

ἄδῶν — ἄδῶν of ἄδῶν kl. v. ἄδῶν

ἄδῶν kw. zea. ἄδῶν

ἄδῶν kw. zea. ἄδῶν ἄδῶν ἄδῶν

ἄδῶν kw. zea. ἄδῶν ἄδῶν en ἄδῶν (Skr. pādōkā, schoen en muil); KN. vooral in poëzie, vooruaamwoord van de tweede persoon tot Vorsten en hoog aanzientlijken. ἄδῶν Uw Hoogheids behagen.

ἄδῶν zie bij ἄδῶν

ἄδῶν zie bij ἄδῶν

ἄδῶν zea. ἄδῶν

ἄδῶν zea. ἄδῶν

ἄδῶν zie bij ἄδῶν

ἄδῶν verk. van ἄδῶν — ἄδῶν in de spreektaal zea. ἄδῶν

ἄδῶν zie bij ἄδῶν

ἄδῶν KN. groote waterkruik of marteveen tot het verrigten van de ἄδῶν met een tuit van onderen, digtemaakt door een ἄδῶν, die er uitgetrokken wordt, om er water uit te doen loopen. — ἄδῶν spr. Zam. II.

ἄδῶν zie bij ἄδῶν I.

ἄδῶν KN. achtergeblevene ziektestof, zooals van de pokken, mazelen of koorts, die zich ergens in het lichaam zet en waaruit wêér een nieuwe ziekte

ontstaat, zooals blindheid, een gezwel in de buiging van den arm, dysenterie, enz. (ook wel ἄδῶν).

ἄδῶν KN.; ἄδῶν tegen iets duwen of drukken, zooals tegen een deur of met de tong tegen het tandleesch; een obj. terugduwen; fig. niet aannemen, bv. van iets dat een kleur- of verwerkstof niet aanneemt; (ook ἄδῶν of ἄδῶν voor elastiek. R.). (erg. ἄδῶν ἄδῶν en ἄδῶν ἄδῶν). ἄδῶν onge. zea. ἄδῶν Men. ἄδῶν met kracht op de stijgbeugels den voet zetten, er op steunen, Rs. ἄδῶν ἄδῶν plat voor den bijslaap uitoefenen, een kind maken, ἄδῶν de vader. ἄδῶν spr. voor zich verzetten tegen het bevel van zijn overheid of meester. ἄδῶν geneesmiddelen weêrstaan, er niet voor wijken, van een kwaal of ziekte. ἄδῶν een gezegde niet gelooven. R. colg. Rh. tegenspreken; een voorstel verwerpen. ἄδῶν spr., zijn zitplaats verlaten, d. i. naar huis gaan, fig. een dienst, bediening, post verlaten of verwerpen, WW. ἄδῶν van iets. gunstig onthaal geen verder gebruik maken door te vertrekken, W. I, 9. — ἄδῶν met iets tegen iets duwen of drukken; maken dat iets dit of dat niet aanneemt.

ἄδῶν zie bij ἄδῶν

ἄδῶν kw. zea. ἄδῶν en G. ἄδῶν ook een priester, en bijnaam van Batara Éndra.

ἄδῶν ἄδῶν en ἄδῶν kw. zea. ἄδῶν enz.

ἄδῶν kw. zea. ἄδῶν (Skr. padma). ἄδῶν zea. ἄδῶν de zetel van Batara Goeroe (Skr. padmasana, een zetel of troon in de vorm van een lotus, waarop afgodsbeelden geplaatst worden: zie ἄδῶν). ἄδῶν een naam van Wisnoe en bijnaam van Krēṣṇā (Skr. padmaṇḍā). ἄδῶν zea. ἄδῶν ἄδῶν en ἄδῶν (Skr. padmarāga, een robijn, eig. lotus-kleurig).

ἄδῶν of ἄδῶν (ἄδῶν W. I, 154) KN. een gemalia van den eersten rang, zooals van den Vorst, van Pangéran's, Adipati's, Toemēnggoeng's (Skr. padmi, een lotus; een vrouw van een der hoogste kastes; de eerste en voortreffelijkste: erg. ἄδῶν). Zoo ook ἄδῶν KN., ἄδῶν

feestelijkheid, *lv. een kind uithuwelijken* (zie ook bij ημιαηέν); ook streng vasten, in het geheel niets gebruiken. — ἀθανά ἀθανά doode, gesneuvelde, stertgeval, *zoals bij een epidemische ziekte. ηανηηηαῖαν* dooden krijgen, vijanden doen sneuvelen in een gevecht. ηανῶαν ἰανῶαν bidden om op de een of andere wijze te sterven. αανῶαν ηανῶαν zich overgeven op leven of dood, R.; een doodstijding berigten. — αανῶαν ἰανῶαν ηανῶαν dood, gestorven; doodgaan, sterven (erg. ἀανῶαν en οηηῶαν); uitgaan, uitdooven, *van licht of vuur: fig. niet meer in wezen of in stand zijn of blijven; opgeheven, niet meer gaan, bv. van een horologe; (er te kort zijn, bij het naregen R.) dood loopen, versperd zijn, en niet meer begaan worden, niet meer passabel of onbegaanbaar, van een weg of passage; geen water meer hebben of geven, van een rivier, wel of put; geen zog meer geven, van de borsten van een vrouw; geheel verlamd, van een lichaamsdeel; uitgedelgd, uitgeschraapt, van schrift; uit, ten einde, verloop, bv. van een jaar; zóo ver, dat het niet verder kan; vast, niet meer los te trekken, bv. van een knoop; vastgesteld, voor vast bepaald, van een prijs; vast in elkander gezet, vastgespijkerd, vastgenaad, vastgedraaid, enz. τανῶαν* staande sterven, zonder dat men ziek te bed heeft gelegen, plotseling sterven *bv. van schrik*, W. II. 480. (τανῶαν ηανῶαν niet meer gaan kunnen, waar men wil, *omdat men overal vijanden heeft*. R.). τανῶαν ἰανῶαν lage oogen bij een worp in het dobbelspel; (ook valsche dobbelsteenen, daar men altijd lage oogen meê werpt. R.). τανῶαν ἰανῶαν grond, daar men niet aan heeft, onbemestbare grond. αανῶαν N., αανῶαν K., *zva. ἰανῶαν* αανῶαν het lichaam zoeken te dooden, het vleesch (de zinnelijkheid) dooden, door middel van αανῶαν (ook met opzet in de dood loopen. JR.). — ἰανῶαν KN., ἰανῶαν K., *zich, of het lichaam, zoeken te dooden, zich kastijden. ἰανῶαν pass.* — αανῶαν ἰανῶαν ηανῶαν iemand of een beest dooden; een licht of vuur uitblusschen, uitdooven; doodend, doodelijk; iets vernietigen, maken dat het niet meer bestaat of in wezen blijft; iets verdelgen, nitdelgen, uitwisschen; zijn lusten

of begeerten dooden; een weg of passage versperren of dicht of onbegaanbaar maken; iets, zoals een wel, stoppen, zoodat het geen water meer geeft; iets op de een of andere wijze vastmaken of zetten; de wielen van een rijtuig remmen. ἰανῶαν ἰανῶαν mv. — ἰανῶαν αανῶαν ἰανῶαν en ἰανῶαν αανῶαν N., ἰανῶαν αανῶαν K. pass.; ἰανῶαν αανῶαν en ἰανῶαν αανῶαν de persoon of zaak voor wien iemand of iets is αανῶαν ἰανῶαν of ἰανῶαν geen nakomelingen hebben, kinderloos; een verlies lijden door den dood, *bv. van een kind of bloedverwant, iemand het licht, bv. zijn fakkel, uitgaan; ook de dood; volg.* R. de staat van de afgescheiden zielen, *die, van het aardsche leven ontslagen, het bovenzinnelijke leven deelachtig geworden zijn (anders αανῶαν αανῶαν)*. αανῶαν ἰανῶαν een ongelegen dood sterven, *bv. door zich zelf van kant te maken*, Rs. ἰανῶαν αανῶαν spr. ἰανῶαν αανῶαν spreekwijs voor de hoop verloren hebben van een ander bij zijn leven terug te zien. CS. volg. W. Zam. II, *echter door gebrek aan voorlichting, het spoor kwijt zijn; — αανῶαν αανῶαν ἰανῶαν αανῶαν een obj. een bepaalde bestemming geven; bv. iem. belasten met een bepaald werk (met uitsluiting van andere werkzaamheden); houden of beschouwen als αανῶαν iemand ter dood laten brengen, R. het lichaam (het vleesch, de zinnelijkheid) dooden G. — αανῶαν ἰανῶαν 1. vastgezet. vastgeknoopt, vast in één, enz.; voor vast, voor goed; ook vast slapen, I. zie αανῶαν II. 2., en dan ook ἰανῶαν en ἰανῶαν of ἰανῶαν αανῶαν K., αανῶαν KW., naam van het leesteecken η (eig. om te dooven, dus klankdoover). R. (volg. WW. αανῶαν N., ἰανῶαν K.; ἰανῶαν ηανῶαν en ἰανῶαν KN.). — αανῶαν αανῶαν αανῶαν slagtoffer, zondebok, *bijvoordelijk, als uitroep* in 's hemels naam! ἀήαν KN. volg. Rh. ἰανῶαν K. naam van een groot soort van boonen, die aan een boom groeijen: stinkboonen (erg. ἰανῶαν). ἰανῶαν = ἰανῶαν Wangs. αανῶαν = ἰανῶαν ἰανῶαν of αανῶαν = αανῶαν ἰανῶαν I. KW. *zva. αανῶαν (Skr. pīta, geel)*. 2. KN.*

lint (*Port. fita*). ἑπταχρῶν, geel lint, oranje-lint. ἑπταχρῶν zie bij ἑπταχρῶν

ἑπτά, en ὄσόν een naamwoord in een benaming van één. hoeveelheid ἑπτά, als attriboot of complement ook wel ἑπτάχρῶν. zeven. ἑπτάχρῶν met hun zevenen. ἑπταχρῶν zeven paarden. ἑπτάχρῶν zeven dagen. ἑπτάχρῶν zeventig. ἑπταχρῶν ἑπτάχρῶν ze zijn er met hun zevenen. ἑπτάχρῶν zeventien. ἑπτάχρῶν zeven-en-twintig. ἑπτάχρῶν de (of het) zevende; zeven maal; ten zevenden. ἑπτάχρῶν zevendehalf. ἑπτάχρῶν zevendehalf honderd. ἑπτάχρῶν zevendehalf wang. ἑπτάχρῶν zevendehalve duit. ἑπταχρῶν een zevende. ἑπταχρῶν in zevenen deelen. — ἑπτάχρῶν elk zeven. ἑπτάχρῶν elk zeven dagen; ook voor een overledene een offerhande doen op den zevendendag na het overlijden — ἑπταχρῶν de (of het) zevende (bij zes andere). ἑπταχρῶν de zevende maand van het zonnejaar, waarin zware regens vallen en sterke winden waaijen. ἑπταχρῶν ἑπτάχρῶν evenals ἑπτάχρῶν zevendehalf. ἑπτάχρῶν ἑπτάχρῶν al de zeven hemelen. R. volg. Rh. de zevende hemel. ἑπταχρῶν de zevende, of alle zeven, Rh. — ἑπταχρῶν iets met zijn zevenen doen; een offermaal geven in de zevende maand der zwan-gerschap.

ἑπτάχρῶν, ἑπταχρῶν, klein-kind. ἑπταχρῶν klein-zoon. ἑπταχρῶν klein-ochter. ἑπταχρῶν Uw Hoogheids klein-zoon of kleindochter. ἑπταχρῶν noemt de Gouverneur-generaal de Javaansche Vorsten. — ἑπτάχρῶν klein-kind noemen, tot klein-kind aannemen, als klein-kind bestaan.

ἑπταχρῶν ἑπταχρῶν. zva. ἑπτάχρῶν II. ἑπταχρῶν. zoeken, G.

ἑπταχρῶν 1. kw. geknakt, zva. ἑπταχρῶν en ἑπτάχρῶν — 2, KN. behoorlijk verdeeld, van een arbeid; gerangschikt; G. bestemd tot een bepaald einde; ook benaming van twee meisjes, die, even als de bruid opgeschikt, vóór in den draagstoel van de bruid zitten. (Alleen dochters van een Vorst, prins of regent mogen zulke patah's bij het huwelijk hebben). ἑπταχρῶν van goed ras, bv. van een paard of vechthaan. — ἑπταχρῶν iemand iets bepaald tot taak of te verrigten geven, aanwijzen of

opdragen; ieder zijn bepaalde taak of zijn bepaald werk geven; werkzaamheden regelen (en verdeelen G.), schikken (iets rangschikken. G.). ἑπταχρῶν bepaalde werkzaamheden aanwijzen, in het algemeen. — ἑπταχρῶν als patah dienen bij; iem. een bepaald werk opdragen.

ἑπταχρῶν. zva. ἑπταχρῶν ἑπταχρῶν ἑπταχρῶν of eerste minister, bij ontstentenis plaatsvervanger of vertegenwoordiger van den Vorst. Sommige pangérens in de vorstenlanden, en alle regenten in de Gouvernementslanden hebben hun patih, die hun eerste minister is, hun raad en medehelper en de uitvoerder van hun orders, en die hen bij ziekte of ontstentenis vertegenwoordigen. De Patih van den Soesoehoenan van Soerakarta of Sultan van Djoejokarta, is de Rijksbestierder, de Raden-adipati. (Zie ook bij ἑπταχρῶν). ἑπταχρῶν en ἑπταχρῶν kw. Vorst. (Skr. rddjapati) — ἑπταχρῶν ἑπταχρῶν ἑπταχρῶν. zva. ἑπταχρῶν ἑπταχρῶν. KN. Patih zijn, als Patih fungeren. ἑπταχρῶν order of orders geven, zva. ἑπταχρῶν ook van een Vorst (waaruit men zou kunnen opmaken, dat ἑπταχρῶν eig. bevelgever of bevelhebber beteekent). — ἑπταχρῶν als Patih bestieren. — ἑπταχρῶν het gebied, en de woonstede of het hof, van een Patih, inzonderheid van den Raden-adipati; ook de paséban vóór de woning van den Raden-adipati, en de regtbank die daar gehouden wordt, anders Balé-mangoe genoemd.

ἑπταχρῶν KN. het bestemde (G.); dat gedeelte van een dorpsland, dat aan het hoofd tot zijn inkomen voor zijn administratie is toegewezen. ἑπταχρῶν zie bij ἑπταχρῶν — ἑπταχρῶν gewend, bv. van iemand die van jongs af iets gewoon geworden is; gewend, door het veel doen en oefening bedreven, bv. in het hanteren van een instrument. ἑπταχρῶν aan iets gewend geraakt; en aangewend, vooral van een lelijk aanwendsel. ἑπταχρῶν iemand met een lelijk aanwendsel behebt. — ἑπταχρῶν iets zich hebbelijk maken; in iets door het veel te doen zich bedreven maken.

ἑπταχρῶν N., ἑπταχρῶν K., wit; blank; rein, zuiver, van iemands hart en bedoeling; (Skr. poetih

ἄλφ κω., bij ἄλφ en ἠλφ. — ἄλφ εἰρησῶν solderen. — ἄλφ εἰρησῶν ἠλφ ἠλφ. — ἄλφ ἠλφ ἠλφ het solderen.

ἄλφ κν.; ἄλφ en ἄλφ ἄλφ iets, zooals een kris, of iemand, zooals zijn vrouw of dochter, zorgvuldig in eere houden (verg. ἠλφ en ἄλφ ἠλφ); volg. CP. zva. ἠλφ ἠλφ

ἠλφ 1. κω. zva. ἠλφ ἠλφ (Skr. poetra, kind, zoon). 2. κν. van ἠλφ ἠλφ — ἠλφ ἠλφ ἠλφ ἠλφ en ἠλφ ἠλφ κν., zie bij ἠλφ ἠλφ — ἠλφ het jonge heertje spelen; op een leeftijd dat men de kost kan verdienen, zich door zijne ouders laten onderhouden. ἠλφ ἠλφ mooijer vorm voor ἠλφ ἠλφ "iemand van prinsenvloede".

ἠλφ κν. dochter van een Vorst, prinses (Skr. poetri, dochter, vr. van poetra). ἠλφ ἠλφ de prinses. ἠλφ ἠλφ ἠλφ ἠλφ al Uw Hoogheids kinderen, prinses en prinsessen. ἠλφ ἠλφ ἠλφ ἠλφ Zijne dochter de prinses. — ἠλφ ἠλφ ἠλφ ἠλφ zijn van of over een land; in Men. bv. ἠλφ ἠλφ van Syrië. — ἠλφ ἠλφ κν. een poppetje, ook jonge aar van mais, die nog geen korrels bevat. — ἠλφ ἠλφ het verblijf van de prinsessen in de Kraton, het prinsessenhof. — ἠλφ ἠλφ ἠλφ hetz.; en het gewaad van een prinses of bruid.

ἠλφ κν. groffe vijl, om de hoeven van paarden, of ook hout, af te vijlen (verg. ἠλφ). — ἠλφ met zulk een vijl vijlen.

ἠλφ κν. schrikkelijk zwaar geluid, zooals van den donder en van een zware branding van de zee. ἠλφ ἠλφ schrikkelijk bulderend. ἠλφ ἠλφ zie bij ἠλφ

ἠλφ κω. zva. ἠλφ (van ἠλφ) κν. ἠλφ ἠλφ ἠλφ houtduif, wilde duif van een grauwe kleur met een ring om den hals, ook ἠλφ ἠλφ gen. Rh. ἠλφ nm. van een toovergebed om een voortvlugtige terug te doen komen, WW. — ἠλφ ἠλφ poet. zva. ἠλφ en ἠλφ κν. in de rondte zwaaijen; draaijen, zooals een olie- of suikermolen, bv. van een buffel (zva. ἠλφ ἠλφ); een boom of plant, met de aarde er omheen uitsteken om te verplanten. ἠλφ ἠλφ met een zwaard rondzwaaijen. ἠλφ een horologie opwinden. ἠλφ

ἠλφ een rijk regeren (verg. ἠλφ van ἠλφ). — ἠλφ ἠλφ obj. den.; een molen, die gedraaid wordt; (een windas, PL.); met de aarde er om heen uitgestoken, van planten — ἠλφ ἠλφ poet. van golven draaijen, Tj.

ἠλφ Port. feitor, factor, onderkoopman; vroeger een Europeaan als eerste civile gezaghebber op een plaats, een Resident, of op zich zelf staande Assistent-Resident.

ἠλφ Ar. فطره phitra, κν. wat aan het einde van de vasten in de maand Ramēlan als een hoofdelijk offer aan den priester gegeven wordt, bij aanzienlijke Javanen een maat rauwe rijst van ongeveer vijf kati of 85 realen gewigt (ἠλφ ἠλφ); bij de minder goeuden 12 duiten, of de waarde daarvan in rijst; dat offer geven. (Te Batavia wordt de pitrah aan het kampoenghoofd gegeven R.). ἠλφ ἠλφ zva. ἠλφ ἠλφ en dit zva. ἠλφ ἠλφ (van ἠλφ het Ar. فطره, katra, droppel, verward met ἠλφ of ἠλφ zie boven), W.

ἠλφ zva. ἠλφ. ἠλφ κω. zva. ἠλφ ἠλφ ἠλφ ἠλφ en ἠλφ ἠλφ (Prdkrētische uitspraak van het Skr. prastara; zetel. PK.).

ἠλφ eign. zie bij ἠλφ ἠλφ κω. zva. ἠλφ (Skr. poetraka, een zoon en zva. ἠλφ).

ἠλφ κω. zva. ἠλφ ἠλφ ἠλφ (van ἠλφ). ἠλφ ἠλφ ἠλφ ἠλφ ἠλφ ἠλφ en ἠλφ ἠλφ zie onder ἠλφ

ἠλφ Holl. patrouille, κν. gewapende nachtwacht, die langs de groote wegen rondgaat, met een beamtde tot gelide; JR. patrouilleren.

ἠλφ κν. kleine dolk of kris, die door vrouwen gedragen wordt (Skr. patram, nom. van patra, ook lenmer, dolk, mes PK. Verg. ἠλφ). — ἠλφ ἠλφ met een patrēm steken; en gelijk een patrēm.

ἠλφ verb. van het Holl. patroon, patronen, voor schielgeweer (verg. ἠλφ ἠλφ). — ἠλφ ἠλφ met patronen.

ἠλφ κω. 1. zva. ἠλφ en ἠλφ ook als nederig voornaamwoord van de eerste persoon. 2. zva. ἠλφ ἠλφ ἠλφ zva. ἠλφ ἠλφ

ուր in Waj. I, 5, zva. անդամի բարձրացման արդյունք — անձնոր KN. zva. անձնոր (vrg. դժգոհանք). անձնոր of անձնանոր օոկ met omzetting անձնանոր Waj. II, 10, ingezet, bezet of ingelegd, met edelgesteenten of goud. — անձնոր Euphorbia thymifolia, Wild. naam van een plant en van het melkachtige sap er van, dat tot geneesmiddel tegen oogziekte en zwellingen gebruikt wordt.

անդամ KW. zva. անդամի անասանդամ, անդամի անդամ, het verliezen of de minste zijn in het vechten met den snavel, van een haan. — անդամի plaats van de wel, zie անդամ Tj.

անդամ en անդամ zva. անդամ en անդամ

անդամ KN. hard schreeuwen, zooals bv. Ambayah doet, met een donderend geweld, zoodat zijn vijanden in zwijm vallen, ook zva. անձնոր անդամ of անձնոր een verticale aardbeving, (Tj.) Rh. (vrg. անձնոր en անձնանոր). անձնան անդամ zva. անձնան — անձնոր KI., zie bij անձնան (en vrg. անձնոր).

անձնոր KW. zva. անձնոր en անձնոր — անձնոր 1. KN. iets met de hand drukken of indrukken; op iets drukken; (fig. een geluid gedempt maken, er een gedempte toon aan geven; een muziekinstrument een gedempte toon doen geven; gedempt van toon; JR.) ook drukkend, zwaar; en gedrukt, neêrgedrukt door bedruktheid, Անձնանոր Vrg. bij անձնան en անձնան — անձնան of անձնանոր gedrukt, geprangd, overmeesterd, overweldigd worden, door een aandoening. — անձնան K. of KI., van անձնան — անձնանոր iets aandrukken of indrukken.

անձնան KN. geroep. hard geschreeuw in het oor, zoodat het tuit, ook wel van iemand die in flauwte gevallen is, om hem wedr bij te brengen (vrg. անձնան). — անձնան iemand in het oor roepen, schreeuwen; ook fig. zva. անձնան of անձնան

անձնանոր kakelen van een jonge kip.

անձնան or անձնանոր KN. gekakel van een kip. անձնանանոր kakelen (vrg. անձնան).

անձնան zva. անձնան — անձնան als een

անձնան nm. stilletjes zijn gang gaan, zich door niets in zijn werk laten storen, Rh.

անձնան, անձնան K. kip; անձնան KN. hoen volg. Rh. անձնան KN. een kuiken. անձնան N. անձնան. een volwassen kip, een klokhen, (vrg. անձնան en անձնան). անձնանան, անձնանան, een kalkoen. անձնանան, zie bij անձնան անձնանան, gelijk een boschoen, bv. in de wildernis անձնան գաւառ; ook snelle telgang van een paard, Rh.

անձնան KN. gedrukt, van het hart, van het gemoed of verstand, zoodat men niet denken of spreken kan; bedrukt, radeloos, (vrg. անձնան en անձնան).

անձնան KW. zva. անձնան անձնան KN. 1. horzel, brems, een groote vlieg, die de buffels en koeijen plaagt (vrg. անձնան). 2. KW. zva. անձնան անձնանան MI. KN. afgeschoten vak, vertrek van een huis, kajuit van een schip (vrg. անձնան en անձնանան). — անձնանան in onderscheidene vakken afschutten, verdeelen.

անձնանան KN. — անձնանան zamenvoegen, zamenlассchen, gevol. van iets, waarvan een stuk in het midden uitgenomen is. — անձնանան obj. den; volg. Rh. ook zva. անձնանան een stuk. անձնանան = անձնանան bij telling bv. een stuk hout.

անձնան KW. zva. անձնան անձնան (en անձնան անձնան G). (Skr. p d t a k a, zonde, misdad.)

անձնան or անձնան Ar. ٱدَاتَة, phdliha, voluit فاتحة الكتاب, naam van het eerste hoofdstuk van den Koran.

անձնան see bij անձնան

անձնան see bij անձնան

անձնան see bij անձնան

անձնան KN. op de hurken zitten met de armen op de knieën over elkander geslagen, het hoofd voorovergebogen en in gepeins of aandacht verzonken (misschien verbastering van անձնան).

անձնան KW., zie անձնան

անձնան see անձնան

անձնան see bij անձնան

անձնանան, zie անձնան

անձնան N., անձնան K., (beide volg. Rh. ook

Անդրանիկ՝ *zie bij Անդր*
 Անդրանայր՝ *zie bij Անդր*
 Անդրանայր՝ *zie bij անա*
 Ադրեսանայր՝ *zie bij դրեսանայր*
 Ադրեսանայր՝ *zie bij դրեսանայր*
 Անիանայր. *kl.*, *zie bij դարդար՝ onder դար՝*
 Անիանայր. *kl.*, *zie bij դարդար՝ onder դար՝*
 դարդար. *kw.* *sva.* *դրեսանայր G.*
 Անուհի. *k.*, *zie Արամ և bij արդար՝ — և*
անուհի արամանայր և անուհիանայր
zie bij Արամ
 Անայր. *kw.* *sva.* *անի և անիչ* (donker, duister.
G.). *ուհի Անայր՝ zie bij Անիչ*
 Անուհի. *և անուհի արամանայր և անուհի*
արդար՝ zie Արամ: Արամայր՝ enz.
 Անան. *kw.* *sva.* *անիչ Men.*
 Անայր. *kw.* *sva.* *դարձանի արդար՝ G.*
 Անդրանայր. *kw.* *sva.* *անդրանայր*
 Անուհի. *և անուհիանայր. k.*, *zie bij անուհի*
 Անիչայր՝ *zie bij անիչ*
 Ադրեսանայր՝ *zie bij դրեսանայր*
 Անիչանայր՝ *zie bij անիչանայր. een uitroep: eilieve!*
of ach, mijn lieve! (bv. als men iemand om iets
verzoekt). *GR.*
 Անդրանայր. *kw.*, *zie bij անուհի*
 Անդրանայր. *sva.* *անդրանայր*
 Անիչայր. *verk. van Անիչանայր՝ zie bij Անիչանայր*
 Անիչանայր՝ *zie bij Անիչ*
 Անիչ. *zie bij Անիչ*
 Անիչ. *zie անիչ 3.*
 Անիչ. *kn.*; *անիչ geld* bij elkander brengen, *van*
velen, om daarmee te handelen of een zaak te doen
(vrg. անդրանայր). *անիչանայր* samen in de winst
 deelen. *անիչանայր* samen in het verlies deelen. —
անիչանայր aan velen tegelijk *één zaak of hoe-*
veelheid verkoopen. — *անիչանայր* te samen als
 deelgenooten koopen of handelen, voor gemeen-
 schappelijke rekening koopen; compagnons zijn;
 in compagnie met vereende krachten; compagnie-
 schap, deelgenootschap.
 Անիչ. *kw.* *sva.* *անիչ*
 Անիչ. *kn.* donker, duister, (ook onveilig van een
 weg, WW.), ook duister van zin, onduidelijk;
 duisternis; in het donker, in het geheim, tersluit
(vrg. դրեսանայր և անիչանայր). *անիչանայր* een

donker hart of gemoed, waarin het donker is,
 dat geen licht of uitkomst ziet. *Արամանիչ*
 een duistere zaak. *անիչանայր* sluikepium, smok-
 kelopium. *անիչանայր* donkere gangen, *zoals van*
dieven en smokkelaars. *անիչ և անիչանիչ*
 het donker. *անիչանայր* in het donker. — *անիչ*
 in het donker zijn of blijven, Rh.; *svlg.* WW. op
 een duistere, niet eerlijke wijze den kost verdie-
 nen. — *անիչանայր* iets verdonkeren, verduisteren,
 ook *bv.* een weg, onveilig maken, WW.; *iemand*
of iets het licht benemen, *door bv. in het licht*
te staan. — *անիչանայր* iets donker, duister of
 duisterder maken; verduisteren; ook *fig. van het*
hart. — *անիչանայր sv.* *անիչանայր* ook de don-
 kere nachten, *waarin de maan laat opkomt of*
vroeg ondergaat, և svlg. JR. 't hoofd der rond-
 gaande nachtwacht. — *անիչանայր* door de
 duisternis overvallen worden. *անիչանայր* (*և*
անիչանայր of անիչանայր WW.) geheime po-
 litieagenten, Rh. — *անիչանայր* dienaren van
 de politie, die 's nachts de ronde doen. G.
 Անիչ. *kn.* naam van een soort van groot en dik
 bamboeriet. *անիչանայր* naam van een zekere
 gënding. — *անիչ* als een pëtoeng *nl.* zoo groot
 en dik.
 Անիչ. 1. *kn.*, *zie Անիչ* — 2. *անիչ և անիչան*
այր. n., *zie onder Անիչ*
 Անիչ. *kn.* gebroken, breken, *van iets dat eenige leng-*
te heeft, zoals een draagstok, arm of been; stuk,
bv. van een stok (vrg. Անիչ և Անիչանայր Անիչ
այր և անիչանայր); fig. van het hart, gekrenkt.
 — *անիչ* iets breken; *fig.* mokken, van iemand,
 die zeer ontevreden is, omdat hij zijn zin niet
 krijgt of teleurgesteld is. — *անիչանայր m.*, zich
 geraakt of gekrenkt toonen tegen; mokken tegen,
 (en iemand verhinderen, teleurstellen, R.) *անիչ*
անիչանայր demasten kappen. WP. — *անիչանայր*
pass.; zich door het afbreken van iets benadeeld
 zien; *անիչ* verhinderd worden in de voortset-
 ting van zijn reis. — *անիչանայր* maken dat iets
 breekt; iets breken; *iets, zoals een tak van een*
boom, afbreken. *անիչանայր* de wenkbrauwen
 doen fronsen, verdriet aandoen; *vrg.* *անիչանայր*
 — *անիչանայր* afgebroken stuk, fragment, ook
sv. *անիչանայր* het dubbele van een prijs.

Rh. *αφ' ου ημισυ ημισυ* ligt geraakt.
 ημισι εν ημισυτοις zie onder *αμικρι*
 ημισυ εν ημισυτοις zie onder *αμικρι*
 ημισι ημισυτοις εν αμικριτοις zie
 bij *αμικρι*
 ημισι KN. *ben. van een duivel met een verbazend
 groote wondt* Rh.; in de Tj. voor een zeer
 groote penis.
 ημισυτοις *Μl. snijden, afsnijden.* KN. stuk, *bv. stuk
 katoen R. (verg. ημισυτοις) ημισυτοις*
επι een hoen den kop afsnijden, voor een eed
 doen, van *Chinezen.* — ημισυτοις iets korten,
 er van af- of inhouden, *bv. van iemands trakte-
 ment (verg. αμικρι).* — ημισυτοις gekort,
 het gekorte; ook snit *bv. van een buis, Μl.
 zie αμικρι*
αμικρι of *αμικρι*, *αμικρι*, naam
 van het (fijn van bamboe gevlochten R.) schot,
 (aan weerskanten en boven de ημισυτοις
 R.) waardoor het achterste vierendeel van een
 Javaansch huis van het voorste gedeelte wordt af-
 gesluisd, (en waarin de deuren van de achterover-
 trekken zijn; misschien verbaastering van *αμικρι*
 R.).
αμικρι of *αμικρι* *αμικρι* *αμικρι*
αμικρι *αμικρι* *αμικρι* *αμικρι*,
 zie bij *αμικρι*
αμικρι KN. — *αμικρι* achterover zitten,
 tegen de leuning van de stoel aan of rustende op
 de armen, *gew. van vergenoegdheid,* Rh.
αμικρι KN — *αμικρι* van verbazing
 stom voor zich heen kijken.
αμικρι zie *αμικρι*
αμικρι 1. KW. *zva. αμικρι* 2. of *αμικρι* Holl.
pas; reispas, ook πασι (of αμικρι) αμικρι
αμικρι (*uitspr. pies*) KN. *interjectie om katten weg
 te jagen, zva. αμικρι bij honden.*
αμικρι of *αμικρι* KN. *patje van in een blad
 gewikkelde en geroosterde visch, garnalen of an-
 dere kost (verg. ημισυτοις en ημισυτοις).*
αμικρι zóo toebereide visch. — *αμικρι*
αμικρι iets in een blad gewikkeld roosteren. — *ημισυτοις*
αμικρι zóo in pakjes toebereiden, in het
 algemeen. — *ημισυτοις* of *ημισυτοις*

zóo toebereide spijs; of iets dat zóo te berei-
 den is.
ημισυ of *αμικρι* KN. 1. *interjectie waar-
 mede men het op niets uitloopen eener belofte te
 kennen geeft: fuut! ημισυ* of *αμικρι* 2.
 Holl. KN. post, brieve- of paardepost. *ημισυ*
ημισυ posthuis. *αμικρι* postpaard.
αμικρι een post ver, (ongeveer vijf paal).
 — *αμικρι* een brief op de post bezor-
 gen, met de post verzenden.
αμικρι zie *αμικρι*
αμικρι 1. KW. *zva. αμικρι* (*Skr. pasjoe,*
 een beest in het algemeen). — 2. KW. *zva. αμικρι*
αμικρι G. — 3. de wortel van de neus,
 WW. (*verg. αμικρι*).
αμικρι KW. *zva. αμικρι*
αμικρι KN. een naar beneden spits toeloopende pot
 daar de suiker in gedaan wordt om te kristallisee-
 ren, WW. *deze volg.* Rh. *αμικρι* maar *αμικρι*
αμικρι een wijde aardenpot, (*αμικρι* een van
 hout gemaakt).
αμικρι zie *αμικρι* 2.
αμικρι KN.; *αμικρι* bedwingen; met alle kracht en ijver
 een werk verrigten; den geest (*αμικρι*) inspannen;
 het lichaam kastijden door onthouding; ook het
 lichaam afnatten, door sterk door te werken; sterk
 op iets aandringen, met aandrang, *bv. bidden.* —
αμικρι *obj. den.;* gemaakt, geforceerd, *ge-
 zegd van wapens, waaraan een oud aanzien is ge-
 geven om de hoogere waarde die er aan gehecht
 wordt; waarvan het lemmer van staal is zonder
 αμικρι.* WW. *αμικρι* een kris van
 gelouterd of doorgesmeed ijzer of staal, Rh.
αμικρι KW. *zva. αμικρι* G.
αμικρι Sd. *Μl.* KN. *zva. αμικρι* KW. *zva. αμικρι*
αμικρι KN. *plat zva. ημισυ* sterven, crepe-
 ren, Tj.
αμικρι I. KN. schaaft, (geschaafd, bezeerd, R.) en
 (*αμικρι* KI.), *volg.* Rh. *αμικρι* en *αμικρι* of *αμικρι* KN.,
αμικρι KI.: gevild, afgeviild, van de bovenste
 rij tanden; zich die tanden laten afslijpen; ook *zva.*
αμικρι gekwetst raken; uitwerking hebben, van
 een medicijn, *trekpleister of vergif;* (hechten, hou-
 den, *bv. van lijm of van pleisterwerk op een muur.*
 JR.). *αμικρι* niet bezeerd of gekwetst,

𐌆𐌆𐌆𐌆 N., 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 K., bazaar, markt, marktplaats; markt-
 dag (Pers. بَازار, *bâzâr*); ook week van vijf
 dagen, naar de vijf markten, die op vijf verschil-
 lende plaatsen in de buurt dagelijks bij beurten
 gehouden en met verschillende namen benoemd wor-
 den (zie 𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆 en 𐌆𐌆𐌆
 𐌆𐌆𐌆𐌆). 𐌆𐌆𐌆𐌆 een pasarweek. 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 twee
 pasarweken. 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 de bruilofs-
 week van vijf dagen na de echtvereeniging (𐌆𐌆𐌆𐌆).
 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 op den vijfden dag na de
 echtvereeniging. 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 de markt die op
 den pasardag Pon gehouden wordt. 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆
 naam van een plaats in het Djokjosche, waar
 vorstelijke graven zijn. Te Soerakarta wordt de
 dagelijksche markt 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 genoemd. 𐌆𐌆𐌆𐌆
 𐌆𐌆𐌆𐌆 N., 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 K., schelpvisch. G. —
 𐌆𐌆𐌆𐌆 telkens een pasarweek lung, of ook om
 de vijf dagen. — 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 voor
 iets of iemand na vijf dagen een offerhande doen,
 bv. voor een kind als het vijf dagen oudgeworden
 is. — 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 markt-
 dag. 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆
 𐌆𐌆𐌆𐌆 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 van velen zich naar de
 markt begeven, Tj.; marktje spelen, een meisjes-
 spel. 𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆𐌆 eeu marktgerucht.
 𐌆𐌆𐌆 KN. de wijzer van een uurwerk of compas (vrg.
 𐌆𐌆𐌆 en 𐌆𐌆𐌆); de schacht of steel van een
 pijl (vrg. 𐌆𐌆𐌆 2); harpoentje, een puntig ijzer,
 aan het éene einde met katoen of iets anders om-
 woeld, daar men door middel van een blaasroer
 mes schiel, zooals op visschen, oudtijds en bij wil-
 den ook in den oorlog in gebruik. — 𐌆𐌆𐌆 met
 een harpoentje door een blaasroer schieten.
 𐌆𐌆𐌆 1. KW. vza. 𐌆𐌆𐌆 — 2. KN. fijne zand (vrg.
 𐌆𐌆𐌆). — 𐌆𐌆𐌆 KN. stofgoud. 𐌆𐌆𐌆
 𐌆𐌆 broodsuiker. 𐌆𐌆𐌆 het zuider zee-
 strand. 𐌆𐌆𐌆 een fijne witte maat van pan-
 dan doeri, Rh. 𐌆𐌆𐌆 KW. strand en
 bergen. — 𐌆𐌆𐌆 en eig. 𐌆𐌆𐌆
 schildpad-ei (omdat het in het zand gelegd
 wordt), ei van de 𐌆𐌆 en van de 𐌆𐌆.
 Ook wordt de 𐌆𐌆 wel 𐌆𐌆 genoemd.
 𐌆𐌆 KN. geweerkogel (vrg. 𐌆𐌆).
 𐌆𐌆 1. KN. het middelpunt, van een vlak of cirkel;
 (de middelste, van iemand die in het midden van
 een kring staat. JR.) 2. K. en KI. van 𐌆𐌆

(dat echter ook wel in Krâmâ gebruikt wordt, zoo-
 dat 𐌆𐌆 alleen maar als een eleganter uitdruk-
 king te beschouwen is. 3. 𐌆𐌆 ook ben. van de
 ziekte door 𐌆𐌆 veroorzaakt, als de padi-
 plant nog jong is. 𐌆𐌆 het middelpunt
 van de aarde, waarvoor de Mohammedanen Mekka
 houden. 𐌆𐌆 het middelpunt van
 Java, waarvoor Mataram wel gehouden wordt. —
 𐌆𐌆 gelijk een navel; in het midden van een
 vlak of kring zich bevinden of vertoonen; in een
 kring snel ronddraaijen, zoodat er een kultje in
 het midden komt, zooals van water in een vat,
 als er een lek onder in is. — 𐌆𐌆 een
 kring als een 𐌆𐌆 bv. in hout, en bv. zooals
 van water van een draaikolk, Rh.
 𐌆𐌆 KN. bewusteloos, flauwte (vrg. 𐌆𐌆
 𐌆𐌆). G.
 𐌆𐌆 KW. vza. 𐌆𐌆
 𐌆𐌆 KN. 𐌆𐌆 = 𐌆𐌆
 𐌆𐌆 KW. vza. 𐌆𐌆 of 𐌆𐌆 en 𐌆𐌆 —
 𐌆𐌆 KW. en KN. vza. 𐌆𐌆 en 𐌆𐌆
 bv. 𐌆𐌆 — 𐌆𐌆
 iets vastbinden.
 𐌆𐌆 en 𐌆𐌆 zie 𐌆𐌆
 𐌆𐌆 zie bij 𐌆𐌆
 𐌆𐌆 TP. KN. droogschuif, droogplaats of
 bak om iets, zooals koffij en suiker, te droogen,
 met een soort van dak of deksel tegen den regen
 (vrg. 𐌆𐌆 onder 𐌆𐌆).
 𐌆𐌆 KW. zeggen, spreken. G. welligt ver-
 bastering van 𐌆𐌆 KW. = 𐌆𐌆
 DW. 447.
 𐌆𐌆 of 𐌆𐌆 KN. 1. zich gelijk blijven, er bij
 blijven, zich aan zijn woord, voornemen of begin-
 sel houden; vast, bevestigd, bewaarheid, overeen-
 komstig bevonden; onveranderd hetzelfde blijven,
 van een toestand, zooals een ziekte (vrg. 𐌆𐌆
 en 𐌆𐌆). JR. 2. 𐌆𐌆 KN. sirihbladen
 met toebehooren tot een pruim in den vorm van
 een peperhuisje zamengevouwen. — 𐌆𐌆 de
 𐌆𐌆 bereiden; ook de 𐌆𐌆 tegen beta-
 ling aan de dansers aanbieden, zooals rong-
 gèng's doen op een publieke tandakpartij (𐌆
 𐌆) en vza. 𐌆 3. Rh.
 𐌆 1. KN. stijf incên, stijf in een gedrukt, ge-

stopt, gepropt, gepakt, gestampt, enz. 2. kw. vereniging, gezamentlijke aanval. G. (Zie ook արգետյ en verg. ամենայն). — ամենայն iets stijf in één drukken of stampen; door proppen of stampen aanvullen; zva. ամենայն

արգետյ zie bij արգետյ — արգետյ kw. zva. արգետյ

արգետյ KN. ongodsdienstig, goddeloos, G., heidensch (Ar. فاسق, phasék); ook benaming van een bijzondere Boedistische secte onder de Javanen արգետյ de wetenschap van de leeringen en spreuken van die secte. արգետյ zie bij արգետյ — արգետյ pasék zijn, tot een heidense secte behooren. JR.

ամենայն = ամենայն Rh.

ամենայն of ամենայն KN. ingedeukt, van den neus (verg. արգետյ en արգետյ).

արգետյ KN. zva. արգետյ Tj.

արգետյ kw. zva. ամենայն

արգետյ KN. plat, van den neus (verg. ամենայն).

արգետյ KN. deuk, gedeukt, door indrukking, zooals een hoed, metalen krisscheb, koperen ketel, enz. Verg. արգետյ

ամենայն kw. zva. արգետյ

արգետյ KN. erstuk, iets dat in de familie bewaard blijft en niet vervreemd mag worden; reliquie (verg. արգետյ). արգետյ een testament. արգետյ iemand die om zijn groote waarde hoog geacht en in eere gehouden wordt. — արգետյ een poesaka geven aan, Men.

արգետյ kw. 1. zva. արգետյ — 2. zva. արգետյ of արգետյ

արգետյ benaming van de plant: kruikje roer me niet.

արգետյ zie bij արգետյ

արգետյ KN. goede uitspraak, bv. van het Arabisch (Ar. فصيح, phasihat, eloquentie).

արգետյ zie արգետյ

արգետյ of արգետյ Port. festa, KN. feest, feestmaal, diner. — արգետյ of արգետյ feestvieren.

արգետյ KN. snel wegvliegen door gespannen veerkracht, zooals van een pijl van een boog; met een wip snel zich verwijderen van zijn plaats; (veer van een uurwerk W), veerkracht van een schietboog (verg. արգետյ). — արգետյ (poët. արգետյ)

los springen, uitspringen, afspringen, losvliegen, wegvliegen, door veerkracht; met een wip zich wegbegeven, snel weggaan of zich verwijderen. արգետյ afgeschoten, van een pijl. արգետյ afgedrukt afgaan, van een geladen pistool. — արգետյ doen losspringen, enz. — արգետյ of արգետյ het losspringen, afspringen, wegvliegen, daarheen vliegen. արգետյ naar alle kanten daarheen vliegen of stuiven. — արգետյ of արգետյ losspringen, wegvliegen, voortvliegen, daarheen vliegen. արգետյ hetz. als acc. pass. — արգետյ mv., en op iemand of iets vliegen, iets losspringende treffen.

արգետյ KN.; արգետյ bedekken, verbergen, G.

արգետյ een plat woord voor արգետյ kreporen (verg. արգետյ).

արգետյ kw. zva. արգետյ volgens anderen zva. արգետյ (Skr. pisjita, vleesch).

արգետյ K., zie bij արգետյ

արգետյ արգետյ zie bij արգետյ

արգետյ kw. zva. արգետյ (en արգետյ G.) (Skr. poestaka, een boek, een handschrift).

արգետյ zie bij արգետյ

արգետյ KN. Holl. pastei.

արգետյ zie արգետյ

արգետյ of արգետյ en verb. արգետյ Holl. KN. pistool. — արգետյ met een pistool schieten, op iemand met een pistool schieten. — արգետյ mv.

արգետյ kw. zva. արգետյ

արգետյ kw. zva. արգետյ արգետյ արգետյ en արգետյ (verg. արգետյ). — արգետյ kw. zva. արգետյ արգետյ արգետյ en արգետյ KN. iets aanhoudend in de rondte draaijen; iets tusschen de palmen van de handen draaijende wrijven (verg. արգետյ), ook zva. արգետյ of արգետյ of արգետյ den geest inspannen, enz.; ook intr. ronddraaijen, bv. van speeksel in den muil van een woedenden tijger, Tj. արգետյ of արգետյ door een wervelwind in het rond gedraaid; (verdwenen, uit den weg geruind. G.). արգետյ alsof het door een wervelwind door elkander gezweept wierd, van een zwaren regenvlaag en in rep en roer geraakte menigte. — արգետյ rijst (of kadblé enz.) vóór het koken in een mand (of pot), met de hand draaijende, met water was-

ress, in gereedheid brengen, vaardig zijn, om te stooten.
 ἄλλοθενθεν listen in het werk stellen, lagen leggen. — ἄλλοθενθεν spr. iemand een strik spannen.
 ἄλλοθενθεν εὐχρηστικῶς een plegtige wijze van begroeting in de wajangverhalen. ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν N., ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν K., spr., juist van pas gekomen; een schoone gelegenheid zijn. — ἄλλοθενθεν ergens iets op schicken, stellen, oprigten, inzetten, enz.; een beest of mensch een strik spannen, of een val zetten, iemand een kuil graven; een rijtuig of trekbeest inspannen; ergens, of voor iemand een lamp of licht zeiten, om te kunnen zien; ergens iets, zooals voctangels of strikken, leggen; ook op iemand of iets gespannen zijn aandacht vestigen, (naar aanleiding van BS. 631, doch ἄλλοθενθεν kan daar eer, hetz. bet. als ἄλλοθενθεν den bijslaap uitoefenen); en aan een aksârâ een pasangan aanvoegen. — ἄλλοθενθεν obj. den.; bij paren; val, ratte- of muizeval, vogelknip; juk van trekbeesten; (disselboom G.) (verg. ἄλλοθενθεν); wat op het spel gezet wordt; ook aanvoegletter, benaming van de Javaansche medeklinkers, zooals zij aan een voorafgaande aksârâ worden aangevoegd, als deze zonder vokaalklank uitgesproken moet worden. — ἄλλοθενθεν subst. den.

ἄλλο KW. zva. ἄλλοθενθεν
 ἄλλο KN. de wortel van den neus; en naam van een soort van gebak. — ἄλλο dat gebak bereiden.
 ἄλλο KN. pislucht; die lucht hebben (verg. ἄλλοθενθεν); (ook een stuk wit linnen, dat bruid en bruidegom bij het trouwen aan hun schoonouders geven. G.). — ἄλλοθενθεν een stuk wit lijnwaad, dat bij de sasarahan van den bruidegom gevoegd wordt, en dat gegeven wordt aan de grootmoeder of aan de baboe van het meisje, als een schadevergoeding voor de kleeren, die het in de eerste kindsheid bevuild had.
 ἄλλο K., zie ἄλλοθενθεν
 ἄλλο KW. zva. ἄλλοθενθεν
 ἄλλο of ἄλλοθενθεν KW. zva. ἄλλοθενθεν KN. iemand omloopen, van het hoofd, of wel gespannen en dof, zooals door de moeite van over iets te peinzen of veel en allerlei dingen aan te hooren. R. — ἄλλο of ἄλλοθενθεν alle moeite doen en zijn hoofd inspannen om iets op te sporen, te bekomen, te bezorgen of

te begrijpen; iemand op alle mogelijke wijze zoeken op te sporen, aanhoudend, overal een object zoeken. ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν op iets met alle inspanning studeren.
 ἄλλοθενθεν TP. KN. 1. een soort van fuik om garnalen te vangen (verg. ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν en ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν). — ἄλλοθενθεν met een pdsong visschen, JR. 2. een aarden pot met een gat, waardoor de stroop van de gekristalliseerde suiker afzijpelt, Rh.
 ἄλλοθενθεν zie bij ἄλλοθενθεν
 ἄλλοθενθεν zva. ἄλλοθενθεν G. (misschien van ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν).
 ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν zie bij ἄλλοθενθεν
 ἄλλοθενθεν KW. zva. ἄλλοθενθεν — ἄλλοθενθεν zva. ἄλλοθενθεν — ἄλλοθενθεν KN. benaming, een naam die iemand door de menschen gegeven wordt. — ἄλλοθενθεν KW. zva. ἄλλοθενθεν (Het grondwoord is ἄλλοθενθεν zva. ἄλλοθενθεν) G. en W.
 ἄλλοθενθεν KN, plegtige bepaling van het een of ander, dat men zelf willekeurig stelt, als voorwaarde of voorteeken van iets, dat plaats zal moeten hebben, wanneer die voorwaarde of dat voorteeken vervuld wordt; een plegtige bepaling, waarmede men of zich heilig tot iets verbindt, of de beschikking van het noodlot meent te kunnen bezweren (verb. van sanggara, 3. pers. sanggirate, met een gelofte of belofte zich tot iets verbinden. PK. In 't Javaansch zal met de verbastering aan het woord de eig. beteekenis gehecht zijn van zetting of stelling van een berg, van iets zoo vast als een berg. Verg. ἄλλοθενθεν). — ἄλλοθενθεν plegtig zulk een voorwaarde of voorteeken bepalen. ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν voor ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν WP. 227. — ἄλλοθενθεν voor iets plegtig een voorwaarde of voorteeken bepalen.
 ἄλλο KW. 1. zva. ἄλλοθενθεν. — 2. een woordje dat ongeveer zooveel bet. als ἄλλοθενθεν of ἄλλοθενθεν (zie bij ἄλλοθενθεν) 't Lat. autem.
 ἄλλο KW. zva. ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν
 ἄλλο KW. zva. ἄλλοθενθεν (slechte uitspraak van ἄλλοθενθεν). G. ἄλλοθενθεν KW. zva. ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν KN. zva. ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν zich alles veroorlovend, willekeurig, tiranniek (verg. ἄλλο 1.). ἄλλοθενθεν zva. ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν ἄλλοθενθεν

ἄσημα (of ἄσημα) ἄσημα ἄσημα ἄσημα een vermetel en zich alles veroorlovend hart. GR. volg.

Rh. ἄσημα = ἄσημα ἄσημα ἄσημα ἄσημα zie bij ἄσημα

ἄσημα — ἄσημα ἄσημα KN. zva. ἄσημα Sd. Ml. een neger, eig. een Polynesische neger.

ἄσημα ἄσημα zie bij ἄσημα

ἄσημα ἄσημα zie bij ἄσημα

ἄσημα ἄσημα zie bij ἄσημα

ἄσημα ἄσημα zie bij ἄσημα

ἄσημα = ἄσημα

ἄσημα KW. zva. ἄσημα (Skr. pawana). ἄσημα ἄσημα (zoon des winds) bijnaam van Hanoeman en van Wrèkodàrà (Skr. hetz. PK). — ἄσημα ἄσημα zva. ἄσημα

ἄσημα zva. ἄσημα — ἄσημα ἄσημα zva. ἄσημα ἄσημα G.

ἄσημα KW. zva. ἄσημα ἄσημα

ἄσημα KN. achterbout, zie ἄσημα ἄσημα

ἄσημα KW. zva. ἄσημα ἄσημα

ἄσημα of ἄσημα KW. 1. zva. ἄσημα ἄσημα en ἄσημα ἄσημα — 2. zva. ἄσημα ἄσημα ἄσημα ἄσημα ἄσημα en ἄσημα ἄσημα — ἄσημα of ἄσημα ἄσημα (in de spreektaal ook wel ἄσημα) KN. reede (org. ἄσημα ἄσημα); KW zva. ἄσημα ἄσημα

ἄσημα zie bij ἄσημα

ἄσημα KW. zva. ἄσημα als Tj. Sengk. drie (Skr. pàwaka. Pr. ἄσημα).

ἄσημα ἄσημα zie bij ἄσημα

ἄσημα ἄσημα zie bij ἄσημα

ἄσημα ἄσημα zie bij ἄσημα

ἄσημα KW. zva. ἄσημα

ἄσημα KW. zva. ἄσημα ἄσημα (Skr. pawitra, zuiver, rein).

ἄσημα ἄσημα zie bij ἄσημα

ἄσημα KW. zva. ἄσημα

ἄσημα KN. zva. ἄσημα ἄσημα ἄσημα overvoldaan, beu.

ἄσημα en veelal verk. ἄσημα, ἄσημα K., vasten, de vasten; het vasten; de vasten waarnemen (Skr. oepawasa; Ar. صيام, sijam); ook zva. ἄσημα ἄσημα ἄσημα de vastennaad (org. ἄσημα ἄσημα). — ἄσημα of ἄσημα en ἄσημα ἄσημα vasten om of ter wille van.

ἄσημα en ἄσημα K. en 1.; zie bij ἄσημα

ἄσημα KW.; ἄσημα zien. ἄσημα ge-zien worden, zichtbaar. G. (org. ἄσημα I., en ἄσημα).

ἄσημα ἄσημα zie onder ἄσημα

ἄσημα KW. zva. ἄσημα ἄσημα

ἄσημα ἄσημα zie bij ἄσημα

ἄσημα KW. zva. ἄσημα

ἄσημα zie bij ἄσημα

ἄσημα ἄσημα en ἄσημα ἄσημα zie ἄσημα

ἄσημα of ἄσημα KN. Holl. paal, mijlpaal; af-stand van een paal (een Engelsche mijl). — ἄσημα ἄσημα iets bij gissing bepalen. WW.; tegen den wind laveren, nl. telkens met streken van ongeveer een mijl lang.

ἄσημα zie ἄσημα

ἄσημα of ἄσημα KN. eenstemmig, eensgezind; iu-tiem met iemand (verk. of grondvorm van ἄσημα ἄσημα verg. ἄσημα).

ἄσημα Oud-Holl. veil, veilen; nat met een drooge doek opnemen.

ἄσημα of ἄσημα 1. zie ἄσημα ἄσημα — 2. verkorting van ἄσημα ἄσημα

ἄσημα I. KW. zva. ἄσημα ἄσημα ἄσημα en ἄσημα ἄσημα KN vrucht, alleen in samenstelling, anders notemuscaat; muscaatnoot (Skr. pàlala, en verg. ἄσημα). ἄσημα ἄσημα boomvruchten. ἄσημα ἄσημα aardvruchten. ἄσημα ἄσημα en ἄσημα ἄσημα zie bij ἄσημα en ἄσημα ἄσημα ἄσημα zie ben. ἄσημα (of ἄσημα) ἄσημα foelie. ἄσημα een soort van boontjes, die tot purgeer-middel dienen, volg. Rh. ook ἄσημα of ἄσημα ἄσημα gen. waarvan Cauvin pillen gemaakt worden. ἄσημα en ἄσημα zie boven. ἄσημα ἄσημα naam van een slecht teeken in het haar van paarden, W. volg. Rh. ἄσημα ἄσημα van een paard waarvan het regterachterbeen wit is, beginnende van het kootgewricht naar boven.

II. ἄσημα KW. zva. ἄσημα — ἄσημα KN. zva. ἄσημα ἄσημα of ἄσημα ἄσημα en iemand door slaan mishandelen (zie nog ἄσημα en org. ἄσημα en ἄσημα ἄσημα Een ander ἄσημα zie ben.). — ἄσημα mishandeling.

III. ἄνθραξ *zva.* ἄνθραξ in samenstellingen, wanneer in het tweede lid een τ volgt, zooals in ἄνθραξ καὶ ἄνθραξ ἄνθραξ

ἄνθραξ ἄνθραξ *en* ἄνθραξ *kw. zva.* ἄνθραξ *en* ἄνθραξ *benaming van de Pá-gèdè.* ἄνθραξ *naam van een gedicht, dat zedelessen bevat, van Kjâi-Gèdè Sésèlâ.*

ἄνθραξ I. *kw. zva.* ἄνθραξ — 2. *kn.* hamer, ijzeren hamer, moker (*erg.* ἄνθραξ *en* ἄνθραξ). ἄνθραξ *van hoofdslapen:* eenigzins hol, W.

II. 427. ἄνθραξ klein hamertje van ijzer of hoorn om op de gamèlan te spelen (*erg.* ἄνθραξ); ook naam van een van de zangwijzen, die têngahan genoemd worden, G. *en eign. van een boetà.*

ἄνθραξ *kw. zva.* ἄνθραξ *en* ἄνθραξ — ἄνθραξ met een hamer kloppen, hameren, beuken; smeden (*erg.* ἄνθραξ). — ἄνθραξ iets daar met een hamer op geklopt wordt; gesmeed; geplet metaal; ook ἄνθραξ *en* *gew.* ἄνθραξ aanbeeld (*erg.* ἄνθραξ), *volg.* WW. ook *zva.* ἄνθραξ *volg.* Rh. *de hockstijl van een buffelkraal, gewoonlijk met gaten, waardoor het dwarshout of de sluitboom ingeschoven en vastgezet wordt, door middel van een dikke spie, die met een ἄνθραξ of ἄνθραξ in het gat geslagen wordt.*

ἄνθραξ *n.*, plat woord voor ἄνθραξ — ἄνθραξ I. *n.*, met ἄνθραξ (*dv.* ἄνθραξ ἄνθραξ voor ἄνθραξ WW.) *en* ἄνθραξ ἄνθραξ (*volg.* Rh. ook zonder ἄνθραξ) voor ἄνθραξ — 2. *kn.* kraan, kraantje, tap (*erg.* ἄνθραξ).

ἄνθραξ ongebr. — ἄνθραξ partijdig, Rh. zie ἄνθραξ ἄνθραξ bij ἄνθραξ

ἄνθραξ *kw. zva.* ἄνθραξ *en* ἄνθραξ

ἄνθραξ *kn.* gekookte rijst, die gestampt, met kalkwater gekneed, in vormen van bladen gedaan en zóo koud en stijf geworden, met geraspte kokosnoot gegeten wordt (*erg.* ἄνθραξ), JR. *volg.* Rh. *is het kêtanmeel gekookt, in schijfjes gesneden, gegeten met geraspte klapper- en Jav. suiker, en heet het door JR. opgegevene ἄνθραξ — ἄνθραξ poeli maken; rijst tot poeli bereiden.*

ἄνθραξ *kn.*; ἄνθραξ (of ἄνθραξ) ἄνθραξ naam van een bloem, die tot medicijn en tot verwen van oranje

gebruikt wordt; (*en* droog verkocht wordt, gelijk thee, Rh.), saffraan.

ἄνθραξ *kw. zva.* ἄνθραξ ἄνθραξ *kn.* naam van een hoogen boom, met wit, hard en ligt hout; de bast wordt tot versterkend geneesmiddel gebruikt. ἄνθραξ Ophyoxylon serpentinum, L., Nat. fam. der Apocynaceae, een plant, waarvan de wortel een sterk laxerend middel voor paarden is.

ἄνθραξ *kn.* I. eiland (*erg.* ἄνθραξ). ἄνθραξ het Eiland Java. ἄνθραξ tot een eiland maken, naar een eiland gelijken, bij een eiland vergelijken, G. ἄνθραξ of ἄνθραξ de roode arènbloem met een zweempje geel aan de punt, Kr. zie ἄνθραξ — ἄνθραξ een zoogenaamd eiland of eilandje. 2. naam van de arènbloem, Kr.

ἄνθραξ *kn.*; ἄνθραξ *de kam van een haan afsnijden,* (*erg.* ἄνθραξ). — ἄνθραξ een soort watervogel of waterhuen, zoo groot als onze kiekiet, met roode bek, roode kam en roode pooten. = ἄνθραξ

ἄνθραξ *kw. zva.* ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ zie boven.

ἄνθραξ *kn.* gebrekkig van uitspraak of in het spreken, zooals van een kind dat nog gebroken spreekt, of van een dronkene, dien de tong dubbel slaat (*erg.* ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ *en* ἄνθραξ); spelfout in het schrijven; (gebrekkig schrift. G.

ἄνθραξ *kn.* model, voorbeeld, voorschrift, staal, monster, patroon (*erg.* ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ ἄνθραξ *en* ἄνθραξ). — ἄνθραξ iets tot model of voorbeeld nemen, namaken; nateekenen, nadoen, nabootsen (*volg.* ἄνθραξ).

ἄνθραξ *kn.* een wat plat woord voor ἄνθραξ hersens, fig. brein. ἄνθραξ ἄνθραξ zonder hersens, zonder brein. — ἄνθραξ zie beneden.

ἄνθραξ *kw. zva.* ἄνθραξ

ἄνθραξ *kw. zva.* ἄνθραξ — ἄνθραξ ἄνθραξ *kn.*, zie ἄνθραξ

ἄνθραξ *kw. zva.* ἄνθραξ *kn.* diepe modder of slijk op den weg; dik modderig, erger dan ἄνθραξ *en* ἄνθραξ (*erg.* ἄνθραξ) ἄνθραξ al verder en verder, al dieper en dieper in de

modder zinken. — *արբանոց* diepe modderpoel of moddergat.

Այրույն of *Այրյն* KN. impotent, van een man.

Անուշ KN. het geplaatst zijn in groepen, gelijk bij gelijk soort. — *Անուշ* menschen of dingen in groepen, gelijk bij gelijk soort, plaatsen.

Անուշ KW. *zva.* *անուշ* *անյուս* KN. verkiezing hebben, onderscheid maken, niet ieder even lief willen hebben; ook schaarsch, zeldzaam (*erg. an us*). *Անուշանի* (ook *աւ արանի*) niet iedereen tot partij willen hebben om mee te strijden, van een dapper held, ook van iemand, die schaarsch of niet ligt zijn wederpartij vindt, om met hem in het een of ander te kampen. *Անուշանուշ* partijdig in begunstiging; met vooringenomenheid oordeelen; vooringenomen. *Գտուանուշարիւն* geen onderscheid maken tusschen menschen, zonder voorliefde of aanzien des persoons, of zonder iemand te ontzien. *Անուշանի անյուշանի* tegenwoordig zijn de kwēn's schaarsch, niet ligt te bekomen, R — *Անուշ* kiezen, een keus doen, uitkiezen; ook iets verkiezen, verkieslijker achten, in vergelijking van iets anders. *Անուշանուշ* plaats of gelegenheid kiezen, in acht nemen. — *անանիշ* of *անյանիշ* uitgelezen, zie *անանուց* *անանիշ* uitkiezen, uitzoeken, in het algemeen. — *անանան* mv. uitzoeken, *bv.* de koffieboonen. *անանանուց* voorkeur. G. — *Անուշ* *անդուս* voor iets of iemand kiezen of uitzoeken. — *անանանուց* of *անանուց* iets daar de keus op valt; het gekozone; keur; uitgezocht, uitgelezen. — *անանիշ* het kiezen, keus, verkiezing.

Այրիշ KN. hersteld; zich herstellen, in den vorigen staat terugkeeren; weér tot zijn gewone gemoedstemming terugkeeren; zich herstellen, weér stand houden, *bv.* in een gevecht; wreken, (in deze zin *volg.* Rh. *արցալորի*). *Գերույնուշ* bestand zijn tegen, A. 25, Rh. (*van* *արուշ* en *erg.* *արուշ* en *արցալոր*). *Այրանանանիւս* zijn vaders dood wreken. *Այրանանի* KN. bloedwraak nemen. G. — *Այրիշ* iets herstellen, PJ; ook zich herstellen. — *Այրանիշ* zoeken te herstellen, ook zich zoeken te herstellen, Rh. *Այրանիշանանիւն* *ան* iemands gevoel zoeken te herstellen, *bv.* door een beleedigde voldoening te geven. — *Այրան*

դուս iets herstellen, in den vorigen staat herstellen; heelen.

Այրյն 1. KW. *zva.* *Այրյն* — 2. N., *անան* K., tiental (*erg.* *անան*). *Այրյն* of *անյուշյն*, *անան* K., 1. gewoonlijk met volgenden *juss.* hoeveel ook, hoezeer, hoe... ook; ongeveer *zva.* *Այրյնուց* al is het dat, ... het kan toch niet helpen. *Այրյնուց* *անանան* hoe veel (of groot) ook wezen mag (*bv.* mijn trouw). *անանույն* de pacht, zooveel die ook wezen mag R *volg.* W. belasting of opbrengst buiten en behalve de vaste pacht.

2. tien (*eig.* de heele hoeveelheid, *nam.* van al de tien vingers, waarbij men tellt R.); *bv.* *անյանանյուշ* tien kinderen. *Այրյն* *Գանան* tien gulden. *Գերույնյն* *անանան* twintig. *Այրյնյն* *անանան* zeventig. *Անանյն* *անանան* tienmaal; de (of het) tiende. Ook *անանյն* en *անան* als uitroep: wat is er tegen te doen! *Այրյնանանանյն* K. 22, 20, wat je mij ook doen moogt, (ik onderwerp er mij aan) of (ik kan het niet helpen, ik heb nu eenmaal erge trek) wat helpt het, wat is er aan te doen! in 's hemels naam! W. I. 121. En zoo ook *Այրյն* *Այրյն* of *Այրյնյն* en *անանան* of *անանան* hoc het ook zij, ik berust er in, Rh. (*en* *անյնանյն* of *անանան* *անան* R.) *Այրյնյն* officier van justitie bij de *Balé-mangoe*, zooals de *անան* bij de *Pradālā* (zoo genoemd, omdat er vroeger tien waren: nu zijn er meer). *անանանյն* de wettelijke bepalingen voor die officieren van justitie; naam van een wetboek. — *անանյն* *անան* elk tien; en tien tegen-één wedden. — *անանյն* *անանանյն* iets met zijn tien doen; (*en* bij tienou vermenigvuldigen. R.). — *Այրյն* *անանյն* tientallen, de tien; bij tientallen. — *անանյնյն* en *անանանյն* of *անանանյն* tiende gedeelte. *անանանյն* *անան* een tiende.

Գանան KN. naam van een zeer fijne soort *անի* fijner nog dan *անի* WW. *Այրյն* *Այրյն* een buis van dat goed gemaakt, PM.

Այրյնյն KN. buigzaam, slap, ook *fig.* van een zwak karakter.

Այրյն KN. beweging van het lichaam of een lid

aren geschoten en halfrijp, van de padivrucht (vrg. ရိုက်ခတ်, van ရိုက်ခတ်). WR. volg. SG. ook ရိုက်ခတ် stand van het rijstgewas, voorafgaande aan ရိုက်ခတ် and see opgave Rh. bij ရိုက်ခတ်

ရိုက်ခတ် KN. slinger van bamboe om naar de vogels in de sawah's te smijten, SG.

ရိုက်ခတ် ရိုက်ခတ်ခတ် and see ဝိုက်ခတ်

ရိုက်ခတ် KN. 1. het weglopen, vlugt (vrg. ရိုက်ခတ်). 2. het jong van een rhinoceros; (en een kind dat van zijn ouders weggelopen is. G.). — ရိုက်ခတ် of ရိုက်ခတ် weglopen, het hazepad kiezen.

ရိုက်ခတ် KN. wending, schuinsche zijwaartsche rigting, afwijking van de regte lijn. — ရိုက်ခတ် van de regte lijn afwijken; zich zijwaarts afwenden, vrg. ရိုက်ခတ်

ရိုက်ခတ် vva. ရိုက်ခတ် KN. — ရိုက်ခတ် of ရိုက်ခတ် intr. krom buigen; fig. afwijken, niet uit komen met, bv. iems. verwachting, niet nakomen van een voorwaarde, van een belofte, Tj.

ရိုက်ခတ် of ရိုက်ခတ် KN., ရိုက်ခတ် pijn hebben op een plaats van het lichaam, zooals door sterke drukking, (volg. Rh. door drukking niet in de rigting van de spier, maar dwars); door ongelijkmatige drukking, bv. bij ရိုက်ခတ် (volg. G. rheumatische pijn); en iemand tot bekentenis willen dwingen door strenge woorden, volg. Rh. iem. met dwangmiddelen of strikvragen bekentenis afpersen.

ရိုက်ခတ် of ရိုက်ခတ် KN. grondvorm ook ရိုက်ခတ် of ရိုက်ခတ် een persoon, die de bruid en bruidegom bij huwelijksfeesten bedient. — ရိုက်ခတ် ရိုက်ခတ် zijn, of als ရိုက်ခတ် fungeren. KW. vva. ရိုက်ခတ် and ရိုက်ခတ် en ရိုက်ခတ် (laten vallen, slagen uitdeelen; aanvallen; tegen iets of iemand stuiten. G.). vva. ရိုက်ခတ် L. 44, losgaan op, iem. aanpakken; ook vva. ရိုက်ခတ် bv. om te gaan tandakken, Tj.

ရိုက်ခတ် KN. dun, zwak en slap van lichaam, Rh.

ရိုက်ခတ် and ရိုက်ခတ် see ရိုက်ခတ်

ရိုက်ခတ် or ရိုက်ခတ် and ရိုက်ခတ် see bij ရိုက်ခတ်

ရိုက်ခတ် ရိုက်ခတ် and ရိုက်ခတ် see bij ရိုက်ခတ်

ရိုက်ခတ် KN., de koorden waarop de ရိုက်ခတ် of andere instrumenten rusten; ook naam van een koord van een trekvischmel, en lange koord om over den grond te spannen, ten einde evenwijdige lijnen of

rijen bv. ter planting aan te geven; vrg. ရိုက်ခတ်

ရိုက်ခတ် KN. vva. ရိုက်ခတ် — ရိုက်ခတ် vva. ရိုက်ခတ် ook fig. met aandrang bij iem. navragen. — ရိုက်ခတ် ရိုက်ခတ် onder de rijtuigen raken.

ရိုက်ခတ် (eig. ရိုက်ခတ်) KN. dik, opgezwollen, van den buik; dikbuikig (vrg. ရိုက်ခတ်). JR.

ရိုက်ခတ် and ရိုက်ခတ် vva. ရိုက်ခတ် and ရိုက်ခတ် and vrg. ရိုက်ခတ်

ရိုက်ခတ် and ရိုက်ခတ် see ရိုက်ခတ်

ရိုက်ခတ် KN. — ရိုက်ခတ် klibberig, kleverig, vochtig, natig en week van grove vuile dingen, volg. G. indrukken, een denk maken. — ရိုက်ခတ် beklid raken, iets klidderigs aan het lichaam krijgen, door er in te trappen, te tasten of te gaan zitten.

ရိုက်ခတ် KN. het eenigzins opgezet zijn, bv. van den buik; bol staan, van de wangen (vrg. ရိုက်ခတ် and ရိုက်ခတ်). — ရိုက်ခတ် of ရိုက်ခတ် eenigzins dik opgezet zijn, bv. van den buik van kinderen.

ရိုက်ခတ် and ရိုက်ခတ် vva. ရိုက်ခတ် and ရိုက်ခတ် maardiker. — ရိုက်ခတ် een vorm van tjapil. CP.

ရိုက်ခတ် KN. wuft, van een vrouw of meisje, in woorden, kleeding en handelingen. — ရိုက်ခတ် hetzelfde.

ရိုက်ခတ် KN. — ရိုက်ခတ် beginnen met ploegen; de eerste voor trekken, SG.

ရိုက်ခတ် and ရိုက်ခတ် vva. ရိုက်ခတ် and ရိုက်ခတ်

ရိုက်ခတ် vva. ရိုက်ခတ် Rh. snoeverij, blufferij. ရိုက်ခတ် ရိုက်ခတ် (B.) vva. ရိုက်ခတ်, snoeven, bluffen, ook liegen, zijn woord niet houden.

ရိုက်ခတ် vva. ရိုက်ခတ်

ရိုက်ခတ် or ရိုက်ခတ် KN. een glad kale plek. — ရိုက်ခတ် or ရိုက်ခတ် met een glad kale plek; ook glad kaal, bv. geschoren, van het hoofd (vrg. ရိုက်ခတ် and ရိုက်ခတ်).

ရိုက်ခတ် KN. geheel kaal, zonder haar of vetren, van hoofd of kop; geheel geschild, bv. van een kokosnoot of aardvrucht (vrg. ရိုက်ခတ်), fig. zonder hoofddoek, hoofdsiersel of hoed. ရိုက်ခတ် ရိုက်ခတ် een duif zonder kuif. — ရိုက်ခတ် ရိုက်ခတ် vva. ရိုက်ခတ် ook iets geheel kaal maken, kaal scheren, plukken, afschillen,

հիշողնա՞նք naar *iem.* zóo kijken; *en* = հիշողնա՞նք *mv.*

հիշողնա՞նք *KN.* հիշողնա՞նք de oogen stuiptrekkend of zenuwachtig naar boven slaan: հիշողնա՞նք *mv.*, K, 5, 50, *zie ook* հիշողնա՞նք

դիտողնա՞նք *KN.* դիտողնա՞նք staroogen, met groote oogen kijken. — դիտողնա՞նք *freq.* Tj.

հիշողնա՞նք *of* հիշողնա՞նք *freq.* *van* հիշողնա՞նք *KN.* schuivende uithalen, *bv.* *geld uit een beurs, darmen uit een kip, uitdrukken, uitpersen, bv. bloed uit een kleed, Lakon; gelijk strijken van kleéren, fig.* հիշողնա՞նք դիտողնա՞նք *zich onthouden van voedsel.*

դիտողնա՞նք *of* անդամողնա՞նք *KN.* iets dat dient om iets er over of bij neér te doen glijden; een hellend vlak van een dam, daar het overstromend water bij neér glijdt; een overlaat (*erg.* դիտողնա՞նք). *Zoo ook* անդամողնա՞նք *maar* անդամողնա՞նք *zva.* անդամողնա՞նք (van դիտողնա՞նք). դիտողնա՞նք *ook* een van een breede plank gemaakte sleé, JR. (*erg.* դիտողնա՞նք). անդամողնա՞նք *naam van een piek van den Sullan van Diokjo.* — դիտողնա՞նք *iets, zooals padiplantjes, met een դիտողնա՞նք slepende vervoeren.* JR. դիտողնա՞նք *slepend, glijdend langs iets voortgaan.* դիտողնա՞նք *of* դիտողնա՞նք *KN.* *naam van een lekkernij van rijstmeel en klappermelk, (Tj.) WW.* *een soort droog vulsel dat in de դիտողնա՞նք gedaan wordt.* (Tj.) Rh.

դիտողնա՞նք դիտողնա՞նք *en* դիտողնա՞նք *zva.* *zie bij դիտողնա՞նք*

հիշողնա՞նք *zie* հիշողնա՞նք

դիտողնա՞նք *en* դիտողնա՞նք *zva.* դիտողնա՞նք *en* դիտողնա՞նք

դիտողնա՞նք *KN.*; դիտողնա՞նք *uitglijden, bv. van een stomp mes, dat uitglijdende schampt (erg. դիտողնա՞նք).*

դիտողնա՞նք *KN.* een witgekalkte plank, die men bij het visschen bij nacht aan het buitenboord van de prauw bevestigt, en waardoor groote visschen aangeloekt binnensboords springen. R.

անոտնա՞նք *Ar.* ʾانكس, de hemelboog *of* dierenriem.

դիտողնա՞նք de astrologie.

անոտնա՞նք *KN.* 1. *zva.* անոտնա՞նք — 2. *benaming van een jonge kakapvisch.* — անոտնա՞նք *een object aanzetten, aanaporen; den gang van iets bespoedigen; met iets spoed maken; (erg. անոտնա՞նք).*

անոտնա՞նք *անոտնա՞նք* *en* անոտնա՞նք *zva.* անոտնա՞նք

enz. *Ook* անոտնա՞նք *blijven, blijven hangen, van een geur ergens (erg. անոտնա՞նք).*

անոտնա՞նք *klanknab. van een plotselingen slag, ook bv. van iets, dat in eens juist past, of sluit als een bus.*

անոտնա՞նք *klanknab. van een doffen slag, een hap, met een doffen klank.* անոտնա՞նք *herk.* — անոտնա՞նք *spotnaam van Bimä, die kort aangebonden is en gauw met zijn handen, W. II. 550. erg. անոտնա՞նք անոտնա՞նք *enz.**

դիտողնա՞նք *tusschenwerpsel, klets! stam van* անոտնա՞նք *անոտնա՞նք դիտողնա՞նք *enz.**

դիտողնա՞նք *klanknab. van iets, dat met een doffen slag erg. tegenaan plakt, pof! plof! stam van դիտողնա՞նք դիտողնա՞նք անոտնա՞նք անոտնա՞նք անոտնա՞նք *enz.* *ook klanknab. van een hap! zie անոտնա՞նք անոտնա՞նք անոտնա՞նք blanknab. van een geluid, dat bij sterk beven de spieren van de billen maken, zooals door koude, enz.* — դիտողնա՞նք *zóo beven, dat het een geluid geeft.* դիտողնա՞նք *freq. of mv.* Tj.*

անոտնա՞նք *KN.* het flikkeren *of* glinsteren van iets kleins. անոտնա՞նք *een flikkeringje, vonkje; een vonkje vuur, een sprankje goud.* — անոտնա՞նք I. *zva.* անոտնա՞նք — 2. *mineralen, vooral metalen, bijzonder goud, in de aarde of in rivieren zoeken (erg. դիտողնա՞նք).* անոտնա՞նք *goud of diamanten delven, in het algemeen.* անոտնա՞նք *aanhoudend flikkeren, schitteren, ook van iem. die den slaap niet kan vatten, die de oogen niet kan sluiten.* անոտնա՞նք *zie bij անոտնա՞նք — անոտնա՞նք անոտնա՞նք overal flikkeren of schitteren. — անոտնա՞նք of անոտնա՞նք schitterend flikkeren. — անոտնա՞նք uit den grond opgegraven; անոտնա՞նք, erts; (ook een bediende van de laagste klasse. G.). — անոտնա՞նք, plaats waar men mineralen opdelft; mijn, goudmijn.*

անոտնա՞նք *en* անոտնա՞նք *ու.* *zie անոտնա՞նք անոտնա՞նք *KN.* een vadem of omvademing dik.*

անոտնա՞նք *KN.* 1. *pit van een mangga, manggapit; ook de glanzig blauwe ronde kring of het oog aan het eind van een pauwenstaart, en zva.* անոտնա՞նք — անոտնա՞նք *duidelijk en geheel zichtbaar, blijkbaar, klaarblijkelijk (erg. անոտնա՞նք 1., en դիտողնա՞նք II.). անոտնա՞նք, het duidelijkst.*

— ඩිග්නිතියුට්තරානු in het oog vallend; uitblinkend. ධ්වනිතරානු — ධ්වනිතරානු zich overal glinsterend vertoonen, als ඩිග්නිතරානු op een pauwenstaart. 2. ben. van het rundvleesch achter de dijen, WW.

විද්‍යානු සි ඩිද්‍යානු

ච්ඡානු KN. wat de Javaan van rijst of ander eten tusschen duim en vingers neemt om in den mond te steken, een hap of greep (erg. ච්ඡානු en අච්ඡානු). — අච්ඡානු met de vingers rijst of iets dergelijks eten; iets met de vingers uit den schotel of van het bord nemen en in den mond brengen. — ච්ඡානු ග්‍රීප්, mondvul, beet, als hoeveelhaid.

ඉන්ද්‍රානු or ඩිග්නිතරානු KN. de knokkels aan de buiten- en binnenzijde van den voet, de enkels (erg. ච්ඡානු).

ච්ඡානු KN. opengescheurd; gebarsten van vruchten, van den grond, enz. ච්ඡානු ස්ප්‍ර. spr. voor een kort oogeblik, nl. zoo weinig tijd als het kost om een pinang door te snijden. — ච්ඡානු barsten, scheuren, enz., ook plat voor baren.

ච්ඡානු KN. toestel voor iets (voor ච්ඡානු van ච්ඡානු of ච්ඡානු erg. ච්ඡානු). ච්ඡානු de geheele toestel (erg. ච්ඡානු); ook alle benodigdheden voor bv. voor een reis, Men. ච්ඡානු KI, in Krāmā ook wel ච්ඡානු het huwelijk, trouwen (voor ච්ඡානු van ච්ඡානු II., en erg. ච්ඡානු) zich in het huwelijk begeven.

ච්ඡානු සි ච්ඡානු

ච්ඡානු සි ච්ඡානු

ච්ඡානු KN.; ච්ඡානු ච්ඡානු en ච්ඡානු koren; misselijk worden (erg. ච්ඡානු en ච්ඡානු). JR.

ච්ඡානු KN. Holl. plakaat, bevelschrift, verordening.

ච්ඡානු KN. kleven, aankleven, kleverig; fig. gehecht aan iem. of iets. (grondw. ච්ඡානු erg. ච්ඡානු ච්ඡානු).

ච්ඡානු KN. voorbeeldige straf. — ච්ඡානු iemand straffen tot een voorbeeld voor anderen; voorbeeldig straffen (waarschijnlijk van ච්ඡානු het Skr. Lazana. PK.).

ච්ඡානු or ච්ඡානු KN. naam van een

kinderspeeltuig, een fijn glazen flaconnetje, in welks halsje men blaast en dat dan het bovengenoemd geluid geeft.

ච්ඡානු KN. erg beven, beven dat men schudt, van angst of koude (verdubbeling met verkorting van ච්ඡානු).

ච්ඡානු සි ච්ඡානු

ච්ඡානු astrologisch? B. T. Dj. 176.

ච්ඡානු en ච්ඡානු සි ච්ඡානු

ච්ඡානු or ච්ඡානු zva. ච්ඡානු or ච්ඡානු ච්ඡානු zva. ච්ඡානු (Tj.) Rh.

ච්ඡානු Holl. plaat, plaat op de borst of den arm tot ambtsteeken. JR. volg. Rh. ච්ඡානු

ච්ඡානු en ච්ඡානු KD. van ච්ඡානු en ච්ඡානු

ච්ඡානු KN.; ච්ඡානු iets omslingeren, omkronkelen, zooals een slang doet; (zich kronkelen in krullende lokken, van lang hoofdhaar; WP. R.)

kw. zva. ච්ඡානු (erg. ච්ඡානු onder ච්ඡානු). — ච්ඡානු omkronkelen, omslingeren. ච්ඡානු spiraalvormige ring om het een of ander: (Tj.). ච්ඡානු-ච්ඡානු omslingering, kronkelingen.

ච්ඡානු KN. kleverig sap van sommige vruchten, dikker en lijmiger dan ච්ඡානු vogellijm, ook ච්ඡානු en ච්ඡානු-ච්ඡානු namen van twee soorten van pisang. ච්ඡානු-ච්ඡානු. kleverig, dik bloed, nl. zooals Gatoet Kátja heeft. — ච්ඡානු iets met poeloet bestrijken; vogels (of kevers Rh.) met poeloet zoeken te vangen, ook fig. iem. zoeken te lijmen. — ච්ඡානු mv.; van iem. die wegens slapperigheid zijn oogen haast niet kan openhouden: ච්ඡානු ..... ච්ඡානු-ච්ඡානු Tj. — ච්ඡානු obj. den; naam van een heester; van de bastvezels wordt een soort goenizakken vervaardigd.

ච්ඡානු zva. ච්ඡානු

ච්ඡානු KN. gevlekt, met zwarte of donkerbruine vlekken, van hout, meestal ච්ඡානු voor wérongkát's; ook een zwarte vlek op het aangezicht of lichaam, een soort moedervlek. ච්ඡානු ච්ඡානු gevlekt hout. ච්ඡානු-ච්ඡානු naam van een olie, waarmé men iemand, door hem of haar die even aan te smeren, op zich verliefd zou kunnen maken. WW. doch zie BV. — ච්ඡානු met die olie besmeren, en zoo trachten ver-

liefde te maken, (en iets met den vinger afvegen. G.)
 ἡλιγησασα ook ἡλιγησασα KN. omgebogen,
 bv. van den rand van een tinnen bord; omliggen,
 van de snee van een scherp werktuig, kromgetrok-
 ken lip of mond, (verg. ἡλιγησασα). — ἡλιγησασα
 in dien toestand zijn; ook tr.; bv. de lippen krom-
 trekken, Men.

ἡλιγησασα Fr. Holl. épaulet.

ἡλιγησασα KN. de zamentrekking van een tongtriller of
 halfklinker met een vorigen medeklinker, zooals in
 ἡλιγησασα voor ἡλιγησασα voor ἡλιγησασα ἡλιγησασα
 ἡλιγησασα voor ἡλιγησασα en ἡλιγησασα voor ἡλιγησασα (verg.
 ἡλιγησασα). — ἡλιγησασα zóó samengetrokken., WW.
 ἡλιγησασα KN. — ἡλιγησασα aantrekken, tot zich trekken
 bv. met zoete woorden; voor zich trachten te win-
 nen. ἡλιγησασα subst. den.; gehechtheid. W. II.
 188, 189.

ἡλιγησασα KN. zva. ἡλιγησασα — ἡλιγησασα in een modder-
 plas geraken, vast raken.

ἡλιγησασα KN.; ἡλιγησασα zva. ἡλιγησασα
 ἡλιγησασα Holl. politoer; gepolitoerd (verg. ἡλιγησασα).
 — ἡλιγησασα politoeren. — ἡλιγησασα politoerwerk.

ἡλιγησασα 1. KW. zva. ἡλιγησασα — 2. KN. de haan
 van een geweer. ἡλιγησασα ἡλιγησασα de specht. ἡλιγησασα
 ἡλιγησασα en ἡλιγησασα of ἡλιγησασα ἡλιγησασα ver-
 schillende soorten van specht. — ἡλιγησασα over-
 gaan van de haan van een geweer.

ἡλιγησασα KN. 1. sprankje, spatje, spattend vonkje;
 het sprankelen of spatten (verg. ἡλιγησασα). — ἡλιγησασα
 ἡλιγησασα spatten, sprankelen, afspatten, uitspatten;
 een spatje of wit vlekje op den appel hebben, van
 een oog; als Tj. Sengk. nul (verg. ἡλιγησασα). —
 ἡλιγησασα iets bespatten, op of in iets spatten. 2.
 — ἡλιγησασα springen, bv. als vlooijen, als ἡλιγησασα
 ἡλιγησασα enz.

ἡλιγησασα KN. het opstuiven van stof (verg. ἡλιγησασα);
 stoflijne korreltjes om den rand van een gouden of
 zilveren oorkrab; kleine witte vlekjes of stipjes;
 witte vlokjes of haartjes. ἡλιγησασα ἡλιγησασα heel
 fijn zout, zva. ἡλιγησασα — ἡλιγησασα
 stuiven, van stof, meel, als het stuifmeel van de
 poedak, (Sri T.), als asch, faazels katoen, enz.; er wit
 bestoven, of als bestoven, uitzien; vol kleine witte
 vlokjes. enz., als met kleine witte stipjes bv. van
 een menigte melatibloemen in het haar, Sri T.

ἡλιγησασα KN. klanknabootsend woord om een plotseling
 voortgaan of plotselinge verdwijning te kennen te
 geven: flap! (verg. ἡλιγησασα). ἡλιγησασα flap! daar
 ging hij weg; ook het verdwijnen, het eensklaps
 weggaan. ἡλιγησασα telkens verdwijnen.

ἡλιγησασα KN. klanknabootsing van het op eens uitgaan
 van vuur; van het ineenkrimpen van iets, dat men
 knijpt, bv. een vlokje wol.

ἡλιγησασα Holl. flesch; bep. kelderflesch.

ἡλιγησασα of ἡλιγησασα 1. KW. zva. ἡλιγησασα — 2. ἡλιγησασα
 KN. naam van een sierlijken wilden boom, een
 kurkema, Butea frondosa, waarvan de bladen ge-
 bruikt worden om gekookte rijst of andere eetwa-
 ren, die men te koop heeft, in te leggen of te wik-
 kelen (verg. bij ἡλιγησασα Skr. palásja. PK.). ἡλιγησασα
 ἡλιγησασα de bloem daarvan; zoo heeten ook de pun-
 ten van een buis (ἡλιγησασα ἡλιγησασα); volg.
 Rh. zijn er twee soorten ἡλιγησασα nl. ἡλιγησασα en
 ἡλιγησασα nl. met roode en gele bloemen. ἡλιγησασα
 (of ἡλιγησασα) ἡλιγησασα naam van het rijk van Tistawá,
 den vader van Sakoeni.

ἡλιγησασα KN. naam van een soort van aal of paling;
 en van een slak, die veel op een bloedzuiger ge-
 lijkt JR.; zie echter ἡλιγησασα (verg. ἡλιγησασα); ook
 een plat woord voor het mannelijk lid. JR. — ἡλιγησασα
 naam van een neuskwaal bij buffels,
 veroorzaakt door een pëloes. JR.

ἡλιγησασα KN. ἡλιγησασα KI. een zalf waarmee de
 slapen van het voorhoofd, of het voorhoofd vooral,
 besmeerd wordt, tegen hoofdpijn, (ook een kleine
 schep toe, bij het geven van een maat. JR.). ἡλιγησασα
 ἡλιγησασα of ἡλιγησασα het voorhoofd met zulk een
 zalf besmeren. ἡλιγησασα ἡλιγησασα ἡλιγησασα (of
 ἡλιγησασα Rh.) ἡλιγησασα ἡλιγησασα ἡλιγησασα
 KI. een gekleurd voorhoofdsmeersel tot verhooging
 van de schoonheid; van geharde strijders: ἡλιγησασα
 ἡλιγησασα ἡλιγησασα wier voorhoofd of slapen een slag
 met de maas kunnen verduren, AS. ἡλιγησασα
 zva. ἡλιγησασα ἡλιγησασα geraakt, getroffen, daar
 waar de ἡλιγησασα gew. gebruikt wordt, aan de
 slapen. W. II. 49; fig. zva. ἡλιγησασα flauw vallen
 van droefheid. ἡλιγησασα ἡλιγησασα ἡλιγησασα het hoofd
 laten hangen, Men. — ἡλιγησασα bij een maat
 een schepje toegeven. JR.

ἡλιγησασα KN. verfl, (en gekleurd lak of vernis, G.),

uitglijden, enz. — դարձաձուլովի gladde, glibberige plaats; *fig.* ontwijkend; *van woorden die van het onderwerp afwijken of afwijkingen bv. van den gewonen regel*, L. 330.

հիմարացի կամ հարարացի *zie bij հիմարացի*
հիմարացի KN.; հիմարացի afgezonderd, niet bij de anderen, daar men bij behoort; onder vreemden (*erg.* հարարացի). — առհիմարացի afgezonderd, van elk-ander of van de anderen af, raken.

հիմարացի Holl. pleister, gepleisterd, geplaveid *van een vloer*, nl. in kalk en zand. — հիմարացի pleisteren, enz. — հիմարացի *obj.* den.

առաջիկա կամ հարաջիկա *en* առաջիկա *kw.* *zva.* բաժին (*Skr. paratra*, in de andere wereld. PK.).

առաջիկա *kw.* *zva.* զանգի *en* հարաջիկացի
առաջիկա *kw.* *zva.* վայր (*Skr. plawa*, vlot, boot).

ադրոտագրի *kw.* ադրոտագրի մեջ *verbonden met* հարաջիկացի Men.

առնչում 1. *kw.* *zva.* լրատու (*zie* *onder* լրատու) *en* *zva.* առնչումացի *of* դարմար (*Skr. paridra*, omgeving, heining). 2. KN. aanzegging, aanzegging doen (*voor* առնչում *van* լրատու II.).

հիմարացի *of* դարմարացի KN. — աօ՞ *ter* loops, in het voorbijgaan, Rh. — հիմարացի raketings tref-fen, L. 293.

դարձաձուլի KN.; դարձաձուլի gluiwend, gluisperig, gluispen, iemand niet goed aanzien, *van den blik* (*erg.* առնչումացի *van* հիմարացի *en* հիմարացի *van* հիմարացի). — դարձաձուլի *iemand* gluiswend aanzien. JR.

առնչում *KN.* 1. tweede gewas *van alle velden en akkergronden*, zooals maïs, erwten *en* boonen, k&tel&, enz., *met uitzondering alleen van de rijst* (*eig.* zaadvruchten, *van* առա I., *en* միս *Skr.* w&dja, *zva.* միս). 2. *benaming van een belasting, ten behoeve van den Vorst, bestaande in de levering van verschillende soorten van vruchten, en in duiven en andere dieren*, zooals առնչում *ոն* սիսկ առնչումացի առնչումացի առնչումացի *en* *andere, als bemoeidigd voor offerhanden of feestelijke gelegenheden.* Ook worden mismaakte personen, zooals dwergjes, bultjes, albino's, enz., die de Vorst er op na houdt *voor zijn vermaak* (առնչումացի), p&lwidi& (Men. առնչում *ու.*) *genoemd.* (*In plaats van genoemde belasting in natura wordt*

ook wel van de landen een kleine belasting in geld gevorderd.)

առնչում *kw.* *zva.* առնչում *en* առնչում *kw.* *zva.* հարաջիկացի (*Skr.* plawaga).

հիմարացի *Ar.* de wil van God. (*Ar.* فضل, voortreffelijkheid, weldadigheid, goedertierenheid).

առնչում *en* հարաջիկա *zie* հիմարացի
հիմարացի *of* հարաջիկա KN. iets dat moeilijk op te zoeken is. GR. — հիմարացի *of* հարաջիկա *alle moeite doen om iets op te zoeken of te bekomen; voor iemand bv. voor een kind*, alle moeite doen, daaraan alle zorg besteden; (*ook iemand* vriendelijk bejegenen. G.). — հիմարացի *of* հարաջիկա *met moeite opgezocht of verkregen goed; (een zeldzaamheid, iets vreemds.* JR.).

դարձաձուլի KN. uitgepild, *van de oogten* (*erg.* դարմարացի). — դարձաձուլի uitpuilen; (*en* snoeven, zwetsen, pochen WW. *Een ander* հարաջիկացի *zie* *bij* դարմարացի).

հարաջիկացի *en* հարաջիկացի *zie* հարաջիկացի
հարաջիկացի *of* հարաջիկացի KN. liever, liever willen (*erg.* առնչում *ուրաջ* առնչում *en* հարաջիկացի). — հարաջիկացի *of* հարաջիկացի *iets* verkiezen, liever willen, *dan iets anders; bv.* առնչում *ուրաջ* առնչում *of* հարաջիկացի *ուրաջ* միս *liever* wil ik sterven, *dan* enz.

հարաջիկացի *en* հարաջիկացի *zie* *bij* հարաջիկացի
հարաջիկացի *zie* հարաջիկացի
հարաջիկացի KN. een groot touw, een kabeltouw, Rh. *erg.* առնչում
հարաջիկացի *of* հարաջիկացի KN. — հարաջիկացի strak naar één punt kijken; *erg.* հարաջիկացի *bij* հարաջիկացի

առնչում 1. KN. voorbeeld, exempel, tot navolging. 2. *kw.* (*ook* առնչումացի) *zva.* հարաջիկացի (*erg.* հարաջիկացի *bij* հարաջիկացի). հարաջիկացի (*of* առնչումացի) *eig.* *van een dochter van Bagawan Soeliks&, of van zijn broeder Kanw&, de derde vrouw van Ar-djoen&, in Kawi* հարաջիկացի *en* հարաջիկացի (*Skr.* Oelo&pi).

հարաջիկացի KN. iets dat bij de bereiding van iets er bij gedaan wordt, als een middel, *bv.* *tot verbetering van den smaak.* WW. հարաջիկացի *en* առնչումացի *een zeker mengsel van kruidenrijen voor spijzen.* հարաջիկացի *en* առնչումացի *visch- of vleeschsoep met die kruidenrijen bereid.* JR.

հարաջիկացի *of* հարաջիկացի KN.; առնչումացի *overall met*

blaren, vol blaren (vrg. 𐌸𐌹𐌺𐌹). — 𐌸𐌹𐌺𐌹 of 𐌸𐌹𐌺𐌹 met blaren, blaren hebben of krijgen, zooals door brand, of in de handen door ongewoon werk.

𐌸𐌹𐌺𐌹 KN. opengesponwen en daarna platgeklopte bamboe, tot beschot, zitting van een rustbank, vloering, enz. (van 𐌸𐌹𐌺𐌹 zie ald.). — 𐌸𐌹𐌺𐌹 ploepoeh maken; bamboe opensplijten en platkloppen; ook 𐌸𐌹𐌺𐌹 of 𐌸𐌹𐌺𐌹 N., 𐌸𐌹𐌺𐌹 of 𐌸𐌹𐌺𐌹 K., fig. zich verdemoedigen, spijt betoouen (vrg. 𐌸𐌹𐌺𐌹). — 𐌸𐌹𐌺𐌹 𐌸𐌹𐌺𐌹 verdemoediging, betoon van spijt, WW. volg. Rh. 𐌸𐌹𐌺𐌹 fig. allerlei beledigingen verdragen en bedreigingen aanhooren, maar toch de opgegeven bevelen niet gehoorzamen; zoo lijdelijk verzet betoouen.

𐌸𐌹𐌺𐌹 verk. v. 𐌸𐌹𐌺𐌹 𐌸𐌹𐌺𐌹 KN. — 𐌸𐌹𐌺𐌹 of 𐌸𐌹𐌺𐌹 𐌸𐌹𐌺𐌹 en 𐌸𐌹𐌺𐌹 𐌸𐌹𐌺𐌹 boordevol, Tj. 𐌸𐌹𐌺𐌹 𐌸𐌹𐌺𐌹 een pot volslechts. — 𐌸𐌹𐌺𐌹 𐌸𐌹𐌺𐌹 een obj. onder water zetten, visch of vleesch onder de pekel zetten om te bewaren, iets bewaren, voor zich houden, L. 208, 3.; vrg. 𐌸𐌹𐌺𐌹

𐌸𐌹𐌺 KN. — 𐌸𐌹𐌺 vloeiende zich uitbreiden van water, overstroomen; van een menigte zich uitbreiden of verspreiden, over de grens heen; vrg. 𐌸𐌹𐌺 𐌸𐌹𐌺

𐌸𐌹𐌺 klanknab. van het vliegen van een vogel of snelle loop of vlugt, (vrg. 𐌸𐌹𐌺).

𐌸𐌹𐌺 of 𐌸𐌹𐌺 KN. kant, rand, zoom. G. (van 𐌸𐌹𐌺). — 𐌸𐌹𐌺 langs de kant van iets gaan, zooals van een ringmuur of rivier, fig. uit bescheidenheid, niet regt op den man of zaak af, maar met een omweg zich uitlaten, Rh. (— 𐌸𐌹𐌺 ergens een raad of zoom aan maken; langs den rand er in snijden, een snee in maken. JR., waar-schijnlijk 𐌸𐌹𐌺 verward met 𐌸𐌹𐌺).

𐌸𐌹𐌺 of 𐌸𐌹𐌺 KN. 1. het geheel stuk of verbrijzeld zijn, van het hoofd, zoodat de hersens er uitvloeijen. — 𐌸𐌹𐌺 zoo stuk of verbrijzeld zijn van het hoofd; zie ook ben. 2. 𐌸𐌹𐌺 Holl. voorlooper van een rijtuig.

𐌸𐌹𐌺 KN. belemmerd, van de ademhaling; benauwd, gestikt. — 𐌸𐌹𐌺 iemand doen stikken. — 𐌸𐌹𐌺 of 𐌸𐌹𐌺 stikken, verstikken.

𐌸𐌹𐌺 (en gew. 𐌸𐌹𐌺 WW.) KN. boord-

sel, aan- of opgelegde strook aan den rand, aangezette zoom of stootkaut (vrg. 𐌸𐌹𐌺 en 𐌸𐌹𐌺). — 𐌸𐌹𐌺 zoomen, aan iets zulk een zoom maken.

𐌸𐌹𐌺 KN. elk werktuig tot drukken en persen, pers; de drukker, gewoonlijk van bamboe, waarmee twee kēmirinoten op elkander vast gedrukt worden, om vervolgens met een 𐌸𐌹𐌺 geslagen te worden; het kēmiri-spel (vrg. 𐌸𐌹𐌺 en 𐌸𐌹𐌺). — 𐌸𐌹𐌺 iets met een werktuig drukken of persen (vrg. 𐌸𐌹𐌺 en 𐌸𐌹𐌺). — 𐌸𐌹𐌺 obj. dem., het toestel om kēmirinoten op elkander vast te drukken.

𐌸𐌹𐌺 KN. zva. 𐌸𐌹𐌺 naar het schijnt be. is het die of die, dien ik voorbij heb zien gaan. — 𐌸𐌹𐌺 zva. 𐌸𐌹𐌺 bespieden? L. 290. — 𐌸𐌹𐌺 iem. iets vlugtig, bedektelijk, ter loops, met een zinspeling te kunnen geven; iem. een wenk geven.

𐌸𐌹𐌺 𐌸𐌹𐌺 zie bij 𐌸𐌹𐌺

𐌸𐌹𐌺 𐌸𐌹𐌺 zie bij 𐌸𐌹𐌺

𐌸𐌹𐌺 zie bij 𐌸𐌹𐌺

𐌸𐌹𐌺 𐌸𐌹𐌺 zie bij 𐌸𐌹𐌺

𐌸𐌹𐌺 KN. — 𐌸𐌹𐌺 looze beuzelachtige praatjes houden; aan zijn belofte niet voldoen, Rh.

𐌸𐌹𐌺 KW. zva. 𐌸𐌹𐌺

𐌸𐌹𐌺 KN. het slijmerig vocht, dat een zwangere (vrouw of beest) tegen het baren ontvloeit (van 𐌸𐌹𐌺). WW. J. 𐌸𐌹𐌺 iem. die met alle winden meegaat, beginselloos, van 𐌸𐌹𐌺

𐌸𐌹𐌺 KN. het ontbloot zijn van de billen. — 𐌸𐌹𐌺 met bloote billen voorover liggen, plat voor slapen. Men. 𐌸𐌹𐌺 𐌸𐌹𐌺 zva. ons: het is laf, om een haas in zijn leger te dooden.

𐌸𐌹𐌺 zie 𐌸𐌹𐌺

𐌸𐌹𐌺 KW. zva. 𐌸𐌹𐌺 — 𐌸𐌹𐌺 zva.

𐌸𐌹𐌺 — 𐌸𐌹𐌺 zva. 𐌸𐌹𐌺

𐌸𐌹𐌺 zva. 𐌸𐌹𐌺 zie bij 𐌸𐌹𐌺

𐌸𐌹𐌺 zie bij 𐌸𐌹𐌺

𐌸𐌹𐌺 KN.; 𐌸𐌹𐌺 wankelen, waggelen, overhellen, dreigen omtewallen, be. van een huus (vrg. 𐌸𐌹𐌺 en 𐌸𐌹𐌺). R.

takken en zoo opgehouden worden; fig. in zaken gewikkeld worden, waaruit men zich niet kan losmaken. — ῥῆσις ἐπιθετικὸν iets zóo leggen of zetten; iets op iets, als een treeft, zetten. — ἀντιῥῆσις ἐπιθετικὸν iets om op die wijze er op te plaatsen; een treeft.

ῥῆσις KN. — ῥῆσις ἐπιθετικὸν een zitplaats maakt in de takken van de boomen voor jagers, Rh.

ῥῆσις KN. een wachtplaats op stijlen, maar zonder dak, SG. zie ῥῆσις

ἀντιῥῆσις KW. zva. ἀντιῥῆσις

ἀντιῥῆσις zie bij ῥῆσις

ῥῆσις KN. plotselinge verstomming, zoodat men zwijgend blijft stilstaan of zitten te kijken; door verbazing of andere sterke aandoening. ῥῆσις ῥῆσις ῥῆσις verbaasd en verstomd staan te kijken. — ῥῆσις plotseling verstomd blijven staan of zitten te kijken.

ἄλλο KN. ellende, armoede; ellendig, armoedig; armzalig, van iemand die vroeger in gunstiger omstandigheden verkeerd heeft; KW. ook zva. ἄλλο (Skr. p ἄπα, slecht, boos, gemeen; slechtaard; slechtheid. Vrg. ἄλλο). — (ἄλλο het ellendig hebben, in een ellendigen toestand verkeeren. — ἄλλο KW. hetzelfde. G.).

ῥῆσις Port. pipa, KN. pijp, tabakspijp.

ῥῆσις I. KW. zva. ῥῆσις G. — 2. KN., ῥῆσις ῥῆσις KI., wang, koon. — 3. zva. ῥῆσις KN. de kant van een deur of venster. — ῥῆσις aan of bij de post van een deur gaan staan of zich plaatsen.

ῥῆσις I. KW. zva. ῥῆσις — 2. KN., ῥῆσις KI., dij, de dijen. — ῥῆσις I. KW. zva. ῥῆσις — 2. KN. ῥῆσις zoo groot als een dij. — ῥῆσις elk zoo groot als een dij, Men. — ῥῆσις KN. bij de dijen pakken, G.; (volg. Rh. op de dijen slaan) en iets voor zich pakken en nemen; iets wegpakken; tol of marktgeld heffen of innen; een arme of een ouderloos kind opnemen (vrg. ῥῆσις bij ῥῆσις) ook tot schoonzoon aannemen, AS. ῥῆσις ῥῆσις mat gezet worden of geworden, van den koning in het schaakspel, fig. van een veldheer in een slag en van een speler, die meer dan alles wat hij had, verloren heeft en niet heen mag

gaan vóórdat hij zijn schuld betaald heeft. R. verliezen, slaag krijgen, overwonnen; gevangen. — ῥῆσις ῥῆσις ergens de tollén of marktgeldén heffen. — ῥῆσις inuning, heffing. — ῥῆσις ῥῆσις obj. den; ἀντιῥῆσις ῥῆσις met sporen van de dijen bv. van iets, waar iem. op gezeten heeft, Tj.

ῥῆσις ῥῆσις enz., zie bij ῥῆσις

ῥῆσις KN. niet meer voort willen, omdat het van vermoeijenis, enz. niet verder kan, van een trek- of lastdier, rijdier; geheel verzwakt, door ziekte; vervallen, bouwvallig, van een huis; (weigerachtig. G.). — ῥῆσις niet voortwillen, van een trek- of lastbeest; fig. weigeren, moeten weigeren omdat men niet meer kan of er niet toe besluiten kan, daar men er bedenking tegen heeft. — ῥῆσις ῥῆσις weigering, vrg. ῥῆσις

ῥῆσις KN. de steel van het blad van een palm-, pisang- en dergelijken boom, die midden door het geheele blad doorloopt. ῥῆσις ῥῆσις ῥῆσις twee heele Pisangbladen met de steel er aan. — ῥῆσις als een steel. ῥῆσις als de ῥῆσις van de pisang, nl. met een mooie bogt; ook op de steel komen te zitten, bv. van een die in een klapperboom klimt. — ῥῆσις de kroon van zulk een boom, daar de papahs aan den stam zitten.

ῥῆσις KN. volg. R. K. van ῥῆσις ῥῆσις ῥῆσις is KD. (vrg. ῥῆσις). ῥῆσις ῥῆσις ook ῥῆσις ῥῆσις de inding, die door de moeder gedragen wierd, toen zij voor het eerst de maandstonden kreeg, en die door den zoon als djimat of behoedmiddel tegen onheilen gebruikt wordt. — ῥῆσις scherp gereedschap, zooals een kapmes, grasmes of patjoel, als het stomp geworden is, met een hamer kloppen en uitslaan, om het weer scherp te maken (vrg. ῥῆσις); (volgens G. indrukken, een deuk maken). — ῥῆσις fig. scherp van het verstand, PJ. een ander zie boven bij ῥῆσις

ῥῆσις KN. I. geklop, gebeuk, geros; iets daar men meê klopt, beukt of roest; slag, bataille (vrg. ῥῆσις en ῥῆσις). — 2. dichtmaat, versmaat of zangwijze van de kleine zangwijzen (vrg. ῥῆσις 3.). — 3. oogwater, oogdruppels (vrg. ῥῆσις 3.). — ῥῆσις ῥῆσις hanen tegen elkander laten kloppen zonder sporen. ῥῆσις ῥῆσις een haan,

ger. — դանդաղանք՝ krachteloos of van moeideheid neêrziigen of daar liggen.

արկայանք՝ poët. zva. արկայանք՝ bed, ledikant, slaappleats (van արկ).

արկայանք՝ KN. effen, vlak, gelijk af, vlak af, zoodat er niets uitsteekt; stomp, zonder punt; afgestompt, ook fig. stomp van begrip, afgevijld, van de tanden; gelijk van hoogte, zoodat het een niet boven het ander uitsteekt: gelijk staan met iets of iemand anders, bv. in ouderdom of krachten; een haan met een stompstaart, zooals die van een hen zonder pluimveeren. արկայանք՝ gelijk staan met den rand, van water. արկայանք՝ jou's gelijke, iemand die met jou gelijkaat. արկայանք՝ in den oorlog gelijk staan, met gelijke krachten strijden. արկայանք՝ een wijze v. vijlen van tanden, gelijk met het tandvleesch? Kr. արկայանք՝ zie արկայանք — արկայանք՝ iets gelijk zetten, gelijk of vlak afsnijden, afslaan of afhakken; iets evenaren in hoogte, even hoog zijn met iets anders; KW. zva. արկայանք՝ արկայանք՝ of enkel արկայանք՝ benaming van het rijstgewas, als het in de aren geschoten is en zich overal even hoog vertoont, een halve maand verder als արկայանք՝ (volg. SG. volgende op արկայանք). — արկայանք՝ iets afstompen; gelijk maken, ook meer bep. van de padistengels, om ze daarna in bossen te binden; iemand evenaren, bv. in kunde. — արկայանք՝ KW. zva. արկայանք՝ en արկայանք՝

արկայանք՝ KN. bijéén, alles of allen bij elkander; volledig, voltallig bijeen, compleet. (arg. արկայանք՝ արկայանք՝ en արկայանք). արկայանք՝ արկայանք՝ al geheel in de veeren; van een jongen vogel. — արկայանք՝ bijéén brengen, bijéén verzamelen; ook zich verzamelen, bijeenkomen. — արկայանք՝ mv., iets completeren, volledig maken. — արկայանք՝ արկայանք՝ bijéén doen komen, bijéén roepen, zich laten bijéén verzamelen. — արկայանք՝ արկայանք՝ zamen bijéén zijn, gezamentlijke bijéénkomst; een gezamentlijke bijéénkomst hebben.

արկայանք՝ արկայանք՝ enz., poët. zva. արկայանք՝ արկայանք՝ enz.; արկայանք՝ ook zva. արկայանք՝ — արկայանք՝ ook alle bij elkander dáár zijn, bv. van alle vruchten van het saizoen.

արկայանք՝ KW. zva. արկայանք՝ արկայանք՝ արկայանք՝

արկայանք՝ KN. (արկայանք՝ KI.) uitvallen van tanden, vooral van de tandjes van een kind; de tandjes wisselen. (arg. դանդաղանք՝ en դանդաղանք); afvallen, van den navelstreng van een jonggeboren kind (arg. արկայանք). արկայանք՝ de tanden al gewisseld hebben, of van een oudere de tanden verliezen. արկայանք՝ aan het tandewisselen zijn, van dien ouderdom zijn, dat het de tanden wisselt. արկայանք՝ afvallen van den navelstreng. — արկայանք՝ met of zonder արկայանք՝ tanden uittrekken. արկայանք՝ spr. een gevaarlijk mensch onschadelijk maken, ontwapenen, Rh.

արկայանք՝ KN. 1. goed in het vleesch, niet vermagerd. WW. 2. zalf, pap of papje van medicinale kruiden of wortels, zooals op een wond tot genezing; inzonderheid zulk een pap op de fontanel van een klein kind; zulk een pap op het hoofd hebben (arg. դանդաղանք); ook een roset of dergelijk versiersel bv. op een bol deksel en op het voorhoofd, W. II, 554. արկայանք՝ een pap van uijen; ook spr. van iemand, die, als een klein kind, nog niet meêgerekend wordt. արկայանք՝ արկայանք՝ een pap van lëmpoejaug. արկայանք՝ արկայանք՝ nog naar de poepoek riekend, nog maar een kind (arg. bij արկայանք). — արկայանք՝ van een արկայանք՝ voorzien; iets besmeren, ergens een pap op leggen. — արկայանք՝ դանդաղանք՝ iets tot een zalf of pap ergens opleggen of smeeren.

արկայանք՝ KW. zva. արկայանք՝ KN. 1. smeersel, pap, zalf, pleister (arg. արկայանք՝ en դանդաղանք), slijk als pleister tegen de dijkjes der sawah's aangekleetst om die te herstellen, WW. 2. windsel voor een klein kind, luijer. — դանդաղանք՝ iets eigens dik meê besmeren; pappen, zalven, met pap of zalf behandelen; met kalk dik bepleisteren (arg. արկայանք); de suiker kleijen, met klei beleggen of behandelen, dijkjes van de sawah's met slijk of modder bepleisteren, als boven. — դանդաղանք՝ mv., en fig. het tekortkomende van iets aanvullen. — դանդաղանք՝ դանդաղանք՝ met iets pappen of beleggen.

արկայանք՝ zie դանդաղանք

արկայանք՝ KW. stomp, bot. G.

դանդաղանք՝ of արկայանք՝ KN. achteloos, onverschillig; achteloosheid, onverschilligheid; achteloos, on-

één of meer dagen geen geneesmiddelen gebruikt te hebben. JR.). — *සාමන්ත* *සිව්‍යන්ත* iemand tegemoet gaan om hem af te halen; handelsartikelen voor, die op de markt aankomen, op weg inkoop, in deze laatste bet. volg. Rh. liever *සාමන්ත* een bruidegom op den eersten dag, of de jonggetrouwen op den vijfden dag van de bruiloft, tegemoet gaan en afhalen; een geschenk, zooals *භව* een metalen krisschee of oorkrabben, bij die gelegenheden tegemoet zenden. *සාමන්ත* van een vrouw een man tegemoetgaan met bloemen, uit liefde of achting; vrg. W. II. 571, ook *සිව්‍යන්ත* of *සිත්තන්ත* KN. een ring om een piekstick onder het lemmer. *සාමන්ත* (of *සාමන්ත*), iemand tegemoet trekken of trekken ten strijde. *සාමන්ත* *පුත්‍ර* (zie ook *සන්තපුත්‍ර*) regen tegen het opkomen van de jonge maan. — *සිහිසාමන්ත* *සිහිසිව්‍යන්ත* iemand op weg tegenkomen of ontmoeten, (vrg. *සිහිසිව්‍ය* en *සිහිසිව්‍යන්ත*). — *සාමන්ත* *සිව්‍යන්ත* iem. op weg ontmoeten. *සිහිසාමන්ත* *සිහිසිව්‍යන්ත* pass. van de persoon wien iem. op weg ontmoet. — *සාමන්ත* *සිව්‍යන්ත* iemand tegemoet gaan met eenig doel; iemand tegemoet treden om hem tegen te gaan, of tegen te houden, ook een gast om hem te ontvangen; iets, zooals een paard, iemand tegemoet zenden, of met iets, zooals een rijtuig, hem tegemoet gaan, om hem af te halen. — *සාමන්ත* *සාමන්ත* subst. den. voorbehoedmiddel om een ziekte tekeer te gaan; JR. en het geschenk, dat anders *සාමන්ත* *පුත්‍ර* genoemd wordt, wanneer een dochter van een Pangéran met iemand van minderen stand trouwt, als ook bij een *තෙත්ත* — *සාමන්ත* of *සාමන්ත* en *සිව්‍යන්ත* of *සිව්‍යන්ත* elkander op weg ontmoeten, ook *සාමන්ත* *සාමන්ත* *සිව්‍යන්ත* — *සාමන්ත* *සිව්‍යන්ත* wie of wat iemand tegemoet gezonden wordt om hem af te halen; plegtige afhaling of inhaling. — *සාමන්ත* *සාමන්ත* plaats van zamenkomst voor de bakoels en marktwaarts gaande dorpsbewoners, waar de waren, vóórdat zij op de markt komen, veelal opgekocht worden (vrg. *සාමන්ත* *පුත්‍ර* JR. en zie *සාමන්ත*).

බිබිත්ත KN.; *සිව්‍යන්ත* 1. iets tegen houden, iets, zooals loopend water of een paard in zijn loop,

ophouden, inhouden, tegenhouden; 2. volwassen en weldra geschikt om gebruikt te worden, zooals van een kip om geslagt te worden, ook van het padi-gewas, vol staan nl. niet met leége plekken. *බිබිත්ත* *පුත්‍ර* van vruchten, die volgroeid zijn en weldra rijp zullen worden. *බිබිත්ත* *තෙත්ත* al huwbaar geworden, van een meisje.

අච්ච KN. en KW. *සාමන්ත* KN. *සාමන්ත* *පුත්‍ර* en *අච්ච* *පුත්‍ර* *භව*. bot, stomp, maar breed, van een hanekam; ook gelijk staan, niet winnen en niet verliezen G. (vrg. *සාමන්ත* en *අච්ච* *පුත්‍ර*). — *අච්ච* 1. *සාමන්ත* — 2. *සාමන්ත* G. — *අච්ච* *පුත්‍ර* de punt van iets afbreken, G. — *අච්ච* *පුත්‍ර* afgebroke of overblijvende eindjes, *භව* van een atēpda. JR. volg. Rh. KN. stomp, afgestompt, *භව* door lang gebruik, van een scherp of puntig voorwerp; vrg. *සාමන්ත*

අච්ච *පුත්‍ර* KN. gelijk om gelijk met een ander ruilen, zonder dat de één of ander iets toegeeft; niet winnen of verliezen met verkoopen, gelijk op, pari, tot het hoogste punt gekomen, zoodat men het niet verder kan brengen (vrg. *අච්ච* *පුත්‍ර*). — *අච්ච* *පුත්‍ර* zijn hoogste punt bereikt hebben, niet grooter kunnen worden; niet hooger kunnen komen, *භව* met bieden; met iets niet hooger kunnen komen.

සාමන්ත KW. *සාමන්ත*

අච්ච zie *අච්ච*

සාමන්ත KW. *සාමන්ත* *පුත්‍ර* K., *සාමන්ත* *පුත්‍ර* KW., gelijk, even, van dezelfde gedaante, vorm, grootte, gewigt, waarde, enz.; gelijkelij, gezamentlijk, mede, gelijk met een ander of anderen (vrg. *සාමන්ත*); ook als redewoord vóór een predicat of predicatief attriboot, om uit te drukken, dat het gelijkelij en gezamentlijk van meer dan een genoemd of voor den geest staand onderwerp gezegd wordt, en dan gewoonlijk enkel door ons meervoud, soms ook door beide of alle te vertalen; *භව* *සාමන්ත* *පුත්‍ර* *සාමන්ත* *පුත්‍ර* ik en jij zijn beide echte Javanen. *සාමන්ත* *පුත්‍ර* om 't even, geheel om 't even. *සාමන්ත* *පුත්‍ර* op hetzelfde oogenblik, in één oogenblik. *සාමන්ත* *පුත්‍ර* op ditzelfde oogenblik, terstond op het oogenblik. *සාමන්ත* *පුත්‍ර* een medemensch.

အညွတ် KN. *vast, niet los samenhangend, vast ineengegedrukt, ineengeknepen, vast gestampt, enz.* — အညွတ် *hetz., en iets vast ineendrukken, trappen, stampen.* အညွတ်အညွတ် *vaste grond, daar men niet inzakt.* — အညွတ်အညွတ် *iets vast of vaster, meer compact maken of doen worden, bv. den grond door er veel op te loopen.*

အညွတ် KN. *mist, dikke nevel (vrg. အညွတ်အညွတ် အညွတ် en အညွတ်အညွတ်).* — အညွတ် *gelijk een mist, zoo duister; van de oogen, als een wolk of nevel er vóór hebben.*

အညွတ် KN. *een jong, nog niet geheel volwassen, rund (vrg. အညွတ်).*

အညွတ် KN. *gebroken en breken, van een touw, koord, band, snoer, hoepel om een vat, cingel van een paard, enz.; fig. afgebroken, afbreken, van iets dat in de lengte of in de tijd voortgaat; af, afgedaan, van een zaak, volg. Rh. in deze laatste bet. beter အညွတ် (vrg. အညွတ် အညွတ် အညွတ် အညွတ် အညွတ်), ook zva. အညွတ်, het verliezen. (အညွတ် အညွတ် အညွတ်) de wenkbrauwen niet meer getronsd hebben; niet meer kwaad of misnoegd, WW. *volg. Rh. echter = အညွတ်.* — အညွတ် *iets breken, afbreken; ook intr. losbreken, bv. van een paard, uitbreken, zich verwijderen van een gezelschap, uitsnijden; er een eind aan maken, iets couperen voor goed meê uitscheiden, iets staken, bv. een gevecht. အညွတ် အညွတ်* *zich verwijderen vóórdat de strijd afgeloopen is, W. I, 125, — အညွတ်* *mv., en een zaak beëindigen, afdoen, beslissen. WW. een zaak staken, Rh. — အညွတ်* *obj. dem.; afgebroken stuk (touw, bv.); afgeklopt, van een haan, gemak of krekkel, die gevochten heeft. WW., volg. Rh. atgedankt, niet meer geschikt voor het gevecht, ook fig. van een persoon, Men. — အညွတ်* *het breken, enz. အညွတ်* *ကုန်တိုက်* *kosten voor het in- en uitgaan der partijen van een geding, in en uit de ကုန်တိုက်, die in vroeger tijd gespannen was om de regtbank.**

အညွတ် *volg. Rh. gebr. dan အညွတ်*
 အညွတ် KN. *een kerf in het bovenste ooglid, zooals het lidteeken van een pok daarop, WW. vertrokken van het boven ooglid, zooals door lidteekens van pokken, puisten en derg.; vrg. အညွတ် အညွတ် Rh.*

အညွတ် KN.; အညွတ် KN., *een kar met twee wielen; een buffelkar met schijfwielen (vrg. အညွတ် အညွတ်); in den ouden tijd ook een groote koetskar van den Vorst, die door een groote menigte buffels getrokken wierd. R. — အညွတ်* *in een အညွတ် rijden of laden; volg, WW. ook met een အညွတ် vervoeren.*

အညွတ် KN. *steengrond; harde steenachtige of rotsachtige grond (အညွတ်).* — အညွတ် *als အညွတ် d. i. hard bv. van het lemmer van een kris. — အညွတ်* *een steenachtig terrein.*

အညွတ် KN. *scherp, bijtend van smaak, heet op de tong, zooals Spaansche peper en gember; ook sterk op de zenuwen werkend, zooals van de lucht van eau de cologne, of lavendel, een scherpe, bijtende vinnige pijn, bv. in den arm (vrg. အညွတ် အညွတ် အညွတ် အညွတ်).* *အညွတ်* *W. II, 70. ijverig zijn bij het werk; WW. volg. Rh. het drukste van een werk, het zwaarste van den arbeid. — အညွတ် အညွတ်* *makend; fig. gestreng behandelen, erg. kracht, gestrengheid bijzetten.*

အညွတ် *voor အညွတ် en dit = အညွတ်? Men. stuk gedrukt.*

အညွတ် *zva. အညွတ် parasiet, PJ.*

အညွတ် *of အညွတ် KN. een groote oude schildpad, ook ben. van een kolossale pop, waarvan het ligchaam een geraamte is, van geolochten bamboe, met een of ander soort goed bekleed, waar binnen een of twee menschen die de pop dragen, zooals bij barongan, bruiloftsstoel, enz.*

အညွတ် *zva. အညွတ်*
 အညွတ် *zva. အညွတ် en အညွတ်*
 အညွတ် *of အညွတ် KW. zva. အညွတ်* *en အညွတ် (Skr. dola, schommel, schommeling. PK).*

အညွတ် *အညွတ် (volg. Rh. ook အညွတ်) zie အညွတ်*
 အညွတ် *zie အညွတ်*
 အညွတ် *zva. အညွတ်*
 အညွတ် *of အညွတ်* *gekookte komkommer voor အညွတ် Rh.*

အညွတ် *zie အညွတ်*

အညွတ် KW. *အညွတ် အညွတ် အညွတ်* *en အညွတ် (van အညွတ် of အညွတ်) dus koud, om koud worden). — အညွတ်* *zva. အညွတ်* *en အညွတ်*

ἡ ἰσὴ — ἄλλοιζοῦν *Kawische benaming van het leesteeken Patèn.*

ἄλλοιζοῦν en ἄλλοιζοῦν *zie ἄλλοιζοῦν*

ἄλλοι KN. licht, niet donker of duister, helder, van licht of lucht; licht, bv. van zon of maan, klaar, duidelijk, als de dag; open, niet door schaduw verdonkerd; schoon, opgeruimd, gezuiverd, van ruigte, onkruid, wilde dieren en roovers of slecht volk; en zoo ook veilig, van een weg of woonplaats (vrg. ἄλλοι); ook wettig, bv. van een koop; van een bevel nl. bekend bij de overheid, vrg. ἄλλοι ook naam van een gewest en hoofdplaats op de westkust van Sumatra. ἄλλοιζοῦν het licht van de zon, zonlicht. ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν of ἄλλοιζοῦν het licht van de maan, maanlicht. ἄλλοιζοῦν N., ἄλλοιζοῦν K., lichtemaan. ἄλλοιζοῦν KN. (ἄλλοιζοῦν) benaming van een pajoeng van boven en om den rand verguld, in het midden wit, van een Pangeran-èntanà. (ἄλλοιζοῦν het licht van de lucht, het daglicht. ἄλλοιζοῦν het daglicht zien, ter wereld komen. WW.). ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν de veiligheid van het land bewerken. ἄλλοιζοῦν (of ἄλλοιζοῦν) ἄλλοιζοῦν een open brief, een geleibillet, pas. ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν open magtbrief. G. ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν (ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν κτ) helder van geest. ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν opgeruimd van hart, van kommer en zorg bevrijd. — ἄλλοιζοῦν het daglicht, een open plaats, waar veel licht is, die niet begroeid is. — ἄλλοιζοῦν inde spreekt. zva. ἄλλοιζοῦν *zie bij ἄλλοιζοῦν* — ἄλλοιζοῦν (lichten, schijnen, G.) beschijnen, verlichten; verhelderen. — ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν iets licht, helder, duidelijk maken, ophelderen, verhelderen, verduidelijken; een weg of land veilig maken. ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν (of ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν) het hart van iemand (of donkere harten) verlichten, door het van zorg en kommer te bevrijden.

ἄλλοιζοῦν KN. een zijgeweer, zwaard, sabel, houwer. ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν een regte ἄλλοιζοῦν een rapier (vrg. ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν en ἄλλοιζοῦν dat een wat sierlijker uitdrukking is). — ἄλλοιζοῦν sabelen, met een sabel houwen, met een zwaard slaan; ook gelijk een sabel zoo krom, van kromme beenen, zooals door Engelse siekte, R.; vrg. Rh. ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν of ἄλλοιζοῦν sabel- of aritvormig van de dijnen vaneen

paard. — ἄλλοιζοῦν mv., met een sabel hakken. — ἄλλοιζοῦν het slaan met een sabel, enz. — ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν met den sabel tegen elkander vechten, duelleren. ἄλλοιζοῦν of ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν een nage-maakte sabel, kindersabeltje.

ἄλλοιζοῦν KN. in de volkstaal zva. ἄλλοιζοῦν — ἄλλοιζοῦν zva. ἄλλοιζοῦν

ἄλλοιζοῦν KN.; ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν een soort van mangga. JR.

ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν enz., KD., of wel meer sierlijk dan ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν enz., *zie bij ἄλλοιζοῦν*

ἄλλοιζοῦν KW. zva. ἄλλοιζοῦν en ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν (of ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν) N., ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν (of ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν) K., het lijkt er niet naar, het is er ver van af. ἄλλοιζοῦν (of ἄλλοιζοῦν) ἄλλοιζοῦν (of ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν) het lijkt er nog niet naar, nog op verre na niet.

ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν en ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν *zie bij en onder ἄλλοιζοῦν*

ἄλλοιζοῦν KN. naam van een wilden pinangboom, een kleine soort. — ἄλλοιζοῦν iemand of iets (één uit meer) uitkiezen, uitkippen; iemand afzonderlijk bij zich roepen of laten roepen; afzonderlijk of op zich zelf staan; onmiddellijk onder de bevelen van den Vorst, Kroonprins, Rijksbestierder of andere hof-groote staan (van ἄλλοιζοῦν vrg. ἄλλοιζοῦν en als pass. vindt men ook wel ἄλλοιζοῦν en ἄλλοιζοῦν, ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν (of ἄλλοιζοῦν) ik maak geen onderscheid tussen je beiden, het geldt beide gelijk. ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν en ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν benaming van twee corpsen pradjoerits van den Vorst. Vrg. ook ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν en ἄλλοιζοῦν); vrg. Rh. bet. ἄλλοιζοῦν op sommige plaatsen van Java, zva. ἄλλοιζοῦν vrg. nog ἄλλοιζοῦν KW. zva. ἄλλοιζοῦν — ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν aan iemand boven anderen de voorkeur geven; iemand onder zijn, of iemands, onmiddellijke bevelen stellen. — ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν "onmiddellijk onder de bevelen van den vorst staande"? B. T. Dj. 635.

ἄλλοιζοῦν KN. (ἄλλοιζοῦν ook wel ἄλλοιζοῦν KW.) hulde, vereering, aanbidding (Skr. pōdja); ook ἄλλοιζοῦν of ἄλλοιζοῦν iets dat aanbeden wordt, aanbedene, bv. ἄλλοιζοῦν ἄλλοιζοῦν R. — ἄλλοιζοῦν iemand of iets aanbidden, goddelijke eer bewijzen; ook zva.

ἐπιθυμία door bidden scheppen of voortbrengen. —
 προσκύνω het aabidden. ἀσπιδοφόρος bidjapou,
 zooals de priesters dragen. — ὑποτιμή or ὑποτιμή
 obj. den. door bidden verkregen, enz., voor-
 werp van hooge vereering of aanbidding; aangebe-
 dene. — ἀσπιδοφόρος plaats van aanbidding, bede-
 huis, kapel. Zoo ook ἀσπιδοφόρος
 ὑμῶν KN. lof, en biddende wensch, bede, gebed,
 vooral voor een ander (waarsch. van ἑξῆς waarvan
 ook ἀσπίς). ἀσπιδοφόρος (of ἀσπιδοφόρος) ὑμῶν
 ἀσπιδοφόρος ἡμῶν alle lof zij God! ὑμῶν
 ἀσπιδοφόρος loven en prijzen. — ἑξῆς loven,
 bidden, biddend wenschen. — ἑξῆς ἑξῆς
 of ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς voor iemand bidden, iemand
 toebidden, biddend iets toewenschen. — ἀσπιδοφόρος
 lof; het biddend wenschen, bede.
 ἀσπίς ἀσπίς ἀσπίς ἀσπίς. ἀσπίς ἀσπίς ἀσπίς
 ἀσπίς κ., zie ἀσπίς
 ἀσπίς plat woord voor ἄσπις of ἀσπίς ἀσπίς (verg.
 ἀσπίς), ook plat voor kind.
 ὑποτιμή zie bij ὑμῶν
 ἀσπίς κω. zva. ἀσπίς ἀσπίς (verg. ἀσπίς). G.
 ἀσπίς 1. Ar. حجر, phadje, KN. zva. ἀσπίς —
 2. ἀσπίς zie bij ἑξῆς ἀσπίς ook zva. ἀσπίς hel-
 der, licht. ἀσπίς (of ἀσπίς) ἀσπίς de tijd van
 het aanbreken van den dag, wanneer het morgen-
 gebed verrigt wordt. (ἀσπίς ἑξῆς de nansacht,
 van ongeveer drie tot vier uur. ἀσπίς ἑξῆς ἀσπίς
 of ἀσπίς ἑξῆς het uur daarna. JR.). — ἀσπίς
 ἀσπίς en ἀσπίς ἀσπίς zie bij ἑξῆς
 ἀσπίς KN. 1. iets alleen doen zonder aan iets anders
 te denken, zich uitsluitend met iets bezighouden;
 niets anders doen dan, ongestoord, ongehinderd
 iets doen, B. T. D]. 228. — 2. naam van een
 hars, dat bij het solderen van goud en dergelijke
 gebruikt wordt, misschien borax (verg. ἀσπίς ἀσπίς).
 — 3. hamerslag, schilfertjes van ijzer. — 4. naam
 van een soort kleine sprinkhanen (volgens G. ka-
 pelletjes), meestal aan de suikerrietbladen te vin-
 den, en die tot medicijn tegen de spruw bij klei-
 ne kinders gebruikt worden. WW. — ἀσπίς in
 een gloeienden staat zijn van ijzer, zoodat het von-
 ken spat. — ἀσπίς bij het solderen ἀσπίς ge-
 bruiken; een obj. solderen, Men.
 ἀσπίς ἀσπίς en ἀσπίς ἀσπίς zie bij ἀσπίς

ηλικία en ηλικία zie bij ηλικία
 ἑξῆς ἀσπίς KN. hoek, buiten- of binnenhoek, zoo-
 als van een tafel, huis, kamer of lade; ook uit-
 stek; en punt van een kleed (verg. ἀσπίς ἀσπίς en
 ἑξῆς ἀσπίς). ἑξῆς ἀσπίς ἑξῆς ἀσπίς kanteel.
 — ἑξῆς ἀσπίς een hoek vormen, in een hoek,
 do. zitten; uitsteken, uitmunten; uitstekend. —
 ἑξῆς ἀσπίς ergens een hoek aan maken; de hoe-
 ken van een sawahveld, daar men met den ploeg
 niet bij kan, met een patjoel omspitten (verg. ἑξῆς
 ἀσπίς). — ἑξῆς ἀσπίς ἀσπίς aan de hoeken G. en
 zva. ἑξῆς ἀσπίς ἑξῆς hoek.
 ἀσπίς ἀσπίς zie bij ἀσπίς
 ἀσπίς ἀσπίς κω. zva. ἑξῆς ἀσπίς
 ἑξῆς ἀσπίς κω: gebroken, afgesneden, doorgeslapt, G.
 KN.; ἑξῆς ἀσπίς iets snijden, knippen, zagen of
 behakken, om er een bepaalde vorm aan te geven,
 zooals bv. een kleermaker van een stuk laken de
 mouwen knipt, R
 ἀσπίς ἀσπίς KN. 1. zva. ἑξῆς ἀσπίς — 2. ἀσπίς ἀσπίς
 KN., ἀσπίς ἀσπίς κλ., de manipulatie van met duim
 en vinger, of met de volle hand, zacht te drukken
 en te knijpen, namelijk de matle leden van ver-
 moeiden tot opwekking, of de slapen van het hoofd
 tegen hoofdpijn: het pidjëtten, als kostwinning, en
 zich laten pidjëtten. ἀσπίς ἀσπίς ἀσπίς voor
 ἀσπίς ἀσπίς het hart drukken van erg lachen,
 ons: den buik vasthouden van het lachen, Men. —
 ἀσπίς ἀσπίς 1. iets drukkende knijpen. 2. ἀσπίς ἀσπίς
 KN., ἀσπίς ἀσπίς κλ., iets, zooals een dij of arm,
 tot herstelling zacht drukken, als enkelvoud. —
 ἀσπίς ἀσπίς en ἀσπίς ἀσπίς mv., en iem. pidjëtten. — ἀσπίς
 ἀσπίς ἀσπίς obj. den.; indrukkel met de hand of vin-
 gers ergens in gemaakt JR. en een andere be-
 naming van de ἀσπίς ἀσπίς.
 ἑξῆς ἀσπίς KN. het drukkend knijpen tusschen of
 met de vingers of met de volle hand, of ook tus-
 schen de handen. — ἑξῆς ἀσπίς iets knijpende
 drukken, toe- of opendrukken (verg. ἀσπίς ἀσπίς).
 ἀσπίς ἀσπίς κω. zva. ἀσπίς
 ἀσπίς ἀσπίς zie bij ἀσπίς
 ἀσπίς ἀσπίς zie bij ἀσπίς ἀσπίς
 ἀσπίς ἀσπίς in ἀσπίς ἀσπίς ἀσπίς zie onder ἀσπίς
 ἀσπίς ἀσπίς en ἀσπίς ἀσπίς zie onder ἀσπίς
 ἀσπίς ἀσπίς ἀσπίς ἀσπίς ἀσπίς ἀσπίς ἀσπίς

ἐκτὸς ἄνδρα zie onder ἄνδρα

ἄνδρα KN.: ἄνδρα uitkippen, uitkiezen; iemand uitkiezen en beschikken tot een bijzonder werk (verg. ἄνδρα). WW. wellicht dial. voor ἄνδρα.

ἄνδρα zie bij ἄνδρα

ἄνδρα 1. KW. zva. ἄνδρα en ἄνδρα of ἄνδρα — 2. KN., ἄνδρα KD., naam van een distrikt, waarvan Soerakarta de hoofdplaats is, vroeger een rijkzetel. — ἄνδρα KW. zva. ἄνδρα en ἄνδρα — KN. iets draperen, met draperie versieren; een bed opmaken (verg. ἄνδρα). ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα met behaagsel en draperieën. ἄνδρα ἄνδρα zie bij ἄνδρα ἄνδρα enz. zie ook ἄνδρα — ἄνδρα of ἄνδρα gedrapeerd; het gedrapeerde, tot een slaapvertrek met behaagsels gedrapeerd; het bruidsvertrek; ook het staatsiebed in een Javaansch huis, zva. ἄνδρα ἄνδρα en het Padjangsche, de Padjangsche landen; volg. WW. ook dienstreis naar het Padjangsche (of Sokawatische).

ἄνδρα K., zie ἄνδρα (onder ἄνδρα) ἄνδρα en ἄνδρα — ἄνδρα en ἄνδρα zie bij ἄνδρα

ἄνδρα KW.; ἄνδρα iemand van iets af houden (verg. bij ἄνδρα). ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα van het eten afgehouden worden. (Waj. Pr. 50) GR. zie ἄνδρα

ἄνδρα KN. geleerde, taalgeleerde en dichter (verg. ἄνδρα en ἄνδρα) Vroeger had de Vorst een aantal poedjanggā's in zijn dienst, met een ἄνδρα aan het hoofd. ἄνδρα ἄνδρα hofdichter, een geletterde en geschiedkundige aan het hof, die het ambt van Rijksgeschiedschrijver bekleedt. G. ἄνδρα ἄνδρα naam van een goed teeken in het haar van paarden. W. volg. Rh. ἄνδρα ἄνδρα een zwart paard met een haarkronkel op de bovenlip, een goed teeken. — ἄνδρα ἄνδρα naam van een gènding. — ἄνδρα ἄνδρα taal- en dichtkunde.

ἄνδρα KW. zva. ἄνδρα (waarsch. verk. van ἄνδρα). ἄνδρα KN. verkorting in de spreektaal voor ἄνδρα in den zin van ἄνδρα en ἄνδρα Zoo ἄνδρα ἄνδρα en ἄνδρα (verg. ἄνδρα). R. (WP.).

ἄνδρα I. N., ἄνδρα K., gewild worden, een kooper of liefhebber vinden, verkocht kunnen worden, van

een koopwaar, ook wel fig.; geld kunnen opbrengen, kunnen gelden; gewild, gangbaar, van een munt. ἄνδρα gewild voor het huwelijk, gemakkelijk aan den man komen, van een meisje (verg. ἄνδρα I.). — 2. KW. zva. ἄνδρα en ἄνδρα zva. ἄνδρα — ἄνδρα N., ἄνδρα K., een dak maken of vermaken, vernieuwen; een huis dekken, volg. Rh. meer bep. met ἄνδρα; poet. overschaduwen, beschermen. — ἄνδρα KN.; ἄνδρα KD., iets van een dak voorzien, ergens een dak op maken; iets onder dak brengen. — ἄνδρα ἄνδρα I. N., ἄνδρα K., maken dat een waar aan den man komt; iets van de hand zetten, te gelde maken. 2. ἄνδρα ἄνδρα KN.; ἄνδρα KD.; iets tot dak van een gebouw gebruiken of doen dienen. R. — ἄνδρα ἄνδρα I. N., ἄνδρα K., een gewild enz. voorwerp; volg. WW. wat iets heeft kunnen gelden of opbrengen; geld dat men heeft kunnen maken; geld maken door verkoopen, iets te gelde maken; (ook een gangbare munt. G.). 2. ἄνδρα KN., ἄνδρα KD., dak; kap van een wagen of kar.

ἄνδρα zie ἄνδρα

ἄνδρα = ἄνδρα — ἄνδρα van jonga af groot brengen van duiven.

ἄνδρα zie bij ἄνδρα I.

ἄνδρα KN. klanknab. van iets dat op eens in tweeën breekt

ἄνδρα KW. zva. ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα en ἄνδρα — ἄνδρα KN. zie boven.

ἄνδρα KN. een uitroep om een plotselinge bevangenheid of schokkende aandoening uit te drukken, waardoor men zijn krachten verliest; bv. ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα (verg. ἄνδρα). ἄνδρα ἄνδρα een plotseling gevoel van zwakheid en onmagt door een schokkende aandoening; zulk een gevoel hebben. JR.

ἄνδρα KN. uitgeput, zooals van vermoeidheid, zodat iemand de krachten begeven; uitgeput, van een zieke, wien de krachten begeven; ernstig, bedenkelijk ziek (verg. ἄνδρα volg. R. ἄνδρα verval van krachten. ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ἄνδρα ik ben met zoeken van land uitgeput, kan er nergens vinden.

ἄνδρα KN. het wijfje van de ἄνδρα zie ook en op

வினாக்கள் *அடிக்கடி* of *வினாக்கள்* en *வினாக்கள்*
காண்க, *zie* *காண்க*

வினாக்கள் *zie* *காண்க*

வினாக்கள் *காண்க* *வினாக்கள்* wispelturig, onstandvastig,
Tj., *erg*. *காண்க*

வினாக்கள் *காண்க*. klanknab. van het geluid van veel bel-
letjes; *zie* *காண்க* *வினாக்கள்* BV.

வினாக்கள் *காண்க*. *காண்க* *காண்க* naam van een soort van lang trek-
net. — *காண்க* *காண்க* naam van een soort
van vaartuig van middelbare grootte. — *காண்க*
காண்க (en verk. *காண்க* Rh.) naam van een
vaartuig tot het visschen met een *காண்க* ingerigt.
— *காண்க* *காண்க* *காண்க* in *Banjoemas*,
een visscher, *volg*. Rh. die met een *காண்க*
uitgaat, (maar het kan ook beteekenen iemand die
tempajangs verkoopt, zooals ons pottewijf of potte-
meid. *Zie* *காண்க* boven R.).

வினாக்கள், *காண்க*, *காண்க*, *காண்க*, regen- of zon-
nescherm. (De pajoeng behoort tot de onderschei-
dingsteekenen van den Vorst, de prinsen en de
ambtenaren tot een mantri-pankët toe, en ver-
schilt tot onderscheiding van de rangen in kleuren
en strepen). *காண்க* (of *காண்க*) *காண்க* een
groot zonnescerm (dat *volg*. Rh. niet kan gesloten
worden, *erg*. *காண்க*) met katoen of zijde over-
trokken, met snippers klatergoud beplakt en met
hangende plooijen om den rand, behoorende tot de
காண்க van den Vorst, den Kroonprins, den
rijksbestierder en de regenten. *காண்க*
gouden pajoeng; van den Vorst, (of vorstelijke per-
sonen, *volg*. Rh. ook van residenten, en bij hooge
onderscheiding ook aan regenten verleend), vorste-
lijku pajoeng. *காண்க* (of *காண்க*) *காண்க* (of *காண்க*
காண்க) van papier gemaakte en dan met kleuren
geverniste pajoeng, die tot vereering over een graf
of iets heiligs geplaatst wordt, R. *volg*. Rh. is dit
een gebruik te *Batavia*, en wordt daartoe een
kleine van papier vervaardigde en gekleurde pajoeng
gebruikt. — *காண்க* *காண்க* gelijk een pajoeng;
en de pajoeng nadragen, als pajoengdrager dienst
doen — *காண்க* *காண்க* iemand een pa-
joeng boven het hoofd houden. *காண்க* ook iemand
tot bescherming iets boven het hoofd houden; over-
schaduw, zooals een wolk; beschermen (*erg*. *காண்க*
காண்க en *காண்க*). *காண்க* *காண்க* *காண்க*

de aftogt van de soldaten dekken. *காண்க*
காண்க eig. *zva*. *காண்க* *காண்க* in *காண்க*
காண்க voor het ondermaansche R.,
doch ook elders, *bij*. in Men.: *காண்க* *காண்க*
om een luisterlijken glans voor te stellen. —
காண்க *காண்க* pajoengdrager, B. T. Dj. — *காண்க*
காண்க *காண்க* de pajoeng op hebben,
met de pajoeng op; ook nagemaakte pajoeng; *bv*.
காண்க *காண்க* van papier gemaakte pajoeng.

காண்க *காண்க*. een klinkend geluid. G.
காண்க *காண்க* en *காண்க* *காண்க* *காண்க*
காண்க *காண்க*. *zva*. *காண்க* WW. — *காண்க* *காண்க* in
de war zijn, verbijsterd rondloopen (*erg*. *காண்க* I.).
காண்க of *காண்க* *காண்க* *காண்க* een
vraatzuchtig, gulzig, schraapzuchtig vorst. B. —
காண்க *காண்க* (ook wel verkort *காண்க*
G.) verward en verbijsterd rondloopen WW. (of
zich op den grond rondwentelen, *bv*. van pijn of
wanhoop; telkens heen en weer draaijen, van den
wind; geheel in de war liggen, van omgevallen
padigewas; JR.) verward en verbijsterd, van iemands
gedachten; woelen, onrustig zitten of liggen, (door
allerlei gedachten geslingerd worden; zich in al-
lerlei bogten wringen; *bv*. om zich goed te hou-
den. JR.).

காண்க *காண்க*. *காண்க* *காண்க* *காண்க*
காண்க *காண்க*. *காண்க* *காண்க* *காண்க* II.
காண்க *காண்க* *காண்க*
காண்க *காண்க* *காண்க*
காண்க *காண்க* *காண்க*
காண்க *காண்க* *காண்க*
காண்க N., *காண்க* K., uitdrukkelijk bevel, het is
mijn uitdrukkelijk bevel, als toeroep, om uit te
drukken, dat iets volstrekt en ten stelligsten ge-
schieden moet; en zoo gewoonlijk tot nadruk *காண்க*
காண்க *காண்க* (*erg*. *காண்க*). *காண்க*
காண்க = *காண்க* *காண்க* = *காண்க* vol-
strekt; zonder mankeren, moet het geschieden. *காண்க*
(of *காண்க*) *காண்க* volstrekt, hoor! *காண்க*
காண்க en daarom is het mijn uitdrukkelijk bevel, dat broeder toch naar
Kärtä-ardjä kome! — *காண்க* *காண்க* *காண்க*
காண்க iemand uitdrukkelijk en ten stelligsten iets
bevelen.

காண்க *காண்க*. *zva*. *காண்க* *காண்க* *காண்க* oud, van een oud
tandeloos man, die veelal zit te kauwen, knabbe-

kehuije zich nestelt. JR.

အသေအစင် ကဝ. *sva.* မပိုင်ပိုင်

အသိတိ ကဝ. *sva.* အသေအစင်တစ်ခု၊ *g.*

heeft *ဂုဏ်ဂုဏ်တစ်ခု* welligt မပိုင်ပိုင် *van* မပိုင်ပိုင်

အသေအစင်တို့ *zie* *bij* အသေအစင်

အသေအစင်တို့ *zie* *bij* အသေအစင်

အသေအစင်တို့ *ook* မပိုင်ပိုင်တို့ *kl.* 1. *van* မပိုင်ပိုင်
of မပိုင်ပိုင် 2 *van* မပိုင်ပိုင် II. (*van* အသေအစင် *kw.*

sva. အသေအစင် *en* *dit* *van* အသေအစင် *sva.* အသေအစင်

အသေအစင်) *ဂုဏ်ဂုဏ်တစ်ခု* မပိုင်ပိုင် *kn.* *naam* *van* *de*

oudste *dochter* *van* *den* *Vorst* *bij* *een* *echte* *vrouw*,

als *zij* *nog* *ongetrouwd* *is.* *ဂုဏ်ဂုဏ်တစ်ခု* of *ဂုဏ်ဂုဏ်တစ်ခု*

naam *van* *de* *oudste* *echte* *dochter*

van *den* *Vorst*, *wanneer* *zij* *getrouwd* *is.*

အသေအစင် *က.*, *zie* *bij* အသေအစင်

အသေအစင် *zie* *onder* *ဂုဏ်ဂုဏ်*

အသေအစင် *kw.* *sva.* အသေအစင် *en* မပိုင်ပိုင် — အသေအစင်

en မပိုင်ပိုင် of မပိုင်ပိုင် *zie* အသေအစင်

အသေအစင် *kn.* *eind*, *einde*, *beëindiging*, *afgedaan*, *ge-*

heel *verrekend*, *van* *een* *schuld* (*erg.* *အသေအစင်* *en*

အသေအစင်).

အသေအစင် *kw.* *sva.* အသေအစင် *ဂုဏ်ဂုဏ်တစ်ခု* *kn.* *een* *in* *de*

hoogte *gemaakte* *gelegenheid* *half* *zoldertje*, *rekje*

of *plankje*, *boven* *de* *deur* *of* *aan* *den* *wand* *van*

een *huis*, *in* *een* *keuken*, *bijgebouw* *of* *draagkoets*,

om *iets* *op* *te* *leggen*, *een* *opleg*; *volg.* *Rh* *een*

soort *stellaadje*, *vooral* *om* *keukengereedschap* *op*

te *leggen*.

အသေအစင် *kw.* *sva.* အသေအစင်

အသေအစင် *kn.* *rook*, *benauwende* *rook* (*erg.* *အသေအစင်*);

poët. *benauwd*, *van* *het* *hart* (*erg.* *အသေအစင်*); *အသေအစင်*

of *ဂုဏ်ဂုဏ်တစ်ခု* *GR* *volg.*

Rh. *benauwd*, *bedompt* *vooral* *door* *rook*; *erg.* *အသေအစင်*

hinderen *of* *benauwen*, *de* *rook* *in* *het* *gezicht* *doen*

gaan. *အသေအစင်* *de* *rook* *in* *het* *gezicht* *krij-*

gen. *WW.*

အသေအစင် *kn.* *uitspraak* *van* *het* *Javaansch* *met*

west-javaschen *tongval*, *zoowel* *wat* *uitspraak* *als*

accent *en* *toon* *betreft.* — *အသေအစင်* *met* *west-*

javaschen *tongval* *spreek*; *en* *Javaansch* *met* *Arabi-*

bische *karakters*, *van* *een* *boek* *of* *geschrift.*

အသေအစင် *zie* *အသေအစင်*

အသေအစင် *kw.* *sva.* *အသေအစင်* *အသေအစင်*

အသေအစင် *kn.* *het* *maar* *volhouden*, *stijf* *doorzetten*,

doordrijven; *niet* *van* *zijn* *stuk* *te* *brenge*n, *stijfzinnig* (*erg.* *အသေအစင်* *en* *အသေအစင်*).

အသေအစင် *kn.* *sva.* *အသေအစင်* *en* *အသေအစင်* *iets*

om *iets* *vast* *te* *zetten* *of* *te* *leggen*; *een* *blok* *hout*

onder *een* *aambeeld*.

အသေအစင် *zie* *bij* *အသေအစင်*

အသေအစင် *zie* *bij* *အသေအစင်*

အသေအစင် *kn.* *heining*, *heg*, *haag*, *wand* *of* *schutting* *tot*

afscheiding, *scheidswand*, *scheidsmuur*; *omheining*,

omtuining (*erg.* *အသေအစင်*). *အသေအစင်* (*of* *အသေအစင်*

အသေအစင်) *steenen* *heining*, *ringmuur*, *muur* (*erg.* *အသေအစင်*

အသေအစင်). *အသေအစင်* *stadswal*, *vest*, *ringmuur*

om *de* *kêdaton*. *အသေအစင်* *sva.* *အသေအစင်*

အသေအစင် *အသေအစင်* *een* *pagger* *hebben* *of* *maken*; *fig.*

voorzigtigheidsmaatregelen *nemen*; *voorzorgen* *gebruiken.*

— *အသေအစင်* *een* *pagger* *maken*; *en* *gelijk* *een* *pagger.*

အသေအစင် *omwallen*. *အသေအစင်* *een* *ringmuur*

optrekken, *ommuren*. *အသေအစင်* *kn.* *အသေအစင်*

က. (*eig.* *gelijk* *een* *bloempagër*) *menschen* *die* *op*

het *erf* *van* *een* *Javaansch* *hoofd* *wonen*, *en* *wel*

niet *tot* *de* *eigentliche* *bedienden* *behooren*, *maar*

toch *tot* *zekere* *diensten* *beschikbaar* *zijn* *en* *in*

zijn *stoet* *van* *volgelingen* *moeten* *meêgaan*; (*ook*

de *personen*, *die*, *behalven* *de* *priesters*, *om* *een*

vorstelijke *begraafplaats* *wonen*. *R.*) *အသေအစင်*

အသေအစင် *lijfgarde.* — *အသေအစင်* *iets* *van* *een* *pagër*

voorzien, *omheinen*.

အသေအစင် — *အသေအစင်* *berghelling*, *zie* *အသေအစင်* *te* *M.* *erg.*

အသေအစင်

အသေအစင် *en* *အသေအစင်* *of* *အသေအစင်* *zie* *bij* *အသေအစင်*

အသေအစင် = *အသေအစင်* *အသေအစင်* *als* *een* *အသေအစင်*

van *buffelhorens*, *overeind* *staan* *Tj.*

အသေအစင် *kn.*; *အသေအစင်* *stil* *staan*, *niet*

voort *willen* *door* *koppigheid* *of* *weerspannigheid*

van *een* *dier*, *zie* *အသေအစင်* *Rh.* *onwillig*, *zich*

onwillig *betoonen*, *dv.* *om* *te* *komen* *op* *een* *oproeping*;

weerspannig *zijn*; *weigeren*; *weigerachtig*;

ook *blijven* *waar* *men* *is* *of* *staat*, *niet* *voort* *willen*,

niet *terugkeeren*, *niet* *vlugten*, *staan* *blijven*,

stand *houden*, *volg.* *Rh.* *ook* *niet* *te* *overwinnen*,

van *အသေအစင်* *sva.* *အသေအစင်* *van* *vechthansen* (*erg.*

အသေအစင် *en* *အသေအစင်*). — *အသေအစင်* *je-*

gens *iemand* *of* *een* *bevel* *onwillig* *zijn*, *zich* *onwillig*

of *weerspannig* *betoonen.* — *အသေအစင်* *het* *zich* *onwillig* *betoonen* *onwilligheid*, *weêr-*

waar men op zit, *bv. bij een drijfjagt in Midden-Java.*

မိတ်ကု KN.; မိတ်ကု *iemand of iets weêrhouden tegenhouden; beteugelen (vrg. မိတ်ကု မိတ်ကု မိတ်ကု နာဂါယော့ ဝေဒါယော့).*

မိတ်ကု *zie bij မိတ်ကု*

မိတ်ကု KN.; မိတ်ကု *met het hoofd knikken, door zenuwachtigheid (vrg. နာဂါယော့). မိတ်ကု ကုယော့* *aanhoudend met het hoofd knikken, bv. bij het lachen, R. volg. Rh. tot teeken van goedkeuring; ook door onwillekeurige beweging bij het rijden.*

မိတ်ကု KN. *indrúksel of indeuksel in een zacht lichaam, vooral in het vleesch, door het sterk binden met een koord of het indrukken van de nagels, ook fig. van het hart, zich gekrenkt of leedigd gevoelen.*

မိတ်ကု *zie bij ကုယော့*

မိတ်ကု KN. *rijks-groote, rijks-grooten, grandes (Skr. ပဝေဂ္ဂဝါ, de bul van de kudde; in zamenstellingen uitmuntend, uitstekend).*

မိတ်ကု KN. *iets daar iemand meê gooit, zooals een baksteen, scherf of sawopit (vrg. ဘာဝါ ဝေဒါယော့); volg. Rh. တပ. တလ. — မိတ်ကု* *gooijen; iemand met iets gooijen; iemand iets toegooijen; naar iets met iets gooijen. — မိတ်ကု မိတ်ကု* *met iets gooijen. — မိတ်ကု* *iets om meê te gooijen; malkander toegooijen; afgegooid, door er naar te gooijen, bv. van een vrucht van een boom, volg. Rh. တပ. တလ.*

မိတ်ကု KN. *kort en gedrongen van hals, bv. van een mensch of paard; (ook onderkin. WW.).*

မိတ်ကု KW. *zva. အင်္ဂါ ဝေဒါယော့ မိတ်ကု ကုယော့ ဝေဒါယော့* *— မိတ်ကု KN. voorwaarde die gesteld, of eisch die gedaan wordt, om te bewilligen in een huwelijk; ook de persoon, op wien men zich beroept, om zich te verontschuldigen, zich in schijn verzetten, W. I. 53. — မိတ်ကု KW. *zva. အင်္ဂါ ကုယော့ မိတ်ကု ဝေဒါယော့* *— မိတ်ကု* *geroepen, ontboden worden.**

မိတ်ကု KN. *schoudervracht, zooveel als men op één schouder dragen kan (vrg. မိတ်ကု), bv. မိတ်ကု မိတ်ကု မိတ်ကု* *ook wel မိတ်ကု* *— မိတ်ကု* *iets op één schouder of den nek dra-*

gen of nemen om te dragen (vrg. မိတ်ကု ဝေဒါယော့ မိတ်ကု); volg. JR. ook een zeker mengsel van kruiderijen voor een zekere toebereiding van vleesch, visch, enz., en een daarmee toebereide kost. မိတ်ကု *een soort van rijstpap, (misschien verward met မိတ်ကု) djè nang van Pang-goel, (een plaats in Patjitam, waar zeer lekkere djè nang van daan komt). WW.*

မိတ်ကု KN. *getopt, afgetopt, afgepunt, de top of punt er afgebroken (vrg. မိတ်ကု မိတ်ကု မိတ်ကု); fig. afgebroken, niet ten einde gebracht of verijdeld. — မိတ်ကု* *van een plant den top afbreken; iets aftoppen, afpunten; een bloem met een eindje stengel afplukken; iets afbreken, niet ten einde brengen, verijdelen. — မိတ်ကု* *iets aan de punt gebroken maken. — မိတ်ကု* *het afgebrokene of afgetopte. မိတ်ကု* *voor het besluit, eig. tot afbreking van het overdenken. မိတ်ကု* *eiuduitslag, K. 1, 2.*

မိတ်ကု KW. *zva. မိတ်ကု*

မိတ်ကု *poët. voor မိတ်ကု*

မိတ်ကု *zva. မိတ်ကု*

မိတ်ကု *zie bij ကုယော့*

မိတ်ကု KN. *boven of tegen het vuur, op een rooster of aan het spit gebraden; geroosterd (vrg. ကုယော့); ook naam van een wilden boom. မိတ်ကု* *geroosterde jonge kip. — မိတ်ကု* *iets boven of tegen het vuur braden, roosteren, aan het spit braden; (de ooggen van iemand verschroeijen door er eem gloeiend ijzer tegen te houden. KT.). — မိတ်ကု* *of ကုယော့* *geschikt om geroosterd te worden, van de leeftijd van een jong hoem. — မိတ်ကု* *volg. R. ook မိတ်ကု* *KN. rooster, om te roosteren.*

မိတ်ကု KN. *zonder verandering of beweging, onbeweeglijk blijven (bv. staan of zitten); bestendig, in denzelfden toestand blijven, zonder verandering op dezelfde hoogte* *bv. van het water van een overstroming of van den toestand van een zieke (vrg. မိတ်ကု မိတ်ကု မိတ်ကု).* *— မိတ်ကု* *iets of iemand ergens zetten of plaatsn, om daar permanent te blijven staan, in denzelfden toestand houden, bestendigen; ook bv. een waterketel op een komfoor voortdurend laten staan; iets onafgebroken voortzetten; zich ergens, zooals op het land, vestigen om daar permanent te blij-*

ven wonen. — အိတ်အိတ်ရ် *iets dat onveranderlijk vast staat, of ergens geplaatst is om er permanent te blijven.*

အိတ် *of* အိတ်အိတ်ရ် KN. een op vier stijlen rustend gebouw, met een dak er overheen, waaronder men voor zon en regen schuilt, en waarvan men uit de hoogte zien kan; een op vier hooge stijlen rustende toren *of* koepel, dat niet tot woonhuis dient; ook het scherm (အိတ်ရ်), dat vóór den dalang staat als hij zijn spel vertoont. အိတ်အိတ်ရ် *zie bij* အိတ်အိတ်ရ် အိတ်အိတ်အိတ်အိတ် *naam van een slecht teeken in het haar van de beenen van een paard.* W. *volg.* Rh. *bestaat dit niet, wel* အိတ်အိတ်ရ် *ben. van het zuiderkruis.* အိတ်အိတ် *zie bij* အိတ်အိတ် — အိတ်အိတ် *beginnen van de wajangvertooming, Rh. —* အိတ်အိတ်အိတ် *of* အိတ်အိတ်အိတ် *wat tot een panggoeng behoort; de plaats waar een panggoeng staat.*

အိတ်ရ် KN. *naam van een kleinen wilden boom, waarvan het hout wel gebruikt wordt om er stoelen van te maken,* JR.

အိတ်ရ် KW. *zva.* အိတ်အိတ်ရ် *en* အိတ်အိတ်ရ် *(volgens G. KN. gordel). —* အိတ်အိတ်ရ် KN. *de zijde van het lichaam boven de heupen.* G.

အိတ်ရ် KN. onnoozel, dom, niet schrande van verstand; ook *zva.* အိတ်အိတ်ရ် G. *(zvg. အိတ်အိတ်ရ်).* အိတ်အိတ်ရ် *is de naam van Sèmar, nadat hij gestorven en déwa geworden was.*

အိတ်အိတ်ရ် KN. uitgelezen, uitgezocht, het beste, *bv.* *van zaad of stekken,* JR.

အိတ်အိတ်ရ် K., *zie bij* အိတ်အိတ်ရ်

အိတ်အိတ် *zva.* အိတ်အိတ်ရ် G.

အိတ်အိတ်ရ် KN. het vermogen om een wonder te doen. G. — အိတ်အိတ်အိတ်ရ် *een wonderstuk, iets dat iemands wondermagt toont; ook een soort* အိတ်အိတ် *bv. om vrees of schrik aan te jagen.*

အိတ်အိတ် KN. verboden, verhinderd. — အိတ်အိတ် *iemand iets verbieden, beletten te doen; iemand iets af-raden (zvg. အိတ်အိတ်ရ် *en* အိတ်အိတ်ရ်).*

အိတ်အိတ်ရ် KN. dom, onwetend *(zvg. အိတ်အိတ်အိတ်ရ် *en* အိတ်အိတ်ရ်).*

အိတ်အိတ်ရ် *iemand dom noemen.*

အိတ်အိတ်အိတ်ရ် *အိတ်အိတ်အိတ်ရ် =* အိတ်အိတ်အိတ်ရ် *enz.*

အိတ်အိတ်အိတ်ရ် KD., *zie bij* အိတ်အိတ်ရ်

အိတ်

အိတ် KW. = အိတ်အိတ် I. G.

အိတ် 1. KN., *zie* အိတ်အိတ် — 2. KW. *zva.* အိတ်အိတ် *(zvg. အိတ်အိတ်) *en* zva.* အိတ်အိတ်

အိတ် I. KW. *zva.* အိတ်အိတ်ရ် G. — 2. KN. *een uitroep: och! wanneer men iets niet geraakt heeft.*

အိတ်အိတ် 1. KW. *zva.* အိတ်အိတ် II. — 2. N., *verk. van* အိတ်အိတ် — 3. *verk. van* အိတ်အိတ်အိတ် *of* အိတ်အိတ်အိတ်

အိတ်အိတ် 1. *zie* အိတ်အိတ် — 2. KN. *een uitroep, als men iemand of iets dreigt te treffen, haast getroffen heeft, (in een dreigende houding. G.). — 3. oorspronkelijke vorm van* အိတ်အိတ် *nog over in* အိတ်အိတ်

en in အိတ်အိတ်အိတ် *twee zusters tegelijk tot vrouwen nemen; twee meesters tegelijk nemen. (Het is een verk. van* အိတ် *of* အိတ်အိတ် *zie ook* အိတ်အိတ် *bij* အိတ်အိတ်အိတ်

အိတ်အိတ်). — အိတ်အိတ်အိတ် *zie boven.*

အိတ်အိတ် KW. *wordt verklaard door* အိတ်အိတ် *en is mis-schien wel hetzelfde als* အိတ်အိတ် R.

အိတ်အိတ် *zie* အိတ်အိတ်

အိတ်အိတ် 1. KW. *zva.* အိတ်အိတ်အိတ်ရ် G. — 2. KN. *een interjectie (in* Banjoemas *) zva.* အိတ်အိတ် I. *(zvg. အိတ်အိတ်အိတ်).*

အိတ်အိတ်အိတ် 1. KW. *zva.* အိတ်အိတ်အိတ် *blad. — 2. TP., K. van* အိတ်အိတ်အိတ် *စိတ်အိတ် *en* အိတ်အိတ် —* အိတ်အိတ်အိတ်

အိတ်အိတ် *TP., K. van* အိတ်အိတ်အိတ်အိတ်

အိတ်အိတ် *zie* အိတ်အိတ်

အိတ်အိတ် *en* *gew.* အိတ်အိတ် *(voor* အိတ်အိတ် *R.) in de spreektaal ook* အိတ်အိတ် *en* အိတ်အိတ် *N.,* အိတ်အိတ် *(van het ongebr. အိတ်အိတ်) K.,* အိတ်အိတ် *of* အိတ်အိတ် *Mid.,* အိတ်အိတ် *en* အိတ်အိတ် *en* အိတ်အိတ်

*အိတ်အိတ် *of* အိတ်အိတ် (van het ongebr. အိတ်အိတ်) KW.,*

eerst, eerste; eerder, vroeger; alvast (zvg. အိတ်အိတ်အိတ်). အိတ်အိတ်အိတ် *is* *een vroegere Zondag R.*

volg. Rh. verleden Zondag, zva. အိတ်အိတ် *jongst-leden Zondag. အိတ်အိတ်အိတ် အိတ်အိတ်အိတ်အိတ် *de**

*(of het) eerste of vroegere; in de eerste plaats, ten eersten. အိတ်အိတ်အိတ် *of* အိတ်အိတ်အိတ် *en**

*အိတ်အိတ်အိတ် *of* အိတ်အိတ်အိတ် *eer-tijds, weleer; voor eenige tijd, een tijd lang ge-**

of kinders (vrg ἡσθησῆ). ἡσθησῆ
overal in menigte uitgesteld. — ἡσθησῆ iets in
grootte hoeveelheden uitgespreid weêrleggen of uit-
stellen.

ἡσθησῆ KW. zva. ἡσθησῆ 2.
ἡσθησῆ Chin. KN. een unster of weegstok (gewoon-
lijk om te wegen van I tot 100 kati, Rh.). Onder
ἡσθησῆ verstaat men een gewigt van honderd
kati's, doch van gras beteekent het zva. ἡσθησῆ
ἡσθησῆ, d. i. ongeveer 50 kati. ἡσθησῆ 2000
2000 kati's. — ἡσθησῆ iets met een unster
wegen of afwegen. — ἡσθησῆ het wegen of
afwegen met een unster.

ἡσθησῆ KN. naam van een toespijs bij de rijst,
van kadélé of fijn gehakte rauwe groente met ge-
raspte kokosnoot en Spaansche peper. JR. zie ἡ
ἡσθησῆ bij ἡσθησῆ

ἡσθησῆ KW. zva. ἡσθησῆ ἡσθησῆ N., ἡσθησῆ
ἡσθησῆ K., spr. zva. ἡσθησῆ ook zich be-
ijvereu om de eerste te zijn en anderen te overtref-
fen in kunde of bekwaamheid; en gejaagd, erg ge-
jaagd, van de ademhaling en polsslag.

ἡσθησῆ = ἡσθησῆ
ἡσθησῆ zie ἡσθησῆ
ἡσθησῆ KN. nu eens los, dan weêr stijf of gespannen;
fig. nu eens ijverig, dan weer lui; wispelturig. za-
mengestelde verk. van ἡσθησῆ ἡσθησῆ

ἡσθησῆ KW. zva. ἡσθησῆ G.
ἡσθησῆ klanknab. van een trillend geluid zooals van een
schot, dat weerklinkt; vrg. ἡσθησῆ Tj.

ἡσθησῆ KW. zva. ἡσθησῆ G. (waarschijnlijk verk. van het
Mal. ἡσθησῆ waarvan ook ἡσθησῆ een Krâmâ-
vorm schijnt te wezen).

ἡσθησῆ KW. zva. ἡσθησῆ — ἡσθησῆ KN met zijn
velen in rijen geschaard ergens zitten, ook van
zaken in groot aantal, in rijen (Rs., Tj.), vrg. ἡσθησῆ

ἡσθησῆ 1. KW. zie ἡσθησῆ ook zva. ἡσθησῆ (Str. dhâ-
râ, regendroppels). — 2. KN. halfwassen, nog
niet geheel volwassen, van een hen en fig. wel van
koffieboomen; van middelmatige grootte, niet groot
en niet klein, tusschen beide in, bv. van wajang-
figuren, (deze heeten volg. Rh. ἡσθησῆ) —
ἡσθησῆ KW. zva. ἡσθησῆ

ἡσθησῆ 1. KW. zva. ἡσθησῆ 1., en ἡσθησῆ 2. KN. naam

van een visch.
ἡσθησῆ 1. KW. zva. ἡσθησῆ ἡσθησῆ en ἡσθησῆ
— ἡσθησῆ zva. ἡσθησῆ en ἡσθησῆ — 2. KN.
hoogmoedig, trotsch (vrg. ἡσθησῆ en ἡσθησῆ).
— ἡσθησῆ iemand trotsch noemen
of voor trotsch houden. ἡσθησῆ ἡσθησῆ
ἡσθησῆ zich zelf verheffen, zich trotsch aanstellen.

ἡσθησῆ KW. zva. ἡσθησῆ
ἡσθησῆ en ἡσθησῆ KN. door snel en aanhoudend
op elkander volgende slagen luiden of dreunen, van
een zware klok of trom; ook freq. van ἡσθησῆ
Rh. (ook ἡσθησῆ met drift voortsnelen, JR.).
— ἡσθησῆ met snel dreunende slagen; (met
gejaagde schreden, JR.; ook aanhoudend doorvra-
gen G.) vrg. ἡσθησῆ

ἡσθησῆ = ἡσθησῆ Tj.
ἡσθησῆ aanhoudend doorvragen.

ἡσθησῆ zva. ἡσθησῆ en ἡσθησῆ en ἡσθησῆ
ἡσθησῆ zva. ἡσθησῆ en ἡσθησῆ

ἡσθησῆ KN. in menigte in een troep ergens zitten
of staaun, van menschen of dieren; ook van voor-
werpen, bv. van een menigte stoelen die ergens
staan (vrg. ἡσθησῆ).

ἡσθησῆ KN.; ἡσθησῆ zitten of staaun te
kijken of te gapeu, niets doen of uitvoeren (vrg.
ἡσθησῆ). JR. volg. Rh. erg. afgezonderd zit-
ten of staaun kijken.

ἡσθησῆ poët. ben. van een soort booze geesten, Tj.
ἡσθησῆ ἡσθησῆ en ἡσθησῆ of
ἡσθησῆ K., zie bij ἡσθησῆ en ἡσθησῆ
ἡσθησῆ ook bij ἡσθησῆ — ἡσθησῆ KI,
van ἡσθησῆ ἡσθησῆ of ἡσθησῆ en ἡσθησῆ
ἡσθησῆ of ἡσθησῆ KI. van ἡσθησῆ
ἡσθησῆ 2.; doch het wordt ook wel als Krâmâ van
ἡσθησῆ gebruikt, nevens ἡσθησῆ maar als werk-
woord in den zin van med gaan doen. R.; volg.
Rh. Krâmâ van ἡσθησῆ of ἡσθησῆ en ἡσθησῆ
ἡσθησῆ of ἡσθησῆ of ἡσθησῆ
het gevolg, de stoet. ἡσθησῆ hove-
ling. — ἡσθησῆ 1. KI., van ἡσθησῆ
en 2. OJ. K. van ἡσθησῆ R.). — ἡσθησῆ
ἡσθησῆ KI. van ἡσθησῆ en ἡσθησῆ
ἡσθησῆ en OJ. ook K. van ἡσθησῆ R. —
ἡσθησῆ KI. van ἡσθησῆ gevolg, stoet.
ἡσθησῆ KN. ἡσθησῆ zva. ἡσθησῆ

հիշողությունը Rh.
 Արտեր KN. drukke en haastige beweging van iemand (erg. ուրիշը). — Արտերը met haast en drift loopen of druk in beweging zijn.
 Գարտեր և Գարտերիտա zva. Արտեր և Արտերիտա
 Գարտերիտա KN.; Գարտերիտա met moeite en veel inspanning, bv. ergens op- of afklommen.
 Արտեր KN. land, in tegenoverstelling van water; het vaste land, de vaste wal; te voet, niet op een voertuig; ook op den grond, in tegenstelling van in de lucht. Բարտեր over land gaan of reizen. Արտերիտա voetvolk. Բարտերիտա aan wal gaan, landen. — Արտերիտա voetéren, te voet gaan. Գարտերիտա een op aarde komende god, Adj. S. — Արտերիտա het land, vaste land, in tegenoverstelling van de zee. Արտեր, bv. van iemand, die zoo vast slaapt, dat hij vergeet op aarde te zijn. — Արտերիտա te dicht bij het land; onder den wal raken.
 Արտերիտա Արտերիտա, zie Արտերիտա
 Արտեր of Արտեր KN. zva. Արտեր (Skr. danstrá, groote vooruitstekende punt).
 Արտերիտա Արտերիտա, Գարտերիտա Արտերիտա, Գարտերիտա
 Արտեր KN.; Արտերիտա verlegen of schuchter, snel en gejaagd heen en weér loopen; ook van iemands blik (erg. Արտերիտա). WW.
 Արտերիտա, Գարտերիտա, Գարտերիտա, Գարտերիտա, Գարտերիտա
 Արտերիտա zva. Արտերիտա, Գարտերիտա, Գարտերիտա, Գարտերիտա
 Արտերիտա = Արտերիտա B.
 Արտերիտա KN. het met een zware scheur of groote scheuren gespleten zijn, bv. van een muur, houtwerk of den grond. — Արտերիտա een wijde kloof vertoonen; met een zware scheur of groote scheuren gespleten zijn. WW. volg. Rh. zva. Արտերիտա
 Արտերիտա, Գարտերիտա, Գարտերիտա, Գարտերիտա
 Արտերիտա, Գարտերիտա, Գարտերիտա, Գարտերիտա
 Արտերիտա KN. zva. Արտերիտա (Skr. 1. dhairya, verstandigheid; 2. moed, standvastigheid).
 Արտեր KN. zva. Գարտերիտա և Գարտերիտա (maar is wel hetzelfde woord als Արտեր).
 Գարտեր KN. naam van een soort plat ronde visch ook Արտեր genaamd.

Գարտերիտա KN. strepen, vlammen of åren, in hout, marmor, agaat, enz., die van natuur daarin zijn; met vlammen, strepen of åren; gevlamd, gemarmerd, gestreept (erg. Գարտերիտա և Գարտերիտա).
 Գարտերիտա KN., Արտերիտա roerloos zitten, of zitten te kijken; als een beeld.
 Արտեր, Գարտերիտա
 Արտեր, Գարտերիտա
 Արտեր 1. een uitroep: fi! foei! (Skr. dik). G. 2. verk. van Արտերիտա (zie Արտեր). 3. grondvorm van Արտերիտա (zie Արտերիտա և Արտերիտա).
 Արտեր, Գարտերիտա և Արտերիտա և Արտերիտա
 Արտեր 1. N., Արտեր K., tijdens, tijdens dat, toen, vóór een benaming van tijd of vóór een zinsneel, daar een tijd meê omschreven wordt (erg. Արտեր և Արտերիտա); bv. Գարտերիտա vroeger, voorheen, laatst of zoo even. Գարտերիտա gister. Գարտերիտա eergister. Գարտերիտա toen ter tijd, op dat oogenblik. Գարտերիտա of Գարտերիտա wanneer? 2. Գարտերիտա KN. uitroep van kinderen, als zij iets gevonden hebben en voor zich willen houden: mijn! zie Գարտերիտա 3. verk. van Արտերիտա of Արտերիտա
 Արտերիտա KN. het verblijf ergens van iemand, de plaats waar iemand zich ophoudt of (en eigenlijk) zit; (grondvorm van Գարտերիտա Գարտերիտա և Արտերիտա և Արտերիտա և Արտերիտա). Գարտերիտա Արտերիտա de persoon op wien de schadevergoeding neêrkomt en te verhalen is, KT. — Արտերիտա Արտերիտա և Արտերիտա zitten, voor zich ophouden; ook blijven zitten, blijven plakken. — Արտերիտա of Արտերիտա ergens zitten of zich ophouden; bij iemand zijn verblijft houden. Արտերիտա և Արտերիտա pass. Արտերիտա Արտերիտա de persoon op wien een schuld is overgedragen, KT. — Արտերիտա Արտերիտա iemand ergens laten zitten (in den zin van blijven), — Արտերիտա een plakker; plaats daar iemand blijft plakken.
 Արտեր KN. zva. Արտեր (Skr. oedaka en daka, water).
 Արտեր Ml. zva. Արտեր — Արտերիտա KN. zich iets wederregtelijk toeïgenen (erg. Արտեր) WW.
 Արտեր KN.; Արտերիտա zich eerbiedig voorover buigen

of bukken, *bv. van iemand, die in tegenwoordigheid van een meerdere zit, wanneer hij tot hem spreekt; ook van een paard of viervoetig dier knielen, geknield, de knieën van de voorpoten op den grond gebogen; en zoo ook ἰνδον* (verg. ἰνδον ἰνδον ἰνδον en ἰνδον).

ἰνδον of ἰνδον KN. *zva. ἰνδον ἰνδον en ἰνδον ἰνδον* (Skr. *adika*, uitmuntend. PK.).

ἰνδον KN. *naam van een kleine ronde vrucht, bijzonder aangenaam van smaak, Lansium domesticum, Jack. (verg. ἰνδον). ἰνδον* doekoeboom.

ἰνδον KN.; ἰνδον ἰνδον krom voorovergebogen zitten, (of loopen PJ.), *bv. van iemand die pijn in de buik heeft (verg. ἰνδον)*.

ἰνδον KN. groot, *van een boom of vrucht; (ook groote wortels van een boom, die zich onder van den stam half boven den grond uitstrekken, GR. (Verg. ἰνδον); fig. een groot man zijn, gegoed en van veel invloed; verg. ἰνδον Dit ἰνδον en ἰνδον wordt alleen gebruikt van de waringin en sëmangka; de eerste is een groote (ἰνδον) boom met kleine (ἰνδον) vrucht; de laatste omgekeerd een kleine plant met groote vrucht, zie het raadsel daarop gemaakt B. T. Dj. bl. 8. ἰνδον ἰνδον eigenmagtig, beschikken over een of ander.*

ἰνδον K., zie ἰνδον

ἰνδον KN. klein, *van een boom of vrucht, in het geval vermeld bij ἰνδον).*

ἰνδον N.; ἰνδον K., gehucht, buurt van eenige bij elkander staande huizen (verg. ἰνδον). ἰνδον ἰνδον een gehucht aanleggen of bewonen op een onbewoonde plaats, *zoovals in een woud. — ἰνδον ἰνδον ἰνδον ἰνδον ergens een gehucht aanleggen. — ἰνδον ἰνδον ἰνδον ἰνδον plaats waar een gehucht staat of gevestigd is; aangelegd gehucht.*

ἰνδον KN. met lust, gretig, gulzig eten (Tj.) met lust, van harten en ijverig bezig om bij te staan of in het werk (verg. ἰνδον); van werk alles maar aanpakken zonder onderscheid, vuil of schoon.

ἰνδον ἰνδον *zva. ἰνδον ἰνδον ? K. 3, 26. WW. heeft: indien, ingeval, wanneer.*

ἰνδον (TP. ook wel ἰνδον Rh.), KN. een langwerpig ovaal houten blok, ongeveer drie en een halven voet lang, met een groot gat aan beide einden en twee rijen kleinere gaten in het midden aan beide zijden, waarop men met zijn tweeën een zeker spel (het dakospel) speelt, *gew. met sawopitjes.*

ἰνδον KN. inlandsche arts, man of vrouw die de geneeskunde uitoefent (ook wel als duivelbezweder om door allerlei kunsten booze geesten te verdrijven); heelmeeester, vroedvrouw. — ἰνδον ἰνδον en ἰνδον ἰνδον de geneeskunst uitoefenen, als doekoen practiseren. ἰνδον ἰνδον ook docteren, de geneeskundige hulp gebruiken van iemand. — ἰνδον ἰνδον iemand cureren, als arts behandelen. — ἰνδον ἰνδον ἰνδον iemand door een arts laten behandelen, onder doekoens handen stellen; en iemand als arts gebruiken, of als doekoen erkennen. — ἰνδον ἰνδον ἰνδον of ἰνδον ἰνδον ἰνδον de geneeskunst of geueeskunde. — ἰνδον ἰνδον ἰνδον geneeskunde uitoefenen.

ἰνδον en ἰνδον ἰνδον zie bij ἰνδον ἰνδον zie ἰνδον

ἰνδον *zva. ἰνδον*

ἰνδον — ἰνδον ἰνδον ongeveer *zva. ἰνδον* zie ἰνδον

ἰνδον zie ἰνδον

ἰνδον zie ἰνδον

ἰνδον KN. een verhevenheid van den grond, hoop aarde G. (verg. ἰνδον ἰνδον en ἰνδον ἰνδον); ἰνδον ἰνδον ἰνδον boven in het luchtruim. WP. 03. *zva. ἰνδον — ἰνδον ἰνδον ophoopen. G. — ἰνδον ἰνδον een hoop. ἰνδον ἰνδον overal bij hoopen verspreid. — ἰνδον ἰνδον zich ophoopen, ophoopt liggen; zich tot een hoop verheffen. — ἰνδον ἰνδον *zva. ἰνδον**

ἰνδον KN.; ἰνδον ἰνδον zoo maar plat op den grond zitten (verg. ἰνδον ἰνδον en ἰνδον ἰνδον).

ἰνδον = ἰνδον ἰνδον

ἰνδον KN. holligheid of deukje; met een kleine holligheid of deukje; hol, *zoovals een groefje ergens in; holoogig G. dit volg. Rh. ἰνδον (verg. ἰνδον ἰνδον). — ἰνδον ἰνδον ἰνδον met ingezonken ooggen, zoovals een blinde R.; en een plat woord voor slapen.*

անգլ. *Holl.* dienst, militaire dienst; *volg.* Rh. dienstbeurt.

պղպղ. *Holl.* doos. պղպղառոտ passerdoos, R. դառնառոտ ԿՄ., աղղառնառոտ ԿՆ., algemat, WW. *volg.* G. dun, mager, vermagerd, tener.

դառնառոտ ԿՆ. norsch, onvriendelijk, *in loon van spreken en wijze van bejegening* (verg. դառնառոտ դառնառոտ և պղպղառոտ).

անկող. ԿՆ.; verbastering van անկող

պղպղ = պղպղ

պղպղ աղղառնառոտ և աղղառնառոտ Կ., *zie դառն*

առն ԿՆ. grond (*Fr.* fond), bodem, *bv. van de zee; bedding van een rivier;* grondslag, fundament, onderlaag (*verg.* աղղառն); wat tot grond ergens onder gelegd wordt (*verg.* առնառն); een grondlaag *verg.* առնառն *leggen* (*in de maag*) met iets te eten, *vóór men drinkt, of te drinken vóór men eet;* ook *fig. ten einde later gelukkig te zijn,* begiinnen met *behoeflig* te zijn, *աղղառնառոտ և առնառնառոտ ԿԳ.;* stof, grondstof; grond, grondkleur; grond, natuur, natuurlijke geaardheid, aard; uit zijn aard, van natuur; plaats, daar iemand met zijn waren op den grond *of* op een matje uitgestald zit; uitgestald zitten met *koopwaren* (*in deze bet. meer անանի of անանառոտ*) beker *of* iets anders, daar men drank uit drinkt; առնառնառոտ *of* առնառնառոտ wezentlijk, inderdaad, daar eigentlijk; *ook wel անանառոտ* op grond, dewijl, omdat, (*verg.* առն և առն); *ook* en daarenboven (*zva.* առն). առնառնառոտ zijden stof *of* grondstof. դառնառոտ աննառնառոտ tot drie bekers (*of* glazen) ledigen. դառնառոտառոտ jong van wezen, jong van natuur; en daarenboven jong. դառն (*of* առն) առնառն de uitstalster, de verkoopster. — առնառն, tot grond hebben, *enz.;* *ook volgens* G. afgrond (*verg.* աննառն). — աղղառնառոտ laag bij den grond; *fig.* onderdanig, nederig. — աղղառնառոտառոտ *iets* tot grondslag maken *of* leggen; tot *iets* den grond leggen; (*aan iets* de voorkeur geven. G.) *koopwaren* uitstallen.

պղպղ *enz.* = պղպղ PL.

անանառոտ *zie* աննառոտ

աննառոտ անանառոտ (*և* աննառոտ WW.). ԿՆ., աղղառնառոտ *enz.*, dringen, tegen *iets* *of* *iemand*

aandringen; zich digt aan *iemand* aansluiten; *iemand* digt op het lijf komen; verdringen; uit den weg dringen, *bv. om er door te komen; iemand* dringen *om iets te doen;* dringend, *van eem verzoek;* op *iets* aandringen *bij iemand* (*verg.* դառնառոտ աննառոտ *և* աննառոտ). առնառնառոտ gedrongen, digt in *of* op elkander. — աղղառնառոտ aansluiten; *ergens* opgedrongen, digt tegen *iets* aanliggen *of* zich aandrukken. — աղղառնառոտ het dringen, *enz.* — աննառնառոտ *of* աննառնառոտ gedrang; elkander dringen; op elkander gedrongen staan *of* zitten.

աննառոտ *zie* աննառոտ

աննառոտ *zva.* դառնառոտ *ook* holte. G.

աննառոտ ԿՆ., դառնառոտ Կ., eerder, te voren, vooraf, eerst, vroeger, vooruit; al vast te voren; *zva.* աննառոտ *dat echter* *volg.* G. *meer in een plaatselijke beteekenis* gebruikt wordt, *terwijl men met աննառոտ gewoonlijk meer op de tijd ziet* (*verg.* *ook* աննառոտ *և* աննառոտ). ան (*of* առն) աննառոտ *և* աննառոտ). ան (*of* առն) աննառոտ *de* (*of* het) vorige, *bv. de vorige Zondag, het vorige jaar;* te voren, weleer. դառնառոտառոտ *loen* ter tijd. առնառնառոտ *vooreerst* nog niet! niet dadelijk. — աղղառնառոտառոտ *iemand* voorgaan *of* *vóórkomen* met *iets* eerder te doen. աննառնառոտառոտ *voorgekomen* worden, *bv. in zijn wensch.* — աղղառնառոտառոտ *iets* het eerst doen, van *iets* het eerst zijn werk maken.

դառնառոտառոտ ԿՆ.; աղղառնառոտառոտ al dringende duwen, stuwen, voortduwen, wegduwen, van zijn plaats duwen (*verg.* աննառոտ). — աղղառնառոտառոտ er in geloopt; in een moeilijke positie geraakt. — աղղառնառոտառոտ *mv.*, *և* tegen *iets* aanduwen. — աղղառնառոտառոտառոտ *iets* voortduwen, van zich wegduwen; met *iets* *zoosals* den elleboog, duwen. — դառնառոտառոտ *of* աննառնառոտառոտ geduw; elkander duwen, over en weer duwen.

աննառոտ աղղառնառոտ ԿՆ. — (աղղառնառոտառոտ աննառոտ (*ook* *wel* աղղառնառոտառոտ) zachtjes dringende zich tusschen invleijen, in, onder, tusscheu *of* bijkruipen, *of* *bv. tusschen een menigte* doordringen.

դառնառոտ ԿՆ. — աղղառնառոտառոտ *een menigte* spruitjes hebben *van aardvruchten;* *ook* *fig.* me-

eene duit, SG.

အဘူဂဏ္ဍ KN. အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ verward, en wild door elkander, door elkander, van het haar en van veeren, ook van takjes, stroo en ruigte, en fig. van iemands rede. — အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ iemand verguizen; zijn eer bekladden.

အိမ်လှေ KN. naam van een soort van slang (vrg. အိမ်လှေ).

အိမ်လှေ KN. 1. of အိမ်လှေ နာမ van een kleine slang of adder, die zich in de aarde ophoudt, Rh. zva. အိမ်လှေ 2. — အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ zich bestendig in huis houden, in huis hokken, niet uitgaan (vrg. အိမ်လှေ).

အိမ်လှေ zva. အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ.

အိမ်လှေ KN.; အိမ်လှေ နာမ van een godheid, die de gedaante van een schildpad heeft. — အိမ်လှေ ဘူဂဏ္ဍ of အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ een groote oude. အိမ်လှေ ဘူဂဏ္ဍ (ook အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ Rs.).

အိမ်လှေ zva. အိမ်လှေ = အိမ်လှေ en အိမ်လှေ Tj.

အိမ်လှေ en အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ, zie အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ

အိမ်လှေ, of အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ, zva. အိမ်လှေ en အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ, ook zva. အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ, ook fig. roef; in eens, bv. uitscheiden met opium rooken.

အိမ်လှေ (dit) of အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ KN. klanknabootsend woord voor het losgaan met een ruk van iets kleins, zooals van een tand of spijkertje, als het maar even vast zit. Zoo ook in အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ — အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ van pret opspringen van een kind.

အိမ်လှေ en အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ, poët. gier, een roofvogel. — အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ နာမ van een berg waarop Hanoman zijn verblijf hield.

အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ N. een oogenblik, voor een oogenblik, zva. အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ (zie bij အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ).

အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ KN.; အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ het hoofd achterover en den mond of bek open houden, zooals een jonge vogel die om eten vraagt, of als men een glas water door de keel giet, of als men naar boven staat te gapen om naar iets te zien (vrg. အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ), ook fig. happig zijn bv. op eens anders goed.

အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ KN.; အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ zich verschuilen, ook van de oogen achter de oogleden, K. 3, 64; zich verschuilen in een hinderlaag; verscholen liggen, bv. van een woning. — အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ ergens zich verschuilen. — အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ iets of iemand

verscholen houden of ergens verstoppjen; in een hinderlaag leggen. — အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ schuilvinkje of verstoppertje spelen; en zva. အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ schuilplaats, schuilhoek.

အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ KN. met gekromden rug en voorovergebogen hooft (vrg. အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ en အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ). — အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ zóo zich buigen; zóo gebogen zitten of staan.

အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ KN.; အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ zich verschuilen of weghouden; zich buiten het gezigt of buiten schot houden, JR.; zie အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ

အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ KN. verstomd van verbazing (vrg. အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ). အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ verstomd blijven staan of zitten.

အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ KN.; အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ နာမ van ဗျူဟာ နှင့် အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ

အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ KN. een jonge djatiboom, WW. volg. JR. een dunne djatistam of dun stuk djatihout; kort timmer- of brandhout, ook van andere boomsoorten (op Java in het Holl. ook dolk genoemd). fig. plomp, vadsig, Rh.

အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ KN. de wajangspeler, die het wajangspel vertoont; fig. de leider van een zaak; ook naam van een visch. အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ, zie bij အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ — အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ als dalang ageren, de kost verdienen; de wajangpoppen vertoonen; een stuk vertoonen. — အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ iem. voorspreken; zijn les voorzeggen, bv. hoe te antwoorden bij een rechtszaak, volg. Rh. ook een air aannemen als een အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ — အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ iem. voorspreken, een goed woord voor iem. doen. W. II, 168. — အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ buurt der dalangs. — အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ, dalang taal, pedante taal.

အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ KN. een groote koperen pot om rijst te koken, een groote အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ

အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ KN. een houten schenkblad of bak voor eten of drinken, meestal rond. — အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ personouen belast met het presenteren, om met de အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ rond te gaan. အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ, vorm van buffelhorens, met de punten regt opstaande, Rh.

အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ in poëzie zva. အဘူဂဏ္ဍဘူဂဏ္ဍ en misschien de grondvorm er van.

အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ (n'dá p'a) verkorting in de spreekt. v. အိမ်လှေဘူဂဏ္ဍ

ἄνησθη KN. meer of min plat gedrukt of gevormd, aan één of twee kanten een weinig afgeplat, van iets dat overigens rond of bol is, WW. R. — ἄνησθη ergens zoo plat als mogelijk gedoken of weggedoken gaan zitten of staan, of blijven zitten of staan; tegen iets of iemand plat aan gaan staan; op iets plat neêr gaan liggen, fig. van zaken, erg. plat tegen aanzitten, Men.

ἄνησθη zva. ἄνησθη

ἄνησθη KN. goed gesloten van de ooggen, aan elkaar kleven, van de oogleden door ziekte; fig. zijn ooggen sluiten, bv. voor een anders ongeluk; niets voor een ander overhebben.

ἄνησθη Holl. divisie, afdeling, afdeling van een distrikt of legerafdeeling.

ἄνησθη of ἄνησθη KW. zva. ἄνησθη G. (erg. ἄνησθη).

ἄνησθη zie ἄνησθη ἄνησθη

ἄνησθη zie ἄνησθη ἄνησθη

ἄνησθη N. oud; oude, oudje, met minachting gesproken, volg. Rh. plat; minachtend ἄνησθη

ἄνησθη KN. in een vijzel gestampt (erg. ἄνησθη). — ἄνησθη iets in een vijzel stampen.

ἄνησθη KN. een koker, waarin de sirih met toebehooren door middel van een scherp of puntig ijzer gekneusd wordt, voor menschen die ze niet meer kunnen kauwen, erg. ἄνησθη

ἄνησθη of ἄνησθη KN. naar beide zijden regt uitgestrekt of uitstaande, van iemands armen en van horens. — ἄνησθη ἄνησθη (of ἄνησθη Soel) de armen of horens zóo uitgestrekt of uitstaande hebben.

ἄνησθη of ἄνησθη KN. naam van een kluchtig straatdeuntje.

ἄνησθη zie ἄνησθη

ἄνησθη 1, KW. zva. ἄνησθη en ἄνησθη — 2. KN., ἄνησθη en ἄνησθη KI., de borst; ook het centrum van een slagorde. ἄνησθη de borst als schild gebruiken, d. i. een aanval moedig afwachten. ἄνησθη ἄνησθη spr. voor hard zwoegen. ἄνησθη N., ἄνησθη K., kippeborst, smalle vooruitstekende borst. ἄνησθη KN. middeldwarsbalk of middelstuk met snijwerk in het gebinde van de soldering van een

huis of paudápá, van de vorm ἄνησθη tuschen de ἄνησθη — ἄνησθη iets ter harten of in overweging nemen (erg. ἄνησθη); iets, zooals den zin van een brief, een wenk of onderwijs, goed bevatten of begrijpen; iets bevatten of beseffen (erg. ἄνησθη). ἄνησθη zva. ἄνησθη overwogen, overdacht, ook zva. ἄνησθη begrepen. — ἄνησθη voor iemand instaan of zich borgstellen (erg. ἄνησθη). — ἄνησθη of ἄνησθη Sonueratia acida L. fs. en ἄνησθη namen van boomen en van de vruchten daarvan. — ἄνησθη 'de derde in rang; het derde kind (erg. ἄνησθη).

ἄνησθη Port. dado, KN. dobbelsteen, teerling. ἄνησθη of ἄνησθη met dobbelsteenen spelen. ἄνησθη ἄνησθη volg. Rh. gew. ἄνησθη er om goojien, de teerling werpen. ἄνησθη zie boven. — ἄνησθη gelijk een dobbelsteen, G. (misschien = ἄνησθη cubiek ?)

ἄνησθη KW. zva. ἄνησθη

ἄνησθη KN. weduwnaar; ook een man die van zijn vrouw gescheiden is; ook een term bij het këplèkspel, als van de vier duiten die aan éene zijde met kalk zijn bestreken, slechts ééne met de witte of de bruine kant boven ligt. ἄνησθη (of ἄνησθη) spr. een jonge weduwnaar of van zijn vrouw gescheiden man zonder kinderen; zie ἄνησθη ἄνησθη een man, die zich houdt of hij ἄνησθη is, en zoo met het een of ander baatzuchtig oogmerk een andere vrouw trouwt. ἄνησθη een man wiens vrouw wegens huiselijke oneenigheid tot hare ouders vlugt. ἄνησθη naam van een battikkan. ἄνησθη beu. van een padisoort. ἄνησθη spr. een oude weduwnaar of van zijn vrouw gescheiden man. R. volg. W. Zam II, een weduwnaar arm aan geld, maar rijk aan kinderen. ἄνησθη (of ἄνησθη) een verloofde en nog niet getrouwde jonge, waarvan de verloofde overleden is, R. ἄνησθη een doffer die geen duifje meer heeft. ἄνησθη een kopje, daar geen scho-teltje meer bij is. ἄνησθη naam van een oude staatsiekoets van den Soesoehoenan. — ἄνησθη een onbestorven weduwnaar zijn; ook als ἄνησθη leven.

ἄνησθη KW. 1. zva. ἄνησθη — 2. zva. ἄνησθη of ἄνησθη

դանդան G.
 դանդան KN. zich in de zou koesteren of liggen te koesteren, *van een beest en van een mensch* (vrg. դանդան). բռնակողմնորդդան *sva. ons spr.* slapende honden wakker maken.
 անձնայ KN. levende haag of heg, *zoals van ստանդայ* of *van անձնայ* ook tot *onheining van een woning of désa*. — անդանդանդան niet in huis, of onder toezigt houden, maar vrij in het wild laten loopen.
 անձնայ of անդանդան KN. (vrg. WW. ook անդանդան KN.) geronnen, gaar gekookt en toebereid, en in koekjes gesneden, bloed van slagvee, om bij de rijst *gegeten te worden*; ook bloedbeuling.
 անդանդան *zie անձնայ*
 անդանդան KN.; անդանդան *iets, zoals een kast, nithalen, geheel ledigen, al wat er in is, er nithalen; iets ondersteboven halen* (vrg. անդանդան). ook *bv. van een tégal* al de aardvruchten uitgraven; ook *fig. iems. hart* overhoop halen, ontroeren. — անդանդան *meervoud*.
 անդանդան KN. — անդանդան *omkappen van rijststroo en grassen*, SG. *nl. om vervolgens pátawidjá te planten*, Rh.
 անձնայ KN. het opkomen *van de maan* (vrg. անձնայ). — անդանդան *opkomen van de maan* (vrg. անդանդան).
 անձնայ KN.; անդանդան *poten om te kweeken, kweeken; ook fig., bv. zijn eigen ongeluk.* — անդանդան *mv., en ergens* *poten, grond* *bepoten*. — անձնայ *kweekplant, poteling; en kweek, kweekerij, pepinière*.
 դանդան KN. անդանդան *sva. բռնակողմնայ* *zie անդանդան*
 դանդան KN. անդանդան *zie boven*.
 անձնայ KW., vrg. WW. KN. het kleverige schadelijke vocht van sommige vruchten, dat braud, jeukte of zweren veroorzaakt. — անդանդան *zweren hebben ten gevolge van zulk vocht. անձնայ* *aanleiding tot iets, vooral tot iets onaangenaams* (vrg. անդանդան). անձնայ *aanleiding tot een twist*.
 անձնայ KN. het drijvend vuil *op ondiep water*. JR. անձնայ *ook wel անձնայ* KN. kaf, zemelen; vrg. WW. *ook de witte binnenschil van de rijstkorrels;*

deze fijne schil heet volg. Rh. անձնայ (*zie ook անձնայ* *bij անձնայ*).
 անձնայ 1. *zie անձնայ* 2. անձնայ *sva. անձնայ* WW. P
 անձնայ KW.; անձնայ *sva. անձնայ* of *անձնայ* (*zie անձնայ*).
 անձնայ KW. *sva. անձնայ*
 անձնայ KN. iets om *mée te graven of te delven, een graaf of spade* (*grondv. անձնայ*); KW. *sva. անձնայ* (vrg. անձնայ 2., *en դանդանդան*). — անդանդան KN. graven, delven; uitgraven; opgraven. — անդանդան *iets* *uitgraven, ergens den grond uitgraven of opgraven of opdelven; naar iets graven; voor iets een gracht, kuil of loop graven; fig. iemand een kuil graven*. JR. — անդանդան *het graven; uitgraving, opdelving.* — անդանդան KW. *sva. անձնայ* *en անձնայ*
 դանդանդան KN.; անդանդանդան *naar het bezit van een obj. een groote begeerte hebben en in het vooruitzigt er van zich al verheugen; zie դանդան դանդանդան* KN.; անդանդանդան *hurken, op de hurken zitten* (*van դանդան*). անդանդանդան *gehurkt of hurkende gaan* (vrg. անդանդանդանդան). — անդանդանդան *om of voor iem. op de hurken zitten*, W. I, 207. — անդանդանդանդան *iem. gelasten op zijn hurken te gaan zitten*, I, 154.
 անձնայ KW. *sva. անձնայ* KN. *dik van buik; van een paard անձնայ* *een grasbuik, volg. WW. R. ook veel kunnen verdragen of verduren, van den buik, als men van alles verteren kan, en van iemand, die niet ligt iets kwalijk neemt*.
 անձնայ KN. stikdonker; (*fig. zich in groote verlegenheid bevinden; G.*) (vrg. անձնայ *և անձնայ* *և անձնայ*); անձնայ *stikdonker. անձնայ* *duister door een betrokken lucht.* — անձնայ *aan iets zachtjes trekken* *bv. als een visch aan de lijn.* — անձնայ *mv. (vrg. SG. aantrappen van de galengan's)* (*tokkelen G.*). — անձնայ *iets, zoals de lucht, verduisteren, verdoukeren; (ook betrekken, van de lucht. G.); en aan iets zachtjes laten trekken. անձնայ* *zie դանդան*
 դանդան *dial. = դանդան B.*
 անձնայ KN.; անդանդան *iets, zoals een baal,*

iets begeeren. — *ἰεῖος ἰεῖος* *ἰεῖος ἰεῖος*
iemands liefhebberij. — *ἰεῖος ἰεῖος ἰεῖος*
ἰεῖος behagen, behaaglijk, beminlijk, bevallig.
ἰεῖος ἰεῖος ἰεῖος trachten te behagen. — *ἰεῖος*
ἰεῖος het voorwerp van *iemands*
 behagen; *iemands* lust of behagen; *iemands* beminde;
 liefje; minnaar, minnares; minnaar van een
 vrouw of meid; ook op elkander verliefd zijn; een
 amourette hebben met iemand. Zoo ook *ἰεῖος*
ἰεῖος ἰεῖος — *ἰεῖος ἰεῖος ἰεῖος*
ἰεῖος erg verzet of verliefd zijn op een of ander.
ἰεῖος en *ἰεῖος* s. en *ἰεῖος*, in de spreektaal
 zva. *ἰεῖος* en *ἰεῖος* (verg. *ἰεῖος*). — *ἰεῖος*
ἰεῖος en *ἰεῖος* zva. *ἰεῖος* en
ἰεῖος
ἰεῖος kw. zva. *ἰεῖος*
ἰεῖος kn. voetje voor voetje van gang. *ἰεῖος*
ἰεῖος zva. *ἰεῖος* — *ἰεῖος* lang-
 zame en voorzigtige gang of tred. — *ἰεῖος*
 zich zachtjes en langzaam, voetje voor voetje,
 voortbewegen.
ἰεῖος zie *ἰεῖος*
ἰεῖος kw. zva. *ἰεῖος* en *ἰεῖος* of, volgens
 G., arm, behoeftig; (misschien beter gering, van
ἰεῖος 3.).
ἰεῖος kn. verborgen, moeilijk te ontdekken (verg.
ἰεῖος); ook, en veelal *ἰεῖος* onzichtbare
 geest, die ergens huist. — *ἰεῖος* bedektelijk,
 heimelijk, in het geheim.
ἰεῖος kn. regelmatig en passend aaneengesloten van
 voegen of verbinding van gebindten, Rh.; verder be-
 hoorlijk en net aaneengesloten, van de lippen, als
 de boven- of onderlip niet uitsteekt; ook netjes,
 met ondergeslagene beenen en de armen aan het
 lijf gesloten, zitten (verg. *ἰεῖος*); ook fig. van
 stijl keurig.
ἰεῖος kn. (volg. Rh. zamengetrokken uit *ἰεῖος* en
ἰεῖος) eig. groot en toch bevallig; net, be-
 vallig, beschaald (verg. *ἰεῖος*).
ἰεῖος zie bij *ἰεῖος*
ἰεῖος kn. nattig, klam, zva. *ἰεῖος*
ἰεῖος of *ἰεῖος* kn. aan elkaar kleven,
 plakken bv. van haren (verg. *ἰεῖος* volg.
 WW. ook zich in menigte ophoopen; verg. *ἰεῖος*
ἰεῖος

kn. de binnen enkel, WW.
ἰεῖος kn. 1. een van aarde of van meel met
 eenig vocht geknede bal of bol. 2. zulk een bol van
 rijstzetmeel voor *ἰεῖος* of *ἰεῖος* (verg. *ἰεῖος*
ἰεῖος) JR. *ἰεῖος ἰεῖος* en *ἰεῖος ἰεῖος*
 namen van medicinale kruiden. WW.
ἰεῖος 1. kw. zva. *ἰεῖος* en *ἰεῖος*
 G. — 2. kn. naam van een huidziekte met roode
 vlekken en koorts (een soort van roos), een soort
 van ringworm, Rh. *ἰεῖος* naam van
 een dergelijke huidziekte als een gordel om het
 lichaam: gordelroos. *ἰεῖος* naam
 van een huiduitslag met zeer kleine ineendoopende
 roode vlekjes over het geheele lichaam, JR. *ἰεῖος*
ἰεῖος naam van een rups met lange haren,
 waaraan de aanraking jeuking veroorzaakt.
ἰεῖος kn. twee verkeerd bij elkaar, in plaats
 van beurtelings om en om; fig. niet volmaakt van
 iets waaraan iets ontbreekt, PJ. niet goed overge-
 bracht van een boodschap, Men.; overtollige her-
 haling, pleonasme. *ἰεῖος* gelijk, gelijk-
 matig, Tj.
ἰεῖος kw. zva. *ἰεῖος*
ἰεῖος kn. vorstelijke zetel, groote vierkante tabou-
 ret met draperieën, waarop de Vorst in staatsie
 zit, en die tot de rijksinsignien behoort. *ἰεῖος*
ἰεῖος of ook enkel *ἰεῖος* een lage
 schrijftafel of bank.
ἰεῖος kw. zva. *ἰεῖος*
ἰεῖος of *ἰεῖος* zva. *ἰεῖος*
ἰεῖος of *ἰεῖος* kn. platrond, zwaals
 stompe punten van schoenen en de kop van een
 kat of tijger; kort en dik, niet rijzig, van een
 persoon; ook stomp, niet puntig, bv. van een neus
 Men. (bot. G.).
ἰεῖος ἰεῖος *ἰεῖος ἰεῖος* zva. *ἰεῖος*
ἰεῖος
ἰεῖος kn. tweelingen, een tweelingpaar, van
 een jonge en een meisje (verg. *ἰεῖος*).
ἰεῖος kn. tegen elkander aan, bv. van twee
 huizen die tegen elkander aan gebouwd zijn; aan
 elkander gegroeid, gekleefd of gehecht; nauw aan
 elkander verkleefd, van vrienden (verg. *ἰεῖος*
ἰεῖος en *ἰεῖος*). — *ἰεῖος*
 caus., iets tegen iets. bv. een muur, aanzetten.

ἄλλοι KN. digt aan elkander in een tros of groep; compres, van schrift; tros, groep (erg. ἄλλοι-ἄλλοι en ἄλλοι-ἄλλοι).

ἄλλοι KN. stopverw; een deeg van kalk, boomwol en djarakolie gemaakt, om de reten van iets, zooals van een vaartuig, digt te stoppen; ook zva. ἄλλοι 2.; nm. van een soort cosmetiek, meer bep. voor knevels; (erg. ἄλλοι-ἄλλοι). ἄλλοι-ἄλλοι naam van de vrucht van den heester ἄλλοι JR. — ἄλλοι-ἄλλοι iets met stopverw of iets dergelijks stoppen; gelijk een klomp stopverw of dergelijk deeg. — ἄλλοι-ἄλλοι met stopverw gestopt.

ἄλλοι 1. KW. zva. ἄλλοι — 2. KN. zva. ἄλλοι

ἄλλοι een ruw afgewerkt blok hout bij gebrek van ἄλλοι gebruikt.

ἄλλοι of ἄλλοι KN. zva. ἄλλοι of ἄλλοι G. — ἄλλοι een plaatsje bij iemand vragen of hebben, om bij hem in te wonen of te logeren, WW. R. volg. Rh. erg. op een klein plaatsje tusschen of tegen andere huizen aan wonen; fig. bij iem. inwonen, logeren, erg. ἄλλοι en ἄλλοι

ἄλλοι ἄλλοι en ἄλλοι KN. vlak tegen aan (erg. ἄλλοι en ἄλλοι). — ἄλλοι enz., tegen iets anders aanstaan of zitten, bv. een keuken tegen een zijgebouw; zie ook bij ἄλλοι — ἄλλοι enz., hetz. — ἄλλοι en ἄλλοι vlak tegen elkander aan.

ἄλλοι zva. ἄλλοι

ἄλλοι KN. tros van vruchten of bloemen, als hoeveelheid; volgens G. ook druif. — ἄλλοι tros, bij trossen, ook zva. ἄλλοι

ἄλλοι KN. naam van een groote pisangsoort, ἄλλοι Tj.; volg. WW. ook van een groote statuur.

ἄλλοι KN (gearmd WW.) naast elkander (volg. Rh. staan of) gaan; ook van dezelfde gesteldheid zijn met iets anders (erg. ἄλλοι en ἄλλοι). ἄλλοι-ἄλλοι in rijen en naast elkander gaan (of staan Rh.); volg Rh. ook zva.

ἄλλοι van een breede en bladrijke boom. ἄλλοι zva. ἄλλοι

ἄλλοι KN. hetzelfde of eender met iets anders; hetzelfde nog eens, tweemaal hetzelfde; in herhaling vallen (erg. ἄλλοι en ἄλλοι). ἄλλοι-ἄλλοι kijk, je hebt juist hetzelfde voor als ik!

ἄλλοι en ἄλλοι KN. met twee of meer trossen aan één stengel, — zitten van vruchten, ook fig. nog eenigzins verwant zijn (erg. ἄλλοι-ἄλλοι).

ἄλλοι KN. — ἄλλοι-ἄλλοι mede doen in het beknorren van iemand.

ἄλλοι KN. de opgezette toestand der spieren. — ἄλλοι-ἄλλοι zenuwachtig gespannen van het gemoed bv. door verkropte spijt, enz. WW. zie ἄλλοι

ἄλλοι KN. kroon en stijf van ledematen, erg. ἄλλοι

ἄλλοι KN. knoest, knoestig, knobbelig van een boom; knuurfachtige uitwas aan een been of arm,

ἄλλοι zie ἄλλοι ἄλλοι-ἄλλοι zva. ἄλλοι maar grooter, in ἄλλοι ἄλλοι-ἄλλοι naam van een klein soort van gowokvruchten, maar waarvan een grooter aantal aan één stengel hangt.

ἄλλοι ἄλλοι of ἄλλοι KN. overhangende kant van een rivier, ravijn of berg. — ἄλλοι enz., overhangen van een rivieroever of de kant van een ravijn of berg; volg. Rh. eig. met een holte zijn, erg. ἄλλοι en tegen de kant van iets, zooals een boom, muur, post van een deur, aan gaau staan of gaau liggen, om ergens voor te schuilen of zich te verbergen; fig. zijn steun zoeken bij iemand; onder iems. bescherming staan (erg. ἄλλοι-ἄλλοι).

ἄλλοι ἄλλοι zie ἄλλοι

ἄλλοι KN. goed of duidelijk iets zien, hooren, verstaan of begrijpen; ἄλλοι iets nog niet goed begrijpen. — ἄλλοι-ἄλλοι duidelijk maken, ophelderen, toelichten. — ἄλλοι-ἄλλοι welwillend, hulpvaardig van aard (erg. ἄλλοι JR.).

ἄλλοι zie ἄλλοι

ἄλλοι KN. klanknabootsend woord voor het geluid

ერთერთი): Rh. kent die ziekte alleen in den vorm $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ — $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ of $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ aan die kwaal lijden. (Men onderscheidt $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ en $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$. WW. R.).

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ N., in de spreektaal zva. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ of $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ zva. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ wie ook, wat ook. Zoo ook $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ of $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ em zva $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ of $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ — $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ ook $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ en $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ onverschillig wat of welk. Zoo ook $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ of $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ klanknab. van het geluid van een voetzoeker, Rh. ook het einde van een vers; fig. de persoon, op wien iets neerkomt.

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ en gew. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ KN. rijzig en wel geproportioneerd, een edele gestalte (verg. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$).

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ zie bij $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ KN.; $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ zva. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ en $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ KN. zwaar, maar wel geproportioneerd, van gestalte (verg. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$).

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ zie $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ KN. zonder bezwaar of bezwaren, onbezwaard, geen bezwaar of bezwaren hebben, geen bedenkingen of verhinderingen hebben; gelegen komen, tijd hebben, verlichting hebben of gevoelen, van een zieke of ziekte, als er geen bezwaar meer in is; verlichting van een straf; gaarne bereid; gaarne bereid zijn, tot iets of om iets te doen; gaarne bereid tot iemands hulp of dienst. Men zegt en schrijft ook dikwijls $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ of $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ bv. J. Brieven. p. 344, 10, en dit is dus een denominatief van $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ KW. zva. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ en $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ em $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ van de grondv. v. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ — $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ em $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$, tegen iets, bv. een verzoek, geen bezwaar of bedenking maken of hebben; tot iets gaarne bereid zijn. — $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ maken dat iets geen bezwaar of bezwaren heeft; de bezwaren er van uit de weg ruimen; een zieke of ziekte verlichting aanbrengen of teweegbrengen.

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ zie bij $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ zie $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ KN. naam van een soort van uil of nacht-vogel, met lang uitstekende veters boven de oo-

ren, Rh.

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ KW. zva. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ (Uit $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ em Skr. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$, leeraar).

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ = $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ KN. het onkruid uitroeijen, den grond schoonmaken door de aarde met het onkruid om te halen; wieden; de schoonmaking of het schoongemaakt worden, bv. van een koffietuin. — $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ eerste periode van den groei van suikerriet, CP. — $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ een tuin of akker zóó schoonmaken of schoonhouden, van onkruid zuiveren. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ de wenkbrauwen opmaken door er met scheren de gewenschte vorm aan te geven. — $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ het schoonmaken van den grond, enz. — $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ het van onkruid gezuiverde of te zuiveren; het werk daaraan te besteden.

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ of $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ N., in de spreektaal zooveel als $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ vooral met ontkenning $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ niet weten, kennen, verstaan, begrijpen, er geen begrip van hebben. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ voor: hij kent geen a voor een b.

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ zie $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ KN. — $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ regt op zitten of staan, zie $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ zva. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ KN. kot, verblijf of woning van iemand in een minachtenden zin; de kot van een boelā (waarsch. voor $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ Kawi vorm van $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ R. Verg. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ waar is je kot? $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ bergkot, zie bij $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ of $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ een kot hebben, ergens zijn kot hebben.

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ of $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ KN.; $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ of $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ het hoofd achteroverhouden, het aangezicht opheffen en naar boven wenden; met het hoofd omhoog gaau (verg. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ en $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$).

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ of $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ = $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ zie $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ of $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ KN. niet meer stevig staan, door stijging of ouderdom, R. gekloofd, versleten, open, opengespaakt, opengescheurd, Rh.

$\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ KN. omgewroet, opgewroet, van een boom ontworteld. — $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ iets omwroeten of opwroeten door krabben of graven (verg. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$); ook zva. $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ — $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$ mv. — $\alpha\iota\tau\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma$

ἰγών het omwroeten of opwroeten.
 ἰγών KN.; ἀναἰγών en ἀναἰγώνος zva. ἀναἰγώνος enz. (erg. ook ἰγών).
 ἰγερών KN. iets om mee te wroeten, maar in geringere mate. — ἀναἰγερών ἀναἰγερώνος en ἀναἰγερώνος zva. ἀναἰγερώνος enz.
 ἰγύω en ἰγύωμαι KN. overhoop, in de war doorelkander, ondersteboven. — ἀναἰγύω iets overhoop of ondersteboven halen (erg. ἀναἰγών en ἀναἰγώνος). — ἀναἰγύωαι mv.
 ἰγύωται Holl. dommekracht. — ἀναἰγύωται met een dommekracht opwinden.
 ἰγύωται KN. achterwaarts naar beneden gerigt, van de horens van een buffel, JR. zie ἰγύωται.
 ἰγύωται zie ἰγύωται.
 ἰκνύω = ἰκνύω. Rs.
 ἰκνύω KN. met korte ingedrongen hals, waardoor een soort bult van voren ontstaat; van gamelan instrumenten hun klank verloren hebben, Rh. erg. ἰκνύω.
 ἰκνύω dial. zva. ἰκνύω.
 ἰκνύω of ἰκνύω = ἰκνύω.
 ἰκνύω of ἰκνύω KN. achterover gebogen, bv. van den rug van een stoel (erg. ἰκνύω en ἰκνύω). — ἀναἰκνύω of ἀναἰκνύω iets achterover buigen; zich achterover buigen; ἀναἰκνύω achterover zwikken of gebogen raken, bv. van het lichaam en de lenden, JR.
 ἰκνύω KN.; ἀναἰκνύω in voorovergebogen houding staan of loopen, Rh.
 ἰκνύω = ἰκνύω. W. II, 330, fig. stijf van taal, K. I, 1.
 ἰκνύω KN. dikke hoofdwortel of hoofdwortels van een boom, struik of plant, vlak onder den stam, vooral zulke die eetbaar zijn of tot medicijn gebruikt worden (erg. ἰκνύω). WW. R.; volg. R. het verdikte onderaardsche gedeelte van de stam van een boom of struik, waaraan de wortels zitten, de knol van aardvruchten. — ἀναἰκνύω — ἰκνύω uit den grond halen.
 ἰκνύω KN.; ἰκνύω KI., de knie, de knieën. ἰκνύω één kniehoogte bereiken, tot aan de knieën reiken, bv. van waterstand. ἀναἰκνύω eig.

op je knieën trommelen van plezier, zich erg verheugen, Rh.
 ἰκνύω KN. een vuurhaard tot behulp, van eenige bijeengelegde steenen, om er den pot op te koken noodformuis, WW. (erg. ἰκνύω); ook naam van een ziekte onder het pluimvee, die aan de werking van een boozen geest wordt toegeschreven. — ἀναἰκνύω van steenen zulk een vuurhaard maken; zulk een haard gebruiken, er op koken, WW. fig. voor ἀναἰκνύω in huis zitten bakken, niet uitgaan JR.; ook in een diep gebukte houding zitten (erg. ἰκνύω). ἰκνύω en ἀναἰκνύω zich tevreden met zijn staat bij zijn ambacht of bedrijf houden. JR.
 ἰκνύω KN. zich voorover bukken, bv. om iets van den grond op te rapen; voorover gedoken zitten, bv. bij het schrijven als men te veel voorover zit; ook zva. ἀναἰκνύω (erg. ἰκνύω en ἰκνύω).
 ἰκνύω zva. ἀναἰκνύω of ἰκνύω KN. langs den kop naar benedend hangend, van de horens van een buffel.
 ἰκνύω en ἰκνύω KN. vermoeid, verstijfd of verloofd van de beenen, zooals door het lang onbeweeglijk zitten, zoodat men eenige oogeblikken niet staan kan; kramp in de pooten van vogels, zoodat zij niet op een tak of op stok kunnen zitten; fig. zva. ἀναἰκνύω naam van een soort van pisang. — ἰκνύω verstijfde of verdoofde beenen hebben; de kramp in de pooten hebben.
 ἰκνύω KN. stijf en krom van armen Rh.; volg. te M. alleen van de voeten, ἰκνύω v. d. armen.
 ἰκνύω KN. iets om mee uit te graven (erg. ἰκνύω en ἰκνύω). — ἀναἰκνύω iets met een spits of scherp werktuig uitgraven of opgraven; fig. iemand van zijn zitplaats of uit zijn post werken. — ἀναἰκνύω mv.
 ἰκνύω KN. gewezen, rustend, van een ontlagen ambenaar (erg. ἰκνύω).
 ἰκνύω KN.; ἰκνύω slap en lenig van gang, Rh.
 ἰκνύω of ἰκνύω KN. uitstekende of neêrhangende tronk aan een boom (erg. ἰκνύω en

αἰθῆρα); neêrhangen van de vleugels van een haan. αἰθῆρα uitsteekend *afslak aan het dak van een huis.* (KT.) R. *erg.* ηδὴ ηδύτης

ηδὴ ηδύτης KN. er slap of lam bij neêrhangen, *bv. van een geknakt boomtak.*

αἰθῆρα KN. αἰθῆρα αἰθῆρα *zva.* αἰθῆρα αἰθῆρα ηδύτης WW.

αἰθῆρα *zva.* αἰθῆρα Rh.

αἰθῆρα en αἰθῆρα KN. gebukt (*erg.* αἰθῆρα en αἰθῆρα). — αἰθῆρα αἰθῆρα en αἰθῆρα αἰθῆρα zich bukken door zich voorover te buigen; zich bukken *bv. om van den grond iets op te rapen; zich buigen, een buiging maken, uit eerbied.*

αἰθῆρα *zva.* αἰθῆρα maar ook wel op zij neêrhangend *bv. v. h. hoofd,* Rh. *zie ook op* αἰθῆρα

αἰθῆρα KN. lage bank of bankje om op te zitten, of tot voetbankje; (*Zulk een bankje behoort tot de staatsie van de prinsen op Maandag en Donderdag.*) αἰθῆρα αἰθῆρα αἰθῆρα een laag schrijftafeltje. — αἰθῆρα iets zooals zulk een bankje.

αἰθῆρα *zie* αἰθῆρα

ηδὴ ηδύτης KN. hinken; *zie* αἰθῆρα

αἰθῆρα en αἰθῆρα KN. sterk uitgebogen, achterwaarts gebogen, gebogen, *van poolen van een stoel, van de beenen van een kind, als die bij de knieën achterwaarts, (dit volg. Rh. αἰθῆρα) en van de armen, als die bij de elleboog, naar binnen gebogen zijn, wat bij vrouwen voor een schoonheid gehouden wordt.*

αἰθῆρα KN. mank doordat het ééne been korter is dan het andere; mank gaan (*erg.* ηδὴ ηδύτης en ηδὴ ηδύτης) WW. *zie bij* αἰθῆρα

αἰθῆρα *ben. v. e. straatdeuntje,* Rh.

αἰθῆρα of ηδὴ ηδύτης KN. *zva.* αἰθῆρα — αἰθῆρα αἰθῆρα of αἰθῆρα αἰθῆρα mank of kreupel of hinkende voortgaan.

ηδὴ ηδύτης *zie* αἰθῆρα

αἰθῆρα KN.; αἰθῆρα αἰθῆρα achterover staan of hellen, *bv. van den rug van een stoel; v. e. paard, zadeltug* (*erg.* αἰθῆρα en αἰθῆρα), JR.

αἰθῆρα KN. rondgaande acrobaten die met begeleiding van muziek om geld kunsten vertoonen, (*te Batavia*) gew. bij gelegenheid van Chin. of Holl. nieuwe jaar, Rh. (*erg.* αἰθῆρα).

αἰθῆρα *Holl.* dansen (*erg.* αἰθῆρα αἰθῆρα).

αἰθῆρα of αἰθῆρα en ηδὴ ηδύτης KN.; αἰθῆρα αἰθῆρα en αἰθῆρα met den snuit omwroeten of uitwroeten, *van een wild zwijn* (*erg.* αἰθῆρα).

αἰθῆρα KN.; αἰθῆρα αἰθῆρα van een hoogte langs iets afglijden (*erg.* αἰθῆρα).

αἰθῆρα KN. αἰθῆρα αἰθῆρα met het hoofd of den kop in eens of met een ruk overeind staan *bv. ten gevolge van schrik.*

αἰθῆρα KN.; αἰθῆρα αἰθῆρα onverwacht of onopgemerkt te voorschijn komen of vóór iemand staaui; uitschieten, uitspruiten, opschieten, wanneer de knoppen te voorschijn komen. — αἰθῆρα het onverwacht te voorschijn komen of uitspruiten.

— αἰθῆρα *zva.* αἰθῆρα JR. αἰθῆρα KN. *tusschenwerpsel voor het* onverwacht opkomen of opdoemen en blijven staan als een paal of stronk. — αἰθῆρα oploemen, en stokstijf blijven staan, *als boven,* Rh.

αἰθῆρα KN.; αἰθῆρα αἰθῆρα *zva.* αἰθῆρα of αἰθῆρα JR.

αἰθῆρα KN. half gek, mal, nar, *zie* αἰθῆρα

αἰθῆρα en αἰθῆρα KN. suf, versuft, suffen; (*erg.* αἰθῆρα αἰθῆρα en αἰθῆρα) *zie* αἰθῆρα

αἰθῆρα αἰθῆρα en αἰθῆρα αἰθῆρα *zie* αἰθῆρα

αἰθῆρα *zie bij* αἰθῆρα

αἰθῆρα *zie bij* αἰθῆρα

αἰθῆρα *zie* ηδὴ ηδύτης

αἰθῆρα *zie bij* αἰθῆρα

αἰθῆρα = αἰθῆρα = ηδὴ ηδύτης

αἰθῆρα *zie* αἰθῆρα

αἰθῆρα de beurt, aan de beurt zijn, *erg.* αἰθῆρα

αἰθῆρα *zie bij* αἰθῆρα

αἰθῆρα αἰθῆρα = αἰθῆρα αἰθῆρα en αἰθῆρα αἰθῆρα

ακ

ακ 1. N., *verk. van* ακα — 2. KN., *verk. in samenstelling van* ακα — 3. KW. *zva.* ακα ακα ακα en ακα ακα (*Sky. dja*, gesproken, geboren, telg, zoon, *in samenstellingen zooals dtmadja en dwidja; zie* ακα ακα en ακα).

kiest. — ἰῆ ἰῆ ἰῆ obj. den.; ook van gesmolten glas vervaardigde kralen, zooals bv. van een roze-krans, (Tj.) Rh.

ἰῆ 1. KN. stand, het staan (verg. ἰῆ ἰῆ); en stand van iemand, als zijn rang of qualiteit; stijl bv. v. e. beschof, een ἰῆ ἰῆ; paal in een wand: de opstaande scheringlatten in bamboe-vlechtwerk (verg. de ἰῆ ἰῆ bij weefsel), (verg. ἰῆ ἰῆ ἰῆ en ἰῆ ἰῆ). — 2. N., ἰῆ en ἰῆ K., ἰῆ K., ἰῆ K., ἰῆ K., naam; van personen, de naam van iemand die eenigen stand of titel heeft (verg. ἰῆ ἰῆ); titel, zooals van mantri of toemenggoeng (en in dezen zin alleen ἰῆ K.); dezen of dien naam hebben, zoo heeten. Het wordt (evenals ἰῆ) ook gebruikt waar wij een (van de soort) gebruiken; bv. ἰῆ ἰῆ een paard. ἰῆ ἰῆ die den stand heeft van Vorst, daz. een Vorst; en zoo ook ἰῆ ἰῆ en ἰῆ ἰῆ een moeder, een ware moeder. 3. KI. verkortling van ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ verk. van ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ in de hofstaal verk. van ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ en ἰῆ ἰῆ van ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ — ἰῆ ἰῆ KN. opzigt; het opzigt hebben; opzie-ner, opzigtger, die bij iets assisteert als gelastigde; fungerend; een bij een regtbank of regterlijke in-structie als gelastigde van zijn hoofd als ἰῆ ἰῆ fungerend regterlijk beambte, wordt betiteld: ἰῆ ἰῆ ἰῆ doch ἰῆ ἰῆ ἰῆ (of ἰῆ ἰῆ) als de ἰῆ die functie waarneemt. — ἰῆ ἰῆ 1. KN. van stijlen of standers voorzien, over iets of anderen staan, als opzigtger of als chef; het opzigt of toezigt er over houden, het bestier of beheer er over hebben. — 2. KI. van ἰῆ ἰῆ — ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ betiteld. — ἰῆ ἰῆ ἰῆ 1. KN. iemand, bv. een getuige, bij iets laten assisteren. 2. ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ N., ἰῆ ἰῆ ἰῆ K., ἰῆ ἰῆ ἰῆ K., met een naam of titel noemen, dus of zoo noemen, iemand een naam of titel geven. — ἰῆ ἰῆ 1. KN. in stand zijn, bestaan; bestaande, bv. van een wet. 2. KI. van ἰῆ ἰῆ en van ἰῆ ἰῆ — ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ KI. van ἰῆ ἰῆ ἰῆ — ἰῆ ἰῆ ἰῆ KI. van ἰῆ ἰῆ ἰῆ — ἰῆ ἰῆ ἰῆ KI. van

ἰῆ in den zin van stand van iemand, als zijn rang of waardigheid; hooge waardigheid; en de regering, installering, iustallatie, inhuldiging, van een vorst. ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ Uw waar-digheid, een titel, zva. U Edele of U Weledele; en zoo ook wel ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ weledele Heer. ἰῆ ἰῆ ἰῆ zie bij ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ Mijne Hoogheid, gebruikt een Vorst of Vorstin van zich zelf. Tot den Gouverneur-generaal gebruikt de Vorst ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ Zijn Hoogheid Grootvader.

ἰῆ verkortling van ἰῆ ἰῆ

ἰῆ KN. 1. jonge kokosbladen (verg. ἰῆ ἰῆ). ἰῆ ἰῆ = ἰῆ ἰῆ Wangs. op ἰῆ ἰῆ ἰῆ — ἰῆ ἰῆ een strook leer of band, tot ἰῆ ἰῆ gemaakt, Rh. 2. het middelschot van de neus tusschen de neusgaten.

ἰῆ ἰῆ Holl. Generaal.

ἰῆ ἰῆ KN. sodomiter, sodomie (Ar. زنديق; zin-dik, een Magiër, vuuraanbidder, heiden, godlooze. Verg. ἰῆ ἰῆ). ἰῆ ἰῆ sodomiterij.

ἰῆ ἰῆ K.; os. zva. ἰῆ ἰῆ (zie bij ἰῆ ἰῆ II. Het zal wel eig. een verk. zijn van ἰῆ ἰῆ). R. volg. Rh. zva. ἰῆ ἰῆ of ἰῆ ἰῆ

ἰῆ ἰῆ verkortling van ἰῆ ἰῆ

ἰῆ ἰῆ = ἰῆ ἰῆ ἰῆ ἰῆ kleur van een paard, brandschimmel, Rh.

ἰῆ ἰῆ KN. een bijmengsel (verg. ἰῆ ἰῆ en ἰῆ ἰῆ ἰῆ). — ἰῆ ἰῆ ἰῆ bij iets nog iets anders bijmengen, of bijvoegen.

ἰῆ ἰῆ 1. KI. van ἰῆ ἰῆ — 2. KN., TP, zva. ἰῆ ἰῆ van een inlandsch vaarttuig, R.

ἰῆ ἰῆ of ἰῆ ἰῆ (ook wel ἰῆ ἰῆ) KN. jonge djagoengvrucht; volg. SG. de klos v. d. djagoeng even na den bloei.

ἰῆ ἰῆ KN. komijn, komijnzaad waarvan een zwarte (volg. Fil. Nigella sativa L. Nat. fam. der Ranunculaceae), en witte soort, volg. Fil. Cuminum Cyminum, L. Nat. fam. der Umbelliferae, (Skr. djitra, waaraan het dus een oude kramā-vorm is, gelijk ἰῆ ἰῆ van ἰῆ ἰῆ).

ἰῆ ἰῆ KN. rad van een spinnewiel, spinnewiel, fig. zva. ἰῆ ἰῆ (Skr. tjatra, spinnewiel; yan-tra, machine. PK.). ἰῆ ἰῆ ἰῆ gewone le-venswijze? W. I, 25; loop in een krieg. ἰῆ ἰῆ

builen, TP. ook ဝိစုတိဗျာ
အနက်ကျ of အနက်ကျ KN., အနက်ကျ of အ
နက်ကျ het achterste in de hoogte gooijen
en zoo met beide pooten tegelijk achteruitslaan,
van een paard; v. menschen, ook v.a. အနက်
ကျ Tj.

အနက်ကျ ခြေအနက်ကျ
အနက်ကျ ook အနက်ကျ KN. venster (Port. ja-
nella).

အနက် of အနက် KN. wat afgesproken, toegezegd of
waaromtrent men overeengekomen is; toezegging,
belofte; voorwaarde; afspreken, toezeggen, belo-
ven; ook v.a. အနက် ၂. အနက်အနက် geschre-
ven overeenkomst, contract. G. အနက်အနက် of enkel
အနက်, onder voorwaarde dat, mits, als het maar;
vrg. အနက်အနက် အနက်အနက်အနက်အနက် tot het
bepaalde levenseinde gebracht. — အနက်အနက် iets als
voorwaarde stellen, volg. Rh. alleen in het passief အ
အနက်, als voorwaarde gesteld worden. — အနက်
အနက် iemand een toezegging doen, iets toezeg-
gen of beloven; iemand zijn verpligtingen als voor-
waarden voorhouden. အနက်အနက်အနက်A အနက်A
iets toezeggen aan iemand; iets tot voorwaarde stel-
len; omtrent iets een overeenkomst aangaan; voor
iemand een overeenkomst sluiten. — အနက်အနက်
toezegging, belofte; voorwaarde, beding; toezeg-
gen, beloven; bedingen. — အနက်အနက် en အ
အနက်အနက် ook wel အနက်အနက်A အနက်A
overeenkomst, afspraak, verbintenis, verbond,
contract, zamen afgesprokene termijn of voor iets
bepaalde tijd, met een ander of met elkander een
afpraak inaken of overeenkomst aangaan. အနက်
အနက်အနက်A အနက်A
အနက်A KN. een afschuw hebben of gevoelen van iets
of iemand; vies van iets zijn; het ergens niet op
begrepen hebben (vrg. အနက်A). — အနက်A
အနက်A afschuw wekkend, vies.

အနက်ကျ I. KW. v.a. အနက်A KN. vaal van een kleur
van een paard, zoodat die kleur niet zuiver is.
Zoo အနက်ကျA, vaalgeel, geelachtige kleur. အနက်
ကျA muisvaal.

II. KN. naam van een visch met twee pooten,
die zich in den modder ophoudt? WW.

III. KW. v.a. အနက်အနက်A — အနက်အနက်A
hetz. အနက်အနက်A v.a. အနက်အနက်A

အနက်အနက်A ခြေအနက်A
အနက်အနက်A KN. mooi, keurig gekleed. Tj. ခြေအနက်A
အနက်အနက်A KN. op de teenen staan; op de teenen loo-
pen; met de teenen op den grond komen of tippen,
van de voeten; op en neêr gaan. van de wenkbrau-
wen, WW. welligt opgetrokken; fig. wankelmoedig?
(vrg. အနက်A en အနက်အနက်A). — အနက်အနက်A
en အနက်အနက်A အနက်A de voeten met de teenen op
den grond zetten; de wenkbrauwen op en neêr
bewegen, WW. welligt optrekken?

အနက်အနက်A KN. wippen of wippen, zooals een wip-
plank of een tafel op pooten van ongelijke lengte
(vrg. အနက်A အနက်အနက်A). ook fig. niet over-
eenkomen, niet met elkaar rijmen, oneens.
အနက်အနက်A KN. rustig, bedaard, kalm; rust; ook van
het gemoed; rustig ergens blijven (vrg. အနက်အနက်A
en အနက်အနက်A). — အနက်အနက်A အနက်A
iets rustig maken, rustig doen zijn, rust geven of doen ge-
nieten.

အနက်A KN. slank (vrg. အနက်A အနက်A ၂.);
volg. Rh. het leyenovergestelde van အနက်အနက်A
v.a. အနက်A maar zoowel van mannen als vrouwen;
en naam van een soort van distel; ook tros van
kokosnoten en salaks, als een hoeveelheid, bv. အ
အနက်A အနက်အနက်A enz. (vrg. အနက်အနက်A en အနက်A).
— အနက်အနက်A tros, aan trossen; (de plaats
waar aan den kokosboom de trossen zitten, de
ouderkroon. JR.).

အနက်A of အနက်A KW. v.a. အနက်အနက်A en အနက်အနက်A
အနက်A
အနက်A of အနက်A 1. KW. v.a. အနက်အနက်A en အနက်A
— ၂. KN. v.a. အနက်A — ၃. het voorhoofd rim-
pelen. G.

အနက်A en အနက်အနက်A v.a. အနက်အနက်A en အနက်အနက်A
အနက်A of အနက်A KN.; အနက်အနက်A of အနက်အနက်A (အ
အနက်A KI.) iets heffen, ophieven, optillen, ophig-
ten; iemand verheffen, tot hooger rang of post
verheffen, volg. Rh. ook ophemelen, prijzen; bij
schelden iems. voorouders of geboortegrond opha-
len, op het tapijt brengen; vrg. o. a. Waj. I. 97.
— အနက်အနက်A obj. den., I. အနက်အနက်A KI.,
door verheffing geworden (niet door geboorte). ၂.,
အနက်အနက်A အနက်အနက်A KI., verheffing, benoeming

boezen paal voor de gèdèg van een pagèr of wand, met uitgebeitelde gaten, waardoor de dwarslatten loopen (verg. ἄκρον WW.; volg. Rh. een vak gevlochten bamboe tusschen de twee djènng's (of stijlen) van een pagèr rondom een erf. ἄκρον ἰνὸν ἄκρον een djaro van ἰνὸν ἄκρον een grover, ruwer soort djaro. ἄκρον ἰνὸν ἄκρον een soort djaro als schutsel om het inzien van buiten te beletten (Tj.). ἄκρον ἰνὸν ἄκρον of enkel ἄκρον een pagèr met ἄκρον

ἄκρον of ἄκρον, ἄκρον κ., diep, zooals een diep gat en diep water; diepte; het binnenste; diep, hol en zwak van de stem, bv. van een zwakke zieke; laat, laat vruchtgevend van gewassen en boomen. ἄκρον ἰνὸν ἄκρον hij neemt het diep, zwaar op; ook zva. ver te zoeken, moeijelijk te vinden, fig. hoog v. iems. aanspraken, pretentius. ἄκρον ἄκρον late rijst (verg. ἄκρον ἄκρον) G. gebr. ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον binnen, er in. ἄκρον ἄκρον wat binnen is, het inwendige. ἄκρον ἄκρον of ἄκρον ἄκρον en ἄκρον ἄκρον binnen iets, er in; in den loop van, gedurende, een tijd (verg. ἄκρον ἄκρον). ἄκρον ἄκρον ἄκρον het binnendistrikt van het rijk, de hoofdplaats; in het binnendistrikt, op de hoofdplaats, R. binnen de hoofdplaats. ἄκρον ἄκρον ἄκρον binnenshuis. ἄκρον ἄκρον ἄκρον in de brief. ἄκρον ἄκρον (ἄκρον ἄκρον ἄκρον en ἄκρον) ἄκρον (of ἄκρον ἄκρον) binnen-wèdàná (enz.) worden genoemd de wèdàná's (enz.) van de ἄκρον ἄκρον en ἄκρον ἄκρον en van de ἄκρον ἄκρον en ἄκρον ἄκρον ἄκρον — ἄκρον ἄκρον binnenshuis, volg. WW. of ἄκρον ἄκρον ἄκρον KN. het binnenshuis, het achterste gedeelte van een huis, waarin de ἄκρον ἄκρον zijn. — ἄκρον ἄκρον of ἄκρον ἄκρον ἄκρον, ἄκρον ἄκρον of ἄκρον ἄκρον κ., het inwendige, bv. van een huis; ook ἄκρον ἄκρον N. (ἄκρον ἄκρον κ.) verk. van ἄκρον ἄκρον bv. ἄκρον ἄκρον in, binnen, binnen in, het vaartuig. — ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον naar binnen (binnenshuis) genomen, van een bediende, die vroeger alleen maar buitenshuis werkzaam was, WW. ook volgens G. naar binnen gekeerd. — ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον binnen de grens gaan, de grens overschrijden, B. T. Dj.; dieper worden; dieper maken. — ἄκρον ἄκρον ἄκρον

ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον iets, zooals een gat of gracht, dieper maken, uitdiepen. — ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον naar de diepte of naar het binnenshuis zich begeven. — ἄκρον ἄκρον ἄκρον of ἄκρον ἄκρον KN. het ingewand, de ingewanden, van een beest en van een mensch; plat voor inborst: ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον v. e. slechten kerel, (verg. ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον) — ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον te diep. ἄκρον ἄκρον verk. v. ἄκρον ἄκρον ἄκρον bij tellen; ook één tegen twee.

ἄκρον KN., ἄκρον ἄκρον net, mooi gelijk, van vlechtwerk en knoopwerk JR (verg. ἄκρον ἄκρον).

ἄκρον (in samenstelling ook ἄκρον ἄκρον en ἄκρον) KN iemand die in iets bedreven of die over iets gesteld is, baas, meester, verg. ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον beampten van den Vorst, die met de berekening van de mængsá's en woekoe's belast zijn, en die bij pest of hongersnood de vorstelijke pajoeng ronddragen om den nood af te wenden. ἄκρον ἄκρον ἄκρον een groote en harde këmirinoot, die een scherpen rug heeft, een driekantige kemiri, (verg. ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον). ἄκρον ἄκρον tolk, translateur. ἄκρον ἄκρον ἄκρον stuurman. ἄκρον ἄκρον rijstkookster, kokkin. (verg. ἄκρον ἄκρον onder ἄκρον). ἄκρον ἄκρον sleutelbewaarder van een vorstelijke begraafplaats of heilige plaats. ἄκρον ἄκρον ἄκρον naar het verschil van rang bij elkander zitten, van verschillende hoofden van denzelfden rang, mantri's bij mantri's, kliwon's bij kliwon's, enz.; ieder bij zijn wapen: ἄκρον ἄκρον ἄκρον bv. infanterie bij infanterie, Rs. — ἄκρον ἄκρον ἄκρον als rijstkookster haar dienst gaan aanbieden. — ἄκρον ἄκρον ἄκρον vertolken, als tolk dienen.

ἄκρον KN. — ἄκρον ἄκρον netten mazen of breiden.

ἄκρον nm. v. e. medicinale plant, (Tj.) WW.

ἄκρον KW. zva. ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον — ἄκρον ἄκρον KN. zich overal verspreiden; overal verspreid liggen. — ἄκρον ἄκρον het overal verspreid liggen.

ἄκρον K. beschroomd (verg. ἄκρον ἄκρον en ἄκρον ἄκρον). ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον ἄκρον Beschroomd ben ik, daar ik in dienst ben; een formule waarmee een beampte zich tot zijn superieur wendt, wanneer hij iets te zeggen heeft, dat het ongenoegen

van den superieur zou kunnen oprekken, maar dat hij zich als dienaar of ondergeschikt verplicht acht te zeggen; (*dikwijls niet veel anders dan* ἡ ἄν ἡ ἄν). Zoo ook wel ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν Beschroomd ben ik als ondergeschikte: of ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ik ben beschroomd, als gering persoon, *nm. om het te zeggen.* — ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν en ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν K., zie bij ἡ ἄν

ἡ ἄν TD. = ἡ ἄν

ἡ ἄν KN. 1. schuw, *niet mak, van dieren; vrg.* ἡ ἄν ἡ ἄν eenkennig van een klein kind dat bang wordt voor een vreemde en schreijen gaat. 2. het in bezit of in gebruik nemen van een anders goed (*vrg.* ἡ ἄν ἡ ἄν). 3., volgens G., *verkorting van* ἡ ἄν ἡ ἄν plundering en roof; het met geweld en eigenmagtig, zonder vorm van proces, zich meester maken van have en goed van iemand, van wien men iets te vorderen heeft. — ἡ ἄν ἡ ἄν iets buit maken; *iets* van een ander in bezit of gebruik nemen alsof het zijn eigen was, (*vrg.* ἡ ἄν ἡ ἄν beide woorden gebruikt voor den *Ar. regtsterm* *غصب* gasb). — ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν of ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν iemand met geweld en eigenmagtig, zonder vorm van proces, van zijn have en goed berooven of uit zijn bezittingen zetten; buiten en rooven. — ἡ ἄν ἡ ἄν mv. — ἡ ἄν ἡ ἄν buit gemaakt; het buit gemaakte.

ἡ ἄν of ἡ ἄν 1. zonder samenhang, van woorden. R. 2. door een ander gehoord of vernomen worden, van iets dat geheim moet blijven. 3. schuw, schuw geworden, van wild en van vissen (*vrg.* ἡ ἄν). ἡ ἄν ἡ ἄν schuw, banggemaakt, bang geworden, Rh. — ἡ ἄν ἡ ἄν of ἡ ἄν ἡ ἄν den samenhang van woorden verstoren; menschen, die met elkander spreken over iets, dat een ander niet hooren mag, door zijn tegenwoordigheid storen, (*wellicht verbastering van* ἡ ἄν v. ἡ ἄν), wild of vissen schuw maken; WW. R. — ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν schuw maken van dieren, L. 315, v. e. ἡ ἄν ἡ ἄν ook *zva.* ἡ ἄν ἡ ἄν

ἡ ἄν ἡ ἄν zie ἡ ἄν

ἡ ἄν *zva.* ἡ ἄν en *volg.* Rh. *gebr. voor* ἡ ἄν

ἡ ἄν *zva.* ἡ ἄν

ἡ ἄν 1. of ἡ ἄν KN. beschroomd, schroom-

vallig, huiverig, vreesachtig, laf, lafhartig, zonder moed. — ἡ ἄν ἡ ἄν lafhartig van aard, (*vrg.* ἡ ἄν ἡ ἄν bij ἡ ἄν). 2. *zva.* ἡ ἄν schijfje, stukje *bv. van vruchten.* — ἡ ἄν ἡ ἄν in schijfjes of stukjes snijden, (AS.) Rh.

ἡ ἄν KN. stroop of melasse van Javaansche suiker, soms ook met kokosmelk gemeend, tot saus bij gebak *gew. bij apem;* (*vrg.* ἡ ἄν ἡ ἄν en ἡ ἄν ἡ ἄν 2.). — ἡ ἄν ἡ ἄν van suiker djoeroch maken; en als stroop, stroperig.

ἡ ἄν ἡ ἄν en ἡ ἄν ἡ ἄν 1. *zva.* ἡ ἄν ἡ ἄν en ἡ ἄν ἡ ἄν WW. 2. ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν K. 20, 94, geregeld, in volgorde! *er volgt* ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν *volg.* Rh. *zva.* ἡ ἄν ἡ ἄν

ἡ ἄν ἡ ἄν K., ἡ ἄν ἡ ἄν K., (*vrg.* ἡ ἄν ἡ ἄν *poët.*) en ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν K., paard (*vrg.* ἡ ἄν). ἡ ἄν ἡ ἄν heugst. ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν merrie. ἡ ἄν ἡ ἄν ruïn. ἡ ἄν ἡ ἄν en ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν rijnpaard. ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν trekpaard. ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν lastpaard, vrachtpaard. ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν naam van een groote dikke rups. ἡ ἄν ἡ ἄν naam van een tooverformulier om liefde te verwekken. ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν nevelvlek in den melkweg (WW.), *volg.* Rh. een vaste ster, (*naast* ἡ ἄν ἡ ἄν); eig. een schimmelpaard; ook een gewezen kleedje van gespikkelde peper en zout kleur. — ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν te paard; nagemaakt paard; (*en naam van een kinderspel.* WW.), ook *nm. v. e.* ἡ ἄν ἡ ἄν *ongev. zva.* ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν Odina Gumifera, *Nat. fam. der Anacardiaceae, met zacht en deugdzaam hout, waarvan wasangpoppen en zadelblokken gemaakt worden.* — ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν plaats voor de paarden, paardenmarkt. ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν heeten de op pilaren rustende en rondom opene gebouwen op de aloen-aloen van de Kraton, waarvóór vroeger des Zaturdags de paarden van de Toemenggoengs stonden om bij het tournooispeel bereiden te worden. *Onder deze pasébans hebben de vier buiten-wādānā's beurtelings hun wachtpost, bij day en bij nacht.* ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν de plaats voor de paarden van den Rijksbestierder en zijn onderhoorigen.

ἡ ἄν ἡ ἄν of ἡ ἄν ἡ ἄν zie bij ἡ ἄν ἡ ἄν KW. ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν ἡ ἄν

Ἐῖν KN., Ἐῖν Ἐῖν zva. Ἐῖν Ἐῖν en Ἐῖν
 Ἐῖν Ἐῖν — Ἐῖν Ἐῖν ook wel Ἐῖν Ἐῖν
 verergeren, verslimmeren, bv. van een ziekte, kwaal
 of twist, of van rampen; tot overmaat van ramp
 er nog bijkomen, JR.; vrg. Ἐῖν Ἐῖν

Ἐῖν Ἐῖν Ἐῖν Ἐῖν en Ἐῖν Ἐῖν KN.
 gezwind en met haast wegloopen of voortloopen,
 bv. van een hagedis of hert, ook fig. van personen
 op een draffje, trippelend, Tj., — Ἐῖν Ἐῖν
 freq. (vrg. Ἐῖν Ἐῖν).

Ἐῖν Ἐῖν zva. Ἐῖν Ἐῖν maar met den kop
 vooruit, van een kip; ook van een mensch met het
 hoofd vooruit, (ook Ἐῖν Ἐῖν).

Ἐῖν KN., Ἐῖν KD., naam van een kleinen
 boom, de palma Christi; ook berekening, omdat
 door de dorpelingen de djarakpitten veel gebruikt
 worden om berekeningen te maken. Ἐῖν Ἐῖν
 djarakolie, (v. d. Ἐῖν Ἐῖν) vrij dik en onaangenaam
 van reuk, die gebruikt wordt tot branden
 in de lamp, tot het maken van stopperw, enz.
 (De van een bijzonder soort van djarak gemaakte
 castorolie in de apotheek wordt Ἐῖν Ἐῖν of
 Ἐῖν Ἐῖν genoemd). Ἐῖν Ἐῖν en
 Ἐῖν Ἐῖν soorten van djarak. Ἐῖν Ἐῖν ook
 Ἐῖν Ἐῖν (Ἐῖν Ἐῖν of Ἐῖν Ἐῖν Rh.),
 genoemd, omdat de pitjes in de vrucht
 niet rammelen als men die schudt, een djarak-
 soort, die veel tot heggen gebruikt worat en
 waarvan de bladen, gekookt met sambël, gegeten
 worden tot purgeermiddel, (deze welligt Ἐῖν Ἐῖν
 Ἐῖν Ἐῖν). — Ἐῖν Ἐῖν berekenen, met dja-
 rakpitten, of ook met tamarindepitten, steentjes,
 duiten, enz. — Ἐῖν Ἐῖν nm. van zekere kleur
 van eenden; volg. Rh. gepareld. — Ἐῖν Ἐῖν
 djarakveld, djarakplantage; en naam van een ge-
 west in het oosten van Java.

Ἐῖν zva. Ἐῖν

Ἐῖν — Ἐῖν of Ἐῖν KN., voor
 vast ergens gevestigd zijn, erg. plakken.

Ἐῖν N., Ἐῖν K., algemeene benaming van
 de vruchten, waartoe de citroen of limoen en de
 oranje- of chinaasappels behooren, en waarvan een
 menigte, met verschillende namen onderscheidene
 soorten zijn, zooals Ἐῖν Ἐῖν Ἐῖν Ἐῖν
 en Ἐῖν Ἐῖν Ἐῖν Ἐῖν of Ἐῖν

Ἐῖν de pompelmoes. Ἐῖν Ἐῖν *bem-
 can een fatsoen van Ἐῖν eld. ook Ἐῖν Ἐῖν
 Ἐῖν gen. Rh.*

Ἐῖν 1. zie Ἐῖν — 2. of Ἐῖν KN.
 naam van een boom, Symplocas fasciculata, Zoll.,
 Nat. fam. der Styraceae, de bast of bladeren wor-
 den gebruikt bij de Ἐῖν zie Ἐῖν
 — Ἐῖν met djarakbast bereiden, v. d.
 Ἐῖν

Ἐῖν of Ἐῖν en Ἐῖν
 enz., met stijf van elkander gestrekte armen en bee-
 nen op den rug liggen van lijken; Ἐῖν zóo
 achterover vallen; als een lijk, ook onbegraven
 op den grond liggen, van een krenge of lijk (vrg.
 Ἐῖν).

Ἐῖν of Ἐῖν KN. op den grond liggen van
 een lijk of als een lijk (Tj.) Rh.

Ἐῖν zie bij Ἐῖν

Ἐῖν zie Ἐῖν

Ἐῖν KN. klanknab. van een onvolkomen schot,
 door te weinig lading, van een slag of stoot (A.
 12, 10), volg. Rh. ook Ἐῖν of Ἐῖν — Ἐῖν
 volg. Rh. ook klanknab. van het neerkomen op
 den grond na een sprong.

Ἐῖν KN., graf (minder fatsoenlijk dan Ἐῖν
 Ἐῖν of Ἐῖν WW. doch in Joes. van
 de Moekmin's (vrg. ook Ἐῖν). — Ἐῖν
 begraaftplaats.

Ἐῖν N., Ἐῖν K., een lap geweven (ook wel ge-
 verwd of gebatikt) lijnwaad voor een kleedingstuk,
 vooral voor een bēbēd, tapih of saroeng, die ook
 wel zóo genoemd worden: kleedje. Ἐῖν Ἐῖν
 of Ἐῖν = Ἐῖν Ἐῖν = Ἐῖν
 — Ἐῖν Ἐῖν Ἐῖν lapje of strook-
 jes lijnwaad; stoffen, lijnwaden.

Ἐῖν KN. gespierd, sterk gebouwd; ook de
 sterke draden of vezels van peulvruchten, tama-
 rinde, kētēlā, sommige manggasoorten, enz. —
 Ἐῖν als sterke draden of vezels, met
 sterke draden of vezels, draderig. — Ἐῖν
 Ἐῖν gespierdheid, W. I, 63.

Ἐῖν zva. Ἐῖν bv. Ἐῖν
 RP. 93). GR., volg. Rh. zva. Ἐῖν voor
 altijd, voor goed.

Ἐῖν of Ἐῖν KN. schreeuw, geschreeuw, gil

verhooring; (iemand een geschenk geven als bewijs van zijn goede wenschen; gunstig. R.). — տւոյն ինչոյն tot iets zijn gunstige bewilliging geven, iets begunstigen. — *չիջի* declinend zijn met zijn zegenwenschen; gunstig genegen of gezind. — *տւոյն ինչոյն* zijn goede wenschen betuigen voor iemand, R. — *տւոյն* approbatie, gunstige bewilliging (erg. *անմեծ* en *տղտղ*); ook een geschenk of bijdrage als bewijs van declinering of bevordering van iets, bv. in een krant: ingezonden bijdrage.

դւսդրն KN. het uitgespreid worden, bv. van een kleed om het goed te bezigtigen, of van natte kleedren op de bleek (erg. *դւսդրն*). — *տղտղ* iets uitspreiden; fig. openleggen, bloot leggen, bv. een geheim (erg. *անտն*), zie nog *դւսդրն*

դւսդրն KW. zva. *դւսդրն* KN. buikloop. *անդւսդրն* zva. *անդւսդրն* *այլդւսդրն* *դրն* bedwelmd wegens lighoofdigheid. — *դւսդրն* ligt in het hoofd, (Tj.).

չնն zva. *չնն*

չնն KN. schraal en droogjes leven, in den fig. zin van zijn dieët houden, weinig voedsel en niet dan schrale kost gebruiken. — *անչնն* iemand of een beest schraal houden of honger laten lijden, bv. een zwakke zieke, die maar weinig voedsel mag gebruiken, WW. zie *չնն* BV.

չնն KN. een soort van spoken, die zich vertoonen (meestal op kerkhoven) in de gedaante van een witte kat, van een hond of van een geraante. *անչնն* geloof, dat woekeraars of die door toovermiddelen rijk geworden zijn, bij hun dood zulk een *չնն* worden.

դւսնն zie bij *դւսնն*

չնն zie *չնն*

չնն *անչնն* en **անչնն** KN.; **անչնն** *անչնն* anderen uitnoodigen, aanstaan of aansporen om iets meê te gaan doen, in het algemeen. — *անչնն* of *անչնն* zva. *չնն* iemand uitnoodigen, aanstaan, aansporen of verzoeken iets meê te gaan doen of meê te gaan of te komen; iemand dagen of uitdagen om met hem te vechten of te strijden. *անչնն* *անչնն* of *անչնն* pass. *անչնն* imp. — *անչնն* bewerken dat een ander meêdoet of meêgaat, in

het algemeen; verleiden of meêslepen. — անչնն *անչնն* obj. den.; ook elkaar uitnoodigen, als boven.

չնն *անչնն* en *անչնն* zva. *անչնն* enz. in de volkstaal.

անչնն KN. een jonkman, nog ongetrouwd man (erg. *անչնն*). *անչնն* zva. *անչնն* en volg. G. als jonkman (ongetrouwd) leven. *անչնն* N., *անչնն* K., een oude vrijer (zva. *անչնն*); *անչնն*

անչնն KN. een kakatoe (erg. *անչնն*). *անչնն* naam v. e. vogel. Tj. *անչնն* naam v. e. padisoort. *անչնն* (of *անչնն*) eerste huwelijk van man en vrouw, die nog niet getrouwd zijn geweest, Rh. *անչնն* een benaming van den walvisch (erg. *անչնն*). JR.

անչնն KN. — *անչնն* dicrentuin, M.; volg. Rh. *անչնն* naam v. d. kampong te Batavia, waarin die dicrentuin ligt.

անչնն KN. net van houding of kleding, knap.

անչնն (*djêk oék*) KN. het geluid van het stooten van een voet tegen den grond onder het loopen: *bous! of toef!* (erg. *անչնն*). *անչնն* herhaaldelijk stooten tegen iets, ook klanknabootsing van het zwaar hikken (erg. *անչնն* en *անչնն*). *անչնն* (of *անչնն*) *անչնն* spreekwijs van iemand die in moeilijkheden geraakt, hulp of steun hoopt te viuden, maar bitter teleurgesteld wordt JR.; volg. Rh. een naam, die telkens genoemd wordt; een spreekwoordelijke naam zooals bv. *Djâ-kâ Tingkir*, wegens zijn kracht. — *անչնն* stooten als boven, bonzen.

անչնն KN. klanknabootsend woord van een steek (erg. *անչնն*). *անչնն* hetzelfde van een herhaald gesteek.

անչնն zie *անչնն*

անչնն KN. zva. *անչնն* — *անչնն* zva. *անչնն*

անչնն Ar. *zakât*, KN. het geven van een gedeelte van zijn bezittingen voor de armen of tot godsdienstige einden, om daardoor het overige te reinigen of te heiligen; in het bijzonder het geven van een deel van den oogst aan den priester; de zakât geven. — *անչնն* iets tot zakât geven of aanwenden.

ἄκρη KN. rilling, koude rilling (erg. ἄκρη κούρα). — ἀκρη κούρα kilkoud, zoodat men er van rilt (erg. ἀκρη κούρα). GR.

ἄκρη κούρα = ἀκρη κούρα

ἄκρη κούρα KN. een kleine zenuwachtig zich zamentrekkende of achteruittrekkende beweging met het lijf of met de schouders maken, zooals tengevolge v. vrees of schrik (in Men. v. e. paard gezegd).

ἄκρη κούρα zie ἄκρη κούρα en erg. ἄκρη κούρα

ἄκρη κούρα of ἄκρη κούρα KN. fiscaal, officier van justitie, regter ter instructie (Skr. adyaksa, superintendent; dar md dyaksa, opperregter, president van de regtbank. PK.). Ieder wädänä, als ook de Kroonprins, heeft een djëksä, met den rang van panéwoe, die de rechtszaken tot zijn ressort behorende moet bezorgen. ἄκρη κούρα heeten de djëksä's van de acht wädänä's en van den Kroonprins, die zitting hebben in de Prädätä (erg. ἄκρη κούρα).

ἄκρη κούρα de Opperregter, heet de Voorzitter of het hoofd van de Prädätä. ἄκρη κούρα Rijkfiscaal, heet de Officier van justitie van den Rijkbestierder en van den Kroonprins. — ἀκρη κούρα een geschil als djëksä beandelen, als djëksa fungeren; den djëksa speeu. — ἄκρη κούρα de woning van een djëksä, fiscaalswoning, en de vergaderplaats van de djëksä's.

ἄκρη KN. knak van een gewricht van het lichaam. — ἀκρη κούρα kuakken, van een gewricht. — ἄκρη κούρα een knakkend geluid geven, als boven; zie nog ἄκρη κούρα

ἄκρη κούρα zva. ἄκρη κούρα — ἄκρη κούρα knakken, en erg. ἄκρη κούρα DW, 173.

ἄκρη κούρα zie bij ἄκρη κούρα

ἄκρη κούρα KN. met de punt naar de hoogte, van een wenkbrauw of knevel. WW.

ἄκρη κούρα KN. kranig, chique, v. h. ondoen van een hoofddoek.

ἄκρη κούρα KN. klanknab. van het geluid van de strigoenting, die door kinderen ook daarnaar genoemd wordt.

ἄκρη κούρα KN. krom getrokken van de vingers, bv. bij het aanvatten van een of ander; erg. ἄκρη κούρα

ἄκρη ook wel ἄκρη KN. canoe, klein schuitje uit een boomstam, volg. WW. met vlerken op zijde; volg. Rh. heet deze ἄκρη κούρα (erg. ἄκρη κούρα).

ἄκρη κούρα zie ἄκρη κούρα

ἄκρη κούρα verk. v. ἄκρη κούρα W. II. 464.

ἄκρη κούρα zva. ἄκρη κούρα dubbelspel (Präd. krët djöddi, Skr. dyöötä. Erg. ἄκρη κούρα). — ἄκρη κούρα dubbelen.

ἄκρη κούρα KN. 1. een onecht kind; bepaaldelijk een kind van een ongetrouwde moeder (Pers. ἄκρη κούρα); kind; ἄκρη κούρα; 2. verk. van ἄκρη κούρα ἄκρη κούρα (gebr. ἄκρη κούρα Rh.) scheldwoord, hoerekind!

ἄκρη κούρα KW. zva. ἄκρη κούρα toegeven (Skr. dias, vrij laten, en dänam, geschenk).

ἄκρη κούρα of ἄκρη κούρα KN. liniaal. — ἀκρη κούρα linieren. — ἄκρη κούρα liniaal (erg. ἄκρη κούρα); liniëerbord; geliniëerd. ἄκρη κούρα in lijnen, in linies.

ἄκρη κούρα zva. ἄκρη κούρα

ἄκρη κούρα KN. te kort schieten, het doel niet bereiken, van een pijl, kogel of iets waarmee men gooit.

ἄκρη κούρα KN. — ἀκρη κούρα door een draaijende beweging van de vuist met de rug van de middenvinger een tik geven, WW. volg. Rh. ἄκρη κούρα ἄκρη κούρα of ἄκρη κούρα N. sterven, van een beest, gemeen woord van menschen, kreperen (erg. ἄκρη κούρα ἄκρη κούρα en ἄκρη κούρα).

ἄκρη κούρα KW. zva. ἄκρη κούρα

ἄκρη κούρα klanknab. van een schok zooals bv. door een aardbeving. ἄκρη κούρα (Tj.) Rh.

ἄκρη κούρα I. KN. wezentlijk, wat het eigentlijke wezen is van iets of iemand (Skr. djäti, geboorte; geslacht, soort; erg. ἄκρη κούρα ἄκρη κούρα en ἄκρη κούρα).

ἄκρη κούρα κούρα wezentlijk een mensch (ofschoon thans gemetamorphoseerd). ἄκρη κούρα κούρα een wezentlijk uitstekend man. ἄκρη κούρα wezentlijk, om de eigentlijke waarheid te zeggen. ἄκρη κούρα

ἄκρη κούρα een echte, uitstekende dalang. ἄκρη κούρα ἄκρη κούρα de ware wetenschap, die leert van de komst van den ἄκρη κούρα κούρα ἄκρη κούρα κούρα

JR. ἄκρη κούρα κούρα van menschelijke natuur. G. ἄκρη κούρα κούρα in zijn wezentlijken natuurstaat

hersteld worden, *volg.* Rh. volmaakt gelukkig, doch *ἄσπερος* tot zijn normalen toestand terugkeeren, radicaal genezen. — *ἄσπερος* iemand de wezentlijke waarheid zeggen omtrent of van iets.

II. N., *ἄσπερος*, naam van den djatiboom, de Indische eik, en het om zijn deugdzaamheid beroemde djatihout. *ἄσπερος* *ἄσπερος* *ἄσπερος* en *ἄσπερος* soorten van djatiboomen. *ἄσπερος* groote soort van boschrups, die het loof der djatiboomen aantast. *ἄσπερος* 1. doorzigtige, kale, djatiboomen. 2. naam van een fabelachtige slang, anders *ἄσπερος* genoemd, en van een metalen vergulden slang die tot windwijzer dient op den panggoeng in de kraton te Soerakarta. 3. groote vierkante bak van gevlochten bamboe met pooten, waarop de offers van den Vorst (*ἄσπερος*) bij feestelijke gelegenheden opgedischt worden. *ἄσπερος* zie *ben*. — *ἄσπερος* *ἄσπερος* djatibosch.

ἄσπερος 1. KW. *zva.* *ἄσπερος* (*Ar.* ذلت, *zdt* oe, het wezen van iets). 2. KW. *zva.* *ἄσπερος* en *ἄσπερος* *ἄσπερος* (*Skr.* *djdt* oe, soms, bij gelegenheid). 3. KN. iets dat tot de bereiding van iets er bijgedaan wordt, *bv.* de gist tot het bakken van brood, de kalk en het beenzwart tot het bereiden van suiker: noodig ingrediënt, JR. *ἄσπερος* KN., *ἄσπερος* KD., *zva.* *ἄσπερος* wanneer een toekomstige echtgenoot bedoeld wordt; ook toekomstig huwelijk. (— *ἄσπερος* bij iets het noodige ingrediënt doen. — *ἄσπερος* iets tot noodig ingrediënt; en specerij; *verg.* *ἄσπερος* JR.).

ἄσπερος KN. *poët.* *zva.* *ἄσπερος* en *ἄσπερος* *ἄσπερος* *zva.* *ἄσπερος* G.

ἄσπερος — *ἄσπερος* zie *boven*.

ἄσπερος — *ἄσπερος* zie *boven*.

ἄσπερος KN. 1. *ἄσπερος* onbeweeglijk staan of zitten en den mond gesloten houden, een uitdrukking van stomme verbazing. (*Vrg.* *ἄσπερος* en *ἄσπερος*). *ἄσπερος* freq. Men. — 2. *ἄσπερος* zie *boven* bij *ἄσπερος*

ἄσπερος enz. *zva.* *ἄσπερος*

ἄσπερος (of *ἄσπερος* Rh.), KN. dikke etter WW. (*verg.* *ἄσπερος*), *volg.* Rh. de heldere materie, het heldere vocht dat uit een wond vloeit.

ἄσπερος zie bij *ἄσπερος*

ἄσπερος *zva.* *ἄσπερος*

ἄσπερος en *ἄσπερος* zie bij *ἄσπερος*

ἄσπερος, zie *ἄσπερος*

ἄσπερος KN., *zantrekking* van *ἄσπερος* "één tegen honderd," onevenredig; ook niet van gelijke krachten, in krachten ver te boven gaande, Rh.

ἄσπερος KN.; *ἄσπερος* stompen, iemand met de knokkels van de gebalde vuist een stomp geven, van onderen naar boven, onder de korte ribben, zooals bij het boksen (*verg.* *ἄσπερος* *ἄσπερος* en *ἄσπερος*). — *ἄσπερος* waardig om zulk een stomp te krijgen. — *ἄσπερος* *ἄσπερος* geboks, boksen.

ἄσπερος KN. naam van een dorp, een marktplaats, ongeveer vier paal ten zuid-oosten van Solo. — *ἄσπερος* wat te Djutisari heeft plaats gehad; nam. het vredesverdrag van den Vorst van Soerakarta met Prins Mangkoe-boemi en de verdeling van het rijk, in 1755.

ἄσπερος KW. *zva.* *ἄσπερος* (*Skr.* *djdt* ya, echt PK.).

ἄσπερος of *ἄσπερος* KW. *zva.* *ἄσπερος* van kokos- en palmboomen; (*volgens* G. zweep).

ἄσπερος of *ἄσπερος* KN. *zva.* stil, ingetogen, zedig; bedwaard; bevallig en daardoor innemend (*verg.* *ἄσπερος* *ἄσπερος* *ἄσπερος* en *ἄσπερος*). *Skr.* *adydt* mika en *dydt* mika, geestelijk, psychisch; inwendig). — *ἄσπερος* minzaamheid.

ἄσπερος KN.; *ἄσπερος* zonder te spreken strak voor zich neêr zien, uit verstellheid, verbazing of om andere redenen (*verg.* *ἄσπερος*). R. *volg.*; Rh. sprakeloos voor zich neêrzien, van droefheid of neêrslagtigheid.

ἄσπερος Holl. jas.

ἄσπερος KN. = *ἄσπερος* foei!

ἄσπερος 1. *Ar.* جز, KN. sectie, sectie van den Koran, gedeelte. 2. klanknab. v. h. ontbranden van kruid.

ἄσπερος *Ar.* جسد, KN. lichaam; lichamelijk; persoon (*verg.* *ἄσπερος* en *ἄσπερος*). *ἄσπερος* mijn persoon, nederige uitdrukking voor ik of mij.

ἄσπερος *Ar.* جسم, *djism*, lichaam; KN., *ἄσπερος* KI. lijk, (*fatsoenlijker* dan *ἄσπερος* *Vrg.* *ἄσπερος*

zva. မိမိတို့၊ *bij* ကိုယ်တို့။ — အိမ်ထောင် zóo klein, dat men het met twee vingers kan pakken. — ကိုယ်တို့ *mv. en fig.* B. T. Dj. 654, een sein geven aan.

အိမ်ထောင် KN. áánhoudend door dikwijls of onverdroten te herhalen, *alleen van verzoek, vermaning of iets dergelijks*; dikwijls of herhaaldelijk iemand gaan spreken of bezoeken (*verg. ဆွဲခွဲ*), WW. *volg.* Rh. steeds met meer nadruk of ernst iets doen; ernst worden door den duur, *bv. van het spelen van kinderen dat na eenigen tijd ernst wordt, ook zva. ဆွဲခွဲ* (en naam van een kruid dat tot medicijn gebruikt wordt, G. in Tj. ဆွဲခွဲ). — ဆွဲခွဲ *volg.* Rh. meestal *herh.* ဆွဲခွဲ ဆွဲခွဲ ဆွဲခွဲ beweging met de handen, *van iem.* die iets wil gaan verrigten, *bv. bij het opstroopen der mouwen.*

အိမ်ထောင် en အိမ်ထောင် KN. beweging van de lippen, *van iemand die beginnen wil te spreken*, WW. *herh.* in B. T. Dj. 495.

အိမ်ထောင် အိမ်ထောင် *zie* အိမ်ထောင်
အိမ်ထောင် KW. *zva.* အိမ်ထောင် (*verg. အိမ်ထောင် en အိမ်ထောင်* *Skr. doehitá, evenals poetri eig. dochter.*)

အိမ်ထောင် = အိမ်ထောင် WW.

အိမ်ထောင် KN. kort (*volg.* Rh. omgekruld) *van de bovenlip.*

အိမ်ထောင် KN. dun en vooruitstekend *van de lippen.*

အိမ်ထောင် of အိမ်ထောင် KN. gierst, *zva.* အိမ်ထောင် အိမ်ထောင်

အိမ်ထောင် *zie* အိမ်ထောင်
အိမ်ထောင် = အိမ်ထောင်

အိမ်ထောင် KN. verwilderd, *verwaaid er uitzien.*

အိမ်ထောင် KW. *zva.* အိမ်ထောင် en အိမ်ထောင် (*Skr. djwala en djwála, glaus, helder licht, vlam. Verg. အိမ်ထောင်.*)

အိမ်ထောင် KN. dol brutaal of driest; dulle streken uitvoeren, JR. *volg.* anderen afgunstig, nijdig; *volg.* nog anderen afgedwaald, bijster.

အိမ်ထောင် KN.; အိမ်ထောင် *iemand* met den vinger even aanstooten, een tik of tikje geven; *iemand* op die wijze een wenk geven of waarschuwen.

အိမ်ထောင် အိမ်ထောင် *zie* အိမ်ထောင်

အိမ်ထောင် KN.; အိမ်ထောင် *zva.* အိမ်ထောင် အိမ်ထောင် *vooral van hoofdhaar.*

အိမ်ထောင် *Ar. djawáb*, KN. antwoord; beantwoording; replek; het tweede lid van een wangsälän, dat, aan het eerste beantwoordend, de oplossing en zin er van aangeeft (*verg. ဆွဲခွဲ en ဆွဲခွဲ*); *ook* een woord tot verzoek aan iemand gerigt. — အိမ်ထောင် *antwoorden, beantwoorden, repliceren; de djawáb van een wangsälän opgeven; een raadzels oplossen; (rekschap en verantwoording geven; JR.) zich tot iemand rigten met een verzoek, verzoeken. အိမ်ထောင်* de hand geven (*verkeerd voor အိမ်ထောင်*) — အိမ်ထောင် *beantwoording; rekening en verantwoording; in B. T. Dj. 292, voor aanvoerder (အိမ်ထောင်) van een vleugel? — အိမ်ထောင်* een ander repliceren, *bij een dispuut.* — အိမ်ထောင် *in* အိမ်ထောင် *elkander de hand geven (verg. အိမ်ထောင်), JR.*

အိမ်ထောင် KN. brok, stuk, *als hoeveelheid, bv. အိမ်ထောင်* *အိမ်ထောင်* een stuk brood (*verg. အိမ်ထောင်*). — အိမ်ထောင် *in* brokken of stukken breken, WW. အိမ်ထောင် *volg.* Rh. reep, afgescheurd stuk. — အိမ်ထောင် *in* အိမ်ထောင် *in* repen of stukken scheuren. (PJ.)

အိမ်ထောင် KW., *zamenstelling van အိမ်ထောင် en အိမ်ထောင်* *zva.* အိမ်ထောင် *အိမ်ထောင်* (of အိမ်ထောင်) *အိမ်ထောင်* zich op genade overgeven.

အိမ်ထောင် *verk. van အိမ်ထောင် (zie အိမ်ထောင်).*

အိမ်ထောင် KN., အိမ်ထောင် KN., werpnet om vissen te vangen (*Skr. djála, net. verg. အိမ်ထောင် en အိမ်ထောင်*). အိမ်ထောင် *met geld* gevangen *d. i.* omgekocht, door geld voor zich gewonnen, (B.) Rh. အိမ်ထောင် *netvormige franje.* — အိမ်ထောင် *met een werpnet* vissen; *vissen* met een werpnet vangen. — အိမ်ထောင် *visschers kampong.*

အိမ်ထောင် 1. (Eleusine Coracana, Grtn., *Nat. fam. der Gramineae, een grassoort*, Fil.) WW. *geeft op အိမ်ထောင်* of အိမ်ထောင် *een gierstsoort.* အိမ်ထောင် KN. *een soort အိမ်ထောင် met de kleine pitten van de vrucht spelen de kinders; zij worden ook als korallen geregen en tot oorversiersels gebruikt voor topéng's, enz. အိမ်ထောင်* *naam van een အိမ်ထောင် met eetbare vruchten.* — (အိမ်ထောင် *iemand* een pijnlijken slag toebrengen. အိမ်ထောင် *pijnlijk* geslagen. WJR.). အိမ်ထောင် *naam van een onbekende bloem, (een incarnatie van Abimanjoe, G.) — အိမ်ထောင်*

မိသော) K. v. သိပ္ပံနိသံ သာဓက, W. P. 350. — အ
 ကျေသော့ of အကျေသော့, အကျေသော့, အကျေသော့
 K., အကျေသော့, အကျေသော့, အကျေသော့ of အ
 ကျေသော့, obj. den. wat door iemand gevraagd
 verzocht, geëischt of gevorderd wordt; het gevraagde,
 enz.; volg. WW. ook vragerig, bedelziek van
 aard, zva. 't gewone အကျေသော့ အကျေသော့
 volg. Rh. ook zva. အကျေသော့

အကျေသော့ 1. KN. het bovenste gedeelte van iets, en
 het voorhoofd. G.; het kuiltje in den nek onder
 het achterhoofd van een mensch, ook wel als KI.
 van အကျေသော့ en van een paard, het bovenste
 gedeelte van den nek achter de ooren, dit volg.
 Rh. အကျေသော့ ook de riem van een Javaansch hoofd-
 stel die achter de ooren van het paard loopt. WW.
 — 2. အကျေသော့ en gew. အကျေသော့ KI. van အ
 ကျေသော့ of အကျေသော့ — အကျေသော့ of အ
 ကျေသော့ KI. van အကျေသော့ of အကျေသော့ —
 အကျေသော့ hoog met het hoofd op de kussens
 liggen; naar boven schuiven, of opgeschoven, bv.
 van een borstkleedje; naar de hoogte gaan, naar
 boven schuiven, zich verheffen, Rh. het hooger
 zoeken, tot een hooger magt zich wenden; ook
 volgens G. opgaan, opklimmen; en in de hoogte
 zien.

အကျေသော့ KN. voor de hand liggen, gemakkelijk
 te vinden; ligt iets, zooals een kwaal, krijgen (vrg.
 အကျေသော့ en အကျေသော့). — အကျေသော့
 wat gemakkelijk te vinden is.

အကျေသော့ KN. 1. leëren band van een boek; band,
 boekdeel (Ar. djald, huid, leër; band, boekdeel.
 Vrg. အကျေသော့). 2. een geesel (Ar. djald, gee-
 seling). အကျေသော့ အကျေသော့ zamen in één band.
 အကျေသော့ geeselstraf. — အကျေသော့ 1. iets
 inbinden, een boekband maken. 2. geeselen. — အ
 ကျေသော့ boekdeel.

အကျေသော့ KW. zva. အကျေသော့ en အကျေသော့ (Skr. djala-
 da, een wolk, eig. watergever. Vrg. အကျေသော့).

အကျေသော့ 1. zva. အကျေသော့ — 2. အကျေသော့ en အကျေသော့
 KW. zva. အကျေသော့ (Skr. dialadi, de oceaan);
 als Tj. Sengk vier. — အကျေသော့ zva. အကျေသော့

အကျေသော့ zie အကျေသော့ 2.

အကျေသော့ KW. zva. အကျေသော့, အကျေသော့ en အကျေသော့
 (waarschijnlijk hetzelfde als အကျေသော့).

အကျေသော့ een kruipende plant = အကျေသော့ doch fijner
 van bladen.

အကျေသော့ KW. zva. အကျေသော့ en အကျေသော့ (Skr. dja-
 ladara, een wolk, eig. waterhouder. Vrg. အကျေသော့).

အကျေသော့ KN. beslag voor gebak, met water aan-
 gelengd deeg (vrg. အကျေသော့ အကျေသော့). WW.
 အကျေသော့ KN. — အကျေသော့ behoorlijk regel stel-
 len op iets, op werk, op uitgaven, enz.; eig. een term
 bij het bégkatspel.

အကျေသော့ zra. အကျေသော့
 အကျေသော့ Ar. zitten (Ar. djoeloes, het zitten. Vrg.
 အကျေသော့). G.

အကျေသော့ Ar. djalasa, zitten. (Vrg. အကျေသော့). G.

အကျေသော့ zamenstelling met verkorting van အကျေသော့
 အကျေသော့ G.

အကျေသော့ verkorting van အကျေသော့ zie အကျေသော့
 အကျေသော့ Ar. djaldl, KN. luister, heerlijkheid,
 majesteit, van God. (Vrg. အကျေသော့).

အကျေသော့ of အကျေသော့ KN. het meer of min
 wild rondkijken (misschien zamenstelling van အကျေသော့
 en အကျေသော့ R. vrg. အကျေသော့ BV.
 en အကျေသော့). — အကျေသော့ wilde
 oogen opzetten, wild zien, zooals in een hevige
 zijlende koorts. — အကျေသော့ min of meer
 wild of ook schuchter om zich heen zien, rondzien,
 rondkijken. အကျေသော့ freq. hetz.

အကျေသော့ naam van een plant, (Tj.) Rh.

အကျေသော့ ook wel အကျေသော့ KN. het stevig naar
 beide zijden met punten uitstaan, van knevels. —
 အကျေသော့ of အကျေသော့ zóo stevig uit-
 staan, ook wel van een staart, zie ook အကျေသော့
 အကျေသော့ အကျေသော့ အကျေသော့ spreekwijze
 voor hij is nog in goede omstandigheden, of hij
 heeft den moed nog niet laten zakken (vrg. bij အကျေသော့).

အကျေသော့ KW. zva. အကျေသော့

အကျေသော့ KW. zva. အကျေသော့

အကျေသော့ KW. zva. အကျေသော့

အကျေသော့ zie အကျေသော့

အကျေသော့ zie အကျေသော့

အကျေသော့ zie အကျေသော့

အကျေသော့ အကျေသော့ (voor အကျေသော့) en အကျေသော့ KN.
 mensch (Skr. djanna, geboorte. Vrg. အကျေသော့ en
 အကျေသော့); als Tj. Sengk. één. အကျေသော့ eenig

mensch, R. de mensch *in het algemeen*, Rh. *၁၂*
၁၂၁၁၁၅၅ *၁၂၅၁၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* het spreekwoord
 zegt: een mensch mag niet min geacht worden. *၁၂*
၁၂၅ of *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
၁၂၅၁၅၅ *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 1. zich tot mensch maken, zich in een mensche-
 lijke gedaante incarneren. 2., *en dan ook* *၁၂၅၁၅၅*
 als een mensch, menscheijk zijn, *van een beest*,
dat een mensch verstaat, doet wat een mensch wil
dat het doet zal, *zooals een goed afgerigt paard*.
၁၂၅၁၅၅ *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
၁၂၅၁၅၅ *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 ook *wel* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 menschwording, incarnatie. *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 de incarnatie van een vijandelijk wezen. R. *volg.*
 Rh. *၁၂၅၁၅၅* mensch worden, een menscheijke
 gedaante aannemen; menscheijk zijn, zoo verstan-
 dig zijn als een mensch, *van een dier*. — *၁၂၅၁၅၅*
၁၂၅၁၅၅ *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 menschwording, *nl. van een ander wezen*;
 metamorphose, gedaante verandering *van een mensch*
in een dier of omgekeerd, Rh.

၁၂၅၁၅၅ *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*

၁၂၅၁၅၅ KN. geheel ledig, *zooals een geheel ledi-*
ge kamer, R. *ook naam van een zeevier* (vrg. *၁၂*
၁၂၅၁၅၅). JR.

၁၂၅၁၅၅ *en* *၁၂၅၁၅၅* KN. met alle attentie, nauw-
 keurig, zoodat men op alle bijzonderheden let, *bv.*
bij een onderzoek; ook met alle attentie *iets* doen,
bv. schrijven, zoodat men geheel zijn aandacht er
 bij bepaalt, *volg.* Rh. *eer pluiswerk, knutselwerk*.
 — *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 enz. pluizen, knutselen, heel
 sijn napluizen.

၁၂၅၁၅၅ soms voor *၁၂၅၁၅၅*

၁၂၅၁၅၅ KN. ordeloos verspreid liggen. *၁၂၅၁၅၅*
၁၂၅၁၅၅ overal ordeloos verspreid.

၁၂၅၁၅၅ KN. — *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* met een zachte
 helling opgaan *van een weg of terrein*, WW.

၁၂၅၁၅၅ *of* *၁၂၅၁၅၅* KN. met lange haren, *niet*
gekort of geschoren, *van het hoofdhaar van een*
mensch en van de staart van een beest, *bv. van*
een paard (vrg. *၁၂၅၁၅၅* *en* *၁၂၅၁၅၅*). *၁၂၅၁၅၅*
၁၂၅၁၅၅ *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 een santri met lange haren, die zich het
 haar niet scheren laat, *voor* een santri die niet
 leeft zooals hij leven moest. *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*

၁၂၅၁၅၅ RI. *zie* *၁၂၅၁၅၅*

၁၂၅၁၅၅ *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*

၁၂၅၁၅၅ KN. naam van de bloem van de wilde
tfampaka, van een bakksel, en van een gènding.

၁၂၅၁၅၅ KN. de staartveren van een paauw; het
 mooiste kind van de familie. — *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 mooi opgedirkt zijn, WW. *volg.* Rh. *freq. van* *၁၂*
၁၂၅၁၅၅

၁၂၅၁၅၅ KN. het misleid of bedrogen zijn. —
၁၂၅၁၅၅ *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
၁၂၅၁၅၅ *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 iemand misleiden,
 door misleiding, bedrog of verraad er in laten
 loopen (vrg. *၁၂၅၁၅၅* *en* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
၁၂၅၁၅၅).

၁၂၅၁၅၅ *freq. v.* *၁၂၅၁၅၅* GG.

၁၂၅၁၅၅ KN. klanknabootsend woord voor een plotseling
 naar beneden komen of van een plotseling
 verschijnen als uit de lucht gevallen (vrg. *၁၂၅၁၅၅*
၁၂၅၁၅၅). *၁၂၅၁၅၅* daar komt hij plotseling als uit de
 lucht gevallen. — *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* — *၁၂*
၁၂၅၁၅၅ *၁၂၅၁၅၅* plotseling neêrzakken, neêrzinken;
 ineens ergens staan, als uit de lucht gevallen,
fig. terneergeslagen van het hart, bij teleurstelling
en derg.

၁၂၅၁၅၅ KN. klanknabootsend woord voor een gehup
 of gesprings. *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* hup, hup!

၁၂၅၁၅၅ KN. klanknabootsend woord voor een plot-
 selinge plof van iemand die met zijn voeten op den
 grond neêrspringt of neêrvalt (vrg. *၁၂၅၁၅၅*). — *၁၂*
၁၂၅၁၅၅ *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 (ook *၁၂၅၁၅၅*
 Dam. Woe.) *zie* *boven*. — *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
၁၂၅၁၅၅ *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 iemand doen afspringen; met iets of iemand
 dien men vasthoudt, afspringen.

၁၂၅၁၅၅ KW.; *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 ook *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*

၁၂၅၁၅၅ KN. zeer steil, bijna loodregt, naar beneden
 loopend, *bv. van de kant van een ravijn of van de*
diepte van iets (vrg. *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
၁၂၅၁၅၅). — *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 steil naar beneden loopen.
 — *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* van een steilte afvallen. — *၁၂၅၁၅၅*
၁၂၅၁၅၅ *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 steilte naar beneden, diepte.

၁၂၅၁၅၅ KN. slim, sluw, geslepen, doortrapt v. e.
 dief; slimheid, sluwheid (vrg. *၁၂၅၁၅၅* *en* *၁၂၅၁၅၅*).
 sluw van aard, een sluwerd. — *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 met
 sluwheid gedaan. *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*
 met hoeveel
 sluwheid ook.

၁၂၅၁၅၅ KW. *၁၂၅၁၅၅* *en* *၁၂၅၁၅၅* G.

၁၂၅၁၅၅ KN.; *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅* *၁၂၅၁၅၅*

kluiten gewassen, van een jonge of meisje (vrg. Ἐπιτομή). Ἐπιτομή hetz. van al de kinderen van iemand, WW. zie Ἐπιτομή

Ἐπιτομή KN.; Ἐπιτομή veel hoog opgeschoten spruiten rondom den hoofdstam, van bamboe; veel en reeds volwassen nog bij vader thuis of om hem heen, van iemands zonen (vrg. Ἐπιτομή). JR.

Ἐπιτομή zie bij Ἐπιτομή

Ἐπιτομή KN., naam van een visch, WW.

Ἐπιτομή of Ἐπιτομή KN. bezuiksel van gekookte koffij, koffijdik, Rh.

Ἐπιτομή zie bij Ἐπιτομή

Ἐπιτομή KN. naam van een soort van groente.

Ἐπιτομή of Ἐπιτομή KI., zie Ἐπιτομή

Ἐπιτομή KN. wild en woest heen en weer loopen, o. a. van Boetia's.

Ἐπιτομή zie Ἐπιτομή

Ἐπιτομή of Ἐπιτομή zie bij Ἐπιτομή

Ἐπιτομή KN.; Ἐπιτομή iets dat na een maaltijd nog gegeven wordt, in de een of andere lekernij bestaande, voornamelijk na een maaltijd, die men geeft aan lieden, die genoodigd zijn tot een of ander werk, of om te waken, ook Ἐπιτομή genoemd. — Ἐπιτομή de lieden een Ἐπιτομή geven; aan een maaltijd nog een Ἐπιτομή toevoegen, JR.

Ἐπιτομή zie bij Ἐπιτομή

Ἐπιτομή KN. lang zwierend, van manen of staarten van paarden. Ἐπιτομή algemeen gezwier, van een menigte personen alle zwierig en weidsch gekleed; (vrg. Ἐπιτομή) volg. Rh. ook lang, breed uitgespreid van ruige voorwerpen, van veren, haren, enz. bv. zooals het uitgeplozen kabelgaren van een zwabber.

Ἐπιτομή KN.; Ἐπιτομή pluizig, niet glad of glanzig, bezwalkt, bemorst, verbleekt, ruig, WW. volg. Rh. vuil, smerig, slordig, fig. vuil gemeen, onbeschoft, DW. 496. — Ἐπιτομή caus., ook fig. ongev. vva. Ἐπιτομή van een land, rust verstoren, Men.

Ἐπιτομή of Ἐπιτομή KN. zwart (vrg. Ἐπιτομή), gewoonlijk alleen van een soort van krekkel, die heel zwart is en bijzonder geschikt om te laten vechten, zie Ἐπιτομή soms ook wel van een mensch, zwart, git-zwart, (zie ook bij Ἐπιτομή).

Ἐπιτομή of Ἐπιτομή KN. klanknab. van een stap. — Ἐπιτομή Ἐπιτομή of Ἐπιτομή stappen, heen en weer stappen.

Ἐπιτομή KN. ligt vrouwensch (vrg. Ἐπιτομή).

Ἐπιτομή KN. de nek van dieren, Rh. (Ἐπιτομή v. e. mensch) — Ἐπιτομή op die plaats getroffen.

Ἐπιτομή KN. ongelukskind, op een noodlottige stond of te kwader ure geboren, bij of kort na zonsopgang, Ἐπιτομή (waardoor men gedurende zijn leven genaar loopt van een gevaarlijke ontmoeting te hebben met een tijger of ander verslindend diert); of bij of kort vóór zonsoudergang, (voorbeschikt, voorbeschikking, bep. voor het ongeluk, Rh.). Ἐπιτομή (waardoor men blootgesteld of door het noodlot bestemd is om door een tijger of krokodil verslonden te worden). Het wordt ook van een buffel of paard gezegd. Ἐπιτομή naam van den zevenden zoon van Watoe-goenoeng en van de negende woekoe, en iemand, daarin geboren, is ook blootgesteld of bestemd om door een roofdier verslonden te worden. Ἐπιτομή naam van den dertienden zoon van Watoe-goenoeng en van de vijftiende woekoe (De woekoe's Ἐπιτομή en Ἐπιτομή brengen volgens den Javaan altijd regen aan, die de dan bloeiende padi voos maakt. Ἐπιτομή padi die voos is doordat zij in die woekoe's gebloeid heeft, SG.).

Ἐπιτομή of Ἐπιτομή KN. vva. honk! bij het krijgertje spelen. — Ἐπιτομή als het ware krijgertje spelen, van een oorlog, waarin de vijand geen stand houdt, BP. II. 60. Zoo wordt ook de oorlog met Dipā Negārā Ἐπιτομή gen. Rh.

Ἐπιτομή KN. een soort groote Ἐπιτομή (met een gaanderijtje aan alle vier kanten er om heen; vrg. Ἐπιτομή R.), ook (of Ἐπιτομή) naam v. e. soort hout, (Tj.) Rh.

Ἐπιτομή of Ἐπιτομή KN. Ἐπιτομή of Ἐπιτομή met al zijn aandacht aan iets bezig zijn, volg. Rh. meer bep. zitten in gebogen houding zooals bv. een schoenmaker. Ἐπιτομή naam van een soort van batiksel.

Ἐπιτομή of Ἐπιτομή KN.; Ἐπιτομή of Ἐπιτομή (Ἐπιτομή Men), voorover op den grond of in een diepte storten of tuimelen; fig.

de hoogte wippen; ook wel *zva.* ἄλλομαλλο — ἄλλομαλλο val, knip (erg. ἄλλομαλλο). ἄλλομαλλο muize- of ratteval. ἄλλομαλλο een valdeur, deur met een op- en neêrslaand blad. ἄλλομαλλο een hoofddoek zóo opgemaakt, dat de punten van achteren breed neêrhangen en een driehoek vormen, die bij het gaan als een klep op- en neêrgaat, *zoals de pandji's en boogschutters van den Vorst in hun dienstkleding en de dragers van de insigniën van den Kroonprins dien dragen.* 2. vrouwelijke bediende van minderen rang; zie ἄλλομαλλο

ἄλλομαλλο KN., ἄλλομαλλο van schrik opspringen of opvliegen (bv. van een gemak); hevig ontstellen (erg. ἄλλομαλλο); ook *zva.* ἄλλομαλλο maar doffer; erg. ἄλλομαλλο Tj., W. I., 110.

ἄλλομαλλο KN. *zva.* ἄλλομαλλο maar doffer, klanknab. van een slag bv. tegen het hoofd; can het splijten van bambou, enz. zie ἄλλομαλλο ἄλλομαλλο openbarsten, doorknaken, openspringen (erg. ἄλλομαλλο).

ἄλλομαλλο = ἄλλομαλλο W. I. 461.

ἄλλομαλλο KN. het uitgestrekt zijn van de armen (erg. ἄλλομαλλο ἄλλομαλλο en ἄλλομαλλο). — ἄλλομαλλο met uitgestrekte armen liggen of staan.

ἄλλομαλλο KN. opgestoken, van de ooren, *zoals van een paard* (erg. ἄλλομαλλο). — ἄλλομαλλο de ooren opsteken; ook de vingers bij het spelen op de tserbang optrekken, Rh. — ἄλλομαλλο de ooren overeind zetten. (ἄλλομαλλο ἄλλομαλλο steile ooren zetten, voor zich boos maken of kitteloorig zijn, ook van een mensch, erg. bij ἄλλομαλλο JR.).

ἄλλομαλλο of ἄλλομαλλο KN.; ἄλλομαλλο of ἄλλομαλλο ἄλλομαλλο ergens dood of als dood uitgestrekt liggen, van een lijk of iets van dergelijke grootte, JR. volg.

Rh. opzwellen; op het punt van ontbinding bv. van een lijk.

ἄλλομαλλο KN. 1. naam v. e. door Chinezen geliefde lekernij van drooggebakken kētan met suiker, Rh. 2. oude ben. v. Bodjāntgārā.

ἄλλομαλλο KW. *zva.* ἄλλομαλλο v. e. onverwinnelijken vijand: ἄλλομαλλο Men.

ἄλλομαλλο of ἄλλομαλλο KN. een groote koperen, metalen ketel of pan (erg. ἄλλομαλλο).

ἄλλομαλλο KW. *zva.* ἄλλομαλλο (Skr. jodi, strijder). ἄλλομαλλο naam van een land van Wrekodārā.

ἄλλομαλλο zie ἄλλομαλλο

ἄλλομαλλο KW. *zva.* ἄλλομαλλο en ἄλλομαλλο (volgens G. met een touw binden; ten onder brengen, overmeesteren; ook *zva.* ἄλλομαλλο). ἄλλομαλλο om strijd trachten ten onder te brengen. — ἄλλομαλλο KN. het onderspit delven, overwonnen worden; ook verongelukken.

ἄλλομαλλο KN. paar of koppel, van twee of meer die goed bij elkander voegen; gade, egade, wedergade, wederhelft; paren met iemand, goed bij een ander voegen, *zoals van man en vrouw, ook van een min bij een kind*; goed op of bij elkander passen van zaken, (misschien voor ἄλλομαλλο van ἄλλομαλλο erg. ἄλλομαλλο). ἄλλομαλλο een paar of koppel. ἄλλομαλλο elk een paar. — ἄλλομαλλο zich met een ander paren, verbieden.

— ἄλλομαλλο iemand als egā paren, in den echt vereenigen, met een ander; laten paren; tot een koppel of stel vereenigen met iets anders of met andere. — ἄλλομαλλο *zva.* ἄλλομαλλο G. — ἄλλομαλλο of ἄλλομαλλο bij paren; te zamen, man en vrouw zamen. ἄλλομαλλο twee echtelingen. Zoo ook ἄλλομαλλο

ἄλλομαλλο KN. niet behoorlijk gedekt, zoodat bloot is wat bedekt behoorde te zijn, bv. zóo liggen te slapen. — ἄλλομαλλο *zva.* ἄλλομαλλο WW.

ἄλλομαλλο of ἄλλομαλλο KN. de klank van een schelle stem, van een man. ἄλλομαλλο of ἄλλομαλλο met een schelle stem, bv. om hulp roepen (erg. ἄλλομαλλο G).

ἄλλομαλλο klanknab. = ἄλλομαλλο maar doffer, *zoals v. e. kanon.*

ἄλλομαλλο ἄλλομαλλο klanknab. v. e. gewerschot, *zva.* ἄλλομαλλο ἄλλομαλλο zie ook ἄλλομαλλο

ἄλλομαλλο KN. ontdekking. — ἄλλομαλλο of ἄλλομαλλο iets dat niet bekend moest zijn, ontdekken, openbaren, verraden, *zoals tranen, die verraden wat er in het gemoed omgaat; (iets afuisteren. G.)* ἄλλομαλλο ontdekt worden; te zien, zichtbaar zijn. — ἄλλομαλλο ma-keu dat iets ontdekt wordt.

in dien toestand komen dat men niet verder kan. *αποημι μίαν εν τμηματι* ik weet niets meer te bedenken, ik weet er geen raad meer op.

η κ α ι η λ α ι τ η ρ KN. *zva. αποστημι τησιν* lampstanderd. — *αποστημι η λ α ι τ η ρ* maar onbeweeglijk als een standerd blijven zitten of staan (*zva. αποστημι η λ α ι τ η ρ*).

αβαν KN. gemetselde bak, waterbak en TP. *zva. η βαλαν* om zich in te baden.

αβαν KN. naam van een haarlooze rups, waarvan de kop een weinig naar beneden gebogen is. — *αβαν* *αβαν* gelijk een *αβαν* van de bovenlip van een paard, als die eenijzins over de onderlip heen steekt, 't geen voor een deugd gehouden wordt, Rh.

η κ α ι η λ α ι τ η ρ KN. piepjong, van een kind.

η κ α ι η λ α ι τ η ρ KN. groote, langwerpige vierkante bak, waarin eetwaren als *η κ α ι η λ α ι τ η ρ* vervoerd worden, WW. *zva. Rh. in het algemeen* om eetwaren, vruchten of ook wel borden enz. van de eene plaats naar de andere te brengen, meestal door twee personen gedragen. — *αποημι η λ α ι τ η ρ* in een djodang vervoeren, WW. — *αποημι η λ α ι τ η ρ* iets in een djodang doen. — *η κ α ι η λ α ι τ η ρ* *obj. den.* Tj. met een *η κ α ι η λ α ι τ η ρ* of bij *η κ α ι η λ α ι τ η ρ*

α κ α ι 1. KI., zie *α κ α ι* — 2. KN. een rontventer van eetwaren en snoeperijen langs de huizen; *volgens G. ook marskramer; en met koopwaren rondgaan* (*zva. α κ α ι*). — *α κ α ι* eetwaren of snoeperijen kopen, bij een rondventer, aan een waroeng of op de markt; snoepen; ook *zva. α κ α ι* — *αποημι α κ α ι* *αποημι* geld voor snoeperijen uitgeven; er snoeperijen voor kopen. — *α κ α ι* koopgoed, op de markt gekocht goed, niet besteld, *doorgaans van slecht soort en niet solide; snoeperij; ook snoeplastig.* — *α κ α ι* snoepduiten, zakgeld, drinkgeld.

α κ α ι KN. vies van iets zijn, van iets een afschuw hebben, en *zva. α κ α ι* (*zva. α κ α ι*), het tegenovergestelde van *η κ α ι η λ α ι τ η ρ* en *αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ* in het geheel niet vies zijn, wel durven, niet schromen of huiverig zijn. — *αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ* of *αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ* verbasterd tot *αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ* of *αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ* overdreven vies zijn.

α β γ δ KN.: *αποημι* een beest het voeder in den bek stoppen, ook wel een klein kind voëren (*zva. αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ* en *αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ*); ook een gat met iets stoppen. — *αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ* mv. — *αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ* iets een beest in den bek stoppen; een beest het voër in den bek laten stoppen; met iets een gat stoppen.

η κ α ι η λ α ι τ η ρ KN. naam van een slingerewas, waarvan de lange, dunne, taaije stengels tot bindsel gebruikt worden, sterker en duurzamer dan rotting; JR. *η κ α ι η λ α ι τ η ρ η κ α ι η λ α ι τ η ρ* proberen, een proef nemen (*zva. α κ α ι η λ α ι τ η ρ*); WW. in BS. 619, waarschijnlijk wegens het rijm, *η κ α ι η λ α ι τ η ρ η κ α ι η λ α ι τ η ρ* voor *α κ α ι η λ α ι τ η ρ* met koopwaren rondgaan; *zva. evenwel Ml. djodja = doega.*

α κ α ι η λ α ι τ η ρ KN. op een plaats wel bekend, doordat men er veel komt; ergens goed in thuis; ook het pikken of bijten in den suavel, van vechtende gemaks, WW. R. — *αποημι α κ α ι η λ α ι τ η ρ* (ergens rondgaan om iets te zoeken G.), (*zva. α κ α ι η λ α ι τ η ρ*). Het wordt ook verklaard door *αποημι η λ α ι τ η ρ* een land of streek doorreizen, doortrekken; *zva. om te verkennen, erg. rondreizen enz. αποημι η λ α ι τ η ρ* een spreekwijs voor overal rondtrekken om rond te zien of te zoeken. — *αποημι α κ α ι η λ α ι τ η ρ* mv., landen bereizen of doorkruisen. — *α κ α ι η λ α ι τ η ρ* grondgebied, onderhoorig land, (*zva. αποημι η λ α ι τ η ρ* WW.), ook *zva. αποημι η λ α ι τ η ρ* *αποημι η λ α ι τ η ρ* zijn kameraden ruim baan of ruim veld bezorgen, voor behulpzaam zijn.

η κ α ι η λ α ι τ η ρ of *η κ α ι η λ α ι τ η ρ* KN. een stok of iets dergelijks om mee te stooten of te steken, (*zva. η κ α ι η λ α ι τ η ρ*). — *αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ* of *η κ α ι η λ α ι τ η ρ* een object daarmee stooten of steken, of er mee erg. insteken of stooten, nl. met grootere voorwerpen dan *η κ α ι η λ α ι τ η ρ* — *αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ* mv. — *αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ* met iets, zoals een stok, op of tegen iets stooten, of een obi. steken.

α κ α ι η λ α ι τ η ρ KW. *zva. α κ α ι η λ α ι τ η ρ* KN. op één rij met of naast een ander of elkander; van denzelfden rang, *zva. η κ α ι η λ α ι τ η ρ*; (ook gemeen, gewoon, zoals in *α κ α ι η λ α ι τ η ρ* gemeen soldaat, en *αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ* gewone regenten van de Mântjâ ngâra, in tegenstelling van hun *αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ* WW.) *αποημι η κ α ι η λ α ι τ η ρ* de gemeene klerken

van den Vorst, W. *ἦκ ἦκ* of *ἄκ ἦκ* op één rij, naast iemand, zitten. — *ἄκ ἦκ* op één rij naast zich nemen. — *ἄκ ἦκ* in rijen vóór of achter of aan beide zijden van iemand gaan of geschaard staan; met iemand op één rij gaan. — *ἄκ ἦκ* rij, dubbele rij van een stoet; personen die in twee rijen een vorstelijken stoet vooruitgaan; hellebaardier. *ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ* hellebaard, hellebaardierspiek. *ἄκ ἦκ ἦκ ἦκ* rijen lansen met vlaggetjes aan weerskanten van de weg. — *ἄκ ἦκ* nm. van een rijk in de oude gesch. van Java, volg. legende, ter plaatse van Batoe Toelis, boven Buitenzorg. — *ἄκ ἦκ* zoo woest en geveerd als (de tijgers van) Padjadjaran.

ἄκ KN. rechte stand; overeind, van iets dat staat; (op zich zelf staan R.) (erg. *ἄκ ἦκ* en *ἄκ ἦκ*); iets, zooals een tuinstok in den grond, om iets overeind te houden; R. iemands stand, rang of aanzien (erg. *ἄκ ἦκ*); dat waarmee een verhaal of gedicht wordt opgezet, het eerste waarmee het aanvangt of aanheft; basis, grond; het ware, het eigentlijke; hoofd-persoon, hoofd-zaak, hoofd-verhaal; begin, inleiding, ook, volgens G., de titel van een boek. *ἄκ ἦκ* de eigentlijke naam van iemand, in tegenstelling van een alias. — *ἄκ ἦκ* als een paal of stok regt overeind staan blijven, regt overeind staan. *ἄκ ἦκ* (of *ἄκ ἦκ*) *ἄκ ἦκ* dat waarmee het verhaal wordt opgezet, de eerste aanvang of aanhef er van. — *ἄκ ἦκ* te droogen zetten van padi met de halmen naar boven, als het bewolkt is, SG. — *ἄκ ἦκ ἦκ* iets regt overeind zetten, maken dat het regt overeind staat. — *ἄκ ἦκ* wat als *ἄκ ἦκ* beschouwd wordt; dat waarmee een verhaal opgezet of aangevangen wordt; ook toestand van te veld staande padi, bv. *ἦκ ἦκ ἦκ* op het veld staande padi koopen, Rh. en Kl. van *ἦκ ἦκ*

ἦκ KN. regt, in een rechte lijn, bv. regt snijden of naaijen; fig. regt bij zijn verstand; en regt door zee, regt voor de vuist, rondborstig; eerlijk, zonder streken (erg. *ἦκ ἦκ* en *ἦκ ἦκ*); volg. Rh. ook onbekommerd, onbezorgd. — *ἦκ ἦκ* regt bij iets, zooals een berg, op gaan. — *ἦκ ἦκ*

zie bij *ἦκ ἦκ* — *ἦκ ἦκ* regt door zee gaan, rondborstig spreken, eerlijk, braaf en zonder streken handelen.

ἦκ ἦκ KN. op één rij naast elkander staan, zitten of gaan (erg. *ἄκ ἦκ*). *ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ* op één rij met een ander of iets anders. *ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ* twee naast elkander. *ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ* op iedere rij twee. *ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ* op één rij geschaard als de wajangpoppen nl. van de grootere afdalende tot de kleinere, Tj. — *ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ* op één rij nevens elkander zetten of leggen; en zva. *ἄκ ἦκ*

ἦκ ἦκ — *ἦκ ἦκ* zie boven *ἦκ ἦκ* of *ἦκ ἦκ* zva. *ἦκ ἦκ* G. — *ἦκ ἦκ ἦκ* enz. trappen; iemand een trap geven (erg. *ἦκ ἦκ* of *ἦκ ἦκ* en *ἦκ ἦκ*). — *ἦκ ἦκ ἦκ* drempel, dorpel (erg. *ἦκ ἦκ*). *ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ* enz., zie *ἦκ ἦκ*

ἦκ ἦκ KW. zva. *ἦκ ἦκ* *ἦκ ἦκ* KN. bindsel van rotting, touw of band, waarmee bamboezen vlechtwerk aan de stijlen of hoepels bevestigd wordt. — *ἦκ ἦκ ἦκ* iets met djëdjët bevestigen; ook kil, ijskoud, van het lichaam bij betasting; (tot versterking achter *ἦκ ἦκ* snerpeud koud); en smakeloos, van een kost door gebrek aan zout of kruidertijen (erg. *ἦκ ἦκ*). — *ἦκ ἦκ ἦκ* mv. — *ἦκ ἦκ ἦκ* wat met djëdjët bevestigd of te bevestigen is.

ἦκ ἦκ KN.; *ἦκ ἦκ ἦκ* iets langer maken, door uitslaan, bv. van een ijzeren spit, of door uitrekken; boomwol (kapas) als de pitjes er door de gilingan uit verdreven zijn uitrekken, waarna de bewerking v. *ἦκ ἦκ ἦκ* plaats heeft, enz. — *ἦκ ἦκ ἦκ* obj. den. verder 1. KN. benaming van de grootste soort van wajangpoppen. 2. K., zie *ἦκ ἦκ ἦκ* *ἦκ ἦκ* K. 1. het beproefd worden van iets; voor de proef, om eens te proberen; eens, tot proefneming (erg. *ἦκ ἦκ*). 2. *ἦκ ἦκ*, en beter *ἦκ ἦκ* Ar. *dadj dl*, leugenaar, bedrieger; de Antichrist; ook *ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ* of *ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ* genoemd. *ἦκ ἦκ ἦκ* eign. van een Boetia. *ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ* — *ἦκ ἦκ ἦκ ἦκ* iets beproeven, proberen, de proef van iets nemen; iets, zooals schoenen, passen, aanpassen. — *ἦκ ἦκ ἦκ* iets dat beproefd, ondernomen of

aangepast wordt; waarmee of waarop iets gepro-
beerd wordt; een proefstuk.

ἄλλο KN. propvol, opgepropt vol, stampvol,
eivol, zooals van een plaats door de menigte van
mensen. ἄλλο fig. overstelpt? K. 4,50. —
ἄλλο iets opproppen, ergens iets inprop-
pen; plat voor iemand de kost geven.

ἄλλο KN. overvol, meer dan vol, van een plaats
of plek niet ruim genoeg om iets te bevatten; over-
stekend, WR.; te lang of te veel; te lang bv. voor
een bepaalde ruimte, wat er over of te veel is van
een muntstuk, waarmee iets betaald wordt; iets
als te veel teruggeven, ook zva. ἄλλο
toegift bij een ruiling, (fig. overvol, overstelpt,
van vreugde; overvloeiende van dankbaarheid; vrg.
ἄλλο WR.). — ἄλλο iets dat vooruit
is, achterna gaan of achteropkomen, om het in
te halen (vrg. ἄλλο), WW.R.; na een, die voor-
uitgegaan is, komen of gaan; een obj. achterna-
komen, Rh. — ἄλλο een bode of bood-
schap een tweede achternazenden; aan iem. het te
veel betaalde teruggeven. ἄλλο ingehaald
raken, door een achterkomende bereikt worden.

ἄλλο enz. KN. zva. ἄλλο enz.

ἄλλο KW. zva. ἄλλο G.

ἄλλο verk. ἄλλο Ar. j d d j o e d j a w a-
m d d j o e d j a, Gog en Magog; volgens de Javanen
naam van een duivel die door Nabi Ngisā in het
laatst der dagen gedood zal worden, JR. volg.
Rh. van oudsher, zva. ἄλλο

ἄλλο KN. waar men grond kan krijgen, te bepe-
len, van een diepte, bv. met zijn voeten, als men
in het water gaat staan; met een stok of iets
dergelijks; grond krijgen, den bodem bereiken;
grond onder de voeten krijgen; ook zva. ἄλλο
goed geëvenredigd van lichaamsbouw, W. I, 90;
deftig, manhaftig ongev. zva. ἄλλο, W. II, 164.
ἄλλο niet te bepeilen, onpeilbaar —
ἄλλο iets peilen, bepeilen; fig. polsen, be-
proeven, bv. iemands trouw.

ἄλλο KN. regtop, regtop staande, niet overhel-
lend, regtstandig, loodregt; standvastig, vast van
beginsels of karakter, volhardend. (De grond. is
ἄλλο vrg. ἄλλο ἄλλο ἄλλο en ἄλλο
ἄλλο). — ἄλλο iets, dat ligt of scheef

staat, regt overeind zetten.

ἄλλο KN. de plaats waar iemand zich regtstreeks
naar toe begeeft, (als het niet is om er te blijven;
waar iemand vooreerst naar toe gaat of naar toe
moet R.) (vrg. ἄλλο en ἄλλο). — ἄλλο
ἄλλο zich ergens (vooreerst R.) regtstreeks naar
toe begeven; tot iemand zich regtstreeks vervoe-
gen; volg Rh. ook zva. ἄλλο althans in Banjoemas,
zie WP. en A. ἄλλο zva. ἄλλο en
ἄλλο zva. ἄλλο — ἄλλο
ἄλλο TP. om iets zich ergens naar toe begeven, zva.
ἄλλο. of ἄλλο R. in Banjoemas zva. ἄλλο
Rh. — ἄλλο met iemand
of iets zich regtstreeks ergens naar toe begeven,
om hem er te brengen of het er te bezorgen, (niet
om er zelf te blijven. R.). — ἄλλο poet.
zva. ἄλλο — ἄλλο waar men di-
rect (het eerst R.) aankomt; het naastbij gelezene;
dat, wat vlak voor de hand ligt.

ἄλλο KN. korte draf (vrg. ἄλλο). —
ἄλλο in een korten draf loopen.

ἄλλο KN. draf (vrg. ἄλλο). — ἄλλο
ἄλλο draven. — ἄλλο
doen of laten draven, in den draf zetten.

ἄλλο zie bij ἄλλο

ἄλλο KW. overwinning, zegepraal; overmagt; held-
haftigheid, overwinnend, zegevierend; overwinnen,
de overmagt hebben; overwinnaar; geluk, gelukkig
(vrg. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο
ἄλλο en ἄλλο). ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο
ἄλλο overwinnaar in
den strijd of op het slagveld. ἄλλο be-
naaming van de inlandsche kavallerie. ἄλλο
benaming van een corps pradjoerits in de kraton
te Soerakarta. ἄλλο naam van een goed
teeken (ἄλλο) in het haar van een paard, aan
de voorhuid (ἄλλο). Andere samenstellin-
gen, zie beneden. — ἄλλο overwinnen. —
ἄλλο iemand doen overwinnen,
overwinnaar verklaren. — ἄλλο of ἄλλο
zie ἄλλο — ἄλλο zie boven.

ἄλλο KN. naam van één van de twee omheinde
Waringinboomen op de aloen-aloen te Soerakarta
(vrg. ἄλλο bij ἄλλο).

ἄλλο eig. van den jongsten zoon van Baḡarā

Ἰνδρᾶ (Skr. Djajanta, Indra's zoon, met het deminutief of verkleinend aanhechtel ka. PK.).

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zijdrat, KN. bezoek, bedevaart, vooral naar een heilige plaats (erg. Ἰνδρᾶ); een bezoek gaan brengen, bv. bij een heilig graf, ook wel bij een bejaard of aanzienlijk bloedverwant, die wat veraf woont. (PL.) R.

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zie bij ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zie bij ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; eigenaam van Sindoe-rëdjâ (Skr. Djajadraitha).

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; KN. dwang, geweld (erg. Ἰνδρᾶ en Ἰνδρᾶ). — Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; of Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; iemand dwingen, geweld aandoen, noodzaken, verplichten; verkrachten.

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; (B. T. Dj. 186) eig. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; ook verk. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; naam van een keurbende? ongev. zva. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ;

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zie bij Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; KW. overwinnen of sterven! een krijgsgeschrei (Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ).

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; eign. van een Vorst van Këdiri. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; naam van een boek met voorspellingen, dat aan dien Vorst wordt toegeschreven.

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zie bij Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zie bij Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zie bij Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zie bij Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zie bij Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zie bij Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zie bij Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; 1. KN. uurglas, (zandlooper), uurwerk, klok; volg. WW. ook horologie (erg. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; en Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ); uur. 2. KW. een waterpot. G. (Pers. جام, djâm, glas; ook kop, beker, kom). Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; een zandlooper. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; twee uren. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; om twee uur. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; een kwartier uur. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; hoe laat? — Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; uren, uren lang.

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; of Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zie bij Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; of Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; en Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; of Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zie bij Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; KN., Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; KD., Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; KI., inwendig geneesmiddel (erg. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ). — Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; medicijnen, medicijnen gebruiken. — Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ;

iemand of een beest een geneesmiddel geven of toedienen. — Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; iets tot inwendig geneesmiddel aanwenden.

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zva. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; djam', gemeenschap van een man met een vrouw (erg. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ). — Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; gemeenschap hebben met een vrouw; (inzonderheid een anders vrouw, WW. erg. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; en Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ). — Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; m. — Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; een vrouw om gemeenschap meê te hebben, gemeene bijzit of ligt vrouwensch, WW.

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zva. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zva. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; KN. uitstekend knap en bekwaam, G.

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; gew. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; Dr. ڤڤاڤ; djoem'at of djoem'd, KN. de dag der samenkomst van de gemeente in de moskeën, Vrijdag. — Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; of Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; de gemeenschappelijke godsdienst op Vrijdag bijwonen, den Vrijdag houden.

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; KN, tijd, tijdvak, tijdperk, eeuw; het bestaan van iemand of iets in de tijd, tijdelijk bestaan (Dr. ڤڤاڤ; z a m d n, tijd, tijdvak, tijdperk. Erg. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ;), woonplaats, vaderland. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; tijdgenoot. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; zoo lang als dit Awën bestaat. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; iem. wiens herkomst of woonplaats onbekend is. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; iemand die daar niet thuis behoort. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; ik ben met het bestaan er van onbekend; ik weet er niets van. R. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; (of Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; nonsens, onzin.

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; nm. v. e. lekkernij.

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; en verk. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; 1. KW. zva. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; — 2. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; KD., van Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; (Erg. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ;).

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; KW. en KN. zva. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; en Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; (erg. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ;). Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; uit het lucht-ruim, bv. een stem hooren, erg. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ;

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; KW. zva. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ;

Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; KN. paddestoel, kampernoelje; zwam, zwammig gewas; en schimmel. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; (of Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ;) spons. Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; naam van een groote zwamsort, die tot geneesmiddel gebruikt wordt; oneetbaar, evenals Ἰνδρᾶ Dr. ڤڤاڤ; een roode djamoer, ook uit-

အကျဉ်းချုပ် KN.; အကျဉ်းချုပ် သို့မဟုတ် dik en rond van buik, *zooals de buik van een theeketel; ook van een dikke ronde buik van een mensch (vrg. အကျဉ်းချုပ် en အကျဉ်းချုပ်).*

အကျဉ်းချုပ် KN. klomp, klonter; en naam van een oliemaat met een dikken buik, *gew. van dik leér (vrg. အကျဉ်းချုပ်); (volg. JR. ook een dergelijke maat voor zout, gew. van hout.) — အကျဉ်းချုပ်* tot een klomp ineenslopen, *zooals van de was bij het batikken;* tot één ronde klomp zamenkleven, *gew. van twee tangkèpans Javaansche suiker, WW.*

ကျဉ်းချုပ် KN. *volg. WW. zva. အကျဉ်းချုပ် en အကျဉ်းချုပ်* *volg. Rh. zva. အကျဉ်းချုပ်* scheldwoord tegen een vrouw. *အကျဉ်းချုပ်*

ကျဉ်းချုပ် KN. အကျဉ်းချုပ် သို့မဟုတ် den mond gesloten houden, *fig. niet praten, niet rooken, geen siri*h kaauwen, *enz.*

အကျဉ်းချုပ် KN. *zijn hoogte bereikt hebben, zoodat het niet verder komt, bv. van iemands kunde of rijkdom, zoodat hij het niet verder brengen kan JR. အကျဉ်းချုပ်* *zijn heele leven lang, zie အကျဉ်းချုပ် en အကျဉ်းချုပ်*

အကျဉ်းချုပ် KN. *volg. WW. zva. အကျဉ်းချုပ်* *volg. Rh. een kleine soort van အကျဉ်းချုပ်* *ook een soort djeroek Citrus decumana, L., ook naam van een batikscl.*

အကျဉ်းချုပ် KN. *zva. အကျဉ်းချုပ်* *maar dikker en grooter.*

အကျဉ်းချုပ် *zva. အကျဉ်းချုပ်* *maar kleiner.*

အကျဉ်းချုပ် KN. *naam van een visch met een dikken buik; dikbuik; spotnaam van Vorst Marmadi in het boek Ménak, wiens geschiedenis door rondgaande zangers onder het slaan op een tamboerijn bezongen wordt (vrg. အကျဉ်းချုပ် en အကျဉ်းချုပ် BV.). — အကျဉ်းချုပ်* *rond en dik, van iemands buik; en de geschiedenis van Djémbloeng bezingen, elders အကျဉ်းချုပ်* *Rs. ook zva. အကျဉ်းချုပ် BV.*

အကျဉ်းချုပ် KN. *ingezakt, zoodat er een gat of opening in is, van den grond, een overmetseld riool, enz.; een open, niet aangevuld, gat; een gapende opening, niet ten volle opbrengen of praesteren, wat het op te brengen of te praesteren heeft, van een land; ontvolkt of niet genoegzaam bezet met volk, van een land, om het te bewerken (vrg. အကျဉ်းချုပ်*

အကျဉ်းချုပ် ကျဉ်းချုပ် *en ကျဉ်းချုပ်).* — အကျဉ်းချုပ် *ingezakt zijn; een open gat hebben; (niet genoegzaam met volk bezet zijn, van een land; JR.) open staan, niet aangezuiverd zijn, van pacht; de wacht open, onbezet, ledig, laten staan. — အကျဉ်းချုပ်* *open gat of kuil; (onbevolkte plaats; JR.) het onaanagezuiverde van pacht.*

အကျဉ်းချုပ် KN., အကျဉ်းချုပ် Kt., *sekreetput, sekreet; ook zinkput.*

ကျဉ်းချုပ် *zva. အကျဉ်းချုပ်* *en ကျဉ်းချုပ်* *ကျဉ်းချုပ်* KN.; အကျဉ်းချုပ် ကျဉ်းချုပ် *met open mond blijven staren, bv. naar een bekoortlijk voorwerp (vrg. ကျဉ်းချုပ်).*

အကျဉ်းချုပ် *ongebr.; အကျဉ်းချုပ်* KN. *wijde kuip; tobbe of aarde pot, zooals een blauwkuip, badkuip of groote bloempot. — အကျဉ်းချုပ်* *in een bloempot gedaan, van bloemen, Rs.*

အကျဉ်းချုပ် KN.; အကျဉ်းချုပ် *iets, zooals een ooglid, den mond, een vestjes zak, met den duim een weinig opentrekken of openhouden.*

အကျဉ်းချုပ် KN. *naam van een plaats dicht bij Klatèn, waar bijzonder veel sc'ildpadden zich ophouden; en een benaming of bijnaam van een ကျဉ်းချုပ် — အကျဉ်းချုပ်* *အကျဉ်းချုပ်* *omtrek; en အကျဉ်းချုပ်* *een omtrek maken. G. (misschien wel als een boelocs kruipen) R.*

အကျဉ်းချုပ် KN. *een diadeem; gouden, of ook wel zilveren, plaat tot sieraad op het (voor- WW.) hoofd, zooals van een bruid, een danseres aan het hof en vele Wajanyoppopen, bv. Gafothátjã, Sombã en Bálã-déwã; ook de gele puntige lellen achter den kop van een ကျဉ်းချုပ် (zie bij အကျဉ်းချုပ်). အကျဉ်းချုပ်* *zva. အကျဉ်းချုပ်* *of een djamang in den ruimsten zin van het woord. အကျဉ်းချုပ်* *en အကျဉ်းချုပ်* *of အကျဉ်းချုပ် ကျဉ်းချုပ်* *(of အကျဉ်းချုပ်) met een djamang. — အကျဉ်းချုပ်* *de staaude voorlap boven de klep van een ကျဉ်းချုပ်* *het rottan of bamboe bandje als mond-stuk van een fluit.*

အကျဉ်းချုပ် *zie အကျဉ်းချုပ်* *အကျဉ်းချုပ်* KW. *zva. အကျဉ်းချုပ်* KN. *klanknab. v. e. flinke stap of tred. stappen, tred, zva. အကျဉ်းချုပ်* *အကျဉ်းချုပ်* *freq. Tj.*

အကျဉ်းချုပ် *grondvorm van အကျဉ်းချုပ် အကျဉ်းချုပ်* *en အကျဉ်းချုပ်* *ook, volgens G., verkorting van အကျဉ်းချုပ် အကျဉ်းချုပ် = အကျဉ်းချုပ်* *Tj. — အကျဉ်းချုပ်* *zie bij*

ողորմեացի զա. wel hemel en aarde! o. a. W. I, 17.

Կրտսեր զի Կրտսեր

դասերու ԿՆ., Կրտսեր ԿԻ., het dansen, het tandakken; ook wel zva. Կրտսերացի (erg. դասերու և Կրտսեր). Կրտսերու Կրտսեր, een danser of danseres; een liefhebber van dansen. Կրտսերու Կրտսեր, dansmeester. — Կրտսերացի of Կրտսերու Կրտսեր, Կրտսեր, of Կրտսերացի, dansen, tandakken. — Կրտսերու Կրտսեր, Կրտսեր, bij iets of voor iemand dansen. — Կրտսերացի or Կրտսերու Կրտսեր և Կրտսերացի of Կրտսերացի, gedans; een dans (soort van dans); danspartij; zamen dansen; dansen voor of uit plezier. Կրտսերացի (een dans van eigen danseresen of jonges aan het hof van een prins, anders Կրտսերացի, R.

Կրտսերու eigenm. v. Bāldāwā (verb. v. Skr. Haladara), als jongeling, spottend i. pl. v. Djalādārā.

Կրտսեր զի Կրտսեր

Կրտսեր ԿՆ.; Կրտսերացի or Կրտսերու Կրտսեր, geen voet verzetten, geen hand uitsteken, bv. als men geroepen wordt of op een bevel onbeweeglijk stil blijft zitten? W. I. 122, (erg. դասերու և Կրտսեր). Կրտսերացի և Կրտսերացի, ook zva. Կրտսերացի Կրտսերացի BV. CP.

Կրտսերացի և Կրտսերու Կրտսերացի zva. Կրտսերացի և Կրտսերու Կրտսերացի

Կրտսերացի N., een plat woord voor Կրտսեր զի Կրտսերացի և Կրտսերացի

Կրտսեր ԿՆ. slager, slagter, vleeschhouwer; slager zijn, als slager de kost verdienen (een bedrijf dat vroeger in minachting was (erg. Կրտսերացի). — Կրտսերացի, volg. Rh. een beest de vier pooten zamenbinden zoodat het valt, en daarna geslagt wordt, de voet of poot ligten; verder een beest slagten en uitverkoopen (erg. Կրտսերացի Կրտսերացի և Կրտսերացի). — Կրտսերացի, slagerswoning, slagerij, slagterij; slagerswijk.

Կրտսեր ԿՆ. een stut met een kruk bovenaan, om tot steun ergens onder te zetten. Կրտսերացի or enkel Կրտսեր, een lastdrager, die zulk een kruk bij zich draagt, om bij het dragen van een last met zijn tweeën den draagstok te kunnen stutten bij het wisselen van de schouders (erg. Կրտսեր)

Կրտսեր և Կրտսեր.

Կրտսեր ԿՆ., Կրտսերացի zva. Կրտսերացի, erg en aanhoudend met schel geluid hoesten; erg en aanhoudeud met schel geluid, van een hoest (Կրտսերացի), JR.

Կրտսեր ԿՆ. een kwastje om bij het batikken de leege vakken met gesmolten wa. aan te vullen. (Կրտսերացի).

Կրտսեր or Կրտսերացի, een koevoet van hout of bamboe, Rh.; զի Կրտսերացի

Կրտսեր 1. ԿՆ. zva. Կրտսեր G. — 2. ԿՆ. een kort breekijszer of pootijszer; een dergelijk werktuig van hout; een dievespaak om onder den wand van een huis door te graven (erg. Կրտսեր Կրտսերացի և Կրտսերացի). — Կրտսերացի, met een djoegil werken, breken, opbreken, graven, enz. — Կրտսերացի mv.

Կրտսեր 1. ԿՆ. zva. Կրտսեր և Կրտսերացի — 2. ԿՆ. onwetend, onkundig (Dr. djoehl, of djoehol, coll. mv. van djahil): Կրտսերացի, een onwetende (uu ignorant). Կրտսերացի, eign. van een persoon in de mythische geschiedenis van Java. Կրտսերացի, naam van een werk van dien persoon, dat wetten behelst.

Կրտսեր ԿՆ.; Կրտսերացի, iemand den voet ligten, door hem bij een van zijn beenen te grijpen en zoo te doen vallen; WW. erg. Կրտսերացի և Կրտսերացի).

Կրտսերացի ԿՆ. naam van een bijzonder falsoen van dak van een Javaansch huis, nagenoeg Կրտսերացի, maar langwerpiger en korter dan Կրտսերացի

Կրտսեր ԿՆ. zva. Կրտսեր և Կրտսեր (Skr. joegala, paar).

Կրտսեր ԿՆ. klanknab. van het weer in het gelid komen van een ontbericht of verstuikt lichaamsdeel, Rh.

Կրտսեր ԿՆ. klanknab. van het afstuiten van een steek, als een kris of piek niet in het vleesch dringt. — Կրտսերացի, afstuiten, W. I. 280.

Կրտսեր ԿՆ. klanknabootsend woord voor het geluid van een stoot tegen iets aan (erg. Կրտսերացի). — Կրտսերացի, tegen iets aanstooten. — Կրտսերացի zva. Կրտսերացի

Կրտսեր (zva. Կրտսեր R.), ԿՆ., Կրտսերացի

iemand door een stoot in den oksel van de knie doen struikelen eu vallen; fig. iemand zoeken te vangen, zva. အတူတူတူတူ — အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ zva. အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ
အဲၣ်ၣ်ၣ် KN. hinken, op één been springen (vrg. အဲၣ်ၣ်ၣ်), JR. volg. Rh. gew. အဲၣ်ၣ်ၣ်အဲၣ်ၣ်ၣ် zva. အဲၣ်ၣ်ၣ် 2.
အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ of *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* KN. met een breede opeuing zooals van een kuil, een grot, enz. Rh.
အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ of *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* KN. — *အတူတူတူတူ* enz. er keurig net uitzien, W. I, 478.
အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ KN.; *အတူတူတူတူ* er keurig net uitzien, van *iemands kleéren; dit volg. Rh. အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* doch *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* zva. *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* stom van verbazing of verlegenheid.
အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ KN.; *အတူတူတူတူ* geen vin verroeren en zoo stom blijven als een visch, als *iemand iets gevraagd of gezegd wordt (vrg. အတူတူတူတူ)*. WW
အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ zie *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ*
အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ zie *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ*
အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ KN. — *အတူတူတူတူ* zich in postuur zetten *regtop met de borst vooruit (en de armen bij het lijf neér, zooals een soldaat in het gelid of vóór zijn overste, WW.R) en het hoofd achteruit, Rh.; ook keffen van een hondje (vrg. အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ)*.
အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ en *အတူတူတူတူ* zva. *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* en *အတူတူတူတူ*
အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ ook *wel အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* KN. geblat, gebas; blaffen, bassen; van *een hond. — အတူတူတူတူ* tegen *iemand blaffen (vrg. အတူတူတူတူ)*.
အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ gighelen, zie *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* en *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ*
အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ = *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ*
အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ = *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ*
အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ KN.; *အတူတူတူတူ* zva. *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* een *plat woord voor ဂဲၣ်ၣ်ၣ်* volg. Rh. zva. *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ*
အဲၣ်ၣ်ၣ် KN. een gracht om *iets, zooals een huis, tot beveiliging (vrg. အဲၣ်ၣ်ၣ်)*, G. WW. een schuinsche stut tegen iets om het te steunen; beer tegen een muur, *dv. van een huis; (vrg. အဲၣ်ၣ်ၣ်)* JR. stander met drie pooten; *heistander van drie palen; een steiger, Rh. ook een rak voor lègènkokers, Kr. met de vier pooten gestrekt, van een*

paard, dat niet vooruit wil, eig. van een kalf dat pas begint te staan. အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ een ladder met een derde poot tot schuinsche stut van achteren, *zoodat hij op zich zelf kan staan, zva. အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* of *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* — *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* iets met een gracht omgeven tot beveiliging. G. WW. — *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* tegen *iets een schuinsche stut of beer zetten JR. အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* of *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* de vier pooten strekken als *boven; den. v. e. kalf, als het pas begint te loopen, zie အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* (wat een verbastering er van schijnt te wezen).
အဲၣ်ၣ်ၣ် KN. mais, turksche tarwe, Zea mais, *Nat. fam. der Gramineae. အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* met drie maanden (omdat de mais met drie maanden geoogst wordt) W. *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* de gewone Turksche tarwe, waarvan de vrucht tegen den stengel groeit. *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* een soort, waarvan de vrucht of tros aan den top groeit, Rh. — *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* een veld met mais beplanten. — *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* of *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* een maisveld of maistuin.
အဲၣ်ၣ်ၣ် KN. volg. Rh. zva. *အဲၣ်ၣ်ၣ်* zitten, en naast of tegenover een ander of in gezelschap met anderen zitten. — *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* een gezelschap houden of bijwonen, vooral bij de een of andere gelegenheid, zooals bij de geboorte van een kind, het afvallen van den navelstreng, des avonds vóór de volltrekking van een huwelijk, enz. — *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* bij *iemand op gezelschap komen, hem daarmee een attentie bewijzen; ook volgens G. oppassen, zorgdragen. — အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* of *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* gezellig zamen zitten, gezelschap. — *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* de plaats, het vertrek, waar men in gezelschap zit; een gezelschap.
အဲၣ်ၣ်ၣ် KN. kuil in den grond (vrg. *အဲၣ်ၣ်ၣ်* en *အဲၣ်ၣ်ၣ်* 2.). *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* een hol of diep bord, soepbord. — *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* met kuilen en gateu, van den grond. — *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* een kuil graven; *fig. iemand zoeken te vangen (vrg. အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ)*. — *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* *မဝ*, en *ergens* een kuil of kuilen graven. — *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* of *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ* een in den grond gegraven kuil (vrg. *အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ*); *volg. Rh. een val om wilde varkens te vangen, fig. een middel om iemand te doen vallen of struikelen (vrg. အဲၣ်ၣ်ၣ်တူတူ)*.
အဲၣ်ၣ်ၣ် KN.; *အဲၣ်ၣ်ၣ်* een diepe kuil in den grond

graven (erg. ἀποκαταστάσει). — ἀποκαταστάσει mv. — ἄσθλ ἐσθλ een diepe gegravene kuil, grafkuil (erg. ἄσθλ ἐσθλ en ἄσθλ ἐσθλ).

ἡ ἔσθλ KN. zitten met de knie van het ééne been omhoog en de hiel op den grond of den stoel tegen de dij, zooals een Chinees graag zit (erg. ἡ ἔσθλ en ἡ ἔσθλ).

ἡ ἔσθλ zva. ἡ ἔσθλ GR. — ἀποκαταστάσει iemand met een touw of iets dergelijks een been ligten; een beest de pooten met een touw bij elkander halen (erg. ἀποκαταστάσει, ἀποκαταστάσει), WW.

ἡ ἔσθλ = ἡ ἔσθλ Rh.

ἡ ἔσθλ KN.; ἀποκαταστάσει of ἀποκαταστάσει mv. verminderd, vermagerd, er uitzien, zooals na een ziekte; verminderen, vermageren; ook dun worden, van het haar.

ἔσθλ N., ἔσθλ K., buiten. ἡ ἔσθλ (ἡ ἔσθλ) ἀποκαταστάσει en ἡ ἔσθλ ἔσθλ buiten wēdānā's (enz.), benaming van de 4 van de 8 wādānā's (enz.), die hun pasebans buiten op de aloen-aloen hebben (erg. bij ἡ ἔσθλ en ἡ ἔσθλ). ἡ ἔσθλ ἔσθλ buiten; buitenshuis; uitwendig. ἔσθλ ook verk. v. ἡ ἔσθλ of ἀποκαταστάσει ἔσθλ of ἔσθλ ἔσθλ en ἔσθλ ἔσθλ of ἔσθλ ἔσθλ buiten iets, er buiten. ἔσθλ ἔσθλ buiten de grenzen van de hoofdplaats; maar ἔσθλ ἔσθλ, ἔσθλ ἔσθλ of ἔσθλ ἔσθλ naam van een distrikt in Bantoe-mas (nl. in vroeger tijd). — ἀποκαταστάσει of ἡ ἔσθλ en ἡ ἔσθλ of ἡ ἔσθλ er buiten te houden; met uitzondering van, uitgezonderd, uitgenomen, behalven, tenzij; het eenige is, het eenigste middel is; dan moet het wel. ἀποκαταστάσει ἡ ἔσθλ ἡ ἔσθλ ἡ ἔσθλ of ἡ ἔσθλ ἡ ἔσθλ uitgenomen; behalven. — ἡ ἔσθλ ἡ ἔσθλ zva. ἀποκαταστάσει en ἡ ἔσθλ in ἡ ἔσθλ ἡ ἔσθλ ἡ ἔσθλ ἡ ἔσθλ ἡ ἔσθλ zva. ἡ ἔσθλ ἡ ἔσθλ het eenigste is; alleenlijk. — ἀποκαταστάσει of ἡ ἔσθλ ἡ ἔσθλ en ἀποκαταστάσει ἡ ἔσθλ of ἡ ἔσθλ ἡ ἔσθλ iets of iemand er buiten houden of laten; buitensluiten, uitsluiten, uitzonderen; iemand uitwerpen, bv. uit zijn kaste. — ἔσθλ ἔσθλ ἔσθλ wat buiten is, buiten om; uitwendig, bv. uitwendig geneesmiddel; wat buiten de vaste inzet, verwed wordt; wat door de omstan-

ders buiten de spelers om, verwed wordt, ook ἔσθλ N., ἔσθλ K., buiten.

ἔσθλ KN. verantwoordelijk zijn (Ar. جيبه, dji-bah, antwoord; of liever verk. van اجابه, wadjibah, noodzakelijkheid, pligt. Erg. ἔσθλ). — ἡ ἔσθλ verplicht, verantwoordelijk, aansprakelijk; verplicht zijn (erg. ἡ ἔσθλ en ἡ ἔσθλ). — ἀποκαταστάσει iemand verantwoordelijk stellen voor iets.

ἔσθλ KN. tabbaard, ruime en lange japon met wijde mouwen, zooals door de priesters gedragen wordt (Ar. جب, djoebbah. Erg. ἡ ἔσθλ).

ἡ ἔσθλ = ἡ ἔσθλ W. II. 159.

ἔσθλ TD. zva. ἡ ἔσθλ WW. ἡ ἔσθλ KN. benaming van een meisje van zes of zeven jaar, in Tj. ἡ ἔσθλ (ἡ ἔσθλ) benaming van een jonge van acht of negen jaar. R.)

ἔσθλ zva. ἡ ἔσθλ.

ἡ ἔσθλ KN. tegel, vloersteen. — ἀποκαταστάσει iets met steenen vloeren, bevoeren.

ἔσθλ Ar. de ingang van de hel. G. (Ar. باب; zabānija h. soldaten van de lijfwacht, trawanten; ook benaming van de engelen, die de godloozen in de hel werpen.

ἔσθλ ben. v. d. fatha.

ἔσθλ Ar. باب; zaboér, de psalmen van David, (erg. ἡ ἔσθλ). ἡ ἔσθλ het boek der psalmen.

ἔσθλ of ἔσθλ KN.; ἀποκαταστάσει of ἀποκαταστάσει met een breeden rand naar buiten omgebogen, zooals de tromp van een walddhoorn; breed en omgekruld, van iemands lippen; breed ook van de neus, met wijde vleugels, (erg. ἔσθλ). — ἡ ἔσθλ hetz.

ἔσθλ TP. zva. ἡ ἔσθλ en ἀποκαταστάσει zva. in ἡ ἔσθλ of ἡ ἔσθλ

ἔσθλ KN. de kraakbeenige rand om den snoet (ἡ ἔσθλ) van een varken en om het achterste gedeelte van de schaal van een schildpad; ook het randje van de lippen van een mensch (erg. ἔσθλ en ἔσθλ).

ἔσθλ KN.; ἔσθλ = ἡ ἔσθλ zie ἡ ἔσθλ eig. zich vermaken met in het water te plassen; alleen fig. voor aan pret en vermaken zich overgeven, WW. R. waarschijnlijk alleen gegrond op RP. 130. ἡ ἔσθλ doch dit volg.

maar dat een ander in bezit heeft, terugvragen of terugvorderen. — Երկրորդ արիւն (of ուղղակի) Երկրորդ Soel. II. de geschiedenis van het terugvorderen van het rijk Ngastinâ.

Էրկրորդ KN. *zva.* Էրկրորդ *fig.* daar iets op uitkomt of uitloopt; bij slot van rekening; op stuk van zaken, eindelijk. *դուրստուտ Էրկրորդ* er komt niets van. — *անընդուն* ergens uitkomen, doorheenkomen; de deur van zijn huis uitkomen, *volg.* SG. ook areu schieten van padi. — *անընդունդուտ* iets ergens doen uitkomen; (iets tot een einde brengen, G.) maken dat het er eindelijk op uitloopt *enz.* — Էրկրորդ = Էրկրորդ B. T. Dj. 589.

Էրկրորդ KN. uit elkander geraken, *v.* iets waar de bodem uit is; ook van haren, *enz. zva.* *դուրստուտ* los en uit elkander scheuren; *ben.* van de tijd van oogsten van *սուձդուտ* SG. — *անընդունդուտ* iets los en uit elkander scheuren als boven; (*erg.* *սողջուտուտ*). — *անընդունդուտ* iets uit elkander doen scheuren.

Էրկրորդ Ar. begraven. G. (*Ar.* *zibaloe*. wat een mier of klein beest in den bek draagt).

Էրկրորդ *zie* Էրկրորդ

Էրկրորդ ongewoon voor Էրկրորդ W. II. 54.

Էրկրորդ *zva.* Էրկրորդ

Էրկրորդ KN. klanknabootsend woord voor een geluid, zooals van een zweepslag: klets! een klets of slag met een zweep of rotting; een slag dat het kletst (*erg.* Էրկրորդ); ook van een trek door een opiumpijp; *erg.* Էրկրորդ — *անընդունդուտ* zóo kletsen, ook *zva.* *անընդունդուտ* — Էրկրորդ Էրկրորդ klets of slag, zooals met een zweep; *bv.* Էրկրորդ Էրկրորդ. drie kletsen. — Էրկրորդ *freq.* *v.* donderkeilen, B.

Էրկրորդ KN. klanknabootsend woord voor het geluid van iets dat barst, uiteenspringt of openbarst (*erg.* Էրկրորդ); benauwd, verlegen, G. — *անընդունդուտ* barsten, openbarsten, openspringen, (*erg.* *անընդունդուտ*); inzakken, van den grond als men er op stapt, en van een brug. *սուձդուտ* *zva.* *սուձդուտ* bij toeval in een gat zakken, Tj.; ook *fig.* er ingeloopt, beet genomen, *bv.* door een slechten koop.

Էրկրորդ KN. volkomen of treffend van gelijkenis

(*erg.* Էրկրորդ). — *անընդունդուտ* op iemand of iets volkomen of treffend gelijken (*erg.* Էրկրորդ).

Էրկրորդ KN.; *անընդունդուտ* ophappen, zooals dieren met een grooten bek als krokodillen, slangen, *enz.* verslinden, opvreten van dieren; (*erg.* *տղարկուտ* bij *արկարկուտ*); een plat woord voor Էրկրորդ, van een mensch, naar binnen slaan. — Էրկրորդ *obj.* den.

Էրկրորդ KN.; *անընդունդուտ* wijd of waagwijd openstaan, *bv.* van een deur (*erg.* *անընդունդուտ*). — *անընդունդուտ* iets wijd of waagwijd openzetten of openlaten staan.

Էրկրորդ (*djèbléég*), KN. klanknabootsend woord van het geluid van den val van iets, zooals een kokosnoot, op een zachten grond, WW. (*gew.* *տղարկուտ*); ook barsten, uitbarsten, outploffen, zooals iets dat door hitte barst; verder (*of* Էրկրորդ) klanknab. van het stooten met het hoofd of den kop; *fig.* kloppen van het hart, Meu. — *անընդունդուտ* ook = *անընդունդուտ*

Էրկրորդ KN. 1. *zie* Էրկրորդ 2. modder, weeke modder; modderig, *bv.* van een weg (*erg.* *արկարկուտ* en *արկարկուտ*). — Էրկրորդ Էրկրորդ. elkander met den kop stooten, modderpoel, modderige plek op een weg; *fig.* voor *արկարկուտ* WW. *volg.* Rh. in deze bet. *տղարկուտ* — *անընդունդուտ* met den kop *bv.* tegen dien van een ander bouzen van een buffel.

Էրկրորդ KN.; *անընդունդուտ* maar zwijgen, geen stom woord spreken (*erg.* Էրկրորդ *անընդունդուտ* en *անընդունդուտ*).

Էրկրորդ KN.; *անընդունդուտ* KN. ergens maar lui bijzitten, geen hand meê uitsteken; bij een gesprek geen woord meê spreken, als een stomme er bij zitten (*erg.* *անընդունդուտ*). JR.

Էրկրորդ KN. een vogelknip (*erg.* Էրկրորդ); *volgens* G. een vogellokker (*erg.* Էրկրորդ).

Էրկրորդ KN. een oude, rijpe en reeds drooge pinanguoot. Էրկրորդ *spr.* een oude vrijer (*erg.* Էրկրորդ). Էրկրորդ, een oude vrijster, Tj. Էրկրորդ (de vorst door drift vervoerd, ziet iedereen voor) niet grooter dan een Էրկրորդ (zoo klein acht hij ze), W. II, 320. Էրկրորդ Էրկրորդ. een *uidr.* voor heel klein, zoo klein als een Էրկրորդ zelfs met zijn schil er bij of *bv.*

met het doosje waarin hij gelegd is, W. I, 58; ηαντι
την κωτιδιον, hoe klein die persoon ook moge zijn,
met zijn ab- en dependentie's, Rh.

ἑξῆς, zie ἑξῆς

ἑξῆς KN. oude vrijer of vrijster (vrg. ἑξῆς),
zie L. 82.

ἑξῆς KN. de volle uitgestrektheid van iets dat
zich in de breedte uitstrekt, zooals van de uitge-
slagen vleugels van een vogel en een breeden rand
van een hoed (vrg. ἑξῆς). — ἀντιῆς, zich
in de volle breedte uitstrekken; zich met de armen
en beenen uitstrekken; zijn armen en beenen regts
en links uitstrekken (vrg. ἀντιῆς ἑξῆς ἐν ἑξῆς
ἀντιῆς).

ἑξῆς = ἑξῆς Rh.

ἑξῆς KN.; ἀντιῆς ἑξῆς will
als een ragebol uitstaan, van iemands hoofdhaar.
ἑξῆς en ἑξῆς een nog heel jonge en kleine
lélévisch, kleiner dan ἑξῆς of ἑξῆς
ἑξῆς een pas geboren kind, een wicht; een
klein kindje, volg. GR. benaming van een kināje
toldat het veertig dagen oud is.

ἑξῆς zie ἑξῆς

ἑξῆς KN., ἑξῆς KD., een donkerbruine hars,
(meestal gebruikt om krissen in het heft of pieken
in den stok vast te lijmen, Rh.); vrg. ἑξῆς
ἑξῆς een soort hars door mieren gemaakt,
Rh. — ἀντιῆς iets, zooals gebroken vaatwerk,
met ἑξῆς lijmen, aaneenlijmen; (vrg. ἑξῆς). ἀν-
τιῆς ἑξῆς en ἑξῆς spr., fig.
iem. op een fijne wijze lijmen, foppen. (vrg. ἑξῆς
ἑξῆς).

ἑξῆς poet. zva. ἑξῆς. B. KN. een kwast of pruik-
je garen in de plaats van een lemmer op de punt
van een lans; volg. R. ook een pompon op een
sjakoo; volg. GR. een lans, die bij het steekspel
gebruikt wordt, (Adji Saka, W. bl. 146), dus zva.
ἑξῆς — ἑξῆς als ἑξῆς er uitzien, Tj.
(vrg. ἑξῆς).

ἑξῆς KN. zva. ἑξῆς (vrg. ἑξῆς).

ἑξῆς = ἑξῆς of ἑξῆς A.

ἑξῆς KN.; ἑξῆς of ἑξῆς gemeenza-
me omgang, gemeenzamen omgang hebben met een
soort van menschen, bv. met Javanen, Europea-
nen, vrouwen, enz. (vrg. ἑξῆς en ἑξῆς)

ἑξῆς), W.

ἑξῆς KN. kokertje met een platten bodem van bam-
boe, metaal of aardewerk, om in te melen of er
uit te drinken, R.; volg. Rh. een bamboekokertje,
tot maat; in samenst. met een telwoord, één of
meer rolletje, bv. van dubbeltjes, patroon, van bus-
kruid. — ἑξῆς rolletje, bv. van dubbeltjes;
patroon, van een schot buskruid; bij rolletjes, bij
patronen.

ἑξῆς KW. zva. ἑξῆς en ἑξῆς W. II, 326;
volg. G. ook benaming van een soort van boetà's
(Skr. djatā, zamengeklonterd en verward haar,
haarvlecht). ἑξῆς L. met zamengeklon-
terd haar, net bv. als schapenwol. ἑξῆς
eign. van een boetà-vorst. ἑξῆς zie boven. ἑξῆς
ἑξῆς een stengel padi met de vruchten er
aan; de eersteling van de oogst. De eerste stengel
die gesneden wordt, wordt op een ἑξῆς ge-
legd, en met bloemen enz. bedekt, en als offer het
eerst opgeschuurd in de loemboeng.

ἑξῆς = ἑξῆς

ἑξῆς zva. ἑξῆς — ἀντιῆς zva.
ἀντιῆς WW. (vrg. ἑξῆς bij ἑξῆς
ἑξῆς).

ἑξῆς KN.; ἀντιῆς of ἀντιῆς
ἑξῆς vlak bij, vlak vóór het gezicht; heel kort bij;
vlak voor de hand, gereed; kort op handen zijn,
vlak vóór iems. gezicht zitten of staan zonder er
vandaan te gaan; (vrg. ἀντιῆς). — ἀν-
τιῆς ἑξῆς iets voor de hand zetten of leg-
gen, gereed leggen, Tj.

ἑξῆς of ἑξῆς KN. nat, vuil, slikkerig, gew.
van den grond (vrg. ἑξῆς ἑξῆς en ἑξῆς).
WW.

ἑξῆς KN. iemands tijdelijke vijand of vijandin,
iemand op wie men boos is en die men daarom niet
wil toespreken; vooral ook van kinderen, een an-
der kind, daar een kind tijdelijk meê in onmin en
vijandschap is. — ἀντιῆς ἑξῆς iemand als
ἑξῆς bejegenen. — ἑξῆς met een
ander tijdelijk in onmin leven.

ἑξῆς KN. klanknab. van het knakken v. d. vin-
gers; ook van het breken v. e. touw of band. ἑξῆς
ἑξῆς Tj.

ἑξῆς KN. klanknab van het toeslaan van de

en èh zeggen, *wanneer men bv. bij onverwachte tegenspraak zijn bevreemding toont.* — անստիպող դասերգություն *hetz. enz.*

դասերգություն ԿՆ.; անդառնդասերգություն *het hoofd buigen en over iets heen kijken; (vrg. անդառնդություն).* G. zitten, *van een hond, (van een tijger, L. 226) onbeweeglijk met den kop vooruit, zva. դասերգություն plat van een mensch, WW. volg. Rh. den kop omhoog houden van een vechthaan gezegd, in tegenstelling van դասերգություն անդառնդություն van vechthanen, die den kop naar beneden houden.* — անստիպող դասերգություն *ook անստիպողություն* den hals uitstrekken, *bv. van een vogel, of als men naar iets zien wil, volg. Rh. van vechthanen, ook zva. դասերգություն*

հիշող ԿԼ. *van անստիպող — անստիպող* met de knie een stoot geven.

դասերգություն ԿՆ. *passer (vrg. անստիպող); voorspelling van tijdperken of bepaalde tijden en van hetgeen daarin gebeuren zal; vooruitberekening. zoals van een sterrewichelaar.* — անդառնդություն met den passer passen, afpassen, afmeten; *iets vooruitberekenen, voorspellen.*

անստիպող (ook անստիպող G.), ԿՆ. *stap, schrede, pas, grooter dan անստիպող (vrg. անստիպող), fig. ook ongev. zva. դասերգություն* voorbeschikking, bestemming, A. 67, *en ondernemende geest, WW.* — անստիպող անստիպող *een stap doen; naar iets een stap doen, fig. zva. անստիպող of անստիպող — անստիպող* stappen; *daarheen stappen; een deur in- of uitstappen. անստիպող անստիպող* stap voor stap gaan; *met groote stappen daarheen gaan, GR. fig. naar groote dingen streven.*

անստիպող ԿՆ. 1. *onvolwassen, nog niet rijp zijn. G.* — 2. *anker van een vaartuig.* — անստիպող անստիպող *het anker laten vallen (vrg. անստիպող II., 3).* — անստիպող *iemand, die al een anderen naam voert, bij zijn kindernaam noemen, vrg. անստիպող.*

անստիպող ԿՆ. *en ԿԼ. heengaan, weggaan, vertrekken, van zijn plaats opstaan, zich verwijderen; zva. (անստիպող և ԿԼ.) անստիպող* *ook wel zva. անստիպող*

անստիպող ԿՆ. *knoest van hout; knoestig van hout, waarvan de draad niet gelijk loopt, zoals wortelhout; knoestig van een sterk gespierden kerel.*

անստիպող — անստիպող = անստիպող անստիպող *ook = անստիպող*

անստիպող). անստիպող *deftig, trotsch, G., in Rs. van zwerige elegante manieren, ook bekoorlijk, Tj.*

անստիպող ԿՆ. *op het hoofd staan. անստիպող* *over het hoofd buitelen, zva. անստիպող — անստիպող* *aanhoudend op het hoofd gaan staan en weêr opstaan; — անստիպող* *op het hoofd gaan staan. անստիպող անստիպող zva. դասերգություն*

անստիպող = անստիպող
անստիպող ԿՆ. *of անստիպող* *een kleine soort krekels, die de Jav. kinderen laten vechten, doch անստիպող (ԿՆ. անստիպող) de groote soort vechtkrekels, Rh. de krekels die de Javanen onder het aangaan van weddenschappen tegen elkander laten vechten (vrg. անստիպող). անստիպող* *huiskrekels, een kleine անստիպող die zich in de huizen in spleten op-houdt.*

անստիպող ԿՆ. *gerimpeld, vol rimpels, verschrompeld (vrg. անստիպող անստիպող անստիպող). անստիպող* *overal met rimpels. — անստիպող անստիպող* *rimpelen.*

անստիպող ԿՆ. — անստիպող *opschrikken, opspringen; opvliegen, bv. in den slaap of van onverwacht iets te hooren (minder erg dan անստիպող և անստիպող Vrg. անստիպող).*

անստիպող 1. ԿՆ. *zva. անստիպող* *ook wel als ԿԼ. gebruikt.* 2. ԿՆ., անստիպող *of անստիպող և անստիպող* ԿԼ., *kam, haarkam of kam in het haar. անստիպող անստիպող* *of անստիպող և անստիպող* *kammen, zich kammen. անստիպող անստիպող* *of անստիպող անստիպող* *met een gouden kam in het haar. — անստիպող անստիպող* *of անստիպող* *iemand het haar kammen of uitkammen. անստիպող (of անստիպող) անստիպող* *volg. Rh. ook wel անստիպող of անստիպող անստիպող* *kammer of kamster; kapper of kapster (vrg. անստիպող և անստիպող).* 3. անստիպող = անստիպող (Rs.) Rh.

անստիպող ԿՆ.; անստիպող *met het vchterste achteruit stooten. GR. volg. Rh. zva. դասերգություն*

դասերգություն ԿՆ. *met het eene einde opgewipt (vrg. անստիպող).* — անստիպող *iets opwippen door drukking op de eene zijde, zoodat de andere in de hoogte rijst.*

դասերգություն *zva. դասերգություն Rh.*

ἰκκῶνα TD. zwa. ἰκκῶνα WW.

ἰκκῶνα zwa. ἰκκῶνα

ἰκκῶνα en ἀποῖνῶνα KN. met het hoofd of den top naar beneden gekeerd; zóo op den grond vallen; steil naar beneden, van een berghelling of pad (vrg. ἰκκῶνα). — ἀποῖνῶνα met het hoofd voorover naar beneden vallen. — ἀποῖνῶνα ἰκκῶνα iemand met het hoofd voorover naar den grond houden of doen vallen; iets, zooals een kan, met het bovenste naar beneden keeren.

ἰκκῶνα zie ἰκκῶνα

ἰκκῶνα KN. naam van een boom, die een ronde bruine stinkende vrucht draagt, een soort van kastanje, evenals de ἰκκῶνα boontjes, bij de rijst gegeten, Pithecolobium bigeminum Mrt. Nat. fam. der Mimoseae, (vrg. ἰκκῶνα en ἰκκῶνα). — ἰκκῶνα ἰκκῶνα ziek zijn van te veel of van schadelijke ἰκκῶνα eten, Rh.

ἰκκῶνα KN.; ἀποῖνῶνα een mispas maken zoodat men struikelt. — ἀποῖνῶνα of ἀποῖνῶνα raken te struikelen, struikelen.

ἰκκῶνα KN.; ἀποῖνῶνα opspringen, ongeveer zwa. ἀποῖνῶνα (vrg. ἰκκῶνα).

ἰκκῶνα zwa. ἰκκῶνα Tj.

ἰκκῶνα KN.; ἀποῖνῶνα over het hoofd buitelen, op de handen buitelen, een rad slaan, zooals een clown in het paardespel. — ἰκκῶνα ἰκκῶνα zich met zulk buitelen vermaken of daarin oefenen (vrg. ἰκκῶνα).

ἰκκῶνα of ἰκκῶνα KN. over de ééne zijde vallen (vrg. ἀποῖνῶνα). — ἀποῖνῶνα of ἀποῖνῶνα het evenwigt verliezen; dreigen over de zijde te vallen (vrg. ἀποῖνῶνα).

ἰκκῶνα KN. boschmug, groote mug met ruigen kop (vrg. ἰκκῶνα).

ἰκκῶνα zie ἰκκῶνα

ἰκκῶνα, zie ἰκκῶνα

ἰκκῶνα KN. naam van een boom, die op den wilden katoenboom gelijkt, en van de vrucht daarvan, die de vorm heeft van een half maantje, en gebruikt wordt als geneesmiddel tegen syphilis. (Het hout munt uit door fijnheid van draad en schoonheid van kleur); ook naam van een hoofdversiersel van goud, enz., in de vorm van een half maantje met de punten omhoog (vrg. ἰκκῶνα), JR. schaal of

harde schil van een ei, een vrucht, schelp; (vrg. ἰκκῶνα BV.), zwa. ἰκκῶνα ook de schil van de κῆρονacht, die tot zamentrekkend middel dient. (ἰκκῶνα de maan, als die zich aan den hemel vertoont als nog niet half en op den rug liggend met de punten omhoog. ἀποῖνῶνα die gedaante hebben, JR.). — ἰκκῶνα naar een djauggang gelijkend. ἰκκῶνα ἰκκῶνα een hoed van boven gesloten, met een hoogen djauggang, schelpvormige staande klep, Rh., die door eenige pradjoerits van den Vorst gedragen worat. — ἰκκῶνα door te lang staan, stijf en gevoelloos geworden van de beenen, Rh.

ἰκκῶνα KN. naam van een roofvogel; (Waj. Ps.) en van een fatsoen van kris met drie bogten; ook voor den eign. Jan Koen. ἰκκῶνα ἰκκῶνα ἰκκῶνα en ἰκκῶνα ἰκκῶνα ἰκκῶνα namen van twee pála-widjã's vanden Vorst. — ἀποῖνῶνα als een ἰκκῶνα op de wicken zwevend in de lucht staan; van een vogel, in de lucht zwevend naar iets gluren, zooals een roofvogel naar zijn prooi; over iets heen zweven, van een geest; (vrg. ἀποῖνῶνα en ἰκκῶνα). — ἀποῖνῶνα ἰκκῶνα (op iemand een wakend oog houden, vooral tot bescherming WW.) op iemand uit de hoogte het oog vestigen; op iem. een wakend oog houden tot bescherming. ἰκκῶνα KN.; ἀποῖνῶνα (met of zonder voorafgaand ἀποῖνῶνα) achterover vallen.

ἰκκῶνα KN.; (een ἰκκῶνα? Waj. I, 195). ἀποῖνῶνα zie bij ἰκκῶνα III. — ἀποῖνῶνα met het achterste in de hoogte liggen of vallen of gebogen staan; zóo met het gezigt op de kussens gebukt gaan liggen om te slapen; van achteren hooger dan van voren in het water liggen, van een vaartuig; fig. plat voor slapen. — ἀποῖνῶνα in den toestand als boven geraken.

ἰκκῶνα KN. — ἰκκῶνα op keurige wijze den hoofddoek omhebben, Tj.

ἰκκῶνα KN. klein, graauw van kleur, vlug loopend zee-krabbetje met lange pootjes of scharen (vrg. ἰκκῶνα).

ἰκκῶνα KN. naam van een soort boomkrekkel, licht bruin van kleur, Rh. ἰκκῶνα ἰκκῶνα een ophaalbrug, of wipbrug? ἰκκῶνα ἰκκῶνα ἰκκῶνα = Wangsallan op ἰκκῶνα Men.

ἰκκῶνα KN. zie ἰκκῶνα — ἀποῖνῶνα onafgebroken zitten, voorover zitten bv. met het een of ander

ἄσπ KN. vermiljoen-rood. ἄσπηρουσαν een donkerder rood, zooals van rood Maroquinleer. ἄσπην KN. hoog rood goud. ὀφείλον zva. ὀφείλον B. ἄσπην KW. zva. ἄσπην en ἄσπην 1. K. of KI., zie ἄσπην — 2. KW. zva. ἄσπην (een hals?). — ἄσπην KW. zva. ἄσπην (erg. ἄσπην).

ἄσπην 1. KW. ἄσπην ἄσπην ἄσπην en ἄσπην ἄσπην (erg. ἄσπην bij ἄσπην). 2. KN. niet vast, niet voor vast, niet vast op te rekenen. ἄσπην ἄσπην ἄσπην een werk, dat maar tijdelijk, niet voor vast is, WW.

ἄσπην eign. van een boeta van het vrouwelijk geslacht.

ἄσπην — ἄσπην ἄσπην als een hoop zich vertoonen. (erg. ἄσπην).

ἄσπην of ἄσπην KN. een aankomende jonge, haan, zie ἄσπην ἄσπην (ook overrijp van padi, waarvan de aren, als de padi te laat gesneden is, weer spruitjes krijgen, Rh.).

ἄσπην KN. grootsch en schoon, zva. ἄσπην ἄσπην.

ἄσπην KN. klanknabootsend woord = ἄσπην — ἄσπην klinken als een gong. — ἄσπην ἄσπην overal, aan alle kanten, met dat geluid zich laten hooren, van gamelan's.

ἄσπην ook ἄσπην KN. hanekam. ἄσπην ἄσπην (of ὀφείλον) enkele niet dubbele (ἄσπην ἄσπην) hanekam, Rh., zie ook bij ἄσπην.

ἄσπην naam van een verdicht of fabelachtig beest, naar men zegt, een soort van tijger.

ἄσπην KN. — ἄσπην ἄσπην op een hoogte zich bevinden, Rh.; volg. WW. kwijnen, zoo in Men.

ἄσπην KN. ἄσπην ἄσπην gebogen zitten, met een krommen rug en hangend hoofd, zonder iets uit te voeren; oneig. met gebogen kop zitten, v. e. rijdier, Men.

ἄσπην of ἄσπην ἄσπην KN. in eens het hoofd opheffen en opzien, bv. van schrik of bevreemding; of ook ineens het hoofd omdraaijen, zooals een hert, dat geritsel hoort; ook van iemand die ineens uit een bezwijming ontwaakt.

ἄσπην ἄσπην zva. ἄσπην ἄσπην.

ἄσπην KN. dansmeiden, die bij nacht, bij maneschijn of fakkellicht, op straat of op iemands voorplein

tandakken, volg. Rh. vooral op de aloen aloen, (erg. ἄσπην ἄσπην). — ἄσπην ἄσπην zoo bij nacht een tandakpartij geven, van zulke dansmeiden. — ἄσπην ἄσπην zulk een tandakpartij bij nacht; samen op zulk een partij tandakken; ook zva. ἄσπην ἄσπην plaats waar zoo bij nacht getandakt wordt.

ἄσπην KN. breed en groot zich vertoonen, Men. zva. ἄσπην ἄσπην.

ἄσπην zva. ἄσπην ἄσπην.

ἄσπην KN.; ἄσπην ἄσπην een gemelijk, norsch gezigt zetten.

ἄσπην KN — ἄσπην ἄσπην met het hoofd achterover en den buik vooruit, parmantig zitten, loopen; erg. ἄσπην ἄσπην BV. Rh. fig. flink, kranig er uitzien.

ἄσπην KN. het voorkomen of gestalte van iemand of iets door zijn grootte, van grootere tegenover kleinere, (erg. ἄσπην ἄσπην en ἄσπην ἄσπην). ἄσπην ἄσπην ἄσπην het vertoont zich zoo groot als een olifant. ἄσπην ἄσπην ἄσπην je bent al zoo groot als een ongetrouwe weduwnaar, nl. tegen een jongen.

ἄσπην KN. met een hoogen voet, van een wijnglas of ander drinkglas, (tegenover ἄσπην ἄσπην). — ἄσπην ἄσπην een hoogen voet hebben, van een glas of iets dergelijks; hoog van den grond staan, bv. van een huis of kleerkast; hoog van een kapsel, bv. als een hooge ἄσπην ἄσπην Tj.

ἄσπην naam van het paleis van Batàrà Goeroe in de Soerâ-lâjà.

ἄσπην KN.; ἄσπην ἄσπην zva. ἄσπην ἄσπην maar met eenig verschil in de houding van de vuist (erg. ἄσπην ἄσπην). — ἄσπην ἄσπην mv., en tegen iemand boksen, JR.

ἄσπην KN., ἄσπην ἄσπην KI., kin, den. van de afgeronde voorzijde van de ἄσπην ἄσπην ἄσπην (of ἄσπην) ἄσπην kinketting.

ἄσπην KN.; ἄσπην ἄσπην aan het haar met de vingertoppen vatten of trekken of het uittrekken (erg. ἄσπην ἄσπην). — ἄσπην ἄσπην meervoud.

ἄσπην KN. baard, kinbaard (erg. ἄσπην ἄσπην ἄσπην en ἄσπην ἄσπην); een baard hebben.

ἄσπην ἄσπην kinbaard in een ruimer zin van het woord, een sik.

အင်္ဂါနဂါး KN. een soort van spook of booze geest, JR. volg. Rh. een soort aap, kleiner dan အရှင်ရဲအင်္ဂါနဂါး; een booze geest.

အင်္ဂါနဂါး KW. zwa. ဝါရီအင်္ဂါနဂါး

အင်္ဂါနဂါး KN. de stengel van de maïsaar, daar de korrels aan vastzitten, de kolf of klos P. SG.; het vleeschig gedeelte van de staart van een paard, daar de haren aan groeijen. အင်္ဂါနဂါး een maïstengel; ook zoo groot als een maïstengel, van enorme bloedzuigers, Men. — အင်္ဂါနဂါး nog aan den stengel, van maïs; bij stengels, voorwaardelijk, van een koop, die gesloten wordt onder voorbehoud en beding dat men er nog in zekere geval van af kan zien. — အင်္ဂါနဂါး tot in de djanggél afgeslagen, van de staart van een paard.

အင်္ဂါနဂါး KN.; အင်္ဂါနဂါး zoo maar onge-roepen en vlak voor iemands gezicht staan, zitten, liggen of hangen; vrijpostig bij iemand komen of vóór hem gaan staan of zitten; al gereed staan, zitten, liggen, enz. (verg. အင်္ဂါနဂါး en အင်္ဂါနဂါး). — အင်္ဂါနဂါး voor iemand gereed zetten of voor de hand houden. — အင်္ဂါနဂါး iets onder het bereik brengen, naderbij zetten of laten komen, WW. JR. — အင်္ဂါနဂါး wat gereed en beschikbaar staat, gezet is of wordt; (ook een uitstekend blok hout op een zilversmidswerktafeltje om er een gouden of zilveren voorwerp op af te vijlen, WW. JR.) volg. Rh. zwa. အင်္ဂါနဂါး heeredienstpligtige, en een zeker soort van praauwen.

အင်္ဂါနဂါး KN. buitengewoon slank of lang, een staak, Rh.

အင်္ဂါနဂါး verb. van အင်္ဂါနဂါး Waj. II. 228.

အင်္ဂါနဂါး KN. een baas, vooral in het vechten, aanvoerder, hoofd; zwa. အင်္ဂါနဂါး Men.

အင်္ဂါနဂါး droogen van padi, zwa. အင်္ဂါနဂါး (bij အင်္ဂါနဂါး) maar met de aren naar boven; welligt အင်္ဂါနဂါး SG.

အင်္ဂါနဂါး KN.; အင်္ဂါနဂါး zich half of een weinig oprigten, van iemand die ligt, (in Men. v. e. gewonden buffel), bijkomen bv. uit een slauwte, van een slapende wakker worden, (verg. အင်္ဂါနဂါး).

အင်္ဂါနဂါး KN.; အင်္ဂါနဂါး onverwacht

zich ergens vertoonen, gaan zitten of staan; onverwacht voor den neus staan of liggen (verg. အင်္ဂါနဂါး), volg. Rh. ook hoog opstaaun bv. v. e. hoed.

အင်္ဂါနဂါး KW. woest, wild (Skr. djá ngala); KN. naam van een distrikt in de residentie Soerabaja, vroeger een rijksetel, ook Bana-kling genoemd. အင်္ဂါနဂါး R.

အင်္ဂါနဂါး = အင်္ဂါနဂါး

အင်္ဂါနဂါး KN.; အင်္ဂါနဂါး klanknabootsing van zich oprigten, zoodat men zit, van iemand die ligt; ook opstaaun, Men., (verg. အင်္ဂါနဂါး).

အင်္ဂါနဂါး naam van een bloem. G.

အင်္ဂါနဂါး ook အင်္ဂါနဂါး KN. naam van een plaat (zie bij အင်္ဂါနဂါး).

အင်္ဂါနဂါး (volg. Rh. အင်္ဂါနဂါး), KN. steil uit een vlak terrein oprijzen, bv. van een berg; ineens opdoemen, te voorschijn koinen, van een hoog en groot lichaam; met အင်္ဂါနဂါး W. I, 68, (verg. အင်္ဂါနဂါး en အင်္ဂါနဂါး).

အင်္ဂါနဂါး KN. de vrucht van de djatiboom. — အင်္ဂါနဂါး djativruchten zamelen, volg. Rh. roerloos staaun kijken.

အင်္ဂါနဂါး KN. klanknabootsend woord voor een zwaar dreunende klank (verg. အင်္ဂါနဂါး) holler dan အင်္ဂါနဂါး — အင်္ဂါနဂါး een zwaar dreunenden klank geven, zoodaas een gamelan of zwaar klokkespel (verg. အင်္ဂါနဂါး).

အင်္ဂါနဂါး 1. KN. — အင်္ဂါနဂါး zich duidelijk voor het oog vertoonen. 2. KN. een soort bij. WW.; van daar welligt tegen een vrouw met een mooie taille: အင်္ဂါနဂါး Rh. 3. klanknab. zwa. အင်္ဂါနဂါး

အင်္ဂါနဂါး KN.; အင်္ဂါနဂါး zuiver, van een zuiver onbenveld licht, van een zuiver onbewolkten hemel, van een zuiver schoone tuin (verg. အင်္ဂါနဂါး), WW. R.

အင်္ဂါနဂါး KN.; အင်္ဂါနဂါး aandachtig en onafgewend de ooggen op iets of iemand gevestigd houden; (met onverdeelde onafgetrokken en gespannen aandacht met iets zich bezighouden အင်္ဂါနဂါး အင်္ဂါနဂါး zitten te blokken met leeren (van buiten leeren). JR.) (verg. အင်္ဂါနဂါး)

အင်္ဂါနဂါး KN. sterk gespannen blik (verg. အင်္ဂါနဂါး). အင်္ဂါနဂါး met een sterk gespannen blik links en regts rondzien, bv. om iets te zoeken,

ste; *εἰσπέρια* of *εἰσπέρια* ook *εἰσπέρια* de Oppervorst. *εἰσπέρια* of *εἰσπέρια* zie bij *εἰσπέρια* Andere zamenstellingen zie beneden.

εἰσπέρια, *εἰσπέρια*, vroeger, te voren, voorheen, onlangs, zoo even; zoo even of te voren genoemd; onbepaald van alle verledene tijd (erg, *εἰσπέρια* en *εἰσπέρια*). *εἰσπέρια* *εἰσπέρια* voorheen, onlangs, zoo even. *εἰσπέρια* *εἰσπέρια* vroeger, te voren. *εἰσπέρια* *εἰσπέρια* vroeger, te voren. *εἰσπέρια* *εἰσπέρια* verleden. *εἰσπέρια* *εἰσπέρια* verleden (gepasseerde) nacht, van nacht. *εἰσπέρια* *εἰσπέρια* van morgen. *εἰσπέρια* *εἰσπέρια* die bovengenoemde. *εἰσπέρια* (of *εἰσπέρια*) die kleermaker van zoo even. *εἰσπέρια* of *εἰσπέρια* genoemde demang. *εἰσπέρια* (of *εἰσπέρια*) in vroeger tijd. *εἰσπέρια* in dienzelven tijd. Bij het verhalen of vertellen is *εἰσπέρια* dikwijls niet veel meer dan een stopwoord, soms te vertalen door: nu, dan; bv. *εἰσπέρια* *εἰσπέρια*, als hij dan (of nu) hoorde L. *εἰσπέρια* *εἰσπέρια* niet lang daarna nu kwam Radën DW. (462); en zoo ook veelvuldig in poëzie. *εἰσπέρια* bv. *εἰσπέρια* of *εἰσπέρια* bij den overgang tot een nieuw onderwerp; het vorige wordt dan als verleden of afgehandeld beschouwd; erg. *εἰσπέρια* kw. *εἰσπέρια*

εἰσπέρια kw. *εἰσπέρια* *εἰσπέρια* en *εἰσπέρια* *εἰσπέρια* spr. *εἰσπέρια* *εἰσπέρια*

εἰσπέρια KN. *εἰσπέρια* in den zin van 't Mal. *ébermain*, zich vermaken met, DW. 545; in 't Jav. wordt *εἰσπέρια* gew. meer bep. van kaartspelen gebruikt en dan nog wel van het eerst uitkomen bij kaartspel.

εἰσπέρια zie *εἰσπέρια*

εἰσπέρια zie bij *εἰσπέρια*

εἰσπέρια zie *εἰσπέρια*

εἰσπέρια *εἰσπέρια* zie *εἰσπέρια*

εἰσπέρια zie bij *εἰσπέρια*

εἰσπέρια zie *εἰσπέρια*

εἰσπέρια ook *εἰσπέρια* kw. *εἰσπέρια* en *εἰσπέρια* (Skr. *mahidra*, berg, eig. aardstut. PK.; *mahéndra*, naam van één van de zeven voornaamste bergen van Indië; ook van In-

dra, den grooten Hemelheer; van *εἰσπέρια* en *εἰσπέρια* (37).

εἰσπέρια kw. *εἰσπέρια* (Skr. *móhana*, be-
tooverend, ontzettend). *εἰσπέρια* naam van
een wapentuig (van *εἰσπέρια* en *εἰσπέρια*).

εἰσπέρια kw. *εἰσπέρια*

εἰσπέρια kw. een zeeroover. G. (erg. *εἰσπέρια*).

εἰσπέρια KN. 1. *εἰσπέρια* heel kuap, bedre-
ven, geoefend. 2. — *εἰσπέρια* slempen,
brassen.

εἰσπέρια kw. *εἰσπέρια* G.

εἰσπέρια zie bij *εἰσπέρια*

εἰσπέρια eign. van de vrouw van *Biswáki*.

εἰσπέρια kw. *εἰσπέρια* (*Prákrít ma-
háráni*, Skr. *mahárádnjī*, de Koningin. PK.).

εἰσπέρια kw. *εἰσπέρια* (Skr. *maharddika*,
een vermogend man; een met buitengewone talen-
ten begaafd man PK.). Zoo *εἰσπέρια* (erg.
εἰσπέρια).

εἰσπέρια kw. *εἰσπέρια* (Skr. *maharsi*,
een groote Rēsi, van *εἰσπέρια* en *εἰσπέρια*).

εἰσπέρια Ar. مغرب, *marhrib*, zonsondergang,
het westen; de landen westelijk van Arabië, Africa,
Mauritanië, Barbarije; KN. het gebed bij zonsonder-
gang. — *εἰσπέρια* Ar. مغربي, *markribi*,
Mauritanisch. *εἰσπέρια* het deugd-
zame Mauritanisch ijzer, R.

εἰσπέρια zie bij *εἰσπέρια*

εἰσπέρια een naam van *Balārā Goeroe* (Skr.
Mahádewa, een naam van *Sjīwa*; van *εἰσπέρια* en
εἰσπέρια).

εἰσπέρια een naam van *Doergä*, de *g-malin* van
Siwā of *Balārā Goeroe* (Skr. *Mahadewi*).

εἰσπέρια en *εἰσπέρια* zie bij *εἰσπέρια*

εἰσπέρια Ar. موت, *maut*, de dood (erg. *εἰσπέρια*).

εἰσπέρια kw. *εἰσπέρια* (Skr. *mohita*, ver-
ward, verlegen). — *εἰσπέρια* *εἰσπέρια* *εἰσπέρια*

εἰσπέρια kw. *εἰσπέρια* zie *εἰσπέρια* (*Ma-
tali*, de wagenmenner van Indra).

εἰσπέρια of *εἰσπέρια* kw. *εἰσπέρια* (Skr.
mahítala, de aardbodem (erg. *εἰσπέρια*)).

εἰσπέρια zie bij *εἰσπέρια*

εἰσπέρια kw. *εἰσπέρια* en *εἰσπέρια* erg. *εἰσπέρια*

en ἑλληνισμῶν
 ἑλληνισμῶν κ., zie bij ἑλληνισμῶν ἑνὸν en ἑλλῶν
 — ἑλληνισμῶν en ἑλληνισμῶν zie bij
 ἑλληνισμῶν en bij ἑλληνισμῶν onder ἑλλῶν
 ἑλλῶν κω. zwa. ἑλλῶν (Skr. mahisi, de
 voornaamste gemalin van een vorst).
 ἑλληνισμῶν κ., zie ἑλλῶν — ἑλληνισμῶν zie bij
 ἑλλῶν en bij ἑλληνισμῶν
 ἑλληνισμῶν voortreffelijk geneesmiddel GG. (Skr. ma-
 kausada).
 ἑλληνισμῶν naam van een stad (Mahismati).
 ἑλλῶν κω. zwa. ἑλλῶν ἑλλῶν
 ἑλλῶν Ar. een geschreven talisman, G. (Ar. mail
 inclinatie).
 ἑλλῶν zie ἑλλῶν
 ἑλλῶν κω. zwa. ἑλλῶν en ἑλλῶν
 ἑλλῶν = ἑλλῶν B. T. Dj.
 ἑλλῶν zie ἑλλῶν
 ἑλλῶν of ἑλλῶν zie ἑλλῶν
 ἑλλῶν Ar. مائف, moeallif, componist,
 zamensteller van een boek. KN. bedreven in het
 verhalen, GR.
 ἑλλῶν κω. zwa. ἑλλῶν
 ἑλλῶν κω. zwa. ἑλλῶν (Skr. mahapoerove-
 sa, een groot soort; van ἑλλῶν en ἑλλῶν).
 ἑλλῶν Ar. محفظ, mahphoedl, bewaard, in
 het geheugen bewaard. G.
 ἑλλῶν of ἑλλῶν en verk. ἑλλῶν een
 naam van Daniswara, Vorst van Mendang-kamolan.
 ἑλλῶν of ἑλλῶν ook wel ἑλλῶν of
 ἑλλῶν KN benaming van twee paaltjes van
 hout, of van steen op een steenen grafsteeken, aan
 het hoofd- en voeteneinde van een graf (erg. ἑλλῶν
 bij ἑλλῶν).
 ἑλλῶν zie bij ἑλλῶν
 ἑλλῶν zie bij ἑλλῶν
 ἑλλῶν κω. zwa. ἑλλῶν (zie bij ἑλλῶν).
 ἑλλῶν κ., zie bij ἑλλῶν
 ἑλλῶν κω. zwa. ἑλλῶν ἑλλῶν ἑλλῶν
 ἑλλῶν of ἑλλῶν een naam van ἑλλῶν
 ἑλλῶν het hoogste Wezen van alle wezens (Skr.
 mahamoeni, een naam van Boedi; van ἑλλῶν
 en ἑλλῶν).
 ἑλλῶν κω. zwa. ἑλλῶν (van ἑλλῶν en
 ἑλλῶν).

ἑλλῶν of ἑλλῶν zie bij ἑλλῶν
 ἑλλῶν κω. zwa. ἑλλῶν (erg. ἑλλῶν).
 ἑλλῶν I. N., in de spreektaal zwa. ἑλλῶν — 2. κω.
 naar iets zien, aanstaren. G. (Erg. ἑλλῶν bij ἑλλῶν).
 ἑλλῶν κω. zwa. ἑλλῶν en ἑλλῶν G.
 ἑλλῶν I. poët. en κω. zwa. ἑλλῶν of ἑλλῶν maar
 met meer nadruk. — 2. zie bij ἑλλῶν
 ἑλλῶν κω. zwa. ἑλλῶν ἑλλῶν κω. verk. van
 ἑλλῶν vooral als Vocatief. ἑλλῶν zwa. ἑλλῶν
 of ἑλλῶν
 ἑλλῶν κω. verkorting in de spreektaal van ἑλλῶν
 als uitdrukking van verwondering over een hoogen
 graad van hoedanigheid of hoewelheid, bv. ἑλλῶν
 ἑλλῶν wat is het moeilijk! — ἑλλῶν
 ἑλλῶν zwa. ἑλλῶν zijn groote, ernstige
 belangstelling toonen; met alle ernstige belang-
 stelling.
 ἑλλῶν κω. zwa. ἑλλῶν en ἑλλῶν volgens G. verdwij-
 nen, vergaan (erg. ἑλλῶν).
 ἑλλῶν verk. van ἑλλῶν zie bij ἑλλῶν
 ἑλλῶν κω. zwa. ἑλλῶν ἑλλῶν erg. ἑλλῶν
 ἑλλῶν I. N., verk. van ἑλλῶν als uitroep bij een
 Jussief om iets wenschelijks uit te drukken, bv. ἑλλῶν
 ἑλλῶν hij moest maar eens vallen! (die jonge
 die daar zoo aan het klauteren is). ἑλλῶν
 ἑλλῶν ἑλλῶν met
 mijn dobbelen moest ik nu toch eens winnen, hè!
 R. eig. tot versterking van den voorafgaanden Jus-
 sief; erg. het spraakgebruik van ἑλλῶν en ἑλλῶν
 ἑλλῶν. bv. ἑλλῶν ἑλλῶν nu,
 kunnen, ja het kan.
 II. κω. zwa. ἑλλῶν ἑλλῶν κω.
 iemands eigen verkiezing, wat iemand zelf wil (Ml.
 manasoeka), ἑλλῶν vrijwillig ge-
 plante koffie, R. ἑλλῶν al wat hij zelf
 verkiest, naar zijn eigen verkiezing, KT. ἑλλῶν
 ἑλλῶν he'z. — ἑλλῶν zie boven.
 ἑλλῶν κω. zwa. ἑλλῶν
 ἑλλῶν en ἑλλῶν zie bij ἑλλῶν
 ἑλλῶν zwa. ἑλλῶν en erg. ἑλλῶν
 ἑλλῶν I. κω. zwa. ἑλλῶν en ἑλλῶν (Skr.
 mani, manih, edelgesteente, juweel, perel; erg.
 ἑλλῶν en ἑλλῶν). ἑλλῶν κω. carolijn,
 carolijnen korallen, R. zie ἑλλῶν — 2. Ar. مني
 mani. κω. zwa. ἑλλῶν — 3. κω., zie bij ἑλλῶν

ἰνῆ zie bij ἰνῆ

ἰνῆ 1. kw. zva. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ — 2. kw. visch, zva. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ of ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ (Skr. mīna). — 3. kn. overtollig, overcompleet. ἰνῆ ἰνῆ overtollig goed, dat niet gebruikt wordt. ἰνῆ ἰνῆ overtollige persoon, R. kw. zva. ἰνῆ ἰνῆ afgezonderd, op zich zelf van personen, vrg. ἰνῆ — ἰνῆ ἰνῆ het sterrebeeld der visschen (Skr. mīna).

ἰνῆ 1. zie bij ἰνῆ — 2. vrg. of ἡνῆ kw. zva. ἰνῆ (van ἰνῆ). ἰνῆ ἰνῆ wijze en toon van spreken. — ἰνῆ ἰνῆ zie ben.

ἰνῆ 1. n., zie bij ἰνῆ — 2. kw. zva. ἰνῆ ἰνῆ als Tj. sengk. zeven (Skr. moeni, een asceet, heilige wijze; ook voor zeven). ἰνῆ ἰνῆ zie boven. ἰνῆ ἰνῆ en ἰνῆ ἰνῆ zie beneden. 3. zva. ἰνῆ ἰνῆ

ἡνῆ n. in de spreektaal zva. ἡνῆ ἡνῆ ook verk. van ἡνῆ ἡνῆ en van ἡνῆ ἡνῆ ook in de bet. van geef (het) hier! (vrg. ἡνῆ ἡνῆ). — ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ tot zóo laat. ἡνῆ ἡνῆ zva. ἡνῆ ἡνῆ — ἡνῆ ἡνῆ en verk. ἡνῆ ἡνῆ laat het dus zijn; laat het (hij, zij, ik, of laten wij) maar! het (hij of zij) moet maar! bv. ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ laat het maar digt! ook ongeveer zva. ἡνῆ ἡνῆ bv. ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ geef je paard gehakt gras en kaf met wa'er te eten, opdat het vet worde, vrg. nog Adji Saka 245.

ἡνῆ zie ἡνῆ 2.

ἡνῆ n. in de spreektaal zva. ἡνῆ ἡνῆ ook verk. van ἡνῆ ἡνῆ (vrg. ἡνῆ ἡνῆ) — ἡνῆ ἡνῆ en ἡνῆ ἡνῆ os. zva. ἡνῆ ἡνῆ en ἡνῆ ἡνῆ

ἡνῆ 1. n., zie bij ἡνῆ — 2. k., zie bij ἡνῆ I., en bij ἡνῆ (vrg. ἡνῆ II.). — ἡνῆ ἡνῆ en ἡνῆ ἡνῆ n., zie bij ἡνῆ — ἡνῆ ἡνῆ 1. n., zie bij ἡνῆ 2. k., zie bij ἡνῆ — ἡνῆ ἡνῆ, zie bij ἡνῆ

ἡνῆ en ἡνῆ n., ἡνῆ k.; nog, nogmaals, nog verder, verder, verdere; weër; nog wat, nog meer. ἡνῆ ἡνῆ nog al weër, altijd weër. ἡνῆ ἡνῆ nooit; nimmer weër! nimmer, nooit meer! ἡνῆ ἡνῆ ik nog te meer, ik vooral. ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ wie anders zou het kun-

nen dan gij? ἡνῆ ἡνῆ zva. ἡνῆ ἡνῆ en bovendien. ἡνῆ ἡνῆ en verder. ἡνῆ ἡνῆ of ἡνῆ met een volgende zinsned in den Jussief en veelal met het voegwoord ἡνῆ te vertalen door laat staan, dat... zelfs. ἡνῆ ἡνῆ: ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ laat staan, dat (of: het zij verre, dat) hij vatbaar zou zijn voor waarschuwing; als men hem wil tegenhouden zelfs, stormt hij door. Ook wordt ἡνῆ ἡνῆ of ἡνῆ in een zinsnee gebruikt, die aanvangt met ἡνῆ in den zin van laat staan! ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ Laat staan jij; zelfs, enz., en bv. R. Pir. p. 33 5: ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ Laat staan dat er in het rijk van Mèsir een wezen zou! ἡνῆ ἡνῆ of ἡνῆ ἡνῆ wel zeker; natuurlijk. Zóo in antwoord op een vraag als deze: ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ Ben je nog een bloedverwant van dien man? Antwoord: bv. ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ wel zeker ben ik een bloedverwant! hij is mijn oudere broeder. ἡνῆ ἡνῆ ἡνῆ wat kan men er verder aan doen (laat ons er maar in berusten); wat wil je meer, (het is nu eens zoo), enz.

ἡνῆ ἡνῆ en ἡνῆ ἡνῆ zie bij ἡνῆ ἡνῆ

ἡνῆ ἡνῆ kn. welluidend, aangenaam van het gehoor, streelend, van iemands stem; innemend, aangenaam in den omgang, Rh (Skr. manohara, aangenaam, bevallig, aanminnig. Vrg. ἡνῆ ἡνῆ); ook eign. van één van de vrouwen van Ardjoenâ. ἡνῆ ἡνῆ naam van den 21sten zoon van Waloe-goenoeng en van de 23ste woekoe.

ἡνῆ ἡνῆ kw.; zie bij ἡνῆ ἡνῆ

ἡνῆ ἡνῆ zie bij ἡνῆ

ἡνῆ ἡνῆ of ἡνῆ ἡνῆ kw. zva. ἡνῆ ἡνῆ (Skr. moenindra, een uitstekend asceet of wijze: van moeni, en indra, in samenstelling uitstekend. Vrg. ἡνῆ).

ἡνῆ ἡνῆ kd., zie ἡνῆ ἡνῆ

ἡνῆ zie bij ἡνῆ

ἡνῆ kn. fijn gebroken of gestooten korrel of korrels of boonen, van rijst, djagoeng, koffie, enz.; gew. van fijn gestampte rijstkorrels. ἡνῆ ἡνῆ aan kleine stukjes gestooten maïs. ἡνῆ ἡνῆ groente,

nandoen, kwellen, Rh. *καταπραίνω pass.* — *καταπραίνω subst. den.*; *καταπραίνω*° storend gedrag, volg. R. baldadigheid.

ἄλλοι of *ἄλλοις*, *ἄλλοι* of *ἄλλοις* κ., *ἄλλοι* κ., welligt, misschien, mogelijk; het is mogelijk; ingeval, indien; of, of misschien, of welligt; het kan wel eens zijn, wie weet het? ook, even als *ἄλλοις* dat, (erg. ook *ἄλλοις*). *ἄλλοι* ligt mogelijk op de een of andere wijze; hoe ligt zou het kunnen wezen! in geval op de een' of andere wijze *ἄλλοις* of *ἄλλοις* zie bij *ἄλλοις*.

ἄλλοις κ., zie *ἄλλοις*

ἄλλοις of *ἄλλοις* κ. naam van een boom en van de vrucht daarvan (Mal. *boewah nonna*), *Anona reticulata*, ook *ἄλλοις* WW. *erg.* *ἄλλοις* κ. BV.).

ἄλλοις *ἄλλοις* zie *ἄλλοις*

ἄλλοις κ. zva. *ἄλλοις* (beter zva. *ἄλλοις* *ἄλλοις* van *ἄλλοις* 2, en *ἄλλοις* 2; (Skr. *moe-niwara*, uitstekend ascet of wijze. PK. *Erg.* *ἄλλοις* (zva en *ἄλλοις*)).

ἄλλοις κ. zva. *ἄλλοις* saffier. (Skr. *mahanila*. saffier. PK.) G. *ἄλλοις*° zie *ἄλλοις*

ἄλλοις κ., zie onder *ἄλλοις*

ἄλλοις en *ἄλλοις* κ., zie bij *ἄλλοις*

ἄλλοις κ. *مدقق* κ. hypoeriet, huichelachtig, huichelaar in het geloof, iemand die voorgeeft te gelooven, maar in zijn hart niet gelooft, een heimelijk ongeloofige.

ἄλλοις κ. *Ar.* κ.; *ἄλλοις* κ. de wetenschap om iets te ontdekken, dat verborgen is, of dat in de toekomst gebeuren zal. *ἄλλοις* κ. iemand die met die wetenschap begaafd is, zwaals iemand die een tweede gezicht heeft. *ἄλλοις* κ. een gebed waarbij men met de Godheid als het ware in het geheim spreekt. (*Ar.* *moenadjat* het spreken met iemand in het geheim, geheime verstandhouding hebben; ook gebed, als een stil gesprek met de godheid) R.

ἄλλοις zie bij *ἄλλοις*

ἄλλοις zie bij *ἄλλοις*

ἄλλοις zie *ἄλλοις*

ἄλλοις *ἄλλοις* *ἄλλοις* en *ἄλλοις* zie bij *ἄλλοις* 2.

ἄλλοις zie bij *ἄλλοις*

ἄλλοις κ., zie bij *ἄλλοις*

ἄλλοις κ. *ἄλλοις*° iemand, die geen vaste woonplaats heeft, een landlooper, WW.

ἄλλοις — *ἄλλοις* *ἄλλοις* vert. *ἄλλοις* of *ἄλλοις* uitroep van meewarigheid of medelijden: ach! ach! Rh.

ἄλλοις en *ἄλλοις* zie bij *ἄλλοις*

ἄλλοις zva. *ἄλλοις* bij *ἄλλοις*

ἄλλοις zie bij *ἄλλοις*

ἄλλοις κ. dom, onnoozel.

ἄλλοις zie bij *ἄλλοις*

ἄλλοις zie bij *ἄλλοις* — *ἄλλοις* zie bij *ἄλλοις* en bij *ἄλλοις*

ἄλλοις κ. naam van een vogel, *Gracula religiosa*, een soort van ekster, die praten leeren kan (*erg.* *ἄλλοις*).

ἄλλοις κ., zie bij *ἄλλοις* — 2. κ. ver-

schillend; een ander, vreemd, van een gebied, land of dorp. *ἄλλοις* κ., *ἄλλοις* verschillend van kleuren; (Ml. *pantjawan*). *ἄλλοις* veelkleurig gemaakt (vaaruit, vergeloken met het Mal., opgemaakt mag worden, dat dit *ἄλλοις* met de beteekenis van verschillend, ook van *ἄλλοις* is afgeleid). *ἄλλοις* κ.

ἄλλοις κ. veelstemmig, veel stemmen door elkander (zva. *ἄλλοις*).

ἄλλοις κ. een vreemd, een ander, gewest. *ἄλλοις* *ἄλλοις* iemand van een andere plaats of ander gewest, een vreemdeling. *ἄλλοις* ergens in den vreemde. *ἄλλοις* het een of ander vreemd land. *ἄλλοις* (of *ἄλλοις*) de

van de hoofdplaats afgelegene distrikten, de provincien; bepaaldelijk de oostelijke en westelijke grensdistrikten van de vorstendommen Soerakarta en Djokjokarta, die thans na den oorlog met *Dipänägärä* onder het onmiddellijk bestuur van het Nederlandsch gouvernement staan. *ἄλλοις* heeten de oostelijke, en *ἄλλοις* de westelijke van deze grensdistrikten (*Madioen, Kèdiri en Pränärägä* ten oosten, *Baglèn, Baijoe-mas en Kòdoe* ten westen. Gewoonlijk verstaat men echter onder de *ἄλλοις* alleen de oostelijke grensdistrikten. *ἄλλοις* verk. *ἄλλοις* (*mätjapat*), en *ἄλλοις* (*matjapat*) κ.,

ἄῖμα, iets krachtiger van werking maken. ἄῖμα ἡγοῦν ἡγοῦν ἡγοῦν ἡγοῦν, iets, zooals zijn beschuldigingen tegen iemand, al vinniger en vinniger maken. — ἄῖμα ἡγοῦν ἡγοῦν ἄῖμα ἡγοῦν ἡγοῦν giftigheid, venijnigheid, ook zva. ἄῖμα ἡγοῦν van een venijnige uitwerking ἡγοῦν. Men ἄῖμα ἡγοῦν ἡγοῦν KN. benaming van sommige gevaarlijke ziekten, zooals ontsteking in borst of buik, en de kraamvrouwekoorts.

ἄῖμα in de spreektaal zva. ἄῖμα A.
 ἄῖμα KN. 1. zie ἄῖμα — 2. naam van een wilden boom (een Meliacea), waarvan het witte hout tot meubelhout gebruikt wordt, ook wel in plaats van ἄῖμα bij de koffijplantaadjes.

ἄῖμα zie ἄῖμα
 ἡγοῦν van ἡγοῦν (Skr. mēndha, ram. PK.).
 ἡγοῦν of ἡγοῦν (manda). 1. KW. zva. ἡγοῦν ἡγοῦν ἡγοῦν. (en ἡγοῦν G.). — 2. KN. ἡγοῦν of ἡγοῦν ἡγοῦν zva. ἡγοῦν (Skr. manda, laagzaam, traag; krank; ongelukkig; gering, weinig; zacht, zwak of laag van toon). ἡγοῦν ἡγοῦν ook er iets van weg hebben, niet meer regt zuiver zijn, van vleesch; niet regt bij zijn zinnen. WW. ἡγοῦν ἡγοῦν benaming van de semivocealen ἡ en ἡ ἡγοῦν ἡγοῦν zachte aspiratie, van de uitspraak van de ἡ zooals in ἡγοῦν R. volg. Rh. eenigzins.

ἡγοῦν en ἡγοῦν ἡγοῦν zie bij ἡγοῦν
 ἡγοῦν zva. ἡγοῦν

ἡγοῦν en ἡγοῦν ἡγοῦν zie bij ἡγοῦν
 ἡγοῦν KW. zva. ἡγοῦν ἡγοῦν (Skr. mandra, een laag, dof geluid, zooals het gerommel van wolken).

ἡγοῦν volg. Rh. = ἡγοῦν
 ἡγοῦν KW. zva. ἡγοῦν ἡγοῦν
 ἡγοῦν KI., zie ἡγοῦν fig. van vrouwenborsten, de tepels, tj.

ἡγοῦν en ἡγοῦν KW., zie bij ἡγοῦν II.
 ἡγοῦν zie bij ἡγοῦν
 ἡγοῦν KN. zva. ἡγοῦν. Men zegt ook ἡγοῦν bovendien ook, zelfs ook.

ἡγοῦν KN.; ἡγοῦν ἡγοῦν zva. ἡγοῦν ἡγοῦν
 ἡγοῦν en ἡγοῦν ἡγοῦν zie bij ἡγοῦν
 ἡγοῦν KW. zva. ἡγοῦν ἡγοῦν ἡγοῦν en ἡγοῦν ἡγοῦν

ἡγοῦν ἡγοῦν en ἡγοῦν KW. zva. ἡγοῦν ἡγοῦν

ἡγοῦν (Skr. bandira).

ἡγοῦν zva. ἡγοῦν
 ἡγοῦν zie ἡγοῦν

ἡγοῦν KW. zva. ἡγοῦν (Skr. pocudarika waterlelie. PK.; moedgara, een soort van bloem; een soort van jasmijn, naar men zegt).

ἡγοῦν of ἡγοῦν 1, naam van het rijk en den rijkszetel van Vorst Salja, volgens de Javanen de vroegere naam van het tegenwoordige Soemēnap (Skr. Madraka en Madraka, naam van een land aan den Boven-Indus). 2. KN. scherpregger, zva. ἡγοῦν

ἡγοῦν of ἡγοῦν ἡγοῦν ἡγοῦν en ἡγοῦν ἡγοῦν ἡγοῦν KW. zva. ἡγοῦν ἡγοῦν ἡγοῦν naam van de plaats in de Prābā-jāsā, waar de slaapvertrekken zijn. (Vrg. ἡγοῦν ἡγοῦν).

ἡγοῦν zie ἡγοῦν
 ἡγοῦν KW. zva. ἡγοῦν ἡγοῦν

ἡγοῦν KN. een pijnlijk gevoel door gevatte kof in den nek of in den schouder, GR. of ἡγοῦν zie ἡγοῦν

ἡγοῦν of ἡγοῦν 1. KW. zva. ἡγοῦν G. — 2. KN. een zangeres, die zittende zingt bij de muziek van de gamēlan en daarbij met de armen gesticuleert, WW. volg. Rh. een vrouwelijke bediende van de tweede rang aan het hof; vrg. ἡγοῦν

ἡγοῦν KW. zva. ἡγοῦν en ἡγοῦν volgens G. misleiding, bedrog; liegen, leugen. — ἡγοῦν iemand misleiden, beliegen, bedriegen. G.

ἡγοῦν ἡγοῦν, zie bij ἡγοῦν en bij ἡγοῦν
 ἡγοῦν KW. zva. ἡγοῦν ἡγοῦν ἡγοῦν KN. benaming van zeker sulsoen van gebouw (vrg. ἡγοῦν).

ἡγοῦν KW. zva. ἡγοῦν ἡγοῦν
 ἡγοῦν en ἡγοῦν ἡγοῦν zie bij ἡγοῦν
 ἡγοῦν gew. ἡγοῦν KN. in- en uitbuigen; volg. Rh. zacht veerkrachtig; vrg. ἡγοῦν

ἡγοῦν K., zie ἡγοῦν
 ἡγοῦν KN. wulpsch? zva. ἡγοῦν Tj.

ἡγοῦν zie bij ἡγοῦν
 ἡγοῦν TP. zva. ἡγοῦν zie ἡγοῦν

ἡγοῦν KN. een groote bēroek zonder steel, tot bewaring van water; enz. Rh.

ἡμεῖς over iets een toovergebed uitspreken of prevelen. — ἡμεῖς ἡμεῖς zie beneden.

ἡμεῖς KN. de bloem van de koutkometers; en naam van een melodie op de gamelan, WW J. (ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς zuur zien, van een vrouw die boos is. G.).

ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς zva. ἡμεῖς G. KN. bloedrood, vuurrood van kleur; met een blozende, frissche roode kleur; levendig, helder branden van vuur of licht, Tj. opgeruimd v. h. hart, Tj.

ἡμεῖς KN. gew. ἡμεῖς ἡμεῖς vlammeend van brandend vuur; fig. inwendig vergramd, blijkbaar nit een gloeiend rood gelaat, Rh.

ἡμεῖς ἡμεῖς of ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς KN. glad rond en veêrkrachtig door volzappigheid of gevuldheid van binnen, bv. van gevulde borsten van een vrouw.

ἡμεῖς bijnaam van Ardjoenâ als ἡμεῖς of ascet op den berg Endrâ-kilâ, en naam van een gedicht waarin dat verblijf van Ardjoenâ op dien berg bezongen wordt (Skr. *wit araga*, bevrijd van zinnelijke passies, boven zinnelijke neiging verheven. door ascese. Men vindt ook ἡμεῖς als Kawi verklaard door ἡμεῖς en ἡμεῖς (ἡμεῖς)).

ἡμεῖς kw. zva. ἡμεῖς een blauwverwer.

ἡμεῖς, zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς als Maleisch zva. ἡμεῖς of ἡμεῖς van ἡμεῖς II.

ἡμεῖς ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς KD., zie ἡμεῖς III.

ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς KN. goed gevuld, van prulen en maisaren, ook van iemands wang.

ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς kw. ongenaakbaar, onkwetsbaar, onoverwinnbaar. G. (zeker hetzelfde als ἡμεῖς). ἡμεῖς ἡμεῖς voly. Rh. zva ἡμεῖς of ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς eign. van een zoon,

den opvolger, van Vorst Arjâ-bangah.

ἡμεῖς en ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς kw. zva. ἡμεῖς

ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς ἡμεῖς en gew. ἡμεῖς KN. boter (Port. *manteiga*).

ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς en ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς zie ἡμεῖς

ἡμεῖς gew. ἡμεῖς KN.; ἡμεῖς, ἡμεῖς en ἡμεῖς kw. mensch, als soort van wezen; het menschedom (Skr. *manoesa* en *manoesya* Vrg. *akusya* en *akusa*). — ἡμεῖς enz. menscheid menschelijke natuur; de menschenwereld; ook zva. ἡμεῖς ontdekt, zichtbaar voor het menscheijk oog, van iets dat onzichtbaar was, ook van een geheim.

ἡμεῖς kw. zva. ἡμεῖς G.

ἡμεῖς zie ἡμεῖς

ἡμεῖς KN., ἡμεῖς zva. ἡμεῖς KN. nut, nuttigheid, heilzame strekking, vrucht, voordeel (Ar. *ḥafīḥ*, *manpha'at*). — ἡμεῖς enz., nutten, dienstig, heilzaam zijn; strekzaam, voedzaam, van een kost.

ἡμεῖς KN., zie ἡμεῖς — 2. kw. verheugd maken, tot vreugde stemmen, verblijden. G.

ἡμεῖς KN. de opene handen nevens elkaar ophouden, bv. om te bedelen.

ἡμεῖς en ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς KN. rust, verpoozing van werk; R. voly. G. kw. staken, uitstellen.

ἡμεῖς zva. ἡμεῖς Rh. mislukken bv. van Javaansche suiker.

ἡμεῖς KN. naam van een grooten boom en van de vruchten daarvan, zuurachtig zoete, met een gele schil, en in vorm niet ongelijk aan onze appelen, Stalagmites dulcis Camb., Nat. fam. der Clusiaceae.

ἡμεῖς KN. marcheren, bij étappen marcheren van militairen. — ἡμεῖς étape, Rh.

ἡμεῖς zie ἡμεῖς

ἡμεῖς zie ἡμεῖς

ἰνδῶν KN. opziener, opzigter, meesterknecht (Port. mandador).

ἰνδῶν KW. zea. ἰνδῶν en ἰνδῶν (van ἰνδῶν 1.).

ἰνδῶν zie onder ἰνδῶν

ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν en bij ἰνδῶν — ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν

ἰνδῶν en ἰνδῶν K., zie bij ἰνδῶν

ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν en bij ἰνδῶν — ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν

ἰνδῶν KN. naam van een plant met groote witte bloemen, Tabernaemontana Coronaria, R. Br.

ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν

ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν

ἰνδῶν — ἰνδῶν zie ἰνδῶν

ἰνδῶν naam van den twaalfden zoon van Water-goenoeng. en van de veertiende woekoe.

ἰνδῶν KN. ἰνδῶν kentels, zie ἰνδῶν

ἰνδῶν KW. zea. ἰνδῶν en ἰνδῶν (Skr. mandala, omtrek, cirkel, enz.). ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν

ἰνδῶν KN. naam van een waterplant en hare witte geurige bloempjes, WW., naam van een boom met roodachtig hout, en aangenaam smakende zuurachtig zorte vruchten, Artocarpus rigida, Bl. (Fil.)? volg. Rh. de naam van langwerpige vruchten, die geconfit worden, wellicht van de ἰνδῶν. ἰνδῶν KW. naam van een groot soort van slangen (afgeleide vorm van het Skr. mandali, in een cirkel gevormd of gekronkeld; en een groot soort van slang. Vrg. ἰνδῶν), R.

ἰνδῶν v. ἰνδῶν zie ἰνδῶν

ἰνδῶν en ἰνδῶν K. een beleefd woord voor ἰνδῶν (van ἰνδῶν).

ἰνδῶν of ἰνδῶν zea. ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν

ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν

ἰνδῶν KW. zea. ἰνδῶν en ἰνδῶν volgens G. de welvaart van een laud.

ἰνδῶν en ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν en bij ἰνδῶν

ἰνδῶν KN. heel fijn stofje of stofdeeltje, herfstdraden, naam van verschillende plaatsen. ἰνδῶν ἰνδῶν (of ἰνδῶν), naam van een plaats

in Grobogan, waar men meent, dat de rijkszetel geweest zou zijn van een oud rijk Mendang-kamolau, ook ἰνδῶν genoemd. Ook zou er later nog een ander rijk van denzelfden naam bestaan hebben. ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν en ἰνδῶν ἰνδῶν namen van andere oude rijken op Java

ἰνδῶν KN. regenwolk, regenwolken; met regenwolken betrokken, van de lucht. ἰνδῶν de lucht is zwaar betrokken. — ἰνδῶν naar een regenwolk gelijken (zie ook bij ἰνδῶν).

ἰνδῶν KW. en Sd. zea. ἰνδῶν

ἰνδῶν KN. naam van een soort van lang en sterk gras, waarvan een soort van matten en zakken gelochten worden, Fimbristylis esfoliata, Steud.

ἰνδῶν — ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν III.

ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν

ἰνδῶν Ml. naaijen; ἰνδῶν = ἰνδῶν

ἰνδῶν zie ἰνδῶν

ἰνδῶν 1. zie ἰνδῶν 2. Kt., zie bij ἰνδῶν

ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν

ἰνδῶν of ἰνδῶν zie ἰνδῶν

ἰνδῶν zie ἰνδῶν BV.

ἰνδῶν (of ἰνδῶν. Rh.) KN. afgezonderd, het een van het ander, niet bij elkander op dezelfde plaats; zich afzonderen, door naar een andere plaats te gaan; een zonderling zijn; vrg. ἰνδῶν ἰνδῶν zea. ἰνδῶν

ἰνδῶν KW. zea. ἰνδῶν

ἰνδῶν zie ἰνδῶν

ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν vrg. ἰνδῶν bij ἰνδῶν

ἰνδῶν KN. wellustig, ontuchtig, v. e. vrouw, B.

ἰνδῶν K., ἰνδῶν K., (groot) hert, hertebeest, het edelheit (vrg. ἰνδῶν en ἰνδῶν) ἰνδῶν een manueel hert. ἰνδῶν hinde.

ἰνδῶν of ἰνδῶν KW., zie bij ἰνδῶν II.

ἰνδῶν KW. zea. ἰνδῶν KN. 't is ligt mogelijk, Rh. KN. afspreken, beloven; afgesproken, beloofd; zea. ἰνδῶν

ἰνδῶν KN., ook wel ἰνδῶν K., benzoin, storax, een zeker hars of gom, daar wierook van gemaakt wordt (Skr. sjaila: vrg. ἰνδῶν en ἰνδῶν). — ἰνδῶν benzoin, tot onderscheiding van ἰνδῶν bruine mēnjan, drakebloed.

բուրբուրեաց կՊ. շա. դուրբուրեաց G.
 Բուրբուրեացիք of Բուրբուրեացիք կՆ. met een buil
 opgelopen zijn, een buil hebben of krijgen, *aan
 het hoofd, bv. door een val (vrg. Բուրբու
 դուրբ)*.
 Բուրբուրեացիք *zie bij դուրբուրեաց*
 Բուրբայր en Բուրբայր կՆ. onbeschoft, heel onge-
 manierd zijn (vrg. Բուրբայրեաց). — Բուրբայրի
 քա *met onbeschofte en slechte manieren be-
 hebd.*
 Բուրբայրեացիք = Բուրբուրեացիք *ook bluffen,
 zwetsen.*
 Բուրջ կՆ. naam van een bruingraauwe vogel; het
 mannetje heeft een gele vlek op den kop; volg.
 Rh. *gelijkende op onze leeuwriik.*
 Բուրջ *zie bij Բուրջայր*
 Բուրջայր *ook Բուրջայր կՊ. շա. Բուրջայրեաց (Skr.
 m a j o é r a); կՆ. Բուրջայր benaming van een a
 Բուրջ en v. e. Բուրջայր Բուրջայր met een
 mooi gebogen strot v. e. paard.*
 Բուրջայրեացիք շա. Բուրջայր *zie bij Բուրջ*
 Բուրջայրեացիք շա. Բուրջայրեացիք *volg. JR. կՆ.
 niet te vertrouwen, van onsterk geweest of ge-
 vlochten goed, fig. van iemands woorden, belof-
 ten, enz.; zie echter bij Բուրջ*
 Բուրջայր of Բուրջայրեաց կՊ. շա. Բուրջ en Բուրջ
 դուրբայր
 Բուրջայրեաց կՆ. — Բուրջայրեացիք *volg WW. =
 Բուրջայրեացիք van Բուրջայր = Բուրջայր *volg.*
 Rh. nagenoeg op de teenen, zachtjes loopen, vrg. (Բ
 Բուրջայր).*
 Բուրջայրեաց կՆ. algemeene naam van het apengeslacht,
 aap. (Vrg. Բուրջայրեաց en Բուրջայր). — Բուրջայր
 Բուրջայրեաց կՆ. uit eigen beweging, ongenoodigd of
 zonder aangezocht te zijn, ergens komen, *hetzij bij
 toeval of met eenig doel; volgens G. gebukt, krom
 gaan, volg. Rh. klanknab. gebukt en strompelend
 voortgaan v. ouden, (Men).*
 Բուրջայրեաց *zie Բուրջայր*
 Բուրջայր *zie Բուրջայր*
 Բուրջայր *zie bij Բուրջայր*
 Բուրջայր *zie bij Բուրջայր*
 Բուրջայրեաց կՆ. opslurpen, inslurpen. G. (vrg. Բուրջ
 Բուրջայր).
 Բուրջայրեացիք *Sd. Ml. aap (vrg. Բուրջայրեաց). դուր*

Բուրջայրեացիք schilderhuisje. Բուրջայրեացիք
 Բուրջ *zie Բուրջայր — դուրբուրեացիք Բուրջայր*
 paviljoen voor apen of andere dieren, *ook volière*
 voor vogels, *SD.*
 Բուրջայրեացիք of Բուրջայրեացիք կՆ. een leguaan; =
 Բուրջայր *vrg. Բուրջայր*
 Բուրջայրեաց կՆ. vooruitstekend, *zoals van een vrou-
 wenborst, enz.*
 Բուրջայրեացիք *zie Բուրջայրեացիք*
 Բուրջայր կՆ. naam van een zeevisch, eenigzins gelij-
 kende op Բուրջայր
 Բուրջայր *in de spreektaal veelal Բուրջայր in deftige taal Բուրջայր*
 (volg. Rh. Բուրջայր alleen als voorzetsel: tot, aan,
 jegens), *N., Բուրջայր en deftige Բուրջայրեաց, Բուրջայր Ml.
 gaan naar, ergens naar toe gaan; naar, tot, aan;
 jegens; voorzetsel voor een complement van voor-
 werp (zie de gramm.); achter een woord, dat geen
 beweging naar een plaats beteekent, շա. ons gaan
 voor een verbum, bv. Բուրջայրեացիք Բուրջայր op de markt
 gaan koopen. Բուրջայր (of Բուրջայր) Բուրջայր waarheen?
 waar naar toe?*
 Բուրջայր en Բուրջայր *zie bij Բուրջայր*
 Բուրջայր կՆ. het jong van een Բուրջայրեացիք WW.
*zie Բուրջայր — Բուրջայրեացիք շա. Բուրջայրեացիք
 դուրբայր maar van kleiner buik of krop.*
 Բուրջայր of Բուրջայր շա. Բուրջայր Բուրջայր
 Բուրջայր *zie bij Բուրջայր*
 Բուրջայրեացիք Բուրջայրեացիք կՆ. terleeg gevuld *me' eten,
 van de buik van een mensch, of de krop van een
 vogel.*
 Բուրջայր *zie bij Բուրջայր*
 Բուրջայր *zie bij Բուրջայր*
 Բուրջայր կՆ. mooi wit of blank, van ongekoekte
 rijst, WW. meel, lijnwaad, *iemands aangezicht,
 enz. Բուրջայր Բուրջայր bloem van meel, JR. zie
 Բուրջայր*
 Բուրջայր *zie bij Բուրջայր*
 Բուրջայրեաց կՆ. Բուրջայրեացիք pouzelig, mullig,
 kleiner dan Բուրջայրեացիք
 Բուրջայրեաց en Բուրջայրեաց կՆ. 1. padi die rijp is
 vóórdat de algemeene padioogst begint, (eig. Բուրջայր
 Բուրջայրեացիք — Բուրջայրեացիք plukken, oogsten
 van padi, Rh.). *Men pleegt ze, nadat ze gesneden
 is, niet naar huis te brengen, maar dadelijk op
 de plaats te verkoopen tot verrekening bij de at-*

ἑλλησμοδία KW. zva. ἑλλησμοδία
 ἑλλησμοδία zie bij ἑλλησμοδία
 ἑλλησμοδία of ἑλλησμοδία zva. ἑλλησμοδία zie bij ἑλλησμοδία
 ἑλλησμοδία 1. KW. zva. ἑλλησμοδία G. — 2. verk. van ἑλλησμοδία in samenstellingen: zie ἑλλησμοδία I.
 ἑλλησμοδία verk. van ἑλλησμοδία in samenstellingen; zie ἑλλησμοδία I.
 ἑλλησμοδία of ἑλλησμοδία KN. 1. gevoel van slapheid in de leden of een lid van het lichaam. 2. gevoel van ongerustheid en van onzekerheid (vrg. ἑλλησμοδία). G.; geen gevoel hebben, gew. van lichaamsdeelen, bv. door verkleumdheid, Rh.
 ἑλλησμοδία 1. KW. zva. ἑλλησμοδία maar volgens G. zich heimelijk wegmaken, stilletjes heengaan. — 2. zva. ἑλλησμοδία — ἑλλησμοδία zie boven.
 ἑλλησμοδία of ἑλλησμοδία KN. zva. ἑλλησμοδία 2. — ἑλλησμοδία zva. ἑλλησμοδία of ἑλλησμοδία een gevoel van ongerustheid en van onzekerheid, (vrg. ἑλλησμοδία 2. van G.).
 ἑλλησμοδία of ἑλλησμοδία 1. KN. myrthe (Ar. moerr) 2. ἑλλησμοδία KW. zva. ἑλλησμοδία (vrg. ἑλλησμοδία). ἑλλησμοδία zie bij ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία — ἑλλησμοδία KW. zva. ἑλλησμοδία 3. ἑλλησμοδία of ἑλλησμοδία in ἑλλησμοδία
 ἑλλησμοδία KW., zie bij ἑλλησμοδία — ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία enz., zie ἑλλησμοδία
 ἑλλησμοδία of ἑλλησμοδία en ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία en ἑλλησμοδία zie bij ἑλλησμοδία
 ἑλλησμοδία zie bij ἑλλησμοδία I., IV. en V.
 ἑλλησμοδία KW. zva. ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία N., ἑλλησμοδία K., ophouden, uitscheiden; beteren, genezen, van een ziekte of kwaal. ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία het houdt op, ja, met de dood! het zal zijn leven lang zoo blijven; (zie ἑλλησμοδία bij ἑλλησμοδία). ἑλλησμοδία immer, mijn (of zijn) leven lang (eig. het houdt op met de dood). — ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία met iets ophouden of uitscheiden, iets laten; zijn gebreken verbeteren; met iemand uitscheiden, hem zijn ontslag geven uit zijn dienst of betrekking. ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία pass. — ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία maken dat iets ophoudt, een ziekte genezen; maken dat men (zelf) geneest; met iets iemand genezen; iemand van iets genezen. — ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία of ἑλλησμοδία en ἑλλησμοδία met iets ophouden of uitscheiden, van velen, die iets te samen doen; ook ligt genezend.
 ἑλλησμοδία KN. mededingster, zoo noemen de vrouwen

van denzelfden man elkander; mededingster, bv. naar een en dezelfde betrekking, concurrent. ἑλλησμοδία of ἑλλησμοδία van een vrouw een ἑλλησμοδία hebben. ἑλλησμοδία een vrouw tot ἑλλησμοδία maken, B. T. Dj. 27. — ἑλλησμοδία maroc schap, Rs.
 ἑλλησμοδία KN. een jonge eend, het jong van een eend (ἑλλησμοδία). ἑλλησμοδία een saurri, die wel de godsdienstpligten waarneemt, maar zich niet onthoudt van verboden wereldsch genot, JR.
 ἑλλησμοδία of ἑλλησμοδία KN. krijsschen van apen, Rh. vrg. ἑλλησμοδία
 ἑλλησμοδία zie bij ἑλλησμοδία
 ἑλλησμοδία KN. op zijde gaan, wijken of ontwijken door op zijde te gaan (vrg. ἑλλησμοδία). — ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία caus.; van zaken, ter zijde stellen; volg. G. iemand links laten liggen, onverschillig behandelen.
 ἑλλησμοδία KW. zva. ἑλλησμοδία vrg. ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία en ἑλλησμοδία zie bij ἑλλησμοδία
 ἑλλησμοδία KN. zie ἑλλησμοδία
 ἑλλησμοδία KW. zva. ἑλλησμοδία G.
 ἑλλησμοδία en ἑλλησμοδία zie bij ἑλλησμοδία
 ἑλλησμοδία zva. ἑλλησμοδία (Skr. Méroë, naam van een heiligen berg, den zetel van Brahma).
 ἑλλησμοδία KN., ἑλλησμοδία KN., Europeesch wit lijnwaad. ἑλλησμοδία (of ἑλλησμοδία) grof Javaansch op gelijke wijze in lange stukken geweven katoen. GR.
 ἑλλησμοδία en ἑλλησμοδία zie bij ἑλλησμοδία
 ἑλλησμοδία 1. KN., zie bij ἑλλησμοδία en bij ἑλλησμοδία — 2. KW. ἑλλησμοδία zva. ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία zva. ἑλλησμοδία (ἑλλησμοδία) — ἑλλησμοδία zie bij ἑλλησμοδία
 ἑλλησμοδία KN. zva. ἑλλησμοδία of ἑλλησμοδία iets gaarne willen weten of kennen. W. — ἑλλησμοδία of ἑλλησμοδία ongevraagd gebruik maken van een anders goed (vrg. ἑλλησμοδία). ἑλλησμοδία passief. KT. — ἑλλησμοδία en ἑλλησμοδία zie bij ἑλλησμοδία
 ἑλλησμοδία 1. KN. robijn (vrg. ἑλλησμοδία 2.). — 2. K., zie ἑλλησμοδία — ἑλλησμοδία liefkozende benaming van een vrouw door een man.
 ἑλλησμοδία, ἑλλησμοδία, overvloedig; veel en gemakkelijk te bekomen; goedkoop; laag van prijs; een lage prijs bieden; ook mild, milddadig, goedertieren (vrg. ἑλλησμοδία). — ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία iem. iets goedkoop geven; mild zijn jegens. — ἑλλησμοδία ἑλλησμοδία

Ἐπιτομή of Ἐπιτομή KN. 1. pauw. Ἐπιτομή Ἐπιτομή =
 ἀρχὴν zinspeling op de lëmbang Ἐπιτομή ook zva.
 Ἐπιτομή 2. Ἐπιτομή zie ook bij Ἐπιτομή —
 Ἐπιτομή 1. wat naar een pauw gelijkt, nage-
 maakte pauw. 2. naam van een soort van lang
 gras, met pluimpjes aan de toppen. Ἐπιτομή of Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή. onze "gouden regen", Rh.
 Ἐπιτομή zie Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή KW. zva. Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή Ἐπιτομή en Ἐπιτομή Ἐπιτομή zie Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή zie Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή KN. zva. Ἐπιτομή ook naam van een diertje,
 zoo groot als een Ἐπιτομή (volg. Rh. ongeveer =
 Ἐπιτομή) en grijs van kleur, (houdt zich vooral
 op in het nest van een broeiende kip, Rh.), dat
 aan den wortel van de horens van buffels zit en
 inverteet, JR.
 Ἐπιτομή 1. KW. zva. Ἐπιτομή — 2. naam
 van den zestienden zoon van Waloe-goenoeng en
 van de achttiende woekoe.
 Ἐπιτομή Ἐπιτομή zie bij Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή of Ἐπιτομή KW. zva. Ἐπιτομή Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή Ἐπιτομή en Ἐπιτομή ook bena-
 ming van den troon van Batârâ Goeroe in de
 Swargâ (Skr. marakat a en mdrakata, smaragd,
 de kleur van smaragd).
 Ἐπιτομή = Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή KW. zva. Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή KN. — Ἐπιτομή zva. Ἐπιτομή Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή M.
 Ἐπιτομή zie Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή of Ἐπιτομή zie Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή zie Ἐπιτομή of Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή (of Ἐπιτομή) zie Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή of Ἐπιτομή ook Ἐπιτομή KW. zva. Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή Ἐπιτομή en Ἐπιτομή (Skr. mrdoe,
 zacht, niet scherp of ruw. Vrg. Ἐπιτομή).
 Ἐπιτομή KW. en KN. zva. Ἐπιτομή en zva. Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή (Skr. moeradd, hoofd). Ἐπιτομή Ἐπιτομή
 hoofdletters, kapitale letters, anders Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή genoemd. Ἐπιτομή KW. zva. Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή of Ἐπιτομή 1. KW. zva. Ἐπιτομή Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή en volg. G. zva. Ἐπιτομή Ἐπιτομή — 2. KN.
 zich onderwerpen, het gezag van een ander over

zich erkennen. G.
 Ἐπιτομή Ar. Ἐπιτομή, moerdd, KN. bedoeld; bedoe-
 ling, beteekenis.
 Ἐπιτομή Ar. Ἐπιτομή; moerid, KN. discipel, leerling
 (vrg. Ἐπιτομή en Ἐπιτομή). — Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή de scholieren van een plaats of van een
 goeroe, WR.
 Ἐπιτομή 1. zie bij Ἐπιτομή — 2. zva. Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή 1. zie Ἐπιτομή plat zva. Ἐπιτομή voor-
 al in de gebiedende wijs: Ἐπιτομή pak je weg!
 loop naar de maan! — 2. zva. Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή KN. zich terugtrekken; zich verwijde-
 ren (waarschijnlijk verkorting van Ἐπιτομή
 R. Vrg. Ἐπιτομή).
 Ἐπιτομή of Ἐπιτομή KW., en Ἐπιτομή KN. zva. Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή Ἐπιτομή Ἐπιτομή en Ἐπιτομή (ook os.,
 en volg. Rh. K. v.) Ἐπιτομή (vrg. Ἐπιτομή
 en Ἐπιτομή 1.).
 Ἐπιτομή Ἐπιτομή. en Ἐπιτομή Ἐπιτομή, zie bij Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή zie Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή Ἐπιτομή Ἐπιτομή Ἐπιτομή Ἐπιτομή
 en Ἐπιτομή zie bij Ἐπιτομή en vrg. Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή en BV.
 Ἐπιτομή KN. in verzet komen, bv. tegen een vonnis
 of voorslag, er niet in berusten (Ar. Ἐπιτομή, mar-
 doed, geweigerd, afgeslagen).
 Ἐπιτομή of Ἐπιτομή zie bij Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή KW. zva. Ἐπιτομή Ἐπιτομή Ἐπιτομή en
 Ἐπιτομή (Skr. mrdawa, zachtheid, van mrd-
 doe, zie Ἐπιτομή).
 Ἐπιτομή zie bij Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή KW. zuiver (Skr. mardjoe, zuivering R.).
 Ἐπιτομή naam van een wapentuig van Abiäsâ en
 Joedistirâ.
 Ἐπιτομή KN. dringen, dringend aanhouden, er dringend
 op blijven staan, bv. bij een verzoek of eisch (vrg.
 Ἐπιτομή Ἐπιτομή en Ἐπιτομή).
 Ἐπιτομή Ἐπιτομή of Ἐπιτομή KW. zva. Ἐπιτομή Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή Ἐπιτομή Ἐπιτομή Ἐπιτομή Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή Ἐπιτομή (zie ook Ἐπιτομή en Ἐπιτομή) Ἐπιτομή
 Ἐπιτομή en (inaar tevens?) gif", PK. verkwik-
 kend, lavend; verkwikken, laven; gelukkig maken,
 zalig inaken (Skr. amrta, oosterdijk; godenspijs,

ἑξῆς KN. vroom, godsdienstig (Ar. **شديق**, o. moersjid, op de rechte weg leidend). — **ἑξῆς** vroomheid, vrome ziu.

ἑξῆς zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς K., zie bij **ἑξῆς** II.

ἑξῆς KN. weerspanning, ondeugend. — **ἑξῆς** weerspanningheid, ondeugendheid.

ἑξῆς K., zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς KW. zva. **ἑξῆς** (of **ἑξῆς**) **ἑξῆς** en **ἑξῆς** BV.

ἑξῆς KW. zva. **ἑξῆς**

ἑξῆς zie bij **ἑξῆς** II.

ἑξῆς KW. zva. **ἑξῆς**

ἑξῆς KN. een weinig in wanorde, niet overal glad, van het hoofdhaar, WW. volg. Rh. sijn en wollig van hoofdhaar, of manen van een paard, (vrg. **ἑξῆς**).

ἑξῆς zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς KN. waardering, schatting; schatten, waarden, begrooten; ook zva. **ἑξῆς** gewigt, waarde, van een persoon of zaak, in vergelijking met andere; waard zijn, naar evenredigheid, naar verhouding (ook volgens usance, Rh.), waardig geacht worden. (Men zegt ook **ἑξῆς** en dit waarschijnlijk voor **ἑξῆς** Vrg. **ἑξῆς** en **ἑξῆς** en **ἑξῆς**). **ἑξῆς** pass. **ἑξῆς** het loont de moeite niet. **ἑξῆς** naar billijke schatting, of naar dat het in vergelijking met andere waard is. **ἑξῆς** niet evenredig aan de waarde, **ἑξῆς**. — **ἑξῆς** aan iets bij schatting of volgens usance, een waarde toekennen, van iets bij schatting de waarde bepalen. — **ἑξῆς** het waarden; schatting. — **ἑξῆς** het gewaardeerde, schatting.

ἑξῆς **ἑξῆς** **ἑξῆς** en **ἑξῆς** KW. zva. **ἑξῆς** en **ἑξῆς**

ἑξῆς zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς of **ἑξῆς** zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς KW., zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς of **ἑξῆς** zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς verk. v. **ἑξῆς** in kleur naderen tot **ἑξῆς**

ἑξῆς d. i. wit? P. L. II, 132.

ἑξῆς zie bij **ἑξῆς** I.

ἑξῆς of **ἑξῆς** KN. naam van een vuurspuwenden berg op Java.

ἑξῆς I. KW. zva. **ἑξῆς** en zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς verk. van **ἑξῆς** G. (waarschijnlijk betel van **ἑξῆς**).

ἑξῆς KW. zva. **ἑξῆς** (verk. van **ἑξῆς** **ἑξῆς** Skr. **amarapada**, het verblijf der onsterflijken. Vrg. **ἑξῆς**).

ἑξῆς KW. gelijken, gelijk zijn. G. (vrg. **ἑξῆς**), zva. **ἑξῆς** zie **ἑξῆς** Rh.

ἑξῆς **ἑξῆς** of **ἑξῆς** zie onder **ἑξῆς**

ἑξῆς zva. **ἑξῆς**

ἑξῆς **ἑξῆς** of **ἑξῆς** K., zie **ἑξῆς**

ἑξῆς zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς KN., zie **ἑξῆς**

ἑξῆς of **ἑξῆς** zie onder **ἑξῆς**

ἑξῆς zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς of **ἑξῆς** K., zie **ἑξῆς**

ἑξῆς zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς of **ἑξῆς** K., zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς of **ἑξῆς** zie bij **ἑξῆς**

ἑξῆς of **ἑξῆς** zie onder **ἑξῆς**

ἑξῆς of **ἑξῆς** verk. van **ἑξῆς** van elk één, bij **ἑξῆς** (Chin. kaartspel) zva. **ἑξῆς** in tegenstelling van **ἑξῆς** Rh.

ἑξῆς of **ἑξῆς** KN. koraal, roode korallen, bloedkorallen (Ar. Pers. **مرجان**).

ἑξῆς KN. zich vermenigvuldigen, zich voortplanten, van een boom, die door het afsallen van zijn vruchten zich vanzelfs voortplant, G. volg. Rh. digt op elkaar en gelijk opschieten, **ἑξῆς** van wat gezaaid is, van jonge alang-alang spruitjes, enz. ook fig. rad, vlug in 't spreken zoodat het eene woord het andere als 't ware verdringt.

ἑξῆς zva. **ἑξῆς** A.

ἑξῆς KN. ergens doorheen dringen, door een kleine opening dringen, kruipen of zakken (vrg. **ἑξῆς**). **ἑξῆς** zich ergens uitwringen, fig. **ἑξῆς** door een opening ontkomen, ontglippen, ook **ἑξῆς** van woorden uit iems. mond. **ἑξῆς** (door het digte heen-

dringen) *spr. van iemand* die door alle gaatjes kan, op alles een middel weet te vinden *of* overal achter weet te komen.

Այնիկ **KN.** *zva.* Այնիկ *en bep. van planten, graan-soorten enz.* schraal, kwijnend, niet welig.

Երկր **KW.** *zva.* Երկր (*en* Երկր G.).

Քանի *zie* *bij* Քան

Երկրայն **KN.**, *zie* Երկր

Այնիկ *zie* Երկրայն

Երկրայն **Ar.** **ميرجم**, *eign.* Mirjam, Maria.

Երկրայն *of* Այնիկ **KN.** kanon, geschut, stuk geschut. *Այնիկայն* *pass.* beschoten worden met een kanon. — Այնիկայն *kanonnen*, met kanonnen schieten; *ook* *kanonnetje als speelgoed.*

Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Տեղ **I.** **KW.**, *zie* Տեղ — **2. N.**, Տեղ **KW.** *en* **KD.**, *in* *deftigen stijl* *zva.* Տեղ *oorzaak, rede.* *Այնիկ* *en* *Այնիկ* *poët. hetz. Այնիկ* *zva.* Տեղ *rede* *waarom.* — Տեղ **KW.** *zva.* Այնիկ *Տեղ*, *zie* Տեղ

Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ — Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ *en* Այնիկայն **KK.** *zich* *uitbreiden* *door* *verder* *te* *gaan*, *zich* *verder* *uitbreiden*, *zoals* *van* *een* *brand*, *de* *kanker*, *een* *huiduitslag*, *de* *laster*, *een* *ondeugd*, *enz.* *Zoo* *ook* Այնիկայն *en* Այնիկայն *zich* *hoe* *langer* *hoe* *verder* *uitbreiden* (*erg* Այնիկայն).

Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ **II.**

Տեղ *zie* *bij* Տեղ

Այնիկայն *այնիկայն* *een* *naam* *van* *Bulārā* *Goeroe.*

Այնիկ **KW.**, *zie* *bij* Տեղ

Այնիկ **KN.** *naam* *van* *een* *visch*, **WW.**

Այնիկ *en* Այնիկայն *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ **KN.** *doorzjipen*, *zoals* *van* *water* *dat* *door* *een* *dam* *dringt*; *tranen*, *van* *de* *oogen* (*erg.* Այնիկ *այնիկ* *en* Այնիկ). **G.**

Այնիկ **KW.** *zva.* Այնիկ

Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ **I.** **KW.** *zva.* Այնիկ (*Skr.* *mārga*, *weg*, *pad*).

2. N., Այնիկ **K.**, *middel* *of* *oorzaak* *waardoor.* *Այնիկ* *en* *Այնիկայն* (*of* *Այնիկ*) **N.**, *an*

Այնիկ *en* *Այնիկայն* **K.**, *van* *wegen* *dat*, *door-* *dien*, *doordat*; *door* *middel* *van.* — Այնիկ **KW.**

zva. Այնիկ *of* Այնիկ

Այնիկ *en* Այնիկ **K.**, *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ *zva.* Այնիկ

Այնիկ *en* Այնիկ *zva.* Այնիկ *en* Այնիկ

Այնիկ *ook* Այնիկ *of* Այնիկ **KW.** *zva.* Այնիկայն *en* Այնիկ (*Skr.* *mārga*, *een* *wild*, *wild* *gedierte*).

Այնիկ *of* Այնիկ *zie* Այնիկ

Այնիկ *en* Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ **KW.** *zva.* Այնիկ *ook* *ben.* *van* *Artjoeanā* *in* *zijn* *jongelingschap*, **Rh.**

Այնիկ *zie* Այնիկ *en* Այնիկ

Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ *of* Այնիկ **KN.** *stijf* *en* *ouverzette-* *lijk* *zijn*, *zijn* *eigen* *zin* *blijven* *volgen* *of* *doordrij-* *ven* (*erg.* Այնիկ), **JR.**

Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ — Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ **KW.** *zva.* Այնիկ **KN.** *naam* *van* *een* *kleine* *berg* *in* *de* *Kēdoe*, *waar* *een* *edel* *ras* *van* *paarden* *gefokt* *wordt*, (**Tj.**) **Rh.**

Այնիկ **I.** **KN.** *groot*, *ontzachtlijk*; *tot* *een* *grooten* *hoop* *vereenigd*; *een* *groot* *boschwild*. **2. KN.** *op* *zij-* *de* *gaan*, *uit* *de* *weg* *gaan*, *het* *spoor* *verlaten*; *af-* *wijken*, *overtreden*. **3. KW.** *regelen*, *geregeld*. **G.**

Այնիկ **KN.** *op* *iets* *stuiten*; *van* *schrik* *blijven* *staan* *bv.* *van* *een* *paard*; *fig.* *weifelen*, *aarzelen*, **Rh.** *zie* Այնիկ

Այնիկ *en* Այնիկայն *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ *of* Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկայն *of* Այնիկայն *zie* *այնիկ* *այնիկայն* **BV.**

Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ **KW.** *zva.* Այնիկ **W.**

Այնիկ **KW.** *zva.* Այնիկ **W.**

Այնիկ *of* Այնիկ **KW.** *zva.* Այնիկ *en* Այնիկ **G.** *volgens* **G.** *helder* *te* *voorschijn* *komen*, (*Skr* *prā-* *bā* *glans*): *erg.* Այնիկ

Այնիկ *zva.* Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ *zie* *bij* Այնիկ

Այնիկ *ayնիկայն* *en* *Այնիկայն* *zie* *այնիկ*. Այնիկ *zie* *onder* *Այնիկայն*

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. koster of bewaarder van een moske, kerkedicenaar, die ook bij de aankondiging van de uren voor het gebed door den Modin op de bedoeg slaat (Ar. مروب, marboet, gebonden, en benaming van een soort van Mohammedaansche heiligen in Afrika).

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά of Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zva. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά van Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zva. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά, zie Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά of Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KW. zva. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά (verk. van Ἰνδο-εὐρωπαϊκά Skr. amarabawana, het verblijf der onsterfelijken. Verg. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά).

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά = Ἰνδο-εὐρωπαϊκά Tj.

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά ook Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. naam van een berg op Java.

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά of Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. naam van een dorp; zie Z. II.

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά of Ἰνδο-εὐρωπαϊκά loslaten en afvallen, zooals van ledematen; in een staat van ontbinding verkeeren (van Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie η Ἰνδο-εὐρωπαϊκά).

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie onder Ἰνδο-εὐρωπαϊκά IV.

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie onder Ἰνδο-εὐρωπαϊκά IV.

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie onder Ἰνδο-εὐρωπαϊκά IV., en bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά — Ἰνδο-εὐρωπαϊκά eu Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KI., zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KW. zva. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά van Ἰνδο-εὐρωπαϊκά Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. de keutering tusschen de oost- en westmoeson, wanneer de regens minder worden, de drie māngsās Ἰνδο-εὐρωπαϊκά en Ἰνδο-εὐρωπαϊκά (of Ἰνδο-εὐρωπαϊκά) Ἰνδο-εὐρωπαϊκά de regens die in die kentering vallen.

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. gloeijen; vuurrood, hoog rood (verg. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά) Zoo in Ἰνδο-εὐρωπαϊκά — Ἰνδο-εὐρωπαϊκά Ἰνδο-εὐρωπαϊκά een vuur van gloeiende kolen, een kolevuur, kolegloed.

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά 1. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά en Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά — 2. KN. halmsteel van de padi, padistengel; (verg. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά).

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά Ἰνδο-εὐρωπαϊκά Ἰνδο-εὐρωπαϊκά en Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά Ἰνδο-εὐρωπαϊκά en Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. een kleed over den schouder om het lijf geslagen hebben of slaan; fig. zijn ware meening bemanteleud, onopregt, R. volg. WW. ontrouw, verraderlijk, afvallig, van den regten wegafgaan.

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. zva. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά Ἰνδο-εὐρωπαϊκά van de weg afwijken, zijwegen gaan of inslaan. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά onordentelijk, onbeschoft. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά wederregtelijk. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά de beleeftheid uit het oog verliezen, onheusch. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά verkeerde stappen doen. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά spr. voor tegenstreven; weerspannig. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά en bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά I.

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. TD. zva. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά een grauwe aarden koffiepot met handvat en tuit, JR.

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie Ἰνδο-εὐρωπαϊκά BV.

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά of Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά of Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. rillen, huiveren, de haren te berge rijzen, = Ἰνδο-εὐρωπαϊκά v. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά BV.

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά en Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zva. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά (van Ἰνδο-εὐρωπαϊκά).

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. blijken, zichtbaar worden. G.

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά of Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά of Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. zich verzetten, wederstreven, weerspannig zijn, Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zich verzetten tegen, W. I. 41, (verg. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά).

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά of Ἰνδο-εὐρωπαϊκά en Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zie bij Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. iemand, die houten scheeden maakt voor krissen of picken, (verg. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά).

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. 1. zva. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά 2. waterdrager.

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. zwak, enz. zva. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KW. zva. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KW. zva. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά KN. niet in de werkelijkheid plaats vinden, alleen maar in de verbeelding bestaan. hersenschimmig; buiten gebruik gesteld; zonderling, niet zooals andere. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά een zonderling mensch, R. volg. G. iemand in het onzekere laten, in de war brengen; slechts in de verbeelding bestaan. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά zva. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά in het spr. Ἰνδο-εὐρωπαϊκά volg. Rh. nieuw aangelegd, nieuw gebouwd enz. bv. van een brug, in tegenstelling van een gerepareerde. — Ἰνδο-εὐρωπαϊκά

ἑκτόν *zamenstelling van ἑκτόν en ἄρ' bv. ἑκτόν*
 ἑκτόν *zie bij ἄρ'*
 ἑκτόν *zamenstelling van ἑκτόν en ἑκτόν een klanknabootsend woord voor een vasten greep of goed pakken; bv. ἑκτόν*
 ἑκτόν *zie bij ἑκτόν*
 ἑκτόν *zva. ἑκτόν (Skr. moekhara, voorste, aanvoerder. Vrg. ἑκτόν 2).*
 ἑκτόν *zva. ἑκτόν*
 ἑκτόν *zie ἑκτόν 2.*
 ἑκτόν *zie bij ἑκτόν*
 ἑκτόν *Ar. مكروء, verfoeid, te verfoeijen, waarvan men een afkeer heeft of moet hebben; wat men vermijden moet, ofschoon het juist niet strafbaar is bij de wet.*
 ἑκτόν *Ar. مقارنة, zamentreffen van een dag van de week of maand met een feestdag, zva. ἑκτόν R.*
 ἑκτόν *zie ἑκτόν ἑκτόν en vrg. ἑκτόν*
 ἑκτόν *KN. half geopend, van een bloem, groot en breed van een haarwring; zich uitzetten, uiddijen, Rh.*
 ἑκτόν *η ἐκτόν of η ἐκτόν Ar. معراج, m'ir d'aj, KN. hemelvaart.*
 ἑκτόν *kw., zie bij ἑκτόν*
 ἑκτόν *of ἑκτόν Ar. معروف, bekend, vermaard.*
 ἑκτόν *naam van de Eufraat, te Soerakarta bekend.*
 ἑκτόν *Ar. معرفة, ma'riphat, kennis, G. bij elmoe's tegenover ἑκτόν Rh.*
 ἑκτόν *Ar. محرم, moekarram, KN. naam van de eerste maand van het Mohammedaansche jaar, ook ἄρ' genoemd.*
 ἑκτόν *zie ἑκτόν*
 ἑκτόν *Ar. مقرب, moekarrab, genaderd, in de nabijheid toegelaten; zich in tegenwoordigheid van God bevinden. G.*
 ἑκτόν *zva. ἑκτόν*
 ἑκτόν *ook ἑκτόν KN. koren, kokhalzen, neiging tot braken hebben, beginnen te braken (vrg. ἑκτόν), volg. Rh. bij beetjes braken.*
 ἑκτόν *Ar. wezentlijk, reëel, werkelijk bestaande, wezen hebben, niet maar schijbaar, van de geeste-*

lijke dingen, in tegenstelling van ἑκτόν (Ar. حقيقي, werkelijk, reëel, niet oneigentlijk). JR.
 ἑκτόν *en ἑκτόν zie bij ἑκτόν*
 ἑκτόν *KN. zamenstelling van ἑκτόν en ἑκτόν een klanknabootsend woord voor het geluid van een kik; bv. ἑκτόν*
 ἑκτόν *KN. zamenstelling van ἑκτόν en ἑκτόν een klanknabootsend woord voor het geluid dat iets geeft, als het gesneden of geknipt wordt; bv. ἑκτόν*
 ἑκτόν *Ar. EN. zva. ἑκτόν normaal, gewoon, zooals het meestal of gewoonlijk bij de menschen wordt aangetroffen (misschien het Ar. محقق, moekakkat).*
 ἑκτόν *zva. ἑκτόν (zie bij ἑκτόν).*
 ἑκτόν *of ἑκτόν KN. een geestelijke, zva. ἑκτόν WW.*
 ἑκτόν *zie ἑκτόν*
 ἑκτόν *zva. ἑκτόν ἑκτόν KN. genieten; een rijkelijk, heerlijk, onbezorgd leven hebben in het vol genot van al wat men wenschen kan; zalig, gelukkig (Skr. moekti, bevrijding, verlossing; eindelijke, volkomene verlossing der ziel van het zinnelijk lichaam, het toppunt van zaligheid; maar misschien wel, ook van het Skr. boekti, genot, genieting. PK. Vrg. ἑκτόν). — ἑκτόν iemand doen of laten genieten, een heerlijk leven doen hebben; zaligmaken. — ἑκτόν genot, genieting, geneugte, een heerlijk onbezorgd leven; levensgeluk.*
 ἑκτόν *of ἑκτόν (moekta) kw. zva. ἑκτόν en ἑκτόν (Skr. moekta, bevrijd, verlost; volkomen verlost van het stoffelijk lichaam).*
 ἑκτόν *KN., zie ἑκτόν*
 ἑκτόν *KN. alles, het geheel omvattend, als eigenschap van de godheid (Ar. محيط, moekitoen, omvattend). G.*
 ἑκτόν *KN., zie ἑκτόν*
 ἑκτόν *Md., zie ἑκτόν*
 ἑκτόν *Md., zie ἑκτόν*
 ἑκτόν *zie bij ἑκτόν*
 ἑκτόν *ook ἑκτόν naam van den negentienden zoon van Watoe-goemoeng, en van de een-en-twintigste woekoe, ook naam van een door Ambyah*

onderworpen, en later als broeder aangenomen vorst, Rh.

սխալմանք of սխալմանք Ar. معتمد, moe'tamad, daar men zich op verlaat, geloofwaardig, een algemeen aangenomen gevoelen G.

անարյուն բնույթ անարյուն և անարյունը zie bij անարյուն

սխալմանք KW. verlost van het zinnelijke of het geheele stoffelijke lichaam, (Skr. mo'xa, verlossing; verlossing van het stoffelijk bestaan); ook zea. սխալմանք — անսխալմանք de toestand van սխալմանք het leven van iemand, die tot dien staat gekomen is (erg. անսխալմանք և անսխալմանք).

անարյուն of անարյուն և անարյունանք K., zie bij անարյուն

անարյուն Ar. محاصر, mahzar, plaats waar menschen tegenwoordig zijn. G. անարյունանք het veld waar Mohammed met de zijnen gelegerd was. RW.

անարյուն KN., 1. samenstelling van անարյուն և արյուն 1. (erg. անարյուն); be. անարյունանք և անարյուն — 2. moeilijkerend, met (inuerlijken) tegenzin (Ar. معسر, mas'oer).

անարյունանք KN. samenstelling van անարյուն և արյունանք klanknabootsend woord voor het geluid van iets, dat met snelheid ergens op neer komt; be. անարյունանք և անարյունանք;

անարյունանք zie bij անարյուն

անարյունանք Ar. مقصود, ma'soed, wat bedoeld wordt, meening, beteekenis. — անարյունանք KN. van iets de bedoeling of beteekenis opgeven, iets verklaren.

անարյունանք KN. voordeel (erg. անարյունանք և անարյունանք).

սխալմանք KW. zea. սխալմանք

անարյունանք Ar. KN. zoude (Ar. معصية, ma'sijat, weerspannigheid, ongehoorzaamheid; weerspannig ongodsdienstig, goddeloos; (erg. անարյունանք). անարյունանք de zonde, bij personificatie.

սխալմանք KW. zea. սխալմանք (Ar. معزب, moe'zab, ver weggevoerd, ver verwijderd). GR.

անարյուն zea. անարյուն zie անարյուն

անարյունանք ook wel անարյունանք KN. ongerijmd, onbestaanbaar; ongehoord, onmogelijk (Ar. محال

moehal. Erg. անարյունանք և անարյունանք). — անարյունանք iets onbestaanbaar of onmogelijk noemen, als zoodanig beschouwen. — անարյունանքանք ongetijmdheid, onmogelijkheid; een hersenschim, ook zea. անարյունանքանք Adji S. 103.

անարյուն KW. zea. անարյուն

անարյուն KN. samenstelling van անարյուն և արյուն verkorting van անարյուն be. անարյունանք և անարյուն

անարյուն of անարյուն Ar. مخلوق, machloek, geschapen, schepsel (erg. անարյուն).

սխալմանք poët. zea. սխալմանք (Ar. مخلص, moechlis, rein, ongeveinst. Erg. անարյուն և անարյուն).

անարյուն և անարյունանք zie bij անարյուն

անարյուն KN. ineens is hij weg! samenstelling van անարյուն met անարյուն

անարյուն KN. samenstelling van անարյուն և արյուն be. անարյունանք և անարյուն

անարյուն KI. van անարյուն և անարյուն (Ar. مكظوم, makdoem, ingehouden, belwongen, van toorn).

— անարյուն KI. van անարյուն և անարյուն

անարյուն KN. samenstelling van անարյուն և արյուն be. անարյունանք և անարյուն

անարյուն KN. stilzwijgend heengaan, vertrekken zonder iets te zeggen; samenst. van անարյուն և արյուն

անարյունանք KN. samenstelling van անարյուն և արյունանք klanknabootsend woord voor het geluid van een slog, of van een vrucht die op den grond valt; be. անարյուն և անարյուն

անարյուն և անարյունանք zie bij անարյուն

անարյուն KN. samenstelling van անարյուն և արյուն be. անարյունանք և անարյուն

անարյուն KN. zwaar, van iets dat stijf en vol geladen is, ook zwaar het gehoor treffend, zooals een zwaar schot (erg. անարյուն և անարյուն), samenst. van անարյուն և անարյուն

անարյուն KN. samenstelling van անարյուն և անարյուն klanknabootsend woord voor het losgaan van een schot en van iets dat breekt (erg. անարյուն); be. անարյուն և անարյուն

անարյուն samenst. v. անարյուն և անարյուն zie անարյուն և անարյուն poët. KN. in een nederige houding zitten of gaan zittaa (erg. անարյուն), R.

անարյունանք KN. samenstelling van անարյուն և անարյուն be. անարյուն և անարյուն

ἄνην (ἰνδία WW).
 ἄνδρ' ἄνδρ' ἄνδρ' ἄνδρ' ἄνδρ' en ἄνδρ'
 ἄνδρ' zie bij ἄνδρ'
 ἄνδρ' en ἄνδρ' zie bij ἄνδρ'
 ἄνδρ' 1. KW. zva. ἄνδρ' en ἄνδρ' (Skr. me-
 ḍa, offer). 2. KN. zie ἄνδρ'. ἄνδρ' en
 paardeoffer, een soort van groot Indisch offer.
 ἄνδρ' KW. zva. ἄνδρ' en ἄνδρ'
 ἄνδρ' KW. zva. ἄνδρ'
 ἄνδρ' Ar. **مذاهب**, madhab, godsdienst,
 in den zin van godsdienstsecte, bijzondere geloofs-
 leer, bijzonder stelsel.
 ἄνδρ' zie bij ἄνδρ' en bij ἄνδρ'
 ἄνδρ' KW. zva. ἄνδρ' (ἄνδρ' Men).
 ἄνδρ' KN. tempeldienaar, die de uren voor het
 gebed aankondigt; in een désa tevens voorganger in
 een moskee of langgar (Ar. moeaddin en moe-
 din, priester die de uren van het gebed moet aan-
 kondigen. Verg. ἄνδρ' en ἄνδρ').
 ἄνδρ' of ἄνδρ' en ἄνδρ' zie bij ἄνδρ'
 ἄνδρ' verkorting van ἄνδρ'
 ἄνδρ' KW. zva. ἄνδρ' G. en ἄνδρ' (Skr. mo-
 da na, opvrolijking. FK.).
 ἄνδρ' 1. N., zie bij ἄνδρ' — 2. K., zie bij
 ἄνδρ'
 ἄνδρ' zie ἄνδρ'
 ἄνδρ' en ἄνδρ' zie bij ἄνδρ'
 ἄνδρ' zie bij ἄνδρ'
 ἄνδρ' zie bij ἄνδρ'
 ἄνδρ' KW., zie ἄνδρ'
 ἄνδρ' en ἄνδρ' zie bij ἄνδρ'
 ἄνδρ' ook ἄνδρ' N. krepereen, gekrepeerd, plat
 woord voor ἄνδρ' van een beest, met verachting
 van een mensch (verg. ἄνδρ' en ἄνδρ').
 ἄνδρ'.
 ἄνδρ' zie ἄνδρ'
 ἄνδρ' KW. zva. ἄνδρ' ἄνδρ' en ἄνδρ'
 ἄνδρ' (van ἄνδρ'); KN. sympathiseren, zooals van
 man en vrouw en van vrienden; zie ook Z. II.
 ἄνδρ' 1. KW. zva. ἄνδρ' (Skr. madoera). 2. N.,
 ἄνδρ' K., naam van een eiland en van een
 vorstendom.
 ἄνδρ' eijn. van de tweede vrouw van Pandoe,
 moeder van Nakoelū en Sadevā (Skr. Mādri).

ἡ ἰνδία ook ἡ ἰνδία KN. wulpsch in ma-
 nieren en kleeding, van een meisje of vrouw. (Een
 maitresse?).
 ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία zie onder ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία ook ἡ ἰνδία KN. van koude rillend de
 schouders optrekken; ook rillen van angst of vrees,
 (verg. ἡ ἰνδία en ἡ ἰνδία). ἡ ἰνδία ge-
 durig zóo de schouders optrekken, rillen.
 ἡ ἰνδία 1. KW., zie bij ἡ ἰνδία — 2. KN. onmiddellijk
 na den maaltijd zijn behoefte doen, G.
 ἡ ἰνδία en ἡ ἰνδία KN. stijf opgezet of
 opgezwollen; van het hart zva. ἡ ἰνδία en ἡ ἰνδία
 GR. volg. Rh. uitpuilen; verg. ἡ ἰνδία
 (ook volgens G. uitgestrekt op den grond liggen
 zonder zich te verroeren). ἡ ἰνδία KN. gekre-
 peerd, zva. ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία zie ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία KN. toebeide opium, zva. ἡ ἰνδία (verg.
 ἡ ἰνδία) — ἡ ἰνδία opium rooken, aan het
 gebruik van opium verslaafd zijn (verg. ἡ ἰνδία).
 ἡ ἰνδία zva. ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία KW. 1. zva. ἡ ἰνδία (Skr. moedita,
 verheugd, gelukkig). 2. zva. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία
 (Skr. boedita, tot wijsheid gekomen). 3. verk. van
 ἡ ἰνδία).
 ἡ ἰνδία KW. zva. ἡ ἰνδία 2. G.
 ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία en ἡ ἰνδία K., zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία en ἡ ἰνδία K., zie bij
 ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία en ἡ ἰνδία zie bij ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία KW. zva. ἡ ἰνδία ἡ ἰνδία
 ἡ ἰνδία ook ἡ ἰνδία KW. zva. ἡ ἰνδία en ἡ ἰνδία mid-

wien vertrouwd wordt op alles het oog te houden; ook een gids, die met het oord bekend is en een ander leidt en tereghelpt, GR. *ἰνδοματρησιν* voorzien, met oogen van karbonkel, W. I., 24. *ἰνδοματρησιν* KN., (*ἰνδοματρησιν* KD., WW.R.), spion, geheime politiedienaar.

ἰνδοματρησιν zie bij *ἰνδοματρησιν* en bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν KN., *ἰνδοματρησιν* KW., woedend vooral van een olifant; woedend worden, fig. van een mensch opstuiven van drift, (*Skr. matta*, woedend, verwoed; een woelende olifant). *ἰνδοματρησιν* naam van een zekere slagorde. *ἰνδοματρησιν* *ἰνδοματρησιν* spr. zea. veel geschreeuw, maar weinig wol, R.

ἰνδοματρησιν *ἰνδοματρησιν* *ἰνδοματρησιν* en *ἰνδοματρησιν* zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν KN. glazen kraal of kraaltje, van verschillende kleuren (*Skr. moetya*, parel: vrg. *ἰνδοματρησιν*). *ἰνδοματρησιν* naam van een rijk op de westkust van Borneo: Pontianak, B.v.B.

ἰνδοματρησιν *ἰνδοματρησιν* en *ἰνδοματρησιν* zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν *ἰνδοματρησιν* zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν oude naam van een gewest op Java, misschien wel van *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν zie bij *ἰνδοματρησιν* II.

ἰνδοματρησιν KN. bev. van een soort open, meestal gebloemd, vlechtwerk van een pager, Rh.

ἰνδοματρησιν zie *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν zea. *ἰνδοματρησιν* CP. zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν KW. zea. *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν KW. zea. *ἰνδοματρησιν* (*Skr. mātṛa*, maateenheid; atoom, molecule; een klein deeltje, een beetje. PK.).

ἰνδοματρησιν zea. *ἰνδοματρησιν* zie ook bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν KN., vriend, bevriend. — *ἰνδοματρησιν* vriendschap hebben, sluiten, (*Skr. mitra*. Vrg. *ἰνδοματρησιν* *ἰνδοματρησιν* en *ἰνδοματρησιν*). — *ἰνδοματρησιν* of *ἰνδοματρησιν* met een ander of met elkander bevriend zijn, vriendschap. — *ἰνδοματρησιν* vriendschap.

ἰνδοματρησιν I. KW. zea. *ἰνδοματρησιν* (*Skr. moetra* pis). 2. zie *ἰνδοματρησιν* bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν of *ἰνδοματρησιν* zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν KW. zea. *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν *ἰνδοματρησιν* of *ἰνδοματρησιν* N., *ἰνδοματρησιν* *ἰνδοματρησιν* of *ἰνδοματρησιν* K., naam van een distrikt, vroeger een rijkszetel, op Java (*Skr. manthara*, *mantharam*, een fort, sterkte).

ἰνδοματρησιν of *ἰνδοματρησιν* zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν KN. gegriefd, gekrenkt, ontevreden, bv. door slechte behandeling of door beleediging; sterker dan *ἰνδοματρησιν* B. T. Dj. 607. Tj.

ἰνδοματρησιν verkorting van *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν zie bij *ἰνδοματρησιν* en *ἰνδοματρησιν* volg. Rh. ter pl. W. I., 15 en 59 zea. *ἰνδοματρησιν* bedriegt mijn oog mij niet; 't lijkt wel, enz.; in K. niet duidelijk te zien, nauwelijks zichtbaar (*ἰνδοματρησιν*) zie *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν *ἰνδοματρησιν* zie *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν KW., zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν en *ἰνδοματρησιν* zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν KW., zie bij *ἰνδοματρησιν* BV.

ἰνδοματρησιν KW. I. zea. *ἰνδοματρησιν* (*Skr. maksika* en *maksikā*, vlieg, ook wel bij). 2. *volgras* G. alle, alles.

ἰνδοματρησιν zie *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν KW. zea. *ἰνδοματρησιν* (*Skr. matsya*, een visch).

ἰνδοματρησιν en *ἰνδοματρησιν* zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν K., zie bij *ἰνδοματρησιν* en bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν K., zie bij *ἰνδοματρησιν*

ἰνδοματρησιν I. zie *ἰνδοματρησιν*. — 2. verk. van *ἰνδοματρησιν* *ἰνδοματρησिन* of *ἰνδοματρησिन* KN. half iijp, of half droog, van maïs, peulcruchten, gevormd aardewerk, enz. JR. volg. SG. v. djagoeng, eetbaar, van de vrucht.

ἰνδοματρησिन Ar. *مطلق*, *moellak*, onbeperkt, onvoorwaardelijk, algemeen.

ἰνδοματρησिन zea. *ἰνδοματρησिन* B T. Dj. 222, zie *ἰνδοματρησिन*

ἰنδοματρησिन KN. ketter (*Ar. معتزلة*, *moe'tazilah*, naam van een kettische Mohammedaanse sekte).

επισημη KW. zva. επισημη en επισημη of επισημη (van επισημη).

επισημη KW. zva. επισημη

επισημη KW. zva. επισημη (Skr. mithya, valsch, trouwloos); ook zva. επισημη ενου επισημη ενου en volgens G. groote magt, bovennatuurlijk vermoegen, en zva. επισημη

επισημη KW. zva. επισημη — επισημη zva. επισημη επισημη

επισημη KW. zva. επισημη verg. επισημη II.

επισημη ook wel επισημη KN. parel. επισημη parelhoen, poule pintade, (Skr. moet ya: zie bij επισημη).

επισημη KW. zeer verlegen zijn. G.

επισημη KW., zie bij επισημη

επισημη en verb. επισημη επισημη επισημη en gew. επισημη KN. rustig, bedaard, zachtzinnig, gelaten, tevreden, stil (Ar. طيبه moet ma'naah, rust, kalute).

επισημη zie επισημη

επισημη zie bij επισημη

επισημη KN. algemeen, algemeen bekend, overal verspreid.

επισημη 1. KW. zva. επισημη en επισημη (Skr. mata intentie, bedoeling). 2. KN. zie bij επισημη επισημη zva. επισημη of επισημη (een ander zie ben.). — επισημη zie bij επισημη

επισημη KN. rijp; gaar; goed gekookt, wel doorgekookt, van water en andere kooksels (ook van bamboe, die voldoende geweekt is, CP.), goed doorgeploegd, van grond; geronnen, van bloed; tot rijpheid gebracht; voltooid; volleerd; na rijp overleg besloten of gearresteerd. επισημη getwijnd garen, zie επισημη (verg. επισημη). — επισημη iets gaar enz. maken. — επισημη maken dat iets rijp of gaar enz. wordt; iets tot volkomen rijpheid doen komen. geheel voltooijen.

επισημη zie bij επισημη — επισημη zie bij επισημη — επισημη zie bij επισημη en bij επισημη

επισημη en επισημη zie bij επισημη

επισημη en επισημη zie bij επισημη

επισημη KW., zie bij επισημη ook volgens G. op iemand wachten.

επισημη 1. KW. zva. επισημη (Skr. mat augga en mat augga). 2. K., zva. επισημη

επισημη N., zva. επισημη

επισημη KN., ook wel επισημη K., goud, gouden; goudene! mijn goudene! als liefkozende benaming; ook een titel van een fatsoenlijk man bij de Javanen.

επισημη fijn gedegen goud. επισημη vierhonderd. επισημη acht honderd, Soend. Rigg. (επισημη Madoereesch vier guldens koper?). επισημη titel van aanzienlijke getrouwde vrouwen, επισημη van lagere rang dan επισημη; nog lager is επισημη of επισημη titel van fatsoenlijke vrouwen, die gelijk staat met dien van Mas bij de mannen. επισημη titel van een vrouw

wier man επισημη genoemd wordt. R. επισημη titel van een ongetrouwde dochter van een επισημη en επισημη van die van een επισημη gelijk επισημη de titel van een nog ongetrouwde zoon van een επισημη en επισημη of επισημη van een επισημη is. WW. επισημη επισημη noemt men onder de aanzienlijken zijn jongeren, en επισημη zijn ouderen broeder. επισημη noemt ook de vrouw haar man. επισημη naam van een gele bloem, met fijne bladeren, in de wandeling "Afrikaan" genoemd, Rh. (een andere naam is επισημη).

επισημη naam van een klein goudgeel soort van bananen. — επισημη iem. Mas vóór en Mas na noemen; iem. vleijen, paaijen. — επισημη goudsmid. — επισημη of επισημη nagemaakt goud, valsch goud; ook in goudwaren. επισημη επισημη koopvrouw in goudwaren.

επισημη zie επισημη I.

επισημη KW. zva. επισημη

επισημη KW. zva. επισημη

επισημη zie επισημη

επισημη 1. zie bij επισημη 2. KN. een kleinigheid betalen om uit iems. bosch hout te sprokkelen of gras, alang-alang, enz. te halen, volg. Rh. zva. επισημη

επισημη en επισημη zie bij επισημη

επισημη ook επισημη Ar. موسى Moésa, de eign. Mozes.

επισημη verk. van επισημη

επισημη zie bij επισημη

επισημη zie bij επισημη

επισημη επισημη επισημη επισημη zie bij επισημη

μορμα zca. μορμα καθαρομορμα
de godsdienst zuiveren (reinigen, verbeteren). G.

μορμα zca. μορμα zie μορμα

μορμα en μορμαμορμα zie bij μορμα

μορμα en μορμαμορμα zie bij μορμα en bij μορμα

μορμα zie μορμα

μορμα of μορμα 1. Ar. مشهور. KN. zca. μορμα
mo — 2. verb. van μορμα 2 — μορμα

μορμα zca. μορμαμορμα

μορμα zie μορμα

μορμαμορμα zie bij μορμα

μορμαμορμα zie bij μορμαμορμα

μορμαμορμα Ar. مسألة. mas-alah, quaestie, onderwerp of punt van quaestie, zca. μορμα ook in den zin van μορμα. Zoo ook wel μορμαμορμα μορμα

μορμαμορμα Ar. ما شاء الله. ma sjadä-lläh, wat God wil! wat God behaagt!

μορμα KN. verdwijnen, onzichtbaar worden (waarschijnlijk verb. van het Skr. moxana, loslating. PK. Vrg. μορμα ανωθεν en μορμα).

μορμα zie bij μορμα

μορμα μορμα en μορμαμορμα zie bij μορμα

μορμαμορμα zie bij μορμα

μορμαμορμα ook μορμαμορμα Ar. مؤلف. moesannif, auteur, schrijver, van een boek.

μορμα Ar. مصر. Misr, zca. μορμα

μορμα of μορμα en μορμα of μορμα KN. iets dat voordeel oplevert; ook dat laat, voedt of verkwikt;

WW. en het uit de opiumpijp verzamelde roet van μορμα om nog eens gerookt te worden (vrg. μορμα μορμα). JR., colg. Rh. de uitgeperste opium.

μορμα zie μορμα

μορμα Ar. مصر. Misr, naam van de hoofdstad van Egypte en van Egypte. μορμαμορμα Egypteland. μορμαμορμα Egyptenaar.

μορμα KW. zca. μορμα (van μορμα).

μορμαμορμα Ar. مشرق. masjrik, het Oosten, benaming van de landen, die ten oosten van Arabie liggen.

μορμαμορμα Ar. مشرك. moesjrik, veelgodendienaar, heiden (vrg. μορμα).

μορμαμορμα Ar. (?) middel (vrg. μορμα).

μορμα of μορμα TP. zca. μορμαμορμα (Port. masque). RP? Mal. maskipoen.

μορμαμορμα KN. dansgeld, geld om te mogen dansen op een openbare plaats (μορμα); de betaler krijgt na afloop van de dans μορμα of een strootje (cigaar), Rh.

μορμαμορμα zie bij μορμαμορμα

μορμαμορμα en μορμαμορμα zie bij μορμαμορμα

μορμαμορμα Holl. muziek. — μορμαμορμα muziekant.

μορμαμορμα zie bij μορμαμορμα

μορμαμορμα verk. van μορμαμορμα μορμαμορμα passief. μορμαμορμα KW. zca. μορμαμορμα rat of muis (Skr. moésika).

μορμαμορμαμορμα zie bij μορμα

μορμαμορμα of μορμαμορμα KN. arm, noodlijdend (Ar. مسكين. miskin of mäskin. Vrg. μορμαμορμα).

— μορμαμορμαμορμα armoede. — μορμαμορμαμορμα te arm.

μορμα verk. van μορμαμορμα goudsbloem, G.

μορμαμορμαμορμα zie bij μορμα

μορμαμορμαμορμα KN. moeilijkheid; en moeilijke omstandigheden, waarin iemand verkeert, ellende, nooddrift; nooddruftig (Ar. مشقة. moesjakkat, moeilijkheid, ellende. Vrg. μορμαμορμα en μορμαμορμα). — μορμαμορμαμορμα ellende, nooddruftigheid.

μορμαμορμα Ar. een oud familiestuk, dat bij erfuis van den één op den ander overgaat (Ar. مصحف. moeshaf, een boek, inzonderheid een exemplaar van den Koran). R.

μορμαμορμα verb. v. μορμαμορμα of μορμαμορμα = μορμαμορμα

μορμαμορμα zie μορμα

μορμα KW. leven, G.

μορμαμορμα zie bij μορμαμορμα

μορμαμορμα of μορμαμορμα K. zie bij μορμαμορμα

μορμαμορμα of μορμαμορμα Ar. zca. μορμαμορμα een linieerplank, een plank overdwars met dunne touwtjes bespannen, die men op een papier afdrukt om het te linieëren.

μορμαμορμα zie μορμαμορμα

μορμαμορμα Holl. meester, geneesmeester. — μορμαμορμα μορμαμορμα iemand door een geneesmeester laten cureren.

μορμαμορμα Ar. مشتري. moesjtari, naam van de planeet Jupiter.

ԱՅԿԱԿ KN. een langwerpig uit het kruis omhoog naar achteren spits toeloopende strook of lap, aan een broek. CP.

ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ of ԲԱՆԱԿ KW. de top of kruin van iets; KN. top of toren van een tempel of moskee; KW. en KI. van ԱՅԿԱԿ of ԱՅԿԱԿ (Skr. mastaka, de top van iets; het hoofd, de schedel).

ԲԱՆԱԿ Ar. مستحیل, moestahil, KN. zva. դարձառայ oudenkbaar, onmogelijk.

ԱՅԿԱԿ zie bij ԱՅԿԱԿ

ԲԱՆԱԿ Ar. مصطفی, moestaphd, de uitverkorene, een eënaam van Mohammed.

ԲԱՆԱԿ ook wel ԲԱՆԱԿ Ar. مستجاب, moestadjab, verhoord (erg. ԱՅԿԱԿ և ԱՅԿԱԿ և ԱՅԿԱԿ).

ԱՅԿԱԿ of ԱՅԿԱԿ zva. ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ zva. ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ — ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ zva. ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ

ԱՅԿԱԿ zie ԱՅԿԱԿ

ԱՅԿԱԿ zva. ԱՅԿԱԿ G.

ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ և ԱՅԿԱԿ zie bij ԱՅԿԱԿ

ԱՅԿԱԿ enz. zva. ԱՅԿԱԿ enz.

ԱՅԿԱԿ enz. zva. ԱՅԿԱԿ enz.

ԱՅԿԱԿ zie bij ԱՅԿԱԿ

ԱՅԿԱԿ zva. ԱՅԿԱԿ in de Kawische samenstelling ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ de koning van Egypte.

ԱՅԿԱԿ zva. ԱՅԿԱԿ of ԱՅԿԱԿ

ԱՅԿԱԿ Chin. zva. ԱՅԿԱԿ (zie bij ԱՅԿԱԿ).

ԱՅԿԱԿ և ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ zie bij ԱՅԿԱԿ

ԲԱՆԱԿ Ar. مشاور, moesjawarat, raadpleging. — ԲԱՆԱԿ KN. iemand raadplegen om zijn oordeel te vernemen. — ԲԱՆԱԿ omtrent iets een ander raadplegen, om zijn meening of oordeel te vernemen; omtrent iets bij anderen navraag doen.

ԱՅԿԱԿ zie ԱՅԿԱԿ

ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ of ԱՅԿԱԿ eign. van den Vorst van Wiratā, schoonvader van Abimanjoe (verb. van het Skr. Matsvapati, de Vorst der Matsya's of Wiratā's).

ԱՅԿԱԿ Ar. مثل, mithl, gelijk; KN. ԱՅԿԱԿ of ԱՅԿԱԿ voordeel (erg. դարձառայ և ԱՅԿԱԿ). ԱՅԿԱԿ Ar. اجرة مثل, gelijk loon, eveuredig aan de moeite. դարձառայ

ԱՅԿԱԿ voor het Ar. مال مثلي, māl mithli, goed, dat gemeten of gewogen, en waarvan een gelijke hoeveelheid vergoed of teruggegeven kan worden. ԱՅԿԱԿ KN. voordeel bedoelelen, met het een of ander te doen.

ԲԱՆԱԿ Ar. կեզ. G. (misschien Ar. مذال, moeddāl, met een sleep, van een kleed).

ԱՅԿԱԿ of ԲԱՆԱԿ naam van een wapentuig in oude tijden (Skr. moesala, een knods).

ԲԱՆԱԿ Ar. مصلحة, mastahah, nuttigheid om een heilzame rede; verleenig van verzachting van straf door den Vorst, om staatkundige of andere gewigtige redenen.

ԱՅԿԱԿ Ar.? een talisman.

ԲԱՆԱԿ Ar. مسلم, moeslim, Mosleem, Muzelman, een regtzinnige (erg. ԱՅԿԱԿ).

ԱՅԿԱԿ benaming van een soort fijn wit linnen, dat invroegere tijden te Madoera vereerdigd wierd. G.

ԱՅԿԱԿ verkortling van ԱՅԿԱԿ zie ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ, zie bij ԱՅԿԱԿ

ԱՅԿԱԿ KN. nutteloos verloren gaan, geheel vergeefs of voor niets, daar niets van komt; ook kwijtschelding van opbrengsten.

ԱՅԿԱԿ KN. van glas nagemaakt edelgesteente of valsche diamant, W. verb. van saffer.

ԱՅԿԱԿ Ar. KN. bedelaar; bedelen; van santri's en hadji's (Ar. مسافر, moesaphir, reizende, reiziger Erg. ԱՅԿԱԿ).

ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ zie bij ԱՅԿԱԿ

ԱՅԿԱԿ zie bij ԱՅԿԱԿ ook iemand boven anderen in zijn gunst stellen, boven anderen trekken, R.

ԱՅԿԱԿ zie bij ԱՅԿԱԿ

ԱՅԿԱԿ of ԱՅԿԱԿ ook ԱՅԿԱԿ և ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ KN. moskee (Ar. مسجد, masdjid, of volgens andere uitspraak masjid).

ԱՅԿԱԿ KW. zva. ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ zie ԱՅԿԱԿ

ԱՅԿԱԿ KN. naam van een boom, waarvan de schors tot medicijn gebrnikt wordt, misschien sas-safra, Fil.

ԱՅԿԱԿ և ԱՅԿԱԿ zie bij ԱՅԿԱԿ

ԱՅԿԱԿ և ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ և ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ

ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ ԱՅԿԱԿ zie bij ԱՅԿԱԿ

ԱՅԿԱԿ, zie bij ԱՅԿԱԿ

ἑβραϊστικόν KN. (zie bij ἑβραϊστικόν) niet meer nieuw, al
 gedragen, van lijnwaad of gebatikt (erg. ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν).
 ἑβραϊστικόν KN. vervallen, mager en bleek, van iemands
 gelaat, flauw, lusteloos (ook van handelingen,
 Men.).
 ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν.
 ἑβραϊστικόν Vrg. مسمى moesammá, genoemd, ge-
 naamd (erg. ἑβραϊστικόν).
 ἑβραϊστικόν Fr. مزبور masboër, KN. psalm, benaming
 van de psalmen van David (erg. ἑβραϊστικόν).
 ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν.
 ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν.
 ἑβραϊστικόν KN. bezwaar hebben of gevoelen, tegen iets
 of iemand bedenking hebben; zich gekreukt gevee-
 len (Fr. مشغول maschoël, geoccupeerd; be-
 zorgd). — ἑβραϊστικόν bezwaar tegen iets.
 ἑβραϊστικόν KN. ongenood op een maaltijd meêkomen
 eten, zich indringen om meê te genieten (Vrg.
 مسبق masboek, geanticipeerd, voorgeko-
 men). R.
 ἑβραϊστικόν en verk. ἑβραϊστικόν Fr. مصيبة moe-
 zibat, onheil dat iemand treft, ramp, vloek. ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν getroffen of te treffen door een ramp,
 vervloekt, vloekbaar.
 ἑβραϊστικόν KW. zea. ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν Fr. مذبح mabbah, KN. altaar.
 ἑβραϊστικόν KW. zea. ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν KW. zea. ἑβραϊστικόν (nl. af + an).
 ἑβραϊστικόν 1. KW. verk. van ἑβραϊστικόν (zie ἑβραϊστικόν). 2.
 KN. en N., zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν K., zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν KW. zea. ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν erg. ἑβραϊστικόν bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν KW. zea. ἑβραϊστικόν en zea. ἑβραϊστικόν ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν ἑβραϊστικόν en ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν KW. zea. ἑβραϊστικόν KN. ledig van een nest,
 waaruit de jonge vogels weggevlogen zijn, Rh.
 ἑβραϊστικόν KW. zea. ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν en ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν KW., zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν 1. K. zie ἑβραϊστικόν — 2. KW. zea. ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν G.
 ἑβραϊστικόν 1. KW. juist, tijdig; rijp zijn. G. — 2. KW.

zea. ἑβραϊστικόν — 3. KW. zea. ἑβραϊστικόν —
 4. ἑβραϊστικόν, ἑβραϊστικόν zea. ἑβραϊστικόν of ἑβραϊστικόν
 en ἑβραϊστικόν (erg. ἑβραϊστικόν).
 ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν en ἑβραϊστικόν K., zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν en ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν en ἑβραϊστικόν zie onder ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν Md., zie ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν ἑβραϊστικόν en ἑβραϊστικόν K., zie bij
 ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν KW. zea. ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν KW., zie ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν KN. roos, van de Pers. en Holl. roos (erg. ἑβραϊστικόν).
 ἑβραϊστικόν (of ἑβραϊστικόν) ἑβραϊστικόν rozewater
 (ook dat van de Jav. ἑβραϊστικόν gedistilleerd
 wordt).
 ἑβραϊστικόν zie onder ἑβραϊστικόν ἑβραϊστικόν overal wit (erg.
 ἑβραϊστικόν).
 ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν ἑβραϊστικόν en ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν KN. zea. ἑβραϊστικόν of ἑβραϊστικόν — ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν zie ben.
 ἑβραϊστικόν en ἑβραϊστικόν zie onder ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν zie ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν zie ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν K., zie bij ἑβραϊστικόν — ἑβραϊστικόν zie bij
 ἑβραϊστικόν — ἑβραϊστικόν zie bij ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν verk. v. ἑβραϊστικόν klanknab. van het met
 de volle hand pakken van iets.
 ἑβραϊστικόν freq. Vj. erg. ἑβραϊστικόν BV. en ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν KW., zie ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν zie ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν — KN. nokken, suikken (erg. ἑβραϊστικόν
 ἑβραϊστικόν). G.
 ἑβραϊστικόν KN. den mond of de lippen vertrekken
 en verbreedden, zoals een kind doet dat schreit of
 schreijen wil.

ἡθροῦς kw. zea. ἡθροῦς

ἡθροῦς van ἡθροῦς zie ἡθροῦς

ἡθροῦς kn. afzonderlijk, op zich zelf, niet met anderen meê, bv. ἡθροῦς-ἡθροῦς op zich zelf wonen; ἡθροῦς-ἡθροῦς afzonderlijk alleen eten (niet met de huisgenooten meê). WW.R

ἡθροῦς en ἡθροῦς zie bij ἡθροῦς

ἡθροῦς kw. zea. ἡθροῦς G.

ἡθροῦς of ἡθροῦς kw. zea. ἡθροῦς G.

ἡθροῦς zea. ἡθροῦς

ἡθροῦς zie ἡθροῦς

ἡθροῦς zie bij ἡθροῦς onder ἡθροῦς

ἡθροῦς en ἡθροῦς zie bij ἡθροῦς

ἡθροῦς zie ἡθροῦς

ἡθροῦς zie bij ἡθροῦς

ἡθροῦς kw. zea. ἡθροῦς ἡθροῦς

ἡθροῦς zie ἡθροῦς

ἡθροῦς kw. zekerlijk, waar, (voor ἡθροῦς en dit voor ἡθροῦς van ἡθροῦς PK.).

ἡθροῦς (van ἡθροῦς vrg. ἡθροῦς).

ἡθροῦς en ἡθροῦς zie bij ἡθροῦς

ἡθροῦς zie bij ἡθροῦς

ἡθροῦς kn. naam v. e. der paringkelan's.

ἡθροῦς zie ἡθροῦς

ἡθροῦς kw. zea. ἡθροῦς

ἡθροῦς ook ἡθροῦς kw. zea. ἡθροῦς of ἡθροῦς ἡθροῦς en ἡθροῦς.

ἡθροῦς ἡθροῦς en ἡθροῦς zie bij ἡθροῦς

ἡθροῦς ἡθροῦς en ἡθροῦς zie onder ἡθροῦς

ἡθροῦς zie ἡθροῦς

ἡθροῦς zie bij ἡθροῦς en bij ἡθροῦς

ἡθροῦς en ἡθροῦς zie bij ἡθροῦς

ἡθροῦς of ἡθροῦς gew. ἡθροῦς ook wel ἡθροῦς 1. Ar. مال. kn. goed, goeieren, roerend goed (vrg. ἡθροῦς ἡθροῦς en ἡθροῦς); ook ἡθροῦς of ἡθροῦς zich goederen of rijkdom verwerven. fig. zich geestelijk goed verwerven door weldoen en goede werken, JR. — 2. Holl. mal, om iest op te spannen of te vormen (vrg. ἡθροῦς). en ἡθροῦς eenig goed. ἡθροῦς zijn goed bij uiterste wil verdeelen. ἡθροῦς ἡθροῦς of ἡθροῦς zie bij ἡθροῦς — ἡθροῦς goederen, rijkdom of voordeel aanbrenghend, volg. Rh. ook goederen, vermogen enz. verschaffen aan;

(vrg. ἡθροῦς). ἡθροῦς groot voordeel behalen; verrijkt; ook veel krijgen, een groot aandeel krijgen.

ἡθροῦς of ἡθροῦς kn. bewoording van een gebied of formulier van bezwering.

ἡθροῦς zie ἡθροῦς

ἡθροῦς 1. zie bij ἡθροῦς II. — 2. ἡθροῦς gew. ἡθροῦς kn. euvel, kwaal; een gebrek hebben. kw. ook zea. ἡθροῦς (Skr. mala, vuiligheid, onreinheid; zonde. Vrg. ἡθροῦς). ἡθροῦς benaming van een corps pradhoerits van den Soesoehoenan. — ἡθροῦς lijden aan een ἡθροῦς bv. ἡθροῦς een te groot of te klein hoofd hebben. — ἡθροῦς of ἡθροῦς aan een kwaal of gebrek lijdend.

ἡθροῦς 1. zie ἡθροῦς — 2. Ml. beschaamd, beschaamd worden (vrg. ἡθροῦς).

ἡθροῦς kw. zea. ἡθροῦς

ἡθροῦς, zie ἡθροῦς

ἡθροῦς zie bij ἡθροῦς I.

ἡθροῦς zie bij ἡθροῦς

ἡθροῦς s., ἡθροῦς k., oorsprong, waaruit iets voortspruit of voortkomt; begin; oorzaak, rede; oorzaak dat, reden dat; om reden, dewijl, daardoor, daar om, oorspronkelijk; ook zea. ἡθροῦς wezentlijk, inderdaad; ook vragender wijs: is 't mogelijk, hoe is dat mogelijk? ἡθροῦς (BP. I, 36), hoe komt het dan? ἡθροῦς in die bet. Men. Isk. (Skr. moelâ, wortel, oorsprong, begin. Vrg. in ἡθροῦς en ἡθροῦς). ἡθροῦς ἡθροῦς de oorzaak van; de oorzaak of reden ervan; reden dat; daarom; dat is de reden! daar zit (of zat) hem de knoop! ἡθροῦς van klein af aan. ἡθροῦς van kindsbeen af. ἡθροῦς van mijn aankomst afaan. ἡθροῦς (of ἡθροῦς), ἡθροῦς (of ἡθροῦς) reden dat het zó is? gew. met volgend ἡθροῦς of ἡθροῦς, en dan te vertalen door namelijk! of te weten! ἡθροῦς oorspronkelijk, en eigentlijk. ἡθροῦς wezentlijk en inderdaad R. ἡθροῦς ook ἡθροῦς begin en aanleiding, aanleidende oorzaak. — ἡθροῦς of ἡθροῦς s., ἡθροῦς ἡθροῦς of ἡθροῦς k., Ml. en TP. zea. ἡθροῦς R. — ἡθροῦς kn. zijn oorsprong hebben; oorspron-

klijke natuur. — ἰηνηρ ἰηνηρ *iets* van den oorsprong af beginnen, met *iets* van de meet af aan aanvangen.

ἄμφω κω. zea. ἰηνηρ G. — ἰηνηρ κν. uitdrukking van het gelaat; uiterlijk voorkomen voor het gezicht (erg. ἰηνηρ en ἰηνηρ). ἀεἰηνηρ ἄμφω *zie bij ἄμφω* I.

ἰηνηρ of ἰηνηρ κν. achting, hooge achting; ook ἀεἰηνηρ ter eere van iemand offeren (Skr. moélja, prijs; erg. kw. ἰηνηρ ἀνός III.). ἀνός ἀεἰηνηρ eere-offer, offer tot eerbewijs. — ἀνός ἰηνηρ vereerd, in hooge achting gehouden worden, vooral door eere-offers, W. — ἄμφω ἰηνηρ ἀεἰηνηρ en ἰηνηρ ἄμφω ter eere van iemand een offer doen. — ἰηνηρ ἰηνηρ of ἀεἰηνηρ ἰηνηρ *iets* ter eere van iemand ten offer geven. — ἀεἰηνηρ achting, betoon van hooge achting, in den vorm van offerhande.

ἰηνηρ *zie bij ἀνός*

ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ ἰηνηρ ἰηνηρ ἰηνηρ nm. v. e. fatsoen v. wårongkå, Tj.*

ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ κν. uithangen, erg. uithangen, bv. v. e. windhoos uit een wolk, B. Men. (volg. WW. grondw. ἰηνηρ).

ἰηνηρ κν. en (ἰηνηρ of ἰηνηρ τν.) nokbalk van een gebouw, de vorst; ook ἰηνηρ ἰηνηρ (erg. ἰηνηρ en ἰηνηρ). ἰηνηρ ἰηνηρ aantal nokbalken, voor-aantal gebouwen, groot en klein met el kander.

ἰηνηρ κν. wat meer is, bovendien nog, ten overvloedig nog, daar komt nog bij, zelfs (erg. ἰηνηρ en ἰηνηρ). ἰηνηρ ἰηνηρ ja, wat meer is, ja zelfs nog. ἰηνηρ ἰηνηρ (ἰηνηρ ἰηνηρ) eer meer, (dan minder). — ἰηνηρ ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ I. κ., *zie bij ἰηνηρ* — 2. κ., *zie ἰηνηρ* — 3. κν. zich anders of in een andere gedaante voordoen, zich veranderen in *iets anders*; veranderen van aard, gewoonte, enz. (van ἰηνηρ *zie ἰηνηρ*). ἰηνηρ ἰηνηρ (of ἰηνηρ) zich veranderen van gedaante. — ἰηνηρ ἰηνηρ gedurig veranderen, bv. van gedachten en handelwijze.

ἰηνηρ zea. ἰηνηρ — ἰηνηρ ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ ἰηνηρ ἰηνηρ en ἀεἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ* — ἰηνηρ κ., *zie bij ἰηνηρ* ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ* — ἰηνηρ en ἰηνηρ ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ zea. ἰηνηρ

ἰηνηρ ἰηνηρ κ., ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ* ἰηνηρ κω., *zie onder ἰηνηρ*

ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ ἰηνηρ κ., *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ ἰηνηρ (mälä-hékat) κν. engel, (Ar. مَلَكَة, maldikat, coll. mv. van مَلَك, malak, engel).

ἰηνηρ ἰηνηρ naam van een berg (Skr. Malyawán, naam van een berg in Indië).

ἰηνηρ ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ of ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ* — ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ* en zea. ἰηνηρ

ἰηνηρ ook wel ἰηνηρ κν. een Mohammedaansch wetgeleerde of regter (Ar. مَوْلَانَا, mauldán, ook wel moélana, onze Heer, een titel van magistraten, regters en wetgeleerden). ἰηνηρ ἰηνηρ een wetgeleerde van Roem.

ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ κν. ben. v. e. stand van het padigewas, als enkele aren zich vertoonen, vooraftgaande aan ἰηνηρ Rh. erg. ἰηνηρ

ἰηνηρ of ἰηνηρ Ml., erg. ἰηνηρ ἰηνηρ en ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ *zie onder ἰηνηρ*

ἰηνηρ of ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ* en ἰηνηρ

ἰηνηρ ἰηνηρ of ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ *zie bij ἰηνηρ*

ἰηνηρ = ἰηνηρ ἰηνηρ ἰηνηρ κν. naam van de vrucht van den so-boom; *zie bij ἰηνηρ ἰηνηρ Wangs.* = ἰηνηρ

ἰηνηρ of ἰηνηρ κν. ontveld, wond van de huid, bv. door acharing; vooral een brandwond (erg. ἰηνηρ en ἰηνηρ of ἰηνηρ).

հիւրեր *zie* հիւր

դիւրեւոր *of* արտուրեւոր *zie* *bij* դուրեւոր

հիւրերու *volgens* G. indrukken, een deuk maken.

ւնայն *KN.*, ւնայն *KN.*, *lijnwaad* bleeken, *met het doel om het schoon te krijgen* (erg. դայն *van* դայն). ւնայն *ook* *wel* ւնայն *passief*. արտուրեւոր *bleeker* (erg. արտուրեւոր *en* արտուրեւոր). — արտուրեւոր *արտուրեւոր* *iets* laten bleeken, *te* bleeken *geven*, R.

արտուրեւոր *zva* արտուրեւոր *արտուրեւոր* *erg.* դայն

արտուրեւոր *zie* արտուրեւոր

արտուրեւոր *zie* արտուրեւոր

արտուրեւոր *en* դիւրեւոր *zie* դուրեւոր

արտուրեւոր 1. *KN.* *en* *KN.* *zva.* արտուրեւոր — 2. *erg.* *KN.* արտուրեւոր

արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր II.

արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր *en* *bij* արտուրեւոր *en* *erg.* արտուրեւոր

արտուրեւոր *en* արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր

արտուրեւոր *of* արտուրեւոր *KN.* *zva.* արտուրեւոր *արտուրեւոր* *արտուրեւոր* *en* արտուրեւոր (erg. արտուրեւոր 2.). — արտուրեւոր *of* արտուրեւոր *zva.* արտուրեւոր *արտուրեւոր* *en* արտուրեւոր

արտուրեւոր *en* արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր

արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր

արտուրեւոր *zie* արտուրեւոր

արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր

արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր

արտուրեւոր *zie* արտուրեւոր

արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր

արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր

արտուրեւոր *zie* արտուրեւոր

արտուրեւոր արտուրեւոր *of* արտուրեւոր *KN.* *behoeftig*; moeilijke, bezwaarlijke omstandigheden, hebben, *van iemand* die het bekrompen heeft, armoedig; (*Ar.* *مزلار*, *mazlarrat*, bekrompenheid, slechte toestand, schade, nadeel; *erg.* արտուրեւոր *en* արտուրեւոր). — արտուրեւոր *iemand* tot armoede, enz. brengen. — արտուրեւոր *bekrompenheid*; (hindernis door nauwte of engte van passage, KT.), behoefte, moeilijke omstandigheden, het bekrompen hebben, in bekrompen omstandigheden verkeerend *of* verkeerend; armoedigheid; (de behoeftigen, W?).

արտուրեւոր *sw.* v. արտուրեւոր *zie* արտուրեւոր *en* արտուրեւոր *դարձուր* *KN.* in het hoofd ronddraaijen, *van de oogen*, WW. *volg.* Rh. *ook* met het ligchaam heen en weer draaijen *bv.* v. e. *onrustig slapende*.

արտուրեւոր *KN.* *zva.* արտուրեւոր *W.*

արտուրեւոր *KN.* *zva.* արտուրեւոր

արտուրեւոր *Ar.* *ملك*, *moelkoe*, koningrijk, koning, Vorst. արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր

արտուրեւոր *KN.* onverdeeld, van een grooter deel, wanneer dat niet weer verdeeld wordt, *zoals wanneer vijf stuks onder vier personen verdeeld worden, dan twee stuks aan een persoon ten deel vallen*; een portie geheel zelf houden, er niet van meêdeelen, WW. J. GR. *volg.* Rh. hebzuchtig, alles voor zich willen houden. (*Ar.* *مالا ك* (*a*), bezitten; *ook* voor zich behouden). արտուրեւոր *een* grooter aandeel vragen *dau* de anderen krijgen.

արտուրեւոր *zva.* արտուրեւոր (erg. արտուրեւոր *bij* արտուրեւոր). — արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր արտուրեւոր *en* արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր

արտուրեւոր 1. *zie* *bij* արտուրեւոր — 2. *zva.* արտուրեւոր *van* արտուրեւոր

արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր *en* *bij* արտուրեւոր

արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր

արտուրեւոր *KN.* *zva.* արտուրեւոր *zuigen*, *van een bij*. *KN.* stil, onbeweeglijk zitten, *als een bij die de honig uitzuigt?* Rh.

արտուրեւոր *zie* արտուրեւոր I.

արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր

արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր *en* *bij* արտուրեւոր

արտուրեւոր *KN.* 1. արտուրեւոր *ook* *en* *eig.* արտուրեւոր *eigendom*, regtsbezit, regtmatig eigendom, *wat iemand regtmatig toekomt* (erg. արտուրեւոր *en* արտուրեւոր); *ook* *iets* in eigendom bezitten *of* in bezit nemen. — 2. արտուրեւոր *begeerte*, om iets te hebben; *iets* begeeren, naar *iets* begeerig zijn, *iets* voor zich wenschen, naar *iets* haken. — արտուրեւոր *begeerlijk* van aard. — արտուրեւոր *met* begeerlijkheid behebd; begeerlijkheid.

արտուրեւոր 1. *zie* *bij* արտուրեւոր 2. *blank* *van blanketsel*, Rh.

արտուրեւոր *zva.* արտուրեւոր

արտուրեւոր արտուրեւոր *of* արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր

արտուրեւոր *of* արտուրեւոր *zie* *bij* արտուրեւոր

աւշուռն of Դժուռն *zie* աւշուռն of Դժուռն
 դժգոհուռն *zva.* Դժուռն WP.
 անուռն-սոգոռն *zie* *bij* անուռն
 քրտուռն of քրտուռն = անարարարուռն
 of անարարարուռն *zie* *bij* արարարուռն *en* ար
 դուռն
 քրտուռն-սոգոռն *zie* *bij* անուռն
 անուռն of արարարուռն *zva.* անուռն-սոգոռն
 անուռն-սոգոռն *Ar.* ملاك مالک, mal-
 akoe l'auat, de doodsengel.
 արուռն *kw.* *zva.* արուռն
 դարուռն-սոգոռն *zie* *bij* դարուռն-սոգոռն *en*
 անուռն
 արուռն 1. *zie* *bij* արուռն — 2. *kw.* արուռն
 of արուռն *bidden, verzoeken; een* begeerte heb-
 ben. G. — արուռն of արուռն *ieemand, of om*
iets, bidden; naar iets een begeerte hebben. G.
 (*Een ander* արուռն *zie* *bij* արուռն).
 Եւջարն *zie* արուռն 2. *en* *bij* արուռն
 մնառն *kw.* *zva.* մնառն-դրոն
 արուռն *zie* *bij* արուռն
 արուռն *ook en eig.* արարարուռն of արարարուռն
Ar. ۵۳۰. maaloed, geboren, geboorte, geboor-
 tedag; *kn.* *de naam van de derde maand van het*
Mohammedaansche jaar, daar Mohammed in ge-
boren is, anders Rabingoelawal genoemd. արուռն
 արուռն het groote feest op den twaalfden van
 de maand Moeloed. անուռն արուռն na af-
 loop van dat feest, *wanneer de pacht gestort moet*
worden. — արուռն het feest van Moeloed
 houden.
 արուռն *kn.* 1. eigendom, bezitting. G. — 2. *zie*
 արուռն
 արուռն *zie* *bij* արուռն
 արուռն *zva.* արուռն — արուռն *zie* *bij* ար
 արուռն
 անուռն *zie* *bij* անուռն
 անուռն *zie* անուռն
 արուռն 1. *zie* *bij* արուռն — 2. *kw.* kostbaar
 edelgesteente, brillant.
 դարուռն *zie* *bij* դարուռն
 արուռն *zie* *bij* արուռն
 դարուռն of արարարուռն *kn.* zwetsen, in scherfts
 snoeven of pochen, grappig, koddig, kluchtig, *in*
het spreken (*erg.* արարուռն *en* արարուռն).

դարուռն *kn.* modder gelijk strijken *op de galëk-*
gan v. դարուռն *iets* glads, iets weeks, *zoals*
bo. modder, Rh.
 արուռն of անուռն *zie* *bij* արուռն
 արուռն *kw.* *zva.* արարարուռն անուռն *en*
 անուռն
 արուռն *zie* *bij* արուռն
 արուռն արուռն արուռն-սոգոռն *en* արուռն
zie *bij* արուռն
 անուռն *en* անուռն *zie* *bij* անուռն
 արուռն *kw.* *zva.* անուռն-սոգոռն *kn.* glimmend,
 glanzig. *gew.* *alleen van* zwart, blauw *en* groen;
ook helder *van* gelaatskleur (*erg.* արուռն). *an*
 արուռն *ongeveer* *zva.* անուռն-սոգոռն
 անուռն *zie* *bij* անուռն.
 արուռն *kn.* zuiver, zonder smet of gebrek, eerlijk;
 gaaf, *bo. van* timmerhout, *zonder* kwasten of spint
 (*erg.* արուռն); *en* geheel wit, zwart, rood, enz.,
 (*erg.* անուռն *en* արուռն).
 դարուռն *kw.* *zva.* արարարուռն
 արուռն *zva.* դարուռն
 դարուռն *zie* *onder* դարուռն
 արուռն *kn.* de huid afstroopen. G. (*erg.* անուռն).
 արուռն *kn.* zamengesteld uit արուռն *en* անուռն *geheel*
schoon bo. van een grond, geheel kaal *van een*
terrein.
 արուռն *gew.* արուռն *Holl.* pleister, pleisteren.
 անուռն *ook* անուռն *pass.* — *zie* անուռն
 արուռն *kn.* *naam van een* vrucht, *ook* արուռն *en*
 արուռն *in het Mal. boewah nona* genoemd,
en die veel op de nangka-blanda *gelijkt.*
 արուռն of անուռն *kn.* *ben. van een* vogel over-
 eenkomende met onze ooijevaar; *zie* արուռն
 արուռն of արուռն *kn.* onbebouwd, onbeplant, *van*
een perceel voor een huis of tuin, WW.
 արուռն *naam van een* land (*Skr. Malawa*). արուռն
 արուռն *de* Vorst van Malawa, *een van de* bond-
 genooten van de Korāwa's (*Skr. Malawapati*).
 արուռն *zie* արուռն
 արուռն *kw.* *zva.* արուռն-սոգոռն
 արուռն *kw.* *zva.* արուռն (*erg.* արուռն).
 արուռն *zie* *bij* անուռն
 արուռն *kn.* *naam van een* soort van taling, *kleine*
wilde eend; volg. Rh. *heet de* kleinere soort *meer*
hep. արուռն

հիւանդը *zie քիւանդ*
 դիւրագոտը *of արդուրագոտը* *zie by դուր*
դուրագոտ
 հիւն *van արիւն = արիւն*
 արիւնքիւնը *zie bij արիւն* 1.
 արիւնքիւն *zie bij արիւն*
 արիւնքիւն *zie bij արիւն*
 արիւնքոտը *zie bij արիւն* 1.
 դիւրագոտը *zie bij դուրագոտը*
 արիւնքոտ *verb. v. արիւնքոտ* *en dit van արիւնքոտ*
ար *of արիւնքոտ* *buiten den tijd vrucht dra-*
gen, Tj.
 արիւնքիւն *KN. onbehoorlijk, onbetamelijk. G.*
 հիւն *KN glimmend zwart, Rh. zamengetrokken uit*
արիւն en արիւն
 արիւնք *zie bij արիւնք*
 արիւնք արիւնքիւն *of արիւնքիւն* *zie bij արիւնք*
 արիւնքիւն *zie bij արիւնք*
 արիւնքիւն *KN. blinken, zooals van olie, vernis of*
verglaassel (verg. դիւրագոտ); ook volgens G. ver-
nis (verg. արիւնք en արիւնք), zie արիւնք արիւնք
 արիւնքիւնք *KN. glinsteren, fonkelen.*
 դարձիւնք *en արիւնքիւնք* *zie bij դարձիւնք*
 արիւնքագոտը *zie արիւնք*
 արաւ 1. *KN., zie bij արաւ* -- 2. *KW. zva. արաւ*
 դարաւ *KW. zva. արաւք (van դարաւ, hetzelfde);*
volgens G. duister, donker; verlegen, in de war zijn.
 դարաւք *դարաւքոտ, դարաւքոտ, դարաւքոտ* *en ար*
դարաւքոտ *zie onder դարաւք*
 արաւք 1. *zie bij արաւք* -- 2. *zie արաւք* --
 արաւքոտ *zie bij արաւք*
 դարաւքոտ *zie bij դարաւք*
 դարաւքոտ *zie bij դարաւք*
 արիւնքոտը *ook en eig. արիւնքոտը* *Ar. موافقا*
mosawāfakāt, KN. overeenstemming, eenstem-
migheid; met overeenstemming, eenstemmig, met
algemeene stemmen; overeenstemmen; het met
elkaar eens zijn, ook algemeen erkend, bv. van
een bevel (verg. դիւրագոտ). — արիւնքիւնք *iets al-*
gemeen erkennen, met algemeene overeenstemming
goedkeuren. — արիւնքիւնք *iets algemeen doen*
of laten erkennen of erkend doen zijn; iemand
algemeen erkend doen zijn, uitroepen, bv. als Forst.
— արիւնքիւնք *caus; ook omtrent iets met*
elkander overeenkomen.

դարաւքոտը *zie դարաւք*
 արաւք *KW. zva. արաւք*
 արաւք *zva. արաւք*
 արիւնք *KW. zva. արիւնք*
 արիւնք *zie bij արիւնք*
 արիւնք *zie արիւնք*
 արիւնք *zie արիւնք*
 արիւնք *zie արիւնք*
 արաւք *KN. 1. արիւնք = արիւնք* *of ար*
արիւնք *de hoofddoek zóo ongedaan dat de*
արիւնք te zien is, of voor het gemak ook wel
zóo genaaide hoofddoeken. 2. een ander *zie bij*
արաւք
 արիւնք *zie bij արիւնք*
 արիւնք *en արիւնք* *zie bij արիւնք*
 արիւնք 1. *KW. zva. դարաւք* *en արիւնք (Skr.*
mośda, onnoozel). 2. Ml. zva. արիւնք
 արիւնք *gew. արիւնք* *of արիւնք* *roer van een schip.*
 արիւնք *of արիւնք* *roerganger, die het roer*
houdt; stuurman (verg. արիւնք). -- արիւնք *of*
արիւնք *sturen. — արիւնք* *een*
vaartuig sturen.
 արիւնք *KW. zva. արիւնք* *G.*
 արաւք արաւքիւնք *en արաւքոտ* *zie bij արաւք*
 արիւնքիւնք *zie արիւնք*
 արիւնքիւնք արիւնքիւնք *zie bij արիւնքիւնք*
 արաւք *KW. zva. արիւնք (verkeerde spelling voor*
արաւք *Skr. madana, min. pā.). G. volg. W.*
zva. արիւնք արիւնք
 արիւնքիւնք *zie bij արիւնք*
 արիւնք *en արիւնք* *zie bij արիւնք*
 արիւնք *zie bij արիւնք*
 արիւնք *zva. արաւնք* *(zie bij արաւք)* *en*
zva. արիւնք *(zie bij արիւնք).*
 արաւք *zie bij արաւք*
 արիւնք *KN. zwellen, uitdijen, zich uitzet-*
ten, van blad- of bloemknop, en van iets dat
in het water ligt te weken of te kooken; gezwol-
len, uitgedijd, bv. van gekookte erwten; spr. van
een belofte, waar men vast op aan kan. արիւնք
արիւնք *een steen zet zich uit, een steen dus is*
niet vast, vergeleken bij die belofte, en zva. արիւնք
zie ook bij արիւնք
 արիւնք *zva. արիւնք* *WW.*
 արիւնք *en արիւնք* *zie bij արիւնք*
 արիւնք *en արիւնք* *zie bij արիւնք*

en krijgt of een vogel, die geen eijeren legt (arg. *μαστῆρ*).

ἄνδρα KN. trillen en beven, *zva. ἄνδρα* R.P? zie *ἄνδρα* bij *ἄνδρα*

ἄνδρα zie bij *ἄνδρα*

ἄνδρα en *ἄνδρα* zie bij *ἄνδρα*

ἄνδρα zie bij *ἄνδρα*

ἄνδρα 1. zie bij *ἄνδρα* — 2. KN. dwingen, noodzaken. G.

ἄνδρα KW. raadplegen. G. *ἄνδρα* zie bij *ἄνδρα*

ἄνδρα of *ἄνδρα* — *ἄνδρα* enz. zie bij *ἄνδρα*

ἄνδρα KI., zie bij *ἄνδρα*

ἄνδρα KN. naam van een boom, waarvan de vrucht (een soort van galnoot met doornachtige schil) gebruikt wordt tot medicijn (en om de tanden zwart te maken, *arg. ἄνδρα* G. CP.).

ἄνδρα KN. natuurlijk, evenredig, in evenredigheid met iets anders, er bij voegend, eigenaardig (waarschijnlijk het *Ar. مجاز*, *madjaz*, doorgang, passage; passend, betamenl. voegzaam, gevoeglijk. *zva. ἄνδρα* *arg. ἄνδρα* en *ἄνδρα*). *ἄνδρα* *ἄνδρα* of *ἄνδρα* Tj. het zou natuurlijk zijn, dat enz. *ἄνδρα* of *ἄνδρα* op een gepaste wijze, behoorlijk. *ἄνδρα* onnatuurlijk veel, meer dan men met waarschijnlijkheid zou kunnen verwachten.

ἄνδρα *ἄνδρα* en *ἄνδρα* zie bij *ἄνδρα*

ἄνδρα KN. *zva. ἄνδρα*

ἄνδρα *Ar. مجاداة*, *moedjádáah*, ernstige aauwending van moeite, strijd met iemand of iets. — *ἄνδρα* iets bestrijden, een lust, aandoening, enz., overwinnen of weerstaan (*arg. ἄνδρα*).

ἄνδρα I KN. uitnemend scherp en van goed sterk staal, van gereedschap dat bij het gebruik geen schaarden krijgt. 2. *Ar. oneigenlijk*, niet werkelijk, niet wezentlijk (*Ar. مجاز*, *madjaz*, overdragtelijk, oneigenlijke wijze van spreken. *Arg. ἄνδρα*).

ἄνδρα KN. aanporren, aanporder, *bv. bij een twist*, door de eene partij tegen de andere gelijk te geven en zoo meer optezetten (*Ar. مجوسي*, *madjoesi*, een Magiër, sterrewichelaar, toovenaar). JR. *volg.* WW. de duivel, de opstoker.

ἄνδρα en *ἄνδρα* zie bij *ἄνδρα*

ἄνδρα KW. *zva. ἄνδρα*

ἄνδρα KN. ongeveer *zva. ἄνδρα* eenige waarde, van eenige waarde; ook *zva. ἄνδρα* of *ἄνδρα* (*ἄνδρα* *pass.*). *ἄνδρα* iets dat eenige waarde heeft. *ἄνδρα* iemand die voor het uiterlijk geen aanzien heeft; dien men voor het uiterlijk voor niet veel zou houden, WW.

ἄνδρα KW. zie *ἄνδρα* of *ἄνδρα*

ἄνδρα of *ἄνδρα* KN. *ben. van een medicinale droogerij.*

ἄνδρα *ἄνδρα* *ἄνδρα* *ἄνδρα* en *ἄνδρα* zie bij *ἄνδρα*

ἄνδρα KN. het voorhoofd schilderen. G.

ἄνδρα en *ἄνδρα* zie bij *ἄνδρα*

ἄνδρα zie bij *ἄνδρα* en *ἄνδρα*

ἄνδρα K., zie bij *ἄνδρα* I., *ἄνδρα* en *ἄνδρα* — *ἄνδρα* zie bij *ἄνδρα* — *ἄνδρα* zie bij *ἄνδρα* en bij *ἄνδρα*

ἄνδρα en *ἄνδρα* zie bij *ἄνδρα* en bij *ἄνδρα*

ἄνδρα — *ἄνδρα* zie *ἄνδρα*

ἄνδρα zie bij *ἄνδρα*

ἄνδρα KN. als pandeling dienen voor een schuld (*van ἄνδρα* *zva. ἄνδρα*). — *ἄνδρα* iemand als pandeling laten dienen; voor een schuld als pandeling dienen. — *ἄνδρα* het dienen als pandeling. — *ἄνδρα* tot pandeling, als pandeling. — *ἄνδρα* pandeling, pandelingschap.

ἄνδρα zie bij *ἄνδρα*

ἄνδρα en *ἄνδρα* zie bij *ἄνδρα*

ἄνδρα KW. *zva. ἄνδρα* en *ἄνδρα* maar ook *zva. ἄνδρα* *ἄνδρα* en *ἄνδρα* (*Skr. maja*, bedrog, begoocheling der zinnen, illusie; ook het schijnbaar, onwezentlijk bestaan van al het zinnelijke, gepersonificeerd als een godin, de gemalin van Brahma en de onmiddellijke oorzaak der schepping), helder, doorschijnend; be- tooverend schoon. — *ἄνδρα* doorschijnend groen *bv. van de aderen door de huid*. — *ἄνδρα* KW. zich onzichtbaar maken. *ἄνδρα* een toovergebed waar- door men zich onzichtbaar maakt, *zva. ἄνδρα* *ἄνδρα* ook *zva. ἄνδρα* tooverformulier in het alg. In W. I, 102.

ἄνδρα 1. zie *ἄνδρα* — 2. KN. een oogziekte

αἰθῆρα *zva.* αἰθῆρα — αἰθῆρα³ (Waj.) Rh.
 αἰθῆρα *zie* αἰθῆρα 2.
 αἰθῆρα *en* αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα
 αἰθῆρα 1. *zie* bij αἰθῆρα 2. αἰθῆρα *zva.*
 αἰθῆρα *legenover* αἰθῆρα B.
 αἰθῆρα *een bijnaam van* Hanoman.
 αἰθῆρα = αἰθῆρα
 αἰθῆρα αἰθῆρα KN. *telkens met* zijn boeltje ver-
 huizen.
 αἰθῆρα KN. *zva.* αἰθῆρα
 αἰθῆρα KN. *leguaan.* G. (*verg.* αἰθῆρα *en* αἰθῆρα
 αἰθῆρα), (*Skr.* *wyangga*, *kikvorsch*) *schrijftout*
voor αἰθῆρα
 αἰθῆρα KN. *zva.* αἰθῆρα
 αἰθῆρα A. = αἰθῆρα
 αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα
 αἰθῆρα KW. *voornaamwoord van de eerste pers.*
als object, *en als* bezitt. *voornaamwoord* (*verg.* αἰθῆρα).
 αἰθῆρα KN. *naam van de* Moluksche *krab*, *een soort*
van *krab* *met een* cirkelvormige *schaal* *en* *stijve*,
puntige, *driekantige* *staart*, *waarvan* *het* *mannetje*
en *wijffe* *doorgaans op* *elkander* *geklemd* *zitten*
(alleen *het* *wijffe* *en* *de* *eitjes* *worden* *als* *lekkernij*
gegeten); *en* *mimischaal*, *als* *medicinale* *droogerij*
(verg. αἰθῆρα); *spr.* *voor* *nauwe* *verkleeftheid*, *ge-*
hechtheid, *van* *man* *en* *vrouw*: αἰθῆρα αἰθῆρα
 αἰθῆρα KW. *zva.* αἰθῆρα G.
 αἰθῆρα KW. *zva.* αἰθῆρα G.
 αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα
 αἰθῆρα αἰθῆρα *zva.* αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα
 αἰθῆρα
 αἰθῆρα KW. *zva.* αἰθῆρα
 αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα
 αἰθῆρα KN. *schemeren*, *van* *de* *oogen*, *zoodat* *men* *niet*
duidelijk *zien* *kan.* — αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα, *ook*
zva. αἰθῆρα — αἰθῆρα *van* *het* *gemoed*, *onzeker*,
weifelend *Men.* (*verk.* *van* αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα).
 αἰθῆρα KN. *roode* *uitslag* *op* *de* *huid*, R. *voly.* Rh.
ligt *scheuren* *van* *gord*, *ligt* *brekend*, *breekbaar.*
 αἰθῆρα KN. *zva.* αἰθῆρα
 αἰθῆρα αἰθῆρα αἰθῆρα αἰθῆρα *zie* *onder*
 αἰθῆρα
 αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα
 αἰθῆρα KN. *iemand* *teregtwijzen*, *zoodat* *bij* *een*

twist (*misschien* *van* αἰθῆρα *Verg.* αἰθῆρα).
 αἰθῆρα αἰθῆρα αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα
 αἰθῆρα KW. *zva.* αἰθῆρα KN. *somber*; *som-*
berheid, *van* *een* *plaats*; *ook* *fig.* *in* *diepe* *zwijgende*
treurigheid (*verg.* αἰθῆρα *en* αἰθῆρα).
 αἰθῆρα KN. 1. *guldig*, *van* *weefsel*, *dat* *hier* *en* *daar*
doorzigtig *is*; *verg.* αἰθῆρα 2. *naam* *van* *een* *fabel-*
achtig *beest*, *naar* *men* *zeft*, *een* *langharig* *soort*
van *hertebeest*; *ook* *van* *een* *spook*, *dat* *de* *ge-*
daante *van* *een* *orang-oelan* *zou* *hebben.* αἰθῆρα
 αἰθῆρα *een* *beest* *van* *goud*, *dat* *de* *gedaante* *van*
een *buffel* *zonder* *horens* *heeft* *en* *tot* *de* *rijksier-*
raden *van* *den* *Soesoehoenan* *behoort.* — αἰθῆρα
 αἰθῆρα *zva.* αἰθῆρα 1.
 αἰθῆρα KW. *zva.* αἰθῆρα αἰθῆρα KN. αἰθῆρα
 αἰθῆρα *in* *het* *blinde* *rondtasten*, *op* *de* *bof* *praten*,
verg. αἰθῆρα αἰθῆρα *enz.* — 2. *Td.* *zva.* αἰθῆρα
of αἰθῆρα
 αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα
 αἰθῆρα KN. *zva.* αἰθῆρα *digst*, *van* *het* *haar.*
 αἰθῆρα *zva.* αἰθῆρα
 αἰθῆρα *zva.* αἰθῆρα *een* *gebrekkiggezigd* *hebben*,
slecht *zien.* αἰθῆρα αἰθῆρα *fig.*
blind *bv.* *voor* *zijn* *eigen* *gebreken*, R.
 αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα
 αἰθῆρα αἰθῆρα *zva.* αἰθῆρα II, Rh.
 αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα
 αἰθῆρα *zva.* αἰθῆρα αἰθῆρα αἰθῆρα (PL) *vol-*
komen *rond*, R.
 αἰθῆρα KN. *tot* *pap*, *week* *als* *pap* *of* *brij.*
 αἰθῆρα *en* αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα
 αἰθῆρα *en* αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα
 αἰθῆρα *en* αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα
 αἰθῆρα KN. *uiterst*, *zoodat* *het* *uit* *is*, *zoodat* *het*
niet *verder* *of* *sterker* *kan* (*van* αἰθῆρα), *tot* *het*
uiterste, *zoodat* *men* *niet* *meer*, *verder* *of* *sterker*
kan, *zoo* *hard* *als* *men* *kan* *bv.* *loopen*, *enz.* *zoo*
diep *als* *men* *kan*, *denken.* αἰθῆρα αἰθῆρα
 volkomen *aaneensluiten*, (WP.) R. αἰθῆρα
 αἰθῆρα *een* *onoplosbaar* *raadsel.*
 αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα
 αἰθῆρα *en* αἰθῆρα *zie* *onder* αἰθῆρα
 αἰθῆρα *zie* bij αἰθῆρα — αἰθῆρα KN.
aandrag *hebben* *om* *een* *ei* *te* *leggen*, *bv.* *van*
een *kip*, *fig.* *onrustig* *heen* *en* *weer* *loopen.*

ἡ εἰρη εἰσαγωγή. ἡ εἰρη εἰσαγωγή en ἡ εἰρη εἰσαγωγή
 zie bij ἡ εἰρη
 εἰρη εἰσαγωγή zie bij εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή zie onder εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή KN. week, zacht, mollig op het gevoel; fig.
 liefelijk van taal, (verg. εἰρη εἰσαγωγή).
 εἰρη εἰσαγωγή KN. geweer- of kanonkogel, ook kogel voor
 een blaaspijp (verg. εἰρη εἰσαγωγή). εἰρη εἰσαγωγή is grooter dan
 εἰρη εἰσαγωγή loopers. εἰρη εἰσαγωγή geweerkogel. εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή een lange soort kogel. εἰρη εἰσαγωγή puntkogel. —
 εἰρη εἰσαγωγή of εἰρη εἰσαγωγή als een kogel. — εἰρη
 εἰσαγωγή v. e. εἰρη εἰσαγωγή of iets tot εἰρη εἰσαγωγή voor-
 zien. — εἰρη εἰσαγωγή bloeden, van de neus
 bij een neusbloeding (waarschijnlijk van den
 grondvorm εἰρη εἰσαγωγή waarvan ook εἰρη εἰσαγωγή εἰρη
 εἰσαγωγή zwa. ἡ εἰρη εἰσαγωγή Verg. εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή R).
 ἡ εἰρη εἰσαγωγή zie bij ἡ εἰρη εἰσαγωγή
 ἡ εἰρη εἰσαγωγή poët., εἰρη εἰσαγωγή KN. in
 ongerustheid verkeeren, (BS) R; volg. WW in-
 wendig door een onaangename herinnering lijden.
 εἰρη εἰσαγωγή Ar. مسألة, moemathalat, onder-
 linge gelijkheid, gelijkheid van het een met het
 andere.
 εἰρη εἰσαγωγή = ἡ εἰρη εἰσαγωγή Tj.
 ἡ εἰρη εἰσαγωγή KN. zacht, malsch van vleesch, vlee-
 zig, WW.
 εἰρη εἰσαγωγή zie bij εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή zie bij εἰρη εἰσαγωγή verb. v. εἰρη εἰσαγωγή
 v. ἡ εἰρη εἰσαγωγή — ἡ εἰρη εἰσαγωγή v. εἰρη εἰσαγωγή? (εἰρη εἰσαγωγή).
 εἰρη εἰσαγωγή KN. heerschen, beheerschen (verg. εἰρη εἰσαγωγή en
 εἰρη εἰσαγωγή). 2. kw. zwa. εἰρη εἰσαγωγή εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή volkomen meester zijn, volkomen bedreven, in
 een wetenschap (misschien van εἰρη εἰσαγωγή Verg
 ἡ εἰρη εἰσαγωγή).
 εἰρη εἰσαγωγή en εἰρη εἰσαγωγή zie bij εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή KN. poederachtig. ἡ εἰρη εἰσαγωγή poederachtig wit,
 Rh. verg. εἰρη εἰσαγωγή εἰρη εἰσαγωγή
 ἡ εἰρη εἰσαγωγή zie bij ἡ εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή kw. kwalijk nemen, gebedeld zijn, G. KN.
 onmiddellijk revange gaan vragen, van iemand die
 beledigd is (waarschijnlijk voor εἰρη εἰσαγωγή van εἰρη
 εἰσαγωγή en εἰρη εἰσαγωγή) R.
 εἰρη εἰσαγωγή KN. wegsnellen, met een vaart wegvliegen
 (ook van iemand te paard), wegsnuorren, voorbij-

snellen (van εἰρη εἰσαγωγή waarschijnlijk voor εἰρη εἰσαγωγή R).
 εἰρη εἰσαγωγή en εἰρη εἰσαγωγή zie bij εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή zie bij εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή zie bij εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή zie bij εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή zie εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή KN. in ἡ εἰρη εἰσαγωγή (of εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή alleen, Men.) zuiver of helder wit, zonder
 gele, groene of blauwe tint.
 εἰρη εἰσαγωγή zie bij εἰρη εἰσαγωγή
 ἡ εἰρη εἰσαγωγή of ἡ εἰρη εἰσαγωγή ἡ εἰρη εἰσαγωγή
 KN. goed in het vleesch, welgerond, van iemands
 lichaam, poezelig, mollig meestal van vrouwen, Rh.
 εἰρη εἰσαγωγή zwa. ἡ εἰρη εἰσαγωγή verg. εἰρη εἰσαγωγή bij εἰρη
 εἰσαγωγή Tj.
 ἡ εἰρη εἰσαγωγή KN. schitterend van kleeding, juwe-
 len, enz. Tj.
 εἰρη εἰσαγωγή KN. op zijn hoogst, op zijn best, in zijn volle
 kracht; op het drukt van een werk (verg. εἰρη εἰσαγωγή).
 Men zegt ook εἰρη εἰσαγωγή zwa. εἰρη εἰσαγωγή
 zoodat εἰρη εἰσαγωγή is. εἰρη εἰσαγωγή εἰρη εἰσαγωγή
 hij is in de kracht (of volle bloei) van zijn leven.
 εἰρη εἰσαγωγή εἰρη εἰσαγωγή juist in de kracht van zijn
 leven. εἰρη εἰσαγωγή εἰρη εἰσαγωγή de zon in haar volle
 kracht. εἰρη εἰσαγωγή εἰρη εἰσαγωγή hij is vol moed. — εἰρη
 εἰσαγωγή kw. de juiste tijd.
 εἰρη εἰσαγωγή zie bij εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή zwa. εἰρη εἰσαγωγή 2. Rh.
 εἰρη εἰσαγωγή kw. middelmatig. G. ? wellicht εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή 1. kw. zwa. εἰρη εἰσαγωγή en εἰρη εἰσαγωγή — 2. KN.
 de winner zijn bij een weddenschap. εἰρη εἰσαγωγή
 spr. voor tegenpreken, zich verzetten tegen de uit-
 spraak van de overheid, de wetten van den Vorst over-
 treden (verg. εἰρη εἰσαγωγή εἰρη εἰσαγωγή).
 εἰρη εἰσαγωγή 1. zie bij εἰρη εἰσαγωγή — 2. kw. vermetel. G.
 εἰρη εἰσαγωγή zie bij εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή of ἡ εἰρη εἰσαγωγή kw. 1. zie bij ἡ εἰρη εἰσαγωγή — 2. kw.
 zwa. εἰρη εἰσαγωγή KN. uit een verblijfplaats stil
 naar buiten gaan; uit (buiten) zijn land zich
 stil wegbegeven, R. (dit is in het Jav. ἡ εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή) R.
 εἰρη εἰσαγωγή zie εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή en εἰρη εἰσαγωγή zie bij εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή zie bij εἰρη εἰσαγωγή
 εἰρη εἰσαγωγή zie εἰρη εἰσαγωγή

ἄλλοι *zie bij* ἄλλοι *ἄλλοι*
 ἄλλοι *zie bij* ἄλλοι *ἄλλοι*
 ἄλλοι *κ.*, *zie bij* ἄλλοι *ἄλλοι*
 ἄλλοι *zie bij* ἄλλοι *ἄλλοι*
 ἄλλοι *zie bij* ἄλλοι *ἄλλοι*
 ἄλλοι *zie bij* ἄλλοι *ἄλλοι*
 ἄλλοι *zie bij* ἄλλοι *ἄλλοι*
 ἄλλοι *en* ἄλλοι *κ.*, *zie bij* ἄλλοι *ἄλλοι*
 ἄλλοι *κ*ω. *ontluiken (van de grondvorm ἄλλοι) waar-*
van ook ἄλλοι).
 ἄλλοι *zie* ἄλλοι
 ἄλλοι 1, *κ*ω. *zva.* ἄλλοι ἄλλοι *en* ἄλλοι —
 2. *κ*ω. *benaming van de waringin-wortel, die van*
ouderen weer loten schiet, WW., of volgens an-
deren boomwortels die in den grond verward door-
een gegroeid zijn. JR. (Men gelooft, dat de ηἰν
ηἰνῶν dengenen, die er op weg overheenstapt,
ἄλλοι maakt, zoodat hij de weg niet meer weet.
Ook wordt er de bovennatuurlijke kracht aan toe-
geschreven om een vrouw, die hem als ἄλλοι
draagt, voor alle gevaren te behoeden, WW. Men
begraaft hem ook wel tot beveiligingsmiddel vóór
een huisdeur JR.) ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι
ἄλλοι spr. als of iem. over de ηἰνῶν
(een denkbeeldige wortel) is heengestapt, v. iem.
die zijn weg denkt te vervolgen, maar telkens weer
op dezelfde plaats terugkomt, als het ware aan-
getrokken door de kracht van dien wortel, Rh.
 ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι *en* ἄλλοι *ἄλλοι* *zie bij*
 ἄλλοι
 ἄλλοι *κ*ω. *zva.* ἄλλοι ἄλλοι *ἄλλοι* *gew.* ἄλλοι *κ*
*κ*ω. *niet naar wensch geslaagd; niet geheel gaar*
geworden door koken; ook incompleet, zie ἄλλοι
ἄλλοι; verder zich in zijn verwachting bedrogen vin-
den. Zoo ook ἄλλοι ἄλλοι (van ἄλλοι) bν. ἄλλοι
ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι hij heeft hem
niet geheel terdood gebracht, WW.
 ἄλλοι *κ*ω. *zva.* ἄλλοι ἄλλοι
 ἄλλοι *κ.*, ἄλλοι *κ.*, *een redevoord tot uitdrukking*
van een bede, biddend verzoek of biddende wensch:
ik bid u, wees zoo goed! (zie de gramm.) Zoo ook
met nadruk ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι en meer drin-
gend ἄλλοι ἄλλοι of ἄλλοι ἄλλοι en ἄλλοι ἄλλοι
of ἄλλοι ἄλλοι

ἄλλοι *κ.*, *zie* ἄλλοι
 ἄλλοι *κ*ω. *wolk, de wolken (Skr. mega). ἄλλοι*
ἄλλοι *regenwolk; ook benaming van een melodie op*
de gamelan, en van Chineesch aardewerk met
blauwen rand, en van een hoogen berg in het wes-
ten van Java. ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι naam van een
beampte of bediende in de Kraton. — ἄλλοι
ἄλλοι grijsachtig blaauw met zwarte strepen aan de vleu-
gels van tamme duiven.
 ἄλλοι *κ*ω. *zva.* ἄλλοι 1. *κ*ω. *te vergeefs, zonder*
*effect, op nietsuitlopend (Skr. moga). 2. κ*ω. *naam van*
een onbekend wapentuig, zie ἄλλοι ἄλλοι 3. naam van
een soort van ceintuur of gordel. G. 4. zva. ἄλλοι
ἄλλοι G. en 5. zva. ἄλλοι ἄλλοι G. ἄλλοι ἄλλοι
ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι van zijn willen
steenen bakken is niets gekomen. ἄλλοι ἄλλοι
aan het gezicht onttrokken, niet te zien (bv. door
dikken nevel). — ἄλλοι ἄλλοι zva. ἄλλοι ook
onschendbaar, bv. van den Koning of Gouverneur-
generaal (Skr. amoga, onfeilbaar, niet missend.
PK.). R.
 ἄλλοι *en* ἄλλοι *ἄλλοι* *zie bij* ἄλλοι
 ἄλλοι *en* ἄλλοι *ἄλλοι* *zie bij* ἄλλοι
 ἄλλοι *of* ἄλλοι *of* ἄλλοι *ἄλλοι* *zie bij* ἄλλοι
 ἄλλοι *κ*ω. *wit schimmel, kleur van een paard,*
Rh. zie ἄλλοι bij ἄλλοι
 ἄλλοι *zie bij* ἄλλοι
 ἄλλοι *κ*ω. *naam van een kostbaren steen, (Tj.) WW.*
 ἄλλοι *κ*ω. *zva.* ἄλλοι ἄλλοι
 ἄλλοι *en* ἄλλοι 1. *κ*ω. ἄλλοι *en* ἄλλοι
 ἄλλοι — 2. *κ*ω. *het opperbeleid voeren. —*
 ἄλλοι *κ*ω. *leider, bestierder, die de leiding van*
iets heeft, het opperbeleid vóert. — ἄλλοι
en ἄλλοι *ἄλλοι* *van iets de leiding en het be-*
stier hebben.
 ἄλλοι *κ*ω. *zich half openen, van een bloem*
(vrg. ἄλλοι); G. volg. Rh. ἄλλοι ἄλλοι
 ἄλλοι — ἄλλοι ἄλλοι *voor* ἄλλοι
 ἄλλοι *ἄλλοι* *onbeweeglijk, als een paal*
zitten, Tj.
 ἄλλοι *ἄλλοι* *zie* ἄλλοι
 ἄλλοι *ἄλλοι* *zie* ἄλλοι
 ἄλλοι *κ*ω. *zva.* ἄλλοι *κ*ω. — ἄλλοι
ἄλλοι *zich moeilijk bewegen, van een wezen*
dat dik en zwaar is, zoodals bv. een boelā

ἄνθη KN. naam van een zangwijze
 ἄνθη KN. naam van een afdeeling in de res.
 Madoen op Java. — ἄνθη het Magé-
 tansche.
 ἄνθη zie ἄνθη
 ἄνθη KW. zea. ἄνθη
 ἄνθη zie bij ἄνθη
 ἄνθη en ἄνθη zie bij ἄνθη
 ἄνθη ἄνθη zie ἄνθη
 ἄνθη zie ἄνθη
 ἄνθη zie ἄνθη
 ἄνθη KN. maar half gaar, van aandruch-
 ten, zooals aardappelen; niet tot rijpheid gekomen,
 een een voornemen of beaad (erg. ἄνθη),
 niet g'slaagd (Tj.), WW.; volg. Rh. zich verzetten
 tegen, ongev. zea. ἄνθη
 ἄνθη zie bij ἄνθη
 ἄνθη zie bij ἄνθη
 ἄνθη KN. stijf volhouden, bij zijn stuk blijven,
 zich niet laten overtuigen of raden, een stijf kop
 zijn, stijfzinnig (erg. ἄνθη).
 ἄνθη KN.: ἄνθη naar den adem snikken
 of suakken, kort en snel met moeite ademen,
 zooals van iemand die uit zijn adem geloopen
 heeft, in zenuwachtige toestanden, als een ster-
 vende of als een visch op het drooge (erg. ἄνθη
 ἄνθη).
 ἄνθη W. zea. ἄνθη
 ἄνθη klaakwab. van het herhaaldelijk grijpen
 of pakken, Tj. zie ἄνθη
 ἄνθη KN. aarzelen, niet goed durven, Tj.
 ἄνθη KN. niet van zijn plaats voort kunnen; zóó
 ἄνθη Tj. langs een weg, die verstopt
 is; volgens G. ontsteld, verwonderd (erg. ἄνθη
 en ἄνθη. ἄνθη van groote ontstel-
 tenis bewegingloos blijven.
 ἄνθη KN.; ἄνθη ook ἄνθη
 en ἄνθη aanhoudend op dezelfde plaats
 zich blijven bewegen en niet voort kunnen komen;
 ook met zijn bod maar altijd op dezelfde hoogte
 blijven (erg. ἄνθη); volg. Rh. bet. ἄνθη
 en ἄνθη ook wel ἄνθη en ἄνθη meest-
 al herh. hetz. nl. zich op dezelfde plaats blijven
 bewegen.
 ἄνθη KN. waggelen, niet goed vast

staan of zitten, br. van een paal, land; schuduen
 op zijn grondvesten, Tj.
 ἄνθη zie bij ἄνθη
 ἄνθη KN. op weg iem. die naar de pasar gaat, op-
 wachten om van hem een koopwaar vooral rijst, op
 te koopen; naar een betrekking staan; met het
 oogmerk om een betrekking of postje te krijgen,
 bij een invloedrijken ambtenaar zonder loon dienst-
 werk doen; iemand die met dat oogmerk bij een
 invloedrijken ambtenaar in dienst is; als magang
 dienen (erg. ἄνθη). ἄνθη een
 adspirant (of sollicitant) klerk. — ἄνθη om
 iets als magang dienen, naar iets adspireren. —
 ἄνθη tot ἄνθη maken; ook voor iem. iets
 opkoopt van naar de pasar op weg zijnde koop-
 leden, Rh. — ἄνθη of ἄνθη verblijf
 of zitplaats der magang's. ἄνθη zea. ἄνθη
 plaats waar men zich posteert om me-
 schen af te wachten die naar de pasar gaan, en bv.
 hunne rijst op te koopen; ook naam van een pon-
 dápā in het midden van het plein tusschen de
 tweede en derde poort ten zuiden van den Kraton
 van den Soesochoenan; verder ἄνθη als ma-
 gang dienst nemen of in dienst zijn.
 ἄνθη, zie bij ἄνθη
 ἄνθη = ἄνθη
 ἄνθη KW. zea. ἄνθη K. 3, 47°
 ἄνθη zea. ἄνθη niet ontwijken,
 ontgaan, ontkomen. KN. zea. ἄνθη een bogt ma-
 ken; zich om- of afwenden, B. ἄνθη heen
 en weer draaijen, dwars over den weg.
 ἄνθη Ar. مباح, moebáh, gemeen goed, iets
 waarop allen even veel regt hebben; volg. Rh. ver-
 staat een Javaan onder dat woord: ἄνθη
 van het een of ander waarvan
 niets komt of teregtkomt.
 ἄνθη zie bij ἄνθη
 ἄνθη K., zie bij ἄνθη — ἄνθη en ἄνθη
 ἄνθη zie onder ἄνθη
 ἄνθη KW. zea. ἄνθη G.
 ἄνθη KN.; ἄνθη van alles in overvloed heb-
 ben, br. ἄνθη WW. in
 weelde baden? GG. (erg. ἄνθη) zie ἄνθη
 ἄνθη KW. zea. ἄνθη KN. rijk in
 overvloed, br. van een oogst, e. kleéren, enz.

ἄσπυ zie bij ἄσπυ

ἄσπυ zie bij ἄσπυ

ἄσπυ zie bij ἄσπυ

ἄσπυ zie ἄσπυ ἄσπυ

ἄσπυ Ar. moebaddir, verspillend, verkwistend; KN., ook verk. ἄσπυ vruchteloos, zonder gevolg, voor niet verspild, van pogingen of van werk, dat niet beloofd of geteld wordt; volg. W. ook zva. ἄσπυ en ἄσπυ volgens G. berouw, spijt. — ἄσπυ ἄσπυ geld of goed verkwisten, verspillen, verdoen (erg. ἄσπυ en ἄσπυ ἄσπυ ἄσπυ), KT.

ἄσπυ ἄσπυ ἄσπυ zie bij ἄσπυ ἄσπυ

ἄσπυ zie bij ἄσπυ ἄσπυ

ἄσπυ Ar. KN. zva. ἄσπυ (Ar. ἄσπυ, moebtadd, begonnen, aangevangen).

ἄσπυ zie ἄσπυ

ἄσπυ zie bij ἄσπυ

ἄσπυ KN. geheel met wit of geelachtig wit stof (zoals meel of asch) bestoven, geheel wit uitgeslagen of begroeid, geheel vergrijsd, geheel wit in den bloei (erg. ἄσπυ).

ἄσπυ KN. zva. ἄσπυ (erg. ἄσπυ); ook zva. ἄσπυ, van een vlam; volgens G. glans, schijnsel.

ἄσπυ ἄσπυ KN. vol en schoon van gelaat, van een vrouw; ook van een vrouw die zich uit coquetterie sterk geblanket heeft.

ἄσπυ zie bij ἄσπυ

ἄσπυ zva. ἄσπυ be. van door goud en edelgesteenten schitterende kleding, erg. ἄσπυ en ἄσπυ

ἄσπυ zie bij ἄσπυ

ἄσπυ zie bij ἄσπυ

ἄσπυ zie bij ἄσπυ

ἄσπυ zie bij ἄσπυ

ἄσπυ KN. ἄσπυ ἄσπυ een dikke uitstekende buik hebben zoals v. e. zwangere vrouw.

ἄσπυ 1. zie ἄσπυ — 2. grof doek, zeildoek, zva. ἄσπυ (Str. pota, doek. PK.).

ἄσπυ ἄσπυ of ἄσπυ zie ἄσπυ

ἄσπυ of ἄσπυ zie ἄσπυ

ἄσπυ of ἄσπυ zie ἄσπυ

ἄσπυ of ἄσπυ zie ἄσπυ

ἄσπυ van ἄσπυ zie ἄσπυ

ἄσπυ KN. een klein soort hak- of kappes, Rh.

ἄσπυ zie ἄσπυ

ἄσπυ zie ἄσπυ

ἄσπυ Ar. (?) KN. begeerlijk, baatzuchtig, inhuldig, naar zich halen (erg. ἄσπυ en ἄσπυ 2.). JK; volg. Rh. een tegenstribbelaar, een dwarsdrijver.

ἄσπυ zie bij ἄσπυ

ἄσπυ KW. zva. ἄσπυ ἄσπυ meestal van het spreken, van de taal, manieren, innemend, ook ongeveer zva. ἄσπυ Rh.

ἄσπυ KN. bolronde van de buik, Tj; erg. ἄσπυ ἄσπυ

ἄσπυ zie bij ἄσπυ

ἄσπυ zva. ἄσπυ zie ἄσπυ

ἄσπυ zie ἄσπυ

ἄσπυ zie bij ἄσπυ

ἄσπυ zie ἄσπυ

ἄσπυ of ἄσπυ KN. verwaand in zijn spreken en doen, be. zich voordoen en het aanzien geven van een geleerde.

ἄσπυ zie bij ἄσπυ

ἄσπυ ἄσπυ of ἄσπυ zie ἄσπυ

ἄσπυ ἄσπυ zva. ἄσπυ enz. zie ἄσπυ enz.

ἄσπυ zie bij ἄσπυ en bij ἄσπυ

ἄσπυ ook wel ἄσπυ, ἄσπυ ook wel ἄσπυ KN., ἄσπυ of ἄσπυ ook wel ἄσπυ of ἄσπυ, ἄσπυ KN., alleenlijk, alleen maar, enkel, niet meer dan, slechts (erg. ἄσπυ en ἄσπυ of ἄσπυ). ἄσπυ gew. ἄσπυ in de spreektaal ook veel voor ἄσπυ of ἄσπυ doch, en voor ἄσπυ of ἄσπυ ἄσπυ of ἄσπυ ἄσπυ of ἄσπυ ἄσπυ en ἄσπυ ἄσπυ (volg. R. een uitdrukking beantwoordende aan ἄσπυ in het S.) alleenlijk, het is alleen maar, menigvuldig in brieven om te zeggen dat men niets te schrijven heeft dan alleen het volgende; ook wel ἄσπυ ἄσπυ en ἄσπυ ἄσπυ in het S., ἄσπυ ἄσπυ — ἄσπυ ἄσπυ of ἄσπυ ἄσπυ KN., ook wel ἄσπυ ἄσπυ, bij of tot iets of iemand alleen-zich bepalen; iets alleen betreffen, dikwijls te vertalen: alleen maar, uitsluitend.

ἄσπυ 1. KW. zva. ἄσπυ ook ἄσπυ ἄσπυ Men. (erg. bij ἄσπυ). 2. ἄσπυ gew. ἄσπυ KW. zva. ἄσπυ ἄσπυ KN. aan iets zich wijden

of zijn zorgen wijden, met *iets* zich bezig houden, aan *iets* zich evergeven ἰνῶν ἑνὸς ἑνὸς iemand wiens zorg of bezigheid de handel is, een handelaar. ἀνηνῶν (ἰνῶν of ἠνηνῶν) minneplegen. ἀνηνῶν ἰνῶν aan smart (bittere droelheid) zich overgeven. ἀνηνῶν, ἐνηνῶν ἰνῶν zie bij ἰνῶν, en bij ἐνηνῶν ἰνῶν ἑνὸς Rijksvoogd, *eign. van den tijdelijken hoofddjksā bij de Pradātā.* — ἰνῶν iemand zijn zorg en oplettendheid wijden; voor iemand alle zorg en attentie hebben; een kind oppassen. ἐνηνῶν of ἀνηνῶν in poëzie ook ἰνῶν pass. — ἠνηνῶν of ἠνηνῶν een kind of kleinkind oppassen en verzorgen; iemand, die bestier of leiding noodig heeft, besturen en het oog op hem houden. (volg. WW. ἀνηνῶν ook) ἰνῶν ἠνηνῶν pass. ἠνηνῶν ἰνῶν zwa. ἠνηνῶν ἠνηνῶν voor zijn of haar ligchaam zorgen; zorg dragen voor haar toilet van een vrouw; alleen voor zich zelf zorgen vooral van een vrouw, die ongetrouwd blijft. — ἠνηνῶν ἠνηνῶν iemand over wien men het bestier en toezigt heeft of het toezigt en bestier te houden heeft; iemands bestiereling; pupil. ἠνηνῶν ἠνηνῶν die (hem) onder zijn toezigt heeft, die als hoofd of patroon over hem staat. — ἠνηνῶν ἠνηνῶν of ἠνηνῶν ἠνηνῶν zorg, verzorging; oppasser, verzorger, of oppaster, gouverneur, gouvernante, van een kind (erg. ἰνῶν).
 ἠνηνῶν en ἠνηνῶν kw. zwa. ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν kn. in bedenking staan blijven; in zijn binnenste aarzelen, weifelen, onzeker zijn wat men denken moet, doen zal of te wachten heeft; twijfelmoedig; mijneren; en zwa. ἠνηνῶν (zie bij ἠνηνῶν) ἠνηνῶν of ἠνηνῶν ἠνηνῶν ἠνηνῶν ook ἠνηνῶν of ἠνηνῶν ἠνηνῶν ἠνηνῶν naam van de pandapa vóór de woning van den Rijksbestierder en van de regtbank, die daar gehouden wordt en waarin de Rijksbestierder zelf reyt spreekt. (Ook wordt de wachtkamer binnen de poort van de vorstelijke begraafplaats te Kadilangoe zoo genoemd). ἠνηνῶν naam van een poort onder aan de trappen ten zuiden van de Sitinggil in vroeger tijd. Tegenwoordig wordt de ἠνηνῶν ἠνηνῶν ook wel zoo genoemd.
 ἠνηνῶν ἠνηνῶν en ἠνηνῶν ἠνηνῶν zie bij ἠνηνῶν

ἠνηνῶν kn. aamborstig, aamborstigheid, als de Luchtpijp bij de adembaling piept met het geluid van ἠνηνῶν (erg. ἠνηνῶν).
 ἠνηνῶν zwa. ἠνηνῶν zie ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν v. ἠνηνῶν zie ἠνηνῶν en ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν zie ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν — ἠνηνῶν ἠνηνῶν zwa. ἠνηνῶν
 maar minder roode, een zacht roode kleur hebben. Rh.
 ἠνηνῶν ἠνηνῶν ἠνηνῶν zie bij ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν en ἠνηνῶν kw. zwa. ἠνηνῶν — ἠνηνῶν kn., zie bij ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν ἠνηνῶν en ἠνηνῶν zie bij ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν ἠνηνῶν ἠνηνῶν van ἠνηνῶν zie ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν of ἠνηνῶν; Ar. kn. de magt van iemand die op alles een middel weet om zich te helpen (ook wel door bovenmenselijke middelen), bv. van een gevangene, die, hoer ook opgesloten of geboeid, toch wel middel weet om los te komen (Ar. مخرج, ma'oéah, hulpmiddel; Pers. ma'oénah, ook magt, vermogen).
 ἠνηνῶν zie bij ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν zie bij ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν kw. 1. in beweging brengen. G. — 2. droelheid, hartzeer (erg. ἠνηνῶν en ἠνηνῶν) — 3. kn. naam van een bloem, W.
 ἠνηνῶν zwa. ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν en ἠνηνῶν ἠνηνῶν zie bij ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν kw. zwa. ἠνηνῶν en ἠνηνῶν waarschijnlijk samenstelling met verkorting van ἠνηνῶν). ἠνηνῶν kn. een van den grond verheven opene zitplaats, zoovels onze muzikanten. ἠνηνῶν ἠνηνῶν naam van een dergelijke zitplaats van den Vorst op de groote seesten, ten noorden tegen de bangsal-witāā geboerd en met ἠνηνῶν beboerd. ἠνηνῶν naam van een gebouw in het voorhof van de Soerólajā.
 ἠνηνῶν zie bij ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν en ἠνηνῶν zie bij ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν zie onder ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν zie bij ἠνηνῶν II.
 ἠνηνῶν zie bij ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν kw. zie bij ἠνηνῶν
 ἠνηνῶν kw., zie bij ἠνηνῶν I.

αἰέειν KN. gloeijen, van het aangezicht, of in het aangezicht gloeijen, ten gevolge van zonnehitte, of drift, P.J. ook blozen van schaamte of toorn, Rh.

(*erg. αἰέειν en ἠέειν*).

ἐπίεψεν KN. inwendig boos zijn.

ἐπίεψεν KN. gloeijen of rood worden in het aangezicht door ongesteldheid, of zooals door te veel gebruik van sterken drank, enz. (*erg. αἰέειν*); *volg.* Rh. schuimbekken.

ἠέειν KN. rood zijn van de lippen.

ἐπίεψεν, zie ἐπίεψεν.

ἐπίεψεν en ἀπίεψεν zie bij ἐπίεψεν

ἐπίεψεν Md., zie ἐπίεψεν

ἐπίεψεν (in de spreektaal ook ἀπίεψεν en ἠέειν) N., ἐπίεψεν K., ἐπίεψεν Md., ἐπίεψεν KW., ἐπίεψεν in de spreektaal Md. en K.; een rede-woord om een eerst aanstaande tijd te beteekenen: aanstonds, zoo metéin, met een oogeblik, op het oogeblik (à l'instant); ook van nu af aan en thans; als uitroep wacht! (*erg. ἀπίεψεν en ἐπίεψεν*). ἐπίεψεν enz. thans. ἀπίεψεν ἠέειν of ἀπίεψεν ook wel ἀπίεψεν ἠέειν enz., op het oogeblik, tegenwoordig, thans. ἀπίεψεν ἠέειν thans. WW. ἐπίεψεν ἠέειν N. aanstaande avond, d. i. van avond. ἐπίεψεν ἀπίεψεν N. aanstaande maand? WW. ἀπίεψεν ἠέειν ἠέειν dezen avond. ἠέειν ἠέειν zoo even. ἐπίεψεν ἠέειν zoo aanstonds. ook wacht even! ἀπίεψεν wacht nog een oogeblik! ἀπίεψεν tot heden toe. ἀπίεψεν ἠέειν heden ten dage. ἀπίεψεν ἠέειν de aanstaande (toekomende) wereld? G. tegenwoordige tijd; deze wereld. ἐπίεψεν ἠέειν strakjes over een oogeblik; wacht nog even!

ἐπίεψεν zie ἀπίεψεν

ἐπίεψεν KN. 1. *zva. ἐπίεψεν* — 2 een voegwoord om het volgende als een ander geval met een genoemd geval te verbinden: en het geval is (of was), en nu is (of was) het geval; en nu, en dan, en (met nadruk), vooral om in een conditionelen volzin met een ondersteld geval nog een ander geval als bijkomende omstandigheid te verbinden; maar ook wel om in den hoofdzin van een conditionelen volzin uit te drukken wat dan het geval is (zie de gramm.). Ook ἐπίεψεν ἠέειν

en ἀπίεψεν met meer nadruk, vooral in de spreektaal.

ἐπίεψεν KW. *zva. ἀπίεψεν*

ἐπίεψεν, zie bij ἠέειν

ἐπίεψεν en ἀπίεψεν zie bij ἠέειν

ἐπίεψεν zie ἀπίεψεν

ἐπίεψεν ἐπίεψεν zie ἐπίεψεν

ἐπίεψεν poet.; ἐπίεψεν of ἐπίεψεν N., ἐπίεψεν, ἐπίεψεν of ἐπίεψεν Md., ἀπίεψεν, ἀπίεψεν of ἀπίεψεν K., op die wijze, zóó, alzóó, zoodanig; zulke; zulke; zóó? ei zóó! en ἐπίεψεν of ἐπίεψεν N., ἐπίεψεν, ἐπίεψεν of ἐπίεψεν Md., ἀπίεψεν, ἀπίεψεν of ἀπίεψεν K., (ἀπίεψεν ook poet. voor ἐπίεψεν zie W. I. 76) op deze wijze, dus, aldus, dusdanig; zulke, zulke; (aanwijzend voornaamwoord van hoedanigheid, van ἀπίεψεν ἠέειν en ἠέειν of ἠέειν; ἠέειν en ἠέειν, voor ἀπίεψεν enz.). ἀπίεψεν zulk een. ἠέειν ἐπίεψεν als het zóó is; dus (met nadruk. ἠέειν ἠέειν: *zva. ἀπίεψεν*... als het zóó is, dan... dus, bijgevolg. ἠέειν ἠέειν ἠέειν als het niet zóó was. ἐπίεψεν ἠέειν of ἠέειν ἠέειν en dat wel, intusschen evenwel. ἐπίεψεν ἠέειν zoo wederom, desgelijks. ἠέειν ἠέειν: mijn raad is deze, mijn voorstel is dit. ἐπίεψεν ἠέειν *zvs of zov*; dit of dat. ἠέειν ἠέειν ἠέειν zóó maar omlaag (op den grond, niet op de ambèn) zitten of gaan zitten. ἐπίεψεν ἠέειν zulke broeders (of vrienden) als wij zijn. ἐπίεψεν enz. ook ter bepaling van de soort, evenals ἠέειν enz. zie Gram. 51, 198, C. ἠέειν ἠέειν (of ἠέειν) de levenden; en zóó tot nadruk: ἠέειν ἠέειν het kan, of het kan wel, (maar enz.). ἀπίεψεν KW. *zva. ἐπίεψεν* ἐπίεψεν zie bij ἀπίεψεν ἐπίεψεν zie bij ἀπίεψεν ἐπίεψεν zie bij ἀπίεψεν ἐπίεψεν zie bij ἠέειν ἐπίεψεν zie bij ἀπίεψεν ἐπίεψεν ἠέειν zie bij ἠέειν ἐπίεψεν en ἀπίεψεν zie bij ἠέειν ἐπίεψεν zie ἀπίεψεν BV.

bewegen, Rh. zie *ερωτηματα*
η ερωτηματα en *ερωτηματα* zie bij *η ερωτηματα*
ερωτηματα zie *ερωτηματα*
ερωτηματα ook *ερωτηματα*. KN. volg. Rh. koren, kokhalzen, van ien. die moet biaken — *ερωτηματα ερωτηματα* van misselijkheid, zijn hart draaide hem in zijn lijf om, Men., mis-selijk, onpasselijk (erg. *ερωτηματα*).
ερωτηματα zie bij *ερωτηματα*
ερωτηματα zie bij *ερωτηματα*
ερωτηματα zie bij *ερωτηματα*
ερωτηματα en *ερωτηματα* zie bij *ερωτηματα*
ερωτηματα kw. zva. *ερωτηματα*
ερωτηματα KN. *ερωτηματα* spits, puntig; scherp van suet.
ερωτηματα zie bij *ερωτηματα*
ερωτηματα KN. naam van een riviervisch; ben. van een spijs van die visch gemaakt?
ερωτηματα zie bij *ερωτηματα* — *ερωτηματα* zva. *ερωτηματα*
ερωτηματα zie bij *ερωτηματα*
ερωτηματα zie bij *ερωτηματα*
ερωτηματα en *ερωτηματα* K., zie bij *ερωτηματα*
ερωτηματα zie bij *ερωτηματα*
ερωτηματα I. KN. inkt (*Skr. masi*); ook het zwarte vocht van den inktvisch (*ερωτηματα*), ook zwartsel, Rh. 2. KN., zie *ερωτηματα* III. — *ερωτηματα* met inkt of zwartsel zwart gemaakt — *ερωτηματα* met *ερωτηματα* zwart gemaakt, bv. van knevels; en (*ερωτηματα*) inktkoker.
ερωτηματα zie *ερωτηματα*
ερωτηματα KN. karwijzaad, een medicinale droogerij, JR. volg. Fil. Anethum graveolens, anijszaad.
ερωτηματα of ook *ερωτηματα* I. KN. tijd van of voor iets, bv. tijd van eten, etenstijd, regentijd, jagttijd, enz.; getijde, jaargetijde, seizoen, moeson (*Skr. masa*, maand, twaalfde gedeelte van een jaar). Het natuurlijke zonnjaar wordt door de Javanen voor den landbouw verdeeld in twaalf jaargetijden, waarvan de drie eerste *ερωτηματα* en de drooge moeson, de vijfde, zesde en zevende *ερωτηματα* genoemd worden, — benamingen, die evenwel ook in ruimeren zin genomen worden voor twee seizoenen ieder van zes *mangsá's*, zoodat daar-

meê het jaar in twee seizoenen verdeeld wordt. *ερωτηματα* of *ερωτηματα* met de termijn van elk half jaar, telkens als met het half jaar na de seesten in de maanden Moelod en Romblan de pacht gestort moet worden. *ερωτηματα* *ερωτηματα* om het half jaar. *ερωτηματα* al deze twee (*halfjarige*) termijnen saisons. *ερωτηματα* de oogsttijd. *ερωτηματα* de tijd van vrucht geven (van boomen en plantsoen). *ερωτηματα* tot de tijd (van bevalling) gekomen, van een zwangere. *ερωτηματα* al voldragen, van een vrucht (*ερωτηματα*). *ερωτηματα* ontijdig. *ερωτηματα* op den veertiende (van de maas). *ερωτηματα* de tijd dat de menschen eten. *ερωτηματα* als voegwoord wanneer. *ερωτηματα* of *ερωτηματα* en *ερωτηματα*, *ερωτηματα*, *ερωτηματα* of *ερωτηματα* KD. (*dial. ερωτηματα*) zoo wanneer. *ερωτηματα* *ερωτηματα* *ερωτηματα* of *ερωτηματα* ten alle tijde, zoo dikwijls als, al wanneer maar. — *ερωτηματα* bij tijden, van tijd tot tijd, bij buijen.
 II. KN. verslinden, opvreten, van wilde dieren en boef's, eten van dieren, BB. *ερωτηματα* en *ερωτηματα* passief. *ερωτηματα* hetz. met onbepaald object. — *ερωτηματα* of *ερωτηματα* iets dat verslonden wordt of te verslinden is; prooi (*Skr. mangsa*, vleesch).
 III., ook wel *ερωτηματα* K., *ερωτηματα* KD., met volg. *Jussief*: het is niet denkelijk, niet wel denkelijk, het zal wel niet zijn, dat... *ερωτηματα* *ερωτηματα* hij zal wel geen menschen eten. *ερωτηματα* *ερωτηματα* het zal je wel niet onbekend wezen.
 IV. KW. zva. *ερωτηματα* matig (*Skr. masa*, maat). *ερωτηματα* KN. naam van een lekkernij, een soort van koek (eig. matig zoet). *ερωτηματα* *ερωτηματα* hij gevoelde zich alsof zijn hart met aangenaam zoet overgoten wierd.
ερωτηματα KW. zva. *ερωτηματα* KN. gitzwart, bv. zwart gemaakte tanden.
ερωτηματα KW. zva. *ερωτηματα* *ερωτηματα* KN. I. gedeeltelijk ontbloot, voor een gedeelte zichtbaar,

արդիւն շա. արդիւն արդիւն արդիւն *colg.* Rh. voor een deur of venster staan kijken of uitkijken.

դարդիւն KN. het hoofd, den kop of kroon op zijde neigen of laten hangen; het eene oor naar den grond buigen om te luisteren (*erg.* արդիւն).

արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն *kw.* շա. արդիւնիւն KN. շա. արարիւնիւն զիւն (van արարիւն *kw.* շա. արդիւնիւն).

արարիւն արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն of արարիւն KN. twijfelachtig, onzeker, ongerust, nog niet vertrouwen (*erg.* արարիւնիւն en արարիւն).

դարդիւն en արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն *kw.* շա. արարիւնիւն արարիւնիւն արարիւնիւն արարիւնիւն

արարիւն *KN.*; արարիւնիւն ook արարիւնիւն besluiteloos (*erg.* արարիւն).

արարիւն 1. *Ml.* Zondag (*Port.* Domingo. *Erg.* արարիւնիւն արարիւն), zondag houden, niet werken, stil zitten, Rh. 2. *kw.* շա. արարիւն — արարիւնիւն *KN.* Zondagich.

դարդիւն 1. *verk.* van արարիւնիւն (*zie bij արարիւնիւն*). 2. *kw.* շա. արարիւնիւն արարիւնիւն արարիւնիւն *KN.* den moed hebben iets te doen G., in staat zijn, om iets te doen, (*erg.* արարիւն). -- արարիւն stout van aard, van iemand die tot alles den moed heeft. W.

արարիւն 1. *KN.* շա. արարիւն — 2. *kw.* շա. արարիւնիւն

արարիւն *kw.* շա. արարիւն *KN.*, *zie bij արարիւն*

արարիւն շա. արարիւն

արարիւն 1. *zie bij արարիւն* G. 2. *KN.*, *zie bij արարիւն*

արարիւն *KN.*; արարիւնիւն արարիւնիւն *KN.* hijgen, *bv.* van vermoedheid (*erg.* արարիւնիւն).

արարիւն *KN.*, *zie bij արարիւն*

արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն 1. *zie bij արարիւն* — 2. *kw.* շա. արարիւնիւն արարիւնիւն *KN.* արարիւնիւն արարիւնիւն of արարիւնիւն *poët.* շա. արարիւնիւն of արարիւնիւն *Zoo* ook *bv.* արարիւնիւն արարիւնիւն արարիւնիւն

արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն արարիւն en արարիւնիւն *KN.*, *zie bij արարիւն*

արարիւն արարիւն en արարիւնիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն *KN.* zwaarmoedig, droefgeestig. G. (*ml.* *schien* wel verk. van արարիւն *zie bij արարիւն*).

արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն *SN* de bloesem van de kokosboom (*erg.* արարիւն).

արարիւն *KN.* 1. zich tot een hoogte of als een heuvel verheffen, van den grond, hooge grond, het legoovertogestelde van արարիւնիւն (*erg.* արարիւն en արարիւն). 2. zonder zich te verroeren op een plaats blijven staan. G.

արարիւն *kw.* շա. արարիւն G.

արարիւն *KN.*; արարիւնիւն արարիւնիւն շա. արարիւն *zie bij արարիւն* zich groot, hoog en dik vertoonen (*erg.* արարիւնիւն), *bv.* արարիւնիւն արարիւնիւն *R.*

արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն en արարիւնիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւնիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն *KN.* naam van een zeer smakelijke boomvrucht, (v. d. *Garcinia mangostana* *Nat. fam. der Clusiaceae*), die een dikke van binnen purper- of karmijnroode schil heeft, waarin zich zoete vleeschachtige witte pitten bevinden: de manggistan. — արարիւնիւն of ook enkel արարիւն, gelijk een manggistan. արարիւնիւնիւն lippen als ingesnedene manggistan, voor purperroode lipjes. — արարիւնիւն versierselen in den vorm van manggis, bij wijze van charivari aan de punt van de zakdoek gedragen, Rh. *erg.* արարիւնիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն = արարիւն *zie արարիւն* Tj. արարիւն արարիւն *kw.*, *zie արարիւն* 2.

արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն *zie bij արարիւն*

արարիւն *kw.* շա. արարիւնիւն արարիւնիւն արարիւնիւն արարիւնիւն *SKR.* manggala, heilspellend, gelukkig, gunstig; en plegtige opening, d. i. aanvang van een geschrift. *PK.* արարիւնիւն naam van een Kawische zang-

wijze. — ἡσθησῆ zea. ἡσθησῆ en ἡσθησῆ
ἡσθησῆ — ἡσθησῆ zea. ἡσθησῆ — ἡσθησῆ
ἡσθησῆ zie boven.

ἡσθησῆ zie bij ἡσθησῆ
ἡσθησῆ kw. zea. ἡσθησῆ ἡσθησῆ KN.
niet meer praten, den mond houden, R.

ἡσθησῆ zie bij ἡσθησῆ en ἡσθησῆ

ἡσθησῆ zie bij ἡσθησῆ

ἡσθησῆ zie ἡσθησῆ

ἡσθησῆ ἡσθησῆ zie ἡσθησῆ 2.

ἡσθησῆ kw. zea. ἡσθησῆ en ἡσθησῆ W.
ἡσθησῆ of ἡσθησῆ KN. benaming van een wijze van
op de gamelan te spelen, zooals wanneer de Vorst
in staatsie buiten komt en bij het tournooispel.

WW: ben. van een gamelanstel, bestaande uit drie
gong's en twee stellen bonang's, ieder op één rij,
en een grootte ἡσθησῆ of ἡσθησῆ (wellicht
ἡσθησῆ) Rh.; volg. Rh. behoort bij het
tournooispel de ἡσθησῆ

ἡσθησῆ KN. niet toereiken om iets te omspannen of
te omvaden, van de hand of de beide handen
of armen, niet geheel kunnen omvatten of bevat-
ten? van een ruinate, Fj.; fig. niet ten volle,
niet geheel durven. (B.) Rh.

ἡσθησῆ kw. zea. ἡσθησῆ

ἡσθησῆ 1. kw. zea. ἡσθησῆ en ἡσθησῆ — 2.
KN. duister, geheimzinnig, moeilijk te ontcijferen,
WW. kw. zea. ἡσθησῆ

ἡσθησῆ KN. een aangename geur verspreiden, zooals
bloemen (verg. ἡσθησῆ). G.

ἡσθησῆ zie bij ἡσθησῆ

ἡσθησῆ KN. zijdelings kijken, om zich heen zien,
Rh. verder poozen, van iets dat men doet eenige
oogenblikken afgaan om iets anders te doen (verg.
ἡσθησῆ). ἡσθησῆ ἡσθησῆ ἡσθησῆ
zonder zich een oogenblik tot iets anders te gunnen.

ἡσθησῆ zie bij ἡσθησῆ

ἡσθησῆ zie bij ἡσθησῆ

ἡσθησῆ = ἡσθησῆ v. ἡσθησῆ Rs.
Men.

ἡσθησῆ of ἡσθησῆ zie bij ἡσθησῆ

ἡσθησῆ kw. 1. zea. ἡσθησῆ (van ἡσθησῆ). 2. droef-
heid; boetedoening. G. (van ἡσθησῆ 4., misschien wel
voor ἡσθησῆ).

ἡσθησῆ zea. ἡσθησῆ v. ἡσθησῆ Tj.
ἡσθησῆ KN., zea. ἡσθησῆ (zie bij
ἡσθησῆ); ook zea. ἡσθησῆ
ἡσθησῆ en ἡσθησῆ K., zie bij ἡσθησῆ
ἡσθησῆ en ἡσθησῆ zie bij ἡσθησῆ
ἡσθησῆ K., zie bij ἡσθησῆ

m. 1. kw. zea. ἡσθησῆ (verg. ἡσθησῆ en ἡσθησῆ).
G. — 2. verkorting van ἡσθησῆ — 3. N.,
verk. van ἡσθησῆ m... m... nu eens, ... dan
weder, soms wel, ... soms niet; be. ἡσθησῆ
ἡσθησῆ ἡσθησῆ de rivier is nu eens hoog,
dan weder laag. ἡσθησῆ: ἡσθησῆ soms
geeft hij, soms niet.

ἡσθησῆ kw. zea. ἡσθησῆ of ἡσθησῆ G.
ἡσθησῆ (uggé) of ἡσθησῆ K., zie bij ἡσθησῆ ἡσθησῆ
of ἡσθησῆ en ἡσθησῆ of ἡσθησῆ ook ἡσθησῆ kw.,
ἡσθησῆ N., (volg. Rh. ook ἡσθησῆ) in de
sprektaal, vooral als toeroep, spoedig, gezwind,
gauw (zea. ἡσθησῆ en ἡσθησῆ). ἡσθησῆ
ἡσθησῆ zea. ἡσθησῆ (Djo) niet vooraf, niet
dalelelijk; niet te gauw, niet te vroeg, DW. 71. ἡσθησῆ
ἡσθησῆ zea. ἡσθησῆ — ἡσθησῆ
(zea. ἡσθησῆ en te gauw, voorbarig G.). ἡσθησῆ
(of ἡσθησῆ) ἡσθησῆ benaming van een water,
daar men bloemen in deed en een tooverghed over
uitsprak, en daar men de kracht aan toekende,
om een kind, dat er in gebaad werd, spoedig
groot te doen worden, of ook wel tegen den onder-
dom en den dood te beveiligen. Tegenwoordig ze-
gent de moeder of de vroedvrouw het badwater
van een pasgeboren kind met te zeggen: ἡσθησῆ
ἡσθησῆ ἡσθησῆ volg. Rh. wordt dat
water soms gedroogd, met hetzelfde doel. (ἡσθησῆ
ἡσθησῆ heel water voor de haast, heel water,
dat nog niet kookt, doch voor de haast maar ge-
bruikt wordt. R.) — ἡσθησῆ of ἡσθησῆ
KN., iets, zooals zijn eigen dood, verhaasten,

zoeken te bespoedigen. *ἀνὴρ ἡμῶν* en ook *κεῖ* alleen *ἀνὴρ ἡμῶν* de tijd vooruitloopen. — *ἐν τῇ μάκρῳ* zwa. *ἡ ἐν μακρῶν* bespoedigen, I. 109. *ἡμῶν* maak er haast mee! — *ἡμῶν* met spoed. — *ἡμῶν* het verhaasten. — *ἡμῶν* te spoedig, *βν. ἡμῶν* *ἡμῶν* WR.

ἡμῶν (uggò) of *ἡμῶν* zie bij *ἡμῶν* *ἡμῶν* of *ἡμῶν* kw. *ἡμῶν* volg. G. *ἡμῶν* zwa. *ἡμῶν* (Skr. gò, gauh).

ἡμῶν (uggih) of *ἡμῶν* en *ἡμῶν* Md., zie *ἡμῶν* *ἡμῶν* BK. zwa. *ἡμῶν* of *ἡμῶν* *ἡμῶν* zie *ἡμῶν*

ἡμῶν kw. zwa. *ἡμῶν*

ἡμῶν kw. zwa. *ἡμῶν*

ἡμῶν KN. het gehuil van een hond (erg. *ἡμῶν*).

ἡμῶν kw. zwa. *ἡμῶν*

ἡμῶν kw., *ἡμῶν* KN., grot, hol, spelouk ((Skr. *goc-ha*); Tj. *səngk*. negen. *ἡμῶν* zie bij *ἡμῶν* *ἡμῶν* kw. zwa. *ἡμῶν* G.

ἡμῶν kw. zwa. *ἡμῶν* (Skr. *gahana*, ontgegaauklike plek, dicht struikgewas, afzgrond).

ἡμῶν kw. zwa. *ἡμῶν* (Skr. *gatwara* = *gahana*).

ἡμῶν KN. gekras van een raaf, volg. Rh. zwa. *ἡμῶν* of *ἡμῶν* naar het gekras genoemd *ἡμῶν* of *ἡμῶν* krassen, aanhoudend krassen. *ἡμῶν* volg. Rh. zoo zwart als een raaf; en zwa. *ἡμῶν* *ἡμῶν* of *ἡμῶν* kw. zwa. *ἡμῶν* WW.

ἡμῶν of *ἡμῶν* verk. van *ἡμῶν* de kost winnen, door een bedrijf (Skr. *augga-wārtā*, lijfsonderhoud. PK.). *ἡμῶν* iemand die met zijn handen of met nering de kost wint. — *ἡμῶν* ook wel *ἡμῶν* en *ἡμῶν* I. kostwinning, bedrijf (erg. *ἡμῶν*). 2. leden, ledematen, als organen, *βν. de handen, voeten en tong* (Ml. *anggōta*. Irg. *ἡμῶν* en *ἡμῶν*). KT.

ἡμῶν = *ἡμῶν*

ἡμῶν KN. meelklonters, knoetels in meelpap. *ἡμῶν* mommelen, zonder tanden kauwen, *zooals kleine kinderen en oude menschen.* — *ἡμῶν*

ἡμῶν op iets kauwen, als *βεν.*

ἡμῶν of *ἡμῶν* zie bij *ἡμῶν*

ἡμῶν of *ἡμῶν* Ar *حائب*, KN. verborgen, geheim (erg. *ἡμῶν*). — *ἡμῶν* verborgen, geheim, gehouden, *βν. door de goden.*

— *ἡμῶν* zich door een zekere geheimzinnigheid een voornaam air geven.

ἡμῶν naam van een beest dat omtrent de gedaante van een aap heeft. G.

ἡμῶν KN.; *ἡμῶν* aanhoudend huilen, janken van een hond, zwa. *ἡμῶν* huilen of dreinen, van een kiad, zaniken; ook locijen van een koe, WP.

ἡμῶν zie *ἡμῶν*

ἡμῶν of *ἡμῶν* KN. weverskam, om de schering te verdeelen, wanneer de schietspoel ingebracht zal worden (erg. *ἡμῶν*), R.; de lusjes waarmee het web aan de *ἡμῶν* hangt, WW.

ἡμῶν (uggen) K., *ἡμῶν* (uggon) zie *ἡμῶν* *ἡμῶν*

ἡμῶν I. kw. zwa. *ἡμῶν* (Skr. *gana*, een wolk).

— 2. kw. *ἡμῶν* en *ἡμῶν* en volg. G. zwa. *ἡμῶν* ook zwa. *ἡμῶν* — 3. KN. wat bij boedelscheiding aan den man toekomt, in tegenstelling van *ἡμῶν* wat aan de vrouw toekomt. *ἡμῶν* het aandeel dat aan den man en de vrouw toekomt, een *regtsterm.* — KN. de materie waaruit iets bestaat (Skr. *gana*, materieel, solide, vast, enz.). — 5. KN. iets dat een gedaante heeft, die niet volkomen de gedaante heeft van dit of dat, maar waarin men toch deze gedaante met aanvulling van de verbeelding zien kan; stukje hout of steen, door de natuur zoo gevormd, dat men er de gedaante van een mensch of dier in zien kan, en veelal als talisman gebruikt; volg. Rh. een stukje hard hout, dat los in het hart van een boom zit, in de vorm van een pop, (ook van een onvoldragen vrucht, die nog niet de volkomene mensche-lijke gedaante heeft, maar waar men toch die gedaante in erkennen kan; en een stompje van een lid aan een misgeboorte, dat *βν.* een poot of een arm zou moeten zijn. R.). — 6. masker, pop of popje van een insect, *βν. van een rups.* — 7. eign. van een *Batūrā*, die de bosschen en het wild beschermt (Skr. *gana*, een wezen behoorende tot

တမာကကမ္ပာနိယံ *iets* een bepaalde plaats, *en* iemand een bepaalde post, *geven*.

မိတ္တိယံ အိတ္တိယံ ခု မိတ္တိယံ ခု မိတ္တိယံ ခု *zie* မိတ္တိယံ

မိတ္တိယံ *zie* မိတ္တိယံ

မိတ္တိယံ ကဝ. donker vuurrood (van မိတ္တိယံ, *en* het *Skr. raga*, kleur). G. KN. *naam van een vuurrood geveerd*, met zwarten grond, lijnwaad, *en* van een vlag.

မိတ္တိယံ *zie* မိတ္တိယံ

မိတ္တိယံ KN. 1. ruw in zijn doen *en* spreken, *het* tegenovergestelde van မိတ္တိယံ 1. (verg. မိတ္တိယံ). 2. sleetsch, *van* iemand die spoedig wat hij gebruikt *of* draagt, *verslijt* *of* verbruikt. ဝိမိတ္တိယံ *vrouw- of mansleetsch* zijn, veel vrouwen *of* mannen door den dood verloren hebben, WW.

မိတ္တိယံ KN. lief, aardig, net, bevallig *alleen* als een soort van *refrein* in liederen van *roug-gèng's*, WW. *colg.* Rh. lief, aardig *van* manieren *van* een vrouw.

မိတ္တိယံ KN. levendig, spraakzaam *van* een vrouw.

မိတ္တိယံ KN. alleruitmuntendst, uitstekend schoon, fraai, ijverig, *enz.*, allervoortreffelijkst; *en* een bijnaam van *Wibisānā* (*Skr. goenawan*, deugdzaam van goede hoedanigheid, *en* bijnaam van *Wibisāna*, in tegenstelling van zijn broeder *Rāwana*. PK.).

မိတ္တိယံ KN. 1. spoedig, zonder talmen. အိတ္တိယံ *zonder talmen* iets gaan doen *of* verrigten. 2. groot, grof *br.* van korrel, (KW. *zva.* မိတ္တိယံ အိတ္တိယံ B.).

မိတ္တိယံ *ook* *vel* မိတ္တိယံ KN., မိတ္တိယံ KN., မိတ္တိယံ KN.; vol, *van* een hoeveelheid *of* aantal; voltallig, volledig, compleet; volwigtig; *ook* even, *van* een getal. မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ incompleet, onvoltallig. မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ tot volle tien toe. — မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ *iets* tot completering. — အိတ္တိယံ မိတ္တိယံ အိတ္တိယံ မိတ္တိယံ *iets* completeren, aanvullen; (compleet, in alle opzichten, voldoende W.). — အိတ္တိယံ မိတ္တိယံ *enz.*, maken dat *iets* compleet wordt; met *iets* het ontbrekende completeren. — မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ *obj. den.*; *ook* *zva.* မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ

မိတ္တိယံ KN. inderdaad, *colg.* Rh. *interjectie*: "it is geen wonder!" *zva.* မိတ္တိယံ (verg. မိတ္တိယံ). — မိတ္တိယံ *of* မိတ္တိယံ *hetz.* (*colgens* G. erbarmlijk, beklagenswaardig).

မိတ္တိယံ *zie* မိတ္တိယံ

မိတ္တိယံ *zie* မိတ္တိယံ

မိတ္တိယံ *zie* မိတ္တိယံ

မိတ္တိယံ *of* အိတ္တိယံ KN. *benaming van een bijzondere wijze van* အိတ္တိယံ

မိတ္တိယံ KN., *zie* မိတ္တိယံ

မိတ္တိယံ KN., *maar* *gew.* မိတ္တိယံ KN., discours; gesprek, redenering, *over* een onderwerp, (verg. မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ *en* မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ). မိတ္တိယံ *poët.* de meening van een gezegde, onderwerp van het gesprek *of* verhaal. မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ *met* elkander spreken, *over* een *of* ander onderwerp — *in* မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ *spreken* *of* discoueren *over*; *iets* in een gesprek behandelen. မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ *het* onderwerp van hun gesprek. — အိတ္တိယံ မိတ္တိယံ *me.* — အိတ္တိယံ မိတ္တိယံ *iets* tot onderwerp van een discours maken; *over* *iets* een discours *of* gesprek houden. — မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ *zamen*, met een ander *of* met elkander, een discours hebben, *over* een *of* ander spreken. *Zoo* *ook* မိတ္တိယံ *of* မိတ္တိယံ *ook* gesprek met elkander, *en* plaats waar *over* een zaak *of* zaken gesproken *of* gehandeld wordt (verg. မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ *en* မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ).

မိတ္တိယံ KN. hoog, *van* een heuvelachtig *of* als een *terp* zich verheffenden grond; *hooge* plek (verg. မိတ္တိယံ *en* မိတ္တိယံ).

မိတ္တိယံ KN. een soort van roode mergel, *waarmee* *getjapt* *of* gestempeld wordt; *colg.* Rh. een *Chinesche* roode verfstof (verg. မိတ္တိယံ).

မိတ္တိယံ KN. vervolg, voortzetting, *in* een doorloopende reeks; (verg. မိတ္တိယံ *en* မိတ္တိယံ). မိတ္တိယံ မိတ္တိယံ *het* beloop, de korte schets van een verhaal. — အိတ္တိယံ *iets* vervolgen, voortzetten, schetsen; *in* een korte schets *het* beloop van *iets* verhalen. — အိတ္တိယံ မိတ္တိယံ *van* *iets* de volgorde *of* *het* beloop opgeven; *van* iemand de *linie* opgeven, *waarin* *iemand* *hem* in bloedverwantschap bestaat. R.; *liever* *iets* uiteenzetten, *br.* *den* *graad* *van* bloedverwantschap — မိတ္တိယံ *of* မိတ္တိယံ

ἡμῶν in één reeks voortlopend. ἡμῶν proza-geschrift, niet in verzen afgedeeld, geschrift in ongebonden stijl.

ἡμῶν KN. iets met vlijt doen, er vlijtig meê aanhouden; iets ijverig doorzetten; gezet, JR.; volg. Rh. aan het een of ander met kracht en onafgebroken werken; erg. druk meê bezig zijn.

ἡμῶν KN. aan elkander vastzitten, van parende honden (erg. ἡμῶν bij ἡμῶν).

ἡμῶν KN. zva. ἡμῶν, incompleet van een stel of dozijn. — ἡμῶν een stel of dozijn, enz. schenden, door er een gedeelte van te koopen. — ἡμῶν wat afgenomen is van een stel of dozijn; ook het overgeblevene van een stel, enz.

ἡμῶν KN. glimnend zwart.

ἡμῶν KN. groote spoed; vlug, in het verrigten van een of ander, (erg. ἡμῶν). ἡμῶν ἡμῶν tot bespoediging van het verhaal, om kort te gaan. — ἡμῶν of ἡμῶν met groote spoed gaan of weggaan.

ἡμῶν een koord, lijn, touw, ongev. zva. ἡμῶν KN. — ἡμῶν een touw, enz. vast maken; zva. ἡμῶν

ἡμῶν KN.; ἡμῶν achter een ander op een paarā of rijbeest zitten; ook achter op een rijtuig meerijden = ἡμῶν

ἡμῶν KN. een kleine ἡμῶν vooral om water of gestampte rijst in te bewaren.

ἡμῶν KN.; ἡμῶν log, zwaar en lomp dik, van een mensch, W. Ir. in K. van een karbouw: ἡμῶν erg. ἡμῶν (erg. ἡμῶν).

ἡμῶν en ἡμῶν, zie bij ἡμῶν

ἡμῶν 1. KN. geur, lucht, reuk, van iets, (erg. ἡμῶν); (balsem, welriekende zalf; GR). ook naam van een soort van mangga. 2. K. voor ἡμῶν (Skr. ganda, reuk, reukwerk). ἡμῶν KI. voor ἡμῶν geparfumeerd; zich parfumeren. ἡμῶν naam van een slecht teken in het haar van een paard, W. ἡμῶν naam van een heestergewas, dat tot omheining geplant wordt, met geneeskrachtige eigenschappen. ἡμῶν naam van een hoogrn, fraaijn, bladrijken boom, Bouea Gandaria, Bl. Nat. fam. der Amarjadiacee,

waarvan de rijpe vrucht in vorm geheel overeenkomt met onze gele pruimen; de jonge groene vruchten worden in pekels gelegd, en bij de rijst gegeten; van het hout wordt houtskool gemaakt.

ἡμῶν KN. borax, een hars die bij het solderen gebruikt wordt, WW. ἡμῶν naam van een Kawische zangwijze. — ἡμῶν rieken, (een onaangename lucht geven, bv. van iemands adem, BS.); ook wel zva. ἡμῶν ruiken, en volg. Rh. welriekend. — ἡμῶν KI. van ἡμῶν — ἡμῶν iets tot reukwerk; iets tot reukwerk bij zich dragen. — ἡμῶν reukvat; reukwerk. G. KI. van ἡμῶν

ἡμῶν KN. naam van een kleine bamboesoort, (Tj.) en van een batikkan. ἡμῶν nm. der verblijfplaats van Gatoekatjō.

ἡμῶν KW. zva. ἡμῶν KN. 1. de houten steel van een pijl. 2. de houten scheê van een kris, zie ἡμῶν (erg. ἡμῶν); ook fig. het omkleedsel of omhulsel van de ziel, voor het lichaam, G.; verder slank gevormd, zva. ἡμῶν Rh.

ἡμῶν KW. zva. ἡμῶν

ἡμῶν Holl. gaanderij; KN. voorgaanderij van een ἡμῶν (erg. ἡμῶν en ἡμῶν); KN. naam van een heesterachtigen boom, waarvan de kleine ronde vruchtpitten door de kinders in proppeschietters gebruikt worden. De Javanen meent, dat deze boom den bliksem afweert; en als het bliksemt, dan roept hij gaudri! en zegt ἡμῶν

ἡμῶν KW. zva. ἡμῶν rumoer, opschudding, (P.J.) Rh.

ἡμῶν KN. een karwats, Rs.; erg. ἡμῶν

ἡμῶν KN. 1. naam van een muziekinstrument bij de gamelan, dat gewoonlijk door een vrouw bespeeld wordt, en uit dunne koperen toetsen bestaat, die met woorden aan elkander geregen boven een rij bamboekokers hangen (erg. ἡμῶν en ἡμῶν). — 2. ἡμῶν de gëndër bespelen; naast elkander plaatsen en met elkander verbinden als een ἡμῶν bv. bamboes tot een slot, Tj. — ἡμῶν bij iets de gëndër spelen, iets met de gëndër accompaneren. — ἡμῶν zich met het spelen op de gëndër vermaken; als een gëndër gewonden, van een wijze, waarop de ἡμῶν om de

ἄνηγγυῖον KN. — ἂν ἄνηγγυῖον buigen, zich neerbuigen *van een tak*; *erg.* schommelend aan hangen.

ἄνηγγυῖον KN. *klankab. van een beweging erg.* heen; het zich in een richting *erg.* heen bewegen. — ἄνηγγυῖον ἄνωγῃ zich heen en weer bewegen.

ἄνηγν KW. *zva. ἀνήγνυμι (zie bij ἀνήγνυμι); Ml. KN. 1.* een maat *of* gewigt voor rauwe rijst, *volg.* Rh. *van* ± 50 kati's, (*erg.* ἀνήγνυμι). — ἂν ἄνηγνυμι bij gantang's afwegen. — ἄνηγνυμι *obj. den.* bij gantang's. — 2. ἂν ἄνηγνυμι *iets* in de hoogte hangen, zoodat het in de lucht hangt (*erg.* ἂν ἄνηγνυμι). ἄνηγγυῖον een péroetoet in een kooi door middel van een katrol ophangen aan een staak. — ἄνηγνυμι *obj. den.*; en de staak *als boren*, Tj.

ἄνηγνυμι KN. de toestand van gehangen *of* opgehangen zijn; *bv.* ἀνὸς ἄνηγνυμι hanglamp; ἀνήγγυῖον ἄνηγνυμι de straf van opgehangen te worden. ἄνηγνυμι voorvader *of* nazaat in het zevende geslacht (*erg.* ἀνήγγυῖον ἄνηγνυμι). — ἂν ἄνηγνυμι *iets of iemand* hangen *of* ophangen; *iets* tot nadere beslissing *of* uitwijzing suspenderen, hangende houden, in beslag nemen *of* deponeren; *iemand* tot nader order in een betrekking schorsen; *een voornemen* opschorten, eenigen tijd uitstellen. ὀνηγνυμι met het oog op een aanstaande bruiloft de gamēlan laten slaan, Rh. ὀνηγνυμι zich voorbereiden *of* gereed houden voor een aanstaande reis, W. II, 36. ὀνηγνυμι zijn inzet nog schuldig zijn. — ἂν ἄνηγνυμι *ergens*, *of* aan *iets*, *iets* hangen *of* ophangen; *ergens iets* tot nader uitwijzing deponeren; *iemand iets* in de toekomst als belooning toezeggen *of* met *iets* als straf bedreigen. ἀνὸς ἄνηγνυμι ἄνηγνυμι aan een der dwarsbalken van zijn pendāpā is een vooze kokosnoot opgehangen (*als onheilwoerend*). — ἄνηγνυμι ἄνωγῃ *pass.*; ook *iets* in de toekomst te wachten hebben. — ἂν ἄνηγνυμι *iets* doen *of* laten hangen, ophangen *of* in beslag nemen; *iets ergens* tot nader beslissing deponeren; *iets* in de toekomst toezeggen *aan iemand*, *bv.* een *geschenk* als *legaat* na zijn dood. — ἄνηγνυμι hangende, in een hangenden toestand; hangen; hangende blijven; nog aanhangig zijn; hangende gehouden; tot nadere beslissing in bewa-

ring blijven *of* in beslag genomen, afhangen van iets, afhankelijk zijn. ἄνηγνυμι ἀπὸς ἄνηγνυμι het hangt van God af, in Gods hand zijn. — ἄνηγνυμι *of* ἄν ἄνηγνυμι *iets* dat opgehangen *of* tot nadere beslissing gedeponceerd wordt; *iets* dat tot waarborg voor *iets toekomstigs* gehouden, gegeven *of* gesteld wordt; het geld dat in regtszaken over eigendom bij de regtbank door den eischer en den gedaagde tot nader uitwijzing en tot waarborg voor de regtskosten gedeponceerd wordt; *iets* dat voor *iemand* in de toekomst bewaard blijft. — ἂν ἄνηγνυμι het ophangen, enz. — ἀνὸς ἄνηγνυμι *of* ἂν ἄνηγνυμι plaats waar opgehangen *of* gedeponceerd wordt, *iets* om op te hangen; rek; galg, galgeveld.

ἄνηγνυμι ἂν ἄνηγνυμι en ἂν ἄνηγνυμι K., zie bij ἄνηγνυμι — ἂν ἄνηγνυμι K., zie bij ἀνὸς ἄνηγνυμι ook *mv. van* ἂν ἄνηγνυμι — ἄνηγνυμι, zie bij ἀνήγνυμι en bij ἀνὸς ἄνηγνυμι KN.; ἂν ἄνηγνυμι op de een *of* andere plaats dun, zoodals een paal *of* touw, door uitslijting enz. (*erg.* ἀνὸς en ἂν ἄνηγνυμι). — ἄνηγνυμι uitgehoud, uitgesleten *van een bergrug*, Tj.

ἄνηγνυμι KN, naam van een soort klimop, met een dikwijls dikken stam, Rh.

ἄνηγνυμι KW. *zva. ἄνηγνυμι*

ἄνηγνυμι KN. — ἄνηγνυμι weergalmend, doordringend *van een geluid*.

ἄνηγνυμι KN. schaar, knipschaar. ἄνηγνυμι ἄνηγνυμι kaarssuiter. ἂν ἄνηγνυμι twee in de vorm van een opene schaar zamengebondene bamboezen, om er een balk meê op te werken *of* bij het neêrlaten tusschen te vangen. WW. JR. ἄνηγνυμι ἄνηγνυμι *zva. ἄνηγνυμι* Rh. ἄνηγνυμι met dezelfde schaar knippen, *fig. zva. ἀνήγνυμι* R. — ἂν ἄνηγνυμι *iets* knippen; *een kaars* snuiten; (*iets* met een ἂν ἄνηγνυμι opwerken *of* vangen, WW. JR.); en gelijk een schaar, zoo *bv.* bij het dragen van een balk, als hetzij om plaats te winnen, *of* voor het gemak der dragers, de draagstokken met den balk scherpe hoeken maken. — ἂν ἄνηγνυμι *mv.* — ἄνηγνυμι *obj. den.*; geknipt, afgeknipt; knipsel.

ἄνηγνυμι ook ἄνηγνυμι KW. *zva. ἄνηγνυμι*

ἄνηγνυμι KW. *zva. ἄνηγνυμι*

ἄνηγνυμι KN. naam van een soort wapen uit den ouden tijd. PJ. W. II, 38,4.

ကရုဏာ KN. de knieschijf; ook de plat ronde pit van de vrucht van den bēnda-boom, en van een spel dat de kinders daarmee spelen (ကရုဏာရ နဂရဏာ ကရုဏာ TP.). ကရုဏာရကရုဏာရ een soort van wesp of hommelt, waarvan het nest in vorm op een gandoe getijkt. — ကရုဏာရကရုဏာရ spelen met de ကရုဏာရ
 ကရုဏာ KN. gew. ကရုဏာရကရုဏာရ de rottan of salakwurm, die gebraden of gebakken gegeten wordt.
 ကရုဏာ KN. naam van een plant die meestal op savanah's groeit, de Sphenoclea Zeylanica, Grtn., Nat. fam. der Campanulaceae; de jonge bladeren in stoom gekookt, worden bij de rijst gegeten de bloem bestaat uit kleine bloempjes, die zamen een langwerpige ronde, spits toeloopende knop vormen; ook ben. van een knop tot sieraad in die vorm gemaakt (Skr. goeṇḍa. zekere grassoort. PK.). JR. — ကရုဏာရကရုဏာရ (in Tj. zonder ကရုဏာ) benaming van het rijstgewas als het een maand gestaan heeft en al fraai groen is, tusschen ကရုဏာရ en ကရုဏာရ (SG. geeft op ယူ ကရုဏာရ).
 ကရုဏာရ KN. naam van een kētan soort, WW.
 ကရုဏာရ KN. een houten hamer; TP. ook voor elken hamer (erg. ကရုဏာရ). — ကရုဏာရကရုဏာရ met zulk een hamer slaan of kloppen, ook gelijk een ကရုဏာရ van een uitstekend achterhoofd, zva. ကရုဏာရ — ကရုဏာရကရုဏာရ op iets met zulk een hamer kloppen of beuken.
 ကရုဏာရကရုဏာရ zie ကရုဏာရ een satsoen van ကရုဏာရကရုဏာရ zva. ကရုဏာရ Rh.
 ကရုဏာရကရုဏာရ KN. rottanworm, arēnworm, een groote dikke worm in rotting, arēn- en kokosboomen en suikerriet, die gebraden als een lekkernij gegeten wordt. Uit het masker komt een groote tor ကရုဏာရကရုဏာရ salakworm, een zeer geliefde lekkernij; zij worden gewoonlijk op stokjes gestoken en geroosterd gelijk onze paling.
 ကရုဏာရ KN. broos, onbruikbaar van bamboe, onvast, van pleisterkalk die gemakkelijk loslaat, WW. papperig vet vooral gezegd van een meisje, Rh.
 ကရုဏာရကရုဏာရ KN. ကရုဏာရကရုဏာရ လိလ်, zooals bv. een waterachtig gezwel bij beweging, Rh.
 ကရုဏာရကရုဏာရ KN. ben. van de jonge waloechvrucht.
 ကရုဏာရကရုဏာရ KN. rolsteen of wrijfeylinder, waarmee op een ကရုဏာရကရုဏာရ iets, zooals medicijn, sijn ge-

wreven of gemalen wordt; ook krolsch van een kat; verder naam van een soort van mangga. — ကရုဏာရကရုဏာရ de vorm van een ကရုဏာရကရုဏာရ hebben, van een poendak. Tj.; naam van een zilveren kist van een bijzonder satsoen, die tot de ကရုဏာရကရုဏာရ van den vorst behoort; ook de naam van een zakje in het voorste gedeelte van de kop van een Jav. zadelovertreksel (ကရုဏာရ) WW.
 ကရုဏာရကရုဏာရ KN. 1. benaming van een corps beambten van den Vorst, met een klivoon aan het hoofd, die, behalven andere functies (o. a. het dragen van de bovenvermelde kist en andere ကရုဏာရကရုဏာရ) voornamelijk belast zijn met het overbrengen van boodschappen en brieven, en die ook uitgezonden worden om onderzoek te doen, als er ergens onraad is. 2. naam van de vrucht van sommige boomen, zooals van de tjēpākā- of kalak-, kēndāgā- en nāgāsari-boomen. WW. 3. dubbel van een kē-mirinoot, twee pitten in één noot of koffieboon, (het tegenovergestelde van ကရုဏာရကရုဏာရ) = ကရုဏာရကရုဏာရ Rh. ကရုဏာရကရုဏာရ als gandek dienen, bv. ကရုဏာရကရုဏာရကရုဏာရ
 ကရုဏာရကရုဏာရ KN. zijgebouw aan een voorhuis, doch ook wel achter aan een huis, met een ကရုဏာရကရုဏာရ (een soort veranda), of vóór tusschen het huis en de pandāpā; zij-, achter- of voorvertrek. — ကရုဏာရကရုဏာရ iets erg. vlak tegen aan zetten. — ကရုဏာရကရုဏာရကရုဏာရ ter zijden aan een ander gebouw aangebouwd.
 ကရုဏာရကရုဏာရ KN. 1. niet lang plezier in iets hebben, van iemand dien iets spoedig verveelt, die wat hij heeft, spoedig verdoet, verkwanselt, vernielt of doorbrengt. 2. zva. ကရုဏာရကရုဏာရ 2. (erg. ကရုဏာရကရုဏာရ) — ကရုဏာရကရုဏာရကရုဏာရ iemand of een beest kwaad doen, zonder dat de persoon of het beest iemand kwaad doet, R; iem. kwellen, plagen, storen WW.
 ကရုဏာရကရုဏာရ KN. meisje, als vocatief, zva. ကရုဏာရကရုဏာရ, dat een verkorting hiervan is.
 ကရုဏာရကရုဏာရ KN. kleine aarden pot, kruik of ကရုဏာရ. om rijst, water, enz. in te bewaren; ook wel voor schenkkān dienende, maar zonder luit (erg. ကရုဏာရကရုဏာရ). JR. ကရုဏာရကရုဏာရကရုဏာရ twee pitten in één schil, die bij elkander behooren; twee pitten in één noot zooals de kēmiri.
 ကရုဏာရကရုဏာရ KN. bijzit (erg. ကရုဏာရ); ook de koningin

niet van de moeder gescheiden wil zijn. — *ἡ ἡ μεταφορικῶς* iets, zooals een wagen bij het afrijden van een hoogte, tegenhouden door er van achteren aan te hangen; iemand van achteren vasthouden om hem terug te houden of niet van hem gescheiden te worden, ook *zva. ἡ μεταφορικῶς* Rs. *fig. iemand zoeken bij zich te houden, zoeken te maken dat hij niet weggaat; iemand iets sterk afraden; iemand aanhangen, bij hem blijven, zich aan hem blijven houden, tot steun en bescherming, om onder zijn hoede te blijven.* *ἡ μεταφορικῶς* er overal aan hangen. — *η μεταφορικῶς* *zva. μεταφορικῶς* Tj.; iemand dien men van achteren vasthoudt, iemand aan wien men zich vasthoudt tot steun en bescherming, steun, beschermer. Zoo ook *ἡ μεταφορικῶς* iets waaraan men zich vasthoudt, aansluit, of te houden heeft. *η μεταφορικῶς* KN. een geleider van een huurrijpaard, die naar een volgend station meegaat en het dan weer terugbrengt.

η μεταφορικῶς en *ἡ μεταφορικῶς* zie *η μεταφορικῶς* *η μεταφορικῶς* ongec. *zva. μεταφορικῶς* KN. neerhangend, *bv. van een op den nek hangende metaforisch* ook *ben. van een soort sjerks elders η μεταφορικῶς* gen. Rh. — *ἡ μεταφορικῶς* aan iets vast hangen; aan iets of iemand zien hechten, *bv. aan een die vertrekken wil, hem zoo tegenhouden.* — *η μεταφορικῶς* waaraan men zich vasthoudt, waaraan men hangt; zich aan een ander of elkander vasthouden.

η μεταφορικῶς KN.; *ἡ μεταφορικῶς* iets, zooals een prooi, in den snavel of bek dragen of wegdragen; *zijn bruid na de bruiloft met zich naar zijn huis voeren.*

ἡ μεταφορικῶς *zva. ἡ μεταφορικῶς ἡ μεταφορικῶς* een schertsende clock, Rs.

ἡ μεταφορικῶς KN. malle kuren of gewoonten hebben, *bv. van een paard. η μεταφορικῶς* een malloot.

η μεταφορικῶς KW. *zva. η μεταφορικῶς* (Skr. *goendala*, het geluid van een kleine langwerpige trom); KD. alarmsein, *zva. ἡ μεταφορικῶς η μεταφορικῶς η μεταφορικῶς* J.Br.; *van een die overwonnen heeft: ἡ μεταφορικῶς* gelijk een *η μεταφορικῶς* die men in de zon heeft te drogen gezet, en daardoor strak is geworden; ferm, flink van houding, *zva.*

η μεταφορικῶς B. KN. halskwab van rundvee. *η μεταφορικῶς* een haan met een breede lel aan de hals.

η μεταφορικῶς KN. naam van een wilden boom, in den vorm van een regenscherm = *η μεταφορικῶς* η μεταφορικῶς (AS.) Rh.

ἡ μεταφορικῶς KN. het voortklinken, van een toon van een muziekinstrument, R. aanhoudend geluid van de gamelan, G. ook een *ἡ μεταφορικῶς* L. 178; *volg. Rh. na het pracludium (ἡ μεταφορικῶς)* te gelijk met een dreun zich doen hooren van al de gamelaanstrumenten, bij het begin van een *ἡ μεταφορικῶς* ook een uitroep om aan te duiden, dat iemand eensklaps voortgaat of weggaat zonder iets te zeggen, *erg. ἡ μεταφορικῶς* of *ἡ μεταφορικῶς*

η μεταφορικῶς of *ἡ μεταφορικῶς* *zva. ἡ μεταφορικῶς* *ἡ μεταφορικῶς* = *ἡ μεταφορικῶς* W. I. 202.

η μεταφορικῶς KN. *η μεταφορικῶς* met een heldere, krachtige, luide stem spreken of zingen. JR. *volg. Rh. met een trotsche of fiere houding loopen, gev. van vrouwen.* — *ἡ μεταφορικῶς* luid, fiksche uit de keel zingen, *zva. ἡ μεταφορικῶς* Rh. — *η μεταφορικῶς* helder van de stem. — *η μεταφορικῶς* een Javaansch gezang, zangstuk; ook te zamen tēmbangs zingen, JR.

η μεταφορικῶς KN. 1. arm in arm met een ander, aan één; aan elkander verbonden, tezamengekoppeld; aanéengeschakeld; geboegseerd, op het sleeptouw achteraan gehecht; (*erg. η μεταφορικῶς bij η μεταφορικῶς*). — *ἡ μεταφορικῶς* twee of meer dingen met elkander verbinden; iets, zooals een schuit of balk, achter aan een vaartuig, of wagens achter aan een locomotief hechten, op sleeptouw nemen, boegseren; *fig. zamen verbonden, van herten, en iemand meeslepen, meëtrekken, bv. op een togt of wandeling.* — *η μεταφορικῶς* zamen aan elkander gebonden of verbonden; aangeschakeld, achteraan gehaakt of gehecht, op sleeptouw genomen.

η μεταφορικῶς gearmd, hand aan hand (*erg. η μεταφορικῶς*). 2. (plat) interjectie om het zwijgen op te leggen, *zwijg! η μεταφορικῶς η μεταφορικῶς*

ἡ μεταφορικῶς KN. simpel, dom, dwaas; domoor, botterik; simpelheid (*erg. η μεταφορικῶς* en *ἡ μεταφορικῶς*).

ἡ μεταφορικῶς KN. wijze, air, op de gamelan of een muziekinstrument; ook naam van een distrikt in Kraksaan. *η μεταφορικῶς* of enkel *ἡ μεταφορικῶς* gamelaanmaker.

տոյմն KN. het nest en de eijeren of jongen verlaten, van vogels, die verstoord worden, JR.

դոյմն KN. vroeg rijp, vroeg vruchtgevend, bv. van een vruchtbloem; fig. van een meisje dat vroeg de maandstonden krijgt; spoedig vrucht dragend, bv. van een vrouw, die spoedig na haar huwelijk kinderen krijgt. արիյ տոյմն vroege, vroeg vruchtgeveude padi (erg. bij էրիւմ). դոյմնադմն wispelturig, ongestadig van aard, WR. — անդոյմնայ een sawahveld met արիյ տոյմն beplanten. տոյմն KN.; անտոյմն iemand iets schenken tot belooning of uit gunst, van de Godheid of een meerdere aan een mindere. անտոյմն (of միջմն) անտոյմնայ met gezondheid gezegend worden. անտոյմնայ gezegend worden met een ziekte, een uitdrukking van het vroom gemoed, dat alles wat de Voorzienigheid over den mensch beschikt, als goed en als een gunst beschouwt. — անտոյմն մն mv. — տոյմնայ geschenk tot belooning of uit gunst. — անտոյմնայ (of անդոյմնայ Rh.), de natuurlijke pokken (erg. bij դոյմնայ).

տոյմն KW. zva. դոյմնայ volgens anderen zva. անդոյմն KN. naam van een bamboesoort, Tj.

տոյմնայ KW. zva. տոյմն 2.

տոյմն = դոյմնայ en = մնայ

տոյմնայ KN. — տոյմնայ naam van een zeer goede grassoort, Rh.

դոյմնայ KN.: դոյմնայ տոյմնայ slap en week op het gevoel bv. v. een vrucht, die overrijp is, of van een rijpe steenpuist.

մոյմնայ տոյմնայ zie դոյմնայ

տոյմնայ = տոյմնայ

մոյմնայ KN. met een vaart, zonder zich aan iets te storen, wegloopen.

մոյմնայ zva. մոյմնայ

տոյմնայ KN. lager gefundeerd van een gebouw dan een ander, Rh.

տոյմնայ KN. big, bigge, jong van een varken. — անտոյմնայ gelijk een jong varken.

դոյմնայ KN. gekheid maken, stoeijen, gew. van mannen met vrouwen. — անդոյմնայ met iem. stoeijen, PJ. ook iem. foppen, voor den gek houden, Rh. — անդոյմնայ mv., en met iemand gekheid maken of stoeijen. — դոյմնայ

այմնայ met elkander gekheid maken of stoeijen.

տոյմնայ KW. zva. մնայ of դոյմնայ

մոյմնայ KN. 1. een beweging, zva. մոյմնայ — մոյմնայ zva. մոյմնայ 2. TP. zva. անդոյմնայ (erg. դոյմնայ).

տոյմնայ KW. de afgrond van de zee, ook de zee zelf, de oceaan.

դոյմնայ KN. op en neer gaan, op en neer wippen, waggelen, Tj.; erg. դոյմնայ

տոյմնայ KN. iets wat ergens ondergestoken of ondergeschoven wordt, om het vast te doen staan of ook om het aan de eene kant hooger te doen staan; ook iets hinderlijks dat ergens ondergeraakt is, bv. onder een poot van een tafel, zoodat hij wibbelt, van iets onder de voet of onder een ooglid; wibbelend staan, bv. van een tafel; ook տոյմնայ of անտոյմնայ een hinderlijk gevoel hebben alsof er iets onder zat. — անտոյմնայ en անտոյմնայ onder iets het een of ander leggen of schuiven, om het vast te doen staan. անտոյմնայ fig. niet regt tevreden, niet gesticht, verstoord, van het hart.

տոյմնայ KN. oevenen, van een getal (erg. տոյմնայ en մնայ).

մոյմնայ KN.; մոյմնայ met een of beide beenen aanhoudend in de lucht spartelen. — անտոյմնայ met een of beide beenen in de lucht spartelen.

մոյմնայ KN. de milt, (W.); volgens WW. de nieren, van beesten (erg. մնայ). մոյմնայ een ziekte van buffels of rundvee, waarbij de buik pijnlijke knobbels of opzettingen heeft, JR.

դոյմնայ KN. 1. verharding, knobbel, op plaatsen daar bv. bij trekbeesten het juk gedrukt heeft, of op den schouder van lastdragers; ook een daaruit ontstaan ettergezwel; ook over of te veel, bij het toetellen van geld, meer dan iemand toekomt. 2. zva. մնայ 2. — անդոյմնայ iem. meer geven dan hem toekomt.

մոյմնայ KN. een klinkend geluid, zooals door het stooten van metaal op een hard voorwerp, zooals een steen. — մոյմնայ of մոյմնայ կնայ klinken, een klinkend geluid geven (erg. մնայ).

տոյմնայ KW. zva. մնայ

մոյմնայ KW. zva. մնայ — անտոյմնայ zva.

ἡδύνη

ἡδύνη KN. zva. ἡδύνη

ἡδύνη KN. naam van een gënding; ἡδύνη^o of ἡδύνη een gënding van Narädä, B.

ἡδύνη KN. kantelen, over één zijde kantelen, bv. van een boot in het water. ἡδύνη ἡδύνη heen en weër kantelen, wankelen; ook (of ἡδύνη) naam van een gënding. — ἡδύνη iets, zooals een schuilje, in een kantelende beweging brengen. — ἡδύνη ἡδύνη iets doen kantelen of waggelen.

ἡδύνη KN.; ἡδύνη van achteren vasthouden, (zoo L. 304), ongeev. zva. ἡδύνη aanhouden, G. of ἡδύνη van jongens die de boven een ἡδύνη gespannen ἡδύνη vasthouden, daaraan trekken? Tj.; iemand aanklampen of lastigvallen om een schuld; om iets zaniken (vrg. ἡδύνη en ἡδύνη).

ἡδύνη KN. zva. ἡδύνη (en ἡδύνη WW. ἡδύνη W.). KN. een soort van gebatikt. G. — ἡδύνη met een puntig, kegelvormig dak, Tj.

ἡδύνη KN. — ἡδύνη lijfdeuntje (Tj.) Rh.

ἡδύνη zva. ἡδύνη Rh.

ἡδύνη KN. 1. dun van vel, dun van schil, bv. van aardappelen; voly. Rh. zacht van huid of vleesch; fig. ligt kwetsbaar. 2. rauw bij het doorbijten, bv. van aarderuchten die niet goed gaar zijn; vrg. ἡδύνη

ἡδύνη KN.; ἡδύνη iets met den duim, de handpalm of bal van den voet drukken en er meê heen en weër draaijen, WW.; voly. Rh. met de top van de vingers draaijen, bv. een këmirinoot.

ἡδύνη zva. ἡδύνη en ἡδύνη Rh.

ἡδύνη KN. ἡδύνη in de Wajang zva. ἡδύνη ἡδύνη een uitroep van verwondering van Sëngkoeni.

ἡδύνη KN.; ἡδύνη iets knauwen; iets opknauwen; ook fig. iemand knauwen (vrg. ἡδύνη van ἡδύνη). — ἡδύνη wat geknauwd of opgeknauwd wordt; iets te knauwen of op te knauwen; ook figuurlijk, WW.

ἡδύνη zie bij ἡδύνη 3.

ἡδύνη KN. naam van een boom, waarvan de vrucht tot medicijn gebruikt wordt; deze behoort tot de ἡδύνη

ἡδύνη (Skr. gañdä, naam van verscheidene planten. PK.).

ἡδύνη KN. bel, een huisbel, schel, klokje, zooals aan den hals van weidend rundvee; (Skr. ghandä, schel, klok) vrg. ἡδύνη — ἡδύνη een nagemaakt belletje, bv. niet van metaal; — of ἡδύνη Tj. naam van de vertrekken in de bijgebouwen achter de präbajäsä, waar de bijzitten van den Vorst haar verblijf hebben.

ἡδύνη KN. schelm, schurk, schavuit, boef, vooral als scheldwoord; (vrg. ἡδύνη).

ἡδύνη zie bij ἡδύνη

ἡδύνη ἡδύνη en ἡδύνη zie ἡδύνη

ἡδύνη KN. een haak waarmede men iets naar zich toe haalt of waaraan iets vastgehaakt wordt; ook een brandhaak (deze ook ἡδύνη); vrg. ἡδύνη en ἡδύνη. — ἡδύνη iets met een haak naar zich toe of omver halen; ergens met arm of been zich hakende en vastklemmende hangen. — ἡδύνη aan iets vasthaken, iets met arm of been als een haak omklemmen. — ἡδύνη aan iets met de armen of beenen vastgeklemd hangen.

ἡδύνη KN.; ἡδύνη ἡδύνη of ἡδύνη er goed in het vleesch, mollig en frisch uitzien, van een naakt kindert lichaam. ἡδύνη van verscheidene kinderen bij elkander.

ἡδύνη KN. naam van een klein vogeltje met een kuif.

ἡδύνη KN. helder uit zijn oogen kijken.

ἡδύνη KN. naam van een zekeren vogel in de wajangverhalen. (verbasterd uit Skr. djatäjoe, naam van een mythischen gier).

ἡδύνη KN. ἡδύνη er dik, stevig uitzien, van kinderen en mannen van een kleine gestalte.

ἡδύνη KN. een gespannen lijn; een lange regte reeks; een bergketen (vrg. ἡδύνη en ἡδύνη). gespannen van spieren, PJ. strak, (v. d. blik) deftig, Men.; ook kranig, flink van uiterlijk (van mannen) te M., — ἡδύνη zich in een lange regte reeks uittrekken.

ἡδύνη KN. groote aarden pot of kruik, om water, of ook wel rauwe rijst in te bewaren (vrg. ἡδύνη

ἰνῆ en ἰνῆ (ἰνῆ). ἰνῆ (ἰνῆ) ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ
 ἰνῆ ἰνῆ gelijk een ἰνῆ die water doorlaat,
 of een put die scheef staat, spr. van een voor
 vrouwen gevaarlijken man, Rh.
 ἰνῆ kw. zva. ἰνῆ KN. de binnensteel of het
 hart van sommige vruchten, als de nangka, sri-
 kaja en ananas, JR.
 ἰνῆ κ., ἰνῆ κ., ἰνῆ poet. berg, gebergte,
 (erg. ἰνῆ) ἰνῆ en ἰνῆ); ook zva. ἰνῆ
 ἰνῆ bij de wajangvertooning; eerder benaming van
 magistraatspersonen in het dorpsland, politiebe-
 amten, tevens kantonregters, en ook belast met
 het toezigt over de wegen en bruggen; als Tj.
 Sêngk. zeven. ἰνῆ ἰνῆ of enkel ἰνῆ KN.
 een vleijende benaming voor lieve! Waj. Pr. 55,
 56; volg. Rh. evenwel op te vatten: berg-zusje;
 erg. Ib. 91. ἰνῆ ἰνῆ een berg van vuur, bv.
 van een grooten brand. ἰνῆ ἰνῆ een vuurspu-
 weide berg. ἰνῆ ἰνῆ KN. benaming van
 een soort van ringen met drie steenen op één rij,
 waarvan de middelste grooter is dan de twee an-
 dere. — ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ bergsch, als een
 bergbewoner in zijn manieren zich voordoen. ἰνῆ
 ἰνῆ KN. 1. ook ἰνῆ ἰνῆ eerste, voor-
 naamste, aanvoerder, van een troep (erg. ἰνῆ
 ἰνῆ en ἰνῆ). 2. piramidale figuur; een naar
 boven spits toeloopende, met uitgesneden boomen,
 bloemwerk, apen en wilde dieren boschachtigen
 berg, maar ook tevens door de figuur van een
 poort een paleis, voorstellende wajangfiguur (anders
 ἰνῆ ἰνῆ genoemd), die door den Dalang vóór
 en na het spel, en ook tusschen de bedrijven, tot
 een teeken in den onder tegen het scherm liggen-
 den pisangstam gestoken wordt. 3., ook in Krāmā
 ἰνῆ ἰνῆ piramiden, als het ware bergen, van
 rijst met toebehooren, waarop, tot offerhande op
 de groote feesten, door den Vorst zija ambtenaren
 onthaald worden, en in ronde, piramidale van
 bamboe gevlochte machines in staatsie naar de
 pagélaran gedragen worden. ἰνῆ: dergelijke pi-
 ramides met, ἰνῆ ἰνῆ zonder top. 4. κ., ἰνῆ
 ἰνῆ κ., het gebied van een Goenoeng of dorps-
 magistraat. — ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ge-
 bergte, bergland, berg- en woudstreek (in tegen-
 stelling van ἰνῆ); het voor de Goenoengs op

te brengen geld, één real per djoeng. ἰνῆ ἰνῆ
 ἰνῆ ἰνῆ bergwoud.
 ἰνῆ (of ἰνῆ) KN. de geslepen kemirinoot die ge-
 bruikt wordt om de andere te treffen. ἰνῆ ἰνῆ
 een ἰνῆ, puntig van onder en gevuld met sajiet of
 kapas. ἰνῆ ἰνῆ — plat van onder en gevuld
 met hagel of lood. — ἰνῆ ἰνῆ hetz. Tj. Rh.
 ἰνῆ Ml. KN. 1. een verglaasde pot of kruik. 2.
 ἰνῆ of ἰνῆ het vliegtouw, waaraan het
 trekkoord bevestigd wordt, Tj.
 ἰνῆ ἰνῆ kw. zva. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ
 KN. zie bij ἰνῆ — ἰνῆ ἰνῆ KN., iemand
 met de vuist of met een wapentuig een stoot ge-
 ven, stompen.
 ἰνῆ KN.; ἰνῆ iemand naloopen, vervolgen,
 WW.; erg. ἰνῆ BV.
 ἰνῆ ἰνῆ kw. zva. ἰνῆ en ἰνῆ (skr.
 gotjara, bereik, gebied).
 ἰνῆ ἰνῆ klanknab. zooals van een patjoel die tegen
 een steen aankomt.
 ἰνῆ ἰνῆ KN. — ἰνῆ ἰνῆ klanknab. van
 het herh. hakken of houwen met een ἰνῆ.
 K. 22, 52.
 ἰνῆ ἰνῆ = ἰνῆ ἰνῆ — ἰνῆ ἰνῆ dat
 geluid herh. doen hooren, Tj. ἰνῆ ἰνῆ
 ἰνῆ hetz. freq. Tj.
 ἰνῆ ἰνῆ of ἰνῆ ἰνῆ Tj. klanknab., zooals v.
 een patjoel in lossen grond.
 ἰνῆ ἰνῆ KN. klanknabootsend woord voor het ge-
 luid, dat door het werken met een patjoel, wa-
 doeng of pèlèl veroorzaakt wordt.
 ἰνῆ ἰνῆ = ἰνῆ ἰνῆ
 ἰνῆ ἰνῆ of ἰνῆ ἰνῆ KN.; ἰνῆ ἰνῆ of ἰνῆ
 ἰνῆ iets fijn stampen of stooten; tot gruis of
 te pletter slaan, vermorselen, fig. een vijand zóo
 slaan, dat hem alle magt benomen is.
 ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ zie ἰνῆ ἰνῆ
 ἰνῆ ἰνῆ zva. ἰνῆ ook een steekpil, Rh.
 ἰνῆ ἰνῆ KN. naam van een soort gekruide vleesch-
 spijs. ἰνῆ of ἰνῆ gew. van kippen, voor een
 offer (ἰνῆ); volg. Rh. nl. kippevleesch in
 kleine reepjes gescheurd, gekruid, in klappermelk
 gelegd en zóo ongekookt in een pisangblad ergens
 aan een boom gehangen; volg. Jav. bijgeloof als
 offermaal voor den boschduivel Dadoengawoek, die

de wilde dieren bewaakt.

ἡμισημῶν. KW. zea. ἡμισημῶν G. ἡμισημῶν ἡμισημῶν kopje met een handvat (oor). — ἡμισημῶν ἡμισημῶν iets of iemand met de hand vasthouden (zea. ἡμισημῶν). — ἡμισημῶν ἡμισημῶν iets daag men zich met de hand aan vasthoudt; handvat, en zich daaraan vasthouden.

ἡμισημῶν. zea. ἡμισημῶν ἡμισημῶν. KN. klanknabootsend woord voor het geluid van een houw in iets weeks (erg. ἡμισημῶν). ἡμισημῶν ἡμισημῶν spr. er maar inhakken, en fig. ronduit, rond voor de vuist, Meu. ἡμισημῶν ἡμισημῶν aldus te lezen voor ἡμισημῶν K. zulk een klauk geven.

ἡμισημῶν. KN. zea. ἡμισημῶν maar bepaald van het hoofd en de hals- en nekspieren. — ἡμισημῶν en ἡμισημῶν zea. ἡμισημῶν en ἡμισημῶν in dezelfde speciale beteekenis.

ἡμισημῶν ongeveer zea. ἡμισημῶν of ἡμισημῶν ἡμισημῶν iemand die zich door groffe en lompe suakerijen ten koste van een ander vermaakt.

ἡμισημῶν. TP. zea. ἡμισημῶν ook draaijende met de duim drukken bv. een harde klier, Rh.

ἡμισημῶν. KN. ongelijk, oneven, niet gelijk, niet gelijk verdeeld (erg. ἡμισημῶν en ἡμισημῶν).

ἡμισημῶν. KN. naam van een bloem.

ἡμισημῶν. KN. zea. ἡμισημῶν WW. volg. Rh. zea. ἡμισημῶν hard wegloopen uit vrees.

ἡμισημῶν. KW. zea. ἡμισημῶν

ἡμισημῶν. zea. ἡμισημῶν of ἡμισημῶν ἡμισημῶν en ἡμισημῶν

ἡμισημῶν. KN. klanknabootsend woord voor het geluid van een luid algemeen gelach. — ἡμισημῶν luid algemeen gelach. Zou ook ἡμισημῶν ἡμισημῶν

ἡμισημῶν. zea. ἡμισημῶν G. (erg. ἡμισημῶν en ἡμισημῶν).

ἡμισημῶν. 1. KW. zea. ἡμισημῶν G. — 2. N. Md. zea. ἡμισημῶν of ἡμισημῶν in den zin van ἡμισημῶν

ἡμισημῶν. 1. zie bij ἡμισημῶν — 2. verkorting van ἡμισημῶν bv. ἡμισημῶν

ἡμισημῶν. KN. 1. zie ἡμισημῶν — 2. niet geslaagd; ook niet meer onderhouden, verlaten van plantaadjes, Rh. volg. WW. het (precies) gelijk met iets anders; precies in hetzelfde geval zijn. — ἡμισημῶν ἡμισημῶν afgeschreven plantaadjes, Rh.

ἡμισημῶν in ἡμισημῶν zie bij ἡμισημῶν — ἡμισημῶν ἡμισημῶν zie beneden.

ἡμισημῶν. KN. 1. eg, egge. Ze bestaat uit den penbalk ἡμισημῶν, de pennen (ἡμισημῶν), den balk voor den werkmans om op te zitten ἡμισημῶν en den disselboom ἡμισημῶν. De werkmans houdt zich vast aan een opstaande pen (ἡμισημῶν) SG., ook zea. ἡμισημῶν en ἡμισημῶν. 2. ἡμισημῶν of ἡμισημῶν naam van een veltriekend hout: aloëhout, agallochum (Sk. agaroe). — ἡμισημῶν eggen. — ἡμισημῶν of ἡμισημῶν obj. den, een hark, AS.

ἡμισημῶν. KN. droog, niet drassig, van den grond, volg. WW. schoon, zuiver, zea. ἡμισημῶν

ἡμισημῶν. KN. geschreeuw, luid geschrei, Rh. gebrul, zooals van een tijger, G. WW. dit volg. Rh. ἡμισημῶν (erg. ἡμισημῶν en ἡμισημῶν). ἡμισημῶν of ἡμισημῶν ἡμισημῶν brullen, bv. van een hard en luid geschrei of geschreeuw. — ἡμισημῶν brullen en luid schreeuwen, zea. ἡμισημῶν — ἡμισημῶν het brullen, enz. het schreeuwen, luid schreijen. — ἡμισημῶν overal, aan alle kanten, gebrul en geschreeuw.

ἡμισημῶν. KW. zea. ἡμισημῶν als Tj. Sengk. zeven (Sk. giri). ἡμισημῶν ἡμισημῶν ἡμισημῶν en ἡμισημῶν bijnamen van Batōrā Goeroe. KN. spoedig, terstond, dadelijk; ἡμισημῶν zea. ἡμισημῶν Rh. — ἡμισημῶν; ἡμισημῶν iemand die grootsprekt of pocht, om te imponeren of bang te maken. — ἡμισημῶν tegen iemand grootspreken. — ἡμισημῶν ontzettend groot of dik, om bang voor te worden, vervaarlijk, verschrikkelijk (erg. ἡμισημῶν). — ἡμισημῶν ἡμισημῶν een lastdier of werkvolk aandrijven (erg. ἡμισημῶν en ἡμισημῶν). WW.

ἡμισημῶν en ἡμισημῶν. KN. van angst of schrik schreeuwen, gillen onder het maken van misbaar of angstige sprongen ἡμισημῶν bokkesprongen maken van joligheid of schrik, W. II, 473. ἡμισημῶν ἡμισημῶν zie bij ἡμισημῶν — ἡμισημῶν iemand met gebaren bang maken, van schrik doen gillen. (erg. ἡμισημῶν)

ἡμισημῶν. KW. zea. ἡμισημῶν en ἡμισημῶν

ἡμισημῶν. KN. 1. de (of het) uitatekendste van een soort. WW. 2. leermeester, leeraar, onderwijzer; ook voor leeraar van toovermiddelen en tooverspreuken om langs een bovennatuurlijken weg iets te erlan-

gen. (Skr. *goeroe*, zwaar, gewichtig, groot, uitstekend. eerwaardig, en leermeester, leeraar). ἡ ἡμιτρούτατην uitstekendste van de schoonen. W. ἡ ἡμιτρούτατην allersterkat vergif. G. ἡ ἡμιτρούτατην de koningin der mieren. ἡ ἡμιτρούτατην -der bijen. ἡ ἡμιτρούτατην ook zva. ἡ ἡμιτρούτατην vaste grondregel. ἡ ἡμιτρούτατην zich regelen naar de goede of slechte dagen, bij het een of ander werk, of onderkenning enz. ἡ ἡμιτρούτατην of enkel ἡ ἡμιτρούτατην eign. van den oppergod, den Vorst van de goden, in de Javaansche mythologie. ἡ ἡμιτρούτατην verb. van ἡ ἡμιτρούτατην lofbejagend, van iemand dien het om loftuitingen te doen is. ἡ ἡμιτρούτατην naam van het teeken ॥ ८ ॥, anders ἡ ἡμιτρούτατην genoemd. JR. ἡ ἡμιτρούτατην onbewerkte stof, daar iets nog van gemaakt moet worden, iets in natura, en meer bep. schatting in natura. ἡ ἡμιτρούτατην bewerkte stof, wat van een stof vervaardigd is, ook belasting in geld, Rh. (Wat het woord ἡ ἡμιτρούτατην in de laatste voorbeelden beteekenen moet, is niet duidelijk) ἡ ἡμιτρούτατην telwet, telregc; het bepaald getal lettergrepen van ieder vers in een strophe van een Javaansche zangwijze. ἡ ἡμιτρούτατην rijmwet. zie op ἡ ἡμιτρούτατην — ἡ ἡμιτρούτατην iem. ἡ ἡμιτρούτατην noemen. ἡ ἡμιτρούτατην of ἡ ἡμιτρούτατην vereerende titel, dien de vrouw aan haar man geeft, als echtgenoot en vader: heer en meester. — ἡ ἡμιτρούτατην iemand tot leermeester gaan nemen, bij iemand onderwijs krijgen; iets (bij een leermeester) gaan leeren; zva. ἡ ἡμιτρούτατην en ἡ ἡμιτρούτατην leeren. — ἡ ἡμιτρούτατην iemand tot leermeester nemen; ergens, aan een school, of in een vak als goeroe fungeren of les geven. — ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην (poët. ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην Soel). iemand, bv. zijn kind, laten leeren bij een meester; in iets les gaan nemen. — ἡ ἡμιτρούτατην of ἡ ἡμιτρούτατην zva. ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην leeren is moeilijk ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην de gong volgt de gamêlan, spr. voor de mindere schikt zich naar den meerdere. — ἡ ἡμιτρούτατην onderwijserswoning; school, de plaats waar onderwijs gegeven wordt; (en de persoon bij wien men onderwijs gaat nemen, leermeester. ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην van denzelfden meester onderwijs krijgen, WW.).

ἡ ἡμιτρούτατην kw. 1. zva. ἡ ἡμιτρούτατην (waarschijnlijk de ἡ ἡμιτρούτατην); als Tj. Sengk. zeven. 2. zva. ἡ ἡμιτρούτατην en ἡ ἡμιτρούτατην (erg. ἡ ἡμιτρούτατην). 3. zva. ἡ ἡμιτρούτατην of ἡ ἡμιτρούτατην (Skr. *gora*, schrikkelijk, schrik aanjagend). ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην een verschrikkelijke storm. ἡ ἡμιτρούτατην woest geschreeuw.

ἡ ἡμιτρούτατην kn. een onrijpe nangkavrucht, als groente gekookt en gegeten, zie ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην en ἡ ἡμιτρούτατην

ἡ ἡμιτρούτατην zva. ἡ ἡμιτρούτατην — ἡ ἡμιτρούτατην kw. zva. ἡ ἡμιτρούτατην

ἡ ἡμιτρούτατην kw. zva. ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην kn. ἡ ἡμιτρούτατην een kokosuoet, daar men weinig pit in vindt.

ἡ ἡμιτρούτατην 1. kw. zva. ἡ ἡμιτρούτατην en ἡ ἡμιτρούτατην ook kn. gebulder, geraas, in ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην storm en regenachtig weer, weêr van de negende mâng-sâ. — 2. kn. benauwd warm of heet, door benauwde, drukkende lucht; het benauwd warm hebben (erg. ἡ ἡμιτρούτατην en ἡ ἡμιτρούτατην). — 3. kl. zie ἡ ἡμιτρούτατην I. — ἡ ἡμιτρούτατην en ἡ ἡμιτρούτατην kl., zie bij ἡ ἡμιτρούτατην I. — ἡ ἡμιτρούτατην kn. het benauwd warm hebben.

ἡ ἡμιτρούτατην zva. ἡ ἡμιτρούτατην

ἡ ἡμιτρούτατην kn. gezouten en gedroogde visch, vooral zeevisch, (erg. ἡ ἡμιτρούτατην). Zoo ook ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην — ἡ ἡμιτρούτατην gèrèh maken.

ἡ ἡμιτρούτατην kn.; ἡ ἡμιτρούτατην iets, zooals lijnwaad, kleêren, het lijf of een gedeelte er van, in water spoelen, uitspoelen, afspoelen (erg. ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην ἡ ἡμιτρούτατην en ἡ ἡμιτρούτατην).

ἡ ἡμιτρούτατην kl., zie ἡ ἡμιτρούτατην — ἡ ἡμιτρούτατην kw. zva. ἡ ἡμιτρούτατην en ἡ ἡμιτρούτατην (erg. ἡ ἡμιτρούτατην).

ἡ ἡμιτρούτατην kn. zacht zoet, de tong streelend, van smaak, kernachtig, vetachtig zoet, zooals de smaak van amandelen, een rijpe kokosuoet, boter, enz.; ook lekker toe bereid, gekruind en gesausd.

ἡ ἡμιτρούτατην kw. zva. ἡ ἡμιτρούτατην kn. ἡ ἡμιτρούτατην gedruisch, geraas, gebulder; gedruisch enz. maken; bulderen, onstuimig loeijen.

ἡ ἡμιτρούτατην in de sprektaal zva. ἡ ἡμιτρούτατην

ἡ ἡμιτρούτατην kn. beweeglijk, niet stil kunnen zijn, zittēn of liggen, onrustig, ook van een vaartuij, dat

niet vast in het water ligt, en fig. van het gemoed (erg. ημερησι en ημερησι).

ημερησι, ημερησι, leugen, onwaarheid; liegen, onwaarheid spreken; leugenachtig; valsch, niet trouw teruggevend, van een spiegel (erg. ἀντιειρησι). ἀντιειρησι een leugenachtig schepsel, aartsleugenaar. ημερησι KN. leugenachtig, lasterachtig, bv. ημερησι en ἀντιειρησι (erg. ἀντιειρησι bij ἴρι). ημερησι naam van een bijzonder fatsoen van piek. ημερησι (zie bij ἀντιειρησι) een fictie, die eenigzins of in schijn met de waarheid overeenkomt, (W. I, 130), schijnwaarheid, een noodleugen, B. T. Dj. 228. — ἀντιειρησι ἀντιειρησι iemand beliegen of voorliegen, tegen iemand onwaarheid spreken. — ἀντιειρησι ἀντιειρησι iets als een leugen of onwaarheid beschouwen; iemand een leugenaar noemen, van leugen beschuldigen. — ημερησι uit scherts.

ημερησι KW. 1. zva. ημερησι ἀντιειρησι ημερησι ημερησι of ἴρι (Skr. gr̥ha, huis, woning; en huisvrouw. Erg. ἴρι en ἴρι). 2. zva. ἴρι en ἴρι (Skr. graha en gr̥ha, nemen, vatten).

ημερησι of ημερησι KN. eklips, zons- of maansverduistering (Skr. grahana). ημερησι ημερησι KN., ημερησι en ημερησι poet., maansverduistering. — ἀντιειρησι verduisterd, verduisterd worden, van zon of maan; door den invloed van een eklips gebrekkig geboren. — ημερησι door een verduistering van zon of maan getroffen of schade lijden, van vruchtdragende boomen en gewassen.

ημερησι KN.; ἀντιειρησι met de nagels krabben, van een mensch, ook wel van een kat (erg. ἀντιειρησι ἴρι en ἴρι).

ημερησι KW. verheugd, verblijd, zich verheugen. G. (erg. ἴρι). — ἀντιειρησι KN. vatteu, begripen, beseffen, vermoeden, bij zich zelf denken, van een gedachte die bij iemand opkomt; een voor gevoel van iets hebben (Skr. grahita, vattend, grijpend; gr̥hita, gevat, begrepen). — ἀντιειρησι van iemand of een zaak iets denken, vermoeden. — ἀντιειρησι het vatten, begripen,

enz.; gedachte; voorgevoel; doorzigt. ημερησι KN. naam van een geurige welriekende pisang.

ημερησι ημερησι KN. gekerfd en gekrabd, met kerwen en krabben? (AS.) Rh.

ημερησι KW. zva. ημερησι ημερησι KN. hecht of steel, bv. van een mes, een waaijer; gevest, bv. van een sabel (erg. ἴρι 2). — ἴρι middel tot iets, middel dat men aanvat of gebruikt tot iets; erg. ἀντιειρησι en ἴρι WR.). — ἀντιειρησι iets van een hecht, steel of gevest voorzien. — ἀντιειρησι ημερησι iets van een hecht, steel of gevest laten voorzien, geven of bezorgen om daarvan te voorzien. — ημερησι iets dat tot hecht of steel dient: steel, bv. van een ἴρι.

ημερησι KI., zie ἀντιειρησι ημερησι KW. zva. ἴρι ημερησι (Skr. ghr̥nd, mededoogen).

ημερησι KW. zva. ἴρι (Prakr̥t̥ garini, Skr. gr̥h̥ni, huisvrouw. PK.).

ημερησι KW. zva. ἴρι ημερησι KN. lust aan of tot iets hebben (erg. ἀντιειρησι en ἴρι). WW.

ημερησι ημερησι KN. volg. Rh. ημερησι ημερησι zva. ημερησι ημερησι gemor, gemompel; murmureren, mompelen.

ημερησι KN. halffluid gepraat, gemompel binnensmonds; ook gepruttel of gemor (erg. ημερησι en ἴρι ημερησι). ημερησι ημερησι prevelen, mompelen. — ἀντιειρησι hetzelfde.

ημερησι KN. — ημερησι ημερησι mooi, schoon, fijn, net, sierlijk van gestalte, (in DW. 278, oneigentlijk van taal), Rh.

ημερησι KN. gemompel, gemor (erg. ημερησι). — ημερησι ημερησι zva. ημερησι ημερησι

ημερησι KN. haak, Dam. Woe. — ἀντιειρησι met een haak tot zich trekken, erg. ἀντιειρησι ημερησι Rh.

ημερησι KN. freq. van ημερησι (een strak gespannen touw). — ημερησι ημερησι stijf, niet los, bv. in het tandakken, (Tj.), stijf en strak een opinie volhouden tegen een ander; zamen redetwisten, strijden, Rh.

ημερησι of ημερησι KN. ronde slijpsteen, draaislijpsteen (erg. ἴρι ημερησι). ἴρι ημερησι het overge-

blevene van den slijpsteen, voor een geslepen wapen. — ἰν ἡρώων *iets op een draaislijpsteen slijpen.* — ἡρώων of ἡρώων *obj. den; ook naam van een nachtvogel, Tj.*

ἡρώων KN. naam van een soort van gruf geschut. onderscheiden van ἡρώων *misschien wel houwitzer.*

ἡρώων *zie ἡρώων*

ἡρώων *verb. v. Port. gobernador.*

ἡρώων KN. knoedels in meelpap.

ἡρώων of ἡρώων KN. gemor, gegrom, gemurmureer (*erg. ἡρώων*). — ἰν ἡρώων *morren, grommen, murmureren.* — ἰν ἡρώων *over iets of iemand morren, grommen of murmureren.*

— ἡρώων *loopen of zitten te morren, te grommen of te murmureren.*

ἡρώων of ἡρώων KN. een benaming van de klipzwaluw, die de eetbare vogelnestjes maakt (*erg. ἡρώων en ἡρώων*); ook naam van een zekere slagorde.

ἡρώων KN.; ἰν ἡρώων *op een doffen toon spreken, brommend prevelen (erg. ἡρώων).*

ἡρώων KW.; ἰν ἡρώων *zva. ἡρώων ἡρώων KW. vkl. ἡρώων en ἡρώων*

ἡρώων KW. *zva. ἡρώων*

ἡρώων of ἡρώων *Holl. granaat, soort van geschutkogel (erg. ἡρώων).*

ἡρώων *zie ἡρώων*

ἡρώων KW. een geluid als van een rollenden donder (*Str. goérita*, rollend). — ἰν ἡρώων *zulk een geluid maken.*

ἡρώων (*volg. Rh. ἡρώων*) KN.; ἰν ἡρώων *leed gevoelen, gekrenkt, gegriefd zijn, (bezwaar of bedenking tegen iets gevoelen; tegen iets hebben.*

ἡρώων ἡρώων *er niets tegen hebben. GR. volg. Rh. geen leedgevoel hebben, zich niet gekrenkt gevoelen.* — ἰν ἡρώων *het gevoelen van leed, (bezwaar of bedenking. GR.).*

ἡρώων KN. naam van een kost van gepelde en gekookte djaogeng met geraspte kokosnoot bestrooid. — ἰν ἡρώων *gròntòl bereiden; en zva. ἡρώων als gròntòl, als gròntòl zich vertoonen, van een menigte zaken, G.*

ἡρώων of ἡρώων KW. *zva. ἡρώων ook, volgens G., naam van een Kavische zangwijze ἡρώων of ἡρώων een geluid in de lucht*

als van vallende regen, (*volg. Rh. nl. hoort men soms op de bergen, eerst in de verte een geruisch als van vallende regen, daarna een galmend of loeiend geluid in de lucht, vandaar bv. in A. 58.*

ἡρώων *fig. herhaaldelijk, aanhoudend over iets klagen, jammeren, Rs. Tj.*

ἡρώων KN. naam van een fijn soort van gras. — ἡρώων *gedroogd gras, hooi.*

ἡρώων KN.; ἰν ἡρώων *onophoudelijk, of gedurig, of tot verveleus toe zich laten hooren of luiden, van een geluid; iets tot verveleus toe zeggen of herhalen; zanikken, zeuren, JR. (bij WW. ἡρώων).*

ἡρώων KN. een kermend geluid, dat des nachts gehoord wordt, zonder dat men weet vanwaar het komt. G.

ἡρώων of ἡρώων *zie bij ἡρώων*

ἡρώων of ἡρώων KN. fluks opstaan, met een vlotte beweging oprijzen, L. 92. ἡρώων *opkoudende neiging of aandrift bv. om ergens heen te gaan, elders ἡρώων Rh.*

ἡρώων KN. *zie ἡρώων ἡρώων freq. van ἡρώων een hinderlijk gevoel hebben, enz.; zie ald.*

ἡρώων of ἡρώων *zva. ἡρώων ook stuiptrekken, en volg. Rh. ook plotseling oprijzen, opstaan. — ἰν ἡρώων zva. ἡρώων — ἰν ἡρώων sparteling, stuiptrekking. — ἡρώων of ἡρώων zva. ἡρώων en stuiptrekkingen van het lichaam, (ook op en neer schokken, horten en stooten, van een rijtuig over een oneffene weg, PL.).*

ἡρώων KN. ἡρώων *zva. ἡρώων maar van grootere voorwerpen, Rs.*

ἡρώων KN. klatergoud, dun blad (valsch) goud. — ἡρώων *klateren, kletteren, zooals van regen op een blikken goot. — ἡρώων stukjes klatergoud; kletterende stroom, WW. J. volg. Rh. ἡρώων dun blad koper. — ἡρώων ἡρώων klateren als dun bladkoper; ruischen van snel stroomend water; erg. ἡρώων*

ἡρώων KW. *zva. ἡρώων en ἡρώων ἡρώων*

ἡρώων KN.; ἰν ἡρώων *snoepachtig, snoepzuchtig*

gepiep, enz., *zoals van een piepend karrewiel, een met gepiep opengaande deur, ook van het geschetter van een trompet; geluid van de wapens in een strijd: անպիպողական* Men. (vrg. մի դրամայ). — *սկսողական* zulk een schurend geluid geven, knarsen, piepen, enz. — *անման* of *անմանական* zulk een geluid maken, *zoals een bamboebosch*, als het riet tegen elkander schuurt; *ook een wijze van jagen op een hert, door op een piepende kar, door karbouwen of sapi's getrokken, rondom een hert, dat er naar blijft kijken, zich al nader en nader te bewegen, totdat men het onder schot heeft.* — 2. een op een in den grond staande spil draaijende en piepende kruk, *waar- aan een kind leert loopen.* — *անմանական* van alle kanten gepiep, enz. *անմանական* dat piepend geluid voortbrengen *zoals* *բնական դասեր*

անան of *անան*. KN. een bastaardeend, (nl. het mannetje) van de *դրոպիկայ* bergeend en de tamme (vrg. *դանան* BV).

ման gew. *ման* KN. rimpel, plooi, ingesneden groef *bv. in cilindervormige voorwerpen, bv. posten van een meubelstuk. անմանական անան* enz.

անման KN. kerf, inkerving, een door inkerving gemaakte streep, *zoals met een nagel of iets puntigs (vrg. ման և անման). անմանական* een door inkerving, *bv. met de punt van een passer, gemaakte cirkel.* — *սկսողական* een *անման* hebben; jong *van de djagoeng, als de jonge erweten* door lijnen zichtbaar zijn. — *անմանական* een inkerving of streep door inkerving maken, *fig. iets ergens* in griffen, *bv. in iet hart.*

անման KN. 1. streep met de vingers gemaakt, krab, gekrab, met de nagels; vrg. *անման և անման* 2. Eng. arrowroot. — *անման* een streep met de vingers maken, met de nagels krabben. — *անման* obj. den. *դանողական* անան^o (Tj.) met *դանողական* streepsgewijs bestreken, *zoals* *bv. de անմանական's met garébég, als of de դանողական met uitgespreide vingers kraauwende op hun lijf gestreken is; krabsel; elkander krabben; met krabben.*

անման KN. elkander aan den bek vast hebben

en bijtende vasthouden, *van vechtende kwartels of krekels*, WW. — *անմանական* iets hard's of taais tusschen de tanden knabbelend kauwen, *zoals een stuk suikerriet om het uit te zuigen.* — *անմանական* obj den.; wat zóo tusschen de tanden geknabbeld of gekauwd wordt.

ման zva. *անման* — *անմանական* geker- veld.

անման *սկսողական անմանական և անմանական* zie *անման*

անման zva. *անմանական* maar minder hard *en* *doffer.* — *անմանական* dat geluid geven. *անմանական անմանական* Men.

անմանական և սկսողական zva. *անմանական և սկսողական* maar iets zwaarder (vrg. ook *անմանական*), *ook klanknab. van het haken van een of ander aan een haak.* Rh.

անմանական KN. een door schuring veroorzaakt knar- send geluid, *zwaarder als անմանական և անմանական* *bv. het geknars van de zware deur van een poort (vrg. ook անմանական).* — *անմանական* zulk een geluid geven, zwaar kraken. — *անմանականական* of *անմանականական* een zware, door harden wind gedreven regen, dat alles kraakt. *անմանականական* *դանողական* een dicht bosch, waarin de boomen bij wat harden wind aanhoudeud schuren en kra- ken (vrg. *անմանական*).

անմանական KW. zva. *դանողական անմանական* (vrg. *անմանական և անմանական* volgens G. verhaal, gedicht.

— *անմանական* KN. iets in dicht brengen; een kinderdeuntje maken, *zoals* *սպաardjes in de haver, schaaipjes in de klaver,* enz. — *անմանականական* van een onderwerp een rijmpje maken, een onder- werp in dicht brengen; voor iemand iets in dicht brengen; voor een kind een kinderdeuntje maken en zingen.

անմանականական KN.; *անմանականական* iets, daar men tegen aan leunt, schuren; (de tanden op elkander schuren; de tanden tegen elkander drukken; *ook van een zuigend kind dat in de tepel van de zoogster bijt; vrg. անմանականական* JR.). — *անմանականական* անմանական, tegen iets aan zitten te schuren.

անմանական ongebr.; *անմանականական* of *անմանականական* KN. doldrifting.

անմանական KW. zva. *անմանական և անմանական* volgens

de *Dāsā-nāmā* schrift op metaal (erg. ἡ ἰσχυρῆ).
 ἡ ὑψηλὸς KN. ruw, onvoorzigtig in spreken of handelen, (Men.) Rh.
 ὑψηλὸς v. ὑψηλὸς Holl. groot tenue. εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς gekleed in groot tenue.
 ὑψηλὸς KN. naam van een fatsoen van een haar-wrong. G.
 ὑψηλὸς KN. zva. ἰσχυρῆ een griezelijk, onaangenaam gevoel hebben.
 ὑψηλὸς KN. de scheen. εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς het scheen-been. ὑψηλὸς hard, steenachtig, moeilijk te bewerken vanden grond, fig. beledigend, krenkend van woorden of taal. εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς ligt geraakt, zeer gevoelig zijn, G.
 ὑψηλὸς KN. lijn, linie, streep (erg. εἰς ἡ ἰσχυρῆ en ἡ ἰσχυρῆ). — εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς een lijn trekken. — εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς ergens lijnen op trekken; linieren. — ἡ ἰσχυρῆ getrokken lijn; gelinieerd, liniiaal; liniëermachine (erg. εἰς ἡ ἰσχυρῆ).
 ὑψηλὸς of ὑψηλὸς KN. klanknab. van het doorsnijden of doorknippen van iets zachts, Rh.
 ὑψηλὸς KN.; εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς 1. iets met een steen, lepel of iets dergelijks wrijven, wrijvende fijn maken, gelijk strijken, uitstrijken, met een strijkijzer strijken, met een gladsteen of iets dergelijks glanzzen (erg. εἰς ἡ ἰσχυρῆ εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς en εἰς ἡ ἰσχυρῆ), fig. pijnlijk aandoen, grieven; ook zich gegriefd gevoelen, (Tj. en W. II.) Rh. 2. glad, tot den bodem toe, op of weg, bv. van een voorraad zout of olie; tot den bodem toe opgedroogd, van het water van een rivier; geheel leëg, van de buik. — εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς tot den bodem toe droog doen loopen, uitdroogen, leëgspoelen, wegbranden. — εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς het wrijvende fijn maken, enz. — εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς iets, een werktuig, om iets wrijvende fijn te maken of glad te strijken; een steen om verw meê te wrijven; strijkijzer. ἡ μὲν ὑψηλὸς εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς glimmend gestreken, geglansd, Tj.
 ὑψηλὸς KN. schuw, wild, schuw geworden of nog schuw, van een beest. — εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς wild, schuwmakend. — εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς iem. of een dier wild, schuw, bang maken.
 ὑψηλὸς KN. vervaard, van schrik bevangen of outsteld; vervaard, van schrik bevangen of outstelt worden; gruwen. — εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς iemand ver-

vaard zoeken te maken. — εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς vervaarlijk, verschrikkelijk, gruwelijk. — εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς ὑψηλὸς maken dat iemand vervaard wordt, iemand vervaard doen worden, doen gruwen.
 ὑψηλὸς ongebr.; ὑψηλὸς of ὑψηλὸς KN. wild, onbesuisd, zonder overleg, te werk gaan.
 ὑψηλὸς KW. zva. ἡ ἰσχυρῆ en εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς KN. naam van een Kawische zangwijze, die evenwel ook onder de tēbang-mātjapat gebruikt wordt.
 ὑψηλὸς KN.; εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς klagen, uit ontevredenheid of over zijn werk, wegens vermoedenis, (Tj.); ook wel zuchten, zva. εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς Rh. (erg. εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς en εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς).
 ὑψηλὸς = ὑψηλὸς — εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς zuchten, Tj. ὑψηλὸς of ὑψηλὸς KN., εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς, naam van een plaats aan de monding van de Solorivier, gew. Grissee genoemd.
 ἡ ὑψηλὸς KN. — εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς nalezen, bv. een padveld; nog eens doorzoeken, bv. een hoop blaren, waartusschen of waar onder vruchten gevallen zijn.
 ἡ ὑψηλὸς ongebr. voor ἡ ὑψηλὸς BP. II. 71.
 ἡ ὑψηλὸς = ἡ ὑψηλὸς van zand, grof; grot griet, erg. εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς
 ὑψηλὸς ook wel ὑψηλὸς en ὑψηλὸς KI. van ἡ ὑψηλὸς ὑψηλὸς en ὑψηλὸς zie bij ὑψηλὸς — εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς KI. van εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς
 ὑψηλὸς zie ὑψηλὸς
 ὑψηλὸς KW. zva. ἡ ὑψηλὸς volgens anderen zva. εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς
 ὑψηλὸς of ὑψηλὸς KN. gedruisch maken, druischen of bruischen, van water, bv. van een bergstroom bij stortregen (erg. ἡ ὑψηλὸς).
 ἡ ὑψηλὸς KN. de toestand van iets, daar een groot stuk van af of uit is (erg. ἡ ὑψηλὸς). ἡ ὑψηλὸς εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς een gevoel van gebrokenheid of ledigheid van het hart, bv. als iets daar men aan gehecht is of een geliefd voorwerp als het ware van het hart gescheurd is; ook van een kempiaan of mensch, wiens moed gebroken is, die niet meer vol moed is.
 ὑψηλὸς = ὑψηλὸς bij ὑψηλὸς
 ὑψηλὸς KW. zva. ὑψηλὸς εἰς ἡ μὲν ὑψηλὸς en

rammelen, kletteren; zie η ὑψηλοῦ

η ὑψηλοῦ KN. — ἅνῃ ὑψηλοῦ μετ
velen een drijfjacht houden; een *stak wild* op-
drijven, W. II, 93.

ὑψηλοῦ of ὑψηλοῦ 1. zie ὑψηλοῦ — 2. KN. wacht,
wachthuisje aan de wegen; ook schilderhuis (waarsch.
verb. van het Port. *guarda*, of het Fransche *gar-
de*); de wacht aan de wegen houden, (vrg. *Mol.
voor Jar.* ἅν ὑψηλοῦ ἅν ὑψηλοῦ).

ὑψηλοῦ KN. grilloen, naam van een *fablachtigen
vogel, den koning van de vogels, het voertuig van
God Wisnoe* (Skr. *Garodā*); ook een *gouden of
vergulden vogel tot sieraad in het kapsel van
wajangpoppen, ook wel door hofdanseressen ge-
dragen* ὑψηλοῦ of enkel ὑψηλοῦ naam
van een *zekere slagorde.* ὑψηλοῦ naam van
een *pijl bij de wajangvertooning.*

ὑψηλοῦ zie η ὑψηλοῦ

ὑψηλοῦ KW. zea. ὑψηλοῦ

ὑψηλοῦ KN. zaag (*ML. kargadji, Skr. krakati*).
— ἅν ὑψηλοῦ zagen, iets zagen. — ἅν ὑψηλοῦ
sz. — ὑψηλοῦ gezaagd; het gezaagde; zaag-
snee. — ἅν ὑψηλοῦ middel om te zagen.

ὑψηλοῦ of ὑψηλοῦ KN. kleermaker, snijder.

η ὑψηλοῦ KN. kerk, Christenkerk, (*Port. igredia*).

— ὑψηλοῦ een musch.

ὑψηλοῦ of ἅν ὑψηλοῦ KW. 1. zea. ὑψηλοῦ
ὑψηλοῦ ὑψηλοῦ en 2. zea. ὑψηλοῦ maar in
beide beteekenissen nog wel in gebruik (Skr. *gar-
djita*, gebrul en gejuich). — ἅν ὑψηλοῦ het zich
verheugen, *be. ἅν ὑψηλοῦ*

ὑψηλοῦ KN. *klankabootsend woord voor het geluid
van neêrplassend of snelstroomend water* (vrg.
ὑψηλοῦ). — ἅν ὑψηλοῦ op iets neêrplassen.
— η ὑψηλοῦ zea. ὑψηλοῦ zulk een ge-
druisch maken van een rivier bij zwaren stroom;
neêrplassen, van water. — ὑψηλοῦ freq
Tj.

ὑψηλοῦ of ὑψηλοῦ KN.; ἅν ὑψηλοῦ iemand
met geweld tot iets noodzaken (vrg. ὑψηλοῦ). —
ὑψηλοῦ kibbelen. — ὑψηλοῦ gekibbel;
met een ander of elkander kibbelen (vrg. ὑψηλοῦ
ὑψηλοῦ), of vechten zea. ὑψηλοῦ Men.

ὑψηλοῦ KN. — ἅν ὑψηλοῦ ruw weg den voet
zetten op, Tj. fig. onbeschoft zijn.

ὑψηλοῦ of ὑψηλοῦ KN. zea. ὑψηλοῦ het
geluid van neêrplassend water. ὑψηλοῦ
een stortbed gebruiken (vrg. η ὑψηλοῦ). —
ἅν ὑψηλοῦ op iemands hoofd of liif water
storten; fig. iemand overstorten, overstroomen,
overladen. — η ὑψηλοῦ of ὑψηλοῦ het
gedruisch maken van een waterval of van het
storten van water: ruischen, bruischen of klate-
ren, van neervallend water; (vrg. ὑψηλοῦ
en ὑψηλοῦ).

η ὑψηλοῦ of ὑψηλοῦ KN.; ἅν ὑψηλοῦ
ὑψηλοῦ met geplas en gedruisch zich neêrstor-
ten, van het water van een waterval; breed en
krachtig neêrstroomen (vrg. ὑψηλοῦ en ὑψηλοῦ
ὑψηλοῦ). — η ὑψηλοῦ of ὑψηλοῦ
zea. ὑψηλοῦ — η ὑψηλοῦ een wa-
terval; met kracht en gedruisch neêrstortende
stroom; (in Soerabaia CP.) ook *fatsoen van een
huis.* — η ὑψηλοῦ
ὑψηλοῦ ὑψηλοῦ ἅν ὑψηλοῦ ἅν ὑψηλοῦ
KN en η ὑψηλοῦ K.; zie ὑψηλοῦ (vrg. ὑψηλοῦ
ὑψηλοῦ 1.). — ὑψηλοῦ (of ὑψηλοῦ) K.,
zie ook bij ὑψηλοῦ

η ὑψηλοῦ KW. zea. ὑψηλοῦ (ook ὑψηλοῦ
in AS.; ὑψηλοῦ)

ὑψηλοῦ zea. ὑψηλοῦ of ὑψηλοῦ KN. — η ὑψηλοῦ
ὑψηλοῦ in menigte bij en door elkander krielen,
krielen, (van *Jakob's klínkinderen*, Joes.); kri-
belend kruipen; kriuwelen, een kriuwelig ge-
voel hebben, ook volgens G. door een grooten
hoop omringd worden (vrg. ὑψηλοῦ).

ὑψηλοῦ of ὑψηλοῦ KN.; ὑψηλοῦ ὑψηλοῦ over-
al met de handen rondtasten. — ἅν ὑψηλοῦ tas-
tende zich voortbewegen, voortstompelen, van een
zwakke oude; ook zea. ἅν ὑψηλοῦ — ἅν ὑψηλοῦ
gokerm, zooals van gekwetsten op het slag-
veld.

ὑψηλοῦ zie bij ὑψηλοῦ

ὑψηλοῦ zea. ὑψηλοῦ WW.

η ὑψηλοῦ of ὑψηλοῦ KN. 1. hakkelen,
stotteren, stamelen, eig. een organisch gebrek L.
202, doch ook wel van een *dronkene uit drift*,
AS. uit *erces* of *verlegenheid* (vrg. ὑψηλοῦ en
ὑψηλοῦ). 2. een soort zeevogel, (Tj.) Rh.

ὑψηλοῦ en ὑψηλοῦ piepend, kra-

kend geluid, zooals van een draagstok of een bamboezen rustbank.

Ἰνδονησικά zva. Ἰνδονησικά — Ἰνδονησικά geugiteerd, Rh.

Ἰνδονησικά of Ἰνδονησικά kw. zva. Ἰνδονησικά G.

Ἰνδονησικά KN.; Ἰνδονησικά iemand onder den voet komen en voortrollen of kantelen, bv. een losse rondachtige steen; onder het kauwen tusschen de tanden komen, bv. een steentje (erg. Ἰνδονησικά). — Ἰνδονησικά op iets ronds of kantelelds komen te trappen, zoodat de voet uitglijdt; op iets hardt komen te bijten, iets hardt tusschen de tanden krijgen. — Ἰνδονησικά iets ronds of kantelelds, dat men onder den voet krijgt; iets hardt dat men tusschen de tanden krijgt.

Ἰνδονησικά zie Ἰνδονησικά

Ἰνδονησικά KN.; Ἰνδονησικά tasten, voelen; naar iets tastende voelen; den pols voelen; iemand verdenken R.; volg. Rh. fig. polsen bv. wat iemand wil. — Ἰνδονησικά mv., iets betasten, bevoelen; naar iets zoekende tasten. — Ἰνδονησικά freq. tasten, voelen, rondtasten, enz. ook fig. zva. Ἰνδονησικά wat van iemands hand is, zijn werk. — Ἰνδονησικά subst. den. en volg. WW. ook (of Ἰνδονησικά) verdenking.

Ἰνδονησικά KN. klanknab. van het optillen en wegbrengen van een zwaren vracht: huup! — Ἰνδονησικά zwaar, wigtig, neerdrukkend, ook fig.

Ἰνδονησικά Ἰνδονησικά Ἰνδονησικά enz. Ἰνδονησικά enz. zva. Ἰνδονησικά Ἰνδονησικά enz.

Ἰνδονησικά kw. zva. Ἰνδονησικά Ἰνδονησικά

Ἰνδονησικά of Ἰνδονησικά KN. jager, jager van beroep, geoefend jager (Skr. mr̥ga, jagt, het jagen. Verg. Ἰνδονησικά); Ἰνδονησικά in O-Java, ook houder van dansmeiden. hoerewaard; ook fig. wegwijzer Tj. — Ἰνδονησικά iem. den weg wijzen, Tj. W. II, 246.

Ἰνδονησικά kw. zva. Ἰνδονησικά en Ἰνδονησικά

Ἰνδονησικά KN. een heel kleine kippevloo (erg. Ἰνδονησικά).

Ἰνδονησικά van Ἰνδονησικά KN. (waarsch. van het Skr. waniy-grāma, handelaarsgezelschap. PK.). — Ἰνδονησικά of Ἰνδονησικά kw. van Ἰνδονησικά bv. Ἰνδονησικά Ἰνδονησικά een koopvaardij-schip.

Ἰνδονησικά of Ἰνδονησικά KN. naam van een smakelijke, kostbare visch, die in zoet water leeft en

op enkele plaatsen met zorg in vijvers geteeld wordt, Mal goerami. — Ἰνδονησικά = Ἰνδονησικά

Ἰνδονησικά KN. Ἰνδονησικά zva. Ἰνδονησικά voortstompelen? WW. volg. Rh. Ἰνδονησικά zva. Ἰνδονησικά voordelig opgroeijen, gezet, zwaar van een kind.

Ἰνδονησικά zva. Ἰνδονησικά

Ἰνδονησικά kw. zva. Ἰνδονησικά Ἰνδονησικά

Ἰνδονησικά KN. kruipend, van kruipende insecten met kleine pootjes, zooals een rups, duizendbeen of mier, ook Ἰνδονησικά of Ἰνδονησικά kriebelen, een kriebelend gevoel, op of in het lichaam (erg. Ἰνδονησικά Ἰνδονησικά en Ἰνδονησικά van Ἰνδονησικά). — Ἰνδονησικά kruipen, kruipend zich bewegen, van insecten; fig. langzaam vorderen, treuzelen. — Ἰνδονησικά naar iets toe, op, over, in of om iets heen kruipen. — Ἰνδονησικά kruipend zich bewegen; krielen, wemelen (erg. Ἰνδονησικά). — Ἰνδονησικά kruipend, kruipen; een kriebelig gevoel hebben; ook kruipend gedierte, insecten; erg. Ἰνδονησικά

Ἰνδονησικά KN.; Ἰνδονησικά voortkruipen, gebukt en als het ware kruipende, voetje voor voetje zich voortbewegen, door ouderdom of zwakheid (erg. Ἰνδονησικά). — Ἰνδονησικά iemand of iets zachtjes en stilletjes uaderen, bv. om iets stilletjes weg te pakken, ook zva. Ἰνδονησικά met zijn velen aanvallen op, maar van kleine diertjes bv. Ἰνδονησικά Ἰνδονησικά — Ἰνδονησικά in een gebukte houding, als het ware al kruipende, zich voortbewegend; ook met verachting voor gaan of loopen; bv. Ἰνδονησικά Ἰνδονησικά je doet niet anders dan bij de bureu te loopen of rond te loopen.

Ἰνδονησικά KN. stofregen en motregen; stofregenen, motregenen, (erg. Ἰνδονησικά Ἰνδονησικά en Ἰνδονησικά). Ἰνδονησικά KN. zva. Ἰνδονησικά ook benaming van een zeker fatsoen van oorkrabben met juwelen; (en van een wilden boom, waarvan het hout alleu tot grof timmerhout, zooals van kisten, en tot brandhout gebruikt wordt. WR.).

Ἰνδονησικά KN. moeilijk te onderscheiden van vormen of kleuren, bv. van gekleurde sits, of van geschrift moeilijk te oontcijferen. ZG.

ziekte (erg. *am̄h̄m̄*). — *m̄h̄m̄* ligt vatbaar voor ziekte en uitmagering, vooral van een paard, dat slechte spijsvertering heeft, Rh. *m̄h̄* *am̄h̄* doodmager, vel en been, Rh.; volgens G. hartzeer. — *m̄h̄m̄* ziekelijk.

m̄h̄ KN. brullen, als een tijger.

m̄h̄m̄ KN.; *am̄h̄m̄* geheel uitgedroogd, kurkdroog *bv. van een rivier.*

m̄h̄m̄ KN. een holte, kuil in den grond; hol, hol staan, van de oogen. — *am̄h̄m̄* volgens G. boven het water uitstekende rots; zie BV.

m̄h̄ KN. (gew. herh.) uitgelaten blij, jolig van blijdschap, ook naam van een struik *Leca rubra*, Bl. (erg. *am̄h̄* en *am̄h̄m̄*).

m̄h̄ KN. 1.; *am̄h̄* een gewigt van twintig kati's bij handelaren in sommige vericwaren zoals sandelhout en andere boombasten, en ½ kodi bij handelaren in lijnwaden, WW. *am̄h̄m̄* naam van een wortel, *Curcuma viridiflora*, Rab. die tot medicijn, en jong als toespijs bij de rijst gebruikt wordt. 2. *am̄h̄m̄* tijd (tusschen 5 en 6 uur 's avonds) om het vee naar huis te drijven, K. 3. 89, ook wel *am̄h̄m̄* v. het vee naar het hok gaan, *gen.*; zie *am̄h̄* — *am̄h̄m̄* vee drijven naar huis of naar stal of naar de weide; vee of wild opdrijven; *fig. m̄h̄m̄* voortgedreven worden, *bv. vuur door den wind* Rs. (erg. *am̄h̄m̄* en *am̄h̄m̄m̄*).

m̄h̄ KN. de strot, de luchtpijp; ook het keelgat, de slokdarm (erg. *am̄h̄m̄* en *am̄h̄m̄m̄*). — *m̄h̄m̄* hetzelfde.

m̄h̄m̄ KN. klanknab. waarmee een treffen of pakken aangeduid wordt.

m̄h̄m̄ KN. nm. van een gènding, Rh. ook een langvoerpig soort *am̄h̄m̄* WW.

m̄h̄m̄ KN. gebraden, gebakken, gefrijt, zooals in *am̄h̄m̄* in de pan gebakken rijst, koude rijst met zout, *trasi*, uijen, lombok, eijeren en kokosolie gefrijt. *am̄h̄m̄* gefrijte sambel, waarvan verschillende soorten, als *am̄h̄m̄* en *am̄h̄m̄* gefrijte kippelever. — *am̄h̄m̄* iets in een pan braden, bakken of fritten (erg. *am̄h̄m̄* en *am̄h̄m̄*). — *am̄h̄m̄* braad-

pan (erg. *am̄h̄m̄*); volgens G. ook braadspit.

m̄h̄m̄ KN.; *am̄h̄m̄* happig, gulzig zijn, gretig schranzen, gulzig eten, ook wel wellustig. — *m̄h̄m̄* *am̄h̄m̄* *am̄h̄m̄* *am̄h̄m̄* gulzig, wellustig van aard (erg. *am̄h̄m̄* bij *am̄h̄m̄* *am̄h̄m̄* en *am̄h̄m̄*).

m̄h̄m̄ KN. klanknab. *zva. m̄h̄m̄* maar niet zo sterk; ook wel *zva. am̄h̄m̄*

m̄h̄m̄ KN. naam van een soort van bakfisel.

m̄h̄m̄ KN. een voorwerp hartstogtelijk begeeren, Rh.

m̄h̄m̄ KN. het gesis van iets dat gebraden wordt.

m̄h̄m̄ of *m̄h̄m̄* KN. zich snel wegbegeven, schielijk opstaan en heengaan. G.

m̄h̄m̄ KN. happig op of sterk verlangend naar een of ander, Rh.

m̄h̄m̄ of *m̄h̄m̄* KN. een gepunte bamboe, die tot laus dient; (ook naam van een visch. W.).

m̄h̄m̄ KN. *zva. m̄h̄m̄* maar zwakker en dofser. — *m̄h̄m̄* hol en dof klinkend, van een geluid of stem, *volg.* Rh. *gonzend bv. van een bij.*

m̄h̄m̄ KN. het tintelen en prikkelen of zoogenaamde slapen van een lid. — *m̄h̄m̄* slapen, van een lid van het lichaam, vooral van de voeten, Rh.

m̄h̄m̄ KN. een hol brommend geluid, zooals van een bromtol; een hol klinkend geluid, zooals in een ledig vertrek; ook naam van een klokvormig zee-kwal, ook *m̄h̄m̄* genoemd, waarvan roedjak gemaakt wordt, (erg. *am̄h̄m̄*). — *m̄h̄m̄* zwaar en hol klinkend, van een geluid of stem.

m̄h̄m̄ KN. holligheid, zoodat iets ergens een opene ruimte heeft (erg. *am̄h̄m̄* 2., en *m̄h̄m̄*). — *am̄h̄m̄* hol zijn, *bv. van den grond onder een vloer, of als een boom* (erg. *am̄h̄m̄*). — *m̄h̄m̄* holte; *volg.* WW.R. ook de borstholte, ribbekast, van een mensch of beest.

m̄h̄m̄ KN. *zva. am̄h̄m̄*. — 1. *am̄h̄m̄* 1. *zva. am̄h̄m̄* — 2. *am̄h̄m̄* en *am̄h̄m̄* *zva. am̄h̄m̄* (erg. *am̄h̄m̄*).

m̄h̄m̄ KN. klanknab. van het drinken: slok! ook *m̄h̄m̄* en *m̄h̄m̄* Rh.

m̄h̄m̄ KN. in de spreektaal *zva. kant, in den zin van windstreek, bv. m̄h̄m̄* aan de noordkant. *Vrg. am̄h̄m̄*

η μ κ η γ KN. een uitroep van twijfelen, bv. *β-α-η η μ κ η γ* och kom! WW. zea. *η μ κ η γ* *α-β* of *α η μ κ η γ* *β-γ*. *η μ κ η γ* zal het niet doorgaan, Rh.

η μ κ η γ = η μ κ η γ

μ κ η γ KN. 1. knods, strijdnods; *Skr. gadd, hetz.* 2. tros van sommige vruchten, zooals van den arenhoom; en stapel van kokosnoten twee aan twee gebonden en rondom een in den grond gezette staak opgestapeld; *bv. η μ κ η γ α-β — α η μ κ η γ* met een strijdnods slaan of vechten; iemand met den strijdnods slaan. — *μ κ η γ* bij trossen of stapels.

η μ κ η γ KW. zea. *η μ κ η γ*.

μ κ η γ of *η μ κ η γ* en *α η μ κ η γ* of *α η μ κ η γ* KN. hevige ontsteltenis met beweging van het hoofd (*erg. α η μ κ η γ* en *μ κ η γ*). — *α η μ κ η γ* enz., hevig ontstellen. — *μ κ η γ* enz., hevig ontsteld.

μ κ η γ KN. druk en luid gepraat, geraas, gerucht, ruchtbaar (*erg. μ κ η γ α η μ κ η γ* en *α η μ κ η γ*). — *η μ κ η γ* gerucht, geraas, leven maken, luihruchtig zijn, zooals van menschen in een levendig gesprek of bij een twist, en van een rumoerig spelende troep kinderen.

η μ κ η γ KN. 1. naam van een soort van lekkernij. G. (*volg.* Rh. andere uitspraak voor *η μ κ η γ*). 2. levendige strijd en inspanning. *bv. om elkander iets afsterkken, of om iemand te grijpen, vooral wanneer het met geschreeuw vergezeld gaat; ook groot rumoer (erg. μ κ η γ en η μ κ η γ).*

η μ κ η γ KN. een soort van zeemos, dat op koraalbanken groeit, koraalmoes; daarvan gekookte gelei (*erg. η μ κ η γ*). — *α η μ κ η γ* zulke gelei maken. — *η μ κ η γ* nagemaakte, maar niet eetbare gelei, *bv. door kinderen gemaakt, om mee te spelen.*

μ κ η γ KN.; *μ κ η γ μ κ η γ* of *μ κ η γ μ κ η γ* stampvoeten en met de armen slaan, *bv. van een kiad dat zijn zin niet kan krijgen, van iemand die zich woedend driftig maakt, van een washopig heerdroefde, van schrik en ontsteltenis; ook van een vurig paard, dat als het bestegen wordt, ongeduldig veel beweging met de poten maakt; telkens opspringen van blijdschap, Rs. (erg. μ κ η γ μ κ η γ*

μ κ η γ en *μ κ η γ μ κ η γ*).

η μ κ η γ KW. zea. *α η μ κ η γ* G.

μ κ η γ KN. overal verspreid neerliggen, (Tj.) Rh.

μ κ η γ KN. in opgewonden vrolijkheid veel dartele beweging maken en huppelen (*erg. μ κ η γ* en *μ κ η γ*). — *α η μ κ η γ* of *η μ κ η γ* hetzelfde van velen, *bv. in een opgewonden vrolijk gezelschap.*

η μ κ η γ = η μ κ η γ Tj.

η μ κ η γ KN. ruchtbaar (*erg. μ κ η γ α η μ κ η γ* en *α η μ κ η γ*) WW. *volg.* Rh. bevuild, bemorst met bloed, TP. zea. *η μ κ η γ*

μ κ η γ KN. bijstand, het bijstaan van iemand tot het een of ander (*erg. α η μ κ η γ* en *α η μ κ η γ*). WW. η μ κ η γ KN. bemorst, bevekt, met eigen bloed (*erg. η μ κ η γ*).

μ κ η γ = μ κ η γ maar van kleinere voorwerpen, *bv. van een kantje, enz.* Rh.

μ κ η γ KN.; *μ κ η γ μ κ η γ* bij herhaling met den voet op den grond stampen; stampvoeten, trap-pelen (*erg. μ κ η γ μ κ η γ*). — *α η μ κ η γ* met den voet op den grond stampen. — *α η μ κ η γ μ κ η γ* met den voet of de voeten op den grond stampen, *bv. om het stof van de schoenen te krij-gen, (erg. α η μ κ η γ η μ κ η γ μ κ η γ).*

μ κ η γ KW., zie *μ κ η γ*

μ κ η γ KN. zijn behoefte doen. G. zoo in Tj. wel-ligt zijn gevoeg doen staande met de beenen wijd van elkander, *erg. μ κ η γ*

μ κ η γ zea. *α η μ κ η γ*

η μ κ η γ KN. een jonge, nog niet volwassen, buff-tel, een buffelkalf (*erg. α η μ κ η γ* en *α η μ κ η γ*). *α η μ κ η γ η μ κ η γ* twee buffels en een jong.

μ κ η γ naam van de kluis van *Pandebahan Kapi-Djembawan* (*Skr. Gandamādana*, naam van een berg. PK).

μ κ η γ KN.; *α η μ κ η γ* zich verspreiden van een geur (*erg. α η μ κ η γ* en *α η μ κ η γ*).

μ κ η γ of *μ κ η γ* KN. ver genoeg reiken, iets kunnen bereiken, er toe kunnen reiken; toereikend zijn *α η μ κ η γ η μ κ η γ* de put-temmer reikt niet tot aan het water (*erg. α η μ κ η γ η μ κ η γ* en *α η μ κ η γ*). *α η μ κ η γ* zoo-veel als hij bereiken kan.

ἡμεῖς KN.; ἰν ἡμεῖς op iemand af komen of iemand nazitten of vervolgen, om hem te stooten met den kop of horens, van een gehorend beest (erg. ἰν ἡμεῖς ἡμεῖς); ook wel zva. ἡμεῖς BV. L. 210, Rs.

ἡμεῖς KN. plat voor ἡμεῖς erg. ἡμεῖς

ἡμεῖς KN 1. zva. ἡμεῖς doch meer bep. van djarakpit en geregen aan stokjes of bamboepennetje's. ἡμεῖς of ἡμεῖς ristsporen, stompe sporen die op een rij aan een hanepoot gegroeid zijn, maar klein blijven. — ἡμεῖς trekkende terughouden; be. een sapi, dat weg wil loopen, door aan het touw te trekken, tegenhouden; ook fig. iem. die vertrekken wil. Rh.

ἡμεῖς zva. ἡμεῖς

ἡμεῖς kw. zva. ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς en ἡμεῖς (Skr. gadgada, het geven van een onbestemd of onwillekeurig geluid, zooals gesnik: Erg. ἡμεῖς).

ἡμεῖς zva. ἡμεῖς stampvol, overvol, be. met menschen of dieren, (Tj.) Rh.

ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς zie ἡμεῖς

ἡμεῖς of ἡμεῖς KN. een wind veest; een wind, een veest laten (erg. ἡμεῖς); ook plat woord voor ἡμεῖς — ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς of ἡμεῖς ἡμεῖς, winderig spreken, snoeven, zwetsen, spr. voor dingen vergrootend vertellen; groote beloften doen, zonder dat er iets van komt; sprookjes vertellen, nonsens debiteren (erg. ἡμεῖς ἡμεῖς). — ἡμεῖς ἡμεῖς verdichte naam van een plaats, in een verdichte vertelling.

ἡμεῖς en ἡμεῖς KN.; ἡμεῖς en ἡμεῖς zva. ἡμεῖς of ἡμεῖς volg. Rh. zva. ἡμεῖς

ἡμεῖς KN. zva. ἡμεῖς en ἡμεῖς (Rs.).

ἡμεῖς en ἡμεῖς KN. aarde die aan de voetzolen vastkleeft of gepakt is; aankleven, zich aanpakken, van aarde aan de voeten, fig. onderdanige dienaar of dienaress. ἡμεῖς ἡμεῖς en verk. ἡμεῖς (of ἡμεῖς en ook ἡμεῖς ἡμεῖς WR.) Uw onderdanigste die-

naar of dienaress. — ἡμεῖς nederigste dienaar.

ἡμεῖς zva. ἡμεῖς ook dwaze praat, malle leugenachtige praat verkoopen, W. II, 399.

ἡμεῖς of ἡμεῖς ook ἡμεῖς KN. het doffe geluid van op elkander volgende voetstappen; ook van den gang van de raderen van een stoomboot in het water, Pl. (erg. ἡμεῖς en ἡμεῖς).

ἡμεῖς of ἡμεῖς ook ἡμεῖς KN. het dof ploffend geluid van iets zooals een kokosoot, die op den grond valt; ook zva. ἡμεῖς maar doffer. ἡμεῖς ἡμεῖς tof, tof! van zware stappen op den grond. — ἡμεῖς ἡμεῖς door een stompen met den voet geluid maken; met de voeten te stommelen liggen, van een slappende, die telkens de voeten heen en weer gooit: zware stappen maken; overal loopen, be. om de kost te zoeken.

ἡμεῖς en ἡμεῖς KN. de pisangstam, de stam van een pisangboom. ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς (onsterk) touw of band van pisangbastvezels. — ἡμεῖς ἡμεῖς gelijk een pisangstam, zie Z. II. — ἡμεῖς ἡμεῖς of ἡμεῖς ἡμεῖς = ἡμεῖς enz.

ἡμεῖς en geb. ἡμεῖς KN. grof vlechtsel, grove képaug, gew. van bamboes.

ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς — ἡμεῖς ἡμεῖς zva. ἡμεῖς

ἡμεῖς KN. een soort van wapentuig, een lang breed zwaard of lang lemnet, aan den stok van een lans vastgemaakt.

ἡμεῖς = ἡμεῖς bij ἡμεῖς

ἡμεῖς zva. ἡμεῖς bij het tandakken, Tj.

ἡμεῖς grondw. van ἡμεῖς en ἡμεῖς — ἡμεῖς ἡμεῖς zich verbijten, de tanden op elkander drukken, van granschap, wraak of strijdlust.

ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς zie bij ἡμεῖς

ἡμεῖς Holl. goot, voor greppel (erg. ἡμεῖς en ἡμεῖς). ἡμεῖς KN. naam van een soort van klingewas met veel doorns en kleine harde bolvormige vruchten, zoo groot als schiethagel (ook zonder ἡμεῖς AS.). ἡμεῖς doorn-takje van de göttriplant. ἡμεῖς naam van

sibdering of beving aanjagen; schrikbarend, om van te rillen en te beven. — η μέν een geweldig geraas maken; beven, sidderen, van zwakheid, ongesteldheid, schrik of ontsteltenis. enz.

μέν κν. bitterachtig sterk van smaak, zooals enkele kleine ημερηίαι soorten (erg. μέν en εν ημερηίαι).

η μεμεν κω. zva. η μεμεν εν ημερηίαι zva. μεμεν — εν ημερηίαι iemand met wellillendheid en toegevendheid als lid van zijn familie behaandelen of bejegenen.

μέν κν. εν μέν εν ημερηίαι iemand, of bv. de vogels in de rijstveelden, (in deze bet. volg. Rh. εν μέν), door een plotselingen harden schreeuw doen schrikken of schrik aanjagen (erg. μέν εν ημερηίαι van εν ημερηίαι); iem. overrompelen bv. in zijn huis, bij huisonderzoek, ook een vijand of vijandelijke plaats stormenderhand overrompelen, R. welligt onverhoeds aanvallen. εν μέν εν ημερηίαι tot vermaak tamme duiven door geschreeuw en handgeklap in de lucht jagen, waar zij in een kring rondeliegen, Tj.; prikkelend steken zooals peper op de tong; ook van de zon zva. εν ημερηίαι

μέν κν. of μέν εν ημερηίαι κν., μεμεν ή of μέν εν ημερηίαι κ., μέν εν ημερηίαι κ., iets zooals een stok, rotting of roede, om mee te slaan (erg. μέν). — εν μέν εν ημερηίαι εν μέν εν ημερηίαι en εν μέν εν ημερηίαι naar iets slaan, iemand of iets slaan met een stok of iets dergelijks; een vijand of vijandelijke plaats aantasten (erg. εν μέν εν ημερηίαι); een worp doen met dobbelsteenen. εν μέν εν ημερηίαι 3 gewapender hand aantasten, den oorlog aandoen. — εν μέν εν ημερηίαι εν μέν εν ημερηίαι εν μέν εν ημερηίαι mv., iemand een pak slaag geven, iemand aflossen. — εν μέν εν ημερηίαι εν μέν εν ημερηίαι εν μέν εν ημερηίαι iets bezigen om te slaan, met iets slaan. — εν μέν εν ημερηίαι εν μέν εν ημερηίαι εν μέν εν ημερηίαι het slaan, enz.; slag. — μέν εν ημερηίαι μέν εν ημερηίαι εν μέν εν ημερηίαι obj. den., een slag, slagen, als hoerdelheid; voorwerp om te slaan of te rossen; elkander slaan, ook maaksel, fabriekaat (eig. hamerslag) van een kris, klevang, enz. Rh.

ημερηίαι 1. kw. iets om mee te gooijen, doch alleen van een steen of heel hard voorwerp, zooals een stuk ijzer, ook van kanonkogels (erg. εν μέν).

2. κν., zie ημερηίαι εν ημερηίαι εν ημερηίαι boom of granaat. — εν ημερηίαι 1. iemand met een ημερηίαι gooijen. 2. voor het stuk van een aantal voorwerpen door elkander gelijk geld geven of bieden, bv. een cent, een halve cent of een dubbeltje. — ημερηίαι een cent het stuk van een koopwaar.

η μεσημερία 1. zva. η μεσημερία Tj. μεσημερία εν ημερηίαι B. v. B. II, 159, onderwerp van vertellen, M. kwiukslagen of grappen verkoopen om den tijd te korten, RI. 2. — εν ημερηίαι zva. εν ημερηίαι ook aanzock doen om een meisje. μεσημερία κ., zie μέν εν ημερηίαι κν. broos, breeikbaar, van iets hards, dat ligt breekt, zooals van glas of porcelein, ook ben. van harde koekjes (erg. μέν); ook helder en duidelijk van de stem, Tj.

μέν κν. εν μέν εν ημερηίαι met de nagel van den duim dood knijpen, dood drukken, zooals vloovien, zva. ημερηίαι

ημερηίαι κω. zva. εν ημερηίαι μέν εν ημερηίαι κν. jeuk, jeuking, jeukend, een jeukend gevoel hebben (erg. μέν). — ημερηίαι of ημερηίαι εν ημερηίαι prikkelen, beginnen te steken, van de zon of zonnehitte in den voormiddag van tien uur tot wat over elven (erg. εν ημερηίαι). — μέν εν ημερηίαι aan jeukte lijden, jeukte gevoelen, ook van lust tot paren of bijslaap, (van een vrouw, Rh.).

μέν εν ημερηίαι εν μέν εν ημερηίαι en εν μέν εν ημερηίαι zie μέν εν ημερηίαι

μέν εν ημερηίαι κν. spoedig schrikken, spoedig verschrikt omzien, toeloopen of toeschieten (erg. μεσημερία εν μέν εν ημερηίαι). — μέν εν ημερηίαι schrikachtig, spoedig schrikkend van aard, schichtig.

μεσημερία κω. zva. μέν εν ημερηίαι εν ημερηίαι κν.; εν μέν εν ημερηίαι op de tanden bijten; een hartstogt of sterke begeerte verkroppen of bedwinnen; een lach onderdrukken, ook een vondst of iets lekkers, dat men gekregen heeft, voor anderen verbergen of weghouden, voor zich zelf alleen houden. μέν εν ημερηίαι freq. ook een geluid inhouden, binnessmonds zingen, Tj.

μεσημερία zva. μέν εν ημερηίαι ημερηίαι κν. zie ημερηίαι

in gaten van boomen haar nest maken (erg. η ἄλφα ἤματι).

ἄλφα KN. gevaarlijk, van een weg, die door roovers of wild gedierte onveilig gemaakt wordt, en die men vermijden en niet begaan moet; ook geheimzinnig. ἄλφα ἄλφα een gevaarlijk karakter, van iemand met wien het 't best is zich niet in te laten.

ἄλφα KN. — ἄλφα ἄλφα maar even met het uiteinde ergens inzitten, van iets gezegd dat op een kleinigheid na, losraakt, bv. van een tand, heel los en bewegelijk zitten, Tj. (erg. ἄλφα ἄλφα ἄλφα η ἄλφα ἄλφα) zoo losjes zittend of hangend zich heen en weer bewegen.

ἄλφα KN.; ἄλφα ἄλφα happen, zooals van een hond; ingrijpen, vatten, van een gesp (erg. ἄλφα ἄλφα ἄλφα en ἄλφα ἄλφα). ἄλφα ἄλφα ἄλφα geen mond opendoen, niets antwoorden op hetgeen een ander zegt. ἄλφα ἄλφα ἄλφα ἄλφα zva. ἄλφα ἄλφα ἄλφα van ἄλφα ἄλφα BV.

ἄλφα zva. ἄλφα ἄλφα — ἄλφα ἄλφα ἄλφα met de armen omvatten, omhelzen; met handen en voeten omklemmen; ook wel van een tijger, met de pooten omklemmen.

ἄλφα KN. blankwab, van een hap of beet, Tj.

ἄλφα KN. een soort grof gekorven inlandsche tabak, WW.

ἄλφα KW. zva. ἄλφα

ἄλφα of ἄλφα KN. het waas van het gelaat, gezonde gelaatskleur, gelaatsblos. ἄλφα ἄλφα ἄλφα ἄλφα zijn (of haar) gelaat is verschoten.

ἄλφα KW. zva. ἄλφα; erg. ἄλφα

ἄλφα I. KW. zva. ἄλφα ἄλφα G. 2. KN. raam, zooals het hout van een venster. — Ook de tusscheurruimte van een van bamboe gevlochten pagër tusschen twee stijlen, Rh. — ἄλφα duidelijk te zien, zoodat het open en bloot voor het gezigt staat of ligt en het gezigt door niets belemmerd wordt. — ἄλφα ἄλφα een rak op pooten, om het batiksel, over te hangen, terwijl de vrouw het andere gedeelte op de hand heeft om te batikken. ἄλφα ἄλφα ἄλφα duidelijk en klaar te zien, (of te hooren. Rh.).

ἄλφα KN. klein overschot of restantje, bv. van rijst of cleesch. GR. volg. Rh. rand, steile rand, bv. van een put of ravijn. — ἄλφα ἄλφα zóo op een

rand of kant staan, dat het er ligt afvalt, zóo ergens op liggen, of zóo vastgehouden worden, dat een goed deel er buiten uitsteekt (erg. ἄλφα ἄλφα).

ἄλφα KN. I. declinatie, afwijkende beweging of afhelling naar de een of andere zijde. 2. met hout van een andere kleur, paarlemoer, zilver of verguld koper ingelegd; bv. ἄλφα ἄλφα zulk een ingelegd kistje. ἄλφα ἄλφα KW. zva. ἄλφα ἄλφα (Zoo ook ἄλφα ἄλφα ἄλφα). ook fatsoen van een ἄλφα ἄλφα W. I. 295. — ἄλφα ἄλφα declineren, afhellen, afdalen; van het toppunt afdalen, van de zon; geen stand houden, wijken, onvast; ook volgens G. zva. ἄλφα ἄλφα — ἄλφα ἄλφα van streck of van zijn stuk geraken of geraakt, door sterke gemoedsbeweging, zoodat men zijn bezinning verliest; WW.R. aan het wankelen gebracht; door aantrekking overhellen tot een ofander. — ἄλφα ἄλφα zie beneden. 3. volg. Rh. ook een soort oorkrab met een schroef van achteren. ἄλφα ἄλφα en ἄλφα ἄλφα in de spreektaal zva. ἄλφα ἄλφα en ἄλφα ἄλφα

ἄλφα KN. gespleten, van de lippen (erg. ἄλφα ἄλφα); volg. Rh. ook een kleine scheur of barst, of met een stukje uit den rand van een voorwerp of suie van een mes.

ἄλφα KN. — ἄλφα ἄλφα ἄλφα met zijn velen trekkende en sleurende iets vervoeren. (Tj.) Rh.

ἄλφα KN. schaarde; een schaarde of schaaarden hebben, van ijzerweaven, ook zva. ἄλφα ἄλφα

ἄλφα KN. met een stuk of stukje uit den rand, van aardewerk (erg. ἄλφα ἄλφα en ἄλφα ἄλφα); ἄλφα ἄλφα vroegere benaming van het district Lâ-dok in Bagden. — ἄλφα ἄλφα ἄλφα zie bij ἄλφα ἄλφα

ἄλφα (nggal) zie bij ἄλφα ἄλφα

ἄλφα zva ἄλφα ἄλφα ook volgens G. verk. van ἄλφα ἄλφα of ἄλφα ἄλφα

ἄλφα of ἄλφα ἄλφα ook ἄλφα ἄλφα KN. hefboom, zware spaak om iets op te ligten, om te wentelen, te verschiven, enz. (erg. ἄλφα ἄλφα ἄλφα en ἄλφα ἄλφα ἄλφα). — ἄλφα ἄλφα ἄλφα iets met een spaak of hefboom ligten; omwentelen, enz.; een caartuig met een pagaai wenden of sturen. (erg. ἄλφα ἄλφα — ἄλφα ἄλφα ἄλφα ἄλφα en ἄλφα ἄλφα zie boven.

ἄλφα KN. I. iets, zooals hars, was of lood, waar-

meê iets van binnen tot stevigheid, vastigheid, of om het sterker te maken, wordt aangevuld, *zoals wel een savopit of kēmirinoot, na die uitgehold te hebben, met de een of andere substantie wordt aangevuld om hem sterker te maken bij het spel daarmee, of zoals een van buiten zilveren hecht of kandelaar van binnen met hars wordt aangevuld*, WW.R. een soort lak bij de juweliers en goudsmiden in gebruik om er het te bewerken voorwerp op vast te zetten, Rh. 2. kw. *zva. ექსპლანტირება* volg. R. een wapen, *zoals een piek of lans, dat men tot zijn veiligheid meeneemt, be. als men bij nacht reist. მნიშვნის ზეცხ. in een algemeenen of figuurlijken zin — მნიშვნისა მნიშვნისა fig. voor de dapperste en krachtigste strijders, die de kracht van een leger uitnaken in een gevecht (vrg. ამნიშვნისა). მნიშვნისა ნიშნისა merg van მნი in het gebeente hebben. — მნიშვნის იეს მნიშვნის იეს* iemand door het leeren van een *მნიშვნის* sterker (*მნიშვნის*) maken. *მნიშვნის* (of *მნიშვნის*) *მნიშვნის* door versterkende middelen het leven verlengen. R — მნიშვნის van binnen met gālā gevuld.

მნი kw. *zva. მნიშვნისა*

მნი kw. *zva. მნიშვნისა*

მნი kw. *zva. მნიშვნისა*

მნი kw. *zva. მნიშვნისა* 1. KN. een groot soort van spadel, schup of schupje, *meer bep. voor rijst; vrg. მნიშვნისა* 2. volg. WW. *მნიშვნისა* krisscheemakers in dienst van den Vorst.

მნი KN. leed gevoelen, *van iemand die zijn wensch niet erlangt; en zoo ook მნიშვნის მნიშვნისა* het doet mij leed, dat spijet mij! WW.R. volg. Rh. min of meer afkeer krijgen van een geliefd voorwerp door onbeantwoorde liefde; van een object door dat er een gebrek aan ontdekt wordt; door een teleurgesteld verlangen ontstemd worden.

მნი KN. — *მნიშვნისა* 1. kw. het manueel lid, (vrg. *მნიშვნისა* en *მნიშვნისა*) G. 2. *მნიშვნისა* gew. *მნიშვნისა* naam van een residentie op Java.

მნი volg. WW. *zva. მნიშვნისა*

მნი KN. TP. *zva. მნიშვნისა* of *მნიშვნისა* naam van een aardvrucht. *მნიშვნისა* naam van een soort van lātēs, JR. volg. WW. *zva. მნიშვნისა* *მნიშვნისა* klauknab. van het trompetvormig met *მნიშვნისა* omconden sluitje. (*მნიშვნისა*).

მნი KN. een afgrijzen, gruwen (vrg. *მნიშვნისა*). — *მნიშვნისა* gruwelijk, om van te gruwen, ijselijk, vervaarlijk *be. groot*. — *მნიშვნისა* iemand aangrijzen, zoeken te doen gruwen. — *მნიშვნისა* afgrijzing-, ijsingwekkend; afgrijselijk, A. 29. — *მნიშვნისა* of *მნიშვნისა* *მნიშვნისა* enverk. *მნიშვნისა* akelig zijn of worden, door afgrijzen vermeersterd, aangegrepen worden, M.

მნი kw. *zva. მნიშვნისა* *მნიშვნისა* *მნიშვნისა* *მნიშვნისა* KN. TP. een bergrug; een boven den waterspiegel zich verheffende bank of klip in zee, JR. TP. een weg; KN. een dijk langs een waterleiding, Rh. — *მნიშვნისა* 1. in een onafgebroken rij maar onophoudelijk op elkander volgen of voortstroomen. 2. TP. een bergrug vormen, zich tusschen twee laagten in de lengte verheffen; *en* even boven den waterspiegel uitkomen, *van een bank of klip*, JR.

მნი kw. *zva. მნიშვნისა*

მნი of *მნიშვნისა* kw. *zva. მნიშვნისა* 1. N., *მნიშვნისა* K., suiker (Str. *goela*, rawe, ongeraffineerde suiker). 2. KN. bed, bedding voor plantsoen.

მნიშვნისა arensuiker, *suiker van de მნიშვნისა* van den arenpalm. *მნიშვნისა* (of *მნიშვნისა*) kokossuiker, klappersuiker. *მნიშვნისა* *მნიშვნისა* met zilver en goud beurtelings bewerkt of ingelegd, *be van een krisschēe*, vrg. *მნიშვნისა* *მნიშვნისა* zie bij *მნიშვნისა* *მნიშვნისა* rietsuiker. *მნიშვნისა* rietsuiker op de Jav. wijze bereid, Rh. *მნიშვნისა* klappersuiker met geraspte klapper vermengd. *მნიშვნისა* witte gekristalliseerde rietsuiker *მნიშვნისა* kandisuiker. *მნიშვნისა* gesmolten suiker, *ook be. van de მნიშვნისა* *მნიშვნისა* Javaansche suiker in een puntig bolle vorm. *მნიშვნისა* suikermuisjes. *მნიშვნისა* ook *მნიშვნისა* en *მნიშვნისა* kokinje. — *მნიშვნისა* een bedding maken voor plantsoen. — *მნიშვნისა* suikeren; *een tuin in bedden leg-*

geu. — *դրուկ* of *մորուկ* een bedje, tuinbed; met beddingen.

դրնի 1. *kw.* *zva.* *ն մննմն* — 2. *դրնի* of *դրուս* *kn.* Benggualsche *կոդոս*

դրս *kn.*, *դիւտ* *kl.*, *volg.* *Rh.* *դրս* *n.* *դ դիւտ* *k* of *kl.* *անտուր* of *սրտուս* *poët.* de hals, ook *fig.* van *levenlooze dingen* (*vrg.* *սրս* II., *դիւ* en *անտուր*), *սրստուր* het onderste gedeelte van den hals van gevogelte, *WW.* (en de hals van een *պիւ* boven de *ննն* *JR.*).

նսրս ganzenhals *d. i.* de groote stengel v. e. pisangtros, *WW.* *volg.* *Rh.* de strot (*vrg.* *ն սրս* *enz.*).

դրուս *kn.* een kraag, halskraag (*vrg.* *նննն*). — *նսրս* v. e. *դրս* voorzien. — *նսրս* *kn.*, *անտուր* *kl.*, de tweede in rang; het tweede onmiddellijk op het oudste volgende kind.

դրուս zie *դրնի*

դրուս *kn.* *դրուս* of *դրս* het hoofd telkens heen en weer bewegen, *Waj.* II, 399.

դրուս *kw.* *zva.* *դրուս դրուս դրուս* en *ննն* — *սրս* zie *boven*.

մուռ *kw.* *zva.* *մուռ* (*vrg.* *մուռ* 2.).

մուռ 1. *kn.* het hart, het binnenste, hardste, zware hout van sommige boomen. *մուռնուռ* het hart van de tamarindeboom meestal zwart; er worden wandelstokken, knuppels *enz.* v. gemaakt.

2. *kl.* van *ննն* en *նսրս* (zie *ննն* 1.). — *նսրս* 1. *kn.* als galih, zoo hard. 2. *kl.* van *ննն* en van *նսրս* — *նսրս* *kl.* van *ննն* en *նսրս* — *մուռնուռ* *volg.* *WW.* bloem, puik van rijst of meel; *volg.* *Rh.* *zva.* *նննն* specerijen. — *մուռնուռ* *kl.* van *նսրս* en *նսրս* (zie bij *ննն* 1.), en = *մուռնուռ* — *նսրս* of *նսրս* *kl.* *zva.* *մուռնուռ* maar ook van *ննն* en *նսրս* in den zin van gemoed, gemoedsstemming en gemoedsgesteldheid, *WP.R.* (aldaar onder den in-cloed van het *Madorre ch*, *zva.* *մուռ* *kl.* van *ննն*).

մուս *kw.* *zva.* *մուս* of *մուս* en *մուս* en *մուս* en *մուս* (*Skr.* *galozh*, een soort van edelgesteente); *kn.* naam van een regentschap in

de res. *Tjirebon*, in oude tijden een rijkszetel.

մուռ *kn.* *zva.* *նսրս* of *նսրս* of *նսրս* of *նսրս* en *ննն* of *ննն* (*vrg.* *դրս*).

մուռնուռ *ma* het uitvaagsel der wereld. — *նսրս* *zva.* *նսրս*

մուս *kw.* *zva.* *մուս*

մուս of *մուս* *zva.* *սրս* of *մուս*

մուս zie bij *մուս*

մուս zie bij *դրս*

մուս of *մուս* 1. *kw.* *zva.* *սրս* en *սրս* en *volg.* G. *zva.* *սրս* en *մուս* (*Skr.* *glana*, vermoed, afgemat, verzwakt). 2. *kn.* naam van een roofvogel, kiekendief (*vrg.* *դրս*) G.

մուս *kn.*; *նսրս* iemand met mooie prauwtjes of beloften tot iets zoeken te belezen, met iemand vertrouwelijk of in het geheim spreken, *bv.* om hem voor zich te winnen, of tot het een of ander over te halen. — *մուս* een vertrouwelijk gesprek hebben onder vier oogen, met voornoemd doel; *zva.* *մուս* (*vrg.* *մուս*).

մուս *kn.* *մուս* *մուս* zich waggelend voortbewegen, van dikte *Rh.*

մուս *kn.*, *նսրս* met zoete woorden van iemand iets trachten te verkrijgen (*vrg.* *նսրս*).

մուս *kn.* *մուս* zacht en hol klinkend, van stem, (*Tj.*) *Rh.* *vrg.* *սրս*

մուս *kn.* pil of balletje als een hoeveelheid (*bv.* *նսրս*); ook *zva.* *ննն* *bv.* *նսրս* om een kleinere hoeveelheid uit te drukken. — *նսրս* iets tot een pil, balletje of ronde klont draaijen of vormen, ook *zva.* *մուս* een cigarette oprollen; en in de vorm van een pil of ronde klont zijn. — *նսրս* *mv.* — *մուս* pillen, balletjes; ronde klont; in pillen of ronde klonten.

մուս *kn.*; *նսրս* of *նսրս* zonder *նսրս* zich zelf bezig houden, alleen spelen, van een klein kind. — *մուս* alleen, zonder *նսրս*, loopen te spelen; geen oppassing hebben; oningevat (zonder *նսրս*), van edelgesteenten, *WW.* zoo maar liggen te slingeren, *zon-*

of ander, meestal naar een mooie vrouw, Rh. — ἡμετέριον en ἡμετέριον ook ἡμετέριον me. naar iets of iemand zoeken, iemand of iets opzoeken, zoeken te krijgen. — ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον voor iemand of iets het een of ander zoeken of naar iets rondzien. — ἡμετέριον ἡμετέριον het zoeken, enz. — ἡμετέριον 1. iets dat naar een pop gelijkt, zooals een St. Nicolaaspop. 2. en ἡμετέριον ἡμετέριον κ. obj. den.; iets of iemand daar naar gezocht wordt.

ἡμετέριον κν. een breed karpmes met een gevest aan een bandelier of in den gordel gedragen, vooral in West-Java in gebruik, in een scheë.

ἡμετέριον κν. zva. ἡμετέριον en ἡμετέριον

ἡμετέριον of ἡμετέριον = ἡμετέριον 2. bed, bedding.

ἡμετέριον of ἡμετέριον Holl. galderij, galerij, buiten of binnen of achter-galerij van een Europeesch huis (vrg. ἡμετέριον).

ἡμετέριον κν. klanknab. van het losraken en naar beneden schuiven, bv. van een kind uit een draagband, Rh.

ἡμετέριον of ἡμετέριον κν.; ἡμετέριον ergens op den grond neêrliggen, bv. voor de deur van een tempel; ook van velen die op den grond liggen te slapen (vrg. ἡμετέριον). — ἡμετέριον op den grond liggen te wentelen, zóo wel in Men. G. vrg. Rh. op den grond verspreid liggen, van een of ander vocht, zooals olie, ook wel modder, enz. (Tj).

ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον zie ἡμετέριον

ἡμετέριον zie bij ἡμετέριον

ἡμετέριον = ἡμετέριον

ἡμετέριον κν. lid van de ledematen (vrg. ἡμετέριον); ook volgens G. afdeeling; en kerf, insuede (vrg. ἡμετέριον). — ἡμετέριον of ἡμετέριον gewricht van de ledematen (vrg. ἡμετέριον ἡμετέριον en ἡμετέριον ἡμετέριον); verband, samenhang, van een verhaal; WW.; afseiding, afdeeling in een verhaal Rh., volgens G. ook oorsprong, begin.

ἡμετέριον κν. worstelen door elkander om het lijf te pakken en op den grond zoeken te krijgen (vrg. ἡμετέριον). — ἡμετέριον iemand om het lijf of

om den hals vatten, om hem op den grond te krijgen, of uit angst om bescherming bij hem te zoeken. — ἡμετέριον elkander om het lijf vatten; met elkander worstelen.

ἡμετέριον κν.; ἡμετέριον 1. κν. kauwen op iets taai's, Rh. κν. van ἡμετέριον WW. — 2. poët. iets verslinden. — 3. κν. iets overwegen (vrg. bekauwen), bv. ἡμετέριον ἡμετέριον — ἡμετέριον κν. het kauwen; κν. het overwegen, overweging.

ἡμετέριον κν. om elkander geslingerd, zooals bij een worsteling (vrg. ἡμετέριον en ἡμετέριον); handgemeen; door elkander woelen van vechtenden, gemeenzaam met anderen door familiaren omgang. — ἡμετέριον zich slingeren om; zich hechten aan, W. II, 362. — ἡμετέριον omstrengeld, elkaar omhelzen, bv. van minnenden, B. T. Dj.

ἡμετέριον κν. hard, vast, compact, niet broos, niet poreus, WW.; vrg. Rh. aanhoudend blaffen van een hond, zingen van een vogel, fig. aanhoudend praten van een mensch.

ἡμετέριον Holl. κν. glas; van glas, glazen; (ook voor beker van zilver of goud. WW.), een vlieger-touw met lijn gestooten glas en lijn bestreken, waarmede de eene partij het touw van de andere tracht door te snijden. — ἡμετέριον een dergelijke vliegerwedstrijd.

ἡμετέριον poët., en in de sprektaal κ., in poëzie ook ἡμετέριον zva. ἡμετέριον spoedig, dra, gauw. ἡμετέριον ἡμετέριον spoedig! gauw!

ἡμετέριον of ἡμετέριον κν.; ἡμετέριον of ἡμετέριον iets rollen, bv. tusschen de handen of vingers om het dunner of compresser te maken; over iets met iets heen rollen, bv. om het te kuenzen of te pletten. — ἡμετέριον mv. — ἡμετέριον rolmachine; een mangel, WW.; vrg. Rh. ἡμετέριον — ἡμετέριον plat tegen den grond drukken, bv. de alangalang op een veld, ten einde verder te kunnen zien.

ἡμετέριον ἡμετέριον zie ἡμετέριον WW. ἡμετέριον — ἡμετέριον met de handen of vingers rollen, bv. deeg, enz. Rh.

ἡμετέριον κν. zva. ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον

ἡμετέριον en ἡμετέριον κν.; ἡμετέριον of ἡμετέριον

ἡμετέρας en ἐπιπέταται in menigte op den grond verspreid liggen, zooals bloemen, appels en van lijken op een slagveld (erg. ἐπιπέταται).

— ἡμετέρας zea. ἡμετέρας
ἡμετέρας ἐπιπέταται zie ἡμετέρας
ἡμετέρας zea. ἡμετέρας
ἡμετέρας KN. — ἐπιπέταται heel langzaam vooruitgaan, vooruitschuiven, zooals een slak, Rh.

ἡμετέρας of ἡμετέρας KN.; ἡμετέρας of ἡμετέρας ook ἡμετέρας of ἡμετέρας op den grond liggen te woelen of zich te wentelen, be. van een gewonde (erg. ἡμετέρας ἡμετέρας en ἡμετέρας); ook daagsch, alledaagsch; iets voor dagelijksch gebruik, zooals kleeren of borden, die men niet behoeft te ontzien (van ἡμετέρας).

ἡμετέρας KN.; ἐπιπέταται of ἐπιπέταται KN. met de hand over iets heen strijken of strijkende tasten en voelen, zea. ἡμετέρας, WW. volg. Rh. ἐπιπέταται zich naar beneden schuiven, naar beneden glijden.

ἡμετέρας ἡμετέρας zie ἡμετέρας
ἡμετέρας KW. zea. ἡμετέρας

ἡμετέρας of ἡμετέρας KN.; ἡμετέρας mal en gekkelijk, van iemands praten (erg. ἡμετέρας). — ἡμετέρας of ἡμετέρας onachtzaam, achteloos, achteloosheid, uit lichtzinnigheid; lichtzinnig. — ἡμετέρας of ἡμετέρας achteloosheid, malligheid, gekscheerderij.

ἡμετέρας KN.; ἐπιπέταται een kind opvoeden, grootbrengen (erg. ἡμετέρας en ἡμετέρας). — ἐπιπέταται het opvoeden, het grootbrengen. JR. zie ἡμετέρας BV. bij ἡμετέρας
ἡμετέρας = ἡμετέρας

ἡμετέρας of ἡμετέρας KN.; ἐπιπέταται of ἐπιπέταται een arm of hand of de handen, of een been, bewegen, verroeren of uitsteken; een hand of de handen uitsteken om te werken of te helpen.

ἡμετέρας ἐπιπέταται zie ἡμετέρας
ἡμετέρας of ἡμετέρας KN. benaming van de tijd van den dag dat de zon na den middag zichtbaar aan het hellen is, zoo wat om één uur (erg. ἡμετέρας). — ἐπιπέταται of ἐπιπέταται omkaantelen, omslaan, be. van een rijtuig of vaartuig; weifelen, van iemands

hart. — ἐπιπέταται iets doen omkaantelen; iemands hart doen weifelen. — ἡμετέρας of ἡμετέρας op zijde liggen, omliggen door omkaanteling ook zea. ἡμετέρας W. I, 211.

ἡμετέρας ἐπιπέταται enz. zie ἡμετέρας
ἡμετέρας ἡμετέρας of ἡμετέρας zie bij ἡμετέρας
ἡμετέρας of ἡμετέρας KN.; ἐπιπέταται of ἐπιπέταται wegsliipen, stilletjes weggaan, zea. ἐπιπέταται (ἐπιπέταται enz. hetzelfde).

ἡμετέρας ἡμετέρας KN. gemaakt, onnatuurlijk, van iemands gang, R. ἡμετέρας zea. ἡμετέρας zich ergens neervleijen, Rh.

ἡμετέρας KN. ἡμετέρας slapjes, lusteloos iets verrigten, Rh. fig. koel, niet hartelijk zijn.

ἡμετέρας 1. KW. zea. ἡμετέρας — 2. KN. zea. ἡμετέρας zooals in ἡμετέρας opvliegend, driftig van aard, (P.J.) Rh.

ἡμετέρας KN. de bliksem, voorgesteld als een varige of gloeiende, uit een donderwolk vliegende keil, en de ergens inslaande of iets treffende bliksem (erg. ἡμετέρας). ἡμετέρας donderkeil, dondersteen. ἡμετέρας de bliksem haal je (of hem)! een verweensing. — ἐπιπέταται als de bliksem in eens op en wegvliegen, be. van een kip, die men onverwachts nadert; ook van een mensch, die iemand ziet naderen en zich als de bliksem uit de voeten maakt (erg. ἡμετέρας).

ἡμετέρας KW. zea. ἡμετέρας

ἡμετέρας KW. zea. ἡμετέρας KN. 1. blinkend en het blinken, be. van een zwaard; glans; vernis (erg. ἡμετέρας en ἡμετέρας). 2. schichtig, schrikachtig, van een paard (erg. ἡμετέρας ἡμετέρας en ἡμετέρας). ἡμετέρας een geheel vergulde zonnescerm, zooals alleen door den Vorst, zijn echte zonen en een Pangeran-adipati (of sommige Raden-adipati's, of Pangeran's in Gouvernementsdienst, Rh.), gevoerd mag worden. — ἡμετέρας blinken, glanzig.

ἡμετέρας of ἡμετέρας KN. overal bemorst of beklidderd, be. met slijk (erg. ἡμετέρας).

ἡμετέρας zea. ἡμετέρας I.

ἡμετέρας KN. ἡμετέρας ἡμετέρας ongeve. zea. ἡμετέρας met groote haast en gejaagdheid iets doen; be. door onverwacht bezoek van aanzienlijken.

ἡμιπυλ of ἡμιπυλ en ἡμιπυλ zva. ἡμιπυλ of ἡμιπυλ

ἡμιπυλ KN., ἡμιπυλ KD., meel. ἡμιπυλ een melig soort van maïs. ἡμιπυλ zooveel als een vliegend meelstofje, zoo goed als niets (vrg. ἡμιπυλ) ἡμιπυλ een ziertje, een greintje, A. 13. — ἡμιπυλ meel maken; iets tot meel maken, vermalen; ook als meel, als poeder, (Tj.).

ἡμιπυλ of ἡμιπυλ KN. exerceren, zich oefenen, in lichaams-oefeningen, het dansen, den wapenhandel, in het handig bedienen, enz. (vrg. ἡμιπυλ). ἡμιπυλ exercitie van troepen. — ἡμιπυλ of ἡμιπυλ iemand oefenen; krijgsvolk exerceren, drillen.

ἡμιπυλ of ἡμιπυλ enz., zva. ἡμιπυλ enz.

ἡμιπυλ of ἡμιπυλ KN. nauwkeurig doorzoeken of doorsnuffelen, bv. een huis, om gestolen goederen op te sporen. — ἡμιπυλ iets, zooals een bed, om en om keeren om er iets te zoeken (vrg. ἡμιπυλ). — ἡμιπυλ iets, zooals een huis of vaartuij, overal nauwkeurig doorzoeken en doorsnuffelen; ergens huiszoeking doen.

ἡμιπυλ Holl. gulden.

ἡμιπυλ zva. ἡμιπυλ

ἡμιπυλ of ἡμιπυλ 1. KW. een korte laus waarmee men op herten of wilde dieren jaagt. G. 2. KN. gekloofde bamboe tegen een omheining aangebonden tot stevigheid, WW.; een onderlegsel van naast elkander gelegde bamboe's (als bevoering bv. van een loemboeng) waarop gewoonlijk ἡμιπυλ gelegd wordt, Rh. 3. KN. naam van een plaats buiten de noorderpoort van de aloen-aloen, waar de transportmiddelen (lastdragers, vrachtpaarden en karren) voor de dienst van den Vorst geleverd moeten worden; in de gouvernementsslanden verzamelhuis voor de koeli's voor 's lands dienst op elke plaats langs de groote wegen, ook tot nachtverblijf voor doortrekkende militairen. ἡμιπυλ naam van een poort in het midden van de gladag. ἡμιπυλ een lastdrager voor de dienst van den Vorst; koeli's die aan de gladags gereedstaan voor gouvernementdiensten. ἡμιπυλ ἡμιπυλ of ἡμιπυλ benaming van de ambtenaren die de transport middelen ten behoeve van

den Vorst moeten leveren, en daarvoor met landen in leenbezit bezoldigd worden. ἡμιπυλ het opperhoofd van die mantri's, de opperleverancier van de transportmiddelen ten behoeve van den Vorst. ἡμιπυλ de pasebans van genoemde ambtenaren onder pandapa's regts en links binnen de gladagpoort. ἡμιπυλ een lastpaard voor de dienst van den Vorst; in de gouvernementsslanden een voor het postwezen en gouvernementdiensten geleverd en aan de gladags gereed staand paard; meer bep. een bediende paard, in tegenstelling van ἡμιπυλ of ἡμιπυλ ἡμιπυλ een heerenpaard; ook voor een knol, gew. een gladdlakker genoemd; tevens als scheldwoord, ook meer bep. tegen een vrouw, straathoer! Rh. — ἡμιπυλ met korte lanssen op herten of wilde dieren jagen (vrg. ἡμιπυλ). — ἡμιπυλ een piekerek (vrg. ἡμιπυλ); vroeger ook een kapstok om linnengoed op te hangen, zva. ἡμιπυλ G. — ἡμιπυλ zich gedragen als een ἡμιπυλ 4. — ἡμιπυλ ratelen van een zwaar rijtuig (vrg. ἡμιπυλ); ook met een dikken langen straal hard stroomen, van water (ook ἡμιπυλ Tj.).

ἡμιπυλ KN. 1. een ouderwetsche etenskast, laag kastje op hooge pooten, WW. volg. Rh. zva. ἡμιπυλ 2. zacht gerommel van den donder en van kokend water (vrg. ἡμιπυλ en ἡμιπυλ). — ἡμιπυλ iets met groot vuur koken, bakken enz. zva. ἡμιπυλ — ἡμιπυλ of ἡμιπυλ zacht rommelen, van den donder; ruïschen, van kokend water; fig. koken, van het hart.

ἡμιπυλ KN.; klanknab. v. gedonder, gebulder. ἡμιπυλ ἡμιπυλ in de verte bulderen, van den donder en kanonschoten (vrg. ἡμιπυλ en ἡμιπυλ).

ἡμιπυλ of ἡμιπυλ KN. werkmán, werkvolk, voor werkzaamheden, daar geen bijzondere kennis of oefening toe vereischt wordt, opperman; ook tijdelijk gehuurde arbeider, als opperman werken, de kost verdienen met oppermanswerk (vrg. ἡμιπυλ). — ἡμιπυλ naar alles wat men ziet de handen uitsteken en het in de hand nemen, zooals kleine kinders doen; zijn handen niet thuis kunnen houden en overal aankomen.

ἡ ἄνθρωπος ἡ ἄνθρωπος of ἡ ἄνθρωπος KN. donder, gedonder, gerommel en geratel van den donder (erg. ἡ ἄνθρωπος 2., ἡ ἄνθρωπος en ἡ ἄνθρωπος). — ἡ ἄνθρωπος donderen, dondereu; ruischen, van kokend water, ook zoo heet zijn alsof het kookt, van het lichaam, WW. volg. Rh. vlammen v. e. groot vuur, en dan ook zoo heet als vuur van het lichaam. — ἡ ἄνθρωπος zva. ἡ ἄνθρωπος ἡ ἄνθρωπος KN. achterover vallen. — ἡ ἄνθρωπος gaau achterover vallen, zich achterover laten vallen, bv. in een stoel.

ἡ ἄνθρωπος KN.; ἡ ἄνθρωπος of ἡ ἄνθρωπος ratelen, bv. van een rijdenden wagen (erg. ἡ ἄνθρωπος). — ἡ ἄνθρωπος rolletje, wielteje, een rolwagentje (erg. ἡ ἄνθρωπος). ἡ ἄνθρωπος (of ἡ ἄνθρωπος) ἡ ἄνθρωπος openslaande deur die op rolletjes loopt; ook naam van twee zijpoorten van de aloen-aloen, die vroeger waarschijnlijk op rolletjes liepen.

ἡ ἄνθρωπος KN. gestommel, zooals dat wat door een paard op stal gemaakt wordt (erg. ἡ ἄνθρωπος en ἡ ἄνθρωπος). — ἡ ἄνθρωπος zva. ἡ ἄνθρωπος een ledige ruimte of vak vormen, bv. ἡ ἄνθρωπος een klein en schaarsch van meubels voorzien huis; ook ledig, van een veld tusschen beplante velden (erg. ἡ ἄνθρωπος). — ἡ ἄνθρωπος gestommel maken, stommelen, tegen elkander klossen of rammelen.

ἡ ἄνθρωπος KN. een bamboekoker, horizontaal in een boom opgehangen, of tusschen een gaffel vastgemaakt, om een rijstvogeltje of musch te lokken er in te nestelen; een bijekorf, of liever elke holle machine met gaten, horizontaal in een boom geplaatst om de bijen er in te laten nestelen; ook een houten, door twee personen gedragen kast, waarin de oepājārā's van den Vorst en van den Kroonprins gedragen worden. ἡ ἄνθρωπος ἡ ἄνθρωπος bijen die in een glōdig nestelen. — ἡ ἄνθρωπος ἡ ἄνθρωπος ergens nestelen, van bijen; hol, uitgehuld; hol zijn. — ἡ ἄνθρωπος ἡ ἄνθρωπος vervellen van een mensch (erg. ἡ ἄνθρωπος bij ἡ ἄνθρωπος). — ἡ ἄνθρωπος ἡ ἄνθρωπος zie bij ἡ ἄνθρωπος — ἡ ἄνθρωπος een gemaakt bijehol; een groote holte, bv. in een boom en in een ἡ ἄνθρωπος, (de holte van het lichaam van menschen en beesten.

de borst- en buikholte, de balg, JR. volg. WW. TP. de holte van het menscheijke ligchaam, bv. de buik).

ἡ ἄνθρωπος 1. zva. ἡ ἄνθρωπος 2. zva. ἡ ἄνθρωπος ἡ ἄνθρωπος of ἡ ἄνθρωπος KN. eenigzins waggelend voortgaan van zwaarlijvige menschen.

ἡ ἄνθρωπος (herh.) = ἡ ἄνθρωπος Rs.

ἡ ἄνθρωπος KN. — ἡ ἄνθρωπος of ἡ ἄνθρωπος onzamenhangend, verward, van iems. spreken, verhaal; enz. (zie ἡ ἄνθρωπος).

ἡ ἄνθρωπος KN. klanknab. van een zijwaartsche draai of wending, met een draai. — ἡ ἄνθρωπος aangenaam bedwelmd, soezigerig bv. van drank.

ἡ ἄνθρωπος KN.; ongeveer zva. ἡ ἄνθρωπος — ἡ ἄνθρωπος soezende zich bewegen, Rh. erg. ἡ ἄνθρωπος ἡ ἄνθρωπος of ἡ ἄνθρωπος en ἡ ἄνθρωπος zie ἡ ἄνθρωπος ἡ ἄνθρωπος KN. 1. naam van een katjang soort, K. 9,34. 2. ἡ ἄνθρωπος ἡ ἄνθρωπος waggelen, waggelend zich bewegen, zooals een zwaarlijvige.

ἡ ἄνθρωπος of ἡ ἄνθρωπος ἡ ἄνθρωπος ἡ ἄνθρωπος ἡ ἄνθρωπος en ἡ ἄνθρωπος zie bij ἡ ἄνθρωπος ook ἡ ἄνθρωπος of ἡ ἄνθρωπος Waj. Ir. niet vast op zijn beenen staan, zwaaijen of zwenken.

ἡ ἄνθρωπος of ἡ ἄνθρωπος KN.; ἡ ἄνθρωπος langzaam op zijn gemak gaan.

ἡ ἄνθρωπος poet. naam van een vaartuig, AS. (galjoen?).

ἡ ἄνθρωπος KN. — ἡ ἄνθρωπος zacht en traag zijn in het antwoorden of spreken; als iemand die lui of onverschillig is; ook freq. v. ἡ ἄνθρωπος herkauwen.

ἡ ἄνθρωπος KN. naam van een boombast, die tot medicijn gebruikt wordt, en ook tot werk, om mee te breeuwen en naden te stoppen (erg. ἡ ἄνθρωπος). v. d. Melaleuca minor, Smith. Nat. fam. der Myrtaceae. — ἡ ἄνθρωπος met gēlam de voeging, naden stoppen (erg. ἡ ἄνθρωπος bij ἡ ἄνθρωπος).

ἡ ἄνθρωπος N., ἡ ἄνθρωπος K., willen, iets wel willen, wat door een ander verlangd, voorgesteld of verzocht wordt; gewillig zijn; ook iets willen doen, waarloe de lust of aandrang bij iemand zelf opkomt, er toe kunnen besluiten door die lust of aandrang op te volgen (erg. ἡ ἄνθρωπος waarvoor ook in Krāmā ἡ ἄνθρωπος). ἡ ἄνθρωπος niet willeu; onwillig zijn, weigeren, iets te doen. ἡ ἄνθρωπος

... willens of niet willens. — **අනුමත** අනු
අනුමත *gewillig alles doende wat men verlangt.*

අනුමත KW. zva. අනුමත

අනුමත 1. KW. zva. අනුමත (Skr. *goelma*, struik,
struikgewas). 2. KN. getal van duizend millioen
(Skr. *goelma*, een legerafdeeling, bestaande uit 9
olifanten, 9 strijdkarren, 27 ruiters en 45 voet-
knechten). අනුමත duizend millioen.

අනුමත zva. අනුමත Tj.

අනුමත of **අනුමත** KN. doorgevlochten zoom
van mat- of vlechtwerk, zooals van een mat van
rotting, waarvan de rietjes aan de einden aan
elkander gevlochten zijn. — **අනුමත** of **අනුමත**
අනුමත mat- of vlechtwerk op die wijze zoomen;
sijn lat- of draadwerk aan de einden ergens in
vasthechten; fig. iets, bv. een bevel, vermaning,
waarschuwing of klagt maar aanhoudend her-
halen; bij iemand er telkens weer op aandrin-
gen, JR.

අනුමත KW. zva. අනුමත G.

අනුමත klanknab. van het op den grond vallen,
KN. — **අනුමත** op den grond neêrgerold lig-
gen, Rh

අනුමත of **අනුමත** KN.; **අනුමත** overall
neêrgerold liggen. — **අනුමත** neêrgerold er-
gens liggen of gaan liggen; zich ergens neêrrollen;
omrollen, omkantelen (erg. අනුමත). — **අනුමත**
අනුමත iets, bv. een waterkruik, doen om-
rollen of neêrrollen. — **අනුමත** omrollen, om-
kantelen. — **අනුමත** in een rollenden toe-
stand zijn; liggen te rollen of te woelen.

අනුමත අනුමත enz., zva. අනුමත enz.

අනුමත KN. 1. de naam van een gending. 2.

අනුමත **අනුමත** mollig, goed in het
vleesch, van een kind; erg. අනුමත

අනුමත zie bij අනුමත

අනුමත ziekelijk dik, opgezet van het ligchaam, Rh.

අනුමත KN. dik en slap, sponsachtig, er zieke-
lijk uitzien, van het vleesch van een ongezond
menshelichaaam. Tj. JR. zie අනුමත

අනුමත KN.; **අනුමත** niet genoegzaam verzadigen,
van een kost; smakeloos, laf; zich onverzadigd
gevoelen van spijs; weinig smaak van het eten heb-
ben, bv. van slaauwe kost, ook zva. අනුමත Rh.

අනුමත of **අනුමත** KN.; **අනුමත** of

අනුමත slobberig, slobberig hangen of zit-
ten, van te wijde mouwen; ook van iemands vel,
als het slap hangt (erg. අනුමත).

අනුමත **අනුමත** zie අනුමත

අනුමත of **අනුමත** KN. hulpeloos, G. geen werk kun-
nen krijgen om de kost te verdienen. WW. **අනුමත**
අනුමත zonder hulp of bijstand; hulpeloos zijn, G.
geen oppassing behoeven, van een kind. R. —
අනුමත in hulpeloozen toestand, G. volg.
Rh. naakt, zonder kleeren loopen, bv. van een
grootte jongen.

අනුමත KW. Mal. zva. අනුමත

අනුමත KW. zva. අනුමත G.

අනුමත KN. zuiver rond, zonder oneffenheden, van
iets dat zuiver cilindervormig is; langwerpig rond,
niet plat aan één of meer kanten; fig. een-
stemmig, eensgezind, eendragtig, waar allen het
met elkander eens zijn. WW. volg. Rh. bep. zuiver
cilindervormig, fig. vastberaden, vastbesloten, na
eerst goed gewikt en gewogen te hebben; de aandacht
op een vast punt vestigen. **අනුමත** onver-
anderd van gevoelen, BS. tegenover **අනුමත**
547, 542. **අනුමත** eendrag-
tig, één van zin, BS. 57, volg. Rh. minder juist
voor **අනුමත** **අනුමත** zuiver rond
van iets dat langwerpig rond is, maar ook van
iets dat geheel rond is, zooals een bal of knikker.
WW. **අනුමත** van iemands lichaam,
අනුමත slank, niet breed, maar goed
in het vleesch van het lichaam. **අනුමත**
in ronde staven gegoten. — **අනුමත** in sta-
ven; ook naam van een visch, anders **අනුමත**
genoemd, (wellicht een Wangsallan op **අනුමත**).
අනුමත ijzeren staaf, ook al is die lang-
werpig vierkant (erg. **අනුමත**).

අනුමත of **අනුමත** zie අනුමත

අනුමත of **අනුමත** KN. 1. naam van een fraai roode
verwstof, uit de vruchtpitten van de **අනුමත**
bereid. **අනුමත** (of **අනුමත**) **අනුමත** spr.
voor mooier als mooi, allerfraaist, eig. donkerrood
gewreven of vermengd met geel, hetgeen een pur-
perrood geeft, voor wat mooi is, nog mooier
maken, (sari nl. de bloem van de *nāgā sari*). —
අනුමත als gloegā zoo rood; iets met gloegā
verwen.

ἡνίχ intr. omrollen, omwentelen, neerrollen, zich omwentelen *zoals* *bv.* een paard, *erg.* ἡνίχ — ἡνίχ neergezegen of geworpen, B. J. XXIX, 8, 5; LX, 8, 5. — ἡνίχ doen rollen; te slapen leggen. — ἡνίχ kw. *zva.* ἡνίχ

ἡνίχ KN. rol, *van iets dat opgerold is, zooals een (of meer) rol papier, laken, enz.;* ἡνίχ of ἡνίχ naam van een groote dijroek, pompelmoes: de naaf van een wiel (*volg.* Rh. ἡνίχ). ἡνίχ onafscheidelijk bij elkaar: *erg.* ἡνίχ — ἡνίχ van iets een rol maken; *iets, zooals een vel papier, mat of zeil, oprollen.* ἡνίχ neegerold raken, *bv.* van een steile helling. — ἡνίχ *mv.:* ook zich rollend over *iets* uitstorten, B. J. XXXVII, 15, 1; *abs.* er op losstormen, *van troepen,* B. J. XII, 9, 5. — ἡνίχ opgerold, *bv.* van een mat of zeil; rollen, *van wielen, sterren, golven, enz.,* B. J. XXIV, 5, 5, *en elders,* C. S., *fig.* aanstormen, *bv.* ten aanval, B. J. XIII, 6, 5, *enz.; eig.* aanrollen: B. J. Kw. XI, 10, 3. ἡνίχ ook van enkelen gezegd, B. J. XVI, 2, 5; XXVIII, 2, 1; — ook ἡνίχ B. J. B. Krt. XXIV, 5, 5. — ἡνίχ of ἡνίχ opgerold, *bv.* van papier; opgerold pak; kluwen *van garen;* zich op den grond rollen of wentelen.

ἡνίχ kw. *zva.* ἡνίχ KN. *zva.* ἡνίχ een soort groente, postelein, Portulaca oleracea, L.

ἡνίχ KN. balletje *van* ἡνίχ vijf of zesmaal zoo groot als een ἡνίχ ongeveer zoo groot als een druif. — ἡνίχ zulke balletjes maken, Tj.

ἡνίχ *zva.* ἡνίχ omrollen.

ἡνίχ KN. — ἡνίχ waggelen, op één zijde kantelen, niet vast op zijn bodem staan van een praauw. ἡνίχ breed vooruitstekende kin, gevormd door wijde onderkaak.

ἡνίχ KN. met elkaar vereenigd; met anderen zamen vereenigd, *bv.* tot een troep of partij; met elkander eens geworden; *een met beide handen tezamen gedrukte bal,* *bv.* ἡνίχ ἡνίχ twee ballen aarde. ἡνίχ rijst

gekookt of bereid tot gölòng's; *tegenover* ἡνίχ of ἡνίχ ἡνίχ ἡνίχ één bal gekookte rijst. — ἡνίχ ἡνίχ gezellig verkeer; gezellig verkeer hebben *met iemand* *erg.* ἡνίχ ἡνίχ — ἡνίχ ἡνίχ *iets met beide handen* tot een bal maken, *bv.* rijst; zich met een ander tot een groep *enz.* vereenigen. — ἡνίχ ἡνίχ ἡνίχ *iets* vereenigen met *iets anders; iemand* onder een zekere (*een of andere*) afdeeling of bij een zeker corps plaatsen, *hem daarbij* voegen. — ἡνίχ of ἡνίχ tot een bal zamengepakt, tot een troep vereenigd zijn; in een troep of in troepen bij elkander. — ἡνίχ ἡνίχ of ἡνίχ met een ander of met elkander tot een troep, groep of afdeeling vereenigd: troep, groep, corps, kudde, school *van visschen,* ook behoorende tot een categorie, *bv.* ἡνίχ hij behoort tot de slechte lieden. Zoo worden ook de vijf groote afdeelingen genoemd, *waarin de Javaansche maatschappij van het Sorakartasche corstendom verdeeld is, namelijk de Kadipaten, de Kamisipoehan, de Kapatian, de Pradjoeritan en de Pangoolon.*

ἡνίχ ἡνίχ *zie* ἡνίχ

ἡνίχ ἡνίχ *zie* ἡνίχ

ἡνίχ of ἡνίχ KN. glimmend zwart, Rh.

ἡνίχ KN. heen en weer slingeren, *van een praauw, die* niet vast op zijn kiel staat, Rh.

ἡνίχ KN. klanknab. *van een slok,* klok! klok!

ἡνίχ of ἡνίχ kw. en KN. strijdperk (*erg.* ἡνίχ). ἡνίχ of ἡνίχ het strijdperk verlaten. — KN. een soort van lang riel, een soort van ἡνίχ

ἡνίχ *volg.* Rh. ongebr. *zva.* ἡνίχ

ἡνίχ KN. doode uitgestorven boom.

ἡνίχ klanknab. KN. — ἡνίχ jaunen van een hond, *plat voor,* luid zingen, Rh. *volg.* SG. vol water laten loopen van de kèdok's.

ἡνίχ KN. naam van een soort dik riel, *beh.* tot de familie der ἡνίχ en ἡνίχ hetgeen meest op waterachtige plaatsen voorkomt.

ἡνίχ naam van den negenden zoon van Wator-goenucug.

ἡνίχ KN. een hartelijk onthaal, vriendelijke ontvangst, Rh.

ἡ ἀσκησις — ἀσκησις of ἀσκησις
 ἄσκησις iemand of iets betreffen; betrekking heb-
 ben op, betreffende, rakende.
 ἡ ἀσκησις KN. bemorst, *bc. met slijk of bloed*; zich
 bemorsen of vuil maken (*erg. ἀσκησις en ἡ ἀσκησις*)
 — ἀσκησις zich in een modderpoel
 wentelen, *van een buffel of zwijn*. — ἡ ἀσκησις
 ἄσκησις modderpoel, *nl. een groote kuil in den*
grond, met modder waar de buffels in baden; ook
wel van rhinocerossen, W. II, 37.
 ἡ ἀσκησις KN. afgeweken, G. — ἀσκησις
 (fluks, Rh.) op zijde gaan, wijken; ontwijken; een
 andere weg gaan; *fig. in meening van iemand af-*
wijken, verschillen (*erg. ἀσκησις*).
 ἡ ἀσκησις KN. van slecht allooi, *bc. van goud*
of zilver; valsch, *van papieren geld*; gemeen, van
 slecht soort, onbruikbaar, *ook van een menschwe-*
gens onbekwaamheid of gebreken (*erg. ἡ ἀσκησις*
 ἄσκησις).
 ἡ ἀσκησις KN. *al wat dient om iets tusschen te klem-*
men of geklemd te houden: klem, klemmachine,
 klemlatten, klemstaken, tang; inklemming (*erg. ἡ*
ἀσκησις ἀσκησις en ἡ ἀσκησις); *ook zva. ἀσκησις*
ἀσκησις en bamboezen steel met een spleet, waarin
de ἡ ἀσκησις geklemd wordt; (vanwaar ἡ ἀσκησις
ἀσκησις een dikker en steriger soort van tjempoorit,
daar de zwaardre wajangfiguren, zooals de ἡ ἀσκησις
ἡ ἀσκησις in geklemd en mee vastgehouden of
vastgezet worden, WW.). ἡ ἀσκησις een hoe-
veelheid brandhout, die tusschen vier staken op-
gestapeld en geklemd ligt, een vaam. ἡ ἀσκησις
ἡ ἀσκησις een groote vaam, ongeveer vijf voet hoog en
breed. ἡ ἀσκησις ἡ ἀσκησις een kleine vaam, van ver-
schillende afmeting. ἡ ἀσκησις knijpmes (*erg*
ἡ ἀσκησις). ἡ ἀσκησις een zakloek die in een
 knijper tot staatsie voor iem. uitgedragen wordt.
 ἡ ἀσκησις (of ἡ ἀσκησις) ἡ ἀσκησις naam van de eerste
 poort die van de Sitinggil naar het binnenste van
 de Kraton leidt, *voordat men aan de ἡ ἀσκησις*
komt, de eigentlijke buitenpoort, die van buiten
en binnen met ijzeren banden beslagen is en
's nachts na tien uur gesloten wordt. — ἀσκησις
 ἡ ἀσκησις iets met een gapit klemmen of persen, in
 een klem vastzetten; *brandhout tusschen klemsta-*
ken opstapelen. — ἀσκησις ἡ ἀσκησις mv. — ἀσκησις

ἡ ἀσκησις iets tot gapit bezigen, met iets vastgo-
 klemd houden. — ἀσκησις obj. den, van een
 gapit voorzien; bij vamen, *van brandhout. ἡ ἀσκησις*
ἡ ἀσκησις brandhout dat bij vamen verkocht
wordt.
 ἡ ἀσκησις 1. KN. *zva. ἡ ἀσκησις en slaapvertrek*.
 2. KW. *zva. ἡ ἀσκησις en ἡ ἀσκησις* 3. ἀσκησις
 ἡ ἀσκησις de vertrekken voor de vrouwen in de
 Kraton. — ἀσκησις *zva. ἡ ἀσκησις*
 ἡ ἀσκησις of ἡ ἀσκησις KW. 1. prinscs. G. (*waarsch.*
eig. zva. ἡ ἀσκησις). 2. schrikachtig. G. 3. *zva.*
ἡ ἀσκησις (R. in deze bet. eig. ἡ ἀσκησις),
ἡ ἀσκησις en ἡ ἀσκησις (Skr. gopita of go-
pita, 1. bewaard, bewaakt. 2. verward, verontrust.
 3. gesproken, gezegd). — ἀσκησις *zva. ἡ ἀσκησις*
ἡ ἀσκησις ἡ ἀσκησις ἡ ἀσκησις en ἡ ἀσκησις
 ἡ ἀσκησις = ἡ ἀσκησις
 ἡ ἀσκησις KN. *volg. Rh. geb. ἡ ἀσκησις*
 geschonden, met een stuk er af of uit, *bc. van*
een aarden kom (*erg. ἡ ἀσκησις en ἡ ἀσκησις*).
 ἡ ἀσκησις of ἡ ἀσκησις KW. *zva. ἡ ἀσκησις*
 ἡ ἀσκησις of ἡ ἀσκησις KW. *zva. ἡ ἀσκησις*
 ἡ ἀσκησις of ἡ ἀσκησις KW. *zva. ἡ ἀσκησις*
 G. (*Skr. gopāla, koeherder; herder; beschermer der aarde;*
ook bijnaam van Krishna en van Siva). ἡ ἀσκησις
 ἡ ἀσκησις KN. groot monsterachtig beeld van een wachter,
 voor of bij een ouden tempel; R. een reusachtig
 afgodsbeeld, Rh.
 ἡ ἀσκησις *zva. ἡ ἀσκησις en ἡ ἀσκησις*
 ἡ ἀσκησις of ἡ ἀσκησις KN. 1. klanknab. van een
 doffen klap of slag, *doffer dan ἡ ἀσκησις ἡ*
ἀσκησις een korte knuppel. — ἀσκησις of
 ἀσκησις slaan, kloppen, stampen. 2. ἡ ἀσκησις
 ἡ ἀσκησις dial. *zva. ἡ ἀσκησις*
 ἡ ἀσκησις KN. klanknab. van een klap of oor-
 veeg; *ook het geluid van een hak op iets hards,*
 hak, houw. (*erg. ἡ ἀσκησις ἡ ἀσκησις en ἡ ἀσκησις*
ἡ ἀσκησις). ἡ ἀσκησις ἡ ἀσκησις gehak en gehouw; hak-
 ken en houwen; de eenvoudige, naakte waarheid van
 iets zeggen. — ἀσκησις er op toehakken of
 toehouwen, er op inhakken. — ἡ ἀσκησις
 raak, dat het klinkt en dreunt, *bc. van 't hak-*
ken.
 ἡ ἀσκησις KN. klanknab. van een slag met de vlakke
 hand; *ook een werktuig bestaande uit een stuk*
leer aan een lungen steel om sprinkhanen te van-

gen; en een soort van koekjes van geraspte klap-
per met suiker. — ἡ μῆνη ἡ μῆνη leem, SG.

ἡ μῆνη en ἡ μῆνη KW. zwa. ἡ μῆνη
ἡ μῆνη (volg. Rh. ἡ μῆνη). KN. gemeenzaam
in het spreken, spraakzaam, minzaam door spraak-
zaamheid, meer bep. tegenover een gast.

ἡ μῆνη KN. klanknabootsend woord voor het za-
menkomen of zamentreffen, bv. van twee knoetsen,
B. J. LX, 3, 2; van worstelaars, ib. XXVII,
27, 2; LX, 5, 4; 15, 2; bij omarming: ἡ μῆνη
ἡ μῆνη ook fig. de bij eerste ontmoeting ter-
stond goede maats zijn en met elkander sympathi-
seren (erg. ἡ μῆνη en ἡ μῆνη). — ἡ μῆνη
ἡ μῆνη bij de eerste ontmoeting sympathiseren. —
in ἡ μῆνη ἡ μῆνη twee personen met elkander in
aanraking brengen (erg. ἡ μῆνη ἡ μῆνη).

ἡ μῆνη KN. iets waarmee men met een kletsend
geluid naar iets of tegen iets aan slaat (erg. ἡ μῆνη
ἡ μῆνη en ἡ μῆνη). — in ἡ μῆνη ἡ μῆνη naar
of tegen iets op die wijs slaan, bv. met een stok
tegen de takken van een boom, om de vruchten er
af te doen vallen; vruchten afslaan, tegen iets
aankletsen, bv. van de zee tegen een steenen wal;
ook zwa. ἡ μῆνη ἡ μῆνη. — in ἡ μῆνη ἡ μῆνη meer-
voud.

ἡ μῆνη KN. veel gedruisch maken; velen die tege-
lijk een aanval doen, vereenigen. G.

ἡ μῆνη zwa. ἡ μῆνη WW. — ἡ μῆνη
ἡ μῆνη zie boven.

ἡ μῆνη ἡ μῆνη zwa. ἡ μῆνη ἡ μῆνη
ἡ μῆνη of ἡ μῆνη KN. plat (erg. ἡ μῆνη in
ἡ μῆνη). ἡ μῆνη ἡ μῆνη platrond. ἡ μῆνη ἡ μῆνη
sambël van half giar gebakken en met Spaansche
peper, zout en trasi plat gestampte katjangboonen.
— in ἡ μῆνη of ἡ μῆνη sambël-gèpèng be-
reiden. — in ἡ μῆνη ἡ μῆνη maken dat iets plat
wordt, iets plat maken.

ἡ μῆνη zwa. ἡ μῆνη WW.

ἡ μῆνη zie ἡ μῆνη

ἡ μῆνη KW. verschrikkelijk (Ski. gādha, hevig, streng,
hard). ἡ μῆνη woest en ruw, bv. van be-
handeling. ἡ μῆνη ἡ μῆνη ruw en woest geaard
of gestemd.

ἡ μῆνη KN., ἡ μῆνη KD., bebouwing van de sawah's
in de drooge moeson (erg. ἡ μῆνη ἡ μῆνη); in de

drooge moeson sawahs bebouwen. — ἡ μῆνη
in de drooge moeson bebouwd of bebouwbaar. ἡ
ἡ μῆνη sawah's die de geheele drooge
moeson door van water voorzien en bebouwd kun-
nen worden (erg. ἡ μῆνη ἡ μῆνη). ἡ μῆνη
ἡ μῆνη oogst van de sawahs in de drooge moeson.
WW.R.; volg Rh. ἡ μῆνη of ἡ μῆνη ἡ μῆνη
ἡ μῆνη sawah's die tweemaal in hetzelfde jaar met
padi beplant worden, maar met tusschencultuur
bv. van kadetel of katjang enz., na dea oogst van
padi géndjah; erg. ἡ μῆνη ἡ μῆνη (die in den regel
met padi datèa beplant worden. Eenmaal in het
jaar met padi beplanten heet ἡ μῆνη zie bij ἡ
ἡ μῆνη). — in ἡ μῆνη als ἡ μῆνη bebouwen, nl. sa-
wah's, Tj; erg. nog ἡ μῆνη

ἡ μῆνη, ἡ μῆνη K.; ἡ μῆνη de lombard-
pachter, lombardhouder. — in ἡ μῆνη in ἡ μῆνη
ἡ μῆνη in pand nemen. ἡ μῆνη ἡ μῆνη de pandnemer.
ἡ μῆνη ἡ μῆνη panden en verpanden. — in
ἡ μῆνη in ἡ μῆνη iemand iets te pand-
geven, verpanden. — in ἡ μῆνη ἡ μῆνη in ἡ
ἡ μῆνη iets verpanden aan iemand. ἡ
ἡ μῆνη ἡ μῆνη de verpander. — in ἡ
ἡ μῆνη in ἡ μῆνη het in pand nemen. ἡ
ἡ μῆνη zooveel als waarvoor het in pand ge-
nomen is. — ἡ μῆνη of ἡ μῆνη ἡ μῆνη
ἡ μῆνη iets tot pand; beleend goed; onder-
pand; gijzelaar. — ἡ μῆνη staat van
verpanding; pandjeshuis, lombard.

ἡ μῆνη KN.: in ἡ μῆνη iets dat anders bij de
rijst gegeten wordt, zooals vleesch, visch, sambël
of lombok. alleen eten, zonder rijst er bij; erg.
ook ἡ μῆνη

ἡ μῆνη K., in ἡ μῆνη K., groot van omvang of massa;
dik, bv. van een mensch, boom of slang (volg. Rh.
groot en dik of zwaar of breed v. e. voorwerp); groot,
opgeschoten, in groei gevorderd, van een kind;
zwaar, bv. van den wind, van golven en van stem;
grof of sterk, bv. ἡ μῆνη ἡ μῆνη hij schuift
sterk (amfioen); hoog, van een rivier of het water
daarin of in een put; aanzienlijk, voornaam (het
tegenovergestelde van ἡ μῆνη ἡ μῆνη
ἡ μῆνη koppig, bv. van een kind, ook onbeleefd.
ἡ μῆνη dik en hoog (van gestalte). ἡ μῆνη
ἡ μῆνη dik, maar kort (of klein). in

ἀνθηρῶν hooghartig. ἡμερολογεῖα zva. ἡμερολογεῖα hoofdletter. ἀνθηρῶν ἀνθηρῶν ἡμερῶν de grooten, de aanzienlijken, de autoriteiten. ἡμερολογεῖα een feestdag. ἡμερολογεῖα titel van een aanzienlijk geestelijke of hoofd. ἀνθηρῶν op zijn grofst, in het ergste geval. — ἀνθηρῶν ἐπιτιμῶν iets grooter maken (dan iets anders); iets op een grootere schaal doen; vgl. Rh. ook grooter worden, zich ontwikkelen. ἀνθηρῶν ἡμερολογεῖα hooger inzetten, bv. dan gewoonlijk, of dan een ander. — ἀνθηρῶν ἐπιτιμῶν ἐπιτιμῶν ἐπιτιμῶν iets grooter maken, vergrooten; maken dat iets groot of grooter wordt; iets aanzienlijk of aanzienlijker maken; het water doen wassen; iets als iets groots beschouwen, op hoogen prijs stellen. ἀνθηρῶν ἐπιτιμῶν het hart groot (hoogmoedig) maken. — ἡμερολογεῖα of ἡμερολογεῖα KN. (of ἀνθηρῶν Rh.), zich als een groote of aanzienlijke voordoen, grootsch, hoogmoedig (vgl. ἀνθηρῶν). — ἡμερολογεῖα ἐπιτιμῶν in het groot, op een groote schaal, omslagtig; grof spelen. (in W. II, 399, ἡμερολογεῖα te veel praat). — ἡμερολογεῖα ἐπιτιμῶν of ἡμερολογεῖα ἐπιτιμῶν te groot, overgroot. — ἡμερολογεῖα ἐπιτιμῶν voornaamste in rang, aanvoerder, hoofd; en zie bij ἡμερολογεῖα ἡμερολογεῖα het groote dak beneden de ἡμερολογεῖα, boven de ἡμερολογεῖα. — ἡμερολογεῖα ἐπιτιμῶν als voornaamste, als hoofd het bevel voeren.

ἡμερολογεῖα KN. naam van een heester en de peulcrucht daarvan (bijna gelijk aan ἡμερολογεῖα); de jonge vrucht wordt door de Javanen als sajoer bij de rijst gegeten. Cyanus indicus, Spr. Nat. fam. der Papilionaceae.

ἡμερολογεῖα KN. het in zijn gemoedsrust gestoord of gekweld worden door aanvechting of verlokking tot eenig kwaad; aanvechting, verlokking (vgl. ἡμερολογεῖα). — ἡμερολογεῖα iemand in zijn gemoedsrust storen of kwelen door aanvechting of verlokking tot iets verkeerd; verlokken. ἀνθηρῶν ἡμερολογεῖα zoeken te verlokken. — ἡμερολογεῖα het aanvechten, enz.; aanvechter, verzoeker; ook de zaak die verlost, enz.

ἡμερολογεῖα KN. omwindsel (vgl. ἡμερολογεῖα ἡμερολογεῖα); omwindsel van het bovenste gedeelte van een pick om

het splitsen van het hout te voorkomen. — ἀνθηρῶν ἐπιτιμῶν iets, als een stok of steel, met band omwinden; (iemand zoo binden met de armen tegen het lijf, WW.). — ἡμερολογεῖα obj. des.; ook wijze van zoo te binden, bv. ἀνθηρῶν ἡμερολογεῖα Rh. ἡμερολογεῖα ἀνθηρῶν ἀνθηρῶν ἀνθηρῶν ἡμερολογεῖα en ἡμερολογεῖα K., zie ἡμερολογεῖα ἡμερολογεῖα KW. zva. ἡμερολογεῖα (vgl. ἡμερολογεῖα).

ἡμερολογεῖα KN. — ἡμερολογεῖα iets in tijdelijk bezit of gebruik, in leen, hebben. — ἡμερολογεῖα ἐπιτιμῶν iemand iets, bv. een paard, in tijdelijk bezit of gebruik geven, leenen; iemand beleenen met iets, bv. met land in vruchtgebruik of met een acte van aanstelling tot een tijdelijke betrekking; iem. een obj. tijdelijk toevertrouwen, W. I, 262. — ἡμερολογεῖα ἐπιτιμῶν in tijdelijk bezit, gebruik of leen geven; ter verpleging toevertrouwen. C. S. — ἡμερολογεῖα ἐπιτιμῶν wat iemand in tijdelijk bezit, gebruik of leen heeft; iemands leengoed, leenbezitting, apanage (vgl. ἡμερολογεῖα); toevertrouwd gast Lakon: ἡμερολογεῖα ἐπιτιμῶν C. S.

ἡμερολογεῖα KN. glas; van glas, bv. van een kommetje, schaaltje, presenteerblad, enz. ἡμερολογεῖα spiegelglas. ἡμερολογεῖα paars gekleurd glas. — ἡμερολογεῖα lichtblauw gekleurd.

ἡμερολογεῖα KN. een jeukerige huiduitslag, een soort roode hond, Rh. vandaar welligt? hindernis, bezwaar, waardoor iemand belemmerd wordt in zijn doen (vgl. ἡμερολογεῖα). — ἡμερολογεῖα ἐπιτιμῶν iemand belemmeren of verhinderen. Zoo ook ἡμερολογεῖα ἐπιτιμῶν

ἡμερολογεῖα KN. oorlel, van een mensch, de lel ter hoogte van het oor bij een haan, vgl. Rh. ook slobberig, los van kleeren aan het lijf.

ἡμερολογεῖα KN. ingewand; aard, inborst (W. II, 382); ook wel ἡμερολογεῖα Tj. (vgl. ἡμερολογεῖα onder ἡμερολογεῖα).

ἡμερολογεῖα zva. ἡμερολογεῖα zie bij ἡμερολογεῖα PJ. ἡμερολογεῖα zie bij ἡμερολογεῖα

ἡμερολογεῖα KW. zva. ἡμερολογεῖα (Vgl. ἡμερολογεῖα en ἡμερολογεῖα).

ἡμερολογεῖα KW. zva. ἡμερολογεῖα (vgl. ἡμερολογεῖα). ἡμερολογεῖα KN.; iets trillends; zooals iets slijmachtigs, iets wecks. ἡμερολογεῖα bij aanraking trillend, van iets derg. bv. zeekwallen.

တၢ်ဒၣ်ကၤ KW. zva. တၢ်ဒၣ်ကၤ G.
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ KN. met
 handen en voeten, met moeite voortkomen, met
 moeite voortscharrelen *in het loopen*; met korte
 poelen haastig voortscharrelen. — တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ
 enz. hetz. — တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ enz. scharrelend, al
 scharrelend zich voortbewegen (erg. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ
 တၢ်ဒၣ်ကၤ).

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ KN. van grove stof, gew. op Javageweven,
 tegenover တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ erg. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ Rh.

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ = ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ Tj.
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ KN. zeker fatsoen van တၢ်ဒၣ်ကၤ W. II.
 441.

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ KN. een kleverige wortel (Pongamia Scri-
 cea, Fent.), die een bedwelmende kracht heeft, als
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ maar wifchtig, ook gebruikt om visschen te
 bedwelmen; wordt ook een kind om den hals ge-
 hangen, dat last van wormen heeft. — တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ kleverig, smoezelig, van de handen, R. kle-
 verig, klevend zich hechten *bv. aan het verhemelte
 van kētan, merl, en derg.. Rh.*

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ KN.; တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ met de slagstanden slaan
 of treffen, *bv. van een wild zwijn.*

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ KN. het vuil van de tanden. — တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ vuil zijn van de tanden; volg. Rh. တၢ်ဒၣ်ကၤ
 တၢ်ဒၣ်ကၤ

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ zie တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ zie တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ zva. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ zie တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ KN. oude benaming van een driegulden-
 stuk, R.; volg. Rh. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ of တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ =

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ WW. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ of တၢ်ဒၣ်ကၤ
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ KN. met moeite voortscharrelen, met
 moeite zich voortbewegen (erg. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ).

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ KN. klanknab. van het stooten tegen iets
 hard: bons! တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ stooten en bon-
 zen, K. 3, 28. — တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ zulk een slag geven,
 Men.

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ KN. bluf, om iemand te overbluffen (vgl.
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ). — တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ bluffen, iemand zoe-
 ken te verbluffen, grootte woorden spreken om

iemand bang te maken. — တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ
 zie တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ
 တၢ်ဒၣ်ကၤ

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ KW. zva. တၢ်ဒၣ်ကၤ KN. 1. zva. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ
 တၢ်ဒၣ်ကၤ တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ uitvaagsel. — 2. geklop als op
 een houten blok; een sein op een rijstblok om
 kennis te geven dat er iets vermist of teruggevon-
 den is; niet opkomen, *van geplante zaden of pit-
 ten*, WW. niet breken, *van de kēmirinoot, bij het
 op elkander slaan om een weddenschap.* — 3. ook
 zva. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ maar minder sterk, *bv. van
 verwondering*, Tj. — တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ zva. တၢ်ဒၣ်ကၤ
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ maar minder sterk. — တၢ်ဒၣ်ကၤ
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ een obj. schudden, heen en weer schud-
 den, *bv. van gēmak's, die elkaar met den bek vast-
 houden en elkaar heen en weer schudden.*

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ KN. rug van een kap- of grasmes. volg.
 Rh. klanknab. van het slaan van metaal op metaal,
bv. met een ijzeren hamer op een spijker. တၢ်
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ grof en ruw er op inslaan. တၢ်ဒၣ်ကၤ
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ zva. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ de piet, de baas, B.
 (eig. van iemand, die tegen een stootje kan, Rh.).
 — တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ met iets stomps, *bv. een hamer,
 den rug van een haknes of een dikken stok*, klopp-
 pen, *peulvruchte met een stok of steel uitkloppen.*
 dorschen. WW. (dit volg. Rh. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ) ook zva.
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ smeden (erg. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ). — တၢ်ဒၣ်ကၤ
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ obj. den. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ^၀ met zijn kracht
 of onkwetsbaarheid pronken, Rh.

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ KN. klanknab. van het bonsen of stooten
 tegen iets; een bijzondere wijze van slaan op de
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ volg. WW. uiterste grens, *waarop iets stuit
 en niet verder kan*; tot de uiterste grens gekomen,
 ten einde toe WW. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ voornaamste, eerste
 in rang, de piet, de baas, *vooral in kwaden zin*:
 de belhamel, *bv. van roovers, muiltelingen, enz.* (erg.
 တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ). — တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ (volg.
 WW. zva. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ) tegen iets stooten, bonzen;
 slaan op de kēndang.

တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ KN. grof vlechtwerk van breede reepen
 bamboe; beschot of omheining daarvan, *wand van
 een Javaansch huis* (erg. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ တၢ်ဒၣ်ကၤ
 တၢ်ဒၣ်ကၤ). တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ omheining of wand van
 gēdēg. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ huis met wanden van
 gēdēg. တၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤတၢ်ဒၣ်ကၤ spr. voor een onbeschaamd

ἡμιφασμα KN. ἡμιφασμα ἡμιφασμα tot vermaakte
zamen met den rijststamper op de maat in het
rijstblok slaan, van meisjes (erg. ἡμιφασμα ἡμιφασμα).
— ἡμιφασμα plat woord voor een kind
verwekken. Vgl. ἡμιφασμα

ἡμιφασμα ἡμιφασμα volg. Rh. betere spel-
ling dan ἡμιφασμα nl. in de bet. van met
water uitspoelen en schoonmaken, zooals door eerst
te schudden en dan het water uit te gieten bc. een
flesch en bet. ἡμιφασμα met water schud-
den, omschudden iets als een medicijndrank en
een flesch van binnen met water spoelen.

ἡμιφασμα KN ἡμιφασμα met elkaar stoei-
jen, PJ.

ἡμιφασμα KN.; ἡμιφασμα ook ἡμιφασμα
iets, als een medicijndrank in een flesch,
omschudden (erg. ἡμιφασμα). (Volgens Winter
zva. pompen; en fig. als gemeene uitdrukking voor:
eene vrouw beslapen; vandaar) als scheldwoord:
ἡμιφασμα sc. ἡμιφασμα Lakon, C.
S. ἡμιφασμα of ἡμιφασμα een
scheldwoord (zva. hondekind? C. S.). Vgl. ἡμιφασμα
— ἡμιφασμα van binuen met
water spoelen, bv. flesschen. — ἡμιφασμα
iets, daar iets in is, zooals een kruik daar water
in is. schudden, omschudden, door schudden van
binnen omspoelen of uitspoelen.

ἡμιφασμα zva. ἡμιφασμα
ἡμιφασμα ἡμιφασμα ἡμιφασμα enz. κ., zie ἡμιφασμα
— ἡμιφασμα ook KN. met de hand of handen
vasthouden; fig. terughouden, verhinderen (erg. ἡμιφασμα
ἡμιφασμα en ἡμιφασμα). ἡμιφασμα ἡμιφασμα
ἡμιφασμα spr. voor met weezin iets
geven of afstaan; met de eene hand geven en met
de andere terugnemen.

ἡμιφασμα κω., zie bij ἡμιφασμα ook ἡμιφασμα zva. ἡμιφασμα
ἡμιφασμα κ., ἡμιφασμα, lachend gezigt, lach, het lagchen
met of zonder geluid. ἡμιφασμα zie bij ἡμιφασμα
— ἡμιφασμα of ἡμιφασμα en ἡμιφασμα of
ἡμιφασμα tegen of om iemand of iets een lachend
gezigt zetten; iemand uitlachen. — ἡμιφασμα
ἡμιφασμα ἡμιφασμα belachen, bespotten (een ander
ἡμιφασμα zie bij ἡμιφασμα). — ἡμιφασμα
ἡμιφασμα ἡμιφασμα aan 't lachen maken;
lachwekkend, belachlijk. — ἡμιφασμα ἡμιφασμα

lachen. — ἡμιφασμα ἡμιφασμα om
iets lachen. — ἡμιφασμα of ἡμιφασμα
en ἡμιφασμα of ἡμιφασμα grap, scherts,
korstwijl; voor de grap, om te lachen; iets of
iemand daar men mee lacht, speelbal; met een
ander of elkander schertsen, gekheid, maken, volg.
Rh. ook stoeijen. — ἡμιφασμα ἡμιφασμα
ἡμιφασμα vrolijk gekout; vrolijk met elkander kouten,
GR. in AS. met elkaar stoeijen; volg. Rh. bespot-
ting, belagchelijkheid (— ἡμιφασμα ἡμιφασμα
ἡμιφασμα schertsen, boerten, GR).

ἡμιφασμα zva. ἡμιφασμα — ἡμιφασμα ἡμιφασμα
ἡμιφασμα half schertsend liefde betuigen aan
iemand van 't ander geslacht, coquetteren. Wajang
Præg. p. 32, 11. R. volg. Rh. welligt een gebrek-
kige uitspraak voor ἡμιφασμα en ἡμιφασμα
bedriegen en bestelen."

ἡμιφασμα of ἡμιφασμα κω. zva. ἡμιφασμα ἡμιφασμα en ἡμιφασμα
ἡμιφασμα — ἡμιφασμα zva. ἡμιφασμα G. hetz. als
ἡμιφασμα

ἡμιφασμα KN.; ἡμιφασμα 1. reiken, naar een object
met de hand of iets anders reiken; naar iets stre-
ven, zoeken te bereiken of te verkrijgen; (vatten,
begrijpen; BM) — ἡμιφασμα ἡμιφασμα fig. een ob-
ject naar boven brengen, Tj. in de hoogte plaat-
sen. 2. ἡμιφασμα of ἡμιφασμα v. ἡμιφασμα als scheeps-
term, pagaaijen, met de pagaai (schepriem), roei-
jen; een vaartuij pagaaijen, nl. het water naar
zich toehalen, (erg. ἡμιφασμα en ἡμιφασμα Vrg. ἡμιφασμα
van ἡμιφασμα) ἡμιφασμα ἡμιφασμα on-
bereikbaar voor het verstand, onbegrijpelijk. WR.
— ἡμιφασμα zoover men staande met de uitge-
streckte hand bereiken kan, B. Tj. voor een maat
van hoogte, ook ἡμιφασμα Tj.

ἡμιφασμα κω. neerslagtig, bedrukt; ἡμιφασμα uitgeput,
afgemat, erg. ἡμιφασμα ἡμιφασμα vkt. ἡμιφασμα
ἡμιφασμα B. J. Krt. II, 10—11.

ἡμιφασμα en ἡμιφασμα zie ἡμιφασμα
ἡμιφασμα κω. 1. zva. ἡμιφασμα of ἡμιφασμα —
2. KN. zva. ἡμιφασμα in den zin van ἡμιφασμα

ἡμιφασμα zie bij ἡμιφασμα
ἡμιφασμα KN. (of ἡμιφασμα) een kleine boom met paar
sche of ook wel paarsch met geel doormengde bloemen
en dunne lange peuloruchten, Rh. en een plaats,
twaalf paal beoosten Soerakarta, waar in het jaar

1755, na de verzoeking van den Soesochoenan Pakoe-boewana III met zijn oom Mangkoe-boemi, deze laatste van wege de O.-I. Compagnie tot Sultan over het hem afgeftane gedeelte van het rijk verheven is, hetwelk sedert den naam droeg van Jogiakarta. — *mim* het te Gianti voorgevallene. — *mim* naam van een rijk. G. *mim* KN.; *mim* altijd door, onophoudelijk, iets doen, Tj.

mim KN. 1. slagtauden van een kidang. 2. stellage, waaraan de gong gehangen wordt. — *mim* met de slagtauden treffen, van een kidang. WW. zóó B. T. Dj. 258, en in B. van een wild varken (*mim*). 3. volg. Rh. een vooruitstekende kin hebben.

mim KN.; *mim* zva. *mim* *mim* *mim* *mim* KN. — *mim* draaijen, Tj *mim* KN.; *mim* door diep water waden, bv. tot de borst toe (erg. *mim*); loopen, alsof men door diep water waadde.

mim zva. *mim* *mim* zie *mim* *mim* KN. gejuich, van vreugde, of als toejuching, geschreeuw van velen. (erg. *mim* en *mim*). *mim* of *mim* juichen, jubelen, schreeuwen. — *mim* algemeen gejuich, geschreeuw.

mim KW. 1. = *mim* gv. e. *mim* en *mim* schijnt eig. te beteekenen plotseling, B. J. Krit. LXIII, 11—12; zóó ook *mim* ib. Krit. XXXVII, 1—4; vandaar *mim* door iets onverwachts getroffen, schrikken. *mim* plotselinge verschijning, bv. van den bliksem, B. J. Krit. XXXIV, 4. — *mim* = *mim* G. 2. *mim* ook zva. *mim*

mim KW. volg. Rh. verwijl, vertraging, lang daren, vertraagd worden, A. 18; WP. 85. KW. = *mim* waarheid; ook volg. Rh. inderdaad, wezentlijk.

mim KN.; *mim* omvatten; (erg. *mim* *mim*) omklemmen, aanhaken, aaneuschakelen; een obj. verbieden met een ander, bv. *mim* Tj. fig. met zich meevoeren, meetrekken. — *mim* in elkaar gestrengeld, aaneen geschakeld.

mim KN. — *mim* van de regte rigting afwijken, aan de éene zijde hellen, van gewigt, fig. het doel missen, falen, Tj.

mim enz. zva. *mim* *mim* *mim* (erg. *mim*).

mim KW. zva. *mim* of *mim* zie bij *mim*

mim en *mim* poet. zva. *mim* *mim* KN. werktuig waarmee men den grond schoon maakt, zva. *mim* G.

mim KN. klanknab. van kauwen of knauwen, v. iets taais, zie *mim*

mim KN.; *mim* jonge Sallak, WW. volg. Rh. klanknab. van het kauwen van oude menschen of van tandeloozen; ook van het kaauwen op taaije voorwerpen.

mim KW. zva. *mim* G.

mim zie *mim* G.

mim KN. een groote boom (Inocarpus edulis), met breede bladeren en gewrige bloemen, de vruchten smaken eenigzins als onze kastanjes. *mim* naam v. e. batikkan, en een gending. — *mim* ben. v. h. satsoen v. e. wárongkó, nl. zonder blad.

mim KN.; *mim* en *mim* herkauwen.

mim of *mim* zva. *mim* *mim*

mim KW. zva. *mim* — *mim* *mim*

mim KN. het zich met elkander vereenigen tot het een of ander; zamenrotting, zamen spanning; aanhang; algemeene onderlinge overeenstemming of overeenkomst; zamen overeenstemmen, eestemmig, eendragtig, eensgezind, eendragt. — *mim* zamen spannen, zamenzweren — *mim* zich vereenigen met, er mèe instemmen; iemand aanhangen. — *mim* of *mim* in vereeniging met elkander; zich met een ander of elkander tot iets vereenigen; gevormde vereeniging, karavaan, complot, genootschap, (gemeente, WW.); partij, club, enz.

mim KN. zva. *mim*

mim = *mim* bij *mim*

mim KW. zva. *mim* KN. *mim* in

de lucht zich bewegen v. *zwaar hangende regenwolken*, Tj.

ημῖν KN.; εν ημῖν *een beest baden of wasschen in een ved, rivier of op stal; ook wel van kinderen, en plat van waschen*, B. ἠμῖν ημῖν naam v. e. toovergebed, *om liefde te verwekken*. ημῖν ἠμῖν ημῖν ημῖν geen schotel kunnen afwaschen, spr. voor niets te eten hebben.

ημῖν KN.; ημῖν ημῖν hangen te slingeren. of te schommelen. (zva. ἠμῖν ημῖν ημῖν ημῖν *heltz.* K. 22, 38, ημῖν ημῖν ημῖν *spottend tegen een tandeloze*. — ἠμῖν ημῖν *ergens aan hangen, zooals van spinnewebben*. — ημῖν ημῖν waar men aanhangen kan, fig. steun, Tj.

ημῖν KN. zich heen en weer bewegen, schommelen, *als de slinger van een uurwerk; schudden, bv. van het hoofd; luiden, van een klok*. ἠμῖν ημῖν wip- of schommelstoel. — ἠμῖν iets heen en weer bewegen; *een klok luiden*.

ημῖν KW. zva. ημῖν en ημῖν G.

ημῖν KW. zva. ημῖν en ημῖν G. [Wellicht te lezen ημῖν Skr. djanjâna, kennis, wetenschap? C. S.]

ἠμῖν of ἠμῖν 1. wat men met de toppen van den duim en voorsten vinger omvatten kan, bv. ημῖν ἠμῖν *een maat voor natle padi*, SG. — 2. ἠμῖν KI. zie ἠμῖν — ἠμῖν I. zva. ἠμῖν en ἠμῖν — 2. KI., zie bij ἠμῖν — ἠμῖν een greep tusschen de toppen van duim en vinger (vrg. ἠμῖν ἠμῖν en ἠμῖν). ἠμῖν ἠμῖν bij zulke grepen. — ἠμῖν zie beneden.

ἠμῖν of ἠμῖν KN. spruw, *een mondziekte bij jonge kinderen*. — ημῖν of ἠμῖν ἠμῖν de spruw hebben.

ἠμῖν of ἠμῖν 1. KW. gang, loop. 2. ἠμῖν N., ἠμῖν K., godsdienst; vrg. ἠμῖν (Skr. gâma, gang, marsch, weg; âgama, aankomst, aannadering; en een werk over godsdienst en godsverering; ἠμῖν de Mohammedaansche godsdienst. ἠμῖν zie bij ἠμῖν

ἠμῖν KN. spaarzaam, zuinig, matig *in het verbruiken; fig. iets zorgvuldig voor zich bewaren, voor zich houden, er niet van spreken tot anderen;*

van alle kleine bijzonderheden kennis nemen, Rs. (vrg. ἠμῖν en ἠμῖν). — ἠμῖν iets bezuinigen, zuinig met iets te werk gaan, met iets spaarzaam zijn *in het verbruiken of medeelen*; van iets weinig willen vertellen; iets uitzuinigen. — ἠμῖν zuinig, spaarzaam, van aard.

ημῖν KN. gretig, begeerig. WW. R. volg. Rh. zva. ἠμῖν niet dadelijk! voorloopig niet!

ημῖν KW. zva. ημῖν G. — ημῖν KN. geschenk, belooning (vrg. ημῖν).

ημῖν KN. zacht bij het drukken of indrukken, malsch; ligt te verbrokkelen; broos, (zacht, meegaande, gemakkelijk om mee om te gaan, WW.).

ἠμῖν 1. volkrijk, goet bevolkt, door veel menschen bewoond en bebouwd, *en daardoor bloeiend, van een plaats of land*. ἠμῖν (of ἠμῖν) bloeiend en welvarend — 2. of ἠμῖν *zoo men zegt verkorting van ἠμῖν (vrg. ἠμῖν Rh.) die aangrijpt en verslindt: als schertsende benaming van een tijger, Lakon: ημῖν ἠμῖν "achter u is een tijger!" Vgl. ἠμῖν dat gezegd wordt evenzoo gevormd te zijn uit ἠμῖν en ἠμῖν C. S.*

ἠμῖν KN. poezelig rond, van vrouweborsten; poezelig dik v. e. kind, kluwen garen. ἠμῖν een kluwen.

ημῖν of ημῖν KN. opgeven, uitgulpen, inz. overvloedig zeg, van een kind; ook van weewater of slijm uit de maag.

ἠμῖν of ἠμῖν N., ἠμῖν K., scherp of snijdend gereedschap of werktuig, voor akkerbouw, handwerken enz.; wapen, wapentuig, gewapenden, wapenbenden. ἠμῖν een groot leger, B. T. Dj. 2. — ἠμῖν een wapen gebruiken tegen, W. I, 110; van een wapen voorzien.

ἠμῖν zie bij ἠμῖν

ημῖν KN. verwonderd; zich verwonderen; verbaast, verbaast zijn, verwondering, verbazing, (vrg. ημῖν en ἠμῖν). — ἠμῖν verbaazigwekkend; over iets zich verwonderen of verbazen. — ἠμῖν of ἠμῖν iemand verwonderen; verwondering wekken of wekkend, verwonderlijk. — ημῖν of ἠμῖν

behoorende muziekinstrumenten (erg. ἀποφύρασμα).
 volg. Rh. **μαῖνῆλοσ** KN. ook gamelanmuziek,
 air. **μαῖνῆλοσ-αἰφῆλοσ** en **μαῖνῆλοσ-αἰφῆλοσ**
ἡμεῖς verschillende gamelans, zamengesteld
 uit dezelfde soort van instrumenten, maar ver-
 schillend in het getal der toonen; de Pélog heeft
 er meer. Volgens Rh. is deze meer bij de aanzien-
 lijken in gebruik; de saléndro algemeener, ook
 bv. bij landakpartijen: de eerste wordt bij de Wajang-
 poerwā, de andere bij de Wajang-gèdog bespeeld.
μαῖνῆλοσ ἑῖς een gamèlan, tusschen die twee gam-
 melans in, half saléndro, half pelog, die bij de
 Wajang-klitik bespeeld wordt. **μαῖνῆλοσ-αἰφῆλοσ**
ἡμεῖς zie **αἰφῆλοσ**

μαῖνῆλοσ KN. smedig van eten; ook poezelig:
 erg. **αἰφῆλοσ** BV. en **ἡμεῖς**

ἡμεῖς KW.; 1. **αἰφῆλοσ** ἑῖς iemand van
 achter vasthouden, terughouden, tegenhouden, (zōo
 Rs.); toeroepen, terugroepen, waarschuwen, zōo L.
 292? G. 2. zva. **αἰφῆλοσ** en **ἡμεῖς** Rh.
 (Vrg. **αἰφῆλοσ** 1.).

ἡμεῖς zie bij **ἡμεῖς**

ἡμεῖς zie bij **ἡμεῖς**

ἡμεῖς zie bij **ἡμεῖς**

ἡμεῖς KN. aangenaam van smaak, zooals van
 goed droge **ἡμεῖς** bv. geroosterde
 visch.

ἡμεῖς KW. zva. **ἡμεῖς**

ἡμεῖς KN.; **ἡμεῖς** zva. **ἡμεῖς** van **ἡμεῖς**
 — **ἡμεῖς** houten sandalen met een knop
 die tusschen den grooten en tweeden teen gehou-
 den wordt. (Vrg. **ἡμεῖς** **ἡμεῖς** **ἡμεῖς**
ἡμεῖς en **ἡμεῖς**).

ἡμεῖς KN. geheel vernield of verwoest, zva. **ἡμεῖς**
ἡμεῖς — **ἡμεῖς** iets, bv. een tuin, ge-
 heel vernielen of verwoesten; een huis sloopen,
 afbreken (erg. **ἡμεῖς**); fig. bv. de betamelijk
 heid schenden, B. J. LXVIII, 10, 2. — **ἡμεῖς**
ἡμεῖς mv.

ἡμεῖς KN. zwaar gedruisch, gebulder, als
 van geschut in een gevecht (erg. **ἡμεῖς**). R.

ἡμεῖς KN. — **ἡμεῖς** brullen als
 een tijger. — **ἡμεῖς** ook zva. **ἡμεῖς**
ἡμεῖς op een zekere wijze in het rijstblok
 slaan.

ἡμεῖς KN. zva. **ἡμεῖς** Rh. erg. **ἡμεῖς**
ἡμεῖς

ἡμεῖς, zie **ἡμεῖς**

ἡμεῖς KN. brok; in brokken; gebroken, met een
 groot brok er af; fig. het verbroken worden, ver-
 storing, van geluk, welvaart of goede orde; en
 gebroken, wanhopig geworden, van iemands hart
 of moed (erg. **ἡμεῖς** **ἡμεῖς** en **ἡμεῖς**
ἡμεῖς); ook volgens G. zva. **ἡμεῖς**
 — **ἡμεῖς** regtsterm voor een verklaring die strijdigheden bevat of niet klaar is. G
ἡμεῖς : **ἡμεῖς** spreekwijs voor iemand borgstaau dat hem
 geen leed gedaan zal worden. **ἡμεῖς**
ἡμεῖς spreekwijs voor instaan tegen de ver-
 woesting van een land of rijk, of verderfelijke gevolgen
 van een te vreezen oorlog. — **ἡμεῖς** iets
 breken, een stuk er af of uit breken. **ἡμεῖς**
ἡμεῖς iets verbreken, bederven, schenden,
 iets, bv. iemands genoegen verstoren. — **ἡμεῖς**
ἡμεῖς iets, zooals den luister van een Vorst,
 of een belofte, schenden; verstoren, bv. iems. moedige
 stemming, W. II, 125. — **ἡμεῖς** afge-
 broken stuk of brok, groote scherf.

ἡμεῖς **ἡμεῖς** **ἡμεῖς** **ἡμεῖς** **ἡμεῖς**
ἡμεῖς en **ἡμεῖς** zva. **ἡμεῖς**
ἡμεῖς enz., maar in geringer mate of van kleiner
 en fijner voorwerpen.

ἡμεῖς KN. naam van een regtopgaande
 boom, zonder zijtakken met breede ronde bladeren,
 en witte kelkvormige bloemen. **ἡμεῖς**
ἡμεῖς een soort van gevaarlijke aardbeipokken,
 Spaansche pokken, Rh. **ἡμεῖς** een lek-
 keruij van meel met kokosmelk gekneed, in den
 vorm der bloemen van de **ἡμεῖς**

ἡμεῖς KN. klanknab. van een slag, die suizing te
 weeg brengt; duchtig, fel, goed raak, bv. van een
 slag met een knuppel. **ἡμεῖς** genees-
 kundige benaming van katès- of pepaja-bladen JR.
 — **ἡμεῖς** iemand een duchtigen slag met
 een knuppel toebrengen; duchtig op iets of
 iemand neerkomen, van den knuppel gezeyd. —
ἡμεῖς fel, van een slag met een knuppel,
 ook zulk een slag waard, of van een drukkende
 zonnehitte, waar men hoofdpijn van krijgt.

ကုမ္ပဏီ KN. ronde kuif op de kruin van een overigens kaalgeschoren hoofd, zooals bij Javaansche kinderen gezien wordt (vrg. ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ); ook als naam van een kind, dat zoo met een kuif op de kruin van het hoofd geschoren is. — ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ een kind zóo scheren.

ကုမ္ပဏီ KN. naam van een slingerplant een Cucurbitacea, waarvan de jonge bladeren als groente en de vrucht gekookt bij de rijst gegeten wordt, zachter en zoeter van smaak dan de ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ Wangsallan op ကုမ္ပဏီ C. S.).

ကုမ္ပဏီ KN. de kop van een balk waarom een inkeping gemaakt is voor den strop, om hem voort te trekken.

ကုမ္ပဏီ KN. metalen tabaksdoosje in den vorm van een horlogiekastje (vrg. ကုမ္ပဏီ) en vooral door Chinese vrouwen aan den gordel gedragen.

ကုမ္ပဏီ KW. zva. ကုမ္ပဏီ KN.; ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ de horens tegen een boom, paal of den grond schuren; iets in de hoogte gooijen; G. zie ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ — ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ met de horens aarde, wortels, struiken enz. opgraven, opwerken, om hoog werpen, K. 11, 35; ook fig. bevoelen, betasten, knuffelen, enz. Rs.

ကုမ္ပဏီ KN. 1. een soort knods of knuppel van Petroek. W. II, 157, 482, 2. volg. Rh. bladrijk zva. ကုမ္ပဏီ.

ကုမ္ပဏီ KN. dik, bol, van de wangen.

ကုမ္ပဏီ zva. ကုမ္ပဏီ B. T. Dj. 230, WW.

ကုမ္ပဏီ KN. aan elkander kleven, van haren, vezels, wol, veeren en dergelyken; in kwabben of klissen, kwabberig, haarkwabben, vezelklitten (vrg. ကုမ္ပဏီ). (In een Wangsallan wordt het omschreven door ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ en als antwoord daarop ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ zva. verkleefd door liefde of lichamelijke gemeenschap, C. S. Vrg. ကုမ္ပဏီ).

ကုမ္ပဏီ KN. een kwab, iets dat zwabberend ergens aan hangt en meer of min dik is, halskwab of kossin van een rund, kwabben van een geit, lel van een haan (vrg. ကုမ္ပဏီ), ook wel voor haarkwabben of wolklitten (vrg. ကုမ္ပဏီ).

ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ schaaap, in onderscheiding van ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ geit.

ကုမ္ပဏီ KN. wat ergens bulterig aan zit, er

aangepgroeid of ingestoken; bepaaldelijk boomknoest of uitwas, waaraan het hout soms sierlijk geelamd is. ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ knoesthout, wortelhout, (vrg. ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ). — ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ een obj. in het kleed, of in de doek die men aan heeft, (van voren, WW.) steken of dragen. — ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ van de vruchten van de waloeis: ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ als gambol's nl. zoo groot (de bruikbare ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ's zijn tot een meter in doorsnede).

— ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ wat iemand aldus draagt, volg. Rh. ook ruimer voor pak, pakje, vrg. ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ

ကုမ္ပဏီ KN. vod, lompen. — ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ arm, behoeftig in de kleeren. — ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ oude lompen; uit voddien bestaande (vrg. ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ).

ကုမ္ပဏီ KN. lellen van een haan (vrg. ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ). ကုမ္ပဏီ^o boschgeesten met zulke lellen, W. I, 217.

ကုမ္ပဏီ K. 9, 53, of ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ K. 2, 48, zva. ကုမ္ပဏီ Rh.

ကုမ္ပဏီ KN. naam van een soort van aarderucht, die langwerpig rond is (vrg. ကုမ္ပဏီ), in smaak overeenkomende met onze aardappel.

ကုမ္ပဏီ KN. groothoofdig, dikkoppig; fig. traag, lui, Rh;

ကုမ္ပဏီ KN. naam van een soort van aardvrucht, G

ကုမ္ပဏီ^o of ကုမ္ပဏီ^o KN. ကုမ္ပဏီ^o ကုမ္ပဏီ^o enz. neerhangen van uitstekende voorwerpen.

ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ^o KN. dik, goed in het vleesch (vrg. ကုမ္ပဏီ), volg. Rh. eig. vet als een gemest varken, zoodat bij iedere beweging de huid trilt.

ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ KN. — ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ geheel aan de kant of op een rand staan of zitten zoodat het ligt om of er af kan vallen; maar even aanraken van een voeging, zoodat het aangevoegde er ligt af kan vallen, Rh. fig. van woorden, die als het ware aan den rand der lippen blijven hangen, zonder geuit te worden.

ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ^o en ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ^o KN.; ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ^o en ကုမ္ပဏီ ကုမ္ပဏီ^o zich ergens aan vastklemmen, bv. van een kind, dat telkens gedragen worden of zuigen wil, aan de hals of de

borst der moeder, van een drinkling aan een drijvend voorwerp, van een eekhoorn aan een boom, enz. (erg. անդրադրույթ); *fig.* blijven aanhouden en dringen, om iemand iets te verkoopen, R. անդրադրույթի կողմից կամ անդրադրույթի միջոցով կամ անդրադրույթի միջոցով ^օ *zie* անդրադրույթ

մայրեր *zie* մայրեր

դասարաններ *zie* մայրեր

անդրադրույթ *KN.* *zva.* մայրեր *ook* naam van een koek, bestaande uit kafela, suiker, en geraspde klapper, elders մայրեր *gen.* Rh.

անդրադրույթ *ook* wel մայրեր *kw.* varken; G. *volgens* anderen, jong van een varken (erg. մայրեր). WW.

մայրեր — մայրեր մայրեր *KN.* vet, dik v. menschen of dieren.

պարզ *zie* մայրեր

մայրեր *KM.* մայրեր մայրեր *klar,* helder, duidelijk te zien of te hooren.

մայրեր *zie* մայրեր

մայրեր *KN.*, open, van een terrein. — անդրադրույթ *een* terrein openmaken, door de boomen enz. weg te kappen, B.

մայրեր *KN.* 1. ledig, onbewoond, v. e. plaats, Rh. *zva.* մայրեր ² *zva.* դասարան

մայրեր *en* մայրեր *KN.* dwaas, simpel, in Banjoemas *volg.* Rh. *zva.* դասարան *gek.*

մայրեր *KN.*; անդրադրույթ *pletten, van* metalen. — մայրեր *geplet;* dunne plaat van metaal.

մայրեր *KN.* een soort van bij de inlanders zeer geliefde koek van kētan en klappermelk gemaakt, in vierkanten vorm; een ronde soort, heet մայրեր (ook mullig, van 't menschelijk lichaam C. S.).

մայրեր *KN.* als beneveld, betrokken, somber, donker, v. e. plaats; *fig.* ook van het gelaat, Rh *zie* անդրադրույթ

մայրեր = դասարան W. II, 489, *volg* WW. *zva.* դասարան *het* hoofd op zij laten hangen.

մայրեր *KN.* benaming van overzeesche roode stoffen van gewezen katoen met elkander kruisende strepen. (Ml. كمبايات, kēmbajāt, soort van Indische stof; vermilioen; Kambaja, naam van een

stad in Indië). անդրադրույթ *zakdoeken* van die soort, WW. *volg.* Rh. *gew.* մայրեր of անդրադրույթ

մայրեր *zva.* մայրեր *zie* bij մայրեր

մայրեր — մայրեր *zie* beneden.

դասարաններ *KN.* — անդրադրույթ *zva.* մայրեր *zie* մայրեր

դասարաններ of դասարաններ *KN.* kwast, franje, *be.* van geregen bloemen aan het gevest van een kris, (erg. դասարաններ *en* դասարաններ). — անդրադրույթ *en* անդրադրույթ *iets* van franjes en kwasten voorzien.

մայրեր *KN.* vrolijk gezelschap, luidruchtige vrolijkheid (erg. R. v. E. gambijak, spraakzaam), *zva.* մայրեր

մայրեր *kw* *zva.* մայրեր *en* մայրեր

մայրեր *KN.* naam van een rond uitgesneden houten pop, die een dansmeid voorstelt en vertoond wordt aan het einde van een wajangvertooning (zieh als een bruid opschikken, G.).

դասարաններ *zie* դասարաններ

մայրեր *zva.* մայրեր *zie* bij մայրեր

մայրեր *KN.* naam van een inlandsch muziekinstrument, bestaande uit een soort van trog, waarop houten plankjes als toetsen liggen (erg. մայրեր *en* մայրեր). — անդրադրույթ *op* de gambang spelen, objecten als de toetsen van een gambang naast elkaar plaatsen, Tj. — անդրադրույթ *iets* daarmee accompanieren. — մայրեր *gelijk* een gambang gemaakt of door magerheid duidelijk te zien gelijk de toetsen van de gambang van de ribben: — անդրադրույթ ^օ *ook* zieh met de gambang vermaken.

մայրեր *KN.* romp, ligchaam zonder hoofd (en zonder beenen, Winter, C. S.); *volg.* Rh. *ook* de romp van een vaartuig, ook *zva.* մայրեր *naam* van Pasangan wū (*zie* de Gramm.).

մայրեր of դասարաններ *KN.* ligt schreijen of weenen, over elke kleinigheid dadelijk schreijen.

մայրեր *zva.* մայրեր *ook* naam van een distrikt op Java (Pasoeroean). (մայրեր *verzadigd,* overvoerd, *bv.* *fig.* met mingenot, in een Wangsallan: մայրեր (of մայրեր) *առանց* մայրեր *strekken* in antwoord op դասարաններ *als* onschrijving van մայրեր C. S.; *zoo* ook in P.J. մայրեր մայրեր *անդրադրույթ* մայրեր *անդրադրույթ*)

gen. — ἡμῶν ἡμῶν of ἡμῶν ἡμῶν ook wel ἡμῶν of ἡμῶν wijlbeens staan, wat voor een dappere houding geldt (verg. ἡμῶν ἡμῶν), en zie bij ἡμῶν of ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν KN.; ἡμῶν: (ἡμῶν en ἡμῶν) iemand wekken, wakker maken; iets dat vergeeten is, weer oprakelen; ook opwekken *bv. iems. drift*, Rh.
 ἡμῶν KN. krachteloos, zwak van ouderdom; ook *zva. ἡμῶν ἡμῶν*
 ἡμῶν ongebr. ἡμῶν ἡμῶν enz. zie ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν KN.; ἡμῶν ἡμῶν *zva. ἡμῶν ἡμῶν* de hand *ergens* in of onder steken, om er iets uit te halen; met de ingestoken hand iets *ergens* uithalen (verg. ἡμῶν ἡμῶν). — ἡμῶν ἡμῶν het plaats hebben van ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν zie bij ἡμῶν
 ἡμῶν KW. *zva. ἡμῶν* 1. (B. J. LVII, 18, 2: ἡμῶν ἡμῶν *ekl. ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν* ἡμῶν KW. = ἡμῶν B. J. Krit. XVII, 14, 1: ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν C. S.).
 ἡμῶν zie bij ἡμῶν
 ἡμῶν KW. *zva. ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν* (verg. ἡμῶν 1.) (Skr. *gagana*); in Tj. *Sjangk.* nult. ἡμῶν den weg door de lucht nemen, vliegen. — (ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν) KW. *id.* B. J. Krit. XXVIII, 4, 5—5; LIV, 3, 3—4, C. S.).
 ἡμῶν KW. *zva. ἡμῶν* G. *zva. ἡμῶν ἡμῶν* zie bij ἡμῶν vel en been, doodmager (verg. ἡμῶν ἡμῶν).
 ἡμῶν KN. niet geslaagd, van een ei, dat niet uitgebroeid is, ook van padi, zoodat die niet geoogst wordt; bedorven; *fig. zva. ἡμῶν* (verg. ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν); zonder kinderen sterven, G. — ἡμῶν *zva. ἡμῶν ἡμῶν* eigenn. van een *Widādarī*, G. een soort bouquet van *ἡμῶν* gemaakt, waarvan het paar *ἡμῶν* heet, zie op *ἡμῶν* Rh.
 ἡμῶν KN. rug; bergrug (vgl. ἡμῶν). Ook ἡμῶν ἡμῶν bergrug. — ἡμῶν een rug of als een rug zijn; *volg.* WW. G. ook *fig.* niet kunnen voortgaan, staan blijven, standhouden, van een *leger* (of van een *persoon*, B. J. D. E. Krit.

LIII, 1: ἡμῶν ἡμῶν C. S. *volg.* Rh. *zva. ἡμῶν* uitsteken boven den wagen); *volg.* Rh. in den rug vallen, *bv. een leger*; *verg. ἡμῶν ἡμῶν* als een koejeurug, aan beide zijden glooiend, *bv. van een weg of bergrug* (touroud, gewelfd van een vloer, C. S.).
 ἡμῶν KN., ἡμῶν of ἡμῶν *kl. rug*, ook bergrug, *doch grw. ἡμῶν of ἡμῶν* — ἡμῶν wat als een rugbeen verheven is, *zooals een lange dikke striem, een lange gewelfde uitstekende lijst*; in de lengte even boven het water uitsteken *zooals bv. een groote kaaiman*, B. — ἡμῶν als een gligir opstaan; een gligir vormen, WW. *volg.* Rh. een ἡμῶν vormen. — ἡμῶν *zva. ἡμῶν ἡμῶν* iets uit één stuk ijzer.
 ἡμῶν KN. instorten, inzakken, van een berg, van den grond, enz. (verg. ἡμῶν); vervallen, mislukken, niet gelden, *bv. van een gebed, als degeen die bidt, gestoord wordt en weer van voren af aan moet beginnen*; gestoord, verward, van den geest (verg. ἡμῶν ἡμῶν). — ἡμῶν aarde of steenen van een hoogte doen afbrokkelen. — ἡμῶν *sv.*, *ergens* op neerstorten, *zooals een bergwand*; *fig. iemand* overvallen, in zijn werk, enz., in de war brengen, storen (verg. ἡμῶν ἡμῶν). — ἡμῶν doen vervallen, *bv. een erfportie*; doen ontbinden, van een huwelijk. — ἡμῶν *subst. den.*; ook instorting van grond.
 ἡμῶν KN. opschudding, verwarring, rep en roer, oproer, in rep en roer zijn; ook van het hart, verward, ontsteld, I. 152, B. (In een *Wangsallan ἡμῶν ἡμῶν* als omschrijving van een *ἡμῶν* C. S.; *verg. ἡμῶν*) — ἡμῶν in opschudding, in rep en roer brengen. — ἡμῶν of ἡμῶν in rep en roer gebracht, opschudding.
 ἡμῶν KN. een soort gevlekte, kleine tijger (*verb. v. jaguar?*); *verg. ἡμῶν*.
 ἡμῶν KN. ferm, onbedeesd, stout, in het spreken, Rh.
 ἡμῶν I. KN. stelsel, mode. ἡμῶν ἡμῶν een nieuwerwetsche filtreer. ἡμῶν ἡμῶν de oorvijgen zijn in de mode, WW.

ten; volg. SG. bep. v. padi, de geleedingen tusschen den voet en den top der aar; *erg.* $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ bij $\eta\eta\eta\eta$ (*erg.* $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$); stok, waarbij men iets vasthoudt, *be. van een parapluie, houder van een pen, enz.* — $\mu\eta\eta\eta$ als een $\mu\eta\eta$ zijn. — 2. of $\mu\eta\eta$ eigennaam van een Djawâtâ G.

$\mu\eta\eta$ naam van een pisaaysoort.

$\mu\eta\eta$ KW. *zva.* $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta$

$\mu\eta\eta$ KN. rijst, die van het stroo ontlaan, maar nog niet ontbolsterd is; rijstkorrels in den bolster. (*In een Wangsallan* $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ $\eta\eta\eta$ omschrijving van $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ C. S.). — $\mu\eta\eta$ $\mu\eta\eta\eta$ voeden, eten geven aan, W. II, 319, *erg.* nog A. 37. — $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ van troepen die onderhouden worden, AS.

$\mu\eta\eta\eta$ *zva.* $\mu\eta\eta\eta\eta\eta$ en $\mu\eta\eta\eta$ Rh.

$\mu\eta\eta\eta$ KN. 1. voorhangsel, gordijn (*erg.* $\mu\eta\eta$ $\eta\eta\eta\eta$). — $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ iets van een gordijn voorzien, met een gordijn omhangen, afsluiten. — $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ een met gordijnen omhangen, beschutte of afgesloten plaats, tent, slaapplek. — $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ in tenten leven? Men. 2. $\mu\eta\eta\eta\eta$ volg. Rh. de bloem die gescheurd is of doorstoken als beneden. — $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ in repen scheuren, van bloemen, of ze opinaken door andere bloemen er tusschen in te steken, *be. de bladen van de kë-nangâbloem met melati-bloemen doorsteken, bloemen rijgen, een bouquet maken; ook olie met $\mu\eta\eta\eta\eta$ parfumeren, W. I, 36; fig. een gedicht maken* ($\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ kleingescheurde tjampakabloemen, B. J. XX, 22, 1. — *fig. van 't hart door droefheid: $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ B. J. LI, 10, 9, C. S.). — $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ met bloemen doorstoken, tot een bouquet zaamgebonden, tot een krans aaneengeregeng (*erg.* $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ in een Wangsallan: $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ voor $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ C. S.).*

$\mu\eta\eta\eta\eta\eta$ zie $\mu\eta\eta\eta$

$\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta$; zie $\mu\eta\eta\eta\eta\eta$

$\mu\eta\eta\eta$ KN. geur of reuk verliezen, Rh. zie $\mu\eta\eta\eta\eta$ en $\mu\eta\eta\eta\eta\eta$ bij $\mu\eta\eta\eta\eta$

$\mu\eta\eta\eta$ KN.; $\mu\eta\eta\eta\eta\eta$ met de lippen het geluid br! maken, als teeken van afkeer, ongeloof of minachting; met den mond proesten, als een kind, wanneer het de ingegeven medicijn uitspuwt; snui-

ven, van een paard (*erg.* $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta$). $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ van iemand wien men in 't aanzicht een veest loost, Lakon, C. S. — $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ iets proestend uitspuwen; over iets zijn ongeloof of minachting met een br! te kennen geven.

$\mu\eta\eta\eta\eta$ KN. gordijn, voorhangsel (*erg.* $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$). (*Volgens anderen een doorschijnende stof, tot dat einde gebruikt, WW. erg.* $\mu\eta\eta\eta\eta\eta$). — $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ van een gordijn voorzien, met een gordijn beschutten. — $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ met een gordijn beschut.

$\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ KN. vet, zwaar, lomp.

$\mu\eta\eta\eta$ of $\eta\mu\eta\eta\eta\eta$ KN. een soort oorlogsbekken, *erg.* $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$

$\eta\mu\eta\eta\eta\eta\eta$ KN. dun, uitgesleten, van een koperen muntstuk ($\eta\mu\eta\eta\eta$), WW.

$\mu\eta\eta\eta\eta\eta$ S., $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ K., *zva.* $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ $\eta\eta\eta\eta$

$\mu\eta\eta\eta\eta$ KN. beweging met het lichaam maken. $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ allerlei bewegingen met het ligchaam maken. — $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ veel beweging maken, om zijn moed en dapperheid te toonen, vooral van boets en derg. groote personen (*erg.* $\mu\eta\eta\eta\eta\eta$), (*uit dartelheid, overmoed enz.: B. J. B. Krit. XIV, 12, 4; in Lakon ook vereenigd met $\mu\eta\eta\eta\eta\eta$ $\mu\eta\eta\eta\eta\eta$ C. S.).*

$\eta\mu\eta\eta\eta\eta\eta$ KN. onverschillig, onachtzaam, in he! bedekt houden van die deelen des ligchaams, welke de kieschheid verbiedt te ontbloeten; *fig. in wakenden of slapenden toestand de eigenschap hebben van geen geheimen te kunnen bewaren.*

$\eta\mu\eta\eta\eta\eta\eta$ KN. veel, lang bloeden, van een wond (*in een hoogerem graad of van een grootere wond gezegd dan $\mu\eta\eta\eta\eta$*). $\eta\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ geheel met bloed bedekt, (*erg.* $\eta\mu\eta\eta\eta\eta$) (B. J. XXXIX, 26, 4; ook vereenigd met $\mu\eta\eta\eta\eta\eta$ B. J. LXI, 18, 5. C. S.).

$\mu\eta\eta\eta\eta\eta$ en $\eta\mu\eta\eta\eta\eta\eta$ *zva.* $\eta\mu\eta\eta\eta\eta\eta$

$\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ (of $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$) KN.; $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ enz. doorgaan, weghollen. — $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ met iets aan den hol gaan (*erg.* $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta$).

$\eta\mu\eta\eta\eta\eta\eta$ KN. *zva.* $\eta\mu\eta\eta\eta\eta\eta$

$\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ = $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$

$\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ = $\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta\eta$

$\mu\eta\eta\eta\eta\eta\eta$ klankrab. van het kappen met de $\mu\eta\eta\eta$

ren, ook *fig. van schoonheid.* — (անոցոյ) — անոցոյնքը een oogopslag, oogenblik, het eerste oogenblik. — *volg.* G. անոցոյնքը of անոցոյնքը aan alle kanten een schitterenden glans verspreiden, overal schitteren, flikkeren.

անոց 1. KN. klanknab. zva. ոց. (*Vrg. անոցն, անոցն անոցն անոցն.*) — անոցնքը plompen, klotsen, *enz. zva. անոցնքը* W. P. 399. — անոցնքը in 't water springen, *enz.; erg.* tegen aan klotsen, *enz.; volg.* Rh. in massa hun hoofd aanklagen *van desaliden.* — անոցնքընքը in 't water werpen, *een hoofd zóo aanklagen.* — 2. անոցնքը tegelijk met suiker koken, *van koffie*, WW.; *volg.* Rh. *heet zóo gekookte koflij:* անոցնքընքը — անոցնքընքը tegelijk met suiker gekookt, *van koflij.*

անոցնքընքը een klanknabootsend woord voor een slag of klap, vooral met de vlakke hand; ook in tweeën splijten, zie անոցնքընքը W. P. 438.

անոցնքընքը KN. fleschje, flacon, o. a. voor wettrekkende olie.

անոցնքընքը KN.; անոցնքընքը op iets vlaks slaan of kloppen met een stok of met de hand, *bv. om er vuil uit of af te kloppen; ook van een ruiter de voeten of beenen tegen den buik van een paard aanslaan om het aan te zetten*, Rh. — անոցնքընքընքը *mv.* — անոցնքընքընքընքը met iets slaau of kloppen, *als boven* — անոցնքընքընքընքը *obj. den.* ունքը = ունքընքընքընքը *zie bij անոցնքընքընքը*

անոցնքընքընքը KN. alles door elkander, G. — անոցնքընքընքընքը *zva. անոցնքընքընքընքը* ergens tegen aanklotsen, *van de golven der zee; ook met zijn velen visschen met soesoegs; allen of alles als van óén soort beschouwen* (*erg. անոցնքընքընքընքը*). — անոցնքընքընքընքընքը een oever van een rivier, waar de stroom regt op aankomt; de zeeoever waar de golven tegen aanklotsen, Tj.

անոցնքընքընքընքը KN. aan elkander gevoegde planken tot beschot of wand van een huis. անոցնքընքընքընքընքը een huis met bamboewanden. անոցնքընքընքընքընքընքը id. met plankenwand. անոցնքընքընքընքընքընքը id. met steenen wand. անոցնքընքընքընքընքընքընքընքը de wand is van geschaafde planken; *fig. անոցնքընքընքընքընքընքընքը* Tj. (*erg. անոցնքընքընքընքընքընքընքը*)

անոցնքընքընքընքընքընքը de muren zijn met planken beschoten. — անոցնքընքընքընքընքընքը *iets, bv. een huis, kamer, omheining*, van planken, met een planken beschot, maken.

դռայր KN. անդռայրնքը door leven, geraas, geklop wakker maken, opschrikken, in rep en roer brengen, *enz.; fig. անոցնքը* het water beroeren om de visschen op te schrikken.

դռայրնքը KN. naam van een Lakon, door դռայրնքը *vertoond*, Rh. — անդռայրնքընքը druk, snel op elkaar, zonder tusscheu-poozen, *bep.* op muziekinstrumenten slaan; zich zóo snel op elkaar laten hooren, (Tj.) Rh.

անոցնքը 1. KN. dicht bijeen; de mazelen (*erg. անոցնքը*). — 2. անոցնքընքը rood geverwd met de koedoe (*erg. անոցնքընքը*). WW. — անոցնքընքը in menigte dicht bijeen zijn, in een digten drom.

անոցնքը = անոցնքընքը — անոցնքընքընքը in den bek houdende heen en weer schudden; *zie ook անոցնքընքընքը* W. I, 394.

անոցնքընքը KN. ledig, van padieren; voos, onvruchtbaar, *van een vrouw*; kinderloos (*erg. անոցնքընքընքը*).

անոցնքը 1. K., *zie անոցնքընքը* — 2. KW. *zva. անոցնքընքընքը* zamentellen, vereenigen. G. — 3. KN. snel loopen. — անոցնքընքընքը velen, die snel loopen, zich haasten. G.

անոցնքընքընքը iets zachts, om glimmend, glanzig te wrijven, *bv. een zeemenlap, bamboekrallen enz.* — անոցնքընքընքը iets daarmee poetsen of wrijven, glanzig maken, ook aan iets knaauwen, G. անոցնքընքընքընքը *zva. անոցնքընքընքընքընքը* iets in den bek houdende heen en weer schudden of tegen den grond wrijven, *zoals een jonge hond doet.* — անոցնքընքընքընքը *mv.* — անոցնքընքընքընքընքը op dien leeftijd zijn, dat het haar glanzig begint te worden, *van een jonge koe of buffel, die haast voor den ploeg gebruikt kan worden*, WW.; *volg.* Rh. halfvolwassen van een buffel, *erg. անոցնքընքընքընքընքը* *obj. den.*; glad gewreven, glanzig gemaakt; een kruisje van hout of bamboe met een draaijend handvat om touw te draaijen; ook een zoo gedraaid, touw van boomschillen, *door stroofdekkers gebruikt.*

մեղքայ N., մեռայ K. enz. zva. մանկ
enz. K. 191: զմանն անպանդ էջնուսն
ուս al bij zich zelf overlegd hebben?

միզոնք = մանկուտք Rh.

միտայ KN. 1. effen, door afsnijden of slijpen;
ook zva. միտայ effen gemaakt. Եւրոպայ
այ zonnescerim zonder punt of knop in het
midden. Երկայնիկայ միտայ de mouwen
van zijn buis zijn zonder spleetje aan den rand.
Եւրոպայ (միտայ S.) een broek van
tjindé zonder witte rand, of, van andere stoffen
gemaakt, zonder galon beneden om de pijpen. Ե
Եւրոպայ Europesche pet zonder klep. Ե
միտայ koeloeck zonder knopje (Եւրոպայ).
Երկայնիկայ effen geslepen tanden, zva. Եւրոպայ
— Ե միտայ effen maken. — միտայ
այ effen gemaakt. 2. TP. zva. միտայ Rh.

միտայ KN. wachthuisje, bv. op den akker ter
beveiliging van den oogst (erg. Երկայնիկայ); van
daar ook stulp, hut (erg. Երկայնիկայ). Ե
Երկայնիկայ benaming van het sterrebeeld het
Zuiderkruis.

Երկայնիկայ en Երկայնիկայ v. dieren,
= Երկայնիկայ van menschen. — Ե
Երկայնիկայ iets met den kop afschudden, B.

Երկայնիկայ KN. — Ե Երկայնիկայ onwillig
zijn, halstarrig weigeren bv. om mee te gaan, Rh.

Երկայնիկայ KN. ben. van een kinderspel bestaande
uit een langwerpige vierkant vak met dwarslijnen,
waarop jongens geposteerd staan om het indrin-
gen van de tegenpartij te beletten, Rh.

Երկայնիկայ I. KN. een oude Chinesehe koperen
munt met een vierkant gat in het midden. — Ե
Երկայնիկայ uitrekenen, nl. met behulp van
zulke munt. — 2. plat woord voor oor.

Երկայնիկայ KN. heen en weêr bewegen, van
het hoofd, de kop, de hand, het ligchaam (B. J.
XXXIX, 26, 2: Երկայնիկայ
van iemand, die door zijn vijand doodgemarteld
wordt, C. S.); meestal van buffels, Rh.

մեռան KN. rillen, beven, sidderen zooals van
koude, v. vrees, enz. Tj.

մեռայ KN. ledig, voos, WW.; kurkachtig, sponzig
van hout. (Erg. մայայ մայայ).

մեռայ I. KW. zva. մեռայ 2. KN.; Ե մեռայ

met den stok van een lans, dans- of tournooispeer,
enz. slaan, afslaan, pareren (zie մայ). — Ե մեռայ
mv. — 3. naam van een palmboom met
waaijerachtige bladen, waarvan zakken, zeilen en
netten gemaakt worden. Van de bladstelen maakt
men een vrij sterk touw Ե մեռայ en մայայ
(erg. Երկայնիկայ Երկայնիկայ In een Wang-
sallan komt voor մայայ zonnescerim van
gëbang, d. i. մեռայ (*) C. S.). մայայ
այ⁵ gëbang gom aangewend tegen bloedspuwing
en longlijden.

մեռայ KN. met de hand vatten of vasthouden. G. —
մեռայայ hoop, troep; komplot, bv. van roo-
vers (erg. մեռայ), WW.

մեռայ KN.; Ե մեռայ aan repen of spaanders snij-
den of hakken. — մեռայ afgesneden reep
of spaander, grooter dan Երկայնիկայ; balk, die
reeds gekant is (erg. Երկայնիկայ).

մեռայ KN. bosje, bundeltje, pakje. Երկայնիկայ
een bosje sigaren (erg. մեռայ). — Ե մեռայ
tot een bosje of bundeltje maken. — Ե մեռայ
mv. — մեռայ aan bosjes.

մեռայ KN. een windsel of doek om het hoofd. —
մեռայ met een մեռայ (AS.), Rh.

Երկայնիկայ KN. — Ե Երկայնիկայ kwellen, voor den gek hou-
den, G. een schijn aanval doen, om vrees aan te
jagen, Rh.; verlokken, verleiden (erg. մեռայ).

Երկայնիկայ KN. I. een groot mes (erg. Երկայնիկայ
այ). — Ե Երկայնիկայ met een Երկայնիկայ
kappen, AS. — 2. een oortje, twee duiten. Երկայնիկայ
een oortje. Երկայնիկայ gulden koper; een
uitdrukking, bij de kooplieden in gebruik, voor
Երկայնիկայ in onderscheiding van Երկայնիկայ
այ⁵

մեռայ KW. zva. մեռայ vat; iets, waarin iets ge-
daan wordt (Skr. ghata, een groote aardden pot
voor water).

մեռայ KW. zva. մեռայ en volg. G. een geluid ma-
ken, luiden, klinken, zva. մեռայ (Skr. ghati,
Indische klok, metalen plaat, waarop de uren ge-
slagen worden).

(*) մեռայ ook = մեռայ hoed van gëbang-bladen;
een gëbangtak met bladen in den vorm van een
zonnescerim.

zva. *տղղտուղ* aan elkaar verbonden zijn. *միջակ* KN. keepje, inkerving, Rh. *zie միջակ*

միջակ zva. *պարծկակ* beschadigd, geschonden, gedeerd, *bv. van een vechthaan*, geschaald, geschraamd, *of zva. մեծույն* waar een klein stuk af is.

դողղուղուղ KN. zva. *դողղուղուղ* scheef, afwijkend.

դողղուղուղ KN. gespierd, sterk gebouwd. — *ան դողղուղ* met kracht iets verrigten (*erg. և դողղուղ*).

միջակ KW. 1. binden, vastbinden G. (*Skr. ghaita*, aansluitend, zamengevoegd, verbonden). 2. zva. *դիդուղ և նեղ* klokslag, uur, slaan; (*erg. միջ*). 3. zva. *դանուղ և դիդուղ* spoedig.

արիկար *of* *արիկարար* eigennaam van een zoon van *Wrëkodara* bij *Arimbi* (*Skr. Ghatokatja*).

միջակ eigennaam van een *Dëmag*. G. KN. *ան դիդուղ* *of* *միջակ* hakkelen, niet vlot spreken, P. K. Tj. Rs.

տղղուղ KN. de eikel van het membrum virile.

տղղուղ = *տղղուղ*

միջակ KN. — *անմիջակ* bij beetjes, niet ineens iets verrigten.

միջակ = *տղղուղ* ook voor de penis, Tj.

դողղուղ *zie* *դողղուղ*

դանուղ *դողղուղ* *և* *դիդուղ* KN. 1. leugen, liegen, G. — *անմիջակ* bedriegen, misleiden, zva. *կողմնակալ և նիդակ* (*erg. դողղուղ*) *zie* bij *դողղուղ* 2. *դողղուղ* KN. gebrekkig, *bv. door het gemis van een hand, poot van een stoel, enz.; erg. դողղուղ* R.

դողղուղ *zie* *դողղուղ*

միջ KN.; *անմիջ* = *տղղ* bij *անմիջ*, Tj.

տղղ KN. naam van een kinderspel met *անմիջակ* — *տղղուղ* *տղղ* *տղղ* spelen, Tj.

միջ KN.; *անմիջ* iets stijf in de vuist houden, zva. *միջակ* Rh.

միջակ zva. *կիմուղ* KN. afkeer, haat; haten, afkeer hebben, *volg.* Rh. afkeer met walging, vies zijn van een of ander. — *անմիջակ* iemand ha-

ten. — *անմիջակ* haat veroorzaken. — *միջակ* een ander *of* malkander haten; haat, *die iemand toegedragen wordt.* *անմիջակ* *միջակ* eig. iets walgelijks bswaren, *fig* onverzoenlijk, WW. inwendige afkeer hebben van iemand, Rh.

միջ *և* *դողղ* KN. onderscheid, verschil (*erg. և դողղ*); verzuimd, WW. uitbreken, onvolding (*erg. դողղուղ*); *և* *volg.* R. veranderd (*erg. դողղուղ*).

միջ zva. *կիմ* WW.

դողղ *zie* *միջ*

միջակ KN. in zamenst met *անմիջակ* *միջակ* git-zwart.

դողղ KN. één poot verliezen *of* missen, met één achterpoot zijn, *van een krekel of sprinkhaan*; ook *fig.* incompleet *enz.; volg.* Rh. *դողղ* N. *դողղ* K. de weerga missen, *bv. միջակ* *դողղ* aan de achterpooten *van een krekel* mist er één.

միջ I. KW. zva. *դողղ և դողղ* *անմիջ* *և* *անմիջ* spr. (*erg. միջ*). — 2. KN. Holl. gang, doorloop *ter zijde van het hoofdgebouw*, *waardoor bedienden, paarden en wagens in- en uitgaan.*

միջ I. (*Kramm* vorm van *միջ*) *և* *անմիջ* in poëzie zva. *անմիջ* zoo vooral in *միջակ* de grootte er van (*անմիջ* lang en breed *van gestalte*, B. J. XXVII, 30, 5, C. S.).

II. *միջ* *of* *անմիջ* KN. het ergens zijde *of* staan blijven *zonder aangeroerd of gebruikt te worden.* *անմիջակ* *անմիջակ* *անմիջակ* *անմիջակ* *անմիջակ* *անմիջակ* die pot heeft al een maand ongebruikt *of* voor niets op het fornuis gestaan. — *միջ* iets een wijl *of* gestadig ergens in *of* op houden, laten blijven, laten liggen, laten rusten (*erg. միջ* *և* *անմիջ*). — *անմիջ* onafgebroken, zonder tusschenruimte, *van een rij of reeks*, (*zva. անմիջակ*). WW. — *անմիջ* digt begroeid *van een groot bosch*, W. I, (*անմիջ* KW. bestendig, volhardend? B. J. Krit. X, 10, 1—6; XLVII, 29, 1—4, C. S.).

միջ gew. *անմիջ* I. KW. zva. *անմիջ* groot, menigte, aantal, (*zva. անմիջ*); KN. hoog, *van water dat hoog staat, zooals in een put*, verheven, aanzienlijk. *անմիջակ* *of* *անմիջակ* de Aller-

hoogste. *ἡμίονο* is ook de naam van een Waringin-boom op de Aloen-aloen te Soerakarta. ἡμίονο ἡμίονο zie bij ἡμίονο ἡμίονο (verg. ἡμίονο bij ἡμίονο). — ἡμίονο en ἡμίονο kw. de gausche menigte, alle (zva. ἡμίονο ἡμίονο ἡμίονο), bv. ἡμίονο ἡμίονο al de Vorsten. ἡμίονο of ἡμίονο ἡμίονο hoog zijn of staan van stilstaand water in putten, poelen en dergelijke. — ἡμίονο ἡμίονο zie bij ἡμίονο ἡμίονο zva. ἡμίονο -- ἡμίονο ἡμίονο N., ἡμίονο ἡμίονο (ook ἡμίονο ἡμίονο) K, hoog doen staan, van water (volg. Rh. in deze bet. ἡμίονο ἡμίονο); op hooge prijs stellen, verheffen, prijzen, loven. — ἡμίονο KN. 1. som, getal, bedrag, totaal. 2. lof, roem. — ἡμίονο ἡμίονο 1. opsommen, optellen. 2. loven, prijzen; aanprijzen, aanbevelen; zich beroemen. — ἡμίονο ἡμίονο een periode van de djagoeng: zes tot tien blaren ontvouwen (= ἡμίονο bij padi). SG. — ἡμίονο ἡμίονο lof, roem, lofspraak. — ἡμίονο ἡμίονο of ἡμίονο PJ. voorwerp van lof.

II ἡμίονο en ἡμίονο in poezij zva. ἡμίονο ἡμίονο en ἡμίονο KN., ἡμίονο KI. (volg. Rh. ἡμίονο N. ἡμίονο K.) een groot koperen bekken, met een knop in het midden, waarop met een stuk hout, van een elastieken bal voorzien, geslagen wordt, en dat bij de gamelan behoort. — ἡμίονο gamelan-dragers, WW. — ἡμίονο op een gong slaan, iets met de gong of met een geluid dat de gong nabootst, accompagneren; eig. op het eind van iedere gënding of air op de gong slaan. ἡμίονο ἡμίονο zóo op de gong slaan bij gamelanmuziek; op iets, wat iemand zegt niets dan ja! of hum! zeggen. — ἡμίονο de tijd dat een gënding of air duurt (aan het eind nt. van het air wordt de gong geslagen). ἡμίονο ἡμίονο één stukje, één airtje, W. I, 3. — ἡμίονο ἡμίονο KN. naam van de pândöpā op de Aloen-aloen te Soerakarta tegenover de moskee, waar op Zaterdag middag de gamelan geslagen wordt.

ἡμίονο kw. verblijfplaats, logies, zva. ἡμίονο ἡμίονο ἡμίονο G.
 ἡμίονο kw. herinnering, aandenken, zva. ἡμίονο ἡμίονο G.
 ἡμίονο KN. mengsel van koper en tin, daar de

gongs van gemaakt worden; het vijlsel van klok-kemetaal, (verg. ἡμίονο); ook K. van ἡμίονο en KI. (volg. Rh. K.) van ἡμίονο (Skr. kdm sa, klokkemetaal, PK.). — ἡμίονο iemand met vijlsel van klokkemetaal vergiftigen; en volg. WW. kruidenrijen in kokosmelk tot saus braden (verg. ἡμίονο ἡμίονο ἡμίονο). — ἡμίονο zie boven.

ἡμίονο KN. volg. Rh. voorspoedig opgroeien van een kind (verg. ἡμίονο) en dan vlug, bv. in het werk, lezen of leeren (verg. ἡμίονο); vlot van de hand gaan, van koopwaren (zva. ἡμίονο); voorspoedig van een reis, Rh.; spoedige vorderingen maken, carrière maken, het tegenovergestelde van ἡμίονο ἡμίονο en ἡμίονο ἡμίονο

ἡμίονο KN. een soort van groote krekkel, die zich in den grond ophoudt, en door de Javanen geyeten wordt (in een Wangsallan omschreven door ἡμίονο ἡμίονο aard-djangkrik; in een andere door ἡμίονο ἡμίονο groote djangkrik met slepend geluid, C. S., verg. ἡμίονο); ook een werktuig tot ondergraving, WW. — ἡμίονο als een krekkel een gat in den grond maken, iets ondergraven, bv. een pagër of muur, om te stelen (verg. ἡμίονο ἡμίονο). — ἡμίονο obj. den; het zóo gegraven gat.

ἡμίονο KN., ἡμίονο door wrijving gelijk maken, glad maken, polijsten; over het een of ander ligchaamsdeel strijken, bv. bij kramp in de buik (verg. ἡμίονο ἡμίονο); (zich schrammen, bezcereu, G.); ook zva. ἡμίονο bij ἡμίονο

ἡμίονο KN. afgeweken, verschoven, van plaats of voor-nemen veranderen, G. declinatie van de zon naar het westen (verg. ἡμίονο); ook eenigzins veranderd van gedachte, principes, inzicht, Rh. ἡμίονο wijken, bv. om plaats te maken, B. J. XVI, 6, 1; wijken, deuzen, voor den vijand, B. J. XX, 19, 5, XXXVIII, 8, 1; van iemands zijde, ib. LVIII, 2, 6; ook ontkomen, B. J. XLVII, 16, 5; sty. voor gevaar, beproeving, enz. bezwijken, ib. LXI, 16, 5; afwijken van de trouw, plicht, enz. ib. XXXVI, 10, 7; XLIX, 14, 1, C. S.; verschuiven, en volg. WW. ontkennen (van een voornemen afzien, G.). — ἡμίονο afgeweken.

καὶ ἰν ἰν ἰν ἰν verdoold van zin, verbijstend (erg. ἰν ἰν). — ἰν ἰν ἰν: ontwijken. — ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν iets doen afwijken, verschuiven, verzetten.

ἰν ἰν ἰν KW. zva. ἡ ἰν ἰν ἰν en ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν, zie bij ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν ook KD. van ἰν ἰν ἰν zie aldaar.

ἰν ἰν ἰν KN. 1. norsch, bits, brutaal. — ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν iemand norsch, bits, brutaal, aanspreken, antwoorden. 2. verschil br. van maat: niet in de rij. Tj.

ἰν ἰν ἰν KN. ongelijk, vóór de andere uitstekend, van een tand.

ἰν ἰν KN. 1. droog, van iets waar water op gestaan heeft of in geweest is, of vat door waterdeelen vochtig was, bv. grond, zand, een rivier, een pot suiker, enz. Erg. ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν 2. — ἰν ἰν ἰν ἰν tol, met een tol spelen (erg. ἡ ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν).

ἡ ἰν ἰν KN. — ἡ ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν op de voeten, draaijende voortschuiven, zooals bij sommige dansen van de ronggèng dans, (Tj.) Rh.

ἰν ἰν KW. zva. ἰν ἰν (erg. ἰν ἰν 1), ook naam van de rivier de Gangges (Skr. G a n g g a). ἰν ἰν ἰν de zoon van Gangga, d. i. Bhîsma, B. J. N. Krit. IV, 9, 5, C. S.

ἰν ἡ of ἰν ἰν ἡ KN. storen, kwellen, ergens aan raken, morrelen, bv. waar men niet aan mag komen. ἰν ἡ ἰν ἡ gedurig storen, hinderlijk zijn, op de een of andere wijze lastig vallen. — ἰν ἰν ἡ gekweld worden, voornamelijk door een booze geest, gezegd van een zieke, die aan ijzende koorts lijdt.

ἡ ἰν ἡ ἰν KN. 1. naam van een groote spinnensoort. 2. nm. van een booze geest, waarmede men kinderen bang maakt. Tj.

ἰν ἰν ἡ KN. 1. iemand in het aangezicht zien. G. — 2. vlug, ferm, kras, een gezond voorkomen hebben (erg. ἰν ἰν ἡ).

ἰν ἰν ἡ KN. onzeker, wankelen of weifelen, in zijn gevoelen of besluit (erg. ἡ ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν ἡ).

ἰν ἰν I. zie ἰν ἰν 2. II. = ἰν ἰν en ἡ ἰν ἰν Rh.

ἰν ἰν naam van een wier met kwastvormige bladeren, Rh. in een Wangsallan omschreven door

ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ C. S. (erg. ἰν ἰν 2). ἰν ἡ ἡ KN. mondtromp, een kinderspeeltuig (erg. ἰν ἡ), G. (Ml. g i n g g o e n g ?) naam van een baktisel.

ἰν ἰν zie ἰν II.

ἰν ἰν KN. 1. afwijken, van elkander gaan, scheiden (erg. ἡ ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν), ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν ἰν afwijken van zijn trouw. — 2. een soort van uitheensch gestreept of geruit Oost-Indisch lijnwaa (geen Javaansch fabrikaat, ἡ ἰν ἰν).

ἰν ἡ of ἡ ἰν ἡ ἰν KW. zva. ἡ ἰν ἰν ἰν

ἰν ἡ zie ἰν 1.

ἡ ἰν ἡ ἡ KN. soort van krekels, ook ἰν ἰν ἡ ἡ ἡ genoemd, W. P. 469, en naam v. e. grènding.

ἡ ἰν ἰν KN. uit elkander wijken, als bv. door uitwijking eene opening in een voeg komt; kleine opening, als van een deur, die op een kier staat (erg. ἰν ἰν en ἰν ἰν).

ἡ ἰν ἡ ἰν KN. blaffen van een hond, zie ἰν ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ zie ἡ ἡ ἡ ἡ

ἡ ἡ ἡ ἡ zva. ἡ ἡ ἡ ἡ

ἡ ἡ ἡ of ἡ ἡ ἡ ἡ zie bij ἡ ἡ ἡ

ἰν

ἰν I. verk. van ἰν ἡ G.

II. KW. zva. ἰν ἡ ἡ ἡ helder, klaar, ruim, helder uitzigt. (Skr. b h ā, schijn, licht, glans; erg. ἰν I.) G. — ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ of ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ zie boven.

ἰν KW. = ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ oudste, ouderling, G. volg. W. zva. ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ook ἡ ἡ ἡ of ἡ ἡ ἡ ἡ zva. ἡ ἡ ἡ enz. moedertje! tegen mannen: ἡ ἡ ἡ verk. v. ἡ ἡ ἡ ἡ

ἡ KW. = ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ verwonderd, verwondering, G., zva. ἡ ἡ ἡ ἡ W. ook = ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ in toespraak (vgl. ἡ ἡ).

ἡ of ἡ ἡ ἡ I. naam v. d. Arab. letter ب en van het zesde jaar v. d. Windoe.

II. = ἀνηξάν in ἡσαν zie ἀνηξάν

III. geen gevolg hebben; onvervuld blijven; bij het spel, zva. 3. quite!

ἡσαν 1. tusschenwerpsel, zva. ἡσαν (erg. ἀνηξάν). 2. verk. v. ἀνηξάν in ἡσαν en verschillende plaatsnamen, vrg. ἡσαν ἀνηξάν C. S.

ἡσαν = ἡσαν II.

ἡσαν kw. zva. ἀνηξάν vrg. ἀνηξάν en grondv. v. ἀνηξάν = ἀνηξάν

ἡσαν I. zva. ἀνηξάν of ἀνηξάν van eene hoe grootheid: onbepaald, onberekenbaar, B. J. XLIII, 14, 3: ἀνηξάν ἀνηξάν zva. oneindigmaal, C. S. — ἀνηξάν zie bij ἀνηξάν [Of deze laatste vorm de beste is, staat nog te bezien. Vgl. ἡσαν niet willen, met Mal. mahoe, willen; en Bataw. Mal. tahoe! ook tahoe si of stahoe! (voor tahoe siapa? siapa tahoe?) ik weet het niet! Wellicht dus ook ἡσαν (mboeh) eig. verkorting van ἀνηξάν voor ἀνηξάν C. S.].

II. = ἀνηξάν — ἀνηξάν iets aan iemand opdragen (waarsch. hetz. als onder I.? C. S.).

III. ἡσαν of ἀνηξάν Holl. boog, boogbrug, duiker, enz.

ἡσαν I. kw. zva. ἡσαν G. 2. verk. van ἀνηξάν be. in ἡσαν ἀνηξάν om alles, om zooveel als er is, bij dobbelen. — 3. Voor getallen der eenheid tot en met negen beteekent het in sommige districten dertig; als ἡσαν N., ἡσαν ἡσαν κ., één en dertig. ἡσαν ἡσαν, ἡσαν ἀνηξάν κ., twee en dertig, enz.

ἡσαν kw. zva. ἡσαν

ἡσαν kn. arm, inz. bovenarm (vgl. ἡσαν); stijlen van een deur, G. (of liever de twee armen of helften van den boog boven een poort, B. J. II, 10, 5, C. S.); brastouw van een inlandsch vaartuig; als vlakmaat: een bouw (bahoe), zva. ἡσαν zie ald.; ook fig. = ἡσαν iemands steun, hulp; rechterhand (poët. = ἡσαν); zoo van twee personen, B. J. XXV, 7, 2: ἡσαν ἡσαν ἡσαν de regter- en linkerarm van hun partij; in de desa ook zva. ἡσαν assistent van een dorpschoofd. ἡσαν τρωαντες en magen; B. J. L, Krit. XXXVII, 7-13 (Skr. bahoe,

arm). ἡσαν woordenboek, RW. — ἡσαν ἡσαν kn. bescherming, bewaking. ἡσαν ἡσαν ἡσαν beschermen, bewaken. — ἡσαν ἡσαν ἡσαν werk van armen en beenen, d. i. hec- rendiensten. ἡσαν voor handenarbeid opkomen, in tegenstelling van menschen, die voor een of ander werk, waar gereedschappen voor noodig zijn, als bv. timmer- of metselwerk, opkomen. — ἡσαν zie bij ἡσαν ἡσαν ἡσαν vgl. ἡσαν ἡσαν ἡσαν (vgl. ἡσαν ἡσαν ἡσαν) zie bij ἡσαν RW. — ἡσαν ἡσαν van schouders, geschouderd, Men., boog van een poort, B. J. V, 10, 9. — ἡσαν zie beneden.

ἡσαν (in de spreektaal ἡσαν) N., ἡσαν ἡσαν of ἡσαν ἡσαν κ., ἡσαν ἡσαν Md., ἡσαν kw., als bijwoord, achter het gezegde, in den zin van maar, slechts, bv. ἡσαν ἡσαν ἡσαν ἡσαν blij jij maar hier! dikwijls met voorafgaand ἡσαν ἡσαν, voor alleen maar; in 't alg. zonder omslag, beperking, toevoeging, afwisseling, enz.; vandaar zva. eenvoudig; geheel; steeds; van zelf: veelal echter met zoo weinig nadruk, dat het best onvertaald blijft, C. S.; ἡσαν ἡσαν ἡσαν ἡσαν er is altijd wat bv. te zeggen of te doen. ἡσαν ἡσαν ἡσαν niet zoo eenvoudig maar, er steekt wat achter. — ἡσαν ἡσαν ἡσαν iets voor niets of weinig beteekenend houden of uitmaken, gering achten, er weinig om geven, zich weinig nan storen; een bevel, raad, enz. onuitgevoerd laten, in den wind slaan. — ἡσαν ἡσαν kn. slechts à pari, gelijk inzetten, bij hanengevechten. — ἡσαν ἡσαν ἡσαν voor niet of om niet gegeven of gedaan.

ἡσαν verk. v. ἡσαν ἡσαν bv. ἡσαν ἡσαν ἡσαν ἡσαν kw. zva. ἡσαν

ἡσαν = ἡσαν ἡσαν en ἡσαν ἡσαν G. zva. ἡσαν bouwmaterialen, balken, planken, en zie K. 21, 35: ἡσαν ἡσαν tot niets dienen.

ἡσαν kw. zva. ἡσαν

ἡσαν ἡσαν zie ἡσαν

ἡσαν (en ἡσαν G.), kw. zva. ἡσαν Tj. S. drie (Skr. wahnî, vuur, PK.).

opruimen, wegzetten. — ἄρθρον ἰδ. of mv. Rh.
 ἄρθρον ποῦτ.; ἄρθρον dooden, een verwoesting
 aanrigten onder. Moe.
 ἄρθρον zie ἄρθρον ποῦτ. zva. ἄρθρον? Tj.
 afzonderlijk ἄρθρον ἄρθρον ieder afzonder-
 lijk, volg. Rh. zva. ἄρθρον vrcemdsortig, eenig
 in zijn soort. — ἄρθρον ἄρθρον eig. verschillen
 van anderen, zonderling (ἄρθρον ἄρθρον A.).
 ἄρθρον zie ἄρθρον
 ἄρθρον KN. verzamelpplaats van de gesnedene
 pali op het veld, Rh.
 ἄρθρον kw. zien, G.
 ἄρθρον zie ἄρθρον
 ἄρθρον KN. open, ruim, van een plaats. ἄρθρον ἄρθρον
 ἄρθρον ἄρθρον in de vrije lucht, WR. ἄρθρον
 ἄρθρον open, ruime plaats? Tj.
 ἄρθρον N.; ἄρθρον K. regt, regtop, regt toe regt
 aan; (ἄρθρον ἄρθρον KI.) waar, juist, wezen-
 lijk, te regt; gelijk hebben; billijk, behoorlijk.
 ἄρθρον ἄρθρον regtop staan. ἄρθρον ἄρθρον vlak zuid.
 ἄρθρον ἄρθρον de regte, ook de ware weg.
 ἄρθρον ἄρθρον zijn broeder in eigenlijken
 zin (niet aangenaom of bij wijze van spreken).
 ἄρθρον ἄρθρον uw broeder heeft gelijk. ἄρθρον
 ἄρθρον ἄρθρον als ge
 spreekt, gebruikt ge uw eigen regt, d. i. wilt ge
 volstrekt gelijk hebben. ἄρθρον ἄρθρον ongelijk
 hebben. ἄρθρον ἄρθρον eigenlijik,
 regtens, billijkerwijs, behooren. ἄρθρον ἄρθρον
 ἄρθρον hij behoorde 't al te hebben. ἄρθρον ἄρθρον
 ἄρθρον wat hem regtmatig toekomt. — ἄρθρον
 ἄρθρον naar waarheid, naar be-
 hooren, enz. ἄρθρον ἄρθρον 't is niet naar be-
 hooren (B. J. XLIX, 22, 3). — ἄρθρον naar
 regt zoeken, om regt vragen, Rh. in K. 7, 136:
 ἄρθρον voor ἄρθρον — ἄρθρον ἄρθρον
 ἄρθρον regt maken; op iets regt toe, regt aan
 loopen. ἄρθρον ἄρθρον passief; ook juist
 of toevallig treffen; regtens verplicht of gehouden
 zijn; geregtigd zijn. — ἄρθρον ἄρθρον
 juist op iets treffen; juist; beregten, vonnissen.
 ἄρθρον ἄρθρον juist afwezig zijn. ἄρθρον ἄρθρον
 ἄρθρον het trof op zekeren dag, op zekeren
 dag. ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον

ἄρθρον juist ter snede, van pas; juist getroffen;
 regt, waarheid. — ἄρθρον ἄρθρον ἄρθρον
 ἄρθρον regt maken, te regt maken, in orde bren-
 gen; verbeteren; regt naar iets rigten, zenden,
 enz., voor waar of billijk houden of verklaren; in
 't gelijk stellen. — ἄρθρον ἄρθρον gew. ἄρθρον
 ἄρθρον het regt; gerechtigheid, bil-
 lijkheid, geregt, regtbank, regterlijke uitspraak.
 ἄρθρον KN. verduisterd van het gezigt, door te schel
 licht, slecht zien.
 ἄρθρον spreekttaal zva. ἄρθρον (Tj.) Rh.
 ἄρθρον KN. knoop van een kleed. ἄρθρον
 beenen knoop. — ἄρθρον ἄρθρον een kleed van knoo-
 pen voorzien. — ἄρθρον ἄρθρον knoopen aanzet-
 ten; toeknoopen. — ἄρθρον ἄρθρον met knoopen, br.
 ἄρθρον ἄρθρον broek die men toeknoopt, in
 tegenstelling van een met een schuifhand ἄρθρον
 ἄρθρον
 ἄρθρον kw. zva. ἄρθρον G.
 ἄρθρον zie ἄρθρον
 ἄρθρον KN. misselijk, G. radeloos, zich niet we-
 ten te helpen; geen uitkomst zien, volg. Rh. zva.
 ἄρθρον of ἄρθρον verdriet, bedroefd, verdriet
 hebben, enz. — ἄρθρον ἄρθρον in radeloos
 toestand zijn, P. M. 107. (Vrg. ἄρθρον ἄρθρον
 ἄρθρον).
 ἄρθρον Port. bonacca, pop, marionet, vrg.
 ἄρθρον
 ἄρθρον Holl. kabinet, geld- of kleerkast.
 ἄρθρον Ml. dier, beest.
 ἄρθρον KN. bij een spel een bepaling overtreden,
 die bij het uitspreken van het woord ἄρθρον
 ongestraft blijft.
 ἄρθρον ἄρθρον soort van boozen grest of monster,
 waar men de kinderen meé bedreigt; ook de mon-
 sterachtige hoofden in Hindoische gebouwen wor-
 den zoo genoemd, C. S. (Skr wana spati, heer
 des wouds, d. i. boom, ook een naam van den
 god Agni). ἄρθρον ἄρθρον op zijn hoofd staan,
 gelijk de boeda Banaspati in de Wajang doet.
 W. P. 447.
 ἄρθρον kw. zva. ἄρθρον
 ἄρθρον zie ἄρθρον
 ἄρθρον eign. van de gemalin v. Vorst Soc-
 jodanâ, dochter van Saljâ, Vorst van Mondârâkâ.

(Skr. *Bhānumati*, vrouwennaam, PK., zoo kw. *ἡγεμονία* B. J. Krit. V, 9—10, C. S)

ἡγεμονία KN. verlegen, radeloos (erg. *ἡγεμονία*). WW.

ἡγεμονία KN., *ἡγεμονία* in gloeiende asch gaar maken of bakken. — *ἡγεμονία* het zoo bereide.

ἡγεμονία kw. zva. *ἡγεμονία* *ἡγεμονία* zva. *ἡγεμονία* G. (Skr. *bhina*, gebroken; erg. *Mal. bahina* of *bina*, geweldig, enz. C. S.)

ἡγεμονία zie *ἡγεμονία* (erg. *ἡγεμονία* 1).

ἡγεμονία zie *ἡγεμονία* 2.

ἡγεμονία KN. soort v. ketels die tot de gamelan behoren, zie *ἡγεμονία* BV.

ἡγεμονία kw. zva. *ἡγεμονία* KN. nm. v. e. struik, WW. (bij Fil. *banji leuheur Soend* een kleine heester, waarvan de bladeren als groente bij de rijst gegeten worden). — *ἡγεμονία* of *ἡγεμονία* ben. v. e. satsoen v. *ἡγεμονία* *ἡγεμονία* = *ἡγεμονία* zie *ἡγεμονία*

ἡγεμονία kw. *ML* zva. *ἡγεμονία*

ἡγεμονία KN. naam van een term in het Chin. kaartspel *ἡγεμονία* iets derg. als bv. onze "honneurs." — *ἡγεμονία* fig. zva. *ἡγεμονία* gebragt, gerekend kunnen worden tot de schoonen, bv. van een vrouw.

ἡγεμονία KN. zva. *ἡγεμονία* poët. zva. *ἡγεμονία* (Erg. *ἡγεμονία*) — *ἡγεμονία* zva. *ἡγεμονία* *ἡγεμονία*

ἡγεμονία *ἡγεμονία* KN. verward, in wanorde, Rh.

ἡγεμονία of *ἡγεμονία* kw. = *ἡγεμονία* *ἡγεμονία* moeite, moeilijkheid, onheil, ramp, beproeving, verzoeking, verleiding (erg. *ἡγεμονία* *ἡγεμονία* *ἡγεμονία* teleurstelling, misleiding, PK.) *ἡγεμονία* onheil stichten. *ἡγεμονία* door een ramp getroffen.

ἡγεμονία I. kw. zva. *ἡγεμονία* ondiep.

II. KN. overvloedig uitvlocijen bv. v. *ἡγεμονία*, koemelk, zog, enz.

ἡγεμονία I. (of *ἡγεμονία* DW.) kw. zva. *ἡγεμονία* bevallig, fraai, prachtig, sierlijk gekleed, kranig v. e. *ἡγεμονία* KN. *ἡγεμονία* zijn, Tj. — 2. KN. een riviervisch, volgens sommigen een groote *ἡγεμονία* 3. geld, dat wordt vooruitgegeven om te dansen, (*Banjoenas*). — *ἡγεμονία* *ἡγεμονία* geven.

ἡγεμονία kw. zva. *ἡγεμονία* *ἡγεμονία* *ἡγεμονία* *ἡγεμονία* KN. bloeden, van een wond, WW.

ἡγεμονία of *ἡγεμονία* KN. een zwakke maag of zwakke ingewanden hebben; bij de minste fout in de diët ongesteld worden.

ἡγεμονία KN. — *ἡγεμονία* schraal, zieklijk; schraal, kwijnen ook van een plant; zie *ἡγεμονία*

ἡγεμονία 1. eigennaam van Pandji's knecht in de *Wajang Gèdog*, en van een berg op Java (Adji Saka). — 2. KN. een wijd gevlochten mand, waarin rijst en toespis gelegd wordt voor een offer, Rh. — *ἡγεμονία* onder velen verdeelen, met zijn velen onderling verdeelen. — *ἡγεμονία* zoo onderling verdeelen, Tj. *ἡγεμονία* obj. den; offermaal, (op zulk een *ἡγεμονία* Rh.), bestaande in gekookte rijst en toebeide groenten, die bij gelegenheid van de offerande voor een kind, als het vijf dagen, 25 dagen, 7 maanden of een jaar oud is, in een zeef of mand gedaan en aan de kinderen gegeven worden; na die genuttigd te hebben, zingt een van hen kinderliedjes (*ἡγεμονία*), waarvan het refrein in koor herhaald wordt, een offermaal geven.

ἡγεμονία KN. iets om op te staan bv. om ergens in de hoogte bij te kunnen komen, voetenbank. (Erg. *ἡγεμονία* *ἡγεμονία*).

ἡγεμονία KN. het werktuig, waarmee de landbouwer, die geen vee heeft, de egge vervangt, SG *ἡγεμονία* KN. nm. v. e. boomkikvorsch met lange achterpooten, die geweldig springen kan, WW. zie *ἡγεμονία* BV.

ἡγεμονία KN. nm. v. e. kleine soort kikvorsch, WW. een jonge kikvorsch (*ἡγεμονία*) Rh.

ἡγεμονία KN. 1 zonnewijzer. — 2. *ἡγεμονία* *ἡγεμονία* met zijn velen iem. die alleen is, verraderlijk overvallen.

ἡγεμονία KN. de laatste van een rij, bv. de laatstegeborene van kinderen, de onderste van een tros *ἡγεμονία*.

ἡγεμονία *Holl. boontjes*, inz. snijboonen. Rh.

ἡγεμονία KN. grappig, koddig, schalksch, plaagziek. — *ἡγεμονία* grappen maken, elkander foppen, plagen, nl. met daden of woorden. (Erg. *ἡγεμονία* dit alleen met woorden, Rh.)

KN. ἰνῆ K. dam, dijk, bedijking, af-
 schutting.
 ἰνῆ KN. 1. toevoegsel; bijstand, hulp, *voornamelijk*
in den oorlog (vrg. ἰνῆ). ἰνῆ helpen, bij-
 staan. ἰνῆ hulpmuitelingen. — ἰνῆ
 zva. ἰνῆ 1. v. ἰνῆ toevoegen, vermeer-
 deren. — ἰνῆ erg. iets aan toevoegen,
 iets vermeerderen; iemand te hulp komen. — ἰνῆ
 tot hulp (in den oorlog) ge-
 ven. — ἰνῆ wat tot hulp of bijstand
 dient. ἰνῆ hulptroupen. 2. ook
 zva. ἰνῆ
 ἰνῆ KN. zich de scheen stooten. G. — ἰνῆ
 iemand met de scheen een slag tegen de kuit
 geven. — ἰνῆ elkaar uit vermaak zulk
 een slag geven.
 ἰνῆ KN. dicht, verstopt, versperd (vrg. ἰνῆ
 blinde weg. fig. ἰνῆ ten einde raad. — ἰνῆ en ἰνῆ
 dicht maken, toestoppen, verstopping. ἰνῆ
 naar huis willede gaan
 vond (hij) den weg door gedrang versperd. Lakon,
 C. S. — ἰνῆ digt enz. (bv. ἰνῆ
 buis zonder opening van voren, kiel); *soort*
van metalen beslag van een krissschē (ἰνῆ
 die geheel digt is, in onderscheiding van
 ἰνῆ tjindē,
 waarvan 't middenstuk (ἰνῆ) uitgenomen is;
 volgens J. Z. 2:1 tjindē zonder zelfkant (ἰνῆ).
 ἰνῆ KW. zva. ἰνῆ (B. J. LVII, 14, 2 en
 Krit. ald. C. S.)
 ἰνῆ KN. stelling, twistrede, redetwisten, de waar-
 heid zijner stelling betoogen (Ml. Sd. krakeel, twist).
 — ἰνῆ met elkander redetwisten.
 (Vrg. ἰνῆ).
 ἰνῆ KW. zva. ἡ ἰνῆ G.
 KN. zondebok, slachtoffer (vrg. ἰνῆ ἡ
 ἰνῆ: ook naam van
 een vroeger vorstendom op Java, thans de resi-
 dentie Bantam. — ἰνῆ bra. van een
 zekere vorm van tjapil, zooals in Bantam gemaakt
 en gedragen wordt.
 ἰνῆ zie ἰνῆ
 ἰνῆ zie ἰνῆ

ἰνῆ zie ἡ ἰνῆ
 ἰνῆ KN. een drooge plaats aan de kant van rivie-
 ren, *soort* zandplaat of zandbank, Rh. ἰνῆ
 met drooge plekken van een rivier, Tj.
 ἰνῆ KN. sterke stroom, snelle loop, *bv. van water*;
 driftig, voortvarend, vurig, ijverig, overmoedig
 (W. II, 105): streng *bv. van vasten*, ook gestreng
 (vrg. ἰνῆ). — ἰνῆ iets met drift,
 met veel ijver verrigten.
 ἰνῆ KW. I. scheur, spleet, gespleten grond (zva.
 ἰνῆ splijten, intr. ἰνῆ B. S. 695; van
 troepen: uiteengeworpen, B. J. XXXVII, 17, 6
 enz. ἰνῆ in een Wangsallan voor ἰνῆ
 dus: gescheurde grond, of het scheuren van den
 grond, C. S.
 II zva. ἰνῆ volg. Rh. ook onvruchtbaar van
 den grond, ἰνῆ de verhevenheid vóór
 den ingang in den Kraton de Sitinggil.
 ἰνῆ KN. 1. zva. ἰνῆ — 2. ἰνῆ met iets
 gooijen, smijten, volg. Rh. ook zva. ἰνῆ
 erg. tegen aanbouzen. — ἰνῆ
 naar.
 ἰνῆ KN. warm, warmte, van een zonnigen dag
 (vrg. ἰνῆ), helder, van het schijnen van zon
 (of maan, WW.), hevige strijd, G. ἰνῆ
 W. II, 13, eig. kl. dus ἰνῆ
 — ἰνῆ door de zon besche-
 nen, verwarmd worden, BvB. M.
 ἰνῆ of ἰνῆ KN. ijzeren toestel om krabben te
 vangen, met twee vleugels, die door een reer
 dichtslaan, en in 't midden een rond ijzer, waar-
 op het lokaas, ἰνῆ genaamd, volg. Rh. ἰνῆ
 ook een toestel van bamboe met een wijd ge-
 vlochten mand van onder waarop het aas gelegd
 wordt. — ἰνῆ of ἰνῆ op die wijze krabben
 vangen, fig. met lokaas vangen, verlokken, WP.
 132. ἰνῆ pass.
 ἰνῆ KW. zva. ἡ ἰνῆ in Tj. ἰνῆ
 de uiteinden van de ἰνῆ ook uiteinde,
 punt van een zwep of een rollan, enz. Men Rh.
 KN. onderste gedeelte van de stok eener lans.
 ἰνῆ sawah's die het laatst water krijgen, zie
 ἰνῆ SG. — ἰνῆ met dat gedeelte slaan
 of pareren. — ἰνῆ mv. (vrg. ἰνῆ 2.)--

kussen liggen. — ကိစ္စကိစ္စ^၁ enz. van een hoofdkussen voorzien. — ကိစ္စကိစ္စကိစ္စ^၂ enz., iets tot hoofdkussen iemand laten gebruiken. — ကိစ္စကိစ္စ^၃ enz., met een hoofdkussen; volg. Rh. ook als hoofdkussen gebruiken.

ကိစ္စကိစ္စ^၄ KN. zva. ကိစ္စကိစ္စ ကိစ္စကိစ္စ ကိစ္စကိစ္စ^၅ door den nood gedrongen (erg. ကိစ္စကိစ္စ^၆ ကိစ္စကိစ္စ).

ကိစ္စကိစ္စ^၇ KN. zva. ကိစ္စကိစ္စ^၈ of een soort daarvan.

ကိစ္စကိစ္စ^၉ KN twee bosjes bij elkander gebonden jonge rijstplantjes, gras of ook djagoeng enz., bij padi ကိစ္စကိစ္စ^{၁၀} genaamd (erg. ကိစ္စကိစ္စ^{၁၁} ကိစ္စကိစ္စ^{၁၂} ကိစ္စကိစ္စ^{၁၃}). — ကိစ္စကိစ္စ^{၁၄} ကိစ္စကိစ္စ^{၁၅} in bosjes binden. — ကိစ္စကိစ္စ^{၁၆} in bosjes, bij bosjes.

ကိစ္စကိစ္စ^{၁၇} KN. kleine bult, puistje of gezwel op de huid, zooals ten gevolge van een mugge- of mierenbeel of iets dergelijks (erg. ကိစ္စကိစ္စ^{၁၈} ကိစ္စကိစ္စ).

ကိစ္စကိစ္စ^{၁၉} KN. een snoer van te zamen gevlochten bloemen en bladeren van allerlei soort en kleuren, die bruid en bruidegom op den trouwdag om de lenden dragen, of die een buffel om den hals worden gebonden, als hij met een tijger moet vechten (erg. ကိစ္စကိစ္စ^{၂၀}); ကိစ္စကိစ္စကိစ္စ^{၂၁} in Wangsalan als omschrijving van ကိစ္စကိစ္စကိစ္စ^{၂၂} een soort van gevlamde of gevlekte rotan, C. S. ကိစ္စကိစ္စ^{၂၃} kakekbont, WW. (erg. ကိစ္စကိစ္စ^{၂၄}); volg. Rh. ကိစ္စကိစ္စ^{၂၅} wit aan de top; wit aan de punt, bv. van een kris enz. of van een hond met een witte punt aan de staart, volg. ind. bijgeloof een teeken van gebrek aan trouw en moed. — ကိစ္စကိစ္စ^{၂၆} van een boental voorzien.

ကိစ္စကိစ္စ^{၂၇} KN. hulsel, waarin iets gewikkeld of gepakt is, bv. een servet, een zakdoek, stuk papier, enz. ကိစ္စကိစ္စ^{၂၈} schertsend voor: de dood. ကိစ္စကိစ္စ^{၂၉} ကိစ္စကိစ္စ^{၃၀} een slecht teeken bij een hengst, als de haken (hoektanden) niet kunnen uitbotten. — ကိစ္စကိစ္စ^{၃၁} een bundel maken; iets inwikkelen, omwikkelen, inpakken. ကိစ္စကိစ္စ^{၃၂} afkopen van het onthaal van een dalang; hem alleen geld geven, zoodat hij voor zijn eigen vertering moet zorgen, zie nog Z. II. — ကိစ္စကိစ္စ^{၃၃} mv. — ကိစ္စကိစ္စ^{၃၄} bundel, pak, rol, ook zva. ကိစ္စကိစ္စ^{၃၅} ကိစ္စကိစ္စ^{၃၆} geheim plan, (Men.) Rh.

ကိစ္စကိစ္စ^{၃၇} zie ကိစ္စကိစ္စ^{၃၈}

ကိစ္စကိစ္စ^{၃၉} KW. zva. ကိစ္စကိစ္စ^{၄၀} ကိစ္စကိစ္စ^{၄၁} KN. bout geruit van een kleed, met 4 kleuren, rood, geel, wit en zwart, zooals de dodot van Bima ကိစ္စကိစ္စ^{၄၂} van een muur om een put Tj. Rh. Erg. ကိစ္စကိစ္စ^{၄၃} ကိစ္စကိစ္စ^{၄၄}

ကိစ္စကိစ္စ^{၄၅} of ကိစ္စကိစ္စ^{၄၆} KW. zva. ကိစ္စကိစ္စ^{၄၇} (Skr. bhoetala, de aarde, de oppervlakte der aarde) ook zva. ကိစ္စကိစ္စ^{၄၈} ကိစ္စကိစ္စ^{၄၉} en benaming van een fatsoen van krissen.

ကိစ္စကိစ္စ^{၅၀} of ကိစ္စကိစ္စ^{၅၁} KN. ကိစ္စကိစ္စ^{၅၂} neerbuigen, neerdrukken.

ကိစ္စကိစ္စ^{၅၃} KN. zva. ကိစ္စကိစ္စ^{၅၄} vol, opgezet, van den buik, zoodat deze hangt of overhangt, door veel eten, K. 9. 35, ook zwaar beladen, bv. van een boom door vruchten, zoodat hij buigt, of van iemand die veel te dragen heeft, Tj.

ကိစ္စကိစ္စ^{၅၅} KN. heen en weer loopen, Rs. Tj. enz. Rh.

ကိစ္စကိစ္စ^{၅၆} 1. KN.; ကိစ္စကိစ္စ^{၅၇} = ကိစ္စကိစ္စ^{၅၈} (zie ကိစ္စကိစ္စ^{၅၉}) met kracht tegen den grond of iets dergelijks slaan, als waschgoed; op die wijze wassen, smijten, smakken. ကိစ္စကိစ္စ^{၆၀} ကိစ္စကိစ္စ^{၆၁} gesmaakt neervallen, van een gewonde, B. J. XXXIII, 14, 5; LV, 6, 5 enz. ကိစ္စကိစ္စ^{၆၂} ကိစ္စကိစ္စ^{၆၃} elkander tegen den grond smijten of smakken. — ကိစ္စကိစ္စ^{၆၄} acc. pass.; niet in evenredigheid, bv. van een groote man met een klein paard, waarop hij rijdt; ook fly. van een man van zeer geringe, met een vrouw van aanzienlijke afkomst. — ကိစ္စကိစ္စ^{၆၅} mv. — ကိစ္စကိစ္စ^{၆၆} ကိစ္စကိစ္စ^{၆၇} met iets tegen den grond smijten: iets op iets neersmijten. — 2. een soort van laadpraauw, gelijkende op een ကိစ္စကိစ္စ^{၆၈} maar zonder ကိစ္စကိစ္စ^{၆၉}

ကိစ္စကိစ္စ^{၇၀} KN. buikgordel met haken, G.; — alles wat men als buikgordel gebruikt. — ကိစ္စကိစ္စ^{၇၁} een buikgordel omhebben.

ကိစ္စကိစ္စ^{၇၂} KW. zva. ကိစ္စကိစ္စ^{၇၃} erg. ကိစ္စကိစ္စ^{၇၄} KN. 1. ordeteeken. ကိစ္စကိစ္စ^{၇၅} ကိစ္စကိစ္စ^{၇၆} een gouden, met edelgesteenten ingezette ster, door den Gouverneur-Generaal Daendels aan den Soesoehoenan van Soerakarta geschonken, en sedert door zijn opvolgers bij sommige gelegenheden gedragen. 2. een rond houten schenkblad, met een hoogen rand, voor theeservies, Rh. erg. ကိစ္စကိစ္စ^{၇၇} en ကိစ္စကိစ္စ^{၇၈}

Ἰνδονήσιον KN. een Chin. kook van gebraden mel met suiker en scidjen bestrooid, Rh.

Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον KN. schans, bulwerk, vesting; ook de hooge ringmuur van den Kraton te Soerakarta, C. S. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον zie Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον schansen opwerpen. — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον verschansing. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον, Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον K., zich verschansen. — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον strijd uit een schans, belegeringsoorlog.

Ἰνδονήσιον KN. verminkt, afgesneden, afgebroken (erg. Ἰνδονήσιον), bv. van iemand, die een of beide armen of beenen verloren heeft; van een dier, dat gekortstaart is afgeknot, van een sabel, grasmes of kris (erg. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον). Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον gesnedenene, (Arab. حضي). — Ἰνδονήσιον verminken, atstoupen, kortstaarten. — Ἰνδονήσιον mv. — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον verminkt; het afgekapte, afgeknotte gedeelte.

Ἰνδονήσιον zie Ἰνδονήσιον

Ἰνδονήσιον KN. een groote soort komkommer, Rh.

Ἰνδονήσιον KN. bintangor, Calophyllum soorten, Fil.

Ἰνδονήσιον KW. schip, vaartuig (ekl. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον), G.

Ἰνδονήσιον KW. dubbel-voudig; en, met, benevens, G.; KN. zva. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον bloedverwant, familie (Skr. bandhoe of bāndhawa, nabestaande, bondgenoot). Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον van fortuin en familie, d. i. veel goederen en een groote familie hebben. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον een familie van helden hebben. G.

Ἰνδονήσιον KW. zva. Ἰνδονήσιον KN. een soort van broodvruchtboom, Artocarpus Blumei Tréc., waarvan de pitten gegeten worden, en de gom als vogellijm dient; Wangsallan: Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον of Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον = Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον namelijk de vrucht, C. S.

Ἰνδονήσιον KN. bekken, waarop geslagen wordt tot sein. — Ἰνδονήσιον op een bëndé slaan; fig. alarm maken, uitbazunen? erg. L. 205, en W. I., 280. Lakon: Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον C. S. — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον iemand of den volke iets bij bekkenslag bekendmaken, menschen door de bëndé bijeenroepen; om iemand of iets op de bëndé

slaan. — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον iets bij bekkenslag algemeen bekend maken.

Ἰνδονήσιον KN. groot hakmes, kapmes (erg. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον). — Ἰνδονήσιον met een bëndé hakken.

Ἰνδονήσιον KN. erg dom (erg. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον), WW. Ἰνδονήσιον naam van een boom, zie Ἰνδονήσιον

Ἰνδονήσιον KN. goederen; schatten; koopgoederen, handelsfonds, materialen, middelen, volg. Rh. ook bezittingen, en kosten. (Skr. bhānda, kapitaal). Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον af koopsom voor de levering van bouwstoffen, als bamboe, dekriet, enz. (Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον) Ἰνδονήσιον te koste leggen, aanwenden (zie ook bij Ἰνδονήσιον). Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον met fortuin en familie; veel fortuin en veel aanzienlijke bloedverwanten hebben, zie Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον iemand van fondsen, middelen, enz. voorzien; voor iets geld uitgeven, kosten maken, iets bekostigen.

Ἰνδονήσιον KW. zva. Ἰνδονήσιον (vgl. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον) Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον eigenaam van den groot vader van Kjai Ageng Sésela. — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον = Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον als niet bestaande beschouwen, ignoreeren, veronachtzamen, bv. iemands gezag, Winter, C. S. KN. mv. v. e. gënding. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον op die gënding dansen, gew. door een dansmeid als bruid gekleed.

Ἰνδονήσιον KN. neerhangen zooals van een zware baik, (Tj.) Rh.

Ἰνδονήσιον zva. Ἰνδονήσιον

Ἰνδονήσιον KN. in West-Java Javaansch uitspreken op zijn Solo'sch ni. ā in pl. van a zooals in het westen van Java gebruikelijk is, bv. nēgārā voor nēgara.

Ἰνδονήσιον geitebok? W. P. — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον mv. v. e. struikgewas, Tj. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον mv. v. e. loodkleurige (niet vergiftige) slang met breeden kop, Rh.

Ἰνδονήσιον KN. — Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον opentrekken, verder openmaken, v. e. spleet, v. e. scheur, v. e. wond, enz. Rh. ook Ἰνδονήσιον

Ἰνδονήσιον enz. KN. zva. Ἰνδονήσιον WW. volg. Rh. zva. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον enz. Ἰνδονήσιον Ἰνδονήσιον verwarren, verwikkelen, bemoeijelijken.

tot eindelijk de heele familie vernietigd wordt, zoó ter plaatse roept de vorstin van Wiratá, na den dood van alle haar drie zonen: *դուրստը արմունն* Goden, neemt mij ook weg! B. J. XV, 3, 10. *տեղն արմայր* van sterfgevallen de een na den ander.

ինքնայր KN. buil op het hoofd of voorhoofd door een stoot of val.

տեղնայր KN. al wat dient tot steun, aanvulling of behulp (erg. *արեան արեայր*), bv. maís ter voorziening in gebrek aan rijst, hulpbende ter versterking (erg. *արյր*); plaatsvervanger, equivalent. — *տեղնայր* schragen, te hulp komen. *տեղն արմայր* den strijd schragen, iemand in den strijd te hulp komen; (oprukken ten strijde, W. P. 491, volg.). — *տեղն արմայր* iemand ergens in te hulp komen, versterking zenden. — *տեղն արմայր* iets tot stijving of versterking doen dienen.

տեղն ben. van een groote դարձ

տեղն KN. lange rij, van menschen of huizen; in B. van vruchtboomen. — *տեղն* zich in een lange rij scharen, uitstrekken (erg. *տեղն*). — *տեղնայր* in lange rijen. Zie ook bij *տեղն* 2.

դուրստը zva. *դուրստը* zie *դուրստը*

դուրստը zie *դուրստը*

տեղն KW. zva. *դուրստը* Voor *տեղն* Mal. *banoc-wa*, (Skr. *wanya*, silvestris, PK., tot het bosch behoorende).

տեղն N., դարձ K., water; Tj. *səngk*. vier. *տեղն* Selter's water. *տեղն* kwik. *տեղնայր* gouddraad, ook naam van een residentie op Java. *տեղնայր* amphibie. *արմայր* een waterslang, waartoe de *Tropodinotus* en *Homalopsis* soorten behooren. — Fig. afstamming, oorsprong, Lakon: *տեղն* *տեղն* van boeta-stam, C. S. *տեղն* *տեղն* N., *տեղն* K. de maandstonden hebben, WW. zie *տեղն* bij *տեղն* *տեղն* zva. *տեղն* zie *տեղն* — *տեղն* *տեղն* N., *դուրստը* (of *տեղն* Rh.) en *դուրստը* K., wateren; zijn gevoeg doen; volg. WW. ook zich het gezicht of voeten waschen (erg. *տեղն* en *տեղն*). — *տեղն* N., *դուրստը* K., haken, die gevochten hebben, waschen en drenken met *դուրստը* *տեղն*

KN. bij wijs van boete zich onthouden van 't gebruik van water, en van al wat water bevat, als suikerriet, vruchten, enz.; in plaats van water, melk drinken enz. — *տեղնայր* *դուրստը* iets, bv. een bouwland, van water voorzien, bewateren, ook zva. *տեղն* nl. een vechthaan. *տեղնայր* *տեղն* van water voorzien; met water bedekt. *տեղն* wordt ook gebruikt voor *տեղն* en *տեղն* — *տեղն* KN. (*դուրստը* K. WW.) een vocht, dat tot zwart maken van leder en van de tanden wordt gebruikt, gewoonlijk bestaande uit kokoswater, waarin men gloeiend oud ijzer eenige dagen laat staan (vgl. *դուրստը* aldaar en onder *արյր*); — *տեղն* *դուրստը* of *տեղն* *դուրստը* buikloop of diarrhee hebben, WW.J. volg. Rh. *տեղն* *դուրստը* *տեղն* — *տեղն* *դուրստը* *տեղն* plaats, waar zich water bevindt, G. volg. Rh. zva. *տեղն*

արյր KW. Ml. zva. *արյր* en *տեղն* *արյր* of *դուրստը* KN. soort van *nangka*, die week van vleesch is, WW. zalf, blanketsel; fijn, zacht vel; aarden kandelaar (in deze laatste bet. welligt *տեղն* een zekere vorm van kandelaar, Tj.; voorafgaat *արյր*) G. — *տեղն* (ook *տեղն* in K. 3, 14. *տեղն* besmeerd), het ligchaam met zalf of sineersel (*տեղն* *արյր* enz.) bestrijken, G. *տեղն* volg. Rh. week, zacht, beursch op het gevoel van een vrucht. *տեղն* vochtige schurft, Rh. erg. *տեղն*

տեղն zva. *տեղն* B. erg. *դուրստը* *արյր* bij *տեղն*

տեղն zie *տեղն*

տեղն KN. onbedachtzaam, in het spreken of handelen. *տեղն* freq. Men. en B. zva. *տեղն*

տեղն KN. *am. v. e.* lekkere zeevisch, eenigzins gelijkende op onze haring (Tj.) Rh.

տեղն KN. gans. *տեղն* naam van een gouden gans, die tot de *արմայր* van den Vorst behoort, en bij een plegtige optocht gedragen wordt. *Wangs.* *տեղն* = *տեղն* Rh. *տեղն* een soort wilde gans of

groot eend. — անդամային als een gans doen, van een gekeelde kip, die nog een poos rondloopt voordat zij sterft: naar men wil, ontleend aan de taaiheid van langhalzig gevogelte, als ganzen, eenden, enz. (erg. անդամ); ook in bedwelming ronddraaijen, bv. door een gevoeligen slag op het hoofd; radeloos rondloopen, wanneer men in nood zit (erg. անդամ դարձաբեր). — անդամային rollend, klotsend en spattend van een bloed gezegd, die onstuimig daarheen stroomt, WW.

անդամային KN. geschaafd, geschramd, schram (zva. անդամային տեսակ), rauw, ontveld, van een wond, vooral van een brandwond (zva. դուրդ դարձ). — անդամային: ontveld-, gewond-, enz. makend.

դանդաղային KN. papperig, week.

դանդաղային = դանդաղ

անդամային KN. snaaksch, grappig, (erg. սիրի անդամային). — անդամային of անդամային դարձ grappen maken, grap, pots.

անդամային KN. — անդամային = անդամային

անդամային անդամային zie անդամային

անդամային zie անդամային

անդամային zie անդամային

անդամային KN. naam van een zoetwaterzisch, iets grooter dan անդամային

անդամային KN. — անդամային met een stok of iets hards op iets dergelijks slaan, met den stok van een lans afslaan, pareren (erg. անդամային). անդամային Wangs. op անդամային, C. S.

անդամային KN. zva. մեծային het pinkspel. — անդամային pinken; ook van buffels met de horens met elkaar schermen, zoodat de punten tegen elkaar komen en het geluid «tik» geven.

անդամային KN. zva. անդամային անդամային met den klank toek aanraken (erg. մեծային); stooten, aanstooten. անդամային անդամային het hoofd stooten. — անդամային անդամային tegen elkander stooten.

անդամային KN. barst, scheur, bv. in een muur, plank, aardewerk enz.; gebarsten, gescheurd (erg. անդամային վառային). — անդամային scheuren (tr.) bv. een pagër. — անդամային bij padigroei:

de aren doen de blaren door de zwelling uit elkander wijken en worden zichtbaar, SG.

անդամային zva. անդամային

անդամային KN. — անդամային deftig, krantig, Rh.

անդամային KN. wilde stier of koe, bos Sundaicus; ook naam v. e. donkergrijze ardensoort, Kr. Wangsalan: անդամային անդամային of անդամային = անդամային C. S. անդամային fig. zva. steun, toeverlaat, bv. անդամային անդամային անդամային

անդամային KN. — անդամային zva. անդամային bij անդամային wijd uitspreiden, uitrekken, enz.

անդամային KN.; անդամային en անդամային zva. անդամային dun van middel.

անդամային KN. een groote dikke stok; erg. անդամային — անդամային daarmee slaan.

անդամային of անդամային KN.; անդամային of անդամային den mond dicht houden, d. i. noch sirih noch tabakspruin noch iets anders gebruiken, zelfs niet rooken of spreken; de lippen zamentrekken ook van kwaadheid. անդամային անդամային անդամային անդամային

անդամային KN. bochel, bult op den rug, gebocheld; van rijst, zva. անդամային Tj. met de toespijs er om heen gelegd Rh. (անդամային անդամային). անդամային fig. van een berg, de top, Tj.

անդամային KN.; անդամային driftig, hartstogtelijk spreken.

անդամային KW. het aangezigt, G.

անդամային N., անդամային (in poëzie անդամային) K., kind, niet in betrekking tot de ouders (erg. անդամային), jonge, meisje. անդամային անդամային meisje. անդամային անդամային jonge. անդամային անդամային mijn kinderen, noemt de Vorst zijn onderdanen, en ook in 't dagelijksch leven zegt men wel van zijn bedienden անդամային. անդամային als een kind, bv. zich gedragen. — անդամային kuaap in den ruimsten zin van het woord. — անդամային N., (volg. Rh. ongebr.; zie ben.), անդամային անդամային K., kinderachtig. — անդամային N., անդամային K., het voorkomen hebben van een kind, zoo onnoozel zijn of zich aanstellen als een kind.

WW. — անդամային անդամային անդամային kindschheid, kindsche jaren. անդամային անդամային kindernaam (de naam, dien men als kind draagt, en volgens Jav. gebruik later voor een anderen

kop, onder het vechten bekomen, van een haan: van een persoon zijn reputatie verliezen, door herhaalde oneerlijke handelingen, ook van iemand die dikwijls kennis heeft gemaakt met de justitie.

απαγορεύω *zva.* ἀποτίμω καταγορεύω = κατατίμω ἀποτιμωμένη = ἀποτίμω κατατίμω

απαγορεύω *KN.* bek, muil; *plat voor* mond, smoel.

απαγορεύω *zva.* ἀποκαλύπτω Tj.

απαγορεύω *zie* ἀποκαλύπτω

απαγορεύω *KN.* met een kap of hak *br. van de schors van een boom, van de huid; (vrg. ησών ησώνη).* ἀπαγορεύω ἀποκαλύπτω overal zoo gekapt, overal met wonden.

απαγορεύω *kw. zva.* ἀποτίμω

απαγορεύω *KN.* ἀποτίμω in zuur of pekellaggen, inleggen; ook *ongev. zva.* ἀποτίμω v. wapens.

απαγορεύω *WW. volg. Rh. ongebr. zva.* ἀποκαλύπτω *zie* ἀποκαλύπτω

απαγορεύω *kw. KN.* van verschillende kleuren, van gemengd ras. ἀποκαλύπτω *naam van een vroegeren rijkszetel op Java, ook wel ἀποκαλύπτω genaamd.* ἀποκαλύπτω onderdanen van verschillende kleuren, van verschillende natien. ἀποκαλύπτω iemand van gemengd ras; (iemand, die met allerlei soort van menschen kan omgaan, WW).

απαγορεύω *en* ἀποκαλύπτω *kw. I. zva.* ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω I. overal, in 't ronde, wijd en zijd verspreid. ἀποκαλύπτω *naam van een paard in de Brâtâ-Joedâ.* — 2. flikkeren, schitteren, fonkelen; vuurrood (*zva.* ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω *vrg. ησών).*

απαγορεύω I. *zva.* ἀποκαλύπτω G. (*grondvorm van ἀποκαλύπτω ησών ησών enz.; vrg. αἶν).*

II. *kw.* gebrekkig, ellendig (*zva.* ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω), G.

απαγορεύω *grondvorm van ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω enz.; zie αἶν αἶν of ἀποκαλύπτω Poll. hier.*

απαγορεύω *of* ἀποκαλύπτω *KN. I. ook ησών klankabootsing van het wegvliegen van een vogel. ἀποκαλύπτω N., ἀποκαλύπτω κ., wegvliegen als een vogel, spreekwijze voor zijn huis verlaten zonder iets mee te nemen. ἀποκαλύπτω of ἀποκαλύπτω weggevologen, verdweuen, verdwijnen, wegraken; vervallen, van een pand*

(*vrg. αἶν).* — ἀποκαλύπτω *zva.* ἀποκαλύπτω — ἀποκαλύπτω doen vergaan, smelten, te niet doen, G. (*Vrg. ἀποκαλύπτω en zie een ander ἀποκαλύπτω bij ἀποκαλύπτω).* — ἀποκαλύπτω ησών *een pand laten vervallen.* — ἀποκαλύπτω *of* ἀποκαλύπτω *zie beneden.* — ἀποκαλύπτω *of* ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω *vervallen, vervallen pandgoed.* — ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω *gedurig in vliegende beweging zijn of hard loopen, heen en weer snellen.* — ἀποκαλύπτω *zie beneden.* ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω *en* ἀποκαλύπτω *KN.* het vliegen, de vlugt, *van een vogel.* ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω *zva.* ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω *brief, in onderscheiding van ἀποκαλύπτω boek, WW. zendbrief, koudbrief; en volg. Rh. bep. circulaire ter aankondiging van de komst van een amblenaar, reiziger enz. ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω loopend schrift, in onderscheiding van ἀποκαλύπτω gedrukt, staand schrift zooals meestal in de leesboeken wordt gevonden.* — ἀποκαλύπτω door elkander strooijen (*vrg. ἀποκαλύπτω bij αἶν).* — ἀποκαλύπτω (*αἶν αἶν.* WW.) ἀποκαλύπτω vliegen, opvliegen, wegvliegen. — ἀποκαλύπτω (*ησών WW.*) ἀποκαλύπτω ait elkander vliegen, door den wind op- of meegevoerd, verstuiven. — ἀποκαλύπτω *enz.* op iets afvliegen, naar iets toevliegen. — ἀποκαλύπτω *enz., op-, weg- of uit elkander doen vliegen, laten wegwaaijen; vliegend wegnemen.* — (*αἶν ἀποκαλύπτω WW.*) ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω *vliegend als soort, in onderscheiding van pluimvee, dat niet vliegt. ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω vliegende dieren, gevogelte.*

II. *Holl. boor.* — ἀποκαλύπτω boren. — ἀποκαλύπτω ησών *voor een ander iets boren; iets laten boren. ἀποκαλύπτω of ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω* geboord, geboord gat.

απαγορεύω I. *of* ἀποκαλύπτω *KN.* overvloeijen, overloopen, *van water; overmatig, buitengemeen; mild, edelmoedig (vrg. ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω). ἀποκαλύπτω milddadig, edelmoedig. ἀποκαλύπτω of ἀποκαλύπτω welbespraakt, WW. spraakzaam. ἀποκαλύπτω welsprekendheid, WW. spraakzaamheid. ἀποκαλύπτω ησών stoutmoedig, overmoedig. — ἀποκαλύπτω zie beneden. — ἀποκαλύπτω vloeiend zich uitbreiden (iets overstroomen, B. J. IX, 4, 3, van de zee: ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω C. S.). — ἀποκαλύπτω vloeiend iets bereiken, ergens indringen. — ἀποκαλύπτω ἀποκαλύπτω iets ergens heen, door of over iets doen*

ἡ ἔρημος = ἀνῆρη. ἡ ἔρημος
 ἡ ἔρημος KN. 1. soort van melaatschachtige zweren
 (verg. ἀρηγεῖται). — ἡ ἔρημος zalke zweren
 hebben. 2. gloeiende kolen, zwa. ἡ ἔρημος (in Men.
 vuren, grootte vuren).

ἡ ἔρημος KN. ongeregeld van houten dakpaanen (ἡ
 ἔρημος) gezegd, als zij niet goed gelegd zijn. —
 ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος ongeregeld ook bv. v. schrift;
 in de war, bv. v. huisraad niet op zijn plaats;
 verstrooid, gemorst, gestort bv. v. eten.

ἡ ἔρημος zie ἀρηγεῖται

ἡ ἔρημος N., ἡ ἔρημος K., daglooner, loondienaar, huur-
 ling, arbeider, sjouwer, lastdrager, koeli (verg. ἀρη-
 γεῖται); in het algemeen iemand, die zich tot het
 verrigten van arbeid verhuurt, hetzij tegen bepaald
 loon, hetzij, bv. bij veldarbeid, tegen een aandeel
 in de opbrengst van het land of in de vruchten;
 iemand die voor een zekere som geld een werk aan-
 neemt, bv. het graven van een put, het overbren-
 gen van huisraad bij een verhuizing, enz. ἀρηγεῖται
 of ἀρηγεῖται N., ἡ ἔρημος of ἡ ἔρημος K. (ἡ ἔρημος
 ἀρηγεῖται ἀρηγεῖται G.), als boeroeh werken;
 ἀρηγεῖται ἀρηγεῖται ἡ ἔρημος als boeroeh den kost
 winnen. ἀρηγεῖται ἡ ἔρημος zie ἀρηγεῖται — ἡ ἔρημος
 ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος iemand als boeroeh huren
 of loon geven. — ἀρηγεῖται ἡ ἔρημος ἀρηγεῖται
 ἡ ἔρημος iets door een boeroeh laten verrigten.
 — ἀρηγεῖται ἀρηγεῖται ἡ ἔρημος werkloos.

ἡ ἔρημος N., ἡ ἔρημος K., een uit kruiden en
 bloemen gemaakt smeersel, zalf, blanketsel; het
 gele van a tal bereide smeersel, waarmee bruid en
 bruijom en anderen bij plegtige gelegenheden be-
 streken worden. ἡ ἔρημος een bruine, sterk gepar-
 funeerde soort boreh. — ἀρηγεῖται ἡ ἔρημος ἡ
 ἔρημος met boreh bestrijken, besmeren.
 — ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος met boreh besmeerd, Waj.
 I, 37.

ἡ ἔρημος KN. in een toestand zijn, dat men met
 iets sterk ingenomen is, of er mee dreeft. ἡ ἔρημος
 ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος met lust God dienen of
 vereeren. — In de periode zijn dat men vatbaar
 wordt voor verlieftheid en daardoor keurig op klee-
 ding. Die leeftijd wordt aangeduid door ἡ ἔρημος
 ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος verzet op kleeden en bloe-
 men, van een jongen van 15 of 16, of een meisje

van 12 of 13 jaar. ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος in de periode
 zijn van veel te eten. ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος in de periode
 zijn van veel te slapen; uitdrukkingen, die jongere
 toestanden aanduiden, waarin de groeikracht het
 sterkt is. ἡ ἔρημος ook Kawi benaming van de
 zangwijze Sinom. — ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος voor iets
 liefhebberij toonen door er bijzonder zorg voor te
 dragen, bv. ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος
 hij draagt voor zijn huis geen zorg, WW.

ἡ ἔρημος Ar. برهان overtuigend bewijs, teeken,
 blijk, G.

ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος zie bij ἡ ἔρημος II.
 ἡ ἔρημος of ἡ ἔρημος KN. afgod, afgodsbeeld (ook
 een heidensehe god, PK.; vgl. ἀρηγεῖται ἡ ἔρημος
 ἡ ἔρημος. ἀρηγεῖται ἡ ἔρημος afgoden aanbid-
 den. ἀρηγεῖται ἡ ἔρημος een afgodendienaar. (Ver-
 basterd uit Prākrit bhā dāra, Skr. bhātāra,
 de Heer PK. Verg. bhārāla en bhārāli, in
 de Malangsche inscripties op pl I in Verhande-
 lingen van t Bat. Gen. van K. en W. XXVI,
 reeds door Friederich (blz. 13) als overgang van
 't Skr. bhātāra tot het Mal. Jav. brahala
 herkend; C. S.).

ἡ ἔρημος (ἡ ἔρημος of ἡ ἔρημος) (ook
 ἡ ἔρημος Rh.), KN. schreeuwen, luid zin-
 gen, razen, tieren, tegen iemand uitvaren.

ἡ ἔρημος of ἡ ἔρημος KN. eigennaam van een Batārā,
 en van een berg in het oosten van Java; poet. zwa.
 ἡ ἔρημος en ἡ ἔρημος te Jonja ook K. van ἡ ἔρημος
 (Skr. Brahmā, eigennaam van de eerste Godheid
 in de Indische Drieëenheid). ἡ ἔρημος of ἡ ἔρημος
 ἡ ἔρημος vuurpijl (vgl. ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος
 ἡ ἔρημος Skr. brahmāstra, het wapen van
 Brahmā, een fabelachtig van Brahmā afkomstig
 wapentuig, zamengesteld uit brahmā en astra).
 ἡ ἔρημος eigennaam van een uit ijzer ge-
 schapen wezen, in de Manik-mājā. ἡ ἔρημος
 zie beneden.

ἡ ἔρημος gew. ἡ ἔρημος KN. brahmaan, iemand van
 de hoogste kaste der Hindoes (vgl. ἡ ἔρημος ἡ ἔρημος
 Skr. brāhmana); Tj. Sōngk. acht; ook eigennaam
 van een zoon van Batārā Brāmā. ἡ ἔρημος
 ἡ ἔρημος (v. Skr. tirtha, bedevaartplaats) een brah-
 maan, die bedevaarten doet.

ἡ ἔρημος gew. ἡ ἔρημος eigennaam van een zoon

van *Batūrā Brama* (ekl. ब्रह्मवैवर्तपुराण).
Skr. *brāhmaṇi*, vrouw van een brahmaan of van
de kaste der brahmanen; *Brahmaṇi*, eigennaam
van de gemalin van den God *Brahmā*.

ब्रह्मर्षिः kw. = Skr. *brahmarsi*, wijze of heilige
brahmaan, B. J. Kw. Krit. VII, 1—3. XXXI,
16—17, waar het op vergode heiligen betrekking
heeft. C. S.

ब्रह्मवैवर्तः zie ब्रह्मवैवर्तः KN. het dagelijksch
onderhoud. G.

ब्रह्म 1. freq. v. ब्रह्म 2. ook zva. ब्रह्मवैवर्तः
zie ब्रह्मवैवर्तः WW.

ब्रह्म 1. KN. goederen, schatten, rijkdom (ekl. ब्रह्म
वैवर्तः पुराणम्) Skr. *abharana*, siëraden,
tooiisel). मन्त्र ब्रह्मनः zie bij मन्त्र

II kw. zva. ब्रह्म wond, kwetsuur, steek (Skr.
vraṇa, wond, buil, zweer). ब्रह्मवैवर्तः een
wond ontvangen of hebben. — ब्रह्मवैवर्तः verwou-
den. — ब्रह्मवैवर्तः zva. ब्रह्मवैवर्तः ge-
wond.

III ब्रह्मवैवर्तः ब्रह्मवैवर्तः in de spreek-
taal zva. ब्रह्मवैवर्तः ब्रह्मवैवर्तः zie ब्रह्म
वैवर्तः II. WW.

ब्रह्मवैवर्तः I. Ml. durven, stoutmoedig, dap-
per (Jav. ब्रह्म).

II. KN. maguetisch, maguetekracht. ब्रह्मवैवर्तः
ब्रह्मवैवर्तः magnetisch ijzer, magnëet. ब्रह्मवैवर्तः mag-
neet, zeilsteen.

ब्रह्मवैवर्तः zie bij ब्रह्मवैवर्तः en bij ब्रह्मवैवर्तः IV.

ब्रह्मवैवर्तः Holl. baron.

ब्रह्मवैवर्तः kw. zva. ब्रह्मवैवर्तः G.

ब्रह्मवैवर्तः zie ब्रह्मवैवर्तः

ब्रह्मवैवर्तः of: ब्रह्मवैवर्तः KN, met naam of brieven
verbonden, last- of magtbrief tot opvatting van een
voortvlugtige, door den *Wēdānā-djēksā*, met
voorkennis en het zegel van den Rijksbestierder,
verleend aan den *Djēksā*, onder wien de voortvlug-
tige behoort, of ook aan den aanklager. Men be-
schouwt het gewoonlijk als een verbastering van
ब्रह्मवैवर्तः doch waarschijnlijk is het afgeleid
van ब्रह्म 1, en beteekent: iemand die zich gaauw
weggemaakt heeft. een voortvlugtige, of wat een
voortvlugtige betreft.

ब्रह्मवैवर्तः zie ब्रह्मवैवर्तः

ब्रह्मवैवर्तः eigennaam van den God der zee, den Nep-

tunus der Indianen (ekl. ब्रह्मवैवर्तः पुराणम्)
ब्रह्मवैवर्तः in de Skr. *Varoena*, poet. zva. ब्रह्मवैवर्तः
ब्रह्मवैवर्तः of ब्रह्मवैवर्तः naam van een fa-
belachtig wapen, dat water voortbrengt tot bestrij-
ding van vuurpijlen (ब्रह्मवैवर्तः), C. S.

ब्रह्मवैवर्तः of ब्रह्मवैवर्तः KN. vruchtbaar, van een vrouw
of dier (vgl. *Mal. beranak*, baren) G.; veel van
kinderen, B. J. L. 10, 8: ब्रह्मवैवर्तः ब्रह्मवैवर्तः
(D. E.: ब्रह्मवैवर्तः) tot een vroede gezeyd, CS. volg.
Rh. ब्रह्मवैवर्तः ongebr. — ब्रह्मवैवर्तः in menigte,
menigvuldig, talrijk van kroost, ook van dieren;
veel kinderen of jongen hebben; voorttellen, zich
vermenigvuldigen.

ब्रह्मवैवर्तः of ब्रह्मवैवर्तः zva. ब्रह्मवैवर्तः ब्रह्मवैवर्तः gloed,
van kleur, hitte, glans enz.; KN. vuurrood (B. J.
XXXV, 25, 4: ब्रह्मवैवर्तः vergeleken bij 't
morgenrood, C. S.). — ब्रह्मवैवर्तः er bloedrood of
donkerrood uitzien, een vuurroode kleur hebben.
ब्रह्मवैवर्तः ब्रह्मवैवर्तः zijn gelaat is bloedrood. ब्रह्मवैवर्तः
ब्रह्मवैवर्तः de lombok's zien bloedrood.
ब्रह्मवैवर्तः ब्रह्मवैवर्तः vuurrood.

ब्रह्मवैवर्तः ब्रह्मवैवर्तः of ब्रह्मवैवर्तः enz., KN. niet
kiesch zijn op het punt van den bijslaap, van
man of vrouw; zich op dat punt niet bij zijne
vrouw of bijzitten bepalen (erg. ब्रह्मवैवर्तः ब्रह्मवैवर्तः
ब्रह्मवैवर्तः).

ब्रह्मवैवर्तः KN. door elkander, van een vereeniging van
verschillende of ongelijksortige zaken of menschen.
ब्रह्मवैवर्तः ब्रह्मवैवर्तः zijn gasten bestaan uit al-
lerlei natiën, bv. *Javanen, Chinezen, Arabieren en*
Europeanen door elkander (erg. ब्रह्मवैवर्तः ब्रह्मवैवर्तः).
ब्रह्मवैवर्तः ब्रह्मवैवर्तः ब्रह्मवैवर्तः hij eet en
drinkt alles door elkander; wannær er onder de
teekens van een paard behalve de slechte ook
goede zijn, heet dit ब्रह्मवैवर्तः en wordt het geheel
beschouwd als een goed teeken.

ब्रह्मवैवर्तः zie ब्रह्मवैवर्तः

ब्रह्मवैवर्तः KN.; ब्रह्मवैवर्तः iets van een ander in weerwil
zijner weigering wegnemen of leenen, niet zoozeer
met geweld als wel uit zekere communistische ge-
meenzaanheid (erg. ब्रह्मवैवर्तः ब्रह्मवैवर्तः ad
ब्रह्मवैवर्तः). — ब्रह्मवैवर्तः op die wijze weggenomen,
geleend; gemeenschappelijk, voor gemeenschappelijke
rekening iets doen (erg. ब्रह्मवैवर्तः); ब्रह्मवैवर्तः
ब्रह्मवैवर्तः botje bij botje leggen, een pique-nique

maken, en dan gemeenschappelijk eten. ἡ ἄσπιδος
ἄσπιδος in gemeenschap handel drijven.

ἡ ἄσπιδος zie ἄσπιδος

ἡ ἄσπιδος Holl. brandewijn, GG.

ἡ ἄσπιδος kw. zwa. ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος KN.; ἡ ἄσπιδος
volg. Rh. zwa. en gebr. dan ἡ ἄσπιδος ook hardnekkig
doordraven, en fig. met opzet iets ongeoorloofs
verrigten; in Tj. geweldig van hille.

ἡ ἄσπιδος KN.; ἡ ἄσπιδος iemand iets in haast laten
doen; in der ij. meenemen (hetz. als ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος
ἡ ἄσπιδος) — ἡ ἄσπιδος in haast, gejaagd. ἡ ἄσπιδος
ἡ ἄσπιδος last, die spoed vereischt.

ἡ ἄσπιδος KN. klanknab. van het kort na elkaar
knappen, knetteren, knallen, bulderen, enz.; van
daar gepelde maïskorrels, tot splytens toe gebraden.
ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος zulke maïskorrels,
door middel van gesmolten Javaansche suiker tot
een bal zamengekleefd (erg. ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος en zie
ἡ ἄσπιδος). — ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος knappen, knette-
ren, als brondoug op het vuur; gepelde maïs
tot brondoug maken; schieten, vuurwerk afste-
ken; bombarderen, beschieten. — ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος
ἡ ἄσπιδος gekual, gebulder, enz. Lakon: ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος
ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος van een brand, C. S.

ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος en ἡ ἄσπιδος = ἡ ἄσπιδος of ἡ ἄσπιδος

ἡ ἄσπιδος KN. gekruld, gekroesd van haar.

ἡ ἄσπιδος KN.; ἡ ἄσπιδος zwa. ἡ ἄσπιδος
van een brand, Rh.

ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος een soort van pi-
sang. — ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος klein en keurig van fi-
guur, van een vrouw.

ἡ ἄσπιδος KN. haveloos deugniet, boef, strooper,
muitier, roover, vrijbuitier, gepsuis, stroopheude (erg.
ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος). — ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος
rooven, stroopen, vrijbuiten, muiten. — ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος
ἡ ἄσπιδος geroofd, gestroopt; strooppartij, muitერი; zoo
worden ook genoemd de Javaansche onlusten van
1825 tot 1830.

ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος
ἡ ἄσπιδος KN. kaal, weinig hoofdhaar of vederen hebben
(niet ἡ ἄσπιδος), bv. door het uitvallen; blader-
loos, van een boom; fig. uitgeplunderd, berooid,
haveloos (erg. ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος
ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος). — ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος

enz., een boom ontbladeren, een vogel de veeren
uitplukken of kortwieken, iemand het haar afknip-
pen; fig. van alles berooven, naakt uitkleeden;
ook intr. van boomen kaal worden, enz. en fig.
kaal, berooid worden, enz. Rh.

ἡ ἄσπιδος zie bij ἡ ἄσπιδος

ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος zie bij ἡ ἄσπιδος

ἡ ἄσπιδος freq. v. ἡ ἄσπιδος

ἡ ἄσπιδος of ἡ ἄσπιδος KN. oneffen, hobbelig.
ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος de weg is overal hobbelig.

— ἡ ἄσπιδος een, kleine verhevenheid, een
knobbel hebben; verdeeld, niet eenstemmig; on-
gelijk toegepast bv. van het regt, Tj. (erg. ἡ ἄσπιδος
ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος) ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος zijn hart heeft een
knobbel, d. i. hij is een weinig gegriefd, ge-
krenkt.

ἡ ἄσπιδος KN. — ἡ ἄσπιδος uit elkander wijken, niet
goed dicht, doorzigtig, van paggè's van geelochten
bamboe. — ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος een vogel met gepareld
bruine veeren, gelijkende op onze leeuwerik. ἡ ἄσπιδος
ἡ ἄσπιδος uitstekend vruchtbare grond, bestaande uit
veel humusarde en weinig zand, Rh.

(ἡ ἄσπιδος) KN. 1. 't steile top. of middelvak (ἡ ἄσπιδος)
van de dakvorm ἡ ἄσπιδος — ἡ ἄσπιδος zeer
steil aan beide kanten, van een dak; ook van
andere zaken, als een broendjoeng, te steil
of te regt op en neer, zijn. 2. zwa. ἡ ἄσπιδος
ἡ ἄσπιδος

ἡ ἄσπιδος KN. — ἡ ἄσπιδος slank van taille,
Rh.

ἡ ἄσπιδος KN. kegelvormige bamboe-korf, die ge-
bruikt wordt om de spijzen om te hangen bij het
Rèboettan der Chinezen; cilindervormige spits
toeloopende mand van bamboe, om een varken, of
wel suiker, zand, steenen, enz. in te vervoeren (erg.
ἡ ἄσπιδος (ἡ ἄσπιδος). — ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος het fatsoen
hebben van of gelijk zijn aan een brondjoeng. —
ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος een obj. in een brondjoeng
doen.

ἡ ἄσπιδος = ἡ ἄσπιδος enz, Rh.

ἡ ἄσπιδος of ἡ ἄσπιδος KN.; ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος
sijn en doordringend van stem, tevens levendig en fier
van toon; (volg. Rh. zwa. ἡ ἄσπιδος) fier van uiter-
lijk of houding: ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος B. S.
166 (erg. ἡ ἄσπιδος ἡ ἄσπιδος).

ἄνδρ. KN. volgens Winter een soort van glanzig lin-
nen, waaraan mansmutsen (ἄνδρ. κν.) gemaakt
worden. C. S. een soort graslinnen, ligt blaauw
van kleur, met een ἄνδρ. κν. glimmend gemaakt.
ἄνδρ. κν. glanzige zwarte muts, (ook wel
blaauw: ἄνδρ. κν. ἄνδρ. κν. en ἄνδρ. Winter, C.
S.; erg. ἄνδρ. κν.).

ἄνδρ. κν. = ἄνδρ. κν.
ἄνδρ. κν. KN.; ἄνδρ. κν. een weinig mottig.
WW. volg. Rh. ἄνδρ. κν. dial. = ἄνδρ. κν.
ἄνδρ. κν. KN.; ἄνδρ. κν. — ἄνδρ. κν. — snip, Sco-
lopax stenura (naar het ge'uid ἄνδρ. κν. dat deze
vogel bij het opoliegen ἄνδρ. κν. maakt).

ἄνδρ. κν. KN. kleine gaten of haksels, door het
snijden met een mes veroorzaakt. ἄνδρ. κν. ἄνδρ. κν.
ἄνδρ. κν. overal met gaten
of haksels van het mes (erg. ἄνδρ. κν.).

ἄνδρ. κν. of ἄνδρ. κν. KN. 1. klanknabootsing voor
het doorklieven, of doorsnijden, in tweeën snij-
den, W. II, 157; volg. WW. voor het scheuren
van lijnwaad of derg. rits! ook zva. ἄνδρ. κν. —
in ἄνδρ. κν. geweldig scheuren, een groote scheur
krijgen, WW. — ἄνδρ. κν. zich verwijderen,
(om zich heen vreten, van een wond, WW. zie
ἄνδρ. κν.); meer dan één treffen, als nl. de ἄνδρ. κν.
ἄνδρ. κν. een kemiri treft, die de andere doet om-
vallen. — ἄνδρ. κν. zie ἄνδρ. κν. 1. 2. ἄνδρ. κν.
TP. zva. ἄνδρ. κν. Rh. Holl. barak, stal-
ling van de dragonders op Djoejakarta, M.

ἄνδρ. κν. ἄνδρ. κν. of (WW.) ἄνδρ. κν. of ἄνδρ. κν.
KN. klanknabootsing, zva. ἄνδρ. κν. ἄνδρ. κν. volg.
Rh. van het neerkomen van iets zwaars, zwaar-
der dan ἄνδρ. κν. zie ἄνδρ. κν. — ἄνδρ. κν. of
(WW.) ἄνδρ. κν. in menigte, in hoopen bij elkan-
der. — ἄνδρ. κν. of (WW.) ἄνδρ. κν. in
menigte, stapel op stapel, bij hoopen, bij zwer-
men, in ruime mate (in hevigen graad, WW.). —
ἄνδρ. κν. of (WW.) ἄνδρ. κν. instorten; volg.
Rh. ἄνδρ. κν. bep. op den grond neervallen bv van
een paard, dat stort. ἄνδρ. κν. ἄνδρ. κν. ook voor
herhaaldelijk bulderen van kanonschoten te gelijk.
— ἄνδρ. κν. of (WW.) ἄνδρ. κν. op iets in-
storten, invallen. — ἄνδρ. κν. of (WW.) ἄνδρ. κν.
ἄνδρ. κν. doen instorten, doen invallen. — ἄνδρ. κν.
of (WW.) ἄνδρ. κν. op iets met een slag

als boven neerkomen; ergens in menigte invallen,
een plaats in bezit nemen; ergens intrekken; volg.
Rh. ἄνδρ. κν. een huis betrekken. ἄνδρ. κν. erg.
in menigte invallen een plaats in bezit nemen. —
ἄνδρ. κν. ook zva. ἄνδρ. κν. of ἄνδρ. κν.
ἄνδρ. κν. Rh. — ἄνδρ. κν. of ἄνδρ. κν.
zva. ἄνδρ. κν. WW.

ἄνδρ. κν. KN. ruig, van haren en baard? ἄνδρ. κν.
ἄνδρ. κν. Men.

ἄνδρ. κν. of ἄνδρ. κν. (ook ἄνδρ. κν.) KN. 1. klanknabootsing
van het neerkomen of neerleggen van iets
zwaars (maar niet zoo zwaar als ἄνδρ. κν. Rh.).

ook zva. ἄνδρ. κν. (of van het tot gruis stampen,
WW.), fig. van het neerkomen van den last of
de verantwoordelijkheid eener zaak op iemand (erg.
ἄνδρ. κν. ἄνδρ. κν. ἄνδρ. κν. ἄνδρ. κν.). ἄνδρ. κν.
ἄνδρ. κν. ἄνδρ. κν. (ἄνδρ. κν.) eaz., aan-
houdend met het geluid ἄνδρ. κν. neerkomen. B. J.
LIII, 12, 2: ἄνδρ. κν. ἄνδρ. κν. ἄνδρ. κν. ἄνδρ. κν.
ἄνδρ. κν. XLIII, 8, 7: ἄνδρ. κν. ἄνδρ. κν. ἄνδρ. κν.
ἄνδρ. κν. onverschillig erg. neerleggen. Rh. —
ἄνδρ. κν. met kracht neerploffen, neerstorten,
neerzakken, instorten. — ἄνδρ. κν. op iets neer-
vallen; fig. op iemands hoofd neerkomen. — ἄνδρ. κν.
(ἄνδρ. κν.) doen neerstorten, vallen, ploffen; fig.
op iemands hoofd doen neerkomen, zva. ἄνδρ. κν.
ἄνδρ. κν. — ἄνδρ. κν. loslijvig zijn. — ἄνδρ. κν.
op een voorwerp iets anders met het geluid ἄνδρ. κν.
neerzetten; op iets met dat geluid neer-
komen, neervallen; aan iemand de zorg voor
iets opleggen, te zijnen laste doen komen. —
ἄνδρ. κν. iets als boven ergens op neer-
zetten, laten vallen, op iemands hoofd doen
neerkomen. ἄνδρ. κν. voorover vallen. — ἄνδρ. κν.
ἄνδρ. κν. met de vlerken slaan of een slag
geven zwaars de broeikippen doen; of een object
slaan, bv. met een man, eaz. (K. 15, 34). —
ἄνδρ. κν. met een diepe sēmbah voorover val-
len, Men.; neervallen van vogels; Men., erg. on-
verwachts binnenvallen, Men.

II. Holl. broek, en brug.
ἄνδρ. κν. of ἄνδρ. κν. KN. zva. ἄνδρ. κν.
ἄνδρ. κν. of ἄνδρ. κν. zva. ἄνδρ. κν. en ἄνδρ. κν.
KN. verblijf, het ergens belanden. ἄνδρ. κν.
ἄνδρ. κν. ergens blijven en zich niet van daar

verwijderen, als om de wacht te houden. — انقلب
انقلاب neerzijgen, neerrollen van vermoei-
nis. — انقلبوا zwa. انقلبوا of انقلبوا
انقلب en انقلبوا Men.

انقلاب KN. veedief. — انقلاب beesten ste-
len, bv. uit de weide of van den stal (vrg. ان
انقلب). — انقلاب een gestolen beest, bv.
uit de weide of van den stal.

انقلاب KN 1. = انقلاب of انقلاب 2. — ان
انقلاب tijdelijk heerschend gebruik, uit bijge-
loovigheid, bv. een ring van klapperdop aan den
vinger dragen, als behoordmiddel tegen een heer-
schende ziekte, de een of andere kost als offeran-
de aan de booze geesten geven met hetzelfde doel.
= انقلبوا انقلبوا zie alid.

انقلاب KN.; انقلاب سlink van figuur en
met smaak gekleed zijn, WW.

انقلاب os. zwa. انقلاب KN. bedorven, vooral
van visch, Tj.

انقلاب KN. — انقلاب met de horens stoo-
ten, Rh. — انقلاب KN. met de koppen tegen
elkander drukkend, wederkeerig lieen en weder du-
wen, zovals karbouwen en bokken doen, WW.
volg. Rh. elkaar met de horens stooten, vrg. ان
انقلب — انقلاب mv.

انقلاب I. KW. zwa. انقلاب 2. KN. waterschep-
per of drinknap van een doorgesneden klapperdop,
maar zonder handvat, WW deze heet volg. Rh.
انقلاب met een steel: انقلاب doch انقلاب
een groote klapperdop met een kleine opening van
boven, dienende gew. voor rijstmaat en inhoudende
ongeveer 2½ kati. Wangsallan: انقلاب d.
i. klapperdop met steel, voor انقلاب C. S. انقلاب
انقلاب een buik hebben als een beroek, van
een veelvraat, van iemand, die eet als of hij niet
te verzadigen is.

انقلاب KN. I schadelijk, van aardvruchten, als
انقلاب انقلبوا enz., als de grond, waarin
zij geplant waren, niet de vereischte zorg gehad
heeft, in welk geval de vrucht, gekookt zijnde, al-
tijd hard blijft en jeukte in de keel veroorzaakt,
WW. 2. انقلابوا loud heilen, schreeu-
wen, gillen. zwa. انقلابوا

انقلاب KW. zwa. انقلاب G.

انقلاب I. KN.; انقلاب wegjagen, verjagen,

WW., volg. Rh. in duigen vallen, uit elkaar val-
len. — انقلاب uit elkaar nemen, -halen; af-
breken, Rh. (vrg. انقلاب انقلب).

II. Ar. براق het paard of sabelachtig beest,
waarop Mohammed, volgens den Koran, ten hemel
gevaaren is.

انقلاب KN. pokdalig, gespikkeld, van metselste-
nen, als er vóór het branden regendroppels op
gevallen zijn (vrg. انقلاب).

انقلاب Ml. Sd. bedorven, rottig, verrot, vergaan
(vrg. انقلاب), G. — انقلاب of ان
انقلاب KN. aas, kreng, prooi, door een tij-
ger afgevreten gedeelte van een lijk (vrg. انقلاب
انقلاب).

انقلاب KN., انقلاب iets zagend snij-
den; slagten, den hals afsnijden (انقلاب).
انقلاب een nanka opensnijden,
wat zagend geschiedt wegens de dikte van de
schil.

انقلاب KN. 1. انقلاب langharige
bok met een sik, ook zwa. انقلاب van een
mensch met een langen baard, Tj. 2. verb. v. h.
Holl. werf.

انقلاب I. KN. van het Mal. boeroek? door
R. opgevat in den zin van; verrotting, door bederf
vergaan (KT.); groote wond, meestal venerisch,
gew. aan de kuiten of aan de scheenen, groote
invretende wond of open zweer — انقلاب
انقلاب daaraan lijden. — انقلاب het ver-
rotten. KT. (Vrg. انقلاب).

II. naam van een visch in een Wangsallan, Z.
II. W.

انقلاب KN. 1. kleedermant met deksel, of toe-
stel van twee zulke manden met een draagstok door
gaten in de boveneinden gestoken, en voorzien van
stutten om op te rusten, als de drager stil houdt;
volg. Rh. ook een groot soort انقلاب gew.
bruin gekleurd, van انقلاب en bamboe, langwer-
pig vierkant, met een deksel en twee ooren van
rotan, waardoor de pikuelan gestoken wordt. —
2. KN. انقلاب een offerande van ge-
kookte rijst met انقلاب (volg. CP. en انقلاب
انقلاب) en انقلاب doen ten be-
hoeve van een kraamvrouw, oude ziekelijke men-
schen, of bij vertrek en thuiskomst van een han-

delscaartuig — *inonij* de offerspijzen bij zulke gelegenheden.

inonij of *inonij* zie *inonij*.

inonij of *inonij* of *inonij* zie *inonij*.

inonij kw. zwa. *inonij*.

inonij kn. klanknab. van het aanhoudend gedruppel van water, (van oliedruppels, Tj.) zwa. *inonij* fig. van aanhoudend gepraat, gesuater, Rh.

inonij zie *inonij*.

inonij zie *inonij*.

inonij kw. zwa. *inonij*.

inonij kw. genezen, hersteld, G. Vrg. *inonij*.

inonij kn. het bijten van een paard — *inonij* bijten, ook plat van menschen, voor gulzig afbijten, bv. van vruchten, Rh.

inonij of *inonij* kn. dicht, goed sluitend, ondoordringbaar, bv. van een omheining of slagorde, B. J. XIX, 18, 5; LXIII, 9, 3, C. S.; dicht besloten, bedekt, overdekt, omheind, fig. verborgen, enz. — *inonij* dicht gesloten, beschut, bv. door troepen, B. J. XXIV, 6, 2, C. S. — *inonij* geheel omsluiten, belekken, overdekken, Tj. beschutten, Men. enz. — *inonij* soort van praauw, die van achter tot voren geheel onder dak is.

inonij of *inonij* *inonij* *inonij* (Ar. بركات) *barakat* of *barakah*) zegen, geluk, voorspoed; weldadige invloed, bv. van voorname of algemeen geachte personen; wat men van een *inonij* meê naar huis neemt, of daarvan aan iemand, die er niet bij tegenwoordig kon zijn, toegezonden wordt; de rijst en toespijs iemand aangeboden, die zijn *inonij* komt brengen; van een voorraad, lang strekken: 't tegenovergestelde van *inonij* *inonij* *inonij* zegen ontleenen bv. door een kris te gebruiken, die als *inonij* zegen of geluk heet aan te brengen; (ook zwa. *inonij* WW.). *inonij* naam van een kleine koperen rijstpot, afkomstig van den heilige Soenan Lèpèn of Kali Djagà, waarin de rijst gekookt wordt, die op de Garèbèg Moèloed van het jaar Dal op een groot porcelainen bord, *inonij* genaamd, op een tafeltje voor den

Soesoehoënan in de Soerambi staat, en, nadat de Vorst naar de Sitinggil teruggekeerd is, door den Rijksbestierder aan 's Vorsten beambten wordt uitgedeeld. Deze rijstpot bezit volgens het bijgeloof de bo ennatuurlijke magt, in hongersnood met de weinige rijst, die er in gekookt wordt, velen te spijzigen, iets dat tijdens de regering van Sultan Agoeng herhaalde malen ondervonden zou zijn. — *inonij* of *inonij* *inonij* iets van iemand, bij wien men te gast is geweest, naar huis meenemen, bv. wijn, gebak, vruchten of dergelijke, wat den Oosterschen gastheer aangenaam is, ook wel algemeener een of ander van de reis mee thuis brengen bv. een paard. — *inonij* enz., *inonij* geven aan; zegen aanbrenghend, tot zegen zijn, heilzaam, gezond, van voedsel. — *inonij* of *inonij* *inonij* enz., zwa. *inonij* of *inonij* in den zin van erfstuk, zegen aanbrenghende relikwie; fabelachtig lijfstuk, bij geboorte meêgebracht, als een ring of zwaard, B. S. 395, 401, C. S.; ook van velen *inonij* meenemen, Rs.

inonij zie *inonij*.

inonij = *inonij*.

inonij zie *inonij*.

inonij zie *inonij*.

inonij kn.; *inonij* woest, wild, ongemanierd. *inonij* soort van booze geesten of boel's, die zich op bergen en in bosschen ophouden: berg- of boschgeest, berg- of boschduivel.

inonij zwa. *inonij* WW. volg. Rh. met strepen, krabben, schrammen door elkaar; ook van slecht schrift, met schrappen en doorhalingen, zwa. *inonij*.

inonij kw. zwa. *inonij*.

inonij kw. zwa. *inonij*.

inonij of *inonij* kn. — *inonij* *inonij* of *inonij* i. m. aan weerszijden bij armen en beenen vasthouden of erg. aan vastbinden, WW. (volg. Rh. in deze bet. *inonij* en *inonij* = *inonij*).

inonij = *inonij*.

inonij of *inonij* kn. harde wrijving, schuring; kneuzing. — *inonij* geschuurd, gekneusd. enz.

II. benaming van een feest op vollemaan in de Sate maand Roewah, vlg. and. ἄνοιξις en ἄνοιξις ook gen. ἄνοιξις (Perz. شب) een nacht in de achtste maand). — ἄνοιξις ἄνοιξις of ἄνοιξις dat feest houden of vieren, JR.

ἄνοιξις = ἄνοιξις Rh.

ἄνοιξις ἄνοιξις zie bij ἄνοιξις II.

ἄνοιξις zie ἄνοιξις WW. ἄνοιξις ἄνοιξις KN. grof, rimpelig van vel, huid of schil; vrg. ἄνοιξις ἄνοιξις.

ἄνοιξις = ἄνοιξις WW.

ἄνοιξις zie ἄνοιξις

ἄνοιξις KN. — ἄνοιξις wegdoen, verwijderen, (vrg. ἄνοιξις), verbannen, vrg. ἄνοιξις — ἄνοιξις de verwijdering (verzoening, het boeten) van zonden.

ἄνοιξις KW. zva. ἄνοιξις — ἄνοιξις zva. ἄνοιξις — ἄνοιξις ἄνοιξις ἄνοιξις verschillende soorten wetriekend hout, als ἄνοιξις ἄνοιξις enz. Tj.

ἄνοιξις KW. zva. ἄνοιξις KN. sodomie, G. — ἄνοιξις sodomie plegen, G. — ἄνοιξις sodomiet, G. zie ἄνοιξις — ἄνοιξις KN. achtererf van een huis, vrg. ἄνοιξις

ἄνοιξις KN. — ἄνοιξις heimelijk wegsluipen; zich onttrekken aan bv. een belasting, (Tj.) Rh.

ἄνοιξις KN. lek, lekken, van tonnen, potten en derg. (vrg. ἄνοιξις); ook zich heimelijk verwijderen, vrg. ἄνοιξις, (klappen, G.) — ἄνοιξις sluiikhandel, G.

ἄνοιξις KW. zva. ἄνοιξις G.

ἄνοιξις andere ben. van Bimā of Wrēkōdārā.

ἄνοιξις KW. zva. ἄνοιξις

ἄνοιξις KN. het zakachtige deel onder de stuit van een vogel (vrg. ἄνοιξις).

ἄνοιξις KW. zva. ἄνοιξις (Skr. bhṛtya, te onderhouden; onderlaau; dienaar). — ἄνοιξις KW. zva. ἄνοιξις B. J. Krit. XI, 7, 2, G. S.

ἄνοιξις zie ἄνοιξις

ἄνοιξις KN. klanknabootsing van een plotseling opkomende harde regenbui; ook van een pelotoncuur,

(ἄνοιξις); in A, 24 zva. ἄνοιξις (zie ἄνοιξις) in eens veel tegelijk bv. koopen. — ἄνοιξις zie boven.

ἄνοιξις KW. zva. ἄνοιξις

ἄνοιξις = ἄνοιξις zie ook ἄνοιξις

ἄνοιξις zva. ἄνοιξις (vrg. ἄνοιξις) ook klanknab van het blazen van een kat.

ἄνοιξις zva. ἄνοιξις Rh

ἄνοιξις KW. zva. ἄνοιξις

ἄνοιξις ἄνοιξις of ἄνοιξις ἄνοιξις KN. knorren; knorrig, wrevelig, G.

ἄνοιξις I. KN. rij, bv. v. boomen, huizen, (vrg. ἄνοιξις); de Arabische klankteekens boven en onder de letters; gelid, gewapende schaar; in gelederen staande of zich bewegende gewapende manschappen; in gelederen geschaard staan, gelegerd, gekampeerd zijn, van troepen; exerceren; vlg. Rh. ook postuur, houding ἄνοιξις in hinderlaag liggen, van manschappen; vlg. Rh. ook een verborgen talent. ἄνοιξις de troepen, die uitrukken of uitgerukt zijn, W. I, 103.

— ἄνοιξις van klankteekens voorzien; van troepen voorzien, met troepen bezetten (belegeren WW.). ἄνοιξις in hinderlaag leggen v. troepen, WP. 349. — ἄνοιξις troepen, WP.; gelegenheid, waarbij troepen gekampeerd zijn; weerbare manschappen, in tijd van oorlog te wapen geroepen, landweer: benaming van een corps pradjoeerits op Madoera; ook zva. ἄνοιξις of ἄνοιξις kamp, legerplaats. ἄνοιξις ook troepen, WP. 359.

II. KN. de spichtige veeren om den nek en op de heupen van een haan, WW. zie ἄνοιξις

III. KN. pak of bundel van iets, dat in een blad, doek, stuk papier enz. gewikkeld is, met een punt zaangebonden, waarbij men het vast houdt (vrg. ἄνοιξις). ἄνοιξις een bundel ongekookte rijst. — ἄνοιξις iets als boven inpakken of inwikkelen. — ἄνοιξις mv. — ἄνοιξις pak of bundel, als boven, WW.

ἄνοιξις KN. I. ook ἄνοιξις met een slag vallen, paf! Vrg. ἄνοιξις WW. — 2. naam van een plaats op Sumatra, waar de kamfer vandaan komt die daarom ἄνοιξις genoemd wordt

ἄνοιξις KN. eenvoudig, opregt, openhartig; van

uitdrukkingen, zwa. ἰνῆ in eigenlijken zin, niet figuurlijk.

ἰνῆ κΝ. een hooge boom, die een goed bouwen meubelhout levert, Manglicia glauca. Bl.

ἰνῆ of ἰνῆ Ν, ἰνῆ of ἰνῆ κ., ontbolsterde rijst. ἰνῆ-ἰνῆ witte rijst. ἰνῆ ἰνῆ rijst van mindere hoedanigheid, rijst voor de bedienden ἰνῆ ἰνῆ fijne rijst, tafelryst, rijst voor de heeren. ἰνῆ ἰνῆ koffie ontdaan van den bolster, zooals die aan het Gouvernement moet geleverd worden. ἰνῆ ἰνῆ een opgeblazen buik hebben door het gebruik van ongaar gekookte rijst.

ἰνῆ κΝ. I. een ruwheid van de huid, gewoonlijk op de wangen van zuigelingen, naar men wil door de scherpte der daarop druipende moedermelk veroorzaakt. — ἰνῆ ἰνῆ van zuigelingen daaraan lijden, WW.

II. rijst met geraspte klapper, gekookt en in een pisangblad gevouwen als ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ ἰνῆ I. zonder gebreken, zuiver; van hout zonder knoesten; van een haan zonder sporen; zonder streken, eerlijk, braaf zwa. ἰνῆ ἰνῆ (ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ). 2. zwa. ἰνῆ ἰνῆ II.

ἰνῆ ἰνῆ κΝ. I. verkwistend, niet spaarzaam (ἰνῆ ἰνῆ); van een voorraad, spoedig verminderen, niet strekken, versnipperd (ἰνῆ ἰνῆ). — ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ verkwistend, (Moe.) en ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ vermorsen, vermindering te weeg brengen — ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ verkwisting.

II. naam van jonge koentji (speccerijwortel). ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ jonge glayah, die gestoofd gegeten wordt als onze aspergie's, Rh.

ἰνῆ ἰνῆ of ἰνῆ ἰνῆ κΝ rein, zuiver, onbesmet; schoon, schoon op, geheel verteerd; schoon gejaagd van een bbsch, zoodat er geen wild meer in is; afgezoogst, van een land, Brieven, 44, 7. Wetten, 72, 4, 12; tot op het gebeente verteerd, van een lijk, KT., van fouten of moeilijkheden gezuiverd, klaar, rigtig (ἰνῆ ἰνῆ). ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ van een lijk, waarvan het vleesch geheel verteerd is, KT. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ Ν, ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ κ., een offer in de maand Roewah, na afloop van de algemeene rijsttoogst, bij de dorpingen in gebruik en aan den eersten ontginner van het dorp toegewijd. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ hetz. Rh.

— ἰνῆ ἰνῆ zich reinigen; ook de graven der afgestorvene familieleden schoonmaken en herstellen. — ἰνῆ ἰνῆ ook ἰνῆ ἰνῆ zwa. ἰνῆ ἰνῆ be. een pasgeborene afwassen, B. T. Dj. 53; v. een kaal hoofd: ἰνῆ ἰνῆ Men.; volg. Rh. ook in het algemeen van voorwerpen, bv. meubelen, het voorplein, enz.; iemand de voeten wassen, B. J. N. Krit. XII, 12-14; een lijk reinigen, B. J. XV, 1, 8, C. S. — ἰνῆ ἰνῆ of ἰνῆ ἰνῆ κΝ., ἰνῆ ἰνῆ κΙ. ronde houten doos met deksel, waarin de benodigdheden voor het toilet eener Javaansche vrouw bewaard worden, als blanketsel, haarolie, reukwerk, enz.: toiletdoos.

ἰνῆ en ἰνῆ ἰνῆ κΝ. zwa. ἰνῆ ἰνῆ (ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ). — ἰνῆ ἰνῆ κΝ. in verwarring, ontsteltenis, (van het gemoed) WW. κΝ. krenking van het verstand, Z. H. R. — ἰνῆ ἰνῆ verward door elkaar loopen, zwa. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ ἰνῆ; zie ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ ἰνῆ; zie ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ ἰνῆ κΝ. grof, ruw, op het gevoel; fig. ruw, onbeschaafd, van een mensch (ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ)

ἰνῆ ἰνῆ; zie ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ stiltel

ἰνῆ ἰνῆ κΝ. onmiddellijk, dadelijk, gaauw. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ zich overal haasten; uit elkander loopen, zich naar alle kanten verspreiden (ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ bij ἰνῆ ἰνῆ). G.

ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ of ἰνῆ ἰνῆ κΝ. zwa. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ — ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ zwa. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ — ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ enz. zwa. ἰνῆ ἰνῆ volg. Rh. ook opgejaagd, W. II, 64, verschrikt uiteen gaan, de vlugt nemen, Tj. B. Rh. — ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ allen op de vlugt jagen. — ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ obj. den.; het opgejaagde wild, B. Vlg. ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ

ἰνῆ ἰνῆ κΝ. ontglippen, wegloopen, bv. van een haan, die uit den strijd weglooft; lijden aan onvermogen om het zaad op te houden (ἰνῆ ἰνῆ ἰνῆ BV).

ἡ ὑπερβολή KN. 1. klanknab van het zich losrukken of lostrekken van een of ander, Rh. — ὑπερβολή heimelijk weggaan, een slipper maken, zich onder een of ander voorwendsel verwijderen, WW.; met geweld of opzet zich verwijderen, zich losmaken uit een kring, Rh. (erg. ὑπερβολή). — ὑπερβολή ontglipt. ὑπερβολή zijn geheim is hem ontvallen. — ὑπερβολή bij ongeluk een veest laten. 2. jong van een rhinoceros, erg.

ὑπερβολή zie ὑπερβολή

ὑπερβολή zea. ἡ ὑπερβολή WW.

ὑπερβολή eigenaam van een zoon van Saljā, den Forst van Mondārakā (Skr. Bhārisjradh, id).

ὑπερβολή KN. naam van een langwerpige vrucht, waarvan de pit gebruikt wordt voor medicijn; fig. voor penis, A. 44.

ὑπερβολή zie ὑπερβολή

ὑπερβολή kw. zea. ὑπερβολή ὑπερβολή (Skr. bhraṣṭa, gevallen, beroofd; bhraṣṭa, geroosterd, gebraden).

ἡ ὑπερβολή kw.; ἡ ὑπερβολή of ἡ ὑπερβολή ὑπερβολή zea. ἡ ὑπερβολή WW.

ὑπερβολή of ὑπερβολή (ὑπερβολή). ekl. ὑπερβολή ὑπερβολή ὑπερβολή ontzagge-lijk, zeer groot, van hoogen rang, majestueus; bijnaam van Batārā Kālā (Skr. bhairawa, verschrikkelijk; eign. van eene der openbaringen van den God Sjiva).

ὑπερβολή of ὑπερβολή zie ὑπερβολή

ὑπερβολή KN.; ὑπερβολή simullen, zich te goed doen.

ὑπερβολή KN. — ὑπερβολή bladgroenten zoeken, bv. ὑπερβολή op de sawah's, ὑπερβολή in de tuinen. ὑπερβολή in de bosschen, Rh. erg.

ὑπερβολή = ὑπερβολή zie ὑπερβολή

ὑπερβολή KN.; ὑπερβολή zea. ὑπερβολή zich iets wederregtelijk toeëigenen; aan zich, tot zich trekken. — ὑπερβολή zea. ὑπερβολή

ἡ ὑπερβολή KN. ruig van knevel en baard, Rh. ook een zware baard, -hebben; (erg. ἡ ὑπερβολή ὑπερβολή ὑπερβολή).

ἡ ὑπερβολή kw. zea. ἡ ὑπερβολή

ὑπερβολή KN. verward, onduidelijk, bv. van schrift, van 't gezicht, ook van 't hart (erg. ὑπερβολή).

ὑπερβολή KN. haar bij de anus, Rh.

ὑπερβολή KN. lange bakkebaard, WW. zwaar, van baard en knevels, G. volg. Rh. ruig en verward van baard of knevels. Erg. ἡ ὑπερβολή

ὑπερβολή KN. twist, woordenstrijd, WW. erg. ὑπερβολή bij ὑπερβολή

ὑπερβολή zie ὑπερβολή

ὑπερβολή 1. kw. zea. ὑπερβολή en ὑπερβολή. KN. Sid. vergif, venijn (A.S.); volg. G., giftige paddestoel. — 2. KN. beer; ook ὑπερβολή (R. w. E.). kw. ὑπερβολή? zie bij ὑπερβολή

ὑπερβολή KN. klanknab. van het losgaan van iets, dat vast zat, Rh.; zie ὑπερβολή

ὑπερβολή KN. nabootsing van 't geluid van de ὑπερβολή ook zea. ἡ ὑπερβολή

ἡ ὑπερβολή KN. klanknabootsing van het plotseling uitkomen, uitschieten, te voorschijn komen, ter wereld komen; ook voor het uitkomen of opbreken van een menigte, en van het met wortel en al uitgetrokken worden, van planten, afvallen, van haren, van vruchten enz. — ὑπερβολή in menigte uitstroomen, uitloopen, bv. van water; doorbreken, van een dam; van het slagveld in menigte wegloopen, B. T. D]. 305; in menigte uitgetrokken worden, afvallen als boven; erg. ὑπερβολή ὑπερβολή

ὑπερβολή kw. zea. ὑπερβολή ook naam van een wapentuig van Doersasānā (een verdacht woord in B. J. XXXIX, 15, 6; erg. Krit. ald. C. S. Skr. bhalla, zeker geschat in 't algemeen, PK).

ὑπερβολή Holl. brillant, diamant.

ὑπερβολή kw. zea. ὑπερβολή

ὑπερβολή N., ὑπερβολή, de eerste, voornaamste, oudste (erg. ὑπερβολή); ook zea. ὑπερβολή N., ὑπερβολή K, eerstgeborene, oudste kind. ὑπερβολή zea. ὑπερβολή Men., voorste, aanvoerder. — ὑπερβολή zie aan het hoofd stellen, poët. zea. ὑπερβολή zie ὑπερβολή BV.

ὑπερβολή zie ὑπερβολή I.

ὑπερβολή KN, ὑπερβολή volg. Rh. in het algem. zea. ὑπερβολή ontveldigen, met geweld af-

nemen; berooven, ook zva. ἀνεπιπέδου zie bij ἐπιπέδου

ἡ ἑπιπέδου of ἐπιπέδου zie bij ἡ ἐπιπέδου

ἡ ἐπιπέδου I. poet. okl. ἀνεπιπέδου wapen: blijkbaar verbastering van ἀνεπιπέδου ἀνεπιπέδου = ἐπιπέδου ἀνεπιπέδου als omschrijving van ἡ ἐπιπέδου B. J. L. N., Krit. XXXI, 2-4, C. S. ἀνεπιπέδου ἀνεπιπέδου een corps soldaten van den Soesoehouvan. ἀνεπιπέδου de derde poort van den Kraton naar de Aloen-aloentoë, volgende op de Kamandoengan; ook een soort van soldaten of poortwachters. ἀνεπιπέδου zie bij ἀνεπιπέδου.

II. eenvoudig, opregt, zonder achterhoudendheid, G.

III. ook ἀνεπιπέδου zva. ἀνεπιπέδου (Skr. wrā-dji, windvlaag). Krg. ἐπιπέδου

ἡ ἐπιπέδου zva. ἡ ἐπιπέδου maar van kleinere voorwerpen.

ἡ ἐπιπέδου KN. een soort ploeg op hooge gronden in gebruik; met een ἑπιπέδου zonder blad, die dus rechte voren maakt, en de kluiten niet op zij werpt, zie ἀνεπιπέδου

ἡ ἐπιπέδου ἡ ἐπιπέδου zva. ἡ ἐπιπέδου ontgaan, ontglippen, K, 21, 3.

ἡ ἐπιπέδου ἀνεπιπέδου of ἐπιπέδου I. ἀνεπιπέδου zva. ἡ ἐπιπέδου 2. regt af, niet hockig, zonder vorm, van schouders. ἀνεπιπέδου flesh van den vorm van Rijnwijnflesschen; zeker fatsoën van krissen, die zonder bogten regt afsloopen. ἀνεπιπέδου zie ἐπιπέδου 3. ἡ ἐπιπέδου ook klanknab. zva. ἡ ἐπιπέδου

ἡ ἐπιπέδου zie ἀνεπιπέδου III.

ἡ ἐπιπέδου KN.; ἡ ἐπιπέδου soort van voetsandgels, die niet geplant, maar uitgestrooid worden. ἀνεπιπέδου verbastering van ἀνεπιπέδου? KN. ἀνεπιπέδου improvisator, die voor geld op staande voet, over al wat hij ziet, in dichtmaat voordraagt.

ἡ ἐπιπέδου of ἀνεπιπέδου KN. maagschap, huisgezin (erg. ἀνεπιπέδου). ἀνεπιπέδου of ἀνεπιπέδου met zijn vrouw (of met haar man), kinderen en gezin. ἀνεπιπέδου boete wegens roof, (niet met moord

gepaard, G.) waarvan de daders niet gevat kunnen worden, opgelegd aan de bevolking der désa, waar de misdaad gepleegd is. — ἀνεπιπέδου of ἀνεπιπέδου kinderen en huisgenooten hebben, in de spreekwijze ἀνεπιπέδου of ἀνεπιπέδου

ἡ ἐπιπέδου ἡ ἐπιπέδου zie bij ἡ ἐπιπέδου ἀνεπιπέδου KN. I. ἀνεπιπέδου een digte drom vormen, van menschen, R. erg. ἡ ἐπιπέδου bij ἀνεπιπέδου 2. zva. ἀνεπιπέδου en ongeveer zva. ἀνεπιπέδου stam, familie.

ἀνεπιπέδου ἡ ἐπιπέδου benaming van een vrouwelijke beampte van den Vorst.

ἡ ἐπιπέδου een plaats bij Patjitan, waarheen vroeger misdadigers van Soegakarta gebannen werden.

ἡ ἐπιπέδου zie ἀνεπιπέδου

ἡ ἐπιπέδου KN. I. naam van twee wajangpoppen, man en vrouw, (elk kleine kinderen dragende, als een zinnebeeld van buitengewone vruchtbaarheid), die in een wajangvoorstelling bij een tingkêbfeest te pas gebracht worden. 2. ἀνεπιπέδου omslingerd, omwonden, Rs. — ἀνεπιπέδου zva. ἡ ἐπιπέδου zie ἀνεπιπέδου — ἀνεπιπέδου omwonden, B. T. Dj. 371. — ἀνεπιπέδου obj. den; bindsel, omwindsel, K, 4, 57.

ἡ ἐπιπέδου KN. vol en in menigte aan een boom zitten, van vruchten, Men.; zie ἀνεπιπέδου

ἡ ἐπιπέδου KN. — ἀνεπιπέδου zwaar beladen zijn door verschillende voorwerpen, br. iets over den schouder, en tegelijk iets in de hand, onder den arm, enz. dragen, WW.

ἡ ἐπιπέδου zva. ἀνεπιπέδου ἡ ἐπιπέδου of ἀνεπιπέδου KN. een kleine soort van kockjes van meel met 't uitgeperste sap van tapé, verdikte tapé. ἀνεπιπέδου oudere benaming van een bedwelmen den drank uit kêtan bereid, thans ἀνεπιπέδου genaamd, WW.

ἡ ἐπιπέδου of ἀνεπιπέδου KN. ligt blaauw, slechts éénmaal (of op zijn hoogst tweemaal) in de wêlêlan gedoopt, W. J., 295, Rh.

ἡ ἐπιπέδου I. zie ἀνεπιπέδου

II. kw. = Skr. bhrama, wenteling, rondloping? B. J. kw. Krit. X, 11-15. Erg. ἡ ἐπιπέδου C. S.

van een wepluig van *Wrekodara*, B. J., C. S.

ἰνῶμα zie ἰνῶμα

ἰνῶμας zie ἰνῶμας Rh.

ἰνῶμας zie ἰνῶμας

ἰνῶμας zie ἰνῶμας

ἰνῶμας zwa. ἀνῶμας — ἀνῶμας of ἰνῶμας KN. ergens stil zitten of neerhurken; zwa. ἰνῶμας

ἰνῶμας zie ἀνῶμας

ἰνῶμας zie ἰνῶμας

ἰνῶμας KN. van nabij zichtbaar zijn, G.

ἰνῶμας KN. zich wild of ruw aanstellen, zich boos aanstellen.

ἰνῶμας of ἰνῶμας KN. schreeuwerig, luidruchtig, heftig in het spreken, als eigenschap van iemand, die niet zacht kan spreken, (in L. 335, van toorn) vrg. ἰνῶμας

ἰνῶμας KN. ἀνῶμας bezwaard, zwa. ἰνῶμας? Rh. overlast hebben; groote zorg ondervinden, Men.

ἰνῶμας zie ἰνῶμας

ἰνῶμας KN. verwarring, radeloosheid, kommer van het hart (vrg. ἰνῶμας ἰνῶμας ἰνῶμας ἰνῶμας).

ἰνῶμας of ἰνῶμας I. KN. zwa. ἰνῶμας

II. N., ἰνῶμας of ἰνῶμας; ἰνῶμας of ἰνῶμας N., ἰνῶμας of ἰνῶμας K., omhakken, omkappen, bv. van boomen; om- of neerslaan, bv. met een knods, B. J. XL, 7, 5; LXII, 14, 6, enz. C. S. (vrg. ἰνῶμας). — ἰνῶμας K, 16, 45, = ἰνῶμας of ἰνῶμας, ook zwa. ἰνῶμας van velen, Men. — ἰνῶμας N., ἰνῶμας ἰνῶμας of ἰνῶμας ἰνῶμας den weg oobegaanbaar maken, versperren, met boomen, ruigte enz. — ἰνῶμας een soort champignon, zonder steel, die zoo maar tegen de boomen groeit, Rh.

III. ongeregeld, niet met regelmatig lijnen of strepen, der zwarte veeren van de ἰνῶμας bij gemaks, BV.

ἰνῶμας zie ἰνῶμας

ἰνῶμας KN. naam van door middel der koedoe rood geverwde kleedjes, van *Pranarāgā* afkomstig (vrg. ἰνῶμας). WW.

ἰνῶμας of ἰνῶμας KN. luidruchtig, geraas maken, B. J. N., Krit. X, 4, 1—8; B. J. L., Krit. XXXVII, 7—13; op beide plaatsen als verklaring

van kw. ἰνῶμας C. S.; inz. veel en luid praten, G.; praten, babbelen over iets, wat gezwegen moest worden. Vrg. ἰνῶμας — ἰνῶμας, een slapende of een die slapen wil, storen door gepraat, geraas, enz. — ἰνῶμας in den slaap gestoord worden of hinder hebben van gepraat, geschreeuw, geraas, enz.

ἰνῶμας KN. prachtig, schitterend gekleed, getooid met juwelen, Rh.

ἰνῶμας of ἰνῶμας zie ἰνῶμας

ἰνῶμας zie ἰνῶμας

ἰνῶμας KN. — ἰνῶμας voor een oogenblik, van een voorwerp, dat voorbijgaat, bv. van geur, enz. Rh. zie ἰνῶμας

ἰνῶμας zie ἰνῶμας I.

ἰνῶμας KN. I. ook ἰνῶμας klanknabootsing van het fladderen van een kleed om de beenen van iemand, die snel voorbijgaat, rt! WW. — 2. of ἰνῶμας snelle, vlugtige aanraking, schamp; fig. ἰνῶμας zooveel als een schamp met de dorens van een doerian: d. i. niet te ver gedreven, van scherts, die geen diepe wond geeft. — ἰνῶμας of ἰνῶμας in 't voorbijgaan raken, schampen, strijkelings; voor een oogenblik in leen of gebruik nemen (vrg. ἰνῶμας ἰνῶμας). ἰνῶμας ἰνῶμας bij ongeluk, in haast of in oogenblikkelijken nood gebruikt, van iets dat een ander toebehoort, WW.

ἰνῶμας KN. klanknabootsing van het snel voortrekken van een aangename of onaangename lucht (reuk) vrg. ἰνῶμας. WW. (of ἰνῶμας van het scheuren van lijnwaad, rits!) tuiten of suizen in 'de ooren door den wind; fig. van een voorbijgaanden onaangename indruk, bv. van een zinnig woord, dat als brandend voorbij soort, of van het hinderlijk gevoel van den wind in de oogen. ἰνῶμας of ἰνῶμας mijn ooren suizen, bv. tengevolge van een beleedigend woord. — ἰνῶμας warm maken, van de ooren, als uitwerking van een hotelijk woord (vrg. ἰνῶμας).

ἰνῶμας zie ἰνῶμας I. volg. Rh. klanknab. v. h. uittrekken v. gras en derg., het grazen van beesten (freq. v. ἰνῶμας). ἰνῶμας me.

ἡ ὑψηλότης I. zie ὑψηλότης 2. en ὑψηλότης

II. ἡ ὑψηλότης KN. meestal herh. klanknab. van het geluid van een wapperende vlag; en van het slaan op de trom (tamboer).

ὑψηλότης zie ὑψηλότης

ὑψηλότης KN. naam van een afdeeling van de residentie Pegal op Java. — ὑψηλότης of ὑψηλότης ongeveer zva. ὑψηλότης en ὑψηλότης en ὑψηλότης ook ὑψηλότης ὑψηλότης τραυοογεν, tranen storten. Vrg. ὑψηλότης ὑψηλότης

ὑψηλότης KN. (van het grondwoord ὑψηλότης zie ὑψηλότης) klanknabootsing van het uit den grond te voorschijn komen, opwellen, opborrelen; van water; opwalmen, van dampen. ὑψηλότης van alle kanten opborrelen, opwalmen, WW. volg. Rh. ὑψηλότης klanknab. van het gesis van in brand gestoken buskruid. — ὑψηλότης gesis als boven, zooals van een aangestoken voelzoeker, die niet knalt; volg. Rh. ook het zacht geblaas van een veest, en zva. ὑψηλότης of ὑψηλότης

ὑψηλότης KN.; ὑψηλότης door een gat of opening kruipen. ὑψηλότης spr. hij wil door een gat kruipen, maar blijft haken door zijn kleeren of kris, enz. voor hij heeft nog kleeren enz. aan zijn lijf; hij bezit nog iets. — ὑψηλότης door een opening enz. heendringen, kruipen. — ὑψηλότης het gat of de opening, waar iemand door gekropen, gedrongen is (vrg. ὑψηλότης).

ὑψηλότης ὑψηλότης of ὑψηλότης KN.; ὑψηλότης doorzijpelen (vrg. ὑψηλότης ὑψηλότης), doordringen, van lucht, rook, water; intrekken; van vocht, in aarde, papier enz.; vloeijen, van papier (vrg. ὑψηλότης); druipen van zweet of water van de voeten, Tj.; ook zva. ὑψηλότης spoedig verteerd zijn, gaauw opfraken, wegsmelten, van een voorraad.

ὑψηλότης KW. vruchtbaar, G.; vkl. ὑψηλότης ὑψηλότης blijkbaar alles misvatting van Skr. Kw. bhoér bhoewah (of bhoewas) waha, aarde, luchtruim en hemel, zva. tri-bhoewana, de drie werelden: zoo B. J. kw. Krit. IX, 12; XXVIII; 3-9, waar 't verklaard wordt door ὑψηλότης Vrg. ὑψηλότης C. S.

ὑψηλότης KW. vkl. is maig, de wereld, G.; zie bij ὑψηλότης

ὑψηλότης KN.; ὑψηλότης uitstroomen, van tranen, gulsen, van bloed (vgl. ὑψηλότης); ook zva. ὑψηλότης

ὑψηλότης KN. 1. naam van een gending. 2. schapen-, geiten- of hertenkentels, ook ὑψηλότης 3. ongepeld gedroogde koffie.

ὑψηλότης KN.; ὑψηλότης (Men.) of ὑψηλότης in menigte achter elkander stroomen, van menschen en dieren, zie ὑψηλότης

ὑψηλότης KN.; ὑψηλότης naar een ander toevloeijen; van iemands bezittingen, geld enz., waaraan een ander wordt medegedeeld; schitteren, naar alle kanten een blinkend licht verspreiden, W. P. 393. — ὑψηλότης iemand iets van het zijne geven, mededeelen.

ὑψηλότης KN. — ὑψηλότης of ὑψηλότης uitkomen, uithangen bv. van ingewanden, Tj. uitstroomen, van water, bloed, en zie ὑψηλότης

ὑψηλότης of ὑψηλότης KN. ingewanden, darmen, van een mensch (vrg. ὑψηλότης ὑψηλότης ὑψηλότης ὑψηλότης ὑψηλότης), G. — ὑψηλότης zie bij ὑψηλότης

ὑψηλότης I. zie bij ὑψηλότης nm. v. e. plaats en gewest in Kédiri.

II. KN.; ὑψηλότης iemand hinderen, storen, van leven, geraas, gepraat, dat de ooren onaangenaam aandoet, oorverdoovend, ongev. zva. ὑψηλότης Vrg. ὑψηλότης

ὑψηλότης of ὑψηλότης KN.; ὑψηλότης ὑψηλότης gloeijen van gramschap, van het gelaat (vrg. ὑψηλότης), rood worden van de oogen, Tj.

ὑψηλότης I. zva. ὑψηλότης in samenstellingen als ὑψηλότης ὑψηλότης ὑψηλότης WW.

II. KN. of ὑψηλότης klanknabootsing van het vallen van een dun metalen voorwerp, als een schenklad enz. ook het geroffel van een trom, (vrg. ὑψηλότης). — ὑψηλότης geroffel van een trom.

ὑψηλότης KN. klanknabootsend woord om een opbreken of vertrek aan te duiden; ook tusschenwerpsel bij een eenklaps opkomende (aanjenamē of, WW.)

ἑπισημ *iets* accompagneren, *zva.* ἀναῖμα ἑπισημ — ἑπισημ (of ἑπισημ) *gelijktijdig*, te zamen spelen, *bv.* op de fluit, of zingen enz.

ἑπισημ *kw.* *zva.* ἑπισημ μὲν ἀναῖμα ἑπισημ — *zie* ἑπισημ *eig.* een tijger met manen, *d. i.* een leeuw. — *kw.* ἀναῖμα ἑπισημ *hetzelfde?* B. J. Krit. IX, 9—10; LX, 1—6: *op beide plaatsen echter twijfelachtig of één of twee verschillende diersoorten (ἑπισημ en ἑπισημ) bedoeld zijn (vgl. ἑπισημ).* C. S. ἑπισημ *een batiksel; ook een figuur op een zadelblad (ἑπισημ) geteekend.* — ἀναῖμα *zva.* ἑπισημ *kw.* *iets ergens mee bedekken, omsluijeren, bv. een paard met floers of een net, ooptooijen, opschikken, A, 37: Men. — ἑπισημ; bosch van doornige takken onder om de stoel van bamboe-boomen; wat als met een barongan overdekt, omsluijerd is, bv. de vermomming van een persoon, die een tijger of een grooten vogel voorstelt, en een karoengzak om heeft, met paauweeeren als manen omhangen, of met een houten kop van een beest, welke persoon onder gamelan-spel allerlei bewegingen maakt; (volgens Rh. bij de voorstelling van een tijger meestal 2 personen) ἀναῖμα ἑπισημ *een barongan voor geld laten spelen. ἑπισημ ἑπισημ; figjer-barongan. ἑπισημ ἑπισημ; vogel-barongan.**

ἑπισημ *kn.*; ἑπισημ *stijfhoofdig, halsstarrig doordrijven (vgl. ἀναῖμα ἑπισημ), WW. volg. Rh. doorgaan, doorhollen van een paard; hardbekkig voort-hollen; fig. onverbiedelijk, onverzettelijk voortgaan, PJ.*

ἑπισημ *kn.* *een bijzonder fatsoen van lansen.* ἑπισημ *een soort ἑπισημ waarvan het lemmer in het midden aan weerszijde een weinig bol is.* (PJ.), Rh.

ἑπισημ *kn.* *onduidelijk, van schrift of teekening, bv. van een batik-patroon, dat in elkander gevloeid is, duister, beneveld, bezwakt (vgl. ἑπισημ ἑπισημ). ἀναῖμα ἑπισημ; de maan is beneveld. ἀναῖμα ἑπισημ; zijn gezicht is beneveld. — ἀναῖμα ἑπισημ; onduidelijkheid, incenvloeiing veroorzaken. — ἀναῖμα ἑπισημ; onduidelijk, beneveld maken.*

ἑπισημ *kn.* *soort van groot karpes, (vgl. ἑπισημ*

ἑπισημ). — ἀναῖμα *met een bérang kappen.*

ἑπισημ *kn.* *scheef, naar één zijde overhangen, schuin. ἀναῖμα ἑπισημ; hij loopt scheef, bv. met een schouder naar voren. ἀναῖμα ἑπισημ; de schuit hangt naar één kant over. Vrg. ἑπισημ*

ἑπισημ *kn.* *zweeren aan de lippen, aan den rand der vrouwelijke schaamdeelen, of aan den aars, bv. ten gevolge van onzindelijkheid, WW. een soort roode uitslag van de huid, meestal met ontvelling gepaard, bv. tusschen de dijnen, liezen, in de oksels, enz. Rh. ἀναῖμα ἑπισημ; zie bij ἑπισημ*

ἑπισημ *kn.* *ἑπισημ ἑπισημ; zva. ἑπισημ ἑπισημ; zie ἑπισημ*

ἑπισημ *kn.* *voetangel, puntige bamboe in den grond gestoken met de punt schuin naar boven (vgl. ἑπισημ ἑπισημ). — ἀναῖμα ἑπισημ; iets van borang's voorzien. — ἀναῖμα ἑπισημ; bij wijze van borang geveld houden, d. i. schuins naar boven, nl. een lans (vgl. ἑπισημ); pijlen als borang's in den grond schieten, B. J. XXVIII, 6, 5, C. S.*

ἑπισημ *I. zie ἑπισημ*

II. ἀναῖμα ἑπισημ *kn.* *iets in 't groot koopen, veel of alles koopen (vgl. ἀναῖμα ἑπισημ). — ἀναῖμα ἑπισημ; mv.; ook van iemand veel of alles koopen, opkooopen, WW. — ἀναῖμα ἑπισημ; voor een ander iets in 't groot of opkooopen; iets in het groot enz. verkoopen. — ἑπισημ ἑπισημ; obj. den; in 't groot, enz. koopen of verkoopen.*

ἑπισημ *freq. van ἀναῖμα ἑπισημ. W II, 511.*

ἑπισημ *kw.* *zva. ἑπισημ*

ἑπισημ *kn.* *het onderste gedeelte van een boom met de wortels (vgl. ἑπισημ ἑπισημ); ontworteld, met wortel en al uit den grond geraken, zva. ἑπισημ ἑπισημ. — ἀναῖμα ἑπισημ; ontwortelen, met de wortels uit den grond halen.*

ἑπισημ *kn.*; ἀναῖμα ἑπισημ *onder een zware last gebukt gaan.*

ἑπισημ; zie bij ἑπισημ

ἑπισημ *freq. van ἑπισημ*

ἑπισημ ἑπισημ — ἑπισημ ἑπισημ *een soort ἑπισημ van geraspte klapper met kadde of iets anders er door en ἑπισημ ἑπισημ*

ἑπισημ ἑπισημ *kn.* *een spijs met kloewak toe-bereid, in pisangblad gewikkeld, ongeve. zva. ἑπισημ*

ἡ ἰσχυρία ἢ ἡ ἰσχυρία γεζεδ van de wijze van hoofdloek te dragen, door de idlanders te Batavia, die het, haar plegen af te scheren, in den vorm van een met een ἡ ἰσχυρία ontwikkelde kool; eig. dus zva. ἡ ἰσχυρία

ἰσχυρία KN. stuk of brok van baksteen, puin (erg. ἰσχυρία ἢ ἰσχυρία). — αν(ἰ)σχυρία iets, bv. een weg of modderige plek met puin ophoogen of gelijk maken. — αν(ἰ)σχυρία iemand dat werk laten doen of daartoe veroordeelen, een weg met puin laten beleggen. — ἰσχυρία of αν(ἰ)σχυρία puinhöop; aan brokken, van met-selsteenen; bran ka l- straf; erg. ἰσχυρία ἰσχυρία KN. volg. Rh. zva. ἰσχυρία αν(ἰ)σχυρία baatzuchtig, schraapzuchtig, kleingeestig en als gevolg daarvan pruttelachtig zijn. — αν(ἰ)σχυρία tegen iemand baatzuchtig enz. zijn.

ἡ ἰσχυρία KN.; αν(ἰ)σχυρία iets dat vast in den grond zit; omkantelen, uitsteken, fig. er uithalen wat in iemand zit, bv. kennis, Tj. Verg. in ἡ ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία zie bij ἰσχυρία

ἡ ἰσχυρία = ἰσχυρία en ἰσχυρία — αν(ἰ)σχυρία groote kluiten uitgraven, uit den grond halen, Rh.

ἰσχυρία KN. • αν(ἰ)σχυρία altijd gelijk willen hebben, zijn zin willen krijgen, eigenzinnig, zva. ἰσχυρία WW. welligt zva. αν(ἰ)σχυρία Rh.

ἰσχυρία of αν(ἰ)σχυρία KN. klein, maar stevig, gespierd, AS.

ἰσχυρία of αν(ἰ)σχυρία KN.; αν(ἰ)σχυρία op handen en voeten loopen, kruipen (erg. ἰσχυρία ἢ ἰσχυρία bij ἰσχυρία). — αν(ἰ)σχυρία naar iets toekruipen. — ἰσχυρία of αν(ἰ)σχυρία in een kruipende houding, kruipend zijn, ook viervoetige dieren. αν(ἰ)σχυρία leeftijd van een kind van ongeveer 6 maanden oud.

ἰσχυρία KN. — αν(ἰ)σχυρία krom van rug; ook wel van verlegenheid of vrees den rug krommen, Rh.

αν(ἰ)σχυρία zie ἰσχυρία

αν(ἰ)σχυρία zie ἰσχυρία

ἰσχυρία of ἡ ἰσχυρία ook ἡ ἰσχυρία en ἡ ἰσχυρία kw. minnepijn, van liefde kwijnen (erg. αν(ἰ)σχυρία);

droefheid over het verlies van dierbare betrekkingen, B. J. XV, 3, 6; XXII, 18, 4, C. S.; ook toespeling op de dichtmaat Asmārā-dānā. (Skr. bhrānti, rouddraaiing, roudslingering: bhrānta, roudgedraaid, roudgeslingerd. Verg. ἰσχυρία 1.)

ἡ ἰσχυρία zie ἰσχυρία

ἰσχυρία KN. 1. zva. ἰσχυρία 2. klanknaab. van het plotseling te voorschijn komen, van een verscheurend dier, als een tijger, wild varken. 3. αν(ἰ)σχυρία zva. αν(ἰ)σχυρία AS.

ἡ ἰσχυρία KN.; αν(ἰ)σχυρία iets (bv. vleesch) in een vlammend vuur branden, zengen. — αν(ἰ)σχυρία fig. vuur vatten, boos worden. — αν(ἰ)σχυρία zw. — αν(ἰ)σχυρία ἰσχυρία iets, bv. een ἰσχυρία gebruiken om iets anders te zengen, verbranden, af te branden, WW.

ἰσχυρία KN. heet zijn, kwaad, toornig, G. — αν(ἰ)σχυρία vertoornen, toorn verwekken G. — αν(ἰ)σχυρία gezengd, verzenigd, van buiten door het vuur gezengd en van binnen nog ongaar, ook uitwendig aangebrand, Rh. fig. driftig, vertoorned, WW. αν(ἰ)σχυρία door de hitte van de zon tot vroege en ziekelijke rijpheid gekomen, van vruchten (erg. ἡ ἰσχυρία). — ἰσχυρία driftig, opvliegend, gew. van een man (erg. αν(ἰ)σχυρία αν(ἰ)σχυρία).

ἰσχυρία KN. halster (erg. αν(ἰ)σχυρία). — αν(ἰ)σχυρία een paard een halster aan doen (erg. αν(ἰ)σχυρία); een paard een touw om den neus slaan; fig. iem. den mond snoeren, Rh. volg. WW. ook fig. iemand misleiden (erg. αν(ἰ)σχυρία αν(ἰ)σχυρία).

ἰσχυρία of αν(ἰ)σχυρία N. of KN, ἰσχυρία K., ἰσχυρία KI., knevelbaard, knevels, (erg. ἡ ἰσχυρία). ἰσχυρία als valsche knevel gebruikt; ἰσχυρία αν(ἰ)σχυρία een fijne knevel met roet gemaakt, Tj.

ἡ ἰσχυρία ἢ ἡ ἰσχυρία = αν(ἰ)σχυρία zie bij ἰσχυρία Rh.

ἡ ἰσχυρία of ἡ ἰσχυρία KN. foudraal of overtrek, omwindsel, bij wijze van muilkorf (erg. ἰσχυρία); korf om de vruchten aan den boom, om ze voor de vogels te behoeden; overtrek, van laken of andere stof, om het gevest αν(ἰ)σχυρία αν(ἰ)σχυρία en de ἰσχυρία

အက္ခရာ KN.; ဝါဒီအက္ခရာ (ဝါဒီအက္ခရာ poet. Waj. Ir.)
eerbiedig voorovergebogen zitten.

အဝတ်အစား ခြေ အဝတ်အစား
အဝတ်အစား of အဝတ်အစား ခြေ အဝတ်အစား

အဝတ်အစား = အဝတ်အစား

အဝတ်အစား KN.; အဝတ်အစား ခြေ အဝတ်အစား
အဝတ်အစား — အဝတ်အစား တွေ ခြေ အဝတ်အစား
— အဝတ်အစား တွေ ခြေ အဝတ်အစား
— အဝတ်အစား တွေ ခြေ အဝတ်အစား

အဝတ်အစား KN. — အဝတ်အစား မွှေရည်
ကွက်ရည် ကွက်ရည် ကွက်ရည် မွှေရည်
ကွက်ရည် ကွက်ရည် ကွက်ရည် မွှေရည်

အဝတ်အစား KN. — အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား KN. boomslak.

အဝတ်အစား ပြောင်းစာ ခြေ အဝတ်အစား
(W. P. 450) KN. ingezouten, en door middel van
gist of rijst verzuurde visch, in onderscheiding van
အဝတ်အစား gezouten visch, in het zuur gelegd (erg.
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား).

အဝတ်အစား KN.; အဝတ်အစား brandhout. — အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား KN.; အဝတ်အစား (volg. Rh. ongebr.) ခြေ
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား KN. 't koeren van een duif. — အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား KN. het hinneken van een paard (erg. ခြေ
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား KN. een kinderspeelgoed van klapperdop ge-
maakt, soort van tol. — အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား I. KN. een groote geribde zeeschelp. အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

II. KN. ekl. အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား KN. — အဝတ်အစား den hals krom naar be-
neden gebogen hebben vooral van een paard.

အဝတ်အစား KN. druk in de weer zijn, zich druk bezig
houden; zijn handen vol hebben, met een of an-
der, bv. met bedienen (Banjoemas) Rh.

အဝတ်အစား KN. metalen kom met een rand van
onder als voetstuk (erg. အဝတ်အစား). အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား KN. klanknob. van het schelle geluid van
een wild hert, vooral als het 's nachts onraad
merkt, gil, schril geschreeuw. — အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား KN.; အဝတ်အစား brandhout. — အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား KN.; အဝတ်အစား iets ombuigen, krom
buigen, vouwen. အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား ခြေ အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား ခြေ အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား KN., အဝတ်အစား KN. — အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား
အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား အဝတ်အစား

အဝတ်အစား KN. ခြေ အဝတ်အစား

ἄλλο ἄλλο KN.; ἄλλο ἄλλο kakelend heen en weer loopen, om een geschikte plaats te vinden tot het leggen van een ei; onbesuisd, in verwar- ring, als een gek rondloopen, bv. om iets te zoe- ken, WW. volg. Rh. in wanorde, verward, van zaken, vrg. ἄλλο ἄλλο ook zva. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο KN. aan het spit gebraden of geroosterd, bv. van een varken, een schaaap, en derg. Tj (in deeg nagebootst? bv. in ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο een pop van deeg, bij een offerande) WW., ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο uitspruitsels van wilde bamboe-soorten, boven smeulend vuur gebrand, en zoo geschikt ge- maakt om verder tot spijs bereid te worden. — ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο iets, bv. bamboe-uitspruitsels (ἄλλο), zoo behandelen. WW.

ἄλλο ἄλλο KN. bastaardkip, uit een ἄλλο ἄλλο en een gewone hen; ook een bijzonder soort van boschkippen, Rh., gebroken, gebrekkig of met vreemd accent een taal spreken; volg. Rh. meer bsp. met gemengd accent spreken, bv. half Soen- dasch, half Javaansch: ἄλλο ἄλλο sēmāngka in pl. v. sēmāngkā, sānga voor sāngā, enz. vrg. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο iemand die niet volkomen tot een of andere soort behoort, bv. iemand die iets van een stedeling en iets van een landman heeft, volg. SG. ἄλλο ἄλλο grond best. uit half klei en half zand. — ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο po- gingen doen om na te praten of beginnen te praten, van een vogel, als bv. de ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο fig. van een knaap, die naar de meisjes begint te kijken, volg. Rh. een jonge haan, die begint te kraaijen.

ἄλλο ἄλλο of ἄλλο ἄλλο Ml. gereedschap, tuig, (vrg. ἄλλο ἄλλο). ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο

ἄλλο ἄλλο zie ἄλλο ἄλλο

ἄλλο ἄλλο KN. — ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο knevelen, boeijen.

ἄλλο ἄλλο Ar. بعد, na; KN. na het einde of den afloop van een gebed, vasten, feest, enz. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο na 't avondgebed. ἄλλο ἄλλο wordt ook wel ellipt. ge- bruikt voor ἄλλο ἄλλο "Javaansch nieuwjaar."

ἄλλο ἄλλο zie ἄλλο ἄλλο (Skr. bhaktā, toegedeeld, geko- zen, tot zich genomen).

ἄλλο ἄλλο I. KN. (Kd. ἄλλο ἄλλο ἄλλο?) eerbied, hulde, eer- biedige hulde; blijk van eerbied, onderdanigheid of

dienstbaarheid; iemand onderdanig, dienstbaar zijn; een blijk van onderdanigheid enz. geven (Skr. bhakti, vereering). ἄλλο ἄλλο of ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο som gelds of geschenk, buiten de gewone pacht, voor een ambt, voor de opvolging of voor de huur van een stuk land gegeven. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο eerbiedige hulde, als groet in een brief aan een onder bloedverwant (vrg. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο). ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο zie bij ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο II. — ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο zie beneden. (ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο geld voor een ambt geven, G.). — ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο iemand eer- biedige hulde bewijzen, eerbiedigen, vereeren, ook zva. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο en onderdanig, gehoorzaam zijn, zoo- als de vrouw jegens haar man, A. — ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο het bewijzen van eerbied, eerbiedenis, eerbiedige groete. — ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο gelde- lijk huldeblijk.

II. kw. waar, wezentlijk, waarheid, G.

ἄλλο ἄλλο of ἄλλο ἄλλο I. kw. zva. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο (Skr. bhokti, spijs; genot). ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο gegeten, B. S. 29. C. S. — 2. KN. zva. ἄλλο ἄλλο

ἄλλο ἄλλο of ἄλλο ἄλλο kw. zva. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο of ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο zva. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο (vrg. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο)

ἄλλο ἄλλο KN. druk bezig zijn, het druk hebben (vrg. ἄλλο ἄλλο ἄλλο).

ἄλλο ἄλλο KN. geleichtig dik, bv. van een saus, gebonden van een of andere vloeistof; vrg. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο volg. WW. ook treurig, bedrukt, misnoegd (met betrokken gelaat); vrg. ἄλλο ἄλλο ἄλλο

ἄλλο ἄλλο kw. Ml. berg, heuvel (vrg. ἄλλο ἄλλο).

ἄλλο ἄλλο kw. zva. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο KN. zva. ἄλλο ἄλλο ἄλλο Rh.

ἄλλο ἄλλο ἄλλο zie ἄλλο ἄλλο

ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο zie ἄλλο ἄλλο

ἄλλο ἄλλο ἄλλο of ἄλλο ἄλλο ἄλλο KN. fijne d&dak of ze- melen, waarvan gebak gemaakt wordt. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο brij van fijne zemelen.

ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο naam van een vogel, B. J. G. Krit. LXIII, 11—12, kw. ald. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο vrg.

ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο C. S. volg. Rh. gebr. ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο naam van een nachtvogel, behoo- rende tot het geslacht der nilen. — ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο aanhoudend praten, zwetsen.

ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο ἄλλο zva. ἄλλο ἄλλο ἄλλο Rh. zie ἄλλο ἄλλο ἄλλο

in wording (erg. ἐπιπέδου ἐπιπέδου) WW. dit volg. Rh. ἐπιπέδου ἐπιπέδου aanstaande echtgenoot, zamen verloofd zijn; erg. ἀδελφῶν ἐπιπέδου N., ἀδελφῶν K., op den weg zijn van zijn ongeluk, WW.; volg. Rh. voorbeschikt of bestemd zijn ten goede of ten kwade; in de opgegeven bet. ellipt. voor ἐπιπέδου — ἐπιπέδου voorteecken, voorbode, G.

ἐπιπέδου KN. niet wel met elkander zijn, WW.

ἐπιπέδου KW. zva. ἀγοράζω KN. kleinhandelaar, slijter van een ἀγοράζου koopvrouw in het klein (want de kleinhandel wordt gewoonlijk door vrouwen gedreven); ook zva. ἀγορά (bij ἀγορά IV), kleinhandel drijven. ἐπιπέδου zie ἀγορά ἐπιπέδου zie bij ἀγορά — ἐπιπέδου van iemand iets ter slijting koopen of ontvangen. — ἐπιπέδου iets ter slijting aan iemand geven. — ἐπιπέδου of ἐπιπέδου kleinhandel, kleinhandel drijven.

ἐπιπέδου I. KW. zva. ἀγορά

II. KW. zva. ἐπιπέδου KN. ondergeschikt hoofd, in tegenoverstelling van zijn loerah; in os. ben. van het onderdistrictshoofd, in TP. zva. ἀγορά of ἀγοράζου (Madioen) ἀγορά (os.) desa-hoofd. ἐπιπέδου dorpshoofd, staande onder den ἀγοράζου of ἀγορά Tegenover den ἀγορά ἀγοράζου wordt ook zoo genoemd de Europeesche huurder (erg. ἀγορά). — ἐπιπέδου békél's of zulke menschen. — ἐπιπέδου over een dorp of land enz. als békél gezag voeren. — ἀγορά ἐπιπέδου pass; békélambt of gebied van een békél. — ἐπιπέδου landertijen onder een békél stellen, verhuren.

ἐπιπέδου KN. 1. naam van een visch, een jonge ἀγορά 2. den buik hoog hebben zitten, van iemand wiens maag meer vooruitsteekt dan zijn buik; ook van de buik, van boven dik.

ἐπιπέδου KW. zva. ἀγορά ἀγορά
ἐπιπέδου dial. v. ἀγορά v. ἀγορά B.
ἐπιπέδου verk. van ἀγορά zie ἀγορά
ἐπιπέδου KN. een soort ἀγορά met een leeren riem over den voet.

ἐπιπέδου zamengesteld uit ἀγορά zooals de Chinezen het varken (dabi) noemen, en ἐπι 2. een soort pastei van spek en vermicelli.

ἐπιπέδου KN. 1. naam van een visch. — 2. ἀγορά ἀγορά iemand den mond sluiten met een opgevangen wind, erg. ἀγορά — ἀγορά mv. PJ.

ἐπιπέδου KN. ingezouten, van eijeren, erg. ἀγορά Tj.

ἀγορά zie ἀγορά II. (volgens G. ook een wortel, die, in den grond gebleven, op nieuw uitschiet).

ἐπιπέδου of ἀγορά KN. troebel door vuiligheid; vuil, smerig, drabbig, vet.

ἐπιπέδου of ἀγορά KN. naam van een kost.

ἐπιπέδου KW. zva. ἀγορά KN. een plant met lange en breede bladen als de pandan, van het geslacht der Ielien, Crinum asiaticum, Nat. fam. der Amaryllideae, met trompetvormige witte bloemen en lang golgende of spiraalvormige meeldraden. ἀγορά N., ἀγορά K., een patroon van baltikkan of loerik. ἀγορά van schoon golvend haar, Rh.

ἐπιπέδου Banjoemas dialect voor ἀγορά
ἐπιπέδου een gebak van rijstmeel, zva. ἀγορά erg. ἀγορά (Wangsallan: ἀγορά = ἀγορά C. S.).

ἐπιπέδου KW. zva. ἀγορά G. volg. WW. ook zva. ἀγορά zonder staart, van kippen en gevoegelle, waarvan de staart uitgetrokken is; wellicht zva. ἀγορά volg. Rh. een kromme neus, een ramsneus hebben, als kenteeken van valscheid van een paard, fig. ook wel van een mensch. — ἀγορά ἐπιπέδου een vogel de staart uittrekken.

ἐπιπέδου KN; ἀγορά of ἀγορά, bil, billen, achterste (erg. ἀγορά); fig. iets waarop men zit, WW. ἀγορά ἀγορά N., ἀγορά ἀγορά K.; het op zijn billen (of liever op de hurken) gaan, bij het verschijnen vóór of het zich verwijderen uit de tegenwoordigheid van den Vorst, waarbij men, hurkend voorovergebogen, op de voeten voortkruipt, en met de toppen der vingers, beurtelings van de rechter- en linkerhand, op den grond steunt (terwijl de billen beurtelings op de rechter- en op de linkerhiel rusten, WW.); volg. Rh. wordt met deze beschrijving waarschijnlijk bedoeld een gebrekkige navolging van een

hoffelijken eerbiedigen gang, dien ondergeschikten in tegenwoordigheid van aanzienlijke personen aannemen, waarbij zij zich met een bevallige en lenige wending van het bovenlijf hurkende voortbewegen; deze wijze van zich bewegen, wordt, eene als bv. dansen, eerst door oefening verkregen. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα op die wijze zich voortbewegen. — ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα iets met het achterdeel doen, bv. een schuit afduwen; volg. Rh. ook in den rug aanvallen. — ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα achterste gedeelte, bv. van een oorknop (ἑβδωμάδα); onderste gedeelte, bv. van een pot witte suiker (in de fabriek), dat nog onuitgelekte stroop bevat; (onderdeel, bv. een klein stuk s a w a h - veld, dat tusschen andere inligt, en behoort bij een grooter elders gelegen stuk. WW.).

ἑβδωμάδα KN. soort van huisjesslak (erg. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα). — ἑβδωμάδα schraal, mager, boukig, van menschen (erg. ἑβδωμάδα bij ἑβδωμάδα).

ἑβδωμάδα of ἑβδωμάδα KN. 1. val voor een tijger of klein wild, als wilde kat of muskusdier, in den vorm van een kist met een valdeur (erg. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα). ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα in den val geraken, door list gevangen. — ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα in den val vangen. 2. volg. Rh. ook zva. ἑβδωμάδα

ἑβδωμάδα grondwoord van ἑβδωμάδα en ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα of ἑβδωμάδα KN. afgedaan, afbetaald, geheel voldaan, van een schuld (erg. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα II.). — ἑβδωμάδα een schuld afbetalen, geheel voldoen. — ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα voor iemand of met iets een schuld vereffenen. — ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα of ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα geheel afdoende, tot volledige afloening, als saldo-betaling; met elkander afrekenen.

ἑβδωμάδα zva. ἑβδωμάδα Zoo noemt men 't feest bij 't eind van de vastenmaand, en ἑβδωμάδα dat aan 't eind van de kleine vasten, na Moe-loed.

ἑβδωμάδα of ἑβδωμάδα (Ar. بديع eerste voortbrenger van iets, schepper) doen ontstaan, een oorsprong doen nemen.

ἑβδωμάδα 1. kw. ἑβδωμάδα of ἑβδωμάδα Woensdag. (Skr. boedha, de planeet Mercurius; w d r a, weekdag). ἑβδωμάδα Woensdag Wagé. — 2. kw. KN.

Boeda, Boedistisch (Skr. Boeddha, de Wijze, de Meester; ook als eign.; en Bauddha, aanhanger of volgeling der Boeddha's, Boedist). ἑβδωμάδα Boedist, Heiden. ἑβδωμάδα de Boeda-eeuw, Boeda-tijd, vóór de invoering van het Mohammedanisme op Java. — 3. zva. ἑβδωμάδα — 4. zva. ἑβδωμάδα

ἑβδωμάδα KN. wat er in iemand zit, geest, verstand, rede, vernuft, beleid, overleg, oordeel, aanleg, inborst, geaardheid, gevoel (erg. ἑβδωμάδα); begeerte, verlangen, toelag, wat men onderstaat; naar iets streven; iets dringend verzoeken (erg. ἑβδωμάδα); tegensparteling, verzet; tegenspartelen, zich teweestellen, zich van een last zoeken te ontdoen, door allerlei beweging met het lichaam te maken (erg. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα Skr. boeddhi, verstand; wetenschap; meening, enz.). ἑβδωμάδα zonder gezond verstand; gevoelloos; zonder eergevoel, zich niet kunnen verzetten. ἑβδωμάδα of ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα ten einderaad. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα eigenwijs. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα gierigheid. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα begeerlijkheid, hartstogt. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα losbandigheid. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα edelmoedigheid. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα zinnelijke lust. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα dat, waartoe men al zijn best doet, bv. een onderneming; volg. W. ook al zijn best tot iets doen (middel, vond, list, B. J. XLV, 9, 10: ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα een middel verzinnen, C. S.). ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα verstand, overleg. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα wat gij ook moogt onderstaan, ik ben uw man. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα zie het van je vader gedaan te krijgen. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα kom, wring je los! — ἑβδωμάδα N., ἑβδωμάδα K., ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα KI. zva. ἑβδωμάδα ook iets indenken, doorgronden; naar iets streven, het er op toeleggen, met krachtsinspanning of overleg iets zoeken gedaan te krijgen. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα naar den dood streven, den dood zoeken; ook over den dood (den staat der ziel na den dood) peinzen. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα naar iemands leven staan. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα alle mogelijke pogingen in het werk stellen, tot het een of ander. — ἑβδωμάδα KN., ἑβδωμάδα K., ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα KI. zva. ἑβδωμάδα ook meening, gevoelen, denkbeeld, vond. ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα een list vinden WW. (erg. ἑβδωμάδα). — ἑβδωμάδα ἑβδωμάδα van iemand

ἰνδῶν een deskundige in dergelijke gevechten of spelen; iemand die de zaak van een ander bestuurt, zaakwaarnemer, procuratiehouder. — ἰνδῶν ἰνδῶν of ἰνδῶν ἰνδῶν dubbelen; WW. zaakwaarnemer, bestuurder. ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν heet *Krēsna* bij de *Pandawa's*, B. J. X, 11, 9, C. S. — ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν iemands zaken bestieren; ἰνδῶν ἰνδῶν zijn van of voor; voor iemand zijn vechthaan oppassen. ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν voor iemand het bestuur voeren, B. J. XLIII, 22, 7, C. S. — ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν iets aan iemand in beheer geven; een vechthaan aan iemand ter verzorging toevertrouwen. — ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν of ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν met een ander of met elkander dubbelen, spelen. — ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν speel- of dobbelpartij; speelbaan, dobbelhuis, WW.; het bedrijf van een ἰνδῶν ἰνδῶν uitoefenen, als zijn broodwinning, nl. voor een ander het gevecht, den wedstrijd als deskundige leiden; (de ἰνδῶν ἰνδῶν *wedt dikwijls zelf mee*, maar een dubbelaar of speler in het algemeen is een ἰνδῶν ἰνδῶν of ἰνδῶν ἰνδῶν het werkwoord spelen; ἰνδῶν ἰνδῶν het spel; ἰνδῶν ἰνδῶν); ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν speler; spel, dubbelspel, WW.

ἰνδῶν (Dr. *باطن*) N., ἰνδῶν ἰνδῶν K., inwendig, innerlijk, van binnen, in het hart. ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν de inspraak van zijn geweten volgen, Rh. ἰνδῶν ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν uit- en innerlijk, opregt gemeend. — ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν inwendig, innerlijk; inderdaad, in werkelijkheid. — ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν iets bij zich zelf denken, gissen; iets innig, in waarheid, werkelijk meenen, het oprecht, innerlijk met iemand houden, WW., goed gemeend, bv. ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν zijn vriendschap is welgemeend. — ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν het inwendige; iemands binnenste; de inwendige zin, zooals men het inwendig meent, opregtheid.

ἰνδῶν KN., pit van de *nanka*, soms ook van de *kloewèh*-vrucht (vrg. ἰνδῶν).

ἰνδῶν KN. een bult hebben (volgens sommigen van voren en van achteren). WW. ἰνδῶν ἰνδῶν een soort van groote strand- ἰνδῶν ook naam

van een boom, die brandhout levert: *Barringtonia speciosa* L.

ἰνδῶν zie bij ἰνδῶν ἰνδῶν K., zie ἰνδῶν ἰνδῶν KW. bijnaam van *Madoekârâ*, de woonplaats van *Ardjoena*.

ἰνδῶν I. KN. fundament boven den grond, bv. van een muur; de verhoogde gemetselde houten of bamboe rand, waarop bv. de verschillende stijlen van een *pandapa* rusten; de rand van een ἰνδῶν waarop de ἰνδῶν ἰνδῶν rusten; stoep. ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν beneden de batoer, d. i. op de *djogan* zitten, of ook wel beneden de ἰνδῶν ἰνδῶν op de *pêlataran* zitten; (want beide, en ἰνδῶν ἰνδῶν en ἰνδῶν ἰνδῶν hebben een ἰνδῶν). ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν de zijden van den opgehoogden vloer zijn van planken, met planken beschoid (bij geringe *Javanen* zijn ze gewoonlijk van aarde). — ἰνδῶν ἰνδῶν een ἰνδῶν maken; de ruimte waar een huis zal komen te staan, of waar een verhoogde vloer is of komen moet, met hout- of metselwerk zóó hoog omsluiten, als de vloer is of zal worden, om daarna de ruimte daartusschen op te hoogen; een schoeijing om den vloerrand maken. ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν gelijk beschoid, hetzij dan met een opstaanden rand van metselsteenen of planken, enz. ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν naam van een *pandâpâ* vóór het residentiehuis te *Soerakarta*, waar de *Rijksbestierder* *Maandags* en *Donderdags* verschijnt, om den *Resident* oer dienstzaken te spreken.

II. N., ἰνδῶν K., makker, metgezel, deelgenoot, in 't algemeen iemand met wien men iets samen doet; helper, (ἰνδῶν K.) bediende; nageboorte (vrg. ἰνδῶν ἰνδῶν). ἰνδῶν ἰνδῶν dienstmeid. ἰνδῶν ἰνδῶν slaaf, slavini. ἰνδῶν ἰνδῶν haar minnaar of zijue minnares, *Lakon*, C. S. — ἰνδῶν ἰνδῶν ἰνδῶν met elkander als makkers omgaan.

ἰνδῶν KN. erwten van de ἰνδῶν die gebraden en gegeten worden.

ἰνδῶν zie ἰνδῶν II. ἰνδῶν = ἰνδῶν Tj. ἰνδῶν zie ἰνδῶν

տեսնոյ of արեւոյնք voordanser, voordanser-
res (արեւոյնք); voorganger, coryphee.
(դարեւաբանք een arm geworden rijke,
WW.).

տեսնոյ KN.; I. արեւոյնք trekken, stijf aan-
trekken (erg. տեսնոյ); met kracht en spoel door-
zetten *bv. een werk, strijken op een viool*, R. 2.
volg. Rh. արեւոյնք = արեւոյնք
տեսնոյKN. (gew. տեսնոյK.) nagelaten spoor,
gevolg, teeken, blijk, WW.

տեսնոյ Ml. troebel (erg. տեսնոյ).

արեւոյնք (mit տեսնոյ en տեսնոյ) տեսնոյն
այ of տեսնոյն N., արեւոյնք K.,
jaloeersch; jaloeerschheid, minnenijd; verdenking van
ontrouw in de liefde; volg. Rh. ook najiver. — տեսնոյն
արեւոյնք տեսնոյն արեւոյնք արեւոյնք iemand
van minnehandel verdenken.

տեսնոյն KN. արեւոյնք bestaan uit verschillende
kleine deelen, *bv. van kleding, als: een shawltje, een
doekje, enz.* (Tj.) Rh.

արեւոյնք zie արեւոյնք

դարեւաբանք KN. Ar. بیت المال, schatkamer,
schatkist, thesaurie.

արեւոյնք zie տեսնոյն

արեւոյնք KW. zva. տեսնոյ

արեւոյնք of արեւոյնք Holl. Batavia, Bataviaasch.

արեւոյնք արեւոյնք of տեսնոյն zva. արեւոյնք տեսնոյն
արեւոյնք erfstuk. familiestuk, reliquie: erg. տեսնոյն
արեւոյնք Met տեսնոյն verbonden, zva. արեւոյնք տեսնոյն
արեւոյնքդարեւաբանք daar is geen voor-
beeld noch grond voor, WW.

տեսնոյն zie տեսնոյն

տեսնոյն Ar. بطال KN. ijdel, vruchteloos, ongel-
dig, *gew. alleen gezegd van door den Islam voor-
geschreven verrichtingen, als bidden, zich reinigen,
vasten, enz.* (erg. տեսնոյն); oorzaak van nietigheid.
տեսնոյնդարեւաբանք wat maakt het tussehen-
huwelijk ongeldig? J. Z. 20, 8 v. o. C. S. — տեսնոյն
տեսնոյն ongeldig maken, vernietigen; ook zva.
արեւոյնք verrijden.

արեւոյնքKN. door, door en door, met een doorgang
of doorlopend gat; *ergens* uitkomen, *van een deur*;
bersten, een gat krijgen, Men., Rs. (erg. տեսնոյն).
դարեւաբանքդարեւոյնք N., դարեւաբանք
դարեւոյնք K., ondoordringbaar — տեսնոյն

zich *ergens* een doorgang maken, *bv. in een muur*
(erg. արեւոյնքդարեւոյնք); aan den eenen kant in-
en aan den anderen kant uitkomen. — արեւոյնք
դարեւոյնք in iets een doorlopend gat of doorgang
maken. — արեւոյնքդարեւոյնք doorgang, tusschendeur,
kleine deur, klinkdeur, achterdeur (erg. դարեւոյնք
դարեւաբանք).

դարեւաբանք I. KN. zva. արեւոյնք inz. van iets
dat een gat in den bodem heeft. — արեւոյնքդարեւոյնք
zva. արեւոյնքդարեւոյնք ook iets den bodem inslaan.
— դարեւաբանքդարեւոյնք gat in een bodem.

II. Holl. bottel, flesch.

արեւոյնք KW. zva. արեւոյնք արեւոյնք
դարեւաբանքդարեւոյնք Ar بیت المقدس eig. de plaats
van het heiligdom, van den heiligen tempel, d. i.
Jeruzalem.

արեւոյնք KW. vkl. տեսնոյնդարեւոյնք naam van een
vogel, B. J. Krit. LXIII, 11—12, C. S.

արեւոյնքդարեւոյնք zie արեւոյնք

արեւոյնք KN. volgens sommigen verbastering van
դարեւաբանք eigendom, bezitting, volgens ande-
ren zva. արեւոյնք corpus delicti.

տեսնոյ I. KW. zva. տեսնոյն տեսնոյն արեւոյնք
արեւոյնքդարեւոյնքKN. zekere wijze waarop een
vechthaan de staten spoor (տեսնոյն) wordt aangebon-
den, nl. onder den natuurlijken spoor (տեսնոյն).
WW. — տեսնոյն zva. տեսնոյն արեւոյնք
տեսնոյն

II. KN.; տեսնոյն iets voorspellen, voorzeggen,
waarzeggen, raden, gissen; van iemand iets voor-
onderstellen (erg. տեսնոյն արեւոյնք). տեսնոյն
դարեւոյնք een droom uitleggen, uit een droom
waarzeggen. — արեւոյնք voorspelling, waarzegging,
verwachting, het uitleggen of raden. — տեսնոյն
արեւոյնք of տեսնոյնդարեւոյնք te verklaren of te raden;
het voorspelde, geradene, enz.; elkander iets voor-
spellen, enz.; elkander te raden geven, *bv. of een
schot raak zal zijn* (geen raadsel արեւոյնք).

III. naam van een afdeeling in Pekalongan.

տեսնոյ KW. slaan, vechten, G.

տեսնոյ I. KN. speld of naald van bamboe of տեսնոյն
om een zaamgevouwen pisang- of pläsä-blad
med vast te steken. TP. zva. տեսնոյ Rh. — տեսնոյն
տեսնոյն een blad met een biting vaststeken. —
տեսնոյնդարեւոյնք met biting's vastgestoken. — 2.

zva. ଚିନ୍ତା — 3. KN. een gewigt om goud te we-
gen, door zes stuks sâgâ-boontjes vertegenwôor-
digd. — 4. KW. honderdtal. ଚିନ୍ତା ଚିନ୍ତା, honderd, G.

ଅମ୍ବୁ. KW. zva. ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ en ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ KN. kort
aangebonden, drittig; ook norsch, knorrig, Rh.

ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ: zie ଚିନ୍ତା

ଚିନ୍ତା, bij Fil. op Bintangor: Callophyllum soorten.

ଅମ୍ବୁ of ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ I. KN. touw van de bladsteel
van de gëbangboom, AS.

II. Holl. baas, werkbaas. — ଚିନ୍ତା ଚିନ୍ତା over
een werk als baas het opzigt voeren.

ଅମ୍ବୁ କ୍ଳାନ୍ତାବ. van het uitgaan van vuur; in-
krimpen bv. van een spons, en derg.

ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ verkortling van ଚିନ୍ତା ଚିନ୍ତା, ook କ୍ଳାନ୍ତାବୃତ୍ତୀ
van een geis als van een brandende lont of sis-
ser (erg. ଚିନ୍ତା ଚିନ୍ତା). — ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ zva. ଅମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ କ୍ଳାନ୍ତାବୃତ୍ତୀ of ଚିନ୍ତା ଚିନ୍ତା, ook fig.
afkomst? PJ.

ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ KN. verk. van ଚିନ୍ତା ଚିନ୍ତା ଚିନ୍ତା ଚିନ୍ତା
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ pijp, om iets uit te laten, bv. aan een
blaasbaly, R. zie ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ bij ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ
B.V.

ଅମ୍ବୁ I. KN. spraak, taal in het algemeen, iemands
woorden; wijze van uitdrukking; gebruikelijke uit-
drukking, bewoording, betiteling; zich op deze of
gene wijze uitdrukken, enz.; beleefde taal, de be-
leefde taalsoort, het Krâmâ; zich beleefd of in
't Krâmâ uitdrukken. (Skr. bhâsâ, taal, spraak,
stijl; tongval; spreektaal, in tegenstelling van de
heilige taal of 't Sanskrit, enz.) ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ
ziju woord houden. ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ mij noemt
hij jongere zuster; volg. Rh. i. pl. v. ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁ liever ଅମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ de Krâmâ-taal.
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ tolk, translateur. ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ
zonder beleefde vormen, Ngoko spreken, R. P.
91, 7. ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ onderscheiden ge-
bruik van uitdrukkingen, J. Z. (erg. ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ
zie bij ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ) ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ of ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ (W. I, 480, W. II, 541.) volg de ge-
wone spreekwijze niet, spreek een ander niet na.
— ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ tot iemand deze of gene uitdruk-
king of taal bezigen; iemand met den een of an-
deren naam, titel enz. toespreken, betitelen; iemand
beleefd, met onderscheiding of in Krâmâ toespre-
ken. ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ B. S. 112. ଅମ୍ବୁ

ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ B. J. XI, 8, 6. — ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁ tot of van iemand of iets een uitdrukking,
enz. gebruiken; van eene uitdrukking, iets beteeke-
nen, ook vertalen, zva. ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ bij ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ waar gebeurt het, dat men van een
meisje zegt ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ? J. Z. 51, 4. — ଅମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ dit, bv.
een spreekwoord, is een uitdrukking voor, beduidt
misverstand, WW. ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ een uitdrukking van
verwondering. ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ kijk eens aan! hij wordt om een boodschap
gezonden, en daar gaat hij spelen. — ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ
de voor iets door het gebruik voorgeschreven uit-
drukking; spreekwijze, spreekwoordelijk gezegde
(erg. ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ). ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ bij wijze van
spreken, A. 33. ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ zegt men
van jongens, J. Z. 51, 5. ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ het spreekwoord zegt: "ontong Ba-
tawi"; Bataviaasch geluk is tot een spreekwoord
geworden. ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ slechts
bij wijze van spreken, niet letterlijk te verstaan,
J. Z. 282, 9.

II. zva. ଅମ୍ବୁ N., ଅମ୍ବୁ K., toen, nu, zoodra;
tijdens, wanneer; wat aangaat, wat betreft. ଅମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ nu het (kind) groot geworden is,
gaat het (van mij) heen.

ଅମ୍ବୁ I. Ml. (Chin.?) KN. opgeld, agio.

II. zva. ଅମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁ KW. zva. ଅମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ (erg. ଅମ୍ବୁ) ଅମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ Tj. Sêngk. acht. (Skr. wâsôe, een
soort goden, acht in getal). ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ N., ଅମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ K., honderdrek.

ଅମ୍ବୁ = ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁ Ml. ijzer (erg. ଅମ୍ବୁ). ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ N., ଅମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁ K., ijzer afval, roest.

ଅମ୍ବୁ N., ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ en ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ K., kunnen (van het
subject; erg. ଅମ୍ବୁ), in staat zijn; bekwaam, kün-
dig, bedreven; verstandig (Skr. wisâ, verstand).
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ hij kan niet, hij is niet in
staat te schrijven. Dit actieve kunnen wordt ook
wel aan 't object toegeschreven, als: ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ
ଅମ୍ବୁକାମ୍ବୁ ଅମ୍ବୁକାମ୍बୁ wanneer kunnen mijn
schoenen af zijn (beter: wanneer kan je mijn schoe-

nen af hebben?). ἄνθρωπος ἄνθρωπος (maak) dat zij (de schoenen) overmorgen af kunnen zijn. *In dit geval vordert ons spraakgebruik dikwijls willen.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος de deur wil niet dicht, *nl.* ik kan ze niet dicht krijgen (ook waar die omzetting niet veel mogelijk is, als R. P. 97, 5: ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος de regen wilde niet ophouden, C. S.). ἄνθρωπος wees bekwaam of wees verstandig! ἄνθρωπος of ἄνθρωπος moge of kunne! *bv.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος moge hij voor zijn broers en zusters zorgen; hun tot steun zijn, *erg.* L. 110. ἄνθρωπος ἄνθρωπος zoo- veel ik maar kan. ἄνθρωπος ἄνθρωπος zooveel mogelijk. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ook niet kunnen verdragen of weêrstaan; weerloos. B. J. XIX, 7, 1: ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος XXV, 4, 1: ἄνθρωπος ἄνθρωπος LXXVI, 9, 7: ἄνθρωπος ἄνθρωπος C. S. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος = ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος zij kon het niet van zich verkrijgen om achter te blijven, of zij wilde niet achter blijven. ἄνθρωπος ἄνθρωπος de geleerden, de deskundigen. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος dat heeft hij uit zijn eigen, uit zijn duim gezogen, te M.; *volg.* Rh. ook (zijn, haar of huu) verdichtselsel, verzinsel. — ἄνθρωπος (in poezij ἄνθρωπος) ἄνθρωπος *erg.* ἄνθρωπος zich verbelden bekwaam te zijn, verwaand (*erg.* ἄνθρωπος). — ἄνθρωπος ἄνθρωπος in iets zich bekwamen, bekwaam zijn, ook *iem.* door ἄνθρωπος, trachten te overvleugelen. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος *iem.* bekwaam *enz.* noemen of als zoodanig beschouwen; *iemand* of zich tot iets bekwaam of in staat maken. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος bekwaamheid, kunde, bedrevenheid

ἄνθρωπος KN. stom, sprakeloos, van zijn spraakvermogen beroofd. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος zich stom houden. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος doen verstommen; stom maken. G.

ἄνθρωπος *zie* ἄνθρωπος

ἄνθρωπος KN. (*Eng.* basin?) groote schotel, schaal.

ἄνθρωπος *zva.* ἄνθρωπος (*erg.* ἄνθρωπος) G. KN. *een soort van rivierisch, nagenoeg in vorm gelijk aan onze snoek, maar kleiner,* Rh.

ἄνθρωπος I. KW. *zva.* ἄνθρωπος *bv.* van lijken,

B. J. LVI, 10, 7; LVII, 1, 3.

II. KN; ἄνθρωπος een staatsiekleed, -aau hebben, aandoen (*erg.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος). — ἄνθρωπος ἄνθρωπος *iem.* een ἄνθρωπος aandoen. ἄνθρωπος ἄνθρωπος in staatsie gekleed, uitgedost, G. Lakon: ἄνθρωπος ἄνθρωπος als een aangekleede tijger, van een moedig kampvechter, C. S.

III. Turksch *bassa*, pacha, krijgsof bevelhebber.

ἄνθρωπος KW. *zva.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος KN. door elkander, overhoop gehaald, in wanorde, *bv.* van boomen of van een slagorde, B. J. II. 14, 2; XXIV, 2, 7; XLI, 8, 7, C. S., in de war, van gedachten, K. 3, 93. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος hetz WW. ἄνθρωπος KN. zoo noemen elkander de wederzijdsche ouders van getrouwde lieden. ἄνθρωπος ἄνθρωπος mijn bésan, *d. i.* de schoonvader of moeder van mijn kind, *Brieven*, 338, 5 v. o. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος zich met iemand vermaagschappen door zijn kind met het zijne te laten trouwen. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος in de betrekking van bésan tot elkander staan of komen, zich met een ander als bésan vermaagschappen. Lakon. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος C. S.

ἄνθρωπος KN. van iets of iemand genoeg of te veel hebben, iets zat, moede zijn, verveling of tegenzin hebben. ἄνθρωπος ἄνθρωπος het leven zat zijn: C. S. 281, C. S. *erg.* ἄνθρωπος 2. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος of ἄνθρωπος ἄνθρωπος verveling wekkend. — ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος maken, dat men iets moede wordt, *enz.*

ἄνθρωπος KW. *zva.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος (Skr. *bhisana*, schrikwekkend) ἄνθρωπος ἄνθρωπος hetz. (*erg.* ἄνθρωπος). ἄνθρωπος ἄνθρωπος of ἄνθρωπος *zva.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος (Skr. *atibhisana*; *erg.* ἄνθρωπος II.)

ἄνθρωπος KW. *zva.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος (Skr. *bhoésana*) versiering, versiersel, prachtgewaad. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος oorlogsdos. ἄνθρωπος *zva.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος zich kleeden, uitgedost zijn. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος iemand kleeden, uitdossen, opschikken; ook *zva.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος *zva.* ἄνθρωπος ἄνθρωπος (*Welligt* = ἄνθρωπος

ἡμετέριον *zva.* ἀνηκεῖν *en* ἀνηκεῖται *in den zin van* veroutrust, gestoord; *verg.* ἀνηκεῖται *en* *Skr.* *wis-* *san na*, neerslachtig, mistroostig, wanhopig; *wisjald*, *ruim*.

ἡμετέριον (ἡμετέριον C. S.) *kw.* *zva.* ἀνηκεῖται *ἡμετέριον* (*zva.* ἀνηκεῖται *een vliuier, G.) ook naam van het hoofddeksel van Gatokätjä.*

ἡμετέριον I. (*Skr.* *bhāsanta*) *zva.* ἀνηκεῖται *ἡμετέριον*

II. (*Skr.* *wasanta tilaka*) *naam van een Kawi dichtmaat.*

ἡμετέριον *zva.* ἡμετέριον G. (*Ar.* *بصر* *gezicht, doorzigt, inz. van God; verg.* ἡμετέριον ἡμετέριον) *in Tj. om-* *schreven: ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον*

ἡμετέριον *Ar.* *بصير* *helderziend (volgens G. kw. altoos-* *durend, eeuwig).*

ἡμετέριον I *ML.* ἡμετέριον *de Groote Heer, benaming voor den Gouverneur-Generaal, ook wel on eig. v. het Eur. hoofd van gewestelijk bestuur (den Resident enz.), ook wel de vader van een huisgezin, en de zoon ἡμετέριον ML.*

II. *KN.* *de twaalfde maand van het Mohammedaansche jaar, anders ἡμετέριον genaamd. maaz ἡμετέριον 't feest op den tienden dier maand, het Ar.* *عيد القربان* *ter gedachtenis van de offerande van Ismael.*

III. ἡμετέριον *een soort moerbeiboom, waar-* *van de bladeren tot voeder dienen van de zijvorme-* *men.*

ἡμετέριον I. *kw.* *zva.* ἡμετέριον ἡμετέριον (met *goud bezet; versierd, G.) B. J. XVIII, 11, 2, van een vorstelijken krijgsoor: ἡμετέριον ἡμετέριον vkl. ἀνηκεῖται ἡμετέριον ἡμετέριον ἡμετέριον C. S*

II. *KN.;* ἀνηκεῖται *stout, ondeugend, van een kind, dat overal met zijn handen aanzit (verg. in ἡμετέριον), WW. volg. Rh. ongehoorzaam in het volbrengen van een last, BB. onverbiedelijk van een kind, ongezeggelijk, doordrijven, Ra.*

ἡμετέριον *KN.* *schram, kleine snee (verg. ἡμετέριον). — ἀνηκεῖται *een schram geven. ἀνηκεῖται *een schram krijgen. — ἀνηκεῖται ἡμετέριον *een schram veroorzaken, WW.;* verg. ἡμετέριον***

ἡμετέριον *kw.* *naam van een wapen, vkl. ἀνηκεῖται*

*schild, ἡμετέριον *boog, ἡμετέριον *speer, ἀνηκεῖται *blaaspijl (ML. boesoer boog). — ἀνηκεῖται *de boesoer gebruiken. ἀνηκεῖται ἡμετέριον (AS.) elkaar met de ἡμετέριον *bevechten.******

ἡμετέριον *KN.* *gedurig moeten wateren, bijz. door ge-* *vatte koude, of ziekte; dikwijls vrucht dra-* *gen, Tj.*

ἡμετέριον *zva.* ἡμετέριον *ἡμετέριον of ἡμετέριον *Port. Spaansch pra-* *céro, in associatie zijn.**

ἡμετέριον *KN.* ἀνηκεῖται *of ἡμετέριον *den grond, inzonderheid van familiegraven, schoon-* *maken, van gras en onkruid zuiveren, gew. met* *een ἀνηκεῖται *of ἀνηκεῖται *soort schoffel.****

ἡμετέριον *KN.* *zwarte klei met fijn zand, SG.*

ἡμετέριον *ML.;* ἀνηκεῖται *of ἀνηκεῖται ἡμετέριον *KN.* *fluisteren (verg. ἀνηκεῖται ἡμετέριον). — ἀνηκεῖται *iemand iets toefluisteren; heimelijk inlichten of* *onderrigten, B. J. XLVI, 17, 4: ἀνηκεῖται ἡμετέριον — ἀνηκεῖται *of ἡμετέριον *zamen fluisteren (wat men iemand toefluistert, G.);* *kw. naam, bijnaam, zva. ἀνηκεῖται *W. I, 212. Wangsallan: ἀνηκεῖται ἡμετέριον *naam van den Apenkoning. d. i. Soebali, C. S. — ἀνηκεῖται *aan alle kanten fluisteren. — ἡμετέριον *eenig gerucht maken door fluis-* *teren, WW.). ἡμετέριον *zva. ἀνηκεῖται *Rh. en* *zva. ἡμετέριον *leven maken.************

ἡμετέριον *KN.* *verward, door elkander. — ἀνηκεῖται *in beroering, bv. van de zee, door instortende* *pijlen (B. J. XLII, 9, 9); meest van een menigte* *mensen of dieren, in verwarring door elkander* *loopen of woelen, B. J. IX, 10, 5; XIII, 4, 5* *enz. (verg. ἡμετέριον).**

ἡμετέριον *KN.* *schilferig, met witte schilfers. van de* *huid, een soort van ziekte, erger dan ἀνηκεῖται *voor in het* *minst niet gedeerd. eig. ἡμετέριον ἡμετέριον *ἡμετέριον***

ἡμετέριον *KN.* *onwetend, dom, domoor (verg. ἀνηκεῖται *); slecht, gemeen, valsch, G. zóu welligt K, 2, 48. ἡμετέριον *voor dom houden of uit* *maken. — ἀνηκεῖται *iemand voor boesoek* *uitschelden, in vocatief verk. tot ἀνηκεῖται *stomme-* *rik! — ἀνηκεῖται *zich dom aanstellen, zich dom******

houden, er dom uitzien. — ἀνεξήγητος voor dom houden of verklaren.

ἡτορολογία N., ἡτορολογία κ., de toekomst, toekomstig, in de toekomst, met der tijd, naderhand; op een toekomstige tijd; veelal niet te vertalen dan, voor zooveel noodig, door den toekomstigen tijd van 't werkwoord; ziet echter altijd op eene meer verwijderde toekomst dan ἀνεξήγητος minstens op den volgenden dag, C. S. (verg. ἡτορολογία). ἀνεξήγητος ἡτορολογία in de toekomst, met der tijd, later, naderhand. ἡτορολογία ἡτορολογία ἡτορολογία wanneer? ἡτορολογία ἀνεξήγητος ἡτορολογία aanstaanden Woensdag. ἡτορολογία ἀνεξήγητος later als hij groot is. ἡτορολογία ἡτορολογία of ἡτορολογία zie ἡτορολογία ook verk. ἀνεξήγητος Tj. ἡτορολογία ἡτορολογία morgen. ἡτορολογία ἡτορολογία ἡτορολογία naderhand weêr, voortaan, bij weder voorkomende gelegenheid. ἡτορολογία ἡτορολογία in 't vervolg. D. N. 146, 6, C. S. ἀνεξήγητος ἡτορολογία iem. uitstel vragen van den éénen dag op den anderen, Djo.

ἡτορολογία KN. maudje van gevlochten bamboe (van een soort van biezén, S.), een kleine ἡτορολογία ἡτορολογία KN. rot, verrot, verrotten, in een staat van ontbinding zijn (verg. ἡτορολογία ἡτορολογία ἡτορολογία ἡτορολογία ἡτορολογία roodachtig geel, gelouterd of gezuiverd goud, als verrotte curcuma. — ἀνεξήγητος ἡτορολογία en ἀνεξήγητος ἡτορολογία beginnen te rotten, rot makend. — ἀνεξήγητος ἡτορολογία ἡτορολογία aan een land voor eenigen tijd vrijdrom van pacht achenken, om er bv. menschen op te lokken, of het tot vorigen bloei terug te brengen. WW. — ἡτορολογία ἡτορολογία wat aan het rotten of verrot is; rottig; benaming van zekere kleur van eenden, zwart en bruin door elkander met witachtige vlekken, als een rottige ἡτορολογία WW.

ἡτορολογία KW. zva. ἡτορολογία (zie ἡτορολογία) gelukkig, nam. vrij van leed, tegenspoed enz.; welvarend, behouden, B. S. 235, B. J. XXI, 7, 1 enz.; ook eigennaam van een gewest (residentie) in O. Java (Skr. Wasoeki, naam van een Slangenkonink uit de fabelleer). ἀνεξήγητος ἡτορολογία vaarwel! B. S. 257, C. S.

ἡτορολογία KW. ἡτορολογία vtl. ἡτορολογία (verg.

ἀνεξήγητος ἀνεξήγητος zva. ἀνεξήγητος versierd, verfraaid, G. (Skr. abhiseka, besprekeling, inwijding van een vorst).

ἡτορολογία KW. de zon (Skr. bhaskara); verg. ἡτορολογία bij ἡτορολογία ἡτορολογία door de zon bestraald.

ἡτορολογία KN. vest met mouwen.

ἡτορολογία Holl. beschuit.

ἡτορολογία KN.; ἀνεξήγητος wegnemen, in beslag nemen of houden, WW. volg. Rh. twijfelachtig Javaansch, in J.Br. 440; i. pl. v. ἀνεξήγητος liever te lezen: ἀνεξήγητος?

ἡτορολογία zie ἡτορολογία

ἡτορολογία eigennaam van een Vorst van Madocra, vader van Bälädéwä, Krëänä en Sobädträ (Skr. Wasoedewa).

ἡτορολογία I. (Perz. basta, gebonden, gebocid) κ. zie ἡτορολογία

II. KN.; ἀνεξήγητος in een pan met suiker bakken zoals Javaansche krakelingen, WW.

ἡτορολογία of ἡτορολογία (Skr. wastoe, iets wezenlijks, reëls), KW. zva. ἡτορολογία ἡτορολογία (verg. ἡτορολογία) ἡτορολογία KN. bepaald, zeker (thans zoo goed als in onbruik geraakt). — ἀνεξήγητος bepalen. ἡτορολογία ἡτορολογία onbepaald. (ἡτορολογία ἡτορολογία niet juist te bepalen, wisselvallig, Z. II, 2).

ἡτορολογία KN.; ἀνεξήγητος zva. ἡτορολογία (zie ἡτορολογία) ook ontwikkeld, opgeschoten, opgegroeid; zich ontwikkelen, PJ. — ἀνεξήγητος ἡτορολογία naar alle kanten heen vliegen of stuiven.

ἡτορολογία KN.; ἀνεξήγητος met een mes of iets dergelijks af- of gladschrappen, fijn, zacht, slap of dun strijken, bv. een maïsblad (ἡτορολογία ἡτορολογία) glad maken, tot dekblad voor een cigarette; — een ananasblad afschrappen tot op de vezelen, die tot garen, koord, enz. gebruikt worden.

ἡτορολογία zva. ἡτορολογία ook gescheurd van kleeren.

ἡτορολογία KN.; ἀνεξήγητος door vuur zuiveren, louteren, van metalen (verg. ἡτορολογία).

ἡτορολογία naar het geluid wordt zoo de ἀνεξήγητος genaamd, Tj.

ἡτορολογία in Banjoemas een uitroep, zva. ἡτορολογία

ἡτορολογία KW. zva. ἡτορολογία G.

ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν Ar. بسم الله الرحمن الرحيم in den naam van God, den genadige, den barmhartige: gewoon aanhefsformulier der Moham- medanen.

ἰνδονησικῶν kw. (uit ἰνδονησικῶν en ἰνδονησικῶν) zva. ἰνδονησικῶν

ἰνδονησικῶν kw. zva. ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν spr. van een weduonaar, die arm aan kin- deren, maar rijk aan geld is.

ἰνδονησικῶν kn. of ἰνδονησικῶν waterzucht, waterzuch- tigt. ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν tering, als de lijder ge- zwoollen beenen heeft, bij vermagering der overige lichaamsdeelen. ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν soort van water- zucht, gepaard met bleekzucht. ἰνδονησικῶν ook bezet van een kat. — ἰνδονησικῶν aan ἰνδονησικῶν lijden.

ἰνδονησικῶν kn. soort van spijs, meestal van ge- roosterde kip met ἰνδονησικῶν — ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν tot ἰνδονησικῶν maken.

ἰνδονησικῶν kn. stuurschheid, onvriendelijkheid, van het gelaat; stuursch, onvriendelijk. — ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν stuursch zien (verg. ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν).

ἰνδονησικῶν kw. zva. ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν

ἰνδονησικῶν kn. stem, geluid (verg. ἰνδονησικῶν); voorzanger, voorbidder; (op zich zelf, zelfstandig, WW.) wijze van zijn of doen; aard, inborst, manieren, gedrag, toestand, ge- steldheid (Skr. bhāwa, staat, toestand, begin, oorsprong; werkelijkheid; nitnemendheid, enz.; bhāwa, toestand; zelfstandigheid; geaardheid; een wezen; bovenmenselijke magt, enz.) ἰνδονησικῶν of ἰνδονησικῶν zva. gedrag en manieren (B. J. G. Krit. LVIII, 7; J. Z. II, 58, 13). ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν geef acht op uw gedrag? B. S. 576, (C. S.) waar het niet goed verklaard is? Welligt beter: rigt uw gedrag, enz. in naar de omstandigheden, in welke gij u zult bevinden.

Wangsallan: ἰνδονησικῶν zva. iets uit-inkt be- staande? d. i. ἰνδονησικῶν een letter, C. S. ἰνδονησικῶν n., ἰνδονησικῶν of ἰνδονησικῶν kn. de toestand van ... zoo zijnde; door de omstau- digheid, da; daar, omdat, dewijl. Lakon: ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν daar ik een vreemdeling ben, zal ik (zo) mis- schien niet onderkennen, C. S. ἰνδονησικῶν de

aard van het overleg; zamen overleggen, G., volg. Rh. naar het gevoel zich verbeelden, voorstellen; een gewaarwording hebben, bv. ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν van de reis terug- gekomen, verbeeldt hij zich gedroomd te hebben, (zooveel heeft hij gezien en ondervonden). ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν zie boven. — ἰνδονησικῶν kw. zva. ἰνδονησικῶν (voorgaan in 't gebed, voor- zingen, G.). — ἰνδονησικῶν besturen, aanvoeren, regelen, beginnen, de eerste zijn in iets (voorgaan, vooruitgaan, G.).

ἰνδονησικῶν kn. Holl. boei; de boeijen, gevangenis. ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν iemand in de gevangenis (boeijen) zetten. — ἰνδονησικῶν in de boeijen (gevangenis) gelaan wor- den (verg. ἰνδονησικῶν II.). — ἰνδονησικῶν of ἰνδονησικῶν gevangenis, ook ἰνδονησικῶν

ἰνδονησικῶν I. kn. onder, onderhoorig, onderhoorig zijn; onderhoorigheid, gebied. ἰνδονησικῶν of ἰνδονησικῶν onder iemand staan. ἰνδονησικῶν onder den wind, d. i. oost. ἰνδονησικῶν Java of de Ind. Archipel, in tegenstelling van de westelijk vandaar gelegen landen, B. J. LXIX, 22, 8 (verg. ἰνδονησικῶν II.) C. S. — ἰνδονησικῶν zich onder iemands gezag of afdeeling stellen; (in poëzij zva. ἰνδονησικῶν onder zijn beheer hebben, W. P. 502). ἰνδονησικῶν onder iemands bevelen staan, tot iemands gebied behooren, aan iemand onderge- schikt zijn (verg. ἰνδονησικῶν). — ἰνδονησικῶν onderhoorig; tot een gebied behooren; gebied, G. — ἰνδονησικῶν onder zijn gezag hebben; onder eens anders gezag stellen. — ἰνδονησικῶν gebied, G.

II. kw. zva. ἰνδονησικῶν kn. feest, bruiloft, besnijdenis- of tiugkëb-feest. — ἰνδονησικῶν voor iemand een feest geven, iets feeste- lijk vieren.

ἰνδονησικῶν kw. zva. ἰνδονησικῶν G.

ἰνδονησικῶν zie ἰνδονησικῶν

ἰνδονησικῶν kw. Ml. = ἰνδονησικῶν ook zva. ἰνδονησικῶν ἰνδονησικῶν verg. ἰνδονησικῶν

ἰνδονησικῶν kn., ἰνδονησικῶν k., zva. ἰνδονησικῶν (verg. ἰνδονησικῶν) ἰνδονησικῶν zva. ἰνδονησικῶν

ἰνδονησικῶν kn. bereide ἰνδονησικῶν nl. door ze drie of vier dagen in vochtige aarde te begraven en zoo minder schadelijk te maken, Rh.

ηενίωζα kw. zva. 216²ω
 ενηενωζα kn. zva. 4 gèdèug; aandeel voor 't sui-
 den van padi, volgens sommigen een 1/4 (6 gè-
 dèng's) per amèl, volgens anderen 1/6 (4 gè-
 dèng's); volg. Rh. afhankelijk van de hoogere of
 lagere prijs der padi, 1/6, 1/5, 1/4; erg. 216²ω
 216²ω bij 23²ω BV. — ενηενωζα iemand zijn
 bawon geven (het aandeel voor het suijden van
 de padi vragen of nemen, G.). — 216²ω
 (216²ω) 216²ω 216²ω aan ieder wordt als ba-
 won 1/6 of 1/5 gegeven. — 216²ω 216²ω
 WW. volg. Rh. gebr. 216²ω 216²ω een deel
 als bawon aan iemand geven. — 216²ω
 zva. 216²ω of tegen bawon br., en niet te-
 gen betaling.

ενωω of 216²ω kw. zva. 216²ω de wereld;
 zva. 216²ω kreits. (Skr. bhawana, een verblijf-
 plaats, plek, woning; bhawana, een wereld,
 hemel). 216²ω zie 216²ω

216²ω kw. zva. 216²ω G. 216²ω zie 216²ω

216²ω kw. zva. 216²ω (kn. blind, een ver-
 zwakt gezigt, G.). — 216²ω of 216²ω
 216²ω blind, door verduistering van het kristal-
 lijnen vocht in het oog (erg. 216²ω 216²ω 216²ω
 216²ω).

216²ω kn. verward, dooreengehaspeld, verwickeld,
 en daardoor niet wel te onderscheiden of te her-
 kennen, onduidelijk; beneveld, verduisterd; (erg. 216²ω
 216²ω 216²ω bij 216²ω). 216²ω benevelde
 oogen (met vlekken op het hooruities). 216²ω
 216²ω zijn hart of geest is beneveld, verward.
 216²ω 216²ω de zaak is verward, duister.
 216²ω zie 216²ω — 216²ω iets met
 iets anders verwarren, iets verduisteren. 216²ω
 verduisterd, beneveld, enz. — 216²ω subst.
 den., verduistering, en middel tot verduistering,
 enz. — 216²ω aanleiding geven tot verwar-
 ring, enz. — 216²ω 216²ω maken dat iets be-
 neveld, verward, enz. is.

216²ω kn. zva. 216²ω ruim van een plaats.

216²ω kw. zva. 216²ω (erg. 216²ω) 216²ω
 216²ω kn. 216²ω 216²ω, 216²ω 216²ω, be-
 wijs van de regtbank aan iemand die een aangifte
 van diefstal heeft gedaan, waarin de verloren
 goederen stuk voor stuk omschreven zijn (erg. 216²ω

216²ω). 216²ω B. J. N. Krit. VII,
 1-3: schrijffout voor 216²ω? C. S. — 216²ω
 216²ω iets algemeen bekend maken, zva.
 216²ω 216²ω.

216²ω kn. houden blad van een 216²ω zie
 ald. — 216²ω een patjoet van het blad
 voorzien.

216²ω kn. beschimmeld (erg. 216²ω); ook
 door vuiligheid zwart of grijs geworden van witte
 zaken, Rh.

216²ω zva. 216²ω

216²ω Eur. (Hoogd. Beiwache) bivac of
 bivouac.

216²ω kw. zie 216²ω

216²ω kn. I. 216²ω 216²ω, 216²ω
 216²ω k., staatsie-zonnescherm, dat niet gesloten
 kan worden, van sijn gevlochten bamboe (vroeger,
 naar men wil, van de bladen van den talboom,
 216²ω): een onderscheidingsteeken van den Vorst,
 van de Pangeran-Adipati's, van den Rijks-
 bestierder en van de Wèdānā's, naar ieders
 rang verschillend gekleurd en verguld, even als
 de gewone pajoen's.

II. op zich zelf, zelfstandig (erg. 216²ω 216²ω).

216²ω zva. 216²ω

216²ω kn.; 216²ω zva. 216²ω
 onophoudelijk, het een na het ander, onafgebro-
 ken volgen, toevloeijen.

216²ω Ar. 216²ω aambeijen; erg. 216²ω

216²ω kn. naam van een visch = 216²ω

216²ω kw. zva. 216²ω G.

216²ω zva. 216²ω spottende toeroep:
 in 216²ω 216²ω

216²ω = 216²ω K.

216²ω (kw. 216²ω) zva. 216²ω III.

216²ω kn. knoflook of witte uijen, Allium Sativum,
 L., Nat. fam. der Liliaceae; Ml. uijen; erg. 216²ω
 216²ω; ook ben. van and. bolgewassen, bv. 216²ω
 216²ω een smakelooze, oneetbare bol.
 216²ω Allium Porrum, preij. 216²ω
 216²ω naam van een gending. 216²ω zva.
 216²ω zie 216²ω 216²ω een
 heele 216²ω in tegenstelling van 216²ω
 een part van een bawang; snoer van mèlati-bloe-
 men, op een bijzondere wijze geregen. 216²ω

obj. den. *antawutun* antwoord (zie ook bij *antawun*); over en weder teruggeven, *wat bv. geruild was*; onderling op het verrigte, *bv. op een overeenkomst, ruiling, enz.* terugkomen. — *antawun*, terugkeer.

II. KN., *antawun* of *antawun* K., het eiland Bali beoosten Java, Balineesch. *antawun* een groote limoensoort. *antawun* (Gew. *antawun*) KN., *antawun* K., op zijn Balineesch; een soort van gamelan naar het eenvoudige Balinesche toonstelsel, alleen bestaande uit *antawun* *antawun* *antawun* *antawun* *antawun* en *antawun* ook naam van een krijgstdans; *volg.* Rh. heet de gamelan eig. *antawun* en is *antawun* de nm. v. de gending, die daarop gespeeld wordt, een soort krijgsmuziek. — *antawun* de Balinesche wijk, op verscheidene plaatsen op Java, waar Balinezen vroeger woonden, WW.; thans nog de naam van een kampong te Sälä, Rh.

antawun KN. lig. of zitplaats, bank (verg. *antawun*); zitplaats om bij bijzondere gelegenheden in te zitten, als een paviljoen of *pandâpâ* (verg. *antawun*); *volg.* Rh. een *pandapa* of zitplaats van een geringe Javaan. *antawun* naam van een looverpaviljoen of bank, die van zelf muziek maakte als men er zat. *antawun* zie *antawun* *antawun* plaats achter een tempel, waar men overnachten kan, G., Wangsallan: *antawun* *antawun* zva. zetel der ziel, d. i. *antawun* de zinnen, C. S. *antawun* zie bij *antawun* *antawun* zie bij *antawun* *antawun* N., *antawun* K., woonhuis, haardstede (huis en have, G.). *antawun* een dubbele *antawun*, aan weêrszijden van een huis.

antawun KW. zva. *antawun* *antawun* *antawun* KN., *antawun* KD., veulen van een paard of ezel.

antawun KN. blind aan één oog, als de oogappel een staar heeft.

antawun KW. zva. *antawun* — *antawun* Ml. een steenen kruik, gelijk *bv. onze bier- of Selter's kruiken*, Rh.

antawun I. KN. naam van een grooten boom met breede bladen, een *Artocarpa*; de vruchten worden door de vogels gegeten, W. 1, 197.

II. *antawun* zie aldaar.
antawun KN. een albino nl. met witte, roodachtig witte of vleeschkleurige huid, wit blonde haren en lichtgrijze oogen; van een buffel, met een huid als boven en witte oogen. *antawun* albino.

antawun I. KW. *antawun* zva. *antawun* *antawun* *antawun* wantrouwen koesteren.

II. KN. zva. *antawun*, medesterven, in den dood volgen, *hetzij door zelfoffer, als de weduwe, die den man volgt, of buiten eigen toedoen, als de vijand die ten zoen of tot wraak voor een ander valt*; deelen in iemands lijden of lot (in droefheid, B. J. Kw. Krit. XIV, 1—2, C. S.); in 't algem. iets met iemand, inz. te zijner eer of dienst, mede doen; iemands deelgenoot in den dood, enz. (ook *bv. van knapen, die ter gelegenheid van 't besnijdenisfeest bij een aanzienlijke die bewerking tegelijk meê ondergaan*, C. S.); *volg.* Rh. in het algemeen zelfopoffering; zijn leven of bezittingen veel hebben in het belang van een ander, of van een of andere zaak; verder de persoon, die zich opoffert; doch ook de persoon, die met een ander te gelijk sterft, zooals de wreker van een moord en het slagtoffer van zijn wraak, B. T. Dj. 204 (Vrg. Skr. weld, o. a. zachte of snelle dood, ziekte, enz., en voor den overgang der begrippen *antawun* met *antawun* en derg. *antawun* PK.) *antawun* voor iemand als *bêlâ* sterven, B. J. XXI, 1°, 8. *antawun* tegelijk met den vijand sneuvelen, *ib.* XXVIII, 13, 3. *antawun* met iemand medesneuvelen, nl. in de Lakon Poepoewan. *antawun* ten zoen voor uw zoon gevallen, B. J. XXI, 4, 8. *antawun* mede schieten, B. J. LIV, 5, 5, C. S. *antawun* *antawun* meê druken, - in den regen baden. — *antawun* N., *antawun* K., zich (mede?) bedoeld wanen met hetgeen een ander wordt toevoegd; (in dien zin?) iets verkeerd opvatten, misvatting, (verg. echter III). — *antawun* iemand in den dood volgen; vrijwillig deelen in iemands lijden, zich voor iemand opofferen; iemand ten genoegen iets met hem mede doen (verg. *antawun*). — *antawun* iemand in iets als boven doen deelen; iets,

ဝိပဿနာ of ဝိပဿနာ KN. ongeluk, tegenspoed, ramp; ongelukkig (wellicht verkorting van ဝိပဿနာဝိပဿနာ? zie alt. C. S.). ဝိပဿနာဝိပဿနာ ongeluk ondervinden, straf krijgen. — ဝိပဿနာဝိပဿနာ onheil veroorzakend, gevaarlijk, verderfelijk. — ဝိပဿနာဝိပဿနာ of ဝိပဿနာဝိပဿနာ verongelukt, door een ongeluk belooopen.

ဝိပဿနာ KN.; ဝိပဿနာဝိပဿနာ kwijlen, van vele menschen gezegd, die, na roedjak gegeten te hebben, door het brandend gevoel den mond op-nhouden, waar het water of de kwijl uitloopt — ဝိပဿနာဝိပဿနာ als boven kwijlen, tappelings, van het slijmachtig vocht, dat bij het braken den mond uitloopt, WW. braken en kwijlen, meer algemeen ook van te veel vruchten eten, Moe. of van te veel drinken, Rh.

ဝိပဿနာဝိပဿနာ of ဝိပဿနာဝိပဿနာ eigennaam van een deurwachter aan het palis van Bātārā Gueroe. ဝိပဿနာဝိပဿနာ verb. v. Bileam, C P.

ဝိပဿနာ Ml. maan, maand, (Jav. ဝိပဿနာ); KN. gew. alleen in de uitdrukking ဝိပဿနာဝိပဿနာ maneschijn, lichte maan (erg. ဝိပဿနာဝိပဿနာ WW.).

ဝိပဿနာဝိပဿနာ naam van een brakwater visch, een Mugilida of harder, zeer fja van smaak, vooral de kuit, Rh.

ဝိပဿနာဝိပဿနာ of ဝိပဿနာဝိပဿနာ KN.; ဝိပဿနာဝိပဿနာဝိပဿနာ zva. ဝိပဿနာဝိပဿနာဝိပဿနာ — ဝိပဿနာဝိပဿနာဝိပဿနာ bij kleine deelen, uittreksels van een geheel; bv. ဝိပဿနာဝိပဿနာဝိပဿနာ een boek, dat uittreksels uit andere geschriften bevat: bloemlezing. WW.

ဝိပဿနာဝိပဿနာ KN.; ဝိပဿနာဝိပဿနာဝိပဿနာ ondeugend, zedeloos; weerspannig, hardnekkig, halsstarrig; wangedrag, ondeugd. — ဝိပဿနာဝိပဿနာဝိပဿနာ vol ondeugende streken, deuguiet.

ဝိပဿနာဝိပဿနာဝိပဿနာ KN.; ဝိပဿနာဝိပဿနာဝိပဿနာ ledig, zonder iets bij zich te hebben; ook zva. ဝိပဿနာဝိပဿနာဝိပဿနာ

ဝိပဿနာ or ဝိပဿနာ KN. schraal, dun en lang van planten.

ဝိပဿနာ KN. ဝိပဿနာဝိပဿနာ dun, schraal opschieten van een boom, plant of mensch, WW. volg. Rh. zva. ဝိပဿနာ. zie ဝိပဿနာ bij ဝိပဿနာ

ဝိပဿနာဝိပဿနာ KN. groote koperen lamp met een tuit, waar een dikke pit uithangt bij een wajang-vertooning boven den dalang achter het scherm opgehangen.

ဝိပဿနာဝိပဿနာ KW. zva. ဝိပဿနာ

ဝိပဿနာ or ဝိပဿနာ KN. balken die de lange zijden van een dak dragen (erg. ဝိပဿနာ), dakgording. ဝိပဿနာဝိပဿနာ de blandar waarop de ဝိပဿနာ rust; deze blandar rust op de ဝိပဿနာဝိပဿနာ ဝိပဿနာဝိပဿနာ die, waarop de ဝိပဿနာ rust, deze rust op de ဝိပဿနာဝိပဿနာ — ဝိပဿနာဝိပဿနာ van een blandar voorzien; volg. WW. als een blandar zoo lang, be. van een piekstok (ဝိပဿနာဝိပဿနာ).

ဝိပဿနာ or ဝိပဿနာ KN.; ဝိပဿနာဝိပဿနာ op zij gaan, uitwijken, van een vechthaan, die zijn tegenpartij ontwijkt, om hem op eens wéér aan te vliegen. WW — ဝိပဿနာဝိပဿနာ trouweloos, geveinsd, van taal (erg. ဝိပဿနာ); ontuchtig, hoerachtig (erg. ဝိပဿနာဝိပဿနာ), WW. volg. Rh. coquet, coquetterie.

ဝိပဿနာ KN. — ဝိပဿနာဝိပဿနာ op iets losgaan, gew. van een buffel, WW. — ဝိပဿနာဝိပဿနာ TP. zva. ဝိပဿနာဝိပဿနာ K, 7, 26.

ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) KN., ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) zich vergalopperen, gew. in het spreken, koopen of verkopen, waardoor men zich zelf benadeelt. — ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ)ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) iemand er in laten loopen, door hem be. opzetteljk een verkeerden raad of aanwijzing te geven.

ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) KN. 't Blijmengsel van ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) pekkel met gekookte rijst.

ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) KN. ben. van zekere saus van ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) met meel vermengd, waar uijen, tamarinde, laos, enz. bijkomen, gew. door dorpelingen bij de koeput gegeten, WW. volg. Rh. heet dit ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ).

ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) or ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) KN. gom, hars (erg. ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ)). ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ)ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) zie ဝိပဿနာ Wangsallan: ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ)ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) groote boom met giftige gom, d. i. ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ)ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) zva. steenhars, nam. wat uit steen komt, gelijk hars uit een boom, d. i. ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) schimmel, C. S.

ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) KN. ouecht, valsch, G.

ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) K. TD. zie ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ)

ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) or ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) KN. handelaar in paarden, runderen, kippen, eenden, ook wel in wapens: paardenkooper, enz. — ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) dien handel urijven, ook zva. ဝိပဿနာ(ဝိပဿနာ) markt van zulke zaken.

schrammen (vrg. မိတ်၊ မိတ်)။ — ခေတ္တိယောဂီ
ယောဂီ ခေတ္တိယောဂီ striemen of schrammen
veroorzaken, achterlaten.

II. KN. *ben. van een visch in de lengte gekorven, die gedroogd in den handel gebragt wordt, WW. dus zva. de mal. gaboes, Rh.*

စံဝိပဿနာ *zie စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ KN.; ခေတ္တိယောဂီ stout, ondeugend (vrg. ခေတ္တိယောဂီ)

စံဝိပဿနာ KN. ခေတ္တိယောဂီ de opperhuid snijden *bv.*
met een mes of scherpe bamboe, *fig.* ဝိပဿနာ *zva.*
ဝိပဿနာ *van een aandoenlijk gezang, het hart treffen, hartroerend, Tj. — စံဝိပဿနာ* zich
bij ongeluk zóo snijden.

စံဝိပဿနာ KN. bril met gekleurde glazen (vrg. စံဝိပဿနာ
ယောဂီ). WW. — စံဝိပဿနာ of စံဝိပဿနာ
zie စံဝိပဿနာ I.

စံဝိပဿနာ of စံဝိပဿနာ = စံဝိပဿနာ of စံဝိပဿနာ
စံဝိပဿနာ KN. wormstekig, tengerolge van het gat
door de စံဝိပဿနာ *gemaakt, meestal van de mangga gezegd; ook fig. rot, Rh.*

စံဝိပဿနာ KN. wellustig, *gewoonlijk van een vrouw, hysterisch (vrg. စံဝိပဿနာ အဝိပဿနာ).*

စံဝိပဿနာ KN. niet met elkaar overeenstemmen,
van muziek-instrumenten of stemmen.

စံဝိပဿနာ I. KN. *zva. စံဝိပဿနာ KN., စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ KN., *naam van een regentschap op Java. စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ of စံဝိပဿနာ *modderpoel; waterige, drassige grond.*

II. KN. *iets, wat een zwaar geluid maakt, WW.*

စံဝိပဿနာ KN. *scheel nl. als de oogen naar de buitenhoeken zijn gericht, Tj.*

စံဝိပဿနာ of စံဝိပဿနာ KN. oude of drooge kokosbladen (*nl. het blad met de အဝိပဿနာ*).

စံဝိပဿနာ KN. ligtblaauw, grijsachtig *v. d. kleur der oogen, Rh.*

စံဝိပဿနာ KN. *zva. စံဝိပဿနာ*

စံဝိပဿနာ KN. met kleine (witte of grijze) spikkels of streepjes (vrg. စံဝိပဿနာ စံဝိပဿနာ);
grijsachtig, *van oogen, zooals men bij Europeanen vindt, WW. dit volg. Rh. စံဝိပဿနာ — စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ *in een gebatikte stof de vakjes, die wit moeten blijven, met was dekken (vrg. စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ စံဝိပဿနာ), WW.

စံဝိပဿနာ KN. *zva. စံဝိပဿနာ* *maar met grootere*

spikkels of strepen, WW. — စံဝိပဿနာ
visch spouwen, Rh.

စံဝိပဿနာ KN. met groote spikkels (of strepen
WW.), *gew. van gevederte; fig. ook onoprecht (vrg. စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ).

စံဝိပဿနာ *freq. v. စံဝိပဿနာ of စံဝိပဿနာ Tj.*
စံဝိပဿနာ KN. — စံဝိပဿနာ *verwoesting, verdeling, G.; een gelegenheid waarbij veel menschen te zamen komen; algemeene vergadering, opkomst, corvée, enz. (vrg. စံဝိပဿနာ စံဝိပဿနာ), WW.*

စံဝိပဿနာ of စံဝိပဿနာ KN.; စံဝိပဿနာ *in de schemering ('s morgens of 's avonds) in een huis sluipen om te stelen (vrg. စံဝိပဿနာ စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ), *ook zva. စံဝိပဿနာ* *ontfutselen, zakrollen. — စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ *bestolen, als boven. — စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ *gestolen, als boven; dieverij, zakrollèrij.*

စံဝိပဿနာ of စံဝိပဿနာ KN. *de toestand van စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ *niet helder, duister branden, van een licht (vrg. စံဝိပဿနာ စံဝိပဿနာ). — စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ *iets donker doen branden.*

စံဝိပဿနာ *zie စံဝိပဿနာ*

စံဝိပဿနာ KN.; စံဝိပဿနာ *zich verspreiden, van de lucht van een kreng, stinken, WW.*

စံဝိပဿနာ KN.; စံဝိပဿနာ *daister, onduidelijk, niet goed kunnen zien, bv. na in een schel licht te hebben gekeken (vrg. စံဝိပဿနာ စံဝိပဿနာ). — စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ *verblind door een schitterend licht. — စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ *verblindend.*

စံဝိပဿနာ of စံဝိပဿနာ KN. gestreept, gemarmerd, *van de huid van een tijger, van een koe enz.; vrg. စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ Rh.

စံဝိပဿနာ KN. *naam van een gespikkelde arènsoort, Kr.*

စံဝိပဿနာ KN. een groot touw om iets vast te binden, Rh.

စံဝိပဿနာ KN. *zva. စံဝိပဿနာ of စံဝိပဿနာ* *maar van grootere strepen, Tj.*

စံဝိပဿနာ or စံဝိပဿနာ KN. *de Geldgodin, of een geest in de gedaante van een groote vrouwelijke slang met verblindende schubben, wier invloed om rijk te worden, volgens het bijgeloof, door offeren en vasten te verkrijgen is, maar ten koste van de ziel, die dan na den dood in hare magt valt. — စံဝိပဿနာ*
စံဝိပဿနာ *heeft Blòròng voor zich gewonnen; daarom is*

hij rijk. — *դարձիւնդարձիւն* zwart en wit bont, G.

դարձիւն KW. *zva. դարձիւնդարձիւն* W.

դարձիւն = *դարձիւն* Rh. (in AS. *անսխալ*).

դարձիւն = *անսխալ*

դարձիւն KN. *klauwabootsing van plotseling vallen*: pof! ook van het klapwieken, bv. van een haan:

դարձիւն zie *անսխալ* bij *անսխալ*

անսխալ KN. — *անսխալ* iemand terugzenden, afwijzen (erg *դարձիւն*).

անսխալ KN. omgekeerd, in tegenovergesteld geval, daarentegen; van den anderen kant; van iets anders gesproken. — *անսխալ* KN. *tot den vijand of tot een andere partij* overloopen, afvallig zijn, van gevoelen veranderen, nl. ontrouw zijn aan zijn beginsel. *Wangsallan: անսխալ* = *անսխալ* nam. in den strijd als een wervelwind om-draaien? C. S.; (erg. *անսխալ*). *անսխալ* omgekeerd, omgeslagen, ook verkeerd (erg. *անսխալ*).

դարձիւն of *դարձիւն* of *դարձիւն* in groote wanorde, door elkander liggen (erg. *անսխալ*), nl. het eene op de vóor- het andere op de achterkant, enz. omgekeerd, Rs. — *անսխալ* *zva. անսխալ* daarentegen (W. P. bl. 501); ook het zou beter zijn, dat nl. in tegenoverstelling van iets anders, bv. dat je uit ging, in plaats van thuis te blijven, en dery

անսխալ Holl. balk (erg. *դարձիւն* *անսխալ*).

անսխալ KN. *naam van een voe'- en handewel, dat jeukt en waarbij de zolen en palmen, teenen en vingers door schubbighe barsten ruw en hard worden en witte vlekken krijgen* (erg. *անսխալ*); (een ziekte bij kleine kinderen, waarbij de huid in de plooijen van hals en armen barsten krijgt. WW.) — *անսխալ* aan dat euvel lijden.

անսխալ (of *անսխալ* Men.) KN. *eig. dik van rook, walmen ook van geur* (Tj.) Rh. *verder* veel, in menigte, drok, stampvol. *դարձիւն* zijn huis is stampvol (mensen).

անսխալ KN. I. waterbron, waterput, waterbak door een wel gevormd; (erg. *անսխալ*).

II slechts in kleine hoeveelheid te krijgen of te zien zijn, schaarsch, *van vruchten in het begin van den tijd*; de eerste vruchten geven, *van een boom*, WW. — *անսխալ* hetz.

III. *անսխալ* aanhoudend gillen van het lachen, Adji S. 43, WR. *zva. անսխալ*

IV. *անսխալ* *zva. անսխալ* of *անսխալ*

անսխալ KN. I. *zva. անսխալ* (*zva. անսխալ* Rh.).

II. *een ziekte in het rijstgewas, volg. SG. veroorzaakt door eene larve, die zich in den padi-stengel ontwikkelt, dien doorvreet, en de aar geheel voos doet zijn.* — *անսխալ* door die ziekte aangetast.

III. *zva. դարձիւն*

IV. TP. *zva. անսխալ* — *անսխալ* iemand luidkeels toeroepen, toeschreeuwen. *անսխալ* of *անսխալ* bij herhaling. Lakon: *անսխալ* en *անսխալ* C. S.

անսխալ KN.; *անսխալ* insnijden, opsnijden, een weinig opensnijden. *անսխալ* een kruissneê maken, bv. in kastanjes, W. — *անսխալ* insnijding, spleet door insnijding; ook snit, ongev. *zva. անսխալ*

անսխալ KN. I. modder (erg. *անսխալ*); ook *zva. անսխալ* vuil, smerig, meestal door modder.

II. Holl. blok. — *անսխալ* KN. blok, voetboei: *houten toestel waarin de voeten van een gevangene gesloten worden*; de plaats waar zulk een blok is; gevangenis (erg. *անսխալ*). *Wangsallan: անսխալ* blok aan de armen d. i. *անսխալ* C. S. — *անսխալ* iemand in het blok zetten.

անսխալ KW. *zva. դարձիւն* *անսխալ* *անսխալ* KN. naar klassen of rangen, trappsgewijze, naar de rangen geregeld of ingedeeld, WW.

անսխալ of *դարձիւն* KN. *de behandeling van անսխալ* of *անսխալ* wenden, zwenken, bijdraaijen van een vaartuig; volg. WW. van gevoelen of partij veraanderen, tot den vijand overgaan (erg. *անսխալ*).

doen stuiven; tot stof of gruis maken, vernietigen.

II. het jong van een olifant, G.

ἰσχυρά of ἰσχυρά KN.; ἰσχυρά ook ἰσχυρά overloopen door gisting, koking, opborreling enz., soms ook overstromend water; *flg.* zva. ἰσχυρά mild; overmoedig. — ἰσχυρά overlopend op iets storten; (ook iemand met mildheid behandelen. WW.). — ἰσχυρά doen overloopen, enz.

ἰσχυρά zie ἰσχυρά

ἰσχυρά I. zie ἰσχυρά

II. zva. ἰσχυρά modder. ἰσχυρά warongkâ's of gevesten van wit hout in den modder leggen om ze zwart te maken, Rh. — ἰσχυρά in den modder vastgeraakt, ook *flg.* in de liefde, DW.

III. ἰσχυρά aandrang gevoelen tot het doen van behoefte (*ἰσχυρά of ἰσχυρά*).

ἰσχυρά of ἰσχυρά zva. ἰσχυρά of ἰσχυρά ἰσχυρά zva. ἰσχυρά van een vlag, B. J. G., *Krit.* XLI, 12. — ἰσχυρά door-eengeslingerd, van boomtakken, B. J. G., *Krit.*

II, 10—11, C. S. ook zva. ἰσχυρά (Tj.) Rh.

ἰσχυρά KN.; ἰσχυρά onwillig zijn, traag zijn in het voldoen aan iemands verzoek of bevelen: *erg.* ἰσχυρά

ἰσχυρά KN. vuil dat zich aan het ligchaam zet: *erg.* ἰσχυρά — ἰσχυρά het ligchaam vol vuil hebben, als kwaal. — ἰσχυρά zich opzettelijk niet reinigen, om vuil te worden, als boete; uit onzindelijkheid vuil blijven.

ἰσχυρά of ἰσχυρά KN. met allerlei soort van menschen kunnen omgaan, over allerlei onderwerpen kunnen meespreken; van alle markten thuis, wereldburger. ἰσχυρά vrijzinnige geestelijke, die bv. geen bezwaar vindt in 't gebruik van sterken drank, enz. WW.

ἰσχυρά KW. koper of brons.

ἰσχυρά KN. naam van een worm, die gew. in wonden voorkomt, ook wel in excrementen, (Tj.) Rh.

ἰσχυρά zie ἰσχυρά

ἰσχυρά of ἰσχυρά het eiland Billiton; soort van staafijzer, G.; tinerts van Billiton, ἰσχυρά tin.

(B). ἰσχυρά soort van pisang (waarschijnlijk van Billiton afkomstig?).

ἰσχυρά KN. klanknabootsing van een plotseling verdwijnen, door-, voort-, heengaan: flap weg! *Erg.* ἰσχυρά ἰσχυρά — ἰσχυρά voor goed verdwenen, -weggaan, -wegblijven, bv. van een bode, die uitgezonden wordt, maar niet terugkomt. — ἰσχυρά zva. ἰσχυρά telkens weg. — ἰσχυρά KN. door en door, door en door gaan, doordringen (*erg.* ἰσχυρά ἰσχυρά); zonder stilstand, regstreeks tot het doel komen, doeltreffend; van een ziekte, zonder instorting, geregeld afloopen, (en zie nog bij ἰσχυρά onder ἰσχυρά). — ἰσχυρά onafgebroken door laten gaan, doorzetten, bv. een onderzoek, om tot de eerste aanleiding door te dringen; op die wijze iets navragen.

ἰσχυρά of ἰσχυρά klanknabootsing van een in- of doorheengaan: *erg.* ἰσχυρά ἰσχυρά — ἰσχυρά in of door den grond zinken, verdwijnen (ook in- of doorzinken, als een wiplank, bv. van een wagen onder den druk van den voet, B. J. G., *Krit.* XLIV, 10—11. ἰσχυρά ἰσχυρά in den grond verdwijnen, als een mol, Lakou, C. S.). — ἰσχυρά in den grond doen zakken of zinken, diep insteken. — (ἰσχυρά) onhoog vliegen en schier in de lucht verdwijnen, van een vogel, pijl of derg., ver heen gaan; goede vorderingen maken? WW.; dit volg. Rh. ἰσχυρά).

ἰσχυρά of ἰσχυρά verk. van ἰσχυρά

ἰσχυρά ἰσχυρά zva. ἰσχυρά

ἰσχυρά verk. v. ἰσχυρά in ἰσχυρά volkomen gelijk

ἰσχυρά? ἰσχυρά zie *ald.*

ἰσχυρά zie ἰσχυρά II.

ἰσχυρά zie ἰσχυρά

ἰσχυρά zie ἰσχυρά

ἰσχυρά KN. zich afspoelen met schoon water, bv. na een bad in zee- of troebel water; *flg.* de handen van iets afwassen (reiu, zuiver, G).

— ἰσχυρά iets met schoon water afspoelen. — ἰσχυρά water tot spoelen gebruiken. — ἰσχυρά wat dient om af te spoelen; spoelbak, spoelknip.

ἄνοιξις ἄνοιξις of ἄνοιξις Port. ba-
luarte (boulevard, bolwerk), KN. stadsmuur,
vest. Vrg. ἄνοιξις

ἄνοιξις KN. klanknab. van het stoppen van iets
weeks in een gat, bv. van een pap in den mond,
Rh.; volg. WW. van het ingaan in iets weeks,
bv. van een voet in het slijk.

ἄνοιξις KN. — ἄνοιξις met den
voet of de hand in een gat geraken; fig. er in
loopen, in een val of strik geraakt. — ἄνοιξις
ἄνοιξις in een kuil enz. doen vallen;
er in laten loopen. — ἄνοιξις zva. η
ἄνοιξις kuil of gat in den grond; diep
spoor, wijde spleet, enz. (Vrg. ἄνοιξις η
ἄνοιξις).

ἄνοιξις KN. vuilwit, aschkleurig (vaal, grauw?), als
sommige apen. ἄνοιξις vuilbruin, als een
cleermuis.

ἄνοιξις ἄνοιξις of ἄνοιξις KN. zva. ἄνοιξις
ἄνοιξις? grauw, niet zindelijk, (schimmel, beschim-
meld, G.) — ἄνοιξις niet zindelijk ge-
kleed; volg. Rh. bestoven (Vrg. ἄνοιξις ἄνοιξις);
ook zva. ἄνοιξις (bij ἄνοιξις) en ἄνοιξις
onbeschaamd (Vrg. ἄνοιξις).

ἄνοιξις KN. een groote soort rottan, Rh. ἄνοιξις
ἄνοιξις zie bij ἄνοιξις

ἄνοιξις KN.; ἄνοιξις zijn eigen zin doen;
Vrg. ἄνοιξις WW.; volg. Rh. onverschillig, nalatig.

ἄνοιξις zie ἄνοιξις

ἄνοιξις of ἄνοιξις KN. rebellie; afvallig, oproe-
rig, aan den Vorst of de Regering gehoorzaamheid
weigeren; Vrg. ἄνοιξις ἄνοιξις

ἄνοιξις of ἄνοιξις KN.; ἄνοιξις KN., dom, bot;
onervaren, onkundig; onnoozel (valsch, slecht, G.
Vrg. ἄνοιξις). — ἄνοιξις zich dom hou-
den, (in dien zin ook ἄνοιξις L. 304);
iemand iets wijs maken (voor dom houden, G.).

ἄνοιξις zie ἄνοιξις

ἄνοιξις zie ἄνοιξις

ἄνοιξις zie ἄνοιξις

ἄνοιξις zie ἄνοιξις

ἄνοιξις of ἄνοιξις volg. and. ἄνοιξις
ἄνοιξις KN. groot en levendig, van de oogen, als
schoonheid; van paarden witte of blaauwe oogen
hebben, (B.) Rh.

ἄνοιξις of ἄνοιξις KN. jonge kokosnoot, voor-
dat zij ἄνοιξις heet (in Wangsallan omschreven door
ἄνοιξις C. S.; Vrg. ἄνοιξις).

ἄνοιξις of ἄνοιξις KN. zva. ἄνοιξις
ἄνοιξις vuil van de oogen. — ἄνοιξις
ἄνοιξις vuil in de oogen hebben; fig. ziende
blind, verblind zijn (ook ἄνοιξις ἄνοιξις
Lakon, 221: ἄνοιξις ἄνοιξις zegt
iemand tot een ander, die hem niet herkent,
C. S.).

ἄνοιξις zie bij ἄνοιξις

ἄνοιξις KN.; ἄνοιξις van een zwerm bijen
of laron's door elkaar vliegen, Rh.; verder overal
door elkander, her- en derwaarts loopen, in wilde
haast of verwarring rondloopen. — ἄνοιξις
verbijsterd door elkander loopen, doelloos rond-
loopen, van een menigte.

ἄνοιξις of ἄνοιξις KN. zva. ἄνοιξις streven,
wedijveren, strijden, reuenen, (Vrg. ἄνοιξις bij ἄνοιξις).
ἄνοιξις of ἄνοιξις gelijk willen
hebben. — ἄνοιξις of ἄνοιξις
wedloop, wedren, met elkander wedloopen, of wed-
reuenen al. van paarden (oneig. van krijgertje spelen,
om elkander te vangen, Lakon: ἄνοιξις ἄνοιξις
ἄνοιξις ἄνοιξις ἄνοιξις ἄνοιξις ἄνοιξις
Vrg. ἄνοιξις C. S.; dit heet ἄνοιξις TP.
ἄνοιξις); ook zva. ἄνοιξις ἄνοιξις
ἄνοιξις renbaan, (Vrg. Rh. ἄνοιξις). — ἄνοιξις
ἄνοιξις laten wedloopen.

ἄνοιξις zie ἄνοιξις

ἄνοιξις zie ἄνοιξις

ἄνοιξις zie ἄνοιξις

ἄνοιξις volg. Rh. zva. ἄνοιξις fig. KN. overvloedig,
van koopwaren op de markt.

ἄνοιξις ἄνοιξις de morgenster (Venus), in
de spreekwijs ἄνοιξις ἄνοιξις ἄνοιξις ἄνοιξις
ἄνοιξις (Vrg. ἄνοιξις), JR.

ἄνοιξις KN. modder, slijk.

ἄνοιξις KN. — ἄνοιξις een opening maken,
in een heining, beschot enz. ook de wanden van
een huis tijdelijk afnemen om ruimte te maken bij
feestelijke gelegenheden, Tj.; volg. Rh. verder door
alles heen gaan, bv. door heiningen enz. niet lang
een gebaad pad of weg; ook intr. ruim, open,
van een plaats, Tj.

ἡλιος KN.; ἡλιος I. smakeloos, laf, niet hartig; grondig, van den smaak van visch, WW. — 2. ontbloot, te zien zijn, van het voorste gedeelte van het ligchaam, voorn. van den buik, door het afzakken van den buikband. — ἡλιος de borst of buik ontblooten. ἡλιος fig. zijn moed toonen.

ἡλιος ἡλιος zie ἡλιος ἡλιος KN. modder, slijk; vrg. ἡλιος ἡλιος — ἡλιος een slijkerigen bodem hebben. — ἡλιος in 't slijk geraken. — ἡλιος modderige plaats, modderpoel.

ἡλιος zie ἡλιος ἡλιος KN. — ἡλιος week, rul zijn. — ἡλιος in Tj. van een zacht geworden voetsool.

ἡλιος zie ἡλιος ἡλιος of ἡλιος KN.; ἡλιος van den gebaanden weg afgaan; fig. van het pad der deugd afwijken, ongezeggelijk zijn; vrg. ἡλιος WW. zie ἡλιος

ἡλιος of ἡλιος KN. — ἡλιος er melig, bloemig uitzien, van djagoeng, als de korrels stuk zijn gekookt; los, niet hard en vast van den grond, WW.; meel worden van de was, als het gebatikte na geverfd en gedroogd te zijn in zuiver water gedompeld en geweekt wordt, v. M.

ἡλιος KW. Skr. baladhika, legerhoofd, of in 't alg. aanvoerder, B. J. kw. Krit. XXXIII, 2—3, C. S.

ἡλιος KN. klanknab. van het verdwijnen onder water. — ἡλιος wegduiken.

ἡλιος of ἡλιος KN. klanknabootsing van het met een slag barsten, springen, knappen, knetteren; vrg. ἡλιος — ἡλιος met een slag barsten, uiteenbarsten, springen, ont-ploffen, als buskruid of kastanjes in het vuur; ook van het uitbarsten van een vuurspuwenden berg of van vulcanische wellen; fig. van het hart. — ἡλιος doen springen, enz.

ἡλιος of ἡλιος KN.; ἡλιος ergens in- of onderdoorsluipen of -dringen; (duiken, ge-

heel onder water gaan, WW.); fig. zich indringen, onbeschaamd, onaangemeld bij iemand binuentre-den; vrg. ἡλιος — ἡλιος freq. of mv. Tj

ἡλιος KN.; ἡλιος zva. ἡλιος (maar met een grooter voorwerp, Rh.) hakken, houwen, kappen.

ἡλιος of ἡλιος KN opening, groote scheur of barst in den grond, in een muur, enz. — ἡλιος zich openen, een gapende barst hebben, van een muur of de grond; colg. Rh. ook een bamboe in tweeën spouwen om ἡλιος van te maken; en trans. doen scheuren, doen barsten, W. I, 214. — ἡλιος door middel van een wig hout splijten, Tj.

ἡλιος KN. modderwel of slijkvulkaan.

ἡλιος of ἡλιος KN. zva. ἡλιος bliksemslag, bliksem; vrg. ἡλιος

ἡλιος of ἡλιος KN. klanknabootsing van het knappen van hout of bamboe, met een slag barsten, ook van een geweerschot, kuallen; vrg. ἡλιος — ἡλιος kuallen of barsten, van hout of bamboe.

ἡλιος KN. benaming van een hagedis-achtig modderkleurig vischje, (in Veth's Java beschreven als ikan betokh I, 218), dat in de strandmodder leeft en zelfs op overhangende takken springen kan; de kop gelijkt op dien van de gekko.

ἡλιος zie ἡλιος

ἡλιος zie ἡλιος

ἡλιος zva. ἡλιος

ἡλιος of ἡλιος? C. S. een satsoen van krissen.

ἡλιος of ἡλιος KN. zva. ἡλιος ook volkomen, van gelijkenis; vrg. ἡλιος ἡλιος ἡλιος

ἡλιος of ἡλιος KN. moedernaakt, of zoo goed als moedernaakt, soms met bijvoeging van ἡλιος (vrg. ἡλιος ἡλιος) — ἡλιος of ἡλιος naakt uitkleeden, uitschudden. — ἡλιος ἡλιος naakt, kaal, arm doen worden. — ἡλιος ἡλιος naakt of zoo goed als naakt uitgekleed, geen kleed-

ren aan zijn lijf hebben, *bv. geen hoofddoek of buis.*

ကျိတ်ကွေးတော့ *zie* ကျိတ်ကွေးတော့

ကျိတ်ကွေးတော့ *zie* ကျိတ်ကွေးတော့

ကျိတ်ကွေးတော့ KN.; ကျိတ်ကွေးတော့ *iemand overval- len, overrompelen, met een voorstel of verzoek, en vorderen, dat er dadelijk aan voldaan worde.* ကျိတ်ကွေးတော့ *zva.* ကျိတ်ကွေးတော့ *oneffen van den grond, Rh.*

ကျိတ်ကွေးတော့ *kw. zva.* ကျိတ်ကွေးတော့

ကျိတ်ကွေးတော့ KN. ကျိတ်ကွေးတော့ (*bij* G. ကျိတ်ကွေးတော့) *onduidelijk zien, Rh.*

ကျိတ်ကွေးတော့ *en* ကျိတ်ကွေးတော့ KN.; ကျိတ်ကွေးတော့ *vakerig, slaperig; door slaap bevangen, van de oogen, wil- len toevallen, K. 20, 6; fly. vadsig (verg. ကျိတ်ကွေးတော့ ကျိတ်ကွေးတော့ ကျိတ်ကွေးတော့).* — ကျိတ်ကွေးတော့ *duttend en door den slaap bevangen, nog niet goed wakker; tusschen waken en droomen, en volg. WW. daardoor onduidelijk zien, zie* ကျိတ်ကွေးတော့

ကျိတ်ကွေးတော့ *zie* *bij* ကျိတ်ကွေးတော့

ကျိတ်ကွေးတော့ *zie* ကျိတ်ကွေးတော့

ကျိတ်ကွေးတော့ KN.; ကျိတ်ကွေးတော့ *rondzwerfen, lanterfantien.* — ကျိတ်ကွေးတော့ *gedurig aan het lanterfantien of zwerfen zijn (landlooper, G.; verg. ကျိတ်ကွေးတော့).*

ကျိတ်ကွေးတော့ KN. *zva.* ကျိတ်ကွေးတော့ *Rh. ook wel smeulend pa dikaf, dat in een aarden pot gedaan wordt om muskieten te verdrijven.*

ကျိတ်ကွေးတော့ *kw. naam van een hooge grassoort, die gew. in moerassen groeit, grover dan ကျိတ်ကွေးတော့ Rh.*

ကျိတ်ကွေးတော့ KN. *een laus werpen; van* ကျိတ်ကွေးတော့ *G.*

ကျိတ်ကွေးတော့ *of* ကျိတ်ကွေးတော့ KN. *een sappige en frissche boom- vrucht. ကျိတ်ကွေးတော့* Averrhoa bilimbi L., *Nat. fam. der Oxalidaceae, met cilindervormige zeer zure vruchten, die aan den stam van den boom groei- jen. ကျိတ်ကွေးတော့* Averrhoa Carambola *met groo- tere, rinsche vruchten, die overlansche groeven hebben (in Wangsallan omschreven door ကျိတ်ကွေးတော့* C. S.). ကျိတ်ကွေးတော့ *blimbing- bloesem; ook een patroon van inlandsch lijnwaad.* — ကျိတ်ကွေးတော့ *blimbing-vormig, met over- lansche groeven, ook zes- of achtkantig, van de loop van geweeren, of buksen, Rh.*

ကျိတ်ကွေးတော့ *of* ကျိတ်ကွေးတော့ KN. *vijver, waterkom, ook ge- graven sloot, Men. — ကျိတ်ကွေးတော့* gelijk een ba- loembang, Tj. *volg. WW. een vijver maken; fly. iemand er in laten loopen. — ကျိတ်ကွေးတော့* de plaats, waar zich een vijver bevindt; op een vij- ver gelijkend; poel.

ကျိတ်ကွေးတော့ *of* ကျိတ်ကွေးတော့ *naam van een rijk in het oosten van Java, in den ouden tijd.*

ကျိတ်ကွေးတော့ *of* ကျိတ်ကွေးတော့ KN. I. *klanknabootsing van een val, of zwaren doffen slag, zie ကျိတ်ကွေးတော့ ook geheel en al, volkomen, frappant van gelijke- nis; massief. ကျိတ်ကွေးတော့* hij lijkt volmaakt op een Chinese. ကျိတ်ကွေးတော့ *massief goud, ge- heel van goud. — ကျိတ်ကွေးတော့* *pass. op iemand neerkomen, op iemands verantwoordelijkheid kom- men. — ကျိတ်ကွေးတော့* volkomen op iets of iemand ge- lijken (*verg. ကျိတ်ကွေးတော့*). — ကျိတ်ကွေးတော့ *volkomen aan iets gelijk maken. — ကျိတ်ကွေးတော့* een slag of val, Tj.

II. ကျိတ်ကွေးတော့ *naam van een vogel; zie* ကျိတ်ကွေးတော့ *en* *verg. ကျိတ်ကွေးတော့ ကျိတ်ကွေးတော့*

III. ကျိတ်ကွေးတော့ *zie* *ald.* II.

ကျိတ်ကွေးတော့ *klanknab. =* ကျိတ်ကွေးတော့

ကျိတ်ကွေးတော့ KN. *klanknab. van het vallen op den grond van iets plats, of een slag met een plat voorwerp. — ကျိတ်ကွေးတော့* *zie* *boven.*

ကျိတ်ကွေးတော့ KN. *klanknab. zva. ကျိတ်ကွေးတော့* *maar doffer; zie* *verder* *bij* ကျိတ်ကွေးတော့

ကျိတ်ကွေးတော့ *zie* ကျိတ်ကွေးတော့

ကျိတ်ကွေးတော့ *Ar. بالغ* KN. *zva. ကျိတ်ကွေးတော့* *meer- derjarig, tot de jaren van onderscheid gekomen. (volg. Rh. ook zva. ကျိတ်ကွေးတော့); geschiktheid be- zitten (tot iets bekwaam, berekend, bv. tot den oorlog of de liefde, B. J. XXXVIII, 6, 7: XLI, 3, 6; I, 11, 2, C. S.) — ကျိတ်ကွေးတော့* *zie* ကျိတ်ကွေးတော့

ကျိတ်ကွေးတော့ KN. *ongev. hetzelfde als ကျိတ်ကွေးတော့* *afge- rond, niet met scherpe hoeken, Rh.*

ကျိတ်ကွေးတော့? *zie* ကျိတ်ကွေးတော့

ကျိတ်ကွေးတော့ *of* ကျိတ်ကွေးတော့ KN. *kauwoerde, kalabas, pompoen, Nat. fam. der Cucurbitaceae. (Volgens Wangsallan ကျိတ်ကွေးတော့ ကျိတ်ကွေးတော့ = ကျိတ်ကွေးတော့* *en omgekeerd ကျိတ်ကွေးတော့ ကျိတ်ကွေးတော့ = ကျိတ်ကွေးတော့* C. S.).

ကျိတ်ကွေးတော့ *kw. zitplaats van een vorst, G.; ook* ကျိတ်ကွေးတော့

persoon, wien de zaak betreft. — արչոնոյն որք
als een plank zijn, hard en stijf gespannen, *van
buis of maag; vrg. անոն ին մուրք*

II. անոնոն որք verdronken, verdrinken;
vrg. անոնոն որք արչոնոյն WW.

արչոնոյն *zie արչոնոյ*

արչոնոն KN. *ben. van een model van krissen,*
WW.

արչոնոն KN. = արչոնոյն *en արչոնոյ*

արչոնոնոյն KN. modder, slijk; *vrg. անոնոնոյն*
— արչոնոնոյն modderige plaats.

արչոնոյն KN., արչոնոնոյն verschalken, mislei-
den, bedriegen (*vrg. արչոնոն *en արչոնոյն**).
— անոնոնոյնոյն *met iets bedriegen.* — արչոնոն
արչոնոյն door bedrog verkregen; *elkander bedrie-
gen; volg. Rh. ook bedreg.*

արչոնոյնոն KN. *zva. ունոնոյն drab, moer van olie*
(*! zij vaa djarak, katjang of kokos*), *in den*
bodem van de ton of pot, waarin zij bewaard
wordt; ook zva. արչոնոյն ?

արչոնոն KN. klanknab. van een անոն *of անոնոն* Rh.
volg. WW. ook van de val van een plank, en —
արչոնոնոնոյն zva. անոնոնոնոնոյն

արչոնոն *of անոնոն* KN. 1. klanknab. van het ingaan, *vrg.*
արչոնոյն — անոնոն *lang onder water zetten, bv.*
van een veld of sawah.

արչոնոն 1. *zva. արչոն 2. of անոն* warme bron, zout bron.
անոնոյն mineraalwater. *արչոնոնոն* zout uit een
zoutbron. — (*անոնոնոյն* naam van een plaats
op den Lawoe, waar zulke bronnen zijn, C. S.).

արչոնոն *ook zva. արչոն *en zva. արչոնոն**

արչոնոն KN. klanknab. van het met een doffen klank in
het water vallen van een voorwerp, grooter dan
bij արչոն

արչոնոն = արչոնոյն *in de mitdr. արչոնոյնոյն* *zie*
bij արչոնոյն

արչոնոն *zva. արչոն *of անոն* fig. zva. արչոնոն*
niet opkomen op een werk. — անոնոնոն niet
opkomen op of bij een werk. անոնոնոն het lag-
chen laten, inhouden, Tj. of ook = անոնոնոն
դաս een werk of zaak onvervuld laten.

անոնոն *kw. zva անոնոյն* KN. *of անոնոն* iets
waarmede men werpt (vrg. անոնոյն անոնոն
fig. bode, zendeling, Lakon, C. S.). անոնոն poet.
= անոնոն — անոնոնոն *werpen, gooijen; iemand*

of iets met iets gooijen. անոնոնոնոն eig. met
անոն werpen, met ondankbaarheid beloonen;
tegenover անոնոնոնոնոն — անոնոնոն me. —
անոնոնոյն een obj. wegwerpen, met iets
werpen (*weg- of ergens heen* werpen, B. J. XXVII,
28, 2; LV, 9, 3 C. S. ook A. 24). — անոնոն
*ազ *of անոնոնոնոյն* elkander iets toewerpen;*
սքեւ gooijen, *bv. մե՛ քեւ* steenen. — անոնոն *het*
werpen, enz.; *worp als afstandsmaat: անոնոն*
een worp ver.

անոյն KN. stinken, stank van onrein *of* stilstaand
water; *zie անոն*

անոնոն KN.; անոնոնոնոնոնոն *kl., beeu, beenderen,*
knokkel; *geleding van riet (vrg. արչոն. անոնոյն).*
Wangsallan: անոնոնոնոնոնոն = անոնոնոնոյն
անոնոնոն = անոն C. S. անոնոնոնոնոն *een*
sterkmakend beeu, volg. legende der Javanen,
van een tijger; een sterke uraksoort het ի
անոնոնոն naar derg. beenderen die daar ingetrok-
ken zouden zijn; *անոյն* van een haan, sterk, zwaar
geleed. — անոնոն *als beenderen zijn, verbeenen.*
— անոնոնոն *of անոնոնոնոն* geraamte, het
voornaamste houtwerk bij het bouwen; *in geraamte;*
gespierdheid van een leeuw, W. II, 66; volg. WW. ook
schets, hoofdtrekken, hoofdinhoud van een werk;
in hoofd- of grondtrekken.

անոնոնոն KN. laag van land, waar veel water op
staat. անոնոնոնոնոն *moerassige sawah's.*

անոնոնոն KN. witgevekt, bont, (*Perz. پلنگ*), bont, ge-
vekt, Jb.) witte vlek op de huid, *zoals bij ziekte*
aan de handpalmen of voeten; zie անոնոնոնոն
BV. (*in minder graad dan անոնոն* *en zonder bar-*
sten) lidteekens van puisten, schurft, braidwonden,
enz. անոնոնոն bruine of zwarte hond met witte
vlekken, bonte hond. անոնոնոնոն *bont paard, gew.*
դրոնոնոն gen. անոնոնոնոն (*volg. Rh. անոնոն*
անոն), bont met drie kleuren. անոնոնոնոնոն
(*ook անոնոնոնոն* Rh.), kakelbont. անոնոնոն
afstekende dag, die van andere verschilt. R. դրոն
անոնոնոնոնոն zonder een dag over te slaan,
RP. 130.

անոնոն *zie անոն*
անոնոն KN. porcelein, verglaasd fijn aardewerk; *scherf*
porcelein of glas (Wangsallan: անոնոնոնոնոն
վրջ = անոնոն C. S., *vrg. անոնոնոն անոն*).

XVI, 9, 7; ἰνῶν C. S.). ἰνῶν
 ἰνῶν de armen uitstrekken, dwars houden, als
 boven. — ἰνῶν soort van vlieger; volg.
 CP. ook een bijzonder fatsoen van huizen.

ἰνῶν KN. groote lange ooren hebben, G. zamen-
 trekking uit ἰνῶν en ἰνῶν als scheldwoord
 of spofnaam.

ἰνῶν KN. valkkleur, van een paard, nam. ligt
 geel met zwarte manen en staart; volg. Rh. witvaal en
 zwarte beenen; (ook naam van een bloem, WW.).

— ἰνῶν op de armen dragen, bv. een
 kind of zieke (of een lijk, B. J. G. Krit. LXV,
 4, C. S. zoo ook in Men.); ook zva. ἰνῶν
 zie bij ἰνῶν — ἰνῶν mv. —
 ἰνῶν wat op die wijze gelragen wordt;
 in de armen dragen, ook bv. gras of hout dat
 men zoo omvat en wegdraagt, I.

ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν N. in de spreek-
 taal zva. ἰνῶν (volg. Rh. dial. o. a. in Sama-
 rang en Bagjlen).

ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν vrg. ἰνῶν

ἰνῶν I. zie ἰνῶν — 2. of ἰνῶν
 KN.; ἰνῶν of ἰνῶν ook ἰνῶν
 ἰνῶν iets gissen, raden, voorspellen, verklaren
 (ἰνῶν zva. ἰνῶν B. J. XXI, 7, 10; ἰνῶν
 C. S.). — ἰνῶν mv.
 — ἰνῶν gebr. ἰνῶν of ἰνῶν
 ἰνῶν obj. den; elkaar raadsels opgeven, raad-
 sel, vrg. ἰνῶν

ἰνῶν KW. = ἰνῶν zand, B. J. Krit. IX, 6, 5,
 C. S.

ἰνῶν KN. zva. ἰνῶν en ἰνῶν quite, pa-
 ri, remise; kamp, niet winnen en niet verliezen;
 zva. ἰνῶν — ἰνῶν zva. ἰνῶν WW.

ἰνῶν KN. een roofvogel met grijze veeren, groot-
 ter dan de ἰνῶν de staartveeren zijn zeer gezocht
 voor pijlen. ἰνῶν of ἰνῶν
 een kleine soort gepareelde ἰνῶν twee grootere
 soorten zijn ἰνῶν en ἰνῶν

ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν

ἰνῶν KW. I. zva. ἰνῶν Skr. bodi, de hei-
 lige vijfboom, ficus religiosa (vrg. ἰνῶν).

II. zva. ἰνῶν (vrg. ἰνῶν)

ἰνῶν KN., ἰνῶν K. (of KI.? of beiden

KN.?), onwetend, onervaren, onnoozel, dom ἰνῶν
 ἰνῶν naar mijn dom verstand, ne-
 derig, voor naar mijn oordeel. ἰνῶν
 ἰνῶν (gij) zult of (hij) zal

niet onnoozel zijn, het wel begrijpen, voor: (ik)
 laat het aan (uw, zijn) kennis, oordeel of inzicht
 over; waarvoor men in Oost-Java zegt: ἰνῶν

ἰνῶν — ἰνῶν iemand iets zoe-
 ken wijs te maken, WW. volg. Rh. zich dom enz.
 houden. — ἰνῶν of ἰνῶν
 ἰνῶν iem. iets wijs zoeken te maken; ook iem. voor

dom houden of uitmaken, ook fig zva. ἰνῶν
 zie ἰνῶν — ἰνῶν beter willen
 weten. — ἰνῶν tot iemand zeggen,
 ἰνῶν aan zijn beleid overlaten,

W. P. 496. — ἰνῶν iemand
 voor dom houden of uitmaken; (iemand iets wijs
 maken, W.). ἰνῶν (ἰνῶν
 ἰνῶν ἰνῶν G.),

N., ἰνῶν K., iets geheel aan
 iemands beleid of inzicht overlaten, toevertrouwen,
 aanbevelen.

ἰνῶν KN. scheur, bv. van een kleed, suede, bres;
 gescheurd, doorgebroken, bv. van een dam; be-
 maagtigd, ingenomen, bv. van een stad; scheuren,
 doorbreken (intrans.); het scheuren, enz. (vrg. ἰνῶν
 ἰνῶν). — ἰνῶν: scheu-
 ren, in iets een scheur maken, bv. in een kleed;

een muur of dam doorbreken; een bres of opening
 daarin maken; een rijk of stad veroveren; ἰνῶν
 ἰνῶν de stof voor een buis aan den
 hals uitknippen. (ἰνῶν de voorraadka-
 mer aanspreken, groote uitgaven doen, WW.). ἰνῶν
 ἰνῶν gezegd van heel hard spreken, alsomde ἰνῶν
 ἰνῶν te doen barsten, Men. — ἰνῶν mv.,
 ook uit een stof een kleedingstuk knippen (in iets

een scheur of suede of opening maken, G.). —
 ἰνῶν maken of veroorzaken, dat iets
 scheurt, doorbreekt of veroverd wordt; iets laten
 knippen tot een kleedingstuk. — ἰνῶν
 obj. den. het doorgebrokene, de gemaakte scheur,
 bres of opening; geknipte stukken voor een klee-
 dingstuk, suit.

ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν

ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν

ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν

ἰνῶν KW. zva. ἰνῶν

ἰνῆρα met een ander of met elkander, tegen of op elkander schieten; een nagemaakt geweer voor speelgoed, Rh. — ἰνῆρα ἰνῆρα ἀσπίδα ἰνῆρα het schieten, schot. ἰνῆρα ἰνῆρα κν. (of ἰνῆρα ἰνῆρα κν. N., ἰνῆρα ἰνῆρα κ.) schutter (erg. ἰνῆρα); ook gewerschot als afstandsmaat: ἰνῆρα ἰνῆρα κν. (ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα κ.) een gewerschot ver.

II. κν. groote open wond met een harde rand, meestal aan de beenen, Rh. (kanker, melaatsheid; melaatsch, G.). — ἰνῆρα ἰνῆρα zulke zweren of wonden hebben.

ἰνῆρα κν.; ἰνῆρα ἰνῆρα een obj. het lijf openscheuren of -snijden (B. S. 417, 440. ἰνῆρα ἰνῆρα van den persoon, Lakon: ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα C. S.) — ἰνῆρα ἰνῆρα iets openscheuren of -snijden, G.

ἰνῆρα κν. uit den grond gerukt, uitgetrokken; poët. van de plaats weg, vertrokken, van vele menschen (erg. ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα). — ἰνῆρα ἰνῆρα uit den grond rukken, uittrekken, een huis opbreken, wegnemen; overbrengen van een familie naar een andere plaats, Men., een tand uitrukken. ἰνῆρα ἰνῆρα het anker ligten. — ἰνῆρα ἰνῆρα mv. — ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα maken dat iets uitgerukt enz. is; ook poët. zva. ἰνῆρα ἰνῆρα doen vertrekken, uitrukken, in het veld voeren, van troepen. — ἰνῆρα ἰνῆρα uit den grond gerukt, uitgetrokken; plantje dat met de wortels uit den grond getrokken is (erg. ἰνῆρα ἰνῆρα).

ἰνῆρα zie ἰνῆρα ἰνῆρα 2.

ἰνῆρα zie ἰνῆρα ἰνῆρα 1 en 2.

ἰνῆρα κν. I. (ook ἰνῆρα ἰνῆρα? erg. ἰνῆρα ἰνῆρα) uitvallen, losgaan, uitgerukt, van haar of veeren. — ἰνῆρα ἰνῆρα rijen (erg. ἰνῆρα ἰνῆρα). (ἰνῆρα ἰνῆρα. poët.? uitrukken, bv. de ingewanden uit iemands lichaam, B. J. XI, 3, 1, ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα C. S.) — ἰνῆρα ἰνῆρα iets, als haren of veeren, uittrekken; erg. ἰνῆρα ἰνῆρα maar ruwer, en bij vlokken, uit elkaar halen, bv. van een vlot, Tj. en intr. uitvallen, rijen, enz. — ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα doen uitvallen, doen losgaan. — ἰνῆρα ἰνῆρα wat uitgevallen, losgegaan of uitge-

trokken is. — 2. ook (fig. Rh.) zva. ἰνῆρα ἰνῆρα κν., ἰνῆρα κ., het uitrukken, opbreken, op marsch gaan, vertrek, afreis, van of met velen (erg. ἰνῆρα ἰνῆρα). — ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα enz. latea of doen uitrukken enz. — ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα enz; gezamenlijk uitrukken, enz.

ἰνῆρα ἰνῆρα overal aan flarden, zva. ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα Rh. ook fig. berooid en uitgeplunderd.

ἰνῆρα ἰνῆρα = ἰνῆρα 2. (Tj.) Rh.

ἰνῆρα κν. I. een vergiftige slangensoort, Trigonocephalus rhodostoma en Bothrops puniceus (erg. ἰνῆρα); ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα grijs van kleur met zwarte stippen om den hals. ἰνῆρα met rood gestipte schubben om den hals en aan den top van de staart. — ἰνῆρα ἰνῆρα onverschillig zijn, het zich gemakkelijk maken, bv. van eene hen, die hare eieren buiten 't hok of de bestemde plaats legt, waar het valt; (verkeerde wegen gaan, een slecht leven gaan leiden, JR.). ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα loon trekken voor niets, zonder er iets voor te doen, WW.

II. ἰνῆρα ἰνῆρα in menigte uitkomen, als mieren uit een gat — ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα een dans van al de vrouwen die bij een bruiloft hulp verleend hebben, op den avond vóór de zamenkomst van bruid en bruidegom, in de désa in gebruik bij het huwelijk van het oudste of jongste kind, WW.

ἰνῆρα ἰνῆρα I. enz. zva. ἰνῆρα ἰνῆρα ook fig. zich erg. schuil houden, Rh. 2. ook een soort van vischuet, Rh.

ἰνῆρα κν.; ἰνῆρα ἰνῆρα opeengaan, zich breed uitbreiden bv. van een bloemknop, zva. ἰνῆρα ἰνῆρα Rh. (dik, gezwollen van de buik, WW. opgezet, Tj.).

ἰνῆρα ἰνῆρα of ἰνῆρα ἰνῆρα κν. — ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα of ἰνῆρα ἰνῆρα opgeblazen, met wind gevuld, van den buik; opzwellen, uitdijen, van iets, dat in 't water geweekt wordt; fig. van 't hart, zva. ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα hooghartig worden — ἰνῆρα ἰνῆρα ἰνῆρα opzetting veroorzakend, bv. van moeilijk te verteren of ongere spijzen.

ἰνῆρα ἰνῆρα κν.; ἰνῆρα ἰνῆρα dik, opgevuuld, opgezwollen van den buik, zat van 't eten;

zva. անձնանկար, maar dikker, enz. (erg. անձնանկար արարող); ook fly. van het hart.

տնտեսություն KN. անձնանկարություն, zich uitspreiden, uitbreiden *bv. als een pauwestaart, of een vogel, waarvan de veeren overeind gaan staan*, Tj. nl. zva. տնտեսություն of անձնանկար, maar van grooter voorwerpen.

անձնանկար KN. fel koud, felle koude, winter; erg. անձնանկար արարող

տնտեսու or տնտեսուհի KN. hofdanseressen, waarvan negen een rei vormen, die, onder het branden van wierook, door gamelan en koorzang van mannen en vrouwen begeleid wordt (erg. անձնանկար) — անձնանկար als badajâ dansen, den badajâ-dans uitvoeren; erg. տնտեսու

տնտեսություն = անձնանկարություն

տնտեսություն or տնտեսուհի zie bij անձնանկար

տնտեսու zva. արարող, uitroep van Boeta's, — W.

II, 241; zie արարող

տնտեսու ook անձնանկար I. kw. vkl. տնտեսություն արարող Dan. Woe. 86. (տնտեսություն W. II, 27.) — անձնանկար met de bédama vechten.

II. n., gew. տնտեսու or անձնանկար KN., vrede, vrede maken (erg. արարող տնտեսություն), WW.

Mal? erg անձնանկար

տնտեսու zva. տնտեսություն G.

տնտեսություն KW. zva. արարողություն, iets op zijn gemak verrigten, G. — Erg. տնտեսու II, արարող անձնանկար

տնտեսություն = տնտեսություն WP. 81.

տնտեսություն KN. stinken, een bedorven lucht van zich geven, gew. van vloeistoffen, erg. անձնանկար

տնտեսություն KN. een sterke drank van արարողություն արարող or արարողություն արարող bereid. — անձնանկարություն badèg maken. — անձնանկարություն or անտնտեսություն արարող zamen badèg drinken.

տնտեսություն KN.; անձնանկարություն plat voor eten; met gulzigheid of smullend eten, vreten, schransen, verslinden, *bv. van boeta's, booze geesten, enz.; zoo B. J. VII, 5, 2; XXVIII, 8, 7, van godheden die de aarde verslinden*, C. S. — անձնանկարություն verslonden, *bv. door booze geesten (of door het vuur, B. J. LXVIII, 12, 5, C. S.)*. — անտնտեսություն iets om op te slikken, W. P.

459.

տնտեսություն KN. I. jagt op viervoetig wild; volgy. Rh.

TP. zva. արարող en K. v. արարող (erg. արարող անձնանկար արարող); fly. տնտեսություն: zoeken iets als huurling te verdienen, WW.; volgy. Rh. zva. անձնանկար als bedrijf. — անձնանկար or անձնանկարություն jagen, jagt maken, op groot wild (անձնանկարություն ook iemand naloopen om hem te vangen, bij 't krijgertje spelen, Lakon, C. S.); zva. անձնանկար naloopen, najagen, oek fly. iems. liefde of gunst zoeken te verkrijgen, WP. 425, 435. — տնտեսություն obj. den. wild, waar men jagt op maakt, gevangen wild; (ook zva. անձնանկարություն jagtplaats, WW.). 2. ook TP. of KD. v. անձնանկար

տնտեսություն KN. het vergaan van vleesch, G.; erg. անձնանկար

անձնանկար KN. groote, zware trom, die in de moskee hangt, en waarop een priester slaat, om de vijf dagelijkse bedestonden aan te kondigen, en bij andere gelegenheden. անձնանկարություն, անձնանկարություն K. 't slaan van de bédoeeg om twaalf uur des middags. անձնանկարություն, անձնանկարություն K. id. des middernachts, ook genaamd անձնանկարություն, անձնանկարություն K., (volgy. WW. omdat de trom zich dan langer laat hooren dan bij) անձնանկարություն, անձնանկարություն K., drie slagen op de bédoeeg 's morgens om half vier, op andere plaatsen om half vijf, ook gen. անձնանկարություն անձնանկարություն een groote trom bij een gamelan, gew. bij արարող or անտնտեսություն անձնանկար zva. անձնանկար or արարող Rh. անտնտեսություն zoo groot als een bédoeeg (trom); ook als tijdmaat, een halve dag, zes uur; արարողություն անտնտեսություն een halve dag (zes uur) gaans. — անձնանկարություն den tijd met bédoeegslag aankondigen.

տնտեսություն KN. I. անձնանկարություն pluimvee dat zich buiten de woning des eigenaars bevindt, stelen; (in N. oneig. անձնանկար); een vrouw of kind, dat buitenshuis is, ontvoeren (erg. անտնտեսություն անտնտեսություն արարողություն). — անձնանկարություն mv. — անտնտեսություն als boven ontstolen, ontvoerd.

II. KN. een schoffel met korte steel, Rh. (Banjoemas); erg. արարող — անձնանկարություն, daarmee wieden.

տնտեսություն KN. hardhoorig, doof (in deze beteekenis ook տնտեսություն or արարողություն K.); geen

ημερα KD. van ημερα (en ημερα G. J.), Skr. wé-
dya, te weten; te onderrigten. — ανημεραζ
zva. ημερα — ανημερα ανημερα zva. ημερα
ανημερα

ημερα KN. waterbekken, waterkom, wel (erg. ημερα
ανημερα). — ανημεραζ zeker fatsoen van oorkrab-
ben, gelijkend op een ημερα

ημερα I. ook ημερα ανημερα KW. zva ανημερα
ανημερα ανημερα (Skr. bhodjya, eetbaar,
spijs). ημερα ανημερα KN. (ook ημερα ανημερα K.)
onthaal, gastmaal, feestmaal; mildheid, weldadig-
heid; ook zva. ανημερα welkomstgroet. — ανημερα
ανημερα zva. ανημερα ook zva. ανημερα ανημερα
ανημερα ανημερα ανημερα gastvrij ontvangen, feestelijk
onthalen; verwelkomen. — ανημερα ανημερα subst.
den. (ook weldoener, R.). — ανημερα ανημερα zva. ανημερα
ανημερα ανημερα ανημερα — ημερα ανημερα gul-
heid jegens gasten. — ανημερα ανημερα guí of
rijkelijk onthalen. Vrg. ημερα ανημερα

II. KW. = ανημερα ημερα ανημερα de sterke
gespierde Korawa's, G. (waarschijnlijk alleen
gegrond op ééne bedorven plaats in B. J. B. —
het door G. gebruikte handschrift —, Krit. VII,
9, 1, waar alle andere handschriften, even als
het KW., hebben ημερα ανημερα G. S.).

ημερα KN. een draaislijpsteen, fijner dan ανημερα
WW. (naam van een wapen, G.); erg. ημερα ανημερα

ημερα ανημερα KN. zva. ημερα ανημερα echtgenoot, man of
vrouw (voor vrouw: KI. ανημερα); ook zva. ανημερα ανημερα
wedergade, deksel bij een doos, enz. ημερα ανημερα ανημερα
ανημερα een ma ntri tot echtgenoot hebben (ook ημερα
ανημερα ανημερα met een ma ntri getrouwd zijn, PK.).
— ανημερα ανημερα iets van een wedergade, een
deksel voorzien. — ανημερα ανημερα ανημερα iets
als deksel voor iets doen dienen.

ημερα = ανημερα ανημερα

ημερα ανημερα of ανημερα ανημερα KW. zva. ανημερα ανημερα
ανημερα ανημερα ανημερα ανημερα erg. ημερα I. (Skr.
bhodjana, voeding; het eten; spijs). — ανημερα
ανημερα ανημερα onthalen. — ανημερα ανημερα ανημερα iets
tot onthaal doen dienen. — ανημερα ανημερα (W.
II, 431) ανημερα ανημερα eetzaal?

ανημερα KW. vkl. ανημερα ανημερα ανημερα (ook
eign. van eene widadari, G.; Skr. wadjra,
donderbeitel, diamant, PK.; ook wapen; bliksem-

schicht? erg. ανημερα). ανημερα ανημερα naam van
een slagorde (Skr. wadjra-tirna, zva. de
bliksemfelle). ανημερα ανημερα een windrijl, die
wind voortbrengt. ανημερα ανημερα KW. zva. ανημερα ανημερα
ανημερα ανημερα of ανημερα ανημερα naam van een eiland,
B. S. 11, 195, C. S.

ανημερα KN. een oogziekte, naar men wil een chroni-
sche, als het onderlid door zwakte als neêrgetrok-
ken is, WW. volg. Rh. zva. ανημερα ανημερα of ημερα ανημερα
zoo wordt spottend Semar gen. ανημερα
ανημερα (iemand, die roode randen om de
oogen heeft. — ανημερα ανημερα roode randen om de
oogen, W. P. 401).

ανημερα ανημερα zie ανημερα ανημερα

ανημερα ανημερα KN. misleiding, verleiding; mooie bedrie-
gelijke woorden, lokaas (erg. ανημερα ανημερα). ανημερα ανημερα
ανημερα ανημερα ανημερα door booze inblazingen verleid,
B. S. 536, C. S. — ανημερα ανημερα op allerlei
wijze zoeken te bepraten of te verleiden. (volg.
Rh. naar het Maleisch). — ανημερα ανημερα verlok-
ken, overhalen, bepraten. — ανημερα ανημερα zoe-
ken te verleiden.

ανημερα ανημερα KW. eten. ανημερα ανημερα zva. ανημερα ανημερα
ανημερα

ανημερα ανημερα zie ανημερα ανημερα

ανημερα ανημερα of ανημερα ανημερα KN. uit zijn verband, los-
of uit elkander geraakt; erg. ανημερα ανημερα — ανημερα
ανημερα ανημερα losrukken, openbreken, bv. een slot. —
ανημερα ανημερα mv. — ανημερα ανημερα wat uit elkander
geraakt is; losgeraakte deelen; versleten, onbruik-
baar, onbekwaam, afgekeurd, ironisch van een
persoon, die afgedankt, of gepensionneerd is, bv.
ανημερα ανημερα

ανημερα ανημερα zie ανημερα ανημερα

ανημερα ανημερα ανημερα ανημερα zva. ανημερα ανημερα ook fig.
afgesloofd, afgewerkt en zoo niet meer bekwaam
om te werken; ongev. zva. ανημερα ανημερα Rh. van
een ανημερα uit elkaar, waarvan de naden los zijn,
van een rijk regeringeloos, Men. — ανημερα ανημερα
ανημερα uit elkander halen, enz., bv. een om-
heining, van wilde zwijnen, B. J. LXIII, 10,
2, C. S. — ανημερα ανημερα ανημερα zva. ανημερα ανημερα
bv. van een rijtuig, B. J. XXXIII, 19, 10,
C. S.

ανημερα ανημερα zie ανημερα ανημερα

ἑρκεσῶν zie ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν N. plat woord voor ἑρκεσῶν WW.
 ἑρκεσῶν ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν KN. kaaiman of krokodil; ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν III. ἑρκεσῶν (B. J. L., Krit.
 XXXVIII, 1, dient het tot verklaring van kw.
 ἑρκεσῶν ten onrechte opgevat in den zin van kaai-
 man, C. S.).
 ἑρκεσῶν KN. stompvormig, knopvormig van de vin-
 gers, of ook van de armen, als zij aan de pols
 eindigen, doch aangeboren, niet door ver-
 minking.
 ἑρκεσῶν KW. zea. ἑρκεσῶν klein, Rh.
 ἑρκεσῶν KN. gew. herh. uitroep van verwondering
 door Boeta's geslaakt, zea. ἑρκεσῶν W.
 I, 103.
 ἑρκεσῶν zie ἑρκεσῶν I.
 ἑρκεσῶν KN. zeeroover, zeeschuimer, kaper; ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν II. — ἑρκεσῶν op zee rooven.
 ἑρκεσῶν (of ἑρκεσῶν G.) KN.; ἑρκεσῶν elk-
 ander met den kop of de horens stooten; ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν ἑρκεσῶν — ἑρκεσῶν als bo-
 ven stooten; ook meer algem. met de kop of de
 horens stooten tegen, Men. — ἑρκεσῶν mv.
 ἑρκεσῶν in ἑρκεσῶν uitroep van verba-
 zing, in Bagelen (ἑρκεσῶν), W. P. 414.
 ἑρκεσῶν zie ἑρκεσῶν I.
 ἑρκεσῶν zea. ἑρκεσῶν zie ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν KN. klein in zijn soort, dwergachtig, dwerg,
 (maar welgemaakt; anders ἑρκεσῶν); ook van
 boomen, vruchten, tanden, enz. die hun ouderdom
 al bereikt hebben, maar klein gebleven zijn. (Wang-
 sallaan: ἑρκεσῶν = ἑρκεσῶν C.S.). — ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν of ἑρκεσῶν dwergachtig zijn. ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν benaming van een kind van omstreeks 3 jaar.
 ἑρκεσῶν van een kind, op den aardigen leef-
 tijd van een jaar of twee, drie, dat zich ver-
 staanbaar begint te maken, Rh. ἑρκεσῶν —
 ἑρκεσῶν of ἑρκεσῶν ἑρκεσῶν een kind
 welks hoofdhaar van zijn geboorte af ongeschoren
 is gelaten, dat nog het haar heeft, waarmee het
 ter wereld gekomen is
 ἑρκεσῶν I. zie ἑρκεσῶν ook zea. ἑρκεσῶν WP. 392.
 — 2. ἑρκεσῶν zea. ἑρκεσῶν ἑρκεσῶν in

lange evenwijdige rijen zitten, die aan de uiteinden
 samenloopen, BS. WW. ook in Tj. ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν in dergelijke rijen.
 ἑρκεσῶν KN. eekhoorn, Sciurus; de in bossen gebou-
 den alangalang boven de nok van een dak, Rh.
 eenigzins gelijkende op de staart van een ἑρκεσῶν
 in het groot. (zie ἑρκεσῶν) ἑρκεσῶν
 benaming van de mannelijke roede (Wangsallaan:
 ἑρκεσῶν roede eekhoorn, d. i. ἑρκεσῶν C.
 S.). — ἑρκεσῶν straatdief, straatgespuis, WW.
 zwervende dieven, ZG.
 ἑρκεσῶν KW. zea. ἑρκεσῶν KN., ἑρκεσῶν
 iemand met water uit een plas bespatten door het
 met den voet naar hem toe te schoppen, zooals
 de kinderen elkaar wel doen bij het baden; ook
 wel met zand of steenen werpen, Tj. ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν (ἑρκεσῶν Tj.), iemand een lonk toe-
 werpen. — ἑρκεσῶν elkaander als boven be-
 spatten; (voor gemeenschappelijke reukeing, be-
 iets koopen, WW).
 ἑρκεσῶν KW. vkl. ἑρκεσῶν (ἑρκεσῶν) ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν KN. (volg. Rh. ἑρκεσῶν) lastdrager, koeli,
 vrije koelie nl. geen gouvernementskoeli, (ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν); ook, zoo als in 't Mal., een onge-
 huwde, K.T.
 ἑρκεσῶν zie ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν zie ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν KW. zea. ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν I. KW. (Skr. bhodjangu en bhoed-
 djaga), slang, draak. ἑρκεσῶν = ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν een boom, B. J. sw. Krit. II, 10-11,
 C. S.
 II. of ἑρκεσῶν = ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν I. of ἑρκεσῶν KW. KN. zea. ἑρκεσῶν
 ἑρκεσῶν moeilijkheid, hagehelijkheid, nood, gevaar;
 ongeluk, ongeval (Skr. bhaja, vreeslijk, dreigend,
 gevaarlijk; vrees). ἑρκεσῶν een slecht teeken in
 het haar van paarden, meestal onder achter den
 buiksingel, Rh.; ook het gebrek, dat een paard
 heeft om als het een rivier doorwaadt, met zijn
 ruiter in het water te gaan liggen. ἑρκεσῶν zea.
 ἑρκεσῶν ἑρκεσῶν menschen van het
 gevaar (?), d. i. ἑρκεσῶν krijgslieden, G. KW.
 zea. ἑρκεσῶν W. ἑρκεσῶν benaming van een
 corps soldaten van den Soesoehoena (Skr.

in de hofstaat; en hier en daar, TP. zva. ဂဝဏ်တရား

ဂဝဏ်တရား KN. verzwakt van ouderdom, G. volg. WW. zva. ဂဝဏ်တရား zóo in Rs.

ဗျူ: KW. zva. ဗျူတရား ဗျူတရား KN. in menigte uitkomen, opkomen *bv. v. padi, v. vruchten, van visschen*, Tj. ook zich verspreiden, uitbreiden *van een menigte, fly. van weldaden overvloeijen*, Tj.

ဗျူဝ် KW. (Skr. *wjoe há*) slagorde, *gew. in samenstellingen, als ဗျူဝ်တရား* de slagorde van den kreeft (Skr. *makara-wjoe há*) ဗျူဝ်တရား *in* zie ဗျူဝ်

ဗျူဝ် KN. zva. ဗျူဝ် (in *Banjocmas*, Rh.). ဗျူဝ် zva. ဗျူဝ် als uitroep: och! WP 432.

ဗျူဝ် KW. zva. ဗျူဝ် G. ဗျူဝ်တရား of ဗျူဝ်တရား KW. zva. ဗျူဝ်တရား ဗျူဝ်တရား KN. (Mal.) een soort parkiet.

ဗျူဝ်တရား of ဗျူဝ်တရား (van ဗျူဝ် voor ဗျူဝ်) KN. vroeger, te voren, voorheen, eertijds. ဗျူဝ်တရား (poet. ဗျူဝ်တရား) id. ဗျူဝ်တရား *verleden*. *Vrg. ဗျူဝ်တရား ဗျူဝ်တရား* *in* ဗျူဝ်

ဗျူဝ်တရား KN. gek, dwaas. WW.

ဗျူဝ် KW. zva. ဗျူဝ်တရား ဗျူဝ်တရား

ဗျူဝ်တရား *zie* ဗျူဝ်တရား

ဗျူဝ်တရား of ဗျူဝ်တရား *Ar.* *بَيِّنَات* *baijinat*, duidelijk of overtuigend bewijs, bewijsstuk. ဗျူဝ်တရား *deugdelijk getuige*. -- ဗျူဝ်တရား *door deugdelijke getuigen gezien, gehoord of bevestigd*.

ဗျူဝ်တရား of ဗျူဝ်တရား *en* ဗျူဝ်တရား of ဗျူဝ်တရား KN. vereenigd, eendragtig, eenstemmig, verbonden; zamenspannen, zich in bondgenootschap of gemeenschap vereenigen; *vrg. ဗျူဝ်တရား* -- *ဗျူဝ်တရား* of *ဗျူဝ်တရား* *zich met iemand of met iemands gevoelen vereenigen, tot zijn partij behooren, zijn zijde kiezen, met hem zamenspannen, hem bijstand bieden, hulp zenden*.

ဗျူဝ်တရား of ဗျူဝ်တရား KW. zva. ဗျူဝ်တရား *in* ဗျူဝ်တရား (Skr. *ab hant ara*, midden). *Vrg. ဗျူဝ်တရား* -- *ဗျူဝ်တရား* zva. ဗျူဝ်တရား -- *ဗျူဝ်တရား* *ieemand of iets in iemands tegenwoordigheid brengen, bekend maken*, G. •

ဗျူဝ်တရား KW. zva. ဗျူဝ် (Wangsalan: ဗျူဝ်တရား *in* = ဗျူဝ် *Skr. bhaja*: *zie bij* *ဗျူဝ်* I, *en antaka*, beëindigend, doodelijk; de dood: -- *de samenstelling waarschijnlijk te verstaan in den zin van* *ဗျူဝ်တရား*? *vrg. ဗျူဝ်တရား* C. S.).

ဗျူဝ် of ဗျူဝ် KW. zva. ဂဝဏ်တရား ဂဝဏ်တရား KN. klanknabootsing van een plotseling opengaan, *bv. van de hand, u'trengaan* *bv. van een zwerm vogels*, Tj. (*of* *elkander loslaten, bv. van worstelaars*, B. J. LX, 6, 4, ဗျူဝ်တရား C. S.); *te voorschijn komen, van 't lichaam door ontblooting*; verschijnen, opkomen, *van de zon*; helder worden, *van 't gezicht*; *fly. opklaren, ophelderen, opgeruimd worden* *van een bedrukt gemoed* L. 101; *tot bewustzijn komen, van een bezwijmde*; *vrg. ဂဝဏ်တရား* *ဗျူဝ်တရား* (*ဗျူဝ်တရား* 't aanbreeken *of* *bij 't aanbreeken van den dag, met zonsopgang*, B. J. XV, 8, 2; XXII, 22, 1; *zoo óók alleen* *ဗျူဝ်တရား* *id.* V, 4, 6. -- *ဂဝဏ်တရား* *ဗျူဝ်တရား* *op eens, onverwachts*, *Lakon*, C. S.). *ဗျူဝ်တရား* *zie* *ဗျူဝ်တရား* -- *ဗျူဝ်တရား* *zie* *aldaar* (*ook* *verschijnen*? B. J. LXII, 12, 6, C. S.). -- *ဗျူဝ်တရား* *ဂဝဏ်တရား* *openmaken, bv. een vuist*; *tot zonsopgang, bv. feestvieren*. -- *ဗျူဝ်တရား* *open, bloot, van de natuurlijke sporen van een vechthaan, niet omwoeld met een lap katoven, ook* *bv. v. e. openstaand buis*, Rh.

ဗျူဝ် KW. *ekl* *ဂဝဏ်တရား*. *ဗျူဝ်တရား* *ဗျူဝ်တရား* *ဂဝဏ်တရား* KN., *ook* *ဗျူဝ်တရား* *klanknabootsing van geplons of geklots van water tegen iets aan, of als er iets zwaars in valt*; *vrg. ဗျူဝ်တရား* *ဗျူဝ်တရား* *ဗျူဝ်တရား* *ဗျူဝ်တရား* *ook* *zva. ဗျူဝ်* *zich verspreiden*; *ဗျူဝ်တရား* Tj. (*gebr. ဗျူဝ်တရား* *of* *ဗျူဝ်တရား* Rh.); *van geveerde stoffen en derg. overal gelijk, effen. ဂဝဏ်တရား* *geheel verguld, van een zonnenscherm. ဂဝဏ်တရား* *geheel wit geveerd*. -- *ဗျူဝ်တရား* *in 't water ploffen*. -- *ဗျူဝ်တရား* *naar iemand of iets in 't water springen*. -- *ဗျူဝ်တရား* *vóór een haan, die los loopt, een anderen, dien men vasthoudt, werpen, om te zien of ze rechten willen*. -- *ဗျူဝ်တရား* *ဗျူဝ်တရား* *iets in 't water ploffen. ဗျူဝ်တရား* *ဂဝဏ်တရား* *een haan, als boven, vóóre anderen werpen*. -- *ဗျူဝ်တရား* *of* *ဗျူဝ်တရား* *spelend zameu in 't water springen, als kinderen bij 't baden in een rivier*.

of danseressen in de Soerâ-lâjâ; ook zva. ἑλληνισμός en zva. ἑλληνισμός vrouwelijke bedienden in de kraton, van den eersten rang.

ἑλληνισμός I. KW. zva. ἑλληνισμός ἑλληνισμός ἑλληνισμός ἑλληνισμός

II. KN. gebruik, gewoonte, G.

ἑλληνισμός KN.; ἑλληνισμός onder den last buigen; zware lasten dragen; zwaar beladen, Rh.; ook v. e. boom, volgeladen, en van padi; waarvan de aren geheel vol zijn, en de stengels als buigen onder dien last.

ἑλληνισμός KN 1. achterkleinkind; overgroot-vader of moeder, gew. met voorafgaand κληρὶ or ἑλληνισμός KN.; ἑλληνισμός, ἑλληνισμός KI. — ἑλληνισμός een achterkleinkind enz. met iets begiftigen, WW. — ἑλληνισμός iets aan een achterkleinkind enz. ten geschenke geven, WW. — ἑλληνισμός beven van het hoofd of de handen, uit ouderdom of zenuwachtigheid. — ἑλληνισμός voorwerp uit de oudheid, gew. zva. ἑλληνισμός tempel, gedenkteeken, voorouderlijke grafstede; ook zva. ἑλληνισμός ἑλληνισμός (ἑλληνισμός of ἑλληνισμός WW.), erf- of doodvijand. 2. ongev. zva. ἑλληνισμός doch zwakker, ongeoorloofd, verboden door de voorouders, van het eten van een of andere spijs, of het er op nahouden van een of ander, dat bij overtreding ziekte of ongeluk te weeg brengt. — ἑλληνισμός een ziekte of ongeluk aanbrengend van zaken als boven genoemd, (bv. in Baniöemas mogen de afstammelingen van Wira Saba geen roodschimmel in gebruik of in bezit hebben; ook het eten van een boschoen of gaas is ongeoorloofd).

ἑλληνισμός KW. zva. ἑλληνισμός ἑλληνισμός ἑλληνισμός — ἑλληνισμός zva. ἑλληνισμός ἑλληνισμός ἑλληνισμός meest in ongunstigen zin.

ἑλληνισμός KW. (voor ἑλληνισμός?) ἑλληνισμός ἑλληνισμός KW. regtsterm, van iemand wien de doodstraf is opgelegd, voor den dood bestemd.

ἑλληνισμός ἑλληνισμός (of ἑλληνισμός G.) KW. vkl. ἑλληνισμός ἑλληνισμός ἑλληνισμός ἑλληνισμός in poëzij gebruikt bij verandering van onderwerp. (Skr. wjâ-tîta, voorbijgegaan, verleden; KW. zva. ἑλληνισμός) B. J. Krit. LVIII, 16—19; LXI, 21; LXII, 5—6; ook ἑλληνισμός id XLVII, 8; XLVIII,

2—3. ἑλληνισμός waarschijnlijk als Jussief van ἑλληνισμός als ware ἑλληνισμός — in twee woorden, C. S.).

ἑλληνισμός KN. naam van een visch.

ἑλληνισμός KN. (volg. Rh. ἑλληνισμός) bleek, van gelaat of kleur (verg. ἑλληνισμός ἑλληνισμός); en volg WW. helder van het weder, na den regen. — ἑλληνισμός ἑλληνισμός doen verbleeken; (doen ophelderen, van het weder, WW.).

ἑλληνισμός ἑλληνισμός of ἑλληνισμός KW. vkl. ἑλληνισμός ἑλληνισμός ἑλληνισμός zeer bedreven, zeer kundig; gewend of gewoon iets te doen (Skr. abhîjâsa, oefening, gewoonte, ervaring, opvoeding; verg. ἑλληνισμός); eigennaam van den grootvader der Pandawa's en Korawa's (Skr. Wjâsa), C. S.

ἑλληνισμός zva. ἑλληνισμός

ἑλληνισμός KN. aangifte of kennisgeving van een zaak aan de bureu, bv. van iets gevonden of verloren te hebben, waarbij men geen menschen kan noemen (verg. ἑλληνισμός II); zulke aangifte doen. — ἑλληνισμός ἑλληνισμός zulk een zaak aaniemand aangeven, bekend maken; iemands aankomst in het rond bekend maken, verkondigen, publicceeren. Verg. ἑλληνισμός ἑλληνισμός

ἑλληνισμός zie ἑλληνισμός

ἑλληνισμός N., ἑλληνισμός K., naam van een plaats, 18 palen van Soerakarta, op den weg naar Salatiga (Wangsallan: ἑλληνισμός ἑλληνισμός = ἑλληνισμός C. S.).

ἑλληνισμός KW. vkl. ἑλληνισμός ἑλληνισμός (Skr. wjâpja, doordringbaar, vatbaar voor een eigenschap).

ἑλληνισμός KW. vkl. ἑλληνισμός ἑλληνισμός (Skr. wjâ-paka, zich wijd uitstrekkend).

ἑλληνισμός KN.; ἑλληνισμός onbestemd, wankeleind, onbesuisd, rondwalen, WW. — ἑλληνισμός ἑλληνισμός overal rondtasten en rondgaan, als of men iets zocht.

ἑλληνισμός KN. een moeskruid, beh. tot de familie der Amarantaceae, spinazie. ἑλληνισμός ἑλληνισμός soort van bajëm, die 't meest gegeten wordt; andere soorten zijn: ἑλληνισμός de ware spinazie A. retroflexus Bl. ἑλληνισμός een oneetbare soort vol dorentjes, A. spinosus, L. ἑλληνισμός een soort met breede bladen; enz. ἑλληνισμός naam van een bloem, hanekam. ἑλληνισμός

Ἰνδονήσις *zva.* Ἰνδονήσις brandnetel (*Wangsallan*: Ἰνδονήσις of Ἰνδονήσις = Ἰνδονήσις en Ἰνδονήσις = Ἰνδονήσις C. S.).

Ἰνδονήσις *kw. zva.* Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις

Ἰνδονήσις *kw. zva.* Ἰνδονήσις

Ἰνδονήσις *kn. nm.* van een groote soort duizendpoot, meest in bamborbosschen op de bergen te vinden; de beet is zeer vergiftig, Rh.

Ἰνδονήσις *kn. I.* klanknabootsing van het vallen, *bv.* van een metalen schenkblad, *zva.* Ἰνδονήσις ook een uitroep, *zva.* Ἰνδονήσις in scheldwoorden *zva.* Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις zijn moer.

II. Ἰνδονήσις rusteloos zijn, ook van den geest, onbestemd in doen en laten. (Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις *zva.* Ἰνδονήσις G.).

Ἰνδονήσις *kn.* klanknab. van het zich in beweging zetten v. velen, (Tj.) Rh.

Ἰνδονήσις *kn.* klanknabootsing van het gonzend uit elkander vliegen van een zwerm insecten (*erg.* Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις). Ἰνδονήσις *spr.* met den stroom meëgaan, meëgaande. — Ἰνδονήσις zwerm van bijen. — Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις (of Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις G.). bij zwermen, van vliegen en derg. — Ἰνδονήσις in verwarring de vlucht nemen, G. — Ἰνδονήσις *poët.* uiteenstuiven, in verwarring naar alle kanten de vlucht nemen (of dooreenloopen? B. J. XLI, 4, 3, C. S.).

Ἰνδονήσις *kn. I.* Ἰνδονήσις of Ἰνδονήσις iemand met zijn tweeën of meer aan weerszijden ondersteunen of opnemende weggeleiden, linksen regts vasthouden, als bij ons een boosdoener tusschen twee geregtsdienars; iets met zijn tweeën of meer met de handen wegdragen, *bv.* een tafel (*erg.* Ἰνδονήσις). — Ἰνδονήσις *kw. zva.* Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις *kn.* wat als boven weggevoerd wordt; dood mensch of beest, als prooi van een verscheurend dier (*erg.* Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις). — Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις iemand als bruidegom of bruid feestelijk uitdossen, eer bewijzen, in staatsie begeleiden (*erg.* Ἰνδονήσις). — Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις of Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις *passief.* 2. *volg.* CP. ook *zva.* Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις

Ἰνδονήσις of Ἰνδονήσις *kn.*, Ἰνδονήσις *kl.*, moeder; ook als uitroep van smart, — minder teelder dan Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις in 't Salásche het laatste meer gebruikelijk

ter hoofdplaats, het eerste op het land, en wel meest Ἰνδονήσις (als vocatief Ἰνδονήσις als uitroep *br.* van verwondering: Ἰνδονήσις Rh.) Ἰνδονήσις of Ἰνδονήσις (niet Ἰνδονήσις) Ἰνδονήσις waar is moeder? Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις of Ἰνδονήσις zijn (haar, hun) moeder. Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις of Ἰνδονήσις scheldwoord: zijn moer! (in obscoenen zin? *erg.* Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις C. S.). Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις - Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις moeder van den jongen of van 't meisje, noemt de man zijne vrouw naar 't eerste kind. Vele vrouwen dragen ook als eigennaam dien van haar eerste kind, en heeten dan *bv.* Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις moeder van Kasiman (soms ook met den naam van haar man, als Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις *Brievens*, 42, r. 4, C. S.).

Ἰνδονήσις *zie* Ἰνδονήσις

Ἰνδονήσις *kn. OJ. en TP. zva.* Ἰνδονήσις soort van pot om water te halen.

Ἰνδονήσις *kn.*; Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις jonge koetoevisch, WW. *fig.* voor jong v. l. mensch, Tj. *zie* Ἰνδονήσις

Ἰνδονήσις *kn.* verhuizen met have en goed; en een soort van gending, ook wel Ἰνδονήσις W. I, 243; L. 221. — Ἰνδονήσις naar een andere plaats overbrengen, in gevangenschap, slavernij of ballingschap wegvoeren, inzonderheid vrouwen. — Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις *mv.* — Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις wie of wat als boven overgebracht wordt, gevangene, pandeling; aan het verhuizen als boven zijn. (Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις, zich in slavernij enz. overgeven, van vrouwen, B. S. 351: *erg.* en Ἰνδονήσις C. S.).

Ἰνδονήσις of Ἰνδονήσις *zie* Ἰνδονήσις

Ἰνδονήσις *zie* Ἰνδονήσις

Ἰνδονήσις *zie* Ἰνδονήσις

Ἰνδονήσις *zie* Ἰνδονήσις

Ἰνδονήσις *zie* Ἰνδονήσις

Ἰνδονήσις *zie* Ἰνδονήσις

Ἰνδονήσις = Ἰνδονήσις van steenen zó geordend: Ἰνδονήσις Tj.

Ἰνδονήσις *kn.* klanknabootsing van den slag met de vlakke (*gew. regter*) hand, op de breedere, d. i. de baskant van de Jav. trom (*echo*, G.; *erg.* Ἰνδονήσις Ἰνδονήσις).

Ἰνδονήσις of Ἰνδονήσις *Holl.* boom, *kn.* boom van een

roode vrucht, vkl. en 13 in welken zin, *blijkt niet*, C. S.

en 13 KN. niet in evenwigt; naar één zijde overhel-
leu, fan een vaartuig; *scheepsterm* zva. n 13 2.
Rh. kant, rand, zijde van een vaartuig, G.
zva. en 13 Tj. — en 13 intr. terug-
slaan, terugkaatsen, *bv. van een geworpen steen*,
Rh. — en 13 doen overhellen (een schip
aan den kant of oever brengen, W.).

en 13 KN. overal even dik, cilindervormig, zooals
bv. de pooten v. e. olifant, Rh.

en 13 KW. zva. 13

en 13 of en 13 KN. zva. en 13 gew. v. die-
ren (B), Rh.

en 13 KN. koker, holle cilinder, van bamboe, blik,
glas, hout enz. — en 13 cilindervormig, als een
boemboeng zijn, van beenen: *erg. en 13 (Wang-
sallan: en 13 = en 13 =
13 en 13 en 13 of volg. Rh. en 13 =
13 G. S.)* — en 13 kokervormig,
een derg. voorwerp.

en 13 = en 13

en 13 KN. I. vechthaan. — en 13
volg. Rh. een vechthaan onderhouden, verzorgen,
opleiden voor het gevecht; ook een vechthaan op
den arm dragen (*erg. en 13*). en 13
• 13 de zaak van een ander voorstaan of be-
pleiten. 2. gerust, van gemoed, tevreden, rustig,
onbekommerd, (Tj). Rh.

en 13 KN. zva. en 13 klank-
nabootsing van een stap of doffen val: dreunen.
— en 13 klanknabootsing van iemand,
die hard loopt, W. P. 422

en 13 I. KN. een doornig struikgewas.

II. KW. vkl. en 13 KN. muskuszakje
van een civetkat, Z. II, 273, (Skr. bhaga, deel,
vrouwelijk schaamdeel).

III. KW. zva. en 13 deel, gedeelte (Skr.
bhaga, id.; *erg. en 13*). en 13 drie
deelen; in drieën gedeeld. en 13 of en 13
en 13 regstern. schadeloosstelling voor
twee derden van de waarde. en 13 in drieën
gedeeld, driedeelsgewijze geschieden.

IV. KN. rang, stand, WW.

en 13 zie en 13 I.

en 13 KN. zva. en 13 G.

en 13 KN. I. aandeel (Skr. kw. bhāgja: zie bij
en 13 *erg. ook Skr. bhāgi*, deelhubbend, be-
deeld). — en 13 of en 13 verdeelen (on-
derling deelen, B. S. 390; uitdeelen, B. J. X, 15,
4, C. S. — en 13 poët. bedeed, elk zijn deel
ontvangen, B. J. XLVII, 11, 4, C.S.). — en 13
en 13 ook en 13 iemand met iets be-
deelen, zijn deel geven. — en 13
iets aan iemand als zijn deel geven, toewijzen; on-
der anderen verdeelen. — en 13 of en 13
en 13 deel, aandeel.

II. geluk, heil; gelukkig, gezegend, welvarend:
erg. en 13 (Skr. bhāgja, ook lot,
fortuin). en 13 (of *collediger en 13*
en 13 B. S. 460) wees welkom! en 13
en 13 gelukkig. God dank! — en 13
en 13 iemand welkom heeten, verwelkomen, be-
groeten. en 13 (of en 13
en 13 L. 70, 10 v. o.) elkan-
der begroeten, verwelkomen. — en 13 of en 13
en 13 begroeting, welkomstgroet. en 13
en 13 of en 13 ontvang mijn welkomstgroet!
B. S. 404, 499. — en 13 of en 13
en 13 een ander of elkander begroeten.

en 13 KN. vezels van de bast van den so-boom
of en 13 waarvan men touw maakt. *Erg.*
en 13

en 13 I. KW. zva. en 13 (Skr.
bhāga, genot, inz. van spijs, voedsel; *erg. en 13*
en 13 TD. zva. en 13 (ook een bijnaam
der Korāwā's, G., waarschijnlijk misverstand
uit B. J. VII, 9, 1; *en 13* de wecr-
spannige Korāwā's? C. S.) en 13 KW. zva.
en 13 zva. en 13 — *erg.*
en 13 KW. zva. allerlei spijzen? B.
J. KW. Krit IV, 8—9 (uit Skr, bhoga en
oepabhoga, beiden genot; het eten of drin-
ken), C. S.

II. en 13 zie bij en 13

en 13 KN. een soort en 13 niet grooter
dan een duim, Rh.

en 13 KW. vkl. en 13 (Skr.
bhagna, gebroken) overwonnen, B. J. KW.
Krit. XVII, 1, 4; XLIV, 3—14; verijdeld,

verbroken, van eene gelofte, ib. VII, 9, 1, C. S.

ἡμετέριον zva. ἡμετέριον? W. P. 436, volg. Rh. dialect v. Banjoemas.

ἡμετέριον (verbastering van ἡμετέριον): tooverformulier, om menschen in slaap te brengen; ook eign. van een zoon van Däsä-moekä en Dewi Tari (Skr. mégha-nada, donder; bijnaam van Indradjit, den zoon van Rá-wana).

ἡμετέριον ^(W) ML. iemand van vorstelijke afkomst, titel van een vorstelijk persoon: Zijn Hoogheid. ἡμετέριον naam van een vorstelijken tuin, W. P. 421.

ἡμετέριον KN. ondergeschikten van een hoofd, aan wie, als dienstplichtigen, eenig werk wordt opgedragen, zooals het snijden van gras, 't zorgen voor de paarden, of om het hoofd te vergezellen naar het een of ander werk, R volg. Rh. begeleider van een ἡμετέριον

ἡμετέριον KN. naam van zeker fatsoen van huizen, waar het bovendak afgescheiden is van het benedendak, ongeveer gelijk de Jav. muskeo Rh; in W. I, 121, verb. v. ἡμετέριον.

ἡμετέριον KN. = ἡμετέριον — ἡμετέριον met goed van bagor gekleed, zooals bij een optocht v. e. pñgantèn door de op ἡμετέριον ἡμετέριον rijdende ἡμετέριον gedragen wordt, (Tj.) Rh.

ἡμέριον KN. zva. ἡμέριον WW.

ἡμέριον KN. zva. ἡμέριον WW. jong, vrolijk, zonder zorgen, G., volg. Rh. zva. ἡμέριον

ἡμέριον KW. ekl. ἡμετέριον B. J. KW. Krit. LIV, 2—3; vrg. ἡμέριον ἡμέριον ἡμέριον C. S. zva. ἡμετέριον en klanknab. van het geluid van een bekken (ἡμέριον); vrg. ook ἡμέριον

ἡμέριον KN. dartel, dartele sprongen maken (uitdarten?) als een paard dat na lange rust uit den stal komt; stalvrolijk, Rh. vrg. ἡμέριον ἡμέριον ἡμέριον ἡμέριον ἡμέριον ἡμέριον

ἡμετέριον KN. de gëbang boom, WW. uitgestorven arënpalm, die zijn kruin verloren heeft, Rh. Ook eign. van de afdeeling en hoofdplaats Buitenzorg.

ἡμετέριον KN. soort van vogel, Besch. v. Bat. hl.

54, PK., volg. Rh. ἡμετέριον ook ἡμετέριον zie ald.

ἡμετέριον eign. van een Vorst van Srawanti-poerä (Skr. Bhagadatta, PK.).

ἡμέριον (ML. zóo, op die wijze) KW. ἡμέριον ἡμέριον zva. ἡμέριον WW.

ἡμέριον KW. zva. ἡμέριον KN. gezond, er frisch uitzien. ἡμέριον frisch en gezond, ook wel ἡμέριον of ἡμέριον de zoon (vrg. ἡμέριον). ἡμέριον eign. van dem schoonvader van Vorst Salja. — ἡμέριον zva. ἡμέριον ἡμέριον spr. — ἡμέριον zva. ἡμέριον spr.

ἡμέριον KN. mooi, fraai; netjes; schoon, knap, van een jongen of man; titel van een fatsoenlijken Javaan, minder dan ἡμέριον ἡμέριον of ἡμέριον zie bij ἡμέριον ἡμέριον zie bij ἡμέριον — ἡμέριον de jonge prins, G. (vrg. ἡμέριον). — Bij verk. ἡμέριον in beleefde toespraak tot elken knaap of jongman: vriend, heerschap! — ἡμέριον of ἡμέριον (in W. II, 159 ἡμέριον) zich verbeelden knap te zijn, fat, behaagziek. — (ἡμέριον schoonheid, G.). ἡμέριον bagoes genoemd, als bagoes geprezen worden, WP. 452 (poët. zva. ἡμέριον B. J. A. Krit. XI, 2, 6, C. S.).

ἡμέριον landschap op Celebes. ἡμέριον Boeginees. ἡμέριον ἡμέριον zie ἡμέριον ἡμέριον ook wel ἡμέριον KW. KN. zva. ἡμέριον ἡμέριον een vorst, die zijn waardigheid heeft nedergelegd, en als kluizenaar of pandita leeft (Skr. bhagawān, vereereuswaardig; benaming van een vorst of godheid; titel van een god geworden heilige). — ἡμέριον of ἡμέριον zva. ἡμέριον ἡμέριον het leven van een bagawan leiden of aannemen.

ἡμέριον KN.; ἡμέριον goederen voor of bij zich houden, WW.

ἡμέριον KN. een kort, dik stuk hout, Tj. volg. WW, ook zva. ἡμέριον stuk brandhout dat niet brandt, of uitgedoofd is.

ἡμέριον KN. straatroover, bij dag of nacht, op den openbaren weg (of op de rivier, JZ. I, 6. 8

v o.; JI. 13, 3; *erg.* դուրդմայր) — անդժմայր of անդդուրդմայր rooven, straatroof plegen, անդ դժմայր iemand als boven berooven; ook op weg aanranden, W. I, 122. — անդժմայր մո. — անդուրդմայր straatroof lijden. — դուրդմայր straatroof; als boven geroofd goed.

դուրդմայր KN. de eikel half ontbloom hebben; fig. te korte mouwen hebben van een buis, zoodat de arm er uitkomt; van een eechthaam een lange hals met korte veeren hebben, een teeken van zwakheid, Rh.

տոմարայր of ամդարայր zie bij աման
տոմարայր KN. bulderen, rommelen (uitbarsten, G.) van vulkanen; *erg.* աման 2, և ամարայր WW.

անդդարայր zie անդդարայր bij արթ

դուրդմարայրուտm zie դուրմա

տոմարայր KN.; grof, ruw, gerimpeld, bv. van zeildoek, leder, enz.

տոմ of տեռ KN. door het noodlot toebeschikt deel, lot; inz. gunstig lot, geluk, gelukkig (Skr. bhāgja; zie bij անայր). տոմարու. 't is mijn lot, mij beschoren, hetzij ten goede of ten kwade.

անդտուրդ տոմար տոման անդդարայր դարձան անդդարայր անդդարայր անդդարայր անդդարայր JZ. I, 12, 1. (Ook in zulke zamenhang echter waarschijnlijk veelal opgeval in den zin van tot iemands geluk toebeschikte bezoe-king: *erg.* տոմ և meermalen bet. het bepaald: geluk, gelukkig, bv. J. Z. 119, r. 13; B J. XVI, 19, 2; XXXIX, 18, I, C. S.). տոմարունտ արդ. zie արուն — անդդարայրուտ gelukkig maken. — անդդար of անդդարայր տոմար of տոմարայր op goed geluk. — անդդար of անդդարայր met voorspoed begunstigd; voorspoed, geluk; belang, voordeel.

տոմարայր KN. klankhab. van het plotseling uit een gat voor den dag komen, zva. անդդարայր արդ. spottend voor een, die overal door kan komen, Tj.

տոմար of անդարայր KW. — տոմ անդարայր տոմ (Skr. bhāgja, te deelen; lot, fortuin). — անդարայր = անդարայր անդարայրայր zie անարայր

դուրմարայր KW. zva. դուրմ I. (Skr. bhogja, eetbaar; spijs; koren).

տոմար KW. zva. արդարայր G.

դուրմարայր KW. zva. դուրմարայր sp.

տոմարայր KW. zva. դուրդարայր G.

դուրմարայր KN. naam van de vrucht, v. d. Sonneratia acida, L. fs. = արուն Rh; een ronde doos met deksel, meestal van koper of blik, Rh. o. a. door juweliersters gebruikt, die er, nevens de kostbaarheden, ook een schaalje en gewigten in hebben.

տոմարայր KN. in dialect van Banjoemas, zva. դուրմարայր Rh. en zie անդարայր

տոմարայր KN.; անդարայր = տոմար of անարայր zie bij տոմար

տոմարայր ook wel անդարայր KN.; անդարայր of անդարայր met tegenzin de handen uit de mouw steken. *Erg.* անդար G. ineengekrompen zitten of staan. — անդարայր ineenkrimpen, ongev. zva. անդարայր *erg.* անդարայր Rh.

անդարայր of անդարայր zva. անարայր of անարայր maar minder breed of uiteen.

անդարայր KN.; անդարայրայր pal blijven staan of zitten, WW; *erg.* անդարայրուտ տոմարայր

անդարայրայր, zie անդարայրուտայր տոմարայր of անդարայրայր zie անդարայր

անդարայրայր zie անդարայր

անդարայր KN. eigennm. v. e. zoon van Sēmar, elders անդարայր gen.; wegens zijn eigenaardige wijze van spreken en woordverdraaijing kunnen weinig datangs hem voorstellen; deze gebruiken dan een anderen zoon van Sēmar, nl. Tjēmoeris, Rh.; ook TP. zva. դուրմար

անդարայր KW. (KN?) zva. արուն արդ (been, van de heup tot en met den voet? B. J. XLIII, 4, 7; volgens G. KN. het onderste gedeelte van 't ligchaam, de lendenen en de voeten; dus zonder de beenen? C. S.).

դուրմարայր KN. hier en daar korrelloos van djagoeng WW. van padi, Tj.

անդարայր = անդարայր van անդարայրայր zie BV. een drieste houding aannemen; Tj.

տոմար I. KW. zva. արդարայր G.

II. KN. artikel, paragraaf, hoofdstuk; punt, geval; wat betreft, aangaande (Ar. باب. ingang, deur; aanvang van een artikel of hoofdstuk, artikel,

hoofdstuk). ἰνῶν ἰνῶν een punt, *bv. van bespreking of onderzaging.* ἰνῶν ἰνῶν te dien opzichte; ook *veerk.* v. ἰνῶν *bv. ἰνῶν ἰνῶν* om wat reden?

ἰνῶν of ἰνῶν ἰνῶν KN. 1. klanknabootsing van den gesmoorden slag op de baszijde van een Jav. trom, als de hand op den anderen kant gelegd wordt (*verg. ἰνῶν*). 2. — ἰνῶν water afdammen of opstuwen, dat het blijft staan, Rh.

ἰνῶν KW. *zva. ἰνῶν*. G.

ἰνῶν KN. tam varken, *verg. ἰνῶν*

ἰνῶν KN. min, voelster, *volg. Rh. ook zva. ἰνῶν* *ἰνῶν* poët. moeder. ἰνῶν ἰνῶν KI. vader en moeder. ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν volle broeder of zuster, K. T. 208, 3 ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν die tot vader en moeder (*d. i. tot beschermer*) verstrekt van al de Vorsten van Java. — ἰνῶν ἰνῶν KN. volwassen kip, legghen; kapitaal dat rente geeft; origineel *bv. van een afschrift, v. e. toeverformulier, dat tot voorbeeld kan dienen, voorbeeld, exempel, RP. A. 62; bron, bv. van aanhalingen;* ἰνῶν een hen, die op het punt staat eijeren te leggen, *een weinig ouder dan ἰνῶν*; kopje (*ἰνῶν*), doos, mand, *enz., in tegenstelling van het deksel (dat dikwijls ἰνῶν genaamd wordt)* ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν het deksel past niet op de doos (*Wangsallan: ἰνῶν ἰνῶν = ἰνῶν C. S.*) — ἰνῶν ἰνῶν een kind als min zogen; v. e. ἰνῶν voorzien, iemand een origineel geven om af te schrijven. — ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν (*ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν L. 103*), een kind laten zuigen van een min (niet zelf zogen).

ἰνῶν poët. tusschenwerpsel, *zva. ἰνῶν en zva. ἰνῶν* Tj.

ἰνῶν KW. *zva. ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν* Perz. **بی بی** huisvrouw KN. (*ook wel ἰνῶν of ἰνῶν* *ἰνῶν*) moei, tante (vaders of moeders jongere zuster; *verg. ἰνῶν bij 111*); zoo worden de bijzitten van Jav. grooten, ook door haar eigen kinderen, genoemd; *betiteling van een onbekende bejaarde vrouw uit den minderen stand (meestal verkort tot ἰνῶν ἰνῶν zie ald.); te Soerabaja ook wel zva. als de betiteling ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν*

ἰνῶν ook ἰνῶν ἰνῶν zijn (haar of hun) moei. — ἰνῶν iemand tante of moei noemen, als neef of nicht, of om iemand te believeen.

ἰνῶν. I. KN. eig. opening; *fig. aanleiding, tot een daad, twist, enz. WW. volg. Rh. plaats, terrein, zva. ἰνῶν ἰνῶν* W. I, 73, ook *zva. ἰνῶν* ziech *erg. plaatsen, nederzetten* W. II, 389. ἰνῶν ἰνῶν *fig. plaats of gelegenheid tot een of ander vinden.* — ἰνῶν een opening of gat maken, inbreken, doorbreken, *ook zva. ἰνῶν*, ondergraven, *verg. ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν* — ἰνῶν *mv.* — ἰνῶν opening of gat, door inbraak gemaakt; *erg. ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν* zie bij 111 ook pas ontgonnen grond, *zva. ἰνῶν ἰνῶν*

II. of verkort *ἰνῶν* titel van halfbloed-Chinezen, in toespraak of vóór namen of andere titels; *erg. ἰνῶν* ook als titel van voornamen inlanders te Batavia, *bv. ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν* (of *ἰνῶν ἰνῶν*) halfbloed Chinees, in tegenstelling van *ἰνῶν ἰνῶν*

ἰνῶν zie bij *ἰνῶν*

ἰνῶν KN. toegevoegd, *bv. van een tweede inzel in 't spel bij een eerste, van een tweede gelijksoortig geschenk bij een eerste, van verwijfingen of slagen bij die, welke dezelfde reeds van een ander ontvangen heeft; verg. ἰνῶν* WW. *volg. Rh. zva. ἰνῶν* — ἰνῶν KN. (of *ἰνῶν* K.) er het zijne bijdoen, *gew. in kwaden zin.* — ἰνῶν een toevoegsel ontvangen, *bv. een nieuwe ramp,* WW. — ἰνῶν K., *ἰνῶν* K, iemand iets als taak of aandeel toewijzen, opleggen, opdragen; de zorg over een of ander toevertrouwen aan, P. I. I, 12. — ἰνῶν ἰνῶν *ἰνῶν* iets tot taak of aandeel om te verrigten krijgen of hebben (toegevoegd deel of taak, G); *erg. ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν* — ἰνῶν ἰνῶν *ἰνῶν* iets aan iemand opdragen om te verrigten. — ἰνῶν ἰνῶν *ἰνῶν* iemands aangewezen taak of aandeel van werk, *toezigt enz.; ook, maar dan gew. herk., ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν* een werk taaksgewijze onder elkander verdeelen. *ἰνῶν ἰνῶν ἰνῶν* dat is mijn werk niet, dat gaat

դիր տեսլեն, L. 98; օճորդարէջ. hetz. voor de gëding անդարայ AS.; bij het stuk, bij stukjes, van dansen enz., als boven (fragment, afzonderlijk stuk, afzonderlijk verhaal, bijzondere geschiedenis, G.).

տոլորայ KN.; տոլորայ met den kop of de horens op zijde stooten (met voor- of achterpooten stooten, G.; op eten aanvallen.

տոլորայ KN.; տոլորայ տեսլայ զի սրտն անտոլայ KN. (zva. տոլորայ G.); տոլորայ of տոլորայ tot gruis stampen. տոլորայ rijst of koffij stampen om ze van den buitensten bolster te ontdoen, vóór het ոծծ հ, dus zva. էլ տոլորայ զի սրտն (zic դարդարայ Vrg տոլորայ). — տոլորայ obj. den. wat tot gruis of poeder gestampt is. — տոլորայ of տոլորայ — տոլորայ of տոլորայ vermolmen. — տոլորայ of տոլորայ molen, stof, van hout (een ander տոլորայ zic boven).

տոլորայ zic bij տոլորայ en տոլորայ

տոլորայ zva. տոլորայ

տոլորայ zva. տոլորայ

տոլորայ KW. zva. տոլորայ KN. տոլորայ նամ van de sasrahán, als de dochter het oudste kind is. — տոլորայ den grond omwoelen, omgraven met ploeg of patjoel; ontginnen; uit den grond halen, gew. met een wangkil, of graven, rooijen, bv. katjang, volq. Rh. ontginnen van woesten grond, ongev. zva. դարդարայ heelemaal uit elkaar halen tot kleine stukjes bv. een nangka vrucht (iemand het lijf met de nagels openrijten, B. J. XXXIX, 26; XL, 3, C. S. zoo ook L. 160). — տոլորայ mv. — տոլորայ այլ het als boven omgegravenen, enz.

տոլորայ KN. een insect, dat vermolming veroorzaakt: rijstworm, houtworm, mijt; vermolmd, tot stof, tot poeder vergaan, tot poeder gestampt of gemalen, bv. koffij. դարդարայ զի տոլորայ bij դարդարայ of տոլորայ տոլորայ տոլորայ zaagsel (vrg. տոլորայ). — տոլորայ tot poeder enz. stampen, malen. — տոլորայ vermolmd; door ziekte of ouderdom verzwakt. տոլորայ տոլորայ KN.; տոլորայ այլ als stof of poeder zijn, bv. aarde. — տոլորայ տոլորայ stof- of aschachtig; ook warme asch. տոլորայ տոլորայ fijne,

losse aarde. տոլորայ (N., տոլորայ KN) տոլորայ տոլորայ stofvuur; asch met vuur. տոլորայ տոլորայ տոլորայ տոլորայ katëla inrekenen, bakken, onder de asch.

տոլորայ KN. (տոլորայ KN) eendvogel. անտոլորայ տոլորայ eendwijn, spr. voor drinkwater. անտոլորայ տոլորայ een eendhoedershoed, gew. van getochten kokosbladen, die nek en rug bedekt, volq. Rh. տոլորայ (of դարդարայ) տոլորայ տոլորայ դարդարայ տոլորայ zic bij դարդարայ (Wang-sallan: տոլորայ of տոլորայ տոլորայ տոլորայ = տոլորայ C. S.). տոլորայ տոլորայ in het water stoeijen, van mannen en vrouwen, Tj.

տոլորայ KN. — անտոլորայ in een muur of beschoot, gew. van een huis, een gat of opening maken; in een stijl, paal en derg. een gat slaan of steken; vrg. տոլորայ տոլորայ տոլորայ տոլորայ — տոլորայ տոլորայ gat, bres, opening als boven.

II. smeersel, zalf, gew. van gemalen specerijen met medicinale bladeren voor huid of uitwendige ziekten, dial. ook wel zva. դարդարայ — անտոլորայ met bôbôk besmeren.

տոլորայ zic տոլորայ bij տոլորայ

տոլորայ KN. een cilindervormige duizendpoot grooter dan տոլորայ maar onschadelijk.

տոլորայ KN. I. pens; het uit buffelpens gemaakte overtrek van een Jav. viool, WW. volq. Rh. het binnenste ruwe gedeelte van de maag; de pens heet տոլորայ

II. schoomaken, van een bosch of begroeide plaats, door de boomen om te hakken, de struiken en het onkruid uit te roeijen. տոլորայ տոլորայ een bosch of woeste streek ontginnen. — տոլորայ տոլորայ boomen, struiken enz. omkappen; met een sabel (of knods, B. J. XIV, 6, 6; XVI, 1, 3, C. S.) een drom vijanden (wagens, olifanten enz.) wegmaajien, neêrhouwen (vrg. տոլորայ). — տոլորայ KW. id. Krit. XXXVIII. 2, C. S. — տոլորայ mv. — տոլորայ afgemaaide of omgehouden planten (bv. տոլորայ տոլորայ B. S. 298); ontgonnen land.

III. geschiedverhaal, jaarboeken van een rijk (eig. ontginning?).

bedelschaal, *gew. van een klapperdop gemaakt; koperen pinang-doozje zonder deksel, in een siri-k-dooz, WW. (vrg. တံပုတံပု မှာ မှာ မှာ);* koperen doosje om amfoen in te koken, ook ဘုရားဖူးတံပုတံပု *genaamd, WW.; volg. Rh. wordt daarvoor gew. een ဖူးတံပု* gebruikt; ook *ben van het ligchaam van de viool, dat nl. met dun leder oeretrokken en waarop de kam bevestigd is, Rh. တံပုတံပုတံပု* ring uit het hout van de klapperschaal gemaakt. ဖူးတံပုတံပု *gloeijende kool van dat hout, WP. 438. တံပုတံပု* de holle hand? (WP.) *R. welligt, de hand als တံပုတံပု* gebruiken, *bv. om te drinken. တံပုတံပု* *zie ဖူးတံပု III. (Wangsallan: တံပုတံပု တံပုတံပု တံပုတံပု = တံပုတံပု C. S.). တံပုတံပု* een op den rug liggende batok van strikken voorzien *waarin een of ander aas, om vogels of boschkippen te vangen, Rh. — တံပုတံပု* als een batok zijn, *nl. zoo hard en stijf (vrg. ဖူးတံပုတံပု ဖူးတံပုတံပု) တံပုတံပု* als een vooroverliggende batok, *van een steile paardenhoef, ook van een fatsoen van တံပုတံပု WW. — တံပုတံပု* wat bij een batok te vergelijken is; batok-vormig (*bv. van een muts of kap, in Wangsallan: ဖူးတံပုတံပုတံပုတံပု = ဖူးတံပု တံပုတံပု = ဖူးတံပုတံပု C. S.). in Tj. van een တံပုတံပု: တံပုတံပုတံပုတံပုတံပု တံပုတံပု (Holl. streep, rand?). တံပုတံပု* *zie bij တံပု*

တံပုတံပု *zva. တံပုတံပု* — တံပုတံပု *een kookplaats, Rh.*

တံပုတံပု *KN. zva. တံပုတံပု* *naam van een zoet-watervisch, WW. volg. Rh. evenwel minder plat dan de တံပုတံပု* *en kleiner dan တံပုတံပု*

တံပုတံပု *KN. een vlechtwerk van bamboe met ruiten, vroeger gebruikt als omheining voor een gearresterde; vrg. တံပုတံပု — တံပုတံပု* als een bétèk. — တံပုတံပု *van een bétèk voorzien; iemand in arrest zetten of houden (zonder op te sluiten), bv. een Jav. ambtenaar, wien in de pèndápá van zijn hoofd een plaats wordt aangewezen, waar hij eenige dagen en nachten moet blijven, en eten van huis ontvangt, WW. volg. Rh. in ouden tijd op de aloen-aloen in een*

met တံပုတံပု *afgezette plaats — တံပုတံပု* *een met bétèk afgesloten of omheinde plaats, plaats van arrest als boven?*

တံပုတံပု *KN. naam van een zoetwater visch, grooter dan တံပုတံပု Rh. een fatsoen of model van krissen, WW. een nm. v. e. beroemde kris, in B. Padj. 4: တံပုတံပု*

တံပုတံပု *KN. I. kaal, een kale plek op het hoofd hebben; kaalheid; kale plek op het hoofd.*

II. zva. တံပုတံပု

တံပုတံပု *KN. troebel, drabbig; vrg. တံပုတံပု တံပုတံပု — တံပုတံပု* *troebel makend; troebel worden, van een vloeistof, als er zich iets in oplost. — တံပုတံပု* *troebel maken.*

တံပုတံပု *KN. rot, bedorven zooals vleesch of visch, Tj.*

တံပုတံပု *KN. een soort valies, တံပုတံပု? Rh.*

တံပုတံပု *KN. jonge djagoeng of kadélé met of zonder gehakt vleesch of visch en geraspte klapa in een pisangblad gewikkeld en gekookt. — တံပုတံပု* *bétèk maken, ook zva. တံပုတံပု* *zie bij တံပုတံပု*

တံပုတံပု *KN. la-kastje voor geneesmiddelen. တံပုတံပု* *id. piramidaalvormig met laadjes.*

တံပုတံပု *KN. zva. တံပုတံပု* *id. — တံပုတံပု* *zva. တံပုတံပု* *တံပုတံပု* *zich rukken, zich losrukken; van den regten weg afgaan, een zijweg nemen. W.*

တံပုတံပု *KN. het haakje van het werktuig တံပုတံပု* *zoo genaamd naar het geluid တံပုတံပု* *door dat werktuig voortgebracht, Rh. — တံပုတံပု* *den vorm van een တံပုတံပု* *hebben van een kris-gevest, Tj. (een leelijke vorm, Rh.); met de တံပုတံပု* *kapas zuiveren, B. P. II, 28.*

တံပုတံပု *KN.; တံပုတံပု* *uittrekken, uithalen, G. Vrg. တံပုတံပု — တံပုတံပု* *mv. က, stuk trekken, uittrekken, bv. van touwtjes, haren, grassprietlen en derg.*

တံပုတံပု *KW. zva. တံပုတံပု*

တံပုတံပု *KN. een vogel met groene veeren, kleine soort van papegaai, of grootte soort van slindit, Psittacus pondicerianus. — တံပုတံပု* *van iemands neus, als die van een papegaai zijn, d. i. gebogen. — တံပုတံပု* *een visch*

en in kw. spits, puntig van den neus (platte stomp-neus, G.) tegenover en in

en in kn. klanknab. van het geluid van de gemak; ook van het schrijven van een klein kind.

en in kn. helder van gelaat; frisch van kleur; vrolijk, opgeruimd.

en in kn. de neuswortel, Rh. zie en in

en in kn. — en in opgezwollen, ontveld, uitgebeten of gebrand, met blaren, van den mond of de lippen, door het kaauwen van betel met te veel kalk, WW., volg. Rh. en in en in zoo opgezwollen van de binnenwang. en in daaraan lijden bv. door het gebruik van te veel kalk in de sirik.

en in Holl. bank, kn. bank, rustbank; lage tafel.

en in kw. zva. en in en in

en in kn. opgezet, van den buik door winden. Vrg. en in

en in I. kn. hard, van eene vrucht, die niet tot rijpheid komt (J. Z. II, 274, 4); of van een deel van eene vrucht, verhard, versteend, (van den grond, nitgemergeld, uitgestorven, WW.); de ontbinding nabij, bedorven, bv. van geschoten wild; van een beest, van zelf gestorven of sterven, een lijk of kreng worden (vrg. en in en in). en in van zelf sterven, van een beest. en in een harde, grove soort van matjes, WW. volg. Rh. matten van Bangka. en in ben. van een zeer vergiftige slang, groen met een roode staart, Rh. en in spr. voor en in of en in oorvijs, muilpeer, G. volg. Rh. juist, de vingers nl. worden bij pisangs vergeleken; zie nog I. 201. en in volgens Winter letterlijk te verstaan van een tros harde pisang, als teeken van misnoegen, C. S.

II. naam v. e. boom, die aan de stranden groeit, de vrucht heet en in

III. kn. eign. van het eiland Banka.

en in kn. een toespis van gekookte goe de-boonen, WW. volg. Rh. dit en in en in en in een lekkernij van rijstemeel met suiker en schijffes pisang, in pisangblad gewikkeld en gestoomd.

en in kn. volg. Rh. een klimplant, met peulvruchten, gelijk onze boerenboonen, en in ben. van een batikkan.

en in kn. gebulk, gebalk, volg. Rh. gegil. — en in bulken, balken, hard schreeuwen, luid roepen, volg. Rh. gillen, (loeijen, van den wind, D. N. 30, r. 3 v. o. C. S.). — en in en in of en in me. — en in freq.

en in kn. gespleten, gescheurd, van den grond, van een berg, muur, van groot aardewerk; het gespleten enz. zijn; fig. scheuring, tweespalt, van een rijk: vrg. en in — en in iets als boven splijten, scheuren. — en in doen splijten, scheuren. — en in spleet, scheur, groote barst; groot afgescheurd of gespleten stuk; ligt scheuren enz., als slecht metselwerk.

en in kn. bolrond, van vrouweborsten; (kort en dik van lichaamsbouw, WW.) ook zva. en in hoepel. — en in van een hoepel voorzien.

en in kw. zva. en in — en in zva. en in ook van een schip, lossen; outladen, afladen; het anker ligten, vrg. en in

en in kn. niet tot zijn vollen wasdom of ontwikkeling gekomen, bv. van vingers, v. vruchten, van de spaansche pokken, enz. ook v. e. broedei dat wel tot ontwikkeling is gekomen, maar door uitwendige oorzaken niet kan uitbroeden, verschrompeld, zamengekrinkeld, ineengekrompen. en in zva. en in scheldwoord, B. S. 424, misschien in den zin van een verwensching, zva. verdor! C. S.; ook in Rs.

en in kw. zva. en in lijk, kreng, G. kn. en in of en in zva. en in Rh. zva. en in verrot; rottig, met zweren of wonden overdekt; een partij gebroken of uit elkander geraakte deelen van allerlei soort van huisraad enz. meestal van houtwerk, als armen of pooten van stoelen, losse wielen of stukken van een wagen; enz. en in omliggende boom of takken, die den doortogt versperren, vrg. en in en in WW. en in scheldwoord, B. J. A.

Krit. XXIV, 16; waarschijnlijk in den zin van verrot! C. S.

ἰσχυρῶς KN. zva. ἰσχυρῶς Rh.

ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς KN. geheel uit elkaar, be. v. huisraad, v. e. woning, zie ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς KN. van vechten (bijten en schoppen) houden, van een paard, fig. van een mensch, twistziek.

ἰσχυρῶς zva. ἰσχυρῶς zie ἰσχυρῶς Rh.

ἰσχυρῶς welligt verb. van ἰσχυρῶς twisten, vechten, Tj.

ἰσχυρῶς of ἰσχυρῶς KN. zva. ἰσχυρῶς blafserig; vrg. ἰσχυρῶς WW.

ἰσχυρῶς KN. gemeen, van de gemeenste soort. ἰσχυρῶς iets van de gemeenste soort: vrg. ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς KN. ruw, van vel of schil, WW.

ἰσχυρῶς KN. een gemeen mensch, iemand van de laagste klasse, G. Vrg. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς KN. krom. — ἰσχυρῶς een kromme houding hebben of aannemen; een kromme rug zetten of hebben.

ἰσχυρῶς KN. — ἰσχυρῶς zva. ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς KN. naam van een ziekte, die vermagering te weeg brengt, tering.

ἰσχυρῶς KN. verhard, verstijfd van wonden, van een bloedweer, van ledematen door kwetsuren, fig. van den grond, Rh.

ἰσχυρῶς KN.; ἰσχυρῶς zva. ἰσχυρῶς dun van middel zijn. — ἰσχυρῶς Kl. ἰσχυρῶς lendenen, middellijf.

ἰσχυρῶς KN. een dof geluid van zich geven, G. Vrg. ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς KN. bijeengebonden pakje, bos, bundel bij telling, gewoonlijk van zachte voorwerpen, als sigaren of alang-alang: vrg. ἰσχυρῶς — ἰσχυρῶς in een bos of bundel zamenbinden. — ἰσχυρῶς in bundels of bossen; bos of bundel, zonder telwoord, WW.; dit volg. Rh. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς enz.; en ἰσχυρῶς zva. Mal. bəng-kah, gezwollen.

ἰσχυρῶς KN. krom, gebogen, gew. van een lichaamsdeel; gebogen houding. — ἰσχυρῶς

krom zijn, enz. zich krommen, fig. plat voor slapen, zva. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς KN. een stuk grond in vruchtgebruik, door een hoofd-bēkēl of hoofdpachter aan een bēkēl of des a-man tegen levering van zekere diensten afgestaan; ook de gezamenlijke landerijen die een bēkēl in haar heest, en waarvan hij de pacht verantwoord moet, in onderscheiding van zijn loenggoek (bezitting van rijstvelden in eigendom, G.). — ἰσχυρῶς iemand een bēngkok geven. — ἰσχυρῶς als bēngkok aan iemand geven.

ἰσχυρῶς KN. opgeruimd, buitengewoon vrolijk, bv. van een perkoetel die na lang stil te zijn geweest op eens vrolijk wordt, en opnieuw en herhaald luide gaat slaan, Rh. ook fig. van een mensch, buitengewoon vrolijk, wel gehumeurd (ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς opgewekt, luid, in het spreken, overmoedig, snoevud van taal? B. J. N, Krit. XXVII, 6, 2, voor kw. ἰσχυρῶς G. S.). ἰσχυρῶς bewaard rijstwater, dat begint te gisten, als medicijn gebruikt? Rh. — ἰσχυρῶς poët. herhaaldelijk en zwaar geluid geven van donderslagen, Tj.

ἰσχυρῶς KN. niet de behoorlijke grootte hebben, niet groot willen worden, door gebrekkige ontwikkeling, van menschen, dieren of gewassen. ἰσχυρῶς een kleine soort ἰσχυρῶς Rs. ἰσχυρῶς scheldwoord: vrg. ἰσχυρῶς BV. en ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς kw. zva. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς pijn in de lendenen, Rh.; zie ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς

ἰσχυρῶς KN. bos; bundel, bij telling, gew. van harde voorwerpen, als hout, bamboe, suikerriet, lanssen enz.; vrg. ἰσχυρῶς (eig. ἰσχυρῶς Rh.). — ἰσχυρῶς tot een bos, enz. maken als boven. — ἰσχυρῶς mv. in een bos of bundel als boven zamenbinden (bv. de wapenen, bij overgaaf, RP. 109, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς C. S.). — ἰσχυρῶς bossen of bundels, zonder telwoord; in bossen of bundels. ἰσχυρῶς nam de wapens, B. J. B., Krit. XLII, 7, 1, waar andere handschriften hebben ἰσχυρῶς C. S.,

bij ontlasting, (erg. αἰκῆ); volg. WW. ook hard en daardoor slecht branden van een lampepit, sigaar of tiké; van een mensch zva. gierig. — ἀργήματα met boengkil bemest, bv. van suikerriet; en volg. WW. harde klis of klont van tiké, erg. ἀργήματα.

ἀργήματα KN. knop, bv. van een gamparan; stok, pajoeng of bloemknop, bv. van een roos; knopvormige vrucht van de kapas en derg. (bij telling? αἰκῆ ἀργήματα ἀνὰ ἀργήματα) één (heele) Kapas- vrucht. één heele ni, enz. (Erg. ἀργήματα — ἀργήματα iets, als een stok enz., van een knop voorzien. — ἀργήματα van een knop voorzien zijn.

ἀργήματα KW. zva. ἀργήματα WW. volg. Rh. een verharding in de maag, ook ἀργήματα.

ἀργήματα KN. in de armen sluiten, met de armen omvatten, G. Erg. ἀργήματα.

ἀργήματα ML. bërkalaki, vechten; gevecht, kloppartij (eigenzinnig, koppig, naar geen raad luisteren, G.); zie ἀργήματα.

ἀργήματα zva. ἀργήματα.

ἀργήματα KN. volg. Rh. ἀργήματα zich tot een klomp vormen; zich als een klomp vertoonen, niet bij stukken en brokken, d. i. in zijn geheel; ἀργήματα? een heele dag, Tj.

ἀργήματα KN. werpstok, lang stuk hout, voorheen in gebruik om slingerend geworpen, iemands beenen te treffen en hem kreupel of weerloos te maken, (ongev. zva. ἀργήματα). — ἀργήματα iemand of iets met een bengkolang, een lang stuk hout of iets derg. werpen. — ἀργήματα zva. mv.

ἀργήματα KN. schurftige uitslag met etterbultjes, Rh. — ἀργήματα daaraan lijden, AS.

ἀργήματα KN.; ἀργήματα zva. ἀργήματα opgezet, v. d. buik, maar sterker, Rh.; stijfhoofdig, koppig, niet meegaande, niet toegevend van aard, WW.

ἀργήματα zie ἀργήματα en erg. ἀργήματα.

ἀργήματα KN. gesloten zijn van den mond; fig. geen mond open doen, niet spreken. — ἀργήματα iemand de hand op den mond leggen; het zwijgen opleggen of een beest den bek toehouden, om hem het bijten of blaffen te beletten; den bek toebinden,

muilbanden, den geheelen snavel van de tegenpartij in den bek pakken, van gemak; een object betooveren, zoodat hij of het niet spreekt, bijt, enz. — ἀργήματα caus. ook bv. met geld iemand den mond stoppen, omkoopen. — ἀργήματα of ἀργήματα (met of zonder ἀργήματα) toover- of ander middel om het spreken enz. te beletten.

αἰκῆ KN. naam van een geribde zeeschelp met zeer harde schaal. ἀργήματα als een bangkang zijn; fig. onbuigzaam, hardnekkig, weerspannig, ongehoorzaam, oproerig zijn, zich tegen een hoogere magt verzetten. — ἀργήματα weerspannigheid, hardnekkigheid, enz.

αἰκῆ KW. zva. ἀργήματα en ἀργήματα, dub van middel, Rh.

αἰκῆ KN. soort van grootte kikvorsch, (ook ἀργήματα) volg. Rh. bergkikvorsch; ook een grootte soort ἀργήματα. ἀργήματα zie bij ἀργήματα en ἀργήματα ἀργήματα een kénong in den vorm van een ἀργήματα komt volg. Rh. thans minder voor, (erg. ἀργήματα).

αἰκῆ KN. = ἀργήματα

αἰκῆ KW.; ἀργήματα zva. ἀργήματα erg. ἀργήματα KN. krom, gebogen; kraamband, sluitband, die een kraamvrouw gedurende eenigen tijd stijf om de heupen gewonden wordt, (snoer, R); erg. ἀργήματα ἀργήματα ἀργήματα ἀργήματα ἀργήματα — ἀργήματα iets krom buigen. WW.; volg. Rh. een haarwring tot een knoop draaijen, en ook een gebogen vorm geven, zooals bij de wajangpoppen. — ἀργήματα een vrouw een sluitband omdoen. — ἀργήματα een sluitband omhebben.

αἰκῆ KW.; ἀργήματα zva. ἀργήματα erg. ἀργήματα

αἰκῆ KN. dial. voor ἀργήματα stijfhoofdig, van een kind, W. P. 431. Erg. ἀργήματα

αἰκῆ KN. krom, gebogen; erg. ἀργήματα ἀργήματα

αἰκῆ N., ἀργήματα K., zeer, uitermate, ongemeen, grootelijks, erg, hevig, fel, geducht, bijzonder, innig, vurig van gang, snel; hevigheid, enz.; zva. ἀργήματα — ἀργήματα ἀργήματα iets met hevigheid, vuur enz. verrigten. — ἀργήματα ἀργήματα te erg, overdreven, enz.

ဂုဏ်တရား KN. geloof, godsdienstleer? WW. een godsdienstige verrigting? Tj. *erg.* ဆရာတရား *bij ဆရာတရား*

ဂုဏ်တရား KN. volk, natie, geslacht, soort, ook van zaken; *erg.* ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရားတို့ Islamiet. ဂုဏ်တရားတို့ ဂုဏ်တရားတို့ blanke. ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား landgenoot, landsman. ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား zwa. ဂုဏ်တရား naam van een Kawidichtmaat. ဂုဏ်တရားတို့ ဂုဏ်တရားတို့ (ijdele) klanken? *lever* al wat men je zegt, praatjes, *nl. eig.* al wat geluid of klank geeft, klank, toon, geluid. *in het alg.* ဂုဏ်တရားတို့ ဂုဏ်တရားတို့ ဂုဏ်တရားတို့ ဂုဏ်တရားတို့ van alle klanken en geluiden, is er niet één gelijk de klank van de rēbab zóo wegslepend en betooverend. *Wangsallan:* ဂုဏ်တရားတို့ C. S.

ဂုဏ်တရား KN. het laatste oordeel (*Ar.* **بعث** de opstanding, C. S.).

ဂုဏ်တရား KN., *gew.* ဂုဏ်တရား bedrog; misleiden, *inz.* door opstoking. — ဂုဏ်တရား *gew.* ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား (*erg.* ဂုဏ်တရား); *fig.* opruijen, ophitsen, door ophitsing misleiden, ook zwa. ဂုဏ်တရား *zie bij ဂုဏ်တရား (in 't Oud-Jav. is ဂုဏ်တရား 't hedendaagsche ဂုဏ်တရား) erg.* ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား

ဂုဏ်တရား zwa. ဂုဏ်တရား

ဂုဏ်တရား KN. uiterste grens, kant van iets, Tj., P.J.

ဂုဏ်တရား zwa. ဂုဏ်တရား 2. WW.

ဂုဏ်တရား KN.; 1. ဂုဏ်တရား iemand de lippen afsnijden, *oudtijds een straf voor leugen.* 2. snoet of snuit van een varken, Rh.

ဂုဏ်တရား ongeveer zwa. ဂုဏ်တရား maar met een punt uitloogende, Rh.

ဂုဏ်တရား KN. 1. een snele in de huid maken. G. *Vrg.* ဂုဏ်တရား 2. lippen of tanden-zwart-sael, dat niet zoo goed hoedt als ဂုဏ်တရား — ဂုဏ်တရား *fig.* niet kleur houdend van sizen en derg.; geveiusd, huichelachtig, WW. ဂုဏ်တရား schijnheilige, valsche woorden.

ဂုဏ်တရား KN. ဂုဏ်တရား zwa. ဂုဏ်တရား *zie ဂုဏ်တရား*

ဂုဏ်တရား kw. lans met langen steel, G. *Vrg.* ဂုဏ်တရား

ဂုဏ်တရား KN. voordeelig opgroeijen, Rh; *erg.* ဂုဏ်တရား en ဂုဏ်တရား

ဂုဏ်တရား KN. schelm, bedrieger, afzetter, valsche speler; straatgespuis.

ဂုဏ်တရား KN. paviljoen, kiosk, paudâpâ of balé, *waarschijnlijk een verouderde Krâ mâ vorm van ဂုဏ်တရား erg.* ဂုဏ်တရား *bij ဂုဏ်တရား — ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား* *zie bij ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား*

ဂုဏ်တရား *zie ဂုဏ်တရား en ဂုဏ်တရား*
ဂုဏ်တရား of ဂုဏ်တရား K., ဂုဏ်တရား of ဂုဏ်တရား K., *groote rivier, landstream; gewone benaming van de Sâlâ-rivier. (Wangsallan; ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား = ဂုဏ်တရား C. S.).*

ဂုဏ်တရား kw. zwa. ဂုဏ်တရား

ဂုဏ်တရား KN. een medicinale wortel, *volg.* Rh. *gew.* *gemenigd met ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား voor ဂုဏ်တရား* W. I, 27, als ဂုဏ်တရား *nl.* lichtgeel van kleur.

ဂုဏ်တရား KN. weerspannig, ongehoorzaam, onhandelbaar, *bv. van een paard, erg* ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား zwa. ဂုဏ်တရား hoofdpijn. — ဂုဏ်တရား zwa. ဂုဏ်တရား WP. 517.

ဂုဏ်တရား KN. — ဂုဏ်တရား van een hanespoor, zwart met witte punt, W. II, 473.

ဂုဏ်တရား KN. soort van hagedis: kameleou. *Vrg.* ဂုဏ်တရား

ဂုဏ်တရား I. kw. zwa. ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား (B. J. kw. *Krit.* XXXII, 6—7; XIV, 4—5, *ekl.* ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား C. S.). KN. zwa. ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား

II. KN. hard hout. G.

ဂုဏ်တရား of ဂုဏ်တရား KN. onwijs, mal, suf; verdoofd, bedwelmd.

ဂုဏ်တရား of ဂုဏ်တရား KN. opgezwollen, opgezet, van het aangezicht (B. J. LXI, 18, 6; LXII, 3, 2, C. S.).

ဂုဏ်တရား *zie ဂုဏ်တရား II, ဂုဏ်တရား IV, ဂုဏ်တရား en ဂုဏ်တရား*

ဂုဏ်တရား kw. zwa. ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား ဂုဏ်တရား (B. J. kw. *Krit.* VII, 9; LXI, 10—11, C. S.) KN. (ook ဂုဏ်တရား K., G.) weerspannig, weerstand; weerstand bieden, zich verzetten. *bv. tegen de politie; onhandelbaar, ook fig. van een paard; moeilijk te lezen van schrift, letters* Rs. (*Skr. bhāṅga*, breuk, storing; arglistig-

heid, val-ehheid, PK.; *bhanggi, id.* — *qin*
mooy kw. zca. *mmoy* KN. dwaas, onnaden-
 kend, onzinnig, driest; dwaasheid, enz. WW.; *coly*.
 Rh. eigen schuld als gevolg van dwaasheid, roeke-
 loosheid, onverschilligheid, onachtzaamheid. (*Wang-*
sallan: qin mmy qm qm qm qm qm qm qm)
 't is onzinnig, zich op te offeren voor iemand die
 u niet liefheeft. — *inny moy* B. J. kw. *Krit.*
 LXI, 9, *ekl. inny in moy* mishandeld? C. S.).
inny moy qm beschouwen als *qin moy*
 als door eigen schuld verrigt of gedaan. — *qin*
moy qm het is je eigen schuld. — *ny*
qin ms zca. *qin ms* B. S. 535.
inny KN. een deuntje, een deuntje spelen Rh.
qin moy zie *qin ms*
in moy zca. *in moy* WW. KN. hard, stijf op
 het gevoel, W. II, 473, Rh.
inny moy KN. den kop draaijende of naar achter
 keerende van een beest, iem. of iets bijten *bv. v.*
e. hond, dien men aan den staart trekt, ook van
de lélévisch die zich omdraaijende iem. of iets met
 zijn zijstekels (*inny*) prikt, *fig. iem. een*
wederverwijt doen, met een tegenbeschuldiging
treffen.
inny moy KN. dik meestal aan het éene einde,
 of met een knop, *bv. op een wandelstok.*
inny moy = *inny moy* maar met een groot-
 ter knop, of dikker, dik door *zwellings, van een*
scheenbeen, W. II, 370.
inny KI. v. *inny*
qin moy KN. aanvoerder van een rooverbende;
 ook naam van een voormalige koperen munt (ter
 waarde van een stuiver, WW.); volgens Rh. van
 2½ duit.
inny moy KN. het dikke eind van een lang voor-
 werp, een bladsteel, zweep; het dikke ondereind,
 wortelstuk van een boom of struik; het hart, kruis
 of het inwendig vervolg van den steel van sommige
 vruchten, als *nangka, srikaja, ananas; vrg.*
qin moy moy — *inny moy*
 iemand of iets met een bonggol slaan; als een
 bonggol zijn, *nam. dik aan 't einde.* — *ny*
qin moy mv.
inny KN. Bengalen, Bengaalsch. (*inny*) *inny*
 soort van dik, zwaar papier? C. S.). *inny*

inny spiegel (*vrg. inny inny bij inny*); ook
 spr. Z. II. (*Wangsallan: inny inny inny*)
 bloem van Bengaalsch spiegelglas, d. i. inny kwik-
 zilver, C. S.).
inny KN. een weinig uiteengeweken, gapen, niet
 digt, van een voeg, ook zca. *inny inny* rect, enz.,
 en *fig.* van elkander gescheiden, eenigzins verwij-
 derd, *bv. van vrienden* (*vrg. inny inny*), ook
fig. eenigzins afwijken *bv. van de gewoonte,* Men.
 — *inny inny* een weinig openen, enz. *bv. een deur,*
 enz. of een *paget om er door te zien of te komen.*
 — *inny inny* zich van iemand een weinig terug-
 trekken. — *inny inny* maken, dat er een
 kleine gaping enz. tusschen twee voorwerpen ont-
 staat; iets, *bv. de afzonderlijke woorden,* afschei-
 den. — *inny inny* reet, opening, kier, verwij-
 dering, afstand, als *boven.*
inny inny kw. zca. *qin moy*
qin ms zca. *inny* G.
inny zie *inny*
inny zie *inny*
inny zie bij *inny* en *inny*
inny of *inny*. (*coly*. Rh. liever *inny*) I. KN.
 naam van een groote zwarte tor, die zich meestal
 in mesthoopen ophoudt, Rh. 2. klanknabootsing
 van het geluid van de *inny* of de *terbang,*
 of klanknab. van *inny inny*
inny = *inny*
inny kw. zca. *inny* (B. J. LXIII, 6, 5, en kw.
 ald. *inny inny* *ekl. inny inny* C. S.).
inny KN. venusziekte, daaraan lijden.
inny KN. suf, versuft, Rh.
inny KN. stom, verstomd voor zich zien, Rh.
inny KN. het spoor bijster zijn, verdwalen, verbijs-
 terd, verward van zinnen, in de war zijn, verle-
 gen zijn hoe te handelen of zich te redden. *inny*
inny zich aanstellen als *inny* — *inny inny*
 met opzet iemand in de war brengen of zoeken te
 brengen, WW. in deze bet. *coly*. Rh. *inny inny*
 doch het transit. bet.: in de war enz. breu-
 gend. — *inny inny* oorzaak zijn of
 maken dat iemand als *boven* in de war
 raakt. — *inny inny* onderhevig aan ver-
 warring, van iemand die ligt in de war enz.
 raakt.

ἑἷμα ἑἷμα — ἑἷμα ἑἷμα el-
 ander op het hoofd tikken; om hoofd of knietik-
 ken, in plaats van om geld, bij kinderspelen,
 waarbij de verliezer eenige tikken op het hoofd
 of op de knie krijgt.

II. of ἑἷμα (ook ἑἷμα dial?)
 KN. zuiver, onvermengd, alleen, slechts. ἑἷμα
 ἑἷμα enkel maar. (ἑἷμα ἑἷμα kwanswijs,
 G.; zie ἑἷμα ἑἷμα ἑἷμα versterking
 van ἑἷμα — ἑἷμα (ἑἷμα)
 is de ware spelling voor het bij ἑἷμα
 opgegeven dier, waarvan de schaal meestal wil
 ziet; vandaar dit woord voor Europeanen gebruikt,
 Rh.): ἑἷμα ἑἷμα een blanke Eu-
 ropeaan, tegenover ἑἷμα voor een Afrikaan;
 volg. and. echt, van onvermengd bloed, gew.
 van Europeanen en Chinezen (ook of inz spottend,
 in den zin van baarsch: ἑἷμα ἑἷμα;
 een echt Hollander, die nog geheel op zijn Hol-
 landsch leeft, zich kleedt enz. C. S.).

III. verk. van ἑἷμα in de uitdruk-
 king ἑἷμα of ἑἷμα frappant gelijk.

ἑἷμα KW. zea ἑἷμα ἑἷμα ἑἷμα ἑἷμα
 ἑἷμα (Skr. tikd, commentarie, uitlegging van een
 geschrift).

ἑἷμα KN. hebzuchtig, inhelig, G. ἑἷμα KN.
 aanmatigend, zich regten aanmatigend; zich iets on-
 regtmatic toeëigenen. — ἑἷμα ἑἷμα id.; ook
 het overmatig druk hebben, WW.

ἑἷμα KN. zich in een gesprek mengen, G.

ἑἷμα KN.; ἑἷμα krabben, zooals een paard uit on-
 geduld met een der voorbenen den grond doet;
 aach met de vingers omkrabben om er bv. vuur of
 kolen uit te halen; erg. ἑἷμα.

ἑἷμα KN. = ἑἷμα zie ald.

ἑἷμα KN.; ἑἷμα ἑἷμα zea ἑἷμα ἑἷμα
 ἑἷμα ἑἷμα zea ἑἷμα

ἑἷμα KN. I. een bak van te zamen gevouwen
 ἑἷμα komt gew. voor in de manden van olie
 verkoopers, bij de met olie gevulde blazen (ἑἷμα
 ἑἷμα) en dient om de bij het overgieten gestorte
 olie opte vangen, (L 183. ἑἷμα ἑἷμα ἑἷμα
 nam als bord of schotel voor gekookte rijst; ἑἷμα
 ἑἷμα ἑἷμα ἑἷμα ἑἷμα enz.; blijkbaar
 echter in strijd met gebruik en welcoegelijkheid,

C. S.). 2. krom van de beenen, pooten of klaau-
 wen; kromme beenen enz. hebben.

ἑἷμα zea ἑἷμα

ἑἷμα KN. bengelend, slap neerhangen bv. van
 de horens van een buffel; van een buffel zulke
 horens hebben; ook van armen; zoo heet Nala
 Garang, die zulke slap neechangende armen heeft:
 ἑἷμα W. II, 62, (volg. Rh. heeft hij
 kromme armen, ἑἷμα).

ἑἷμα KN.; ἑἷμα zie ἑἷμα

ἑἷμα KN. — ἑἷμα zich druk bezig hou-
 den met een of ander, (Tj.) Rh.

ἑἷμα KN. kiemen, uitbotten, als de kiem maar
 even uit de pit of het zaad te voorschijn gekomen
 is: erg. ἑἷμα — ἑἷμα spoedig kie-
 men; kiem, uitspruitel.

ἑἷμα (of ἑἷμα Rh.), KN. uitspruiten, uit
 den grond schieten, uitbotten, uitloopen; in Tj.
 opkomen bv. van een boeboel; fig. van een ge-
 dachte, (goede of slechte) (fig. ontkiemen, bv. van
 moed, B. J. XXIII, 6, 3; ἑἷμα ἑἷμα
 ἑἷμα ook, als gevolg uit iets
 voortspruitel: ἑἷμα ἑἷμα ἑἷμα
 ἑἷμα ἑἷμα misdrijf voortspruitend uit
 drukperszaken, drukpersmisdrijf, C. S.); erg. ἑἷμα
 ἑἷμα ἑἷμα ἑἷμα ἑἷμα
 — ἑἷμα zea ἑἷμα — ἑἷμα be-
 groeijen (meestal passief: ἑἷμα begroeid);
 fig. in iemand de kiemen leggen voor goed of
 kwaad; iemand aanzetten, WW. — ἑἷμα ἑἷμα
 doen kiemen, enz.; doen ontstaan. — ἑἷμα
 of ἑἷμα spoedig kiemen, enz.; wat uit
 den grond geschoten is, gew. van een plantje,
 kruid, enz., dat van zelf opgekomen (niet geplant)
 is, planten, gewassen, G.

ἑἷμα KN spruitje van een uitgelopen kokos-
 noot (ἑἷμα); nieuwe spruit uit den stam, bv.
 van een arerboom, bamboe en derg; zulk een spruit
 vormen; aan den stam nieuw uitspruiten, WW.
 (erg. ἑἷμα ἑἷμα). ἑἷμα
 ἑἷμα uitgebotte hanespoor, die klein en stomp
 blijft; volg. Rh. ἑἷμα ook van een per-
 soon klein maar stevig. (ἑἷμα ἑἷμα mis-
 wassen horens van een buffel, nederwaarts gebogen
 en langs den kop gegroeid; WW. zie ἑἷμα).

դրամայ *zie* անդրամայ

դրամայ **KN.** I. *volg.* Rh. *van een hertenhoorn, die uitbot maar kort en stomp blijft.* — դրամայ դրամայ *ook* uitgeboopen katjang-boonen, als groente gekookt.

II. *van gekruisd ras, v. e. paard, Tj.*

դրամայ = դրամայ

դրամայ **KN.** անդրամայ *voetje voor voetje, langzaam gaan; erg. անդրամայ Rh.*

դրամայ **EN** անդրամայ *knikkeballen.*

դրամայ = անդրամայ

դրամայ **KN.** *zva.* դրամայ *ook zva.* դրամայ

դրամայ **KN.** *zva.* դրամայ *en* դրամայ *fig.* slap, zwak *van het ligchaam, Tj.*

դրամայ *zie* *bij* դրամայ

դրամայ *zie* *bij* անդրամայ

դրամայ *zie* *bij* անդրամայ

դրամայ **KN.** *klanknab. van het geluid, dat bij het aan stukken trekken of stuk springen van een touw, snaar of iets derg. gehoord wordt; erg. անդրամայ*

անդրամայ դրամայ դրամայ **KN.** *klanknab. van het trompetteren van veesten, met verschillende geluiden.*

անդրամայ անդրամայ **KN.** *klanknab. van het geluid als men iets kleins stuk drukt.*

անդրամայ *of* անդրամայ *zie* *bij* անդրամայ

դրամայ = անդրամայ **Tj.**

դրամայ **KN.** անդրամայ *een vóór- en achterwaartsche beweging met de handen maken, met de handen of voeten trachten te grijpen, erg. անդրամայ *oncig. van de voeten, Tj.**

անդրամայ **KN.** անդրամայ *volg.* WW. *zva.* անդրամայ *volg.* Rh. *kort en dik, een prop, vooral van meisjes.*

դրամայ **KN.** *zie* անդրամայ *bij* անդրամայ

դրամայ **KN.** անդրամայ = անդրամայ **BV.**

անդրամայ **KN.**; անդրամայ *zva.* անդրամայ *verward, in de war, van het haar, Rh.*

անդրամայ **KN.** անդրամայ = անդրամայ

անդրամայ **KN.** անդրամայ = անդրամայ **BV.**

անդրամայ **KN.** անդրամայ = անդրամայ

անդրամայ *klanknabootsing van het breken van een touw, met een kap doorgesneden, (erg. անդրամայ *en* անդրամայ) fig. van armen en beenen, Men.*

անդրամայ *volg.* Rh. *gebr. voor անդրամայ (grondio van անդրամայ) ook slechts, alleen maar, ongeveer zva. դրամայ Tj.*

անդրամայ 1. *Pusschenwerpsel van het pikken met de snavel (stam van դրամայ) անդրամայ*

անդրամայ 2. *in Vocaatief verk. van դրամայ անդրամայ zva. անդրամայ*

անդրամայ *naam van een bloem, G.*

անդրամայ **KN.** դրամայ *zva.* անդրամայ *zie* *bij* անդրամայ (*volg.* Rh. դրամայ)

անդրամայ *zva.* անդրամայ **KN.** — դրամայ *door ziekte, bezwijming of dronkenschap het hoofd slap laten hangen, als heeft de hals geen kracht meer het overeind te houden.*

անդրամայ (*verkort դրամայ*) **KN.**, *jongen, jongeling, in toespraak of verbonden met een voorvoegsel, als անդրամայ erg. անդրամայ դրամայ*

անդրամայ **KN** դրամայ *dik en bol van hoofd en aangezicht, meest van kinderen, Rh.*

անդրամայ *zva.* անդրամայ

անդրամայ **KN.** *net glimmend en glad gestreikt van het hoofdhaar; smal en klein van gestalte, Rh.*

անդրամայ **KN** oog, ooggen, *gew. in het kaartspel, bij telling: (KI. of KN. het zwart in de ooggen, oogappel; ook անդրամայ erg. անդրամայ G.); erg. ook անդրամայ WW.*

անդրամայ **KN.** — անդրամայ *of* անդրամայ *zie* *boven.* — անդրամայ *de ooggen niet kunnen sluiten van een slapende; staroogen, Rh.*

անդրամայ **KN.** դրամայ = անդրամայ *zie* *ook* BV.

անդրամայ *of* անդրամայ = անդրամայ

անդրամայ **KN.** *kwaken van een kikvorsch, G.*

անդրամայ **KN.** *nieuwe, nog onervaren, publicke dansmeid; TP. outuchtige vrouw, straathoer.*

անդրամայ *zie* դրամայ

արգիլ ԿՆ. zich onbeleefd voor iemand plaatsen, G.

— արգիլի մեծցնելով medegeven, door buigzaamheid; Rh.

արգիլի զի արգիլ BV.

արգիլ ԿՆ. beschuldigen, G.

դարձնելու զի դարձնելու

արձնելու ԿՆ. ten einde brengen, volbrengen, G.

արձնել զի արձնել անդրձնել begeleiden, B. J. XVII, 20, 5, անդրձնելու բիլ de hand geleid, B. J. V, 1, 8, C. S.

արձնել ԿՎ. I. nabootsen, nadoen, G. *schrijffout voor արձնել* = դարձնել

II. zeer, uitermate. արձնազոր զի zeer dapper, G. անդրձնել զի krachtig inspanssen of te weer stellen? B. J. ԿՎ. *Krit.* XXXVII, 7—13; XLIV, 13—14; LIX, 2; *arg.* արձնել C. S.

դարձնել զի դարձնել BV.

անդրձնելու ԿՎ. zich haasten, G. ԿՆ. *zva.* արգիլ արգիլ WW.

անդրձնել զի անդր II.

անդր զի անդր և չա *Arg.* անդր բիլ անդր

անդրձնել զի անդրձնել

անդրձնել զի անդրձնել

անդրձնել զի բիլ անդր *arg.* անդրձնել

անդրձնել զի անդրձնել

անդրձնել զի անդրձնել

անդրձնել զի անդրձնել

անդրձնել զի անդրձնել

դարձնելու զի դարձնելու

անդրձնել զի անդրձնել անդրձնել օոկ *zva.* անդրձնել B. J. G, *Krit.* LVIII, 8; և *zoo* *zegt men ook* դարձնելու զի voor aanhangen, overal volgen, *enz.* *Arg.* դարձնելու *enz.* C. S.

անդր ԿՆ. զի անդր BV. անդր անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր *zva.* անդր

անդր զի անդր

անդր: of անդր զի անդր: of անդր:

անդր: անդր *van* անդր: զի անդր: օոկ *mv.* v.

անդր զի բիլ անդր:

անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր զի անդր BV.

անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր I. ԿՆ. zich onzichtbaar maken, verbergen, G. զի անդր

II. ԿՎ. murmureren. G.

անդր զի անդր

անդր *poët. verk. van* անդր զի բիլ անդր *arg.* անդր

անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր (բիլ անդր) = անդր

անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր = անդր

անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր (զի անդր)

անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր *van* անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր ԿՆ. verdringen, verstooten. G.

անդր զի անդր — անդր զի անդր և անդր

անդր զի անդր *zich op de plaats van een ander* nederzetten, G., զի բիլ անդր

անդր զի անդր

անդր of անդր զի անդր *enz.* BV.

անդր *als* անդր *nl.* rood, զի անդր BJ. XX, 23, 5.

անդր *zva.* անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր զի անդր

անդր *zva.* անդր G:

անդր *zva.* անդր անդր *iemand lastig* vallen, G.

անդր *zva.* անդր het gevest van een kris, G.

արայ արայի զի ար 3.
 դարդարայ զի դարայ
 արայի զի արայ
 արայի զի դարայ
 արայի զի արայ
 արայի զի արայ
 դարդարայի զի դարդարայ
 արայի արայի արայի զի ար 3. և արայ
 արայ զի արայ
 արայ արայի զի արայ և արայ
 արայ զի արայ
 դարայ զի դարայ
 դարդարայ զի արայ
 արայի զի արայ II.
 արայի արայի զի ար 3, և արայ
 արայի Ar. **آدم**, het sluiten van een verbandtenis, verbandtenis. — արայի արայի met elkander een verbandtenis aangaan.
 արայի զի արայի Ar. արայի
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 արայի zva. արայի
 արայի KN. արայի, knagen; G. զի օոկ արայի
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 դարդարայի zva. դարդարայի
 արայի զի արայի
 արայի կw. zva. արայի զի արայի G.
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի և արայի
 դարդարայի զի դարդարայի
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 արայի KN. արայի. G.
 արայի զի արայի

արայի արայի զի արայի Wangsallan: արայի
 արայի արայի = արայի
 արայի zva. արայի
 դարդարայի զի դարայ
 արայի KN. bedreigen. G. Ar. դարդարայի
 դարդարայի զի արայի iem. met gekke gebaren uittar-
 ten, Rh.
 արայի զի արայ և արայի
 արայի զի արայ
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 արայի (eig. արայի) laugs de dijen bv. stroomen van
 bloed; Tj.
 արայի արայի արայի զի արայի II.
 արայի արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 արայի արայի արայի G.
 արայի արայի զի արայի
 արայի արայի արայի G.
 արայի զի արայի
 արայի կw. 1. zva. արայի 2. զի արայի
 արայի zva. արայի զի արայի
 արայի Ar. **عدم**, het niet bestaan, het afwezig zijn
 van iets.
 արայի զի արայի
 արայի կw. een begeerte hebben, G.
 արայի զի արայի արայի արայի
 արայի արայի (beter արայի արայի) bij verkorting
 արայի արայի Ar. **اعوذ بالله**. ik neem
 mijn toevlugt tot God! God help! uitroep van ver-
 bazing; vollediger: արայի արայի արայի
 արայի Ar. **اعوذ بالله من الشيطان الرجيم**
 d. i. ik neem mijn toevlugt tot God van (voor) Sa-
 tan, den gesteenigden! (Ar. արայի), ook ver-
 bazend, ontzettend bv. groot of mooi, արայի
 of արայի
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի
 արայի զի արայի

ᠮᠠᠨᠤ verk. van ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ G., of veelor van Skr. astoe, (het) zij: vrg. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ l. v. B. J. N, Krit. XII, 5, C. S.

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ naam van een rijk of rijkzetel in de Bra-ta-joeda, de residentie van Soejudānā (Skr. Hastina-poera, eig. de olifantstad, van hasti, olifant); ook eene daarnaar genoemde plaats op Java, Adji Sākā: volg. Rh. zou aan Pekalongan in vroeger tijd die naam gegeven zijn

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zva. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ? zie bij ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ Ar. **أصل**, de eigenlijke erfgenamen.

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ of ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ geven, in den meest uit-gestrekten zin, ook fig. eene hoedanigheid bijzetten, een toestand toebrengen, bv. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ B. J. XLIV, 20, 7; — in 't kw. inz. zva. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ overgeven, afstaan. — ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ poet. = ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ B. J. LXII, 10, 6: ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ = ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ gift, B. J. kw. Krit. LXVII, 6—8 enz. vrg. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ onder ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ — ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ kw. iets aan iemand aanbieden, B. J. kw. Krit. IV, 8—9; XVI, 21, C. S.

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ook naam van een regentschap op Java: vrg. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ kw. bespotten, G.

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ v. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ bij ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ II.

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ of ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ vrg. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ bij ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ en ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ — ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ en ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ kw. zva. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ (zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ) G.

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ vrg. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ naam van een district op Java G.

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ kw. zva. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ G

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ om zich heen slaan, G. zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ (zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ) ook K. van ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ WP. 478.

— ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ bij ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ Ar. **عوض** het equivalent, dat de schul-

denaar bij een contract geeft.

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ kw. 1. zva. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ 2. zva. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ eig. zva. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ (dit laatste mede gebezigd voor ik, B. J. XLIX, 5, 2) en ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ontstaan uit miscellany van ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ? C. S.

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ KN. overheen hangen, G.; zva. ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ

ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ zie ᠮᠠᠨᠠᠨᠤ C. S.

դրոյց միջ of արդ (Ar. علم) և, դրոյց մի
նի of արդ և, kunde, wetenschap.

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն volg. Rh. դրոյն չի դրոյն

տուրքեր արուրքեր of արուրքեր Ar. آرد.

KN. (goed of kwaad) voorteecken, voorbode, op-
schrift, adres. — դրոյն իemand iets door een
voorteecken voorspellen. դրոյն id. met onbe-
paald voorwerp: tot voorteecken verstrecken, B. J.
LXIII, 3, 5, C. S.

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն և, չի դրոյն

դրոյն և, չի դրոյն Rs. չի դրոյն չի դրոյն
և, չի դրոյն BV. և չի դրոյն BV.

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն և, չի դրոյն KN. ongevouwen, of niet in orde er-
gens liggen van linnengoed of kleeren, fig. ineen-
zakken, hetz. als դրոյն և, չի դրոյն

դրոյն և, չի դրոյն չի դրոյն

դրոյն և, չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն և, չի դրոյն KN. zwerven, rondwalen.

դրոյն և, չի դրոյն KN. statig, deffig, G.

դրոյն չի դրոյն և, չի դրոյն

դրոյն և, չի դրոյն

դրոյն և, չի դրոյն

դրոյն և, չի դրոյն KN. lokken, bepraten, G.

դրոյն չի դրոյն grondstof, G.

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն և, չի դրոյն een geheim verraden, G.; welligt uit mis-
vatting van արուրք (չի դրոյն)

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն of դրոյն չի դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն և, չի դրոյն — դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն և, չի դրոյն KN. naam van het eiland Ceylon (Skr.
Langka).

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն Wangsallan: արդ (of արդ)

դրոյն = դրոյն և, չի դրոյն
= արդ դրոյն C. S.

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն չի դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն և, չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն — և, չի դրոյն 3. raadsheer in't schaak-
spel (Perz.), ook արուրք genoemd, C. S.

volg. Rh. is raadsheer արուրք

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

դրոյն և, չի դրոյն KN. kort en dun, van een snor, en
derg. Rh.

դրոյն չի դրոյն

դրոյն չի դրոյն

ἰβί Ar. **jac** mansnaam Omar.
 ἰβίναυς naam van den rijkszetel van Vorst Joo-
 distira.
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zwa. ἰβίναυς G.
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zwa. ἰβίναυς G. Men. ἰβίναυς
 ἰβίναυς zwa. ἰβίναυς G.
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς (zie ἰβίναυς) kw. troepen aanvoeren? B
 J. kw. Krit. LI, 16—17: ἰβίναυς vkl.
 ἰβίναυς C. S.
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς kw. zwa. ἰβίναυς
 ἰβίναυς KN. teregtwijzen, op den regten weg bren-
 gen, G. ἰβίναυς of ἰβίναυς Ar. **Joe** werk;
 KN. inz. iemands werken, handelingen, met het
 oog op de daarmee behaalde verdiensten (ook ten
 kwaade?). Wangsallan: ἰβίναυς ἰβίναυς
 ἰβίναυς wat (u) overkomt, is slechts het loon
 van (uwe) werken, (uw) verdiende loon, C. S.; vrg.
 ἰβίναυς — ἰβίναυς. Zie ook ἰβίναυς
 ἰβίναυς KN. smullen, met smaak eten, Rh.
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς ἰβίναυς id.? B. J.
 XLVIII, 2, 2 en kw. Krit. ib C. S.
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zwa. ἰβίναυς zie ἰβίναυς G.
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς (grondw. ἰβίναυς) het geluid van het gon-
 zen of suizen, gonzend naderen, zooals van vlie-
 gen, bijen enz. gonzend naderen, fig. zich
 ergens vertoonen, van iem. die zich zelden laat
 zien, Rh. WP. 448
 ἰβίναυς = ἰβίναυς zie ἰβίναυς AS.
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς Wangsallan: ἰβίναυς
 ἰβίναυς = ἰβίναυς C. S
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς (zie ἰβίναυς) ἰβίναυς
 spr. zijn handen vol hebben, Rh.
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς

ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς KN. vertwijfelen, G. Vrg. ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς KN. nemen, zich toeëigenen, v. ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie bij ἰβίναυς
 ἰβίναυς KN. zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς KN. in het wilde, alles door elkander,
 G. vrg. ἰβίναυς overal rondsnuffelen, in het
 wilde rond zoeken, *bv. in een bosch*, Rh.
 ἰβίναυς KN. bladerrijk, G.
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς KN. snuiven, van een beest: vrg. ἰβίναυς G.
 zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς — ἰβίναυς. zie ἰβίναυς
 en ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς ἰβίναυς KN. rondzwerfen, omdolen.
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς — ἰβίναυς KN. tegenstand: tegen-
 werker. G.
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς
 ἰβίναυς (zie ἰβίναυς) ook bij of over
 iets toezigt houden. *bv. in den strijd*, B. J. XXXII,
 13, 2, C. S. ἰβίναυς bet. volg. Rh. zijn
 vijand met. toegevendheid behandelen, hem niet
 met dezelfde munt betalen.
 ἰβίναυς (zie ἰβίναυς) ook zich met iets vergenoegen,
 met getuigenis van anderen, in plaats van zelf te
 zien, B. J. LVI, 3, 2; 4, 3, C. S.
 ἰβίναυς zie ἰβίναυς

ἄνοιμα *zva.* ἄνοιμα

ἄνοιμα *kw.* twee stukken hout tegen elkander
wrijven, om vuur te maken, *G.* *zie* ἄνοιμα

ἄνοιμα *zie* ἄνοιμα

ἄνοιμα *zie* ἄνοιμα

ἄνοιμα *zie* ἄνοιμα *G.*

ἄνοιμα (*zie* ἄνοιμα) *RP.* 4, 6 v. o.; *annima* *J. W.*
130, 7, *C. S.*

ἄνοιμα *zie* ἄνοιμα

ἄνοιμα *kn.* openbare veiling. — ἄνοιμα *openlijk*
geveild worden, *C. S. Trg.* ἄνοιμα *bij* ἄνοιμα

ἄνοιμα *zie* ἄνοιμα

ἄνοιμα *kw. zva.* ἄνοιμα *zie* ἄνοιμα

ἄνοιμα *zie* ἄνοιμα II.

ἄνοιμα *zie* ἄνοιμα

